

සුත්‍ර පිටකයට අයන්
ආගේවර්යවත් ශ්‍රී සඳ්ධර්මය

දික් නිකාය

(පලමු කොටස)

සිලක්බන්ධ වර්ගය

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

www.mahamevna.org

info@mahamevna.org

මහමෙවිනාවේ බෝධිඹුන ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලා 07

සූත්‍ර පිටකයට අයත්

ආයවරයෙක ලිඛිත කදුබරමය

දිය නිකායේ පළමු චෙති කොටස සීලක්බන්ධ වර්ගය

පරිවර්තනය
කිරිඛත්ගොඩ කදුනුහන්ද ස්වාමීන් වහන්සේ

ප්‍රකාශනය

බෝධිඹුන සභාව
මහමෙවිනාව හාවනා අසපුව
ව්‍යුතාව, පොල්ගහවෙල
දුර / ගැක්ස් : 037 2244602
ඊ මේල් : mahamevnawa@mahamevna.org
වෙබ් අඩවි : www.mahamevna.org

ඩී. ඉ.ව. 2550

ව්‍යවහාර වර්ෂ : 2007

ප්‍රථම මුද්‍රණය : ශ්‍රී ලංකා වර්ෂ 2550
ව්‍යවහාරික වර්ෂ 2007

පූර්ෂ කිරිබත්ගොඩ ක්‍රාණානන්ද හිමි

ISBN :

සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

පර්ගණක පිටු සකසුම :

මහමෙව්නාව භාවනා අක්‍රම,
යටිගේල්මලුව, වඩුවාව,
පොල්ගහවෙල.

මුද්‍රණය :

ඉල්ල්ඡන් ඕගේසට් (පූද්) සමාගම
කටුනායක ගුවන් තොටුපළ,
මිනුවන්ගොඩ පාර,
ආධිජම්බලම.
දුර : 011 2254490 / 2254638

පූර්ෂ කිරිබත්ගොඩ ක්‍රාණානන්ද හිමි.©

මෙම කෘතියෙහි සකලවිධ හිමිකම් කතා හිමිනම සනුය. මෙහි අන්තර්ගතය කවර කරුණක් මත හෝ නැවත මුද්‍රණය කිරීම කතා හිමි නම ගේ අවසරයකින් තොරව සිදු කිරීම සපුරා තහනම් ය.

Mahamevnawa Bodhiñäna Tripitaka Series, Volume 07

The Wonderful Dhamma in the Suttantapièaka

DīGHĀ NIKĀYA

(THE LONG DISCOURSES OF THE
TATHÄGATA SAMMÄ SAMBUDDHA)

Part 01

SILAKKHANDHA VAGGA

With the Sinhala Translation

By

VEN. KIRIBATHGODA NÄÄNANDA BHIKKHU

PUBLISHED BY

Bodhiñäêa Society

Mahamevnawa Meditation Center

Waduwawa, Polgahawela, Sri Lanka.

Tel / Fax : 037-2244602

E-mail : mahamevnawa@mahamevna.org

Web Site:

www.mahamevna.org

B. E. 2550

C.E. 2006

“තවාගතප්පවේදිනේ” හික්බවේ ධම්මවිනයෝ විවටෝ විරෝධි
නො පටිච්චන්නේ”

“ප්‍රන්වත් මහතෙනි,
තවාගතයන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද
ධර්මයන් විනයන්
බඩුන්නේ විවෘත වූ විට ය.
සැග වී තිබෙන විට නො වේ.”

(අංගුත්තර නිකාය - තික නිපාතය නරණ්ඩු වර්ගය, 9 සුතුරා)

පෙරවදන...

අප ගේ ස්වාමී වූ ඒහාගාච්චන් අරහත් සම්මා සම්බුද්ධ රජාණන් වහන්සේ විසින් මහා කරුණාවෙන් දේශනා කොට වදාරණ ලද උතුම් ශ්‍රී සද්ධරුමයෙහි දිර්ස දේශනා ඇතුළත් වන්නේ මෙම දිස නිකාය කොටසට යි. දිස නිකාය වනාහි සූත්‍ර දේශනා තිස් හතරකින් ප්‍රතිමණීයෙහි වූ මහා සද්ධරුම මංුෂ්‍යාවකි. මෙහි ඇති පෙළුම් කියවදී අප ගේ ගාස්ත්‍යන් වහන්සේ ගේ විශ්වාසයන් වූ ප්‍රජා කොළඹය ඉස්මතුව පෙනෙන්නේ අහස්කුස නැගුත හිරු මඩලක් පරිදේදෙනි. සැබුවෙන් ම තොරතුරු තාක්ෂණයේ භාස්කම්පාමින් කාම මධ්‍යගාහෝරුවේ ගිලි වසන අන්ධබාල පෘතුග්‍රනයන් කිරුල් පැලුද සිටින මෙවන් අවධියක දී අපට ගොනම බුදු රජාණන් වහන්සේ ගේ ගුතුවන් ආර්ය ග්‍රාවකයන් බවට පත් වන්නට ලැබීම මේ මනුෂ්‍යය ඒවිනයේ ලද පරම හාගායකි.

එහාගාච්චන් බුදු රජාණන් වහන්සේ ප්‍රථමයෙන් දේශනා කොට වදාලේ දමිසක් පැවතුම් සූත්‍ර දේශනාව යි. ඉත් පෙළුව පිරිනිවන් පානා මොහොත දක්වා තානා අවස්ථාවන්හි දී තානා කරුණු අරහයා දෙව්මිනිස් ලෝකයා හට දේශනා කොට වදාල උතුම් ශ්‍රී සද්ධරුමය උතුවහන්සේ ජීවමානව වැඩසිටින කාලයේ දී ම ග්‍රාවක ජනයා අතර ව්‍යවහාරයට පත් වූයේ තවාග ගාස්තා ගාස්තනය නමින් ය. එමෙන් ම ප්‍රථම ධර්ම සංගායනාව සිදු වෙන කාලයේ දී ම තවාග ගාස්තා ගාස්තනය නිකාය නමින් සංග්‍රහ කොට තිබුණු බව වුල්ලවග්ග පාලියෙහි ප්‍රථම සංගිතය විස්තර වන තැන මෙසේ සඳහන් වේ.

“ඉක්බිති ආයුෂ්මන් මහාකස්සිපයන් වහන්සේ සංසයාට දැනුම් දුන් සේක. ආයුෂ්මන් සංසයා වහන්සේ, මගේ වවනාය අසත්වා. ඉදින් සංසයාට කළුපැමිණ තිබේ නම් මම ආයුෂ්මන් ආනන්දයන්ගෙන් ධර්මය විමසන්නෙමි.” එකල්හි ආයුෂ්මන් ආනන්දයන් වහන්සේ සංසයාට දැනුම් දුන් සේක. “ස්වාමීනි, සංසයා වහන්සේ, මාගේ වවනාය අසත්වා. ඉදින් සංසයාට කළු පැමිණ තිබේ නම් ආයුෂ්මන් මහාකස්සිපයන් වහන්සේ විසින් විමසන ලද මම ධර්මය විසදාලන්නෙමි.” එවිට ආයුෂ්මන් මහාකස්සිපයන් වහන්සේ ආයුෂ්මන් ආනන්දයන් හට මෙය පැවැසු සේක. “ආයුෂ්මන් ආනන්දයනි, බුහුමතාල සූත්‍රය (හාගාච්චන් වහන්සේ විසින්) වදාරණ ලද්දේ කොහො දී දී?” “ස්වාමීනි, රජගහ තුවරටත් තාලන්දාවටත් අතර වූ අම්බලටියා නම් උයනෙහි රාජාගාරකයෙහි දීය.” කවරෝකු අරහයා ද? සුප්පිය පිරිවැඹියාන් බුහුමදන්ත

මාණවකයාත් අරහයා ය. ඉක්කිනි ආයුෂ්මත් මහාකස්සිපයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන්ගෙන් බ්‍රහ්මජාල සූත්‍රයෙහි පසුබිම ද විමසු සේක. පුද්ගලයා ද විමසු සේක.

“ආයුෂ්මත් ආනන්දයෙනි, සාමඟ්‍යාල සූත්‍රය විදාරණ ලද්දේ කොහොදී ද? ස්වාමීනි, රශගහනුවර ජීවකයන් ගේ අම වනයේදී ය. කවරෙකු සමග ද? වේදේහි පූත්‍ර වූ අරාසත් තිරිදුන් සමග ය. ඉක්කිනි ආයුෂ්මත් මහාකස්සිපයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන්ගෙන් සාමඟ්‍යාල සූත්‍රයෙහි පසුබිම ද විමසු සේක. පුද්ගලයා ද විමසු සේක. මෙම ක්‍රමයෙන් ම (දිස නිකාය, මත්කම් නිකාය, සංයුත්ත නිකාය, අංගත්තර නිකාය, බුද්ධ නිකාය වගයෙන්) පාච නිකාය පිළිබඳ ව ම විමසු සේක. ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන් වහන්සේ විමසන ලද ධර්මය විසඳාව් සේක.”

(වුල්වැංගපාලි - පාචතිකක්බන්ධකය)

මෙයින් පැහැදිලිව පෙනෙන්නේ බුදු රජාණන් වහන්සේ පිරිතිවන් පැමෙන් ක්‍රුන්මසක් ගතවන විට ඒ රහතන් වහන්සේලා ඉතා ක්‍රමානුකූල ලෙස ධර්මය ගානුකර ගැනීමට සමර්ථ වී ඇති බවයි. වර්තමානයේ ඇතැමූන් ක්‍රු පිරිසිදු බුද්ධ වචනය කුමක් දැයි නොරාගත තො ගැකි ව යම් යම් කුකුස් හට ගෙන ඇති බවක් දක්නා ලැබේ. විශේෂයෙන් ක්‍රමූ බුද්වරුන් යැයි කියා ගන්න ලද යම් යම් පිරිස් බුද්ධ වචනය විකෘති වී ඇතැයි අදෝතා තගති. මවුන් වෝදනා කරන්නේ බුද්ධසේෂ්ඨාචාර්යන් වහන්සේ විසින් හෙළ බසින් තිබූ බුද්ධ වචනය පාලියට තාගාච් බවයි. මවුන්ට මූල දී ම වැරදි තිබේ. එනම් මවුන් සිතා සිටින්නේ මිහිදු මහරහතන් වහන්සේ පෙළ දහම වෙනුවට එහි සිංහල පරිවර්තන අපට ලබා දුන් බව සි. නමුත් සිදු වී තිබෙන්නේ රේට හාන්තපසින් වෙනස්වූ දෙයකි. එනම් මිහිදු මහරහතන් වහන්සේ පාලි හාඡාවෙන් හෙවත් ගුද්ධ මාගයි හාඡාවෙන් තිබූ ධර්ම විනය ලක්වැසි බොදුනු ජනනාච්චට ඒ අයුරින් ම පාඩම් කරවුහ. එහි දිග්න්වහන්සේ එම පාලි හාඡාවෙන් තිබූ ධර්ම විනයට අදාළ අර්ථ විස්තර පමණක් ලක්දිව එකල ව්‍යවහාර වූ දීප හාඡාවෙන් උගැන්වුහ. එසේ අර්ථ විස්තර කරදී බුද්ධ කාලීන තොරතුරු රාභියක් මෙන් ම ඒ ඒ සූත්‍ර දේශනාච්චට අදාළ පසුබිම ආදිය ද යම් යම් ධරුණු පිළිබඳ ව මහතෙරුන් වහන්සේලා ගේ විග්‍රහයන් ද ඇතුළත් කොට අප වෙත ලබාදුන්හ. එහෙන් පසු කලෙක දී දැඩිවිවාසී මහතෙරුන් වහන්සේලා හට මිහිදු මහරහතන් වහන්සේ ලක්වැසියන්ට පුදානය කරන ලද සිංහල අර්ථ කථා හෙවත් හෙළ අවුවා ඉගැනීමට බලවත් ආභාවක් ඇති විය. නමුත් එව තිබුණේ සිංහල හාඡාවෙනි. එමතිසා එවා පාලියට හරවා ගැනීමේ අවශ්‍යතාච්ච මවුන්ට ඇති විය. බුද්ධසේෂ්ඨාචාර්යයන් ලක්දිවට වැඩමවන ලද්දේ එකරුණ අරහයා ය. එහෙන් උග්න්වහන්සේට හිතුමනාපේ තම පරිවර්තන කාර්යය කිරීමට අවසර තො ලැබේ. ඒ සඳහා උග්න්වහන්සේ කවර අන්දමේ සුදුසුකම් සපුරා ඇදේදේ දැනගැනීමට මහවිහාරවාසී ගාසනහාරධාරී මහතෙරුන් වහන්සේලාට අවශ්‍ය විය. ඒ සඳහා බුද්ධි පරික්ෂණයක් ලෙස “අන්තෝ ජටා බහි ජටා” යනා දී

සංසුත්ත නිකායේ දේවපුත්ත සංසුත්තයට අයත් ගාලාවක් බුද්ධ සෝඡ තෙරුන්ට ලැබූණි. දෙවියෙකු විසින් අසන ලද එම ගාලාවට බුදු රජාණන් වහන්සේ වදාල “සිලේපතිවියාය නාරෝ සපන්දයේ” යනාදී පිළිතුරු ගාලාව මූල්‍යෙකාට ගෙන බුද්ධ සෝඡ තෙරුන් විසින් “විසුද්ධ මාර්ගය” තමින් අහිතව ග්‍රන්ථයක් සම්පාදනය කරන ලදී. එහි දිඳහම් කරුණු කුළුගන්වමින් ජේරවාද සම්ප්‍රදාය තුළ නව ප්‍රබෝධයක් ඇති කරවමින් දියන ලද එම විසුද්ධ මාර්ගය ලක්වැසි මහතෙරුන් වහන්සේලා ගේ මහත් සම්භාවනාවට ලක්විය. බුද්ධ සෝඡ තෙරුන් ගේ විවක්ෂණ තුළුවන්, හාජාන්තර කුසලතාවන් මැනුවින් වටහාගත් සංස්පාල තෙරුන් වහන්සේ ඇතුළු මහතෙරවරු හෙළ අවුවාව පාලියට නගන්නට අවසර දුන්හේ. අදට පවා අපට එම අවුවා කියවීමේ හාගාය උදාවී තිබෙන්නේ හෙළ අවුවා පාලි හාජාවට තැග තිසාවෙනි. තමුන් එකල හෙළ එසින් තිබු බොහෝ ග්‍රන්ථයන් තාම මාත්‍ර අතුරුදුන් වී ඇති බව විද්‍යාත්තනාව හොඳින් දන්නා කරුණකි. මෙම කරුණ නො වටහාගෙන බුදුගොස් මාහිමියන් වහන්සේට අභ්‍යන්තරයේදී නැත, පැවු ආකල්ප දරණ ඊනියා බුදුවරුන් බිභින් වී තිබීම ගොනම බුදු සපුනාට මහන් අනතුරකි. ඔවුන් තිතර උත්සාහ දරන්නේ සකල විධ බුද්ධ දේශනා පොදු ජනතාවගෙන් බැහැර කරවීමට ය. එවිට ඔවුන් ගේ මිසදිවු මතිමතාන්තර, ඔවුන් ගේ පෞද්ගලික ධර්ම විවරණයන්, ඔවුන් ගේ තිවන් දකිනා කෙටි කුම කිසිවක් නො දත් ධර්මකාමී ජනතාවට ලෙහෙසියෙන් පැවැවිය හැකිය. තම වසඟයට එම ජනතාව ලෙහෙසියෙන් ගොනු කර ගත හැකිය. මේ අනතුරින් මූදවා ගැනීම සඳහා කළ හැකි එකම දෙය වන්නේ ගොනම බුදු රජාණන් වහන්සේ වදාල දෙසුම් හැකිනාක් දුරට පොදු ජනතාවට තුළට ප්‍රවේශ කිරීම සි.

එමෙන් ම මෙම පරිවර්තන කෙරෙහි ඇතුම් කුහක සින් ඇති ගිහි පැවැදි පිරිස් වෙතින් සිදුරු සේවීමේ අදහසින් ම යම් යම් විවේචන එල්ල වන බව අපට දක්නට ලැබේ. ඔවුන් බොහෝ විට “පින්වත් මහණෙනි,” වශයෙන් හික්බවේ යන පදයට අරුන් දීම ගැන කුහිතව සිටිනි. තමුන් ඔවුන් ජාතක කථා කියවුයේ නම්, ජාතක අවිධිකතා වල එන හික්බවේ යන්නට කරුණුගැල යුගයේ දී “ප්‍රමිතා මහණෙනි,” වශයෙන් අරුන් දක්වා ඇති අයුරු දක්නට ලැබෙනු ඇත. පුදෙක් ම ර්රිජ්‍යා සහගතව කටයුතු කිරීම බොහෝ ගිහි පැවැදි පිරිහුණු සින් ඇති උදාවිය ගේ ස්වභාවය බව මැදහන් කාටන් පහසුවෙන් පසක් කර ගත හැකි ය. වරක් අනගාරක ධර්මපාල ත්‍රිමතාණන් පවා ලියා තිබුණේ සිංහල වර්ගයාට සේවය කරන්ව කුමැති කෙනෙක් බැණුම් අසන්ව සුදානම් විය යුතු බව සි. එය කොතරම් සත්‍යයක් දැ දි මම දැන් ඉතා පැහැදිලි ව පසක් කර ගෙන සිටිමි.

දිස නිකායෙහි මෙම දෙසුම් කොටස අයත් වන්නේ සිලක්බන්ධ වර්ගයට සි. මෙහි පරම පිරිසිදු, සුතිර්මල බුද්ධ දේශනා දහනුනක් ඇතුළන්ව තිබේ. බුහ්මජාල සුත්‍ය එහි පළමුවැන්න සි. මෙම සුත්‍යයෙහිලා අප ගේ ගාස්තෘන් වහන්සේ නානා පුද්ගලයන් නානා දැම්වීන්වලට පැමිණෙන ආකාරය විගුහ කරන අයුරු සැබැවින්

ම විශේෂයනක ය. බොහෝ යෝගීන් පෙර ජීවිත දක්නා තුවණ ඇති පූද්ගලයින් ඒ තුළින් ම නානා දැඡ්ටි වැළඳ ගත්තා අයුරුත් ඇතුමුන් භුදෙක් කාරකිකව කළුපනාව මෙහෙයවා නානා දැඡ්ටින් උපකල්පනය කරන අයුරුත් ඉතා පැහැදිලි ලෙස උන්වහන්සේ පෙන්වා දෙන්නේ එබලු දැඡ්ටින් හැට දෙකක් විස්තර කරමින් ය. ස්පර්ශය ප්‍රත්‍යා කොට ගෙන ඔවුන් එම දැඡ්ටිවලට පැමිණෙන අයුරුත්, ඒ පිළිබඳ ව ඔවුන් ගේ ඇති නො දැනීමත් මෙම දෙපුමෙන් මැනැවින් ප්‍රකට වෙයි. එමෙන් ම යම් ද්විසක හික්සුව එම ස්පර්ශ ආයතනයන් ගේ හට ගැනීමත්, නැසීයැමත්, ආශවාදයත්, ආශීනවයත්, නිස්සරණයත් යථාවලෝධයෙන් ම දැනාගත් විට මේ සියලු දැඡ්ටින් ඉක්මවා ගොස් උතුම ආරය අෂ්ටාංගික මාර්ගය තුළ විමුක්තිය දකින අයුරුත් භාගාවත් බුදු රජාණන් වහන්සේ ලොවට පෙන්වා දෙන්නේ දෙවිමිනිසුන් ගේ අසහාය, අද්විතිය, අනුලා ගාස්තෘන් වහන්සේ උන්වහන්සේ තිසා ම ය.

දෙවෙනුව මෙහි සඳහන් වන්නේ සාමඟ්‍යාල සූත්‍රය සි. “බුදු දහම තිබෙන්නේ පරලොව සඳහා ය, ආරය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ද මෙලොව අනුගමනය කළ නො හැකි දෙයකි. මෙලොව දී මගල්ල ලැබීමට සිනීම පවා අන්තරය යැමකි” යනා දී මිසදිවු මත පතුරවන රීතියා ග්‍රාවක වේස්ගත් ගාසන ප්‍රාග්ධනී හට කිදීම පිළිතුරක් භාගාවත් බුදු රජාණන් වහන්සේ විසින් මෙම සාමඟ්‍යාල සූත්‍රයේ දී මැනැවින් පෙන්වා වදාරණ සේක. රජගහ තුවර ජීවක අඩවනයේදී වේදේහිසුතු අභාසත් නිරිඳුන් බුදු රජාණන් වහන්සේගත් අසන්නේ යමෙක් යම් රකියාවක් කොට වැළුප් ලබා එම වැළුපෙන් අමුදරුවන් ද පෝෂණය කරමින් දන් පින්කම කරමින් මෙහිදී ම එකී රකියාවේ ප්‍රතිඵල නොලා ගතහැකි පරිදේදන් පැවැදි ජීවිතයෙන් ද මෙහිදී ම ප්‍රතිඵල ලබාගත හැකි ද යන්න සි. එයට පිළිතුරු වශයෙන් භාගාවත් බුදු රජාණන් වහන්සේ තම පැවැදි ග්‍රාවකයන් උතුම ග්‍රාමණාලයන් මෙලොව දී ම ගාක්ෂාත් කර ගත්තා ආකාරය පෙන්වා වදාලේ අරහත්වය දක්වා ම තම දෙපුම කුඩ ගත්වමින් ය. සාමඟ්‍යාල සූත්‍රය ඔබ කියවන කළේ බුදු රජාණන් වහන්සේ කෙරෙහින් ශ්‍රී සඳ්ධර්මය කෙරෙහින් ආරය ග්‍රාවක සංසරත්තය කෙරෙහින් ඔබ තුළ ග්‍රද්ධාව ඇති වීම කිසිසේන් වළක්වාලිය නො හැකි ය. එමෙන් ම අභාසත් නිරිඳුන් බුදු රජාණන් වහන්සේට පවසා සිටින්නේ අන්‍යාගමිකයන් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සපයන ආකාරය සි. ඔවුන් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සපයන්නේ අඩ ගැන ඇසුවිට දෙල් ගැන විස්තර කරන පරිදේනි. ඒ තුළින් ඔවුන් කෙතරම් නිසරු මතවාද තුළ සිටිදැයි දකින විට ඔවුන් ගැන ඇති වන්නේ අනුකම්පාවක් ම ය.

ර් ලහව ඔබට හමු වන්නේ අම්බටිය සූත්‍රය සි. කුලමානයෙන් දැසුන අම්බටිය තම බමුණු ගැටුයෙකු බුදු රජාණන් වහන්සේ ගේ ඉතිහාසය පිළිබඳ දැනුම අනියස ද්මනය වන අයුරුත්, එම බාහ්මණ සමාජයේ විෂ්ජාවරණ ලෙස ඔවුන් පිළිගත්තා නිසරු දෙයත් ගොතම බුදු සංසුනේ විෂ්ජාවරණ ධර්මයන් තුළ ග්‍රාවකයන් සම්පූර්ණ වන ආකාරයන් ඉතා පැහැදිලි ව ඉගෙන ගත හැකි ය. එමෙන් ම බාහ්මණ සමාජය දියුණුව හැටියට සළකන්නේ පිරිහුණු දේවල් කිහිපයක් මහ ඉහළින් සැළකීම බවත්

මවුන් දියුණුවෙන් බැහැර වී සිටින පිරිසක් බවත් අප ගේ ගාක්‍ය සිංහයන් වහන්සේ මැනැවින් ඉස්මතු කොට පෙන්වා දෙන විට එකල බමුණු සමාජය උන්වහන්සේ ඉදිරියෙහි වැද වැටුනේ අනුත්තරෝ පුරිසදම්මසාරලී යන බුදු ගුණය ඒ හාගාවතුන් වහන්සේ තුළ තීව්මානව තිබුණ තිසා ය.

සෝණදණ්ඩ තම ගුණවත් බාහ්මණයෙකු විසින් බුදු රජාණන් වහන්සේ ගේ ගුණ සම්පත් දුටු ආකාරයත්, උන්වහන්සේ ගේ දෙපුම අසා සෝණදණ්ඩයන් ද ජීවිතාවලෝධය ලබන ආකාරයත් ඔබට ඊ ලහට හමුවන සෝණදණ්ඩයන් ඉගෙන ගත හැකි ය. සෝණදණ්ඩයන් බුදු ගුණ ගැන තේරුම්ගත් ආකාරය වටහාගෙන අඩු ගණනේ එලෙසින්වත් බුදු ගුණ තේරුම් ගන්නට තරම් වාසනා මහිමයක් වර්තමාන බොඳ්ධයන් ඇති කරගත යුතු ය. බොඳ්ධ වෙශයෙන් සිටින බොහෝ දෙනෙක් පුරුදු වී සිටින්නේ බුදු රජාණන් වහන්සේ ගේ පවා ඇදකුද සොයන්නට මිස, බුදු රජාණන් වහන්සේට එල දුන්නා යැයි අදෙන්නා තගත කරම විපාක ගැන කියන්නට මිස තථාගතයන් වහන්සේ ගේ අවබෝධය අදහා ගන්නට නො වේ. ගුද්ධාව යනු තථාගතයන් වහන්සේ ගේ අවබෝධය අදහා ගැනීම ය (සඳුහති තථාගතස්ස බෝධ්‍ය). ගුණ වශයෙන් බුදු රජාණන් වහන්සේට හඳුනාගත හැකිකේ උන්වහන්සේ ගේ උනුම දේශනා අනුසාරයෙන් ම ය.

යාගයක් කරනු කුමැති කුටදන්ත තම ඉතා බුද්ධීමත් සමඟාවනීය බාහ්මණයෙක් වේදසමයාගත සිරිත් විරිත් අනුව සතුන් දහස් ගණනක් මරා එයින් තැගෙන පුළුවූ ගැනීන ලෝක තිර්මාපක දෙවියන් වහන්සේ පිදීමට සුදානම්ව සිටින කලෙක මිහු ගේ හාගායකට මෙන් මහාකාරුණිකයන් වහන්සේ එම ගමට ද වැඩුම කළ සේක. යාගයකට අවශ්‍ය සම්පත් ද යාග පරිශ්කාරද දැනගනු රිසි වූ කුටදන්තයන් බුදු රජාණන් වහන්සේ මූණ ගැසි ඒ ගැන දේශනා කරන මෙන් ඉල්ලා සිටියේ ය. මෙම දිස නිකායෙහි පස්වෙනි කුටදන්ත සුත්‍රය නමින් ඔබට කියවන්නට ලැබෙන්නේ එම කරුණ අරහයා හාගාවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද මතහර දෙපුම සි. එහි දී රාජ්‍යපාලකයෙකු විසින් නියම ධර්මයාගය කළ යුතු ආකාරය කෙසේදැය ඉතා පැහැදිලි ව ඔබට ඉගෙනගත හැකි වනු ඇත.

මහාලි සුත්‍රය මෙහි සයවුන්න සි. සමාධියක් දියුණු කොට දෙවියන් දකින ආකාරයත්, දෙවියන් භා කථාබස් කරන ආකාරයත් හාගාවතුන් වහන්සේ මහාලි ලිවිෂ්වී හට වදාල අයුරුත්, එමෙන් ම ආත්ම දෘශ්මේවලින් බැහැරව ජීවිතය අවබෝධ කරන අයුරුත් මේ සුත්‍රය කියුවීමෙන් ඔබට ඉගෙන ගත හැකිය. ඊ ලහට හමු වන්නේ ජාලිය සුත්‍රය සි. එහිදී ද ආත්ම දෘශ්මේයෙන් බැහැර ව සැඟැ ලෙස ජීවිතාවලෝධය ලබන ග්‍රාවකයා වීමුක්තිය කරා යන අයුරු මෙම දෙපුම තුළින් ඔබට ඉගෙන ගත හැකි ය.

අවේලකස්සප තම පිරිවැඩියෙකු අරහයා දේශනා කරන ලද සිංහනාද සුත්‍රය

මෙට මෙහි සත්වන සූත්‍රය වශයෙන් හමු වේ. එහි දී එකල තිබූ තපස් වර්යාවන්හි ඇති නිස්සාරහාවයන්, ඉතා ලාමක වැඩපිළිවෙළක් වූ ඒ තපස් වර්යාවන් පිළිබඳ ව ඔවුන් මහා ඉහළින් සිතා සිටි ආකාරයන් මෙට මෙහි දී ඉගෙන ගත හැකි ය. හාගාවන් බුදු රජාණන් වහන්සේ තමක් දෙවියන් බමුන් මරුන් සහිත වූ ග්‍රුමණ බාහ්‍රමණයන් සහිත වූ මේ දෙවිමිනිස් ප්‍රජාව අහියස සිංහයෙකු ගේ නාදයක් පරිදේදන් පරම ගම්හිර වූ ධර්ම සෝජාව පතුරුවන ආකාරයන් ඒ තුළින් ලෝකසත්වයා සූච්‍යත්වන ආකාරයන් මෙට මෙහි දී ඉගෙන ගත හැකිය.

ර් ලහට හමු වන්නේ පොටියපාද සූත්‍රය සි. මෙම සූත්‍රයෙහි ඇති විශේෂත්වය වන්නේ කෙනෙකු ගේ ගරීරයක් තුළ විලාරික ගරීරය, මෙනොමය ගරීරය හා සක්කුමය ගරීරය වශයෙන් ගරීර තුනක් තිබෙන බව හාගාවන් බුදු රජාණන් වහන්සේ විසින් පැහැදිලි කර දීම සි. එමෙන් ම ආරය අෂ්ටාගික මාර්ගය අනුගමනය කිරීමෙන් එම ගරීර තුන ම තිරුද්ධ කළ හැකි ආකාරයන් මෙම සූත්‍රයෙහිලා ඉතා පැහැදිලි ව විස්තර වේයි. බවහිර ජාතින් ගේ අල්ප වූ පාර්ශ්වාතික දැනුමට වසස් සිටින තුනන ලෝකයේ මිනිසුන් හට පොටියපාද සූත්‍රයෙන් බොහෝ කරුණු ඉගෙන ගත හැකිය. බවහිර ජාතින් ලිපු පොත්පත්වල යාන්තමින් දක්වා ඇති කරුණු අදුරු ලොවට කණාමැදිරි එහියක් සේ දිලෙදීදී, හාගාවන් බුදු රජාණන් වහන්සේ ගේ අවබෝධය අදුරු වලා රහිත ගගන තලයෙහි විරාජමාන වූ හිරු මබලක් පරිදේදන් දිලෙන අයුරුන් පැහැදිලි ව තොරා ගත හැකිකේ මෙවැනි දෙසුම් කියවන විට ය.

සුහ සූත්‍රය මෙහි දහවෙනි දෙසුම සි. තොදෙයා පුතු සුහ නම් බාහ්‍රමණ තරුණයෙකු හට ආනන්ද මහරහතන් වහන්සේ විසින් ආරය වූ සීලය, සමාධි, ප්‍රජා යන ත්‍රිඹික්ෂාව පැහැදිලි කොට වදාල අයුරු මේ දෙසුමෙන් මෙට ඉගෙන ගත හැකි ය. තථාගත බුදු රජාණන් වහන්සේ ගේ දර්ම දේශනාවන් තථාගත ග්‍රාවකයන් වහන්සේ ගේ දර්ම දේශනාවන් පදයෙන් පදය, වවනයෙන් වවනය, අරුතින් අරුත මනාව ගැලපී යන අයුරු මෙට මේ දෙසුමෙන් පසක් කරගත හැකි ය. සැබු ග්‍රාවකයා ජනනාවට දායාද කරන්නේ කුමක් දැ දී මෙට මේ තුළින් තොරුමිගත හැකි ය. ගොතම බුදු රජාණන් වහන්සේ ගේ ග්‍රාවකයන් වහන්සේලා ජනනාව මුලා කිරීම පිණ්ස ප්‍රහා වර්ණනා කිරීම, අසහා වවන හාවතා කිරීම, ලාමක විහිඟ තහව් කිරීම හා ජනනාව සීල සමාධි ප්‍රජා යන ත්‍රිඹික්ෂාවෙන් බැහැර කිරීම කිසියේත් නො කරන බවට මෙය කදිම තිදෙසුනකි. මෙකල දර්ම දේශනා යනු බොහෝ විට හිස් ප්‍රලාභයන් බව වැවහෙන්නේ රහතුන් ගේ දෙසුම්වලට සිත යොමු කරන විට ය.

ඉරුදි ප්‍රාතිහාර්ය අරහය හාගාවතුන් වහන්සේ සමග කථාවට පැමිණී කේවිච් ගහපති පූත්‍රයා හට ඉතා සාරවන් දහම කරුණු අලලා වදාරණ ලද මී ලග දෙසුම හඳුන්වන්නේ කේවිච් සූත්‍රය නම්ති. මෙය මෙහි එකාලොස් වෙති දෙසුම සි. මෙහි දී ඉරුදි ප්‍රාතිහාර්යය, ආදේශනා ප්‍රාතිහාර්යය, අනුසාසනී ප්‍රාතිහාර්යය වශයෙන්

ප්‍රාතිහාරයය තුනක් ඇති බවට පෙන්වා වදාරණ හාගාචාවතුන් වහන්සේ විසින් වඩාත් කැමුණි වන්නේ අනුගාසනී ප්‍රාතිහාරයයට බවත්, ජනතාව ධර්මාවටෝධය ලබන්නේ ඒ තුළින් බවත් ඔබට ඉගෙනීමට පූඩ්වන්කම ලැබේ.

මෙහි දොළොස් වෙති දෙසුම වන්නේ ලෝහිවිව සූත්‍රය සි. තමා අවබෝධ කර ගන්නා දෙය අන් අයට කීම වරදක් බවත්, එය වෙන කෙනෙකුට තොකිව යුතු බවත් පවසම්න් මිසදිවුවක ගැලී සිටි ලෝහිවිව බාහ්මණයාව එම මිසදිවුවන් මූදවා සැබැඳීවිතාවටෝධය ලබා දීම පිණිස හාගාචාවතුන් වහන්සේ වදාල දෙසුම මෙම ලෝහිවිව සූත්‍රය සි. ගාස්තාවරයෝක් කවර ගුණධර්මවලින් සමන්විත විය යුතු ද යන්නත් එමෙන් ම ගාස්තාන් වහන්සේ තමක් වෝදනාවලට ලක් තො වී සත්‍ය තුළ රඳි සිටින්නේ කෙසේද යන්නත්, එමෙන් ම අත්‍යයන් ගේ තීවිතාවටෝධයට බාධා තො කොට ඔවුන්ට උදව් කළ යුත්නේ කෙසේද යන්නත් එහි දීහාචාවතුන් වහන්සේ මතාකාට පෙන්වා වදාරණ සේක. හාගාචාවතුන් වහන්සේ අන් අය ගේ ආධ්‍යාත්ම දියුණුවට බාධා කරන, එය වළක්වන, එයට අනතුරු කරන විට ඔහුට හිමි වන්නේ කුමන ඉරණමක් දැයි මැනුවින් පෙන්වා වදාරන්නේ මේ අයුරිනි “මය ආකාරයට කියන කෙනා යම් ඒ කුලපුත්‍රයන් තථාගතයන් වහන්සේ අවබෝධයෙන් ම දෙසන ලද ධර්ම විනයට පැමිණිලා මෙබදු උදාර වූ විශේෂතා සාක්ෂාත් කර ගන්නවා නම්, ඒ කියන්නේ සේවාන් එලය සාක්ෂාත් කරනවා නම්, සකදාගාමී එලය සාක්ෂාත් කරනවා නම්, අනාගාමී එලය සාක්ෂාත් කරනවා නම්, අරහත් එලය සාක්ෂාත් කරනවා නම්, ඒ වගේ ම යමෙක් දෙවිලොව උපත පිණිස දිව්‍ය ගර්හයන් මූහුකුරුවනවා නම්, ඔවුන්ටන් අන්තරායක් කරනවා. එතකාට ඒ ලාභයට අනතුරු කරන කෙනා අනුකම්පාව නැති කෙනෙක් ම දි. අනුකම්පා රහිත කෙනා තුළ ඔවුන් කෙරෙහි පිහිටුව තියෙන්නේ සතුරු සිතයි. සතුරු සිත පිහිටා තියෙන විට තියෙන්නේ මිත්‍යා දැඩ්විය සි. පින්වත් ලෝහිවිව, ම. මිත්‍යා දැඩ්විකයා හට කියන්නේ මේ උපත දෙකෙන් එක්තරා උපතක් තමයි. එක්කෝ නිරයේ උපදිනවා. නැත්නම් තිරසන් යෝනියේ උපදිනවා.”

(ලෝහිවිව සූත්‍රය)

මෙම සිලක්බන්ධ වර්ගයේ අවසාන දෙසුම තොවිත්ත සූත්‍රය සි. බාහ්මණයන් විසින් ත්‍රිවිද්‍යාව යනුවෙන් උදම් අනමින් සේවා කරන්නේ ඔවුන් ගේ ත්‍රිවිද්‍යයට ය. නමුත් ඔවුන් තුළ බ්‍රහ්මයා හා එක් වීම පිණිස කිසි ගුණයක් තො මැතිව බුදෙක් අනාකාර පරවුව සමාජය තුළ ආනුහාව පවත්වන හිස පිරිසක් බව බුදු රජාණන් වහන්සේ ඔවුන්ට ම පැහැදිලි කර දෙන සේක. ගෞතම බුදු සපුන තුළ ධර්ම විනයෙහි හික්මෙන හික්ෂුවක් ගුණධර්මවලින් දියුණුවන ආකාරයක්, සැබැඳු ම ත්‍රිවිද්‍යාවත් එම හික්ෂුන් විසින් සාක්ෂාත් කරන ආකාරයක් මැනුවින් පෙන්වා දෙන මෙවැනි දෙසුම් කියවන කළේ බුදු රජාණන් වහන්සේ ගේ අසිරිමන් දේශනා විලායය, විශ්මත ප්‍රජාව, මහාකරුණාව ආදි සියල්ල අප ඉදිරියෙහි සොලුරු ලෙස දිස් වේ. විමුක්තිය යනු

ප්‍රාරුථා කොට ලබන දෙයක් තොව ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කිරීමෙන් සාක්ෂාත් කළ යුතු දෙයක් බව මෙහිදි භාග්‍යවත් බුදු රජාණන් වහන්සේ මැණැවින් පෙනවා වදාරණ සේක. උන්වහන්සේ ප්‍රාරුථාවක ඇති තිසරු බව පෙන්වමින් වදාරණ මෙම උපමාව දෙස බලන්න.

“පින්වත් වාසේවිය, එක මේ වගේ දෙයක්. මේ අව්‍යවති නඩිය වතුරෙන් පිරිල කට මට්ටමට ඇවිදින් කපුවන්ට වූණක් ඉවුරේ ඉදන් වතුර බොන්න පුළුවන් වේලා තියෙදී, ඔතුනට පුරුෂයෙක් එනවා. ඔහු එනෙර යැමෙන් ප්‍රයෝගන ඇති, එනෙර වීමක් සොයන, එනෙර යනු කුමැති කෙනෙක්. ඉතින් ඔහු මෙනෙර සිටිය දී ම එනෙරට අඩුගසනවා. “අනෝ! එනෙර මෙනෙරට එනු මැණැව. අනෝ! එනෙර මෙනෙරට එනු මැණැව” කියල. පින්වත් වාසේවිය, මේ ගැන කුමක් ද හිතන්නේ? අර පුද්ගලයා ගේ අඩුගැඹීමේ හේතුවෙන් හෝ යාභ්‍යවී හේතුවෙන් හෝ පැනිමේ හේතුවෙන් හෝ ස්තූති කිරීමේ හේතුවෙන් හෝ අව්‍යවති නඩියේ එනෙර මෙනෙරට එවිද? හටත් ගොතමයෙන්, එය තොවේ ම යි.”

මෙවන් උපමාවලින් ඉතා පැහැදිලි ලෙස ධර්මය පෙනවා දී තිබිය දී අතිවාරයයෙන් ම නිවන් අවබෝධ කිරීමට ප්‍රාරුථා කිරීම කළ යුතු යැයි පවසන ලෝකයෙහි ගිහි පැවිදි බොහෝ උදවිය කරන්නේ පැරණි බමුණු ලෝකය තුළ ඒවත් වීම බව අපට පසක් වන්නේ මෙවන් දෙපුම් කියවන විට ය. අප විශේෂයෙන් ම එක් කරුණක් මතක තබාගත යුතු ය. එනම් අප ගේ භාග්‍යවත් බුදු රජාණන් වහන්සේ පිරිනිවන් පාන්නට පෙර අපට වදාලේ උන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ධර්මයන්, පණවන ලද වියයන් තථාගතයන් වහන්සේ ලෙස ම පිළිගන්නා ලෙස යි. අපට කලුෂණ මිතුයෙකු අවශ්‍ය වන්නේ ඔය කරුණ තිවැරදිව තේරුම් ගැනීම පිණිස ය. එතිසා මිසදුවුවත්, කාමහෝගී ඒවිතයටත් ගිපුරු වූ එය ම වැළදගත් ම. මුලා වූ ලෝකයක සිටින අපට මෙය අතිශයින් ම වැදගත් වේ. ලාමක ගිහි බව ම කිරුළ පැලද සිටින ගිහි පැවිදි සියල් දෙනා අතින් ලාමක ගිහිබව ම වර්ණනා ලබන, ලාමක ගිහිබව ම ප්‍රශ්නය ලබන හිනාධිමුක්තිකයන් අරක්ගත් තුතන ලෝකයට ගැලවීම ලබාගත හැකි එක ම මාරුය වන්නේ ගොතම බුදු රජාණන් වහන්සේ වදාල නිර්මල ශ්‍රී සඳාර්මය යි.

මෙම උතුම් ත්‍රිපිටක පොත් වහන්සේ ගේ පරිවර්තන කාර්යයෙහි ලා මූලික වශයෙන් සහාය කර ගත්තේ බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක පොත් වහන්සේ ය. මෙම පරිවර්තනයෙහිලා පරිසරක අකුරු සැකැසීමේ දී මහමෙවනා භාවනා අසපුවේ කණ්මුලුල්ල අරවින්ද ස්වාමීන් වහන්සේ ඇතුළු ස්වාමීන් වහන්සේලාගෙන් ලද සහයෝගය වෙනුවෙන් මා මහත් සෞම්නයින් පුණ්‍යානුමෝදනා කරන අතර උන්වහන්සේලාට ඉතා ඉක්මණීන් ම වතුරාර්ය සත්‍යය අවබෝධ වේවා! එමෙන් ම මා වෙනුවෙන් අසීමිත කුප වීමක් කරන තුළින දිනිදු බණ්ඩාර පුතතුවන්ට ද

වතුරාරය සත්‍යය අවබෝධ වේවා!

මේ උතුම් පොත් වහන්සේ ගේ පරිසනක අකුරු සැකසීම සඳහා ත්‍රිහාමා මූසුව සිංහල අකුරු පරිසනක මධ්‍යකාගය අප වෙත මහන් සඳ්ධාවෙන් ලබා දුන්නේ ගෙවුම්ල්ලේ ප්‍රායෝගික පරිසනක සමාගමේ බිඛිලිවි. ඩී. ඩී. විරසිංහ මහතා සි. මේ උතුම් පොත් වහන්සේ මූදණ්ඩවාරයෙන් එම්බිංක්වීම පිළිසි ඉතාමත් සඳ්ධාවෙන් අපට උපකාර කරන්නේ ආච්ච්මලලමේ ඉලෙෂන් ප්‍රිනටරස් අධිපති එස්. ඩී. ප්‍රසාද සිලවා මහතා ඇතුළු එම කාරය මණ්ඩලය සි. මෙහි මූදණ කටයුතු පිළිබඳ ව පූර්ණ අධික්ෂණය කෙරෙන්නේ අපේරණසිංහ අය්යා අතිති. රණසිංහ අය්යාගෙන් අප වෙත ලැබෙන ආධාරයන් උපකාරයන් සහයෝගයන් ගැන ප්‍රශාසා කොට අවසන් කළ තො හැකි තරම් ම ඒ සේවාව අතුෂ්දාරය. ඒ සියල් දෙනාට ද වහ වහා වතුරාරය සත්‍ය ධර්මය ම අවබෝධ වේවා!

ඉතාමත් ගුද්ධා ගොරවයෙන් යුතු ව මෙම පොත් වහන්සේ යළි යළින් කියවුව මැතැවු. එම කරුණු මතකයේ රඳවා ගත මැතැවු. එහි අරුත් වැටහෙන පරීදේදන් තුවණින් මෙනෙහි කළ මැතැවු. අවබෝධ කර ගැනීම පිළිසි සිහි තුවණ පිහිටුවා ගත මැතැවු. යළි යළි ඉපදෙන ලෝකයේ ස්වභාවය හඳුනා ගත එහි ඇති හයානක කම තේරුම් ගත මැතැවු. සයරින් නිදහස් විය හැකි එකම මාර්ග නම් වතුරාරය සත්‍ය ධර්මය අවබෝධ කිරීම පමණි. එම නිසා ඔබවත් අපටත් මේ උතුම් ශ්‍රී සඳ්ධර්මය පිළිසරණ කර ගනිමින් මේ ගොනම බුදු සඟුන් දී ම උතුම් වතුරාරය සත්‍ය අවබෝධ කර ගන්නට උතුම් ශ්‍රී සඳ්ධර්මය පරිවර්තනය කිරීමෙන් ලත් මේ කුසල ධර්මය එකාන්තයෙන් ම හේතු වාසනා වේවා!

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

මෙයට
ගොනම බුදු සඟුන තුළ
මෙත් සිතින්,
කිරීබන්ගොඩ ක්‍රාණානනද ස්වාමීන් වහන්සේ

මහමෙව්නා හාවනා අසපුව
වඩුවාව, යටිගල්මිත්ව.
ශ්‍රී බුද්ධ වර්ෂ 2549

දිසැබලසේලප්පහවා නිබ්බාහමහාසමුද්දපරියන්තා
අට්ටෑග මග්ගසලිලා පීජවචනභාණ විරෝ වහනුති

දැසබලයන් වහන්සේ තවත් ගෙවෙමය යේවනයන් ඇතා නැගි
අතා මහා නිවහ නම් වූ මහා සාර්ය අවසන් කොට ඇති
ආර්ය ප්‍රාදාගිංචික වාර්ය නම් වූ සිංහල දිය දහරින් ගෙවි
තෙම් ශ්‍රී ලංකා බුද්ධ වහන ගංගාව (ලෙරු සනුන්ගේ ස්ථාන දුකා නිවාලම්නි)
ලොජ් කළ ගලාබ්ධනා සේකට්ටා !

(සංස්කරණ සංප්‍රත්තය - උද්දාන ගාලී)

සුත්‍ර පිටකයෙහි දිස නිකායෙහි
පළමු වෙනි කොටසට අයන්
සුත්‍ර දේශනා පිළිවෙළ

1

සීලක්බන්ධවග්ගේ
සීල ස්කන්ධ වර්ගය

1. බූත්මජාලසුන්ත。
දෑශ්වී ජාලය ගැන වදාල දෙසුම 1 - 96
2. සාමක්‍යාලසුන්ත。
පැවිදි දිවියෙන් ලබන ප්‍රයෝගන ගැන වදාල දෙසුම 97 - 174
3. අම්බවිය සුන්ත。
අම්බවිය මාණවකයාට වදාල දෙසුම 175 - 264
4. සේෂණදැන්ව සුන්ත。
සේෂණදැන්ව බ්‍රාහ්මණයාට වදාල දෙසුම 265 - 300
5. කුටදන්තසුන්ත。
කුටදන්ත බ්‍රාහ්මණයාට වදාල දෙසුම 301 - 395
6. මහාලිසුන්ත。
මහාලි ලිවිජ්වී හට වදාල දෙසුම 396 - 427
7. ජාලිය සුන්ත。
ජාලිය පිරිවැඩියාට වදාල දෙසුම 428 - 438
8. සිහනාද සුන්ත。
අවේලකස්සපට වදාල සිංහනාදයක් බලු දෙසුම 439 - 476

9.	පොටියපාදසුන්ත.	
	පොටියපාද පිරිවැඩියාට වදාල දෙසුම	477 - 538
10.	සුහසුන්ත.	
	සුහ මාණවකයාට වදාල දෙසුම	539 - 592
11.	කේවච්ච සුන්ත.	
	කේවච්ච ගෘහපති පුත්‍රයාට වදාල දෙසුම	593 - 659
12.	ලෝහිව්වසුන්ත.	
	ලෝහිව්ව බාහ්මණයාට වදාල දෙසුම	660 - 726
13.	කේවිජ්ජසුන්ත.	
	ත්‍රිවිද්‍යාව යනු කුමක්දැයි වදාල දෙසුම	727 - 785

සුත්තන්ත්හිටකේ
දිසනිකායෝ
සීලක්ඛන්ධවග්ගෝ

සුත් පිටකයෙහි
දිස නිකාය
සීලස්කන්ධ වර්ගය

සුත්තන්ත්තපිටකේ සුත්‍ර පිටකයෙහි

දිසනිකායෝ දිස නිකාය

සීලක්බන්ධවග්ගෝ සීල ප්‍රක්ෂේප වර්ගය

නමෝ තස්ස හගවනෝ අරහනෝ සමමාසම්බුද්ධස්ස
ල් හාගාවත් අරහත් සමමා සම්බුද්‍ර රජාණන් වහන්සේට නමස්කාරවේවා!

1.

ඉහුමජාලසුත්ත。 දැඡ්පී ජාලය ගැන වදාල දෙසුම

1. එව මේ සුත්: එක සමය හගවා අන්තරා ව රාජගහ අන්තරා ව තාලන්ද අද්ධානමග්ගපටිපන්නෝ හෝති මහතා හික්බුස්සේන සද්ධී. පණ්ඩුවමන්නේහි හික්බුසනේහි. සුප්පියෝපි බෝ පරිබාජකෝ අන්තරා ව රාජගහ. අන්තරා ව තාලන්ද අද්ධානමග්ගපටිපන්නෝ හෝති සද්ධී. අන්නේවාසීනා ඉහුමදන්නේන මාණවේන.

1. මා හට අසන්නට ලැබුණේ මේ විදිහට යි. ඒ දිනවල හාගාවත් බුදු රජාණන් වහන්සේ පන්සියයක් පමණ මහත් වූ හික්ෂු සංස්යා සමග රජගහ තුවරටත් තාලන්දා තුවරටත් අතරේ දිගු ගමන් මාරුගයකට පැමිණ වදාලා. එහි දී සුප්පිය තම් වූ පිරිවැළියාත් මිහු ගේ ශිෂ්‍යයකු වන ඉහුමදන්ත තම් තරුණයාත් සමග රජගහ තුවරටත් තාලන්දා තුවරටත් අතරේ දිගු ගමන් මාරුගයට පැමිණුනා.

තතු සුද. සුප්පියෝ පරිබාජකෝ අන්කපරියායේන බුද්ධස්ස ඇවණීණ. හාසති, ධම්මස්ස ඇවණීණ. හාසති, සංසස්ස ඇවණීණ. හාසති. සුප්පියස්ස පන පරිබාජකස්ස අන්නේවාසී ඉහුමදන්නෝ මාණවෝ

අන්තපරියායේන බුද්ධස්ස වණීණා හාසති, ධම්මස්ස වණීණා හාසති, සංසස්ස වණීණා හාසති. ඉතිහ තේ උහො ආවරියන්තොවාසි අක්කමන්ක්කස්ස උප්‍රවිප-වනිකවාදා හගවන්ත. පිටියිනෝ පිටියිනෝ අනුබද්ධා හොත්ති හික්බුස්ස. ව.

එහිදි සුප්පිය පිරිවැඩියා තොයෙක් ආකාරයෙන් බුදු රජාණන් වහන්සේට අපහාස කරන්නට වුණා. ශ්‍රී සද්ධරෘමයටන් අපහාස කරන්නට වුණා. ආරය සංස රත්තයටන් අපහාස කරන්නට වුණා. එනමුත් සුප්පිය පිරිවැඩියා ගේ ශිෂ්‍යයා වන බුහුමදන්ත තරුණයා තොයෙක් ආකාරයෙන් බුදු රජාණන් වහන්සේ ගේ ගුණ වර්ණනා කරන්නට වුණා. ශ්‍රී සද්ධරෘමයේ ගුණ වර්ණනා කරන්නට වුණා. ආරය සංස රත්තයේ ගුණ වර්ණනා කරන්නට වුණා. ඉතින් මය විදිහට ගුරු ශිෂ්‍ය දෙදෙනා එකිනෙකාට හාත්පසින් ම විරුද්ධ වූ වාද ඇතිව හාගාවතුන් වහන්සේන් හික්ෂු සංසයාත් පිටුපසින් ගමන් කරන්නට වුණා.

2. අථ බෝ හගවා අම්බලටියිකාය. රාජාගාරකේ ඒකරත්තිවාස. උපග. ජී සද්ධි. හික්බුස්සේන්. සුප්පියෝග්‍ය බෝ පරිබ්බාජකෝ අම්බලටියිකාය. රාජාගාරකේ ඒකරත්තිවාස. උපග. ජී සද්ධි. අන්තොවාසිනා බුහුමදන්තොන් මාණවෙන. තත් ජී සුදු. සුප්පියෝග් පරිබ්බාජකෝ අන්තොවාසිනා අන්තපරියායේන බුද්ධස්ස අවණීණා හාසති, ධම්මස්ස අවණීණා හාසති, සංසස්ස අවණීණා හාසති. සුප්පියස්ස පන පරිබ්බාජකස්ස අන්තොවාසි බුහුමදන්තොන් මාණවෝ අන්තපරියායේන බුද්ධස්ස වණීණා හාසති, ධම්මස්ස වණීණා හාසති, සංසස්ස වණීණා හාසති. ඉතිහ තේ උහො ආවරියන්තොවාසි අක්කමන්ක්කස්ස උප්‍රවිප-වනිකවාදා විහරන්ති.

2. එතකොට හාගාවතුන් වහන්සේ අම්බලටියිකා උයනෙහි රාජාගාරකයෙහි (රුජන් විසින් කරවන ලද ගාලාවෙහි) එක් රයක් හික්ෂු සංසයා සමග තවාතුන් ගන්නට වැඩිම කළා. එකල්හි සුප්පිය පිරිවැඩියාන් තම ශිෂ්‍යයා වූ බුහුමදන්ත තරුණයා සමග ඒ අම්බලටියිකාවේ රාජාගාරකයට ම එක් රයක් තවාතුන් පිණිස පැමිණියා. ඉතින් එතැන දින් සුප්පිය පිරිවැඩියා තොයෙක් ආකාරයෙන් බුදු රජාණන් වහන්සේට අපහාස කරන්නට වුණා. ශ්‍රී සද්ධරෘමයටන් අපහාස කරන්නට වුණා. ආරය සංස රත්තයටන් අපහාස කරන්නට වුණා. එනමුත් සුප්පිය පිරිවැඩියා ගේ ශිෂ්‍යයා වන බුහුමදන්ත තරුණයා තොයෙක් ආකාරයෙන් බුදු රජාණන් වහන්සේ ගේ ගුණ වර්ණනා කරන්නට වුණා. ශ්‍රී සද්ධරෘමයේ ගුණ වර්ණනා කරන්නට

වුණා. ආරිය සංස රත්නයේ ගුණ වර්ණනා කරන්නට වුණා. ඉතින් ඔය විදිහට ගුරු ශිෂ්‍ය දෙදෙනා එකිනෙකාට හාත්පසින් ම විරැද්ධ වූ වාද ඇතිවයි වාසය කළේ.

3. අථ බෝ සමබහුලාන. හික්ඩුන. රත්තියා ප-වූසසමය. ප-වූවිධිතාන. මණ්ඩලමාලේ සන්නිසින්නාන. සන්නිපතිතාන. අය. සංචියාධම්මේ උද්‍යාදි: “අ-ඡරිය. ආවුසෝ, අඩුහුන. ආවුසෝ, යාච්ඡ්ච්චිද. තේන හගවතා ජාතතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධේන සන්නාන. තානාධීමුන්තිකතා සුප්පේලිවිදිතා. අය. හි සුප්පේයෝ පරිබිබනකෝ අන්තපරියායේන බුද්ධස්ස අවණ්ණ. හාසති, ධම්මස්ස අවණ්ණ. හාසති, සංසස්ස අවණ්ණ. හාසති. සුප්පේයස්ස පන පරිබිබනකස්ස අන්තේවාසි බුහුමදන්තේ මාණවෝ අන්තපරියායේන බුද්ධස්ස වණ්ණ. හාසති, ධම්මස්ස වණ්ණ. හාසති, සංසස්ස වණ්ණ. හාසති. ඉතිහ'මේ උහෝ ආවරියන්තේවාසි අන්තමන්ත්ත්තස්ස උදුවිප-වතිකවාදා හගවත්ත. හිටයිතෝ හිටයිතෝ අනුබද්ධා හොන්ති හික්ඩුසංස. වා”ති.

3. ඉතින් රු පාන්දරින් අවදි වී රස්වීම් ගාලාවේ එකතුවෙලා සිටි බොහෝ හික්ඩුන් වහනසේලා අතර මේ කතාභහ ඇතිවුණා. “ප්‍රිය ආයුෂමතුනි, ආශවරයය හි, ප්‍රිය ආයුෂමතුනි, පුදුම සහතතයි, දත යුතු සියල්ල දන්නා වුත් දැක්ක යුතු සියල්ල දක්නා වුත් ඒ හාගාවත් අරහත් සම්මා සම්බුද්ධ රජාණන් වහන්සේ විසින් සත්වයන් ගේ එකිනෙකා අතර ඇති මේ වෙනස් අදහස් ඇති බව මොන තරම් පැහැදිලි ලෙස ද තේරුම් අරගෙන තියෙන්නේ. මේ සුප්පේය පිරිවැඹියා තොයෙක් අයුරින් බුදු රජාණන් වහන්සේට අගුණයක් ම කියනවා. ශ්‍රී සද්ධර්මයටන් අගුණයක් ම සි කියනවා. ආරිය සංසයාටන් අගුණයක් ම කියනවා. ඒ වුණාට සුප්පේය පිරිවැඹියා ගේ ගෝලයා වන බුහුමදන්ත තරුණයා තම් බුදු රජාණන් වහන්සේට ප්‍රශ්නසාවක් ම සි කරන්නේ. ශ්‍රී සද්ධර්මයට ප්‍රශ්නසාවක් ම සි කරන්නේ. ආරිය සංස රත්නයට ප්‍රශ්නසාවක් ම සි කරන්නේ. ඔය විදිහට ගුරු ගෝල දෙදෙනා එකිනෙකාට හාත්පසින් ම විරැද්ධ වාද ඇතිව හාගාවතුන් වහන්සේ ගේන් හික්ඩු සංසයාගේන් පසේසෙන් ම ආව තොව” කියල.

4. අථ බෝ හගවා තේස්. හික්ඩුන. ඉම. සංචියාධම්ම. විදින්වා යේන මණ්ඩලමාලෝ තේනුපසංකමි. උපස්කමින්වා පක්ෂ්ඨන්තේන් ආසන් නිසිදි. තිස්ස්ජ බෝ හගවා හික්ඩු ආමන්තේසි: “කායනු’න් එම හික්ඩුවේ ඒකරහි කථාය සන්නිසින්නා සන්නිපතිතාන. ඔය විදිහට ගුරු ගෝල දෙදෙනා එකිනෙකාට හාත්පසින් ම විරැද්ධ වාද ඇතිව හාගාවතුන් වහන්සේ ගේන් හික්ඩු සංසයාගේන් පසේසෙන් ම ආව තොව” කියල.

එතකොට ඒ හික්ෂුන් ගේ මේ කතාබහ දැන වදාල හාගාවතුන් වහන්සේ රස්වීම් ගාලාවට වැඩිම කොට වදාලා. වැඩිම කරලා පණවන ලද අසුනෙහි වැඩ සිටියා. වැඩ සිටිය හාගාවතුන් වහන්සේ “පින්වත් මහණෙනි, දැන් කවර කතාවකින් යුතුවද මබ එකරස්වලා සිටියේ? ඔබ අතරේ කවර කතාවක් ද අඩාල වුණේ?

ඒව. වුත්තේ තේ හික්ඩ හගවත්ත. ඒතදවෝවු: “ඉඩ හන්තේ අම්හාකාරන්තියා ප-ව්‍යසසමය. ප-ව්‍යවධිතාන. මණ්ඩලමාලේ සන්නිසින්තාන. සන්නිපතනිතාන. අය. සංඝියාධම්මෝ උදපාදි “අ-ඡරිය. ආවුසෝ, අඩහුන. ආවුසෝ, යාවක්ද්විද. තේන හගවතා ජාතකා පස්සකා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන සන්තාන. තානාධිමූත්තිතතා සුප්පරිවිදිතා. අය. හිසුප්පියෝ පරිබ්ලාජකොශ අනේකපරියායේන බුද්ධස්ස අවණේන. හාසති, ධම්මස්ස අවණේන. හාසති, සංසස්ස අවණේන. හාසති. සුප්පියස්ස පන පරිබ්ලාජකස්ස අන්තේවාසී බුන්මදත්තේ මාණවෝ අනේකපරියායේන බුද්ධස්ස වණේන. හාසති, ධම්මස්ස වණේන. හාසති, සංසස්ස වණේන. හාසති. ඉතිහ’මේ උහෝ ආවරියන්තේවාසී අන්දමන්දස්සස්ස උප්ප්‍රවිප-වත්තකවාදා හගවත්ත. පිටියිනෝ පිටියිනෝ අනුබද්ධ හොන්ති හික්ඩස්ස. වා”ති. අය. බෝ තො හන්තේ අන්තරාකථා විප්පකතා. අථ හගවා අනුප්පත්තේය”ති.

මෙසේ වදාල විට ඒ හික්ෂුන් හාගාවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනි, මෙහි ර පාන්දරින් අවදිවී රස්වීම් ගාලාවේ එකතුවෙලා සිටි අප අතර මේ කතාබහ ඇතිවුණා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ආජ්වර්යය යි, ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, පුදුම සහගතයි, දත යුතු සියල්ල දත්තා වුත් දැක්ක යුතු සියල්ල දක්නා වුත් ඒ හාගාවත් අරහන් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ විසින් සන්වයන් ගේ එකිනෙකා අතර ඇති මේ වෙනස් අදහස් ඇති බව මොන තරම් පැහැදිලි ලෙස ද තේරුම් අරගෙන තියෙන්නේ. මේ සුප්පිය පිරිවැඹියා තොයෙක් අයුරින් බුදු රජාණන් වහන්සේට අගුණයක් ම කියනවා. ශ්‍රී සඳ්ධර්මයටත් අගුණයක් ම ය කියනවා. ආරිය සංසයාටත් අගුණයක් ම කියනවා. ඒ වුණාට සුප්පිය පිරිවැඹියා ගේ ගෝලයා වන බුන්මදත්ත තරුණයා තම් බුදු රජාණන් වහන්සේ ව ප්‍රගාසාවක් ම ය කරන්නේ. ශ්‍රී සඳ්ධර්මයට ප්‍රගාසාවක් ම ය කරන්නේ. ආරිය සංස රත්තයට ප්‍රගාසාවක් ම ය කරන්නේ. ඔය විදිහට ගුරු ගෝල දෙදෙනා එකිනෙකාට හාත්පසින්ම විරුද්ධ වාද ඇතිව හාගාවතුන් වහන්සේ ගේන් හික්ෂු සංසයාගේන් පස්සෙන් ම ආව තොව” කියල. ස්වාමීනි, අප ගේ මේ කථාව ය අඩාල වුණේ. එතකොට ම ය හාගාවතුන් වහන්සේ වැඩිම කොට වදාලේ.

5. “මම.. වා හික්බවේ පරේ අවණීණ.. හාසෙයුෂු.., ධම්මස්ස වා අවණීණ.. හාසෙයුෂු.., සංසස්ස වා අවණීණ.. හාසෙයුෂු.., තතු තුමහේහි න ආසාතෝ න අප්ප-වයෝ න ත-නසෝ අනහිරද්ධ කරණියා. මම.. වා හික්බවේ පරේ අවණීණ.. හාසෙයුෂු.., ධම්මස්ස වා අවණීණ.. හාසෙයුෂු.., සංසස්ස වා අවණීණ.. හාසෙයුෂු.., තතු - තුමහේ අස්සල කුපිතා වා අනත්තමනා වා, තුමහ.. යේවස්ස තොන අනතරායෝ. මම.. වා හික්බවේ පරේ අවණීණ.. හාසෙයුෂු.., ධම්මස්ස වා අවණීණ.. හාසෙයුෂු.., සංසස්ස වා අවණීණ.. හාසෙයුෂු.., තතු වේ තුමහේ අස්සල කුපිතා වා අනත්තමනා වා, අපි තු පරේසි.. සුභාසිත.. වා දුබිභාසිත.. තුමහේ ආජානෙයාලා?”ති. “නො හෙත.. හන්නේ”

පින්වත් මහණෙනි, පිටස්තර උදවිය මට වුණක් අපහාස කරනවා නම්, ධර්මයට වුණක් අපහාස කරනවා නම්, සංසයාට වුණක් අපහාස කරනවා නම් ඒ කියුම් ගැන ඔබ විසින් තරහ බැඳුගැනීම් නො කළ යුතුයි; අමනාපය ඇති නො කර ගත යුතුයි; සිතේ නො කුමැත්තක් ඇති නො කර ගත යුතුයි. පින්වත් මහණෙනි, පිටස්තර උදවිය මට දොස් කියන විට, ධර්මයට දොස් කියන විට, සංසයාට දොස් කියන විට ඒ ගැන ඉදින් ඔබ කෝප වෙනවා නම්, අසතුව වෙනවා නම්, එයින් ඔබටම යි අනතරායක් වන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, පිටස්තර උදවිය මට දොස් කියන විට, ධර්මයට දොස් කියන විට, සංසයාට දොස් කියන විට ඒ ගැන ඉදින් ඔබ කෝප වෙනවා නම්, අසතුව වෙනවා නම්, එතකාට පිටස්තර උදවිය කියන දේවල් යහපත්ව කියනවා ද අයහපත්ව කියනවා ද යන්න ඔබ තොරුම් ගෙන්නේ කොහොම ද? ස්වාමීනි, එය නොවේ ම යි.

“මම.. වා හික්බවේ පරේ අවණීණ.. හාසෙයුෂු.., ධම්මස්ස වා අවණීණ.. හාසෙයුෂු.., සංසස්ස වා අවණීණ.. හාසෙයුෂු.., තතු තුමහේහි අහුත.. අහුතතෝ තිබ්බේයේතබිබ..: “ඉති’පේත.. අහුත.. ඉති’පේත.. අත-ත.. නත්ලි ත-ත.. අමිහේසු. න ව පනේත.. අමිහේසු සංවිත්තනි’ති.”

පින්වත් මහණෙනි, පිටස්තර උදවිය මට දොස් කියන විට, ධර්මයට දොස් කියන විට, සංසයාට දොස් කියන විට ඒ ගැන ඔබ විසින් කළයුත්තේ “මේ කාරණයෙන් වික නම් තැනි දෙයක් ම යි. මේ කාරණයෙන් වික නම් අසත්‍යයක් ම යි. මය කියන දොෂය අප තුළ තැනි දෙයක්. මය දොෂය අප අතර දකින්න තැ” කියල අසත්‍යය අසත්‍යය වශයෙන් ම තොරුම් ගෙන ලිහා ඉවත් කිරීම යි.

6. “මම වා හික්බවේ පරේ වණීණා හාසෙයුෂ්, ධම්මස්ස වා වණීණා හාසෙයුෂ්, සංසස්ස වා වණීණා හාසෙයුෂ්, තතු තුමහේ හි ත ආනන්දේ න සෝමනස්ස් න තෙසෝ උබ්බිලාවිතත්ත් කරණීයා. මම වා හික්බවේ පරේ වණීණා හාසෙයුෂ්, ධම්මස්ස වා වණීණා හාසෙයුෂ්, සංසස්ස වා වණීණා හාසෙයුෂ්, තතු තුමහේ අස්සට ආනන්දිතොශ සුමතා උබ්බිලාවිතොශ, තුමහේ යෝච්ස්ස තේන අන්තරායෝ. මම වා හික්බවේ පරේ වණීණා හාසෙයුෂ්, ධම්මස්ස වා වණීණා හාසෙයුෂ්, සංසස්ස වා වණීණා හාසෙයුෂ්, තතු තුමහේහි භුත. භුතතොශ පටිජානිතබඩා: “ඉති’පේත් භුත. ඉති’පේත් ත-ඡ්. අත්ලී තේ. අමහෙසු. සංවිත්තනි ව පනෙත්. අමහෙසු’ති.”

පින්වත් මහණෙනි, මා ගැන වුණත් පිටස්තර උද්විය ගුණ වර්ණනා කරනවා නම්, ධර්මය ගැන වුණත් ගුණ වර්ණනා කරනවා නම්, සංසයා ගැන වුණත් ගුණ වර්ණනා කරනවා නම්, ඒ ගැන ඔබ විසින් අමුතුවෙන් සනුවු විය යුතු තැ. සොමනස් විය යුතු තැ. සිතෙහි උද්දාමයකට පත්විය යුතු තැ. පින්වත් මහණෙනි, මා ගැන වුණත් පිටස්තර උද්විය ගුණ වර්ණනා කරන විට, ධර්මය ගැන වුණත් ගුණ වර්ණනා කරන විට, සංසයා ගැන වුණත් ගුණ වර්ණනා කරනවිට, ඒ ගැන ඔබ විසින් අමුතු සතුවක් ඇතිකර ගන්ට ගියෙන් සිත සනුවු කරගෙන උද්දාම වෙන්ට ගියෙන් ඒකෙන් අන්තරායක් වන්නේ ඔබට ම යි. පින්වත් මහණෙනි, මා ගැන වුණත් පිටස්තර උද්විය ගුණ වර්ණනා කරන විට, ධර්මය ගැන වුණත් ගුණ වර්ණනා කරන විට, සංසයා ගැන වුණත් ගුණ වර්ණනා කරනවිට, ඒ ගැන ඔබ විසින් කළ යුත්තොශ “මේ කාරණයෙන් වික නම් ඇති දෙයක් ම යි. මේ කාරණයෙන් වික නම් සත්‍යයක් ම යි. මය කියන ගුණය අප තුළ තියෙනවා. ඔය ගුණය අප අතර දකින්තවලැබෙනවා” කියල සත්‍යය සත්‍යය වගයෙන් ම තෝරුම් ගැනීම යි.

7. “අප්පමත්තක. බෝ පනෙත්. හික්බවේ වරමත්තක. සීලමත්තකා, යේන පුද්ගල්තනොශ තථාගතස්ස වණීණා වදමානොශ වදෙයා. කතමණ්ඩුව ත. හික්බවේ අප්පමත්තක. වරමත්තක. සීලමත්තකා, යේන පුද්ගල්තනොශ තථාගතස්ස වණීණා වදමානොශ වදෙයා?

පින්වත් මහණෙනි, පෘථිග්ධනයා යම් කරුණකින් තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියයි නම් ඒ ගුණය අල්ප මාතු දෙයක් ම යි. ස්වල්ප දෙයක් ම යි. සීල ගුණ මාතුයක් ම යි. පින්වත් මහණෙනි, යම් කරුණකින් පෘථිග්ධනයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියනවා නම් ඒ අල්ප මාතු වූත් ස්වල්ප වූත් සීල ගුණ මාතු වූත් දෙය කුමක් ද?

8. “පාණාතිපාතා පහාය පාණාතිපාතා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ නිහිතදැන්වේ නිහිතසන්වෝ ලංඡ්ඩ දෙපන්නෝ සඩ්බපාණ-භූතහිතානුකම්පි විහරනි”ති. ඉති වා හි හික්බවේ පුදුජ්ජනෝ තථාගතස්ස වණ්ණ. වද්‍යානෝ වදෙයා.

ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ සතුන් මැරීම අත්හැර දාල සතුන් මැරීමෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක්. දඩු මුගුරු අත්හළ කෙනෙක්, අව් ආයුධ බැහුර කළ කෙනෙක්, පවට ලැංජා ඇති කෙනෙක්. සතුන් කෙරෙහි දෙපන්ත කෙනෙක්, සියව් ප්‍රාණීන් කෙරෙහි නිතානුකම්පිව සි වාසය කරන්නේ කියල, පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට සි පෘථිග්චනයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියතොත් කියන්නේ.

9. “අදින්නාදානා පහාය අදින්නාදානා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ දින්නාදායි දින්නපාටිකංඩ් අලේනේන සුවිහුනේන අත්තනා විහරනි”ති. ඉති වා හි හික්බවේ පුදුජ්ජනෝ තථාගතස්ස වණ්ණ. වද්‍යානෝ වදෙයා.

ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ තුදුන් දේ ගැනීම අත් හැරලා තුදුන් දේ ගැනීමෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක්. දුන් දේ පමණක් පිළිගන්නා කෙනෙක්. දුන් දේ පමණක් පිළිගනු කුමති කෙනෙක්. සොර රහිත සිතින් යුතු වූ පිරිසිදු සිතින් යුතු වූ තීවිතයකිනුයි වාසය කරන්නේ කියල, පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට සි පෘථිග්චනයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියතොත් කියන්නේ.

10. “අභ්‍යමවරිය. පහාය මුහුම්වාරී සමණෝ ගෝතමෝ ආරාවාරී විරනෝ මේලුනා ගාමධම්මා”ති. ඉති වා හි හික්බවේ පුදුජ්ජනෝ තථාගතස්ස වණ්ණ. වද්‍යානෝ වදෙයා.

10. ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ අභ්‍යමවාරී බව අත් හැරලා මුහුම්වාරීව ඉන්න කෙනෙක්. ලාමක දෙයක් වූ මේලුන සේවනයෙන් වැළකී එය දුරින් ම දුරුකළ කෙනෙක් කියල, පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට සි පෘථිග්චනයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියතොත් කියන්නේ.

11. “මූසාවාද. පහාය මූසාවාද පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ ස-වවාදී ස-වසන්ධෝ උපනෝ ප-වයිකෝ අවිස-වාදකෝ ලෝකස්සා”ති. ඉති වා හි හික්බවේ පුදුජ්ජනෝ තථාගතස්ස වණ්ණ. වද්‍යානෝ වදෙයා.

11. ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ බොරු කීම අත්හැරල, බොරු කීමෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක්. සත්‍යය කථා කරණ කෙනෙක්. සත්‍යය ගලපන කෙනෙක්. ස්ථිරව පිහිටා කථාකරන කෙනෙක්. පිළිගත හැකි දේ කථාකරන කෙනෙක්. ලෝකයාට තො රවචන කෙනෙක් කියල, පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට යි පෑම්ග්‍රනයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියනොත් කියන්නේ.

12. “පිසුණු වාච පහාය පිසුණාය වාචය පට්ටිරතේ සමණේ ගෝතමෝ. ඉතෝ සුත්වා න අමුතු අක්බාතා ඉමෙසම්හේදාය. අමුතු වා සුත්වා න ඉමෙස. අක්බාතා අමුසම්හේදාය. ඉති හිත්තාත. වා සන්ධාතා සංහිතාත. වා අනුප්පදාතා. සමග්ගාරාමෝ සමග්ගරතේ සමග්ගතන්දී සමග්ගකරණී. වාච භාසිතා”ති. ඉති වා හි හික්බවේ පුද්ගල්තනේ තථාගතස්ස වණ්ණ. වදමානේ වදෙයා.

12. ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ කේලාම් කීම අත්හැරලා කේලාම් කීමෙන් වැළකුණු කෙනෙක්. මෙතැනින් අහලා මේ අය බිඳවන්නට අතන කියන්නේ නෑ. අතනින් අහලා ඒ උදවිය බිඳවන්නට මෙතැන කියන්නේ නෑ. මේ අයුරින් බිඳුනු උදවිය සමගි කරවනවා. සමගි වුවන්ට අනුබල දෙනවා. සමගි වුවන් හා වාසයට කුමතියි. සමගි වුවන් හා එක්ව වසනවා. සමගි වුවන් සමග සතුවූ වෙනවා. සාමය උදෙසා සාමකාමී වවන කතා කරන කෙනෙක් කියල, පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට යි පෑම්ග්‍රනයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියනොත් කියන්නේ.

13. “ඡරුස. වාච පහාය ඡරුසාය වාචය පට්ටිරතේ සමණේ ගෝතමෝ. යා සා වාචා නේලා කණ්ඩාසුඩා ප්‍රේමනීයා හදයාගමා පෝරී බහුජනකන්තා බහුජනමනාපා, තථාරුපී. වාච භාසිතා”ති. ඉති වා හි හික්බවේ පුද්ගල්තනේ තථාගතස්ස වණ්ණ. වදමානේ වදෙයා.

13. ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ පරුෂ වවනය අත් හැරලා පරුෂ වවනයෙන් වැළකී ඉන්න කෙනෙක්. යම් වවනයක් දොස් රහිත නම්, කණ්ට සැප නම්, ආදරවන්න නම්, හඳයාගම නම්, ශිෂ්ට සම්පන්න නම්, බොහෝ ජනයා කුමති නම්, බොහෝ ජනයාට ප්‍රියමනාප නම් එබදු වූ වවන පවසන කෙනෙක් කියල. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට යි පෑම්ග්‍රනයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියනොත් කියන්නේ.

14. සම්ථප්පලාප。පහාය සම්ථප්පලාපා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ, කාලවාදී තුතවාදී අත්ථවාදී ධම්මවාදී විනයවාදී, නිධානවතිවාව。භාෂිතා කාලේන සාපදේසි。පරියන්තවති。අත්ථසංහිතන්ති。” ඉති වාහි හි හික්බවේ පුදුෂ්පනෝ තථාගතස්ස වණ්ණ。වදමානෝ වදයා.

14. ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ තේරුමක් නැති කතා බහ අත් හැරලා තේරුමක් නැති කතා කිමෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක්. කල් යල් බලා කථා කරන කෙනෙක්, ඇත්ත කතා කරන කෙනෙක්, අර්ථවත් දෙය කතා කරන කෙනෙක්, ධර්මය ම කථා කරන කෙනෙක්, විනය ම කථා කරන කෙනෙක්, සිත්ති ලා දරාගැනීමට සුදුසු, වෙලාවට ගැලපෙන උපදේශ සහිත වූ මදිපාඩුකම් නො තබා ප්‍රමාණවත් පරිදි දෙලොව යහපත පිණිස වූ දේ පවසන කෙනෙක් කියල. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට යි පෑථ්‍රනයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියනොත් කියන්නේ.

15. “විජාමහුතාගාමසමාරමණ පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ. ඒකහන්තිකෝ සමණෝ ගෝතමෝ රත්තුපරනෝ පටිචිරනෝ විකාලහෝජනා. න-වශීතවාදිතවිසුකදස්සනා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ. මාලාගන්ධ-විලේපනධාරණමණේඩනවිහුසනවිධානා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ. උ-වාසයනමහාසයනා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ. ජාතරුපරජන පටිග්ගහණා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ. ආමකඩක්කුපටිග්ගහණා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ. ආමකම-සපටිග්ගහණා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ. ඉත්තීකුමාරිකපටිග්ගහණා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ. දායිදාසපටිග්ගහණා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ. අහේලක-පටිග්ගහණා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ. කුක්කුවසුකරපටිග්ගහණා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ. හන්ලිගවාස්සවළවපටිග්ගහණා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ. දුනෙයා පහිණගමනානුයෝගා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ. කයවික්කයා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ. තුලාකුට - කංසකුට - මානකුටා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ. උක්කෝටන - වක්කුටන - නිකති - සාවියෝගා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ. ජේදන - වධබන්ධන - විපරාමෝස - ආලෝප - සහසාකාරා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ” ති. ඉති වාහි හික්බවේ පුදුෂ්පනෝ තථාගතස්ස වණ්ණ。වදමානෝ වදයා.

ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ පැලවෙන බිජ හා පැල වූණ ගස් කොළන් විනාග කිරීමෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක්. එක් වරුවේ බොජුන් වළදන

කෙනෙක්. රාත්‍රී ආහාරයෙන් වැළකී විකාල හෝජනයෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක්. තැවම්, ගැයුම්, වැශුම් හා විසුක දරුණයන් තැරූමේලෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක්. මල් සුවද විලවුන් දැරීමෙන් ද ඇහපත සැරසීමෙන් ද විසිතුරු වස්ත්‍රාහරණයෙන් සැරසීමෙන් ද වැළකී සිටින කෙනෙක්. ප්‍රමාණය ඉක්ම වු උස් ආසන ද වටිනා සුබෝපසොගී ආසන ද පරිහරණයෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක්. රන් රදී මිල මුදල් පිළිගැනීමෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක්. අමු ධානා පිළිගැනීමෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක්. අමු මස් පිළිගැනීමෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක්. ස්ත්‍රීන්, කුමරියන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක්. දැයි දස්සන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක්. එවැටුවවන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක්. ඇතුළත් උරන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක්. ඇතුළත් ගවයන් අසුන් වෙළඳුන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක්. කෙන් වත්‍ර පිළිගැනීමෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක්. ගුමණ ගොතුමයන් වහන්සේ ගිහි කටයුතු සඳහා දැන මෙහෙවර කිරීමෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක්. වෙළ හෙළදාම කිරීමෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක්. තරාදියෙන් රවවීම, නො වටනා දෙයින් රවවීම, මිනුමෙන් රවවීම යන මෙයින් වැළකී සිටින කෙනෙක්. අල්ලස් ගෙන හිමිකරුවන් ගේ දේ අහිමි කිරීම, වංචා කිරීම, බාලදේ වටිනා දේ හැරියට පෙන්වීම ආදි නොයෙක් ව්‍යනික දෙයින් වැළකී සිටින කෙනෙක්. අත්පා කුපීම මැරීම බන්ධන කිරීම ම. පැහැරගැනීම්, ගම්පැහැර ගැනීම් ආදි සැහැසු දෙයින් වැළකී සිටින කෙනෙක් කියල, පින්වත් මහණෙන්, ඔය විදිහට සි පාථග්‍රනයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියනාත් කියන්නේ.

වූල්සේල. නිවිධින.
කුඩා සිලය නිමාවිය.

16. “යථා වා පන්කෝ හොත්තෝ සමණවාහම්ණා සඳ්ධාදෙයානි හෝජනානි ඩුක්ස්ලින්ටා තේ එචරුප. බිජගාමහුතකාමසමාරම්භ. අනුයුත්තා විහරන්ති සෙයාලීද: මූලබිජ බන්ධබිජ. එච්බිජ. අග්ගබිජ. බිජබිජමේව පක්ෂවම්. ඉති වා ඉති එචරුපා බිජගාමහුතකාමසමාරම්භා පටිවිරතෝ සමණෝ ගෝතමෝ”ති. ඉති වා හි හික්බවේ පුද්ගල්ජනෝ තථාගතස්ස වණ්ණ. වදමානෝ වදෙයා.

16. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉත්තවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහට කරල මේ විදිහේ පැලවෙන දේ භා ගස් කොළන් ආදිය වතස්සීන් ඉත්තවා. ඒ කියන්නේ මූලින් පැලවෙන දේවල්, කඳින් පැලවෙන දේවල්, පුරුකින් පැලවෙන දේවල්, දළුලෙන් පැලවෙන දේවල්,

පස්වෙනුව බිජුවටින් පැලවෙන දේවල් යන ආදිය වනසම්න් ඉන්නවා. නමුත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ ගස් කොළන් සිද්ධීම් ආදි මෙවැනි දේවල්වලිනුත් මෙවැනි වෙනත් දේවල්වලිනුත් වැළකී සිටින කෙනෙක් කියල, පින්වත් මහණෙනි, මය විදිහට යි පෘථිග්‍රන්තයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියතොත් කියන්නේ.

17. “යථා වා පනේකේ හොන්තො සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හුණුජීන්වා නේ ඒවරුප. සන්නිධිකාරපරිහෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද.: අත්නසන්නිධි. පානසන්නිධි. වත්ප්‍රසන්නිධි. යානසන්නිධි. සයනසන්නිධි. ගන්ධසන්නිධි. ආම්සසන්නිධි.. ඉති වා ඉති ඒවරුපා සන්නිධිකාරපරිහෝග පටිචිරතො සමණෝ ගෝතමෝ”ති. ඉති වා හි හික්බවේ පුදුජ්ජනො තථාගතස්ස වණ්ණ. වදුමානො වදෙයා.

17. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාර වූ දේ රස්කරගෙන පරිහෝග කරමින් වාසය කරනවා. ඒ කියන්තේ කැම වර්ග රස් කරලා තියා ගන්නවා. බිම වර්ග රස් කරලා තියා ගන්නවා. වස්තු රස් කරලා තියා ගන්නවා. යානවාහන රස් කරලා තියා ගන්නවා. ඇද පුදු මේස රස් කරලා තියා ගන්නවා. සුවද වර්ග රස් කරලා තියා ගන්නවා. තවත් ආම්ස රස් කරලා තියා ගන්නවා. නමුත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ මෙවැනි හෝ මෙවැනි වෙනත් දේවල් හෝ රස්කරගෙන පරිහරණය කිරීමෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක් කියල, පින්වත් මහණෙනි, මය විදිහට යි පෘථිග්‍රන්තයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියතොත් කියන්නේ.

18. “යථා වා පනේකේ හොන්තො සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හුණුජීන්වා නේ ඒවරුප. විසුකඩස්සනා. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද.: ත-ව. ගිත. වාදිත. පෙක්බ. අක්බාත. පාණ්ඩස්සර. වෙනාල. කුම්භපුළුන. සෝහනක. වණ්ඩාල. වංස. දෝවන. හත්පිළුද්ධ. අස්සයුද්ධ. මහිසයුද්ධ. උසහයුද්ධ. අජයුද්ධ. මෙණ්ඩයුද්ධ. කුක්කුවයුද්ධ. වට්ටකයුද්ධ. දණ්ඩයුද්ධ. මුවියුද්ධ. නිබිඩුද්ධ. උයෝර්ධික. බලග්ග. සේනාබුහ. අනීකඩස්සනා. ඉති වා ඉති ඒවරුපා විසුකඩස්සනා පටිචිරතො සමණෝ ගෝතමෝ”ති. ඉති වා හි හික්බවේ පුදුජ්ජනො තථාගතස්ස වණ්ණ. වදුමානො වදෙයා.

18. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයේ විසුක දරුණනයන් තැරූමේහි

යෙදිල ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ තැවැමි, ගැයුම්, වැයුම්, නාටක, පැරණි කථා රහදැක්වීම්, අත්තාල ගසා තැවැමි, වේතාල තැවැමි, බෙර වාදන කිරීම්, රහමචලෙහි දේවතාවන්ට පුජා පිණ්ස තැවැමි, උණ ගසින් කරන ක්‍රිඩා, මින් ඇට මැද තබා වටකාට තැවැමි, ඇත් යුධ බැලීම්, අඟ් යුධ බැලීම්, ගොන් පොර බැලීම්, එඟ පොර බැලීම්, බැටුඟ පොර බැලීම්, කුකුඟ පොර බැලීම්, වැවු පොර බැලීම්, පොවි හරඹ බැලීම්, මිටි හරඹ බැලීම්, මල්ලව පොර බැලීම්, යුධ සේනා බලන්ට යුම, බලසෙන් ගණන තැන් බලන්ට යාම, බලසෙනග විසිරුවන තැන් බලන්ට යාම ආදි දේවල්වල යෙදෙම්න් ඉන්නවා. නමුත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ මෙවැනි දේවල්වලිනුත් මෙවැනි වෙනත් දේවල්වලින් යුතු විසුක දරුණ තැරුණීම්වලින් වැළකී සිටින කෙනෙක් කියල, පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට සි පෘත්තනයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියනොත් කියන්නේ.

19. “යථා වා පනෙක් හොත්තේ සමණුවාහමණා සද්ධාදෙයානි හෝතනානි හුණුත්ත්වා තේ එවරුප. ජ්‍යතප්පමාදවියානානුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති - සෙයාලීද: අචියපද. දසපද. ආකාස. පරිභාරපථ. සන්තික. බලික. සටික. සලාකහන්ද. අක්බ. පෘගවිර. වංකක. මොක්බවික. විංගුලක. පත්තාල්හක. රථක. ධනුක. අක්බරික. මනේසික. යථාවත්ප. ඉති වා ඉති එවරුපා ජ්‍යතප්පමාදවියානානුයෝග පටිවිරතේ සමණෝ ගෝතමෝ”ති. ඉති වා හි හික්බවේ පුප්පූත්තනෝ තථාගතස්ස වණීණ. වදමානෝ වදෙයා.

19. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල තමාව ප්‍රමාදයට පත් කරවත මේ ආකාර වූ සුදු කෙළියෙන් කල් යවනවා. ඒ කියන්නේ හතරස් කොටු අවකින් යුතුව කරන සුදුව, කොටු දහයකින් කරන සුදුව, අහසේ රු අදිමින් කරන සුදුව, කොටු පැනීමෙන් කරණ සුදුව, සන්තික නම් වූ සුදුව, දාදු කැටයෙන් කරන සුදුව, කල්ලි ගැසුම, බුරුවා ගැසීම, ගුල කෙළිය, තලා පිශීම, කරණම් ගැසීම, මුරුරක් ගෙන උඩ යට වැවෙන පරිදි උඩට ගැසීම, කොළවලින් කළ ගොටුවලින් තරගට වැළි මැනීම, කුඩා රිය තරහ, කුඩා දුනුවලින් විදිමේ තරහ, අකුරු ලිවීමේ සෙල්ලම, සිතු දේ කියන සෙල්ලම, විකලාංග අනුකරණයෙන් හිනැසුසීමේ සෙල්ලම ආදි දේ කිරීමයි. නමුත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ මේ දෙයිනුත් මෙවැනි තවත් දේවල ඇත්තම් එයිනුත් වැළකී ප්‍රමාදයට පත්වත සුදුවෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක් කියල, පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට සි පෘත්තනයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියනොත් කියන්නේ.

20. “යථා වා පනේකේ හොත්තෝ සමණවාහ්මණ සද්ධාදෙයානි හෝත්තානි හැඳුන්වා තේ එච්චුපා. උ-වාසයනමහාසයන. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද: ආසන්දී. පල්ලෙක. ගොතක. විත්තක. පටික. පටලික. තුලික. විකතික. උද්දලෝම්. එකන්තලෝම්. කටයිස්ස. කෝසෙයා. කුත්තක. හත්ත්ත්තර. අස්සත්තර. රත්ත්තර. අතිනප්පවේණි. කාදලිමිගපවර-ප-වත්තරණ. සඳත්තර-ඡද. උහතෝලෝහිතකුපධානා. ඉති වා ඉති එච්චුපා උ-වාසයනමහාසයනා පටිවිරතෝ සමණෝ ගොතමෝ”ති. ඉති වා හි හික්බවේ පුදුශ්ජනෝ තථාගතස්ස වණීණ. වදුමානෝ වදෙයා.

20. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ශ්‍රද්ධාවෙන්දුන්දන් අනුහව කරල මේ ආකාරවූ පමණ ඉක්මවා උස්වූ ආසනත් වටිනා පුබෝප හෝගි ආසනත් පරිහරණය කරනවා. ඒකියන්නේ දිග හාන්සි පුවු, කටිවිලි, ලොකු පලස් යෙදු ආසන, විසිනුරු ගෙත්තම් කළ එළ ලොම් ඇතිරිලි, පුදු එළ ලොමින් කළ ඇතිරිලි, මල් යෙදු එළ ලොමින් කළ ඇතිරිලි, පුඩ්න් යෙදු මෙටිට, සත්ව රුපවලින් සැරසු එළ ලොම් ඇතිරිලි, මුඩමණින්ම එළ ලොමින් කළ ඇතිරිලි, රන් තුලෙන් සැරසු කලාල, පට තුලෙන් කළ කලාල, නාට්‍යාගනාවන් එමත තැටිය හැකි එළ ලොමින් කළ කලාල, ඇතුන් පිට යොදන ඇතිරිලි, අසුන් පිට යොදන ඇතිරිලි, රථවල යොදන ඇතිරිලි, අදුන්දිවි සමෙන් කළ ඇතිරිලි, කේලි මුව සමෙන් කළ කලාල, තිස දෙපැන්තට රතු විල්විද කොට්ට තබා රතු උඩුවියන් බැඳ සැදු වටිනා යහන් ආදිය පරිහරණය කරයි. තමුන් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී උස් අසුන් මහා අසුන් පරිහරණයෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක් කියල, පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට සි පෘථිග්ගතයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියනොන් කියන්නේ.

21. “යථා වා පනේකේ හොත්තෝ සමණවාහ්මණ සද්ධාදෙයානි හෝත්තානි හැඳුන්වා තේ එච්චුපා. මණ්ඩිනවිභුසනවියානාතුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති, සෙයාලීද: උ-ඡාදන. පරිමද්දන. නහාපන. සම්බාහන. ආදාස. අක්ෂත. මාලාවිලේපන. මුබවුණීණක. මුබාලේපන. හත්ත්ත්ත්ත. සිබාබන්ද. දණ්ඩත්. තාලික. අයි. ජත්ත. විතුෂුපාහන. උණ්ඩීස. මණ්ඩ. වාලවිජත්. විදාතානි වත්පානි දිසදසානි. ඉති වා ඉති එච්චුපා මණ්ඩින-විභුසනවියානාතුයෝග පටිවිරතෝ සමණෝ ගොතමෝ”ති. ඉති වා හි හික්බවේ පුදුශ්ජනෝ තථාගතස්ස වණීණ. වදුමානෝ වදෙයා.

21. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ශ්‍රද්ධාවෙන්දුන්දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයෙන් ඇහපත සැරසීමෙන් හා

විසිනුරු වස්ත්‍රාහරණ පැළදීමෙන් යුත්ත්ව කල් ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ සූච්ච වර්ග ඇහ තවරා සිරුර සිනිදු කිරීම, තෙල් වර්ග ගා සම්බාහනය කොට සිරුර හැඩ කිරීම, සූච්චපැන් තැම, උරහිස් ආදියෙහි මස වැඩීමට මුණුරෙන් තැලීම, කැඩපතින් මුහුණ බලා සැරසීම, ඇස්වල අදුන් ගැම, මල් හා සූච්ච විලවුන් දැරීම, මුව සූච්ච කිරීම, මුව විලවුන් දැරීම, අත්වල ආහරණ දැමීම, හිසේහි කුඩාම්වි දැරීම. විසිනුරු සැරයැටි දැරීම, විසිනුරු බෙහෙන් තල දැරීම, විසිනුරු කඩු දැරීම, විසිනුරු කඩු දැරීම, විසිනුරු පාවහන් දැරීම, තලල් පට දැරීම, මැණක් පැළදීම, වාමර දැරීම, දිග වාමි ඇති සූදු වස්ත්‍ර දැරීම ආදියෙන් යුතුවේයි. නමුත් ගුමණ ගෞතමයන් වහනසේ මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකි ඇහපත සැරසීම හා විසිනුරු වස්ත්‍රාහරණ සැරසීමෙන් වැළකි සිටින කෙනෙක් කියල, පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට සි පාලග්‍රන්‍යා තථාගතයන් වහනසේ ගේ ගුණ කියනොත් කියන්නේ.

22. “යථා වා පනෙකේ හොන්නේ සම්බාහමණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි භුජ්ජ්ජ්න්වා තේ එවරුප. තිර-ඡානකථ. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද: රාජකථ. වෝරකථ. මහාමත්තකථ. සේනාකථ. හයකථ. යුද්ධකථ. අන්තකථ. පානකථ. වත්ප්‍රකථ. සයනකථ. මාලාකථ. ගන්ධකථ. සූතිකථ. යානකථ. ගාමකථ. නිගමකථ. තගරකථ. ජනපදකථ. ඉත්පිකථ. පුරිසකථ. කුමාරකථ. කුමාරිකථ. සූරකථ. විසිබාකථ. කුම්භවිජානකථ. පුබිබපේතකථ. නානත්තකථ. ලෝකක්බායික. සමුද්දක්බායික. ඉතිහවාහවකථන්ති. ඉති වා ඉති එවරුපාය තිර-ඡානකථාය පටිවිරතේ සමණෝ ගෝතමෝ”ති. ඉති වා හි හික්බවේ පුළුෂ්ථනෝ තථාගතස්ස වන්න. වදාමානෝ වදෙයා.

22. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූ තිරිසන් කථාවල යෙදී වාසය කරනවා. ඒ කියන්නේ, රජවරුන් ගැන කථා, සොරුන් ගැන කථා, මහ ඇම්තිවරුන් ගැන කථා, හමුදාවන් ගැන කථා, හය ඇතිවෙන දේවල් ගැන කථා, ආහාර වර්ග ගැන කථා, බොන දේවල් ගැන කථා, ඇදුම් පැළදුම් ගැන කථා, ඇද පුවු ගැන කථා, මල් වර්ග ගැන කථා, සූච්ච වර්ග ගැන කථා, තැදුයන් ගැන කථා, යාන වාහන ගැන කථා, ගම්මාන ගැන කථා, තියම් ගම්මාන ගැන කථා, තගර ගැන කථා, රටවල් ගැන කථා, ස්ත්‍රීන් ගැන කථා, පුරුෂයින් ගැන කථා, කුමාරයින් ගැන කථා, කුමාරියන් ගැන කථා ගුරයින් ගැන කථා, මංමාවත් ගැන කථා, වල. පොලේ දේවල් ගැන කථා, මියගිය උදිවිය ගැන කථා, තව තව දේවල් ගැන කථා, ලෝකය ගැන

කථා, සාගරය ගැන කථා, මෙහෙමයි වූණේ මෙහෙමයි තොවුණේ කියන දේ ගැන කථා කරකර ඉන්නවා. නමුත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරිසන් කථාවෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක් කියල, පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට සි පෑම්ග්‍රන්‍යයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියතොත් කියන්නේ.

23. “යථා වා පනේකේ හොත්තෝ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි ගුණ්ඩීන්වා තේ එවරුප. විග්ගාහිකකපල. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීදා: න තව. ඉම. ධම්මිලිනය. ආජානාසි. අහ. ඉම. ධම්මිලිනය. ආජානාමි. කි. ක්ව. ඉම. ධම්මිලිනය. ආජානිස්සිසි? මි-ඡාපටිපන්තෝ ත්වමයි, අහමස්ම සමමා පටිපන්තෝ. සහිත. මේ, අසහිත. තේ. පුරේ වවනීය. ප-ඡා අවව. ප-ඡා වවනීය. පුරේ අවව. ආවිණ්ණ. තේ විපරාවන්ත. ආරෝපිතෝ තේ වාදෝ. නිග්ගහිතෝ ත්වමයි. වර වාදප්පමාක්බාය. නිබුලුයේහි වා ස- පනෙසිනි. ඉති වා ඉති එවරුපාය විග්ගාහිකකථාය පටිවිරතෝ සමණෝ ගෝතමෝ”ති. ඉති වා හි සික්බවේ පුද්ගල්තනෝ තථාගතස්ස වණ්ණ. වදමානෝ වදයා.

23. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයෙන් එකිනෙකා අතර බැණු දොඩා ගන්නා කථාවෙන් යුතුව සි ඉන්නේ. ඒකියන්නේ “නුඩි මේ ධරම විනය දන්නේ තැ. මම තමයි මේ ධරම විනය දන්නේ, ආ ... එහෙම ද එතකොට නුඩි මේ ධරම විනය දන්නේ? නුඩි ඉන්නේ මිත්‍යා වැඩපිළිවෙළකයි. මම තමයි නියම වැඩපිළිවෙළ තුළ ඉන්නේ. ම. කරුණු සහිතව සි කියන්නේ. නුඩි කීම කරුණු රහිත සි. නුඩි කලින් කිවුයුතු දේ පස්සේ කිවිවා. පස්සේ කිවුයුතුදේ කලින් කිවිවා. නුඩි කලක් තිස්සේ කියපු දේ කණ්ඩා පෙරෙනා. මා විසින් නුඩිට වාද තාවලයි තියෙන්නේ. නුඩිට තිග්‍රහ කරල සි තියෙන්නේ. වාදයෙන් නිදහස් වීමට මගක් හොයාගෙන පලයන්. පුළුවන් නම් ලෙහාගනින්” යනාදිය කියමින් ආරවුල් හදාගන්නවා. නමුත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ බැණු දොඩාගන්නා කථාවෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක් කියල, පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට සි පෑම්ග්‍රන්‍යයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියතොත් කියන්නේ.

24. “යථා වා පනේකේ හොත්තෝ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි ගුණ්ඩීන්වා තේ එවරුප. දුනෙයාපහිණුගමනානුයෝග. අනුයුත්තා

විහරන්ති. සෙයාලීදී: රක්ෂකදී. රාජමහාමත්තාන. බන්තියාන. බාහ්මණාන. ගහපතිකාන. කුමාරාන. “ඉඩ ග-ඡ. අමුතුග-ඡ. ඉද් හර. අමුතු ඉද් ආහරා”ති. ඉති වා ඉති එවරුපා දුනෙයාපහිණගමනානුයෝගා පට්ටිරතේ සමණෝ ගෝතමෝ”ති. ඉති වා හි හික්බවේ පුදුජ්ජනෝ තථාගතස්ස වණ්ණ. වදමානෝ වදෙයා.

24. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවන් දුන් දන් අනුහව කරල ගිහියන් ගේ පණ්විච්චණත් ගෙන යන මෙබදු වූ දැන මෙහෙවරෙහි යෙදෙනවා. ඒ කියන්නේ, “මෙහෙ යන්න, අසවල් තැනට එන්න, මෙක (අපේ මේ පණ්විච්ය) අරන් යන්න. අසවල් තැනට මෙක අරන් යන්න” යනාදී රුෂන් ගේ, රාජමහා ඇමුතිවරුන් ගේ, ක්ෂතියයන් ගේ, බාහ්මණයන් ගේ, ගහපතියන් ගේ, කුමාරවරුන් ගේ, පණ්විච්චණත් ගෙනියනවා. නමුත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ පණ්විච්චණත් ගෙනයන ගිහියන් ගේ දැන මෙහෙවරන් වැළකී සිටින කෙනෙක් කියල, පින්වන් මහණෙනි, ඔය විදිහට සි පෘථිග්රනයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියනොත් කියන්නේ.

25. “යථා වා පනෙක් හොන්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝතනාති භුජ්ජ්ජීත්වා තේ කුහකා ව හොන්ති ලපනා ව නොමිතිකා ව තිප්පේසිකා ව ලාභේන ලාභ. තිජිග-සිතාරෝ. ඉති වා ඉති එවරුපා කුහනලපනා පට්ටිරතේ සමණෝ ගෝතමෝ”ති. ඉති වා හි හික්බවේ පුදුජ්ජනෝ තථාගතස්ස වණ්ණ. වදමානෝ වදෙයා.

25. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවන් දුන් දන් අනුහව කරල කුහක (උඩින් වෙන ජීවිතයක් පෙන්වමින් යටින් වෙනත්) ජීවිත ගෙවනවා. ලාභ සත්කාර ලැබෙන විදිහට (පුහු වරණනා කිරීම, තොදොල් කිරීම, තැනි ගුණ කිම් ආදි) වාටු බස් කියනවා. දායකයින් හට තොදීබැරි තත්ත්වයට පත් වෙන ආකාරයේ තිමිති දක්වමින් කරා කරනවා. තමන්ට ලැබෙන විදිහට අනුන්ට ගරහනවා. ලාභයන් ලාභය හොයනවා. නමුත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ කුහකකමින් වාටුබස්වලින් වැළකී සිටින කෙනෙක් කියල, පින්වන් මහණෙනි, ඔය විදිහට සි පෘථිග්රනයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියනොත් කියන්නේ.

මජ්ඡිමසිල්. තිවියින.

මධ්‍යම සිලය තිමාවිය.

26. “යථා වා පනේකේ හොත්තෝ සමණබාහුමණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි භූජ්ජීත්ත්වා තේ එච්චුපාය තිර-ඡානවිත්තාය මි-ඡාජීවෙන ජීවික කප්පෙන්ත්ති සෙයාලීදාං: අංග නිමිත්ත උප්පාත සූජින ලක්බණ මූසික-ඡීත්ත අග්ගිහෝම දැඩිහෝම යුස්සෑම කණහෝම තණ්ඩුල හෝම සප්පිහෝම තේලහෝම මූබහෝම ලෝහිතහෝම අංගවිත්තා වත්පුවිත්තා බන්තවිත්තා සිවවිත්තා භූතවිත්ත භුරිවිත්තා අහිවිත්තා විසවිත්තා වි-ඡීකවිත්තා මූසිකවිත්තා සකුණවිත්තා වායසවිත්තා පක්කජ්ජඛඬාන සරපරිත්තාන මිගපක්බ ඉති වා ඉති එච්චුපාය තිර-ඡානවිත්තාය මි-ඡාජීත්තා පට්ටිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ”නි. ඉති වා හි හික්බවේ පුපුවිත්තනෝ තථාගතස්ස වණ්ණ වදමානෝ වදයා.

26. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහුමණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙවැනි වූ තිරශ්චිවෙන විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජීවයෙන් ජීවන් වෙනවා. ඒ කියන්නෝ ගාරීරික අංග බලලා පලාපල කියනවා, නිමිති බලලා එලාඕල කියනවා, උත්පාත බලලා එලාඕල කියනවා, සිහින එලාඕල කියනවා, ගාරීරික උක්ෂණ බලලා එලාඕල කියනවා, මියන් කැ වස්තු බලලා එලාඕල කියනවා, ගිනි පුරා පවත්වනවා, හැන්දෙන් පුරා පවත්වනවා, ධානා පොතුවලින් පුරා පවත්වනවා, කණ නම් වූ සහලින් කළ පුරා පවත්වනවා, සහලින් පුරා පවත්වනවා, ගිතෙලින් පුරා පවත්වනවා, තල තෙලින් පුරා පවත්වනවා, විශේෂ කොට කරණ පුරා පවත්වනවා, සතුන් මරා ලේ පුදා කරන පුරා පවත්වනවා, අංග විද්‍යාව, වාස්තු විද්‍යාව, දේශපාලන විද්‍යාව, වාසනාව උරගා බැලීමේ (ලොතරියි) විද්‍යාව, භූත විද්‍යාව, පොලොව යට බිම ගෙයක ඉද මැතිරීමෙන් කරන (භුරි) විද්‍යාව, සර්ප විද්‍යාව, විෂ විද්‍යාව, වෘශ්වික විද්‍යාව, මූසික විද්‍යාව, පක්ෂී විද්‍යාව, විගාල පක්ෂී විද්‍යාව, ඉදුණු දේ මුල් කොට අනාවැකි කියන විද්‍යාව, මතුරන ලද ර්තුල විද ආරක්ෂා කරන විද්‍යාව, මෘග පක්ෂ යනාදී මිත්‍යා ආජීවයෙන් ජීවන් වෙනවා. නමුත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්චුලිනුත් වැළකී මෙබඳ වූ තිරශ්චිවෙන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජීවයෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක් කියල, පිනවිත් මහණෙනි, ඔය විදිහට සි පෘථිග්ජනයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියනොත් කියන්නේ.

27. “යථා වා පනේකේ හොත්තෝ සමණබාහුමණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි භූජ්ජීත්ත්වා තේ එච්චුපාය තිර-ඡානවිත්තාය මි-ඡාජීවෙන ජීවික කප්පෙන්ත්ති සෙයාලීදාං: මණ්ඩලක්බණ දණ්ඩුලක්බණ වත්මලක්බණ අහිලක්බණ උසුලක්බණ ඔනුලක්බණ ආවුදලක්බණ ඉත්ලක්බණ

පුරිසලක්බණු කුමාරලක්බණු කුමාරිලක්බණු දාසලක්බණු දාසීලක්බණු හත්ලිලක්බණු අස්සලක්බණු මහිසලක්බණු උසහලක්බණු ගෝලක්බණු අජලක්බණු මෙණ්ඩලක්බණු කක්කුවලක්බණු වට්ටකලක්බණු ගෝඩාලක්බණු කණේණිකාලක්බණු ක-ඡපලක්බණු මිගලක්බණු ඉති වා ඉති ජ්වරුපාය තිර-ඡානවිජජාය මි-ඡාජීවා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ”ති. ඉති වා හි හික්බවේ පුදුජ්ජනෝ තථාගතස්ස වණ්ණ. වදමානෝ වදෙයා.

27. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉත්තවා. ඔවුන් ගැඳ්දාවෙන් දුන් දන් අනුහට කරල මෙබදු වූ තිරගවින විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජීවයෙන් ජීවත් වෙතවා. ඒ කියන්නේ මැණික්වල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, දුඩුවල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, වස්තුවල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, කඩු ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, දුනු ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, ආයුධ ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, ස්ත්‍රීන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, පුරුෂයන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, දරුවන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, දාසයන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, ඒ ඒ කටයුතු සයදහා තෝරා ගත යුතු ඇතුන් ගේ ලකුණු කීම, අසුන් ගේ ලකුණු කීම, ඔවුන් ගේ ලකුණු කීම, වෘත්තියන් ගේ ලකුණු කීම, ගවයන් ගේ ලකුණු කීම, එත්වන් ගේ ලකුණු කීම, බැට්ටවන් ගේ ලකුණු කීම, කුකුල් පොර ආදියට සුදුසු කුකුලන් ගේ ලකුණු කීම, වටුවන් ගේ ලකුණු කීම, සුහුනන් ඇත වැට්ටීමේ සහ හඩනැගීමේ එලාලල කීම, කණේහ පළදාගත් උපකරණවලින් එලාලල කීම, කැස්බැවන්ට මතුරා එලාලල කීම, මුවන්ට මතුරා එලාලල කීම ආදී තිරගවින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජීවයෙන් කල් ගෙවත්තා. තමුත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරගවින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජීවයෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක් කියල, පිනවත් මහණෙනි, මය විදිහට සි පෙථ්‍යානයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියගෙන්න් කියන්නේ.

28. “යථා වා පනේකේ හොන්නෝ සමණබාහ්මණ සද්ධාදෙයානි හෝජනානි භුණ්ඩ්ඩීත්වා නේ ජ්වරුපාය තිර-ඡානවිජජාය මි-ඡාජීවෙන ජීවික. කප්පෙන්ත් - සෙයාලීදී: රක්දුන්. නිය්‍යාන. හවිස්සන්. රක්දුන්. අතියාන. හවිස්සන්. අඛ්ජන්තාන. රක්දුන්. උපයාන. හවිස්සන්. බාහිරාන. රක්දුන්.

අපයාන හවිස්සති. බාහිරාන රක්ෂා උපයාන හවිස්සති. අඩහන්තරාන රක්ෂා අපයාන හවිස්සති. අඩහන්තරාන රක්ෂා ජයෝ හවිස්සති. බහිරාන රක්ෂා පරාජයෝ හවිස්සති. බාහිරාන රක්ෂා ජයෝ හවිස්සති. අඩහන්තරාන රක්ෂා පරාජයෝ හවිස්සති. ඉති ඉමස්ස ජයෝ හවිස්සති. ඉමස්ස පරාජයෝ හවිස්සති. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මී-ඡාජ්චා පටිවිරතෝ සමණෝ ගෝතමෝ”ති. ඉති වා හි හික්බවේ පුළුජ්ජතෝ තථාගතස්ස වණෙන. වදමානෝ වදයා.

28. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රුමණ බාහ්මණයන් ඉන්තවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජ්ච්වයෙන් නීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “අසවල් තැකතට රජතුමා ගේ යුතු පිශ්ච නීක්මීම වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් ආපසු තුවරට ඇතුළුවීම සිදු කළ යුත්තේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිට පිටත සතුරු රුෂන් නමුවීමට රුෂ ගේ ගමන කළ යුත්තේ ය. අසවල් තැකතින් පිටත සිටින රජවරු රට ඇතුළට පැමිණීම වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිටින රුෂ ගේ ඉවත්වීම සිදුවන්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිටින රුෂට ජය වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් බාහිර රුෂතට පරාජය වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් බාහිර රුෂතට පරාජය වන්නේ ය කියල මොහුට ජය ගෙවනවා. මොහුට පරාජය ගෙවනවා. මොහුට පරාජය ගෙවනවා” ආදී වශයෙන් පවසම්න් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජ්ච්වයෙන් කළ ගෙවනවා. නමුත් ග්‍රුමණ ගොතමයන් වහන්සේ මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරුෂ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජ්ච්වයෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක් කියල, පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට යි පෘතිජ්ජනය තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියනොත් කියන්නේ.

29. “යථා වා පනේකේ හොන්තෝ සමණබාහ්මණ සද්ධාදෙයානි සේපනාති භුන්ඩ්ජීනවා තේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මී-ඡාජ්ච්වෙන නීවික. කප්පෙන්ති - සෙයාලීද: වන්දග්ගාහෝ හවිස්සති, සුරියග්ගාහෝ හවිස්සති, තක්බන්තග්ගාහෝ හවිස්සති, වන්දීමසුරියාන. පලගමන. හවිස්සති, වන්දීමසුරියාන. උප්පලගමන. හවිස්සති, තක්බන්තාන. පලගමන. හවිස්සති, තක්බන්තාන. උප්පලගමන. හවිස්සති, උප්පලගමන. හවිස්සති, දිසාඩාහෝ හවිස්සති, භුමිවාලෝ හවිස්සති, දේවදුන්දුසි හවිස්සති, වන්දීමසුරියනක්බන්තාන. උග්ගමන. වගමන. සංකිලේස. වෝදාන. හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ වන්දග්ගාහෝ හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ සුරියග්ගාහෝ හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ තක්බන්තග්ගාහෝ හවිස්සති, ඒව.

විපාක වන්දීමසුරියාන පලගමන හටස්සති ඒව විපාක වන්දීමසුරියාන උප්පලගමන හටස්සති ඒව විපාක නක්බන්තාන පලගමන හටස්සති ඒව විපාක නක්බන්තාන උප්පලගමන හටස්සති ඒව විපාකේ උක්කාපාණේ හටස්සති ඒව විපාකේ දිසාඩාහෝ හටස්සති ඒව විපාකේ භූම්වාලෝ හටස්සති ඒව විපාකේ දේවදුන්දහි හටස්සති ඒව විපාක වන්දීමසුරියනක්බන්තාන උග්ගමන වගමන සංකිලේස වෙදාන හටස්සති ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්ඩා පටිචිරණෝ සමණෝ ගෝතමෝ”ති. ඉති වා හි හික්බවේ පුතුජ්ජනෝ තථාගතස්ස වන්න වදමානෝ වදෙයා.

29. ඒ වගේ ම ඇතුම් හටත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජ්වයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “අසවල් දින වන්දුගුහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින සුරාගුහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින නැකත් ගුහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින සඳ හිරු ගේ නිසිමහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින සඳ හිරු ගේ නො මහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින නැකත් තරුවල නිසිමහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින නැකත් තරුවල නොමහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින උල්කාපාත වැවෙනවා. අසවල් දින අසවල් දිගාවේ උෂණත්වය වැඩිවෙනවා. අසවල් දින භුමි කම්පාවක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින වැසි රහිතව අහස ගුරුරනවා. හිරු සඳ හා නැකත්වල උදාව බැසීම කෙලෙසීම පිරිසිදු වීම මේ මේ වෙළාවට සිදුවෙනවා. වන්ද ගුහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. සුරා ගුහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. නැකත් ගුහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. හිරු සඳ ගේ නිසිගමන මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. හිරු සඳ ගේ නොමහ යැම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. උල්කාපාත වැටීම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. දිගා දාහය මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. භුකම්පන මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. වැසි නැතිව අහස ගිහිරිම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. හිරු සඳ හා නැකත්වල උදාව බැසීම කෙලෙසීම පිරිසිදු වීම ලෝකයට මෙවැනි විපාක ලබා දෙනවා.” කියල තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජ්වයෙන් ජීවත් වෙනවා. නමුත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළැකී මෙබදු වූ තිරශ්වින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආග්වයෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක් කියල, පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට සි පෘථිග්‍රන්‍යා තපාගතයන් වහන්සේ ගෙ ගණ කියනොත් කියන්නේ.

30. “යථා වා පනේකේ හොත්තෝ සමණබාහුමණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි භූංජ්ඩීත්ත්වා තේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්ඩ්වින ජීවිකං කප්පෙන්ති - සෙයාලිඳීදී: සුබ්බූට්ටිඩිකා හට්සසති, දුබ්බූට්ටිඩිකා හට්සසති, සුහිකං හට්සසති, දුහිකං හට්සසති, බෙම් හට්සසති, හය හට්සසති, රෝගෝ හට්සසති, ආරෝගා හට්සසති, මුද්දා ගණනා සංඛාන කාවෙයා ලෝකයත්. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්ඩ්වා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ”ති. ඉති වා හි හිකංවේ පුද්ගලිජ්ජනෝ තථාගතසස වණ්ණ වදුමානෝ වදෙයා.

30. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ග්‍රද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජ්ඩ්වයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒකියන්නේ, “මේ කාලයේ දී වැසස වහිනවා. මේ කාලයේ දී නියහය ඇතුළුවෙනවා. මේ කාලයේ දී ආහාරපානාදියෙන් සරුවෙනවා. මේ කාලයේ දී දුර්හික්ෂය ඇතුළුවෙනවා. මේ කාලයේ දී රට සරුවෙනවා. මේ කාලයේ දී බිය සැක නැතිව ඉන්නවා. මේ කාලයේ දී හය උපදිනවා. මේ කාලයේ දී රෝග ඇති වෙනවා. මේ කාලයේ දී නීරෝග බව ඇති වෙනවා කියමින් එලාඹල පැවසීමන් මුදා, ගණන, සංඛාන, කාව්‍ය ගාස්තු, ලෝකායත ගාස්තු ආදි තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජ්ඩ්වයෙන් ජීවත් වෙනවා. නමුත් ග්‍රුමණ ගොතමයන් වහන්සේ මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරණවින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජ්ඩ්වයෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක් කියල, පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට සි පෙරිග්ජනයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියනාත් කියන්නේ.

31. “යථා වා පනේකේ හොත්තෝ සමණබාහුමණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි භූංජ්ඩීත්ත්වා තේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්ඩ්වින ජීවිකං කප්පෙන්ති - සෙයාලිඳීදී: ආවාහන. විවාහන. සංවදන. විවදන. සැකිරණ. විකිරණ. සුහාගකරණ. දුහිගගකරණ. විරුද්ධගබහකරණ. ජීවිනානිත්ප්‍රමිතන. හතුසංහනන. හත්ථාභ්‍යිතප්‍රත්පතන. හතුජ්ජ්පතන. කණ්ඩාජ්ජ්පතන. ආදාසපද්ධ. කුමාරිකපද්ධ. දේවපද්ධ. ආදි-වුපටියාන. මහතුපටියාන. අඛ්ජ්ජ්ජ්ලන. සිරිවහාන. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්ඩ්වා පටිචිරනෝ සමණෝ ගෝතමෝ”ති. ඉති වා හි හිකංවේ පුද්ගලිජ්ජනෝ තථාගතසස වණ්ණ. වදුමානෝ වදෙයා.

31. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ග්‍රද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා

ଆජීවයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, විවාහයට තැකත් කීම, ආවාහයට තැකත් කීම, වෙන් වූ අඩු සැමියන් එක් කිරීමට තැකත් සැදීම, එක් වූ අඩු සැමියන් වෙන් කිරීමට තැකත් සැදීම, දිපු ණය එකතු කිරීමට තැකත් සැදීම, මුදල් ගියට පොලියට දීමට තැකත් සැදීම, දියුණු වීමට ගුරුකම් කිරීම, පාඨ වී තැකි වීමට ගුරුකම් කිරීම, දරුගැබ රැකෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, දිව අගුළ බැඳෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, හනු තද කරන්නට ගුරුකම් කිරීම, අත් පෙරලෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, හනු සිරවෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, කණ් අගුළ වැවෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, කණ්ණාඩියෙන් භූතයන් කැදාවා ප්‍රශන විවාරීම, ගැණු දරුවන් ලවා ජේන කීම, දෙවියන් ලවා ජේන කීම, සුරය වන්දනාව, මහ බණු වන්දනාව, මන්ත්‍ර බලයෙන් කටින් ගිනිදැල් පිටකිරීම, මන්ත්‍ර බලෙන් ලක්ෂ්මි පුරා කිරීම යනාදී තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජීවයෙන් ජීවන් වෙනවා. නමුත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබුල වූ තිරෝවන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආගීවයෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක් කියල, පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට සි පෘථිග්‍රනයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියතොත් කියන්නේ.

32. “යථා වා පනේකේ හොන්නේ සමණබාහුමණා සඳ්ධාදෙයානි හෝජනානි භුජ්ජිනවා නේ ජීවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවෙන ජීවක. කප්පෙන්ති - සෙයාලිදා: සන්තිකම්ම. පණිධිකම්ම. භුරිකම්ම. වස්සකම්ම. වොස්සකම්ම. වත්පුළුකම්ම. වත්පුළුපරිකම්ම. වත්පුළුපරිකිරණ. ආචමන. තහාපන. ජුහන. වමන. විරේවන. උද්ධිවිරේවන. අධෝචිරේවන. සිසිවිරේවන. කණ්ණනේල. තෙත්තතප්පන. නත්පුළුකම්ම. අභ්ජන. ප-වන්ජ්ජන. සාලාකිය. සල්ලකන්තිය. දාරකතිකි-ඡා මූලහේසජ්ජාන. අනුජපදාන. විසයින. පටිමොක්බෝ. ඉති වා ඉති ජීවරුපාය තිර-ඡාන-විජ්ජාය මි-ඡාජීවා පටිවිරතේ සමණේ ගෝතමෝ”ති. ඉති වා හි හික්බවේ පුපුජනේ තථාගතස්ස වණ්ණ. වදමානේ වදයා.

32. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහුමණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබුල වූත් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආගීවයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, ගාන්ති කරම, බාර ඔෂ්පු කිරීම, පොලොව යට හිද මතුරා ගුරුකම් කිරීම, තපු-සකයා පිරිමියෙකු කිරීම, පිරිමියා තපු-සකයෙකු කිරීම, ගෙවල් තැනීමේ දිගාවන් පෙනාවා දීම, අඥතෙන් තිවාස තැනීමේදී පුද පුරා පැවැත් වීම, වතුර මතුරා මූණ සේදවීම, වතුර මතුරා නැහැවීම, ගිනිජිදීම, ලය විරේක කරවීම, බඩ විරේක කරවීම, වමනය

කරවීම, වස්ති කරවීම, සිර්ප විරෝධය, කණට තෙල් පිළිම, ඇස් වෙදකම, තස්ත කිරීම, ඇස්වලට අදුන් සැදීම, ප්‍රති අංතන සැදීම, ගලු කරම කිරීම, ලදරු විකිත්සාව, කාය විකිත්සාව, වනවලට බෙහෙත් බැඳීම ආදි තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආර්ථියෙන් එවත් වෙනවා. නමුත් ගුමුණ ගොත්මයන් වහන්සේ මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආර්ථියෙන් වැළකී සිටින කෙනෙක් කියල, පින්වත් මහණෙනි, මිය විදිහට යි පෘථිග්චනයා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියනොත් කියන්නේ.

33. ඉදෂ බෝ ත. හික්බවේ අප්පමත්තක. වරමත්තක. සීලමත්තක. යේන පුළුත්තනො තථාගතස්ස වණ්ණ. වදමානෝ වදයා.

33. පින්වත් මහණෙනි, පෘථිග්චනයා යම් කරුණකින් තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ගුණ කියනොත් කියනවා තම ඒ මෙවැනි අල්ප මානු දෙයකි. ස්වල්ප දෙයකි. සීල මානුයකි.

මහාසීල. නිවිධින. මහා සීලය නිමාවිය

34. අන්ති හික්බවේ අක්ක්නේව ධම්මා ගම්හිරා දුද්දසා දුරනුබෝධා සන්තා පණිතා අතක්කාවවරා නිපුණා පණ්ඩිතවේදනීයා, යේ තථාගතනො සය. අහික්ක්දා ස-ඡිකත්වා පවෙදේති, යේහි තථාගතස්ස යථාභු-ව. වණ්ණ. සම්මා වදමානා වදයෝදු. කතමේ ව තේ හික්බවේ ධම්මා ගම්හිරා දුද්දසා දුරනුබෝධා සන්තා පණිතා අතක්කාවවරා නිපුණා පණ්ඩිතවේදනීයා යේ තථාගතනො සය. අහික්ක්දා ස-ඡිකත්වා පවෙදේති, යේහි තථාගතස්ස යථාභු-ව. වණ්ණ. සම්මා වදමානා වදයෝදු?

34. පින්වත් මහණෙනි, වෙනත් දේවල් තියෙනවා ම යි. ඒවා ගාමහිර යි. දැකීමට දුෂ්කර යි. අවබෝධයට දුෂ්කර යි. ගාන්ත යි. ප්‍රණිත යි. ඒ වගේ ම තරක ගොවරයෙන් තොර යි. සියුම්. තුවණුත්තන්ට විෂය වන දෙයක්. තථාගතයන් වහන්සේ ස්වකිය විභිජ්ට වූ ප්‍රභුවෙන් අවබෝධ කරලා යම් දෙයක් ලෝකයට ප්‍රකාශ කරනවා තම්, අන්ත එබදු දේවල්වලින් තමයි තථාගතයන් වහන්සේ ගේ යථාර්ථ වගයෙන් ම තිබෙන ගුණ ගැන මනා කොට වර්ණනා කරනවා තම් කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන්

වහන්සේ ස්වකීය විභිජ්ට ප්‍රභුවෙන් සාක්ෂාත් කරපු යම් දේවල් ඇදිද, ඒ දේවල්වලින් තථාගතයන් වහන්සේ ගේ යථාරථ වශයෙන් තිබෙන ගුණය වර්ණනා කරනවා නම්, වර්ණනා කළ යුතු දේ වන ගාම්භිර වූත්, දැකීමට දුෂ්කර වූත්, අවබෝධයට දුෂ්කර වූත්, ගාන්ත වූත්, ප්‍ර්‍රේත වූත්, තර්ක ගෝවරයෙන් තොර වූත්, සියුම් වූත්, තුවණුත්තන්ට විෂය වූත් ඒ දේවල් මොනවා ද?

35. සන්ති හික්බවේ එකේ සමණුවාහ්මණා පුබින්තකප්පිකා පුබින්තානුදිවියීනෝ පුබින්තා. ආරඛහ අනේකවිහිතානි අධිවුත්තිපදානි අහිවදන්ති අවධාරසහි වන්පූහි. නේ ව හොත්කෝ සමණුවාහ්මණා කිමාගම්ම කිමාරඛහ පුබින්තකප්පිකා පුබින්තානුදිවියීනෝ පුබින්තා. ආරඛහ අනේකවිහිතානි අධිවුත්තිපදානි අහිවදන්ති අවධාරසහි වන්පූහි ?

35. පින්වත් මහණෙනි, ඇතුම් ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවා. ඔවුන් අතින ඒවිතයේ කෙළවර පිළිබඳව කළුපනා කරමින් අතින ඒවිත කෙළවර ගැන ගොඩනහාගත් මතවාදවලින් යුත්ත යි. ඔවුන් අතින ඒවිතයේ ආරම්භක කෙළවර අරහයා දහඇට කරුණකින් යුතුව තොයෙක් ආකාරයෙන් මතවාද ප්‍රකාශ කරමින් කරුණු කියනවා. අතින ඒවිත කෙළවර පිළිබඳව කළුපනා කරමින් අතින ඒවිත කෙළවර ගැන මතවාද ගොඩනහා ගත් ඒ හටත් ගුමණ බාහ්මණයින් තොයෙක් ආකාරයෙන් මතවාද ප්‍රකාශ කරමින් කරුණු දහඇටකින් තම මත පවසන්නේ කුමකට පැමිණිලා ද? කුමක් අරහයා ද?

36. සන්ති හික්බවේ එකේ සමණුවාහ්මණා සස්සතවාදා සස්සත. අත්තානැන්ද්ව ලෝකක්ද්ව පක්ෂාපෙන්ති වතුහි වන්පූහි. නේ ව හොත්කෝ සමණුවාහ්මණා කිමාගම්ම කිමාරඛහ සස්සතවාදා සස්සත. අත්තානැන්ද්ව ලෝකක්ද්ව පක්ෂාපෙන්ති වතුහි වන්පූහි?

36. පින්වත් මහණෙනි, ගාස්වතවාදී (සදාකාලික දේවල් ඇත යන මතවාදය පවසන) ඇතුම් ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවා. ඔවුන් තමා ගැනත් ලෝකය ගැනත් ගාස්වතයි කියලා කරුණු හතරකින් උගන්වනවා. ඒ ගාස්වතවාදී වූ හටත් ගුමණ බාහ්මණයින් තමා ගැනත් ලෝකය ගැනත් ගාස්වතයි (සදාකාලික යි) කියලා කරුණු හතරකින් උගන්වන්නේ කුමකට පැමිණිලා ද? කුමක් අරහයා ද?

37. ඉත් හික්බවේ ඒක-වෝ සමණෝ වා බාහුමණෝ වා ආතප්පමන්වාය පධානමන්වාය අනුයෝගමන්වාය අප්පමාදමන්වාය සම්මාමනසිකාරමන්වාය තථාරුප. ග-ණෝසමාධි. ප්‍රසනි යථා සමාහිතේ විතතේ අනේකවිහිත. පුබ්බෙනිවාස. අනුසසරති, සේයාලිද: “ඒකමිජ ජාති. ද්වේ’පි ජාතියෝ තිස්සෝ’පි ජාතියෝ වතස්සෝ’පි ජාතියෝ පණ්ඩ්ව’පි ජාතියෝ දස්පි ජාතියෝ විසනිමිජ ජාතියෝ තිස්සමිජ ජාතියෝ වත්තාරිසමිජ ජාතියෝ පණ්ඩාසමිජ ජාතියෝ ජාතිසතමිජ ජාතිසහස්සමිජ ජාතිසත-සහස්සමිජ අනේකාති’පි ජාතිසතාති අනේකාති’පි ජාතිසහස්සාති අනේකාති’පි ජාතිසතසහස්සාති අමුත්‍රාසි. එවත්තාමෝ එව. ගොත්තෝ එව. වණ්ණෝ එවමාභාරෝ එව. සුබදුක්බපරිසංවේදී එවමායුපරියන්තෝ. සේ තතෝ වූතෝ අමුත්‍ර උපජාදි. තත්තාපාසි. එවමන්තාමෝ එව. ගොත්තෝ එව. වණ්ණෝ එවමාභාරෝ එව. සුබදුක්බපරිසංවේදී එවමායුපරියන්තෝ. සේ තතෝ වූතෝ ඉඩපපන්තෝ”ති.”

37. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ඇතුම් ගුමණයෙක් හෝ බාහුමණයෙක් හෝ ඉන්තවා. මිහු කෙලෙස් තවමින් වීරිය කරනවා. අධික වීරිය කරනවා. යළි යළින් වීරිය කරනවා. අප්‍රමාදීව හාවනා වඩනවා. හොඳට සිත හසුරුවනවා. යම් අයුරකින් සිත සමාහිත වෙලා අනේකවිධ වූ අතීතයේ ගතකළ ජීවිත සිහි කරනවා නම් එවැනි විතත් සමාධියක් ඇති කර ගන්තවා. ඒ කියන්නේ එක උපතක් ද, උපත් දෙකක් ද, උපත් තුනක් ද, උපත් හතරක් ද, උපත් පහක් ද, උපත් දහයක් ද, උපත් විස්සක් ද, උපත් තිහක් ද, උපත් හතලිහක් ද, උපත් පනහක් ද, උපත් සියයක් ද, උපත් දාහක් ද, උපත් ලක්ෂයක් ද වශයෙන් නොයෙක් ලක්ෂ ගණනින් ගෙවන ලද අතීත ජීවිත සිහි කරනවා. “ම. අසවල් තැන හිටියා. එතකොට මගේ නම මෙකයි, ගෝතු තාමය මෙකයි, රුප සේහාව මෙහෙම යි, කැවෙ බිවිවෙ මෙහෙම යි, සැපදුක් වින්දේ මෙහෙම යි, මෙහෙම යි ජීවිතය අවසන් වූතේ, රේට පස්සේ ම. එතැනින් වූතවෙලා අසවල් තැන යි උපතන්නේ, එහෙදි මට ලැබුණේ මේ නම, මෙක තමයි ගෝතු තාමය, රුප සේහාව මෙහෙම යි, කැවෙ බිවිවෙ මෙහෙම යි, සැපදුක් වින්දේ මෙහෙම යි, මෙහෙම යි ජීවිතය අවසන් වූතේ, රේට පස්සේ ම. එතැනින් වූතවෙලා මෙහි උපතන්නා” කියල.

ඉත් සාකාරං සලද්දේස්. අනේකවිහිත. පුබ්බෙනිවාස. අනුසසරති. සේ එවමාහ: සස්සතෝ අත්තා ව ලෝකෝ ව වණ්ඩකෝ කුටවියෝ ඒසිකවියාසිවයිතෝ. තෝව සත්තා සත්ධාවන්ති සංසරන්ති වවන්ති

උපපත්තන්ති, අත්ථිත්වේව සහස්‍රතිසම.. තං කිස්ස හෝතු? අහං හි ආතප්පමන්වාය පධානමන්වාය අනුයෝගමන්වාය අප්පමාදමන්වාය සම්මාමනසිකාරමන්වාය තථාරූප.. ගෙනෝසමාධි.. ප්‍රූසාමි යථාසමාහිතේ විතතේ අනේකවිහිත.. පුබ්බෙනිවාස.. අනුස්සරාමි. සෙයාලීද.. එකම්පි ජාති.. දැව්පි ජාතියෝ..... අනේකානිපි ජාතිසත්සහස්සානි අමුත්‍රාසි.. එවන්නාමෝ එව..ගොන්තෝ ඉඩපපතන්නොති. ඉති සාකාර.. සලද්දේස.. අනේකවිහිත.. පුබ්බෙනිවාස.. අනුස්සරාමි. ඉම්නාමහ.. එත.. ජාතාමි. යථා සහස්‍රතෝ අත්තා ව ලෝකෝ ව වක්‍රීකේධෝ කුටටෝයේ එසිකවියායිවියිතෝ. තෝව සත්තා සත්ධාවන්ති සංසරන්ති වවන්ති උපපත්තන්ති අත්ථිත්වේව සහස්‍රතිසම”න්ති.

මේ විදිහට කරුණු සහිතව, පැහැදිලි කිරීම් සහිතව, නොයෙක් අයුරින් කළින් ගතකළ ඒවිත ගැන සිහි කරනවා. එතකොට ඔහු මෙහෙම කියනවා. “ਆතමයත් ලෝකයත් සදාකාලික යි. වදැඩැහැල තියෙන්නේ. ගිරිකුලක් වගේ තියෙන්නේ. නගර මැද නො සෙල්වෙන පරිදි සිටුවා තිබෙන ඒෂිකා ස්ථානයක් වගේ. ඒ සත්වයන් ම දි, එක එක තැන උපදින්නේ. හවයෙන් හවයට සැරීසරා යන්නේ. ව්‍යතවෙන්නේ, උපදින්නේ. සදාකාලික වස්තු වගේයි පවතින්නේ” කියල. එකට හෝතුව කුමක් ද? මං කෙලෙසේ තවන විරයයෙන් යුතුව ගොඩාක් උත්සාහ කරල, යළි යළිත් උත්සාය කරල, අප්පමාදීව මැනවින් මෙනෙහි කරල යම් සමාහිත සිතකින් නොයෙක් අයුරින් පෙර විසු ඒවිත ගැන සිහි කරනවා නම් මං එබදු සමාධියක් ඇතිකර ගත්තා. ඒ කියන්නේ එක උපතක් ද, උපත් දෙකක් ද නොයෙක් ලක්ෂ ගණන් උපත් ද මං සිහි කරනවා. මං අසවල් තැනයි හිටියේ. එතකොට මෙගේ නම මෙකයි. ගෝතු නාමය මෙකයි මෙහි උපන්නා කියල. ඔය විදිහට කරුණු සහිතව පැහැදිලි කිරීම් සහිතව නොයෙක් අයුරින් කළින් ගතකළ ඒවිත ගැන මං සිහි කරනවා. මේ තුළින් තමයි ආත්මයත් ලෝකයත් සදාකාලික බව, වදැඩැහැල තියෙන බව, ගිරිකුලක් වගේ තියෙන බව, නගර මැද නො සෙල්වෙන පරිදි සිටුවා තිබෙන ඒෂිකා ස්ථානයක් වගේ තියෙන බව, ඒ සත්වයන් ම එක එක තැන උපදින බව, හවයෙන් හවයට සැරීසරා යන බව, ව්‍යතවෙන උපදින බව, සදාකාලික වස්තු වගේ පවතින බව කියන මං මේ කාරණය (ගාස්වතයි කියල) දන්නේ.

ඉදා හික්බවේ පයම්. යානා. ය. ආගමම ය. ආරබිහ එකේ සමණ-බාහුමණා සහස්‍රතාවාදා සහස්‍රත. අත්තානක්ව ලෝකක්ව පක්කදාපෙන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, යමකට පැමිණිලා, යමක් අරහයා ගාස්වතවාදී වූ ඇතුම් ගුමණ බාහ්මණයින් ආත්මයත් ලෝකයත් ගාස්වත සි කියලා උග්‍රවනවා නම්, මේක තමයි පළමු වෙනි කාරණය.

38. දුතියේ ව හොත්තෝ සමණබාහ්මණ කිමාගම්ම කිමාරඩ සහස්සනවාදා සහස්තත් අත්තානය්ව ලෝකක්ව පක්ෂකාපෙන්ති?

38. ගාස්වතවාදී වූ හවත් ගුමණ බාහ්මණයින් ආත්මයත් ලෝකයත් ගාස්වත සි කියලා දෙවෙනි කරුණකින් උග්‍රවනවෙන් කුමකට පැමිණිලා ද? කුමක් අරහයා ද?

ඉඩ හික්බවේ ඒක-වෝ සමණෝ වා බාහ්මණෝ වා ආතප්පමන්වාය පධානමන්වාය අනුයෝගමන්වාය අප්පමාදමන්වාය සම්මාමනසිකාර-මන්වාය තරාරුප. ග-තෝ සමාධී. එස්ථති යථා සමාහිතෝ විත්තෝ අනේකවිහිත. පුබ්ලේනිවාස. අනුස්සරති, සෙයාලිදී : “ඒකම්”පි ස.වට්ට-වට්ට. ද්වේ”පි ස.වට්ටවට්ටවට්ටවට් තිණි”පි ස.වට්ටවට්ටවට්ටවට් වත්තාරි”පි ස.වට්ටවට්ටවට් පක්ෂව්”පි ස.වට්ටවට්ටවට් දස්”පි ස.වට්ටවට්ටවට් අමුත්‍රාසි. ඒව්නාමෝ ඒව්. ගොත්තෝ ඒව්. වණ්ණෝ ඒවමාහාරෝ ඒව්. පුබදුක්බපටස.වේදී ඒවමායුපරියන්තෝ. සෝ තතෝ වුතෝ අමුත්‍ර උප්පාදී. තත්‍රාපාසි. ඒවමන්නාමෝ ඒව්. ගොත්තෝ ඒව්. වණ්ණෝ ඒවමාහාරෝ ඒව්. පුබදුක්බපටස.වේදී ඒවමායුපරියන්තෝ. සෝ තතෝ වුතෝ ඉඩපප-න්තෝ”ති.” ඉති සාකාර. සදුදේස්. අනේකවිහිත. පුබ්ලේනිවාස. අනුස්සරති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ඇතුම් ගුමණයෙක් හෝ බාහ්මණයෙක් හෝ ඉන්නවා. මිහු කෙලෙස් තවනමින් විරිය කරනවා. අධික විරිය කරනවා. යළි යළින් විරිය කරනවා. අප්පමාදීව හාවනා වඩනවා. හොඳට සිත හසුරුවනවා. යම් අයුරකින් සිත සමාහිත වෙලා අනේකවිධ වූ අතිතයේ ගතකළ ජීවිත සිහි කරනවා තම එවැනි විත්ත සමාධියක් ඇති කර ගන්නවා. ඒ කියන්නේ, එක ස.වට්ට (පෘථිවිය විනාශ වෙන්ට ගත වන කාලය) විවට (තැවත හැදෙන්නට ගත වන කාලය වශයෙන්) කල්පයක් ද, ස.වට්ට විවට විවට කල්ප දෙකක් ද, ස.වට්ටවට්ටවට කල්ප තුනක් ද, ස.වට්ටවට්ටවට කල්ප හතරක් ද, ස.වට්ටවට්ටවට කල්ප පහක් ද, ස.වට්ටවට්ටවට කල්ප දහයක් ද වශයෙන් අතිතය සිහි කරනවා. “මං අසවල් තැන හිටියා. එතකොට මගේ තම මේක සි, ගෝනු නාමය මේක සි, රුප සෙය්හාව මෙහෙම සි, කැවෙ බිවිවෙ මෙහෙම සි, සැපදුක් වින්දේ මෙහෙම සි, මෙහෙම සි ජීවිතය අවසන් වුණේ, ඊට පස්සේ

මෙයින් ව්‍යුතවේලා අසවල් තැනයි උපන්නේ, එහෙදී මට ලැබුණේ මේ නම, මේක තමයි ගෝතු තාමය, රුප සෝභාව මෙහෙම යි, කැවෙ බ්‍රිව්‍ය මෙහෙම යි, සැපදුක් වින්දේ මෙහෙම යි, මෙහෙම යි තීවිතය අවසන් වුණේ, රේට පස්සේ මෙයින් ව්‍යුතවේලා මෙහි උපන්නා” කියල. මේ විදිහට කරුණු සහිතව පැහැදිලි කිරීම සහිතව නොයෙක් අයුරින් කළින් ගතකළ තීවිත ගැන සිහි කරනවා.

සෞ එච්මාහ: සහස්සනෝ අන්තා ව ලෝකෝ ව වජ්ජකේධ් කුටට්‍යේ ඒසිකවියායිවයිනෝ. නොව සත්තා සත්ධාවන්ති සංසරන්ති වචන්ති උපප්‍රේෂන්ති, අන්තිවේව සහස්සතිසම්. ත. කිස්ස හේතු? අහ. හි ආතප්ප-මන්වාය තථාරුප. ත-නොසමාධි. මූසාමි යථා සමාහින් වින්නේ අන්කවිහිත. පුබැවෙනිවාස. අනුස්සරාමි. සෙයාලිදා: ඒකම්'පි දස'පි සංවට්ටවට්ටානි අමුත්‍රාසි. එවන්නාමෝ ඉඩපපන්නෝ'ති. ඉති සාකාර. සලදදේසා. අන්කවිහිත. පුබැවෙනිවාස. අනුස්සරාමි. ඉම්නා'පාහ. ඒත. ජාතාමි යථා සහස්සනෝ අන්තා ව ලෝකෝ ව වජ්ජකේධ් කුටට්‍යේ ඒසිකවියායිවයිනෝ. නොව සත්තා සත්ධාවන්ති සංසරන්ති වචන්ති උපප්‍රේෂන්ති අන්තිවේව සහස්සතිසමන්ති.”

එතකොට ඔහු මෙහෙම කියනවා. “අංත්මයත් ලෝකයත් සඳාකාලික යි. වදුබැහුල තියෙන්නේ. ගිරිකුළක් වගේ තියෙන්නේ. නගර මැද නො සෙල්වන පරිදි සිටුවා තිබෙන ඒෂිකා ස්ථානයක් වගේ. ඒ සත්වයන් ම යි, එක එක තැන උපදින්නේ. හවයෙන් හවයට සැරිසරා යන්නේ. ව්‍යුතවෙන්නේ උපදින්නේ. සඳාකාලික වස්තු වගේ තමයි පවතින්නේ” කියල. ඒකට හේතුව කුමක් ද? ම. කෙලෙසේ තවන විරයයෙන් යුතුව යම් සමාහිත සිතකින් නොයෙක් අයුරින් පෙර විසු තීවිත ගැන සිහි කරනවා නම් ම. එබදු සමාධියක් ඇතිකර ගත්තා. ඒ කියන්නේ එක සංවට්ටවට්ට කළපයක් ද, සංවට්ටවට්ට කළප දහයක් ද, වශයෙන් අතිතය සිහි කරනවා. “ම. අසවල් තැන හිටියා. රේට පස්සේ ම. එතනින් ව්‍යුතවේලා මෙහි උපන්නා” කියල. මේ විදිහට කරුණු සහිතව පැහැදිලි කිරීම සහිතව නොයෙක් අයුරින් කළින් ගතකළ තීවිත ගැන ම. සිහි කරනවා. මේ තුළින් තමයි ආත්මයත් ලෝකයත් සඳාකාලික බව, වදුබැහුල තියෙන බව, ගිරිකුළක් වගේ තියෙන බව, නගර මැද නො සෙල්වන පරිදි සිටුවා තිබෙන ඒෂිකා ස්ථානයක් වගේ තියෙන බව, ඒ සත්වයන් ම එක එක තැන උපදින බව, හවයෙන් හවයට සැරිසරා යන බව, ව්‍යුතවන උපදින බව, සඳාකාලික වස්තු වගේ පවතින බව කියන මේ කාරණය (ගාස්වතය කියල) ම. දන්නේ.

ඉදී හික්බවේ දුතිය යාන ය ආගම් ය ආරබ්‍හ ඒකේ සමණ-බාහුමණ සය්සතවාදා සය්සත. අත්තානැන්ද්ව ලෝකක්ද්ව පක්ෂාපෙන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, යමකට පැමිණිලා, යමක් අරහයා ගාස්වතවාදී වූ ඇතුම් ගුමණ බාහුමණයින් ආත්මයන් ලෝකයන් ගාස්වතයි කියලා උගන්වනවා තම්, මෙක තමයි දෙවෙනි කාරණය

39. තතියේ ව හොත්තො සමණබාහුමණ කිමාගම්ම කිමාරබ්‍හ සය්සතවාදා සය්සත. අත්තානැන්ද්ව ලෝකක්ද්ව පක්ෂාපෙන්ති?

39. ගාස්වතවාදී වූ හවත් ගුමණ බාහුමණයින් ආත්මයන් ලෝකයන් ගාස්වතයි කියලා තුන්වෙනි කරුණකින් උගන්වන්නේ කුමකට පැමිණිලා ද? කුමක් අරහයා ද?

ඉඩ හික්බවේ ඒක-වෝ සමණෝ වා බාහුමණෝ වා ආතප්පමන්වාය පධානමන්වාය අනුයෝගමන්වාය අප්පමාදමන්වාය සම්මාමනයිකාර-මන්වාය තථාරුප. -තො සමාධී. ප්‍රූසති යථා සමාහිතේ විත්තො අනේකවිහිත. පූබිබේනිවාස. අනුස්සරති, සෙයාලීදී: “දස’පි සංවට-විවටවානි විසතිම්පි සංවටවිවටවානි ති.සම්පි සංවටවිවටවානි වත්තාරිසම්පි සංවටවිවටවානි “අමුත්‍රාසි. එව්. නාමෝ එව්. ගොත්තො එව්. වණ්ණෝ එව්මාහාරෝ එව්. සූබද්‍යක්බපටස්.වේදී එව්මායුපරියන්තො. සෙය් තතො වුතො අමුත්‍ර උපපාදී. තත්‍රාපාසි. එව්මන්නාමෝ එව්. ගොත්තො එව්. වණ්ණෝ එව්මාහාරෝ එව්.සූබද්‍යක්බපටස්.වේදී එව්මායුපරියන්තො. සෙය් තතො වුතො ඉමුපපත්තොති.” ඉති සාකාර. සලද්දේසි. අනේකවිහිත. පූබිබේනිවාස. අනුස්සරති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ඇතුම් ගුමණයෙක් හෝ බාහුමණයෙක් හෝ ඉන්නවා. ඔහු කෙලෙස් තවතමින් විරිය කරනවා. අධික විරිය කරනවා. යළි යළින් විරිය කරනවා. අප්පමාදීව හාවනා වඩිනවා. හොදුට සිත හසුරුවනවා. යම් අයුරකින් සිත සමාහිත වෙලා අනේකවිධ වූ අතිතයේ ගතකළ ජීවිත සිහි කරනවා තම් එවැනි විත්ත සමාධියක් ඇති කර ගන්නවා. ඒ කියන්තේ, සංවටවිවට කල්ප දහයක් ද, සංවටවිවට කල්ප විස්සක් ද, සංවටවිවට කල්ප තිහක් ද, සංවටවිවට කල්ප භතලිහක් ද වශයෙන් අතිතය සිහි කරනවා. “ම. අසවල් තැන හිටියා. එතකොට මගේ නම මෙකයි, ගෝතු නාමය මෙකයි, රුප සෙශ්හාව මෙහෙම සි, කැවෙ බිවිවේ මෙහෙම සි,

සැපදුක් වින්දේ මෙහෙම යි, මෙහෙම යි ඒවිතය අවසන් වුණේ, ර්ට පස්සේ මං එතැනින් වුත්වලා අසවල් තැනයි උපන්නේ, එහේදී මට ලැබුණේ මේ නම, මේක තමයි ගෝනු නාමය, රුප සේෂ්ඨාච මෙහෙම යි, කුවේ බිව්වෙ මෙහෙම යි, සැපදුක් වින්දේ මෙහෙම යි, මෙහෙම යි ඒවිතය අවසන් වුණේ, ර්ට පස්සේ මං එතැනින් වුත්වලා මෙහි උපන්නා” කියල. මේ විදිහට කරුණු සහිතව පැහැදිලි කිරීම සහිතව නොයෙක් අයුරින් කළින් ගතකළ ඒවිත ගැන සිහි කරනවා.

සේ ඒවමාන: සහස්‍යනේ අත්තා ව ලෝකේ ව ව්‍යුක්කෙයේ කුටවියේ ඒසිකවියායිවියිනෝ. තේව සත්තා සන්ධාවන්ති සංසරන්ති වවන්ති උපප්‍රේෂන්ති, අත්ථින්වේව සහස්‍යතිසමං. තං කිස්ස හේතු? අහං හි ආතප්ප-මන්වාය තථාරුප.. ග-තොසමාධි.. ප්‍රූසාමි යථා සමාහින් වින්නේ අනේකවිහිත. පුබ්බේනිවාස. අනුස්සරාමි. සෙයුලේද.. දස්පි සංවට-විවට්වානි වත්තාරිසම්පි සංවටවිවට්වානි අමුත්‍රාස්. ඒවන්නාමෝ ඉඩපපන්නොති. ඉති සාකාර. සරද්දේදේස්. අනේකවිහිත. පුබ්බේනිවාස. අනුස්සරාමි. ඉමිනා මහං ඒතං ජානාමි: යථා සහස්‍යනේ අත්තා ව ලෝකේ ව ව්‍යුක්කෙයේ කුටවියේ ඒසිකවියායිවියිනෝ. තේව සත්තා සන්ධාවන්ති සංසරන්ති වවන්ති උපප්‍රේෂන්ති අත්ථින්වේව සහස්‍යතිසමන්ති.”

එතකොට ඔහු මෙහෙම කියනවා. “ଆත්මයත් ලෝකයත් සඳාකාලික යි. වද්බැහුල තියෙන්නේ. ගිරිකුළක් වගේ තියෙන්නේ. නගර මැද නො සෙල්වෙන පරිදි සිවුවා තිබෙන ඒෂිකා ස්ථානියක් වගේ. ඒ සත්වයන් ම යි, එක එක තැන උපදින්නේ. හවයෙන් හවයට සැරුසරා යන්නේ. වුත්වෙන්නේ උපදින්නේ. සඳාකාලික වස්තු වගේ තමයි පවතින්නේ” කියල. ඒකට හේතුව කුමක්ද? මං කෙලෙසේ තවන විරයයෙන් යුතුව යම් සමාහිත සිතකින් නොයෙක් අයුරින් පෙර විසු ඒවිත ගැන සිහි කරනවා නම් මං එබදු සමාධියක් ඇති කරගත්තා. ඒ කියන්නේ සංවටවිවට කළුපදහයක්ද, සංවටවිවට කළුප හතුලිහක්ද වශයෙන් අත්තය සිහි කරනවා. “මං අසවල් තැන හිටියා ර්ට පස්සේ මං එතැනින් වුත්වලා මෙහි උපන්නා” කියල. මේ විදිහට කරුණු සහිතව පැහැදිලි කිරීම් සහිතව නොයෙක් අයුරින් කළින් ගතකළ ඒවිත ගැන මං සිහි කරනවා. මේ තුළින් තමයි ආත්මයත් ලෝකයත් සඳාකාලික බව, වද්බැහුල තියෙන බව, ගිරිකුළක් වගේ තියෙන බව, නගර මැද නො සෙල්වෙන පරිදි සිවුවා තිබෙන

එෂ්ට්‍යා ස්ථ්‍යාච්‍යාක් වගේ තියෙන බව, ඒ සත්වයන් ම එක එක තැන උපදින බව, හවයෙන් හවයට සැරිසරා යන බව, වුත්වෙන උපදින බව, සදාකාලික වස්තු වගේ පවතින බව කියන මේ කාරණය (ශාස්වතයි කියල) මං දන්නේ.

ඉදී හික්බවේ තතිය යාන ය ආගම්ම ය ආරබිහ ඒකේ සමණ-බාහ්මණ සහ්ස්‍යත්වාදා සහ්ස්‍යත. අත්තානක්ව ලෝකක්ව පක්ෂ්‍යාපන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, යමකට පැමිණිලා, යමක් අරහයා ගාස්වතවාදී වූ ඇතුම් ග්‍රමණ බාහ්මණයින් ආත්මයන් ලෝකයන් ගාස්වතයි කියලා උගන්වනවා තම්, මෙක තමයි තුන් වෙති කාරණය.

40. වතුන්පේ ව හොත්තේ සමණබාහ්මණ කිමාගම්ම කිමාරබිහ සහ්ස්‍යත්වාදා සහ්ස්‍යත. අත්තානක්ව ලෝකක්ව පක්ෂ්‍යාපන්ති?

40. ගාස්වතවාදී වූ හවත් ග්‍රමණ බාහ්මණයින් ආත්මයන් ලෝකයන් ගාස්වතයි කියලා හතර වෙති කරුණකින් උගන්වන්නේ කුමකට පැමිණිලා ද? කුමක් අරහයා ද?

ඉඩ හික්බවේ ඒක-වෝ සමණෝ වා බාහ්මණෝ වා තක්කි හෝති වීමෘසී. සෝ තක්කපරියාහන. වීමෘසානුවරිත. සයම්පත්හාන. ඒවමාහ: “සහ්ස්‍යනෝ අත්තා ව ලෝකෝ ව වක්දෙක් කුටටියෝ ඒසිකවියායිවියිනෝ. නේව සත්තා සත්ධාවන්ති සංසරන්ති වවන්ති උපප්ත්තන්ති අත්පින්වේ සහ්ස්‍යත්සමන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ඇතුම් ග්‍රමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවා. ඔවුන් තරක කරනවා. එක එක විදිහට විමසනවා. තරක කරමින් කරුණු රස්කොට විමස විමසා තමන්ට වැටහෙන පරිදි කරුණු රස්කොට මෙහෙම කියනවා. “ආත්මයන් ලෝකයන් සදාකාලික සි. වදැඟැලු තියෙන්නේ. ගිරිකුලක් වගේ තියෙන්නේ. නගර මැද නො සෙල්වේන පරිදි සිටුවා තිබෙන එෂ්ට්‍යා ස්ථ්‍යාච්‍යාක් වගේ. ඒ සත්වයන් ම යි, එක එක තැන උපදින්නේ, හවයෙන් හවයට සැරිසරා යන්නේ, වුත්වෙන්නේ උපදින්නේ, සදාකාලික වස්තු වගේයි තමයි පවතින්නේ”

ඉදී හික්බවේ වතුන්පා යාන ය ආගම්ම ය ආරබිහ ඒකේ සමණ-බාහ්මණ සහ්ස්‍යත්වාදා සහ්ස්‍යත. අත්තානක්ව ලෝකක්ව පක්ෂ්‍යාපන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, යමකට පැමිණිලා, යමක් අරහයා ගාස්වතවාදී වූ ඇතුම් ගුමණ බාහ්මණයින් ආත්මයන් ලෝකයන් ගාස්වතයි කියලා උගන්වනවා නම්, මේක තමයි හතර වෙනි කාරණය.

41. ඉමෙහි බෝ තේ හික්බවේ සමණඩාහ්මණා සස්සතවාදා සස්සත. අත්තානක්ව ලෝකක්ව පක්කදාපෙන්ති වතුහි වත්පුහි. යේ හි කේවි හික්බවේ සමණා වා බාහ්මණා සස්සතවාදා සස්සත. අත්තානක්ව ලෝකක්ව පක්කදාපෙන්ති, සබඩා තේ ඉමෙහේව වතුහි වත්පුහි එන්ස. වා අක්කුතරේන තත්ත්ව ඉනෝ බහිද්ධා.

41. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු හතරෙන් තමයි ගාස්වතවාදී (සදාකාලික දේ ගැන මතවාද කියන) වූ ඇතුම් ගුමණ බාහ්මණයින් තමා ගැනත්, ලෝකය ගැනත් ගාස්වතයි කියලා උගන්වන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඒ ගාස්වතවාදී වූ හවත් ගුමණ බාහ්මණයින් තමා ගැනත් ලෝකය ගැනත් ගාස්වතයි කියලා උගන්වන්නේ යම් කරුණකින් නම්, ඒ සියල් දෙනා ම මේ කරුණු හතරෙන් හෝ මේවායෙන් එක් කරුණක් හෝ ගෙන තමයි උගන්වන්නේ. මෙයින් බාහිර කරුණක් තැත.

42. තයිද් හික්බවේ තථාගතෝ පජානාති: “ඉමේ බෝ දිවයිවියානා එව. ගහිකා එව. පරාමටියා එව. ගහිකා හවිස්සන්ති එව. අහිසම්පරායා”ති. තක්ව තථාගතෝ පජානාති තතෝ ව උත්තරිතර. පජානාති. ත. ව පජානන. ත පරාමසති. අපරාමසතෝ වස්ස ප-වත්තක්ක්ව නිබැඳුති විදිතා. වේදතාන. සමුද්‍යක්ව අත්ථගමක්ව අස්සාදක්ව ආදීනවක්ව නිස්සරණක්ව යථාහුත්. විදිත්වා අනුපාදා විමුණ්නෝ හික්බවේ තථාගතෝ.

42. පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ මේ කාරණය අවබෝධයෙන් ම දෙන්නවා. ඒ කියන්නේ “මේ දෘශ්වීන් මේ විදහට ගුහණය කරගත්තොත්, මේ විදහට බැඳිල ගියෙක් මේ මේ ආකාරයේ උපත් ලබාගෙන මරණින් මතු මේ මේ විදහට පරලොව යාවි” කියලා තථාගතයන් වහන්සේ මෙයත් දෙන්නවා. මෙයට වඩා උත්තරිතර දේවවත් දෙන්නවා. ඒවා දැනගත්තා කියල අමුතුවෙන් එවාට බැඳෙන්නේ තැ. ඒ දෘශ්වීවලට හසු නො වෙන නිසා ම තමා තුළ ම නිවිහිය බව තමයි අවබෝධ වෙලා තියෙන්නේ. ඒ වගේ ම පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ (මය දෘශ්වී හතරට බැඳීමට හේතු වූ ඒ ඒ තැන්වල සැපදුක් විදි බවට ඇති) වේදතාවන් ගේ හටගැනීමත් තැතිවි යාමත් ආස්චාදයන් ආදීනවයන් නිස්සරණයන් ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරගෙන උපාදාන රහිතව කෙලෙසුන්ගෙන් නිදහස් වෙළඳ ඉන්නේ.

43. ඉමේ බෝ නො හික්බවේ ධමමා ගමහිරා දුද්දසා දුරනුබෝධා සන්තා ප්‍රභිතා අතක්කාවවරා නිපුණා පණ්ඩිතවේදනියා යේ තථාගතෝ සය අහිඛ්දා ස-ඡිකන්වා පවෙදේති යේහි තථාගතස්ස යථාභු-ව。 වණ්නා සමමා වදුමානා වදෙයුෂු。

43. පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ ස්වකීය විභිජ්ච ප්‍රභුවෙන් සාක්ෂාත් කරපු යම් දේවල් ඇදිද, ඒ දේවල්වලින් තථාගතයන් වහන්සේ ගේ යථාරථ වශයෙන් කිහෙන ගුණය වරුණනා කරනවා නම්, වරුණනා කළ පුතු දේ වන ගාමහිර වුත්, දැකීමට දුෂ්කර වුත්, අවබෝධයට දුෂ්කර වුත්, ගාන්ත වුත්, ප්‍රභිත වුත්, තරක ගෝවරයෙන් තොර වුත්, සියුම් වුත්, තුවණුත්තන්ට විෂය වුත් ඒ දේවල් යනු මේව තමයි.

පයිමක්ෂණවාර පළමු වෙනි බණවරයි

44. සන්ති හික්බවේ ඒකේ සමණබාහුමණා ඒක-වසස්සති කා ඒක-වෘත්තස්සති කා ඒක-ව。 සස්සති。 ඒක-ව。 අස්සති。 අන්තානඛ්ච ලෝකඛ්චව පක්ෂාපෙන්ති වතුහි වත්පුහි. නො ව භාන්තෝ සමණබාහුමණා කිමාගම්ම කිමාරඛි ඒක-වසස්සති කා ඒක-වෘත්තස්සති කා ඒක-ව。 සය්සති。 ඒක-ව。 අස්සති。 අන්තානඛ්ච ලෝකඛ්චව පක්ෂාපෙන්ති වතුහි වත්පුහි?

44. පින්වත් මහණෙනි, ඇතුම් දේවල් සඳාකාලිකය යන ගාස්වතවාදී මතයන්, ඇතුම් දේවල් සඳාකාලික තැන යන අභාස්වතවාදී මතයන් වශයෙන් මත දෙකක් දරණ ඇතුම් ගුමණ බාහුමණයින් ඉන්තවා. ඔවුන් තමා ගැනත් ලෝකය ගැනත් ගාස්වතයි කියලත්, අභාස්වතයි කියලත් කරුණු හතරකින් උගන්වතවා. ඒ ගාස්වතවාදී හා අභාස්වතවාදී මත දෙක දරණ හවත් ගුමණ බාහුමණයින් තමා ගැනත් ලෝකය ගැනත් ගාස්වතයි කියලත්, අභාස්වතයි කියලත් කරුණු හතරකින් උගන්වතන් කුමකට පැමිණිලා ද? කුමක් අරහයා ද?

45. හොති බෝ යෝ හික්බවේ සමයෝ ය。 කදාවි කරහවි දිසස්ස අද්ඩුනො අ-වයෝත අය。 ලෝකේ ස-වට්ටති. ස-වට්ටමානේ ලෝකේ යේහුයෝත්න සන්තා ආහස්සරස-වත්තනිකා හොති. නො තත්ථ හොති මතෙයා පිනිහක්බා සයම්පහා අන්තලික්බවරා සුහවායියිනෝ විර。 දිසමද්ධානා තිවියනි.

45. පින්වත් මහණෙනි, ඉතාමත් ම දිරස කාලයක් ගෙවී ගියාට පසු යම් කලෙක මේ ලෝකය විනාශ වෙනවා නම් එබදු කාලයක් එනවා. ලෝකය විනාශ වෙදැදී බොහෝ සෙයින් ම සත්වයන් ආහස්සර ලෝකයේ උපදිනවා. ඔවුන් එහි මනෝමය ගේර ඇතිව, ප්‍රීතිය අනුහව කරමින්, තමා ගේ ගේරයේ ආලෝකය විහිදුවමින්, අහසේ හැසිරෙමින්, සොලුරු ලෙස සිටිමින් දිරස කාලයක් ගතකරනවා.

හෝති බෝ සෝ හික්බවේ සමයෝ ය. කදාවී කරහවී දිසස්ස අද්ඩනො අ-වයෝන අය. ලෝකෝ විවචිතනි. විවචිතමානෝ ලෝකෝ සුජ්ජ්‍ය. බාහුම්විමාන. පාතුහවති. අභ්‍යන්තරයෝ සත්තෝ ආයුක්බයා වා පුජ්ජ්‍යක්බයා වා ආහස්සරකායා විවිත්වා පුජ්ජ්‍ය. බාහුම්විමාන. උපපත්තති. සෝ තත්ථ හෝති මනෝමයෝ පිතිහක්බෝ සයම්පහෝ අන්තලික්බවරෝ සුහවියායි විර. දිසමද්ධාන. තිවිතනි. තස්ස තත්ථ එකකස්ස දිසරත්ත. තිබුණුසිතත්තා අනහිරති පරිතස්සනා උපපත්තති: “අහෝ වත අභ්‍යන්තේපි සත්තා ඉන්ථත්ත. ආග-ජේයුන්ති” අම අභ්‍යන්තරේපි සත්තා ආයුක්බයා වා පුජ්ජ්‍යක්බයා වා ආහස්සරකායා විවිත්වා බාහුම්විමාන. උපපත්තත්ති තස්ස සත්තස්ස සහවියත්. තේපි තත්ථ හොන්ති මනෝමයා පිතිහක්බා සයම්පහා අන්තලික්බවරා සුහවියායිනෝ විර. දිසමද්ධාන. තිවිතන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉතා දිරස කාලයක් ගෙවුණාට පසු මේ ලෝකය තැවත සකස් වෙනවා නම් එබදු කාලයකුත් එනවා. ලෝකය තැවත සකස් වෙදැදී, හිස් බුහුම විමානයක් පහළවෙනවා. එතකොට කවුරුන් හෝ කෙනෙක් ආයුෂ ක්ෂය වීමෙන් හරි, පින ක්ෂය වීමෙන් හරි අර ආහස්සර ලෝකයෙන් වුත වෙලා හිස් බුහුම විමානයේ උපදිනවා. ඔහු එහි ඉන්තෙන් මනෝමය ගේර ඇතිවයි. ප්‍රීතිය අනුහව කරමින්, ස්වකීය ගේරාලෝකය විහිදුවමින් අහසේ හැසිරෙමින් සොලුරු පැවැත්මකින් යුතුව යි. ඒ විදිහට ඉතා දිරස කාලයක් ඉන්නවා. ඉතින් දිරස කාලයක් ගතකරන ඔහුට පාච ගතියක් ඇතිවෙනවා. නො ඇල්මක් ඇතිවෙනවා. කුළුණීමක් ඇතිවෙනවා. “අහෝ..! ඇන්තෙන් ම තවත් කවුරුහරි සත්වයෙක් මේ වගේ ජීවිතයකට පැමිණෙනවා නම් කොයි තරම් දෙයක් ද” කියල හිතනවා. එතකොට ආයුෂ අවසන් වූණ, පින අවසන් වූණ අනෙකුත් සත්වයන් ද අර ආහස්සර ලෝකයෙන් වුතවෙලා බුහුම විමානයේ ඒ සත්වයා ගේ ස්වභාවයෙන් ම උපදිනවා. ඒ උදවියන් එහි මනෝමය සිරුරු ඇතිවයි ඉන්නේ. ප්‍රීතිය අනුහව කරමින් ස්වකීය ගේරාලෝක විහිදුවමින් අහසේ හැසිරෙමින් සොලුරු පැවතුම් ඇතිව බොහෝ කාලයක් ගතකරනවා.

තතු හික්බවේ යෝ සෝ සත්තෝ පයිම් උපපන්තෝ තස්ස එව්. හෝති: “අහමස්ම බුහුමා මහාඛුමා අහිඟ අනහිඟතෝ අක්කුදත්පුදසෝ වසවත්තී ඉස්සරෝ කත්තා නිමිමාතා සෙටියෝ සත්තා වසී පිතා භුතහව්‍යාතා. මයා ඉමෙ සත්තා නිමිමිතා. ත. කිස්ස හේතු? මම. හි පුබිබේ ඒතදහෝසි: අහෝ වත අක්කුද්පි සත්තා ඉත්ථත්ත. ආග-ජේයුන්ති. ඉති මමක්ව මනෝපණියි. ඉමෙ ව සත්තා ඉත්ථත්ත. ආගතාති. යෝපි තේ සත්තා ප-ඡා උපපන්තා තේසමිපි එව්. හෝති. අය. බේ හව. බුහුමා මහාඛුමා අහිඟ අනහිඟතෝ අක්කුදත්පුදසෝ වසවත්තී ඉස්සරෝ කත්තා නිමිමාතා සෙටියෝ සත්තා වසී පිතා භුතහව්‍යාතා. ඉමිනා මය. හෝතා බුහුමූණා නිමිමිතා. ත. කිස්ස හේතු? ඉම. හි මය. අද්දසාම ඉඩ පයිම්. උපපන්ත්ත.. මය. පනමහා ප-ඡා උපපන්තාති.

පින්වත් මහණෙනි, එතකොට යම් සත්වයෙක් මුලින්ම ඉපදුනා නම්, ඔහුට මෙවැනි අදහසක් ඇතිවෙනවා. “ම. තමයි බුහුමයා, ම. මහා බුහුමයා, ම. සියල්ල මැඩලන කෙනා. මාව කාවචත් මැඩලන්න බෑ. ම. හැමදේ ම දකිනවා. ම. හැමදේ ම වසහයට අරගෙනයි ඉන්තේ. ම. තමයි දෙවියන් වහන්සේ. ම. තමයි කර්තා, ම. තමයි ලෝකය නිර්මාණය කලේ. ම. තමයි ග්‍රේෂ්‍ය, ලෝකය සකස් කලේ ම. ලොව වසහ කලේ මම ය. උපන් සත්වයන් ගෙන් ඉපදෙන්ට ඉන්ත සත්වයන් ගෙන් පියාණන් මම ය” කියල. ඒකට හේතුව කුමක් ද? කලින්ම මේ විදිහට මටයි හිතුනේ. “අහෝ! ඇත්තෙන් ම තවත් කවුරු හරි සත්වයෙක් මේ වගේ ජීවිතයකට පැමිණෙනවා නම් කොයි තරම් දෙයක්ද” කියල. මේක තමයි මගේ මනෝප්‍රණියිය (මගේ ප්‍රාරුපනාව) වුණේ. එතකොටයි මේ සත්වයන් මේ ජීවිතයට පැමිණෙන් කියලා. ඒ වගේ ම යම් සත්වයෙක් පසුව උපන්තා නම්, ඔවුන්ට ඇතිවුණේ මේ විදිහේ අදහසක්. “මේ තමයි හවත් බුහුමයා. මහා බුහුමයා. ලොව මැඩලන කෙනා. වෙන කෙනෙකුන්ට නො මැඩිය හැකි කෙනා. සියල්ල දක්නා කෙනා. ලොව වසහයෙහි පවත්වන කෙනා. දෙවියන් වහන්සේ. මෙයා තමයි කර්තා. නිර්මාතා. මෙයා තමයි ග්‍රේෂ්‍ය කෙනා. ලොව සකස් කරන කෙනා. පුරුදු කළ වහි ඇති කෙනා. ඉපදුනු උපදින සත්වයන් ගේ පියාණන් වහන්සේ. මේ හවත් බුහුමයා විසිනු යි අභිව මැව්වේ. ඒකට හේතුව මොකක් ද? මේ ලෝකයෙහි මුලින්ම ඉපදිලා සිටිය මොහුව තමයි අඩ දැක්කේ. අඩ වනාහි පසුව ඉපදිව්ව අය නෙවා” කියල.

46. තතු හික්බවේ යෝ සෝ සත්තෝ පයිම් උපපන්තෝ, සෝ දිසායුතකරෝ ව හෝති වණ්ණවත්තතරෝ ව මහෝසක්බතරෝ ව. යෝ පන

තේ සත්තා ප-තා උපපත්තා, තේ අප්පායුකතරා ව හොත්ති ප්‍රබැජුණතරා ව අප්පේසක්බතරා ව. යානා බෝ පත්තා. සික්බවේ විෂ්ජති ය. අන්දුනරෝ සත්තෝ තම්හා කායා වචන්වා ඉත්ථත්ත. ආග-ඡති.

46. පින්වත් මහණෙනි, ඉතින් එහි යම් ඒ සත්වයෙක් මූලින් ම ඉපදුනා තම්, ඔහු ඉතාමත් දිගු ආයුෂයකින් යුතු වුණා. ඉතා සුන්දර වුණා. ඉතාමත් මහේශාකා වුණා. නමුත් යම් ඒ සත්වයන් පසුව උපන්තා ද, ඔවුන්ට ආයුෂ තිබුණේ අල්පයයි. එතරම් ලස්සන වුණේ නැ. අල්පේශාකා වෙළයි හිටියේ. පින්වත් මහණෙනි, යම් සත්වයෙක් ඒ ලෝකයෙන් වුත්වලා මේ මිනිස් ලොවට පැමිණෙනවා ය යන මෙකරුණ විද්‍යාමාන (දකින්ට ලැබෙන) දෙයක්.

ඉත්ථත්. ආගතෝ සමානෝ අගාරස්මා අනගාරය. ප්‍රබැජති. අගාරස්මා අනගාරය. ප්‍රබැජතෝ සමානෝ ආතප්පමත්වාය පධාන-මත්වාය අනුයෝගමත්වාය අප්පමාදමත්වාය සම්මාමනසිකාරමත්වාය තරාරුප. ට-තෝස්මාධි. ප්‍රශනි යථා සමාහිතේ විත්තේ ත. ප්‍රබැජතිවාස. අනුස්සරති, තතෝ පර. නානුස්සරති. සෝ ඒව්මාහ:

ඉතින්, මිනිස් ලොවට ආපු ඒ කෙනා ගිහිගෙය අත්හැරලා අනගාරක වූ පැවැදි බව ලබනවා. ගිහිගෙයින් තික්මී අනගාරකව පැවැදි වූ ඔහු කෙලෙස් තවන විරයයෙන් යුතුව, මහත් විරයයකින් යුතුව, යළි යළින් විරිය කොට, අප්පමාදීව ඉතා හොඳින් මනසිකාර කරල යම් අයුරකින් සිත සමාධිමත් වුණ විට ඒ කලින් ගතකළ ජීවිතය සිහි කළ හැකි වෙයි ද, එබදු වූ විත්ත සමාධියක් ඇතිකර ගන්නවා. එයින් එහාට සිහි කරන්ට පුළුවන් වෙන්තේ නැ. එතකොට ඔහු මෙහෙම කියනවා.

“යෝ බෝ සෝ හව. බුහ්මා මහාඛ්මා අහිභු අනහිභුතෝ අන්දුන්පුද්සෝ වසවත්ති ඉස්සරෝ කත්තා නිම්මානා සේවයෝ සංත්තා වසී පිතා ඩුතහව්‍යානා, යෝ මය. හෝතා බුහ්මුණා නිම්මිතා, සෝ නි-වෝ බුවෝ සිස්සතෝ අවිපරිණාමධම්මෝ සිස්සතිසම. තහෝව යස්සති. යෝ පන මය. අනුම්හා තේන හෝතා බුහ්මුණා නිම්මිතා, තේ මය. අනි-වා අද්ඩවා අප්පායුකා වචනධම්මා ඉත්ථත්ත. ආගතා”ති.

“යම් ඒ හවත් බුහ්මයෙක් ඇත් ද, එයා තමයි මහා බුහ්මයා. ලොව මැඩලන කෙනා. වෙන කෙනෙකුන්ට තො මැඩිය හැකි කෙනා. සියල්ල දක්තා කෙනා. ලොව වසහයෙහි පවත්වන කෙනා. දෙවියන් වහනසේ. මෙයා තමයි

කර්තා. තිරමාතා. මොයා තමයි ගෝෂ්ඨ කෙනා. ලොව සකස් කරන කෙනා. පුරුදු කළ වශී ඇති කෙනා. ඉපදුනු උපදින සත්වයන් ගේ පියාණන් වහන්සේ. එයා විසින් තමයි අපිව මැව්වේ. එයා තිතා යි. ස්ථිර යි. සඳාකාලික යි. වෙනස් තොවන ස්වභාවයෙන් යුතුතයි. සඳාකාලිකව පවතින යමක් ඇත්ද ඒ විදිහට ම පවතිනවා. ඒ හවත් දෙවියන් වහන්සේ විසින් මවන ලද්දා වූ යම් වූ අපි වෙමු ද ඒ අපි අනිතා යි. අස්ථිර යි. අල්පායුෂයෙන් යුත්ත යි. ව්‍යුතවෙන ස්වභාවයෙන් යුත්ත යි. ඒ නිසයි මෙලොවට ආවේ” කියල.

ඉදී හික්බවේ පයම්. යානා. ය. ආගම්ම ය. ආරබිහ ඒකේ සමණ-බාහුමණා ඒක-වසස්සතිකා ඒක-වඅසස්සතිකා ඒක-ව. සස්සත්. ඒක-ව. අසස්සත්. අන්තානක්ව ලෝකක්ව පක්ෂාපෙන්ති.

පින්වන් මහණෙනි, යම් කරුණකට පැමිණිලා යම් කරුණක් අරහයා ඒ ගාස්වතවාදී (මැවුම්කරු සඳාකාලික යි) හා ගාස්වතවාදී (මවන ලද උද්විය අනිතා යි) යන මත දෙක දරන හවත් ගුම්ණ බාහුමණයින් තමා ගැනත් ලෝකය ගැනත් ගාස්වතයි කියලත්, ගාස්වතයි කියලත් උගන්වතවා තම් මේක තමයි ඒ පළමු වෙනි කරුණ.

47. දුතියේ ව හොනතොශ සමණබාහුමණා කිමාගම්ම කිමාරබිඛ ඒක-වසස්සතිකා ඒක-වඅසස්සතිකා ඒක-ව. සස්සත්. ඒක-ව. අසස්සත්. අන්තානක්ව ලෝකක්ව පක්ෂාපෙන්ති?

47. ඇතුම් දේ සඳාකාලිකයි යන මතය කියන ගාස්වතවාදී හා ඇතුම් දේ සඳාකාලික තැන යන මතය කියන ගාස්වතවාදී මත දෙක දරණ හවත් ගුම්ණ බාහුමණයින් තමා ගැනත් ලෝකය ගැනත් ගාස්වතයි කියලත්, ගාස්වතයි කියලත් උගන්වතන්නේ කුමකට පැමිණිලා ද? කුමක් අරහයා ද?

සන්ති හික්බවේ බිඩිඩාපදෝසිකා තාම දේවා. තේ අතිවේල. හසස්-බිඩිඩාපදෝසිකා තාම විහරන්ති. තේස. අතිවේල. හස්සවිඩිඩා-පදෝසිකා තාම විහරන්ති. සති මූසසති. සතියා සම්මෝසා තේ දේවා තමහා කායා වවන්ති.

පින්වන් මහණෙනි, (සෙල්ලමින් කල්ගෙවා ආහාර ගත්ව බැරිවීමෙන් ව්‍යුතවෙන) බිඩිඩාපදෝසික තම් වූ දේව කොට්ඨාගයක් ඉන්නවා. මවුන් වෙළාව

ඉක්මවා යනතුරු ක්‍රිඩා කරමින් විනෝද වෙමින්, එහි ම ඇලෙමින්, ඒ තුළම වාසය කරනවා. එතකොට වෙළාව ඉක්මවා යන තුරු ක්‍රිඩා කරමින්, විනෝද වෙමින්, එහි ම ඇලෙමින් ඒ තුළම වාසය කරන මුවුන්ට ආහාර ගන්ට අමතක වෙනවා. සිහි මුලාවීම නිසා ඒ දෙවිවරු ඒ දෙවිලොවෙන් වුත්වෙනවා.

යානා බෝ පනේත් හික්බවේ විෂ්ජති ය. අන්දුනරෝ සත්ත්‍යෝ තමහා කායා වවිත්වා ඉත්ථත්ත. ආග-ඡති. ඉත්ථත්ත. ආගතෝ සමානෝ අගාරස්මා අනගාරය. පබ්ලිජති. අගාරස්මා අනගාරය. පබ්ලිජතෝ සමානෝ ආතප්පමන්වාය පධානමන්වාය අනුයෝගමන්වාය අප්පමාදමන්වාය සමාමනසිකාරමන්වාය තරාරුප. උ-තෝසමාධි. ප්‍රිසති යථාසමාධිනේ විත්තෝ ත. පුබ්ලිජිත්වාස. අනුස්සරති, තතෝ පර. නාත්‍රුස්සරති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් සත්වයෙක් ඒ ලෝකයෙන් වුත්වෙලා මේ මිනිස් ලොවට පැමිණෙනවා ය යන මෙකරුණ විද්‍යාමාන (දකින්ට ලැබෙන) දෙයක්. ඉතින්, මිනිස් ලොවට ආපු ඒ කෙනා ගිහිගෙය අත්හැරලා අනගාරක වූ පැවිදිබව ලබනවා. ගිහිගෙයින් නික්මී අනගාරකව පැවිදි වූ මහු කෙලෙස් තවන විරෝධෙන් යුතුව, මහත් විරෝධෙන් යුතුව, යළි යළින් විරිය කොට අප්පමාදීව ඉතා භෞදින් මනසිකාර කරල යම් අයුරකින් සිත සමාධිමත් වුණ විට ඒ කළින් ගතකළ ජීවිතය සිහි කළ හැකි වෙයි ද, එබැඳු වූ විත්ත සමාධියක් ඇතිකර ගන්නවා. එයින් එහාට සිහි කරන්ට පුළුවන් වෙන්නේ නෑ. එතකොට මහු මෙහෙම කියනවා.

සේ එවමාහ: යේ බෝ තෝ භෞන්තෝ දේවා න බිඩිඩාපදෝසිකා, තෝ න අතිවේල. හස්සබිඩිඩාරතිඩම්මසමාපන්නා විහරන්ති. තෝස. න අතිවේල. හස්සබිඩිඩාරතිඩම්මසමාපන්නාන. විහරත. සති න මුස්සති. සතියා අසම්මෝසා තෝ දේවා තමහා කායා න වවන්ති, නි-වා ඔවා සස්සතා අවිපරිණාමධම්ම සස්සතිසම. තලේව යස්සන්ති. යේ පන මය. අහුම්හ බිඩිඩාපදෝසිකා, තෝ මය. අතිවේල. හස්සබිඩිඩාරතිඩම්මසමාපන්නාන. විහරිමහ. තෝස. තෝ අතිවේල. හස්සබිඩිඩාරතිඩම්මසමාපන්නාන. විහරත. සති මුස්ස. සතියා සම්මෝසා එව. මය. තමහා කායා වුතා අති-වා අදුඩාවා අප්පායුකා වවනධම්ම ඉත්ථත්ත. ආගතා'ති.

එතකොට මහු මෙහෙම කියනවා. යම් ඒ හවත් දෙවිවරු ඉත්තනවා. ඔවුන් බිඩිඩාපදෝසික දෙවිවරුන් තොවේ. ඔවුන් වෙළාව ඉක්මවා යනතුරු ක්‍රිඩා කරමින් විනෝද වෙමින් එහි ම ඇලෙමින් ඒ තුළම වාසය කරන්නේ නෑ.

එතකොට වේලාව ඉක්මවා යනතුරු ක්‍රිඩා කරමින් විනෝද වෙමින් එහි ම ඇලෙමින් ඒ තුළම වාසය නො කරන නිසා ඔවුන් ගේ ආහාර ගන්ව ඇති සිහිය මුලාවෙන්නේ නෑ. සිහි මුලා නො වීම නිසා ඒ දෙවිවරු ඒ දෙවිලොවෙන් ව්‍යුතවෙන්නේ නෑ. ඒ අය නිත්‍ය යි. ස්ථිර යි. සඳාකාලික යි. නො වෙනස්වන ස්ථාවයෙන් යුත්ත යි. සඳාකාලික දේවල් පවතිනවා වගෙයි ඒ අයක් ඉන්නේ. අන් ඒ වුණාට අපි නම් යම් බිඛිඛාපදෝසික දෙවිවරුන් වෙළඳ හිටියේ. ඒ අපි වේලාව ඉක්මවා යනතුරු ක්‍රිඩා කරමින් විනෝද වෙමින් එහි ම ඇලෙමින් ඒ තුළම වාසය කළා. එතකොට වේලාව ඉක්මවා යන තුරු ක්‍රිඩා කරමින් විනෝද වෙමින් එහි ම ඇලෙමින් ඒ තුළම වාසය කළ අපට ආහාර ගැනීමට ඇති සිහිය මුලා වුණා. සිහි මුලාවීම නිසයි අපි ඒ දෙවිලොවෙන් ව්‍යුත වුණේ. අපි අනිත්‍ය යි. අස්ථිර යි. අල්පායුෂ්ත යි. ව්‍යුතවෙන ස්වභාවයෙන් යුත්ත යි. ඒ නිසයි අපි මෙහි ඉහළුනේ.

ඉදී සික්බවේ දුතිය යාන ය ආගම් ය ආරබිභ ඒක් සමණ-බාහ්මණා ඒක-වසස්සතිකා ඒක-වඅසස්සතිකා ඒක-ව. සස්සත. ඒක-ව. අසස්සත. අත්තානක්ව ලෝකක්ව පක්ෂ්‍යාපන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කරුණකට පැමිණිලා යම් කරුණක් අරහයා ඇතුම් දෙයක් සඳාකාලිකයි කියන ගාස්වතවාදී හා ඇතුම් දෙයක් සඳාකාලික තැන කියන අභාස්වතවාදී යන මත දෙක පවසන හවත් ගුමණ බාහ්මණයින් තමා ගැනත් ලෝකය ගැනත් ඇතුම් දෙයක් ගාස්වතයි කියලත්, ඇතුම් දෙයක් අභාස්වතයි කියලත් උගන්වතවා නම් මේක තමයි ඒ දෙවෙනි කරුණ.

48. තතියේ ව භෞන්තෝ සමණබාහ්මණා කිමාගම්ම කිමාරබිභ ඒක-වසස්සතිකා ඒක-වඅසස්සතිකා ඒක-ව. සස්සත. ඒක-ව. අසස්සත. අත්තානක්ව ලෝකක්ව පක්ෂ්‍යාපන්ති?

ඇතුම් දේ සඳාකාලිකයි යන මතය කියන ගාස්වතවාදී හා ඇතුම් දේ සඳාකාලික තැන යන මතය කියන අභාස්වතවාදී මත දෙක දරණ හවත් ගුමණ බාහ්මණයින් තමා ගැනත් ලෝකය ගැනත් ගාස්වතයි කියලත්, අභාස්වතයි කියලත් තුන්වෙනි කරුණෙන් උගන්වතන්නේ කුමකට පැමිණිලා ද? කුමක් අරහයා ද?

සන්ති හික්බවේ මනෝපදේශිකා නාම දේවා. තේ අතිවේල අභ්ජමංජ්ජා. උපනිජ්ජායන්ති. තේ අතිවේල අභ්ජමංජ්ජා. උපනිජ්ජායන්තා අභ්ජමංජ්ජාමිහි විත්තානි පදුසේන්ති. තේ අභ්ජමංජ්ජාමිහි පදුවියවිත්තා කිලන්තකායා කිලන්තවිත්තා. තේ දේවා තමහා කායා වචනති.

පින්වත් මහණෙනි, (සිත දුෂ්චාරී කරගැනීම නිසා ව්‍යුතවෙන) මනෝපදේශික නම් දේව කොට්ඨාගයක් ඉත්තවා. ඔවුන් වේලාව ඉක්මවා යනතුරු එකිනෙකා දෙස කිපුතු සිතින් බලගෙන ඉත්තවා. ඔවුන් වේලාව ඉක්මවා යනතුරු එකිනෙකා දෙස කිපුතු සිතින් බලාගෙන ඉත්ත කොට එකිනෙකා ගේ සිත් දුෂ්චාරී වේලා යනවා. එකිනෙකා ගේ සිත් දුෂ්චාරී වීමෙන් කය ක්ලාන්ත වෙනවා. සිත ක්ලාන්ත වෙනවා. එතකොට ඒ දෙවිවරුන් ඒ ලෝකයෙන් වූත වෙනවා.

යානා. බෝ පනේත්. සික්බවේ විෂ්ජති ය. අභ්ජනරෝ සත්තෙය් තමහා කායා වචන්වා ඉත්තලන්ත. ආග-ඡති. ඉත්තලන්ත. ආගතෝ සමානෝ අගාරස්මා අනගාරිය. පබ්බජති. අගාරස්මා අනගාරිය. පබ්බජතෝ සමානෝ ආතප්පමන්වාය පධානමන්වාය අනුයෝගමන්වාය අප්පමාද- මන්වාය සම්මාමනසිකාරමන්වාය තථාරුප. -තෙක්සමාධී. ප්‍රූසති යථාසමාහිතේ විතතෝ ත. පුබලෙකිවාසි. අනුස්සිරති, තතෝ පර. නානුස්සිරති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් සත්වයෙක් ඒ ලෝකයෙන් වූතවෙලා මේ මිතිස් ලොවට පැමිණෙනවා ය යන මෙකරුණ විද්‍යාමාන (දකින්ට ලැබෙන) දෙයක්. ඉතින්, මිතිස් ලොවට ආසු ඒ කෙනා ගිහිගෙය අත්හැරලා අනගාරික වූ පැවැතිබව ලබනවා. ගිහිගෙයින් නිකම් අනගාරිකව පැවැති වූ ඔහු කෙලෙස් තවන වීරයයෙන් යුතුව, මහත් වීරයයකින් යුතුව, යළි යළින් වීරය කොට අප්පමාදීව ඉතා හොඳින් මනසිකාර කරල යම් අයුරකින් සිත සමාධිමත් වූණ විට ඒ කලින් ගතකළ ජීවිතය සිහි කළ හැකි වෙයි ද, එබදු වූ විතත් සමාධියක් ඇතිකර ගන්නවා. නමුත් එයින් එහාට සිහි කරන්ට පුළුවන් වෙන්නේ තැ.

සෝ ජීවමාහ: යෝ බෝ තොන්තෝ දේවා න මනෝපදේශිකා, තේ න අතිවේල අභ්ජමංජ්ජා. උපනිජ්ජායන්ති. තේ න අතිවේල අභ්ජමංජ්ජා. උපනිජ්ජායන්තා අභ්ජමංජ්ජාමිහි අප්පදුවියවිත්තා අකිලන්තකායා අකිලන්තවිත්තා. තේ දේවා තමහා කායා න වචනති නි-වා බුවා සස්සතා අවිපරිණාමධමමා සස්සතිසීම. තලේව යස්සන්ති. යෝ පත මය. අහුමිහ

මතෝපදෙශීකා. තේ මය. අතිවේල. අක්කුමක්කු. උපතිත්කඩායීම්හා. තේ මය. අතිවේල. අක්කුමක්කු. උපතිත්කඩායන්තා අක්කුමක්කුමිහි විත්තානි පදුසිමිහි. තේ මය. අක්කුමක්කුම්හා පදුචිටිවිත්තා කිලන්තකායා කිලන්තවිත්තා. එව. තම්හා කායා ව්‍යතා අති-වා අද්ඩවා අප්පායුකා වචනයම්මා ඉත්පත්ත්ත. ආගතාති.

එතකොට ඔහු මෙහෙම කියනවා. “යම ඒ හවත් දෙවිවරු ඉන්නවා. ඔවුන් මතෝපදෙශීක දෙවිවරු තෙවෙයි. ඔවුන් එකිනෙකා වේලාව ඉක්මවා යන තුරු කිපුනු සිතින් බලාගෙන ඉත්තෙ තැ. ඉතින් ඔවුන් එකිනෙකා වේලාව ඉක්මවා යනතුරු කිපුනු සිතින් බලාගෙන ඉත්තෙ නැති නිසා එකිනෙකා සිත් දුෂ්‍ය කරගන්නේ තැ. ඒ නිසා කය ක්ලාන්ත වෙන්නේ තැ. සිත ක්ලාන්ත වෙන්නේ තැ. එතකොට ඒ දෙවිවරුන් ඒ ලෝකයෙන් ව්‍යත වෙන්නේ තැ. ඒ දෙවිවරු නම් නිත්‍ය යි. ස්ථිර යි. සඳාකාලික යි. නො වෙනස්වන ස්වභාවයෙන් යුත්ත යි. සඳාකාලික දේවල් වගේ ම පවතිනවා. ඒ ව්‍යුණාට යම් ඒ අපි මතෝපදෙශීක ව්‍යුණා නෙව. වේලාව ඉක්මවා යනතුරු අපි එකිනෙකා දෙස කිපුනු සිතින් බලා සිටිය. ඒ අපි වේලාව ඉක්මවා යන තුරු එකිනෙකා දෙස කිපුනු සිතින් බලා සිටිය නිසා එකිනෙකා ගේ සිත් දුෂ්‍ය ව්‍යුණා. ඒ අපි එකිනෙකා ගේ සිත් දුෂ්‍ය වීමෙන් ක්ලාන්ත හැඳුනු කයක් ඇතිව්‍යුණා. ක්ලාන්ත හැඳුනු සිතක් ඇතිව්‍යුණා. මේ විදියටයි ඒ ලෝකයෙන් ව්‍යතවුණේ. ඒ නිසා අපි අතිත්‍ය යි. අස්ථිර යි. අල්පායුෂ්ක යි. ව්‍යතවෙන ස්වභාවයෙන් යුත්ත යි. ඒ නිසයි අපි මෙලොවට ආවේ” කියල.

ඉද. හික්බවේ තතිය. යාන. ය. ආගම්ම ය. ආරබිජ එක් සමණ-බාහ්මණා එක-වසස්සතිකා එක-වඅසස්සතිකා එක-ව. සස්සති. එක-ව. අසස්සති. අත්තානක්ව ලෝකක්ව පක්ෂාපෙන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කරුණකට පැමිණිලා යම් කරුණක් අරහයා ඇතුම් දෙයක් සඳාකාලිකයි කියන ගාස්වතවාදී හා ඇතුම් දෙයක් සඳාකාලික තැත කියන අඟාස්වතවාදී යන මත දෙක පවසන හවත් ග්‍රමණ බාහ්මණයින් තමා ගැනත් ලෝකය ගැනත් ඇතුම් දෙයක් ගාස්වතයි කියලත්, ඇතුම් දෙයක් අඟාස්වතයි කියලත් උගන්වනවා නම් මේක තමයි ඒත්ත්වෙනි කරුණ.

49. වතුත්පේ ව සොත්තොෂ සමණබාහ්මණා කිමාගම්ම කිමාරබිජ එක-වසස්සතිකා එක-වඅසස්සතිකා එක-ව. සස්සති. එක-ව. අසස්සති. අත්තානක්ව ලෝකක්ව පක්ෂාපෙන්ති?

අැතුම් දේ සඳාකාලිකයි යන මතය කියන ගාස්වතවාදී හා අැතුම් දේ සඳාකාලික තැන යන මතය කියන අගාස්වතවාදී මත දෙක දරණ හවත් ගුමණ බාහුමණයින් තමා ගැනත් ලෝකය ගැනත් ගාස්වතයි කියලත්, අගාස්වතයි කියලත් හතරවෙනි කරුණෙන් උගන්වතනේ කුමකට පැමිණිලාද? කුමක් අරහයා ද?

ඉඩ හික්බවේ ඒක-වෝ සමණෝ වා බාහුමණෝ වා තක්කි හෝති විම-සී. සෝ තක්කපරියාහත. විම-සාත්‍රවරිත. සයම්පරිහාන. එච්මාහ: ය. බෝ ඉද. වූ-වති වක්බුත්ති'පි සෝතන්ති'පි සාණ්ති'පි ජිවහාති'පි කායෝති'පි, අය. අත්තා අත්-වෝ අද්ඩවෝ අසස්සනෝ විපරිණාමධම්මෝ. ය. ව බෝ ඉද. වූ-වති විත්තන්ති වා මණෝති වා විද්‍යුත්‍යාණන්ති වා අය. අත්තා නි-වෝ බුවෝ සස්සනෝ අවිපරිණාමධම්මෝ සස්සතිසම. තපේව යස්සතිති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි අැතුම් ගුමණ බාහුමණයින් ඉන්නවා. ඔවුන් තරක කරනවා. එක එක විදිහට විමසනවා. තරක කරමින් කරුණු රස්කොට විමස විමසා තමන්ට වැටහෙන පරිදි කරුණු රස්කොට මෙහෙම කියනවා. “මේ යමක් ඇස කියල කියනවාද, කණ කියල කියනවාද, තාසය කියල කියනවාද, දිව කියල කියනවාද, කය කියල කියනවාද මේ ආත්මය තම අනිත්‍ය යි. අස්ථිර යි. සඳාකාලික තැ. වෙනස්වන ස්වභාවයෙන් යුත්ත යි. තමුන් මේ යමක් සිත කියල කියනවාද, මනස කියල කියනවාද, විද්‍යුත්‍යාණය කියල කියනවාද මේ ආත්මය නිත්‍ය යි. ස්ථිරයි. සඳාකාලික යි. නො වෙනස්වන ස්වභාවයෙන් යුත්තයි. සඳාකාලික දෙයක් පවතින පරිදේදෙන් ම පවතිනවා” කියල.

ඉද. හික්බවේ වතුත්ථ. යාන. ය. ආගම්ම ය. ආරඛිභ ඒකේ සමණ-බාහුමණා ඒක-වසසස්තිතා ඒක-වඅසස්තිතා ඒක-ව. සස්සත. ඒක-ව. අසස්සත. අත්තානක්ව ලෝකක්ව පක්ෂාපෙනති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කරුණකට පැමිණිලා යම් කරුණක් අරහයා අැතුම් දෙයක් සඳාකාලික යි කියන ගාස්වතවාදී හා අැතුම් දෙයක් සඳාකාලික තැන කියන අගාස්වතවාදී යන මත දෙක පවතන හවත් ගුමණ බාහුමණයින් තමා ගැනත් ලෝකය ගැනත් අැතුම් දෙයක් ගාස්වත යි කියලත්, අැතුම් දෙයක් අගාස්වත යි කියලත් උගන්වතවා තම මෙක තමයි ඒ හතර වෙති කරුණ.

ඉමෙහි බෝ කේ හික්බවේ සම්බාහ්මණා ඒක-වසස්සතිකා ඒක-වඅසස්සතිකා ඒක-ව. සසස්සත. ඒක-ව. අසස්සත. අන්තානඛ්ව ලෝකඛ්ව පඛ්ඛාපෙන්ති වතුහි වත්පුහි. යේ හි කේවි හික්බවේ සමණා වා බාහ්මණා වා ඒක-වසස්සතිකා ඒක-වඅසස්සතිකා ඒක-ව. සසස්සත. ඒක-ව. අසස්සත. අන්තානඛ්ව ලෝකඛ්ව පඛ්ඛාපෙන්ති, සබඩා කේ ඉමෙහේව වතුහි වත්පුහි, ඒත්ස. වා අංශ්දතරේන, තත්පී ඉතෝ බහිද්ධා.

පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු හතරෙන් තමයි ඇතුම් දේ සඳාකාලිකයි යන මතය කියන ගාස්වතවාදී, ඇතුම් දේ සඳාකාලික තැ යන මතය කියන අගාස්වතවාදී ගුමණ බාහ්මණයින් තමා ගැනත්, ලෝකය ගැනත් ඇතුම් දෙය ගාස්වත සි, ඇතුම් දෙය අගාස්වත සි කියලා උගෙන්වන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඇතුම් දේ ගැන ගාස්වතවාදී වූ ඇතුම් දේ ගැන අගාස්වතවාදී වූ හටත් ගුමණ බාහ්මණයින් තමා ගැනත් ලෝකය ගැනත් ඇතුම් දේ ගාස්වත සි කියලත් ඇතුම් දේ අගාස්වත සි කියලත් උගෙන්වන්නේ යම් කරුණකින් තම්, ඒ සියලු දෙනා ම මේ කරුණු හතරෙන් හෝ මේවායෙන් එක කරුණක් හෝ ගෙන තමයි උගෙන්වන්නේ. මෙයින් බාහිර කරුණක් තැත.

50. තයිද. හික්බවේ තථාගතෝ පජානාති: “ඉමේ දිවිධිවානා ඒව. ගහිනා ඒව. පරාමටයා ඒව.ගතිකා හවිසසන්ති ඒව. අහිසම්පරායා”ති. ත. ව තථාගතෝ පජානාති. තතෝ ව උත්තරිතර. පජානාති. ත. ව පජානන. ත පරාමසති. අපරාමසතෝ වසස් ප-වත්ත.යේව තිබුණි විදිනා. වේදනාන. සමුද්‍යක්ව අත්ථගමක්ව අස්සාදක්ව ආදිතවක්ව තිස්සරණක්ව යථාභුත. විදින්වා අනුපාදා ව්‍යුත්තතෝ හික්බවේ තථාගතෝ.

පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ මේ කාරණය අවබෝධයෙන් ම දන්නවා. ඒ කියන්නේ “මේ දෘශ්මීන් මේ විදහට ගුහණය කරගත්තොත්, මේ විදහට බැඳීල ගියෙන් මේ මේ ආකාරයේ උපත් ලබාගෙන මරණින් මතු මේ මේ විදහට පරලොව යාවි” කියලා තථාගතයන් වහන්සේ මෙයන් දන්නවා. මෙයට වඩා උත්තරිතර දේවත් දන්නවා. ඒවා දැනගත්තා කියල අමුතුවෙන් ඒවාට බැඳෙන්නේ තැ. ඒ දෘශ්මීවලට හසු තො වෙන තිසා ම තමා තුළ ම තිවිශිය බව තමයි අවබෝධ වෙලා තියෙන්නේ. ඒවගේ ම පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ (මය දෘශ්මී හතරට බැඳීමට හේතු වූ ඒ ඒ තැන්වල සැපදුක් විදි බවට ඇති) වේදනාවන් ගේ හටගැනීමත් තැතිවී යාමන් ආශ්ච්‍රාදයත් ආදිතවයත් තිස්සරණයත් ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරගෙන උපාදාන රහිතව කෙලෙසුන්ගෙන තිදහස් වෙළඳ ඉන්නේ.

51. ඉමේ බෝ නො හික්බවේ ධම්මා ගමහිරා දුද්දසා දුරකුබෝධා සන්තා පණීතා අතක්කාවවරා නිපුණා පණ්ඩිතවේදනීයා, යේ තථාගතෝ සය අහිඹ්දා ස-ඡිකන්වා පවෙදේති. යේහි තථාගතස්ස යථාභු-ව. වණ්නා සම්මා වදුමානා වදෙයුෂු.

පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ ස්වකිය විභිජ්ට ප්‍රඥවෙන් සාක්ෂාත් කරපු යම් දේවල් ඇද්ද, ඒ දේවල්වලින් තථාගතයන් වහන්සේ ගේ යථාරථ වශයෙන් තිබෙන ගුණය වරුණනා කරනවා නම්, වරුණනා කළ යුතු දේ වන ගාමහිර වුත්, දැකීමට දුෂ්කර වුත්, අවබෝධයට දුෂ්කර වුත්, ගාන්ත වුත්, ප්‍රණීත වුත්, තරක ගෝවරයෙන් තොර වුත්, සියුම් වුත්, තුවණුත්තන්ට විෂය වුත් ඒ දේවල් යනු මෙව තමයි.

52. සන්ති හික්බවේ එකේ සමණබාහුමණා අන්තානන්තිකා අන්තානන්තා ලෝකස්ස පක්ද්දාපෙන්ති වතුහි වත්පුහි. නො ව හොත්තො සමණබාහුමණා කිමාගමීම කිමාරඛි අන්තානන්තිකා අන්තානන්තා ලෝකස්ස පක්ද්දාපෙන්ති වතුහි වත්පුහි?

පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි කෙළවරක් තිබෙනවා, වගේම කෙළවරක් තැන යන මතය දරණ ඇතැම් ගුමණ බාහුමණයින් ඉත්තනවා. ඔවුන් ලෝකයේ කෙළවරක් ඇත, තැන යන මතය කරුණු හතරකින් උගන්වනවා. ලෝකයෙහි කෙළවරක් තිබෙනවා, වගේ ම කෙළවරක් තැන යන මතය දරන ඒ හවත් ගුමණ බාහුමණයින් ලෝකයේ කෙළවරක් ඇත, තැන යන මතය කරුණු හතරකින් උගන්වන්නේ කුමකට පැමිණිලා ද? කුමක් අරහයා ද?

ඉඩ හික්බවේ ඒක-වෝ සමණෝ වා බාහුමණෝ වා ආතප්පමන්වාය පධානමන්වාය අනුයෝගමන්වාය අප්පමාදමන්වාය සම්මාමනසිකාර-මන්වාය තථාරුප. තොසමාධි. ප්‍රූසති යථාසමාධිනේ විත්තො අන්තසක්දී ලෝකස්මේ. විහරති, සෝ එවමාහ: “අන්තවා අය. ලෝකේ පරිවුමෝ ත. කිස්ස හේතු? අහ. හි ආතප්පමන්වාය තථාරුප. තොසමාධි. ප්‍රූසාම් යථාසමාධිනේ විත්තො අන්තසක්දී ලෝකස්මේ. විහරාමි. ඉම්නාමහ. එත. ජානාමි: යථා අන්තවා අය. ලෝකේ පරිවුමෝ”ති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ඇතැම් ගුමණයෙක් වේවා, බාහුමණයෙක් වේවා කෙලෙස් තවන විරයයෙන් යුතුව, අධික විරයයෙන් යුතුව, යළි යළින්

විරිය කොට අප්‍රමාදීව හාවනා කොට මැනවින් මනසිකාර කරල, යම් අයුරකින් සිත සමාජිත වෙලා ලෝකයෙහි කෙළවරක් ඇත යන තැනීමෙන් වාසය කරනවා නම් එවැනි විත්ත සමාධියක් ඇති කර ගන්නවා. එතකොට මහු මෙහෙම කියනවා. “මේ ලෝකය කෙළවර සහිත යි. හාත්පැසින් වටවෙළයි තියෙන්නේ. එයට හේතුව කුමක් ද? ම. ඉතින් ගොඩාක් උත්සාහ කරල යම් අයුරකින් සිත සමාජිත වෙලා ලෝකයෙහි කෙළවරක් ඇත යන තැනීමෙන් වාසය කරනවා නම් එවැනි විත්ත සමාධියක් ඇති කරගන්තා. මේ කාරණය තිස්සිය ම. මෙය දන්නේ. යම් අයුරකින් කෙළවර සහිත නම් මේ ලෝකය එවැනි හාත්පැසින් වට වූ දෙයක් කියල.

ඉදී. හික්බවේ පයම. යාන. ය. ආගම් ය. ආරබිහ ඒකේ සමණ-බාහුමණා අන්තානන්තිකා අන්තානන්ත. ලෝකස්ස පන්දකාපෙන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කරුණකට පැමිණිලා යම් කරුණක් අරහයා ලෝකයෙහි කෙළවරක් තිබෙනවා, වගේම කෙළවරක් තැත යන මතය දරන ඇතුළුම් ගුමණ බාහුමණයින් ලෝකයේ කෙළවරක් ඇත තැත යන ඒ මතය උගන්වනවා නම් මෙක තමයි ඒ පළමු වෙති කරුණ.

53. දුතියේ ව හොන්තො සමණබාහුමණා කිමාගම්ම කිමාරබිහ අන්තානන්තිකා අන්තානන්ත. ලෝකස්ස පන්දකාපෙන්ති?

ලෝකයෙහි කෙළවරක් තිබෙනවා, වගේම කෙළවරක් තැත යන මතය දරණ ඒ හටත් ගුමණ බාහුමණයින් ලෝකයේ කෙළවරක් ඇත තැත යන මතය දෙවෙනි කරුණෙන් උගන්වන්නේ කුමකට පැමිණිලා ද? කුමක් අරහයා ද?

ඉඩ හික්බවේ ඒක-වෝ සමණෝ වා බාහුමණෝ වා ආතප්පමන්වාය පධානමන්වාය අනුයෝගමන්වාය අප්පමාදමන්වාය සම්මාමනසිකාර-මන්වාය තථාරුප. ග-තොසමාධි. ප්‍රීසති යථාසමාජිතේ විත්තො අනන්තසයක්දී ලෝකස්මි. විහරති, සෝ ඒවමාහ: “අනන්තො අය. ලෝකො අපරියන්තො. යේ තො සමණබාහුමණා ඒවමාහ-සු: අන්තවා අය. ලෝකො පරිවච්චෙන්ති, තේස. මූසා. අනන්තො, අය. ලෝකො අපරියන්තො. ත. කිස්ස හේතු? අහ. හි ආතප්පමන්වාය තථාරුප. ග-තොසමාධි. ප්‍රීසාමි යථා සමාජිතේ විත්තො අනන්තසයක්දී ලෝකස්මි. විහරාමි. ඉම්නාමහ. ඒත. ජානාමි: යථා අනන්තො අය. ලෝකො අපරියන්තොති.”

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ඇතුම් ගුමණයෙක් වේචා බ්‍රාහ්මණයෙක් වේචා කෙලෙස් තවන විරයයෙන් යුතුව, අධික විරයයෙන් යුතුව, යළි යළින් විරය කොට අප්‍රමාදීව හාවනා කොට මැනැවින් මනසිකාර කරල, යම් අයුරකින් සිත සමාහිත වෙලා ලෝකයෙහි කෙළවරක් තැත යන හැඟීමෙන් වාසය කරනවා නම් එවැනි විත්ත සමාධියක් ඇති කර ගන්නවා. එතකොට ඔහු මෙහෙම කියනවා. “මේ ලෝකය අනන්ත යි. භාත්පසින් වටවුණ සීමාවක් තැ. නමුත් යම් මේ ගුමණ බ්‍රාහ්මණයින් මෙහෙම කියල තියෙනවා. මේ ලෝකය කෙළවර සහිත යි වි, භාත්පසින් වටවෙලා තියෙනවා වි. එක වටවුන් ගේ බොරුවක්. මේ ලෝකය අනන්ත යි. භාත්පසින් වටවුණ සීමාවක් තැ. එයට හේතුව කුමක් ද? ම. ඉතින් ගොඩාක් උත්සාහ කරල යම් අයුරකින් සිත සමාහිත වෙලා ලෝකයෙහි කෙළවරක් තැත යන හැඟීමෙන් වාසය කරනවා නම් එවැනි විත්ත සමාධියක් ඇති කරගන්නා. මේ කාරණය නිසය ම. මේ දන්නේ. යම් අයුරකින් මේ ලෝකය අනන්ත යි, භාත්පසින් වටවුණ සීමාවක් තැ කියල.

ඉදී. හික්බවේ දුතිය. යාන. ය. ආගම්ම ය. ආරබිහ එක් සමණ-බ්‍රාහ්මණ අන්තානන්තිකා අන්තානන්ත. ලෝකස්ස පන්දකාපෙන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කරුණකට පැමිණිලා යම් කරුණක් අරහයා ලෝකයෙහි කෙළවරක් තිබෙනවා, වගේම කෙළවරක් තැත යන මතය දරන ඇතුම් ගුමණ බ්‍රාහ්මණයින් ලෝකයේ කෙළවරක් ඇත තැත යන ඒ මතය උගන්වනවා නම් මෙක තමයි ඒ දෙවැනි කරුණ.

54. තතියේ ව භෞන්තෝ සමණ-බ්‍රාහ්මණ කිමාගම්ම කිමාරබිහ අන්තානන්තිකා අන්තානන්ත. ලෝකස්ස පන්දකාපෙන්ති?

54. ලෝකයෙහි කෙළවරක් තිබෙනවා, වගේම කෙළවරක් තැත යන මතය දරණ ඒ හවත් ගුමණ බ්‍රාහ්මණයින් ලෝකයේ කෙළවරක් ඇත තැත යන මතය තෙවෙනි කරුණෙන් උගන්වන්නේ කුමකට පැමිණිලා ද? කුමක් අරහයා ද?

ඉඩ හික්බවේ එක-වෝ සමණෝ වා බ්‍රාහ්මණෝ වා ආතප්පමන්වාය පධානමන්වාය අනුයෝගමන්වාය අප්පමාදමන්වාය සම්මාමනසිකාර-මන්වාය තවාරුප. ග-තොසමාධී. එස්සමාහිනෝ විත්තෝ උද්ධමයෝ අන්තසයන්දි ලෝකස්මි. විහරති තිරිය. අනන්තසයන්දි. සෝ එවමාහ:

“අන්තවා ව අය.. ලෝකෝ අනන්තෝ ව. යේ තේ සමණඩාහ්මණා එච්මාහංසු: අන්තවා අය.. ලෝකෝ පරිවටුමෝති, තේස.. මූසා. යේ'පි තේ සමණඩාහ්මණා එච්මාහංසු: අනන්තෝ අය.. ලෝකෝ අපරියන්තෝති, තේසම්පි මූසා. අන්තවා ව අය.. ලෝකෝ අනන්තෝ ව. ත. කිස්ස හේතු? අහ.. හි ආතප්පලන්වාය තමාරුප.. ග-තොසමාධී. ජ්‍යෙෂ්ඨ යථා සමාහිතේ වික්තේ උද්ධමධෝ අන්තසංඛ්‍යී ලෝකස්මී. විහරාම තිරිය.. අනන්තසංඛ්‍යී. ඉම්නාමහ.. ඒත.. ජානාම්: යථා අන්තවා ව අය.. ලෝකෝ අනන්තෝ”වාති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ඇතැම් ගුමණයෙක් වේවා, බාහ්මණයෙක් වේවා කෙලෙස් තවන වීරයයෙන් යුතුව, අධික වීරයයෙන් යුතුව, යළි යළින් වීරිය කොට, අප්‍රමාදීව භාවනා කොට මැනවින් මතසිකාර කරල, යම් අයුරකින් සිත සමාහිත වෙලා ලෝකයෙහි උච්චත් යටත් කෙළවරක් තියෙන නමුත් හරස් අතට කෙළවරක් තැ යන හැඳිමෙන් වාසය කරනවා නම් එවැනි වින්ත සමාධියක් ඇති කර ගන්නවා. එතකොට ඔහු මෙහෙම කියනවා. “මේ ලෝකය කෙළවර සහිත සි. ඒ වගේම කෙළවර රහිත සි. නමුත් යම් ඒ ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා මේ විදහටය කියන්නේ “මේ ලෝකය කෙළවර සහිත සි, භාත්පසින් වටවෙළයි තියෙන්නේ” කියල. ඒක මුවන් ගේ බොරුවක්. යම් ඒ ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා මේ විදහටය කියන්නේ “මේ ලෝකය කෙළවරක් තැ, භාත්පසින් වටවූණ සීමාවක් තැ” කියල. ඒකත් මුවන් ගේ බොරුවක්. එයට හේතුව කුමක්ද? මං ඉතින් ගොඩාක් උත්සාහ කරල යම් අයුරකින් සිත සමාහිත වෙලා ලෝකයෙහි උච්චත් යටත් කෙළවරක් තියෙන නමුත් හරස් අතට කෙළවරක් තැ යන හැඳිමෙන් වාසය කරනවා නම් එවැනි වින්ත සමාධියක් ඇති කරගත්තා. මේ කාරණය නිසයි මං මේ දන්නේ. යම් අයුරකින් ලෝකය කෙළවර සහිත සි, ඒ වගේ ම කෙළවරක් තැති දෙයක් කියල.

ඉදී.. හික්බවේ තතිය.. යාන.. ය.. ආගම්ම ය.. ආරබ්‍හ ඒකෝ සමණ-බාහ්මණා අන්තානන්තිකා අන්තානන්ත.. ලෝකස්ස පන්කුපෙන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කරුණකට පැමිණිලා යම් කරුණක් අරහයා ලෝකයෙහි කෙළවරක් තිබෙනවා, වගේම කෙළවරක් තැත යන මතය දරන ඇතැම් ගුමණ බාහ්මණයින් ලෝකයේ කෙළවරක් ඇත තැත යන ඒ මතය උගන්වනවා නම් මෙක තමයි ඒ තුන්වැනි කරුණ.

55. වතුත්පේ ව හොත්තෝ සමණබාහ්මණා කිමාගමම කිමාරඩීහ අන්තානන්තිකා අන්තානන්තා ලෝකස්ස පක්ෂාපෙන්ති?

ලෝකයෙහි කෙළවරක් තිබෙනවා, වගේම කෙළවරක් තැත යන මතය දරණ ඒ හටත් ගුමණ බාහ්මණයින් ලෝකයේ කෙළවරක් ඇත තැත යන මතය සතරවෙති කරුණෙන් උගත්වන්නේ කුමකට පැමිණිලා ද? කුමක් අරහයා ද?

ඉඩ හික්බවේ ඒක-වෝ සමණෝ වා බාහ්මණෝ වා තක්කි හෝති වීමෘසී. සෝ තක්කපරියාහන. වීමෘසානුවරිත. සයම්පටිහාන. ඒවමාහ: “නොවාය. ලෝකෝ අන්තවා න පනානන්තෝ. යේ තේ සමණබාහ්මණා ඒවමාහ-සු: අන්තවා අය. ලෝකෝ පරිවුමෝති, තේස. මූසා. යේ'පි තේ සමණබාහ්මණා ඒවමාහ-සු: අන්තෝ අය. ලෝකෝ අපරියන්තෝති, තේසම්පි මූසා. යේ'පි තේ සමණබාහ්මණා ඒවමාහ-සු: අන්තවා අය. ලෝකෝ අන්තවා ව අය. ලෝකෝ අනන්තෝ වා'ති තේසම්පි මූසා. නොවාය. ලෝකෝ අන්තවා න පනානන්තෝ”ති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ඇතුම් ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්තවා. ඔවුන් තරක කරනවා. එක එක විදිහට විමසනවා. තරක කරමින් කරුණු රස්කොට විමස විමසා තමන්ට වැටහෙන පරිදි කරුණු රස්කොට මෙහෙම කියනවා. “මේ ලෝකය කෙළවරක් සහිත වූවක් නොවේයි. කෙළවරක් රහිත වූවක් නොවේයි. යම් ඒ ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්තවා මේ විදිහටයි කියන්නේ “මේ ලෝකය කෙළවර සහිතයි, භාත්පසින් වටවෙලයි තියෙන්නේ” කියල. එක ඔවුන්ගේ බොරුවක්. යම් ඒ ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්තවා මේ විදිහටයි කියන්නේ “මේ ලෝකය කෙළවරක් තැ, භාත්පසින් වටවූණ සීමාවක් තැ” කියල. එකත් ඔවුන් ගේ බොරුවක්. ඒ වගේ ම යම් මේ ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්තවා ඔවුන් කියන්නේ මේ විදිහටයි. “ලෝකය කෙළවර සහිත යි. ඒ වගේ ම කෙළවර රහිත යි” කියලා. එකත් ඔවුන් ගේ බොරුවක්. මේ ලෝකය කෙළවරකින් යුත්තත් තැ. කෙළවර රහිතත් තැ” කියල.

ඳදු. හික්බවේ වතුත්ථ. උත්. ය. ආගමම ය. ආරඩීහ ඒක් සමණ-බාහ්මණා අන්තානන්තිකා අන්තානන්තා. ලෝකස්ස පක්ෂාපෙන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කරුණකට පැමිණිලා යම් කරුණක් අරහයා ලෝකයෙහි කෙළවරක් තිබෙනවා, වගේම කෙළවරක් තැත යන මතය දරන

අැතුම් ගුමණ බාහුමණයින් ලෝකයේ කෙළවරක් ඇත තැත යන ඒ මතය උගන්වනවා නම් මේක තමයි ඒ හතර වෙති කරුණ.

56. ඉමෙහි බෝ තේ හික්බවේ සමණුවාජ්මණා අන්තානන්තිකා අන්තානන්තා ලෝකස්ස පක්ෂකාපන්ති වතුහි වත්පුහි. යේහි කේටි හික්බවේ, සමණා වා බාහුමණා වා අන්තානන්තිකා අන්තානන්තා ලෝකස්ස පක්ෂකාපන්ති, සබඩා තේ ඉමෙහේට වතුහි වත්පුහි, ඒත්ස. වා අක්ක්ෂතරේන. නත්ම් ඉකෝ බහිද්ධා.

56. පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි කෙළවරක් තිබෙනවා, වගේම කෙළවරක් තැත යන මතය දරණ හවත් ගුමණ බාහුමණයින් ලෝකයේ කෙළවරක් ඇත තැත යන ඒ මතය මේ කරුණු හතරින් තමයි උගන්වන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඒ ලෝකයෙහි කෙළවරක් තිබෙනවා, වගේම කෙළවරක් තැත යන මතය දරණ හවත් ගුමණ බාහුමණයින් ලෝකයේ කෙළවරක් ඇත තැත යන ඒ මතය උගන්වනවා නම්, මේ කරුණු හතරින් තමයි ඒ සියලු දෙනා ම උගන්වන්නේ. එක්කෝ මේ කරුණුවලින් එකකිනුයි. මෙයින් බාහිර කරුණක් නම් තැ.

57. තයිදු හික්බවේ තථාගතෝ පජානාති: “ඉමේ දිටියිටියානා ඒවා ගහිකා ඒවා පරාමටියා ඒවා ගහිකා හට්ස්සන්ති ඒවා අහිසම්පරායා”ති. තක්ව තථාගතෝ පජානාති. තතෝ ව උත්තරිතර පජානාති. තක්ව පජානන න පරාමසති. අපරාමසතෝ වස්ස ප-වත්තනයේට තිබුණු විදිනා. වේදනාත සමුද්‍යක්ව අන්ප්‍රගමක්ව අස්සාදක්ව ආදිනවක්ව තිස්සරණක්ව යථාහුත්. විදින්වා අනුපාදා විමුනතෝ හික්බවේ තථාගතෝ.

57. පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ මේ කාරණය ගැන අවබෝධ කරගෙනයි ඉන්නේ “මේ දැඡ්වීන් මේ විදිහට ගුහණය කරගත්තොත්, මේ විදිහට බැඳිල ගියෙන් මේ මේ ආකාරයේ උපත් ලබාගෙන මරණින් මතු මේ මේ විදිහට පරලොව යාව්” කියලා තථාගතයන් වහන්සේ මෙයන් දන්නවා. මෙයට වඩා උත්තරිතර දේවවත් දන්නවා. ඒවා දැනගත්තා කියල අමුතුවෙන් ඒවාට බැඳෙන්ට යන්නේ තැ. ඒ දැඡ්වීවලට හසු නො වෙන තිසාම යි තමා තුළ ම තිවිගිය බව දැන ගෙන තියෙන්නේ. ඒ වගේ ම පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ වේදනාවන්ගේ හටගැනීමන් තැතිවී යාමන් ආස්ථාදයන් ආදිනවයන් තිස්සරණයන් ඒවා ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරගෙන උපාදාන රහිතව කෙලෙසුන්ගෙන් තිදහස් වෙළයි ඉන්නේ.

58. ඉමේ බෝ නො හික්බවේ ධම්මා ගමහිරා දුද්දසා දුරකු බෝධා සන්තා පණීතා අතක්කාවවරා නිපුණා පණ්ඩිතවේදනියා, යේ තථාගතෝ සය අහිඹ්දා ස-ඡිකත්වා පවෙදේති. යේහි තථාගතස්ස යථාභු-ව. වණ්නා සම්මා වදමානා වදෙයුෂු.

58. පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ තමන් තුළින් ම උපද්‍රව ගන්නා ලද විභිජ්ට කුණයෙන් අත්දැකල ලොවට පෙන්වා දෙන යම් යම් දේවල් ඇත්තැම්, ඒ යම් යම් දේවල්වලින් තථාගතයන් වහන්සේ ගේ සත්‍ය වගයෙන් ම තිබෙන ගුණන් මතා කොට කියනවා තම්, කිව යුතු වූ ඉතා ගැඹුරු වූ දුකස් දකින්න තියෙන, දුකස් අවබෝධ කරන්න තියෙන, ගාත්ත වූ, ප්‍රණීත වූ, තරකයට හසු තො වන, ඉතා සියුම් වූ, එවශේම තුවණුතියන් විභින් ම දත යුත්තේ මේ දේවල් තමයි.

59. සන්නි හික්බවේ ඒකේ සමණඩාහ්මණා අමරාවික්බේජිකා තත්ත්ව තත්ත්ව පක්ෂය. පුච්චා සමානා වාචාවික්බේජි. ආප්පන්ති අමරාවික්බේජි. වතුහි වත්පූහි. නො ව හොන්තෝ සමණඩාහ්මණා කිමාගමම කිමරාබිජ අමරාවික්බේජිකා තත්ත්ව තත්ත්ව පක්ෂය. පුච්චා සමානා වාචාවික්බේජි. ආප්පන්ති අමරාවික්බේජි. වතුහි වත්පූහි?

59. පින්වත් මහණෙනි, ඇහ බෝරාගැනීමට පිළිතුරු දී (ආදෙකු මෙන් ලිස්සා) ප්‍රශ්නයෙන් මගහැර යන අමරාවික්ෂේපවාදී ඇතුම් ගුමණ ඩාහ්මණයින් ඉන්නවා. ඔවුන් ඒ ඒ කරුණු අරහයා ප්‍රශ්න ඇසුවිට කුම හතරකින් වවනවලින් මගහැරලා යනවා. ආදෙකු මෙන් ලිස්සා යනවා. අමරාවික්ෂේපවාදී ඒ හවත් ගුමණ ඩාහ්මණයින් ද ඒ ඒ කරුණු අරහයා ප්‍රශ්න ඇසුවිට කුම හතරකින් වවනවලින් මගහැරලා යන්නේ ආදෙකු මෙන් ලිස්සා යන්නේ කුමකට පැමිණීමෙන් ද? කුමක් අරහයා ද?

60. ඉඩ හික්බවේ ඒක-බෝ සමණෝ වා ඩාහ්මණෝ වා ඉදා කුසලන්ති යථාභුත. නප්පතානාති. ඉදා අකුසලන්ති යථාභුත. නප්පතානාති. තස්ස ඒවා රෝති: “අහ. බෝ ඉදා කුසලන්ති යථාභුත. නප්පතානාති. ඉදා අකුසලන්ති යථාභුත. නප්පතානාති. අහඛ්-ව බෝ පන ඉදා කුසලන්ති යථාභුත. නප්පතානන්තෝ, ඉදා අකුසලන්ති යථාභුත. නප්පතානන්තෝ, ඉදා කුසලන්ති වා ව්‍යාකරෝයා, ඉදා අකුසලන්ති වා ව්‍යාකරෝයා, තත්ත්ව මේ අස්ස ජන්දෝ වා රාගෝ වා දෝසෝ වා පටිසෝ වා. යත්ත්ව මේ අස්ස ජන්දෝ වා රාගෝ වා

දෝශේය් වා පටිසේශ් වා, ත්. මමස්ස මූසා. ය්. මමස්ස මූසා, සේය් මමස්ස විසාතෝ. යෝ මමස්ස විසාතෝ, සේය් මමස්ස අන්තරායෝ”ති.

60. පිනවත් මහණෙති, මෙහි ඇතැම් ගුමණ බාහුමණයින් ඉන්නවා. මෙක කුසලය කියල ඒවුන් ආකාරයෙන් ම දන්නේ තැ. මෙක අකුසලය කියලන් ඒවුන් ආකාරයෙන් ම දන්නේ තැ. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “ම්. මෙක කුසලය කියල ඒවුන් ආකාරයෙන් ම දන්නේ තැ. මෙක අකුසලය කියලන් ඒවුන් ආකාරයෙන් ම දන්නේ තැ. ඉදින් මං පවා මෙක කුසලය කියල ඒවුන් ආකාරයෙන් ම නො දන්න කොට, මෙක අකුසලය කියලන් ඒවුන් ආකාරයෙන් ම නො දන්න කොට, මෙක තමයි කුසලය කියලා මං කිවවාත්, මෙක තමයි අකුසලය කියලා මං කිවවාත්, එහි දී මගේ ඒකියමන තුළ කැමැත්තක් හෝ රාගයක් හෝ ද්වේෂයක් හෝ තරහක් හෝ ඇතිවෙන්ට පුළුවනි. යම් කරුණකට මගේ කියමනට කැමැත්තක් හෝ රාගයක් හෝ ද්වේෂයක් හෝ තරහක් හෝ ඇතිවෙන්ට පුළුවන් නම් ඒක මගේ බොරුවක් වෙනවා. මගේ යම් කිමක් බොරු වෙනවා නම් ඒක මට ඒවා සහිත යි. මට යමක් ඒවා සහිත නම් ඒක මට අන්තරාදායක යි.

ඉති සේය් මූසාවාදහයා මූසාවාදපරිපේශු-ඡා නොවිද. කුසලන්ති ව්‍යාකරෝති. ත පතිද. අකුසලන්ති ව්‍යාකරෝති. තත්ථ තත්ථ පණ්ඩ. පුවියෝ සමාතෝ වාචාවික්බේප. ආපත්තති අමරාවික්බේප.: “ඡ්‍රාම්පි මේ නො, තථාති’පි මේ නො, අක්කුඛථාති’පි මේ නො, නොති’පි මේ නො, නො නොති’පි මේ නො”ති.

ඉතින් ඔය විදිහට ඔහු බොරුකීමට බියෙන්, බොරුකීමට පිළිකුලෙන් මෙක කුසලය කියල කියන්නෙත් තැ. මෙය අකුසලය කියල කියන්නෙත් තැ. ඒ ඒ කරුණු ගැන ප්‍රශ්න ඇසු විට “මා තුළ ඔවුනි අදහසක් නම් තැ. මා තුළ ඒ අයුරින් පිළිගැනීමක් තැ. මා තුළ ඔයිට වෙනස් අයුරකින් පිළිගැනීමක් තැ. නො පිළිගන්නවා කියල දෙයක් තැ. නො පිළිගන්නේ තැත කියල දෙයක් තැ” කියල ව්‍යත්වලින් මගහැරලා යනවා. ආදෙකු මෙන් ලිස්සා යනවා.

ඉද. හික්බවේ පයම. යාන. ය. ආගම්ම ය. ආරඛන ඒක් සමණ-බාහුමණා අමරාවික්බේපිකා තත්ථ තත්ථ පණ්ඩ. පුවියා සමානා වාචාවික්බේප. ආපත්තන්ති අමරාවික්බේප.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කරුණකට පැමිණිලා යම් කරුණක් අරහයා අමරාවික්ෂේපවාදී ඒ හවත් ගුමණ බාහ්මණයින් ද ඒ ඒ කරුණු අරහයා ප්‍රශ්න ඇසුවිට වචනවලින් මගැරලා යන්නේ ආදෙකු මෙන් ලිස්සා යන්නේ නම් මේක තමයි ඒ පලමුවැනි කරුණ.

61. දුතියේ ව හොන්තෝ සමණබාහ්මණා කිමාගම්ම කිමරාබිජ අමරාවික්බේජිකා තත්ථ තත්ථ පණ්ඩ පුචියා සමානා වාචාවික්බේජි ආප්ප්‍රන්ති අමරාවික්බේජි?

61. අමරා වික්ෂේපවාදී ඒ හවත් ගුමණ බාහ්මණයින් ඒ ඒ කරුණු අරහයා ප්‍රශ්න ඇසුවිට වචනවලින් මගැරලා යන ආදෙකු මෙන් ලිස්සා යන දෙවෙනි කුමයට එන්නේ කුමකට පැමිණිමෙන් ද? කුමක් අරහයා ද?

ඉඩ හික්බවේ ඒක-වෝ සමණෝ වා බාහ්මණෝ වා ඉදා කුසලන්ති යථාහුත් නප්පතානාති. ඉදා අකුසලන්ති යථාහුත් නප්පතානාති. තස්ස ඒව්. ගෝති: “අහං බෝ ඉදා කුසලන්ති යථාහුත් නප්පතානාමි. ඉදා අකුසලන්ති යථාහුත් නප්පතානාමි. අහං බෝ ඉදා පන ඉදා කුසලන්ති යථාහුත් නප්පතානාන්තෝ, ඉදා අකුසලන්ති යථාහුත් නප්පතානාන්තෝ, ඉදා අකුසලන්ති වා ව්‍යාකරෝයා, ඉදා අකුසලන්ති වා ව්‍යාකරෝයා, තත්ථ මේ අස්ස ජන්දේ වා රාගෝ වා දේශේ වා පටිසේ වා. යන්ථ මේ අස්ස ජන්දේ වා රාගෝ වා දේශේ වා පටිසේ වා, ත. මමස්ස උපාදානා. ය. මමස්ස උපාදානා, සේ මමස්ස විසාතෝ. යෝ මමස්ස විසාතෝ, සේ මමස්ස අන්තරායෝ”ති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ඇතුම් ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවා. මේක කුසලය කියල ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දන්නේ නෑ. මේක අකුසලය කියලන් ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දන්නේ නෑ. එතකොට ඔහුට මෙහෙම තිනෙනවා. “ම. මේක කුසලය කියල ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දන්නේ නෑ. මේක අකුසලය කියලන් ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දන්නේ නෑ. ඉදින් ම. පවා මේක කුසලය කියල ඒ වූ ආකාරයෙන් ම නො දන්න කොට, මේක අකුසලය කියලන් ඒ වූ ආකාරයෙන් ම නො දන්න කොට, මේක තමයි කුසලය කියලා ම. කිවිවොත්, මේක තමයි අකුසලය කියලා ම. කිවිවොත්, එහි දී මට ඒ කියමත තුළ කැමැත්තක් හෝ රාගයක් හෝ ද්වේෂයක් හෝ තරහක් හෝ ඇතිවෙන්ට පුළුවන් නම් ඒක මගේ උපාදානයක් (අනවශ්‍ය බැඳීමක්) වෙනවා.

මගේ යම් කීමක් උපාදානයක් වෙනවා නම් ඒක මට පිචා සහිත සි. මට යමක් පිචා සහිත නම් ඒක මට අන්තරාදායක සි.

ඉති සෝ උපාදානහයා උපාදානපරීජේ-ඡා නොවිදා කුසලන්ති ව්‍යාකරෝති. න පතිදා අකුසලන්ති ව්‍යාකරෝති. තත්ථ තත්ථ පන්දහා පුවියෝ සමානෝ වාචාවික්බේප. ආපත්තති අමරාවික්බේප.: “ඒවම්පි මේ නො. තථාති’පි මේ නො, අන්ද්‍යාත්‍යාති’පි මේ නො, නොත්ති’පි මේ නො”ති.

ඉතින් ඔය විදිහට ඔහු උපාදානයට බියෙන්, උපාදානයට පිළිකුලෙන් මෙක කුසල්ය කියල කියන්නෙන් නෑ. මෙය අකුසල්ය කියල කියන්නෙන් නෑ. ඒ ඒ කරුණු ගැන ප්‍රශ්න ඇසු විට “මා තුළ මුවැනි අදහසක් නම් නෑ. මා තුළ ඒ අයුරින් පිළිගැනීමක් නෑ. මා තුළ ඔයිට වෙනස් අයුරකින් පිළිගැනීමක් නෑ. නො පිළිගන්නවා කියල දෙයක් නෑ. නො පිළිගන්නේ තැන කියල දෙයක් නෑ” කියල වවනවලින් මගහැරලා යනවා. ආදෙකු මෙන් ලිස්සා යනවා.

ඉදා හික්බවේ දුතිය යාන ය ය. ආගම්ම ය ය. ආරඛි ඒක් සමණ-බාහ්මණා අමරාවික්බේපිකා තත්ථ තත්ථ පන්දහා පුවියා සමානා වාචාවික්බේප. ආපත්තති අමරාවික්බේප.

පින්වන් මහණෙනි, යම් කරුණකට පැමිණිලා යම් කරුණක් අරහයා අමරාවික්ශේපවාදී ඒ හවත් ගුමණ බාහ්මණයින් ද ඒ ඒ කරුණු අරහයා ප්‍රශ්න ඇසුවිට වවනවලින් මගහැරලා යන්නේ ආදෙකු මෙන් ලිස්සා යන්නේ නම් මෙක තමයි ඒ දෙවනි කරුණ.

62. තතියේ ව හොත්තො සමණබාහ්මණා කිමාගම්ම කිමරාඛි අමරාවික්බේපිකා තත්ථ තත්ථ පන්දහා පුවියා සමානා වාචාවික්බේප. ආපත්තති අමරාවික්බේප?

අමරාවික්ශේපවාදී ඒ හවත් ගුමණ බාහ්මණයින් ඒ ඒ කරුණු අරහයා ප්‍රශ්න ඇසුවිට වවනවලින් මගහැරලා යන, ආදෙකු මෙන් ලිස්සා යන තුන්වනි කුමයට එන්නේ කුමකට පැමිණීමෙන් ද? කුමක් අරහයා ද?

ඉඩ හික්බවේ ඒක-වෝ සමණෝ වා බ්‍රාහ්මණෝ වා ඉදා කුසලන්ති යථාභුත තප්පතානාති. ඉදා අකුසලන්ති යථාභුත තප්පතානාති. තස්ස ඒවා හෝති: “අහා බෝ ඉදා කුසලන්ති යථාභුත තප්පතානාමි. ඉදා අකුසලන්ති යථාභුත තප්පතානාමි. අහක්ද-ව බෝ පන ඉදා කුසලන්ති යථාභුත තප්පතානාන්තෝ, ඉදා කුසලන්ති වා ව්‍යාකරෙයා, ඉදා අකුසලන්ති වා ව්‍යාකරෙයා, සන්ති හි බෝ පන සමණබ්‍රාහ්මණා පණ්ඩිතා නිපුණා කතපරප්පවාදා වාලවේදරුපා වෝහින්දන්තා මක්නේ වරන්ති පක්දකාගත්ත දිවියිගතාති, තෝ මං තත්ථ සමනුයුක්දපෙයුතු. සමනුගාහෙයුතු. සමනුහාසෙයුතු. යෝ මං තත්ථ සමනුයුක්දපෙයුතු. සමනුගාහෙයුතු. සමනුහාසෙයුතු, කොසාහ. න සම්පායෙයා. යෝසාහ. න සම්පායෙයා, සෝ මමස්ස විසාතෝ. යෝ මමස්ස විසාතෝ, සෝ මමස්ස අන්තරායෝ”ති.

පින්වත් මහණෝති, මෙහි ඇතුම් ග්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයින් ඉන්නවා. මෙක කුසලය කියල ඒවු ආකාරයෙන් ම දන්නේ තැ. මෙක අකුසලය කියලන් ඒවු ආකාරයෙන් ම දන්නේ තැ. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “ මං මෙක කුසලය කියල ඒවු ආකාරයෙන් ම දන්නේ තැ. මෙක අකුසලය කියලන් ඒවු ආකාරයෙන් ම දන්නේ තැ. ඉදින් මං පවා මෙක කුසලය කියල ඒවු ආකාරයෙන් ම නො දන්න කොට, මෙක අකුසලය කියලන් ඒවු ආකාරයෙන් ම නො දන්න කොට, මෙක තමයි කුසලය කියලා මං කිවිවාත්, මෙක තමයි අකුසලය කියලා මං කිවිවාත්, මෙහෙම වේටි. පණ්ඩිතවු, සියුම් තුවණ ඇති, අනුන් හා වාද කරල ජයගත්තු, රීතලයෙන් අශ්වලෝමයට විදින දක්ෂ දුනුවායන් වැනි වු, තමන් ගේ දෘශ්මේවලින් තුවණ හසුරුවා අනුන් පරදවන්නත්ව හැඳිරෙන යමෙක් ඇත්ද එබැඳු ග්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයින් ඉන්නවා. මං කුසල් අකුසල් ගැන කියන්ට ගියොත් ඔවුන් ඒ කරුණු අරහයා මගෙන් ප්‍රශ්න කරන්ට පුළුවනි. කරුණු ඉස්මතු කොට වාදයට එන්ට පුළුවනි. දොස් කියන්ට පුළුවනි. යම් කෙනෙක් මා පවසන කුසල් අකුසල් ගැන මගෙන් ප්‍රශ්න කරදී කරුණු ඉස්මතු කොට වාද කරදී දොස් කියදී ඔවුන් ගෙන් කරුණු විමසා මට ප්‍රශ්න කරන්ට බැරිවුණෙන් කරුණු ඉස්මතු කොට වාද කරන්ට බැරි වුණෙන් දොස් කියන්ට බැරි වුණෙන් ඒක මට පීඩා සහිතයි. මට යමක් පීඩා සහිත නම් ඒක මට අන්තරාදායක යි.

ඉති සෝ අනුයෝගහයා අනුයෝගපරිපේෂු-ඡා නොවීදා කුසලන්ති ව්‍යාකරෝති. න පතිදා අකුසලන්ති ව්‍යාකරෝති. තත්ථ තත්ථ පක්දහ. පුවයෝ

සමානෝ වාචාවික්බේප. ආපත්ත්ති අමරාවික්බේප.: “ඡැවම්පි මේ නො, තථාති’පි මේ නො, අන්දුන්තාති’පි මේ නො, නොති’පි මේ නො, නො නොති’පි මේ නො”ති.

ඉතින් ඔය විදිහට ඔහු කරුණු ඉස්මතු කොට වාද කිරීමට බියෙන්, කරුණු ඉස්මතු කොට වාද කිරීමට පිළිකළෙන් මේක කුසල්ය කියල කියන්නෙන් නෑ. මෙය අකුසල්ය කියල කියන්නෙන් නෑ. ඒ ඒ කරුණු ගැන ප්‍රශ්න ඇසු විට “මා තුළ ඔවුනි අදහසක් නම් නෑ. මා තුළ ඒ අයුරින් පිළිගැනීමක් නෑ. මා තුළ ඔයට වෙනස් අයුරක්න් පිළිගැනීමක් නෑ. නො පිළිගන්නවා කියල දෙයක් නෑ. නො පිළිගන්නේ නැත කියල දෙයක් නෑ” කියල ව්‍යවහාරීන් මගහැරලා යනවා. ආදෙකු මෙන් ලිස්සා යනවා.

ඉදී. හික්බවේ තතිය. යාන. ය. ආගම්ම ය. ආරඛන ඒක් සමණ්ඩාහ්මණා අමරාවික්බේපිකා තත්ථ තත්ථ පන්හ. පුවියා සමානා වාචාවික්බේප. ආපත්තන්ති අමරාවික්බේප.

පින්වන් මහණෙනි, යම් කරුණකට පැමිණිලා යම් කරුණක් අරහයා අමරාවික්ෂේපවාදී ඒ හවත් ගුමණ බාහ්මණයින් ද ඒ ඒ කරුණු අරහයා ප්‍රශ්න ඇසු විට ව්‍යවහාරීන් මගහැරලා යන්නේ ආදෙකු මෙන් ලිස්සා යන්නේ නම් මේක තමයි ඒ තුන් වෙති කරුණ.

63. වතුන්පේ ව භෞන්නෝ සමණ්ඩාහ්මණා කිමාගම්ම කිම්රාඛ අමරාවික්බේපිකා තත්ථ තත්ථ පන්හ. පුවියා සමානා වාචාවික්බේප. ආපත්තන්ති අමරාවික්බේප.?

අමරාවික්ෂේපවාදී ඒ හවත් ගුමණ බාහ්මණයින් ඒ ඒ කරුණු අරහයා ප්‍රශ්න ඇසු විට ව්‍යවහාරීන් මගහැරලා යන ආදෙකු මෙන් ලිස්සා යන සතරවෙති කුමයට එන්නේ කුමකට පැමිණීමෙන් ද? කුමක් අරහයා ද?

ඉඩ හික්බවේ ඒකවිවෝ සමණෙශ් වා බාහ්මණෙශ් වා මන්දෝ නොති මෝමුහෝ. සෝ මන්දත්තා මෝමුහත්තා තත්ථ තත්ථ පන්හ. පුවියෝ සමානෝ වාචාවික්බේප. ආපත්තනි අමරාවික්බේප.: “අන්ථී පරෝ ලෝකෝ”ති ඉති 1- 1. පු-ඡසි, අන්ථී පරෝ ලෝකෝ”ති ඉති 1- මේ අස්ස, අන්ථී පරෝ ලෝකෝ”ති ඉති තේ තේ 1. ව්‍යාකරයා. ඡැවම්පි මේ නො තථාති’පි

පින්වත් මහජෙනි, මෙහි ඇතුම් ගුමණයෙක් හෝ බාහ්මණයෙක් හෝ ඉන්නවා. තුවණ මදි. ඉතා මෝඩ යි. ඔහු තුවණ මදි නිසා, බොහෝ සේ මෝඩ නිසා ඒ ඒ කරුණු අරහයා ප්‍රශ්න වීමසු විට එක එක දේවල් කියා වචනවලින් මග අරිනවා. ආදෙකු මෙන් ලිස්සා යනවා. “පරලොවක් තියෙනවා ද? කියල මගෙන් වීමසුවාත් එකකොට මට හිතෙනවා නම් පරලොවක් ඇත කියලා ම. ඔබට එය විසඳුන්නේ පරලොවක් තියෙනවා කියල යි. ඒ වුණාට මා තුළ ඔවුනි අදහසක් තම් නෑ. මා තුළ ඒ අයුරින් පිළිගැනීමක් නෑ. මා තුළ ඔයිට වෙනස් අයුරකින් පිළිගැනීමක් නෑ. නො පිළිගන්නවා කියල දෙයක් නෑ. නො පිළිගන්නේ නැත් කියල දෙයක් නෑ. ඒවගේ ම පරලොවක් නැදීද? කියල මගෙන් ඇහුවාත් පරලොවක් තියෙනවා ද නැදීද? කියල පරලොවක් ඇත්තේත් නැදීද? නැත්තේත් නැදීද? කියල විපපාතික සත්වයන් ඉන්නවාද? කියල විපපාතික සත්වයන් නැදීද? කියල හොඳ තරක කරමවල එලවිපාක තියෙනවා ද? කියල හොඳ තරක කරමවල එලවිපාක ඇත්තේත් නැදීද නැත්තේත් නැදීද? කියල හොඳතරක කරමවල එලවිපාක ඇත්තේත් නැදීද නැත්තේත් නැදීද? කියල තථාගතයන් වහන්සේ මරණීන් මතු ඉන්නවාද? කියල තථාගතයන් වහන්සේ

මරණින් මතු තැදෑද? කියල තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් තැදෑද තැත්තේත් තැදෑද? කියල මගෙන් විමසුවාත් එතකොට මට හිතෙනවා නම් තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු අත්තේත් තැ තැත්තේත් තැ කියලා මං ඔබට එය විසඳුන්නේ තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් තැ තැත්තේත් තැ කියල සි. ඒ වූණාට මා තුළ ඔවුනි අදහසක් නම් තැ. මා තුළ ඒ අයුරින් පිළිගැනීමක්ත් තැ. මා තුළ ඔයිට වෙනස් අයුරකින් පිළිගැනීමක්ත් තැ. නො පිළිගන්නවා කියල දෙයක්ත් තැ. නො පිළිගන්නේ තැත කියල දෙයක්ත් තැ.

ඉදා හික්බවේ වතුන්ල්. යානා ය. ආගම්ම ය. ආරබිහ ඒකේ සමණ-බාහ්මණා අමරාචික්බේජිකා තත්ල තත්ල පස්ද්හ. පූචියා සමානා වාචාචික්බේප. ආප්ත්තන්ති අමරාචික්බේප.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කරුණකට පැමිණ්ලා යම් කරුණක් අමරාචික්ශේපවාදී ඒ හවත් ගුමණ බාහ්මණයින් ද ඒ ඒ කරුණු අරහයා ප්‍රශ්න ඇසුවිට වවතවලින් මගහුරලා යන්නේ ආදෙකු මෙන් ලිස්සා යන්නේ නම් මේක තමයි ඒ හතර වෙනි කරුණ.

64. ඉමෙහි බෝ තේ හික්බවේ සමණබාහ්මණා අමරාචික්බේජිකා තත්ල තත්ල පස්ද්හ. පූචියා සමානා වාචාචික්බේප. ආප්ත්තන්ති අමරාචික්බේප. වතුහි වතුහුහි. යෝ හි කොට් හික්බවේ සමණා වා බාහ්මණා වා අමරාචික්බේජිකා තත්ල තත්ල පස්ද්හ. පූචියා සමානා වාචාචික්බේප. ආප්ත්තන්ති අමරාචික්බේප, සබඩා තේ ඉමෙහේව වතුහි වතුහුහි, ඒන්ස. වා අක්ක්දතරේන. තත්ලී ඉනෝ බහිද්ධා.

64. පින්වත් මහණෙනි, අමරාචික්ශේපවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ඒ ඒ කරුණු පිළිබඳව ප්‍රශ්න විමසද්දී කෙළින් පිළිතුරු නොදී වවතවලින් මහහරින්නේත්, ආදෙකු මෙන් ලිස්සා යන්නේත්ත් මේ කරුණු හතරින් තමයි. පින්වත් මහණෙනි, අමරාචික්ශේපවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ඒ ඒ කරුණු පිළිබඳව ප්‍රශ්න විමසද්දී කෙළින් පිළිතුරු නො දී වවතවලින් මහහරින්නේත්, ආදෙකු මෙන් ලිස්සා යන්නේත් යම් කරුණුවලින් නම්, ඒ මේ කරුණු හතරින් තමයි. එක්කෝ මේ කරුණුවලින් එකකිනුයි. මෙයින් බාහිර කරුණක් නම් තැ.

65. තයිදෂ හික්බවේ තථාගතෝ පජානාති: “ඉමේ දිට්ධිවියානා ඒවා ගහිතා ඒවා පරාමටයා ඒවා ගහිතා හවිස්සන්ති ඒවා අහිසම්පරායා”ති. තන්ද්ව තථාගතෝ පජානාති. තතෝ ව උත්තරිතර පජානාති. තන්ද්ව පජානතන. ත පරාමසති. අපරාමසතෝ වසස ප-වත්තයේව නිබුති විදිතා. වෙදනාන. සමුද්‍යන්ද්ව අත්ථගමක්ද්ව අස්සාදන්ද්ව ආදිනවන්ද්ව නිස්සරණන්ද්ව යථාහුත්. විදිත්වා අනුපාදා විමුන්තෝ හික්බවේ තථාගතෝ.

පින්වත් මහණෙති, තථාගතයන් වහන්සේ මේ කාරණය ගැන අවබෝධ කරගතෙයි ඉන්තෝ “මේ දැඩ්වීන් මේ විදිහට ගුහණය කරගත්තොත්, මේ විදිහට බැඳිල ගියෝත් මේ මේ ආකාරයේ උපත් ලබාගෙන මරණ්න් මතු මේ මේ විදිහට පරලොව යාවී” කියලා තථාගතයන් වහන්සේ මෙයත් දන්නවා. මෙයට වඩා උත්තරිතර දේවවත් දන්නවා. එවා දැනගත්තා කියල අමුතුවෙන් ඒවාට බැඳෙන්ට යන්නේ නෑ. ඒ දැඩ්වීවලට හසු නො චෙන නිසාම සි තමා තුළම තිවිශිය බව දැනගතෙන තියෙන්නේ. ඒවාගේ ම පින්වත් මහණෙති, තථාගතයන් වහන්සේ වෙදනාවන් ගේ හටගැනීමත් තැකිවී යාමත් ආඟවාදයත් ආදිනවයත් නිස්සරණයත් ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරගත උපාදාන රහිතව කෙලෙසුන්ගෙන් නිදහස් වෙලයි ඉන්නේ.

ඉමේ ගේ තේ හික්බවේ ධම්මා ගම්මිරා දුද්දසා දුරතුබෝධා සන්තා ප්‍රීතිතා අතක්කාවවරා නිපුණා පණ්ඩිතවේදනීයා, යේ තථාගතෝ සය අහිංසා ස-ඡිකන්වා පවේදේති. යේහි තථාගතස්ස යථාහු-ව. වණ්ණ-සම්මා වදමානා වදෙයුෂී.

පින්වත් මහණෙති, තථාගතයන් වහන්සේ තමන් තුළින් ම උපද්‍රවා ගත්තා ලද විශිෂ්ට කුණුයෙන් අත්දැකළ ලොවට පෙන්වා දෙන යම් යම් දේවල් ඇත්තම්, ඒ යම් යම් දේවල්වලින් තථාගතයන් වහන්සේ ගේ සත්‍ය වගයෙන් ම තිබෙන ගුණත් මතා කොට කියනවා තම්, කිව පුතු වූ ඉතා ගැඹුරු වූ දුකසේ දකින්න තියෙන, දුකසේ අවබෝධ කරන්න තියෙන, ගාත්ත වූ, ප්‍රීතිත වූ, තරකයට හසු නොවන, ඉතා සියුම් වූ, ඒ වගේ ම තුවණුතියන් විසින් ම දතුයුත්තේ මේ දේවල් තමයි.

66. සන්ති හික්බවේ ඒකේ සමණබාහ්මණා අධිච්චිතසමුප්පතන්තිතා අධිච්චිතසමුප්පතන්තන. අත්තානන්ද්ව ලෝකන්ද්ව පක්කාපෙන්ති ද්වීහි වත්පුහි. තේ ව හොත්තෝ සමණබාහ්මණා කිමාගම්මා කිමාරඛිභා අධි-ව-සමුප්පතන්තිතා අධි-ච්චිතසමුප්පතන්තන. අත්තානන්ද්ව ලෝකන්ද්ව පක්කාපෙන්ති ද්වීහි වත්පුහි?

පින්වත් මහණෙහි, හේතුවල දහමින් කොරව ඉබේ සිදුවෙනවා යන මතය ඇති අධිවිච්චමුප්පන්තවාදී ඇතුම් ග්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයින් ඉන්නවා. ඔවුන් ආත්මය ගැනත්, ලෝකය ගැනත් ඉබේ හටගන් දේවල් හැටියට මතවාද දෙකකින් උගෙන්වනවා. ඒ අධිවිච්චමුප්පන්තවාදී හටත් ග්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයින් මතවාද දෙකක් ඔස්සේ ආත්මය ගැනත් ලෝකය ගැනත් ඉබේ හටගන් දේ හැටියට උගෙන්වන්නේ කුමකට පැමිණීමෙන් ද? කුමක් අරහයා ද?

සන්ති හික්බවේ අසක්කුප්පාදා ව පන තේ දේවා තමහා කායා වවන්ති. යානා බෝ පනෙන්ත. හික්බවේ විෂ්ඨති ය. අක්කුතරෝ සත්තෝ තමහා කායා වවිත්වා ඉත්පන්ති. ආග-ඡති. ඉත්පන්ති. ආගතෝ සමානෝ අගාරස්මා අනාගාරිය. පබිජති. අගාරස්මා අනාගාරිය. පබිජතෝ සමානෝ ආතප්පමන්වාය පධානමන්වාය අනුයෝගමන්වාය අප්පමාදමන්වාය සම්මාමනසිකාරමන්වාය තථාරුප. ග-තෝසමාධි. පුසති, යථාසමාහිතෝ විතෝ සක්කුප්පාදා. අනුස්සරති තතෝ පර. නාතුස්සරති, සෝ එවමාහ: “අධි-වසමුප්පන්නෝ අත්තා ව ලෝකෝ ව. ත. කිස්ස හේතු? අහ. හි පුබිබේ නාහෝසි. සෝමහි එතරහි අහුත්වා සන්තත්තාය පරිණතෝ”ති.

පින්වත් මහණෙහි, (තමා ගේ සිතත් කයත් පවතින බව තො දැන ඉපදි සිටින) අසක්කුප්පත්ත නමින් දේවිවරු කොටසක් ඉන්නවා. සක්කුව ඉපදුන සැකින් ඒ දේවිවරුන් ඒ ලෝකයෙන් වුත වෙනවා. පින්වත් මහණෙහි, යම් සත්වයෙක් ඒ ලෝකයෙන් වුතවෙලා මේ මිනිස් ලොවට පැමිණෙනවා ය යන මෙකරුණ විද්‍යාමාන (දකින්ට ලැබෙන) දෙයක්. ඉතින්, මිනිස් ලොවට ආපු ඒ කෙනා ගිහිගෙය අත්හැරලා අනාගාරික වූ පැවිදිබව ලබනවා. ගිහිගෙයින් නික්මී අනාගාරිකව පැවිදි වූ මහු කෙලෙස් තවන විරයයෙන් යුතුව, මහත් විරයයකින් යුතුව, යම් යමින් විරිය කොට අප්පමාදීව ඉතා හොඳින් මනසිකාර කරල යම් අයුරකින් සිත සමාධිමත වුණ විට සක්කුව ඉපදීම ගැන සිහිකරන්න පුළුවන් වෙනවා නම්, එයින් එහාට සිහි කරන්ට පුළුවන් වෙන්නේ නැත්තම්, එබදු වූ විත්ත සමාධියක් ඇතිකර ගන්නවා. එතකොට මහුට මෙහෙම හිතෙනවා. ආත්මයත් ලෝකයත් ඉබේමයි හට අරගෙන තියෙන්නේ. මක්නිසාද එහෙම වෙන්නේ? ම. කලින් ඉදලා තැ. එම. මේ එවිතය තුළ තමයි එවිතය පිණිස පරිණාමයට පත්වුණේ.

ඉදා. හික්බවේ පයම. යානා. ය. ආගම්ම ය. ආරඛි එක් සමණ-බ්‍රාහ්මණා අධි-වසමුප්පන්තිකා අධි-වසමුප්පන්ති. අත්තානක්ව ලෝකක්ව පක්කුව පක්කුවපෙන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, අධිච්චිතසමුප්පත්ත්තවාදී ඇතුම් ගුමණ බාහ්මණයන් ආත්මයන් ලෝකයන් ගැන ඉබේහටගත් දෙයක් වශයෙන් උගන්වන්නේ යම් කරුණකට පැමිණිලා නම් යමක් අරහයා නම්, මේ ඒ පළමු වෙති මතවාදය යි.

67. දුතියේ ව හොන්තෝ සමණබාහ්මණා කිමාගම්ම කිමාරඛි අධි-වසමුප්පත්ත්තන්නිකා අධි-වසමුප්පත්තන්නා අත්තානක්ව ලෝකක්ව පක්ෂාපෙන්ති?

ඒ අධිච්චිතසමුප්පත්තන්තවාදී වූ හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් දෙවෙනි කරුණ හැටියට ආත්මයන් ලෝකයන් ඉබේ හටගත් දෙයක් වශයෙන් උගන්වන්නේ කුමකට පැමිණිමෙන් ද? කුමක් අරහයා ද?

ඉඩ හික්බවේ ඒක-වෝ සමණෝ වා බාහ්මණෝ වා තක්කි හෝති වීමෘසි. සෝ තක්කපරියාහන. වීමෘසානුවරිත. සයම්පත්හාන. ඒවමාහ: “අධි-වසමුපත්ත්තෝ අත්තා ව ලෝකෝ වා”ති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ඇතුම් ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්තවා. ඔවුන් තරක කරනවා. එක එක විදිහට විමසනවා. තරක කරමින් කරුණු රස්කොට විමස විමසා තමන්ට වැටහෙන පරිදි කරුණු රස්කොට මෙහෙම කියනවා. “ਆත්මයන් ලෝකයන් ඉබේ හටගෙනයි තියෙන්නේ” කියල.

ඉදා හික්බවේ දුතිය. ආගම්ම ය. ආරඛි ඒකෝ සමණබාහ්මණා අධි-වසමුප්පත්තන්නිකා අධි-වසමුප්පත්තන්නා අත්තානක්ව ලෝකක්ව පක්ෂාපෙන්ති. පක්ෂාපෙන්ති හික්බවේ සමණා වා බාහ්මණා වා අධි-වසමුපත්තන්නිකා අධි-වසමුපත්තන්නා අත්තානක්ව ලෝකක්ව පක්ෂාපෙන්ති, සබඳ තේ ඉමෙහේව ද්වීහි වන්ප්‍රහි, ඒන්ස. වා අක්ක්දතරෙන, තත්ථි ඉතෝ බහිද්ධා.

පින්වත් මහණෙනි, අධිච්චිතසමුප්පත්තන්තවාදී ඇතුම් ගුමණ බාහ්මණයන් ආත්මයන් ලෝකයන් ඉබේ හටගත්තක් ය කියල උගන්වන්නේ යමකට පැමිණිලා නම්, යමක් අරහයා නම්, මේ ඒ දෙවෙනි කාරණය යි.

68. ඉමෙහි බෝ තේ හික්බවේ සමණබාහ්මණා අධි-වසමුප්පත්තන්නිකා අධි-වසමුපත්තන්නා අත්තානක්ව ලෝකක්ව පක්ෂාපෙන්ති ද්වීහි වන්ප්‍රහි. යොහි කොවි හික්බවේ සමණා වා බාහ්මණා වා අධි-වසමුපත්තන්නිකා අධි-වසමුපත්තන්නා අත්තානක්ව ලෝකක්ව පක්ෂාපෙන්ති, සබඳ තේ ඉමෙහේව ද්වීහි වන්ප්‍රහි, ඒන්ස. වා අක්ක්දතරෙන, තත්ථි ඉතෝ බහිද්ධා.

පින්වත් මහණෙනි, අධිච්චවසමුප්පන්නවාදී ගුමණ බාහ්මණයන් ආත්මයන් ලෝකයන් ඉඩේ හටගන්ත බවට උගන්වන්නේ ඔය කරුණු දෙකෙන් තමයි. පින්වත් මහණෙනි, අධිච්චවසමුප්පන්නවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ආත්මයන් ලෝකයන් ඉඩේ හටගන් බවට යම් කරුණුවලින් උගන්වනවා නම්, ඒ සියලු දෙනා ම උගන්වන්නේ මේ කරුණු දෙකෙන් තමයි. එහෙම නැත්තම් ඔය දෙකෙන් එක් කරුණකින් තමයි. ඔයට බාහිර කරුණකින් නොවේ.

69. තයිදු හික්බවේ තථාගතෝ පජානාති යේ හි
තථාගතස්ස යථාභු-ව්. වණ්ඩා. සම්මා වදමාතා වදෙයුළු.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය කාරණය තථාගතයන් වහන්සේ හොඳින් දන්නවා යම් කරුණකින් තථාගතයන් වහන්සේ ව සැබු ලෙසම වර්ණනා කරනවා නම්, වර්ණනා කරන්නේ.

70. ඉමෙහි බෝ නෝ හික්බවේ සමණබාහ්මණ පුබින්තකප්පිකා පුබින්තානුදිවිධිනෝ පුබින්ත. ආරඛන අනේකවිහිතාති අධිවුත්තිපදාති අහිවදන්ති අවධාරණය වන්පූහි. යෙහි කේවි හික්බවේ සමණ වා බාහ්මණ වා පුබින්තකප්පිකා පුබින්තානුදිවිධිනෝ පුබින්ත. ආරඛන අනේකවිහිතාති අධිවුත්තිපදාති අහිවදන්ති, සබලේ නො ඉමෙහෙව අවධාරණය වන්පූහි, ඒන්ස්ස. වා අක්කදත්රේන. නත්ති ඉතෝ බහිද්ධා.

70. පින්වත් මහණෙනි, අතිතයේ කෙළවර ගැන කල්පනා කරන පුරුව අන්ත කල්පික වූ ඒ ගුමණ බාහ්මණයින් අතිතයේ කෙළවර ගැන ඇතිකරගත් මතවාද අනුව කළින් ජීවිතවල කෙළවර අරහයා නොයෙක් ආකාරවලින් අදහස් මතවාදයන් ප්‍රකාශනයන් ඉදිරිපත් කරන්නේ ඔය කරුණු දහංවෙන් තමයි. පින්වත් මහණෙනි, ඒපුරුවාන්ත කල්පික වූ ගුමණ බාහ්මණයින් කළින් ජීවිතවල කෙළවර ගැන ඇති කරගත් දෘශ්‍යය අනුව කළින් ජීවිතවල කෙළවර අරහයා නොයෙක් ආකාරයෙන් අදහස් මතවාද ප්‍රකාශනයන් වශයෙන් යමක් ඉදිරිපත් කරයි නම් ඒ සියලු දෙනා ම මේ කරුණු දහංවෙන් තමයි ඉදිරිපත් කරන්නේ. එහෙම නැත්තම් මේවායින් එක දෙයෙකිනුයි. ඔයින් පිටස්තර කරුණකින් නම් නොවේ.

71. තයිදු හික්බවේ තථාගතෝ පජානාති: “ඉමේ දිවිධිවානා ඒව්. ගතිතා ඒව්. පරාමටයා ඒව්. ගතිතා හවිස්සන්ති ඒව්. අහිසම්පරායා”ති. තක්ව තථාගතෝ පජානාති. තතෝ ව උත්තරිතර. පජානාති. තක්ව

පජනනං න පරාමසති. අපරාමසතෝ වස්ස ප-වත්තංයේව නිබුති විදිනා. වේදනානං සමුද්‍යක්ව අත්ථගමක්ව අස්සාදක්ව ආදීනවක්ව නිස්සරණක්ව යථාභ්‍යතං. විදිතවා අනුපාදා විමුත්තෝ හික්බවේ තථාගතෝ.

71. පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ මේ කාරණය ගැන අවබෝධ කරගෙනයි ඉන්තෝ “මේ දැඡ්ටින් මේ විදහට ගුහණය කරගත්තොත්, මේ විදහට බැඳීල තියෙන් මේ මේ ආකාරයේ උපත් ලබාගෙන මරණින් මතු මේ මේ විදහට පරලොව යාව්” කියලා තථාගතයන් වහන්සේ මෙයත් දත්තවා. මෙයට වඩා උත්තරීතර දේවිත් දත්තවා. එවා දැනගත්තා කියල අමුතුවෙන් එවාට බැඳෙන්ට යන්නේ නෑ. ඒ දැඡ්ටිවලට හසු නොවෙන නිසාම සි තමා තුළම නිවිගිය බව දැනගෙන තියෙන්නේ. ඒ වගේ ම පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ වේදනාවන් ගේ හටගැනීමත්, නැතිවී යාමත් ආශ්චර්යත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරගෙන උපාදාන රහිතව කෙලෙසුන්ගෙන් තිදහස් වෙළඳ ඉන්නේ.

ඉමේ ගෝ තේ හික්බවේ ධම්මා ගම්හිරා දුද්දසා දුරනුබෝධා සන්තා පණ්නා අතක්කාවවරා නිපුණා පණ්ඩිතවේදනීයා, යේ තථාගතෝ සය. අහික්කා ස-ඡිකත්වා පවේදේති. යේහි තථාගතස්ස යථාභ්‍ය-ව. වණ්න. සම්මා වදුමානා වදෙයුළු.

පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ තමන් තුළින්ම උපදිවා ගත්තා ලද විභිජ්ට කුණයෙන් අත්දැකල ලොවට පෙන්වා දෙන යම් යම් දේවල් ඇත්තම්, ඒ යම් යම් දේවල්වලින් තථාගතයන් වහන්සේ ගේ සත්‍ය වශයෙන් ම තිබෙන ගුණත් මතා කොට කියනවා නම්, කිව යුතු වූ ඉතා ගැහුරු වූ දුකස් දකින්න තියෙන, දුකස් අවබෝධ කරන්න තියෙන, ගාත්ත වූ, ප්‍රණීත වූ, තර්කයට හසු නොවන, ඉතා සියුම් වූ, එවගේම තුවණුතියන් විහින් ම දතුයුත්තෝ මේ දේවල් තමයි.

72. සන්ති හික්බවේ ඒකේ සමණඩාහ්මණා අපරන්තකප්පිකා අපරන්තානුදිවිධිනෝ අපරන්ත. ආරඛි අන්කවිහිතානි අධිවුත්තිපදානි අහිවදන්ති වත්තවන්තාරිසාය වත්පූහි. තේ ව භෞත්තෝ සමණඩාහ්මණා ක්මාගම්ම ක්මාරඛි අපරන්තකප්පිකා අපරන්තානුදිවිධිනෝ අපරන්ත. ආරඛි අන්කවිහිතානි අධිවුත්තිපදානි අහිවදන්ති වත්තවන්තාරිසාය වත්පූහි?

72. පින්වත් මහණෙහි, අනාගත ජීවිතයේ කෙළවර ගැන තොයෙක් දෙපෑටි ඇතිකරගන්නා අපරාන්ත කළුපික වූ ඇතුම් ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවා. ඔවුන් අනාගත ජීවිතයේ කෙළවර ගැන තොයෙක් දෙපෑටින් ඇතිකරගෙන අනාගත ජීවිතයේ කෙළවර අරහයා අන්කප්‍රකාර වූ අදහස් දෙපෑටි මතවාද ආදිය ප්‍රකාශ කරමින් කරුණු හතුලිස් හතරකින් ඉදිරිපත් කරනවා. ඒ පුරුවාන්ත කළුපික වූ හවත් ගුමණ බාහ්මණයින් අනාගත ජීවිතයේ කෙළවර අරහයා දෙපෑට්වාද ඇතිකර ගතිමින් අනාගත ජීවිතයේ කෙළවර පිළිබඳ කරුණු හතුලිස් හතරකින් අදහස් මතවාද දෙපෑටි ආදිය ඉදිරිපත් කරන්නේ කුමකට පැමිණීමෙන් ද? කුමක් අරහයා ද?

73. සන්ති හික්බවේ ඒකේ සමණබාහ්මණා උද්ධමාසාතනිකා සඛ්ඛීවාදා උද්ධමාසාතනා සඛ්ඛී. අත්තාන. පඛ්ඛාපෙන්ති සෝළසහි වත්පුහි. තේ ව හොත්තොර් සමණබාහ්මණා කිමාගම්ම කිමාරඩහ උද්ධමාසාතනිකා සඛ්ඛීවාදා උද්ධමාසාතනා සඛ්ඛී. අත්තාන. පඛ්ඛාපෙන්ති සෝළසහි වත්පුහි?

73. පින්වත් මහණෙහි, මරණින් මත ආත්මයක් තියෙනවා යන මතය දැරු උද්ධමාසාතනික සඛ්ඛීවාදක වූ ඇතුම් ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවා. ඔවුන් මරණින් මත ලබන ඒ ආත්මය සඛ්ඛී, සහිත යැයි කරුණු දහසයකින් විස්තර කරනවා. මරණින් මත්තෙහි ආත්මය සඛ්ඛී සහිත යැයි දෙපෑටිගතික වූ ඒ හවත් ගුමණ බාහ්මණයින් මරණින් මත ආත්මය සඛ්ඛී, සහිත බවට දහසය කරුණකින් විස්තර කරන්නේ කුමකට පැමිණීමෙන් ද? කුමක් අරහයා ද?

රුපී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා සඛ්ඛීති න. පඛ්ඛාපෙන්ති. අරුපී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා සඛ්ඛීති න. පඛ්ඛාපෙන්ති. රුපී ව අරුපී ව අත්තා හෝති තේව රුපී නාරුපී අත්තා හෝති අත්තවා අත්තා හෝති අත්තවා අත්තා හෝති අත්තවා ව අත්තා හෝති තේවන්තවා නානන්තවා ව අත්තා හෝති ඒකත්තසඛ්ඛී අත්තා හෝති නානන්ත සඛ්ඛී අත්තා හෝති පරින්තසඛ්ඛී අත්තා හෝති අප්පමාණසඛ්ඛී අත්තා හෝති ඒකත්තසඛ්ඛී අත්තා හෝති ඒකත්තදුක්වී අත්තා හෝති ඒකත්තසඛ්ඛී අත්තා හෝති සුබදුක්වී අත්තා හෝති අදුක්බමසුවී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා සඛ්ඛීති න. පඛ්ඛාපෙන්ති.

කෙනෙක් උගෙන්වන්නේ “අංත්මය යනු රුපයෙන් හැඳුනු දෙයක්. මරණින් මතු නිත්‍ය වෙනවා. සක්ෂ්‍යවකින් යුතුවෙනවා” කියල යි. තව කෙනෙක් විස්තර කරන්නේ “අංත්මය යනු අරුෂී දෙයක් එය මරණින් මතු නිත්‍ය වෙනවා. සක්ෂ්‍ය, සහිත වෙනවා” කියල. “අංත්මය රුෂී වගේ ම අරුෂී දෙයක් ආංත්මය රුෂීන් නොවේයි අරුෂීන් නොවේයි ආංත්මය කෙළවරක් ඇති දෙයක් ආංත්මය අනත්ත දෙයක් ආංත්මය කෙළවරකුත් තිබෙන කෙළවරකුත් නැති දෙයක් ආංත්මය කෙළවරකුත් නැති අනත්තයකුත් නැති දෙයක් ආංත්මය එක ම සක්ෂ්‍යවකින් යුතු වූ දෙයක් ආංත්මය නානා සක්ෂ්‍යවකින් යුතු වූ දෙයක් ආංත්මය ප්‍රමාණ සක්ෂ්‍යවකින් යුතු වූ දෙයක් ආංත්මය එකාන්ත සැපයෙන් යුතු වූ දෙයක් ආංත්මය එකාන්ත දුකින් යුතු දෙයක් ආංත්මය සැපයෙන් යුතු දෙයක් ආංත්මය එකාන්ත දුක්සිජ්‍ය රහිත වූ දෙයක් මරණින් මතු නිත්‍ය වූ සක්ෂ්‍ය, සහිත වූ දෙයක් කියල.

74. ඉමේහි බෝ තේ හික්බවේ සමණ්වාහ්මණා උද්ධමාසාතනිකා සක්ෂ්‍යීවාදා උද්ධමාසාතනා සක්ෂ්‍යීන. අත්තාන. පක්ෂ්‍යාපෙන්ති සෝළසහි වන්දුහි.

74. පින්වත් මහණෙහි, ඒ උද්ධමාසාතනික සක්ෂ්‍යීවාදී වූ ඒ ගුමණ බාහ්මණයින් මරණින් මතු සක්ෂ්‍ය, සහිත ආංත්මයක් තියෙනවා යන දැම්වීය ඉදිරිපත් කරන්නේ ඔය මතවාද දහසය තුළිනුයි.

යේහි කෝච් හික්බවේ සමණා වා බාහ්මණා වා උද්ධමාසාතනිකා සක්ෂ්‍යීවාදා උද්ධමාසාතනා සක්ෂ්‍යී. අත්තාන. පක්ෂ්‍යාපෙන්ති සබඩේ තේ ඔමේහේට සෝළසහි වන්දුහි, එතේස. වා අක්ෂ්‍යතරේන, තත්ත්ව ඉතෝ බහිද්ධා.

පින්වත් මහණෙහි, උද්ධමාසාතනික සක්ෂ්‍යීවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් මරණින් මතු සක්ෂ්‍ය, සහිත ආංත්මයක් තිබෙන බවට මතවාද ඉදිරිපත් කරන්නේ යම් කරුණකින් නම්, ඒ සියලු දෙනා ම ඔය කරුණු දහසයෙන් තමයි කරුණු කියන්නේ. එක්කො විවායින් එක කරුණකින්. ඔයින් පිටස්තර කරුණු කියන්නේ නැ.

75. තයිදං හික්බවේ තථාගතෝ පජනාති: “ඉමේ දිවයිවානා ඒවා. ගතිකා ඒවා. පරාමටියා ඒවා. ගතිකා හටිස්සන්ති ඒවා. අහිසම්පරායා”ති.

තක්ව තථාගතෝ පජානාති. තතෝ ව උත්තරිතර. පජානාති. තක්ව පජානන. න පරාමසති. අපරාමසතෝ වස්ස ප-වත්තයේව නිබුති විදිනා. වේදනාන. සමුද්‍යක්ව අත්පගමක්ව අස්සාදක්ව ආදීනවක්ව නිස්සරණක්ව යථාහුත. විදිතවා අනුපාදා විමුතතෝ හික්බවේ තථාගතෝ.

75. පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ මේ කාරණය ගැන අවබෝධ කරගෙනයි ඉන්නේ “මේ දැඡ්ටීන් මේ විදිහට ගුහණය කරගත්තොත්, මේ විදිහට බැඳිල ගියෙන් මේ මේ ආකාරයේ උපත් ලබාගෙන මරණින් මතු මේ මේ විදිහට පරලොව යාවි” කියලා තථාගතයන් වහන්සේ මෙයන් දත්තවා. මෙයට වඩා උත්තරිතර දේවත් දත්තවා. ඒවා දැනගත්තා කියල අමුතුවෙන් එවාට බැඳෙන්ව යන්නේ නෑ. ඒ දැඡ්ටීවලට හසු නො වෙන නිසාම සි තමා තුළ ම නිවිශිය බව දැනගෙන තියෙන්නේ. ඒ වගේ ම පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ වේදනාවත් ගේ හටගැනීමත් නැතිවී යාමත් ආශ්චර්යත් ආදීනවයන් නිස්සරණයන් ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරගෙන උපාදාන රහිතව කෙලෙසුන්ගෙන් නිදහස් වෙළඳ ඉන්නේ.

76. ඉමේ බෝ නො හික්බවේ ධම්මා ගම්හිරා දුද්දසා දුරනුබෝධා සන්තා පණ්නා අතක්කාවවරා නිපුණා පණ්ඩිතවේදනීයා, යේ තථාගතෝ සය. අසිඹ්ඛා ස-ඡිකත්වා පවෙදේති. යේහි තථාගතස්ස යථාහු-ව. වණ්ණ. සම්මා වදුමානා වදෙයුළු.

පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ තමන් තුළින් ම උපදිවා ගත්තා ලද විශිෂ්ට කුණායෙන් අත්දැකල ලොවට පෙන්වා දෙන යම් යම් දේවල් ඇත්තම්, ඒ යම් යම් දේවල්විලින් තථාගතයන් වහන්සේ ගේ සත්‍ය වශයෙන් ම තිබෙන ගුණත් මතා කොට කියනවා නම්, කිව යුතු වූ ඉතා ගැහුරු වූ දැකසේ දකින්න තියෙන, දැකසේ අවබෝධ කරන්න තියෙන, ගාන්ත වූ, ප්‍රණීත වූ, තර්කයට හසු නො වන, ඉතා සියුම් වූ, ඒ වගේම තුවණුතියන් වහින් ම දතුපුත්තේ මේ දේවල් තමයි.

දුතියාණවාර.
දෙවෙනි බණ්වර සි

77. සන්ති හික්බවේ ඒකේ සමණබාහ්මණා උද්ධමාසාතනිකා අසක්කීවාදා උද්ධමාසාතනා අසක්කී. අත්තාන. පක්කාපෙන්ති අවියහි

වත්පූහි. තේ ව භෞත්තෝ සමණබාහ්මණා කිමාගම්ම කිමාරඩ උද්ධමාසාතනිකා අසංශ්ඡීවාදා උද්ධමාසාතනා අසංශ්ඡී. අත්තානා පන්දුපෙන්ති අවියහි වත්පූහි?

77. පින්වත් මහණෙහි, මරණින් මතු සක්කු රහිත වූ ආත්මයක් තියෙනවා ය යන දැජ්ටීයෙන් යුතු වූ උද්ධමාසාතනික අසංශ්ඡීවාදී වූ ඇතුම් ග්‍රමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවා. ඔවුන් මතවාද අවක් මුල් කරගෙන මරණින් මතු සක්කු රහිත වූ ආත්මයකින් යුතුවෙනවා කියලා මතවාද පවසනවා. ඒ උද්ධමාසනික අසංශ්ඡීවාදී වූ හවත් ග්‍රමණ බාහ්මණයින් මතවාද අවක් තුළින් මරණින් මතු සක්කු රහිත ආත්මයක් තිබෙන බවට කරුණු කියන්නේ කුමකට පැමිණීමෙන් ද? කුමක් අරහයා ද?

78. රුපී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මණා අසංශ්ඡීති න. පන්දුපෙන්ති. අරුපී අත්තා හෝති රුපී ව අරුපී ව අත්තා හෝති නොව රුපී නාරුපී අත්තා හෝති අත්තවා අත්තා හෝති අනන්තවා අත්තා හෝති අනන්තවා ව අත්තා හෝති නොවන්තවා නානන්තවා අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා අසංශ්ඡීති න. පන්දුපෙන්ති.

78. එක්කෙනෙක් මෙහෙම කියනවා. ආත්මය යනු රුපවත් දෙයක්. මරණින් මතු නිත්‍ය වූ සක්කු රහිත බවට පත්වෙනවා. ආත්මය යනු අරුපී දෙයක් ආත්මය යනු රුපී වූත් අරුපීවූත් දෙයක් ආත්මය යනු රුපීත් නො වන අරුපීත් නො වන දෙයක් ආත්මය යනු කෙළවරක් ඇති දෙයක් ආත්මය යනු කෙළවරක් තැති දෙයක් ආත්මය යනු කෙළවරක් සහිත වූත් කෙළවරක් රහිත වූත් දෙයක් ආත්මය යනු කෙළවරක් ඇත්තේත් තැති කෙළවරක් තැත්තේත් තැති දෙයක් මරණින් මතු නිත්‍ය වෙනවා. සක්කු රහිත වෙනවා.

79. ඉමෙහි බෝ හික්බවේ සමණබාහ්මණා උද්ධමාසාතනිකා අසංශ්ඡීවාදා උද්ධමාසාතනා අසංශ්ඡී. අත්තානා පන්දුපෙන්ති අවියහි වත්පූහි. යේහි කේවි හික්බවේ සමණා වා බාහ්මණා වා උද්ධමාසාතනිකා අසංශ්ඡීවාදා උද්ධමාසාතනා අසංශ්ඡී. අත්තානා පන්දුපෙන්ති සබඩා තේ ඉමෙහේව අවියහි වත්පූහි, එන්ස. වා අන්දනරේන, තත්මී ඉතෝ බහිදා.

79. පින්වත් මහණෙනි, උද්ධමාසාතනික අසක්කීවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් මරණින් මතු සක්කු රහිත වූ ආත්මයකින් යුතුවන බවට මතවාද ඉදිරිපත් කරන්නේ ඔය කරුණු අට මුල් කරගෙනයි. ඒ උද්ධමාසාතනික අසක්කීවාදී වූ හවත් ගුමණ බාහ්මණයින් යම් මතවාද මුල්කාට මරණින් මතු සක්කු රහිත ආත්මයක් ඇති බවට කරුණු කියනවා තම්, ඒ සියල් දෙනා ම ඔය කරුණු අට තුළින් තමයි කියන්ව තියෙන්නේ. එක්කෝ ඒ කරුණුවලින් එකකින් තමයි. ඔයින් පිටස්තර කරුණකින් නම් නොවේයි.

80. තයිද් හික්බවේ තථාගතෝ පජානාති
යේහි තථාගතස්ස යථාහු-ව. වණ්ණ. සමමා වදමානා වදෙයුත්.

80. පින්වත් මහණෙනි, ඔය කාරණය තථාගතයන් වහනසේ හොඳින් දැන්නවා තථාගතයන් වහනසේ ගේ තිබෙන්නා වූ ඒ ගුණ මනා කාට කියනු කුමති නම් ඒ විදිහට යි කිවුත්තේ.

81. සන්ති හික්බවේ ඒකේ සමණබාහ්මණා උද්ධමාසාතනිකා තොවසක්කීනාසක්කීවාදා උද්ධමාසාතනා තොවසක්කීනාසක්කී. අත්තාන. පක්කාපෙන්ති අවියහි වත්පුහි. තේ ව හොත්තෝ සමණබාහ්මණා කිමාගම්ම කිමාරඛි උද්ධමාසාතනිකා තොවසක්කීනාසක්කීවාදා උද්ධමාසාතනා තොවසක්කීනාසක්කී. අත්තාන. පක්කාපෙන්ති අවියහි වත්පුහි?

81. පින්වත් මහණෙනි, මරණින් මතු සක්කුව ඇත්තේත් නැති නැත්තේත් නැති ආත්මයක් තිබෙය යන දෘශ්ටී ඇති උද්ධමාසාතනික තොවසක්කීනාසක්කීවාදී ඇතුම් ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවා. ඔවුන් මරණින් මතු ආත්මය සක්කුව ඇත්තේත් නැති නැත්තේත් බවට පත්වන්නේය යන දෘශ්ටීය කරුණු අවකින් ඉදිරිපත් කරනවා. ඒ උද්ධමාසාතනික තොවසක්කීනාසක්කීවාදී හවත් ගුමණ බාහ්මණයින් මරණින් මතු ආත්මය සක්කුව ඇත්තේත් නැති නැත්තේත් නැති බවට පත්වන්නේ යැ යි අට වැදුරුම් දෘශ්ටී ඇතිව කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නේ කුමකට පැමිණීමෙන් ද? කමක් අරහයා ද?

82. “රුපී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා තොවසක්කීනාසක්කීති න. පක්කාපෙන්ති. අරුපී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා තොවසක්කී-නාසක්කීති න. පක්කාපෙන්ති. රුපී ව අරුපී ව අත්තා හෝති අරෝගෝ

පරම්මරණා තේවසක්කීනාසක්කීති න් පක්කාපෙන්ති. තේව රුපී නාරුපී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා තේවසක්කීනාසක්කීති න් පක්කාපෙන්ති. අන්තවා අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා තේවසක්කීනාසක්කීති න් පක්කාපෙන්ති. අන්තවා අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා තේවසක්කීනාසක්කීති න් පක්කාපෙන්ති. අන්තවා ව අන්තවා ව අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා තේවසක්කීනාසක්කීති න් පක්කාපෙන්ති. තේවන්තවා නානන්තවා ව අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා තේවසක්කීනාසක්කීති න් පක්කාපෙන්ති.

82. කෙනෙක් මෙහෙම කියනවා. ආත්මය යනු රුපවත් දෙයක් මරණීන් මතු නිත්‍ය වෙනවා. සක්කුව ඇත්තේත් නැති නැත්තේත් නැති බවට පත්වෙනවා කියල. තව කෙනෙක් මෙහෙම කියනවා. ආත්මය අරුපී දෙයක් මරණීන් මතු ඇත්තේත් නැති නැත්තේත් නැති දෙයක් බවට පත්වෙනවා කියල. තවත් කෙනෙක් මෙහෙම කියනවා. ආත්මය රුපීවුත් අරුපීවුත් දෙයක්. මරණීන් මතු සක්කුව ඇත්තේත් නැති නැත්තේත් නැති බවට පත්වෙනවා කියල. තවත් කෙනෙක් මෙහෙම කියනවා ආත්මය රුපීත් නොවේය අරුපීත් නොවේය මරණීන් මතු නිත්‍ය වෙනවා. සක්කුව ඇත්තේත් නැති නැත්තේත් නැති බවට පත්වෙනවා කියලා. කෙනෙක් මෙහෙම කියනවා. ආත්මය යනු කෙළවරක් ඇති දෙයක් මරණීන් මතු නිත්‍යය වෙනවා. සක්කුව ඇත්තේත් නැති නැත්තේත් නැති බවට පත්වෙනවා කියල. තව කෙනෙක් මෙහෙම කියනවා. ආත්මය කෙළවරක් නැති දෙයක් මරණීන් මතු සක්කුව ඇත්තේත් නැති නැත්තේත් නැති දෙයක් බවට පත්වෙනවා කියල. තවත් කෙනෙක් මෙහෙම කියනවා. ආත්මය කෙළවරක් ඇත්තා වුත් කෙළවරක් නැත්තා වුත් දෙයක්. මරණීන් මතු සක්කුව ඇත්තේත් නැති නැත්තේත් නැති බවට පත්වෙනවා කියල. තවත් කෙනෙක් මෙහෙම කියනවා ආත්මය කෙළවරක් ඇත්තේත් නොවේය කෙළවරක් නැත්තේත් නොවේය මරණීන් මතු නිත්‍ය වෙනවා. සක්කුව ඇත්තේත් නැති නැත්තේත් නැති බවට පත්වෙනවා.

83. ඉමෙහි බෝ හික්බවේ සමණඩාහ්මණා උද්ධමාසාතනිකා තේවසක්කීනාසක්කීවාදා උද්ධමාසාතනා තේවසක්කීනාසක්කී. අත්තාන් පක්කාපෙන්ති අවශ්‍ය වන්පූහි. යේහි කේවි හික්බවේ සමණා වා බාහ්මණා වා උද්ධමාසාතනිකා තේවසක්කීනාසක්කීවාදා උද්ධමාසාතනා තේවසක්කීනාසක්කී. අත්තාන් පක්කාපෙන්ති සබඩා තේව ඉමෙහේ අවශ්‍ය වන්පූහි, එන්ස. වා අක්කදතරෙන, තත්ත්ව ඉතෝ බහිදා.

83. පින්වත් මහණෙනි, ඒ උද්ධමාසාතනික තොටසක්දීනාසක්දීවාදී වූ ගුමණ බාහුමණයින් මරණින් මතු සක්ද්‍යාව ඇත්තේත් නැති නැත්තේත් නැති ආත්මයක් ඇති බවට කරුණු කියනින් මේ දෘශ්‍රී අට තුළිනුයි. ඒ උද්ධමාසාතනික තොටසක්දීනාසක්දීවාදී වූ හටත් ගුමණ බාහුමණයින් මරණින් මතු සක්ද්‍යාව ඇත්තේත් නැති නැත්තේත් නැති ආත්මයක් බවට පත්වෙනවා ය යන්න උගන්වත්තේ යම් කරුණකින් නම් ඔවුන් සියල්ලෝ ම ඔය කරුණු අවෙන් තමයි උගන්වත්ත තියෙන්නේ. එක්කෝ ඔය කරුණු අවෙන් එකකින්. ඔයින් පිටස්තර දෙයක් නම් නෑ.

84. තයිද් හික්බවේ තථාගතෝ පජානාති
යේහි තථාගතස්ස යථාහු-ව. වණ්ණ. සමමා වදමානා වදෙයුත්.

84. පින්වත් මහණෙනි, ඔය කාරණය තථාගතයන් වහනසේ හොඳින් දන්නවා තථාගතයන් වහනසේ ගේ තිබෙන්නා වූ ඒ ගුණ මනා කොට කියනු කුමති නම් ඒ විදිහට යි කිවුත්තේ.

85. සන්ති හික්බවේ එකෝ සමණබාහුමණා උ-ජේදවාදා සතො සත්තස්ස උ-ජේද. විනාස. විහව. පක්ද්‍යාපෙන්ති සත්තහි වත්පුහි. නේ ව හොත්තො සමණබාහුමණා කිමාගම්ම කිමාරභහ උ-ජේදවාදා සතො සත්තස්ස උ-ජේද. විනාස. විහව. පක්ද්‍යාපෙන්ති සත්තහි වත්පුහි?

85. පින්වත් මහණෙනි, මරණින් මතු සත්වයා ගේ පැවැත්මක් නැත යන දෘශ්‍රීය දරණ උවිජේදවාදී ඇතැම් ගුමණ බාහුමණයන් ඉන්නවා. සිටින්නා වූ සත්වයා ගේ සම්පූර්ණ නො පැවැත්මත්, විනායන්, නැතිවිමත් මතවාද හතක් ඔවුන් උගන්වත්වා. ඒ උවිජේදවාදී හටත් ගුමණ බාහුමණයින් සිටින්නා වූ සත්වයා ගේ සම්පූර්ණ නො පැවැත්මත්, විනායන්, නැතිවිමත් මතවාද හතක් ඔස්සේ උගන්වත්තේ කුමකට බැසිගෙන ද? කුමක් අරහයා ද?

86. ඉඩ හික්බවේ එක-වෝ සමණෝ වා බාහුමණෝ වා ඒව-වාදී හෝති එව-දිවියි: “යතෝ බෝ හෝ අය. අත්තා රුපී වාතුම්මහාභාතිකෝ මාතාපෙ-ත්තිකසම්භවෝ කායස්ස හේදා උ-ජේජ්ජති විනස්සනි න හෝති පරම්මරණා. එත්තාවතා බෝ හෝ අය. අත්තා සමමා සම්මු-ඡීන්නෝ හෝති”ති. ඉත්තේකෝ සතො සත්තස්ස උ-ජේද. විනාස. විහව. පක්ද්‍යාපෙන්ති.

86. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ඇතැම් ගුම්ණයෙක් හෝ බාහ්මණයෙක් හෝ ඉන්නවා. ඔහු මෙවැනි මතයක් පවසන මෙවැනි මතයක් දරණ කෙනෙක්. “හවත, මේ ආත්මය සතරමහා ධාතුන්ගෙන් හටගත් රුපමය එකක්. මවිජයන් තිසා හැඳුණු දෙයක්. යම් කලෙක කය බිඳියාමෙන් මරණීන් මතු තොවයි ද, විනාශ වෙයි ද, හවත, එපමණකින් ම මේ ආත්මය මුළුමණීන් ම විනාශ වෙලා යනවා” කියල. මේ විදිහට සිටින්නා වූ ම සත්වයන් ගේ මුළුමණීන් ම තැනිවීමත්, විනාශවීමත්, තො පැවැත්මත් ඇතැම් උදවිය උගන්වනවා.

87. තමඳ්ඨේද් එච්මාහ: “අත්ලී බෝ හෝ ඒසේ අත්තා ය. ත්ව. වදේසි, තොසේ තත්ත්වී වදාම්. තො ව බෝ හෝ අය. අත්තා එත්තාවතා සම්මා සමු-ඡින්නො හෝති. අත්ලී බෝ හෝ අඳ්ඨේද් අත්තා දිඩිබෝ රුපී කාමාවවරෝ කබලි-කාරාහාරහක්බෝ, ත. ත්ව. න ජානාසි න පස්සයි. තමහ. ජානාම් පස්සාම්. සේ බෝ හෝ අත්තා යතො කායස්ස හේදා උ-ඡිජ්ජති විනස්සති න හෝති පරම්මරණා. එත්තාවතා බෝ හෝ අය. අත්තා සම්මා සමු-ඡින්නො හෝත්ති. ඉත්තේකේ සතො සත්තස්ස උ-ජේද. විනාස. විහව. පඳ්ඨාපන්ති.

87. එතකොට ඔහුට වෙන කෙනෙක් මෙහෙම කියනවා. “හවත, ඔබ ඔය කියන ආත්මය තියෙනවා තමයි, ඒක තැ කියන්නේ තැ. එනමුත් හවත, ඔය ආත්මය එපමණකින් මුළුමණීන් ම තැසී යන්නේ තැ. හවත, වෙනත් දිව්‍ය වූ ආත්මයක් තියෙනවා, ඒකත් රුපවත්. කාමාවවර දෙවලොවයි අයිති වන්නේ. ගොරෝසු ආහාර අනුහවයෙන් යුක්ත යි. ඒ ආත්මය ගැන ඔබ දන්නේ තැ. දකින්නේත් තැ. තමුත් ඒ ගැන ම. දන්නවා වගේ ම දකිනවා. හවත, ඒ දිව්‍ය ආත්මය තම කය බිඳි මරණීන් මතු තැසී යනවා, විනාශ වෙනවා, පවතින්නේ තැ. හවත, එපමණකින් ම ය මේ ආත්මය මුළුමණීන් ම විනාශ වෙන්නේ” කියල මේ විදිහට සිටින්නා වූ ම සත්වයන්ගේ මුළුමණීන් ම තැනිවීමත් විනාශවීමත්, තො පැවැත්මත්, ඇතැම් උදවිය උගන්වනවා.

88. තමඳ්ඨේද් එච්මාහ: අත්ලී බෝ හෝ ඒසේ අත්තා ය. ත්ව. වදේසි. ත සේ තත්ත්වී වදාම්. තො ව බෝ හෝ අය. අත්තා එත්තාවතා සම්මා සමු-ඡින්නො හෝති. අත්ලී බෝ හෝ අඳ්ඨේද් අත්තා දිඩිබෝ රුපී මතොමයෝ සබල-ගප-ව-ගි අහිනින්දියෝ. ත. ත්ව. න ජානාසි න පස්සයි. තමහ. ජානාම් පස්සාම්. සේ බෝ හෝ අත්තා යතො කායස්ස හේදා උ-ඡිජ්ජති විනස්සති න හෝති පරම්මරණා. එත්තාවතා බෝ හෝ අය. අත්තා

සම්මා සමූ-ඡීන්නොශ හෝති”ති. ඉත්පේක් සතෝ සත්තස්ස උ-පේද. විනාස. විහව. පක්ෂාපෙන්ති.

88. එතකොට ඔහුට වෙන කෙනෙක් මෙහෙම කියනවා. “හවත, ඔබ ඔය කියන ආත්මය තියෙනවා තමයි, ඒක නැ කියන්නේ නැ. එතමුත් හවත ඔය ආත්මය එපමණකින් මුළුමණින් ම නැසී යන්නේ නැ. හවත, වෙනත් දිවා වූ ආත්මයක් තියෙනවා, ඒකත් සතර මහා ධාතුන්ගෙන් යුත්ත තමයි. නමුත් මනෝමය යි. ඒ වගේ ම සියල් අභපසහ තියෙනවා. ඉදුරන් හොඳින් තියෙනවා. ඔබ ඒ ආත්මය දන්නේ නැ. දකින්නෙත් නැ. නමුත් ම. ඒ ගැන දන්නවා. දකිනවා. හවත, ඒ මනෝමය (මනසින් හටගත්) ආත්මය තම කය බිඳී මරණින් මතු නැසී යනවා, විනාග වෙනවා, පවතින්නේ නැ. හවත, එපමණකින් ම යි මේ ආත්මය මුළුමණින් ම විනාග වෙන්නේ” කියල මේ විදිහට සිටින්නා වූ ම සත්වයන්ගේ මුළුමණින් ම නැතිවීමත් විනාගවීමත් නො පැවැත්මත් ඇතුළුම් උදවිය උගනවිනවා.

89. තමක්දේදෝ එච්මාහ: අත්ලී බෝ හෝ ඒසෝ අත්තා ය. ත්ව. වදේසි. නොසෝ තත්ත්වි වදාම්. නො ව බෝ හෝ අය. අත්තා එත්තාවතා සම්මා සමූ-ඡීන්නොශ හෝති. අත්ලී බෝ හෝ අක්දේදෝ අත්තා සබැඩසෝ රුපසක්දාන. සමතික්කමා පටිසසක්දාන. අත්ලගමා නානතතසක්දාන. අමනසිකාරා අනන්තෝ ආකාසෝති ආකාසාතක්දායතතුපගේ. ත. ත්ව. ත ජාතායි ත පස්සයි. තමහ. ජාතාම් පස්සාම්. සෝ බෝ හෝ අත්තා යතෝ කායස්ස හේදා උ-ඡීත්ති විනසසනි ත හෝති පරම්මරණා. එත්තාවතා බෝ හෝ අය. අත්තා සම්මා සමූ-ඡීන්නොශ හෝතිති. ඉත්පේක් සතෝ සත්තස්ස උ-පේද. විනාස. විහව. පක්ෂාපෙන්ති.

89. එතකොට තව කෙනෙක් ඔහුට මෙහෙම කියනවා, “හවත, යම් ආත්මයක් ගැන ඔබ කියනවා තම්, ඒක තියෙනවා තමයි. ඒක නැතෙයි කියන්නේ නැ. නමුත් හවත, ඔය ආත්මය එපමණකින් ම මුළුමණින් ම නැසීලා යන්නේ නැ. හවත, වෙනත් ආත්මයක් තියෙනවා. සියල් රුප සක්දාවන් ඉක්මවා ගිහින් ගොරෝසු සක්දාවන් නැතිවීමෙන් නානා සක්දාවන් මෙනෙහි නො කර අනන්ත ආකාසය කියල මෙනෙහි කිරීමෙන් ආකාසාතක්දායතනයට පැමිණෙනවා. ඔබ මේ ගැන දන්නෙත් නැ. දකින්නෙත් නැ. නමුත් ම. මේ ගැන දන්නවා, දකිනවා. හවත, ඒ ආත්මය තම කය බිඳී මරණින් මතු නැසී යනවා, විනාග වෙනවා, පවතින්නේ නැ. හවත, එපමණකින් ම යි මේ ආත්මය මුළුමණින් ම විනාග වෙන්නේ” කියල

මේ විදිහට සිටින්නා වූ ම සත්වයන්ගේ මුළුමණින් ම තැක්වීමත්, විනාශවීමත්, නො පැවැත්මත් ඇතුම් උද්විය උගන්වනවා.

90. තමඳ්ඨේද් එච්මාහ: අත්ථ බෝ හෝ එසෝ අත්තා ය. ත්ව. වදේසි. නොසෝ තත්ත්වි වදාම්. නො ව බෝ හෝ අය. අත්තා එත්තාවනා සම්මා සමු-භින්නෝ හෝති. අත්ථ බෝ හෝ අඩ්ඨේද් අත්තා සබැබසෝ ආකාසානංශ්වායතන. සමතික්කම්ම අතන්ත. විජ්ජාණන්ති විජ්ජාණ-ංශ්වායතනුපගෝ. ත. ත්ව. න ජාතාසි න පස්සයි. තමහ. ජාතාම් පස්සාම්. සෝ බෝ හෝ අත්තා යනෝ කායස්ස හේදා උ-ඡීජ්ජිති විනස්සති න හෝති පරම්මරණා. එත්තාවනා බෝ හෝ අය. අත්තා සම්මා සමු-භින්නෝ හෝතිති. ඉත්පේක් සනෝ සත්තස්ස උ-ජේද. විනාස. විහව. පංජ්ජාපෙන්ති.

90. එතකොට තව කෙනෙක් ඔහුට මෙහෙම කියනවා, “හවත, යම් ආත්මයක් ගැන ඔබ කියනවා නම්, ඒක තියෙනවා තමයි. ඒක තැනෙයි කියන්නේ තැ. තමුත් හවත, ඔය ආත්මය එපමණකින් ම මුළුමණින් ම තැසිලා යන්නේ තැ. හවත, වෙනත් ආත්මයකුත් තියෙනවා. සියල් ආකාසාන-ංශ්වායතනය ඉක්මවා යැමෙන් අතන්ත වූ විජ්ජාණය කියල අරුප ද්‍රාන වැඩිමෙන් විජ්ජාණංශ්වායතනයට පැමිණෙනවා. ඔබ මේ ගැන දන්නෙන් තැ. දකින්නෙන් තැ. තමුත් ම. මේ ගැන දන්නවා, දකිනවා. ඒ ආත්මය නම් කය බිඳී මරණින් මතු තැසියනවා, විනාශ වෙනවා, පවතින්නේ තැ. හවත, එපමණකින් ම ද මේ ආත්මය මුළුමණින් ම විනාශ වෙන්නේ” කියල මේ විදිහට සිටින්නා වූ ම සත්වයන්ගේ මුළුමණින් ම තැක්වීමත්, විනාශවීමත්, නො පැවැත්මත් ඇතුම් උද්විය උගන්වනවා.

91. තමඳ්ඨේද් එච්මාහ: අත්ථ බෝ හෝ එසෝ අත්තා ය. ත්ව. වදේසි. නොසෝ තත්ත්වි වදාම්. නො ව බෝ හෝ අය. අත්තා එත්තාවනා සම්මා සමු-භින්නෝ හෝති. අත්ථ බෝ හෝ අඩ්ඨේද් අත්තා සබැබසෝ විජ්ජාණංශ්වායතන. සමතික්කම්ම තත්ථ කිජ්චිති අකිජ්චිවංජ්ජා-යතනුපගෝ. ත. ත්ව. න ජාතාසි න පස්සයි. තමහ. ජාතාම් පස්සාම්. සෝ බෝ හෝ අත්තා යනෝ කායස්ස හේදා උ-ඡීජ්ජිති විනස්සති න හෝති පරම්මරණා. එත්තාවනා බෝ හෝ අය. අත්තා සම්මා සමු-භින්නෝ හෝතිති. ඉත්පේක් සනෝ සත්තස්ස උ-ජේද. විනාස. විහව. පංජ්ජාපෙන්ති.

91. එතකොට තවකෙනෙක් ඔහුට මෙහෙම කියනවා, “හවත, යම් ආත්මයක් ගැන ඔබ කියනවා නම්, ඒක තියෙනවා තමයි. ඒක තැනෙයි කියන්නේ තැ. තමුත් හවත, ඔය ආත්මය එපමණකින් ම මුළුමණින්ම තැසිලා

යන්නේ තැ. හවත, වෙනත් ආත්මයකුත් තියෙනවා. සියල් විස්තුකුණු-ක්ද්වායතනය ඉක්මවා යුමෙන් “කිසිවක් නැත” කියල අරුප ද්‍රාන වැඩීමෙන් ආකික්ද්වක්ද්කුයතනයට පැමිණෙනවා. මබ මේ ගැන දන්නෙත් තැ, දකිනෙත් තැ. නමුත් ම. මේ ගැන දන්නාවා, දකිනාවා. හවත, ඒ ආත්මය තම් කය බිඳී මරණින් මතු නැසියනවා, විනාශවෙනවා, පවතින්නේ තැ. හවත, එපමණකින් ම දි මේ ආත්මය මුළුමණින් ම විනාශ වෙන්නේ” කියල මේ විදිහට සිටින්නා වූ ම සත්වයන්ගේ මුළුමණින්ම නැතිවීමත්, විනාශ වීමත්, නො පැවැත්මත් ඇතැම් උදවිය උගන්වනවා.

92. තමක්ද්දෙස් එච්මාහ: අත්ලී බෝ හෝ එසෝ අත්තා ය. ත්ව. වදේසි. නොසෝ නත්ලීනි වදාමි. නො ව බෝ හෝ අය. අත්තා එත්තාවතා සම්මා සමු-ඡින්නේ හෝති. අත්ලී බෝ හෝ අක්දෙස් අත්තා සබැබසෝ ආකික්ද්වක්ද්කුයතන. සමතික්කමීම සන්තමේත. පණිතමේතන්ති නොව-සික්ද්කානාසක්ද්කායතනුපගේ. ත. ත්ව. න ජාතාසි න පස්සෙයි. තමහ. ජාතාමි පස්සාමි. සෝ බෝ හෝ අත්තා යනෝ කායස්ස හේදා උ-ඡිජ්ජති විනස්සිති න හෝති පරම්මරණා. එත්තාවතා බෝ හෝ අය. අත්තා සම්මා සමු-ඡින්නේ හෝතිති. ඉත්පේක්සතෝ සත්තස්ස උ-ජේද. විනාස. විහව. පක්ද්කාපෙන්ති.

92. එතකාට තවකෙනෙක් ඔහුට මෙහෙම කියනවා, “හවත, යම් ආත්මයක් ගැන මබ කියනවා නම්, ඒක තියෙනවා තමයි. ඒක නැතෙයි කියන්නේ තැ. නමුත් හවත, ඔය ආත්මය එපමණකින්ම මුළුමණින් ම නැසිලා යන්නේ තැ. හවත, වෙනත් ආත්මයකුත් තියෙනවා. සියල් ආකික්ද්ව-ක්ද්කුයතනය ඉක්මවා යුමෙන් “මෙයයි ගාන්ත, මෙයයි ප්‍රණීත” කියල අරුප ද්‍රාන වැඩීමෙන් නොවසක්ද්කානාසක්ද්කායතනයට පැමිණෙනවා. මබ මේ ගැන දන්නෙත් තැ, දකිනෙත් තැ. නමුත් ම. මේ ගැන දන්නාවා, දකිනාවා. හවත, ඒ ආත්මය තම් කය බිඳී මරණින් මතු නැසි යනවා, විනාශවෙනවා, පවතින්නේ තැ. හවත, එපමණකින් ම දි මේ ආත්මය මුළුමණින් ම විනාශ වෙන්නේ” කියල මේ විදිහට සිටින්නා වූ ම සත්වයන්ගේ මුළුමණින්ම නැතිවීමත්, විනාශවීමත්, නො පැවැත්මත් ඇතැම් උදවිය උගන්වනවා.

93. ඉමෙහි බෝ තේ හික්බවේ සමණ්ඩාහ්මණා උ-ජේදවාදා සතෝ සත්තස්ස උ-ජේද. විනාස. විහව. පක්ද්කාපෙන්ති සත්තහි වත්පූහි. යේ හි කොවේ හික්බවේ සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා උ-ජේදවාදා සතෝ සත්තස්ස උ-ජේද. විනාස. විහව. පක්ද්කාපෙන්ති. සබැබේ තේ ඉමෙහේට සත්තහි වත්පූහි, එතෝස. වා අක්දකරෙන, නත්ලී ඉතෝ බහිද්ධා.

93. පින්වත් මහණෙනි, ඒ උච්චේදවාදී ගුමණ බාහ්මණයන් ඔය මතවාදු හතෙන් තමයි සිටින්නා වූ ම සත්වයා ගේ නැසීයාමත්, විනාශ වීමත්, නො පැවැත්මත් උගන්වන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඒ උච්චේදවාදී ගුමණ බාහ්මණයන් සිටින්නා වූ ම සත්වයා ගේ නැසී යාමත්, විනාශ වීමත්, නො පැවැත්මත් උගන්වන්නේ යම් මතවාදවලින් නම් ඔවුන් සියලු දෙනා ම මේ මතවාදවලින් තමයි කියාදෙන්නේ. එහෙම නැත්තම් මේවායින් එකකිනුයි. මෙයින් බාහිර දෙයක් තම් නෑ.

94. තයිද් හික්බවේ තථාගතෝ පජානාති යේහි තථාගතස්ස යථාහු-ව. වණ්ණ. සමමා වදමානා වදයෝ.

94. පින්වත් මහණෙනි, ඔය කාරණය තථාගතයන් වහනසේ හොඳින් දන්නවා තථාගතයන් වහනසේ ගේ තිබෙන්නා වූ ඒ ගුණ මතා කොට කියනු කුමති නම් ඒ විදිහට සි කිවුයුත්නේ.

95. සන්ති හික්බවේ ඒකේ සමණබාහ්මණ දිවියධම්මනිබානවාදා සතෝ සත්තස්ස පරමදිවියධම්මනිබාන. පක්ෂකාපෙන්ති පක්ෂවහි වත්පුහි. තෝ ව හොත්තෝ සමණබාහ්මණ කිමාගම්ම කිමාරබිජ දිවියධම්මනිබානවාදා සතෝ සත්තස්ස පරමදිවියධම්මනිබාන. පක්ෂකාපෙන්ති පක්ෂවහි වත්පුහි?

95. පින්වත් මහණෙනි, මේ ඒවිතයේ දී ම නිවන අත්දිකිනවා ය සි මතවාද කියන දිවියධම්ම නිබානවාදී ඇතුම් ගුමණ බාහ්මණයන් සිටින්නා වූ ම සත්වයන් ගේ උතුම් දිවියධම්ම නිබානය මතවාද පහක් ඔස්සේ උගන්වනවා. ඒ දිවියධම්ම නිබානවාදී වූ හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් සිටින්නා වූ ම සත්වයා හට මෙලොවදී ම දැක්ක හැකි උතුම් නිවන යැයි කියමින් මතවාද පහක් ඔස්සේ උගන්වන්නේ කුමකට බැස ගෙන ද? කුමක් අරහයා ද?

96. ඉඩ හික්බවේ ඒක-වෝ සමණෝ වා බාහ්මණෝ වා ඒවාදී හෝති ඒවාදිවියී: යතෝ බෝ හො අය. අත්තා පක්ෂවහි කාමග්‍රණීහි සමප්පිතෝ සමංග්‍රහණෝ පරිවාරේති, එත්තාවනා බෝ හො අය. අත්තා පරමදිවියධම්මනිබාන. පත්තෝ හෝතිති. ඉත්තෝක් සතෝ සත්තස්ස පරමදිවියධම්මනිබාන. පක්ෂකාපෙන්ති.

96. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ඇතුම් ගුම්ණයෙක් හෝ බාහ්මණයෙක් ඉන්නවා. මවුන් මෙවැනි මතයක් පවසන්නේ. “හවත, යම් කලෙක මේ ආත්මය රුප ගබදාදී පංච කාම ගුණයෙන් පිනවමින් එහිම ඇලිලා, එහිම සතුවු කරනවා ද, හවත, එපමණකින් ම සි මේ ආත්මය මෙලොව දැක්ක යුතු උතුම් තිවනට පත්වෙන්නේ” කියලා. ඇතුම් කෙනෙක් ඔය විදිහට සිටින්නා වූ සත්වයා හට මෙලොව දී දැක්ක යුතු උතුම් තිවන කියලා උගන්වනවා.

97. තමඳ්කේදෝ එච්මාහ: අත්ලී බෝ හෝ එසෝ අත්තා ය. ත්ව. වදේසි. නේසෝ නත්තීනි වදාම්. නෝ ව බෝ හෝ අය. අත්තා එත්තාවතා පරම-දිවියධම්මතිබ්බාන. පත්තො හෝති. ත. කිස්ස හේතු? කාමා හි හෝ අති-වාදුක්බා විපරිණාමධම්මා තේසි. විපරිණාමඳ්කුලාභාවා උප්පත්තන්ති සෝකපරිදේවදුක්බදෝමනස්සුපායාසා යතො බෝ හෝ අය. අත්තා විව-වේ කාමේහි විව-ව අකුසලේහි ධම්මේහි සවිතක්ක. සවිවාර. විවෙකජ. පිතිසුඩ. පයම. ක්‍රාන. උපසම්පත්ත විහරති, එත්තාවතා බෝ හෝ අය. අත්තා පරමදිවියධම්මතිබ්බාන. පත්තො හෝතිති. ඉත්ලේකො සතො සත්තස්ස පරමදිවියධම්මතිබ්බාන. පඳ්කුඩාපෙන්ති.

97. එතකාට තවකෙනෙක් ඔහුට මෙහෙම කියනවා. “හවත, ඔබ ඔය කියන ආත්මය තියෙනවා තමයි. එක ම. තැනෙයි කියන්නේ තැ. නමුත් හවත, මේ ආත්මය එපමණකින් ම මේ ජීවිතය තුළ දී උතුම් තිවනට පත්වෙන්නේ තැ. එකට සේතුව කුමක් ද? හවත, කාමයන් කියන්නේ අතිත්‍ය දෙයක්. දුක් දෙයක්. වෙනස්වින දහමට අයත් දෙයක්. ඔය කාමයන් ගේ විපරිණාමයෙන්, වෙනස්විමෙන් තමයි සෝක, වැළඹීම්, දුක්දොම්නස්, උපායාස හටගන්නේ. හවත, යම් කලෙක මේ ආත්මය කාමයන්ගෙන් වෙන්වෙලා අකුසල් දහමින් වෙන්වෙලා විතරක සහිත වූ විවාර සහිත වූ විවෙකයෙන් හටගත් ප්‍රිති සුඩය ඇති පළමු වෙනි දියානය උපද්‍රවාගෙන වාසය කරනවා තම් හවත, අත්ත එපමණකින් තමයි මේ ආත්මය මේ ජීවිතයේ දී ම උතුම් තිවනට පත්වන්නේ” කියලා. ඇතුම් කෙනෙක් ඔය විදිහට සිටින්නා වූ සත්වයා හට මෙලොව දී දැක්ක යුතු උතුම් තිවන වශයෙන් උගන්වනවා.

98. තමඳ්කේදෝ එච්මාහ: අත්ලී බෝ හෝ එසෝ අත්තා ය. ත්ව. වදේසි. නේසෝ නත්තීනි වදාම්. නෝ ව බෝ හෝ අය. අත්තා එත්තාවතා පරම-දිවියධම්මතිබ්බාන. පත්තො හෝති. ත. කිස්ස හේතු? යදේව තත්ථ විතක්තීත. විවාරිත. එතොන්ත. ව්‍යාරිති. අක්බායති. යතො බෝ හෝ අය. අත්තා විතක්තවාරාන. වූපසමා අත්කඩත්ත. සම්පසාදන. ත-නසෝ එකෝ-

දිංවාවේ අවිතක්කාවා අවිවාර් සමාධිජාවා පීතිසූත්‍රය කඩානාවා උපසම්පත්ත විහරති, එක්තාවතා බෝ හෝ අයා අත්තා පරමදිවියධම්මනිබානාවා පත්තෙක් හෝත්ති. ඉත්තේක් සතො සත්තස්ස පරමදිවියධම්මනිබානාවා පන්දකාපෙන්ති.

98. එතකොට තව කෙනෙක් මහුව මෙහෙම කියනවා. “හවත, ඔබ ඔය කියන ආත්මය තියෙනවා තමයි. එක මං නැතෙයි කියන්නේ නෑ. නමුත් හවත, මේ ආත්මය එපමණකින් ම මේ ජීවිතය තුළ දී උතුම් තිවනට පත්වෙන්නේ නෑ. එකට හේතුව කුමක් ද? හවත, ඔය විතරක විවාර කියන දේ ගැන අපට වැටහෙන්නේ ගොරෝසූ දේවල් හැටියට සි. එතිසා හවත, යම් කලෙක මේ ආත්මය විතරක විවාර සංස්ක්‍රිතවාගෙන, සිත තුළ ඇතිකර ගන්නා වූ පැහැදිමෙන් යුතුව, සිතේ එකඟව ඇතිව සමාධියෙන් හටගන් ප්‍රීති සූත්‍රය ඇති දෙවෙනි ද්‍රානය උපද්‍රවාගෙන වාසය කරනවා නම් හවත, අත්ත එපමණකින් තමයි මේ ආත්මය මේ ජීවිතයේ දී ම උතුම් තිවනට පත්වන්නේ” කියලා. ඇතුම් කෙනෙක් ඔය විදිහට සිටින්නා වූ සත්වයා හට මෙලොට දී ඇත්ක යුතු උතුම් තිවන වශයෙන් උගෙන්වනවා.

99. තමද්දෙශ්‍ර එච්මාන: අත්ථ බෝ හෝ එසෝ අත්තා ය. ත්ව. වදේසි. නොසෝ නත්ථි වදාම්. නො ව බෝ හෝ අය. අත්තා එත්තාවතා පරමදිවියධම්මනිබානාවා පත්තෙක් හෝති. ත. කිස්ස හේතු? යදේවා තත්ත පීතිගත. -නසෝ උඩ්බිල්ලාවිතත්ත්. එත්තෙන්ත. ව්‍යාරික. අක්බායති. යතෝ බෝ හෝ අය. අත්තා පීතියා ව විරාගා උපේක්ඛකෝ ව විහරති සතෝ ව සම්ප්‍රානෝ සූත්‍ර. ව කායේන පටස වේදේති, යත්ත. අරියා ආවික්බන්ති උපේක්ඛකෝ සතිමා සූත්‍රවිහාරිති ත. තතිය. කඩානාවා උපසම්පත්ත විහරති, එත්තාවතා බෝ හෝ අය. අත්තා පරමදිවියධම්මනිබානාවා පත්තෙක් හෝතිති. ඉත්තේක් සතෝ සත්තස්ස පරමදිවියධම්මනිබානාවා පන්දකාපෙන්ති.

99. එතකොට තවකෙනෙක් මහුව මෙහෙම කියනවා. “හවත, ඔබ ඔය කියන ආත්මය තියෙනවා තමයි. එක මං නැතෙයි කියන්නේ නෑ. නමුත් හවත, මේ ආත්මය එපමණකින් ම මේ ජීවිතය තුළ දී උතුම් තිවනට පත්වෙන්නේ නෑ. එකට හේතුව කුමක් ද? හවත, ඔය සිතේ ඇති වෙන්නා වූ ප්‍රීති සහගත බවක් ඇත් ද, එකෙන් සිත ඉල්පී යනවා. එගැන අපට වැටහෙන්නේ ගොරෝසූ දේ හැටියට සි. එතිසා හවත, යම් කලෙක මේ ආත්මය ප්‍රීතියට ද නො ඇල්මෙන් උපේක්ෂා සහගතව වාසය කරනවා නම්, සිහි තුවණ්න් යුතුව කයෙනුත් සැපයක් විදිනවා නම්, ආර්යයන් වහන්සේලා උපේක්ෂා සහගතව

සිහි ඇතිව සූච්‍යෝ ඉන්නවා කියා යම් සමාධියකට කියයි ද, අන්ත ඒ තුන්වෙනි ද්‍යානය උපද්‍යාගෙන වාසය කරනවා නම් හවත, අන්ත එපමණකින් තමයි මේ ආත්මය මේ ජීවිතයේ දී ම උතුම් නිවනට පත්වන්නේ” කියලා. ඇතැම් කෙනෙක් මය විදිහට සිටින්නා වූ සත්වයා හට මෙලොව දී දැක්ක යුතු උතුම් නිවන වශයෙන් උගන්වනවා.

100. තමස්සේ ඒවමාහ: අත්ථ බෝ හෝ ඒසෝ අත්තා ය. ත්ව. වදේසි. නොසෝ නත්තීන් වදාම්. නො ව බෝ හෝ අය. අත්තා එත්තාවතා පරමදිවයධම්මනිබානා. පත්තෝ හෝති. ත. කිස්ස හේතු? යදේවා තත්ත්ව සූඛන්ති තේසෝ ආහෝගෝ ඒතොත්ත. විලාරික. අක්බායති. යතෝ බෝ හෝ අය. අත්තා සූඛස්සයේමනස්සයේමනස්සානා. අත්ථගමා අදුක්බමසුබ. උපෙක්බාසතිපාරසුද්ධි. වතුත්ත. කඩානා. උපසම්පත්ත විහරති, එත්තාවතා බෝ හෝ අය. අත්තා පරමදිවයධම්මනිබානා. පත්තෝ හෝතිති. ඉත්තෝක් සතෝ සත්තස්ස පරමදිවයධම්මනිබානා. පණ්ඩාපෙන්ති.

100. එතකොට තව කෙනෙක් ඔහුට මෙහෙම කියනවා. “හවත, ඔබ මය කියන ආත්මය තියෙනවා තමයි. එක ම. නැතෙයි කියන්නේ නෑ. නමුත් හවත, මේ ආත්මය එපමණකින් ම මේ ජීවිතය තුළ දී උතුම් නිවනට පත්වෙන්නේ නෑ. එකට හේතුව කුමක් ද? හවත, මය සිතේ ඇතිවෙන්නා වූ සැපයක් ඇත් ද, ඒ කෙරෙහි සිත නැමි යනවා. ඒ ගැන අපට වැටහෙන්නේ ගොරෝසු දේ නැරියට යි. එ නිසා හවත, යම් කලේක මේ ආත්මය සැපය ද ප්‍රහාණය කිරීමෙන් දුක ද ප්‍රහාණය කිරීමෙන් කළින් ම සොමනස් දොමනස් නැති වීමෙන් දුක් සැප රහිත වූ උපේක්ෂා සහගතව පාරිගුද්ධ සතියෙන් යුතුව හතර වෙති ද්‍යානය උපද්‍යාගෙන වාසය කරනවා නම් හවත, අන්ත එපමණකින් තමයි මේ ආත්මය මේ ජීවිතයේ දී ම උතුම් නිවනට පත්වන්නේ” කියලා. ඇතැම් කෙනෙක් මය විදිහට සිටින්නා වූ සත්වයා හට මෙලොව දී දැක්ක යුතු උතුම් නිවන වශයෙන් උගන්වනවා.

101. ඉමෙහි බෝ තේ හික්බවේ ඒකේ සමණ්ඩාහ්මණා දිවියධම්ම-තිබානවාදා සතෝ සත්තස්ස පරමදිවයධම්මනිබානා. පණ්ඩාපෙන්ති පණ්ඩාවහි වත්පුහි. යෝ හි කේවි හික්බවේ සමණා වා බාහ්මණා වා දිවියධම්මනිබානවාදා සතෝ සත්තස්ස පරමදිවයධම්මනිබානා. පණ්ඩාපෙන්ති, සඩ්බෑ තේ ඉමෙහේව පණ්ඩාවහි වත්පුහි, ඒතේස. අණ්ඩුනරේන. තත්ථී ඉතෝ බහිද්ධා.

101. පින්වත් මහණෙනි, දිටියධම්මනිබානවාදී වූ ඇතැම් ගුමණ බාහුමණයන් සිටින්නා වූ ම සත්වයා ගේ මෙලොව දැක්ක යුතු උතුම් තිවන යැයි උග්‍රන්වන්නේ මේ මතවාද පහ තුළින් තමයි. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දිටියධම්මනිබානවාදී වූ ගුමණ බාහුමණයින් සිටින්නා වූ ම සත්වයා ගේ මෙලොව දැක්ක යුතු තිවන යැයි කියා යම් කරුණුවලින් උග්‍රන්වනවා තම ඒ සැම කෙනෙක් ම උග්‍රන්වන්නේ ඔය කරුණු පහ තුළින් තමයි, එක්කා මේවායින් එකකිනුයි. මෙයින් බැහැර මොක්වත් නෑ.

102. තයිදු හික්බවේ තථාගතෝ පජානාති යේහි තථාගතස්ස යථාභු-ව. වණ්ණ. සම්මා වදුමානා වදෙයුෂ්.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය කාරණය තථාගතයන් වහන්සේ හොඳින් දන්නවා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ තිබෙන්නා වූ ඒ ගුණ මනා කොට කියනු කුමති තම ඒ විදිහට සි කිවුයුත්තේ.

103. ඉමෙහි රෝ තේ හික්බවේ සමණබාහුමණා අපරන්තකප්පිකා අපරන්තානුදිවිධිනෝ අපරන්ත. ආරඛන අනේකවිහිතානි අධිවුත්තිපදානි අහිවදන්ති වත්ත්වන්තාරිසාය වත්පූහි. යේ හි කේවි හික්බවේ සමණා වා බාහුමණා වා අපරන්තකප්පිකා අපරන්තානුදිවිධිනෝ අපරන්ත. ආරඛන අනේකවිහිතානි අධිවුත්තිපදානි අහිවදන්ති, සබඩා තේ ඉමෙහේ වත්ත්වන්තාරිසාය වත්පූහි, ඒන්ස්. වා අංශ්දුතරේන, නත්පී ඉතෝ බහිද්ධා.

103. පින්වත් මහණෙනි, ඒ අනාගතය අරහයා කළුපිත ගොඩනගන අනාගතය අරහයා නොයෙකුත් දැඡ්ටී ඇති ගුමණ බාහුමණයන් අනාගතය අරහයා නොයෙක් ආකාරයේ ආකළුප දැඡ්ටී මතවාද ඉදිරිපත් කරන්නේ ඔය හතැලිස් හතර ආකාරයෙන් තමයි. පින්වත් මහණෙනි, අනාගත කෙළවර ගැන කළුපිත ගොඩනගන අනාගත අන්තයේ දැඡ්ටීගත් ගුමණ බාහුමණයින් අනාගතය ගැන නොයෙක් ආකාරයේ කළුපිත මතවාද ඉදිරිපත් කරන්නේ යම් දේවල්වලින් තම ඒ සියල්ලෝ ම මේ මතවාද හතැලිස් හතර තුළින් තමයි උග්‍රන්වන්නේ. එක්කෝ මේවායින් එක්තරා මතයකිනුයි. මේවායින් බැහැරව මතයක් නෑ.

104. තයිදු හික්බවේ තථාගතෝ පජානාති යේහි තථාගතස්ස යථාභු-ව. වණ්ණ. සම්මා වදුමානා වදෙයුෂ්.

104. පිනවික් මහණෙනි, ඔය කාරණය තරාගතයන් වහන්සේ නොදින් දන්නවා තරාගතයන් වහන්සේ ගේ තිබෙන්නා වූ ඒ ගුණ මතා කොට කියනු කුමති තම් ඒ විදිහට සි කිවයුත්තේ.

105. ඉමෙහි ගෝ තේ හික්බවේ සමණුඩාහ්මණා පුබිබන්තකප්පිකා ව අපරන්තකප්පිකා ව පුබිබන්තාපරන්තකප්පිකා ව පුබිබන්තාපරන්තා-නුදිවිධිනෝ පුබිබන්තාපරන්ත. ආරබිහ අනේකවිහිතානි අධිවුත්තිපදානි අහිවදන්ති ද්වාසටයියා වන්පූහි. යෝ හි කොට් හික්බවේ සමණා වා ඩාහ්මණා වා පුබිබන්තකප්පිකා ව අපරන්තකප්පිකා ව පුබිබන්තාපරන්තකප්පිකා ව පුබිබාන්තාපරන්තානුදිවිධිනෝ පුබිබන්තාපරන්ත. ආරබිහ අනේක-විහිතානි අධිවුත්තිපදානි අහිවදන්ති, සබඩේ තේ ඉමෙහේව ද්වාසටයියා වන්පූහි, එනේසි. වා අස්සැනුරේන, නත්වී ඉනෝ බහිදායා.

105. පින්වත් මහණෙනි, අතීත ජීවිතයේ කෙළවර ගැන කළුපිත ගොඩනගන අනාගතයේ ජීවිතයේ කෙළවර ගැන කළුපිත ගොඩනගන, අතීතයේත් අනාගතයේත් කළුපිත ගොඩනගන අතීත අනාගත කෙළවර ගැන දශ්‍රම් ඇති කරගත් ග්‍රමණ බාහුමණයින් අතීතයේ හා අනාගතයේ කෙළවර අරහයා අන්කවිධ වූ අදහස් මතවාද ආකල්ප දශ්‍රම් ඉදිරිපත් කරන්නේ ඔය මතවාද හැටදෙකෙන් තමයි. පින්වත් මහණෙනි, අතීත ජීවිතයේ කෙළවර ගැන කළුපිත ගොඩනගන අනාගතයේ ජීවිතයේ කෙළවර ගැන කළුපිත ගොඩනගන, අතීතයේත් අනාගතයේත් කළුපිත ගොඩනගන අතීත අනාගත කෙළවර ගැන දශ්‍රම් ඇති කරගත් ග්‍රමණ බාහුමණයින් අතීතයේ හා අනාගතයේ කෙළවර අරහයා අන්කවිධ වූ අදහස් මතවාද ආකල්ප දශ්‍රම් ඉදිරිපත් කරන්නේ ඔය මතවාද හැටදෙකෙන් තමයි. එක්කා මෙවායින් එක මතයකිනුයි. මෙයින් පිටස්තර වූ කරුණු කියන්නේ. එක්කා මෙවායින් එක මතයකිනුයි. මෙයින්

106. තයිදු හික්බවේ තථාගතෝ පජානාති: “ඉමේ දිට්ධිවියානා එවැගහිතා එවැ පරාමටයා එවැගතිකා හටිස්සන්ති එවැ අහිසම්පරායා”ති. තක්ව තථාගතෝ පජානාති. තතෝ ව උත්තරිතර. පජානාති. තක්ව පජානන. න පරාමසති. අපරාමසතෝ වස්ස ප-වත්ත.යේව නිබුති විදිනා. වෙදනාන. සමුද්‍යක්ව අත්ථගමක්ව අස්සාදක්ව ආදිනවක්ව තිස්සරණක්ව යථාහත. විදින්වා අනුපාදා විමුත්තෝ හික්බවේ තථාගතෝ.

106. පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ මේ කාරණය ගැන අවබෝධ කරගෙනයි ඉන්නේ “මේ දැඡ්ටීන් මේ විදිහට ගුහණය කරගත්තොත්, මේ විදිහට බැඳිල ගියෙන් මේ මේ ආකාරයේ උපත් ලබාගෙන මරණින් මතු මේ මේ විදිහට පරලොච්ච යාව්” කියලා තථාගතයන් වහන්සේ මෙයන් දත්තවා. මෙයට වඩා උත්තරීතර දේවත් දත්තවා. ඒවා දැනගත්තා කියල අමුතුවෙන් එවාට බැඳෙන්ට යන්නේ නෑ. ඒ දැඡ්ටීවලට හසු නො වෙන තිසාම යි තමා තුළ ම තිවිගිය බව දැන ගෙන ඉන්නේ. ඒ වගේ ම පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ වේදනාවන් ගේ හටගැනීමත්, නැතිවී යාමත්, ආශ්චර්යත්, ආදිත්වයත්, තිස්සරණයත් ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරගෙන උපාදාන රහිතව කෙලෙසුන්ගෙන් තිදහස් වෙළඳ ඉන්නේ.

107. ඉමේ බෝ නේ හික්බවේ ධම්මා ගම්හිරා දුද්දසා දුරතුබෝධා සන්තා පණ්ඩා අතක්කාවවරා තිසුණා පණ්ඩිතවේදනීයා, යේ තථාගතේ සය. අහික්ද්‍යා සි-ජිකත්වා පවේදේති. යෙහි තථාගතස්ස යලාභ-ව. වණ්ණ. සම්මා වදමානා වදෙයුළු.

107. පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ තමන් තුළින් ම උපද්‍රවා ගත්තා ලද විශිෂ්ට කුණුයෙන් අත්දැකළ ලොවට පෙන්වා දෙන යම් යම් දේවල් ඇත්තම්, ඒ යම් යම් දේවල්විලින් තථාගතයන් වහන්සේ ගේ සත්‍ය වශයෙන් ම තිබෙන ගුණත් මතා කොට කියනවා නම්, කිව යුතු වූ ඉතා ගැහුරු වූ දුකසේ දකින්න තියෙන, දුකසේ අවබෝධ කරන්න තියෙන, ගාත්ත වූ, ප්‍රණීත වූ, තර්කයට හසු නො වන, ඉතා සියුම් වූ, ඒ වගේම තුවණුතියන් විභින් ම දතුයුත්තේ මේ දේවල් තමයි.

108. තතු හික්බවේ යේ නේ සමණ්ඩාහ්මණා සස්සතවාදා සස්සත. අත්තානක්ව ලෝකක්ව පක්කාපෙන්ති වතුහි වත්මුහි, තදි තේස් හවත. සමණ්ඩාහ්මණාන. අජාතත. අපස්සත. වේදයිත. තණ්ඩාගතාන. පරිතසිතවිප්ලනදිතමේව.

108. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දැඡ්ටී අතර යම් ඒ ගාස්වතවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ආත්මයත් ලෝකයත් ගැන කරුණු හතරක් ඔස්සේ සඳාකාලිකයි කියලා උගන්වනවාද එය පවා ඒ හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ගේ නො දැනීමක් මයි. නො දැකීමක් ම යි. විදීමකටයි අයිති, තෘෂණාවට පැමිණියා වූ ඔවුන් ගේ කැළඳීමක් ම යි, තැනි ගැනීමක් ම යි.

109. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බුජ්මණා ඒක-වසස්සතිකා ඒක-ව අසස්සතිකා ඒක-ව. සස්සතා. ඒක-ව. අසස්සතා. අත්තානක්ව ලෝකක්ව පක්ෂාපෙන්ති වතුහි වත්පූහි, තදුපි තේස්. හවතා. සම්බුජ්මණානා. අජානතා. අපස්සතා. වේදයිත. තණ්හාගතානා. පරිතසිතවිප්ලනදිතමේව.

109. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෘශ්මී අතර යම් ඒ ඇතැම් මතවාදයන් ගාස්වතවාදී වූ අනෙක් මතවාදයන් අගාස්වතවාදී වූ ගුමණ බාජ්මණයින් ආත්මයන් ලෝකයන් ගැන කරුණු හතරක් ඔස්සේ එක් කොටසක් සාදාකාලීකයි කියලත් අනෙක් කොටස සාදාකාලීක තැකියලත් උගෙන්වතවාද එය පවා ඒ හවත් ගුමණ බාජ්මණයන්ගේ නො දැනීමක් මයි. නො දැකීමක් ම යි. විදිමකටයි අයිති, තම්ණාවට පැමිණියා වූ ඔවුන් ගේ කුළුණීමක් ම යි, තැනි ගැනීමක් ම යි.

110. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බුජ්මණා අත්තානත්තිකා අත්තානත්තා. ලෝක. පක්ෂාපෙන්ති වතුහි වත්පූහි, තදුපි තේස්. හවතා. සම්බුජ්මණානානා. අජානතා. අපස්සතා. වේදයිත. තණ්හාගතානා. පරිතසිතවිප්ලනදිතමේව.

110. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෘශ්මී අතර යම් ඒ අන්ත අනන්තවාදී වූ ගුමණ බාජ්මණයින් ආත්මයන් ලෝකයන් ගැන කරුණු හතරක් ඔස්සේ කෙළවරක් ඇත තැන කියලා උගෙන්වතවාද එය පවා ඒ හවත් ගුමණ බාජ්මණයන් ගේ නො දැනීමක් මයි. නො දැකීමක් ම යි. විදිමකටයි අයිති, තම්ණාවට පැමිණියා වූ ඔවුන් ගේ කුළුණීමක් ම යි තැනි ගැනීමක් මයි.

111. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බුජ්මණා අමරාවික්බේපිකා තත්ථ තත්ථ පක්ෂාභ. පුවියා සමානා වාචාවික්බේප. ආප්ත්තන්ති අමරාවික්බේප. වතුහි වත්පූහි, තදුපි තේස්. හවතා. සම්බුජ්මණානානා. අජානතා. අපස්සතා. වේදයිත. තණ්හාගතානා. පරිතසිතවිප්ලනදිතමේව.

111. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෘශ්මී අතර යම් ඒ අමරාවික්ශේපවාදී වූ ගුමණ බාජ්මණයින් ඒ ඒ කරුණු පිළිබඳ ප්‍රශ්න විමසදී වවනයෙන් මහැර යනවා නම් ආදෙකු මෙන් ලිස්සා යනවා නම් ඔවුන් එය කරන්නොත් කරුණු හතරකිනුයි. එය පවා ඒ හවත් ගුමණ බාජ්මණයන්ගේ නො දැනීමක් ම යි. නො දැකීමක් ම යි. විදිමකටයි අයිති, තම්ණාවට පැමිණියා වූ ඔවුන්ගේ කුළුණීමක් ම යි, තැනි ගැනීමක් ම යි.

112. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බුජ්මණා අධි-වසමුප්පන්තිකා අධි-වසමුප්පන්තා අත්තානක්ව ලෝකයන් ගැන කරුණු දෙකක් මස්සේ ඉඟී හටගත්තා කියලා උගෙන්වනවාද එය පවා ඒ හවත් ගුමණ බාජ්මණයන්ගේ නො දැනීමක් ම යි. නො දැනීමක් ම යි. විදිමකටයි අයිති, තඡ්ණාවට පැමිණියා වූ ඔවුන් ගේ කැළඳීමක් ම යි, තැනි ගැනීමක් ම යි.

112. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෘශ්මේ අතර යම් ඒ අධිවිච්චමුප්පන්තවාදී වූ ගුමණ බාජ්මණයන් ආත්මයන් ලෝකයන් ගැන කරුණු දෙකක් මස්සේ ඉඟී හටගත්තා කියලා උගෙන්වනවාද එය පවා ඒ හවත් ගුමණ බාජ්මණයන්ගේ නො දැනීමක් ම යි. නො දැනීමක් ම යි. විදිමකටයි අයිති, තඡ්ණාවට පැමිණියා වූ ඔවුන් ගේ කැළඳීමක් ම යි, තැනි ගැනීමක් ම යි.

113. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බුජ්මණා පුබිබන්තකප්පිකා පුබිබන්තානුදිවිධිනෝ පුබිබන්ත්. අරඛහ අන්කවිහිතානි අධිවුත්තිපදානි අභිවදන්ති අවධාරණය වත්පුහි, තදු තේස්ස. හවත් සම්බුජ්මණානා අජානත. අපස්සත. වේදයිත. තඡ්ණාගතාන. පරිතයිතවිප්ලන්දිතමේව.

113. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෘශ්මේ අතර යම් ඒ පුරුව අන්ත කළුපික වූ පුරුව අන්ත දෘශ්මේ ගතික වූ ගුමණ බාජ්මණයන් අතිත කෙළවර ගැන කරුණු නොයෙක් මතවාද අදහස් දෘශ්මේ මස්සේ මතවාද දහ අවකින් උගෙන්වනවාද එය පවා ඒ හවත් ගුමණ බාජ්මණයන් ගේ නො දැනීමක් ම යි. නො දැනීමක් ම යි. විදිමකටයි අයිති, තඡ්ණාවට පැමිණියා වූ ඔවුන් ගේ කැළඳීමක් ම යි, තැනි ගැනීමක් ම යි.

114. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බුජ්මණා උද්ධමාසාතනිකා සක්කීවාදා උද්ධමාසාතනා සක්කී. අත්තාන. පක්කාපෙන්ති සෝළසය වත්පුහි, තදු තේස්ස. හවත් සම්බුජ්මණානා අජානත. අපස්සත. වේදයිත. තඡ්ණාගතාන. පරිතයිතවිප්ලන්දිතමේව.

114. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෘශ්මේ අතර යම් ඒ උද්ධමාසාතනිකා සක්කීවාදී වූ ගුමණ බාජ්මණයන් ආත්මය ගැන කරුණු දහසයක් මස්සේ මරණීන් මතු සක්කී, සහිත වත්නේ ය කියලා උගෙන්වනවාද එය පවා ඒ හවත් ගුමණ බාජ්මණයන්ගේ නො දැනීමක් ම යි. නො දැනීමක් ම යි. විදිමකටයි අයිති, තඡ්ණාවට පැමිණියා වූ ඔවුන් ගේ කැළඳීමක් ම යි, තැනි ගැනීමක් ම යි.

115. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බුජ්මණා උද්ධමාසාතනිකා අසක්කීවාදා උද්ධමාසාතනා අසක්කී. අත්තාන. පක්කාපෙන්ති අටියහි වත්පුහි, තදි තේස්ස. හවත. සම්බුජ්මණානාන. අජානත. අපස්සත. වේදයිත. තණ්හාගතාන. පරිතයිතවිප්ථනදිතමේව.

115. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෑශ්ටී අතර යම් ඒ උද්ධමාසාතනික අසක්කීවාදී වූ ගුමණ බාජ්මණයින් ආත්මය ගැන කරුණු අටක් ඔස්සේ මරණීන් මතු සක්කු, රහිත වත්තේ ය කියලා උගන්වනවාද එය පවා ඒ හවත් ගුමණ බාජ්මණයන් ගෝ තො දැකීමක් ම යි. තො දැකීමක් ම යි. විදීමකටයි අයිති, තඡ්ණාවට පැමිණියා වූ ඔවුන් ගෝ කැළඳීමක් ම යි, තැති ගැනීමක් ම යි.

116. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බුජ්මණා උද්ධමාසාතනිකා තොවසක්කීනාසක්කීවාදා උද්ධමාසාතනා තොවසක්කීනාසක්කී. අත්තාන. පක්කාපෙන්ති අටියහි වත්පුහි, තදි තේස්ස. හවත. සම්බුජ්මණානාන. අජානත. අපස්සත. වේදයිත. තණ්හාගතාන. පරිතයිතවිප්ථනදිතමේව.

116. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෑශ්ටී අතර යම් ඒ උද්ධමාසාතනික තොවසක්කීනාසක්කීවාදී වූ ගුමණ බාජ්මණයින් ආත්මය ගැන කරුණු අටක් ඔස්සේ මරණීන් මතු තොවසක්කීනාසක්කී සහිත වත්තේ ය කියලා උගන්වනවාද එය පවා ඒ හවත් ගුමණ බාජ්මණයන්ගෝ තො දැකීමක් මයි. තො දැකීමක් ම යි. විදීමකටයි අයිති, තඡ්ණාවට පැමිණියා වූ ඔවුන් ගෝ කැළඳීමක් ම යි, තැති ගැනීමක් ම යි.

117. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බුජ්මණා උ-තේදවාදා සතො සත්තස්ස උ-තේද. විනාස. විහව. පක්කාපෙන්ති සත්තහි වත්පුහි, තදි තේස්ස. හවත. සම්බුජ්මණානාන. අජානත. අපස්සත. වේදයිත. තණ්හාගතාන. පරිතයිතවිප්ථනදිතමේව.

117. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෑශ්ටී අතර යම් ඒ උව්තේදවාදී වූ ගුමණ බාජ්මණයින් සිටින්නා වූ ම සත්වයාගෝ උව්තේදය විනාය තො පැවැත්ම ගැන කරුණු හතක් ඔස්සේ උගන්වනවාද එය පවා ඒ හවත් ගුමණ බාජ්මණයන්ගෝ තො දැකීමක් ම යි. තො දැකීමක් ම යි. විදීමකටයි අයිති, තඡ්ණාවට පැමිණියා වූ ඔවුන් ගෝ කැළඳීමක් ම යි, තැති ගැනීමක් ම යි.

118. තතු හික්බවේ යේ තේ සම්බුජම්ණා දිවියධම්මනිබානවාදා සතේ සත්තස්ස පරමදිවියධම්මනිබාන. පක්ෂ්කාපෙන්ති පක්ෂවහි වත්පුහි, තදුපි තේස්ස. හවත. සම්බුජම්ණාන. අජානත. අපස්සත. වේදයිත. තණ්හාගතාන. පරිතයිතවිප්ලන්දිතමේව.

119. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෑඡ්ලී අතර යම් ඒ දිවියධම්මනිබානවාදී වූ ගුමණ බුජම්ණයින් සිටින්නා වූ ම සත්වයා ගේ පරමදිවියධම්මනිබානය ගැන කරුණු පහක් මස්සේ උගන්වනවාද එය පවා ඒ හවත් ගුමණ බුජම්ණයන්ගේ තො දැනීමක් ම යි. තො දැකීමක් ම යි. විදීමකටයි අයිති, තඡ්ජාවට පැමිණියා වූ ඔවුන්ගේ කැළඳීමක් ම යි, තැති ගැනීමක් ම යි.

119. තතු හික්බවේ යේ තේ සම්බුජම්ණා අපරන්තකප්පිකා අපරන්තානුදිවියිනෝ අපරන්ත. ආරඛන අනේකවිහිතානි අධිවුත්තිපදානි අහිවදන්ති වතුවත්තාරිසාය වත්පුහි, තදුපි තේස්ස. හවත. සම්බුජම්ණාන. අජානත. අපස්සත. වේදයිත. තණ්හාගතාන. පරිතයිතවිප්ලන්දිතමේව.

119. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෑඡ්ලී අතර යම් ඒ අපරාන්තකල්පික වූ අපරාන්තදෑඡ්ලීගතික වූ ගුමණ බුජම්ණයින් අපරාන්තය ගැන කරුණු හතුමිස්හතරක් මස්සේ අනේකවිධ ආකල්ප මතවාද අදහස් දෑඡ්ලී උගන්වනවාද එය පවා ඒ හවත් ගුමණ බුජම්ණයන්ගේ තො දැනීමක් ම යි. තො දැකීමක් ම යි. විදීමකටයි අයිති, තඡ්ජාවට පැමිණියා වූ ඔවුන් ගේ කැළඳීමක් ම යි, තැති ගැනීමක් ම යි.

120. තතු හික්බවේ යේ තේ සම්බුජම්ණා පුබින්තකප්පිකා ව අපරන්තකප්පිකා ව පුබින්තාපරන්තකප්පිකා ව පුබින්තාපරන්තා-නුදිවියිනෝ පුබින්තාපරන්ත. ආරඛන අනේකවිහිතානි අධිවුත්තිපදානි අහිවදන්ති ද්වාසවියා වත්පුහි, තදුපි තේස්ස. හවත. සම්බුජම්ණාන. අජානත. අපස්සත. වේදයිත. තණ්හාගතාන. පරිතයිතවිප්ලන්දිතමේව.

120. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෑඡ්ලී අතර යම් ඒ අපරාන්තකල්පික වූ පුරවාන්තකල්පික වූ අපරාන්තදෑඡ්ලීගතික වූ පුරවාන්තදෑඡ්ලීගතික වූ ගුමණ බුජම්ණයින් පුරවාන්තය හා අපරාන්තය ගැන කරුණු හැටුදෙකක් මස්සේ අනේකවිධ ආකල්ප, මතවාද, අදහස්, දෑඡ්ලී උගන්වනවාද එය පවා ඒ හවත් ගුමණ බුජම්ණයන්ගේ තො දැනීමක් ම යි. තො දැකීමක් ම යි. විදීමකටයි අයිති, තඡ්ජාවට පැමිණියා වූ ඔවුන් ගේ කැළඳීමක් ම යි, තැති ගැනීමක් ම යි.

121. තතු හික්බවේ යේ තේ සමණබාහ්මණා සස්ස්සතවාදා සස්ස්සත් අත්තානක්ව ලෝකක්ව පක්ෂ්‍යාපන්ති වතුහි වත්පූහි, තදි එස්සප-වයා.

121. පින්වත් මහණෙහි, ඒ දැඡ්ටී අතර යම් ඒ ගාස්වතවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ආත්මයන් ලෝකයන් ගැන කරුණු හතරක් ඔස්සේ සඳාකාලිකයි කියලා උගන්වනවාද එය පවා හටගන්නේ ස්පර්ශය ප්‍රත්‍යායෝගියි.

122. තතු හික්බවේ යේ තේ සමණබාහ්මණා ඒක-වසස්සතිකා ඒක-වඅසස්සතිකා ඒක-ව. සස්ස්සත. ඒක-ව. අසස්සත. අත්තානක්ව ලෝකක්ව පක්ෂ්‍යාපන්ති වතුහි වත්පූහි, තදි එස්සප-වයා.

122. පින්වත් මහණෙහි, ඒ දැඡ්ටී අතර යම් ඒ ඇතුම් මතවාදයක් ගාස්වතවාදී වූ ඇතුම් මතවාදයක් අගාස්වතවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ආත්මයන් ලෝකයන් ගැන කරුණු හතරක් ඔස්සේ කොටසක් සඳාකාලික යි, කොටසක් සඳාකාලික තැකියලා උගන්වනවාද එය පවා හටගන්නේ ස්පර්ශය ප්‍රත්‍යායෝගියි.

123. තතු හික්බවේ යේ තේ සමණබාහ්මණා අත්තානත්තිකා අත්තානන්ත. ලෝක. පක්ෂ්‍යාපන්ති වතුහි වත්පූහි, තදි එස්සප-වයා.

123. පින්වත් මහණෙහි, ඒ දැඡ්ටී අතර යම් ඒ ලෝකය අත්තවත්ය අත්තවත්ය යන මතවාදයෙන් යුතුව ලෝකය අත්තවත් මෙන් ම අත්තවත් යැයි ප්‍රච්ඡා පවතින්නා වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ආත්මයන් ලෝකයන් ගැන කරුණු හතරක් ඔස්සේ උගන්වනවාද එය පවා හටගන්නේ ස්පර්ශය ප්‍රත්‍යායෝගියි.

124. තතු හික්බවේ යේ තේ සමණබාහ්මණා අමරාවික්බේපිකා තත්ථ තත්ථ පක්ෂ්‍ය. පුවියා සමානා වාචාවික්බේප. ආපත්තන්ති අමරාවික්බේප. වතුහි වත්පූහි, තදි එස්සප-වයා.

124. පින්වත් මහණෙහි, ඒ දැඡ්ටී අතර යම් ඒ අමරාවික්ෂේපවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ඒ ඒ කරුණු පිළිබඳ ප්‍රශ්න විමසදී වවනයෙන් මහැර යනවා තම්, ආදෙනු මෙන් ලිස්සා යනවා තම් ඔවුන් එය කරන්නේත් කරුණු හතරකිනුයි. එය පවා හටගන්නේ ස්පර්ශය ප්‍රත්‍යායෝගියි.

125. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බාහ්මණා අධි-වසමුප්පන්තිකා අධි-වසමුප්පන්තා අත්තානක්ව ලෝකයන් ගැන කරුණු දෙකක් මිස්සේ ඉවෙනි හටගන්තා කියලා උගන්වනවාද එය පවා හටගන්නේ ස්පර්ශය ප්‍රත්‍යායෙනුයි.

125. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෘශ්මී අතර යම් ඒ අධිච්චවසමුප්පන්තවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ආත්මයන් ලෝකයන් ගැන කරුණු දෙකක් මිස්සේ ඉවෙනි හටගන්තා කියලා උගන්වනවාද එය පවා හටගන්නේ ස්පර්ශය ප්‍රත්‍යායෙනුයි.

126. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බාහ්මණා පුබිබන්තකප්පිකා පුබිබන්තානුදිවිධියෝ පුබිබන්තා ආරබහ අනේකවිහිතානි අධිවුත්තිපදානි අහිවදන්ති අවියාරසහි වත්පූහි, තදි එස්සප-වයා.

126. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෘශ්මී අතර යම් ඒ පුරුව අත්ත කළුපික වූ පුරුව අත්ත දෘශ්මී ගතික වූ ගුමණ බාහ්මණයින් අතිත කෙළවර ගැන කරුණු නොයෙක් මතවාද අදහස් දෘශ්මී මිස්සේ මතවාද දහ අවකින් උගන්වනවාද එය පවා හටගන්නේ ස්පර්ශය ප්‍රත්‍යායෙනුයි.

127. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බාහ්මණා උද්ධමාසාතනිකා සක්ෂිවාදා උද්ධමාසාතනා සක්ෂි. අත්තාන. පක්කාපෙන්ති සෝළසහි වත්පූහි, තදි එස්සප-වයා.

127. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෘශ්මී අතර යම් ඒ උද්ධමාසාතනික සක්ෂිවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ආත්මය ගැන කරුණු දහසයක් මිස්සේ මරණින් මතු සක්ෂි සහිත වත්නේ ය කියලා උගන්වනවාද එය පවා හටගන්නේ ස්පර්ශය ප්‍රත්‍යායෙනුයි.

128. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බාහ්මණා උද්ධමාසාතනිකා අසක්ෂිවාදා උද්ධමාසාතනා අසක්ෂි. අත්තාන. පක්කාපෙන්ති අවියහි වත්පූහි, තදි එස්සප-වයා.

129. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෘශ්මී අතර යම් ඒ උද්ධමාසාතනික අසක්ෂිවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ආත්මය ගැන කරුණු අවක් මිස්සේ මරණින් මතු සක්ෂි රහිත වත්නේ ය කියලා උගන්වනවාද එය පවා හටගන්නේ ස්පර්ශය ප්‍රත්‍යායෙනුයි.

129. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බුජ්මණා උද්ධමාසාතනිකා තොට්සක්ක්දානාසක්ක්දාවාදා උද්ධමාසාතනා තොට්සක්ක්දී නාසක්ක්දී අත්තාන පක්කාපෙන්ති අවියහි වත්පූහි, තදුපි එස්සප-වයා.

129. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දැඡ්ටී අතර යම් ඒ උද්ධමාසාතනික තොට්සක්ක්දානාසක්ක්දාවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ආත්මය ගැන කරුණු අටක් ඔස්සේ මරණීන් මතු තොට්සක්ක්දානාසක්ක්දා සහිත වත්තේ ය කියලා උගන්වනවාද එය පවා හටගන්නේ ස්පර්ශය ප්‍රත්‍යායෝගියි.

130. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බුජ්මණා උ-තේදවාදා සතොශ සත්තස්ස උ-තේද විනාස් විහව් පක්කාපෙන්ති සත්තහි වත්පූහි, තදුපි එස්සප-වයා.

130. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දැඡ්ටී අතර යම් ඒ උච්චිතේදවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් සිටින්නාවූ ම සත්වයා ගේ උච්චිතේදය විනාශය තො පැවැත්ම ගැන කරුණු හතක් ඔස්සේ උගන්වනවාද එය පවා හටගන්නේ ස්පර්ශය ප්‍රත්‍යායෝගියි.

131. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බුජ්මණා දිවියධම්මනිබ්බාතවාදා සතොශ සත්තස්ස පරමදිවියධම්මනිබ්බාත පක්කාපෙන්ති පක්ක්වහි වත්පූහි, තදුපි එස්සප-වයා.

131. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දැඡ්ටී අතර යම් ඒ දිවියධම්මනිබ්බාතවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් සිටින්නා වූම සත්වයා ගේ පරමදිවියධම්මනිබ්බාතය ගැන කරුණු පහක් ඔස්සේ උගන්වනවාද එය පවා හටගන්නේ ස්පර්ශය ප්‍රත්‍යායෝගියි.

132. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බුජ්මණා අපරන්තකප්පීකා අපරන්තානුදිවියිනෝ අපරන්ත ආරඛි අන්කවිහිතානි අධිවුත්තිපදානි අහිවදන්ති වත්ත්වන්තාරිසාය වත්පූහි, තදුපි එස්සප-වයා.

132. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දැඡ්ටී අතර යම් ඒ අපරන්තකල්පික වූ අපරන්තදැඡ්ටිගතික වූ ගුමණ බාහ්මණයින් අපරන්තය ගැන කරුණු හතලිස්හතරක් ඔස්සේ අන්කවිධ ආකල්ප මතවාද අදහස් දැඡ්ටී උගන්වනවාද එය පවා හටගන්නේ ස්පර්ශය ප්‍රත්‍යායෝගියි.

133. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බුජමණා පුබිබන්තකප්පිකා ව අපරන්තකප්පිකා ව පුබිබන්තාපරන්තකප්පිකා ව පුබිබන්තාපරන්තා-හුදිවිධිනෝ පුබිබන්තාපරන්ත්. ආරබිහ අනේකවිහිතානි අධිවුත්තිපදානි අහිවදනානි ද්වාසවිධියා වත්පුහි, තදි එස්සප-වයා.

133. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෘශ්මී අතර යම් ඒ අපරාන්තකල්පික වූ පුර්වාන්තකල්පික වූ අපරාන්තදාෂටිගතික වූ පුර්වාන්තදාෂටිගතික වූ ගුමණ බුජමණයින් අපරාන්තය ගැන කරුණු හැටදෙකක් මස්සේ අනේකවිධ ආකල්ප මතවාද අදහස් දෘශ්මී උගන්වතවාද එය පවා හටගන්නේ ස්පර්යය ප්‍රත්‍යායෝගුයි.

134. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බුජමණා සස්සතවාදා සස්සත. අන්තානඛ්ව ලෝකඛ්ව පඛ්ඛාපෙන්ති වත්පුහි, තේ වත අඛ්ඛත්තු එස්සා පටිසංවේදිස්සන්තිති තොත්. යාන. විත්තනි.

134. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෘශ්මී අතර යම් ඒ ගාස්වතවාදී වූ ගුමණ බුජමණයින් ආත්මයත් ලෝකයත් ගැන කරුණු හතරක් මස්සේ සදාකාලිකයි කියලා උගන්වතවාද මවුන් වතාහි ඒ දෘශ්මී ආශ්ච්වාදය ස්පර්යයෙන් තොරව විදිනවා යන කරුණ සිදුවිය තො භැකි දෙයක් ම යි.

135. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බුජමණා එක-වසස්සතිකා එක-වඅසස්සතිකා එක-ව. සස්සත. එක-ව. අසස්සත. අන්තානඛ්ව ලෝකඛ්ව පඛ්ඛාපෙන්ති වත්පුහි, තේ වත අඛ්ඛත්තු එස්සා පටිසංවේදිස්සන්තිති තොත්. යාන. විත්තනි.

135. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෘශ්මී අතර යම් ඒ ඇතුම් මතවාදයන් ගාස්වතවාදී වූ අනෙක් මතවාදයන් අගාස්වතවාදී වූ ගුමණ බුජමණයින් ආත්මයත් ලෝකයත් ගැන කරුණු හතරක් මස්සේ එක් කොටසක් සදාකාලිකයි කියලත් අනෙක් කොටස සදාකාලික තැ කියලත් උගන්වතවාද මවුන් වතාහි ඒ දෘශ්මී ආශ්ච්වාදය ස්පර්යයෙන් තොරව විදිනවා යන කරුණ සිදුවිය තො භැකි දෙයක් ම යි.

136. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බුජමණා අන්තානන්තිකා අන්තානන්ත. ලෝකස්ස පඛ්ඛාපෙන්ති වත්පුහි, තේ වත අඛ්ඛත්තු එස්සා පටිසංවේදිස්සන්තිති තොත්. යාන. විත්තනි.

136. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දැඟීටි අතර යම් ඒ ලෝකය අන්තවත් ය අනන්තවත් ය යන මතය කියන ග්‍රුමණ බාහුමණයින් ලෝකය අන්තවත් ය, අනනත්වත් ය කියලා කරුණු හතරකින් උගන්වතවාද මුවුන් වනාහි ඒ දැඟීටි ආශ්චර්ය ස්පර්ශයෙන් තොරව විදිනවා යන කරුණ සිදුවිය නො හැකි දෙයක් ම යි.

137. තතු හික්බවේ යෝ තේ සමණබාහුමණා අමරාවික්බේපිකා තත්ථ තත්ථ පක්ෂාන පුවියා සමානා වාචාවික්බේප්. ආපත්තන්ති අමරාවික්බේප් වත්තුහි වත්තුහි, තේ වත අංශ්කුතු එස්සා පටිසංවේදීස්සන්තිති තේත්. යානා විත්තනි.

137. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දැඟීටි අතර යම් ඒ අමරාවික්බේපවාදී වූ ග්‍රුමණ බාහුමණයින් ඒ ඒ කරුණු පිළිබඳ ප්‍රශ්න විමසදදී වවතයෙන් මහභාර යනවා තම්, ආදේශු මෙන් ලිස්සා යනවා තම් මුවුන් එය කරන්නෙත් කරුණු හතරකිනුයි. මුවුන් වනාහි ඒ දැඟීටි ආශ්චර්ය ස්පර්ශයෙන් තොරව විදිනවා යන කරුණ සිදුවිය නො හැකි දෙයක් ම යි.

138. තතු හික්බවේ යෝ තේ සමණබාහුමණා අධි-වසමුෂ්ප්පන්තිකා අධි-වසමුෂ්ප්පන්තා. අන්තානක්ච්ච ලෝකන්ච්ච පක්ෂකාපෙන්ති ද්විති වත්තුහි, තේ වත අංශ්කුතු එස්සා පටිසංවේදීස්සන්තිති තේත්. යානා විත්තනි.

138. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දැඟීටි අතර යම් ඒ අධිවචසමුෂ්ප්පන්තවාදී වූ ග්‍රුමණ බාහුමණයින් ආත්මයත් ලෝකයත් ගැන කරුණු දෙකක් ඔස්සේ ඉඩී හටගත්තා කියලා උගන්වතවාද මුවුන් වනාහි ඒ දැඟීටි ආශ්චර්ය ස්පර්ශයෙන් තොරව විදිනවා යන කරුණ සිදුවිය නො හැකි දෙයක් ම යි.

139. තතු හික්බවේ යෝ තේ සමණබාහුමණා පුබින්තකප්පිකා පුබින්තානුදිවිධිනෝ පුබින්ත. ආරඛි අන්තිවිහිතානි අධිවුත්තිපදානි අහිවැදන්ති අවියාරසහි වත්තුහි, තේ වත අංශ්කුතු එස්සා පටිසංවේදීස්සන්තිති තේත්. යානා විත්තනි.

139. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දැඟීටි අතර යම් ඒ පුරුව අන්ත කල්පික වූ පුරුව අන්ත දැඟීටිගතික වූ ග්‍රුමණ බාහුමණයින් අතිත කෙළවර ගැන කරුණු නොයෙක් මතවාද අදහස් දැඟීටි ඔස්සේ මතවාද දහ අවකින් උගන්වතවාද මුවුන් වනාහි ඒ දැඟීටි ආශ්චර්ය ස්පර්ශයෙන් තොරව විදිනවා යන කරුණ සිදුවිය නො හැකි දෙයක් ම යි.

140. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බුජ්මණා උද්ධමාසාතනීකා සක්ක්දීවාදා උද්ධමාසාතනා සක්ක්දී. අත්තාන. පක්කාපෙන්ති සෝළසහි වත්පුහි, තේ වත අක්කදු එස්සා පටිසංවේදස්සන්තිති නොත්. යාන. විෂ්ජති.

140. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දැඡ්ටී අතර යම් ඒ උද්ධමාසාතනීක සක්ක්දීවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ආත්මය ගැන කරුණු දහසයක් ඔස්සේ මරණින් මතු සක්ක්දු සහිත වත්තේ ය කියලා උගන්වතවා ද ඔවුන් වතාහි ඒ දැඡ්ටී ආශ්චර්යාය ස්පර්ශයෙන් තොරව විදිනවා යන කරුණ සිදුවිය නො හැකි දෙයක් ම යි.

141. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බුජ්මණා උද්ධමාසාතනීකා අසක්ක්දීවාදා උද්ධමාසාතනා අසක්ක්දී. අත්තාන. පක්කාපෙන්ති අවියහි වත්පුහි, තේ වත අක්කදු එස්සා පටිසංවේදස්සන්තිති නොත්. යාන. විෂ්ජති.

141. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දැඡ්ටී අතර යම් ඒ උද්ධමාසාතනීක අසක්ක්දීවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ආත්මය ගැන කරුණු අවක් ඔස්සේ මරණින් මතු සක්ක්දු රහිත වත්තේ ය කියලා උගන්වතවාද ඔවුන් වතාහි ඒ දැඡ්ටී ආශ්චර්යාය ස්පර්ශයෙන් තොරව විදිනවා යන කරුණ සිදුවිය නො හැකි දෙයක් ම යි.

142. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බුජ්මණා උද්ධමාසාතනීකා නොවසක්ක්දානාසක්ක්දීවාදා උද්ධමාසාතනා නොවසක්ක්දී. අත්තාන. පක්කාපෙන්ති අවියහි වත්පුහි, තේ වත අක්කදු එස්සා පටිසංවේදස්සන්තිති නොත්. යාන. විෂ්ජති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ දැඡ්ටී අතර යම් ඒ උද්ධමාසාතනීක නොවසක්ක්දානාසක්ක්දීවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ආත්මය ගැන කරුණු අවක් ඔස්සේ මරණින් මතු නොවසක්ක්දානාසක්ක්දා සහිත වත්තේ ය කියලා උගන්වතවාද ඔවුන් වතාහි ඒ දැඡ්ටී ආශ්චර්යාය ස්පර්ශයෙන් තොරව විදිනවා යන කරුණ සිදුවිය නො හැකි දෙයක් ම යි.

143. තතු හික්බවේ යෝ තේ සම්බුජ්මණා උ-ජේදවාදා සතො සත්තස්ස උ-ජේද. විනාස. විහව. පක්කාපෙන්ති සත්තහි වත්පුහි, තේ වත අක්කදු එස්සා පටිසංවේදස්සන්තිති නොත්. යාන. විෂ්ජති.

143. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දැඡ්ටී අතර යම් ඒ උච්චේදවාදී වූ ගුමණ බාහුමණයින් සිටින්නාවූ ම සත්වයාගේ උච්චේදය විනාශය තො පැවැත්ම ගැන කරුණු හතක් ඔස්සේ උගන්වනවාද ඔවුන් වනාහි ඒ දැඡ්ටී ආශ්චර්යය ස්පර්ශයෙන් තොරව විදිනවා යන කරුණ සිදුවිය තො හැකි දෙයක් ම යි.

144. තතු හික්බවේ යෝ තො සමණබාහුමණා උච්චේදම්මනිබානවාදා සතේ සත්තස්ස පරමදිවියධම්මනිබාන. පක්ෂකාපෙන්ති පක්ෂවහි වත්පූහි, තො වතු අක්ෂක්දු එස්සා පටිසංවේදිස්සන්තිති තොත්. යාන. විෂ්පති.

144. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දැඡ්ටී අතර යම් ඒ උච්චේදම්මනිබානවාදී වූ ගුමණ බාහුමණයින් සිටින්නා වූ ම සත්වයා ගේ පරමදිවියධම්මනිබානය ගැන කරුණු පතක් ඔස්සේ උගන්වනවාද ඔවුන් වනාහි ඒ දැඡ්ටී ආශ්චර්යය ස්පර්ශයෙන් තොරව විදිනවා යන කරුණ සිදුවිය තො හැකි දෙයක් ම යි.

145. තතු හික්බවේ යෝ තො සමණබාහුමණා අපරන්තකප්පිකා අපරන්තානුදිවියිනෝ අපරන්ත. ආරබිහ අනේකවිහිතානි අධිවුත්තිපදානි අහිවදන්ති වතුවත්තාරිසාය වත්පූහි, තො වතු අක්ෂක්දු එස්සා පටිසංවේදිස්සන්තිති තොත්. යාන. විෂ්පති.

145. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දැඡ්ටී අතර යම් ඒ අපරාන්තකල්පික වූ අපරාන්තදැඡ්ටීගතික වූ ගුමණ බාහුමණයින් අපරාන්තය ගැන කරුණු හතක් හතරක් ඔස්සේ අනේකවිධ ආකල්ප මතවාද අදහස් දැඡ්ටී උගන්වනවාද ඔවුන් වනාහි ඒ දැඡ්ටී ආශ්චර්යය ස්පර්ශයෙන් තොරව විදිනවා යන කරුණ සිදුවිය තො හැකි දෙයක් මයි.

146. තතු හික්බවේ යෝ තො සමණබාහුමණා පුබින්තකප්පිකා ව අපරන්තකප්පිකා ව පුබින්තාපරන්තකප්පිකා ව පුබින්තාපරන්තා-නුදිවියිනෝ පුබින්තාපරන්ත. ආරබිහ අනේකවිහිතානි අධිවුත්තිපදානි අහිවදන්ති ද්වාසවියා වත්පූහි, තො වතු අක්ෂක්දු එස්සා පටිසංවේදිස්සන්තිති තොත්. යාන. විෂ්පති.

146. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දැඡ්ටී අතර යම් ඒ අපරාන්තකල්පික වූ පුර්වන්තකල්පික වූ අපරාන්තදැඡ්ටීගතික වූ පුර්වන්තදැඡ්ටීගතික වූ ගුමණ බාහුමණයින් අපරාන්තය ගැන කරුණු හැටදෙකක් ඔස්සේ අනේකවිධ

ଆකල්ප මතවාද අදහස් දෘශ්‍රී උග්‍රන්වත්වාද මුළුන් වනාහි ඒ දෘශ්‍රී ආශ්‍රාදය ස්ථර්යෝන් තොරව විදිනවා යන කරුණ සිදුවිය නො හැකි දෙයක් ම යි.

147. තතු හික්බවේ යේ තේ සමණ්ඩාහ්මණා සස්සතවාදා සස්සත්. අත්තානක්ද්ව ලෝකක්ද්ව පක්ෂකාපෙන්ති වතුහි වත්පුහි, යේපි තේ සමණ්ඩාහ්මණා ඒක-වසස්සතිකා ඒක-වෘෂ්මස්සතිකා, යේපි තේ සමණ්ඩාහ්මණා අන්තානන්තිකා, යේපි තේ සමණ්ඩාහ්මණා අමරා-වික්බේපිකා, යේපි තේ සමණ්ඩාහ්මණා අධි-වසමුළුප්පන්තිකා, යේපි තේ සමණ්ඩාහ්මණා පුබින්තකප්පිකා, යේපි තේ සමණ්ඩාහ්මණා උද්ධමාසාතනිකා සක්ෂිවාදා, යේපි තේ සමණ්ඩාහ්මණා උද්ධමාසාතනිකා අසක්ෂිවාදා, යේපි තේ සමණ්ඩාහ්මණා උද්ධමාසාතනිකා නොවසක්ෂි-සක්ෂිවාදා, යේපි තේ සමණ්ඩාහ්මණා උ-හේදවාදා, යේපි තේ සමණ්ඩාහ්මණා දිවියධම්මනිබානවාදා, යේපි තේ සමණ්ඩාහ්මණා අපරන්තකප්පිකා, යේපි තේ සමණ්ඩාහ්මණා පුබින්තකප්පිකා ව අපරන්තකප්පිකා ව පුබින්තාපරන්තකප්පිකා ව, පුබින්තාපරන්තා-නුදිවිධිනෝ පුබින්තාපරන්තන. ආරබිහ අනේකවිහිතානි අධිවුත්තිපදානි අහිවදන්ති ද්වාසවිධියා වත්පුහි, සබඩා තේ ජහි එස්සායන්හි ප්‍රස්ස ප්‍රස්ස පටිසංවේදෙන්ති. තේසං වේදනාප-වයා ත්‍යෙහා, ත්‍යෙහාප-වයා උපාදානං, උපාදානප-වයා හවෝ, හවිප-වයා ජාති, ජාතිප-වයා ජරාමරණ. සෝකපරිදේවදුක්බදෝමනස්ස උපායාසා සම්හවන්ති. යතේ රෝ හික්බවේ හික්බු ජන්තන. එස්සායන්තනාන. සමුද්‍යය. ව අත්ථගම. ව අස්සාද. ව ආදිනව. ව නිස්සරණ. ව යථාහුතන. පජානාති, අය. ඉමෙහි සබඩාහිස්ව උත්තරිතර. පජනාති.

147. පින්වත් මහණෙනි, ඔය දෘශ්‍රීවලට අයත්වන යම් ඒ ගාස්වතවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයන් ආත්මයත් ලෝකයත් මතවාද හතරක් මස්සේ සදාකාලික යි කියලා උග්‍රන්වත්වාද, යම් ඒ ඇතුම් මතවාදයක් ගාස්වතවාදී වූ ඇතුම් මතවාදයක් අගාස්වතවාදී වූත් මත පවසන ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවාද, ඒ වගේ ම ලෝකය අන්තවත් ය, අනන්තවයත් ය යන මතය පවසන යම් ඒ ගුමණබාහ්මණයින් ඉන්නවාද, ඒ වගේ ම ප්‍රශ්න විමසදිදී වවනයෙන් මගහුර ආදෙකු මෙන් ලිස්සා යන අමරාවික්ෂේපවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවාද, ඒ වගේ ම ලෝකය ඉබේ හටගන් බව පවසන යම් ඒ අධිවිවසමුළුප්පන්තවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවාද, අතීත ණීවිතයේ කෙළවර ගැන මතවාද පවසන පුරුව අන්ත දෘශ්‍රීගතික වූ යම් ඒ ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවාද, මරණීන් මත සක්ෂි සහිත වන්නේ යැයි මතවාද

පවසන යම් ඒ උද්ධමාසාතනික සඡ්ජ්ඩ්වාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවාද, මරණින් මතු සඡ්ජ්ඩ් රහිත වන්නේ යැයි මතවාද පවසන යම් ඒ උද්ධමාසාතනික අසඡ්ජ්ඩ්වාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවාද, මරණින් මතු සඡ්ජ්ඩ් ඇත්තෙන්ත් තැකි සඡ්ජ්ඩ්, තැත්තෙන්ත් තැකි බවට පත් වන්නේ යැයි මතවාද පවසන යම් ඒ උද්ධමාසාතනික තොට්සඡ්ජදාතාසඡ්ජ්ඩ්වාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවාද, මරණින් මතු මුළුමණින් ම වැනසෙන්නේ යැයි මත පවසන යම් ඒ උච්චේදවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවාද, මෙලොව දී ම දැකින නිවනක් වශයෙන් මතවාද පවසන යම් ඒ දිටියධම්මනිබ්බාතවාදී වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවාද, අනාගතයෙහි කෙළවර අරහයා මතවාද පවසන යම් ඒ අපරාන්තකල්පික වූ ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවාද, යම් ඒ පුරුව අන්ත කල්පික වූ අපරාන්තකල්පික වූ ද පුරුව අන්ත අපර අන්ත කල්පික වූ ද, පුරුවන්ත අපරාන්තදෘශ්විගතික වූ ගුමණ බාහ්මණයින් පුරුව අන්තය හා අපරාන්තය ගැන කරුණු හැවදෙකක් ඔස්සේ අනේකවිධ ආකල්ප මතවාද අදහස් දැඟ්ටී උගත්වනවාද, ඒ සියලුලෝම ඇස් කණ් ආදී ස්පර්ශ ආයතන හය තුළින්බාහිර ආයතනයන් ස්පර්ශ කර කර ඒ දැඟ්ටී ආශ්වාදයන් විදිනවා. ඔවුන්ට විදීම හේතු කොටගෙන තණ්හාව ඇතිවෙනවා. තණ්හාව හේතු කොට ගෙන බැඳීම ඇතිවෙනවා. බැඳීම හේතු කොට ගෙන විපාක පිණිස කරම සකස් (හවය) වෙනවා. විපාක පිණිස කරම සකස්වීම හේතු කොට ගෙන උපදිනවා. ඉපදීම හේතු කොටගෙන ජරාමරණ සෝක වැළපිම් සුළුම් හෙළීම් දුක් දොමනස් හට ගන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, යම් කලෙක හික්ෂුව මේ ස්පර්ශ ආයතනයන් හයේ හටගැනීමත්, නැතිවීමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීතවයත්, තිස්සරණයත් ඇතිසැවියෙන් ම අවබෝධ කරගනී ද මේ හික්ෂුව ඔය කළින් කියාපු සියලු දැඟ්ටීවලට වඩා උත්තරිතර දේ (වතුරාරය සත්‍යය) දැනගත්තවා.

148. යේ හි කේවි හික්බවේ, සමණා වා බාහ්මණා වා පුබින්ත-කප්පිකා වා අපරන්තකප්පිකා වා පුබින්තාපරන්තකප්පිකා වා, පුබින්තාපරන්තානුදිවියෙළ පුබින්තාපරන්තා ආරඛ අනේකවිහිතානි අධිවුත්තිපදානි අහිවදන්ති, සබලේ තේ ඉමෙහේව ද්වාසටධියා වක්පුහි අන්තෝර්ජාලිකතා එන්ප සිතාව උම්මුජ්ජමානා උම්මුජ්ජන්ති, (නිමුජ්ජමානා නිමුජ්ජන්ති) එන්ප පරියාපන්තා අන්තෝර්ජාලිකතාව උම්මුජ්ජමානා උම්මුජ්ජන්ති, (නිමුජ්ජමානා නිමුජ්ජන්ති) සෙයාලාප හික්බවේ දක්බෝ කොටටෝ වා කොටට්වන්නොවාසී වා සුඩුම-ඡිකොන පාලේන පරිත්ත උදිකදහ. ඔත්ථාරෝ, තස්ස එවමස්ස: “යේ බෝ කේවි ඉමස්මේ. උදිකදහේ ව්‍යාරිකා පාණා, සබලේ තේ අන්තෝර්ජාලිකතා එන්ප සිතාව උම්මුජ්ජමානා

උම්මුජ්ජන්ති, (නිමුජ්ජමානා නිමුජ්ජන්ති). එත්ථ පරියාපන්නා අන්තෝජාලිකාතාව උම්මුජ්ජමානා උම්මුජ්ජන්ති, (නිමුජ්ජමානා නිමුජ්ජන්ති) එවමේව බෝ හික්බවේ, යේ ති කේවි සමණා වා බාහ්මණා වා ප්‍රබින්තකප්පිකා වා අපරන්තකප්පිකා වා ප්‍රබින්තාපරන්තකප්පිකා වා, ප්‍රබින්තාපරන්තානුදිවියෝ ප්‍රබින්තාපරන්ත. ආරඛ අන්කවිහිතානි අධිව්ත්තිපදානි අහිවදන්ති, සබඩේ තේ ඉමෙහේව ද්වාසටියා වත්පුහි අන්තෝජාලිකතා එත්ථ සිතාව උම්මුජ්ජමානා උම්මුජ්ජන්ති, (නිමුජ්ජමානා නිමුජ්ජන්ති) එත්ථ පරියාපන්නා අන්තෝජාලිකතාව උම්මුජ්ජමානා උම්මුජ්ජන්ති, (නිමුජ්ජමානා නිමුජ්ජන්ති).

149. පින්වත් මහණෙනි, යම් කිසි අපරාන්තකල්පික වූ පුර්වාන්තකල්පික වූන් පුර්වාන්ත අපරාන්තදැංච්ටිගතික වූ ග්‍රමණ බාහ්මණයින් පුර්වාන්තය හා අපරාන්තය ගැන කරුණු හැටදෙකක් ඔස්සේ අන්කවිධ ආකල්ප මතවාද අදහස් දැංච්ටි උගන්වනවාද, ඒ සියල්ලෝ ම මේ දැංච්ටිවාද හැටදෙක තමැති දැල ඇතුළට ම ශිහිල්ලයි ඉන්නේ. ඒ දැලට ම බැඳිලයි ඉන්නේ. මේ දැංච්ටිවාද තමැති දැල ඇතුළෙම යි උඩට එනවා තම් උඩට මතුවෙන්නේ. ශිලෙනවා තම් ශිලෙන්නේ. මේ දැංච්ටිවාද තමැති රාමුව තුළ ම යි ඉන්නේ. ඒ දැල ඇතුළෙම පැටලිලා උඩට එනවා තම් උඩට එන්නේ. ශිලෙනවා තම් ශිලෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, එක මේ වගේ දෙයක්. දක්ෂ මසුන් මරන්නෙක් ඉන්නවා. එක්කො ඔහු ගේ ගෝලයෙක් ඉන්නවා. ඔහු සියුම් සිදුරු ඇති දැලක් වතුර රිකක් තිබෙන දිය වලක අතුරනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. මේ දිය වලේ යමිතාක් ගොරෝසු සතුන් ඉන්නවා තම්, ඒ සියල් සතුන් ම මේ දැල ඇතුළට අහුවෙනවා. එතකොට මේ දැල තුළ ම යි තමයි ඔවුන් බැඳිලා ඉන්නේ. දැල තුළ ම යි උඩට එතොත් උඩට එන්නේ, ශිව තොත් ශිලෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහමයි යම් කිසි අපරාන්තකල්පික වූ පුර්වාන්තකල්පික වූ පුර්වාන්ත අපරාන්තදැංච්ටිගතික වූ ග්‍රමණ බාහ්මණයින් පුර්වාන්තය හා අපරාන්තය ගැන කරුණු හැටදෙකක් ඔස්සේ අන්කවිධ ආකල්ප මතවාද අදහස් දැංච්ටි උගන්වනවාද, ඒ සියල්ලෝ ම මේ දැංච්ටිවාද හැටදෙක තමැති දැල ඇතුළට ම ශිහිල්ලයි ඉන්නේ. ඒ දැලට ම බැඳිලයි ඉන්නේ මේ දැංච්ටිවාද තමැති දැල ඇතුළෙමයි උඩට එනවා තම් උඩට මතුවෙන්නේ. ශිලෙනවා තම් ශිලෙන්නේ. මේ දැංච්ටිවාද තමැති රාමුව තුළ තමයි ඒ දැල ඇතුළෙම පැටලිලා උඩට එනවා තම් උඩට එන්නේ. ශිලෙනවා තම් ශිලෙන්නේ.

149. උ-ඡීන්නහවනෙන්තිකෝ හික්බවේ තථාගතස්ස කායෝ තිවියනි. යාචස්ස කායෝ යස්සනි. තාව නෂ දක්ඩින්ති දේවමනුස්සා. කායස්ස හේදා උද්ධ. ජීවිතපරියාදානා න නෂ දක්ඩින්ති දේවමනුස්සා.

149. පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ ගේ බුදු සිරුර තිබෙන්නේ මුළුමණින්ම සිදුනු හව රහුන් ඇතිවයි. යම්තාක් කාලයක් තථාගත සිරුර තිබෙයි ද එතාක්කල් විතරයි දෙවි මිනිසුන් එය දකින්නේ. ඒ තථාගත සිරුර බිඳී යාමෙන් ජීවිතය නිමාවීමෙන් පසු දෙවිමිනිසුන්ට ඒ තථාගත සිරුර දකින්නට ලැබෙන්නේ තැ.

සෙයාලාපි හික්බවේ, අම්බපිණ්ඩියා වණට-ඡීන්නාය යානි කානිවී අම්බාති වණටපටිබද්ධාති. සාබාති තානි තදන්වයාති හවන්ති, ඒවමේව බෝ හික්බවේ උ-ඡීන්නහවනෙන්තිකෝ තථාගතස්ස කායෝ තිවියනි. යාචස්ස කායෝ යස්සනි. තාව නෂ දක්ඩින්ති දේවමනුස්සා. කායස්ස හේදා උද්ධ. ජීවිතපරියාදානා න නෂ දක්ඩින්ති දේවමනුස්සාති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. අම් පොකුරක් තියෙනවා. එය මුල් නවුවෙන් ගිලිහුන විට ඒ නවුව හා බැඳුණු යම්තාක් අම් ඇත්ද, ඒ සැම අඹයක් ම කුඩාණු තවුවත් සම්ඟම බිම වැටෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, අන්ත ඒ විදිහට ම තථාගතයන් වහන්සේ ගේ බුදු සිරුර තිබෙන්නේ මුළුමණින්ම සිදුනු හව රහුන් ඇතිවයි. යම්තාක් කාලයක් තථාගත සිරුර තිබෙයි ද එතාක්කල් විතරයි දෙවි මිනිසුන් එය දකින්නේ. ඒ තථාගත සිරුර බිඳී යාමෙන් ජීවිතය නිමාවීමෙන් පසු දෙවි මිනිසුන්ට ඒ තථාගත සිරුර දකින්නට ලැබෙන්නේ තැ.

150. ඒවා වුන්නේ ආයස්මා ආනන්දෝ හගවන්ත. ඒතදෝවෝව: “අ-ඡරිය. හන්නේ, අබිභාත. හන්නේ, කෝ නාමාය. හන්නේ ධම්මපරියායෝ?”ති.

මෙසේ වදාල විට ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන් හාගාවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනි, ආඟ්වර්යය යි. ස්වාමීනි, පුදුමසහගත යි. ස්වාමීනි, මේ ධර්ම කුමයට කියන නම මොකක් ද?”

“තස්මාතිහ ත්ව. ආනන්ද ඉම. ධම්මපරියාය. අන්ප්‍රාලන්ති’පි නෂ ධාරේහි. ධම්මප්‍රාලන්ති’පි නෂ ධාරේහි, ඉහුමජාලන්ති’පි නෂ ධාරේහි. දිවිජාලන්ති’පි නෂ ධාරේහි. අනුත්තරෝස්සංගාමවිජයෝති’පි නෂ ධාරේහි”ති.

එහෙම නම් පින්වත් ආනන්ද, මේ ධර්ම කුමය අර්ථාලය කියලා මතක තබා ගන්න. ධර්මජාලය කියලත් මතක තබා ගන්න. බ්‍රහ්මජාලය කියලත් මතක තබා ගන්න. දැඡ්ටිජාලය කියලත් මතක තබා ගන්න. අනුත්තරසංග්‍රාම විජය (දැඡ්ටි යුද්ධයෙන් ලැබූ උත්තරීතර ජයග්‍රහණය) කියලත් මතක තබා ගන්න.

ඉදමටෝව හගවා. අත්තමතා තේ හික්ඩු හගවතෝ හාසිත. අහිනන්දුන්ති,

හාගුවතුන් වහන්සේ මෙය වදාල සේක. සතුවූ සිත් ඇති ඒ හික්ෂුන් වහන්සේලා හාගුවතුන් වහන්සේ ගේ හාමිතය සතුවින් පිළිගත්තා.

ඉමස්මී. ව පන වෙයාකරණස්මී. හන්දමානේ දසසහස්සී ලෝකධානු අකම්පිත්පාති.

මෙම ව්‍යාකරණය (නාවාංග ගාස්තා සාසනයෙහිලා ඇතුළත් වන වෙයාකරණය) වදාරණ කල්හි දස දහසක් ලෝක ධාතු කම්පාවට පත්වූණා.

බජම්ජාලසුන්ත. නිවිධිත. පයිම. පලමු වෙති බ්‍රහ්මජාල සූත්‍රය නිමාවිය.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ හාගාවත් අරහත් සමමා සම්බුද්ධ රජාණන් වහන්සේට නමස්කාරවේවා!

2

සාමඟ්‍යාලපුත්‍රත්තා.

පැවිදි දිවියෙන් ලබන ප්‍රයෝගන ගැන වදාල දේපුම

1. ඒවා මේ සූත්‍රං. ඒකං සමය. හගවා රාජගහේ විහරති තීවකස්ස කෝමාරහ-වස්ස අම්බවනේ මහතා හික්ඩුස්සේන සඳුදී. අච්චිත්‍යෙළසේහි හික්ඩුසන්හි, තේන බෝ පන සමයේන රාජා මාගයේ ආජාතසන්තු වේදේහිපුත්තේ තදහුපෝසලේ පණ්ඩරසේ කෝමුදියා වාතුමාසිනියා ප්‍රණ්ඩාය ප්‍රණ්ඩමාය රත්තියා රාජාම-වපරිවුතේ උපරිපාසාදවරගතේ තිසින්නේ හෝති. අථ බෝ රාජා මාගයේ ආගාතසන්තු වේදේහිපුත්තේ තදහුපෝසලේ උදාන. උදානේසි:

1. මා හට අසන්නට ලැබුනේ මේ විදහටයි. ඒ දිනවල හාගාවතුන් වහන්සේ එක්දහස දෙසිය පර්‍යාගක් පමණ වූ මහත් හික්ශු සංස්යා සමග වැඩි සිටියේ රජගහනුවර තීවක කෝමාරහවිව ගේ අඩවනයේ. ඒ දිනවල ම මගය රජු වන වේදේහි පුතු අජාසත් රජතුමා ඒ පසලොස්වක පොහෝ ද්‍රවයෙහි රාජකීය ඇමතිවරුන් පිරිවරා ගෙන උඩුමහල් තළයෙහි වාචිවලා හිටියා. ඒ පුත්‍ර පොහෝ ද්‍රවය වනාහි සිවුමසක් පිරේදී කුමුද මල් පිපෙන පිරුණු සඳ ඇති රාත්‍රිය යි. ඉතින් වේදේහි පුතු අජාසත් මගය රජු ඒ සූත්‍ර පොහෝ ද්‍රවයේ මේ විදහට උදන් ඇතුවා.

“රමණීයා වත හෝ දෝෂිනා රත්ති, අහිරුපා වත හෝ දෝෂිනා රත්ති, දස්සනීයා වත හෝ දෝෂිනා රත්ති, පාසාදිකා වත හෝ දෝෂිනා රත්ති, ලක්බඳුකා වත හෝ දෝෂිනා රත්ති. කන්තු බිව්‍යාප සමණ. වා බ්‍රාහ්මණ. වා පයිරුපාසෙයාම යන්නේ පයිරුපාසතේ විත්ත. පසිදෙයා!”ති.

“හවත්ති, ඇත්තෙන් ම කිසි දොසක් නැති රමණීය රාත්‍රියක්! හවත්ති, ඇත්තෙන් ම කිසි දොසක් නැති ඉතා සුන්දර රාත්‍රියක්! හවත්ති, ඇත්තෙන් ම කිසි දොසක් නැති දරුණතිය රාත්‍රියක්! හවත්ති, ඇත්තෙන් ම කිසි දොසක් නැති ප්‍රසාදතිය රාත්‍රියක්! හවත්ති, ඇත්තෙන් ම කිසි දොසක් නැති ඉතා ම ලස්සන රාත්‍රියක්! අද වගේ ද්‍රවයක අප ගේ සිත පහදවාලිය හැකි මොන විදිහේ ගුමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු ඇසුරු කරන එක ද හොඳ” කියල.

2. එව. වුත්තේ අක්කුතරෝ රාජාම-වෙශ් රාජාතා. මාගධ. අජාතසත්ත්ව. වේදේහිපුත්ත. ඒතදවෝව: “අය. දේව පුරණෝ කස්සපෝ සංසී-ව ගණී ව ගණාවරියෝ ව ක්‍රානෝ යසස්සී තිත්ථාල-කරෝ සාඩුසම්මතෝ බහුජනසස රත්තක්කු විරපබ්බත්තෝ අද්ධගතෝ වයෝ අනුප්පත්තෝ. ත. දේවෝ පුරණ. කස්සප. පයිරුපාසත්. අප්පේවතාම දේවස්ස පුරණ. කස්සප. පයිරුපාසතෝ විත්ත. පසිදෙයා”නි. එව. වුත්තේ රාජ මාගයෝ අජාතසත්ත්ව වේදේහිපුත්තෝ තුණීහි අහෝසි.

2. මෙසේ පැවසු විට එක්තරා රජ ඇමුතියෝක් වේදේහි පූත්‍ර අජාසත් මගධ රජු හට මෙහෙම කිවිවා. “දේවයන් වහන්ස, මේ පුරණ කස්සප ලොකු ගෝල පිරිසක් ඇතුව ඉන්නවා. ගොඩාක් පිරිස ඉන්නවා. ඒ පිරිසට ආවාරයවරයෝක්. ප්‍රසිද්ධ යි. කිරිතිමත්. ආගමික නායකයෝක්. බොහෝ දෙනා අතර හොඳයි කියල සම්මත යි. පැවිදි වෙලා ගොඩාක් කළේ වෙනවා. පිළිවෙළින් වයසට ගිහිල්ලයි ඉන්නේ. දේවයන් වහන්සේ ඒ පුරණ කස්සපයා ඇසුරු කරණ සේකවා! පුරණ කස්සපයන් ඇසුරු කරන දේවයන් වහන්සේ ගේ සිත පහදින්නේ ම යි” කියල. එතකොට වේදේහිපූත්‍ර අජාසත් මගධ රජ (උනන්ද්‍රවක් නො දක්වා) තිශ්ශේඛ වූණා.

3. අක්කුතරෝපි බෝ රාජාම-වෙශ් රාජාතා. මාගධ. අජාතසත්ත්ව. වේදේහිපුත්ත. ඒතදවෝව: “අය. දේව මක්බලී ගෝසාලෝ සංසී-ව ගණී ව ගණාවරියෝ ව ක්‍රානෝ යසස්සී තිත්ථාල-කරෝ සාඩුසම්මතෝ බහුජනසස රත්තක්කු විරපබ්බත්තෝ අද්ධගතෝ වයෝ අනුප්පත්තෝ. ත. දේවෝ මක්බලී ගෝසාල. පයිරුපාසත්. අප්පේවතාම දේවස්ස මක්බලී. ගෝසාල. පයිරුපාසතෝ විත්ත. පසිදෙයා”නි. එව. වුත්තේ රාජ මාගයෝ අගාතසත්ත්ව වේදේහිපුත්‍ර අජාසත් මගධ රජ නට මෙකරුණ පැවසුවා. “දේවයන් වහන්ස, මේ මක්බලී ගෝසාල ලොකු ගෝල පිරිසක් ඇතුව ඉන්නවා. ගොඩාක් පිරිස ඉන්නවා. ඒ පිරිසට ආවාරයවරයෝක්. ප්‍රසිද්ධ යි. කිරිතිමත්. ආගමික නායකයෝක්. බොහෝ දෙනා අතර හොඳයි කියල සම්මත යි. පැවිදිවෙලා ගොඩාක් කළේ වෙනවා. පිළිවෙළින් වයසට ගිහිල්ලයි ඉන්නේ. දේවයන් වහන්සේ ඒ මක්බලී ගෝසාල ඇසුරු කරණ සේකවා! මක්බලී ගෝසාලයන් ඇසුරු කරන දේවයන් වහන්සේ ගේ සිත පහදින්නේ ම යි” කියල. එතකොට වේදේහිපූත්‍ර අගාසත් මගධ රජ (උනන්ද්‍රවක් නො දක්වා) තිශ්ශේඛ වූණා.

3. ර් ලභට වෙනත් රජ ඇමුතියෝක් වේදේහිපූත්‍ර අජාසත් මගධ රජ නට මෙකරුණ පැවසුවා. “දේවයන් වහන්ස, මේ මක්බලී ගෝසාල ලොකු ගෝල පිරිසක් ඇතුව ඉන්නවා. ගොඩාක් පිරිස ඉන්නවා. ඒ පිරිසට ආවාරයවරයෝක්. ප්‍රසිද්ධ යි. කිරිතිමත්. ආගමික නායකයෝක්. බොහෝ දෙනා අතර හොඳයි කියල සම්මත යි. පැවිදිවෙලා ගොඩාක් කළේ වෙනවා. පිළිවෙළින් වයසට ගිහිල්ලයි ඉන්නේ. දේවයන් වහන්සේ ඒ මක්බලී ගෝසාල ඇසුරු කරණ සේකවා! මක්බලී ගෝසාලයන් ඇසුරු කරන දේවයන් වහන්සේ ගේ සිත පහදින්නේ ම යි” කියල. එතකොට වේදේහිපූත්‍ර අගාසත් මගධ රජ (උනන්ද්‍රවක් නො දක්වා) තිශ්ශේඛ වූණා.

4. අක්කුතරෝපී බෝ රාජාම-වෝ රාජානා මාගධ。 අජාතසත්ත්ව。 වේදේහිපුත්ත。 එතදෝට්ටුව: “අය。 දේව අභිතෝ කේසකම්බලෝ සංසී වෙ ගණී ව ගණාවරියෝ ව ක්‍රාන්තෝ යසස්සී තිත්ථාම-කරෝ සාමුහ්‍යම්මතෝ බහුජනස්ස රත්තක්කු විරපබිජිතෝ අද්ධගතෝ වයෝ අනුප්පතෝ. ත. දේවෝ අභිත。 කේසකම්බල。 පයිරුපාසත්‍ර。 අප්පෝවනාම දේවස්ස අභිත。 කේසකම්බල。 පයිරුපාසතෝ විත්ත. පසීදෙයා” නි. එව. වූත්තේ රාජ මාගධෝ අජාතසත්ත්ව වේදේහිපුත්තෝ තුණීහි අහෝසි.

4. ඊ ලගට වෙනත් රජ ඇමැතියෙක් වේදේහිපුත්‍ර අජාසත් මගධ රජු හට මෙකරුණ පැවසුවා. “දේවයන් වහන්ස, මේ කේසකම්බල අභිත ලොකු ගෝල පිරිසක් ඇතුව ඉත්තවා. ගොඩික් පිරිස ඉත්තවා. ඒ පිරිසට ආචාර්යවරයෙක්. ප්‍රසිද්ධ යි. කිරිතිමත්. ආගමික නායකයෙක්. බොහෝ දෙනා අතර හොඳයි කියල සම්මත යි. පැවිදිවෙලා ගොඩික් කල් වෙනවා. පිළිබෙළින් වයසට ගිහිල්ලයි ඉත්තේ. දේවයන් වහන්සේ ඒ කේසකම්බල අභිත ඇසුරු කරණ සේකවා! කේසකම්බල අභිතයන් ඇසුරු කරන දේවයන් වහන්සේ ගේ සිත පහදින්නේ ම යි” කියල. එතකොට වේදේහිපුත්‍ර අජාසත් මගධ රජු (උනන්ද්‍රවක් නො දක්වා) තිශ්ශේඛ වූණා.

5. අක්කුතරෝපී බෝ රාජාම-වෝ රාජානා මාගධ。 අජාතසත්ත්ව。 වේදේහිපුත්ත。 එතදෝට්ටුව: “අය。 දේව පකුදේ ක-වායනෝ සංසී වෙ ගණී ව ගණාවරියෝ ව ක්‍රාන්තෝ යසස්සී තිත්ථාම-කරෝ සාමුහ්‍යම්මතෝ බහුජනස්ස රත්තක්කු විරපබිජිතෝ අද්ධගතෝ වයෝ අනුප්පතෝ. ත. දේවෝ පකුද。 ක-වායන。 පයිරුපාසත්‍ර。 අප්පෝවනාම දේවස්ස පකුද。 ක-වායන。 පයිරුපාසතෝ විත්ත. පසීදෙයා” නි. එව. වූත්තේ රාජ මාගධෝ අගාතසත්ත්ව වේදේහිපුත්‍රෝ තුණීහි අහෝසි.

5. ඊ ලගට වෙනත් රජ ඇමැතියෙක් වේදේහිපුත්‍ර අජාසත් මගධ රජු හට මෙකරුණ පැවසුවා. “දේවයන් වහන්ස, මේ පකුද කවිවායන ලොකු ගෝල පිරිසක් ඇතුව ඉත්තවා. ගොඩික් පිරිස ඉත්තවා. ඒ පිරිසට ආචාර්යවරයෙක්. ප්‍රසිද්ධ යි. කිරිතිමත්. ආගමික නායකයෙක්. බොහෝ දෙනා අතර හොඳයි කියල සම්මතයි. පැවිදිවෙලා ගොඩික් කල් වෙනවා. පිළිබෙළින් වයසට ගිහිල්ලයි ඉත්තේ. දේවයන් වහන්සේ ඒ පකුද කවිවායන ඇසුරු කරණ සේකවා! පකුද කවිවායනයන් ඇසුරු කරන දේවයන් වහන්සේ ගේ සිත පහදින්නේ ම යි” කියල. එතකොට වේදේහිපුත්‍ර අගාසත් මගධ රජු (උනන්ද්‍රවක් නො දක්වා) තිශ්ශේඛ වූණා.

6. අන්දකුතරෝපි බෝ රාජාම-වෝ රාජාන. මාගය. අජාතසත්ත්ව. වේදේහිපුත්ත. එකදවෝවූ: “අය. දේව සංක්ෂේපයෝ බෙලවියපුත්තේ සංසී වේ ගණී ව ගණාවරියෝ ව කුළාතේ යසස්සී තික්ල.කරෝ සාධුසම්මතේ බහුතනස්ස රත්තක්කු විරපබැඳීනෝ අද්ධගතෝ වයෝ අනුප්පත්තේ. ත. දේවෝ සංක්ෂේපය. බෙලවියපුත්ත. පයිරුපාසතු. අප්පේවතාම දේවස්ස සංක්ෂේපය. බෙලවියපුත්ත. පයිරුපාසනෝ විත්ත. පසීදෙයා”නි. එව. වුත්තේ රාජා මාගයේ අජාතසත්ත්ව වේදේහිපුත්තේ තු නේහි අහෝසි.

6. ඊ ලෙඛට වෙනත් රජ ඇමැතියෙක් වේදේහිපුතු අජාසන් මගධ රජු හට මෙකරුණ පැවසුවා. “දේවයන් වහන්සේ, මේ බෙළවියපුත්ත සංජය ලොකු ගෝල පිරිසක් ඇතුව ඉන්නවා. ගොඩක් පිරිස ඉන්නවා. ඒ පිරිසට ආවාර්යවරයෙක්. ප්‍රසිද්ධ යි. කිරතිමත්. ආගමික නායකයෙක්. බොහෝ දෙනා අතර හොඳයි කියල සම්මතයි. පැවිදිවෙලා ගොඩක් කළ වෙනවා. පිළිවෙළින් වයසට ගිහිල්ලයි ඉන්නේ. දේවයන් වහන්සේ ඒ බෙළවියපුත්ත සංජය ඇසුරු කරණ සේකවා! බෙළවියපුත්ත සංජය ඇසුරු කරන දේවයන් වහන්සේ ගේ සිත පහදින්නේ ම යි” කියල. එතකාට වේදේහිපුතු අජාසන් මගධ රජු (අනත්දුවක් තො දක්වා) තිශ්චබිද විණා.

7. අක්කනරෝගී බෝ රාජාම-වෝ රාජාන. මාගධ. අජාතසත්ත්ව. වේදේහිපුත්ත. ඒතදවෝව: “අය. දේව නිගණෝයේ නාතපුත්තේ පාසි වෙ-ව ගණී ව ගණාවරියෝ ව ක්‍රාතේ යසස්සී තික්ල්.කරෝ සාඩුසම්මතේ බහුජනස්ස රත්තක්කු විරපබැංතේ අද්ධගතෝ වයෝ අනුජ්පත්තේ. ත. දේවෝ නිගණෝය. නාතපුත්ත. පයිරුපාසත්. අප්පේවනාම දේවස්ස නිගණෝය. නාතපුත්ත. පයිරුපාසතේ විත්ත. පසීදෙයා”නි. එව. වූත්තේ රාජා මාගධේ අජාතසත්ත්ව වේදේහිපුත්තේ තුළෙහි අහෝසි.

7. ඊ ලගට වෙනත් රජ ඇමැතියෙක් වේදේහිපුතු අජාසන් මගධ රුපු හට මෙකරුණ පැවසුවා. “දේවයන් වහන්සි, මේ නාතපුත්ත නිස්සේයි ලොකු ගෝල පිරිසක් ඇතුව ඉන්නවා. ගොඩික් පිරිස ඉන්නවා. ඒ පිරිසට ආවාර්යවරයෙක්. ප්‍රසිද්ධ යි. කිරතිමත්. ආගමික නායකයෙක්. බොහෝ දෙනා අතර හොඳයි කියල සම්මතයි. පැවිදිවෙලා ගොඩික් කළ වෙනවා. පිළිවෙළින් වයසට ගිහිල්ලයි ඉන්නේ. දේවයන් වහනසේ ඒ නාතපුත්ත නිස්සේයි ඇසුරු කරණ සේක්වා! නාතපුත්ත නිස්සේයි ඇසුරු කරන දේවයන් වහනසේ ගේ සිත පහදින්නේ ම සි” කියල. එතකොට වේදේහිපුතු අජාසන් මගධ රජ (උනන්ද්‍රවක් තො දක්වා) නිශ්චලී වුණා.

8. නොන බෝ පන සමයේන ජීවකෝ කෝමාරහ-වෝ රක්දෙක්දෝ මාගධස්ස අජාතසත්ත්වස්ස වේදේහිපුත්තස්ස අවිදුරේ තුණේහිහැනෝ නිසින්නො හෝති. අප බෝ රාජා මාගධෝ අජාතසත්ත් වේදේහිපුත්තන්නො ජීවක. කෝමාරහ-ව්‍ය. එතදෙවාව: “තව්. පන සම්ම ජීවක කි. තුණේහි?”ති.

8. ඒ වෙළාවේ දී ජීවක කෝමාරහවිවයන් වේදේහි පුත් අජාසත් මගධ රුතුට තුදුරින් නිශ්චලිදව වාචිවෙළා හිටියා. එතකොට වේදේහිපුත් අජාසත් මගධ රුතු ජීවක කෝමාරහවිවයන්ගෙන් මෙහෙම ඇහුවා. “යහළ ජීවකය, ඔබ මොකද නිශ්චලිදව ඉන්නො?”

“අය. දේව හගවා අරහ. සම්මාසම්බුද්ධෝ අම්හාක. අම්බවනේ විහරති මහතා හික්බූස.සේන සද්ධි. අච්චතේළසේහි හික්බූසන්හි. ත. බෝ පන හගවන්ත. ගෝතම. එව. කලුයාණෝ කිත්තිසද්ධෝ අඛුග්ගනෝ: “ඉතිපි සේ හගවා අරහ. සම්මාසම්බුද්ධෝ විත්තාවරණසම්පන්නො” සුගනෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසදම්මසාරලී සත්ථා දේවමනුස්සාන. බුද්ධෝ හගවා”ති. ත. දේවෝ හගවන්ත. පයිරුපාසනු. අප්පේවනාම දේවස්ස හගවන්ත. පයිරුපාසන්හි විත්ත. පසිදෙයු”ති.

“දේවයන්වහන්ස, මේ අරහත්වූ සම්මා සම්බුදුවූ හාගාවතුන්වහන්සේ එක්දහස් දෙසිය පනහක් පමණ වූ මහත් හික්ෂ සංසයා සමග අප ගේ අඹ වනයෙහි වැඩ ඉන්නවා. ඒ හාගාවත් ගොතමයන් වහන්සේ ගැන මෙබදු කළුයාණ වූ කිරති සෝඡාවක් පැනිර ගිහින් තිබෙනවා. මේ අයුරින් ඒ හාගාවතුන් වහන්සේ අරහ. වන සේක! සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක! විත්තාවරණ සම්පන්ත වන සේක! සුගත වන සේක! ලෝකවිදු වන සේක! අනුත්තරෝ පුරිසදම්ම සාරලී වන සේක! සත්ථා දේව මනුස්සාන. වන සේක! බුද්ධ වන සේක! හගවා වන සේක! කියල. දේවයන් වහන්සේ ඒ හාගාවතුන් වහන්සේ ව ඇසුරු කළ මැතිව. ඒ හාගාවතුන් වහන්සේව ඇසුරු කරන්නා වූ දේවයන් වහන්සේ ගේ සිත පහදිනවා ම යි.”

“නොන හි සම්ම ජීවක හත්ථියානානි කජ්ජාපේහි”ති.

“එහෙම නම් යහළ ජීවකය, ඇත් වාහනයන් පිළියෙළ කරන්න.”

9. එව. දේවානි බෝ ජීවකෝ කෝමාරහ-වෝ රක්දෙක්දෝ මාගධස්ස අජාතසත්ත්වස්ස වේදේහිපුත්තස්ස පටිස්සුත්වා පන්දුවමන්නානි හත්ථිකා-

සතානි කප්පාපෙන්වා රක්ෂෙයෝ ව ආරෝහණීය නාග, රක්ෂෙයෝ මාගධස්ස අජාතසන්තුස්ස වේදේහිපුන්තස්ස පටිවේදේයි: “කප්පිතානි බෝ තො දේව හත්ථියානානි යස්සදානි කාල මණ්ඩුයි”නි.

9. “එසේය දේවයන් වහනස්” කියල කෝමාරහව්ව ජීවකයන් වේදේහිපුන්තු අජාසන් මගධ රුෂ්ට පිළිතුරු දිල පන්සියයක් පමණ ඇතින්නියන් සරසවල, රජතුමාවත් නැහිමට සුදුසු හස්තියෙක්ව සරසවල වේදේහිපුන්තු අජාසන් මගධ රුෂ්ට “දේවයන් වහනස්, ඔබ උදෙසා ඇත්වාහනයන් සරසවල තියෙනවා. යම් ගමනකට දැන් කාලය තම් ඒ ගැන සිතතු මැත්ව” කියල දැනුම් දුන්නා.

අථ බෝ රාජ මාගධේ අජාතසන්තු වේදේහිපුන්තො පක්ෂවසු හත්ථිනිකාසන්සු ප-වේකා ඉත්ථියෝ ආරෝපෙන්වා ආරෝහණීය නාග. අහිරුහින්වා උක්කාසු බාරියාමානාසු රාජගහමිනා තියාසි මහ-ව රාජානුහාවෙන. යේන ජීවකස්ස කෝමාරහ-වස්ස අම්බවන. තොන පායාසි.

එතකොට වේදේහිපුන්තු අජාසන් මගධ රුෂ්ට පන්සියයක් ඇතිනියන් පිට එක් එක් කාන්තාව බැහින් නාවලා තමන්ට තහින්ට සුදුසු ඇතා පිට තමනුත් නැහළා දුඩුවැට පහත් දරාගෙන සිටිදී මහත් වූ රාජ ආනුහාවය ඇතිව රජගහ තුවරින් නිකම් කෝමාරහව්ව ජීවක ගේ අඟ වනය තිබෙන තැනට පිටත් වුණා.

10. අථ බො රක්ෂෙයෝ මාගධස්ස අජාතසන්තුස්ස වේදේහිපුන්තස්ස අවිදුරේ අම්බවනස්ස අඩුදේව හය. අඩු ජමිහිතත්තා. අඩු ලෝමහංසෝ. අථ බෝ රාජ මාගධේ අගාතසන්තු වේදේහිපුන්තො සිතො සංචිග්ගො ලෝමහවියජාතො ජීවක. කෝමාරහ-ව. ඒතදවෝව: “ක-වි ම. සමම ජීවක න වන්දේ-සි? ක-වි ම. සමම ජීවක න පලම්හේසි? ක-වි ම. සමම ජීවක න ප-වත්ථිකාත. දේසි? කථ. හි නාම තාවමහතො හික්බුස-සස්ස අඩ්ඩ-තේලසාන. හික්බුසතාත. තොව බිජිතසද්දේ හවස්සති න උක්කාසිතසද්දේ න නිග්සෝසෝ?”නි.

10. එතකොට වේදේහිපුන්තු අගාසන් මගධ රුෂ්ට අඟ වනයට ල. වේදී හයක් ම යි ඇතිවුණේ. තැනි ගැනීමකුයි ඇති වුණේ. ලොමු ඔහගැනීමකුයි ඇති වුණේ. ඉතින් වේදේහිපුන්තු අගාසන් මගධ රුෂ්ට හය වේලා, තැනි අරගෙන ඇඟේ මවිල් කෙලින් කරගෙන ජීවක කෝමාරහව්වයන් හට මෙහෙම කිවිවා.

“ඒය යහළි ඒවිකය, මාව රවිච්චුවේ තැන්ද? ඒය යහළි ඒවිකය, මාව මූලා කලේ තැන්ද? ඒය යහළි ඒවිකය, මාව සතුරන්ට පාවලා දෙන්නේ තැන්ද? එක්දහස් දෙසිය පණහක් පමණ වූ ඔතරම් ම මහත් හික්ෂු සහ පිරිසක ගේ කිවිසුම් හඩකවත් තැත්තේ කොහොම ද? උගුරපාදන හඩකවත් තැත්තේ මොකද? කිසි ම සදායක් තැත්තේ මොකද?”

“මා භායි මහාරාජ, න ත දේව වක්දේ-මි. න ත දේව පලමිහේ-මි. න ත දේව ප-වත්ලිකාන දේ-මි. අහික්කම මහාරාජ, අහික්කම මහාරාජ, ඒන් මණ්ඩලමාලේ දීපා ක්‍රියත්ති”ති.

“මහා රාජයාණෙනි, බිය නො විනු මැනවි. මං ඔබව රව්වන කෙනෙක් නොවේයි. මං ඔබව මූලා කරන කෙනෙක් නොවේයි. මං ඔබව සතුරන්ට පාවලා දෙන්නේ තැනු. මහා රාජයාණෙනි, ඉදිරියටම වඩිනු මැනවි. මහා රාජයාණෙනි, ඉදිරියටම වඩිනු මැනවි. අර රස්වීම් ගාලවේ පහන් දැල්වෙමින් තියෙනවා.”

11. අථ බෝ රාජා මාගයේ අජාතසත්ත්ව වේදේහිපුත්තේ යාචිකා තාගස්ස තුම් නාගේන ගන්ත්වා තාගා ප-වෝරෝහින්වා පත්තිකෝර්ව යේන මණ්ඩලමාලස්ස ද්වාර තේතුපසංකමි. උපසංකමින්වා ඒවික කෝමාරහ-ව- ඒත්දවෝව: “කහං පන සම්ම ඒවික හගවා?”ති.

11. එතකොට වේදේහිපුත් අජාසත් මගය රජතුමා ඇතුපිටින් යා හැකි තරම් දුර ගොස් ඇතුපිටින් බැස පා ගමනින් ම රස්වීම් ගාලාවේ දොරටුව තෙක් පැමිණුනා. පැමිණුලා ඒවික කෝමාරහවිවයන්ගෙන් මෙහෙම ඇපුවා. “යහළි ඒවිකය, භාගුවතුන් වහන්සේ කොහොද?”

“ඒසේ මහාරාජ හගවා, ඒසේ මහාරාජ හගවා මත්කයිම. එමහං නිස්සාය පුරන්ථාහිමුයේ තිසින්නේ පුරක්බනේ හික්බුසංසස්ස”ති.

“මහා රාජයාණෙනි, අර වැඩ ඉන්නේ භාගුවතුන් වහන්සේ. මහා රාජයාණෙනි, මැද කණුවට පිට දී පෙරදිගට මූණලා හික්ෂු සංසයා පිරිවරා ගෙන භාගුවතුන් වහන්සේ තමයි අර වැඩ ඉන්නේ.”

12. අථ බෝ රාජා මාගයේ අජාතසත්ත්ව වේදේහිපුත්තේ යේන හගවා තේතුපසංකමි. උපසංකමින්වා ඒකමන්තං අවියාසී. ඒකමන්තං යිනෝ බෝ රාජා මාගයේ අගාතසත්ත්ව වේදේහිපුත්තේ තු න්හීනුත. තු න්හීනුත.

හික්බුසංසං අනුවිලෝකෙන්වා රහදම්ව විප්පසන්නං, උදානං උදානේසි: “ඉම්නා මේ උපසමෙන උදායිහද්දෝ කුමාරෝ සමන්නාගතෝ හෝතු යේන්තරහි උපසමෙන හික්බුසංසෝ සමන්නාගතෝ”ති.

12. එතකොට වේදේහිපුතු අජාසන් මගය රජතුමා හාගාවතුන් වහන්සේ වැඩසිටින තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා එකත්පස්ව හිට ගත්තා. එකත්පස්ව සිටි වේදේහිපුතු අජාසන් මගය රජතුමා මනා සේ පහන් වූ දිය ඇති විලක් පරිද්දෙන් ඉතාමත් නිශ්චලිදව වැඩසිටිනා හික්ෂු සංසයා දෙසි හොඳින් ඇස් යොමා බලා මේ උදානය පැවුසුවා. “දැන් මෙහි වැඩසිටින හික්ෂු සංසයා යම් සංසිදිමකින් යුතු තම මාගේ උදායිහද්ද කුමරා ද මෙවැනි සංසිදිමෙන් යුතු වේවා” කියලා.

“අගමා බෝ ත්වං මහාරාජ යථාපේම්”ති?

“පින්වත් මහාරාජ, ඔබේ සිත ප්‍රෝමය ඇති දිගාවට ගියා නොද?”

“පියෝ මේ හන්තේ උදායිහද්දෝ කුමාරෝ. ඉම්නා මේ හන්තේ උපසමෙන උදායිහද්දෝ කුමාරෝ සමන්නාගතෝ හෝතු යේන්තරහි උපසමෙන හික්බුසංසෝ සමන්නාගතෝ”ති.

“ස්වාමීනි, උදායි හදු කුමාරයා මට හරි ප්‍රිය යි. ස්වාමීනි, ඒ නිසයි දැන් මෙතැන වැඩසිටින හික්ෂු සංසයා යම් සංසිදිමකින් යුතුක්ත තම උදායි හදු කුමාරයා ද මෙබලු සංසිදිමෙන් යුතු වේවා යි කියල හිතුවේ.”

13. අථ බෝ රාජා මාගයෝ අජාතසන්තු වේදේහිපුත්තෝ හගවන්ත්. අහිවාදෙන්වා හික්බුසංසස්ස අක්ෂරලිම්පණාමෙන්වා ඒකමත්ත. නිසිදි. ඒකමත්ත. නිසින්නො බෝ රාජා මාගයෝ අගාතසන්තු වේදේහිපුත්තෝ හගවන්ත්. ඒකදවෝව්: “පු-ශේයාමහ. හන්තේ හගවන්ත්. කිණ්විදේව දේසිං, සි- මේ හගවා විකාස. කරෝති පක්ෂසස්ස වෙයාකරණායා”ති.

13. එවිට වේදේහිපුතු අගාසන් මගය රජතුමා හාගාවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට හික්ෂු සංසයා ද, ඇදිලි බැඳ වැඳ එකත්පස්ව වාච්චා. එකත්පස්ව වාච්චා වේදේහි පුතු අගාසන් මගය රජතුමා හාගාවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවුසුවා. “ඉදින් හාගාවතුන් වහන්සේ මා හට ප්‍රශ්නයක් අසන්නට අවසර දෙන සේක් තම ස්වාමීනි, මං හාගාවතුන් වහන්සේගෙන් සුළු කරුණක් අසන්නට කුමතියි.

“පූ-ඡ මහාරාජ යදාකංඩසි”නි.

“පින්වත් මහාරාජ, යමක් අසන්ට කැමති තම් එය අසනු මැතිව.”

14. “යථා තු බෝ හන්තේ පූඩ්‍රිසිප්පායතනාති සෙයාලීදා: හන්ථාරෝහා අස්සාරෝහා රැලිකා ධනුග්ගහා १-ලකා වලකා පිණ්ඩායකා උග්ගා රාජප්‍රත්තා පක්බන්දිනෝ මහානාගා සුරා වම්මයෝධිනෝ දාසකප්පත්තා ආලාරිකා කප්පකා තහාපකා සුදා මාලාකාරා රජකා පේසකාරා තලකාරා කුම්භකාරා ගණකා මුද්දිකා, යානි වා පනඛ්ංකානිසි ඒවංගතිකානි පූඩ්‍රිසිප්පායතනාති, තේ දිවියේව ධම්මේ සන්දිවිධිකා සිප්පල්ල. උපත්වන්ති. තේ තේ අත්තාන. සුබෙන්ති පිනෙන්ති. මාතාපිතරෝ සුබෙන්ති පිනෙන්ති. පූත්තදාර. සුබෙන්ති පිනෙන්ති. මින්තාම-1- සුබෙන්ති පිනෙන්ති. සම්සේසු බාහුමණ්සු උද්ධග්ගික. දක්විණ. පතිචියාපෙන්ති සෝච්චාගික. සුබවිපාක. සිග්ගස. වත්තනික. සක්කා තු බෝ හන්තේ ඒවමේව දිවියේව ධම්මේ සන්දිවිධික. සාමඟ්ංඡලල. පක්ංංජාපේත්තුන්ති.”

14. ස්වාමීනි, ඉගෙන ගත යුතු යම් ආකාර වූ ගිල්ප ගාස්තු රාභියක් තිබෙනවා. ඒ කියන්තේ ඇතරුවන් ඉන්තවා. අශ්වාරෝහකයන් ඉන්තවා. රියුදුරන් ඉන්තවා. දුණුවායන් ඉන්තවා. කොඩි ඔසවාගෙන යන අය ඉන්තවා. සේනා හසුරුවන අය ඉන්තවා. ආහාර සංවිධානය කරන අය ඉන්තවා. බලසම්පත්තා තිල දරන රාජ පූතුයින් ඉන්තවා. සේනා මැදට පතින සෙබවන් ඉන්තවා. හස්තිරාජයන් බඳ සෙබවන් ඉන්තවා. තතියම යුධවදින සෙබවන් ඉන්තවා. කඩු පළිහ දරන සෙබවුන් ඉන්තවා. ප්‍රවේනි දාස යෝධයන් ඉන්තවා. ආහාර පිසින සෙබවන් ඉන්තවා. තාවත සෙබවන් ඉන්තවා. සුපකාරයන් ඉන්තවා. මල්කරුවන් ඉන්තවා. රෙදිසෝදන අය ඉන්තවා. රෙදිවියන්නන් ඉන්තවා. බටපොතුවියන්නන් ඉන්තවා. වල. හදන්නන් ඉන්තවා. කිරුම් මිනුම් ගණක ආදිය දන්න අය ඉන්තවා. මෙවැනි තවත් ගිල්ප ගාස්තු වන තරම් තියෙනවා. ඒ ගිල්ප ගාස්තු ඉගෙනගත් උද්ධිය මේ තීවිතයේ දී ම එහි ප්‍රතිචලනියින් තීවත් ලෙනවා. ඒ ගිල්පය තිසා ම තමාවත් සුවිපත් කරවනවා. පිනවනවා. දෙම්විජියන්වත් සුවිපත් කරවනවා. පිනවනවා. යහළ මිනුයන්ව සුවිපත් කරවනවා. පිනවනවා. ගුමණ බාහුමණයන් කෙරෙහි අනාගතයේ සැප විපාක ඇති සුගතියට පමණුවන්නා වූ පින් රස්කිරීමට දත්පැන් පුදනවා. ඉහින් ස්වාමීනි, ගිහි තීවිතයේ දී ඔය විදිහට ප්‍රතිචල ලබදී පැවිදි තීවිතයෙනුත් ඔය ආකාරයෙන් ම ලබා ගන්නා ප්‍රයෝගන දක්වන්තට පුළුවන් ද?

15. “අහිජාතාසි තෝ ත්ව්. මහාරාජ ඉම්. පක්ද්හා. අක්ද්කේද් සමණබාහ්මණේ පු-ඡිතා”ති.

15. “පිත්වත් මහාරාජ, ඔබ මය ප්‍රශ්නය අනෙක් ගුමණ බාහ්මණයන්ගෙනුත් විමසු බවක් දත්තවා ද?”

“අහිජාතාමහ. හන්තේ ඉම්. පක්ද්හා. අක්ද්කේද් සමණබාහ්මණේ පු-ඡිතා”ති.

ස්වාමීනි, ම. මේ ප්‍රශ්නය අනෙක් ගුමණ බාහ්මණයන්ගෙනුත් ඇසු බව දත්තවා.

“යථාකථ. පත තේ මහාරාජ බ්‍යාකරිංසු, සි- තේ අගරු හාසස්සු”ති.

පිත්වත් මහාරාජ, ඒ උදිවිය මය ප්‍රශ්නයට කොහොමද පිළිතුරු දුන්තේ. ඔබට අපහසුවක් නැත්තම් කියන්න.

“ත රෝ මේ හන්තේ ගරු යත්මස්ස හගවා වා නිසින්තො හගවන්ත. රුපේ වා”ති. “තේ හි මහාරාජ හාසස්සු”ති.

“ස්වාමීනි, හාගාවතුන් වහන්සේ තෝ හාගාවතුන් වහන්සේ වැනි කෙනෙක් අහියස මට කිසි අපහසුවක් නැතුව කියන්තට පුරුවනි.” එසේ නම් පිත්වත් මහා රාජ, කියන්න.

16. “එකම්දාහ. හන්තේ සමය. යෝන පුරණේ කස්සපෝ තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා පුරණේන කස්සපෝන සඳ්ධී. සම්මෝර්දි. සම්මෝර්දනීය. කථ. සාරාණීය. විතිසාරෙන්වා එකමන්ත. නිසිදි. එකමන්ත. නිසින්තො රෝ අහ. හන්තේ පුරණ. කස්සපප. එකදවෝව: යථා තු රෝ ඉමානි තේ කස්සපප පුළුසිප්පායතනානි යෝග්‍යලිද: හන්ථාරෝහා යානි වා පතකද්දානිප එව.ගතිකානි පුළුසිප්පායතනානි, තේ දිවියේව ධම්මේ සන්දිවියික. සිපප්ලල. උපත්වන්ති. තේ තේ අත්තාන. සුබෙන්ති පීතෙන්ති. මාතාපිතරෝ සුබෙන්ති පීතෙන්ති. පුත්තදාර. සුබෙන්ති පීතෙන්ති. මිත්තාම-ග- සුබෙන්ති පීතෙන්ති. සමණේසු බාහ්මණේසු උද්ධගික. දක්විණ. පතිචියාපෙන්ති යෝච්චිගික. සුබිවිපාක. සග්ගසංවන්තනික. සක්කා තු රෝ තේ කස්සප එවමේව දිවියේව ධම්මේ සන්දිවියික. සාමඟ්‍යුජ්‍යාල. පක්ද්දාපේනුන්ති.

16. ස්වාමීනි, මම ද්විසක් පුරණ කස්සප ලහට ගියා. ගිහින් පුරණ කස්සපයන් සමඟ සතුවූ වුණා. සතුවූ විය යුතු පිළිසදර කථාබහ අවසන් කොට එකත්පස්ව වාචි වුණා. ඉතින් ස්වාමීනි, එකත්පස්ව වාචි වුණ ම. පුරණ කස්සපයන්ට මෙකරුණ කිවිවා. “හවත් කාගුප, ඉගෙන ගත යුතු යම් ආකාර වූ ශිල්ප ගාස්තු රාභියක් තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ ඇතරුවන් ඉන්නවා මෙවැනි තවත් ශිල්ප ගාස්තු වින තරම් තියෙනවා. ඒ ශිල්ප ගාස්තු ඉගෙනගත් උද්විය මේ ජීවිතයේ දී ම එහි ප්‍රතිඵලවලින් ජීවන් වෙනවා. ඒ ශිල්පය නිසා ම තමාවන් සුවිපත් කරවනවා. පිතවනවා. දෙම්විජයන්වත් සුවිපත් කරවනවා. පිතවනවා. අමු දරුවන් ව සුවිපත් කරවනවා. පිතවනවා. යහළ මිත්‍යයන්ට සුවිපත් කරවනවා. පිතවනවා. ගුමණ බාහුමණයන් කෙරෙහි අනාගතයේ සැප විපාක ඇති සුගතියට පමුණුවන්නා වූ ඒන් රස්කිරීමට දන්පැන් පුද්නවා. ඉතින් හවත් කාගුප, ගිහි ජීවිතයේ දී ඔය විදිහට ප්‍රතිඵල ලබදී පැවිදී ජීවිතයෙනුත් ඔය ආකාරයෙන් ම ලබා ගෙන්නා ප්‍රයෝගන දක්වන්නට පුළුවන් ද?” කියලා.

17. එව්. වුත්තේ හත්තේ පුරණේ කස්සපෝ ම. එතදෝරෝව: “කරනෝ බෝ මහාරාජ කාරයනෝ ජීන්දනෝ ජේදාපයනෝ පවනෝ පාවයනෝ සෝචයනෝ සෝචාපයනෝ කිලමනෝ කිලමාපයනෝ එන්දනෝ එන්දාපයනෝ පාණමතිපාතයනෝ අදින්න. ආදියනෝ සන්ධි. ජීන්දනෝ තිල්ලෝප. හරනෝ ඒකාගාරික. කරෝනෝ පරිපත්ලේ තිවියනෝ පරදාර. ග-තනෝ මූසා හණනෝ කරෝනෝ න කරියති පාප., බුරපරියන්නේන ග-ප වක්කේන යෝ ඉමිස්සා පයිවියා පාණේ ඒකම්සබල. ඒකම්සපුණුජ. කරෝයා, තත්ථී තලෝ නිදාන. පාප.. තත්ථී පාපස්ස ආගමෝ, දක්ඩිණුජ-පි ග.ගාය තීර. ග-තේයා හනන්නෝ සාතෙන්නෝ ජීන්දනනෝ ජේදාපෙන්නෝ පවෙන්නෝ පාවෙන්නෝ තත්ථී තනෝ නිදාන. පාප.. තත්ථී පාපස්ස ආගමෝ, උත්තරණුජ-පි ග.ගාය තීර. ග-තේයා දදන්නෝ දාපෙන්නෝ යාජාපෙන්නෝ, තත්ථී තනෝ නිදාන. පුණුජ. තත්ථී පුණුජස්ස ආගමෝ, දානේන දමේන සංයමින ස-වච්චේන තත්ථී පුණුජ. තත්ථී පුණුජස්ස ආගමෝ”ති.

17. ස්වාමීනි, ම. ඔය විදිහට ඇසුවහම පුරණ කස්සප මට මෙහෙම කිවිවා. “මහාරාජ, “කරන කෙනාට, අනුන් ලවා කරවන කෙනාට, අනුන් ගේ අත්පා සිදින කෙනාට, අනුන් ගේ අත්පා සිද්වන කෙනාට, අනුන් ව පෙළන කෙනාටත්, පෙළවන කෙනාටත්, අනුන්ට ගෝකයට පත් කරන කෙනාටත්, කරවන කෙනාටත්, අනුන් ව වෙහෙසන කෙනාටත්, වෙහෙසවන කෙනාටත්,

අනුත් ව කම්පා කරන කෙනාවත්, කම්පා කරවන කෙනාවත්, සතුත් මරණ කෙනාවත්, මරවන කෙනාවත්, තොදුන් දේය සොරකම් කරන කෙනාවත්, සොරකම් කරවන කෙනාවත්, ගෙවිල් බිඳින කෙනාවත්, බිඳිවන කෙනාවත්, මං පහරන කෙනාවත්, මං පහරවන කෙනාවත්, එක් ගෙයක් වට කොට කොල්ලකන කෙනාවත්, මහරක සිට කොල්ලකන කෙනාවත්, පරස්ථීන් කරා යන කෙනාවත්, බොරු කියන කෙනාවත්, එවා කරවන කෙනාවත්, එයින් පවත් නො කෙරෙයි. ඉතා තියුණු මුවහත් ඇති ආයුධයක් ගෙන මේ පොලොවෙහි සියල් සතුත් එකම මස්ගොඩික් බවට, එකම මස් පිණ්ඩයක් බවට පත් කෙරුවන්, ඒ හේතුවෙන් සිදුවෙන පවත් නෑ. පාපයෙහි නැවත පැමිණීමක් නෑ. ඉදින් වනසම්න්, සාතනය කරවම්න්, සිදිම්න්, සිද්වම්න්, පෙළම්න්, පෙළවම්න් දකුණු ග. තෙර දක්වා ගියන් ඒ හේතුවෙන් සිදුවෙන පවත් නෑ. පාපයෙහි නැවත පැමිණීමක් නෑ. ඉදින් දන් දෙමින්, දෙවම්න් යාග කරම්න්, යාග කරවම්න් උතුරු ග. තෙර දක්වා ගියන්, ඒ හේතුවෙන් සිදුවෙන පිනක් නෑ. පිතෙහි නැවත පැමිණීමක් නෑ. දානයෙන්, ඉන්දිය දමනයෙන්, සීලස්වරයෙන්, සත්‍ය වවනයෙන් පිනක් ලැබෙන්නේ නෑ. පිනක ආපසු පැමිණීමක් නෑ” කියලා.

ඉත්ප. බෝ මේ හන්නේ පුරණෝ කස්සපෝ සන්දිවිධික. සාම්ජ්‍යාච්චල. පුවියෝ සමානෝ අකිරිය. බ්‍යාකාසි. සෙයාලාභ හන්නේ අම්බ. වා පුවියෝ ලබුජ. බ්‍යාකරෙයා ලබුජ. වා පුවියෝ අම්බ. බ්‍යාකරෙයා, එවමේව බෝ මේ හන්නේ පුරණෝ කස්සපෝ සන්දිවිධික. සාම්ජ්‍යාච්චල. පුවියෝ සමානෝ අකිරිය. බ්‍යාකාසි.

ඉතින් ස්වාමීනි, මේ ජීවිතයේ දී ම පැවිදිබවෙන් ලබන ප්‍රයෝගන ගැන ඇසු ප්‍රශ්නයට ඔය විදිහට පුරණ කස්සපයා මට අකිරියවාදය (ත්‍රියාවෙහි එල නැතිබව) පැවුසුවා. ස්වාමීනි, එක මේ වගේ දෙයක්. අම ගැන ඇසු කල්හි දෙල් ගැන කියා දෙනවා වගේ. දෙල් ගැන ඇසු කල්හි අම ගැන කියා දෙනවා වගේ. ඒ අයුරින් ම ස්වාමීනි, මේ ජීවිතයේ දී ම පැවිදිබවෙන් ලබන ප්‍රයෝගන ගැන ඇසු ප්‍රශ්නයට ඔය විදිහට පුරණ කස්සපයා මට අකිරියවාදය (ත්‍රියාවෙහි එල නැතිබව) පැවුසුවා.

තස්ස මයේ. හන්නේ එතැදහුසී: “කථ. හි නාම මාදිසේ සමණ. වා බ්‍යාහ්මණ. වා විජිනේ වසන්ත. අපසාදේත්තබව. මණ්ඩේයා” හි. සේ බෝ අහ. හන්නේ පුරණස්ස කස්සපස්ස හාසින. නොව අහිනන්දී. තජ්පටික්කෝසී.. අනහිනන්දිතවා අප්පටික්කෝසීත්වා අනත්තමනෝ අනත්තමනවාව.

අනි-ඡාරෙන්වා තමේව වාච්. අනුග්‍රහන්තෝ අනි කුජ්ජන්තෝ උච්චායාසනා පක්කාමිං.

ස්වාමීනි, එතකොට මට මෙහෙමත් හිතුනා. “මං වගේ කෙනෙක් තම විජිතයෙහි වාසය කරන ග්‍රුමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ පෙළිය යුතුයි කියල කොහොම නම් සිතන්ට ද?” කියලා. ස්වාමීනි, ඒ මං පුරණකස්සපයා ගේ කීම පිළිගත්තේ නැ. ප්‍රතික්ෂේප කළෙන් නැ. නො පිළිගෙන, ප්‍රතික්ෂේප තො කොට, තො සතුවූ සිතින් යුතු ව, නමුත් තො සතුවූ සිතින් වවතයක් තිකුත් කරන්නේ නැතිව, ඒ කියමන භාරගත්තේ නැතිව, සිනේ පිහිටුවා තො ගෙන අසුනෙන් නැගිට නිකම්ලා ගියා.

18. “එකම්දාහ. හන්තේ සමය. යේන මක්බලී ගෝසාලෝ තේතුපසංකමිං. උපසංකමිත්වා මක්බලිනා ගෝසාලේන සඳ්ධී. සම්මෝදිං. සම්මෝදනීය. කථං සාරාණීය. විතිසාරෙන්වා එකමන්ත. තිසිදිං. එකමන්ත. තිසින්තේ බෝ අහ. හන්තේ මක්බලී. ගෝසාල. එකදවෝව: යථා තු බෝ ඉමානි හෝ ගෝසාල පුළුස්පායතනානි සෙයාලිද: හන්ථාරෝහා සක්කා තු බෝ හෝ ගෝසාල එවමේව දිවියේව ධමමේ සන්දිවියික. සාමඟේඛ්‍යභාෂ්‍ය.

18. ස්වාමීනි, මං එක්තරා ද්‍රව්‍යක මක්බලී ගෝසාලයන් ලඟට ගියා. ගිහින් මක්බලී ගෝසාලයන් සමඟ සතුවුවුණා. සතුවූ විය යුතු පිළිසිදර කථාබහ අවසන් කොට එකත්පසව වාච් වුණා. ඉතින් ස්වාමීනි, එකත්පසව වාච් වුණ මං මක්බලී ගෝසාලයන්ට මෙකරුණ කිවිවා. “හවත් ගෝසාල, ඉගෙන ගත යුතු යම් ආකාරවූ දිල්ප ගාස්තු රාභියක් තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ ඇතුතුවන් ඉන්තවා ඉතින් හවත් ගෝසාල, ගිහි නිවිතයේ දී බය විදිහට ප්‍රතිඵල ලබදී පැවිදි ජීවිතයෙනුත් ඔය ආකාරයෙන් ම ලබා ගන්නා ප්‍රයෝගන දක්වන්නට පුළුවන් ද?” කියලා.

19. එව. වුත්තේ හන්තේ මක්බලී ගෝසාලෝ මං එකදවෝව: “නත්මී මහාරාජ හේතු නත්මී ප-වයෝ සත්තාන. ස-කිලේසාය, අහේතු අප-වයා සත්තා ස-කිලිස්සන්ති, නත්මී හේතු නත්මී ප-වයෝ සත්තාන. විසුද්ධීයා අහේතු අප-වයා සත්තා විසුද්ධිත්තාන්ති, නත්මී අත්තකාරේ, නත්මී පරකාරේ, නත්මී පුරිසකාරේ, නත්මී බල. නත්මී විරිය. නත්මී පුරිසලාමෝ නත්මී පුරිසපරක්තමෝ සබැඩී සත්තා සබැඩී පාණා සබැඩී හුතා සබැඩී ජීවා අවසා අබලා අවිරියා නියතිසංගතිභාවපරිණතා ජයසේවානිජාතිසු පුබදුක්බ. පටිසංවේදන්ති”ති.

19. ස්වාමීන්, මෙය විදිහට කිවිවහම මක්බලී ගෝසාලයා මට මෙහෙම කිවිවා. “මහාරාජ, සත්වයන් ගේ කිඩුවු වීමට හේතු වන දේවල් තැත. උපකාර වන දේවල් තැත. හේතු රහිත ව ම, ප්‍රත්‍යා රහිතව ම සත්වයන් කෙලෙසි යනවා. සත්වයන් ගේ පිරිසිදු වීමට හේතු වන දේවල් තැත. උපකාර වන දේවල් තැත. හේතු රහිත ව ම, ප්‍රත්‍යා රහිතව ම සත්වයන් පිරිසිදු වෙනවා. පිරිසිදු වීම පිණිස තමා විසින් කළ යුතු දෙයක් තැත. අනුන් විසින් කළ යුතු දෙයක් තැත. පුරුෂයා විසින් කළ යුතු දෙයක් තැත. කායික මානසිකව පවතින බලයක් තැත. විරියක් තැත. පුරුෂ විරිය කියා දෙයක් තැත. පුරුෂ පරානුමය කියා දෙයක් තැත. සියල් සත්වයන්, සියල් ප්‍රාණීන්, සියල් භුතයින්, සියල් ජීවීන්, ඉන්නේ තමන් ගේ පාලනයෙන් තොරව යි. බල රහිතව යි. විරිය රහිතව යි. තියත වශයෙන් ම සසර සැරිසැරීමෙන් මෝරලා යනවා. අහිජාති හය තුළ තමයි ඔවුන් සැප දුක් විදින්නේ.”

වුද්ධස බෝ පත්‍රිමානි යෝනිස්පමුබසනසහස්සානි සටියි ව සතානි ඡ ව සතානි, පක්ච්ච ව කම්මුනෝ සතානි, පක්ච්ච ව කම්මානි, තිණි ව කම්මානි, කම්මේ ව අච්චිතමමේ ව. ද්ව්‍යවිධි පටිපදා, ද්ව්‍යවිධින්තරකජ්පෝ, ජළභිජාතියෝ, අච්ච පුරිසහුමියෝ, එකුනපක්ෂාස ආජ්චිවකසන්, එකුනපක්ෂාස පරිබ්‍රාජකසන්, එකුනපක්ෂාස නාගාවාසසන්, විසේ ඉන්දියසන්, තිංස තිරයසන්, තත්තිංස රජෝධානුයෝ, සත්ත සක්ෂිඟබ්‍රාහා, සත්ත සක්ෂිඟබ්‍රාහා, සත්ත අසක්ෂිඟබ්‍රාහා, සත්ත නිගණීඟබ්‍රාහා, සත්ත දේවා, සත්ත මානුසා, සත්ත පේසාවා, සත්ත සරා, සත්ත පවුවා, සත්ත පවුවසතානි, සත්ත පපාතා, සත්ත පපාතානි, සත්ත පහකජ්පෝ, සත්තසහස්සානි යානි බාලේ ව පණ්ඩින් ව සන්ධාවින්වා සංසරින්වා දුක්බස්සන්න. කරිස්සන්න.

“මේ ප්‍රධාන යෝනි (උප්පත්ති ස්ථාන) දාහතරලක්ෂයක් තියෙනවා. තවත් යෝනි හයදාහක්. තව හයසියයකුත් තියෙනවා. කර්ම පත්සියයක් තියෙනවා. තව කර්ම පහක් තියෙනවා. තව කර්ම තුනකුත් තියෙනවා. සම්පූර්ණ කර්මත්, අර්ධ කර්මත් තියෙනවා. ප්‍රතිපදා හැට දෙකක් තියෙනවා. අන්තර කළේප හැට දෙකක් තියෙනවා. අහිජාති හයක් තියෙනවා. පුරුෂ හුම් අටක් තියෙනවා. ආජ්චිවයන් එකසියහත්ලිස්නවයක් තියෙනවා. පරිබ්‍රාජක පැවැවිදිකම් එකසියහත්ලිස්නවයක් තියෙනවා. නාගයන් ගේ වාසස්ථාන එකසියහත්ලිස්නවයක් තියෙනවා. ඉන්දියයන් එකසියවිස්සක් තියෙනවා. තිරය එකසිය තිහක් තියෙනවා. රජෝධානු තිස්හයක් තියෙනවා. සක්ෂිඟ ගරහ හතක් තියෙනවා. අසක්ෂිඟ ගරහ හතක් තියෙනවා. තිගණීය ගරහ

හතක් තියෙනවා. දේව ගරහ හතක් තියෙනවා. මිනිස් ගරහ හතක් තියෙනවා. පිසාව ගරහ හතක් තියෙනවා. මහාවිල් හතක් තියෙනවා. මහා ගැට හතක් තියෙනවා. කුඩා ගැට හත් සියයක් තියෙනවා. ප්‍රපාත හතක් තියෙනවා. කුඩා ප්‍රපාත හත්සියයක් තියෙනවා. මහා සිහිත හතක් තියෙනවා. කුඩා සිහින හත් සියයක් තියෙනවා. අඳුන උද්වියත් තුවණුත් උද්වියත් යන කුවුරුත් කළුප අසුහතර ලක්ෂයක් සංසාරේ සුරිසරලයි දුක් කෙළවර කරන්නේ.”

තත්ථ තත්ථී ඉම්නාහ. සිලේන වා වතේන වා තපේන වා බුහ්මලටියේන වා අපරිපක්ක. වා කම්ම. පරිපාලේස්සාමින් පරිපක්ක. වා කම්ම. එශ්ස එශ්ස බුන්න් කරිස්සාමින් හේව. තත්ථී. දෝණමෙන් සුබදුක්බේ පරියන්තකතේ. සංසාරේ තත්ථී හායනවචිතනේ, තත්ථී උක්කංසාවකංසේ. සෙයාලාපි නාම සුන්තගුලේ බින්නේන නිබැබේයියමානමේව පලේති, එච්මේව බාලේ ව පණ්ඩිනේ ව සන්ධාවිතවා සංසරිතවා දුක්බස්සන්න. කරිස්සන්නින්.

“එහි මේවා තැ. “ම. මේ සිලයෙන් හරි, විතයෙන් හරි, තපසෙන් හරි, බුහ්මලාරී ඒවිතයෙන් හරි, නො මේරු කර්මයන් මූහුකුරුවන්නේමි සි කියලා හෝ මේරු කර්මයන් විද්‍ව විද්‍ව කෙළවර කරන්නේමි සි” කියලා කියනවා නම් එහෙම දෙයක් තැ. ඔය සැපු දුක් කියෙන්නේ දෝණයකින් මැනලා තියෙන දෙයක් වගේ. සංසාරය කෙළවර වෙන්නේ ඒ විදිහට සි. සසරේ පිරිහිමුත් තැ. වැඩිමක්ත් තැ. තැගීමක්ත් තැ. බැසීමක්ත් තැ. ඒක හරියට ඇත්තට විසි කරපු තුළ බෝලයක් වගේ. ඒ තුළ එතිලා තියෙන ප්‍රමාණයට සි ලෙහි ලෙහි යන්නේ. අනන ඒ වගේ තමයි අඳුන උද්වියත්, පණ්ඩිත උද්වියත් ලෙහි ලෙහි යමින් සැපු දුක් විදිනවා” කියලා.

ඉත්ථ. බෝ මේ හන්නේ මක්බලී ගෝසාලෝ සන්දිවිධික. සාමඟේඥුල. පුවියෝ සමානෝ සංසාරසුද්ධි. බුෂාකාසි. සෙයාලාපි හන්නේ අම්බ. වා පුවියෝ ලබුත. බුෂාකරෝය ලබුත. වා පුවියෝ අම්බ. බුෂාකරෝය, එච්මේව බෝ මේ හන්නේ මක්බලී ගෝසාලෝ සන්දිවිධික. සාමඟේඥුල. පුවියෝ සමානෝ සංසාරසුද්ධි. බුෂාකාසි. තස්ස මය්හ. හන්නේ ඒත්දහෝසි: “කත. හි නාම මාදිසෝ සමණ. වා බුහ්මණ. වා විජිනේ වසන්ත. අපසාදේතබිබ. මණ්ඩෙයා?”ති. සෝ බෝ අහ. හන්නේ මක්බලීගෝසාලස්ස හාසින. නොව අහිනත්ද. තප්පටික්කෝසි. අනහිනත්දින්වා අප්පටික්කෝසින්වා අනත්තමනෝ අනත්තමනවාව. අනි-ඡාරෙත්වා තමේව වාව. අනුග්‍රාහන්නේ අනිකුණ්ඩන්නේ උචියායාසනා පක්කාමි.

ඉතින් ස්වාමීනි, මේ ජීවිතයේ දී ම පැවිදිබවෙන් ලබන ප්‍රයෝජන ගැන ඇසු ප්‍රශ්නයට ඔය විදිහට මක්බලී ගෝසාලයා මට සංසාර ගුද්ධීවාදය (ඉඩේ ම සසරින් නිදහස් වෙන බව) පැවුසුවා. ස්වාමීනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. අඩු ගැන ඇසු කළේ දෙල් ගැන කියා දෙනවා වගේ. දෙල් ගැන ඇසු කළේ අඩු ගැන කියා දෙනවා වගේ. ඒ අයුරින් ම ස්වාමීනි, මේ ජීවිතයේ දී ම පැවිදිබවෙන් ලබන ප්‍රයෝජන ගැන ඇසු ප්‍රශ්නයට ඔය විදිහට මක්බලී ගෝසාලයා මට සංසාර ගුද්ධීවාදය (ඉඩේ ම සසරින් නිදහස් වෙන බව) පැවුසුවා. ස්වාමීනි, එතකොට මට මෙහෙමත් හිතුනා. “මං වගේ කෙනෙක් තම විජිතයෙහි වාසය කරන ගුම්ණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ පෙළිය යුතුයි කියල කොහොම තම් සිතන්ට ද?” කියලා. ස්වාමීනි, ඒ මං මක්බලී ගෝසාලයා ගේ කීම පිළිගත්තේ තැ. ප්‍රතික්ෂේප කළෙන් තැ. නො පිළිගෙන, ප්‍රතික්ෂේප නො කොට, නො සතුවූ සිතින් යුතු ව, තමුත් නො සතුවූ සිතින් වචනයක් නිකුත් කරන්නේ නැතිව, ඒ කියමන හාරගත්තේ නැතිව, සිත් පිහිටුවා නො ගෙන අසුනෙන් නැහිට තික්මිලා හියා.

20. “එකමිදාහ. හන්නේ සමය. යේන අභිනෝ කේසකම්බලෝ තේත්තුපසංකමිං. උපසංකමිතත්වා අභිනෝ කේසකම්බලෝන සද්ධී. සම්මෝදිං. සම්මෝදනීයං කථං. සාරාණීයං විතිසාරෙත්ත්වා එකමත්ත. නිසිදිං. එකමත්ත. නිසින්නෝ බෝ අභ. හන්නේ අභිත. කේසකම්බල. එතදෙවාව: යථා තු බෝ ඉමානි හෝ අභිත පුළුසිප්පායනතාත් සෞයාලිදං: හත්ථාරෝහා සක්කා තු බෝ හෝ අභිත එවමේව දිවියේව ධමමේ සන්දිවියික. සාමඟ්‍යාජ්‍යල. පක්ෂාජ්‍යප්තුත්ති.

20. ස්වාමීනි, ම. එක්තරා ද්‍රව්‍යක කේසකම්බල අභිත ලගට හියා. හිහින් කේසකම්බල අභිතයන් සමඟ සතුවුවුණා. සතුවූ විය යුතු පිළිසිදර කපාබහ අවසන් කොට එකත්පස්ව වාඩි වුණා. ඉතින් ස්වාමීනි, එකත්පස්ව වාඩි වුණ ۳۰ කේසකම්බල අභිතයන්ට මෙකරුණ කිවිවා. “හවත් අභිත, ඉගෙන ගත යුතු යම් ආකාර වූ ශිල්ප ගාස්තු රාභියක් තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ ඇතරුවන් ඉන්නවා ඉතින් හවත් අභිත, හිහි ජීවිතයේ දී ඔය විදිහට ප්‍රතිඵල ලබදී පැවිදි ජීවිතයෙනුත් ඔය ආකාරයෙන් ම ලබා ගන්නා ප්‍රයෝජන දක්වන්නට පුළුවන් ද?” කියලා.

එව. වුත්නේ හන්නේ අභිනෝ කේසකම්බලෝ ۳۰. එතදෙවාව: “නත්මී මහාරාජ දින්නං, නත්මී සිවියං, නත්මී බුතං, නත්මී සුතටුක්කටානං. කම්මානං. එලං විපාකෝ, නත්මී අයං ලෝකෝ, නත්මී පරෝලෝකෝ, නත්මී

මාතා, තත්ථී පිතා, තත්ථී සත්‍යා විපපාතිකා, තත්ථී ලෝකේ සමෙකුභ්‍රමණා සම්මූහගතා සම්මාපනීපත්තා යේ ඉමණ්ඩ්ව ලෝක. පරණ්ඩ්ව ලෝක. සය. අහිජ්‍යා ස-ඡිකත්වා පවෙනෙන්ති. වාතුම්මහාභ්‍යතිකෝ අය. පුරිසේර් යදා කාල. කරෝති, පයවි පයවිකාය. අනුපේති, අනුපග-ඡති, ආපේර් ආපේකාය. අනුපේති, අනුපග-ඡති, තේපෝ තේපෝකාය. අනුපේති, අනුපග-ඡති, වායෝ වායෝකාය. අනුපේති, අනුපග-ඡති, ආකාස. ඉන්දියානි සංකමන්ති, ආසන්දීපණ්ඩ්වමා පුරිසා මත. ආදාය ග-ඡත්ති, යාව ආලහනා පදානි පණ්ඩායන්ති, කාපෝතකානි අවියිනි හටන්ති, හස්මන්තා ආභුතියේ, දත්තුපණ්ඩත්ත. යදිද දාතා. තේසි. තු-ඡ. මූසා විලාපෝ. යේ කේවි අත්ථිකවාද. වදන්ති බාලේ ව පණ්ඩිතේ ව කායස්ස හේදා උ-ඡිජ්ඡත්ති විනස්සන්ති, න හොත්ති පරම්මරණා”ති.

ස්වාමීනි, ම. මය විදිහට කිවිවහම කේසකම්බල අභිතයා මට මෙහෙම කිවිවා. “මහාරාජ, දීමෙහි විපාක තැත. පුදුප්‍රජාවන්වල විපාක තැත. ඇප් උපස්ථාන සේවා ආදියෙහි විපාක තැත. කුසල අකුසල කරමයන් ගේ විපාක තැත. මෙලොව තැත. පරලොවක් තැත. (විශේෂයෙන් සැලකිය යුතු) මවක තැත. (විශේෂයෙන් සැලකිය යුතු) පියෙක් තැත. විපපාතික සත්වයන් තැත. ලෝකයෙහි යහපත් මගෙහි ගමන් කළ, යහපත් ප්‍රතිපදාවෙන් යුතුව මේ ලෝකයන්, පරලොවන් ස්වකිය ප්‍රජාවෙන් ම අවබෝධ කොට ප්‍රකාශ කරන්නා වූ යම් ගුමණ බමුණන් ද තැත. සතර මහා ධාතුන්ගෙන් හටගත් මේ පුරුෂයා යම් ද්වසක කවිරිය කළෝතින් පයවි ධාතුව, පයවි ධාතුවට එකතු වෙනවා. අපේර් ධාතුව, ආපේර් ධාතුවට එකතු වෙනවා. තේපෝ ධාතුව, තේපෝ ධාතුවට එකතු වෙනවා. වායෝ ධාතුව, වායෝ ධාතුවට එකතු වෙනවා. ඉන්දියයන් අහස කරා යනවා. මිනි ඇද පස්වෙනුවට තබා ගත් පුරුෂයන් මළ සිරුර රැගෙන යනවා. ගුණ ගායනය තියෙන්නේ ආදාහනය දක්වා විතරයි. ඇට රික පරවිපැහැ ගැන්වෙනවා. හෝම පුජාවන් අඩවිලින් අවසන් වෙනවා. දානය කියා කියන්නේ අභ්‍යන්තරින් පණවා ගත්තු දෙයක්. යම් කිසි කෙනෙක් වා තියෙනවා කියලා කියනවා නම්, එවා ඔවුන්ගේ තුවිෂ වූ බොරු ප්‍රලාභ විතරයි. අභ්‍යන් උදවියන්, තුවුණුත් උදවියන් කය බේළුතට පස්සේ උච්චේදයට පත්වෙනවා. වැනසිලා යනවා. මරණීන් මතු පැවැත්මක් තැ” කියලා.

ඉන්ද. බෝ මේ හන්නේ අභිනෝර් කේසකම්බලෝ සත්දීවියික. සාමණ්ඩ්‍යලේ. පුවියෝ සමානෝ උ-ඡේද. බ්‍යාකාසි. සෙයාලාජි හන්නේ අම්බ. වා පුවියෝ ලබුජ. බ්‍යාකරෝයා ලබුජ. වා පුවියෝ අම්බ. බ්‍යාකරෝයා, එවමේව බෝ මේ හන්නේ අභිනෝර් කේසකම්බලෝ සත්දීවියික. සාමණ්ඩ්‍යලේ.

පූටයෝ සමානෝ උ-හේද බ්‍යාකාසි. තස්ස මයේහ. හන්තේ ඒතැදහොසි: “කථ. ති නාම මාදිසෝ සමණ. වා බ්‍රාහ්මණ. වා විජිතේ වසන්ත. අපසාදේතබ්බ. මණ්ඩෙයායා?” ති. සෝ බෝ අහ. හන්තේ අර්ථස්ස කේසකම්බලස්ස හාසින. නෙව අහිතන්දී. තප්පටිකකෝසි. අතහිතන්දිතවා අප්පටිකකෝසිතවා අනත්තමනෝ අනත්තමනාව. අති-ඡාරෙත්වා තමේව වාව. අනුග්‍රාහීන්තේ අතිකුරුණන්තේ උචියායාසනා පක්කාමි.

ඉතින් ස්වාමීනි, මේ ජීවිතයේ දී ම පැවිදිබවෙන් ලබන ප්‍රයෝගන ගැන ඇසු ප්‍රශ්නයට ඔය විදිහට කේසකම්බල අභිතයා මට උච්චේදවාදය (මරණින් මතු සම්පූර්ණයෙන් වැනසි යාම) පැව්සුවා. ස්වාමීනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. අම ගැන ඇසු කල්හී දෙල් ගැන කියා දෙනවා වගේ. දෙල් ගැන ඇසු කල්හී අම ගැන කියා දෙනවා වගේ. ඒ අයුරින් ම ස්වාමීනි, මේ ජීවිතයේ දී ම පැවිදිබවෙන් ලබන ප්‍රයෝගන ගැන ඇසු ප්‍රශ්නයට ඔය විදිහට කේසකම්බල අභිතයා මට උච්චේදවාදය (මරණින් මතු සම්පූර්ණයෙන් වැනසි යාම) පැව්සුවා. ස්වාමීනි, එතකොට මට මෙහෙමත් හිතුනා. “ම. වගේ කෙනෙක් තම විජිතයෙහි වාසය කරන ග්‍රමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ පෙළිය යුතුයි කියල කොහොම නම් සිතන්ට ද?” කියලා. ස්වාමීනි, ඒම. කේසකම්බල අභිතයා ගේ කිම පිළිගත්තේ නැ. ප්‍රතික්ෂේප කළේත් නැ. නො පිළිගත, ප්‍රතික්ෂේප නො කොට, නො සතුවු සිතින් යුතු ව, නමුත් නො සතුවු සිතින් වවතයක් නිකුත් කරන්නේ නැතිව, ඒ කියමන හාරගන්නේ නැතිව, සිතේ පිහිටුවා නො ගෙන ඇසුනෙන් නැගිට නික්මිලා ගියා.

21. “ඒකමිදාහ. හන්තේ සමය. යෝන පකුදෝ ක-වායනෝ තේනුපසංකමි. උපසංකමිතවා පකුවෙන ක-වායනෝන සඳේ. සම්මෝදී. සම්මෝදිනීය. කථ. සාරාණීය. විතිසාරෙතවා ඒකමන්ත. නිසිදී. ඒකමන්ත. නිසින්නෝ බෝ අහ. හන්තේ පකුද. ක-වායන. ඒතැදවෝව: යථා තු බෝ ඉමානි හෝ ක-වායන පුළුස්ප්‍රායනනානි සෙයාලේදී: හන්ථාරෝහා සක්කා තු බෝ බෝ ක-වායන ඒවාමේව දිවියේව ධම්මේ සනදිවියික. සාමඟ්‍යාජ්‍යල. පණ්ඩාප්‍රේතු?න්ති.

21. ස්වාමීනි, ම. එකතරා ද්‍රව්‍යක පකුද කව්චායනයන් ලහට ගියා. ගිහින් පකුද කව්චායනයන් සමඟ සතුවුවුණා. සතුවු විය යුතු පිළිසඳර කථාබහ අවසන් කොට එකත්පසව වාචි වුණා. ඉතින් ස්වාමීනි, එකත්පසව වාචි වුණ ම. පකුද කව්චායනයන්ට මෙකරුණ කිවවා. “හවත් කව්චායන, ඉගෙන ගත යුතු යම් ආකාර වූ ශිල්ප ගාස්තු රාජියක් තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ

ඇතරුවන් ඉන්නවා ඉතින් හටත් කවචායන, ශිහි ජීවිතයේ දී ඔය විදිහට ප්‍රතිඵල ලබදී පැවිදී ජීවිතයෙනුත් ඔය ආකාරයෙන් ම ලබා ගන්නා ප්‍රයෝගන දක්වන්නට පුළුවන් ද?" කියලා.

එවා වූත්තේ හත්තේ පකුදෝ ක-වායනෝ ම. එකදවෝව: "සත්ත්වමේ මහාරාජ කායා අකවා අකවචා අතිමිති අතිමිමාතා ව්‍යුක්ඛා කුටවියා එසිකවියායිවියිතා, තේ න ඉංශ්ඡන්ති න විපරිණමන්ති න අංශ්ඡමංංශ්ඡ. ව්‍යාබාධන්ති, නාල. අංශ්ඡමංංශ්ඡස්ස සුබාය වා දුක්ඛාය වා සුබදුක්ඛාය වා. කතමේ සත්ත: පය්චිකායෝ ආපෝකායෝ තේපෝකායෝ වායෝකායෝ සුබේ දුක්ඛා ජීවි සත්තමේ. ඉමේ සත්තකායා අකවා අකවචා අතිමිති අතිමිමාතා ව්‍යුක්ඛා කුටවියා එසිකවියායිවියිතා, තේ න ඉංශ්ඡන්ති න විපරිණමන්ති න අංශ්ඡමංංශ්ඡ. ව්‍යාබාධන්ති, නාල. අංශ්ඡමංංශ්ඡස්ස සුබාය වා දුක්ඛාය වා සුබදුක්ඛාය වා. තත්ථ නත්ථ හත්තා වා සාන්තා වා සෝතා වා සාවිතා වා විංජ්ංහාතා වා විංජ්ංහාපේතා වා. යෝජි තිණේන් සත්තන් සීස. ජීන්දති න කෝචි කණ්ච්චි ජීවිතා වෝරෝපේති, සත්තන්න. යෝචි කායාතමන්තරේන සත්ථ. විවරමනුපතත්" ති.

ස්වාමීනි, ඔය විදිහට ම. කිවිවහම පකුද කවචායනයා මට මෙහෙම කිවිවා. "මහාරාජ, "මේ කාය හතක් තියෙනවා. එවා කවුරුත් කළ දේවල් නොවේයි. විධානය කරලා නොවේයි. දේව මැවිල්ලක් නොවේයි. වෙන මැවිල්ලකුන් නොවේයි. වද බැහැල දි තියෙන්නේ. පර්වත කුටයක් වගේ ස්ථීරව දි තියෙන්නේ. එමිකාස්ථ්‍රමහයක් වගේ ස්ථීරව දි තියෙන්නේ. එවායේ වෙනස්කම් ඇති වන්නේ නෑ. පරිණාමයක් වෙන්නේ නෑ. එකිනෙකට බාධා ඇතිවෙන්නේ නෑ. එකිනෙකට සැප පිණිස හෝ දුක් පිණිස හෝ සැපදුක් පිණිස හෝ පවතින්නේ නෑ. ඒ සපත්ත කාය කුමක් ද? පය්චිකාය, ආපෝකාය, තේපෝකාය, වායෝකාය, සැප, දුක හා ජීව යන හත දි. මේ තමයි සපත්ත කාය. මේවා කවුරුත් කළ දේවල් නොවේයි. විධානය කරලා නොවේයි. දේව මැවිල්ලක් නොවේයි. වෙන මැවිල්ලකුන් නොවේයි. වද බැහැල දි තියෙන්නේ. පර්වත කුටයක් වගේ ස්ථීරව දි තියෙන්නේ. එවායේ වෙනස්කම් ඇති වන්නේ නෑ. පරිණාමයක් වෙන්නේ නෑ. එකිනෙකට බාධා ඇතිවෙන්නේ නෑ. එකිනෙකට සැප පිණිස හෝ දුක් පිණිස හෝ සැපදුක් පිණිස හෝ පවතින්නේ නෑ. නසින කෙනෙක් නැතුත. අසින කෙනෙක් ද නැතුත. අසිවන කෙනෙක් ද නැතුත. දන්නා කෙනෙක් ද නැතුත. දනවන්නා වූ කෙනෙක් ද නැතුත. යම් කෙනෙක් තියුණු ආයුධයක් ගෙන තව කෙනෙකු ගේ තිස සින්දොත්, කවුරුවත්, කාගෙවත්

ඡීවිතය තොර කළේ තැ. අර සිජ්තකාය අතරින් ආයුධය සිදුරු කර ගෙන කියා විතරයි” කියලා

ඉත්ථ. බෝ මේ හන්තේ පකුදෝ ක-වායනෝ සහන්දිවිධික. සාමඟ්‍යුජ්‍යාලල. පුවියෝ සමානෝ අක්දෙක්න අක්දෙක් බ්‍රාකාසි. සෞයාලාපි හන්තේ අම්බ. වා පුවියෝ ලබුත. බ්‍රාකරෙයා ලබුත. වා පුවියෝ අම්බ. බ්‍රාකරෙයා, එච්මේව බෝ මේ හන්තේ පකුදෝ ක-වායනෝ සහන්දිවිධික. සාමඟ්‍යුජ්‍යාලල. පුවියෝ සමානෝ අක්දෙක්න අක්දෙක් බ්‍රාකාසි. තස්ස මයින. හන්තේ එන්දහෝසි: “කථ. හි තාම මාදිසේ සමණ. වා බ්‍රාහ්මණ. වා විජිතේ වසන්ත. අපසාදේතබා. මක්දෙයා?” ති. සෝ බෝ අහ. හන්තේ පකුදස්ස ක-වායනස්ස භාසිත. තෝව අහින්දී. තප්පටික්කොසි. අනහින්දිත්වා අප්පටික්කොසිත්වා අනත්තමනෝ අනත්තමනවාව. අනි-ඡාරෙන්වා තමේව වාව. අනුග්‍රහන්තේ අනික්කුත්තන්තේ උචියායාසනා පක්කාමි.

ඉතින් ස්වාමීනි, මේ ඡීවිතයේ දී ම පැවිදිබවෙන් ලබන ප්‍රයෝගන ගැන ඇසු ප්‍රශ්නයට ඔය විදිහට පකුද කව්චායනයා මට එකිනෙකට භාත්පසින් විරුද්ධ දෙයක් පැවුසුවා. ස්වාමීනි, එක මේ වගේ දෙයක්. අම ගැන ඇසු කල්හී දෙල් ගැන කියා දෙනවා වගේ. දෙල් ගැන ඇසු කල්හී අම ගැන කියා දෙනවා වගේ. ඒ අයුරින් ම ස්වාමීනි, මේ ඡීවිතයේ දී ම පැවිදිබවෙන් ලබන ප්‍රයෝගන ගැන ඇසු ප්‍රශ්නයට ඔය විදිහට පකුද කව්චායනයා මට එකිනෙකට භාත්පසින් විරුද්ධ දෙයක් පැවුසුවා. ස්වාමීනි, එතකොට මට මෙහෙමත් හිතුනා. “ම. වගේ කෙනෙක් තම විජිතයෙහි වාසය කරන ග්‍රමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ පෙළිය යුතුයි කියල කොහොම තම් සිතන්ට ද?” කියලා. ස්වාමීනි, ඒම. පකුද කව්චායනයා ගේ ක්ම පිළිගත්තේ තැ. ප්‍රතික්ෂේප කළෙන් තැ. නො පිළිගෙන, ප්‍රතික්ෂේප නො කොට, නො සතුවු සිතින් යුතු ව, තමුත් නො සතුවු සිතින් වවනයක් නිකුත් කරන්නේ තැතිව, ඒ කියමත හාරුගනන්නේ තැතිව, සිත් පිහිටුවා නො ගෙන අසුන්නේ තැගිට නිකම්ලා ගියා.

22. “එකම්දාහ. හන්තේ සමය. ගේන නිගණෝයෝ නාතපුත්තේ තේතුපසංකමි. උපසංකමිත්වා නිගණෝයේන නාතපුත්තේන සඳුදී. සම්මෝදි. සම්මෝදනීය. කථ. සාරාණීය. විතිසාරෙනවා එකමත්ත. තිසිදි. එකමත්ත. තිසින්තේ බෝ අහ. හන්තේ නිගණෝය. නාතපුත්ත. එන්දවෝව: යථා තු බෝ ඉමානි හෝ අග්‍රිවෙස්සන පුද්‍රසිප්පායනනාති සෞයාලිදී: හන්ථාරෝහා සක්කා තු බෝ හෝ අග්‍රිවෙස්සන එච්මේව දිවියේව ධම්මේ සහන්දිවිධික. සාමඟ්‍යුජ්‍යාලල. පක්දෙකාපේතු?” න්ති.

22. ස්වාමීනි, මං එක්තරා ද්‍රව්‍යක තිගණේයි තාතපුත්ත ලගට ගියා. ගිහින් තිගණේයි තාතපුත්ත සමඟ සතුවුවුණා. සතුවු විය යුතු පිළිසිදර ක්‍රාබහ අවසන් කොට එකත්පස්ව වාචි වුණා. ඉතින් ස්වාමීනි, එකත්පස්ව වාචි වුණ මං තිගණේයි තාතපුත්තට මෙකරුණ කිවිවා. “හවත් අග්‍රිවෙස්සන, ඉගෙන ගත යුතු යම් ආකාරවූ දිල්ප ගාස්තු රාජියක් තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ ඇතරුවන් ඉන්නවා ඉතින් හවත් අග්‍රිවෙස්සන, ගිහි තීවිතයේ දී ඔය විදිහට ප්‍රතිඵල ලබදී පැවිදි තීවිතයෙනුත් ඔය ආකාරයෙන් ම ලබා ගන්නා ප්‍රයෝගන දක්වන්නට පුළුවන් ද?” කියලා.

එව්. වුත්තේ හන්නේ තිගණේයේ තාතපුත්තේ මං ඒකදවෝව: “ඉඩ මහාරාජ තිගණේයේ වාත්‍යාමසංවරසංවුතේ හෝති. කථන්ව මහාරාජ තිගණේයේ වාත්‍යාමසංවරසංවුතේ හෝති? ඉඩ මහාරාජ තිගණේයේ සබැබවාරිවාරිකොට් ව හෝති, සබැබවාරියුතේ ව, සබැබවාරිඩුතේ ව, සබැබවාරිපුතේ ව. එව්. බෝ මහාරාජ තිගණේයේ, වාත්‍යාමසංවරසංවුතේ හෝති. අය වූ-වති මහාරාජ තිගණේයේ ගතන්නේ ව යතන්නේ ව යිතන්නේ වා”ති.

ස්වාමීනි, මං මෙහෙම කිවිවහම තිගණේයි තාතපුත්තයා මට මෙහෙම කිවිවා. “මහාරාජ, තිගණේයා අවස්ථා හතරක සංවරයෙන් සංවරව ඉන්නවා. මහාරාජ, තිගණේයා අවස්ථා හතරක සංවරයෙන් සංවරව ඉන්නේ කොහොම ද? මහාරාජ, මෙහිලා තිගණේයා සියල් ඇල්දිය පරිහරණයෙන් වැළකී ඉන්නවා. ඒ වගේ ම සියල් පවිත් සංවරව ඉන්නවා. සියල් පවිත් තපසින් පිඡ හැරල ඉන්නවා. සියල් පවිත් දුරු කළ බව ස්පර්ශ කරල ඉන්නවා. මහාරාජ, ඔය ආකාරයට සි තිගණේයා වත්‍යාම සංවරයෙන් යුතුක්ත වන්නේ. මහාරාජ, මේ තිගණේයාට කියන්නේ අවශ්‍ය අරමුණට ගිය ආත්මය ඇති කෙනා කියල යි. තවන ලද ආත්මය ඇති කෙනා කියල යි. මැනවින් පිහිටි ආත්මය ඇති කෙනා කියල යි.

ඉන්දියා බෝ මේ හන්නේ තිගණේයේ තාතපුත්තේ සන්දිවියික. සාමඟේඥුලල. පුවියේ සමානෝ වාත්‍යාමසංවර. බ්‍යාකාසි. සෙයාලාපි හන්නේ අම්බ. වා පුවියේ ලබුත. බ්‍යාකරෙයා ලබුත. වා පුවියේ අම්බ. බ්‍යාකරෙයා, එව්‍යෙම් බෝ මේ හන්නේ තිගණේයේ තාතපුත්තේ සන්දිවියික. සාමඟේඥුලල. පුවියේ සමානෝ වාත්‍යාමසංවර. බ්‍යාකාසි. තස්ස මය්හ. හන්නේ ඒකදහෝසි: “කත. හි තාම මාදිසේ සමණ. වා බ්‍රාහ්මණ. වා විජිනේ වසන්ත. අපසාදේතබිබ. මඟ්‍යෙනුයා?”ති. පෝ බෝ අහ. හන්නේ තිගණේයාස්ස

නාතපුත්තස්ස හාසිතා තේවා අහිනාන්දී නැප්පටික්කොසිං අනෑහිනාන්දීන්වා අප්පටික්කොසිංවා අනත්තමනෝ අනත්තමනවාව අනි-ජාරෙන්වා තමේව වාව අනුග්‍රෑහන්නො අනික්කුප්පන්නො උචියායාසනා පක්කාමි.

ඉතින් ස්වාමීනි, මේ තීවිතයේ දී ම පැවිදිබවෙන් ලබන ප්‍රයෝගන ගැන ඇසු ප්‍රශ්නයට ඔය විදිහට නිගණේය නාතපුත්තයා මට වතුයාම සංවරය (සංවර වීමේ අවස්ථා හතර) පැවුසුවා. ස්වාමීනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. අඩ ගැන ඇසු කළේහි දෙල් ගැන කියා දෙනවා වගේ. දෙල් ගැන ඇසු කළේහි අඩ ගැන කියා දෙනවා වගේ. ඒ අපුරින්ම ස්වාමීනි, මේ තීවිතයේ දී ම පැවිදිබවෙන් ලබන ප්‍රයෝගන ගැන ඇසු ප්‍රශ්නයට ඔය විදිහට නිගණේය නාතපුත්තයා මට වතුයාම සංවරය (සංවර වීමේ අවස්ථා හතර) පැවුසුවා. ස්වාමීනි, එතකොට මට මෙහෙමත් හිතුනා. “මං වගේ කෙනෙක් තම විෂ්තයෙහි වාසය කරන ග්‍රුමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ පෙළිය යුතුයි කියල කොහොම තම් සිතන්ට ද?” කියලා. ස්වාමීනි, ඒ මං නිගණේය නාතපුත්තයා ගේ කීම පිළිගත්තේ නෑ. ප්‍රතික්ෂේප කළෙන් නෑ. නො පිළිගෙන, ප්‍රතික්ෂේප නො කොට, නො සතුවූ සිතින් යුතු ව, තමුන් නො සතුවූ සිතින් වවතයක් නිකුත් කරන්නේ නැතිව, ඒ කියමන හාරගන්නේ නැතිව, සිතේ පිහිටුවා නො ගෙන අසුනෙන් නැගිට නිකම්ලා ගියා.

23. “ඒකම්දාහං හන්නේ සමය යේන සඳුතයෝ බේලට්ධිපුත්ත්නො තේව්නුපසංකමිං. උපසංකමිත්වා සඳුතයේන බේලට්ධිපුත්ත්නො සද්ධි. සම්මෝද්ධිය කථ සාරාණීය විතසාරෙන්වා ඒකමන්ත. තිසිදිං. ඒකමන්ත. තිසින්නො බෝ අහං හන්නේ සඳුතය බේලට්ධිපුත්ත. ඒකදෝව්ව: යථා තු බෝ ඉමානි හෝ සඳුතය පුද්‍රිසිප්පායතනාති සෙයාලිද: හන්ථාරෝහා සක්කා තු බෝ හෝ සඳුතය ඒව්මේව දිවියේව ධම්මේ සනැදිවිධික. සාමඟ්‍යාලුලං පක්කාප්තු? ”න්ති.

23. ස්වාමීනි, මං එක්තරා ද්‍රව්‍යක සංඡය බේලට්ධිපුත්තයන් ලගට ගියා. ගිහින් සංඡය බේලට්ධිපුත්තයන් සමඟ සතුවුවුණා. සතුවූ විය යුතු පිළිසඳර කථාබහ අවසන් කොට එකත්පස්ව වාචි වුණා. ඉතින් ස්වාමීනි, එකත්පස්ව වාචි වුණ මං සංඡය බේලට්ධිපුත්තයන්ට මෙකරුණ කිවිවා. “හවත් සංඡය, ඉගෙන ගත යුතු යම් ආකාර වූ ශිල්ප ගාස්තු රාජියක් තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ ඇතරුවින් ඉන්නවා ඉතින් හවත් සංඡය, ගිහි තීවිතයේ දී ඔය විදිහට ප්‍රතිඵල ලබදී පැවිදි තීවිතයෙනුත් ඔය ආකාරයෙන් ම ලබා ගන්නා ප්‍රයෝගන දක්වන්නට පුළුවන් ද?” කියලා.

එව්. වූත්තේ හන්තේ සංස්කරණයේ බෙලවිධිපුත්තේ ම. එතැදවෝව: “අත්ථ පරෝ ලෝකෝති ඉති 1- ම. පු-ඡයි, අත්ථ පරෝ ලෝකෝති ඉති 1- මේ අස්ස, අත්ථ පරෝලෝකෝති ඉති තේ න. බ්‍යාකරයා. එවත්තිපි මේ තො තථාති'පි මේ තො. අක්ෂ්‍යලාති'පි මේ තො. තොති'පි මේ තො. තොති'පි මේ තො. නත්ථි පරෝ ලෝකෝති? අත්ථ ව නත්ථි ව පරෝ ලෝකෝති? නොවත්ති න තත්ථි පරෝ ලෝකෝති? නොවත්ති න තත්ථි සත්තා ව්‍යපාතිකා? නත්ථි සත්තා ව්‍යපාතිකා අත්ථ ව නත්ථි ව සත්තා ව්‍යපාතිකා? නොවත්ති න නත්ථි සත්තා ව්‍යපාතිකා? අත්ථ සුකටදුක්කවාන. කම්මා. එල. ව්‍යපාකෝ? නත්ථි සුකටදුක්කවාන. කම්මාන. එල. ව්‍යපාකෝ? අත්ථ ව නත්ථි ව සුකටදුක්කවාන. කම්මාන. එල. ව්‍යපාකෝ? නොවත්ති න තත්ථි සුකටදුක්කවාන. කම්මාන. එල. ව්‍යපාකෝ? නොවත්ති න තත්ථි සුකටදුක්කවාන. නොවත්ති න තත්ථි තථාගතෝ පරම්මරණා? න තත්ථි තථාගතෝ පරම්මරණා? තත්ථි ව න තත්ථි ව තථාගතෝ පරම්මරණා? නොව තත්ථි න තත්ථි ව තත්ථි තථාගතෝ පරම්මරණා ති? ඉති 1- ම. පු-ඡයි “නොව තත්ථි න තත්ථි තථාගතෝ පරම්මරණා”ති ඉති 1- මේ අස්ස, නොව තත්ථි න තත්ථි තථාගතෝ පරම්මරණාති ඉති තො න. බ්‍යාකරයා. එවම්පි මේ තො. තථාති'පි මේ තො. අක්ෂ්‍යලාති'පි මේ තො. තොති'පි මේ තො. තොති'පි මේ තො”ති.

ස්වාමීන්, ඔය විදිහට ම. කිවිවහම සංඡය බෙලවිධිපුත්තයා මට මෙහෙම කිවිවා. “මහාරාජ, පරලොවක් තියෙනවා ද? කියල මගෙන් විමසුවාන් එතකොට මට හිතෙනවා නම් පරලොවක් ඇත කියලා ම. ඔබට එය විසඳුන්නේ පරලොවක් තියෙනවා කියල යි. ඒ වූණාට මා තුළ ඔවුනි අදහසක් නම් නෑ. මා තුළ ඒ අයුරින් පිළිගැනීමකුත් නෑ. මා තුළ ඔයිට වෙනස් අයුරකින් පිළිගැනීමකුත් නෑ. නො පිළිගන්නවා කියල දෙයකුත් නෑ. නො පිළිගන්නේ තැත කියල දෙයකුත් නෑ. ඒ වගේ ම පරලොවක් තැදෑද? කියල මගෙන් ඇතුළාන් පරලොවක් තියෙනවා ද තැදෑද? කියල පරලොවක් ඇත්තේත් තැදෑද? තැත්තේත් තැදෑද? කියල ව්‍යපාතික සත්වයන් ඉන්නවාද? කියල ව්‍යපාතික සත්වයන් තැදෑද? කියල ව්‍යපාතික සත්වයන් ඇත්තේත් තැදෑද? තැත්තේත් තැදෑද? කියල නොද තරක කරමවල එලව්‍යාක තියෙනවා ද? කියල නොද තරක කරමවල එලව්‍යාක ඇත්තේත් නොදනරක කරමවල එලව්‍යාක ඇත්තේත්

නැද්ද තැත්තෙන් නැද්ද? කියල තථාගතයන් වහන්සේ මරණීන් මතු ඉත්තවාද? කියල තථාගතයන් වහන්සේ මරණීන් මතු ඉත්තවාද? කියල තථාගතයන් වහන්සේ මරණීන් මතු ඇත්තෙන් නැද්ද තැත්තෙන් නැද්ද? කියල මගෙන් විමසුවාත් එතකොට මට හිතෙනවා නම් තථාගතයන් වහන්සේ මරණීන් මතු අත්තෙන් නැ තැත්තෙන් නැ කියලා මං ඔබට එය විසඳුන්නේ තථාගතයන් වහන්සේ මරණීන් මතු ඇත්තෙන් නැ, තැත්තෙන් නැ කියල යි. එ වූණාට මා තුළ ඔවුනි අදහසක් නම් නැ. මා තුළ එ අයුරින් පිළිගැනීමක් නැ. මා තුළ ඔයට වෙනස් අයුරකින් පිළිගැනීමක් නැ. නො පිළිගන්නවා කියල දෙයකුත් නැ. නො පිළිගන්නේ නැත කියල දෙයකුත් නැ.

ඉත්ථ. බෝ මේ හන්තේ සංශ්ඡයෝ බේලවියිපුත්තො සන්දිවියික. සාම්ජ්‍යාච්චල. පුවියෝ සමානෝ වික්වේප. බ්‍යාකායි. සෙයාථාප හන්තේ අම්බ. වා පුවියෝ ලබුජ. බ්‍යාකරෝයා ලබුජ. වා පුවියෝ අම්බ. බ්‍යාකරෝයා, ඒවමේව බෝ මේ හන්තේ සංශ්ඡයෝ බේලවියිපුත්තො සන්දිවියික. සාම්ජ්‍යාච්චල. පුවියෝ සමානෝ වික්වේප. බ්‍යාකායි. තසස මය්හ. හන්තේ ඒතදහෝයි: අයක්ව ඉමෙස. සමණබාහ්මණාන. සබැබාලෝ සබැබාමූලහෝ කප්හි නාම සන්දිවියික. සාම්ජ්‍යාච්චල. පුවියෝ සමානෝ වික්වේප. බ්‍යාකරිසසති?ති. තසස මය්හ. හන්තේ ඒතදහෝයි. “කත. හි නාම මාදිසෝ සමණ. වා බාහ්මණ. වා විජිතේ වසන්ත. අපසාදේතබිඛ. මණ්ඩෙයා?”ති. සෝ බෝ අහ. හන්තේ සංශ්ඡයසස බේලවියිපුත්තසස හායිත. නොව අහිනන්දී. තප්පටික්කොයි. අහිනන්දිත්වා අප්පටික්කොයින්වා අනන්තමනො අනත්තමනවාව. අනි-ඡාරෙත්වා තමේව වාව. අනුග්‍රහන්තො අනික්කුත්තන්තො උච්චායාසනා පක්කාම්..

ඉතින් ස්වාමීනි, මේ ඒවිතයේ දී ම පැවිදිබවෙන් ලබන ප්‍රයෝගන ගැන ඇසු ප්‍රශ්නයට මය විදිහට සංඡය බේලවියිපුත්තයා මට අමරාවික්ෂේපවාදය (ප්‍රශ්න අසන්නන් වික්ෂිප්ත වෙන පරිදි ආදෙකු මෙන් ලිස්සා යාම) පැවුසුවා. ස්වාමීනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. අඩ ගැන ඇසු කල්හී දෙල් ගැන කියා දෙනවා වගේ. දෙල් ගැන ඇසු කල්හී අඩ ගැන කියා දෙනවා වගේ. එ අයුරින් ම ස්වාමීනි, මේ ඒවිතයේ දී ම පැවිදි බවෙන් ලබන ප්‍රයෝගන ගැන ඇසු ප්‍රශ්නයට මය විදිහට සංඡය බේලවියිපුත්තයා මට අමරාවික්ෂේපවාදය (ප්‍රශ්න අසන්නන් වික්ෂිප්ත වෙන පරිදි ආදෙකු මෙන් ලිස්සා යාම) පැවුසුවා. ස්වාමීනි, එතකොට මට මෙහෙම හිතුතා. “මේ පුද්ගලයා මේ ගුමණබාහ්මණයන්ගෙන් හැමෝට ම වැඩිය බාලයෙක්. හැමෝට ම වැඩිය

මෝචියෙක්. මේ තීවිතයේ දී ම පැවිදිබවෙන් ලබන ප්‍රයෝගන ගැන විමසදී කොහොම නම් අමරාවික්ශේපය ගැන විස්තර කරන්නේ ද?" ස්වාමීනි, එතකොට මට මෙහෙමත් හිතුනා. "මං වගේ කෙනෙක් නම විෂ්තයෙහි වාසය කරන ග්‍රුමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ පෙළිය යුතුයි කියල කොහොම නම් සිතන්ට ද?" කියලා. ස්වාමීනි, ඒ මං සංජය බෛලටධිපුත්තයා ගේ කිම පිළිගත්තේ නෑ. ප්‍රතික්ශේප කළෙන් නෑ. නො පිළිගෙන, ප්‍රතික්ශේප නො කොට, නො සතුවූ සිතින් යුතු ව, නමුත් නො සතුවූ සිතින් වවනයක් නිකුත් කරන්නේ නැතිව, ඒ කියමන හාරගන්නේ නැතිව, සින් පිහිටුවා නො ගෙන අසුනෙන් නැහිට තික්මිලා හියා.

24. සෝ'හං හන්තේ හගවන්තම්පි පු-ඡාම්: යථා තු බෝ' ඉමාති හන්තේ පුපුසිප්පායතනාති, සෙයාමිදං: හන්ථාරෝහා සක්කා තු බෝ' මේ හන්තේ ඒවමේව දිවියේව ධමමේ සන්දිවියික. සාමඟේඡෑල පන්දකාපේත්තු? නති."

24. ස්වාමීනි, ඒමං හාගාවතුන් වහන්සේගෙනුත් අසන්නම්. "ස්වාමීනි, ඉගෙන ගත යුතු යම් ආකාර වූ ගිල්ප ගාස්තු රාජියක් තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ ඇතුතුවන් ඉන්නවා ඉතින් ස්වාමීනි, ගිහි තීවිතයේ දී ඔය විදිහට ප්‍රතිවල ලබදී පැවිදි තීවිතයෙනුත් ඔය ආකාරයෙන් ම ලබා ගන්නා ප්‍රයෝගන දක්වන්නට පුළුවන් ද?" කියලා.

"සක්කා මහාරාජ. නො හි මහාරාජ තක්දේවන්ට පරිපු-ඡීසාම්. යථා තේ බමෙයා, තථා නං බ්‍රාකරෙයායි".

"පින්වත් මහාරාජ, ප්‍රයෝගන දක්වන්නට පුළුවනි. එසේ නම් පින්වත් මහාරාජ, මං ඔබෙන් ම මේ කාරණය විමසන්නම්. ඔබ යම් විදිහකට නම් කැමැති ඒ විදිහට පිළිතුරු දෙන්න."

25. "තං කිමිමන්දසී. මහාරාජ, ඉඩ තේ අස්ස පුරිසෝ' දාසෝ' කම්මකාරෝ පුබ්බුවියායි ප-ඡානිපාතී කි.කාරපටස්සාවී මනාපවාර පියවාදී මුබුල්ලෝකකෝ. තස්ස ඒවමස්ස: "අ-ඡරිය. වත හෝ, අඩුත. වත හෝ. පුන්දකාන. ගති පුන්දකාන. විපාකෝ. අය. හි රාජා මාගයෝ' අජාතසත්තු වේදේහිපුත්තේ' මනුස්සෝ. අහම්පි මනුස්සෝ. අය. හි රාජා මාගයෝ' අජාතසත්තු වේදේහිපුත්තේ' පන්දවහි කාමගුණේහි සම්ප්‍රිතේ' සමංහිතේ'

පරිවාරේති දේවෝ මණ්ඩේ. අහම්පනමහි'ස්ස දාසෝ කම්මකාරෝ පුබ්බූච්චයායි ප-ඡානිපාති කි.කාරපටිස්සාවි මනාපවාරි පියවාදී මූල්ලෝකකෝ. සෝ වතස්සාහ. පුණ්ඩ්ජානි කරෙයා. යන්තුනාහ. කේසමස්සු. වහාරෙන්වා කාසායානි වත්පාති අ-ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරිය. පබ්බපෙයා"න්ති.

25. "පින්වත් මහාරාජ, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? මෙහි ඔබ ගේ දාස වූ පුරුෂයෙක් ඉන්නවා. ඔහු කම්කරුවෙක්. උදේ පාන්දර තැගිටිනවා. අන්තිමට ම තිදනවා. කළ යුතු දේ සොයාබලා කරනවා. සිත් ගන්නා අයුරින් හැසිරෙනවා. ප්‍රිය බස් කියනවා. සතුවු සිතින් ඔබේ මුහුණ බලනවා. ඔහුට මේ විදිහට සිතෙනවා. පින්වල ගතිය නම්, පින්වල විපාක නම් ඒකාන්තයෙන් ම අසිරිමත්, ඒකාන්තයෙන් ම පුදුම සහගත යි. මේ වේදේහිපුත්ත අජාසත් මගධ රුතුමා මත්‍යායෙක්. මමත් මත්‍යායෙක්. නමුත් වේදේහිපුත්ත ආජාසත් මගධ රුතුමා ප.වකාම ගුණයෙන් පිණා ගිහින් එයින් ඉදුරන් පිණවීමින් ඉන්නේ දෙවියෙකු වගේයි. නමුත් ම. එතුමා ගේ දාසයෙක්. කම්කරුවෙක්. උදේ පාන්දර තැගිටිනවා. අන්තිමට ම තිදනවා. කළ යුතු දේ සොයාබලා කරනවා. සිත් ගන්නා අයුරින් හැසිරෙනවා. ප්‍රිය බස් කියනවා. සතුවු සිතින් ඔබේ මුහුණ බලනවා. එහෙමතම ඒ මමත් පින් දහම් කලොත් මෙතුමා වගේ වේවි. ඒ නිසා ම. කෙස් රුවුල් බාල, කසාවත් පොරොවා ගෙන ගිහි ගෙයින් නිකම පැවිදි තීවිතයට පත් වෙනවා. ඔහු ඔය විදිහට පැවිද්දෙක් වෙලා කයෙන් ස.වරව වාසය කරනවා. ව්‍යවයෙන් ස.වරව වාසය කරනවා. මනසින් ස.වරව වාසය කරනවා. කෙලෙස් තැසිමේ උතුම් අරුතෙන් යුතු ව පුදෙකලා ව්‍යෙකයෙහි ඇළී වාසය කරනවා.

සෝ අපරේන සමයෙන කේසමස්සු. වහාරෙන්වා කාසායානි වත්පාති අ-ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරිය. පබ්බපෙයා. සෝ ඒව. පබ්බපිතෙන් සමානෝ කායෙන් ස.වුනෝ විහරෙයා, වාචාය ස.වුනෝ විහරෙයා, මනසා ස.වුනෝ විහරෙයා, සාස-ඡාන්නපරමතාය සන්තුවියෝ අහිරතෙන් පවිචිකේ.

මහු පස්සේ කාලෙක කෙස් රුවුල් බාල, කසාවත් පොරොවා ගෙන ගිහි ගෙයින් නිකම පැවිදි තීවිතයට පත් වෙනවා. ඔහු ඔය විදිහට පැවිද්දෙක් වෙලා කයෙන් ස.වරව වාසය කරනවා. ව්‍යවයෙන් ස.වරව වාසය කරනවා. මනසින් ස.වරව වාසය කරනවා. කෙලෙස් තැසිමේ උතුම් අරුතෙන් යුතු ව පුදෙකලා ව්‍යෙකයෙහි ඇළී වාසය කරනවා.

තන්දේ- තේ පුරිසා ඒවමාරෝවෙයුයා: "යග්සේ දේව ජානෙයායි, යෝ තේ පුරිසෝ දාසෝ කම්මකාරෝ පුබ්බූච්චයායි ප-ඡානිපාති කි.කාරපටිස්සාවි

මතාපවාරී පියවාදී මූඩ්ලෝකකෝ, සේ දේව කේසමස්සු. වහාරෙන්වා කාසායානි වත්පානි අ-ඡාදෙන්වා ඇගාරස්මා අනාගාරිය. පබ්ලිජිනෝ. සේ එව්. පබ්ලිජිනෝ සමානෝ කායේන සංවුතෝ විහරති, වාචාය සංවුතෝ විහරති, මතසා සංවුතෝ විහරති. සාස-ඡාදනපරමතාය සන්තුවියෝ අහිරනෝ පවිච්චෙක්ති. අපි තු ක්ව. එව්. වදෙයායි: එතු මේ හෝ සේ පුරිසේ. පූනදේව හෝතු දාසෝ කම්මකාරෝ පූබ්ලුවියායි ප-ඡානිපාත් කිංකාරපටස්සාවී මතාපවාරී පියවාදී මූඩ්ලෝකකෝ”ති.

එතකොට ඔබ ගේ රාජපුරුෂයන් අර පුද්ගලයා ගැන මේ විදිහට දැනුම් දෙනවා. “අවසරය දේවයන් වහන්ස, දත්තවා ද? ඔබේ ඒ දාස පුරුෂයෙක් හිටියා. ඔහු කමිකරුවෙක්. උදේ පාත්දර නැගිටිනවා. අන්තිමට ම නිදනවා. කළ යුතු දේ සොයාබලා කරනවා. සිත් ගන්නා අයුරින් හැසිරෙනවා. ප්‍රිය බස් කියනවා. සතුවු සිතින් ඔබේ මුහුණ බලනවා. දේවයන් වහන්ස, ඔහු කෙස් රුවුල් බාල, කසාවන් පොරොවා ගෙන ගිහි ගෙයින් නික්ම පැවිදී ජීවිතයට පත් වෙලා ඉත්තවා. ඔහු ඔය විදිහට පැවිද්දෙක් වෙලා කයෙන් සංවර්ව වාසය කරනවා. වවනයෙන් සංවර්ව වාසය කරනවා. මනසින් සංවර්ව වාසය කරනවා. කෙලෙස් නැසිමේ උතුම් අරුතෙන් යුතු ව පූදෙකලා විවේකයෙහි ඇලී වාසය කරනවා” කියල. එතකොට ඔබ මේ විදිහට කියනවා ද? “හවත්ති, මාගේ ඒ පුරුෂයා පැමිණේවා. යළින් මාගේ දාසයා වේවා. කමිකරුවා වේවා. උදේ පාත්දර නැගිටින, අන්තිමට ම නිදන, කළ යුතු දේ සොයාබලා කරන, සිත් ගන්නා අයුරින් හැසිරෙන, ප්‍රිය බස් කියන, ඔහු සතුවු සිතින් මගේ මුහුණ බලාවා” කියල.

“නො හේතු. හන්තේ. අථ බෝ න. මයමේව අහිවාදෙයාමඟී, ප-වුවියාමඟී, ආසන්නපි නිමන්තෙයාමඟී. අහිනිමන්තෙයාමඟී න. වචර පිණ්ඩපාත සේනාසන ගිලානප-වයසේස්ථපරික්බාරේති. ධම්මිකම්පි'ස්ස රක්බාවරණගත්ති. සංවිධෙයාමා”ති.

“ස්වාමීති, එහෙම දෙයක් වෙන්නේ නැ. එහෙම නම් අපි ම සි ඔහුට ආදරයෙන් වදින්නේ. අපි ම සි ඔහු දැක තුනස්නේන් නැගිටින්නේ. ආසනයක් වුණත් පිළිගනවන්නේ. වචර පිණ්ඩපාත සේනාසන ගිලන්පසින් මතා කොට පිළිගනවන්නේ. උත්වහන්සේට දැහැමින් රකවරණ සළස්වන්නේ”

“ත. කිම්මක්කයි මහාරාජ, යදි එව්. සන්තේ හෝති වා සන්දිවිධික. සාමඟ්ජ්‍යලපුත්‍රය. නො වා?”ති.

“පින්වත් මහාරාජ, ඉතින් ඔය විදිහට කරුණු යෙදෙන කොට වික මේ ජීවිතයේ දි දැක්ක හැකි පැවිදිබවේ එලයක් ද? තැදෑද?”

“අද්ධා බෝ හන්තේ ඒවා සහන්තේ හෝති සන්දිච්චික සාමඟ්‍යාඥුලල”න්ති.

“ස්ථාමිනී, ඔය විදිහට කරුණු යෙදෙන කොට, එකාන්තයෙන් ම මේ ජීවිතයේ දි දැක්ක හැකි පැවිදිබවේ එලයක් ම සි.”

“ඉදා බෝ තේ මහාරාජ මයා පයිම් දිවියේව ධමමේ සන්දිච්චික සාමඟ්‍යාඥුලල පක්ෂත්ත”න්ති.

“පින්වත් මහාරාජ, මෙය වතාහී මා විසින් ඔබට පෙන්වා දෙන පැවිදිබව තුළින් මේ ජීවිතයේ දි ම ලැබිය හැකි පලමු වෙති ප්‍රයෝගනය සි.”

26. “සක්කා පන හන්තේ අක්ෂණ්මිජ ඒවමේව දිවියේව ධමමේ සන්දිච්චික සාමඟ්‍යාඥුලල පක්ෂතාපේත්ත”න්ති.

26. “ස්ථාමිනී, පැවිදිබව තුළින් මේ ජීවිතයේ දි ම අත්විදිය හැකි ඔය ආකාර වූ වෙනත් ප්‍රයෝගනත් පෙන්වා දෙන්ට පුළුවන් ද?”

“සක්කා මහාරාජ. තේන හි මහාරාජ තක්ෂණේවත්ප පටිපු-ඡිස්සාමි. යථා තේ බලෙයා, තථා තා බ්‍යාකරෙයායායි. තා කිම්මක්කාසි මහාරාජ, ඉඩ තේ අස්ස පුරිසේ කස්සකෝ ගහපතිකෝ කාරකාරකෝ රාසිවච්චකෝ, තස්ස ඒවමස්ස: අ-ඡරිය. වත හෝ, අඛිහු. වත හෝ. පුක්ෂ්කාන. ගති පුක්ෂ්කාන. විපාකෝ. අය. හි රාජා මාගයේ අජාතසත්ත්ව වේදේහිපුත්තේ මනුස්සේ. අහම්ප මනුස්සේ. අය. හි රාජා මාගයේ අජාතසත්ත්ව වේදේහිපුත්තේ පක්ෂවහි කාමගුණේහි සමප්පිතේ සම. ගිහුතේ පරිවාරේති දේවෝ මක්ෂේ. අහම්පනම්හි ස්ස කස්සකෝ ගහපතිකෝ කාරකාරකෝ රාසිවච්චකෝ, සේ වතස්සාහ. පුක්ෂ්කානි කරෙයා. යන්නුනාහ. කෝසමස්සු. වහාරෙන්වා කාසායානි වත්රානි අ-ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරිය. පබිඛපෙයා”න්ති.

“පින්වත් මහාරාජ, ප්‍රයෝගන දක්වන්නට පුළුවනි. එසේ නම් පින්වත් මහාරාජ, ම. ඔ ඔබෙන් ම මේ කාරණය විමසන්නම්. ඔබ යම් විදිහකට නම් කැමැති ඒ විදිහට පිළිතුරු දෙන්න. “පින්වත් මහාරාජ, මේ ගැන ඔබ කුමක්

ද හිතන්නේ? මෙහි ඔබ ගේ ගොවියෙක් වූ ගෘහපතියෙක් ඉන්නවා. ඔහු ඔබට බදු ගෙවනවා. දනදානා වැඩි කර දෙනවා. ඔහුට මේ විදිහට සිතෙනවා. පින්වල ගතිය තම්, පින්වල විපාක තම් ඒකාන්තයෙන් ම අසිරීම්, ඒකාන්තයෙන් ම පුදුම සහගත යි. මේ වෙදේහිපුත්ත අජාසත් මගධ රජතුමා මනුෂ්‍යයෙක්. මමත් මනුෂ්‍යයෙක්. නමුත් වෙදේහිපුත්ත ආජාසත් මගධ රජතුමා ප-විකාම ගුණයෙන් පිණා ගිහින් එයින් ඉදුරන් පිණවමින් ඉන්නේ දෙවියෙකු වගයි. නමුත් ම. එතුමා ගේ ගොවියෙක් වූ ගෘහපතියෙක්. එතුමාට බදු ගෙවනවා. දනදානා වැඩි කර දෙනවා. එහෙමත් ඒ මමත් පින් දහම් කලොත් මෙතුමා වගේ වෙවි. ඒ නිසා ම. කෙසේ රුවුල් බාල, කසාවත් පොරොවා ගෙන ගිහි ගෙයින් නිකම පැවිදි ජීවිතයට පත්වෙන එක තමයි නොද” කියලා.

සෝ අපරේන සමයේන අප්ප. වා හෝගක්බන්ධ. පහාය මහන්න. වා හෝගක්බන්ධ. පහාය අප්ප. වා ඇශාතිපරිවච්ච. පහාය මහන්ත. වා ඇශාතිපරිවච්ච. පහාය කේසමස්සූ. විහාරෙක්වා කාසායානි වත්ථානි අ-ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරය. පබ්බජේයා. සෝ එව. පබ්බජේනෝ සමානෝ කායේන සංවුතෝ විහරෝයා, වාචාය සංවුතෝ විහරෝයා, මනසා සංවුතෝ විහරෝයා, සාස-ඡාදනපරමතාය සන්තුවියෝ අහිරනෝ පවිච්චෙක්.

ඔහු පස්සේ කාලෙක ස්වල්ප වූ හෝග සම්පත් අත්හරිනවා. මහත් වූ හෝග සම්පත් අත්හරිනවා. ස්වල්ප වූ තැදුෂයන් අත්හරිනවා. මහත් වූ තැදුෂයන් අත්හරිනවා. කෙසේ රුවුල් බාල, කසාවත් පොරොවා ගෙන ගිහි ගෙයින් නිකම පැවිදි ජීවිතයට පත් වෙනවා. ඔහු මය විදිහට පැවිද්දෙක් වෙලා කයෙන් සංවර්ධ වාසය කරනවා. වවතයෙන් සංවර්ධ වාසය කරනවා. මනයින් සංවර්ධ වාසය කරනවා. කෙලෙස් නැසීමේ උතුම් අරුතෙන් යුතු ව පුදෙකලා වෛච්‍යා ඇළු වාසය කරනවා.

ත. 0- තේ පුරිසා එච්මාරෝවෙයු:: යෝසේ දේව ජානෙයාසි, යෝ තේ පුරිසේ කස්සකෝ ගෘහපතිකෝ කාරකාරකෝ රාසිවච්චකෝ, සෝ දේව කේසමස්සූ. විහාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි අ-ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරය. පබ්බජේනෝ. සෝ එව. පබ්බජේනෝ සමානෝ කායේන සංවුතෝ විහරති, වාචාය සංවුතෝ විහරති, මනසා සංවුතෝ විහරති. සාස-ඡාදනපරමතාය සන්තුවියෝ අහිරනෝ පවිච්චෙක්ති. අපි තු ත්ව. එව. වදෙයාසි: එතු මේ හෝ සෝ පුරිසේ. පුනදේව හෝතු කස්සකෝ ගෘහපතිකෝ කාරකාරකෝ රාසිවච්චකෝ”ති?

එතකාට ඔබ ගේ රාජපුරුෂයන් අර පුද්ගලයා ගැන මේ විදිහට දැනුම් දෙනවා. “අවසරයි දේවයන් වහනස්, දන්නවා ද? ඔබේ ඒ ගොවියෙක් වූ ගහපතියෙක් හිටියා. ඔහු ඔබට බදු ගෙවිවා. ධනධානා වැඩි කර දුන්නා. දේවයන් වහනස්, ඔහු කෙසේ රුවුල් බාල, කසාවන් පොරොවා ගෙන ශිඹු ගෙයින් නික්ම පැවිදි තීවිතයට පත් වෙලා ඉන්නවා. ඔහු ඔය විදිහට පැවිද්දේක් වෙලා කයෙන් සංවර්ධන වාසය කරනවා. වචනයෙන් සංවර්ධන වාසය කරනවා. මනසින් සංවර්ධන වාසය කරනවා. කෙලෙස් නැසීමේ උතුම් අරුතෙන් යුතු ව භුදෙකලා විවේකයෙහි ඇලී වාසය කරනවා” කියල. එතකාට ඔබ මේ විදිහට කියනවා ද? “හවත්තී, මාගේ ඒ පුරුෂයා පැමිණේවා. යළින් මාගේ ගොවියෙකු වේවා. ගහපතියෙකු වේවා. බදුගෙවන්නෙකු වේවා. ධනධානා වැඩි කරන්නෙකු වේවා” කියල.

“නො’ හේතු. හන්තේ. අප බෝ’ න. මයමේව අභිවාදෙයාමයි, ප-වුවියෙයාමයි, ආසන්නයි නිමන්තෙයාම. අභින්මන්තෙයාමයි න. වචර පිණ්ඩපාත සේනාසන ගිලානප-වයහේස්ස්පරික්බාරේති. ධම්මිකම්පිස්ස රක්බාවරණගුත්ති. සංවිධෙයාමා”ති.

“ස්වාමීතී, එහෙම දෙයක් වෙන්නේ නැ. එහෙම නම් අපි ම සි ඔහුට ආදරයෙන් විදින්නේ. අපි ම සි ඔහු දැක භ්‍රතස්නේන් නැගිටින්නේ. ආසනයක් වුණත් පිළිගන්වන්නේ. වචර පිණ්ඩපාත සේනාසන ගිලන්පසින් මනා කොට පිළිගන්වන්නේ. උන්වහනසේට දැනුම්න් රකවරණ සළස්වන්නේ”

“ත. කිම්මක්කයි මහාරාජ, යදි ඒවා. සන්තේ හෝති වා සන්දිච්චික. සාම්ප්‍රදායුල්ල. නො වා?”ති.

“පින්වත් මහාරාජ, ඉතින් ඔය විදිහට කරුණු යෙදෙන කොට වික මේ තීවිතයේ දී දැක්ක හැකි පැවිදිබවේ එලයක් ද? නැදේද?”

“අද්ධා බෝ’ හන්තේ ඒවා. සන්තේ හෝති සන්දිච්චික. සාම්ප්‍රදායුල්ල”ත්ති.

“ස්වාමීතී, ඔය විදිහට කරුණු යෙදෙන කොට, ඒකාන්තයෙන් ම මේ තීවිතයේ දී දැක්ක හැකි පැවිදිබවේ එලයක් ම සි.”

“ඉදී. බෝ’ තේ මහාරාජ මයා දුතිය. දිවියේව ධම්මේ සන්දිච්චික. සාම්ප්‍රදායුල්ල. පන්දුන්ත”ත්ති.

“පින්වත් මහාරාජ, මෙය වනාහී මා විසින් ඔබට පෙන්වා දෙන පැවිදිබව තුළින් මේ තීවිතයේ දී ම ලැබිය හැකි දේ වෙති ප්‍රයෝගනය යි.”

27. “සක්කා පන හන්නේ අක්ෂ්‍යම්පි දිවියේව ධම්මේ සන්දිවිධික සාමඟේඥුලල. පක්ෂාපේත්තු. ඉමෙහි සන්දිවිධිකේහි සාමඟේඥුලලේහි අහික්කන්තතරක්ව ප්‍රශ්නතතරක්වා?”ති.

27. “ස්වාමීනි, පැවිදිබව තුළින් මේ තීවිතයේ දී ම අත්විදිය හැකි මය ප්‍රයෝගනයන්ටත් වඩා අතිගයින් ම උසස් වුත්, අතිගයින් ම ප්‍රශ්න වුත් පැවිදිබවත් ලබන වෙනත් ප්‍රයෝගනත් පෙන්වා දෙන්ට පුළුවන් ද?”

“සක්කා මහාරාජ. තේන හි මහාරාජ සුරෙණීහි සාමුහ්‍ය මනසිකරෝහි හාසිස්සාමි”ති.

“පින්වත් මහාරාජ, ප්‍රයෝගන දක්වන්නට පුළුවනි. එසේ නම් පින්වත් මහාරාජ, මතා කොට සවන් යොමා ඇසන්න. තුවණින් මෙනෙහි කරන්න. මා කියා දෙන්නමි.”

“ඡ්‍රීඩ. හන්නේ”ති බෝ රාජා මාගයෝ අජාතසන්තු වේදේහිපුත්තේ හගවතෝ ප-වස්සෝයි.

“ඡ්‍රීඩය ස්වාමීනි,” කියලා වේදේහි පුතු අජාසන් මගධ රුෂ හාගාවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා.

28. හගවා ඡ්‍රීඩවෝව: “ඉඩ මහාරාජ තථාගතෝ ලෝකේ උප්පත්තති අරහ. සම්මාසම්බුද්ධයෝ විෂ්ජාවරණසම්පන්නෝ සුගතෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසයදම සාරථී සත්ථා දේවමනුස්සාන. බුද්ධයෝ හගවා. සෝ ඉම. ලෝක. සයදේවක. සමාරක. සවුහ්මක. සස්සමණ්ඩාහ්මණි. පර. සයදේවමනුස්සය. සයය. අහික්ෂා ස-ඡිකත්වා පවෙදේති. සෝ ධම්ම. දේසේති ආදිකලුෂාණ. මත්කෙකිකලුෂාණ. පරියෝගානකලුෂාණ. සාත්ථ. සබාජ්ජතා. කොවලපරිපුණ්ණ. පරිපුද්ධ, බුහ්මවරිය. පකාසේති.

28. හාගාවතුන් වහන්සේ මෙම දෙසුම වදාලා. “පින්වත් මහාරාජ, මෙහි අරහන් වූ සම්මාසම්බුද්ධ වූ විෂ්ජාවරණසම්පන්ත වූ සුගත වූ ලෝකවිදු වූ අනුත්තර පුරිසයදම සාරථී වූ, සත්ථා දේවමනුස්සාන. වූ, බුද්ධ වූ, හගවා

මු තථාගතයන් වහන්සේ ලෝකයෙහි උපත ලබනවා. උත්වහන්සේ දේවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බ්‍රූන් සහිත වූ, ගුමුණන් සහිත වූ දෙව්මිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු මේ ලෝකය තමා විසින් උපදවා ගත් විභිජ්ට කූණයෙන් සාක්ෂාත් කරලා ලෝකයට කියා දෙනවා. උත්වහන්සේ දහම් දෙසනවා. ආරම්භය කළුයාණ වූත්, මැද කළුයාණ වූත්, අවසානය කළුයාණ වූත්, අර්ථ සහිත වූත්, පැහැදිලි ප්‍රකාශනවලින් යුතු වූත්, මූලමණින් ම පිරිපුන් පිරිසිදු බහිසර ප්‍රකාශ කරනවා.

ත. ධමම. සුණාති ගහපති වා ගහපතිපුත්තෙක් වා අංශ්ඨතරස්මී. වා කුලේ ප-වාජානෝ. සේ ත. ධමම. සුත්වා තථාගතේ සද්ධ. පටිලෙති. සේ නේනා සද්ධාපටිලාසේනා සමන්නාගතේ ඉති පටිසංච්ඡති: “සම්බාධෝ සරාවාසේ රෝපලෝ. අඩහෝකාසේ පත්‍රිත්තා. නයිද. සුකර. අගාර. අජ්ංකඩාවසනා එකන්තපරිපුණීනා. එකන්තපරිපුද්ධ. සංබලිති. බහුමවරිය. වරිතු. යන්තුතාහ. කේසමස්සු. වහාරෙන්වා කාසායාති වත්ථානි අ-ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරිය. පත්‍රිපෙශයා”න්ති.

එතකොට ගහපතියෙක් වේවා, ගහපති පූතුයෙක් වේවා කවර හේ කුලයක උපන් කෙනෙක් වේවා ඒ ධර්මය අසනවා. ඔහු ඒ ධර්මය අසලා තථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි ග්‍රද්ධාව උපදවා ගත්තවා. ඉතින් ඔහු ඒ ග්‍රද්ධාලාහයෙන් යුත්ත වෙලා මේ විදිහට තුවණින් කළුපතා කරනවා. “ගිහි ගෙදර වාසය කිරීම හරිම කරදරයක්. කෙලෙස් වැඩින මාවතක්. නමුත් පැවිදී ජීවිතය ආකාසය වගේ. ගිහි ගෙදර වාසය කරමින් මූලමණින් ම පිරිපුන්, මූලමණින් ම පිරිසිදු, සුදෝසුදු බහිසර වසනවා යන කාරණ ලෙහෙසි එකක් නොවේ. ඒ නිසා ම. කේස් රුවුල් බාලා, කසාවත් පොරොවා ගෙන ගිහිගෙයින් තික්ම පැවිද්දට ඇතුළත් වෙන එක තමයි හොඳ” කියලා.

සේ අපරේන සමයේන අප්ප. වා ගෝගක්බන්ධ. පහාය මහන්ත. වා හෝගක්බන්ධ. පහාය අප්ප. වා සාත්‍යාතිපරිවච්ච. පහාය මහන්ත. වා සාත්‍යාතිපරිවච්ච. පහාය කේසමස්සු. වහාරෙන්වා කාසායාති වත්ථානි අ-ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරිය. පත්‍රිපෙශති. සේ ඒව. පත්‍රිපෙශති සමානෝ පාතිමොක්බසංච්චිතාවෙක් විහරති, ආවාරගොචරසම්පන්තෝ, අණුමතන්තෙසු ව්‍යෝගීසු හයැස්සාවේ. සමාදාය සික්තිති සික්බාපදේශු, කාය-කම්මවචම්මෙන සමන්නාගතේ කුසලේනා, පරිපුද්ධාජීවෝ, සීලසම්පන්තෝ, ඉන්දියෝසු ගුත්තද්වාරෝ, හෝජනෝ මත්තක්ෂු, සතිසම්පත්ක්දෙන සමන්නාගතේ, සන්ත්වියෝ.

මහු පස්සේ කාලෙක ස්වල්ප වූ හෝග සම්පත් අත්හරිනවා. මහත් වූ හෝග සම්පත් අත්හරිනවා. ස්වල්ප වූ තැදෑයන් අත්හරිනවා. මහත් වූ තැදෑයන් අත්හරිනවා. කෙසේ රුවුල් බාල, කසාවත් පොරොවා ගෙන ගිහි ගෙයින් නිකම පැවිදි තීවිතයට පත් වෙනවා. මහු ඔය විදිහට පැවිද්දෙක් වෙලා ප්‍රාතිමෝක්ෂ සංවර සීලයෙන් (පැවිද්දෙක් විසින් රකශන යුතු නිවනට උපකාරී වන උතුම සිල්පදවලින්) සංවරව ඉන්නවා. යහපත් ඇවැනුම් පැවැනුම්වලින් යුතු වෙනවා. අණුමාතු වූ වරදෙහි පවා හය දැකිනවා. සික්ෂාපදවල සමාදන්වී හික්මෙනවා. කුසල්සහගත කාය හා වචකර්මයෙන් යුතු වෙනවා. පිරිසිදු ආශේෂයෙන් යුතු වෙනවා. සීලවත් වෙනවා. අකුසලයෙන් වැළකු දොරටු ඇතුව ඉන්නවා. තුවණීන් සළකා ආහාර ගන්නවා. සිහිනුවණීන් යුතුව ඉන්නවා. ලද දෙයින් සතුවුව ඉන්නවා.

29. කථාජ්ව මහාරාජ හික්බු සීලසම්පන්නෝ හෝති? ඉඩ මහාරාජ හික්බු පාණාතිපාන. පහාය පාණාතිපානා පටිවිරතෝ හෝති. නිහිතදැන්වේ තිහිතසත්ලෝ ලංඡි දායාපන්නෝ සබැජපාණුතහිතානුකම්පී විහරති. ඉදුමිඡි'ස්ස හෝති සීලස්ම්.

29. පින්වත් මහාරාජ, හික්ඹව සීලයෙන් යුත්ත වන්නේ කොහොම ද? පින්වත් මහාරාජ, මෙහි හික්ඹව සතුන් මැරිම අත්හැර දාල සතුන් මැරිමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දඩු මුගුරු අත් හැර දාල, අවි ආයුධ බැහැර කරලා, පවට ලැංජා ඇතිව ඉන්නවා. සතුන් කෙරෙහි දායාවන්ත වෙනවා, සියව් ප්‍රාණීන් කෙරෙහි හිතානුකම්පීව වාසය කරනවා. මෙයන් මහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

අදින්නාදාන. පහාය අදින්නාදානා පටිවිරතෝ හෝති. දින්නාදාසී දින්නපාටිකංචී අලේනොන යුව්හුතේන අත්තනා විහරති. ඉදුමිඡි'ස්ස හෝති සීලස්ම්.

නුදුන් දේ ගැනීම අත් හැරලා නුදුන් දේ ගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දුන් දේ පමණක් පිළිගන්නවා. දුන් දේ පමණක් පිළිගනු කුමති වෙනවා. සොර රහිත සිතින් යුතු වූ පිරිසිදු සිතින් යුතු වූ තීවිතයකින් වාසය කරනවා. මෙයන් මහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

අවහ්මවරිය. පහාය බ්‍රහ්මවාරී හෝති. ආරාවාරී විරතෝ මේලුනා ගාමධම්මා. ඉදුමිඡි'ස්ස හෝති සීලස්ම්.

අඩංගුමවාරි බව අත් හැරලා බුජුමවාරීව ඉන්නවා. ලාමක දෙයක් වූ මෙමෝලුන සේවනයෙන් වැළකී එය දුරින් ම දුරුකර දමනවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

මුසාවාදා. පහාය මුසාවාදා පටිචිරකෝ හෝති. ස-වචාදී ස-වසන්ධේ උපකෝ ප-වයිකෝ අවිස-වාදකෝ ලෝකස්ස. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලස්මි.

බොරු කීම අත් හැරල, බොරු කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. සත්‍යය කථා කරනවා. ඇත්තෙන් ඇත්ත ගලපනවා. ස්ථිරව පිහිටලා කථාකරනවා. පිළිගත හැකි දේ කථා කරනවා. ලෝකයාව රවවන්නේ තැ. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

පිසුණු. වාච. පහාය පිසුණාය වාචාය පටිචිරකෝ හෝති. ඉකෝ පුත්වා න අමුත් අක්බාතා ඉමෙසම්පේදාය. අමුත් වා පුත්වා න ඉමෙස. අක්බාතා අමුස. හේදාය. ඉති හින්නාන. වා සන්දාතා සංහිතාන. වා අනුප්පදාතා. සමග්ගාරමෝ සමග්ගරකෝ සමග්ගනනදී සමග්ගකරණී. වාච. හාසිනා හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලස්මි.

කේලාම් කීම ඇත්හැරලා කේලාම් කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙතැනින් අහලා මේ අය බිඳවන්නට අතන කියන්නේ තැ. අතනින් අහලා ඒ උදවිය බිඳවන්නට මෙතැන කියන්නේ තැ. මේ අයුරින් බිඳුනු උදවිය සමගි කරවනවා. සමගි වූවන්ට අනුබල දෙනවා. සමගි වූවන් හා වාසයට කුමතියි. සමගි වූවන් හා එක්ව වසනවා. සමගි වූවන් සමග සතුවු වෙනවා. සාමය උදේසා සාමකාමී වවන කතා කරනවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

එරුස. වාච. පහාය එරුසාය වාචාය පටිචිරකෝ හෝති. යා සා වාචා නොලා කණ්ඩාසුබා පෝමනීයා හදය-ගමා පෝරි බහුජනකන්තා බහුජනමනාපා, තථාරුපි. වාච. හාසිනා හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලස්මි..

පරුෂ වවනය අත් හැරලා පරුෂ වවනයෙන් වැළකී ඉන්නවා. යම් වවනයක් දොස් රහිත නම්, කණට සැප නම්, ආදරවන්ත නම්, හඳයා-ගම නම්, ශිෂ්ට සම්පන්ත නම්, බොහෝ ජනයා කුමති නම්, බොහෝ ජනයාට ප්‍රියමනාප නම් එබැඳු වූ වවන පටිසනවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

සම්ප්‍රේෂණය පහාය සම්ප්‍රේෂණය පටිචිරෙක් හෝති. කාලවාදී හැතවාදී අත්ථවාදී දම්මවාදී විනයවාදී, තිබානවති. වාච. හාසිනා කාලේන සාපදේස්. පරියන්තවති. අත්ථසංස්කිත. ඉදුමිශ්චේස් හෝති සීලස්ම්.

තේරුමක් තැති කතා බහ අත්හැරලා තේරුමක් තැති කතා කිමෙන් වැළකී සිටිනවා. කල් යල් බලා කරා කරනවා. ඇත්ත කතා කරනවා. අර්ථවත් දෙය කතා කරනවා. ධර්මය ම කරා කරනවා. විනය ම කරා කරනවා. සිත්ති ලා දරාගැනීමට සුදුසු, වෙලාවට ගැලපෙන උපදේශ සහිත වූ, මදිපාඩුකම් නො තබා, ප්‍රමාණවත් පරිදි, දෙලොව යහපත පිණිස වූ දේ පවසනවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

30. බිජාමහුතාගාමසමාරම්භා පටිචිරෙක් හෝති. එකඟත්තිකෝ රත්තුපරෙක් පටිචිරෙක් විකාලහෝජනා. න-වගීතවාදිතවිසුකදස්සනා පටිචිරෙක් හෝති. මාලාගන්ධිලේපනභාරණමණවත්විභාසනවියානා පටිචිරෙක් හෝති. උ-වාසයනමහාසයනා පටිචිරෙක් හෝති. ජාතරුපරජන පටිග්ගහණා පටිචිරෙක් හෝති. ආමකම-සපටිග්ගහණා පටිචිරෙක් හෝති. ඉක්ලිකුමාරික-පටිග්ගහණා පටිචිරෙක් හෝති. දාසිදාසපටිග්ගහණා පටිචිරෙක් හෝති. අලේලකපටිග්ගහණා පටිචිරෙක් හෝති. කුක්කුටසුකරපටිග්ගහණා පටිචිරෙක් හෝති. හන්ලිගාවස්සවළවපටිග්ගහණා පටිචිරෙක් හෝති. බෙන්තවත්පුළුපටිග්ගහණා පටිචිරෙක් හෝති. දුනෙයා පහිණගමනානුයෝගා පටිචිරෙක් හෝති. කයවික්කයා පටිචිරෙක් හෝති. තුලාකුට-කංසකුටමානකුවා පටිචිරෙක් හෝති. උක්කෝටනවස්වනනිකතිසාවියෝගා පටිචිරෙක් හෝති. ජේදනවබනන්තනවත්පරාමෝසංඛාලෝපසහසාකාරා පටිචිරෙක් හෝති. ඉදුමිශ්චේස් හෝති සීලස්ම්.

30. පැලවෙන බිජ භා පැල වූණ ගස් කොළන් විනාශ කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. එක් වරුවේ බොජන් වළදනවා. රාත්‍රී ආහාරයෙන් වැළකී විකාල හෝතනයෙන් වැළකී ඉන්නවා. නැවුම්, ගැයුම්, වැයුම් හා විසුක දරුණතයන් තැරුණීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මල් සුවද විලවුන් දැරීමෙන් ද ඇහපත සැරසීමෙන් ද විසිතුරු වජ්තාහරණයෙන් සැරසීමෙන් ද වැළකී ඉන්නවා. ප්‍රමාණය ඉක්ම වූ උස් ආසන ද වටිනා සුබෝපහෝගි ආසන ද පරිහරණයෙන් වැළකී ඉන්නවා. රන් රිදී මිල මුදල පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. අමු ධානා පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. අමු මස්පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ස්ත්‍රීන්, කුමරියන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දැසි දස්සන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී

ඉන්නවා. එඟබැටුවන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. කුකුලන් උරන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ඇතුන් ගවයන් අසුන් වෙළඳුන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. කෙත් වතු පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ගිහි කටයුතු සඳහා දුත මෙහෙවර කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. වෙළ හෙළදාම් කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. තරාදියෙන් රවවිම, නො වටනා දෙයින් රවවිම, මිතුමෙන් රවවිම යන මෙයින් වැළකී ඉන්නවා. අල්ලස් ගෙන තිමිකරුවන් ගේ දේ අහිමි කිරීම, වංචා කිරීම, බාලදේ වටිනා දේ හැරියට පෙන්වීම ආදි නොයෙක් වංචික දෙයින් වැළකී ඉන්නවා. අත්පා කැඹීම් මැරීම් බන්ධන කිරීම් මං පැහැරගැනීම්, ගම් පැහැර ගැනීම් ආදි සැහැසී දෙයින් වැළකී සිටිනවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

වුල්ලසීල නිවිධින් වුලසීලය නිමාවිය

31. යථා වා පන්කේ හොත්තො සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි භුණ්ඩ්ඩීන්වා තේ ඒවරුපා බිජගාමහුතගාමසමාරමිහා අනුයුත්තා විහරන්ති සෙයාලීදං: මුල්ලිජං බන්ධිජං එවිජං අග්ගිජං බිජ්ලිජමේව පණ්වමං. ඉති වා ඉති ඒවරුපා බිජගාමහුතගාමසමාරමිහා පටිවිරතො හෝති. ඉදමිපි'ස්ස හෝති සීලස්මේ..

31. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ විදිහෙන් පැළවෙන දේ භා ගස් කොළන් ආදිය වනසමින් ඉන්නවා. ඒ කියන්තේ මුලින් පැළවෙන දේවල්, කදින් පැළවෙන දේවල්, පුරුශින් පැළවෙන දේවල්, දේලෙන් පැළවෙන දේවල්, පස්වෙනුවට බිජ්වටින් පැළවෙන දේවල් යන ආදිය වනසමින් ඉන්නවා. ගස් කොළන් සිද්ධීම් ආදි මෙවැනි දේවල්වලිනුත් මෙවැනි වෙනත් දේවල්වලිනුත් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

32. යථා වා පන්කේ හොත්තො සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි භුණ්ඩ්ඩීන්වා තේ ඒවරුපා සන්නිධිකාරපරිහෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීදං: අත්නසන්නිධි. පානසන්නිධි. වත්ථසන්නිධි. යානසන්නිධි. සයනසන්නිධි. ගන්ධසන්නිධි. ආම්සසන්නිධි.. ඉති වා ඉති ඒවරුපා සන්නිධිකාරපරිහෝග පටිවිරතො හෝති. ඉදමිපි'ස්ස හෝති සීලස්මේ..

32. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාර වූ දේ රස්කරගෙන පරිසේග කරමින් වාසය කරනවා. ඒ කියන්නේ කැම වර්ග රස් කරලා තියා ගන්නවා. බේම වර්ග රස් කරලා තියා ගන්නවා. වස්තු රස් කරලා තියා ගන්නවා. යාන වාහන රස් කරලා තියා ගන්නවා. ඇද පුටු මේස රස් කරලා තියා ගන්නවා. සුවද වර්ග රස් කරලා තියා ගන්නවා. තවත් ආමිස රස් කරලා තියා ගන්නවා. මෙවැනි හෝ මෙවැනි වෙනත් දේවල් හෝ රස්කරගෙන පරිහරණය කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

33. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි භුක්දීන්වා තේ එචරුප. විසුකදස්සනා. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීදා: න-ව. ගිත. වාදිත. පෙක්බ. අක්බාන. පාණ්සස්සර. වෙනාල. කුම්ඩුනා. සෝහනක. වණ්ඩාල. ව-ස. දෝවන. හත්පියුද්ධ. අස්සපුද්ධ. මහිසපුද්ධ. උසහපුද්ධ. අජපුද්ධ. මෙණ්ඩපුද්ධ. කුක්කුටපුද්ධ. වට්ටකපුද්ධ. දණ්ඩපුද්ධ. මුවයිපුද්ධ. නිබ්බුද්ධ. උයෝර්ධික. බලග්ග. සේනාබුහ. අනිකදස්සනා. ඉති වා ඉති එචරුපා විසුකදස්සනා පරිවිරතෝ හෝති. ඉදුමිශ්සස හෝති සිලස්මි.

33. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයේ විසුක දරුණනයන් තැරැකීමෙහි යෙදිල ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ තැවුම්, ගැයුම්, වැයුම්, නාටක, පැරණි කථා රහදැක්වීම්, අත්තාල ගසා තැවුම්, වෙනාල තැවුම්, බෙර වාදන කිරීම්, රහමඩලෙහි දේවතාවන්ට පුත්‍ර පිණ්ස තැවුම්, උණ ගසින් කරන ව්‍යුතා, මිනි ඇට මැද තබා විවකාට තැවුම්, ඇත් යුධ බැලීම්, අඡව යුධ බැලීම්, ගොන් පොර බැලීම්, එඟ පොර බැලීම්, බැව්ල පොර බැලීම්, කුකුල පොර බැලීම්, ව්‍යු පොර බැලීම්, පොව හරඹ බැලීම්, මිටි හරඹ බැලීම්, මල්ව්ල පොර බැලීම්, යුධ සේනා බලන්ට යැම, බලසෙන් ගණන තැන් බලන්ට යාම, බලසෙනහ විසිරුවන තැන් බලන්ට යාම ආදි දේවල්වල යෙදෙමින් ඉන්නවා. මෙවැනි දේවල්වලිනුත් මෙවැනි වෙනත් දේවල්වලින් යුතු විසුක දරුණන තැරැකීමෙහින් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

34. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි භුක්දීන්වා තේ එචරුප. ජ්‍යතප්පමාදවියානානුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීදා: අවියපද. දසපද. ආකාස. පරිහාරපද. සන්තික. බලික. සටික. සලාතහන්ප. අක්බ. ප-ගවිර. ව-කත. මොක්බවික. ව-ගුලක.

පත්තාල්හකං රථකං දෙනුකං අක්බරිකං මතේසිකං යථාවත්තං. ඉති වා ඉති ඒවරුපා ජ්‍යෙෂ්ඨමාදවියානානුයෝග පටිචිරතෝ හෝති. ඉදුමිශ්චස හෝති සිලස්මි.

34. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල තමාව ප්‍රමාදයට පත් කරවන මේ ආකාර වූ පූදු කෙළියෙන් කල් යවනවා. ඒ කියන්නේ හතරස් කොටු අවකින් යුතුව කරණ පූදුව, කොටු දහයකින් කරන පූදුව, අහසේ රු අදිමින් කරන පූදුව, කොටු පැනීමෙන් කරණ පූදුව, සන්තික තම් වූ පූදුව, දායු කැටයෙන් කරන පූදුව, කල්ලී ගැසුම, බුරුවා ගැසීම, ගුල කෙළිය, තලා පිශීම, කරණම් ගැසීම, මුගුරක් ගෙන උඩ යට වැවෙන පරිදි උඩට ගැසීම, කොළවලින් කළ ගොවුවලින් තරහෙට වැලි මැනීම, කුඩා රිය තරහ, කුඩා දුනුවලින් විදීමේ තරහ, අකුරු ලිවීමේ සෙල්ලම, සිතු දේ කියන සෙල්ලම, විකලාංග අනුකරණයෙන් හිනාස්සීමේ සෙල්ලම ආදී දේ කිරීමයි. මේ දෙයිනුත් මෙවැනි තවත් දේවල් ඇත්තනම් එයිනුත් වැළකී ප්‍රමාදයට පත්වන පූදුවෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් මහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

35. යථා වා පනේකේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝත්තානි හැංශ්ඡිත්ත්වා තේ ඒවරුප. උ-වාසයනමහාසයන. අනුපුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීදී: ආසන්දී. පල්ලෙකං ගෝතකං. විත්තකං. පටිකං. පටලිකං. තුලිකං. විකතිකං. උදුදලෝම්. ඒකන්තලෝම්. කටියිස්ස. කෝසෙයා. කුත්තකං. හත්ත්ත්ත්ත්තර. අස්සත්ත්තර. රථත්ත්තර. අභින්ප්‍රවේණි. කාද්ලීමිගපවරප-වත්ත්තරණ. සලත්තර-ෂදී. උහතෝලෝහිතකුපධානා. ඉති වා ඉති ඒවරුපා උ-වාසයනමහාසයනා පටිචිරතෝ හෝති. ඉදුමිශ්චස හෝති සිලස්මි.

35. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාර වූ පමණ ඉක්මවා උස්වූ ආසනත් වටිනා පූජෝපහෝගී ආසනත් පරිහරණය කරනවා. ඒ කියන්නේ දිග හාන්සි පූජා, කටිවිඩී, ලොකු පලස් යෙදු ආසන, විසිතුරු ගෙන්තම් කළ එම ලොම් ඇතිරිලි, පූදු එම ලොම්න් කළ ඇතිරිලි, මල් යෙදු එම ලොම්න් කළ ඇතිරිලි, පුළුන් යෙදු මෙට්ට, සත්ව රුපවලින් සැරසු එම ලොම් ඇතිරිලි, මුළමණ්නම එම ලොම්න් කළ ඇතිරිලි, රන් තුලෙන් සැරසු කලාල, පට තුලෙන් කළ කලාල, නාට්‍යකාංගනාවන් එමත නැටිය භැකි එම ලොම්න් කළ කලාල, ඇතුන් පිට යොදන ඇතිරිලි, අසුන් පිට යොදන ඇතිරිලි, රථවල යොදන ඇතිරිලි, අදුන් දිවි පමෙන් කළ ඇතිරිලි, කදලී මුව සමින් කළ කලාල, හිස දෙපැත්තව

රතු විල්විද කොට්ට තබා රතු උඩුවියන් බැඳ සැදු වටිනා යහන් ආදිය පරිහරණය කරයි. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී උස් අසුන් මහා අසුන් පරිහරණයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

36. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝත්තානි හැංශ්ඨීත්තා තේ එච්චුප. මණ්ඩිනවිභූසනවිධානානුයෝග. අනුසුත්තා විහරන්ති - සෙයාලීද්: උ-ඡාදන. පරිමද්දන. තහාපන. සම්බාහන. ආදාය. අංශ්ඨත. මාලාවිලේපන. මුබවුණ්ණක. මුබලේපන. හත්ථන්ධ. සිඛාන්ධ. දණ්ඩක. නාලික. බග්ග. ජත්ත. විතුෂුපාහන. උණ්හිස. මණි. වාලවිජනි. වදාතානි වත්මානි දිසදසානි. ඉති වා ඉති එච්චුපා මණ්ඩිනවිභූසනවිධානානුයෝගා පටිවිරතෝ හෝති. ඉදමිපි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

36. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ග්‍රද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයෙන් ඇගපත සැරසීමෙන් හා විසිනුරු වස්ත්‍රාහරණ පැළඳීමෙන් යුක්තව කල් ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ සුවද වර්ග ඇග තවරා සිරුර සිනිදු කිරීම, තෙල් වර්ග ගා සම්බාහනය කොට සිරුර හැඩ කිරීම, සුවදපැන් තැම, උරහිස ආදියෙහි මස් වැඩිමට මුශුරෙන් තැලීම, කුඩාපතින් මුහුණ බලා සැරසීම, ඇස්වල අසුන් ගැම, මල් හා සුවද විලවුන් දැරීම, මුව සුවද කිරීම, මුව විලවුන් දැරීම, අත්වල ආහරණ දැමීම, හිසෙහි කුඩාමින් දැරීම. විසිනුරු සැරයැටි දැරීම, විසිනුරු බෙහෙන් නල දැරීම, විසිනුරු කඩු දැරීම, විසිනුරු කුඩා දැරීම, විසිනුරු පාවහන් දැරීම, තලල් පට දැරීම, මැණක් පැළඳීම, වාමර දැරීම, දිග වාමි ඇති සුදු වස්ත්‍ර දැරීම ආදියෙන් යුතුවේයි. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී ඇගපත සැරසීම් හා විසිනුරු වස්ත්‍රාහරණ සැරසීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

37. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝත්තානි හැංශ්ඨීත්තා තේ එච්චුප. තිර-ඡානකත. අනුසුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද්: රාජකාල. වෝරකාල. මහාමත්තකාල. සේනාකාල. හයකාල. යුද්ධකාල. අන්නකාල. පානකාල. වත්පකාල. සයනකාල. මාලාකාල. ගනධකාල. කාතිකාල. යානකාල. ගාමකාල. නිගමකාල. නගරකාල. ජනපදකාල. ඉත්මිකාල. පුරිසකාල. කුමාරකාල. කුමාරිකාල. සුරකාල. විසිඛාකාල. කුම්භවිධානකාල. පුබිබුපේනකාල. නානතන්තකාල. ලෝකක්බාධික. සමුද්දක්බාධික.

ඉතිහවාහවකම්.. ඉති වා ඉති එච්චුපාය තිර-ඡාතකථාය පටිචිරනෝ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලස්ම්..

37. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූ තිරිසන් කථාවල යෙදී වාසය කරනවා. ඒ කියන්නේ, රජවරුන් ගැන කථා, සොරුන් ගැන කථා, මහ ඇම්මතිවරුන් ගැන කථා, හමුදාවන් ගැන කථා, හය ඇතිවෙන දේවල් ගැන කථා, ආහාර වර්ග ගැන කථා, බොන දේවල් ගැන කථා, ඇදුම් පැළදුම් ගැන කථා, ඇද පුමු ගැන කථා, මල් වර්ග ගැන කථා, සුවද වර්ග ගැන කථා, තැදුයන් ගැන කථා, යාන වාහන ගැන කථා, ගම්මාන ගැන කථා, තියම් ගම්මාන ගැන කථා, තගර ගැන කථා, රටවල් ගැන කථා, ස්ත්‍රීන් ගැන කථා, පුරුෂීන් ගැන කථා, කුමාරයින් ගැන කථා, කුමාරියන් ගැන කථා, ගුරයින් ගැන කථා, මංමාවන් ගැන කථා, වලං පොලේ දේවල් ගැන කථා, මියගිය උදවිය ගැන කථා, තව තව දේවල් ගැන කථා, ලෝකය ගැන කථා, සාගරය ගැන කථා, මෙහෙමයි වූණේ මෙහෙමයි තොවූණේ කියන දේ ගැන කථා කරකර ඉන්නවා, මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරිසන් කථාවෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

38. යථා වා පන්කේ හොන්නෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝතනානි හුණුත්ත්වා නේ එච්චුප. විග්ගාහිකකම්. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාපිද්: “න තව. ඉම. ධම්මවිතය. ආජානාසි. අහ. ඉම. ධම්මවිතය. ආජානාම්. කි. තව. ඉම. ධම්මවිතය. ආජානිස්සසි? මි-ඡාපටිපන්නෝ ත්වමසි, අහමස්ම සම්මා පටිපන්නෝ. සහිත. මේ, අසහිත. නේ. පුරේ වවතීය. ප-ඡා අවව. ප-ඡා වවතීය. පුරේ අවව. ආවිණීණ. නේ විපරාවන්ත. ආරෝපිනෝ නේ වාදෝ. නිග්ගහිනෝ ත්වමසි. වර වාද්ප්පමොක්බාය. තිබෙයේහි වා සං- පහෙසි”ති. ඉති වා ඉති එච්චුපාය විග්ගාහිකකථාය පටිචිරනෝ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලස්ම්..

38. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයෙන් එකිනෙකා අතර බැංක දොඩා ගන්නා කථාවෙන් යුතුව යි ඉන්නේ. ඒ කියන්නේ “නුම මේ ධර්ම විනය දන්නේ නැ. මම තමයි මේ ධර්ම විනය දන්නේ, ආ ... එහෙම ද එතකොට තුඩු මේ ධර්ම විනය දන්නේ? නුම ඉන්නේ මිත්‍යා වැඩ පිළිවෙළක යි. මම තමයි තියම වැඩ පිළිවෙළ තුළ ඉන්නේ. ම. කරුණු සහිතව යි කියන්නේ. නුමේ කිම කරුණු රහිත යි. නුම කළින් කිවයුතු දේ පස්සේ කිවවා. පස්සේ

කිවියුතුදේ කලින් කිවිවා. තුම් කලක් තිස්සේ කියපු දේ කණ්ඩා පෙරවිනා. මා විසින් තුම්ට වාද නළ සි තියෙන්නේ. තුම්ට නිගුහ කරල සි තියෙන්නේ. වාදයෙන් නිදහස් විමට මගක් හොයාගෙන පලයන්. පුළුවන් නම් ලෙහාගනීන්” යනාදිය කියමින් ආරච්චු හදාගන්නවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ බැණු දොඩාගන්නා කථාවෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

39. යථා වා පන්කේ හොන්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හැඳුන්නවා නේ ඒවරුපා දුනේයාපහිණුගමනාතුයේගමනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලිදා: රක්ෂාදා රාජමහාමන්තාන. බන්තියාන. බාහ්මණාන. ගහපතිකාන. කුමාරාන. “ඉඩ ග-ඡ. අමුතාග-ඡ. ඉදා හර. අමුතු ඉදා ආහරා”ති. ඉති වා ඉති ඒවරුපා දුනේයාපහිණුගමනාතුයේගා පටිවිරතෝ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලස්ම්.

39. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල ගිහියන් ගේ පණ්ඩිචි පණත් ගෙන යන මෙබදු වූ දුත මෙහෙවරෙහි යෙදෙනවා. ඒ කියන්නේ, “මෙහෙ යන්න, අසවල් තැනට එන්න, මෙක (අපේ මේ පණ්ඩිචිය) අරන් යන්න. අසවල් තැනට මෙක අරන් යන්න” යනාදී රුළුන් ගේ, රාජමහා ඇමුතිවරුන් ගේ, ක්ෂතියයන් ගේ, බාහ්මණයන් ගේ, ගහපතියන් ගේ, කුමාරවරුන් ගේ, පණ්ඩිචි පණත් ගෙනියනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ පණ්ඩිචි පණත් ගෙනයන ගිහියන් ගේ දුත මෙහෙවරෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

40. යථා වා පන්කේ හොන්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හැඳුන්නවා නේ කුහකා ව හොන්ති ලපකා ව නොමින්තිකා ව තිප්පේසිකා ව ලාභේන ලාභ. නිශ්චි.සිතාරෝ. ඉති වා ඉති ඒවරුපා කුහනලපනා පටිවිරතෝ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලස්ම්.

40. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල කුහක (ලුඩින් වෙන ඒවිතයක් පෙනවමින් යටින් වෙනත් ඒවිතයක් ගෙවමින් නැති ගුණ පෙනවා) ඒවිත ගෙවනවා. ලාභ සත්කාර ලැබෙන විදිහට (පුහු වර්ණනා කිරීම්, තොදොල් කිරීම්, නැති ගුණ කිරීම් ආදී) වාවු බස් කියනවා. දායකයින් හට නො දැඩි බැරි තත්ත්වයට පත් වෙන ආකාරයේ තිමිති දක්වමින් කථා කරනවා. තමන්ට ලැබෙන විදිහට අනුත්ව

ගරහනවා. ලාභයෙන් ලාභය හොයනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබඳ වූ කුහක කමින් වාචුබස්වලින් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

මජ්‍යම්සිල්. තිවිධීන. මධ්‍යම සිලය තීමාවිය

41. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණ සද්ධාදෙයානි හෝත්තානි භුණ්ඩ්ඩීන්වා නේ එවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවින ජීවික. කප්පෙන්ත්, සෙයාලිද්.: අ.ග. නිමිත්ත. උප්පාත. පුජින. ලක්බණ. මූහික-ජීත්ත. අඁගිහෝම. දබිනිහෝම. දුසිහෝම. කණහෝම. තණ්ඩුල-හෝම. සප්පිහෝම. කේලහෝම. මුබහෝම. ලෝහිතහෝම. අ.ගවිජ්ජා වත්පූවිජ්ජා බත්තවිජ්ජා සිවවිජ්ජා භුතවිජ්ජා භුරිවිජ්ජා අහිවිජ්ජා විසවිජ්ජා මූහිකවිජ්ජා සකුණවිජ්ජා වායසවිජ්ජා පක්කජ්ජාධාන. සරපරිත්තාන. මිගපක්බ. ඉති වා ඉති එවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවා පටිවිරතෝ හෝති. ඉදුමිශ'සස හෝති සිලස්ම්.

41. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දත් අනුහට කරල මෙවැනි වූ තිරශ්වින විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජීවයෙන් ජීවත් වෙනවා. ඒ කියන්තේ ගාරීරික අ.ග බලා එලාඕල කියනවා, නිමිති බලා එලාඕල කියනවා, උත්පාත බලා එලාඕල කියනවා, සිහින එලාඕල කියනවා, ගාරීරික ලක්ෂණ බලා එලාඕල කියනවා, මියන් කැ වස්ත්‍ර බලා එලාඕල කියනවා, ගිනි පුජා පවත්වනවා, භැන්දෙන් පුජා පවත්වනවා, ධාතු පොතුවලින් පුජා පවත්වනවා. කණ නම් සහලින් කළ පුජා පවත්වනවා, සහලින් පුජා පවත්වනවා, ගිතෙලින් පුජා පවත්වනවා, තල තෙලින් පුජා පවත්වනවා, විශේෂ කොට කරණ පුජා පවත්වනවා, සතුන් මරා ලේ පුදා කරන පුජා පවත්වනවා, අ.ග විද්‍යාව, වාස්ත්‍ර විද්‍යාව, දේශපාලන විද්‍යාව, වාසනාව උරගා බැලීමේ (ලොතරයි) විද්‍යාව, භුත විද්‍යාව, පොලොව යට බිම ගෙයක ඉද මැතිරීමෙන් කරන (හුරි) විද්‍යාව, සරප විද්‍යාව, විෂ විද්‍යාව, වෘශ්වික විද්‍යාව, මූහික විද්‍යාව, පක්ෂ විද්‍යාව, විගාල පක්ෂ විද්‍යාව, ඉදුණු දේමුල් කොට අනාවැකි කියන විද්‍යාව, මතුරන ලද ර්තල විද ආරක්ෂා කරන විද්‍යාව, මෘග පක්ෂ යනාදී මිත්‍යා ආජීවයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබඳ වූ තිරශ්වින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආගීවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

42. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි භූජ්ජීත්ත්වා තේ එච්චරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවින ජීවික කප්පෙන්ති - සෙයාලීද්: මණ්ඩලක්බණු දණ්ඩලක්බණු වන්තලක්බණු අසිලක්බණු උසුලක්බණු ධතුලක්බණු ආවුධලක්බණු ඉත්ලිලක්බණු පුරිසලක්බණු කුමාරලක්බණු කුමාරිලක්බණු දාසලක්බණු දාසිලක්බණු හත්ලිලක්බණු අස්සලක්බණු මහිසලක්බණු උසහලක්බණු ගෝලක්බණු අජලක්බණු මෙණ්ඩලක්බණු කුක්කුටලක්බණු වට්ටකලක්බණු ගෝඛලක්බණු කණ්ඩකාලක්බණු ක-ඡපලක්බණු මිගලක්බණු ඉති වා ඉති එච්චරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවා පට්ටිරත්තෝ හෝති ඉදුමිශ්ස හෝති සිලස්ම්.

42. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහට කරල මෙබදු වූ තිරග්වින විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජීවයෙන් ජීවත් වෙනවා. ඒ කියන්තේ මැණිකවල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, දුඩුවල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, වස්තුවල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, කඩු ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, ර්තල ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, දුනු ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, ආයුධ ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, ස්ත්‍රීන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, පුරුෂයන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, දරුවන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, දැරියන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, දාසයන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, ඒ ඒ කටයුතු සිද්ධා තෝරා ගත යුතු ඇතුන් ගේ ලකුණු කීම, අසුන් ගේ ලකුණු කීම, ඔවුවන් ගේ ලකුණු කීම, වෘෂ්ඩයන් ගේ ලකුණු කීම, ගවයන් ගේ ලකුණු කීම, එළවන් ගේ ලකුණු කීම, බැවළවන් ගේ ලකුණු කීම, කුකුල් පොර ආදියට සුදුසු කුකුලන් ගේ ලකුණු කීම, වටුවන් ගේ ලකුණු කීම, සුහුනන් ඇඟ වැට්ටීමේ සහ හඩනැගීමේ එලාඕල කීම, කණෙහි පළදාගත් උපකරණවලින් එලාඕල කීම, කැස්බැවන්ට මතුරා එලාඕල කීම, මුවන්ට මතුරා එලාඕල කීම ආදී තිරග්වින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජීවයෙන් කල ගෙවනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරග්වින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජීවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් මහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

43. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි භූජ්ජීත්ත්වා තේ එච්චරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවින ජීවික කප්පෙන්ති - සෙයාලීද්: රණ්ඩු. තියානා. හවිස්සනි. රණ්ඩු. අතියානා. හවිස්සනි. අඩහන්තරානා. රණ්ඩු. උපයානා. හවිස්සනි. බාහිරානා. රණ්ඩු.

අපයාන හවිස්සති. බාහිරාන රක්ෂා උපයාන හවිස්සති. අඩහන්තරාන රක්ෂා අපයාන හවිස්සති. අඩහන්තරාන රක්ෂා ජයෝ හවිස්සති. බහිරාන රක්ෂා පරාජයෝ හවිස්සති. බාහිරාන රක්ෂා ජයෝ හවිස්සති. අඩහන්තරාන රක්ෂා පරාජයෝ හවිස්සති. ඉති ඉමස්ස ජයෝ හවිස්සති. ඉමස්ස පරාජයෝ හවිස්සති. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිෂ්ජාය මි-ඡාජීවා පටිචිරතේ හෝති. ඉදුමිශ්ස හෝති සිලස්ම්.

43. ඒ වගේ ම ඇතැම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වුත් තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජීවයෙන් තීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “අසවල් තැකතට රුතුමා ගේ යුතු පිණීස නික්මීම වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් ආපසු තුවරට ඇතුළුවීම සිදු කළ යුත්තේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිට පිටත සතුරු රුතුන් භාවිත්වා රුතු ගේ ගමන කළයුත්තේ ය. අසවල් තැකතින් පිටත සිටින රුතුරු රට ඇතුළට පැමිණීම වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිටින රුතු ගේ ඉවත්වීම සිදුවන්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිටින රුතුට ජය වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් බාහිර රුතුට ජය වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ රුතුට පරාජය වන්නේ ය කියල මොහුට ජය ගෙවනවා. මොහුට පරාජය ගෙවනවා” ආදි වශයෙන් පවසම්න් තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජීවයෙන් කළ ගෙවනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජීවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

44. “යථා වා පනෙකේ හොන්නේ සමණුවාහ්මණ සද්ධාදෙයානි හෝත්නාති හූන්ජීත්ත්වා නේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිෂ්ජාය මි-ඡාජීවේන තීවිකං කප්පෙන්ති - සෙයාලීදං: වන්දිග්ගාහෝ හවිස්සති, සුරියග්ගාහෝ හවිස්සති, තක්බන්තග්ගාහෝ හවිස්සති, වන්දිමසුරියාන පලගමන. හවිස්සති, වන්දිමසුරියාන. උප්පලගමන. හවිස්සති, තක්බන්තාන. පලගමන. හවිස්සති, තක්බන්තාන. උප්පලගමන. හවිස්සති, උක්කාපානෝ හවිස්සති, දිසාඩාහෝ හවිස්සති, හූම්වාලෝ හවිස්සති, දේවදුන්දුහි හවිස්සති, වන්දිමසුරියනක්බන්තාන. උග්ගමන. විගමන. සංකිලේස. වෛදාන. හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ වන්දිග්ගාහෝ හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ තක්බන්තග්ගාහෝ හවිස්සති, ඒව. විජාක. වන්දිමසුරියාන. පලගමන. හවිස්සති, ඒව. විජාක. වන්දිමසුරියාන.

උප්පලගමනا හවිස්සති, එව. විපාක. නක්බන්තාන. පථගමන. හවිස්සති, එව. විපාක. නක්බන්තාන. උප්පලගමන. හවිස්සති, එව. විපාකෝ උක්කාපාතෝ හවිස්සති, එව. විපාකෝ දිසාඩාහෝ හවිස්සති, එව. විපාකෝ හුම්වාලෝ හවිස්සති, එව. විපාකෝ දේවදුන්දුසි හවිස්සති, එව. විපාක. වන්දීමසුරියනක්බන්තාන. උග්ගමන. වගමන. සංකිලේස. වෝදාන. හවිස්සති. ඉති වා ඉති එවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්ජා පටිචිරෙක් හෝති. ඉදමිපි'සස හෝති සිලස්ම්.

44. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගැද්දාවෙන් දුන්දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආර්ථියෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “අසවල් දින වන්දුග්‍රහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින සුරුය්‍රග්‍රහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින සඳහන් ග්‍රහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින සඳහන් නැකත් ග්‍රහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින සඳහන් නැකත් තරුවල නිසි මහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින නැකත් තරුවල නිසි මහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින නැකත් තරුවල නිසි මහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින උල්කාපාත වැවෙනවා. අසවල් දින උල්කාවේ උෂ්ණත්වය වැඩෙනවා. අසවල් දින හුම් කම්පාවක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින වැසි රහිතව අහස ගුරුරනවා. හිරු සඳහා නැකත්වල උදාව බැසීම කෙලෙසීම පිරිසිදු වීම මේ මේ වෙලාවට සිදුවෙනවා. වන්දු ග්‍රහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. සුරුය ග්‍රහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක නැකත් ග්‍රහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. හිරු සඳහා ගේ නිසිගමන මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. උල්කාපාත වැටීම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. දිගා දාහය මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. සුකම්පන මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. වැසි නැතිව අහස ගිහිරීම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. හිරු සඳහා නැකත්වල උදාව බැසීම කෙලෙසීම පිරිසිදු වීම ලෝකයට මෙවැනි විපාක ලබා දෙනවා” කියල තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආර්ථියෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්විලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආර්ථියෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

45. යථා වා පනෙකේ හොත්තේ සමණබාහ්මණා සඳ්දාදෙයානි සෝජනානි හුණුජ්ජීන්වා තේ එවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්ජාවෙන ජීවික. කප්පෙන්ති - සෙයාලීදං: සුබ්බූවයිකා හවිස්සති, දුබ්බූවයිකා හවිස්සති, සුහික්බ. හවිස්සති, දුහිහික්බ. හවිස්සති, බේම්. හවිස්සති, හය. හවිස්සති,

රෝගේ හවිස්සති, ආරෝග්‍ය හවිස්සති, මූද්දා ගණනා සංඛ්‍යා කාවෙයා ලෝකායත්. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාංචිවා පටිචිරතේ හෝති. ඉදීමිඡි'ස්ස හෝති සිලස්මි.

45. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභිවයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “මේ කාලයේදී වැස්ස වහිනවා. මේ කාලයේ දී නියහය ඇතිවෙනවා. මේ කාලයේ දී ආහාරපානාදියෙන් සිරුවෙනවා. මේ කාලයේ දී දුර්හික්ෂය ඇතිවෙනවා. මේ කාලයේ දී රට සරුවෙනවා. මේ කාලයේ දී බිඟ සැක නැතිව ඉන්නවා. මේ කාලයේ දී හය උපදිනවා. මේ කාලයේ දී රෝග ඇතිවෙනවා. මේ කාලයේ දී නීරෝග බව ඇතිවෙනවා කියමින් එලා එල පැවසීමන් මුදා, ගණන, සංඛ්‍යා කාවෙයා ගාස්තු, ලෝකායත ගාස්තු ආදි තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභිවයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිතුත් මෙවැනි වන දේවල්වලිතුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභිවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මහුගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

46. යථා වා පනේකේ හොත්තේ සමණබාහ්මණය සද්ධාදෙයානි හෝත්තාති භ්‍යුජ්ඩිකවා තේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාංචිවෙන ජීවිකා කප්පෙන්ති - සෙයාලිදී: ආවාහන. විවාහන. සංවිධන. විවිධන. සංකිරණ. විකිරණ. සුහගගකරණ. දුබිහගගකරණ. විරුද්ධගබිහකරණ. ජීවිහා-තිත්ප්‍රමිහන. හනුසංහනන. හත්පාහිජප්පන. හනුජප්පන. කණ්ඩාජප්පන. ආදාසපක්ෂන. කුමාරිකපක්ෂන. දේවපක්ෂන. ආදි-වුපටියාන. මහතුපටියාන. අඩිභ්ජනන. සිරිවිහාන.. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාංචිවා පටිචිරතේ හෝති. ඉදීමිඡි'ස්ස හෝති සිලස්මි..

46. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභිවයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, විවාහයට නැකත් කීම, ආවාහයට නැකත් කීම, වෙන් වූ අඩු සැමියන් එක් කිරීමට නැකත් සැදීම, එක් වූ අඩු සැමියන් වෙන් කිරීමට නැකත් සැදීම, දිපු ණය එකතු කිරීමට නැකත් සැදීම, මුදල ණයට පොලියට දීමට නැකත් සැදීම, දියුණු වීමට ගුරුකම් කිරීම, පාලිවී නැති වීමට ගුරුකම් කිරීම, දැරුගැබ රකෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, දිව අගුළ බැලෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, හනු තද කරන්නට ගුරුකම් කිරීම, අත් පෙරලෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, හනු සිරවෙන්නට ගුරුකම්

කිරීම, කණ් අගුළ වැවෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, කණ්ණාචියෙන් තුතයන් කැදවා ප්‍රශ්න විවාරීම, ගැඹු දරුවන් ලවා පේන කීම, දෙවියන් ලවා පේන කීම, සුරුය වන්දනාව, මහ බඩු වන්දනාව, මන්ත්‍ර බලයෙන් කටින් ගිනිදැල් පිටකිරීම, මන්ත්‍ර බලෙන් ලක්ෂ්මී පුරා කිරීම යනාදී තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභේවයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

47. යථා වා පනේකේ හොත්තොශ සමණුවාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනාති භුජ්ජිත්තාවා කේ ජ්වරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවෙන ජීවික. කප්පෙන්ති - සෞයාලීදා: සන්තිකම්ම. පණ්ඩිකම්ම. භුරිකම්ම. වස්සකම්ම. වොස්සකම්ම. වත්පුකම්ම. වත්පුපරිකම්ම. වත්පුපරිකිරණ. ආවමන. නහාපන. ජ්ජහන. වමන. විරෝධන. උද්ධවිරෝධන. අඛෝචිරෝධන. සිස්විරෝධන. කණ්ණනේල. නෙත්තතප්පන. තත්පුකම්ම. අංශ්ජන. ප-වංශ්ජන. සාලාකිය. සල්ලකන්තිය. දාරකතිකි-ඡා මූලස්සජ්ජාන. අනුප්පාදාන. විසයින. පටිමොක්ටෝ. ඉති වා ඉති ජ්වරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවා පටිවිරෙන් හෝති. ඉදමිපි'සස හෝති සීලස්මි.

47. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභේවයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, ගාන්ති කරම, බාර ඔප්පු කිරීම, පොලොව යට හිද මතුරා ගුරුකම් කිරීම, තපු-සකයා පිරිමියෙකු කිරීම, පිරිමියා තපු-සකයෙකු කිරීම, ගෙවල් තැනීමේ දිගාවන් පෙන්වා දීම, අඩුතෙන් තිවාස තැනීමේදී සුද පුරා පැවැන්වීම. වතුර මතුරා මූණ සේද්වීම. වතුර මතුරා නැහැවීම, ගිනිපිදීම, ලය විරෝධ කරවීම, බඩ විරෝධ කරවීම, වමනය කරවීම, වස්ති කරවීම, ශීර්ෂ විරෝධය, කණට තෙල් පිළිම, ඇස් වෙදකම, තස්ත කිරීම, ඇස්වලට අදුන් සැදීම, ප්‍රති අංශන සැදීම, ගලු කරම කිරීම, ලදරු විකිත්සාව, කාය විකිත්සාව, වනවලට බෙහෙත් බැදීම ආදී තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභේවයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

48. ස බෝ සෝ මහාරාජ හික්ඩු ජ්ව. සීලසම්පන්තොශ න කුතොශ්ව හය. සමනුපසස්සති යදිද. සීලස-වරතොශ. සෞයාලාපි මහාරාජ බත්තියෝ මූද්ධාවසිත්තොශ නිහතප-වාමත්තොශ න කුතොශ්ව හය. සමනුපසස්සති යදිද.

ප-වත්පිකතෝ. එවමේව බෝ මහාරාජ හික්ඩු එව. සීලසම්පන්තෝ ත කුතෝව් හය. සම්බුද්ධස්සති යදිද. සීලස-වරතෝ. සෝ ඉම්නා අරියේන සීලක්බන්ධින සමන්තාගතෝ අත්කඩත්ත. අනවත්තසුබ. පටිස-වේදේති. එව. බෝ මහාරාජ හික්ඩු සීලසම්පන්තෝ හෝති.

48. පින්වත් මහාරාජ, ඒ හික්ෂුව වනාහි මේ අයුරින් සීලසම්පන්තව සිටින විට ඒ සීලස-වරය හේතු කොට ගෙන මොන ම අයුරකින්වත් බියක් දකින්තෝ නෑ. පින්වත් මහාරාජ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ඔවුනු පළන් රජ කෙනෙක් ඉන්නවා. ඔහු සතුරන් පරදවල බැහැර කරලයි ඉත්තේ. ඉතින් ඔහු සතුරන් හේතුවෙන් මොන ම අයුරකින්වත් හයක් දකින්තෝ නෑ. පින්වත් මහාරාජ, හික්ෂුවත් ඔය විදිහම යි. මේ අයුරින් සීලසම්පන්තව සිටින විට ඒ සීලස-වරය හේතු කොට ගෙන මොන ම අයුරකින්වත් බියක් දකින්තෝ නෑ. ඔහු මේ ආරය වූ සීලස්කන්ධයෙන් සමන්විතව ආධ්‍යාත්මිකව නිවැරදි සැපයක් විදිනවා. පින්වත් මහාරාජ, ඔන්න විදිහට යි හික්ෂුව සීලසම්පන්ත වන්තේ.

49. කථාජ්‍යව මහාරාජ හික්ඩු ඉන්දියේසු ගුන්තද්වාරෝ හෝති? ඉඩ මහාරාජ හික්ඩු වක්බුනා රුප. දිස්වා ත නිමිත්තග්ගාහි හෝති නාඛුජ්ජුජ්ජනග්ගාහි. යත්වාධිකරණමෙනා. වක්බුන්දිය. අස-වුත. විහරන්ත. අහිඹ්කඩා දෝමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සවේයුතු, තස්ස ස-වරාය පටිපත්තති. රක්බති වක්බුන්දිය. වක්බුන්දියේ ස-වර. ආපත්තති. සෝතේන සයදිද. සුන්වා සාමේන ගන්ධ. සායින්වා ජීවිභාය රස. සායින්වා කායේන ලොටියිබිබ. එසින්වා මතසා ධම්ම. විජ්ජාය ත නිමිත්තග්ගාහි හෝති නාඛුජ්ජුජ්ජනග්ගාහි. යත්වාධිකරණමෙනා. මතින්දිය. අස-වුත. විහරන්ත. අහිඹ්කඩා දෝමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සවේයුතු, තස්ස ස-වරාය පටිපත්තති. රක්බති මතින්දිය. මතින්දියේ ස-වර. ආපත්තති. සෝ ඉම්නා අරියේන ඉන්දියස-වරෙන සමන්තාගතෝ අත්කඩත්ත. අඛ්‍යාස්කසුබ. පටිස-වේදේති. එව. බෝ මහාරාජ හික්ඩු ඉන්දියේසු ගුන්තද්වාරෝ හෝති.

49. පින්වත් මහාරාජ, හික්ෂුව අකුසලයන් වැළක ද්වාර ඇති ඉදුරන් ඇතිව ඉන්තේ කොහොම ද? පින්වත් මහාරාජ, මෙහිලා හික්ෂුව ඇයින් රුප දැක නිමිති ගන්තේ නෑ. නිමිත්තක කොටසක්වත් ගන්තේ නෑ. යම් හෙයකින් ඇස තමැති ඉන්දිය අස-වරව වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝගයත් දොමනසත් පාලී අකුසලත් ඇති වී අර්බුදයක් හට ගන්තවා තම්, එහි ස-වරය පිණිස

පිළිපදිනවා. ඇස රක ගන්නවා. ඇස තැමැති ඉන්දියයේ සංචරයට පැමිණෙනවා. කණෙන් ගබායක් අහලා නාසයෙන් ගන්ධයක් ආස්‍රාණය කරලා දිවෙන් රසයක් රස විදලා කයෙන් පහසක් ලබලා මනසින් අරමුණක් දැන ගෙන නීමිති ගන්නේ තැ. නීමිත්තක කොටසක්වන් ගන්නේ තැ. යම් හෙයකින් මනස තමැති ඉන්දිය අසංචරව වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝහයක් දොම්නසක් පාඨී අකුසලක් ඇති වී අරඛදයක් හට ගන්නවා තම්, එහි සංචරය පිළිස පිළිපදිනවා. මනස රක ගන්නවා. මනස තැමැති ඉන්දියයේ සංචරයට පැමිණෙනවා. මහු මේ ආරය වූ ඉන්දිය සංචරයෙන් යුත්තව ආධ්‍යාත්මිකව පිඩා රහිතව සැපයක් විදිනවා. පින්වත් මහාරාජ, හික්ෂුව අකුසලයෙන් වැළැක් වූ දොරටු ඇති ඉන්දියයන් තුළ ඉන්නේ ඔය විදිහට යි.

50. කථාව මහාරාජ හික්බු සතිසම්පත්ක්දේන සමන්තාගතේ හෝති? ඉඩ මහාරාජ හික්බු අහික්කන්නේ පටික්කන්නේ සම්පරානකාරී හෝති. ආලෝකින් විලෝකින් සම්පරානකාරී හෝති. සම්මික්ෂිත්තේ පසාරින් සම්පරානකාරී හෝති. සංසාරීපන්තවරධාරණේ සම්පරානකාරී හෝති. අයින් පින් බායින් සායින් සම්පරානකාරී හෝති. උ-වාරපසස්සාවකම්මේ සම්පරානකාරී හෝති. ගත් යින් නිසින්නේ සුත්තේ ජාගරින් හාසින් තුණ්නීහාවේ සම්පරානකාරී හෝති. ඒවා මහාරාජ හික්බු සතිසම්පත්ක්දේන සමන්තාගතේ හෝති.

50. පින්වත් මහාරාජ, හික්ෂුව සිහිනුවණින් යුතුව සිටින්නේ කොහොමද? පින්වත් මහාරාජ, මෙහිලා හික්ෂුව ඉදිරියට යදීදීත්, ආපසු එදීදීත්, එය කරන්නේ සිහි නුවණින් ම යි. ඉදිරිය බලදී, වට්පිට බලදී එය කරන්නේන් සිහි නුවණින් ම යි. අතපය හකුලදී, දිගහරිදී එය කරන්නේන් සිහිනුවණින් ම යි. දෙපට සිවුර, පාත්‍රය, අනෙක් සිවුරු ආදිය දරදී එය කරන්නේන් සිහිනුවණින් ම යි. වළදදී පානය කරදී අනුහව කරදී රස විදිදී එය කරන්නේන් සිහි නුවණින් ම යි. වැසිකිලි කැසිකිලි යාමේ දී එය කරන්නේන් සිහි නුවණින් ම යි. ගමන් කරදී, සිටගෙන සිටදී, වාචි වී සිටදී, සැතපෙදී, තිදිවරදී, කථාබස් කරදී, නිහඩි සිටදී එය කරන්නේන් සිහි නුවණින් ම යි. පින්වත් මහාරාජ, හික්ෂුව සිහිනුවණින් යුතු වන්නේ ඔය ආකාරයට යි.

51. කථාව මහාරාජ හික්බු සත්ත්වියෝ හෝති? ඉඩ මහාරාජ හික්බු සත්ත්වියෝ හෝති කායපරිහාරියෙන් විවරේන කු-ශීපරිහාරියෙන් පිණ්ඩානේන. සෝ යෝන් යෝන්ව පක්කමති සමාදායෝව පක්කමති.

සෙයාලාපි මහාරාජ, පක්වී සක්ෂේපෝ යේන යේනේට ගෙනි සපත්තහාරෝ'ව ගෙනි, එවමේව බෝ මහාරාජ, හික්ඩු සත්ත්වයෝ හෝති කායපරිහාරියේන ව්‍යවරේන කු-ඡීපරිහාරියේන පිණ්ඩපාතේන. සෝ යේන යේනේට පක්කමති සමාදායේව පක්කමති. එව්. බෝ මහාරාජ හික්ඩු සත්ත්වයෝ හෝති.

51. පින්වත් මහාරාජ, හික්ෂුව ලද දෙයින් සතුවූ වන්නේ කොහොම ද? පින්වත් මහාරාජ, මෙහිලා හික්ෂුව කය පරිහරණයට සැහෙන සිවුරෙන්, කුසිගිනි නිවෙන්ට සැහෙන පිණ්ඩපාතයෙන් සතුවූ වෙනවා. ඔහු යම් ම තැනකට පිටත් වෙනවා නම්, පාසිවුරු පමණක් අරගෙන යනවා. එක මේ වගේ දෙයක්. කුරුල්ලෙක් යම් ම තැනකට පියඩා යනවා නම්, පියාපත් බර පමණක් සහිතව පියඩනවා වගෙයි. පින්වත් මහාරාජ, ඔය අයුරින් ම හික්ෂුව කය පරිහරණයට සැහෙන සිවුරෙන්, කුසිගිනි නිවෙන්ට සැහෙන පිණ්ඩපාතයෙන් සතුවූ වෙනවා. ඔහු යම් ම තැනකට පිටත් වෙනවා නම්, පාසිවුරු පමණක් අරගෙන යනවා. පින්වත් මහාරාජ, හික්ෂුව ලද දෙයින් සතුවූ වන්නේ ඔය විදිහට සි.

52. සෝ ඉමිනා ව අරියෙන සීලක්ඛන්ධයෙන සමන්නාගතෝ, ඉමිනා ව අරියෙන ඉන්දියසංවරෙන සමන්නාගතෝ, ඉමිනා ව අරියෙන සතිසම්පර්ක්දෙන්න සමන්නාගතෝ, ඉමාය ව අරියාය සත්ත්වයියා සමන්නාගතෝ, විවිත්ත. සේනාසන. හඡති අරක්ද. රැක්බමුල. පබිතත. කත්දර. ශිරිගුහ. සුසාන. වනපත්ල. අබිහෝකාස. පලාලපුජ්ජ්ජ. සෝ ප-ජාහත්ත. පිණ්ඩපාතපටක්කන්තෝ නිසිද්ති පල්ලක. ආහුජීත්වා උප්‍ර. කාය. පණ්ඩාය පරිමුබ. සති. උපවිධපෙත්වා.

52. ඔහු මේ ආර්ය වූ සීලස්කන්ධයෙන් යුත්ත වෙලා, මේ ආර්ය වූ ඉන්දිය සංවරයෙන් යුත්ත වෙලා, මේ ආර්ය වූ සිහිනුවණින් යුත්ත වෙලා, මේ ආර්ය වූ ලද දෙයින් සතුවූවීමෙන් යුත්ත වෙලා තුදෙකලා සෙනසුනක වාසය කරනවා. ඒ කියන්නේ ආරණ්‍ය, රැක්සේවණ, පර්වතය, දිය ඇල්ල, ශිරිගුහාව, සොහොන, වනගැබ, ගස් කොළන් රහිත හිස් පිටිය, පිදුරු ගෙය ආදිය සි. ඔහු පිණ්ඩපාතය වළදා, දානයෙන් පසු (එවැනි තැනක) පළගක් බැඳ ගෙන, කය සෘජු කර ගෙන, හාවනා අරමුණෙහි සිහිය පිහිටුවා ගෙන වාචිවෙනවා.

53. සෝ අහිජ්ජඩ. ලෝකේ පහාය විගතාහිජ්ජෙධින ත-තසා විහරති. අහිජ්ජඩාය විත්ත. පරිසෝධේති. බ්‍යාපාදපදේශ. පහාය අබ්‍යාපන්තවිත්තෝ විහරති සබිපාණුතහිතානුකම්පි. බ්‍යාපාදපදේශා විත්ත. පරිසෝධේති.

පීනමිද්ධිය පහාය විගතපීනමිද්ධියේ විහරති අලෝකසංස්කී සතො සම්පූහානෝ. පීනමිද්ධා විත්ත පරිසේරුවෙනි. උද්ධ-වකුක්කු-ව. පහාය අනුද්ධතො විහරති අත්කඩත්ත. වූපසන්තවිත්තො. උද්ධ-වකුක්කු-වා විත්ත. පරිසේරුවෙනි. විවිකි-ඡ. පහාය තිණුවිවිකි-ඡේ විහරති අකථාලි ක්‍රියාලේපු ධම්මේපු. විවිකි-ඡාය විත්ත. පරිසේරුවෙනි.

53. මහු ඒවිතය නම් වූ ලෝකය ගැන ඇති විසම ලෝහය දුරු කොට ඇලීම් රහිත වූ සිතින් වාසය කරනවා. විසම ලෝහය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. තරහ වෙටර ආදිය අත්හැර තරහ තැති සිතින් සියලු සතුන් කෙරෙහි හිතානුකම්පිව වාසය කරනවා. තරහ වෙටර ආදිය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. නිදීමත අලසකම අත්හැර නිදීමත අලසකම්න් බැහැරව ආලෝක සක්කුවෙන් යුතුව, සිතිනුවන් ඇතිව වාසය කරනවා. නිදීමත අලසකම කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. සිතේ විසිරීමත්, පසුතුවීමත් බැහැර කොට නො කුළුණී හිය සංසිදුනු සිතින් වාසය කරනවා. සිතේ විසිරීම හා පසුතුවීම කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. සැකය දුරු කොට කුසල් දහම් ගැන කෙසේ ද? කෙසේ ද? යනාදී සැකයෙන් එනෙරව වාසය කරනවා. සැකය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා.

54. සෙයාලාජ මහාරාජ පුරිසේ ඉණ. ආදාය කම්මන්තේ පයෝජෙයා, තස්ස නේ කම්මන්තා සම්භකේයුණු, සේ යානි ව පෝරාණානි ඉණමුලානි තානි ව බ්‍රාන්තිකරෙයා, සියා වස්ස උත්තරි. අවසිවිය. දාරහරණාය, තස්ස එවමස්ස: “අහ. බෝ පුබිබේ ඉණ. ආදාය කම්මන්තේ පයෝජෙසි. තස්ස මේ නේ කම්මන්තා සම්භකියුණු. සේ”හ. යානි ව පෝරාණානි ඉණමුලානි තානි ව බ්‍රාන්ති අකාසි. අන්ථි ව මේ උත්තරි. අවසිවිය. දාරහරණාය”ති. සේ තතො තිදාන. ලහේම පාමොත්ත, අධිග-ජෙයා සේමනස්සි.

54. පින්වත් මහාරාජ, එය මෙවැනි දෙයක්. පුරුෂයෙක් ණයක් අරගෙන කර්මාන්තයක යොදවනවා. මහු ගේ ඒ ව්‍යාපාරය සාර්ථක වෙනවා. එතකොට ඔහු යම් පරණ මුල් ණයක් ඇද්ද, එය සම්පුර්ණයෙන් ම ගෙවලා දානවා. එයින් පසු ඔහුට අඩුදරුවන් පෝජෙය පිණිස ලාභයක් ඉතිරිත් වෙනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “ම. කලින් ණයක් අරගෙනය ව්‍යාපාරයක යෙදෙවිවේ. ඒ මගේ ව්‍යාපාරය සාර්ථක වූණා. ඒ ම. යම් පරණ මුල් ණයක් ඇද්ද එය සම්පුර්ණයෙන් ම ගෙවවා. අඩුදරුවන් පෝජෙයටත් මට ආදායම ඉතිරි වූණා” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසක් ලබනවා.

55. සෙයාලාපි මහාරාජ පුරිසේ ආබාධිකෝ අස්ස දුක්ඩිනො බාල්හගිලානෝ, හත්ත වස්ස න-ඡාදෙයා, න වස්ස කායේ බලමත්තා, සේ අපරේන සමයේන තමහා ආබාධා මූ-වෙයා, හත්තක්වස්ස ඡාදෙයා සියා වස්ස කායේ බලමත්තා, තස්ස එවමස්ස: “අහ.. බෝ පුබිබි ආබාධිකෝ අහෝසි.. දුක්ඩිනො බාල්හගිලානෝ.. හත්ත ව මේ න-ඡාදේසි.. නවස්ස මේ ආසි කායේ බලමත්තා.. සේ”මහි එතරහි තමහා ආබාධා මූත්තොයේ.. හත්තක්ව මේ ඡාදේති.. අත්ම ව මේ කායේ බලමත්තා”ති.. සේ තතො තිදාන.. ලහේ පාමොජ්ජං, අධිග-ශේයා සේමනස්සි..

55. පින්වත් මහාරාජ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් රෝහි වෙලා, දුකට පත්වෙලා, දැඩිසේ ගිලන්ව ඉන්නවා. ඔහුට බත් කැමටවත් පිරියක් තැ. ඔහු ගේ ඇහෙළ පත්ව ප්‍රාණවත් ගතියක් තැ. නමුත් පස්සේ කාලෙක ඔහු ඒ රෝගයෙන් මිදුනා. ඔහුට දැන් බත් කැමටත් ප්‍රිය යි. ඔහු ගේ ඇහපතත් ප්‍රාණවත්. එතකාට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “ම.. ඉස්සර රෝහි වෙලා, දුකට පත්වෙලා, දැඩිසේ ගිලන්ව හිටියේ. මට බත් කැමටවත් පිරියක් තිබුණේ තැ. මගේ ඇහෙළ පත්ව ප්‍රාණවත් ගතියක් තිබුණේ තැ. නමුත් දැන් ම.. ඒ රෝගයෙන් මිදුනා. මට දැන් බත් කැමටත් ප්‍රිය යි. මගේ ඇහපතත් ප්‍රාණවත්” කියලා. ඒහේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසක් ලබනවා.

56. සෙයාලාපි මහාරාජ පුරිසේ බන්ධනාගාරේ බද්ධේ අස්ස, සේ අපරේන සමයේන තමහා බන්ධනාගාරා මූ-වෙයා සෞත්ලිනා අඛ්‍යාච්‍යා න වස්ස කිස්වේ හෝගාන.. වයෝ, තස්ස එවමස්ස: “අහ.. බෝ පුබිබි බන්ධනාගාරේ බද්ධේ අහෝසි.. සේ”මහි එතරහි තමහා බන්ධනාගාරා මූත්තොයේ සෞත්ලිනා අඛ්‍යාච්‍යා න වයෝ”ති.. සේ තතො තිදාන.. ලහේ පාමොජ්ජං, අධිග-ශේයා සේමනස්සි..

56. පින්වත් මහාරාජ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් හිරගෙදරක බන්ධනයකට හසුවෙනවා. නමුත් ඔහු පස්සේ කාලෙක තමන් ගේ දනය වියදම් තො කොට සුවසේ ම ඒ බන්ධනාගාරයෙන් නිදහස් වෙනවා. ඔහු ගේ සම්පත්වලින් කිසි වියදමක් යන්නේ තැ. එතකාට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “ම.. ඉස්සර හිරගෙදරක බන්ධනයකට අහු වූණා.. නමුත් ඒ ම.. දැන් දන වියදමකින් තොරව සුවසේ ම ඒ බන්ධනාගාරයෙන් නිදහස් වූණා.. මගේ හෝග සම්පත්වලින් කිසිදෙයක් වියදම් වූණේ තැ” කියලා. ඒහේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසක් ලබනවා.

57. සෙයාලාජී මහාරාජ පුරිසේ දාසේ අස්ස අනත්තාධිනෝ පරාධිනෝ න යේනකාමංගමෝ, සේ අපරේන සමයේන තමහා දාසබූ මූ-වෙයා අත්තාධිනෝ අපරාධිනෝ භූජස්සේ යේනකාමංගමෝ, තස්ස ඒවමස්ස: “අහං බෝ පුබිබේ දාසේ අහොසිං අනත්තාධිනෝ පරාධිනෝ න යේනකාමංගමෝ. සේ”මහි ඒතරහි තමහා දාසබූ මූත්තෝ අත්තාධිනෝ අපරාධිනෝ භූජස්සේ යේනකාමංගමෝ”ති. සේ තතෝ නිදානං ලැසේල පාමොජ්ජං, අධිග-ශේයා සේමනස්සිං.

57. පින්වත් මහාරාජ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් තමාට සිතු පරිදි ගත කරන්නට බැරි, අනුත්ව යටත් වෙලා වාසය කරන, තමා කුමැති පරිදි යා ගත නො හැකි, දාසයෙක් වෙලා හිටියා. ඔහු පස්සේ කාලෙක ඒ දාසබවෙන් නිදහස් වුණා. තමාට සිතු පරිදි ගත කරන, අනුත්ව යටත් නො වන, තමන් කුමැති පරිදි යා හැකි ඒවිතයක් ලැබුණා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතුනා. “මං ඉස්සර තමාට සිතු පරිදි ගත කරන්නට බැරි, අනුත්ව යටත් වෙලා වාසය කරන, තමා කුමැති පරිදි යා ගත නොහැකි, දාසයෙක් වෙලා හිටියා. ඒමං දැන් ඒ දාසබවෙන් නිදහස් වෙලයි ඉත්තේ. මට සිතු පරිදි ගත කරන, අනුත්ව යටත් නො වන, මං කුමැති පරිදි යා හැකි ඒවිතයක් ලැබුලා තියෙනවා” කියලා. ඒ සේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසික් ලබනවා.

58. සෙයාලාජී මහාරාජ පුරිසේ සඩනෝ සහෝගෝ කන්තාර-ද්ධානමග්ග. පටිප්පේශෙයා දුබිභික්බ. සප්පටිහයං. සේ අපරේන සමයේන තං කන්තාරං නිත්පරෙයා, සොත්ථිනා ගාමන්ත. අනුපාපුණෙයා බේම. අප්පටිහයං, තස්ස ඒවමස්ස: “අහං බෝ පුබිබේ සඩනෝ සහෝගෝ කන්තාරද්ධානමග්ග. පටිප්පේශී දුබිභික්බ. සප්පටිහයං. සේ”මහි ඒතරහි තං කන්තාරං තිණ්ණෙන් සොත්ථිනා ගාමන්ත. අනුප්පත්තෙන් බේම. අප්පටිහයං”න්ති. සේ තතෝ නිදානං ලැසේල පාමොජ්ජං, අධිග-ශේයා සේමනස්සිං.

58. පින්වත් මහාරාජ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් දිනය ඇැතිව, හෝග සම්පත් ඇැතිව, ආහාරපාන දුලහ වූ, බිය උවදුරු සහිත කාන්තාර ගමනකට පිවිසෙනවා. නමුත් ඔහු පසු කාලෙක ඒ කාන්තාරයෙන් එතෙර වෙනවා. සුවසේ ම ගමන අවසන් කොට බිය, උවදුරු තැනි ආරක්ෂාව ඇති තැනකට පැමිණෙනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා “මං කළින් දිනය ඇැතිව, හෝග සම්පත් ඇැතිව, ආහාරපාන දුලහ වූ, බිය උවදුරු සහිත

කාන්තාර ගමනකට පිවිසුනා. තමුත් දැන් මා ඒ කාන්තාරයෙන් එතෙර වුණා. සුවසේ ම ගමන අවසන් කොට බිය, උච්චරු තැනි ආරක්ෂාව ඇති තැනකට පැමිණුනා” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෝමිනාසක් ලබනවා.

59. ඒවමේව බෝ මහාරාජ හික්ඩු යථා ඉණ් යථා රෝග. යථා බන්ධනාගාර. යථා දාසබාය. යථා කන්තාරද්ධානමග්ග. ඒවා ඉමේ පක්ෂ්ව නීවරණේ අප්පහිණේ අන්තනි සමනුපස්සනි. සෙයාපාපි මහාරාජ ආනණ්ඩා, යථා ආරෝග්‍යා, යථා බන්ධනා මොක්ං, යථා හුජ්ස්සා, යථා බේමන්තහුම්. ඒවමේව බෝ මහාරාජ හික්ඩු ඉමේ පක්ෂ්ව නීවරණේ පහිණේ අන්තනි සමනුපස්සනි.

59. පින්වත් මහාරාජ, අන්ත ඒ විදිහම යි. හික්ෂුවත් (කලින්) ගායක් ගත්තා වගේ, ලෙඩ වුණා වගේ, හිරේවිලාංගුවේ වැළුවනා වගේ, වහල්බවට පත් වුණා වගේ, නිරුදුක කතරකට පැමිණුනා වගේ මේ පංච නීවරණයන් ප්‍රහාණය නො වී තමා තුළ පවතින හැටි දකිනවා. තමුත් පින්වත් මහාරාජ, ඒ ගාය ගෙවා දමා ගාය රහිත වුණා වගේ, රෝගයෙන් තිදහස් වෙලා තීරෝග වුණා වගේ, වියදම් තැතුව හිරෙන් තිදහස් වුණා වගේ, දාසබවෙන් තිදහස් වුණා වගේ, නිරුදුක කතර ගෙවා ආරක්ෂා සහිත ක්ෂේම හුම්යකට පැමිණුනා වගේ තමයි. පින්වත් මහාරාජ, අන්ත ඒ විදිහමයි හික්ෂුව තමා තුළ මේ පංච නීවරණයන් දුරුවී ඇති ආකාරයන් දකින්නේ.

60. තස්සීමේ පක්ෂ්ව නීවරණේ පහිණේ අන්තනි සමනුපස්සනෝ පාමොජ්ජං ජායති. පමුදිනස්ස පීති ජායති. පිතිමනස්ස කායෝ පස්සමහති. පස්සද්ධකායෝ සුබ. වේදේති. සුබිනෝ විත්ත. සමාධියති.

60. ඔහුට මේ පක්ෂ්ව නීවරණයන් තමා තුළ තැනි බව දකිදි මහත් සතුවක් ඇති වෙනවා. ඒ ප්‍රමුදිත වීම ඇති කෙනාට ප්‍රීතිය ඇති වෙනවා. ප්‍රීති මනසක් ඇති කෙනා ගේ කය සංසිද්ධානවා. සංසිද්ධාන කයින් යුතුව සැපක් විදිනවා. සැප ඇති කෙනා ගේ සිත සමාධිමත් වෙනවා.

61. සෝ විවි-ව කාමෙහි විවි-ව අකුසලේහි ධම්මෙහි සවිතක්ක. සවිවාර. විවේකත. පීතිසුබ. පයම්. කඩාන. උපසම්පත්ත විහරති. සෝ ඉමෙමේව කාය. විවේකපේන පීතිසුබෙන අහිසන්නේති පරිසන්නේති පරිපුරේති පරිප්ලරති. නාස්ස කිංච්ච සබ්බාවතෝ කායස්ස විවේකපේන පීතිසුබෙන අප්පුව. හෝති.

61. ඔහු කාමයන්ගෙන් වෙන්ව, අකුසිලයන්ගෙන් වෙන්ව, විතරක සහිත වූ, විවාර සහිත වූ, විවේකයෙන් හට ගත් ප්‍රීති සුබය ඇති පළමු වෙති ද්‍රානය උපද්‍රවාගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන්ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්පර්ශ තො කළ කිහිතැනක් නෑ.

62. සෙයාථාපි මහාරාජ දක්බෝ නහාපකෝ වා නහාපකන්තේවාසී වා කංසථාලේ නහානීයවූණ්ණාති ආකිරිත්වා උදකේන පරිප්ලෝසක්. පරිප්ප්ලෝසක්. සහන්නෙයා සාය. නහානීයපිණ්ඩ ස්නේහානුගතා ස්නේහපරේතා සන්තරබාහිරා පුවා ස්නේහේන න ව පග්සරණි.

62. පින්වත් මහාරාජ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. (රජවරුන් ආදි පිරිස නහවන) දක්ෂ නහවන්නෙක් හෝ නහවන කෙනෙකු ගේ ගෝලයෙක් ඉත්තනවා. ඔහු ලෝහ බලුනක නානසුණු විසුරුවනවා. රීට පස්සේ දිය ඉස ඉස පිඩු කරනවා. එතකොට ඒ නානසුණු පිඩිට අර වතුර කාවදිනවා. හොඳින් තෙත් වෙනවා. ඒ නහන පිඩ ඇතුළත පිටත සැම තැන ම හොඳින් දිය පැතිරිලා තියෙනවා. පිටතට වැශිරෙන්නෙත් නෑ.

එ්වමේව බෝ මහාරාජ හික්වූ ඉමමේව කාය. විවේකජේන පිතිසුබෙන අහිසන්නේති පරිසන්නේති පරිප්පරති. නාස්ස කිස්වී සබ්බාවතේ කායස්ස විවේකජේන පිතිසුබෙන අප්පුව. හෝති. ඉදම්පි බෝ මහාරාජ සන්දිවිධික. සාමඟ්‍යාල පුරිමේහි සන්දිවිධිකේහි සාමඟ්‍යාලලේහි අහික්කන්තතරණ්ඩ්ව පණීතතරණ්ඩ්ව.

පින්වත් මහාරාජ, ඔය විදිහම යි. හික්ෂුව මේ කය ම විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්පර්ශ තො කළ කිහිතැනක් නෑ. පින්වත් මහාරාජ, මෙයන් අර කළින් කියන ලද ගුමණ එලයන්ට වඩා අතිශයින් සොලුරු වූත් ප්‍රණීත වූත් මේ ජීවිතයේ දී ම ලද හැකි පැවිදි දිවියේ එලයකි.

64. පුන ව පර. මහාරාජ හික්වූ විතක්කවිවාරාන. වූපසමා අජ්ජනත්ත. සම්පසාදන. ග-තසේර් ඒකෝදිගාව. අවිතක්ක. අවිවාර. සමාධිජ. පිතිසුබ. දුතිය. කඩාන. උපසම්පත්ත විහරති. සෝ ඉමමේව කාය.

සමාධිතේන පිතිසුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පරිපූර්ණ පරිප්චරති. තාස්ස කිංක්වී සබ්බාවතේ කායස්ස සමාධිතේන පිතිසුබෙන අප්පුට. හෝති.

64. පින්වත් මහාරාජ, තව දුරටත් කියනවා තම හික්ෂුව විතක්ක විවාරයන් ගේ සංසිද්ධීමෙන් ආධ්‍යාත්මිකව පැහැදිම ඇතිව සිතෙහි මනා එකඟ බවත් යුතු ව විතර්ක රහිත, විවාර රහිත, සමාධියෙන් හටගත්, ප්‍රීති සුබය ඇති දෙවෙනි ද්‍යානය උපද්‍යාගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්ථාපිත නො කළ කිසිතැනක් නෑ.

65. සෙයාථාපි මහාරාජ උදකරහදෝ උබිහිදේදෙකෝ, තස්ස නොවස්ස පුරත්මීමාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, ත දක්මීණාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, ත ප-මීමාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, ත උත්තරාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, දේවෝ ව ත කාලේන කාල. සම්මා ධාර. අනුපවේ-ශේයා, අට බෝ තම්හා ව උදකරහදා සිතා වාරිධාරා උබිහිජ්ජිත්ත්වා තමේව උදකරහදා සිතෙන වාරිනා අහිසන්දෙයා පරිසන්දෙයා පරිපූරෝයා පරිප්චරෝයා, තාස්ස කිංක්වී සබ්බාවතේ උදකරහදස්ස වාරිනා සිතෙන අප්පුට. අස්ස.

66. පින්වත් මහාරාජ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. යට දිය උල්පත්වලින් වතුර ගලන ගැමුරු විලක් තියෙනවා. හැඳුයි ඒ විලට තැගෙනහිර පැත්තෙන් වතුර එන මගක් නෑ. දකුණු පැත්තෙන් වතුර එන මගක් නෑ. බටහිර පැත්තෙන් වතුර එන මගක් නෑ. උතුරු පැත්තෙන් වතුර එන මගක් නෑ. වැස්සත් කළින් කළට පිළිවෙළකට වහින්නේ නෑ. එතකොට ඒ විලෙන් ම සිතල දියදහරා උල්පත්වලින් උචිට මතු වෙවී ඒ විල ම සිතල ජලයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. වතුරෙන් පුරවනවා. හොඳින් පුරවනවා. ඒ මුළු විලේ ම සිහිල ජලයෙන් පහස නො ලැබූ කිසි තැනක් නෑ.

එ්වමේව බෝ මහාරාජ හික්ඩු ඉමමේව කාය. සමාධිතේන පිතිසුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පරිපූර්ණ පරිප්චරති. තාස්ස කිංක්වී සබ්බාවතේ කායස්ස සමාධිතේන පිතිසුබෙන අප්පුට. හෝති. ඉදම්පි බෝ මහාරාජ සන්දිවියික. සාමඟ්‍යුජ්‍යාල. පුරිමෙහි සන්දිවියිකේහි සාමඟ්‍යුජ්‍යාලේහි අහික්කන්තතරක්ව ප්‍රීතිතතරක්ව.

පින්වත් මහාරාජ, මය විදිහම යි. හික්ඩුව මේ කය ම සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා.

එයින් පුරවනවා. පිරිපුන්ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි සමාධියෙන් හටගන් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්ථරී නො කළ කිසිතුනක් නෑ. පින්වත් මහාරාජ, මෙයත් අර කළින් කියන ලද ගුමණ එලයන්ට වඩා අතිශයින් සොලුරු වූත් ප්‍ර්‍රේත වූත් මේ තීවිතයේ දී ම ලද හැකි පැවිදි දිවියේ එලයකි.

66. පුත්‍ය ව පරං මහාරාජ හික්ංචු ප්‍රීතියා ව විරාගා උපේක්ංකෝ ව විහරති සතෝ සම්පත්‍යනෝ සුබඡ්ංච කායෙන පටිසංවේදේකි. යන්ත් අරියා ආවික්බන්ති : උපේක්ංකෝ සතිමා සුබවිහාරිති ත. තතිය. කධාන. උපසම්පත්ං විහරති. සෝ ඉමමේව කාය. නිප්පීතිකේන සුබෙන අහිසන්නේති පරිසන්නේති පරිපුරේති පරිප්‍රාරති. නාස්ස කිංච්වී සබඩාවතෝ කායස්ස නිප්පීතිකේන සුබෙන අප්පුට. මෝති.

66. පින්වත් මහාරාජ, තව දුරටත් කියනවා තම හික්ෂුව ප්‍රීතියට ද නො ඇලිමෙන් උපේක්ංකාවෙන් යුතුව වාසය කරනවා. සිහියෙන් නුවණීන් යුතුව කයෙන් සැපයක් ද විදිනවා. ආරියයන් වහන්සේලා යම් ද්‍රානයකට උපේක්ංකා සහගත සිහිය ඇති සැප විහරණය යැයි පවසනවා ද, ඒ තුන් වෙති ද්‍රානයත් උපද්‍රවා ගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මුළුමණීන් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන්ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් ස්ථරී නො කිසිතුනක් නෑ.

67. සෞයාලාජ මහාරාජ උප්පලිතිය. වා පදුම්නිය. වා පුණ්ඩිරිතිනිය. වා අප්පේක-වාති උප්පලාති වා පදුමාති වා පුණ්ඩිරිකාති වා උදක්ංජාතාති උදක් ස.වද්ධාති උදකාතුග්ගතාති අන්තෝතිමුග්ගපෝසිති තාති යාව වග්ගා යාව ව මූලා සිනේන වාරිනා අහිසන්නාති පරිසන්නාති පරිපුරාති, පරිප්‍රාරාති නාස්ස කිංච්වී සබඩාවත. උප්පලාත. වා පදුමාත. වා පුණ්ඩිරිකාත. වා සිනේන වාරිනා අප්පුට. අස්ස.

67. පින්වත් මහාරාජ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. මහනෙල් විලක හෝ රතු නොවැම් විලක හෝ සුදු නොවැම් විලක හෝ ඇතුම් මහනෙල් වේවා, රතු නොවැම් වේවා, සුදු නොවැම් වේවා ඒ නොවැම් ජලයේ ම යි හට ගන්නේ. ජලයේ ම යි වැඩින්නේ. නමුත් ජලයෙන් උඩිට ඇවිත් නෑ. ජලය කුළ ම ගිලි වැඩිනවා. එතකොට ඒ නොවැම් අග දක්වාත් මුල දක්වාත් සිතල දියෙන් හොඳට තෙත් වෙලා තියෙන්නේ. මුළුමණීන් ම තෙත් වෙලා තියෙන්නේ. පිරිල තියෙන්නේ. හැම තැනම පැවිරිලා තියෙන්නේ. ඒ සැම මහනෙල්වල, රතුනොවැම්වල, සුදුනොවැම්වල සිතල දිය නො පැනුරුණු කිසි තැනක් නෑ.

එ්වමේව බෝ මහාරාජ හික්ඩු ඉමමේව කාය. නිප්පීතිකේන පූජාවෙන අහිසන්නේති පරිපාන්නේති පරිපුරුති පරිප්චරති. නාස්ස කිස්වී සඛ්‍යාවනේ කායස්ස නිප්පීතිකේන පූජාවෙන අප්පුට. හෝති. ඉදම්පි බෝ මහාරාජ සන්දිවැයික. සාමඟේජුල්ල. පූජාමේහි සන්දිවැයිකේහි සාමඟේජුල්ලේහි අහික්කන්තතරක්ව ප්‍රශ්නතතරක්ව.

පින්වත් මහාරාජ, ඔය විදිහම යි. හික්ෂුව මේ කය ම ප්‍රීති රහිත පූජායෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පූරවනවා. පිරිපුන්ව පූරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි ප්‍රීති රහිත පූජායෙන් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතුනක් නෑ. පින්වත් මහාරාජ, මෙයත් අර කළින් කියන ලද ගුමණ එලයන්ට වඩා අතිශයින් සොඳුරු වුත් ප්‍රශ්නත වුත් මේ තීවිතයේ දී ම ලද හැකි පැවිදි දිවියේ එලයකි.

68. පූන ව පර. මහාරාජ හික්ඩු පූජාස්ස ව පහානා දුක්බස්ස ව පහානා පූජාබේව සෝමනස්සදෝමනස්සාන. අත්ථගමා අදුක්බමසුබ. උපේක්භා-සතිපාරිපුද්ධි. වතුන්ථ. කඩාන. උපසම්පත්ත විහරති. සෝ ඉමමේව කාය. පරිපුද්ධින ගෙයා පරියෝදානේන එරිත්වා තිසිනනේ හෝති. නාස්ස කිස්වී සඛ්‍යාවනේ කායස්ස පරිපුද්ධින ගෙයා පරියෝදානේන අප්පුට. හෝති.

68. පින්වත් මහාරාජ, තැවතත් කියනවා තම හික්ඩුව සැපය ද ප්‍රහාණය කිරීමෙන්, දුක ද ප්‍රහාණය කිරීමෙන් කළින් ම සොමනස් දොම්නස් දෙක ඉක්ම යැමෙන් දුක් සැප රහිත වූ පාරිගුද්ධ උපේක්භා සහගත සතිය ඇති සතර වෙති දායානය උපදවා ගෙන වාසිය කරනවා. ඔහු මේ කය ම පාරිගුද්ධ වූ ප්‍රහාණ්වර සිතින් පතුරුවා ගෙන වාචි වී ඉන්නවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි පාරිගුද්ධ වූ ප්‍රහාණ්වර සිතින් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතුනක් නෑ.

සෙයාලාපි මහාරාජ පූරිසෝ විදානේන වත්ලේන සයීසි. පාරුපිත්වා තිසිනනේ අස්ස, නාස්ස කිස්වී සඛ්‍යාවනේ කායස්ස විදානේන වත්ලේන අප්පුට. අස්ස, එ්වමේව බෝ මහාරාජ හික්ඩු ඉමමේව කාය. පරිපුද්ධින ගෙයා පරියෝදානේන එරිත්වා තිසිනනේ හෝති. නාස්ස කිස්වී සඛ්‍යාවනේ කායස්ස පරිපුද්ධින ගෙයා පරියෝදානේන අප්පුට. හෝති. ඉදම්පි බෝ මහාරාජ සන්දිවැයික. සාමඟේජුල්ල. පූජාමේහි සන්දිවැයිකේහි සාමඟේජුල්ලේහි අහික්කන්තතරක්ව ප්‍රශ්නතතරක්ව.

පින්වත් මහාරාජ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. සුදු වස්ත්‍රයකින් හිස සහිතව මුළු සිරුර ම පොරොවාගෙන වාචි වී සිටින කෙනෙක් ඉන්නවා. එතකොට

ଭିନ୍ନ ଗେ ମୁଲ କାହେତି ମ ଛୁଟୁ ଉଚ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ନୋ ବୈଷ୍ଣଵୀ କିମି ତୁଳକୁ ନାହିଁ. ଶିନ୍ଦିର ମହାରାଜ, ଅନ୍ତର ଏ ଲିଙ୍ଗ ମ ଦି କିମ୍ବାତୁ ମେ କାହ ମ ପାରିଗୁଡ଼ିବ ବୁ ପ୍ରହାଙ୍ଗର କିମିନ୍ ପତ୍ରର୍ଥିବା ଗେନ ବାଚି ବେ ଢନ୍ତନବା. ଭିନ୍ନ ଗେ କାହେତି ପାରିଗୁଡ଼ିବ ବୁ ପ୍ରହାଙ୍ଗର କିମିନ୍ ଚପରାଗ ନୋ କଲ କିମିତୁଳକୁ ନାହିଁ. ଶିନ୍ଦିର ମହାରାଜ, ମେଯିନ୍ ଆର କାହିନ କିଯନ ଲେ ଗୁମଣ ଲିଲାଯନ୍ତିର ବିବା ଅନ୍ତିଗାନ୍ତିନ୍ ଜୋଲାର୍କୁ ବୁନ୍ତ ପ୍ରତ୍ଯେତ ବୁନ୍ତ ମେ ଶେବିନାଯେ ଦି ମ ଲେ ହୈକି ପୂର୍ବିଦି ଦିଲାଯକି.

69. පුත්‍ර ව්‍යාපෘති සික්වූ ඒවා. සමාජීනේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝගාත්‍යෙන් අනාගත්තේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙකුපසන්තේ ක්‍රාණදස්සානය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සේ ඒවා. පත්‍රානාති: “අය. බෝ මේ කායෝ රැඹී වානුම්මහාභුතිකෝ මාතාපෙන්තිකසම්භවෝ විද්‍යාකුම්මාසුපටවයෝ අනි-වූ-ඡාදනපරිමද්දන-සේදනවිද්ධයාසනයමෙරු. ඉදී ව පන මේ වික්‍රෑණාණ. එක්ව සිත්. එක්ව පටිබඳ්ද”න්ති.

69. පින්වත් මහාරාජ, තව දුරටත් කියනවා නම් හික්ෂුව මය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාණ්චර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනැම දෙයකට හැරවිය ඩැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, කුණෑරුණනය (න්වලින් අවබෝධ වීම) පිණිස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම තතු කරයි. එතකොට ඔහු මේ විදිහට දැන ගන්නවා. “මාගේ මේ කය වනාහී සතර මහා භූතයන්ගෙන් හට ගත්, මවිපියන් තිසා හට ගත්, බත් වැංතන ආදියෙන් වැෂ්ඩුණ, අනිත්‍ය වූ, ඇතිලේම් පිරිමුදීමවලින් නඩත්තු කළ යුතු වූ, බැඳී වැනසි යන ස්වභාවයට අයත් වූ, රුපවත් (මහාභාත නම් වූ රුපයෙන් භැඳුණු) දෙයක්. මාගේ මේ වික්ද්‍යාණය ද පවතින්නේ මේ සිරුරෙහි ම යි. බැඳී තිබෙන්නේක් මෙහි ම යි.

70. සෙයාලාපි මහාරාජ මණ්ඩ වේළරියෝ සුහෝ ජාතිමා අවධායෝ සුපරිකම්මකනෝ අ-ඡේර් විජ්පසන්නෝ අනාවිලෝ සබලාකාරසම්පන්නෝ, තත්ත්සේය සුත්ත්. ආවුත්. නීල. වා පිත. වා ලෝහිත. වා වදාත්. වා ප්‍රැඹු-සුත්ත්. වා. තමේන. වක්මුමා පුරියෝ හත්ලේ කරිත්වා ප-චවෙක්ගෙයා “අය. ගෝ මණ්ඩ වේළරියෝ සුහෝ ජාතිමා අවධායෝ සුපරිකම්මකනෝ, අ-ඡේර් විජ්පසන්නෝ අනාවිලෝ සබලාකාරසම්පන්නෝ, තතිද. සුත්ත්. ආවුත්. නීල. වා පිත. වා ලෝහිත. වා වදාත්. වා ප්‍රැඹුසුත්ත්. වා”ති.

70. පින්වත් මහාරාජ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. වෙටරෝච් මාණ්ඩ්‍යායක් තියෙනවා. හරි ලස්සනට පහළ වුණ දෙයක්. අටපට්ටම්. හොඳින් ඔහමට්ටම්, ඉතාමත් හොඳ යි. ඉතාම ප්‍රසන්න යි. පිවිතුරු යි. මැණිකක තිබිය යුතු හැම දෙයක් ම තියෙනවා. ඉතින් ඔය මැණික තුළ තිල් වේවා, රන්වත් වේවා, රතු වේවා, සුදු වේවා, ප්‍රාපුහැ වේවා, තුලක් අමුණුලා තියෙනවා. එතකොට ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් මැණික අතට ගෙන හොඳින් විමසා බලනවා. “මේ වෙටරෝච් මැණික හරි ලස්සනට පහළ වුණ දෙයක්. අටපට්ටම්. හොඳින් ඔහමට්ටම්, ඉතාමත් හොඳ යි. ඉතාම ප්‍රසන්න යි. පිවිතුරු යි. මැණිකක තිබිය යුතු හැම දෙයක් ම තියෙනවා. මේ මැණික තුළ තිල් වේවා, රන්වත් වේවා, රතු වේවා, සුදු වේවා, ප්‍රාපුහැ වේවා, තුලක් අමුණුලා තියෙනවා” කියලා.

එච්චේල බෝ මහාරාජ හික්බු ඒවා. සමාහින් වින්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝගාන් අන්ගණේ විගතුපක්කිලේසේ මූදුහැන් කම්මතියේ යින් ආනෙකුජපත්පත්න්කු සාමාජිකයානය වින්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සේ ඒවා. පතානාති: “අය.. බෝ මේ කායෝ රුඡ් වාතුම්මහාභුතිකෝ මාතාපෙන්තිකසම්භවෝ විදනකුම්මාසුපවයෝ අනි-වු-ජාදනපරීමද්දන-සේදනවිද්ධ-සනධම්මෝ. ඉදී ව පන මේ විකුණුණු එත්ථ සිත. එත්ථ පරිබද්ධ”ත්ති. ඉදම්පි බෝ මහාරාජ සන්දිවියික. සාමඟ්‍යාලල. පුරිමේහි සන්දිවියිකේහි සාමඟ්‍යාලලේහි අහික්කන්තතරක්ව පණ්ඩතරක්ව.

පින්වත් මහාරාජ, අන්ත ඒ විදිහම යි හිකුණුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වු විට, සිත පිරිසිදු වු විට, ප්‍රහාෂවර වු විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වු විට, උපක්ලේග බැහැර වු විට, මෘදුබවට පත් වු විට, කරමණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වු විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, කුණුදරුගනය (නුවණින් අවබෝධ වීම) පිණ්ස සිත යොමු කරයි. ඒදෙසට ම තතු කරයි. එතකොට ඔහු මේ විදිහට දැන ගන්නවා. “මාගේ මේ කය වනාහී සතර මහා භූතයන්ගෙන් හට ගත්, මවිපියන් තිසා හට ගත්, බත් වැංජන ආදියෙන් වැඩුණ, අනිත්‍ය වු, ඇතිල්ලීම් පිරිමදීමවලින් තබිත්තු කළ යුතු වු, බැඳී වැනසී යන ස්වභාවයට අයත් වු, රුපවත් (මහාභාත තම වු රුපයෙන් හැඳුනු) දෙයක්. මාගේ මේ විකුණුණය ද පවතින්නේ මේ සිරුරෙහි මයි. බැඳී තිබෙන්නේ මේහි මයි” කියල. පින්වත් මහාරාජ, මෙයන් අර කළින් කියන ලද ගුමණ එලයන්ට වඩා අතිශයින් සොලුරු වුත් ප්‍රණීක වුත් මේ ජීවිතයේ දී ම ලද හැකි පැවිදි දිවියේ එලයකි.

71. සෝ ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධීවේ පරියෝදාතේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මූදුහුතේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙක්ජ්ජපත්ත්තේ මතොමය. කාය. අහිතිම්මානාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සෝ ඉමමහා කායා අන්තර්ජාල කාය. අහිතිම්මාති රුපී. මතොමය. සිඛ්‍ය-ජප-චංගි. අහිතින්දියා,

71. මහු (ඒ හික්ෂුව) මය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාශවර වූ විට, කෙලෙපුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහුර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කරමණු (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, සහිරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, මතොමය කයක් විශේෂයෙන් මැවිම පිණිස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම තතු කරයි. ඉතින් මහු මේ කයෙන් වෙනත් වූ සියලු අභපසන ඇති, නොපිරිහුණු ඉදුරන් ඇති රුපී මතොමය කයක් විශේෂ කොට මවනවා.

සෙයාලාපි මහාරාජ පුරිසෝ මූක්ජ්ජමහා ඉසිකං පවාහෙයා. තස්ස ඒවාමස්ස: අය. මූක්ජ්ජෝ අය. ඉසිකං අන්තේදෝ මූක්ජ්ජෝ අන්ත්‍ය ඉසිකං මූක්ජ්ජමහාත්වේ ඉසිකං පවාල්හාති.

පින්වත් මහාරාජ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් මූක්ජ්ජතණ ගසෙන් තණ ගොබය ඇදෑල ගන්නවා. එතකොට මහුට මෙහෙම හිතෙනවා. මේ මූක්ජ්ජතණ ගස යි, මේ තණ ගොබය යි. එතකොට මූක්ජ්ජතණ ගස වෙන එකක්. තණ ගොබය වෙන එකක්. නමුත් මූක්ජ්ජතණ ගසෙන් ම යි තණ ගොබය ඇදෑල ගත්තේ කියලා.

සෙයාලාපි වා පන මහාරාජ පුරිසෝ අයි. කෝසියා පවාහෙයා. තස්ස ඒවාමස්ස: “අය. අයි අය. කෝසි, අන්තේදෝ අයි, අන්ත්‍ය කෝසි, කෝසියාත්වේ අයි පවාල්හෝ”ති.

පින්වත් මහාරාජ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් කොපුවෙන් කඩුවක් ඇදෑල ගන්නවා. එතකොට මහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේ කඩුව යි. මේ කොපුව. එතකොට කඩුව අනෙකක්, කොපුව අනෙකක්. නමුත් කොපුවෙන් තමයි කඩුව ඇදෑල ගත්තේ” කියලා.

සෙයාලාපි වා පන මහාරාජ පුරිසෝ අහි. කරණේබෝ උද්ධරෙයා. තස්ස ඒවාමස්ස: “අය. අහි අය. කරණේබෝ, අන්තේදෝ අහි, අන්තේදෝ කරණේබෝ, කරණේබාත්වේ අහි උබ්හනෝ”ති.

පින්වත් මහාරාජ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් නයි පෙට්ටියෙන් තයෙකුව ඇදුල ගන්නවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේ තමයි තයා. මේක නයි පෙට්ටිය. එතකොට තයා අනෙකෙක්. නයි පෙට්ටිය අනෙකක්. නමුත් නයි පෙට්ටියෙන් තමයි තයාව ඇදුල ගත්තේ” කියලා.

එච්චේව බෝ මහාරාජ හික්බූ ඒව. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේයි පරියෝදානේ අනාගණී විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුනේ කම්මතියේ යිනේ ආනෙක්ස්ප්පත්ත්තේ මනෝමය. කාය. අහිතිමමාතාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සෝ ඉමම්හා කායා අන්දු. කාය. අහිතිමමිනාති රුපි. මනෝමය. සබ්බ-ගප-වංගි. අහිතින්දිය. ඉදම්පි බෝ මහාරාජ සන්දිවිධික. සාමඟ්‍යාඛල. පුරිමේහි සන්දිවිධිකේහි සාමඟ්‍යාඛලේහි අහිතිකත්තරණ්ඩ්ව ප්‍රණිතතරණ්ඩ්ව.

පින්වත් මහාරාජ, අත්ත ඒ විදිහම සි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහුර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, මනෝමය කයක් විශේෂයෙන් මැවීම පිණිස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම තතු කරයි. ඉතින් ඔහු මේ කයෙන් වෙනත් වූ සියලු අභසසහ ඇති, තො පිරිහුණු ඉදුරන් ඇති රුපි මනෝමය කයක් විශේෂ කොට මවනවා. පින්වත් මහාරාජ, මෙයත් අර කළින් කියන ලද ගුමණ එලයන්ට වඩා අතිශයින් සොඳුරු වූත් ප්‍රණිත වූත් මේ ජීවිතයේ දී ම ලද හැකි පැවිදි දිවියේ එලයකි.

72. සෝ ඒව. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගණී විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුනේ කම්මතියේ යිනේ ආනෙක්ස්ප්පත්ත්තේ ඉද්ධිවිධාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සෝ අනෝකවිහිත. ඉද්ධිවිධ. ප-වනුහෝති, එකෝ'පි භුත්වා බහුධා භෝති, බහුධාපි භුත්වා එකෝ භෝති, ආවිහාව. තිරෝහාව. තිරෝකුචිඛ. තිරෝපාකාර. තිරෝප්පාලති. අස්ථ්‍යමානෝ ග-තති සෙයාලාපි ආකාසේ, පයවියාපි උම්මුජ්ජනිමමුජ්ජ. කරෝති සෙයාලාපි උදකේ, උදකේ'පි අහිත්තමානෝ ග-තති සෙයාලාපි පයවිය, ආකාසේ'පි පල්ල-කේන කමති සෙයාලාපි පක්කී සකුණෝ. ඉමේ'පි වන්දිමසුරයේ ඒව. මහිද්ධිකේ ඒව. මහානුහාවේ පාණිනා පරාමසති පරිමත්තති, යාව බුන්මලෝකාපි කායෙන වස. වත්තේති.

72. ඔහු (ඒහික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ

විට, ප්‍රහාෂ්චර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කරමණු (විනෑම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, ඉරුදි ප්‍රාතිහාරය පිණිස සිත මෙහෙයව යි. එයට සිත තතු කරයි. තනි කෙනෙක්ව ඉදගෙන බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා. බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් ඉදගෙන එක්කෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා. පෙනෙන්ට සළස්ච්වතවා. නො පෙනී යනවා. බිත්තිය විනිවිද, ප්‍රාකාරය විනිවිද, පරවතය විනිවිද කිසිවක් හා නො ගැලී, අහස් යන්නාක් මෙන් යනවා. ජලයේ වගේ පොලොවෙකි කිදාභැසීමත්, උචිට මතුවීමත් කරනවා. පොලොව මතුපිට වගේ ජලය මත නො ගිලි ඇවිද යනවා. අහසෙහි පියාසරණ කුරුල්ලන් පරිද්දෙන් පළගක් බැඳ ගෙන අහස් යනවා. මෙසා මහත් ඉරුදි ඇති, මහානුහාව ඇති හිරු සඳු පවා අතින් අල්ලනවා. පිරිමදිනවා. බඩුලොව දක්වා ම කයෙන් වශී කරගෙන ඉන්නවා.

73. සෙයාලාජී මහාරාජ දක්බෝ කුම්භකාරෝ වා කුම්භකාරන්තේවාසී වා සුපරිකම්මකතාය මත්තිකාය ය. යදේව හාජනවිකති. ආකංඛෙයා තං තදේව කරෙයා අහිතිප්ලාදෙයා.

73. පින්වත් මහාරාජ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දක්ෂ කුඩාල්කරුවෙක් හෝ කුඩාල්කරුවෙකු ගේ අතවැසියෙක් ඉන්නවා. ඔහු ඉතා භොඳින් සකස් කළ මැටිවෙන් යම් ම ආකාරයේ හාජනයක් හදන්ට කැමැති නම්, ඒ ඒ ආකාරයේ බලුන් හදනවා. විශේෂයෙන් තිර්මාණය කරනවා.

සෙයාලාජී වා පන මහාරාජ දක්බෝ දන්තකාරෝ වා දන්තකාරන්තේවාසී වා සුපරිකම්මකතස්ම්. දන්තස්ම්. ය. යදේව දන්තවිකති. ආකංඛෙයා තං තදේව කරෙයා අහිතිප්ලාදෙයා.

පින්වත් මහාරාජ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දක්ෂ ඇත්දත් කැටයම්-කරුවෙක් හෝ ඇත්දත් කැටයම්කරුවෙකු ගේ අතවැසියෙක් ඉන්නවා. ඔහු ඉතා භොඳින් සකස් කළ ඇත්දතක යම් ම ආකාරයේ ඇත් දළ කැටයමක් කරන්ට කැමති නම්, ඒ ඒ ආකාරයේ ඇත් දළ කැටයම් හදනවා. විශේෂයෙන් තිර්මාණය කරනවා.

සෙයාලාජී වා පන මහාරාජ දක්බෝ සුවණ්ණකාරෝ වා සුවණ්ණකාරන්තේවාසී වා සුපරිකම්මකතස්ම්. සුවණ්ණස්ම්. ය. යදේව සුවණ්ණවිකති. ආකංඛෙයා තං තදේව කරෙයා අහිතිප්ලාදෙයා.

පින්වත් මහාරාජ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දක්ෂ රන් කුටයම්කරුවෙක් හෝ රන් කුටයම්කරුවෙකු ගේ අතවැසියෙක් ඉන්නවා. ඔහු ඉතා හොඳින් සිකස් කළ රනක යම් ම ආකාරයේ රන් කුටයමක් කරන්ව කුමති නම්, ඒ ඒ ආකාරයේ රන් කුටයම් හඳනවා. විශේෂයෙන් නීරමාණය කරනවා.

ඒවමේව බෝ මහාරාජ හික්බු ඒව. සමාහිනේ වත්තේ පරිපුද්ධේ පරියෝගාතේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ යිනේ ආනෙක්ස්ප්පත්ත්තේ ඉද්ධිවිධාය වත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සේ අනේකවිහිත. ඉද්ධිවිධ. ප-වතුහෝති, ඒකෝ'පි තුත්වා බහුඩා හෝති, බහුඩාපි තුත්වා ඒකෝ' හෝති, ආවිහාව. තිරෝහාව. තිරෝකුච්ච. තිරෝපාකාර. තිරෝප්පතිත. අසර්ථමානෝ ග-ඡති සෙයාලාපි ආකාසේ, පයවියාපි උම්මුජ්ජනිම්මුජ්ජ. කරෝති සෙයාලාපි උදකේ, උදකේපි අහිත්තමානෝ ග-ඡති සෙයාලාපි පයවිය, ආකාසේපි පල්ලාකේත් කමති සෙයාලාපි පක්වී සකුණෝ, ඉමේපි වන්දිමසුරියේ ඒව. මහිද්ධිකේ ඒව. මහානුහාවේ පාණිනා පරාමසති පරිමජ්ජති, යාව බුජ්මලෝකා'පි කායේන වස. වත්තේති. ඉදම්පි බෝ මහාරාජ සන්දිවියික. සාමඟ්‍යුජ්‍යාල. පූරීමේහි සන්දිවියිකේහි අහිත්කන්තතරණ්ඩ්ව පණීතතරණ්ඩ්ව.

පින්වත් මහාරාජ, අන්ත ඒ විදිහම සි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහුර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණ්‍ය (වතැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, ඉරධ් ප්‍රාතිහාරය ප්‍රාතිස්ස සිත මෙහෙයව සි. එයට සිත නතු කරයි. තනි කෙනෙක් ඉදගෙන බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා. බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් ඉදගෙන එක්කෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා. පෙනෙන්ට සළස්වනවා. නො පෙනී යනවා. බිත්තිය විනිවිද, ප්‍රාකාරය විනිවිද, පර්වතය විනිවිද කිසිවක් හා නො ගැලී, අහසේ යන්නාක් මෙන් යනවා. ජලයේ වගේ පොලොවෙහි කිදාබැසීමත්, උච්ච මතුවීමත් කරනවා. පොලොව මතුපිට වගේ ජලය මත නො ගිලි ඇවිද යනවා. අහසේහි පියාසරණ කුරුල්ලන් පරිද්දෙන් පළහක් බැඳ ගෙන අහසේ යනවා. මේසා මහත් ඉරධ් ඇති, මහානුහාව ඇති හිරු සඳු පවා අතින් අල්ලනවා. පිරිමධිනවා. බඩලොව දක්වා ම කයෙන් වශි කරගෙන ඉන්නවා. පින්වත් මහාරාජ, මෙයත් අර කළින් කියන ලද ගුමණ එලයන්ට වඩා අතිශයින් සොලුරු වූත් ප්‍ර්‍රේන වූත් මේ ජීවිතයේ දී ම ලද හැකි පැවිදි දිවියේ එලයකි.

74. සෝ ඒවා. සමාහින් විත්තෙශ් පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මූදුහුන් කම්මතියේ යින් ආනෙක්ෂ්ප්පත්තන්තෙශ් දිඛ්බාය සෝතධානුයා විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සෝ දිඛ්බාය සෝතධානුයා විසුද්ධාය අතික්කන්තමානුසිකාය උහො සද්දේ සුණාති දිඛ්බාවේ ව මානුසේ ව යේ දුරේ සන්තිකේ ව.

74. ඔහු (එහික්ෂුව) මය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්චර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේං බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (වනැම දෙයකට හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, දිව්‍ය වූ ගුවණය පිණිස සිත යොමු කරනවා. එයට සිත තතු කරනවා. එතකොට ඔහු මිතිසුන් ගේ සවන් දීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ, දිව්‍ය වූ ගුවණයෙන් මානුෂික වූත්, දිව්‍ය වූත් දෙයාකාර වූ දුර ලහ ගබායන් අසනවා.

75. සෙයාලාපි මහාරාජ පුරිසෝ අද්ධානමග්ගපටිපන්තොර් සෝ සුණෙයා හේරිසද්දම්පි මුදිංගසද්දම්පි සංඛපණවදෙණිචිමසද්දම්පි, තස්ස ඒවමස්ස: හේරිසද්දෝ ඉති'පි මුදිංගසද්දෝ ඉති'පි සංඛපණවදෙණිචිමසද්දෝ ඉති'පි.

75. පින්වත් මහාරාජ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දිගු ගමනකට පිළිපන් පුරුෂයෙක් ඉන්නවා. ඔහු බෙර හඩත්, මිහිඹ බෙර හඩත්, සක්, පනා බෙර, ගැට බෙර හඩත් අසනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේක බෙර හඩක්, මේ තමයි මිහිඹ බෙර හඩ, මේක සක් හඩ, මේක පනා බෙර හඩ, මේක ගැට බෙර හඩ” කියලා.

ඒවමේව බෝ මහාරාජ හික්බූ ඒවා. සමාහින් විත්තෙශ් පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මූදුහුන් කම්මතියේ යින් ආනෙක්ෂ්ප්පත්තන්තෙශ් දිඛ්බාය සෝතධානුයා විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සෝ දිඛ්බාය සෝතධානුයා විසුද්ධාය අතික්කන්ත-මානුසිකාය උහො සද්දේ සුණාති දිඛ්බාවේ ව මානුසේ ව යේ දුරේ සන්තිකේ ව. ඉදම්පි බෝ මහාරාජ සන්දිවියික්. සාමඟේජුල්ල. පුරිමේහි සන්දිවියිකේහි සාමඟේජුල්ලේහි අහිතිකන්තතරණද්ව ප්‍රීතතරණද්ව.

පින්වත් මහාරාජ, අන්ත ඒ විදිහම දී හික්ෂුව මය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්චර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේං බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණා

(විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, දිව්‍ය වූ ගුවණය පිණ්ස සිත යොමු කරනවා. එයට සිත නතු කරනවා. එතකොට ඔහු මිනිසුන් ගේ සවන් දීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ, දිව්‍ය වූ ගුවණයෙන් මානුෂික වූත්, දිව්‍ය වූත් දෙයාකාර වූ දුර ලහ ගබඳයන් අසනවා. පිනවින් මහාරාජ, මෙයත් අර කළින් කියන ලද ගුම්ණ එලයන්ට වඩා අතිශයින් සෝලුරු වූත් ප්‍ර්‍රේන් වූත් මේ තීවිතයේ දී ම ලද හැකි පැවිදි දිවියේ එලයකි.

76. සේ එව්. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදාතේ අනාගතේ විනැපක්කිලේසේ මුදුහැතේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙශ්චර්ප්පත්තේ තොරියන්දානාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සේ පරසත්තාත. පරප්‍රග්ගලාත. තොරි පරි-ව පජානාති: සරාග. වා විත්ත. සරාග. විත්තන්ති පජානාති, විතරාග. වා විත්ත. විතරාග. විත්තන්ති පජානාති, සයදෝස. වා විත්ත. සයදෝස. විත්තන්ති පජානාති, විතදෝස. වා විත්ත. විතදෝස. විත්තන්ති පජානාති, සමෝහ. වා විත්ත. සමෝහ. විත්තන්ති පජානාති, විතමෝහ. වා විත්ත. විතමෝහ. විත්තන්ති පජානාති, සංඛිත. වා විත්ත. සංඛිත. විත්තන්ති පජානාති, මහග්ගත. වා විත්ත. මහග්ගත. විත්තන්ති පජානාති, අමහග්ගත. වා විත්ත. අමහග්ගත. විත්තන්ති පජානාති, සලත්තර. වා විත්ත. සලත්තර. විත්තන්ති පජානාති, අනුත්තර. වා විත්ත. අනුත්තර. විත්තන්ති පජානාති, සමාහිත. වා විත්ත. සමාහිත. විත්තන්ති පජානාති, අසමාහිත. වා විත්ත. අසමාහිත. විත්තන්ති පජානාති, විමුත්ත. වා විත්ත. අවිමුත්ත. විත්තන්ති පජානාති.

76. ඔහු (ඒ හික්ෂුව) මය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේග බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කරමණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, අනුන් ගේ සිත් පිරිසිද දන්නා තුවණ පිණ්ස සිත යොමු කරයි. එයට සිත නතු කරයි. එතකොට ඔහු වෙනත් සත්‍යයන් ගේ වෙනත් පුද්ගලයන් ගේ සිත තම සිතින් පිරිසිද දැන ගන්නවා. රාග සහිත සිත රාග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. ද්වේග සහිත සිත ද්වේග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. ද්වේග රහිත සිත විතදෝසී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. මෝහ සහිත සිත මෝහ සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. මෝහ රහිත සිත විතමෝහී සිතක් වශයෙන්

දැන ගන්නවා. හැකුවෙනු සිත හැකිවෙනු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. විසිරුණු සිත විසිරුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. සමාධීමත් සිත සමාධීමත් සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. සමාධී රහිත සිත සමාධී රහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. තො දියුණු සිත තො දියුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. දියුණු සිත දියුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. එකඟ වෙන සිත එකඟ වෙන සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. එකඟ තො වෙන සිත එකඟ තො වෙන සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිත කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. කෙලෙසුන්ගෙන් තො මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.

77. සෙයාමාපි මහාරාජ ඉත්පි වා පුරිසේ වා දහරෝ වා යුවා මණ්ඩනකජාතිකෝ ආදාසේ වා පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අ-හේ වා උදකපත්න්නේ සක. මූබනිමිත්ත. ප-වෙක්බමානෝ සකක්ක. වා සකක්කන්ති ජානෙයා, අකක්කන්වා අකක්කන්ති ජානෙයා.

77. පින්වත් මහාරාජ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ලස්සනට සැරසෙන්ට කැමති ස්ත්‍රීයක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ දරුවෙක් හෝ තරුණයෙක් හෝ ඉන්නවා. ඔහු පිරිසිදු දිප්තිමත් කණ්ඩාචියක් ඉදිරියේ හෝ පැහැදිලි දිය ඇති බළුතකින් හෝ තමන් ගේ මුව මබල හොඳින් වීමසා බලනවා. එතකොට දොස් ඇති තැන දොස් ඇති තැන වශයෙන් දැන ගන්නවා. දොස් නැති තැන දොස් නැති තැන වශයෙන් දැන ගන්නවා.

එ්වමේව බෝ මහාරාජ හික්බු ඒව. සමාහිකෝ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගෙන් විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුනේ කම්මතියේ යිනේ ආනෙක්ස්ප්‍රේපත්ත්න්නේ උ-තොපරියක්කාණාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති.

පින්වත් මහාරාජ, අන්ත ඒ විදිහම යි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂවර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහුර වූ විට, මඟුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනෑම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අනුන් ගේ සිත් පිරිසිද දන්නා තුවනු පිණිස සිත යොමු කරයි. එයට සිත තතු කරයි.

සෝ පරසත්තාන. පරපුග්ගලාන. -තසා -තො පරි-ව පජානාති: සරාග. වා විත්ත. සරාග. විත්තන්ති පජානාති, විතරාග. වා විත්ත. විතරාග. විත්තන්ති පජානාති, සදෝස. වා විත්ත. සදෝස. විත්තන්ති පජානාති, විතදෝස. වා විත්ත. විතදෝස. විත්තන්ති පජානාති, සමෝහ. වා විත්ත.

සමෝහ.. විත්තන්ති පජානාති, විතමෝහ.. වා විත්ත.. විතමෝහ.. විත්තන්ති පජානාති, සංවිත්ත.. වා විත්ත.. වික්බිත්ත.. වා විත්ත.. මහග්ගන.. වා විත්ත.. අමහග්ගන.. වා විත්ත.. සලුනතර.. වා විත්ත.. අනුතතර.. වා විත්ත.. සමාහිත.. වා විත්ත.. අසමාහිත.. වා විත්ත.. විමුත්ත.. වා විත්ත.. විමුත්ත.. විත්තන්ති පජානාති, අවිමුත්ත.. වා විත්ත.. අවිමුත්ත.. විත්තන්ති පජානාති. ඉදම්පි බෝ මහාරාජ සන්දිච්චික.. සාම්ජ්‍යීයුලුල.. පුරිමේහ සන්දිච්චිකේහ සාම්ජ්‍යීයුලේහ අහික්කන්තරණ්ඩ්ව ප්‍රිතිතතරණ්ඩ්ව.

එතකොට ඔහු වෙනත් සත්වයන් ගේ වෙනත් පුද්ගලයන් ගේ සිත තම සිතින් පිරිසිද දැන ගන්නවා. රාග සහිත සිත රාග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. රාග රහිත සිත විතරාගී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. ද්වේග සහිත සිත ද්වේග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. ද්වේග රහිත සිත විතදේසී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. මෝහ සහිත සිත මෝහ සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. හැකුලුණු සිත, විසිරුණු සිත, සමාධීමන් සිත, සමාධී රහිත සිත, නො දියුණු සිත, දියුණු සිත, එකඟ වෙන සිත, එකඟ නො වෙන සිත, කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිත කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිත කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. පින්වත් මහාරාජ, මෙයත් අර කලින් කියන ලද ගුමණ එලයන්ට වඩා අතිශයින් සොලුරු වූත් ප්‍රිති වූත් මේ පිවිතයේ දී ම ලද හැකි පැවිදි දිවියේ එලයකි.

78. සෝ ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදාතේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙකුරප්පත්තේ පූබ්බේනිවාසානුස්සතිකුණාණාය විත්ත.. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙනි. සෝ අනේකවිහිත.. පූබ්බේ තිවාස.. අනුස්සරති. සෙයාලිද.. එකම්පි ජාති.., ද්වේ'ප ජාතියෝ, තිස්සෝ'ප ජාතියෝ, වතස්සෝ'ප ජාතියෝ, පක්ව'ප ජාතියෝ, දස'ප ජාතියෝ, වීසම්පි ජාතියෝ, ති.සම්මිපි ජාතියෝ, වත්තාරිසම්පි ජාතියෝ, පණ්ඩාසම්පි ජාතියෝ, ජාතිසනම්පි, ජාතිසහස්සම්පි; අනේකෝ'ප සංවට්ටකප්පේ, අනේකෝ'ප විවට්ටකප්පේ, අනේකෝ'ප සංවට්ටවට්ටකප්පේ, අමුත්‍රාසි.. ඒවා. නාමෝ ඒවා. ගොත්තේ ඒවා. වණ්ණෝ ඒවාමාභාරෝ ඒවා. සුබදුක්බපටිසංවේද ඒවාමායුපරියන්තේ. සෝ තතේ වූතේ

අමුතු උපපාදීං. තත්තාපාසී. එව්. නාමෝර් එව්. ගොන්තොර් එව්. වණ්ණෙර් එව්මාහාරෝ එව්. සුබදුක්බපටිස්.වේදී එව්මායුපරියන්තෝ. සෝතොර්වුතොර් ඉඩපපන්තොර්ති. ඉති සාකාර. සලද්දේස්. අන්කවිහිත. පුබැබේනිවාස. අනුසසරති.

78. මහු (ඒ හික්ෂුව) මය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රභාෂචර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහුර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කරමණු (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, කලින් ජීවිතය ගත කළ ආකාරය දන්නා තුවණ පිණිස සිත යොමු කරයි. එයට සිත නතු කරයි. ඉතින් මහු නොයෙක් ආකාරයෙන් කලින් ජීවිත ගෙවූ හැටි (ආපස්සට) සිහි කරනවා. ඒ කියන්නේ: එක ජීවිතයක්, ජීවිත දෙකක්, ජීවිත තුනක්, ජීවිත හතරක්, ජීවිත පහක්, ජීවිත දහයක්, ජීවිත විස්සක්, ජීවිත තිහක්, ජීවිත හතලිහක්, ජීවිත පනහක්, ජීවිත සියයක්, ජීවිත දහසක්, ජීවිත ලක්ෂයක්; අන්කවිධ වූ සංවට්ට කල්පයන් ද, අන්කවිධ වූ විවට්ට කල්පයන් ද, අන්කවිධ වූ සංවට්ට විවට්ට කල්පයන් ද සිහි කරනවා. ම. ඉස්සර සිටියේ අසවල් තැන, එතකොට මගේ නම මේක යි. ගොතු නාමය මේක යි. හැඩිරුව මෙහෙම යි. කැම බීම මෙහෙම යි. දුක් සැප වින්දේ මේ විදිහට යි. මේ විදිහට යි ජීවිතය අවසන් වුණේ. ඒ ම. එතැනින් වුත වූණා. අසවල් තැන උපන්නා. එතකොට මගේ නම වුණේ මේක යි. ගොතුනාමය මේක යි. හැඩිරුව වුණේ මෙහෙමයි. කැවේ බීවේ මෙහෙම යි. සැප දුක් වින්දේ මෙහෙම යි. මේ විදිහට යි ජීවිතය අවසන් වුණේ. ම. එතැනින් වුත වූණා. මේ ලෝකේ උපන්නා” ආදි වගයෙන් ආකාර සහිත ව සවිස්තර ව අන්ක ප්‍රකාර වූ කලින් ගත කළ ජීවිත ගැන සිහි කරනවා.

79. සෙයාලාපි මහාරාජ පුරිසෝ සකම්හා ගාමා අක්ෂ්‍ය. ගාම්. ග-ජේයා තම්හා'පි ගාමා අක්ෂ්‍ය. ගාම්. ග-ජේයා. සෝතොර් තම්හා ගාමා සකක්ෂ්‍යෙද්ව ගාම්. ප-වාග-ජේයා. තස්ස එව්මස්ස: “අහ. බෝ සකම්හා ගාමා අම්. ගාම්. අග-ඡ්. තතු එව්. අවධාසී. එව්. නිසිදි. එව්. අහාසී. එව්. තුණේහි අහෝසී. තම්හාපි ගාමා අම්. ගාම්. අග-ඡ්. තතුපි එව්. අවධාසී. එව්. නිසිදි. එව්. අහාසී. එව්. තුණේහි අහෝසී. සෝ'මහි තම්හා ගාමා සකක්ෂ්‍යෙද්ව ගාම්. ප-වාගතෝ”ති.

79. පින්වත් මහාරාජ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් තමන් ගේ ගමෙන් වෙනත් ගමකට යනවා. ඒ ගමෙන් තවත් ගමකට යනවා. ඒ ගමෙන්

යහි තමන් ගේ ගමට එනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. මං මගේ ගමන් අසවල් ගමට ගියා. මං එහෙදී මෙහෙමයි හිටියේ. මෙහෙමයි වාචි වුණේ. මෙහෙමයි කතාබහ කළේ. මෙහෙමයි නිශ්චලිත සිටියේ. ඉතින් මං ඒ ගමනුත් අසවල් ගමට ගියා. එහෙ හිටියේ මේ විදිහට යි. වාචි වුණේ මේ විදිහට යි. කථාබස් කළේ මේ විදිහට යි. නිහඩව සිටියේ මේ විදිහට යි. ඒ මං ඒ ගමන් මගේ ගමටම තැවත ආවා” කියලා.

එවමේව බෝ මහාරාජ හික්බු ඒවා. සමාහින් විත්තේ පරිපුද්ධීයි පරියෝගාන් අනාගණී විගතුපක්කිලේසේ මූදුහුන් කම්මතියේ යින් ආනෙක්ද්‍රපත්පත්ත්තේ පුබිබේනිවාසානුස්සතිංශාණාය විත්ත. අහිනිහරති අහිනින්නාමෙති. සෝ අන්කවිහිත. පුබිබේ නිවාස. අනුස්සරති. සෞයාලිදා: එකම්'පි ජාති, ද්වේ'පි ජාතියෝ, තිස්සෝ'පි ජාතියෝ, වතස්සෝ'පි ජාතියෝ, පන්දව'පි ජාතියෝ, දස'පි ජාතියෝ, විසම්පි ජාතියෝ, ති.සම්පි ජාතියෝ, වතකාරිසම්පි ජාතියෝ, පන්දුනුසම්පි ජාතියෝ, ජාතිසතම්පි, ජාතිසහස්සම්පි, ජාතිසතසහස්සම්පි; අන්තේ'පි ස.වට්ටකප්පේ, අන්තේ'පි විවට්ටකප්පේ, අන්තේපි ස.වට්ටවට්ටකප්පේ, අමුත්‍රාසි. ඒවා. නාමෝ ඒවා. ගොත්තො ඒවා. වණ්නේ ඒවමාභාරෝ ඒවා. සුබදුක්බපරිස.වේදී ඒවමායුපරියන්තො. සෝ තතො වුතො අමුත්‍ර උපපාදි. තත්‍රාපාසි. ඒවා. නාමෝ ඒවා. ගොත්තො ඒවා. වණ්නේ ඒවමාභාරෝ ඒවා. සුබදුක්බපරිස.වේදී ඒවමායුපරියන්තො. සෝ තතො වුතො ඉඩුපපත්ත්තො'ති. ඉති සාකාර. සලද්දේස. අන්කවිහිත. පුබිබේනිවාස. අනුස්සරති. ඉදම්පි බෝ මහාරාජ සන්දිවියික. සාමඟ්‍යාලුල. පුරිමේහි සන්දිවියිකේහි සාමඟ්‍යාලුලේහි අහික්කන්තතරක්ද්ව පණීතතරක්ද්ව.

පිත්වත් මහාරාජ, අන්ත ඒ විදිහම ය හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනැම දෙයකට භැරවිය භැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, කලින් ජීවිතය ගත කළ ආකාරය දන්නා තුවණ පිණිස සිත යොමු කරයි. එයට සිත තතු කරයි. ඉතින් ඔහු නොයෙක් ආකාරයෙන් කලින් ජීවිත ගෙවූ හැටි (ආපස්සට) සිහි කරනවා. ඒ කියන්නේ: එක ජීවිතයක්, ජීවිත දෙකක්, ජීවිත තුනක්, ජීවිත හතරක්, ජීවිත පහක්, ජීවිත දහයක්, ජීවිත විස්සක්, ජීවිත තිහක්, ජීවිත හතලිහක්, ජීවිත පනහක්, ජීවිත සියයක්, ජීවිත දහසක්, ජීවිත ලක්ෂයක්; අන්කවිධ වූ ස.වට්ට කල්පයන්ද, අන්කවිධ වූ විවට්ට කල්පයන්ද, අන්කවිධ වූ ස.වට්ට විවට්ට කල්පයන්ද සිහි කරනවා. මං ඉස්සර සිටියේ අසවල් තුන, එතකොට මගේ නම මේක යි. ගෝතු නාමය මේක යි. හැඩැරුව

මෙහෙම සි. කැම බීම මෙහෙම සි. දුක් සැප වින්දේ මේ විදිහට සි. මේ විදිහට සි ජීවිතය අවසන් වුණේ. ඒ ම. එතැනින් වූත වූණා. අසවල් තැන උපන්නා. එතකාට මගේ නම වුණේ මෙක සි. ගෝත්‍රනාමය මෙක සි. හැඩරුව වුණේ මෙහෙමයි. කැව් බිවිවේ මෙහෙම සි. සැප දුක් වින්දේ මෙහෙම සි. මේ විදිහට සි ජීවිතය අවසන් වුණේ. ම. එතැනින් වූත වූණා. මේ ලෝකේ උපන්නා” ආදි වශයෙන් ආකාර සහිත ව සවිස්තර ව අනේක ප්‍රකාර වූ කලින් ගත කළ ජීවිත ගැන සිහි කරනවා. පින්වත් මහාරාජ, මෙයත් අර කලින් කියන ලද ග්‍රුමණ එලයන්ට වඩා අතියින් සෞදුරු වූත් ප්‍රණීත වූත් මේ ජීවිතයේ ද ම ලද හැකි පැවිදි දිවියේ එලයකි.

80. සෝ ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදාතේ අනාගතේ විගතුපක්කිල්සේ මුදුහුතේ කම්මනියේ යිතේ ආනෙකුජප්පත්ත්තේ වූතුපපාතන්‍යාණාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සෝ දිඛිබෙන වක්වුනා විසුද්ධේන අතිකකන්තමානුසක්න සත්තේ පසස්ති වවමානේ උපප්ත්තමානේ හිතේ පණිතේ සුවන්නේ දුබිබණ්නේ සුගතේ දුග්ගතේ. යථාකම්මුපගේ සත්තේ පත්‍රානාති: ඉමේ වත හොත්තො සත්තා කායදු-වරිතේ සමන්නාගතා, වවිදු-වරිතේ සමන්නාගතා, මතෝදු-වරිතේ සමන්නාගතා, අරියාන. උපවාදකා, මි-ඡාදිවිධිකා, මි-ඡාදිවිධිකම්මසමාදානා, තේ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපාය. දුග්ගති. විතිපාත. තිරය. උපපන්නා. ඉමේ වා පන හොත්තො සත්තා කායසුවරිතේ සමන්නාගතා, වවිසුද්ධේන සමන්නාගතා, මතෝසුවරිතේ සමන්නාගතා, අරියාන. අනුපවාදකා, සම්මාදිවිධිකා, සම්මාදිවිධිකම්මසමාදානා, තේ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගති. සුග්ග. ලෝක. උපපන්නාති. ඉති දිඛිබෙන වක්වුනා විසුද්ධේන අතිකකන්තමානුසක්න සත්තේ පසස්ති වවමානේ උපප්ත්තමානේ හිතේ පණිතේ සුවන්නේ දුබිබණ්නේ සුගතේ දුග්ගතේ. යථාකම්මුපගේ සත්තේ පත්‍රානාති.

80. මහු (ඒ හික්ෂුව) ඔය අපුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්චර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපකලේ බැහුර වූ විට, මෘදුබවට පත් වූ විට, කරමණා (විනැම දෙයකට හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්විරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, සත්වයන් ගේ වූතියන් උපතන් දකිනා තුවණ පිණිස සිත පිහිටුවනවා. එයට සිත තතු කරනවා. එතකාට ඒ හික්ෂුව මතිසුන් ගේ දැකීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් වූත වන්නා වූත්, උපදින්නා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ

කරුමයන්ට අනුව හින ප්‍රණීත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, සුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා. “අහො! මේ හවත් සත්වයන් කයින් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, වවනයෙන් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, මනසින් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, ආර්යයන් වහනසේලාට අපහාස කරලා, මිසදිවු වෙලා, මිසදිවු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉදාල තියෙනවා. ඔවුන් කය බිඳී මරණයෙන් මත්තේ අපාය නම් වූ දුගතිය නම් වූ විනිපාත නම් වූ නිරයේ ඉපදිලා ඉන්නවා. ඒ වගේ ම මේ හවත් සත්වයන් කයින් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, වවනයෙන් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, මනසින් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, ආර්යයන් වහනසේලාට අපහාස නො කොට, සමදිවු වෙලා, සමදිවු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉදාල තියෙනවා. ඔවුන් කය බිඳී මරණයෙන් මත්තේ සුගති නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයෙහි ඉපදිලා ඉන්නවා” කියලා. මේ විදිහට මිනිසුන් ගේ දැකිමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් වූත වන්නා වූත්, උපදින්නා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කරුමයන්ට අනුව හින ප්‍රණීත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, සුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා.

81. සෙයාලාපි මහාරාජ මත්කේධී සිංසාටකේ පාසාදේ. තත්ථ වක්බුමා පුරිසේ දිනේ පස්සෙයා මනුස්සේ ගේහා. පවිසන්නේ’පි නික්ඛමන්නේ’පි රඩියා විනිසක්චරන්නේ’පි මත්කේධී සිංසාටකේ නිසින්නේ’පි, තස්ස එවමස්ස: එනේ මනුස්සා ගේහා. පවිසන්ති. එනේ නික්ඛමන්ති. එනේ රඩියා විනිසක්චරන්ති. එනේ මත්කේධී සිංසාටකේ නිසින්නා’ති.

81. පින්වත් මහාරාජ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. හතරම්. හන්දියක තට්ටු නිවසක් තියෙනවා. එහි ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් සිටගෙන බලාගෙන ඉන්නවා. ඔහු (පහළ) ගෙට ඇතුළු වන්නා වූත්, නික්මෙන්නා වූත්, විදියේ එහාට මෙහාට ඇවිදින්නා වූත්, හතරම්. හන්දිය මැද වාචි වී සිටින්නා වූත් මිනිසුන් දකිනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා “මේ මිනිසුන් ගෙට ඇතුළු වෙනවා. මේ උදවිය ගෙයින් නික්මෙනවා. මේ උදවිය විදියේ එහාට මෙහාට ඇවිදිනවා. මේ උදවිය හතරම්. හන්දිය මැද වාචි වෙලා ඉන්නවා” කියලා.

එවමේව බෝ මහාරාජ හික්බු එව. සමාහින් වන්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගණී විගනුපක්කිලේසේ මුදුහුන් කම්මතියේ දිනේ ආනෙක්ජ්ජපන්නේ වූත්පාතනභාණාය වින්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සේ දිබැබේන වක්බුනා විසුද්ධේන අතික්කන්තමානුසක්න සත්තේ පස්සති වවමානේ උපපත්පමානේ හිනේ ප්‍රණීතේ සුවන්සේ දුබිඟන්සේ සුගතේ දුග්ගතේ. යථාකම්මුපගේ සත්තේ පජානාති: ඉමේ වත හොත්තේ සත්තා

කායදු-වරිනේන සමන්තාගතා, වචදු-වරිනේන සමන්තාගතා, මනෝදු-වරිනේන සමන්තාගතා, අරියාන.. උපවාදකා, මි-ඡාදීවිධිකා, මි-ඡාදීවිධිකම්මසමාදානා, තේ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපාය.. දුග්ගති.. විනිපාත.. තිරය.. උපපත්තා.. ඉමෙවා පන හොත්තේ සත්තා කායසුවරිනේන සමන්තාගතා, වචසුවරිනේන සමන්තාගතා, මනෝසුවරිනේන සමන්තාගතා, අරියාන.. අනුපවාදකා, සමමාදීවිධිකා, සමමාදීවිධිකම්මසමාදානා, තේ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගති.. සග්ග.. ලෝක.. උපපත්තාති.. ඉති දිඛිලෙන වක්බූනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසක්න සත්තේ පසසති වවමානේ උපපත්තමානේ හිනේ පණිනේ සුවන්නේ දුබිභණ්නේ සුගතේ දුග්ගතේ.. යථාකම්මුපගේ සත්තේ පතානාති.. ඉදම්ප ටෝ මහාරාජ සත්දීවිධික.. සාමඟ්‍යාල.. පුරිමේහි සත්දීවිධිකේහි සාමඟ්‍යාලලේහි අහික්කන්තතරස්ව පණිතතරස්ව.

සිත්වත් මහාරාජ, අන්ත ඒ විදිහම සි හික්ෂුව මය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහුර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනෑම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, සත්වයන් ගේ ව්‍යුතියත් උපතත් දකිනා තුවණ පිණිස සිත පිහිටුවනවා. එයට සිත තතු කරනවා. එතකාට ඒ හික්ෂුව මිනිසුන් ගේ දැකිමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් වුත වන්තා වූත්, උපදින්තා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කර්මයන්ට අනුව හින ප්‍රණිත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, සුගති දුගතිවල සිටින්තා වූ සත්වයන් දකිනවා. “අහෝ! මේ හවත් සත්වයන් කයින් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, වවනයෙන් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, මතසින් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, ආර්යයන් වහන්සේලාට අපහාස කරලා, මිසදිවු වෙලා, මිසදිවු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉදල තියෙනවා. මූවින් කය බිඳී මරණයෙන් මත්තේ අපාය නම් වූ දුගතිය නම් වූ විනිපාත නම් වූ නිරයේ ඉපදිලා ඉන්තවා. ඒ වගේ ම මේ හවත් සත්වයන් කයින් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, වවනයෙන් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, මතසින් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, ආර්යයන් වහන්සේලාට අපහාස තො කොට, සමදිවු වෙලා, සමදිවු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉදල තියෙනවා. මූවින් කය බිඳී මරණයෙන් මත්තේ සුගති නම් වූ, ස්වරුග ලෝකයෙහි ඉපදිලා ඉන්තවා” කියලා. මේ විදිහට මිනිසුන් ගේ දැකිමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් වුත වන්තා වූත්, උපදින්තා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කර්මයන්ට අනුව හින ප්‍රණිත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, සුගති දුගතිවල සිටින්තා වූ සත්වයන් දකිනවා.

පින්වත් මහාරාජ, මෙයත් අර කළින් කියන ලද ගුමණ එලයන්ට වඩා අතිශයින් සෞදුරු වුත් ප්‍ර්‍රේත වුත් මේ තීවිතයේ දී ම ලද හැකි පැවිදි දිවියේ එලයකි.

82. සෝ ඒවා. සමාජීනේ වික්‍රේත් පරිපුදුවේ පරියෝගාතේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුණේ කම්මනියේ දිනේ ආනෙකුජප්පත්තේ ආසවාන. බයක්දාණාය වින්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සෝ ඉදී දුක්ඛන්ති යථාහුත් පජානාති. අය. දුක්ඛසමුදයෝ'ති යථාහුත්. පජානාති. අය. දුක්ඛනිරෝධෝ'ති යථාහුත්. පජානාති. අය. දුක්ඛනිරෝධගාමිනි පටිපදා'ති යථාහුත්. පජානාති. ඉමේ ආසවා'ති යථාහුත්. පජානාති. අය. ආසවනිරෝධෝ'ති යථාහුත්. පජානාති. අය. ආසවනිරෝධගාමිනි පටිපදා'ති යථාහුත්. පජානාති. නස්ස ඒවා. ජානකෝ ඒවා. පස්සකෝ කාමාසවාපි වින්ත. විමු-වති හවාසවාපි වින්ත. විමු-වති. අව්‍යුත්පාසවාපි වින්ත. විමු-වති. විමුන්තස්මි. විමුන්තමිනි ක්‍රාණ. හෝති බේණා ජාති, වුසින. බුනම්වරිය. කත. කරණීය, තාපර. ඉත්තිත්තායාති පජානාති.

82. ඔහු (ශේෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධිමන් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වරවූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහුර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කරමණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, ආගුවයන් ක්ෂය වීම පිළිබඳ දත්තා තුවණ පිණිස සිත පිහිටුවනවා. සිත එයට නතු කරනවා. එතකාට ඔහු මෙය දුක නම් වූ ආරය සතයා යි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුකේ හට ගැනීම නම් වූ ආරය සතයා යි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුක නිරුද්ධ වීම නම් වූ ආරය සතයා යි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙවා ආගුවයන් කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආගුවයන් ගේ හට ගැනීම කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආගුව නිරුද්ධ වීම කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආගුව නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. ඒ හේතුව්‍ය ඔය විදිහට දැන ගනිදේ, ඔය විදිහට දැක ගනිදේ කාම ආගුවයන්ගෙන් සිත නිදහස් වෙනවා. හවා ආගුවයන්ගෙන් සිත නිදහස් වෙනවා. අවිදායා ආගුවයන්ගෙන් සිත නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූ බවට ක්‍රාණය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වූ බැඩිසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුතු දෙය කළා. නැවිත සසරගමනක් නැතැ”යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

83. සෙයාලාජ මහාරාජ පබ්බතස්බේපේ උදකරහදෝ අ-ජේ විප්පසන්නො අනාවිලෝ. තත්ථ වක්බුමා පුරිසේ තිරේ යිනෝ පස්සෙයා සිප්පිසම්බුකම්පි සක්බරකයලම්පි ම-ඡගුම්බම්පි වරන්තම්පි තිවියන්තම්පි. තස්ස එච්චස: අය. බෝ උදකරහදෝ අ-ජේ විප්පසන්නො අනාවිලෝ. තත්ත්වමේ සිප්පිසම්බුකා'පි සක්බරකයලා'පි ම-ඡගුම්බා'පි වරන්තාපි තිවියන්තාපිති.

83. පින්වත් මහාරාජ, එක මේ වගේ දෙයක්. පර්වත මුදුනක ජලාගයක් තියෙනවා. එහි ජලය ඉතා හොඳ සි. හරිම ප්‍රසන්න සි. කුලමිලා තැ. එතැනා ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් ඒ ඉවුරේ සිටගෙන ජලාගය දෙස බලා සිටිනවා. එතකොට ඔහුට සිප්පිබේල්ලනුත්, සක්බේල්ලනුත්, කැටකැබලිත්, මාඩ රංවු ආදියන් හැසිරෙන අයුරු, සිටින අයුරු දකිනට ලැබෙනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේක ඉතා හොඳ ජලය ඇති හරිම ප්‍රසන්න වූ නො කැළමුණු දිය ඇති විලක්. මෙහි මේ සිප්පිබේල්ලන්, සක්බේල්ලන්, කැටකැබලිති, මාඩ රංවුත් හැසිරෙනවා නොව. ඉන්තවා නොව” කියල.

එච්මේව බෝ මහාරාජ හික්බු එච්. සමාහිනෝ වින්නේ පරිසුද්ධීයේ පරියෝදානේ අනාගමේ විගනුපක්කිලේසේ මුදුහුනේ කම්මනියේ යින් ආනෙක්ස්ප්පන්නේ ආසවානා බයනාභාය වින්ත. අහිතිහරති අහිතින්තා-මේති. සේ ඉදා දුක්බන්ති යලාහුත. පජානාති. අය. දුක්බසමුදයෝ'ති යලාහුත. පජානාති. අය. දුක්බනිරෝධගාමිනී පටිපදා'ති යලාහුත. පජානාති. ඉමේ ආසවා'ති යලාහුත. පජානාති. අය. ආසවසමුදයෝ'ති යලාහුත. පජානාති. අය. ආසවනිරෝධෝ'ති යලාහුත. පජානාති. අය. ආසවනිරෝධෝ'ති යලාහුත. පජානාති. එච්ස එච්. ජානනේ එච්. පස්සන්නො කාමාසවා'පි වින්ත. විමු-වති හවාසවා'පි වින්ත. විමු-වති. අවිත්ජාසවා'පි වින්ත. විමු-වති. විමුන්තස්මි. විමුන්තමිති සාංඛ. හෝති බේණා ජාති, වුසිත. බුන්මලරිය. කත. කරණීය, තාපර. ඉන්පත්තායාති පජානාති. ඉදා බෝ මහාරාජ සන්දිවියික. සාමඟ්‍යාජුලිල. පුරිමේහි සන්දිවියිකෙහි සාමඟ්‍යාජුලිලේහි අහික්කන්තතරක්ව පණීතතරක්ව. ඉමස්මා ව පන මහාරාජ සන්දිවියිකා සාමඟ්‍යාජුලිල. අභ්යන්ද. සන්දිවියික. සාමඟ්‍යාජුලිල. උත්තරිතර. වා පණීතතර. වා නත්තීති.

පින්වත් මහාරාජ, අන්ත ඒ විදිහම සි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන්

බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඇදුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනෑම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, ආගුවයන් ක්ෂය වීම පිළිබඳ ද්‍රානා තුවණ පිණිස සිත පිහිටුවනවා. සිත එයට නතු කරනවා. එතකොට ඔහු මෙය දුක තම් වූ ආරය සතයා යි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුකේ හට ගැනීම තම් වූ ආරය සතයා යි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුක තිරුද්ධ වීම කියල යථාර්ථ වශයෙන් තම් වූ ආරය සතයා යි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුක තිරුද්ධ වීම කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙවා ආගුවයන් කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආගුවයන් ගේ හට ගැනීම කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආගුව තිරුද්ධ වීම කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආගුව තිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. ඒ හික්ෂුව ඔය විදිහට දැන ගනිදේ, ඔය විදිහට දැක ගනිදේ කාම ආගුවයන්ගෙන් සිත තිදහස් වෙනවා. හට ආගුවයන්ගෙන් සිත තිදහස් වෙනවා. අවිද්‍යා ආගුවයන්ගෙන් සිත තිදහස් වෙනවා. තිදහස් වූ විට තිදහස් වූණ බවට කුණුය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වූණා. බඩිසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුතු දෙය කළා. නැවත සසරගමනක් තැතැ”යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා. පින්වත් මහාරාජ, මෙයන් අර කළින් කියන ලද ග්‍රුමණ එලයන්ට විඩා අතිශයින් සොලුරු වූත් ප්‍රණිත වූත් මේ තීවිතයේදී ම ලද හැකි පැවිදි දිවියේ එලයකි. පින්වත් මහාරාජ, මෙලොව දී ම දැක්ක හැකි පැවිදි තීවිතයේ මෙම ප්‍රතිඑලයට විඩා වෙනස් වූත්, උත්තරිතර වූත්, ප්‍රණිතතර වූත් සන්දිවිධික ග්‍රුමණඑලයක් තම් නැ.

84. ජ්ව. වූත්තේ රාජා මාගයේ අජාතසත්තු වේදේහිසුත්තේ හගවන්ත්. ජ්තදෝරෝව: “අහික්කන්ත. හන්තේ අහික්කන්ත. හන්තේ. සෙයාලාපි හන්තේ නික්කුත්තිත. වා උක්කුජ්ජේයා. පම්-ඡන්න. වා විවරයා, මූල්හස්ස වා මග්ග. ආවික්යෙයා, අන්දකාරේ වා තේල පජ්ජේත්. ධාරෙයා වක්බුමත්තේ රුපානි දක්බිත්තිති. ජ්වමේව හන්තේ හගවනා අනේකපරියායේන ධම්මෝ පකාසිතේ. ජ්සාහ. හන්තේ හගවන්ත්. සරණ. ග-ඡාම ධම්මක්ව හික්බුස-සක්ව. උපාසක. ම. හගවා බාරේතු අජ්ජතග්ගේ පාණුපේත්. සරණ. ගත. අ-වයෝ ම. හන්තේ අ-වගමා යථාබාල. යථාමූල්න. යථාජ්ජුසල. යෝ'හ. පිතර. ධම්මරාජාන. ඉස්සරියස්ස කාරණා ජීවිතා වෝරෝපේසි. තස්ස මේ හන්තේ හගවා අ-වය. අ-වයතේ පටිගැණීනාතු ආයති. සංවරායා”යි.

84. මෙසේ වදාල විට වේදේහි පූතු වූ අජාසන් මගධරු හාගාවතුන් වහන්සේට මෙය සැළ කළා. “ස්වාමීනි හාගාවතුන් වහන්ස, ඉතා සුන්දර යි. ස්වාමීනි හාගාවතුන් වහන්ස, ඉතා සුන්දර යි. යටට හරවා තිබූ දෙයක් උඩු අතට හැරෙවා වගෙයි. වහලා තිබූණු දෙයක් ඇරුලා පෙන්නුවා වගෙයි. ම. මුලා වූවන්ට නියම මග පෙන්වා දෙනවා වගෙයි. ඇසේ ඇති උදවියට රුප දකින්න අදුරෙහි තෙල් පහනක් දළුවා ගෙන දරා සිටිනවා වගෙයි. ඔය විදිහට හාගාවතුන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් අයුරින් ශ්‍රී සඳ්ධරුමය වදාලා. ස්වාමීනි, මේ මමත් හාගාවතුන් වහන්සේට සරණ යනවා. ස්වාමීනි, ම. ගැන අද පටන් දිවි තිබෙන තුරාවට ම තෙරුවන් සරණ ගිය උපාසකයෙක් ලෙස සළකන ජේක්වා! ස්වාමීනි, බාලයෙක් වගේ, මෝඩයෙක් වගේ, අදක්ෂයෙක් වගේ, යම් බඳු ම. ධාර්මික වූත්, ධාර්මික රජකෙනෙකු වූත් පියාණන්ව රාජ ඉසුරු කරණ කොට ගෙන ජීවිතයෙන් තොර කළා. ඒවරද මාව යට කරගෙන තියෙනවා. ස්වාමීනි, හාගාවතුන් වහන්ස, මාගේ ඒ වරද මත්තෙහි සංවර වීම පිණිස වරදක් වශයෙන් ම පිළිගන්නා සේක්වා!”

85. තග්ස ත්ව. මහාරාජ අ-වයෝ අ-වගමා යථාබාල. යථාමූල්හ. යථාඅකුසල. යෝ ත්ව. පිතර. දම්මික. දම්මරාජානා. ජීවිතා වෝරෝපේසි. යතෝ ව බෝ ත්ව. මහාරාජ අ-වය. අ-වයතෝ දිස්වා යථාධම්ම. පටිකරෝසි. තන්තෝ මය. පටිගණ්ඩාම. වුද්ධී හේසා මහාරාජ අරියස්ස විනයෝ යෝ අ-වය. අ-වයතෝ දිස්වා යථාධම්ම. පටිකරෝති ආයති. සංවර. ආපත්තතිති.

85. පින්වත් මහාරාජ, ඒකාන්තයෙන් ම බාලයෙක් වගේ, මෝඩයෙක් වගේ, අදක්ෂයෙක් වගේ සිටිමින් කළ ඒ වරද ඔබව යට කරගෙන ගියා. යම් බඳු ඔබ දර්මික වූ, ධාර්මික රජු වූ තම පියාණන් ජීවිතයෙන් තොර කළා තෙව. නමුත් පින්වත් මහාරාජ, ඔබ යම් කළෙක වරද වරද වශයෙන් දැක ධර්මයට අනුව ප්‍රතිකර්ම කරයි නම් ඔබේ ඒවරද (පිළිගෙන තිවැරදි වූ බවට) අභි පිළිගන්නවා. පින්වත් මහාරාජ, වරද වරද වශයෙන් දැකළා ධර්මානුකුල ප්‍රතිකර්ම කරනවා නම්, මත්තෙහි සංවර වෙනවා නම්, ඒක ආර්ය විනයෙහි (ඩුද සපුනෙහි) අහිවඇද්ධියක් ම යි.

86. ඒව. වූත්තෝ රාජා මාගයේ අජාතසන්තු වේදේහිපූත්තෝ හගවන්ත. ඒතදවෝව: හන්ද ව දානි හන්තෝ ග-ඡාම බහුකි-වා මය. බහුකරණීයාති. “යස්ස දානි ත්ව. මහාරාජ කාල. මක්නුසි”ති. අම බෝ රාජා

මාගධෝ අජාතසත්තු වේදේහිපුන්තෝ හගවතෝ හාසිත. අහිනන්දිත්වා අනුමෝදිත්වා උචියායාසනා හගවත්ත. අහිවාදෙත්වා පදක්ඩීණ. කත්වා පක්කාම්.

86. මෙසේ වදාල විට වේදේහි පුතු අජාසත් මගධ රුෂ හාගාවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “එහෙමතම ස්වාමීනි, අපි දැන් යන්නම්. අපිට බොහෝ වැඩි තියෙනවා නෙව. බොහෝ කටයුතු තියෙනවා නෙව.” “පිත්වත් මහාරාජ, යම් ගමනකට කල් දත්තවා තම දැන් එයට කාලය සි.” ඉතින් වේදේහි පුතු අජාසත් මගධ රුෂ හාගාවතුන් වහන්සේ වදාල ධර්මය ආදරයෙන් පිළිගෙන, අනුමෝදන් වෙලා, අසුනෙන් තැගිට හාගාවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට, පැදුකුණු කොට නික්ම ගියා.

87. අථ බෝ හගවා අවිරපක්කන්තස්ස රක්ෂෙදා මාගධස්ස අජාතසත්තුස්ස වේදේහිපුන්තස්ස හික්ඩු ආමන්තේසි: බතාය. හික්බවේ රාජා, උපහතාය. හික්බවේ රාජා. ස්වාය. හික්බවේ රාජා පිතර. ධම්මික. ධම්මරාජාන. ජීවිතා න වොරෝපසස්සය ඉමස්මී. යෝව ආසන් විරජ. විතමල. ධම්මවක්ඩ. උපප්පේස්සපාති. ඉදමවෝව හගවා. අත්තමනා තේ හික්ඩු හගවතෝ හාසිත. අහිනන්දුන්ති.

87. එතකොට වේදේහි පුතු අජාසත් මගධ රුෂ පිටත් වී ගිය නොගෝ වේලාවකින් හාගාවතුන් වහන්සේ හික්ඩුන් අමතා වදාලා. “පිත්වත් මහණෙනි, මේ ර්ජුරුවන් දහම දකින වාසනාව තැමැති මුල් ගැලවී ගිය කෙනෙක්, පිත්වත් මහණෙනි, මේ ර්ජුරුවන් දහම දැකිමේ වාසනාව මූලිමණින් ම විනාග කරගත් කෙනෙක්. පිත්වත් මහණෙනි, ඉදින් මේ ර්ජුරුවන් දාර්මික වූත්, දාර්මික රුෂ වූ තම පියාණන්ව ජීවිතයෙන් තොර කළේ තැන්නම්, මේ ආසනයේ දී ම කෙලෙස් රහිත වූ, මල රහිත වූ, දහම් ඇස (සේවාන) පහල වේලා ඉටරයි.” හාගාවතුන් වහන්සේ මෙය වදාල. සතුවු සිත් ඇති ජී හික්ඩුන් වහන්සේලා හාගාවතුන් වහන්සේ වදාල මෙම කාරණය සතුටින් පිළිගත්තා.

සාමඟ්‍යාධ්‍යලපුත්ත. නිවිධි. දුතිය. දෙවෙනි සාමඟ්‍යාධ්‍යලප සූත්‍රය නිමාවිය.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ හාගාවත් අරහත් සමමා සම්බුද්ධ රජාණන් වහන්සේට නමස්කාරවේවා!

3.

අම්බටිය සූත්‍ර。 අම්බටිය මාණවකයාට වදාල දෙසුම

1. එව්. මේ සූත්‍ර. එක්. සමය. හගවා කෝසලේසු වාරිකා. වරමානේ මහනා හික්බුස්.සේනා සද්ධී. පක්ෂවමන්තේහි හික්බුස්තේහි යේන ඉ-ඡානාගල. තාම කෝසලාන. බාහ්මණාමෝ තදවසරි. තතු සුද්ධ. හගවා ඉ-ඡානාගලේ විහරනි ඉ-ඡානාගලවනස නොවේ.

1. මා හට අසන්නට ලැබුණේ මේ විදිහට යි. ඒ දිනවල හාගාවතුන් වහන්සේ පන්සියයක් පමණ වූ මහන් හික්පු සංසයා සමඟ කොසොල් ජනපදයෙහි වාරිකාවේ වැඩිදි කොසොල් වැසියන් ගේ ඉච්චානාගල තම වූ බාහ්මණ ගමට ද වැඩිම කළා. එහිදී හාගාවතුන් වහන්සේ ඉච්චානාගල ගමහි ඉච්චානාගල තම වූ වන ලැහැබෙහි වැඩ සිටියා.

2. තේන බෝ පන සමයෙන බාහ්මණෝ පොක්බරසාත් උක්කටිය. අභ්යාචනාවසනි සත්ත්වස්සද්. සතිණකටියෝදක. සධන්දු. රාජහොග්ග. රක්දා පසේනදිනා කෝසලේන දින්න. රාජදාය. බුහ්මදෙයා. අස්සෝසි බෝ බාහ්මණෝ පොක්බරසාත්:

2. ඒ කාලයෙහි පොක්බරසාත් බාහ්මණයා උක්කටියා කියන තගරයේ වාසය කළා. ඒ තගරය ඔහුට පසේනදී කොසොල් රුතුගෙන් ලැබුණු තැග්ගක්. එක ග්‍රේෂ්‍ය තැග්ගක්. එහි බොහෝ ජනයා ඉන්නවා. තණ සහිත, දරසහිත, ජලය සහිත වූ, බොහෝ ධානා තියෙනවා. රාජ පරීහෝග තගරයක්. ඉතින් පොක්බරසාත් බාහ්මණයාට මේ කතාව අසන්ට ලැබුණා.

“සමණෝ බව හෝ ගෝතමෝ සක්‍රාන්තෝ සක්‍රාන්තෝ ප්‍රඛිජෝ කෝසලේසු වාරිකා. වරමානේ මහනා හික්බුස්.සේනා සද්ධී. පක්ෂවමන්තේහි හික්බුස්තේහි ඉ-ඡානාගල. අනුප්පත්තේ ඉ-ඡානාගලේ විහරනි ඉ-ඡානාගලවනස නොවේ. න. බෝ පන හවන්ත. ගෝතම. එව්. කලුෂණෝ කිත්තිසද්දෝ අඩුග්ගනෝ: “ඉතිසි සෝ හගවා අරහ. සමමාසම්බුද්ධෝ විජ්ජාවරණසම්පන්නෝ සුගනෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසදීම් සාරථී

සත්ථා දේවමනුස්සානා. බුද්ධේය් හගවා. සෝ ඉම. ලෝක. සදේවක. සමාරක. සමුහ්මක. සස්සමනුවාහ්මණී. පත. සදේවමනුස්ස. සය. අහිඳුනා ස-ඡේකන්වා පවෙදේති. සෝ ධමම. දේසේති ආදිකලුාණ. මජ්ජේකලුාණ. පරියෝසානකලුාණ. සාත්ථා. සබාඩුප්‍රේතන. කොවලපරිපූණීණ. පරිපූද්ධ, බුන්මවරිය. පකාසේති. සාඩු බෝ පන තථාරුපානා. අරහත. දස්සන. හෝති”ති.

“හවත්ති, අන්ත ගාකු පුතු වූ, ගාකු කුලයෙන් නික්මී පැවිදි වූ ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ පන්සියයක් පමණ වූ මහත් හික්ශු පිරිසක් සමඟ කොසොල් රට වාරිකාවේ වඩිදී ඉච්චානා. ගලයටන් වැඩිම කරලා ඉච්චානා. ගල ගමේ ඉච්චානා. ගල වනලැභුබෙහි වැඩි ඉන්තවා. ඒ හවත් ගොතමයන් වහන්සේ ගැන මෙවැනි වූ කලුාණ කිරීති සෝජාවක් පැතිර ගොසින් තියෙනවා. “එ හාගුවතුන් වහන්සේ මේ මේ කරුණින් අරහත් වන සේක. සම්මාසම්බුද්ධ වන සේක. විෂ්ජාවරණසම්පන්ත වන සේක. පුරා වන සේක. ලෝකවිදු වන සේක. අනුත්තරපුරිසද්මම සාරථී වන සේක. සත්ථා දේවමනුස්සානා. වන සේක. බුද්ධ වන සේක. හගවා වන සේක. උන්වහන්සේ දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බහුන් සහිත වූ, ගුමණ බමුණන් සහිත වූ දෙවිමතිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු මේ ලෝකය තමා විසින් උපදාවා ගත් විභිජට කුණෙයෙන් සාක්ෂාත් කරලා ලෝකයට කියා දෙනවා. උන්වහන්සේ දහම් දෙසනවා. ආරම්භය කලුාණ වූත්, මැද කලුාණ වූත්, අවසානය කලුාණ වූත්, අර්ථ සහිත වූත්, පැහැදිලි ප්‍රකාශනවලින් යුතු වූත්, මුළුමණින් ම පිරිපූන් පිරිසිදු බඩසර ප්‍රකාශ කරනවා. එබැඳු වූ රහතුන් දැකගන්නට ලැබීම කොතරම් යහපත් දෙයක් ද” කියලා.

3. නොන බෝ පන සමයෙන් බාහ්මණස්ස පොක්බරසාතිස්ස අම්බටියෝ තාම මාණවෝ අන්තේවාසී හෝති අජ්ජධායකෝ මන්තඛරෝ තිණ්ණ. වේදානා. පාරුණ සතිස ණ්බුකේවුහානා. සාක්බරප්පස්දානා. ඉතිහාස-පණ්ඩවමානා. පදකෝ වෙයාකරණෝ ලෝකායනමහාපුරිසලක්බණේසු අන්වයෝ අනුජුනානපටිජුනාතෝ සකෝ ආවරියකෝ තොවිජ්ජකෝ පාවචනෝ යමහ. ජානාම් ත. ත්ව. ජානාසී, ය. ත්ව. ජානාසී තමහ. ජානාමිති.

3. එසමයෙහි පොක්බරසාති බාහ්මණයාට අම්බටිය මාණව නමින් ගෝලයෙක් හිටියා. ඔහු වේදය හදරපු, මන්ත්‍ර පාචම් කරපු, ත්‍රිවේද පාරප්‍රාප්ත වූ කෙනෙක්. ඔහු භාෂා ගාස්තු පිළිබඳ සික්ෂා තිරුන්ති සහිත අක්ෂර ප්‍රසේද සහිත දැනුමෙන් යුතු ඉතිහාසය පස්වැනි කොට දන්නා කෙනෙක්. ඒ වගේ ම

පද පාය, ව්‍යාකරණ දත්තා ලෝකායන ගාස්තුයත්, මහාපුරුෂ ලක්ෂණත් ගැන මතා තිපුණුණවියක් ඇති කෙනෙක්. ඒ වගේ ම උගන්වන ලද තිවේදයට අදාළ කරුණු ගැන “ම් යමක් දත්තවා නම්, (එම්බා ශිෂ්‍යය,) ඔබ ද එය දත්තවා. ඔබ යමක් දත්තවා නම්, මාත් එය දත්තවා” කියලා තමන් ගේ ආචාරයටුන් විසින් සමතත්වයෙහිලා සිලකනු ලබන කෙනෙක්.

4. අථ බෝඩ්මණේ පොක්බරසාති අම්බටිය. මාණව. ආමන්තේසි. “අය. තාත අම්බටිය සමණේ ගෝතමේ සක්‍රීයාත්මක තුළප්‍රතිත්වා ගෝසලේසු වාරික. වරමානේ මහතා හික්වූස්-සේන සඳුව. පක්ෂවලමත්තේහි හික්වූස්තේහි ඉ-ඡාන.ගල. අනුප්පත්තේවා ඉ-ඡාන.ගලේ විහරත් ඉ-ඡාන.ගලවනසයේවී. ත. බෝ පන හවත්ත. ගෝතම. එව. කලුයාණේ කිත්තිසද්දේ අඩංගුගෙනේ: “ඉතිපි සෝ හගවා අරහ. සමමාසම්බුද්ධේවා බුහුමවරිය. පකාසේති. සාඛු බෝ පන තථාරුපාන. අරහත. දස්සන. නෝති”ති.

4. එතකොට පොක්බරසාති බුජ්මණයා අම්බටිය මාණවකයා ඇමතුවා. “පුතේ අම්බටිය, ගාක්‍රාන්ත වූ ගාක්‍රාන්තයෙන් නික්මී පැවිදී වූ මේ ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ පන්සියයක් පමණ වූ මහත් හික්ෂු පිරිසක් සිමහ කොසොල් රට වාරිකාවේ වඩිදි ඉවිජාන.ගලයටත් වැඩිම කරලා ඉවිජාන.ගල ගම් ඉවිජාන.ගල වනලැඟුහෙහි වැඩි ඉන්තවා. ඒ හවත් ගොතමයන් වහන්සේ පිළිබඳව මෙවැනි කලුයාණ කිරීති රාවයක් පැතිර ගොස් තිබෙනවා. “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ මේ කරුණු නිසා අරහ. වන සේක. සමමාසම්බුද්ධ වන සේක බඩිසර ප්‍රකාශ කරනවා. එබදු වූ රහතුන් දැකගන්නට ලැබීම කොතරම් යහපත් දෙයක් ද.”

එහි ත්ව. තාත අම්බටිය ගෝන සමණේ ගෝතමේ තේනුපසංකම. උපසංකමිත්වා සමණ. ගෝතම. ජාතාහි යදි වා ත. හවත්ත. ගෝතම. තථාසන්ත.යෝව සඳ්දේ අඩංගුගෙනේ, යදි වා නො තථා, යදි වා සෝ හව. ගෝතමේ තාදිසේ, යදිවා ත තාදිසේ, තථා මය. ත. හවත්ත. ගෝතම. වේදිස්සාමාති.

“පුතේ අම්බටිය, මෙහේ එන්න. ඔබ ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ ලහට යන්ත. ශිහින් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ ගැන දැන ගන්ත. හවත් ගොතමයන් වහන්සේ තුළ පවතින්තා වූ ම කිරීති සෝජාවක් ද පැතිර තියෙන්නේ, එහෙම නැත්තම් නො පවතින දෙයක් ගැන කිරීත සෝජාවක් ද

කියලා. එහෙමත් නැත්තම්, ඒ හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ තුළ එබදු ගුණ තියෙනවා ද? නැත්තම් එබදු ගුණ රහිත ද, කියලා ඔය විදිහට අපි ඒ හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ ගැන දැනගන්නට කැමැති යි.”

5. “යථා කථා පනාහ සෝ ත හවත්ත ගෝතම ජාතිස්සාමි යදි වා ත හවත්ත ගෝතම තමාසන්තයේව සද්ධෝ අඩුග්ගෝ, යදි වා නො කථා, යදි වා සෝ හවත ගෝතමෝ තාදිසෝ යදි වා න තාදිසෝ”ති.

5. “හවත, ම. කොහොම ද ඒ හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ ගැන දැන ගන්නේ? ඒ කියන්නේ හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ තුළ තිබෙන්නා වූ ම ගුණයන් ගැන ද ඔය කීර්ති රාවය පැතිර තියෙන්නේ. නො එසේ තම් නැති ගුණ පිළිබඳ ව ද කියලා? ඒ වගේ ම හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ තුළ එබදු ගුණ තියෙනවා ද? එහෙමත් නැත්තම් එබදු ගුණ නැත්ද කියලා?”

6. “අාගතාති බෝ තාත අම්බටිය අම්හාක. මත්තේසු ද්වත්තියමහාපුරිසලක්බණාති යේහි සමන්නාගතස්ස මහාපුරිසස්ස ද්වේච ගතියෝ හවත්ත අනක්කා: ස- අගාර. අභ්කධාවසති රාජා හෝති වක්කවත්ති ධම්මිකෝ ධම්මරාජා වාකුරන්නො විජිතාවී ජනපදන්ථා- වරියප්පත්නො සත්තරතනසමන්තාගෝ. තස්සිමාති සත්තරතනාති හවත්ති. සෙයාලිද්: වක්කරතන. හත්ලිරතන. අස්සරතන. මණිරතන. ඉත්ලිරතන. ගහපතිරතන. පරිනායකරතනමේව සත්තම්. පරෝසහස්ස. බෝ පනස්ස පුත්තා හවත්ත සුරා විරංගරුපා පරසේනප්පමද්දනා. සෝ ඉම. පයවි. සාගරපරියන්ත. අදණ්ඩින අසත්ථේන ධම්මෙන අහිවිජය අභ්කධාවසති.

6. පුතේ අම්බටිය, අප ගේ මත්තවල මහා පුරිස ලක්ෂණ තිස් දෙකක් ගැන විස්තර ඇවිල්ල තියෙනවා තෙව. ඉදින් යම් මහාපුරුෂයෙකුට ඔය ලක්ෂණ තියෙනවා නම්, ඒ උතුමන්ට තියෙන්නේ ගති දෙක යි. වෙන එකක් තැ. ඉදින් ඔහු ගිහි ගෙදර වාසය කරනවා නම්, සක්විති රජකෙනොක් වෙනවා. ධාර්මික වූ ධාර්මික රජු වූ සිව මහා සමුදුර ජයගත් කෙනෙක් වෙනවා. ජනපදවල තහවුරු බවට පත් වෙනවා. මාණ්කා හතකින් සමන්විත වෙනවා. ඔහුට මෙන්න මේ මාණ්කායන් හත ලැබෙනවා. ඒ කියන්නේ, වකු මැණික, ඇත් මැණික, අශ්ව මැණික, මාණ්කා මැණික, ස්ත්‍රී මැණික, ගෘහපති මැණික, පුතු මැණික කියන්නේ හත්වෙති එකයි. ඉතින් ඔහුට දාහකට වැඩි පිරිසක් පුතුන් හැටියට ලැබෙනවා. ඔවුන් හරි සුරයි. මහාවිරවරයන්. සතුරු

සේනා මධ්‍යිනවා. ඔහු මේ සාගරය කෙලෙවර කොට ඇති පොලොව දැඩිවමෙන් තොරව ආයුධයෙන් තොරව ධර්මයෙන් ම සුවිශේෂ ජය ලබාගෙන වාසය කරනවා.

සම්බන්ධ පෙර පන අගාරස්මා අනගාරය. පබ්ලිජති අරහ. හෝති සම්මා-සම්බන්ධයේ ලෝකේ විවත්ත-ඡදෝ. අහ. බෝ පන තාත අම්බටිය මන්තාන. දාතා, තව. මන්තාන. පටිග්ගහේතා”ති.

“ඉදින් ඒ මහාපුරුෂයා හිහිගෙය අත්හැර අනගාරිකව පැවිදී වෙනවා තම්, ලෝකයෙහි සියල් පවත් මිදුණු අරහත් වූ සම්මා සම්බන්ධ රජාණන් වහන්සේ නමක් වෙනවා. පුනේ අම්බටිය, මම තමයි ඔබට මන්තු දෙන කෙනා. ඔබ ඒ මන්තු පිළිගන්නා කෙනා තෙව්”

“ඡ්‍යා. හෝති බෝ අම්බටියේ මාණවෝ බාහ්මණස්ස පොක්බර-සාතිස්ස පටිස්සුත්වා උචියායාසනා බාහ්මණ. පොක්බරසාති. අහිවාදෙන්වා පදක්ඩිණ. කත්වා වළවාරලමාරුයේහ සම්බන්ඩේහි මාණවෙහි සද්ධි. යෙන ඉ-ඡාන-ගලවනස්බෝ තේන පායාසි. යාවතිකා යානස්ස හුම් යානේන ගන්ත්වා යානා ප-වෝරෝහිත්වා පත්තිකෝ’ව ආරාම. පාවසි.

“හවත, එසේය” කියලා අම්බටිය මාණවකයා පොක්බරසාති බාහ්මණයාට පිළිතුරු දිලා අසුනෙන් තැගිට, පොක්බරසාති බාහ්මණයාට ආදරයෙන් වන්දනා කොට, පුදක්ෂිණා කොට වෙළඳුන් යොදු රථයක තැගලා, බොහෝ තරුණයින් සමඟ ඉවිජාන-ගල වනලැංඛල කරා පිටත වූණා. යානයෙන් යා හැකිතාක් බිම දක්වා හිහින් යානයෙන් බැංශල පාගමනින් ම ආරාමයට පිවිසුණා.

7. තේන බෝ පන සමයේන සම්බන්ඩා හික්බු ආබිහෝකාසේ වංකමන්ති. අම බෝ අම්බටියේ මාණවෝ යෙන තේ හික්බු තේනුපසංකම්. උපසංකමිත්වා තේ හික්බු එන්දවෝව්: “කහන්තු බෝ හෝ එන්රහි සෝ හව්. ගෝතමෝ විහරති? ත. හි මය. හවත්ත. ගෝතම. දස්සනාය ඔහුපසංකන්තා”ති.

7. ඒ වත විට බොහෝ හික්ඡුන් වහන්සේලා එළිමහනෙහි සක්මන් කරනවා. එතකොට අම්බටිය මාණවකයා ඒ හික්ඡුන් කරා එළඳුණා. එළඩ ඒහික්ඡුන්ට මෙකරුණ පැවිසුවා. “හවත්ති, මේ වෙලාවේ ඒහවත් ගොතමයන්

වහන්සේ වැඩ ඉන්නේ කොහොද? අපි ඒ හවත් ගෞතමයන් වහන්සේව දැකගැනීම පිණුසයි මෙහි ආවේ.”

8. අප බෝ තේස්ස හිකුඩාන. ඒතැන්හෝසි: “අයා බෝ අම්බටියේ මාණවේ අහිං්සාතකෝලංජුජේදෝ ට-ව අහිං්සාතස්ස ව බාහ්මණස්ස පොක්බර-සාතිස්ස අන්තේවාසි. අගරු බෝ පන හගවතේ ඒවරුපේහි කුලපුත්තේහි සඳ්ධි. කථාසල්ලාපෝ හෝති”ති. නේ අම්බටිය. මාණව. ඒතැන්වෝවූ: “ඒසේ අම්බටිය වහාරෝ සංවුතද්වාරෝ කොන අප්පසද්දේදෝ උපසංකමිත්වා අතරමානෝ ආලින්ද. පවිසිත්වා උක්කාසිත්වා අග්ගල. ආකෝවෙහි, විවර්සසනි නේ හගවා ද්වාරන්ති.”

8. එතකොට ඒ හිකුඡ්ජන්ට මෙහෙම හිතුනා. “මේ අම්බටිය මාණවකයා ඉතා සම්හාවනීය පවුලක කෙනෙක්. ඒ වගේ ම ඉතාමත් ප්‍රසිද්ධ පොක්බරසාති බාහ්මණයා ගේ ගෝලයෙක්. ඉතින් මෙවැනි කුලපුත්තයන් සමඟ හාගාවතුන් වහන්සේ ගේ කථාබහ ඇති වීම කරදරයක් නොවේ” කියලා. ඒ හිකුඡ්ජන් අම්බටිය මාණවකයාට මෙය පැවසුවා. “පින්වත් අම්බටිය, මේ දොර වහල තියෙන්නේ වහාරය තමයි. ඔබ එතුනට නිශ්චලිදව ගිහින් කළබල තැනිව ආලින්දයට පිවිසිලා උගුර පාදලා දොර අභුලට සෙමින් තටුව කරන්න. එතකොට හාගාවතුන් වහන්සේ ඔබට දොර විවර කරන සේක්ම ය.”

9. අප බෝ අම්බටියේ මාණවෝ යේන සෝ වහාරෝ සංවුතද්වාරෝ කොන අප්පසද්දේදෝ උපසංකමිත්වා අතරමානෝ ආලින්ද. පවිසිත්වා උක්කාසිත්වා අග්ගල. ආකෝවෙහි. විවර හගවා ද්වාර. පාවිසි අම්බටියේ මාණවෝ. මාණවකා'පි පවිසිත්වා හගවතා සඳ්ධි. සම්මෝදනීය. කල. සාරාණීය. විතිසාරේත්වා ඒකමත්ත. නිසිදීසු. අම්බටියේ පන මාණවෝව. කමන්තේ'පි නිසින්නේන හගවතා කක්ෂ්වී කක්ෂ්වී කල. සාරාණීය. විතිසාරේති. යිනෝ'පි නිසින්නේ හගවතා කක්ෂ්වී කක්ෂ්වී කල. සාරාණීය. විතිසාරේති.

9. ඉතින් අම්බටිය මාණවකයා ඒ දොරවසා ඇති වහාරය ඇති තැනට නිශ්චලිදව ගිහින් කළබල නො වී ආලින්දයට පිවිසිලා උගුරපාදා සෙමින් දොර අගුලට තටුව කළා. හාගාවතුන් වහන්සේ දොර විවර කොට වදාලා. අම්බටිය මාණවකයා ඇතුළට පිවිසුනා. අනෙක් තරුණයනුත් පිවිසිලා හාගාවතුන් වහන්සේ සමඟ සතුවු වුණා. සතුවුවිය යුතු පිළිසදර කථාබහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. නමුත් අම්බටිය මාණවකයා වැඩසිටින්නා

වූ හාගාවතුන් වහන්සේ සමග ඇවිද ඇවිදත් යම් යම් පිළිසඳර කථාබහෙ යෙදෙනවා. වැඩ සිටින්නා වූ හාගාවතුන් වහන්සේ සමඟ හිටගෙනත් යම් යම් පිළිසඳර කථාබහෙ යෙදෙනවා.

10. අප බෝ හගවා අම්බටිය. මාණව. එකදවෝව: එච්න්තු බෝ කේ අම්බටිය බාහ්මණීය වුද්ධීය මහල්ලකේහි ආචරියපාචරියේහි සද්ධි. කථාසල්ලාපෝ හෝති යථියිදී. වර. තිබිය. නිසින්නේත මයා කන්ච්චි කන්ච්චි කථ. සාරාණීය. විතිසාරේසී?"ති.

10. එකකාට හාගාවතුන් වහන්සේ අම්බටිය මාණවකයාගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. "අම්බටියය, ඔබ වාඩි වී සිටින මාත් සමඟ ඇවිදිමිනුත්, හිටගෙනත් යම් යම් පිළිසඳර කථා බහෙ යෙදෙනවා නම්, ඒ විදිහට ද වැඩිමහළ, ආචාර්ය ප්‍රාචාර්ය වූ බාහ්මණයන් සමඟත් ඔබ ගේ කථාබහ කෙරෙන්නේ?"

"හෝහිදී. හෝ ගෝතම. ග-ඡන්තෝ වා හි ගෝතම ග-ඡන්නේත බාහ්මණෝ බාහ්මණීන සද්ධි. සල්ලපිතුමරහති. ඩිතෝ වා හි හෝ ගෝතම ඩිතෝන බාහ්මණෝ බාහ්මණීන සද්ධි. සල්ලපිතුමරහති. නිසින්නෝ වා හි හෝ ගෝතම නිසින්නේත බාහ්මණෝ බාහ්මණීන සද්ධි. සල්ලපිතුමරහති. සයානෝ වා හි හෝ ගෝතම සයානේත බාහ්මණෝ බාහ්මණීන සද්ධි. සල්ලපිතුමරහති. යෝ ව බෝ කේ හෝ ගෝතම මූණ්ඩිකා සමණකා ඉඩ්ඩා කණ්ඩා බන්ධුපාදාප-වා, තොහිපි මේ සද්ධි. එව. කථාසල්ලාපෝ හෝති යථිරිව හෝතා ගෝතමේනා"ති.

"හවත් ගොතමති, එහෙම කරන්නේ තැ. හවත් ගොතමයෙනි, ගමන් කරන බාහ්මණයා ගමන් කරන බාහ්මණයෙකු සමග කථා බස් කරන්ට සුදුසු යි. හිටගෙන ඉන්න බාහ්මණයා හිටගෙන ඉන්න බාහ්මණයෙකු සමග කථා බස් කරන්ට සුදුසු යි. වාඩි වී ඉන්න බාහ්මණයා වාඩි වී සිටින බාහ්මණයෙකු සමග කථා බස් කරන්ට සුදුසු යි. සැතැපී සිටින බාහ්මණයා සැතැපී සිටින බාහ්මණයෙකු සමග කථා බස් කරන්ට සුදුසු යි. එහෙත් හවත් ගොතමය, යම් ඒ හිසමුඩු කළ උදවිය, ලාමක උවිගෙවන, පහත් උවි ගෙවන, කඩ වූ මහාඛජමයා ගේ යටිපත්තුලෙන් වැටුණු අය ඉන්නවා නම්, මවුන් සමඟ මගේ මෙබදු වූ කථාබහ තමයි මට නියෙන්නේ. ඒ හවත් ගොතමයන් සමග කථා කරන විදිහයි."

11. “අත්මිකවතේ බෝ පන තේ අම්බටිය ඉධාගමන. අහෝසි. යායේව බෝ පනත්ථාය ආග-ශේයාල තමේව අත්ථ. සාඩුක. මතසිකරෙයාල. අවුසිතවා යොව බෝ පන හෝ අය. අම්බටියෝ මාණවෝ වූසිතමාන් කිමෙෂ්ඨතු අවුසිතතා”නි.

11. “අම්බටිය, ඔබේ මේ ගමන සිදු වූණේ යම්කිසි වැඩක් පිණිස යි. ඉතින් යම්කිසි කටයුත්තක් සඳහා තම් ඔබ ආවේ අන්න ඒ කටයුත්ත ගැනයි හොඳින් මෙනෙහි කළ යුත්තේ. නමුත් හවත්ති, මේ අම්බටිය මාණවකයා, ස්වකීය ධර්මය තුළ තො හික්මී සිටිය දී ම ය සම්පූර්ණයෙන් හික්මුණු කෙනෙක් හැටියට මාන්නයෙන් ඉත්තේ. මෙක තො හික්මුණුකම විතා වෙන කුමක් ද?”

12. අථ බෝ අම්බටියා මාණවෝ හගවතා, ආවුසිතවාදේන වූ-වූමානෝ කුපිතේ අනත්තමනෝ හගවන්තංයේව වූ-සෙන්තො හගවන්තංයේව වම්හෙන්තේ හගවන්තංයේව උපවදමානෝ සමණෝ ව මේ හෝ ගෝතමෝ පාපිතේ හවිස්සනිති හගවන්තං. ඒතදවෝව: “වණ්ඩා හෝ ගෝතම සක්‍රාන්ති, එරුසා හෝ ගෝතම සක්‍රාන්ති, ලපුසා හෝ ගෝතම සක්‍රාන්ති, රහසා හෝ ගෝතම සක්‍රාන්ති. ඉඩහා සන්තා ඉඩහා සමානා න බාහ්මණේ සක්කරෝනිති න බාහ්මණේ ගරුකරෝනිති න බාහ්මණේ මානෙනිති න බාහ්මණේ පුජනිති න බාහ්මණේ අපවායනිති. තයිද. හෝ ගෝතම න-තන්න. තයිද. නප්පරිදුප. යදිමේ සක්‍රාන්තා ඉඩහා සන්තා ඉඩහා සමානා න බාහ්මණේ සක්කරෝනිති න බාහ්මණේ ගරු කරෝනිති න බාහ්මණේ මානෙනිති න බාහ්මණේ පුජනිති න බාහ්මණේ අපවායනිතිති.

12. එතකොට හාගාවතුන් වහන්සේ විසින් ඇදුරු කුලයෙහි තොහික්මුණු කෙනෙක් ය යන අවුසිතවාදයෙන් පවසනු ලැබූ අම්බටිය මානවකයා කිපුණා. තො සනුවු සිත් ඇති වූණා. හාගාවතුන් වහන්සේට ම ආනුරුජ කරමින්, හාගාවතුන් වහන්සේට ම හෙළා කලා කරමින්, හාගාවතුන් වහන්සේට ම උපවාද කරමින්, මා විසිනුන් ගුමණ හවත් ගොතමයන්ට දේශයට පමුණුවනවා කියල හිතාගෙන මෙහෙම කිවිවා. “හවත් ගොතමයෙනි, ගාකා ජාතිය වණ්ඩයි. හවත් ගොතමයෙනි, ගාකා ජාතිය එරුෂයි. හවත් ගොතමයෙනි, ගාකා ජාතිය රඟ වචනයෙන් යුත්ත යි. මවුන් (බාහ්මණයන් ගේ මෙහෙකාර වූ) ගිහියන්ට ඉදගෙනත් බාහ්මණයන්ට සන්කාර කරන්නේ තැ. බාහ්මණයන්ට ගොරව කරන්නේ තැ. බාහ්මණයන්ට බුහුමන් දක්වන්නේ

තැ. බූහ්මණයන්ට පුදන්නේ තැ. බූහ්මණයන්ට යටහත් පැවැතුම් දක්වන්නේ තැ. එනිසා හටත් ගෞතමයෙනි, ඒ වැඩි හරි තැ. එක ගැලපෙන එකක් නොවේයි. යම් මේ පහත් ගත් ඇති ගාක්‍යයන් පහත් ගිහිගත් ඇතිව ම සිටේදී බූහ්මණයන්ට සත්කාර කරන්නේ තැ. බූහ්මණයන්ට ගෞරව කරන්නේ තැ. බූහ්මණයන්ට බුහුමන් දක්වන්නේ තැ. බූහ්මණයන්ට පුදන්නේ තැ. බූහ්මණයන්ට යටහත් පැවැතුම් දක්වන්නේ තැ.

ඉතිහ අම්බටියෝ මාණවෝ ඉදි පයම් සක්කේසු ඉඩහවාද නිපාන්සි.

මේ විදිහට අම්බටිය මාණවකයා ගාක්‍යයන් හට මේ ලාමක ගිහිබව (බමුණන් ගේ මෙහෙකාරබව) හෙවත් ඉඩහවාදය නම් වූ පළමු වෙනි වෝදනාව හෝවා.

13. “තිමිපන තේ අම්බටිය සක්‍යා අපරදුහුන්ති?”

“පින්වත් අම්බටිය, ඔබට ගාක්‍යයන් යම්කිසි වරදක් කරල තියෙනවා දී?”

“ඡීකමිදාහ. හෝ ගෝතම සමය. ආච්චියස්ස බූහ්මණස්ස පොක්බරසාතිස්ස කේතවිදේව කරණියේන කපිලවත්පු. අගමාසි. යේන සක්‍යාන. සන්ථාගාර. තේතුපසංකම්. තේන බෝ පන සමයේන සම්බුදා සක්‍යා ට-ව සක්‍යාකුමාරා ව සන්ථාගාරේ උ-සු ආසන්සු තිසින්තා හොත්ති අන්දුමන්දුන්ද. අංගුලිපතොදකේහි සන්දුර්ශන්තා සංක්ලන්තා අන්දුන්පු මෙන්දෙව මෙන්දෙ අනුප්‍රේෂන්තා. න ම. කෝඩ් ආසන්න'පි තිමන්තේහි. තයිද. හෝ ගෝතම න-තන්නා, තයිද. නප්පටිරුපා, යදිමේ සක්‍යා ඉඩහා සන්තා ඉඩහා සමානා න බූහ්මණේ සක්කරෝන්ති න බූහ්මණේ ගරුකරෝන්ති න බූහ්මණේ පුජ්‍යන්ති”ති.

“හටත් ගෞතමයෙනි, ම. එක් කලෙක පොක්බරසාති බූහ්මණාවාරයතුමා ගේ යම්කිසි කටයුත්තකට කපිලවස්තු තගරයට ගියා. එහි ගාක්‍යයන් ගේ විවේකාගාරයකටත් ගියා. ඒ වෙලාවේ බොහෝ ගාක්‍යයන් ගාක්‍යාකුමාරවරුන් ඒ විවේකාගාරයෙහි උස් ආසනවල ඉදගෙන හිටියා. එකිනෙකාට ඇහිලිවලින් කිතිකවා ගතිමින්, මහාභටින් සිතාසේමින්, විහිඟ තහඟ කරමින් හිටියා. එක හරියට මට ම හිනහ වෙනවා වගේ. ඒ කවුරුවත්

මට වාචී වෙන්න ආසනයක් දුන්නේ තැ. හවත් ගෞතමයෙහි, ඒ වැඩි හරි තැ. ඒක ගැලපෙන එකක් නොවේයි. යම් මේ පහත් ගති ඇති ගාක්‍යයන් පහත් ගිහිගති ඇතිව ම සිටිදි බාහ්මණයන්ට සත්කාර කරන්නේ තැ. බාහ්මණයන්ට ගෞරව කරන්නේ තැ. බාහ්මණයන්ට බූහුමත් දක්වන්නේ තැ. බාහ්මණයන්ට පුදන්නේ තැ. බාහ්මණයන්ට යටහත් පැවැතුම් දක්වන්නේ තැ.

ඉතිහ අම්බටියෝ මාණවෝ ඉදි දුතිය සක්කේසු ඉඩවාද නිපාන්සි.

මේ විදිහට අම්බටිය මාණවකයා ගාක්‍යයන් හට මේ ලාමක ගිහිබව (බමුණන් ගේ මෙහෙකාරබව) හෙවත් ඉඩවාදය තම් වූ දෙවනි වෝදනාව හෝවා.

14. “ලුළුකිකාපි බෝ අම්බටිය සකුණීකා සකේ කුලාවකේ කාමලාපිනි හෝති. සත්. බෝ පන්ත්. අම්බටිය සත්‍යාන. යදිද. කපිලවත්පු. න අරහතායස්මා අම්බටියෝ ඉමාය අප්පමත්තාය අහිසත්ත්තන්ති.”

14. “පින්වත් අම්බටියය, කැට කිරීල්ල වූණත් තමන් ගේ කුඩාවේ සිටිදි හිතුමනාපට කුළුසනවා තෙව. ඉතින් අම්බටිය යම් මේ කපිලවස්තු කියල කියන්නේ ගාක්‍යවරුන් සතු තමන් ගේ ම තගරය යි. ඉතින් ඔවුනි අල්ප මාත්‍ර වූ කාරණයකට ආයුෂ්මත් අම්බටියන් වෙරුබැඳ සිටින එක සුදුසු තැ.”

15. “වත්තාරෝ”මේ හෝ ගෝතම වණීණා: බත්තියා බාහ්මණා වෙස්ස සුද්දා. ඉමේසි. හි හෝ ගෝතම වතුන්න. වණීණාන. තයෝ වණීණා බත්තියා ව වෙස්සා ව සුද්දා ව අක්ක්දුන්පු බාහ්මණස්සේව පරිවාරිකා සම්ප්‍රේෂන්ති. තයිද. හෝ ගෝතම න-ඡන්ත. තයිද. නප්පටිරුප. යදි මේ සත්‍යා ඉඩහා සත්තා ඉඩහා සමානා න බාහ්මණේ සක්කරොත්ති න බාහ්මණේ ගැකරොත්ති න බාහ්මණේ පුරුණ්ති න බාහ්මණේ අපවායන්ති”ති.

15. හවත් ගෞතමයෙහි, මේ වර්ණ (කුල) හතරක් තියෙනවා. ක්ෂතිය, බාහ්මණ, වෙශ්‍යා, ක්ෂේර කියලා. හවත් ගෞතමයෙහි, මේ වර්ණ හතරෙන් වර්ණ තුනක්, ඒ කියන්නේ ක්ෂතිය, වෙශ්‍යා, ක්ෂේර යන කුල තුන ඒකාන්තයෙන් ම බාහ්මණයා ගේ මෙහෙකරුවන් ම යි. එනිසා හවත් ගෞතමයෙහි, ඒ වැඩි හරි තැ. ඒක ගැලපෙන එකක් නොවේයි. යම් මේ පහත් ගති ඇති

ගාක්‍යයන් පහත් ගිහිගති ඇතිව ම සිටිදී බූභ්මණයන්ට සත්කාර කරන්නේ නැ. බූභ්මණයන්ට ගෞරව කරන්නේ නැ. බූභ්මණයන්ට බුහුමන් දක්වන්නේ නැ. බූභ්මණයන්ට පුදන්නේ නැ. බූභ්මණයන්ට යටහත් පැවැතුම් දක්වන්නේ නැ.

ඉතිහ අම්බටියෝ මාණවෝ ඉදෂ තතිය. සක්කේසු ඉඩහවාද. නිපානේසි.

මේ විදිහට අම්බටිය මාණවකයා ගාක්‍යයන් හට මේ ලාමක ගිහිගත (බමුණන් ගේ මෙහෙකාරබව) හෙවත් ඉඩහවාදය නම් වූ තුන්වෙති වෝදනාව හෝඳවා.

16. අථ බෝ හගවතෝ ඒතුදහෝසි: අතිබාල්හ. බෝ අය. අම්බටියෝ මාණවෝ සක්කේසු ඉඩහවාදේන නිම්මානේති. යන්තුනාහ. ගොත්ත. සු-ශේර්යන්ති.

16. එතකාට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙහෙම හිතුනා. “මේ අම්බටිය මාණවකයා අතිශයින්ම බාල විදිහට ගාක්‍යන් හට ලාමක ගිහිවාදයෙන් පිරිහෙළා කළා කරනවා. මා මෙයා ගේ ගෝතුය කුමක් ද කියලා අහන එක හොඳ යි.”

අථ බෝ හගවා අම්බටිය. මාණව. ඒතුදවෝව: “කළ. ගොත්තොසි අම්බටියා?ති” “කණ්ඩායනෝහමස්ම හෝ ගෝත්මා”ති.

ඉතින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අම්බටිය මාණවකයාගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “අම්බටියන් කවර ගොතු ඇති කෙනෙක් ද?” “හවත් ගෞතමයෙති, ම. කණ්ඩායන ගෝතුයට අයිති කෙනෙක්.”

17. “පෝරාණ. බෝ පන තේ අම්බටිය මාතාපෙත්තික. නාමගොත්ත. අනුස්සරතෝ අයාසපුත්තා සක්‍යා හවන්ති, දාසිපුත්තෝ ත්වමසි සක්‍යාතා. සක්‍යා බෝ පන අම්බටිය රාජාත. මක්කාක. පිතාමහ. දහන්ති.”

17. “පිතාවත් අම්බටියය, ඔබ ගේ මවිපියවරුන් අයත් පැරණි නම්ගොත් සිහිකරදී ගාක්‍යයන්ම දි ඔබ ගේ ආර්ය (ස්වාමී) පුතුයන් වන්නේ. ඔබ ගාක්‍යයන් ගේ දාසියෙකු ගේ පුතෙක්. අම්බටියය ගාක්‍යවරුන් තමන් ගේ මීමුත්තන් හැටියට සළකන්නේ මක්කාක රෝතුමායි.”

“හුතපුබිඛ.. අම්බටිය රාජා ඔක්කාකේ යා සා මහේසී පියා මතාපා තස්සා පුන්තස්ස රැජ.. පරිණාමෙනුකාමෝ ජෙවියකුමාරේ රචියස්මා පබිබාජේසි උක්කාමුඛ.. කරකණ්ඩ.. හත්ථිනික.. නිපුරු.. තේ රචියස්මා පබිබාජිනා හිමවන්තපස්සේ පොක්බරණියා තිරේ මහාසාකසණ්ඩේ තත්ත්ව වාස.. කප්පේසු.. තේ ජාතිසම්භේදහයා සකාහි හගිනිහි සද්ධී.. සංවාස.. කප්පේසු..”

“පින්වත් අම්බටිය, මේක ඉස්සර සිදුවූණු දෙයක්. ඔක්කාක කියල රජ කෙනෙක් හිටියා. මහුව ඉතා ප්‍රියමතාප මහේසිකාවක් හිටියා. ඇය ගේ පුනුව රජකම දෙන්ට වින වූණා. ඒ තිසා උක්කාමුඛ, කරණ්ඩක, හත්ථිනික, තිපුර යන ජේෂ්ඨ කුමාරවරුන්ට රතින් පිටුවහල්කලා. ඔවුන් රතින් පිටුවහල් කලාට පස්සේ හිමාල පර්වත පුදේශයට ගිහින් පොකුණක් අද්දර මහා ගස් ඇති වනගොමුවක වාසය කලා. ඔවුන් තම ජාතිය කිලිටි වේය යන බියෙන් තමන් ගේ ම සහෝදරියන් සමග අමුසුමියන් සේ වාසය කලා.

අථ බෝ අම්බටිය රාජා ඔක්කාකේ අම-ශ- පාරිසජ්ජේ ආමන්තේසි: “හවත්තු බෝ ගෝ එතරහි කුමාර සම්මන්තිති?”

ඉතින් අම්බටිය, ඔක්කාක රජ්පුරුවෝ තම ඇමති පිරිස ඇමතුවා. “හවත්ති, දැන් කුමාරවරු කොහො ඉන්නවා ඇද්ද?” කියලා.

“අත්ථ දේව හිමවන්තපස්සේ පොක්බරණියා තිරේ මහාසාකසණ්ඩේ තත්ථේතරහි කුමාර සම්මන්ති. තේ ජාතිසම්භේදහයා සකාහි හගිනිහි සද්ධී.. සංවාස.. කප්පේන්ති”ති.

“දේවයන් වහන්ස, හිමාල පර්වත පුදේශයේ පොකුණක් අද්දර මහාගස් ඇති වනාන්තරයක් තියෙනවා. එහෙ තමයි දැන් කුමාරවරු ඉන්නේ. ඔවුන් තම ජාතිය කිලිටි වේය යන බියෙන් තමන් ගේ ම සහෝදරියන් සමග අමුසුමියන් හැටියට වාසය කරනවා.”

අථ බෝ අම්බටිය රාජා ඔක්කාකේ උදාන.. උදානේසි: “සක්‍යා වත හෝ කුමාර පරමසක්‍යා වත හෝ කුමාර”ති. තදග්ගේ බෝ පන අම්බටිය සක්‍යා පක්කායන්ති. සෝ”ව තොස.. පුබිපුරිසෝ.

එතකොට අම්බටිය, ඔක්කාක රජ්පුරුවෝ සතුවින් උදන් ඇණුවා. “හවත්ති, එකාන්තයෙන් ම කුමාරවරු දක්ෂ යි. හවත්ති, එකාන්තයෙන් ම

කුමාරවරු පරම දක්ෂ යි.” පින්වත් අම්බටිය, එතැන් පටන් තමයි ගාක්‍යය යන නාමය මුවුන්ට ලැබුණේ. මුවුන් ගේ පුරුව පුරුෂයා වුණේ මක්කාක රජුමා යි.

රංජුණෝ ව බෝ පන අම්බටිය මක්කාකස්ස දිසා නාම දායී අහෝසි. සා කණ්ඩා නාම ජන්සි. ජාතෝ කණ්ඩො පබ්‍යාහාසි: “දෙශවල ම. අම්ම, නාහපේල ම. අම්ම, ඉමස්මා ම. අම්ම අසුචිස්මා පරිමෝ-එ, අත්ථාය වෝ හවිස්සාමි”නි.

පින්වත් අම්බටිය, ඔය මක්කාක රංජුරුවන්ට දිසා කියල දායීයක් හිටියා. කණ්ඩ කියන කෙනාව වැදුවේ ඇය යි. කණ්ඩ ඉපදුනු ගමන් කැ ගැසුවා. “අම්මා මාව සෝදන්න. අම්මා මාව නහවන්න. අම්මා මේ අසුචිවලින් මාව මුදවන්න. ම. ඔබට යහපත පිණීස වෙන්නම්” කියලා.

යථා බෝ පන අම්බටිය ඒතරහි මනුස්සා පිසා- දිස්වා පිසාවාති සංක්ජානන්ති. ඒවමේව බෝ අම්බටිය තේ පන සමයේන මනුස්සා පිසා-කණ්ඩාති සංක්ජානන්ති. තේ ඒවමාහ-සු: අය. ජාතෝ පබ්‍යාහාසි: කණ්ඩො ජාතෝ පිසාවෝ ජාතෝති. තදුගේ බෝ පන අම්බටිය කණ්ඩායනා පැන්ඡායන්ති. සෝ ව කණ්ඩායනාත. පුබිබිපුරිසෝ. ඉති බෝ තේ අම්බටිය පෝරාණ. මාතාපෙත්තික. නාමගොන්ත. අනුස්සරතො අයුපුත්තා සක්‍යා හවන්ති. දායීපුත්තො ත්වමසි සක්‍යානන්ති.

පින්වත් අම්බටිය, මේ කාලේ මිනිසුන් පිසාවයන් දැක්කට පස්සේ, පිසාවයන් කියල හදුනා ගත්තවා වගේ පින්වත් අම්බටිය, ඒ කාලේ මිනිසුන් පිසාවයන් හදුනා ගත්තේ කණ්ඩ කියල යි. මුවුන් මෙහෙම කිවිවා. “මෙයා ඉපදුන ගමන් කැ ගහල කථා කළා. කණ්ඩයෙක් (කඩ කෙනෙක්) ඉපදුනා. පිසාවයෙක් ඉපදුනා” කියලා. එදා ඉදළ තමයි අම්බටිය, කණ්ඩායන යන ගෝතුය හදුනවන්නේ. කණ්ඩායන ගෝතුකයන් ගේ පුරුව පුරුෂයා මහු තමයි. ඔය විදිහට පින්වත් අම්බටිය, ඔබ ගේ මවිජයවරුන් අයත් පැරණි තමගොත් සිහිකරදී ගාක්‍යයන්ම යි ඔබ ගේ ආරය (ස්වාමී) පුතුයන් වන්නේ. ඔබ ගාක්‍යයන් ගේ දායීයෙකු ගේ පුතෙක්.

18. ඒව. වූත්තො තේ මාණවකා හගවන්ත. ඒතදවෝවූ: “මා හව. ගෝතමෝ අම්බටිය. මාණව. අතිබාල්හ. දායීපුත්තවාදේන තීම්මාන්සි. සුජාතෝ ව භෝ ගෝතම අම්බටියෝ මාණවෝ කුලපුත්තො ව අම්බටියෝ

මාණවෝ බහුස්සිනෝ ව අම්බටියෝ මාණවෝ කලුෂාණවාක්කරණෝ ව අම්බටියෝ මාණවෝ පණ්ඩිනෝ ව අම්බටියෝ මාණවෝ. පහෝති ව අම්බටියෝ මාණවෝ හෝතා ගෝතමේන සද්ධි. අස්මී. වචනේ පටිමන්තෙතු”නැති.

18. මෙසේ වදාල විට ඒ තරුණයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය කියා සිටියා. “හවත් ගොතමයන් වහන්ස, අම්බටිය මාණවකයාව අතිශයින් ම දැඩි විදිහට දාසිපුත්‍රවාදයෙන් නො පිරිහෙලත්වා. හවත් ගොතමයන් වහන්ස, අම්බටිය මාණවකයා පුරුෂ උපතක් ලද කෙනෙක්. අම්බටිය මාණවකයා කුල පුතුයෙක්. අම්බටිය මාණවකයා බහුගුරුත සි. අම්බටිය මාණවකාය කලුෂාණ වූ වචන කථාබහ කරන කෙනෙක්. අම්බටිය මාණවකයා පණ්ඩිත සි. අම්බටිය මාණවකයා හවත් ගොතමයන් වහන්සේ සමග මේ වචනය පිළිබඳව පිළිතුරු සපයන්නට පොහොසත්” කියල.

19. අථ බෝ හගවා තේ මාණවකේ ඒත්දවෝව: “ස- බෝ තුම්හාක. මාණවකා ඒව. මෝති දුර්ජානෝ ව අම්බටියෝ මාණවෝ, අකුලපුත්තනෝ ව අම්බටියෝ මාණවෝ, අප්පස්සිනෝ ව අම්බටියෝ මාණවෝ, අකලුෂාණවාක්කරණෝ ව අම්බටියෝ මාණවෝ, දුප්පස්ක්දෙශ් ව අම්බටියෝ මාණවෝ, න ව පහෝති අම්බටියෝ මාණවෝ සමණේන ගෝතමේන සද්ධි. අස්මී. වචනේ පටිමන්තෙතුන්ති, තිවියතු අම්බටියෝ මාණවෝ, තුම්හේ මයා සද්ධි. මන්තයවහෝ අස්මී. වචනේ. ස- පන තුම්හාක. මාණවකා ඒව. මෝති: පුරුෂානෝ ව අම්බටියෝ මාණවෝ කුලපුත්තනෝ ව අම්බටියෝ මාණවෝ බහුස්සිනෝ ව අම්බටියෝ මාණවෝ කලුෂාණවාක්කරණෝ ව අම්බටියෝ මාණවෝ පණ්ඩිනෝ ව අම්බටියෝ මාණවෝ. පහෝති ව අම්බටියෝ මාණවෝ සමණේන ගෝතමේන සද්ධි. අස්මී. වචනේ පටිමන්තෙතුන්ති, තිවියතු තුම්හේ, අම්බටියෝ මාණවෝ මයා සද්ධි. පටිමන්තෙතු”ති.

19. ඒවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මාණවකයන් අමතා වදාලා. “පින්වත් තරුණයිනි, ඉදින් ඔබට මේ විදිහට හිතෙනවා නම්, ඒ කියන්නේ අම්බටිය මාණවකයා ලාමක උපතක් ලද කෙනෙක්. අම්බටිය මාණවකයා අකුල පුතුයෙක්. අම්බටිය මාණවකයා අල්පගුරුතයෙක්. අම්බටිය මාණවකයා අකලුෂාණ වාක්කරණ ඇති කෙනෙක්. අම්බටිය මාණවකයා දුෂ්ප්‍රාජු කෙනෙක්. අම්බටිය මාණවකයා ගුමණ ගොතමයන් සමග මේ වචනය පිළිබඳ ව ප්‍රත්‍යුන්තර දෙන්නට නො පොහොසත් කෙනෙක්” කියලා අම්බටිය මාණවකයා සිටිවා. ඔබ මා සමග මේ වචනය පිළිබඳව පිළිතුරු සපයන්න.

ඉදින් ඔබට මෙහෙම හිතෙනවා නම්, ඒ කියන්නේ “අම්බටිය මාණවකයා සූජාත උපතක් ලද කෙනෙක්. අම්බටිය මාණවකයා කුල පුතුයෙක්. අම්බටිය මාණවකයා බහුගුත සි. අම්බටිය මාණවකාය කලුෂාණ වූ වචන කථාබහ කරන කෙනෙක්. අම්බටිය මාණවකයා පණ්ඩිත සි. අම්බටිය මාණවකයා ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ සමග මේ වචනය පිළිබඳ ව පිළිතුරු සපයන්නට පොහොසත් කියල. ඔබ සිටිනවා. අම්බටිය මාණවකයා ම මා සමග මේ වචනය පිළිබඳ ව පිළිතුරු කථාබස් කරාවා.”

20. “සූජාතෝ ව හෝ ගේතම අම්බටියෝ මාණවෝ කුලපුත්තෝ ව අම්බටියෝ මාණවෝ බහුස්සූතෝ ව අම්බටියෝ මාණවෝ කලුෂාණ-වාක්කරණෝ ව අම්බටියෝ මාණවෝ පණ්ඩිතෝ ව අම්බටියෝ මාණවෝ. පහෝති ව අම්බටියෝ මාණවෝ හෝතා ගේතමේන සද්ධී. අස්මී. වචනේ පටිමන්ත්තු. තුණ්හී මය. හවිස්සාම. අම්බටියෝ මාණවෝ හෝතා ගේතමේන සද්ධී. අස්මී. වචනේ පටිමන්ත්තු”ති.

20. “හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, අම්බටිය මාණවකයා සූජාත උපතක් ලද කෙනෙක්. අම්බටිය මාණවකයා කුල පුතුයෙක්. අම්බටිය මාණවකයා බහුගුත සි. අම්බටිය මාණවකාය කලුෂාණ වූ වචන කථාබහ කරන කෙනෙක්. අම්බටිය මාණවකයා පණ්ඩිත සි. අම්බටිය මාණවකයා හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ සමග මේ වචනය පිළිබඳ ව පිළිතුරු සපයන්නට පොහොසත්. අපි නිශ්චෑබිද වෙන්නම්. අම්බටිය මාණවකයා හවත් ගෞතමයන් සමග මේ වචනය ගැන පිළිතුරු කථාබහ කරාවා.”

21. අථ බෝ හගවා අම්බටිය. මාණව. ඒතදවෝව: අය. බෝ පත තේ අම්බටිය සහඩම්මිකෝ පන්දහෝ ආග-ඡති. අකාමාපි ව්‍යාකාතබිබෝ. සෙන්ව. න ව්‍යාකරිස්සයි අක්දෝක්දන වා අක්දෝ. පටිවරිස්සයි, තුණ්හී වා හවිස්සයි, පක්කමිස්සයි වා, එත්ලේව තේ සත්තධා මුද්ධා එලිස්සයි. ත. කි. මක්දෝයි අම්බටිය? කින්ති තේ සූත. බුහුමණාන. වුද්ධාන. මහල්ලකාන. ආවරියපාවරියාන. හාසමානාන. කුනෝපහුතිකා කණ්ඩායනා? කො ව කණ්ඩායනාන. පුබිබුරිසෝ?ති.

21. එතකොට හාගාවතුන් වහන්සේ අම්බටිය මාණවකයා හට මෙකරුණ වදාලා. “පින්වත් අම්බටියය, මේ කරුණු සහිතව, පිළිතුරු දිය යුතු ප්‍රශ්නයක් ඔබ වෙත එතවා. අකමැන්තෙන් වූණන් විසඳිය යුතු සි. ඉදින් ඔබ එය විසඳන්නේ තැන්ත්තම්, වෙන වෙන කරුණුවලින් ඒක වහලා දානවා

නම්, තිශ්චබිද්‍ය හෝ සිටිනවා නම්, පැනලා දුවනවා නම්, ඔබ ගේ හිස මෙහි දී ම සත්කඩිකට පැලී යාවි. පින්වත් අම්බටිය, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? වැඩිමහල් ආචාර්ය ප්‍රාචාර්ය වූ බාහ්මණයන් කියන්නා වූ දෙය ඔබ අහල තියෙන්නේ කොහොම ද? කණ්ඩායන ගෝත්‍රිකයන් ගේ ආරම්භය ඇති වූණේ කවුරුන්ගෙන් ද? කණ්ඩායන ගෝත්‍රිකයන් ගේ පුරුව පුරුෂයා කවුද?”

එවං වූත්නේ අම්බටියේ මාණවෝ තුණ්හී අහෝසි. දුතියම්පි බෝ හගවා අම්බටිය. මාණව. ඒතද්වෝව: ත. කි. මක්කුසි අම්බටිය? කින්ති තේ සුත. බාහ්මණාන. වුද්ධාන. මහල්ලකාන. ආචාර්යපාචාරියාන. හාසමානාන. කුතෝපහුතිකා කණ්ඩායනා? කෝ ව කණ්ඩායනාන. පුබිපුරිසෝ?ති. දුතියම්පි බෝ අම්බටියේ මාණවෝ තුණ්හී අහෝසි.

මෙසේ වදාල විට අම්බටිය මාණවකයා තිශ්චබිද වූණා. දෙවනි වතාවේ දිත් හාගාවතුන් වහන්සේ අම්බටිය මාණවකයා හට මෙකරුණ වදාලා. “පින්වත් අම්බටිය, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? වැඩිමහල් ආචාර්ය ප්‍රාචාර්ය වූ බාහ්මණයන් කියන්නා වූ දෙය ඔබ අහල තියෙන්නේ කොහොම ද? කණ්ඩායන ගෝත්‍රිකයන් ගේ ආරම්භය ඇති වූණේ කවුරුන්ගෙන් ද? කණ්ඩායන ගෝත්‍රිකයන් ගේ පුරුව පුරුෂයා කවුද?” දෙවන වතාවටත් අම්බටිය මාණවකයා තිශ්චබිද වූණා.

අථ බෝ හගවා අම්බටිය. මාණව. ඒතද්වෝව: ව්‍යාකරෝහි දානි අම්බටිය, න දානි තේ තුණ්හීහාවස්ස කාලෝ. යෝ බෝ අම්බටිය තථාගතේන යාචනතියක. සහඛම්මික. පණ්ඩ. සුවියෝ න ව්‍යාකරෝහි එත්ලේවස්ස සත්තධා මුද්ධා එලිස්සති.

එතකොට හාගාවතුන් වහන්සේ අම්බටිය මාණවකයාට මෙය වදාලා. “පින්වත් අම්බටියයෙනි, දැන් උත්තර දෙන්න. දැන් ඔබට තිශ්චබිද සිටින්ට කාලය තොවේ. පින්වත් අම්බටිය, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් යමෙකුගෙන් තුන්වරක් දක්වා කරුණු සහිතව ප්‍රශ්නයක් විමසන විට පිළිතුරු තො දෙන්නේ නම්, ඔහු ගේ හිස එතැන දී ම සත්කඩිකට පැලී යාවි.”

22. තේන බෝ පන සමයේන ව්‍යාචාර්ය යක්බෝ මහන්ත. අයෝකුට. ආදාය ආදිත්ත. සම්පත්සලිත. සපේශනිභත. අම්බටියස්ස මාණවස්ස උපරිවෙහාස. ඩිතො හෝති. සවාය. අම්බටියේ මාණවෝ හගවතා

යාවත්තියක。සහධම්මික。පක්ෂීහ。ප්‍රච්චියෝ න ව්‍යාකරිස්සිනි එන්ලේවස්ස සත්තධා මුද්ධා එළෙස්සාමිති. ත. රෝ පන ව්‍යිරපාණි. යක්බ. හගවා වේව පස්සිනි අම්බටියෝ ව මාණවෝ.

22. ඒවෙළාවේ දිව්‍යපාණි යක්ෂයා ගිනිගෙන දිශිසෙන, ගිනිදැල් සහිත මහත් යගදාවක් අතින් ගෙන අම්බටිය මාණවකයාට උවින් අහසේ හිටියා. ඉදින් මේ අම්බටිය මාණවකයා තුන්වරක් දක්වා හාගුවතුන් වහන්සේ කරුණු සහිතව ප්‍රශ්නයක් විමසදා පිළිතුරු නො දෙන්නේ නම්, මෙහි ම මොහු ගේ හිස සත්කඩිකට පලා දමනවා කියලා. ඒ ව්‍යිරපාණි යක්ෂයාව පෙනෙන්නේ හාගුවතුන් වහන්සේටත් අම්බටිය මාණවකයාටත් විතරයි.

23. අථ රෝ අම්බටියෝ මාණවෝ හිනෝ සංවිශ්‍යාගේ හගවන්තායේ භගවන්තායේව තාණුගවේසී හගවන්තායේව ලේණුගවේසී හගවන්තායේව සරණුගවේසී උපනිසිදින්වා හගවන්තා. ඒතදෙවාව; “කි. මේ ත. හව්. ගෝතමෝ ආහ? පුන හව්. ගෝතමෝ බුවිත” ති.

23. එතකොට අම්බටිය මාණවකයා හය වූණා. සංවිශ්‍යා ඇඟේ මවිල් කෙළින් වූණා. හාගුවතුන් වහන්සේව ම රකවරණය කොට සෙවවා. හාගුවතුන් වහන්සේව ම ආරක්ෂාව කොට සෙවවා. හාගුවතුන් වහන්සේව ම පිළිසරණ කොට සෙවවා. හාගුවතුන් වහන්සේ ලිඛින් ම හිඳගෙන මෙහෙම කිවවා. “හවත් ගොතමයන් වහන්ස, මට ඒ කුමක් ද පැවසුවේ? හවත් ගොතමයන් වහන්සේ ආයෝතන් එය පවසන්වා” කියලා.

“ත. කිමිමණ්ඩුසි අම්බටිය? කින්නි තේ පුත්. බාහුමණාන. වූද්ධාන. මහල්ලකාන. ආචරියපාවරියාන. හාසමානාන., කුතොපප්හුතිකා කණ්ඩායනා? කො ව කණ්ඩායනාන. පුබිපුරිසෝ?ති.”

“පින්වත් අම්බටිය, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? වැඩිමහල ආචාර්ය ප්‍රාචාර්ය වූ බාහුමණයන් කියන්නා වූ දෙය ඔබ අහල තියෙන්නේ කොහොම ද? කණ්ඩායන ගෝත්මයන් ගේ ආරම්භය ඇති වූවෙශ්‍යා වූවුරුන්ගෙන ද? කණ්ඩායන ගෝත්මයන් ගේ පුර්ව පුරුෂයා කවුද?”

“ඒවමෙව මේ හෝ ගෝතම පුත්, යලේව හව්. ගෝතමෝ ආහ. තකොප්පහුතිකා කණ්ඩායනා. සෝ ව කණ්ඩායනාන. පුබිපුරිසෝ” ති.

“හවත් ගෞතමයෙන්, හවත් ගෞතමයන් යම් ආකාරයකින් පැවසුවාහුද මිය ආකාරයෙන් තමයි මා අසල තියෙන්නේ. ඔහුගෙන් තමයි කණ්ඩායන ගෝත්‍රිකයන් ගේ පටන් ගැනීම වෙලා තියෙන්නේ. ඔහු තමයි කණ්ඩායන ගෝත්‍රිකයන් ගේ පූර්ව පුරුෂයා.”

24. ජ්‍යෙ. වුත්තේ තේ මාණවකා උත්තාදිනෝ උච්චාසද්දමහාසද්දා අහේසුං: “දුෂ්ජාතෝ කිර හෝ අම්බටියෝ මාණවෝ, අකුලපුත්තෝ කිර හෝ අම්බටියෝ මාණවෝ, දාසිපුත්තෝ කිර හෝ අම්බටියෝ මාණවෝ සක්‍රාන්, අයුපුත්තා කිර හෝ අම්බටියස්ස මාණවස්ස සක්‍රාන් හවත්ති. ධම්මවාදී යෝං කිර මය. සමණ. ගෝතම. අපසාදේතබෑඛ. අමක්කිමහා”ති.

“එසේ කී විට ඒ තරුණයන් මහ හඩින්, උස් හඩින් කැ ගසන්නට පටන් ගත්තා. “හවත්ති, අම්බටිය මාණවකයා දුර්ජාතයිව. හවත්ති, අම්බටිය මාණවකයා අකුල පුනුයෙක්වී. හවත්ති, අම්බටිය මාණවකයා ගාක්‍රයන් ගේ දාසි පුනුයෙක්වී. හවත්ති, ගාක්‍රයන් අම්බටිය මාණවකයා ගේ ස්වාමී පුනුයන්වී. අපි ධර්මවාදී වූ ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ ගැරහිය යුතු කොට යි සිතුවේ” කියලා.

25. අථ බෝ හගවතෝ ඒක්දහෝසි: “අතිබාල්හ. බෝ ඉමේ මාණවකා අම්බටිය. මාණව. දාසිපුත්තවාදේන නිම්මානෙන්ති. යන්තුනාහ. පරීමෝවෙයාන්ති.” අථ බෝ හගවා තේ මාණවතේ ඒක්දවෝව: “මා බෝ තුමහෝ මාණවකා අම්බටිය. මාණව. අතිබාල්හ. දාසිපුත්තවාදේන නිම්මානෙපා. උලාරෝ සෝ කණ්හෝ ඉසි අහෝසි. සෝ දක්ඩිණ. ජනපද. ගත්ත්වා බුන්මේ මත්තේ අධියිත්වා රාජාන. ඔක්කාක. උපසංකමත්වා මටිරුපි. දිතර. යාවි. තස්ස රාජා ඔක්කාකෝ “කෝ නොව රේ අය. මය්හ. දාසිපුත්තෝ සමානෝ මටිරුපි. දිතර. යාවති”ති කුපිතෝ අනත්තමනෝ බුරප්ප. සන්නය්හි. සෝ ත. බුරප්ප. නොව අසක්ඩ මූණ්ඩ්විතු., තො පටිසංහරිතු.

25. එතකොට හාගාවතුන් වහන්සේට මෙහෙම හිතුනා. “මේ තරුණයන් අම්බටිය මාණවකයා හට දාසිපුත්තවාදයෙන් අතිශයින් ම දැඩි විදිහට පිරිහෙලා කථා කරනවා. ම. මොහුව එකෙන් නිදහස් කරවන්ට වත.” ඉතින් හාගාවතුන් වහන්සේ ඒ මාණවකයන් හට මෙසේ වදාලා. “පින්වත් තරුණයෙන්, අම්බටිය මාණවකයා හට දාසිපුත්තවාදයෙන් ඔතරම් දැඩිලෙසි පිරිහෙලා කථා තො කරනවා. ඒ කණ්හ සංශ්‍යිතරයා උදාර වූ කෙනෙක් ඔහු

දක්ෂීණ ජනපදයට ගිහින් බුජ්මමන්තු හොඳින් ඉගෙන ගත්තා. මක්කාක රජතුමා ලහට පැමිණුනා. පැමිණිලා මටියරුපී නම් රාජ දියණිය ඉල්විවා. එතකොට බික්කාක රජතුමා “එම්බල, මේක මාගේ දාසී පුතුයෙක්ව ඉදෙනෙන් මටියරුපී දියණිය මගෙන් ඉල්ලන්ට කවුද මු” කියලා කිපිලා තො සතුපු සිහින් (මහුව විද මැරීම පිණිස) ර්තලය දුන්නෙහි පිහිටෙවිවා. නමුත් රජතුමාට ඒ ර්තලය දුන්නෙත් අත්හරින්ට බැරිවුණා. ඇදගත්තට බැරිවුණා.

අථ බෝ මාණවකා අමවිවා පාරිස්ථිතා කණ්ඩා ඉසිං උපසංකමිත්වා එතදෙවාවූ: “සෞත්ලී හදන්නේ හෝතු රක්ෂේ, සෞත්ලී හදන්නේ හෝතු රක්ෂේ”ති.

එතකොට පින්වත් තරුණයිනි, ඇමති පිරිස කණ්ඩ සම්බුද්ධියා ලහට ගිහින් මෙහෙම කිවිවා. “පින්වතුන් වහන්ස, රජතුමාට සෙතක් වේවා. පින්වතුන් වහන්ස, රජතුමාට සෙතක් වේවා” කියලා.

“සෞත්ලී හවිස්සති රක්ෂේ, අපි ව රාජා යදි අධෝ බුරප්ප. මුද්‍රාවිස්සති යාචනා රක්ෂේ විජිත. එත්තාචනා පයවි උදියිස්සති”ති.

“රජතුමාට සෙතක් වේවි, නමුත් යම් හෙයකින් රජතුමා ඔය ර්තලය යට දිසාවට මුදාහලොත්, රුෂ්ගේ රට යම්තාක් ද එතාක් ම පොලොට විනාග වෙලා යාවි.”

“සෞත්ලී හදන්නේ හෝතු රක්ෂේ, සෞත්ලී ජනපදස්සා”ති.

“පින්වතුන් වහන්ස, රජතුමාට සෙතක් වේවා. රටටත් සෙතක් වේවා.”

“සෞත්ලී හවිස්සති රක්ෂේ, සෞත්ලී ජනපදස්ස. අපි ව රාජා යදි උද්ධ. බුරප්ප. මුද්‍රාවිස්සති යාචනා රක්ෂේ විජිත. එත්තාචනා සත්තවස්සානි දේවෝ න වස්සිස්සති”ති.

“රජතුමාට සෙතක් වේවි, රටටත් සෙතක් වේවි, නමුත් යම් විදිහකින් රජතුමා ඔය ර්තලය උඩ දිසාවට මුදාහලොත්, රුෂ්ගේ විජිතය යම්තාක් ද එතාක් පුදේශයට සත් අවුරුදුක් ම වැසි වසින එකක් තැ.”

“සෞත්ලී හදන්තේ හෝතු රක්ෂේ, සෞත්ලී ජනපදස්ස, දේවෝ ව වස්සතු”ති.

“පින්වත් වහනස, රජතුමාට සෙතක් වේවා. රටත් සෙතක් වේවා. වැස්ස ද වසිවා.”

“සෞත්ලී හවිසසකි රක්ෂේ, සෞත්ලී ජනපදස්ස, දේවෝ ව වස්සස්සසකි. අපි ව රාජා ජේවියකුමාරේ බුරප්ප. පතිචියාපේතු, සෞත්ලී කුමාරෝ, පල්ලෝමෝ හවිසසති”ති.

“රජතුමාට සෙතක් වේවි, රටත් සෙතක් වේවි, වැස්සත් වසිවි, නමුත් රජතුමා ඔය ඊතලය දෙවු කුමාරයා කෙරෙහි පිහිටුවාවා. එතකොට කුමාරයාට සෙතක් වේවි. ලොමුඩහ ගැනීම් පමණක්වත් ඇති නොවේවි.”

අප බෝ මාණවකා, අමවිවා ඔක්කාකස්ස ආරෝවේසූ: “දේවෝ ජේවියකුමාරේ බුරප්ප. පතිචියාපේතු, සෞත්ලී කුමාරෝ පල්ලෝමෝ හවිසසති”ති. අප බෝ රාජා ඔක්කාකෝ ජේවියකුමාරේ බුරප්ප. පතිචියාපේසි. සෞත්ලී කුමාරෝ පල්ලෝමෝ හවි.

එතකොට පින්වත් තරුණයෙනි, ඇශ්වතිවරුන් ඔක්කාක ර්ජ්පුරුවන්ට මෙහෙම කිවිවා “දේවයන් වහනස, දෙවු කුමරා කෙරෙහි ඔය ඊතලය පිහිටුවාවා. කුමාරයට කරදරයක් වෙන්නේ නෑ. කුමාරයාට ලොමුඩහ ගැනුම් පමණක්වත් වෙන්නේ නෑ.” ඉතින් ඔක්කාක රජතුමා දෙවු කුමරා කෙරෙහි ඊතලය පිහිටෙවිවා. (ශ්‍රී දෙසට මූදා හැරියා) කුමාරයාට කරදරයක් වුණේ නෑ. ලොමුඩහගැනීම් ඇති වුණේ නෑ.

අප බෝ තසස රාජා ඔක්කාකෝ සීනෝ ස.විජ්‍යෝ ලෝමහචිජානෝ බුහ්මදණ්ඩෙන ත්‍රේනෝ මට්ටරුපි. ඩිතර. අදාසි. මා බෝ තුම්හේ මාණවකා අම්බටිය. මාණව. අතිබාල්හ. දාසිපුන්තවාදේන නිමමානෝථ. උභාරෝ සෝ කණ්නෝ ඉසි අහෝසි.

එතකොට ඔක්කාක රජතුමා හය වුණා. ස.විජ්‍ය වුණා. මවිල් කෙළින් වුණා. බුහ්මදණ්ඩෙන තරවටු කරණු ලැබුවා. මහුට මට්ටරුපි දියණිය දුන්නා. පින්වත් තරුණයෙනි, ඔය අම්බටිය මාණවකයා දාසපුනුවාදයෙන් දැඩි විදිහට පිරිහෙළන්න එපා. ඒ කණ්හ සංජිවරයා උදාර වූ කෙනෙක්.”

26. අථ ගෝ හගවා අම්බටිය මාණව. ආමත්තේසි: “ත. කිමිමක්කූසි අම්බටිය? ඉඩ බන්තියකුමාරෝ බ්‍රාහ්මණකක්කූය සද්ධි. ස.වාස. කප්පෙයා, තේසි. ස.වාසමන්වාය පුත්තොශ ජායේල, ගෝ සෝ බන්තිය කුමාරේන බ්‍රාහ්මණකක්කූය පුත්තොශ උප්පන්තොශ, අපි තු සෝ ලැසේල බ්‍රාහ්මණේසු ආසන. වා උදක. වා?ති, “ලැසේල හෝ ගෝතම” “අපි තු ත. බ්‍රාහ්මණා හෝපෙයු. සද්ධිවා එලිපාකේවා යක්කොශවා පාහුනේවා?ති” “හෝපෙයු. හෝ ගෝතම” “අපි තු ත. බ්‍රාහ්මණා මන්තේවාවේයු. වා නොවා?”ති. “වාවේයු. හෝ ගෝතම” “අපිතුෂ්ස ඉත්තීසු ආවට. වා අස්ස අනාවට. වා?”ති. “අනාවට. හි ස්ස හෝ ගෝතම” “අපි තු ත. බන්තියා බන්තියාහිසේකේන අහිසික්දවේයුති?” “නොහිද. හෝ ගෝතම” “ත. කිස්ස හේතු?” “මාතිනෝ හි හෝ ගෝතම අනුප්පන්තොශ”ති.

26. ඉතින් හාගාවතුන් වහන්සේ අම්බටිය මාණවකයා අමතා වදාලා. “පිනවත් අම්බටිය මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතත්තොශ? මෙහි ක්ෂතිය කුමාරයෙක් බ්‍රාහ්මණ දියණියක් සමග එකට වාසිය කරනවා නම්, ඔවුන් ගේ එකට වාසිය කිරීමෙන් දරුවෙක් ලැබෙනවා නම්, ඒ ක්ෂතිය කුමරයා නිසා බ්‍රාහ්මණ දියණියට උපන් දරුවා බ්‍රාහ්මණ සමාජය තුළ අසුනේන් සැළකීමත්, සංග්‍රහයෙන් සැළකීමත් ලබනවා ද?” “හවත් ගොතමයෙනි, ලැබෙනවා” “එතකොට බ්‍රාහ්මණයන් මලවුන් උදෙසා දෙන දානයේ දිත්, මංගලය දානයේ දිත්, යාග දානයේ දිත්, ආගන්තුක දානයේ දිත්, ඔහුට දන්පැන් දෙනවා ද?” “හවත් ගොතමයෙනි, ඔහු වළදවනවා ම යි.” “එ වගේ ම බ්‍රාහ්මණයන් ඔහුට වේද මන්ත්‍රයන් පාඩම් කරවනවා ද? තැද්ද?” “හවත් ගොතමයෙනි, පාඩම් කරවනවා ම යි.” “බමුණු දැරියන් හා විවාහ වීම වළක්වනවා ද? නො වළක්වනවා ද?” “හවත් ගොතමයෙනි, නො වළක්වනවා ම යි.” “එසේ තමුන්, ක්ෂතියවරුන් ඒ දරුවාට ක්ෂතිය අහිජේකයෙන් ඔවුනු පළන්දනවා ද?” “හවත් ගොතමයෙනි, මෙය නො වේම ය” “එකට හේතුව කුමක්ද?” “හවත් ගොතමයෙනි, මව පාර්ශවයෙන් ඔහු නිසිතැනට පැමිණ නැ.”

27. “ත. කිමිමක්කූසි අම්බටිය? ඉඩ බ්‍රාහ්මණ කුමාරෝ බන්තියකක්කූය සද්ධි. ස.වාස. කප්පෙයා, තේසි. ස.වාසමන්වාය පුත්තොශ ජායේල, ගෝ සෝ බ්‍රාහ්මණ කුමාරේන බන්තිය කක්කූය පුත්තොශ උප්පන්තොශ, අපි තු සෝ ලැසේල බ්‍රාහ්මණේසු ආසන. වා උදක. වා?”ති. “ලැසේල හෝ ගෝතම”

27. “පින්වත් අම්බටිය මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නො? මෙහි බූහ්මණ කුමාරයෙක් ක්ෂතිය දියණියක් සමග එකට වාසය කරනවා නම්, ඔවුන් ගේ එකට වාසය කිරීමෙන් දරුවෙක් ලැබෙනවා නම්, ඒ බූහ්මණ කුමරයා තිසා ක්ෂතිය දියණියට උපත් දරුවා බූහ්මණ සමාජය තුළ අසුනෙන් සැලකීමත්, සංග්‍රහයෙන් සැලකීමත් ලබනවා ද?” “හවත් ගෞතමයෙනි, ලැබෙනවා”

“අපි තු නශ බූහ්මණා හෝජේයු. සද්ධේ වා එලිපාකේ වා යක්කේ වා පාහුනේ වා?” ති. “හෝජේයු. හෝ ගෝතම”

“එතකොට බූහ්මණයන් මලවුන් උදෙසා දෙන දානයේ දිත්, මංගලය දානයේ දිත්, යාග දානයේ දිත්, ආගන්තුක දානයේ දිත්, ඔහුට දන්පැන් දෙනවා ද?” “හවත් ගෞතමයෙනි, ඔහු වළඳවනවා ම සි.”

“අපි තු නශ බූහ්මණා මන්නේ වාවෙයු. වා තෝ වා?” ති. “වාවෙයු. හෝ ගෝතම”

“එ වගේ ම බූහ්මණයන් ඔහුට වේද මන්ත්‍රයන් පාඩම් කරවනවා ද? තැද්ද?” “හවත් ගෞතමයෙනි, පාඩම් කරවනවා ම සි.”

“අපිතු’ස්ස ඉත්තීසු ආවට. වා අස්ස අනාවට. වා?” ති. “අනාවට. හි’ස්ස හෝ ගෝතම”

“බමුණු දැරියන් හා විවාහ වීම වළක්වනවා ද? තො වළක්වනවා ද?” “හවත් ගෞතමයෙනි, තො වළක්වනවා ම සි.”

“අපි තු නශ බන්තියා බන්තියාහිස්සේකේන අහිසික්ෂේවයුන්ති?” “තෝ හිද්. හෝ ගෝතම”

“එසේ නමුත්, ක්ෂතියවරුන් ඒ දරුවාට ක්ෂතිය අහිෂේකයෙන් ඔවුනු පළන්දනවා ද?” “හවත් ගෞතමයෙනි, මෙය තො වීම ය”

“තශ කිස්ස හේතු?” “පිතිතොහි හෝ ගෝතම අනුපපන්තො” ති.

“එකට හේතුව කුමක් ද?” “හවත් ගෞතමයෙනි, පිය පාර්ශවයෙන් ඔහු නිසිතුනට පැමිණ තැ.”

28. “ඉති බෝ අම්බටිය ඉත්තියා වා ඉත්ති. කරිත්වා පුරිසේන වා පුරිස. කරිත්වා බන්තියා ව සෙටියා, හිනා බාහ්මණා. ත. කිමිමණ්ඩසි අම්බටිය? ඉඩ බාහ්මණා බාහ්මණ. කිස්මිවි දේව පකරණේ බුරමුණේඩ. කරිත්වා අස්සපුවෙන වධිත්වා රචියා වා නගරා වා පබ්බාජෙයු, අපි නු සෝ ලැසේඋ බාහ්මණේසු ආසන. වා උදක. වා?”ති. “නො හිද. සෝ ගෝතම”

28. මෙසේ පිත්වත් අම්බටිය, ස්ත්‍රීයක හා තවත් ස්ත්‍රීයක සැසදුවත්, පුරුෂයෙකු හා තවත් පුරුෂයෙකු සැසදුවත් ග්‍රේෂ්ප වන්නේ ක්ෂත්‍රීයයන් ම යි. ඩින වන්නේ බාහ්මණයන් ම යි. පිත්වත් අම්බටිය, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? මෙහි බාහ්මණවරු කිසියම් වරදකට තවත් බමුණෙකුට හිස මූඩු කරවල, හිසෙහි අඟ තවරලා, රටෙන් හරි නගරයෙන් හරි පිවුවහල් කරනවා. එතකොට ඔහු බාහ්මණ සමාජයේ ආසනයෙන් හෝ දන්පැන්වලින් හෝ සැලකිලි ලබනවා ද?” “හවත් ගොතමයෙනි, මෙය නොවේමයි”

“අපි නු න. බාහ්මණා හෝජයු. සඳ්ධේ වා එළිපාකේ වා යක්කේ වා පාහුනේ වා?”ති “නො හිද. සෝ ගෝතම”

“එතකොට බාහ්මණයන් මලවුන් උදෙසා දෙන දානයේ දිත්, මංගලය දානයේ දිත්, යාග දානයේ දිත්, ආගන්තුක දානයේ දිත්, ඔහුට දන්පැන් දෙනවා ද?” “හවත් ගොතමයෙනි, මෙය නොවේමයි”

“අපි නු න. බාහ්මණා මන්නේ වාවෙයු. වා නො වා?”ති. “නො හිද. සෝ ගෝතම.”

“ප්‍ර වගේ ම බාහ්මණයන් ඔහුට වේද මන්ත්‍රයන් පාඩිමි කරවනවා ද? තැද්ද?” “හවත් ගොතමයෙනි, මෙය නොවේමයි”

“අපි නු’ස්ස ඉත්තිසු ආවට. වා අස්ස අනාවට. වා?ති.” “ආවට. හි’ස්ස සෝ ගෝතම.”

“බමුණු දැරියන් හා විවාහ වීම වළක්වනවා ද? නො වළක්වනවා ද?” “හවත් ගොතමයෙනි, වළක්වනවා ම යි.”

29. “ත. කිමිමණ්ඩසි අම්බටිය? ඉඩ බන්තියා බන්තිය. කිස්මිවිදේව පකරණේ බුරමුණේඩ. කරිත්වා අස්සපුවෙන වධිත්වා රචියා වා නගරා වා

පබ්බාජේයුණු, අපි තු සෝ ලෙශේල බාහ්මණේසු ආසනා වා උදකං වා?ති” “ලෙශේල හෝ ගෝතම්.”

පින්වත් අම්බටිය, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතනතේ? මෙහි ක්ෂතියවරු කිසියම් වරදකට තවත් ක්ෂතියෙකුට හිස මූඩු කරවල, හිසේහි අඟ තවරලා, රටෙන් හරි තගරයෙන් හරි පිටුවහල් කරවනවා. එතකොට මහු බාහ්මණ සමාජයේ ආසනයෙන් හෝ දන්පැන්වලින් හෝ සැලකිලි ලබනවා ද? “හවත් ගොතමයෙනි, ලැබෙනවා”

“අපි තු නං බාහ්මණා හෝජේයුණු සඳ්ධේ වා එලිපාකේ වා යක්කේ වා පාහුනේ වා?ති” “හෝජේයුණු හෝ ගෝතම්.”

“එතකොට බාහ්මණයන් මලවුන් උදෙසා දෙන දානයේ දිත්, මංගලය දානයේ දිත්, යාග දානයේ දිත්, ආගත්තුක දානයේ දිත්, මහුව දන්පැන් දෙනවා ද?” “හවත් ගොතමයෙනි, මහු ව්‍යුහවනවා ම සි.”

“අපි තු නං බාහ්මණා මන්නේ වාවෙයුණු වා තෝ වා?”ති. “වාවෙයුණු හෝ ගෝතම්.”

“ශ්‍රී වගේ ම බාහ්මණයන් මහුව වේද මන්ත්‍රයන් පාචම් කරවනවා ද? තැද්ද?” “හවත් ගොතමයෙනි, පාචම් කරවනවා ම සි.”

“අපි තු’ස්ස ඉත්පිළු ආවටං වා අස්ස අනාවටං වා?”ති. “අනාවටං නි’ස්ස හෝ ගෝතම්.”

“බමුණු දැරයන් හා විවාහ වීම ව්‍යුහවනවා ද? නො ව්‍යුහවනවා ද?” “හවත් ගොතමයෙනි, නො ව්‍යුහවනවා ම සි.”

“එත්තාවතා බෝ අම්බටිය බත්තියෝ පරමතිහිනතං පත්තො හෝති, යදේව නං බත්තියා බුරමුණ්ඩි. කරිත්වා අස්සපුවෙන වධින්වා රටියා වා තගරා වා පබ්බාජේන්ති. ඉති බෝ අම්බටිය යදා බත්තියෝ පරමතිහිනතං පත්තො හෝති, තදාපි බත්තියා’ව සේවියා තිතා බාහ්මණා.

පින්වත් අම්බටිය, මෙපමණකින් ම ක්ෂතියයා අතිශයින් ම නිහිනබවට පත් වෙනවා. ඒ කියන්නේ ක්ෂතිවවරුන් මහුව හිස මූඩු කරවල, හිසේහි අඟ

තවරලා, රටෙන් හරි නගරයෙන් හරි පිටුවහල් කරනවා. අම්බටිය, ඔය විදිහට යම් කලෙක ක්ෂතියයා අතිශයින් ම නිහින බවට පත් වෙලා හිටියත් එවිලේදීන් ක්ෂතියයා ම දි ග්‍රේෂ්‍ය වන්නේ. බාහ්මණයන් හින දි.

30. බ්‍රහ්මනා'පි අම්බටිය සන්කුමාරේන ගාලා හාසිතා:

30. අම්බටියය, සන්කුමාර බ්‍රහ්මයා විසිනුත් මේ ගැන ගාලාවක් පවසලා තියෙනවා.

බත්තියෝ සෙටියෝ ජන්තස්ම්.
යේ ගොත්තපටිසාරිනෝ,
විජ්ජාවරණසම්පන්නෝ
සෝ සෙටියෝ දේවමානුසේති

ගෝනු පිළිවෙල අනුව සිය පරපුර අතීතයට යොමු කොට විමසා බැවිවොත් ජනයා අතර ග්‍රේෂ්‍ය වන්නේ ක්ෂතියයා ම දි. යමෙක් විජ්ජාවරණ දෙකෙන් (අවබෝධය හා ඊට අනුව හැසිරීම) යුක්ත තම්, ඔහු තමයි දෙවි මතිසුන් අතර ග්‍රේෂ්‍ය වන්නේ.

සා බෝ පනේසා අම්බටිය බ්‍රහ්මනා සන්කුමාරේන ගාලා පූජිතා නො දුර්ගිතා, පූභාසිතා නො දුබිභාසිතා, අන්ථසංහිතා නො අනත්ථසංහිතා, අනුමතා මයා. අහම්ප අම්බටිය එව්. වදාම්:

පින්වත් අම්බටිය, සන්කුමාර බ්‍රහ්මයා විසින් ඔය ගාලාව මැනැවින් ම පවසන ලද දෙයක්. නො මතා ලෙස කියු ගාලාවක් නොවේ. පූභාෂිත දෙයක්. දුර්භාෂිතයක් නොවේ. අර්ථ සහිත වූ දෙයක්. අනර්ථ සහිත දෙයක් නොවේ. මා විසින් අනුමත කරල තියෙන්නේ. අම්බටිය, මමත් ඒ විදිහට තමයි පවසන්නේ.

බත්තියෝ සෙටියෝ ජන්තස්ම්.
යේ ගොත්තපටිසාරිනෝ,
විජ්ජාවරණසම්පන්නෝ
සෝ සෙටියෝ දේවමානුසේති.

ගෝතු පිළිවෙළ අනුව සිය පරපුර අතීතයට යොමු කොට විමසා බැව්වොත් ජනයා අතර ග්‍රේෂ්‍ය වන්නේ ක්ෂතියයා මයි. යමෙක් විෂ්ජාවරණ දෙකෙන් (අවබෝධය හා ර්ව අනුව හැසිරීම) යුතුත තම්, ඔහු තමයි දෙවි මිතිපුන් අතර ග්‍රේෂ්‍ය වන්නේ.

භාණ්ඩාරෝපයමෝ පළමු වෙනි බණවරයි

31. “කතම් පන ත භෞ ගෝතම වරණ්, කතමා ව පන සා විෂ්ජා?” ති. “න බෝ අම්බටිය අනුත්තරාය විෂ්ජාවරණසම්පදාය ජාතිවාදෝ වා වූවිවති ගොත්තවාදෝ වා වූවිවති මානවාදෝ වා වූවිවති: අරහසි වා ම ත්ව. න වා ම ත්ව. අරහසිති. යත්ම බෝ අම්බටිය ආචාරෝ වා භෞති, විවාහෝ වා භෞති, ආචාරවිවාහෝ වා භෞති, එත්ලේන වූවිවති ජාතිවාදෝ වා ඉතිපි, ගොත්තවාදෝ වා ඉතිපි, මානවාදෝ වා ඉතිපි: අරහසි වා ම ත්ව. න වා ම ත්ව. අරහසිති. යෝ හි කේෂ් අම්බටිය ජාතිවාදවිනිබද්ධා වා ගොත්තවාදවිනිබද්ධා වා මානවාදවිනිබද්ධා වා ආචාරවිවාහවිනිබද්ධා වා, ආරකා තෝ අනුත්තරාය විෂ්ජාවරණසම්පදාය, පහාය බෝ අම්බටිය ජාතිවාදවිනිබද්ධා වා ගොත්තවාදවිනිබද්ධා වා අනුත්තරාය විෂ්ජාවරණසම්පදාය සවිෂ්ටිකිරියා භෞති” ති.

31. “හවත් ගොතමයෙනි, ඒ වරණ කියන්නේ මොකක් ද? ඒ විද්‍යාව කියන්නේ මොකක් ද?” “පින්වත් අම්බටිය, අනුත්තර වූ විෂ්ජාවරණ සම්පත්තියෙහි දී “නුඩ මට සුදුසු යි කියල භෞ නුඩ මට තුසුදුසු යි කියල භෞ ජාතිවාදය කරා කරන්නේ නෑ. ගෝතුවාදය කරා කරන්නේ නෑ. මැතිම් වාදය කරා කරන්නේ නෑ. තමුත් පින්වත් අම්බටිය, යම් තැනක ආචාරයක් වෙනවාද, විවාහයක් වෙනවා ද, ආචාරවිවාහයක් වෙනවා ද අන්න එතැන දී නම් නුඩ මට සුදුසු යි කියල භෞ නුඩ මට තුසුදුසු යි කියල භෞ කරනවාද, එකටයි ජාතිවාදය කියන්නේ. එකට තමයි ගෝතුවාදය කියන්නේ. එකට තමයි මැතිම්වාදය කියන්නේ. පින්වත් අම්බටිය, යම් කිසි කෙනෙක් ජාතිවාදයට බැඳිල ගිහින් භෞ ගෝතුවාදයට බැඳිල ගිහින් භෞ මැතිම් වාදයකට බැඳිල ගිහින් භෞ ආචාරවිවාහයකට බැඳිල ගිහින් භෞ ඉන්නවා ද, මවුන් අනුත්තර වූ විෂ්ජාවරණ සම්පත්තියෙන් දුරුවෙලා ම යි ඉන්නේ. පින්වත් අම්බටිය, ජාතිවාදයට ඇති බැඳිමත්, ගෝතුවාදයට ඇති බැඳිමත්,

මැනීමවාදයට ඇති බැඳීමත්, ආචාර්යාභාෂයට ඇති බැඳීමත් අත්හැරල තමයි අනුත්තර වූ විෂ්ඨාචරණ සම්පත්තියෙහි සාක්ෂාත් කිරීම තියෙන්නේ.

32. “කතම් පන ත් සෝ ගොතම වරණ්? කතමා ව සා විෂ්ඨා?” නි “ඉත් අම්බටිය තථාගතෝ ලෝකේ උප්පත්ති අරහ. සම්මාසම්බුද්ධෝ විෂ්ඨාචරණසම්පත්තිනෝ පුළුගතෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසදුම්ම සාරලී සත්ථා දේවමනුස්සාන. බුද්ධෝ හගවා. සෝ ඉම. ලෝක. සදේවක. සමාරක. සඛුහ්මක. සස්සමණභාහ්මණ්. පත්. සදේවමනුස්ස. සය. අහි ස්ක්‍රාය-ස්ක්‍රාය පවෙදේති. සෝ ධම්ම. දේසේති ආදිකලුණාණ. මත්කෙඩිකලුණාණ. පරියෝසානකලුණාණ. සාත්ථ. සබෘජ්ජතන. කොට්ඨාසිපරිපුණාණ. පරිසුද්ධි, බහ්මවරිය. පකාසේති.

32. “හවත් ගොතමයෙනි, ඒ වරණ කියන්නේ මොකක් ද? ඒ විද්‍යාව කියන්නේ මොකක් ද?” “හින්වත් අම්බටිය, මෙහි අරහත් වූ සම්මාසම්බුද්ධ වූ විෂ්ඨාචරණසම්පත්ත්න වූ පුළුගත වූ ලෝකවිදු වූ අනුත්තර පුරිසදුම්ම සාරලී වූ, සත්ථා දේවමනුස්සාන. වූ, බුද්ධ වූ, හගවා වූ තථාගතයන් වහන්සේ ලෝකයෙහි උපත ලබනවා. උන්වහන්සේ දේවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බහුන් සහිත වූ, ගුමණ බමුණන් සහිත වූ දේවිමිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු මේ ලෝකය තමා විසින් උපදවා ගත් විභිජට ස්ක්‍රායයෙන් සාක්ෂාත් කරලා ලෝකයට කියා දෙනවා. උන්වහන්සේ දහම් දෙසනවා. ආරම්භය කලුණාණ වූත්, මැද කලුණාණ වූත්, අවසානය කලුණාණ වූත්, අර්ථ සහිත වූත්, පැහැදිලි ප්‍රකාශනවලින් යුතු වූත්, මුළුමණ්න් ම පිරිපුන් පිරිසිදු බඩසර ප්‍රකාශ කරනවා.

33. ත් ධම්ම. සුරුණාති ගහපති වා ගහපතිපුන්තෝ වා අස්ක්‍රාන්තරස්ම්. වා කුලේ ප-වාජාතෝ. සෝ ත් ධම්ම. සුත්වා තථාගතෝ සද්ධි. පටිලහති. සෝ තෙන සද්ධාපටිලාසේන සමන්නාගතෝ ඉති පටිස-වික්බති: “සම්බාධෝ සරාවාසෝ රජෝපලෝ. අඛොකාසෝ පැබැජ්ජා. නයිද. සුකර. අගාර. අජ්කධාවසතා එකන්තපරිපුණාණ. එකන්තපරිසුද්ධ. සංබලිත. බුහ්මවරිය. වරිත්. යත්තුතාහ. කෝසමස්සු. විනාරෙන්වා කාසායාති වත්ථානි අ-ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරිය. පැබැජ්ජා”න්ති.

33. එතකොට ගහපතියෙක් වේවා, ගහපති පුතුයෙක් වේවා කවර හෝ කුලයක උපන් කෙනෙක් වේවා ඒ ධර්මය අසනවා. මහු ඒ ධර්මය අසලා තථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුද්ධාව උපදවා ගත්තවා. ඉතින් මහු ඒ ගුද්ධාලාහයෙන් යුත්ත වෙලා මේ විදිහට තුවණින් කළුපතා කරනවා. “ගිහි

ගෙදර වාසය කිරීම හරිම කරදරයක්. කෙලෙස් වැඩින මාවතක්. තමුත් පැවිදි තීවිතය ආකාසය වගේ. ගිහි ගෙදර වාසය කරමින් මුළුමණින් ම පිරිපුන්, මුළුමණින් ම පිරිසිදු, සූදෝසූදු බමසර වසනවා යන කරණ ලෙහෙසි එකක් නොවේ. ඒ නිසා ම. කෙසේ රුවුල් බාලා, කසාවත් පොරොවා ගෙන ගිහිගෙයින් නික්ම පැවිද්දට ඇතුළත් වෙන එක තමයි භෞද” කියලා.

සේ අපරේන සමයෙන අප්ප. වා හෝගක්බන්ධ. පහාය මහන්ත. වා හෝගක්බන්ධ. පහාය අප්ප. වා සූතිපරිවච්ච. පහාය මහන්ත. වා සූතිපරිවච්ච. පහාය කේසමස්සූ. වහාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි අ-ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරය. පබ්බජනි. සේ ඒව. පබ්බජනෝ සමානෝ පාතිමොක්බස.වරස.වුනෝ විහරති, ආවාරගොවරසම්පන්නෝ, අණුමන්තේසූ වත්තේසූ හයදස්සාවී. සමාදාය සික්බති සික්බාපදේසූ, කායකම්මවචම්මෙන සමන්නාගනෝ කුසලේන, පරිසුද්ධාජීවෝ, සීලසම්පන්නෝ, ඉන්දියේසූ ගුත්තද්වාරෝ, හෝජනෝ මත්තජ්ජූ, සතිසම්පත්ස්ක්දෙන සමන්නාගනෝ සන්තුවියෝ.

මහු පස්සේ කාලෙක ස්වල්ප වූ හෝග සම්පත් අත්හරිනවා. මහත් වූ හෝග සම්පත් අත්හරිනවා. ස්වල්ප වූ තැදැයන් අත්හරිනවා. මහත් වූ තැදැයන් අත්හරිනවා. කෙසේ රුවුල් බාල, කසාවත් පොරොවා ගෙන ගිහි ගෙයින් නික්ම පැවිදි තීවිතයට පත් වෙනවා. මහු මය විදිහට පැවිද්දෙක් වෙලා ප්‍රාතිමෝක්ෂ ස.වර සීලයෙන් (පැවිද්දෙක් විභින් රකගත යුතු නිවනට උපකාරී වන උතුම සීලපදවලින්) ස.වරව ඉන්නවා. යහපත් ඇවැනුම් පැවිනුම්වලින් යුතු වෙනවා. අණුමාතු වූ වරදෙහි පවා හය දකිනවා. සික්ෂාපදවල සමාදන්ව හික්මෙනවා. කුසලසහගත කායකරුමයෙන් හා වචකරුමයෙන් යුතු වෙනවා. පිරිසිදු ආජීවයෙන් යුතු වෙනවා. සීල්වන් වෙනවා. අකුසලයෙන් වැළකු දොරටු ඇතුව ඉන්නවා. තුවණින් සළකා ආහාර ගන්නවා. සිහිතුවණින් යුතුව ඉන්නවා. ලද දෙයින් සතුවුව ඉන්නවා.

34. කජ්ජ්ව අම්බටිය සික්වූ සීලසම්පන්නෝ හෝති? ඉඩ අම්බටිය සික්වූ පාණාතිපාත. පහාය පාණාතිපාතා පටිවිරයෝ හෝති. නිහිතදැන්වෝ නිහිතසන්ලෝ ලත්තේ දෙපත් සාබ්ඩාණ්ඩුතහිතාතුකම්පි විහරති. ඉදම්පි ස්ස හෝති සීලසම්.

34. පින්වත් අම්බටිය, සික්ෂාව සීලයෙන් යුත්ත වන්නේ කොහොම ද? පින්වත් අම්බටිය, මෙහි සික්ෂාව සතුන් මැරිම අත්හැර දාල සතුන් මැරිමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දුඩු මූගරු අත්හැර දාල, අවි ආයුධ බැහැර කරලා, පවට

ලැංජා ඇතිව ඉන්නවා. සතුන් කෙරේහි දායාවන්ත වෙනවා, සියව් ප්‍රාණීන් කෙරේහි හිතානුකම්පිව වාසය කරනවා. මෙයත් මහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

අදින්නාදාන. පහාය අදින්නාදානා පටිචිරතෝ හෝති. දින්නාදාසී දින්නපාටිකංචි අලේනේන පූච්චනේන අන්තනා විහරති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මිං.

නුදුන් දේ ගැනීම අත්හැරලා නුදුන් දේ ගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දුන් දේ පමණක් පිළිගන්නවා. දුන් දේ පමණක් පිළිගනු කැමති වෙනවා. සෞර රහිත සිතින් යුතු වූ පිරිසිදු සිතින් යුතු වූ ජීවිතයකින් වාසය කරනවා. මෙයත් මහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

අඩංගුමවරිය. පහාය බුජුමවාරී හෝති. ආරාවාරී විරතෝ මේලුනා ගාමධම්මා. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මිං.

අඩංගුමවාරී බව අත්හැරලා බුජුමවාරීව ඉන්නවා. ලාමක දෙයක් වූ මෙලුනා සේවනයෙන් වැළකී එය දුරින් ම දුරුකර දමනවා. මෙයත් මහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

මුසාවාදු. පහාය මුසාවාදා පටිචිරතෝ හෝති. ප-වවාදී ස-වසන්ධේ උපතෝ උපතෝ ප-වයිකෝ අවිසංවාදකෝ ලෝකස්ස. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මිං.

බොරු කීම අත් හැරල, බොරු කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. සත්‍යය කථා කරනවා. ඇත්තෙන් ඇත්ත ගලපනවා. ස්ථිරව පිහිටලා කථාකරනවා. පිළිගත හැකි දේ කථා කරනවා. ලෝකයාව රවවන්නේ තැ. මෙයත් මහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

පිසුණු. වාව. පහාය පිසුණාය වාවාය පටිචිරතෝ හෝති. ඉතෝ යුත්වා න අමුතු අක්බාතා ඉමෙසම්සේදාය. අමුතු වා යුත්වා න ඉමෙස. අක්බාතා අමුසම්සේදාය. ඉති හිත්නාතා. වා සත්ධාතා ස-හිතාතා. වා අනුප්පදාතා. සමග්ගාරාමෝ සමග්ගරතෝ සමග්ගනනදී සමග්ගතරණී. වාව. භාසිතා හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මිං.

කේලාම කීම අත්හැරලා කේලාම කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙතැනින් අහලා මේ අය බිඳවන්නට අතන කියන්නේ තැ. අතනින් අහලා ඒ උදවිය බිඳවන්නට මෙතැන කියන්නේ තැ. මේ අයුරින් බිඳුනු උදවිය සමගි කරවනවා.

සමගි වූවන්ට අනුබල දෙනවා. සමගි වූවන් හා වාසයට කුමති යි. සමගි වූවන් හා එක්ව වසනවා. සමගි වූවන් සමඟ සතුවූ වෙනවා. සාමය උදේසා සාමකාමී වවන කතා කරනවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

එරුස් වාච පහාය එරුසාය වාචාය පටිවිරතෝ හෝති. යා සා වාචා තොලා කණ්නසුබා පෝමනීයා හදයාගමා පෝරි බහුජනකන්තා බහුජනමනාපා, තථාරුපි වාච හාසිතා හෝති. ඉදුමිශ්ස හෝති සීලස්ම්.

පරුෂ වවනය අත්හැරලා පරුෂ වවනයෙන් වැළකී ඉන්නවා. යම් වවනයක් දොස් රහිත නම්, කණට සැප නම්, ආදරවන්ත නම්, හඳයාගම නම්, ශිෂ්ට සම්පන්න නම්, බොහෝ ජනයා කුමති නම්, බොහෝ ජනයාට ප්‍රියමනාප නම් එබදු වූ වවන පවසනවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

සම්ප්‍රපලාප පහාය සම්ප්‍රපලාපා පටිවිරතෝ හෝති. කාලවාදී හැතවාදී අත්පවාදී ධම්මවාදී විනයවාදී, තිධානවති. වාච හාසිතා හෝති කාලේන සාපදේස් පරියන්තවති. අත්පසංහිත. ඉදුමිශ්ස හෝති සීලස්ම්.

තේරුමක් තැකි කතා බහ අත් හැරලා තේරුමක් තැකි කතා කීමෙන් වැළකී සිටිනවා. කල් යල් බලා කථා කරනවා. ඇත්ත කතා කරනවා. අර්ථවන් දෙය කතා කරනවා. ධර්මය ම කථා කරනවා. විනය ම කථා කරනවා. සිත්හි ලා දරාගැනීමට සුදුසු, වෙලාවට ගැලපෙන උපදේශ සහිත වූ, මදිපාඩුකම් තො තබා, ප්‍රමාණවන් පරිදි, දෙලොව යහපත පිණිස වූ දේ පවසනවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

35. බිජගාමහුතාගාමසමාරම්භා පටිවිරතෝ හෝති. ඒකභත්තිකෝ හෝති රත්තුපරතෝ පටිවිරතෝ විකාලහෝජනා. න-වගීතවාදිත-විසුකදස්සනා පටිවිරතෝ හෝති. මාලාගන්ධිලේපනධාරණමණ්ඩන-විෂයනවානා පටිවිරතෝ හෝති. උ-වාසයනමනාසයනා පටිවිරතෝ හෝති. ජාතරුපරජන පටිග්ගහණා පටිවිරතෝ හෝති. ආමකඩන්ද පටිග්ගහණා පටිවිරතෝ හෝති. ආමකමංස පටිග්ගහණා පටිවිරතෝ හෝති. ඉත්තීකුමාරික- පටිග්ගහණා පටිවිරතෝ හෝති. දායිදාසපටිග්ගහණා පටිවිරතෝ හෝති. අජේළකපටිග්ගහණා පටිවිරතෝ හෝති. කුකුවසුකරපටිග්ගහණා පටිවිරතෝ හෝති. හත්පිගාවස්සවළව-පටිග්ගහණා පටිවිරතෝ හෝති. බෙන්තවන්ප්‍රූපටිග්ගහණා පටිවිරතෝ

හෝති. දුනේයාපහිණුගමනාතුයෝගා පටිචිරතොශ හෝති. කයවික්කයා පටිචිරතොශ හෝති. තුලාකුවකංසකුවමානකුව පටිචිරතොශ හෝති. උක්කෝවනවක්ද්වනතිකතිසාචියෝගා පටිචිරතොශ හෝති. ජේදනවබන්ධන-විපරමෝසංඟාලෝපසහසාකාරා පටිචිරතොශ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

35. පැලවෙන බීජ හා පැල වුණ ගස් කොළන් විනාශ කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. එක් වරුවේ බොජ්න් වළදනවා. රාත්‍රී ආහාරයෙන් වැළකී විකාල හෝත්නයෙන් වැළකී ඉන්නවා. තැවුම්, ගැයුම්, වැයුම් හා විසුක දරුණනයන් තැරුණීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මල් සුවද විලවුන් දැරීමෙන් ද ඇහපත සැරසීමෙන් ද විසිතුරු වස්ත්‍රාහරණයෙන් සැරසීමෙන් ද වැළකී ඉන්නවා. ප්‍රමාණය ඉක්ම වූ උස් ආසන ද වටිනා සුබෝපහෝගී ආසන ද පරිහරණයෙන් වැළකී ඉන්නවා. රන් රිදී මිල මුදල පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. අමු ධානාය පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. අමු මස්පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ස්ත්‍රීන්, කුමරියන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දැසි දස්සන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. එංඩුවලටවන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. කුකුලන් උරන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ඇතුළු ගවයන් අසුන් වෙළඳුන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. කෙන් වතු පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ශිභි කටයුතු සඳහා දුත මෙහෙවර කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. වෙළඳෙළදාම කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. තරාදියෙන් රවවීම, නො වටනා දෙයින් රවවීම, මිනුමෙන් රවවීම යන මෙයින් වැළකී ඉන්නවා. අල්ලස් ගෙන හිමිකරුවන් ගේ දේ අහිමි කිරීම, වංචා කිරීම, බාලදේ වටිනා දේ හැරියට පෙන්වීම, ආදී නොයෙක් වංචික දෙයින් වැළකී ඉන්නවා. අත්පා කුළීම මැරීම බන්ධන කිරීම් මං පැහැරගැනීම්, ගම් පැහැර ගැනීම් ආදී සැහැසි දෙයින් වැළකී සිටිනවා. මෙයන් මහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

36. යථා වා පන්කේ හොත්තොශ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයාන් හෝත්නාන් භූංජ්ඩීන්වා තේ එවරුප. බීජගාමහුතගාමසමාරම්භ. අනුයුත්තා විහරන්ති සෙයාලිදං: මූලධිජ. බන්ධවිජ. එවිජ. අග්‍රවිජ. බීජධිජමේව පන්ඩ්චමං. ඉති වා ඉති එවරුපා බීජගාමහුතගාමසමාරම්භා පටිචිරතොශ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

36. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ විදිහේ පැලවෙන දේ හා ගස් කොළන් ආදිය වනසම්තන් ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ මූලින් පැලවෙන දේවල්, කදින්

පැලවෙන දේවල්, පුරුශීන් පැලවෙන දේවල්, දළුලෙන් පැලවෙන දේවල්, බිජුවරින් පැලවෙන දේවල් යන ආදිය වනසපින් ඉන්නවා. ගස් කොළන් සිද්ධීම් ආදි මෙවැනි දේවල්වලිනුත් මෙවැනි වෙනත් දේවල්වලිනුත් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

37. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි භූජ්ජීන්වා තේ ඒවරුප. සන්නිධිකාරපරිහෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද.: අන්නසන්නිධි. පානසන්නිධි. වත්ථසන්නිධි. යානසන්නිධි. සයනසන්නිධි. ගන්ධසන්නිධි. ආමිසසන්නිධි.. ඉති වා ඉති ඒවරුපා සන්නිධිකාරපරිහෝගා පට්චිරනෝ හෝති. ඉදුමිෂ'ස්ස හෝති සිලස්මි.

37. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාර වූ දේ රස්කරගෙන පරිහෝග කරමින් වාසය කරනවා. ඒ කියන්නේ කුම වර්ග රස් කරලා තියාගන්නවා. බිම වර්ග රස් කරලා තියාගන්නවා. වස්තු රස් කරලා තියාගන්නවා. යාන වාහන රස් කරලා තියාගන්නවා. ඇද පුවු මේස රස් කරලා තියාගන්නවා. සුවද වර්ග රස් කරලා තියාගන්නවා. තවත් ආමිස රස් කරලා තියාගන්නවා. මෙවැනි හෝ මෙවැනි වෙනත් දේවල් හෝ රස්කරගෙන පරිහරණය කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

38. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි භූජ්ජීන්වා තේ ඒවරුප. විසුකදස්සනා අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද.: න-ව. ගිත. වාදිත. පෙක්බ. අක්බාන. පාණිස්සර. වේතාල. කුම්භපූන. සෝහනක. වණ්ඩාල. ව-ස. දේවන. හත්ථියුද්ධ. අස්සයුද්ධ. මහිසයුද්ධ. උසහයුද්ධ. අජයුද්ධ. මෙණ්ඩයුද්ධ. කුක්කුටයුද්ධ. වට්ටකයුද්ධ. දණ්ඩයුද්ධ. මුට්ඩයුද්ධ. නිබ්බුද්ධ. උයෝද්ධික. බලග්ග. සේනාබුහ. අනීකදස්සන. ඉති වා ඉති ඒවරුපා විසුකදස්සනා පට්චිරනෝ හෝති. ඉදුමිෂ'ස්ස හෝති සිලස්මි.

38. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයේ විසුක දරුණයන් නැරඹීමෙහි යෙදිල ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ නැවුම්, ගැයුම්, වැයුම්, නාවක, පැරණි කජා රඟදැක්වීම්, අන්තාල ගසා නැවීම්, වේතාල නැවීම්, බෙර වාදන කිරීම්,

රහමඩලෙහි දේවතාවන්ට පූජා පිණිස තැවීම්, උණ ගසින් කරන ක්‍රිඩා, මිනි ඇට මැද තබා වටකොට තැවීම්, ඇත් යුධ බැලීම්, අශ්ව යුධ බැලීම්, ගොන් පොර බැලීම්, එඟ පොර බැලීම්, බැවැල පොර බැලීම්, කුකුල පොර බැලීම්, වටු පොර බැලීම්, පොවි හරඹ බැලීම්, මිටි හරඹ බැලීම්, මල්ලව පොර බැලීම්, යුධ සේනා බලන්ට යැම, බලසෙන් ගණන තැන් බලන්ට යාම, බලසෙනහ විසිරුවන තැන් බලන්ට යාම ආදී දේවල්වල යෙදෙමින් ඉන්නවා. මෙවැනි දේවල්වලිනුත් මෙවැනි වෙනත් දේවල්වලින් යුතු විසුක දරුණා තැරුණීම්වලින් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

39. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හුණුජීත්ත්වා තේ එවරුප. ජ්‍රත්ප්පමාදවියානානුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති - සෙයාලීදං: අවියපදං දසපදං ආකාසං පරිභාරපලං සන්තිකං බලිකං සටිකං සලාකහන්ථං අක්බං පංගවිරං වංකකං මොක්බවිකං විංගුලකං පත්තාල්හකං රථකං ධනුකං අක්බරිකං මනොසිකං යථාවත්තං. ඉති වා ඉති එවරුපා ජ්‍රත්ප්පමාදවියානානුයෝගා පටිවිරතෝ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

39. ඒ වගේ ම ඇතැම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල තමාව ප්‍රමාදයට පත් කරවන මේ ආකාර වූ සුදු කෙළියෙන් කල් යවනවා. ඒ කියන්නේ හතරස් කොටු අවකින් යුතුව කරණ සුදුව, කොටු දහයකින් කරන සුදුව, අහසේ රු අදිමින් කරන සුදුව, කොටු පැනීමෙන් කරණ සුදුව, සන්තික තම් වූ සුදුව, දාදු කුටයෙන් කරන සුදුව, කල්ලි ගැසුම, බුරුවා ගැසීම, ගුල කෙළිය, තලා පිළිම, කරණම් ගැසීම, මුරුරක් ගෙන උඩ යට වැවෙන පරිදි උඩට ගැසීම, කොළවලින් කළ ගොටුවලින් තරහෙට වැලි මැනීම, කුඩා රිය තරහ, කුඩා දුනුවලින් විදීමේ තරහ, අකුරු ලිවීමේ සෙල්ලම, සිතු දේ කියන සෙල්ලම, විකලාංග අනුකරණයෙන් හිනැස්සීමේ සෙල්ලම ආදී දේ කිරීමයි. මේ දෙයිනුත් මෙවැනි තවත් දේවල් ඇත්තම් එයිනුත් වැළකී ප්‍රමාදයට පත්වන සුදුවෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

40. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හුණුජීත්ත්වා තේ එවරුප. උ-වාසයනමහාසයන. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීදං: ආසන්දං පල්ලෙංකං ගොනකං වින්තකං පටිකං පටලිකං තුලිකං විකතිකං උද්දලෝම්. ඒකන්තලෝම් කට්ටිස්සං කෝසෙයාං කුත්තකං හත්ථන්ථරං අස්සන්ථරං රථන්ථරං අභින්ප්පවේණ්. කාදලිම්ගපවරප-ව-

ත්වරණ සඳහාතර-ඡද උපනෝලෝහිතකුපධානා. ඉති වා ඉති ඒවරුපා උ-වාසයනමහාසයනා පටිචිරනෝ හෝති. ඉදීමිශ'ස්ස හෝති සිලස්මේ.

40. ඒ වගේ ම ඇතැම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරවූ පමණ ඉකමවා උස්වූ ආසනත් වටිනා සුබෝපහෝගී ආසනත් පරිහරණය කරනවා. ඒ කියන්නේ දිග හාන්සි පුවු, කවිචි, ලොකු පලස් යෙදු ආසන, විසිතුරු ගෙත්තම් කළ එහි ලොම් ඇතිරිලි, සුදු එහි ලොමින් කළ ඇතිරිලි, මල යෙදු එහි ලොමින් කළ ඇතිරිලි, සුඩින් යෙදු මෙවට, සත්ව රුපවලින් සැරසු එහි ලොමින් ඇතිරිලි, මුළුමණින්ම එහි ලොමින් කළ ඇතිරිලි, රත් තුළෙන් සැරසු කළාල, පට තුළෙන් කළ කළාල, නාරිකා-ගනාවන් එමත තැරිය හැකි එහි ලොමින් කළ කළාල, ඇතුන් පිට යොදන ඇතිරිලි, අසුන් පිට යොදන ඇතිරිලි, රථවල යොදන ඇතිරිලි, අදුන් දිවි සමෙන් කළ ඇතිරිලි, කදිලි මුව සමෙන් කළ කළාල, හිස දෙපැන්තට රතු විල්විද කොට්ටෙ තබා රතු උඩුවියන් බැඳ සැදු වටිනා යහන් ආදිය පරිහරණය කරයි. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී උස් අසුන් මහා අසුන් පරිහරණයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මුහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

41. යථා වා පනේකේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝතනානි හැංක්ත්වා තේ ඒවරුපා. මණ්ඩිනවිභූසනවිධානානුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ත් - සෙයාලීදී: උ-ජාදන. පරිමදින. තහාපන. සම්බාහන. ආදාය. අක්ෂතන. මාලාවලේපන. මුබවුණ්ණක. මුබලේපන. හත්ත්බන්ධ. සිබාබන්ධ. දණ්ඩක. තාලික. අසි. ජත්ත. විතුරුපාහන. උණ්හිස. බග්ග. මණ්ඩ. වාලවිජනි. විදානානි වත්පානි දිසදසානි. ඉති වා ඉති ඒවරුපා මණ්ඩිනවිභූසනවිධානානුයෝග පටිචිරනෝ හෝති. ඉදීමිශ'ස්ස හෝති සිලස්මේ.

41. ඒ වගේ ම ඇතැම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයෙන් ඇශපන සැරසීමෙන් හා විසිතුරු වස්ත්‍රාහරණ පැළදීමෙන් යුක්තව කල් ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ සුවද වර්ග ඇහ තවරා සිරුර සිනිදු කිරීම, තෙල් වර්ග ගා සම්බාහනය කොට සිරුර හැඩ කිරීම, සුවදපැන් තැම, උරහිස් ආදියෙහි මස වැඩීමට මුගුරෙන් තැලීම, කැඩපතින් මුහුණ බලා සැරසීම, ඇස්වල අදුන් ගැම, මල හා සුවද විලුවින් දැරීම, මුව සුවද කිරීම, මුව විලුවින් දැරීම, අත්වල ආහරණ දැමීම, හිසේහි කුඩාම්බ දැරීම, විසිතුරු සැරයැටි දැරීම, විසිතුරු බෙහෙන් නල දැරීම,

විසිනුරු කැඩී දැරීම, විසිනුරු කුඩා දැරීම, විසිනුරු පාවහන් දැරීම, තලල් පට දැරීම, මැණක් පැලදීම, වාමර දැරීම, දිග වාටි ඇති සුදු වස්තු දැරීම ආදියෙන් යුතුවේයි. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී ඇහපත සැරසීම් හා විසිනුරු වස්තාහරණ සැරසීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

42. යථා වා පනේකේ හොත්තෝ සමණඛාජමණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හුණුජ්ඡේන්වා තේ එචුපූජා ප්‍රතිඵල්වා තිර-ඡාතකත. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීදා: රාජකාලී. වේර්ඩකාලී. මහාමත්තකාලී. සේතාකාලී. හයකාලී. යුද්ධකාලී. අන්තකාලී. පානකාලී. වත්තකාලී. සයනකාලී. මාලාකාලී. ගන්ධකාලී. සාතිකාලී. යානකාලී. ගාමකාලී. නිගමකාලී. තගරකාලී. ජනපදකාලී. ඉත්පිකාලී. පුරිසකාලී. කුමාරකාලී. කුමාරීකාලී. සුරකාලී. විසිබාකාලී. කුම්භවිජාතකාලී. පුබිබපේතකාලී. නානත්තකාලී. ලෝකක්බායික. සමුද්දක්බායික. ඉතිහවාහවකාලී. ඉති වා ඉති එචුපූජාය තිර-ඡාතකථාය පට්ටිරනෝ හෝති. ඉදුමිශ්සස හෝති සීලසීමි.

42. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රමණ බාජමණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූ තිරසන් කථාවල යෙදී වාසය කරනවා. ඒ කියත්තේ, රජවරුන් ගැන කථා, සොරුන් ගැන කථා, මහ ඇමතිවරුන් ගැන කථා, හමුදාවන් ගැන කථා, හය ඇතිවෙන දේවල් ගැන කථා, ආහාර වර්ග ගැන කථා, බොන දේවල් ගැන කථා, ඇදුම් පැලදුම් ගැන කථා, ඇද පුවු ගැන කථා, මල වර්ග ගැන කථා, සුවද වර්ග ගැන කථා, තැදුෂයන් ගැන කථා, යාන වාහන ගැන කථා, ගම්මාන ගැන කථා, තියම් ගම්මාන ගැන කථා, තගර ගැන කථා, රටවල් ගැන කථා, ස්ත්‍රීන් ගැන කථා, පුරිෂයින් ගැන කථා, කුමාරයින් ගැන කථා, කුමරියන් ගැන කථා, ගුරයින් ගැන කථා, මංමාවත් ගැන කථා, වල. පොලේ දේවල් ගැන කථා, මියගිය උද්ධිය ගැන කථා, තව තව දේවල් ගැන කථා, ලෝකය ගැන කථා, සාගරය ගැන කථා, මෙහෙමයි වුණේ මෙහෙමයි තොවුණේ කියන දේ ගැන කථා කරකර ඉන්නවා, මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරසන් කථාවෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

43. යථා වා පනේකේ හොත්තෝ සමණඛාජමණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හුණුජ්ඡේන්වා තේ එචුපූජා ප්‍රතිඵල්වා තිර-ඡාතකත. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීදා: න ත්ව. ඉම. ධම්මවිනය. ආජානායි. අහ. ඉම. ධම්මවිනය.

ଆජානාම්. කි. ත්ව. ඉම්. ධම්මල්විනය. ආජානිස්සසී? මි-ඡාපටිපන්තේ ත්වමසි, අහමස්මි සමමා පටිපන්තේ. සහිත. මේ, අසහිත. තේ. පුරේ වවනීය. ප-ඡා අවව. ප-ඡා වවනීය. පුරේ අවව. ආවිණ්ණ. තේ විපරාවත්ත. ආරෝපිතේ තේ වාදේ. නිගැහිතේ ත්වමසි. වර වාදප්පමොක්බාය. තිබුණියේහි වා සම- පහෙසීති. ඉති වා ඉති එචුරුපාය විශ්ගාහිකකථාය පටිවිරතේ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මි.

43. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයෙන් එකිනෙකා අතර බැණු දොඩා ගන්නා කථාවෙන් යුතුව සි ඉන්තේ. ඒකියන්තේ “නුම මේ ධර්ම විනය දන්තේ තැ. මම තමයි මේ ධර්ම විනය දන්තේ, ආ ... එහෙම ද එතකොට නුඩි මේ ධර්ම විනය දන්තේ? නුඩි ඉන්තේ මිත්‍යා වැඩපිළිවෙළක සි. මම තමයි නියම වැඩපිළිවෙළ තුළ ඉන්තේ. ම. කරුණු සහිතව සි කියන්තේ. නුමේ කීම කරුණු රහිත සි. නුම් කළින් කිවයුතු දේ පස්සේ කිවවා. පස්සේ කිවයුතුදේ කළින් කිවවා. නුඩි කළක් තිස්සේ කියපු දේ කණ්ඩා පෙරළිනා. මා විසින් නුඩිට වාද නාවල සි තියෙන්තේ. නුඩිට නිගුහ කරල සි තියෙන්තේ. වාදයෙන් නිදහස් වීමට මගක් හොයාගෙන පලයන්. පුළුවන් නම් ලෙහාගතින්” යනාදිය කියමින් ආරවුල් හදාගත්තාවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වැලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ බැණු දොඩාගන්නා කථාවෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

44. යථා වා පනේකේ හොන්තේ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි සෝජනානි හුණුදීන්නවා තේ එචුරුප. දුනෙයාපහිණුගමනානුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලේද: රණ්ඩු. රාජමහාමන්තාන. බන්තියාන. බාහ්මණාන. ගහපතිකාන. කුමාරාන. “ඉඩ ග-ඡ. අමුතාග-ඡ. ඉද්. හර. අමුත ඉද්. ආහරා”ති. ඉති වා ඉති එචුරුපා දුනෙයාපහිණුගමනානුයෝග පටිවිරතේ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මි.

44. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල ගිහියන් ගේ පණ්ඩිවිඩ පණත් ගෙන යන මෙබදු වූ දුන මෙහෙවරෙහි යෙදෙනවා. ඒ කියන්තේ, “මෙහෙ යන්න, අසවල් තැනට එන්න, මෙක (අපේ මේ පණ්ඩිවිඩ) අරන් යන්න. අසවල් තැනට මෙක අරන් යන්න” යනාදී රුත්ත් ගේ, රාජමහා ඇමතිවරුන් ගේ, ක්ෂතියයන් ගේ, බාහ්මණයන් ගේ, ගහපතියන් ගේ, කුමාරවරුන් ගේ, පණ්ඩිවිඩ පණත් ගෙනියනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වැලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ

ପଣ୍ଡିତ ପଣ୍ଡନ ଗେନ୍ୟା ହିନ୍ଦୁ ମେହେରେନ୍ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଛନ୍ତି।

45. යථා වා පනේකේ හොත්තෝ සමණබාහුමණා සය්දියාදෙයාත් හෝජනාත් හුදුස්ථීත්වා තේ කුහකා ව හොත්ති ලපකා ව තේමිත්තිකා ව තිප්පේසිකා ව ලාභේන ලාභ නිසිගියිතාරෝ ව. ඉති වා ඉති එච්චා කුහනලපනා පටිවිරතෝ හෝති ඉදම්පිස්ස හෝති සිලස්ම්.

45. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දත් අනුහව කරල කුහක (උවින් වෙන තීවිතයක් පෙන්වමින් යටින් වෙනත් තීවිතයක් ගෙවීම්න් තැකි ගුණ පෙන්වා) තීවිත ගෙවනවා. ලාභ සත්කාර ලැබෙන විදිහට (පුහු වර්ණනා කිරීම්, තොදොල් කිරීම්, තැකි ගුණ කිම් ආදී) වාටු බස් කියනවා. දායකයින් හට තො දී බැරි තත්වයට පත් වෙන ආකාරයේ තීමිත දක්වමින් කරා කරනවා. තමන්ට ලැබෙන විදිහට අනුන්ට ගරහනවා. ලාභයෙන් ලාභය හොයනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබඳ වූ කුහකක්මින් වාටුබස්වලින් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකී.

46. යථා වා පනේක් හොත්තෝ සමණඩාහ්මණා සඳහාදෙයාති හෝජනාති හුණුජන්වා තේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්පාය මි-ජාජ්වීන ජීවිත කප්පෙන්ති - සෙයාලිද්දං අංග නිමත්ත උප්පාත සුජිත ලක්බණ මූසික-ඡීත්ත අග්ගිහෝම දබැනිහෝම එස්සහෝම කණහෝම තණ්ඩුලහෝම සප්පිහෝම තේලහෝම මුබහෝම ලෝහිතහෝම අංගවිජ්පා වත්පුවිජ්පා බන්තවිජ්පා සිවවිජ්පා හුතවිජ්පා හුරිවිජ්පා අහිවිජ්පා විසවිජ්පා වි-ඡීකවිජ්පා මූසිකවිජ්පා සකුණවිජ්පා වායසවිජ්පා පක්කත්කධාන සරපරිත්තාන මිගවක්බ ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්පාය මි-ජාජ්වීවා පටිවිරත්තෝ හෝති රැමිපි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

46. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ග්‍රද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙවැනි වූ තිරග්ච්චන විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආස්ථීවයෙන් තීවත් වෙනවා. ඒ කියන්නේ ගාරීරික අංග බලා එලාඕල කියනවා, නීමිති බලා එලාඕල කියනවා, උත්පාත බලා එලාඕල කියනවා, සිහින එලාඕල කියනවා, ගාරීරික ලක්ෂණ බලා එලාඕල කියනවා, මීයන් කැ වස්තු බලා එලාඕල කියනවා, ශිනි පුජා පවත්වනවා, හැනුදෙන් පුජා පවත්වනවා, ධානා පොතුවලින් පුජා පවත්වනවා. කණ නම් සහලින් කළ

පූජා පවත්වනවා, සහලින් පූජා පවත්වනවා, ශිතෙලින් පූජා පවත්වනවා, තල තෙලින් පූජා පවත්වනවා, විශේෂ කොට කරණ පූජා පවත්වනවා, සතුන් මරා ලේ පුදා කරන පූජා පවත්වනවා, අංග විද්‍යාව, වාස්තු විද්‍යාව, දේශපාලන විද්‍යාව, වාසනාව උරග බැලීමේ (ලොතරයි) විද්‍යාව, හැත විද්‍යාව, පොලොව යට බිම් ගෙයක ඉද මැතිරීමෙන් කරන (හුරි) විද්‍යාව, සර්ප විද්‍යාව, විෂ විද්‍යාව, වෘශ්වික විද්‍යාව, මූෂක විද්‍යාව, පක්ෂි විද්‍යාව, විශාල පක්ෂි විද්‍යාව, ඉදුණු දේ මූල් කොට අනාවැකි කියන විද්‍යාව, මතුරන ලද ර්තල විද ආරක්ෂා කරන විද්‍යාව, මඟ පක්ෂ යනාදී මිත්‍යා ආර්ථියෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්විලිනුත් වැළකී මෙබලු වූ තිරග්චින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආර්ථියෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

47. යථා වා පනේකේ හොත්තො සමණබාහ්මණා සඳ්ධාදෙයානි හෝජනානි හැඳුනීනවා නේ එවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවෙන ජීවික. කප්පෙන්ති - සෙයාලීදං: මණිලක්බණ. දණ්ඩලක්බණ. වක්පලක්බණ. අසිලක්බණ. උසුලක්බණ. දනුලක්බණ. ආඩුධලක්බණ. ඉත්ලිලක්බණ. පුරිසලක්බණ. කුමාරලක්බණ. කුමාරීලක්බණ. දාසලක්බණ. දාසීලක්බණ. හත්ලක්බණ. අස්සලක්බණ. මහිසලක්බණ. උසිහලක්බණ. ගෝලක්බණ. අපලක්බණ. මෙණ්ඩලක්බණ. කුක්කුවලක්බණ. වට්ටකලක්බණ. ගෝධාලක්බණ. කණ්ණිකාලක්බණ. ක-ඡපලක්බණ. මිගලක්බණ. ඉති වා ඉති එවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවා පමිචිරතො හෝති. ඉදමිජි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

47. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබලු වූ තිරග්චින විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආර්ථියෙන් ජීවත් වෙනවා. ඒ කියන්නේ මැණික්වල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, දඩුවල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, වස්තුවල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, කඩු ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, දුනු ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, ආසුද ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, ස්ත්‍රීන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, පුරුෂයන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, දරුවන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, දැරියන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, දාසයන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, ඒ ඒ කටයුතු සඳහා තෝරා ගත යුතු ඇතුන් ගේ ලකුණු කීම, අසුන් ගේ ලකුණු කීම, ඔවුන් ගේ ලකුණු කීම, වෘශ්භයන් ගේ ලකුණු කීම, ගවයන් ගේ ලකුණු කීම, එඹවන්

ගේ ලකුණු කීම, බැවළුවන් ගේ ලකුණු කීම, කුකුල් පොර ආදියට සුදුසු කුකුලන් ගේ ලකුණු කීම, වටුවන් ගේ ලකුණු කීම, සුහුනන් ඇඟ වැටීමේ සහ හඩනැගීමේ එලාජල කීම, කණෙහි පළදාගත් උපකරණවලින් එලාජල කීම, කැස්බැවනට මතුරා එලාජල කීම, මුවනට මතුරා එලාජල කීම ආදි තිරශ්වින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේයෙන් කල් ගෙවනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

48. යථා වා පනේකෝ හොත්තො සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනාති හුණ්ඩ්ජිත්තාවා තේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජිවෙන ජීවිකං කප්පෙන්ති - සෞයාලීදං: රක්ෂ්දං නියානං හවිස්සති. රක්ෂ්දං අනියානං හවිස්සති. අඩහන්තරානං රක්ෂ්දං උපයානං හවිස්සති. බාහිරානං රක්ෂ්දං අපයානං හවිස්සති. බාහිරානං රක්ෂ්දං උපයානං හවිස්සති. අඩහන්තරානං රක්ෂ්දං අපයානං හවිස්සති. අඩහන්තරානං රක්ෂ්දං ජයෝ හවිස්සති. බාහිරානං රක්ෂ්දං පරාජයෝ හවිස්සති. බාහිරානං රක්ෂ්දං ජයෝ හවිස්සති. අඩහන්තරානං රක්ෂ්දං පරාජයෝ හවිස්සති. ඉති ඉමස්ස ජයෝ හවිස්සති. ඉමස්ස පරාජයෝ හවිස්සති. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජිවා පටිචිරනෝ හෝති. ඉදමිපි'ස්ස හෝති සිලස්මිං.

48. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභේයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “අසවල් තැකතට රුතුමා ගේ යුධ පිණීස නික්මීම වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් ආපසු තුවරට ඇතුළුවීම සිදු කළ යුත්තේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිට පිටත සනුරු රුෂන් හමුවීමට රුතු ගේ ගමන කළයුත්තේ ය. අසවල් තැකතින් පිටත සිටින රුවරු රට ඇතුළට පැමිණීම වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිටින රුතු ගේ ඉවත්වීම සිදුවන්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිටින රුතුට ජය වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් බාහිර රුතුනට පරාජය වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් බාහිර රුතුනට ජය වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ රුතුට පරාජය වන්නේ ය කියල මොහුට ජය වෙනවා. මොහුට පරාජය වෙනවා” ආදි වශයෙන් පවසම්න් තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේයෙන් කල් ගෙවනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

49. “යථා වා පනේකේ හොත්තෝ සමණවාහ්මණ සද්ධාදෙයානි හෝත්තානි හැඳුන්නා තු මේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිත්තාය මි-ඡාඩ්වෙන ජීවික-කප්පෙන්ති - සෙයාලේදා: වන්දග්ගාහෝ හවිස්සති, සුරියග්ගාහෝ හවිස්සති, තක්බන්තග්ගාහෝ හවිස්සති, වන්දීමසුරියාන. පලුගමන. හවිස්සති, වන්දීමසුරියාන. උප්පලුගමන. හවිස්සති, තක්බන්තාන. පලුගමන. හවිස්සති, තක්බන්තාන. උප්පලුගමන. හවිස්සති, උක්කාපානෝ හවිස්සති, දිසාඩාහෝ හවිස්සති, හැම්වාලෝ හවිස්සති, දේවදුන්දුහි හවිස්සති, වන්දීමසුරියනක්බන්තාන. උග්ගමන. වගමන. සංකිලේස. වෝදාන. හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ වන්දග්ගාහෝ හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ සුරියග්ගාහෝ හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ තක්බන්තාන. උප්පලුගමන. හවිස්සති, ඒව. විපාක. තක්බන්තාන. පලුගමන. හවිස්සති, ඒව. විපාක. තක්බන්තාන. උප්පලුගමන. හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ උක්කාපානෝ හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ දිසාඩාහෝ හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ හැම්වාලෝ හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ දේවදුන්දුහි හවිස්සති, ඒව. විපාක. වන්දීමසුරියනක්බන්තාන. උග්ගමන. වගමන. සංකිලේස. වෝදාන. හවිස්සති. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිත්තාය මි-ඡාඩ්වා පරේවිරතො හෝති. ඉදමිපි'සස හෝති සිලස්ම්.

49. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදුවූත් තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජ්‍යාවයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “අසවල් දින වන්දුගුහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින සුරුයුගුහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින තැකත් ගුහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින සඳ තිරු ගේ නිසිමහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින සඳ තිරු ගේ නො මහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින තැකත් තරුවල නිසි මහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින තැකත් තරුවල නොමහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින උල්කාපාන වැවෙනවා. අසවල් දින අසවල් දිගාවේ උෂණත්වය වැඩෙනවා. අසවල් දින හැම කම්පාවක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින වැසි රහිතව අහස ගුරුත්වා. තිරු සඳ හා තැකත්වල උදාව, බැසීම, කෙලෙසීම, පිරිසිදු වීම මේ මේ වෙලාවට සිදුවෙනවා. වන්ද ගුහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. සුරුය ගුහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. තිරු සඳ ගේ නො මග යැම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. උල්කාපාන වැටීම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. දිගා දාහය මෙවැනි එල විපාක ලබා

දෙනවා. ණකම්පන මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. වැසි තැනිව අහස ගිහිරීම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. හිරු සදු හා තැකත්වල උදාව බැසීම කෙලෙසීම පිරිසිදු විම ලෝකයට මෙවැනි විපාක ලබා දෙනවා” කියල තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආශේෂයෙන් ජීවත් බෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආශේෂයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

50. යථා වා පන්කේ හොත්තේ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝත්තානි භ්‍රුජ්ජිත්තාවා නේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවෙන ජීවිකා කප්පෙන්ති - සෙයාලිදා: සුබ්බූවිධිකා හවිස්සති, දුබ්බූවිධිකා හවිස්සති, සුහිත්ත්බ. හවිස්සති, දුබ්හිත්ත්බ. හවිස්සති, බේම. හවිස්සති, හය. හවිස්සති, රෝගෝ හවිස්සති, ආරෝග්‍ය. හවිස්සති, මුද්දා ගණනා සංඛාන. කාවෙයා. ලෝකායන්. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවා පට්චිරතේ හෝති. ඉදමිපි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

50. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආශේෂයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “මේ කාලයේ දී වැස්ස වහිනවා. මේ කාලයේ දී ආහාරපාන සරු වෙනවා. මේ කාලයේ දී දුර්හික්ෂය ඇතිවෙනවා. මේ කාලයේ දී රට සරුවෙනවා. මේ කාලයේ දී බිය සැක තැනිව ඉන්නවා. මේ කාලයේ දී හය උපදිනවා. මේ කාලයේ දී රෝග ඇති වෙනවා. මේ කාලයේ දී තීරෝග බව ඇති වෙනවා කියමින් එලාඩල පැවසීමන් මුදා, ගණන, සංඛාන, කාවා ගාස්තු, ලෝකායන ගාස්තු ආදි තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආශේෂයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආශේෂයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

51. යථා වා පන්කේ හොත්තේ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝත්තානි භ්‍රුජ්ජිත්තාවා නේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවෙන ජීවිකා කප්පෙන්ති - සෙයාලිදා: ආවාහන. විවාහන. සංවදන. විවදන. සංකිරණ. විකිරණ. සුහගකරණ. දුබ්හගකරණ. විරුද්ධගැනිහගකරණ. ජීවිභා-තිත්වීමිහන. හනුසංහනන. හත්ථාගිජප්පන. හනුජප්පන. කණ්ඩාජප්පන. ආදාසපක්ෂන. කුමාරිකාපක්ෂන. දේවපක්ෂන. ආදි-වූපවිධාන. මහනුපවිධාන. අඛිජ්ජලන. සිරිවිභායන. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවා පට්චිරතේ හෝති. ඉදමිපි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

51. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් කිරීසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජීවයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, විවාහයට තැකත් කීම, ආචාරයට තැකත් කීම, වෙත් වූ අඩු සැමියන් එක කිරීමට තැකත් සැදීම, එක් වූ අඩු සැමියන් වෙත් කිරීමට තැකත් සැදීම, දිපු ණය එකතු කිරීමට තැකත් සැදීම, මුදල් ණයට පොලියට දීමට තැකත් සැදීම, දියුණු වීමට ගුරුකම් කිරීම, පාඨවී තැකි වීමට ගුරුකම් කිරීම, දරුගැබී රැකෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, දිව අගුළ බැඳෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, හනු තද කරන්නට ගුරුකම් කිරීම, අන් පෙරලෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, හනු සිරවෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, කණ් අගුළ වැශෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, කණ්ණාධියෙන් හ්‍යතයන් කැදවා ප්‍රශ්න විවාරීම, ගැණු දරුවන් ලවා පේන කීම, දෙවියන් ලවා පේන කීම, සුරුය වන්දනාව, මහ බණු වන්දනාව, මන්තු බලයෙන් කටින් ගිනිදැල් පිටකිරීම, මන්තු බලෙන් ලක්ෂමි පුරා කිරීම යනාදී කිරීසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජීවයෙන් ජීවිත වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ කිරීම් විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජීවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

52. යථා වා පනේකේ හොත්තො සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝත්තානි හැඳුළුන්නවා නේ ජීවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවෙන ජීවිකා කප්පෙන්ති - සෙයාලිදීං: සන්තිකම්ම. පණ්ඩිකම්ම. හුරිකම්ම. වස්සකම්ම. වොස්සකම්ම. වත්පුකම්ම. වත්පුපරිකම්ම. වත්පුපරිකිරණ. ආචමන. තහාපන. ජ්‍රහන. වමන. විරේවන. උද්ධවිරේවන. අයෝවිරේවන. සිස-විරේවන. කණ්ණනේල. තොත්තපනපන. නත්පුකම්ම. අක්ෂරන. ප-චක්ෂරන. සාලාකිය. සල්ලකන්තිය. දාරකතිකි-ඡා මූලහේසජ්ජාන. අනුප්පදාන. විසධින. පටිමොක්බෝ. ඉති වා ඉති ජීවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවා පරිවිරත්නේ හෝති. ඉදමිපි'සස හෝති සිලස්ම්.

52. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් කිරීසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජීවයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, ගාත්ති කර්ම, බාර ඔෂ්පු කිරීම, පොලොව යට හිද මතුරා ගුරුකම් කිරීම, තපු-සකයා පිරීමියෙකු කිරීම, පිරීමියා තපු-සකයෙකු කිරීම, ගෙවල් තැනීමේ දිගාවන් පෙනවා දීම, අභතෙන් තිවාස තැනීමේදී පුද පුරා පැවැත්වීම, වතුර මතුරා මුණ සේද්වීම, වතුර මතුරා තැහැවීම, ගිනිපිදීම, ලය විරේක කරවීම, බඩ විරේක කරවීම, වමනය කරවීම, වස්ති කරවීම, සිර්ෂ විරේකය, කණට තෙල් පිළිම, ඇස් වේදකම,

තස්ත කිරීම, ඇස්වලට අදුන් සැදීම, ප්‍රති අංතන සැදීම, ගලු කරම කිරීම, ලදරු විකිත්සාව, කාය විකිත්සාව, වනවලට බෙහෙත් බැඳීම ආදි තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආශ්චිතයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙත දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබඳ වූ තිරග්චන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආශ්චිතයෙන් වැළකී ඉත්තවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

53. අථ බෝ සේ අම්බටිය හික්බු ඒවා. සීලසම්පන්නෝ න කුතොවී හය. සමනුපස්සන් යදිදී. සීලසය-වරතෝ. සෙයාපාප අම්බටිය බන්තියෝ මූද්ධාවසින්නෝ නිහතප-ඩාමන්නෝ න කුතොවී හය. සමනුපස්සන් යදිදී. ප-වන්ලිකතෝ. ඒවමේ බෝ අම්බටිය හික්බු ඒවා. සීලසම්පන්නෝ න කුතොවී හය. සමනුපස්සන් යදිදී. සීලසය-වරතෝ. සේ ඉම්නා අරියේන සීලක්බන්ධීන සමන්නාගතෝ අංශකඩත්ත. අනවත්තසුඩ. පටිසය-වේදේති. ඒවා. බෝ අම්බටිය හික්බු සීලසම්පන්නෝ හෝති.

53. පින්වත් අම්බටිය, ඒ හික්ෂුව වනාහි මේ අයුරින් සීලසම්පන්නව සිටින විට ඒ සීලසය-වරය හේතු කොට ගෙන මොන ම අයුරකින්වත් බියක් දැකින්නෝ නෑ. පින්වත් අම්බටිය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ඔවුනු පළන් රජ කෙනෙක් ඉත්තවා. ඔහු සතුරන් පරදවල බැහැර කරලයි ඉත්තෝ. ඉතින් ඔහු සතුරන් හේතුවෙන් මොන ම අයුරකින්වත් හයක් දැකින්නෝ නෑ. පින්වත් අම්බටිය, හික්ෂුවත් ඔය විදිහම යි. මේ අයුරින් සීලසම්පන්නව සිටින විට ඒ සීලසය-වරය හේතු කොට ගෙන මොන ම අයුරකින්වත් බියක් දැකින්නෝ නෑ. ඔහු මේ ආරය වූ සීලස්කන්ධයෙන් සමන්විතව ආධ්‍යාත්මිකව නිවැරදි සැපයක් විදිනවා. පින්වත් අම්බටිය, මන්න විදිහට ය හික්ෂුව සීලසම්පන්න වන්නෝ.

54. කජ්ජ්ව අම්බටිය හික්බු ඉන්දියේසු ග්‍රන්තද්වාරෝ හෝති? ඉඩ අම්බටිය හික්බු වක්බුනා රුප. දිස්වා න නිමිත්තග්ගාහි හෝති නානුබූජ්ජනග්ගාහි. යන්වාධිකරණමේනා. වක්බුන්දිය. අසය-වුත. විහරත්ත. අහිං්සක දෝමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සාවෙයු, තස්ස සය-වරාය පටිපත්තති. රක්බති වක්බුන්දිය. වක්බුන්දියේ සය-වර. ආපත්තති. සේතෙන සද්ද. සුත්වා සාමේන ගන්ධ. සායින්වා ජීවිහාය රස. සායින්වා කායේන පොටියනිල. එහින්වා මනසා ධම්ම. විජ්ජාය න නිමිත්තග්ගාහි හෝති නානුබූජ්ජනග්ගාහි. යන්වාධිකරණමේනා. මනින්දිය. අසය-වුත. විහරත්ත. අහිං්සක දෝමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සාවෙයු, තස්ස සය-වරාය පටිපත්තති.

රක්බති මතින්දියෝ. මතින්දියෝ සංවර්ධන ආපත්තියි. සේ ඉම්තා අරියෙන ඉන්දියසංවර්තන සමන්තාගතෝ පත්කිත්ත අඛ්‍යාසේකසුබ. පටිසංවේදේති. එව් බෝ අම්බටිය හික්බූ ඉන්දියෝසු ගුත්තද්වාරෝ හෝති.

54. පින්වත් අම්බටිය, හික්බූව අකුසලයන් වැළකු ද්වාර ඇති ඉදුරන් ඇතිව ඉන්නේ කොහොම ද? පින්වත් අම්බටිය, මෙහිලා හික්බූව ඇයින් රුප දැක තිමිති ගන්නේ නෑ. තිමිතික කොටසක්වත් ගන්නේ නෑ. යම් හෙයකින් ඇස තැමැති ඉන්දිය අසංවර්තන වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝහයත් දොම්නසත් පාඨී අකුසලත් ඇති වී අරුබුදයක් හට ගන්තවා නම්, එහි සංවරය පිණිස පිළිපදිනවා. ඇස රක ගන්තවා. ඇස තැමැති ඉන්දියයේ සංවරයට පැමිණෙනවා. කණෙන් ගබායක් අහලා නාසයෙන් ගන්ධයක් ආස්‍රාණය කරලා දිවෙන් රසයක් රස විදලා කයෙන් පහසක් ලබලා මනසින් අරමුණක් දැන ගෙන තිමිති ගන්නේ නෑ. තිමිතික කොටසක්වත් ගන්නේ නෑ. යම් හෙයකින් මනස තැමැති ඉන්දිය අසංවර්තන වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝහයත් දොම්නසත් පාඨී අකුසලත් ඇති වී අරුබුදයක් හට ගන්තවා නම්, එහි සංවරය පිණිස පිළිපදිනවා. මනස රක ගන්තවා. මනස තැමැති ඉන්දියයේ සංවරයට පැමිණෙනවා. මහු මේ ආරුය වූ ඉන්දිය සංවරයෙන් යුත්තව ආධ්‍යාත්මිකව පිඩා රහිතව සැපයක් විදිනවා. පින්වත් අම්බටිය, හික්බූව අකුසලයෙන් වැළැක් වූ දොරටු ඇති ඉන්දියයන් තුළ ඉන්නේ ඔය විදිහට සි.

55. කථක්ව අම්බටිය හික්බූ සතිසම්පත්ක්දෙනා සමන්තාගතෝ හෝති? ඉඩ අම්බටිය, හික්බූ අහික්කන්නේ පටික්කන්නේ සම්පානකාරී හෝති. ආලෝකිනේ විලෝකිනේ සම්පානකාරී හෝති. සම්මිශ්චිනේ පසාරිනේ සම්පානකාරී හෝති. සංසාරිපත්තවරධරණේ සම්පානකාරී හෝති. උ-වාරපසස්සාවකම්මේ සම්පානකාරී හෝති. ගත් දිනේ නිසින්නේ සුත්ත්නේ ජාගරිනේ හාසිනේ තුණ්නීහාවේ සම්පානකාරී හෝති. එව් අම්බටිය හික්බූ සතිසම්පත්ක්දෙනා සමන්තාගතෝ හෝති.

55. පින්වත් අම්බටිය, හික්බූව සිහිනුවණින් යුතුව සිටින්නේ කොහොම ද? පින්වත් අම්බටිය, මෙහිලා හික්බූව ඉදිරියට යදීත්, ආපසු එදීත්, එය කරන්නේ සිහි නුවණින් ම යි. ඉදිරිය බලදී, වටපිට බලදී එය කරන්නෙන් සිහි නුවණින් ම යි. අතපය හකුලදී, දිගහරදී එය කරන්නෙන් සිහිනුවණින් ම යි. දෙපට සිවුර, පාතුය, අනෙක් සිවුරු ආදිය දරදී එය කරන්නෙන්

සිහිනුවණින් ම යි. වලදදේ පානය කරදදේ අනුහව කරදදේ රස විදිදදේ එය කරන්නෙන් සිහි නුවණින් ම යි. වැසිකිලි කුසිකිලි යාමේ දී එය කරන්නෙන් සිහි නුවණින් ම යි. ගමන් කරදදේ, සිටගෙන සිටිදදේ, වාචි වී සිටිදදේ, සැතපෙදදේ, තිදිවරදදේ, කථාබස් කරදදේ, තිහබව සිටිදදේ එය කරන්නෙන් සිහි නුවණින් ම යි. පින්වත් අම්බටිය, හික්ෂුව සිහිනුවණින් යුතු වන්නේ ඔය ආකාරයට යි.

56. කථාක්ව අම්බටිය හික්බු සන්තුවියෝ හෝති? ඉඩ අම්බටිය හික්බු සන්තුවියෝ හෝති කායපරිභාරිකේන් ව්‍යවරෙන කු-ශීපරිභාරිකේන් පිණ්ඩපාතෙන්. සෝ යේන යේන්ව පක්කමති සමාදායේව පක්කමති. සෙයාලාපි අම්බටිය පක්කී සකුණෝ යේන යේන්ව වේති සපත්තහාරෝ'ව වේති, එවමෙව බෝ අම්බටිය හික්බු සන්තුවියෝ හෝති කායපරිභාරිකේන ව්‍යවරෙන කු-ශීපරිභාරිකේන පිණ්ඩපාතෙන්. සෝ යේන යේන්ව පක්කමති සමාදායේව පක්කමති. එවං බෝ අම්බටිය හික්බු සන්තුවියෝ හෝති.

56. පින්වත් අම්බටිය, හික්ෂුව ලද දෙයින් සතුවූ වන්නේ කොහොම ද? පින්වත් අම්බටිය, මෙහිලා හික්ෂුව කය පරිහරණයට සැහෙන සිවුරෙන්, කුසිගිනි නිවෙන්ට සැහෙන පිණ්ඩපාතයෙන් සතුවූ වෙනවා. මහු යම් ම තැනකට පිටත් වෙනවා නම්, පාසිවුරු පමණක් අරගෙන යනවා. ඒක මේ වගේ දෙයක්. කුරුල්ලෙක් යම් ම තැනකට පියා යනවා නම්, පියාපත් බර පමණක් සහිතව පියානවා වගෙයි. පින්වත් අම්බටිය, මය අයුරින් ම හික්ෂුව කය පරිහරණයට සැහෙන සිවුරෙන්, කුසිගිනි නිවෙන්ට සැහෙන පිණ්ඩපාතයෙන් සතුවූ වෙනවා. මහු යම් ම තැනකට පිටත් වෙනවා නම්, පාසිවුරු පමණක් අරගෙන යනවා. පින්වත් අම්බටිය, හික්ෂුව ලද දෙයින් සතුවූ වන්නේ ඔය විදිහට යි.

57. සෝ ඉමිනා ව අරියෙන සීලක්බන්ධීන සමන්තාගතෝ, ඉමිනා ව අරියෙන ඉන්දියසංවරෙන සමන්තාගතෝ, ඉමිනා ව අරියෙන සත්‍යසම්පූද්‍යන්ත සමන්තාගතෝ, ඉමාය ව අරියාය සන්තුවියියා සමන්තාගතෝ, විවිත්ත. සේනාසන. හජති අරජ්ජු. රුක්බමුල. පබිතත. කන්දර. ගිරිගුහ. සුසාන. වනපත්ත. අඩහෝකාස. පලාලපුණ්ඩ. සෝ ප-ඡාහත්ත. පිණ්ඩපාතපටක්කන්තෝ නිසිදති පල්ල. ආහුණ්වා උප්‍ර. කාය. පණ්ඩාය පරිමුබ. සති. උපටියපෙන්වා.

57. මහු මේ ආරය වූ සීලස්කන්ධයෙන් යුතුක්ත වෙලා, මේ ආරය වූ ඉන්දිය සංවරයෙන් යුතුක්ත වෙලා, මේ ආරය වූ සිහිනුවණින් යුතුක්ත වෙලා, මේ

ଆරය වූ ලද දේයින් සතුවුවීමෙන් යුත්ත වෙලා තුදෙකලා සෙනසුනක වාසය කරනවා. ඒ කියන්නේ ආරණ්‍යය, රුක්සේවණ, පර්වතය, දිය ඇල්ල, ගිරිග්‍රහාව, සොහොන, වනගැබ, ගස් කොළන් රහිත හිස් පිටිය, පිදුරු ගෙය ආදිය හි. මහු පිණ්ඩපාතය විලදා, දානයෙන් පසු (එවැනි තැනක) පළගක් බැඳු ගෙන, කය සෘජු කර ගෙන, හාවනා අරමුණෙහි සිහිය පිහිටුවා ගෙන වාචිවෙනවා.

58. සෝ අහිජ්ජය. ලෝකේ පහාය විගතාහිජ්ජකේධින තෙසා විහරති. අහිජ්ජය විත්ත. පරිසේශ්වෙති. බ්‍යාපාද්‍යපදෝසා පහාය අඛ්‍යාපන්තවිත්තෙක් විහරති සබෑපාණහුත හිතානුකම්පි. බ්‍යාපාද්‍යපදෝසා විත්ත. පරිසේශ්වෙති. ඒනම්ද්ද. පහාය විගතලීනම්ද්දේරෝ විහරති අලෝකසඳ්ජ්ංසී සතෝ සම්ප්‍රජානෝ. ඒනම්ද්දා විත්ත. පරිසේශ්වෙති. උද්ධ-වකුක්කු-ව. පහාය අනුද්ධත්තෙක් විහරති අජ්ජක්ත්ත. වූපසන්තවිත්තෙක්. උද්ධ-වකුක්කු-වා විත්ත. පරිසේශ්වෙති. විවිකි-ඡ. පහාය තීණ්ණවිවිකි-ඡෝ විහරති අකථ-කලී කුසලේසු ධමමේසු. විවිකි-ඡාය විත්ත. පරිසේශ්වෙති.

58. මහු ජීවිතය තම් වූ ලෝකය ගැන ඇති විසම ලෝහය දුරු කොට ඇලීම් රහිත වූ සිතින් වාසය කරනවා. විසම ලෝහය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. තරහ වෙටර ආදිය අත්හැර තරහ තැති සිතින් සියලු සතුන් කෙරෙහි හිතානුකම්පිව වාසය කරනවා. තරහ වෙටර ආදිය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. නිදිමත අලසකම අත්හැර නිදිමත අලසකම්න් බැහැරව ආලෝක සංස්කුලෙන් යුතුව, සිතිනුවණ ඇතිව වාසය කරනවා. නිදිමත අලසකම කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. සිතේ විසිරීමත්, පසුතැවීමත් බැහැර කොට නො කුළුණී ගිය සංසිද්ධු සිතින් වාසය කරනවා. සිතේ විසිරීම හා පසුතැවීම කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. සැකය දුරු කොට කුසල් දහම් ගැන කෙසේ ද? කෙසේ ද? යනාදී සැකයෙන් එනෙරව වාසය කරනවා. සැකය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා.

59. සෙයාලාපි අම්බටිය පුරිසේ ඉණ. ආදාය කම්මන්නේ පයෝජෙයා, තස්ස තේ කම්මන්තා සම්ජ්ජකේධයුෂා, සෝ යානි ව පෝරාණානි ඉණමුලානි තානි ව බ්‍යාන්තීකරෙයා, සියා වස්ස උත්තරි. අවසිටිය. දාරහරණාය, තස්ස තේමස්ස: “අහ. බෝ පුබිබේ ඉණ. ආදාය කම්මන්නේ පයෝජෙයා. තස්ස මේ තේ කම්මන්තා සම්ජ්ජකීයු. සෝහ. යානි ව පෝරාණානි ඉණමුලානි තානි ව බ්‍යාන්තීජාපි. අත්ලී ව මේ උත්තරි. අවසිටිය. දාරහරණාය”ති. සෝ තතේ නිදාන. ලහේම පාමොජ්ජා, අධිග-ජෙයා සෝමනස්ස.

59. පින්වත් අම්බටිය, එය මෙවැනි දෙයක්. පුරුෂයෙක් ණයක් අරගෙන කරමාන්තයක යොදවනවා. ඔහු ගේ ඒ ව්‍යාපාරය සාර්ථක වෙනවා. එතකොට ඔහු යම් පරණ මූල් ණයක් ඇද්ද, එය සම්පූර්ණයෙන් ම ගෙවලා දානවා. එයින් පසු ඔහුට අඩුදරුවන් පෝත්තය පිණිස ලාභයක් ඉතිරින් වෙනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මං කළින් ණයක් අරගෙනයි ව්‍යාපාරයක යෙදෙවිවේ. ඒ මගේ ව්‍යාපාරය සාර්ථක වූණා. ඒ මං යම් පරණ මූල් ණයක් ඇද්ද එය සම්පූර්ණයෙන් ම ගෙවවා. අඩුදරුවන් පෝත්තයටත් මට ආදායම ඉතිරි වූණා” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුටක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසක් ලබනවා.

60. සෙයාපාඡ අම්බටිය පුරිසේ ආබාධිකෝ අස්ස දුක්චිතෝ බාල්හගිලානෝ, හත්ත්. වස්ස න-ඡැදෙයා, න වස්ස කායේ බලමන්තා, සේ අපරේන සමයේන තමහා ආබාධා මූ-වෙයා, හත්තක්වස්ස ජැදෙයා සියා වස්ස කායේ බලමන්තා, තස්ස එවමස්ස: “අහං බෝ පුබිබේ ආබාධිකෝ අහෝසි. දුක්චිතෝ බාල්හගිලානෝ. හත්ත්. ව මේ න-ඡැදෙසි න වස්ස මේ ආසි කායේ බලමන්තා. සේ”මහි එතරහි තමහා ආබාධා මුත්තේ හත්තක්ව මේ ජැදෙති අත්තී ව මේ කායේ බලමන්තා”නි. සේ තතො නිදාන. ලේඛ්ප පාමොජ්ප, අධිග-ශේයා සේමනස්සි.

60. පින්වත් අම්බටිය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් රෝහි වෙලා, දුකට පත්වෙලා, දැඩිසේ ගිලන්ව ඉන්නවා. ඔහුට බත් කුමටවත් පිරියක් තැ. ඔහු ගේ ඇශේ පතේ ප්‍රාණවත් ගතියක් තැ. නමුත් පස්ස කාලෙක ඔහු ඒ රෝගයෙන් මිදුනා. ඔහුට දැන් බත් කුමත් ප්‍රිය යි. ඔහු ගේ ඇහපතත් ප්‍රාණවත්. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මං ඉස්සර රෝහි වෙලා, දුකට පත්වෙලා, දැඩිසේ ගිලන්ව හිටියේ. මට බත් කුමටවත් පිරියක් තිබුණේ තැ. මගේ ඇශේ පතේ ප්‍රාණවත් ගතියක් තිබුණේ තැ. නමුත් දැන් මං ඒ රෝගයෙන් මිදුනා. මට දැන් බත් කුමත් ප්‍රිය යි. මගේ ඇහපතත් ප්‍රාණවත්” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුටක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසක් ලබනවා.

61. සෙයාපාඡ අම්බටිය පුරිසේ බන්ධනාගාරේ බද්ධේ අස්ස, සේ අපරේන සමයේන තමහා බන්ධනාගාරා මූ-වෙයා සෞත්ලිනා අඩ්බයේන න වස්ස කිස්වී හෝගාන. වයෝ, තස්ස එවමස්ස: “අහං බෝ පුබිබේ බන්ධනාගාරේ බද්ධේ අහෝසි. සේ”මහි එතරහි තමහා බන්ධනාගාරා මුත්තේ සෞත්ලිනා අඩ්බයේන. නත්තී ව මේ කිස්වී හෝගාන. වයෝ”නි. සේ තතො නිදාන. ලේඛ්ප පාමොජ්ප, අධිග-ශේයා සේමනස්සි..

61. පින්වත් අම්බටිය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් හිරගෙදරක බන්ධනයකට හසුවෙනවා. තමුත් ඔහු පස්සේ කාලෙක තමන් ගේ ධනය වියදම් නො කොට සුවසේ ම ඒ බන්ධනාගාරයෙන් නිදහස් වෙනවා. ඔහු ගේ සම්පත්වලින් කිසි වියදමක් යන්නේ තැ. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මං ඉස්සර හිරගෙදරක බන්ධනයකට අහු වූණා. තමුත් ඒ මං දැන් ධන වියදමකින් නොරව සුවසේ ම ඒ බන්ධනාගාරයෙන් නිදහස් වූණා. මගේ හෝග සම්පත්වලින් කිසිදෙයක් වියදම් වූණේ තැ” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සොම්නසක් ලබනවා.

62. සෙයාලාජී අම්බටිය පුරිසේ දාසේ අස්ස අනත්තාධිනෝ පරාධිනෝ න යේනකාමංගමෝ. සේ අපරේන සමයේන තමහා දාසබායා මූ-වෙයා අත්තාධිනෝ අපරාධිනෝ භූජ්ස්සේ යේනකාමංගමෝ, තස්ස ඒවමස්ස: “අහං රෝ පුබිබේ දාසේ අහොසි. අනත්තාධිනෝ පරාධිනෝ න යේනකාමංගමෝ. සේ මහි ඒතරහි තමහා දාසබා මුත්තෝ අත්තාධිනෝ අපරාධිනෝ භූජ්ස්සේ යේනකාමංගමෝ”ති. සේ තනෝ නිදාන. ලැස්ථ පාමොජ්ජ, අධිග-ශේයා සේමනසස්ස.

62. පින්වත් අම්බටිය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් තමාට සිතු පරිදි ගත කරන්නට බැරි, අනුත්ව යටත් වෙලා වාසය කරන, තමා කැමැති පරිදි යා ගත නොහැකි, දාසයෙක් වෙලා හිටියා. ඔහු පස්සේ කාලෙක ඒ දාසබවෙන් නිදහස් වූණා. තමාට සිතු පරිදි ගත කරන, අනුත්ව යටත් නො වන, තමන් කැමැති පරිදි යා හැකි ඒවිතයක් ලැබුණා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතුනා. “මං ඉස්සර තමාට සිතු පරිදි ගත කරන්නට බැරි, අනුත්ව යටත් වෙලා වාසය කරන, තමා කැමැති පරිදි යා ගත නොහැකි, දාසයෙක් වෙලා හිටියා. ඒ මං දැන් ඒ දාසබවෙන් නිදහස් වෙලයි ඉත්තේ. මට සිතු පරිදි ගත කරන, අනුත්ව යටත් නො වන, මං කැමැති පරිදි යා හැකි ඒවිතයක් ලැබූලා තියෙනවා” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සොම්නසක් ලබනවා.

63. සෙයාලාජී අම්බටිය පුරිසේ සඩනෝ සහෝගේ කන්තාරද්ධානමග්ග. පටිප්ථ්‍යෙයා දුබිභික්බ. සප්පට්‍යෙයා, සේ අපරේන සමයේන ත. කන්තාර. නිත්ත්‍රෙයා, සොත්ථිනා ගමන්ත. අනුපාපුණෙයා බෙම. අප්පට්‍යෙයා, තස්ස ඒවමස්ස: “අහං රෝ පුබිබේ සඩනෝ සහෝගේ කන්තාරද්ධානමග්ග. පටිප්ථ්‍යෙ. දුබිභික්බ. සප්පට්‍යෙයා. සේ මහි ඒතරහි ත.

කන්තාර。 ති නේශෝ සොත්මිනා ගාමන්ත。 අනුප්පත්තො බේම。 අප්පට්ටිහය”න්ති. සෝ තතො නිදාන。 ලෙස්ල පාමොජ්ජ, අධිග-ශේය සෝමනස්සි.

63. පින්වත් අම්බටිය, එක මේ වගේ දෙයක් පුරුෂයෙක් ධනය ඇතිව, හෝග සම්පත් ඇතිව, ආහාරපාන දුලහ වූ, බිය උච්චරු සහිත කාන්තාර ගමනකට පිවිසෙනවා. නමුත් ඔහු පසු කාලෙක ඒ කාන්තාරයෙන් එතෙර වෙනවා. සුවසේ ම ගමන අවසන් කොට බිය, උච්චරු නැති ආරක්ෂාව ඇති තැනකට පැමිණෙනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම තීතෙනවා “ම. කලින්ධනය ඇතිව, හෝග සම්පත් ඇතිව, ආහාරපාන දුලහ වූ, බිය උච්චරු සහිත කාන්තාර ගමනකට පිවිසුනා. නමුත් දැන් මා ඒ කාන්තාරයෙන් එතෙර වුණා. සුවසේ ම ගමන අවසන් කොට බිය, උච්චරු නැති ආරක්ෂාව ඇති තැනකට පැමිණුනා” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෝමනස්සි ලබනවා.

එ්වමේව බෝ අම්බටිය හික්බු යථා ඉණ. යථා රෝග. යථා බන්ධනාගාර. යථා දාසබා. යථා කන්තාරදුධානමග්ග. එව. ඉමේ පක්ච්ච තීවරණේ අප්පහීණේ අන්තනි සමනුපස්සනි. සෙයාථාප අම්බටිය ආනණ්ඩා, යථා ආරෝග්‍යා, යථා බන්ධනා මොක්ඛ, යථා ණ්‍රුෂ්ස්සා, යථා බේමන්තහුම්. එ්වමේව බෝ අම්බටිය හික්බු ඉමේ පක්ච්ච තීවරණේ පහීණේ අන්තනි සමනුපස්සනි.

පින්වත් අම්බටිය, අන්ත ඒ විදිහමය හික්ෂුවත් (කලින්) ගුයක් ගත්තා වගේ, ලෙඩි වුණා වගේ, හිරේවිල-ගුවේ වැළුවනා වගේ, වහල්බවට පත් වුණා වගේ, නිරුදුක කතරකට පැමිණුනා වගේ මේ ප.ව තීවරණයන් ප්‍රහාණය නො වී තමා තුළ පවතින හැටි දකිනවා. නමුත් පින්වත් අම්බටිය, ඒ ගුය ගෙවා දමා ගුය රහිත වුණා වගේ, රෝගයෙන් තීදහස් වෙලා තීරෝග වුණා වගේ, වියදම් නැතුව හිරෙන් තීදහස් වුණා වගේ, දාසබවෙන් තීදහස් වුණා වගේ, නිරුදුක කතර ගෙවා ආරක්ෂා සහිත ක්ෂේම හුමියකට පැමිණුනා වගේ තමයි. පින්වත් අම්බටිය, අන්ත ඒ විදිහමය හික්ෂුව තමා තුළ මේ ප.ව තීවරණයන් දුරුවී ඇති ආකාරයන් දකින්නේ.

64. තස්සීමේ පක්ච්ච තීවරණේ පහීණේ අන්තනි සමනුපස්සනො පාමොජ්ජ ජායති. පමුදිනස්ස පිති ජායති. පිතිමනස්ස කායෝ පස්සමිහති. පස්සද්ධිකායෝ සුබං වේදේති. සුබිණෝ වින්තන. සමාධියති.

64. ඔහුට මේ පක්ද්ව නීවරණයන් තමා තුළ තැති බව දකින්දී මහත් සතුටක් ඇති වෙනවා. ඒ ප්‍රමුදිත වීම ඇති කෙනාට ප්‍රීතිය ඇති වෙනවා. ප්‍රීති මනසක් ඇති කෙනා ගේ කය සංසිද්ධා කයින් යුතු ව සැපක් විදිනවා. සැප ඇති කෙනා ගේ සිත සමාධිමත් වෙනවා.

65. සෝ විවි-ව කාමේහි විවි-ව අකුසලේහි ධම්මේහි සවිතක්ක. සවිවාර. විවේකජ. පීතිසුබ. පයම. කඩාන. උපසම්පර්ශ විහරති. සෝ ඉමමේව කාය. විවේකජේන පීතිසුබෙන අහිසන්නේති පරිසන්නේති පරිපූරේති පරිප්ලරති. නාස්ස කික්ද්වී සබ්බාවතෝ කායස්ස විවේකජේන පීතිසුබෙන අප්පුට. හෝති.

65. ඔහු කාමයන්ගෙන් වෙන්ව, අකුසලයන්ගෙන් වෙන්ව, විතරක සහිත වූ, විවාර සහිත වූ, විවේකයෙන් හට ගත් පීති සුබය ඇති පළමු වෙනි ද්‍යානය උපද්‍යාගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම විවේකයෙන් හටගත් පීති සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපූන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි විවේකයෙන් හටගත් පීති සුබයෙන් ස්පර්ශ නො කළ කිහිතැනක් තැ.

66. සෙයාථාපි අම්බටිය දක්බෝ නහාපකෝ වා නහාපකන්නේවාසි වා කඩාලේ නහානීය මුණ්ණානි ආකිරිත්වා උදකේන පරිප්ලෝසක. පරිප්පෝසක. සන්නොයා සාය. නහානීය පිණ්ධි ස්නොහානුගතා ස්නොහපරේතා සන්තරබාහිරා ප්‍රූවා ස්නොහෙන න ව පග්සරණි.

66. පින්වත් අම්බටිය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. (රජවරුන් ආදී පිරිස තහවින) දක්ෂ නහවන්නොක් හෝ නහවන කෙනෙකු ගේ ගොලයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ලෝහ බදුනක නාන සුතු විසුරුවනවා. රීට පසස්සේ දිය ඉස ඉස පිඩි කරනවා. එතකොට ඒ නානසුතු පිඩිට අර වතුර කාවදිනවා. හොඳින් තෙත් වෙනවා. ඒ නහන පිඩ ඇතුළත පිටත සැම තැන ම හොඳින් දිය පැතිරිලා තියෙනවා. පිටතට වැශිරෙන්නොත් තැ.

එවමේව බෝ අම්බටිය හික්ඩු ඉමමේව කාය. විවේකජේන පීතිසුබෙන අහිසන්නේති පරිසන්නේති පරිපූරේති පරිප්පරති. නාස්ස කික්ද්වී සබ්බාවතෝ කායස්ස විවේකජේන පීතිසුබෙන අප්පුට. හෝති. ඉදමිප්සස හෝති වරණස්මි.

පින්වත් අම්බටිය, ඔය විදිහම සි. හික්ෂුව මේ කය ම විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මූල්‍යත්වන් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතැනක් නෑ. මේකත් ඔහු ගේ ධර්මයේ හැසිරීමට අයත් දෙයක්.

67. පුන ව පර. අම්බටිය හික්ෂු විතක්කවිවාරාන. වුපසමා අස්කඩත්ත. සම්පසාදන. -තසෝ ඒකෝදිහාව. අවිතක්ක. අවිවාර. සමාධිජ. පිතිසුඛ. දුතිය. ක්‍රියා. උපසම්පත්ඡ විහරති. සෝ ඉමමේව කාය. සමාධිතේන පිතිසුඛෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පුරිසුරේති පරිප්‍රරති. තාස්ස කිඳුව් සබ්බාවතේ කායස්ස සමාධිතේන පිතිසුඛෙන ප්‍රීතිවූවාට. හෝති.

67. පින්වත් අම්බටිය, තව දුරටත් කියනවා නම් හික්ෂුව විතක්ක විවාරයන් ගේ සංයිදිමෙන් ආධ්‍යාත්මිකව පැහැදිලි ඇතිව සිතෙහි මනා එකඟ බවෙන් යුතු ව විතරක රහිත, විවාර රහිත, සමාධියෙන් හටගත්, ප්‍රීති සුබය ඇති දෙවෙනි ද්‍රානය උපද්‍රවාගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මූල්‍යත්වන් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතැනක් නෑ.

68. සෞයාලාපි අම්බටිය උදකරහදෝ ගම්හිරෝ උබිහිදෝදකෝ, තස්ස නොවස්ස පුරත්මීමාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, ත දක්විණාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, ත ප-ඡීමාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, ත උත්තරාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, දේවෝ වා ත කාලේන කාල. සම්මා ධාර. අනුපවේ-ශේය, අථ බෝ තමහා ව උදකරහදා සීතා වාරිධාරා උබිහිජීත්තාවා තමේව උදකරහද. සීතෙන වාරිනා අහිසන්දෙයා පරිසන්දෙයා පරිපුරෙයා පරිප්‍රරෙයා, තාස්ස කිඳුව් සබ්බාවතේ උදකරහදස්ස සීතෙන වාරිනා ප්‍රීතිවූවාට. අස්ස.

68. පින්වත් අම්බටිය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. යට දිය උල්පත්වලින් වනුර ගලන ගැඹුරු විලක් තියෙනවා. හැබුදි ඒ විලට නැගෙනහිර පැත්තෙන් වනුර එන මගක් නෑ. දකුණු පැත්තෙන් වනුර එන මගක් නෑ. බටහිර පැත්තෙන් වනුර එන මගක් නෑ. උතුරු පැත්තෙන් වනුර එන මගක් නෑ. වැස්සන් කලින් කලට පිළිවෙළකට වහින්නේ නෑ. එතකොට ඒ විලෙන් ම සිතල දියදහරා උල්පත්වලින් උඩි මත් වෙවි ඒ විල ම සිතල ජලයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා.

මූල්‍යමණීන් ම තෙත් කරනවා. වතුරෙන් පුරවනවා. හොඳින් පුරවනවා. ඒ මූල්‍ය විලේ ම සිහිල් ජලයෙන් පහසු තො ලැබූ කිසි තැනක් නෑ.

එවමේව බෝ අම්බටිය හික්ෂු ඉමෙව කාය. සමාධියේන ඒකිසුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පරිපුරුති පරිප්ලරති. නාස්ස කිස්වී සබාවකෝ කායස්ස සමාධියේන ඒකිසුබෙන අප්පුව. හෝති. ඉදමිප්ස්ස හෝති වරණස්මී.

පින්වත් අම්බටිය, ඔය විදිහම යි. හික්ෂුව මේ කය ම සමාධියෙන හටගන් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මූල්‍යමණීන් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන්ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි සමාධියෙන හටගන් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්පර්ශ තො කළ කිසිතැනක් නෑ. මේකත් ඔහු ගේ ධර්මයේ හැසිරීමට අයත් දෙයක්.

69. පුන ව පර. අම්බටිය හික්ෂු ඒකියා ව විරාගා උපේක්ඛකෝ ව විහරති සතෝ සම්පතානෝ සුබක්ෂ්ව කායෙන පටිසංවේදේති. යන්ත් අරියා ආචික්ඛන්ති: උපේක්ඛකෝ සතිමා සුබවිහාරිති ත. තතිය. ඔබාන. උපසම්පත්ත විහරති. සෝ ඉමෙව කාය. නිප්පීතිකේන සුබෙන අහිසන්නේති පරිසන්නේති පරිපුරුති පරිප්ලරති. නාස්ස කිස්වී සබාවකෝ කායස්ස නිප්පීතිකේන සුබෙන අප්පුව. හෝති.

69. පින්වත් අම්බටිය, තව දුරටත් කියනවා තම් හික්ෂුව ප්‍රීතියට ද තො ඇලිමෙන් උපේක්ෂාවෙන් යුතුව වාසය කරනවා. සිහියෙන් තුවණීන් යුතුව කයෙන් සැපයක් ද විදිනවා. ආර්යයන් වහන්සේලා යම් ද්‍රානයකට උපේක්ෂා සහගත සිහිය ඇුති සැප විහරණය යැයි පවසනවා ද, ඒ තුන්වන ද්‍රානයන් උපදවා ගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මූල්‍යමණීන් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් ස්පර්ශ තො කළ කිසිතැනක් නෑ.

සෙයාථාපි අම්බටිය උප්පලිනිය. වා පදුම්නිය. වා පූජ්චරිකිනිය. වා අප්පේක-වානි උප්පලාති වා පදුමාති වා පූජ්චරිකාති වා උදකේ ජාතාති උදකේ සංවද්ධාති උදකානුග්‍රහතාති අන්තෝතිමූග්‍රෑපෝසිති තාති යාව වග්ගා යාව ව මූලා සිනේන වාරිනා අහිසන්නාති පරිසන්නාති පරිපුරාති, පරිප්පුවාති තාස්සා කිස්වී සබාවත. උප්පලාත. වා පදුමාත. වා පූජ්චරිකාත. වා සිනේන වාරිනා අප්පුව. අස්ස.

පින්වත් අම්බටිය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. මහතෙල් විලක හෝ රතු නොවීම් විලක හෝ සූදු නොවීම් විලක හෝ ඇතුම් මහතෙල් වේවා, රතු නොවීම් වේවා, සූදු නොවීම් වේවා ඒ නොවීම් ජලයේ ම යි හට ගන්නේ. ජලයේ ම යි වැඩින්නේ. නමුත් ජලයෙන් උඩිට ඇවිත් නෑ. ජලය කුළ ම තිලි වැඩිනවා. එතකොට ඒ නොවීම් අග දක්වාත් මුල දක්වාත් සිතල දියෙන් හොඳව තෙත් වෙලා තියෙන්නේ. මුළුමණින් ම තෙත් වෙලා තියෙන්නේ. පිරිල තියෙන්නේ. හැම තැනම පැතිරිලා තියෙන්නේ. ඒ සැම මහතෙල්වල, රතු නොවීම්වල, සූදු නොවීම්වල සිතල දිය නො පැතුරුණු කිසි තැනක් නෑ.

එච්චෙව බෝ අම්බටිය හික්වූ ඉමමේව කාය. නිප්පිතිකේන පුබෙන අහිසන්නේති පරිසන්නේති පරිප්‍රේමි. නාස්ස කිඹුවේ සබාවනෝ කායස්ස නිප්පිතිකේන පුබෙන අප්පුව. හෝති. ඉදුමිශ්ස හෝති වරණස්ම්.

පින්වත් අම්බටිය, ඔය විදිහමයි. හික්වූව මේ කය ම ප්‍රිති රහිත සුබයෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන්ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි ප්‍රිති රහිත සුබයෙන් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතැනක් නෑ. මේකන් ඔහු ගේ ධර්මයේ හැඩිරීමට අයත් දෙයක්.

70. පුන ව පර. අම්බටිය හික්වූ සුබස්ස ව පහානා දුක්බස්ස ව පහානා පුබෙව සෞමනස්සයෝමනස්සාන. අත්ථ.ගමා අදුක්බමසුඛ. උපේක්භා-සතිපාරිපුද්ධී. වතුත්ථ. කඩාන. උපසම්පත්ත විහරති. සෞ ඉමමේව කාය. පරිපුද්ධෙන තෙසා පරියෝදානේන එරිත්වා නිසින්නො හෝති. නාස්ස කිඹුවේ සබාවනෝ කායස්ස පරිපුද්ධෙන තෙසා පරියෝදානේන අප්පුව. හෝති.

70. පින්වත් අම්බටිය, තැවතත් කියනවා තම් හික්වූව සැපය ද පුහාණය කිරීමෙන්, දුක ද පුහාණය කිරීමෙන් කළින් ම සෞමනස් දොම්නස් දෙක ඉක්ම යැමෙන් දුක් සැප රහිත වූ පාරිගුද්ධ උපේක්ෂා සහගත සතිය ඇති සතර වෙති දානය උපදවා ගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම පාරිගුද්ධ වූ පුහාණවර සිතින් පතුරුවා ගෙන වාචි වී ඉන්නවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි පාරිගුද්ධ වූ පුහාණවර සිතින් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතැනක් නෑ.

සෙයාලාපි අම්බටිය පුරිසෝ වදානේන වත්ලේන සයීස්. පාරුපිත්වා නිසින්නො අස්ස, නාස්ස කිඹුවේ සබාවනෝ කායස්ස වදානේන වත්ලේන අප්පුව. අස්ස, එච්චෙව බෝ අම්බටිය හික්වූ ඉමමේව කාය. පරිපුද්ධෙන වෙනසා පරියෝදානේන එරිත්වා නිසින්නො හෝති. නාස්ස කිඹුවේ

සබඳාවනෝ කායස්ස පරිපුද්ධිවෙන වේතසා පරියෝගාක්න අප්පූල. හෝති. ඉදුමිනි'ස්ස හෝති වරණයීම්.

ଶିଳ୍ପିଙ୍କ ଅମିଲାବିଧି, ତୀକ ମେ ଲାଗେ ଦେଇବୁ. ଛୁଟ୍ଟ ଉଚ୍ଚେନ୍ଦ୍ରିୟକିନ୍ତୁ ହିଙ୍ଗ ଜଣିବା
ମୁଲି କିରୂର ମ ପୋରୋଲିଂଗେନ ଲାବି ବି କିରେନ କେନେକୁ ଢନ୍ତିଲା. ଲିନକୋଟ
ଭିନ୍ନ ଗେ ମୁଲି କାଯେହି ମ ଛୁଟ୍ଟ ଉଚ୍ଚେନ୍ଦ୍ରିୟକିନ୍ତୁ ନୋ ଲାଗୁଣ୍ଡିଲୁ କିମ୍ବା ନ୍ତରିକୁ
ଅମିଲାବିଧି, ଅନ୍ତିମ ତୀ ଲାଗେ ମ ଦି କିମ୍ବାତ୍ମିତ ମେ କାଯ ମ ପାରିଷ୍ଟାଦ୍ଵାରା
କିମ୍ବିନ ପତ୍ରରୂପା ଗେନ ଲାବି ବି ଢନ୍ତିଲା. ଭିନ୍ନ ଗେ କିଯାଲି କାଯେହି ପାରିଷ୍ଟାଦ୍ଵାରା
ପ୍ରଭାବିତ କିମ୍ବିନ ଚପରାଙ୍ଗ ନୋ କାଲ କିମ୍ବାନକୁ ନ୍ତରି. ମେକତ ଭିନ୍ନ ଗେ ଦରମ୍ଭେ
ହୈକିରିମେତ ଅଯତ୍ତ ଦେଇବୁ.

ଡුද්. බෝ ත. අම්බවිය වරණ.

පින්වන් අම්බටය, වරණය යනු මෙය යි.

71. (පුත්‍ර ව පරා. අම්බවිඩ) සේ ඒවා. සමාහිනේ විත්තේ පරිසුද්ධීය පරියෝගාත්‍ය අන්තරෙන් විගත්පක්කිලේසේ මූලුහුතේ කම්මතියේ යින් ආනෙකුද්දුපත්තේ ක්‍රාණකදස්සාතාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙනි. සේ ඒවා. පජාතාති: “අය. බෝ මේ කායෝ රැඹි වාතුම්මහාභුතියේ මාතා-පෙන්තිකසම්භවෝ විද්‍යාත්‍යුම්මාසුපටවයෝ අනි-වූ-ඡාදනපරිමද්දනහේදන-විද්‍යා-සනාධම්මෝ. ඉදෑ ව පන මේ වික්‍රාණ එන්ත සිත්. එන්ත පටිබඳ”න්ති.

71. පිනවිත් අමබටයි, තව දුරටත් කියනවා නම් හික්ෂුව ඔය අපුරිත් සිත සමාධීමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාණවර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කරමණ්‍ය (විනෑම දෙයකට හැරවිය තැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, කුණුණදරුගනය (නුවණින් අවබෝධ වීම) පිණිස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම නතු කරයි. එතකොට මහු මේ විදිහට දැන ගන්නවා. “මාගේ මේ කය වනාහී සතර මහා ගුත්‍යන්ගෙන් හට ගත්, මවිජියන් තීසා හට ගත්, බත් වැංශන ආදියෙන් වැඩුණ, අනිත්‍ය වූ, ඇතිලැම් පිරිමැදිම්වලින් තබිත්තු කළ යුතු වූ, බැඳී වැනසි යන ස්වභාවයට අයත් වූ, රුපවත් (මහාගුත් තම් වූ රුපයෙන් හැඳුනු) දෙයක්. මාගේ මේ වික්ද්‍යාණය ද පවතින්නේ මේ සිරුරෝහි ම යි. බැඳී තිබෙන්නේත් මෙහි ම යි.

සෙයාලාභ අම්බවිය මණ්ඩ වේශරියො සුනෝ ජාතිමා අවධියේ සුපරිකම්මකනෝ ආ-ජේර් විෂ්පසන්නෝ අනාවිලෝ සඳහාබාකාරසම්පන්නෝ,

තතුස්ස සූත්‍රය ආවුත් තීල වා පිත වා ලෝහිත වා විදාත වා පැණ්ඩුසූත්‍රය වා. තමේන වක්බුමා පුරිසේ හත්පේ කරිත්වා ප-වවෙක්බෙයා “අය බෝ මණ් වේලරියෝ සූහො ජාතිමා අවිය සේ සූපරිකම්මකනෝ, අ-ජෝ විජපසන්නෝ අනාච්ලෝ සංඛ්‍යාකාරසම්පන්නෝ, තතිද සූත්‍රය ආවුත් තීල වා පිත වා ලෝහිත වා විදාත වා පැණ්ඩුසූත්‍රය වා”ති.

පින්වත් අම්බටිය, එක මේ වගේ දෙයක්. වෙටරෝඩ් මාණ්‍යකාරී තියෙනවා. හරි ලස්සනට පහළ වුණ දෙයක්. අවපටිටම්. හොඳින් ඔපමටිටම්, ඉතාමත් හොඳ යි. ඉතාම ප්‍රසන්න යි. පිවිතුරු යි. මැණිකක තිබිය යුතු හැම දෙයක් ම තියෙනවා. ඉතින් ඔය මැණික තුළ නිල් වේවා, රන්වන් වේවා, රතු වේවා, සුදු වේවා, පඩුපැහැ වේවා, තුලක් අමුණලා තියෙනවා. එතකොට ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් මැණික අතට ගෙන හොඳින් විමසා බලනවා. “මේ වෙටරෝඩ් මැණික හරි ලස්සනට පහළ වුණ දෙයක්. අවපටිටම්. හොඳින් ඔපමටිටම්, ඉතාමත් හොඳ යි. ඉතාම ප්‍රසන්න යි. පිවිතුරු යි. මැණිකක තිබිය යුතු හැම දෙයක් ම තියෙනවා. මේ මැණික තුළ නිල් වේවා, රන්වන් වේවා, රතු වේවා, සුදු වේවා, පඩුපැහැ වේවා, තුලක් අමුණලා තියෙනවා” කියලා.

එවමේව බෝ අම්බටිය හික්බු ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝගාත් අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙක්ජ්ප්පත්තේ ක්‍රානුදස්සානය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සේ ඒවා. පජානාති: “අය බෝ මේ කායෝ රුපී වාතුම්මහාභුතිකෝ මාතා-පෙත්තිකසමහවෝ විද්‍යාකුම්මාසූපවයෝ අනි-වූ-ඡානපරිමද්දනසේදන-විද්ධ-සනධමිමෝ. ඉදී ව පන මේ වික්ද්‍යාණ. එන්ඩ සිත. එන්ඩ පටිබද්ධ”න්ති. ඉදම්පිෂ්ස හෝති විජ්‍යාය.

පින්වත් අම්බටිය, අන්ත ඒ විදිහම යි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කරමණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, ක්‍රානුදරුගනය (නුවණින් අවබෝධ වීම) පිණිස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම තතු කරයි. එතකොට ඔහු මේ විදිහට දැන ගන්නවා. “මාගේ මේ කය වනාහී සතර මහා භුතයන්ගෙන් හට ගත්, මවිපියන් තිසා හට ගත්, බත් වැංෝන ආදියෙන් වැෂුණ, අනිතා වූ, ඇතිලේම් පිරිමැදිම්වලුන් තබිත්තු කළ යුතු වූ, බිඳී වැනසී යන ස්වභාවයට අයත් වූ, රුපවත් (මහාභාත

තම වූ රුපයෙන් හැඳුනු) දෙයක්. මාගේ මේ විශ්වාසානය ද පවතින්නේ මේ සිරුරහි ම යි. බැඳී තිබෙන්නේත් මෙහි ම යි” කියල. මේකත් ඔහු ගේ විද්‍යාවට (අවබෝධයට) අයත් දෙයක්.

72. සේ' එච්. සමාහිතේ' විත්තේ' පරිසුද්ධීවේ පරියෝගාත්තේ' අනාගතේ' විගත්පක්කිලේසේ මුදුහුතේ' කම්මතියේ දිනේ' ආනෙක්ජ්ප්පත්තේ' මනෝමය. කාය. අහිතිම්මිත්තාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතිත්තාමෙති. සේ' ඉමම්හා කායා අන්ද්‍ය. කාය. අහිතිම්මිතාති රුපී. මනෝමය. සබඩාප-වංශි. අහිතිත්තීයා,

72. ඔහු (ඒහික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහුර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කරමණා (වනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, මනෝමය කයක් විශේෂයෙන් මැවීම පිණ්සස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම නතු කරයි. ඉතින් ඔහු මේ කයෙන් වෙනත් වූ සියලු අභපසහ ඇති, නොපිරිහුණු ඉඳරන් ඇති රුපී මනෝමය කයක් විශේෂ කොට මවනවා.

සෙයාලාපි අම්බටිය පුරිසේ' මුක්ද්පම්හා ර්සික. පබ්බාහෙයා. තස්ස එච්මස්ස: අය. මුක්ද්පේර් අය. ර්සිකා අන්ද්දෙර් මුක්ද්පේර්, අන්ද්දා ර්සිකා මුක්ද්පම්හාත්වේව ර්සිකා පබ්බාල්හා'ති. සෙයාලාපි වා පන අම්බටිය පුරිසේ' අසි. කොසියා පබ්බාහෙයා, තස්ස එච්මස්ස “අය. අසි, අය. කොසි, අන්දෙක් අසි, අන්ද්දා කොසි, කොසියාත්වේව අසි පබ්බාල්හෝ”ති. සෙයාලාපි වා පන අම්බටිය පුරිසේ' අහි. කරණ්ඩා උද්ධරෙයා, තස්ස එච්මස්ස: අය. අහි, අය. කරණ්ඩෝ, අන්ද්දෙර් අහි, අන්දෙක් කරණ්ඩෝ, කරණ්ඩාත්වේව අහි උඩහිනෝ”ති. එච්මෙව බෝ අම්බටිය හික්බු එච්. සමාහිතේ' විත්තේ' පරිසුද්ධීවේ පරියෝගාත්තේ' අනාගතේ' විගත්පක්කිලේසේ මුදුහුතේ' කම්මතියේ දිනේ' ආනෙක්ජ්ප්පත්තේ' මනෝමය. කාය. අහිතිම්මිත්තාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතිත්තාමෙති. සේ' ඉමම්හා කායා අන්ද්දා කාය. අහිතිම්මිතාති රුපී. මනෝමය. සබඩාප-වංශි. අහිතිත්තීයා. ඉදම්පි'ස්ස හෝති විජ්ජාය.

පින්වත් අම්බටිය, එක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් මුක්ද්පතනු ගසෙන් තණ ගොබය ඇදුල ගන්නවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. මේ මුක්ද්පතනු ගස යි, මේ තණ ගොබය යි. එතකොට මුක්ද්පතනු ගස වෙන එකක්. තණ ගොබය වෙන එකක්. තමුත් මුක්ද්පතනු ගසෙන් ම යි තණ

ගොඩය ඇදල ගත්තේ කියලා. පින්වත් අමුවටිය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් කොපුවෙන් කඩුවක් ඇදල ගත්තවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේ කඩුව යි. මේ කොපුව. එතකොට කඩුව අනෙකක්, කොපුව අනෙකක්. නමුත් කොපුවෙන් තමයි කඩුව ඇදල ගත්තේ” කියලා. පින්වත් අමුවටිය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් තයි පෙට්ටියෙන් තයෙකුව ඇදල ගත්තවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේ තමයි නයා. මේක තයිපෙට්ටිය. එතකොට නයා අනෙකක්. නයි පෙට්ටිය අනෙකක්. නමුත් නයි පෙට්ටියෙන් තමයි නයාව ඇදල ගත්තේ” කියලා. පින්වත් අමුවටිය, අන්ත ඒ විදිහම යි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රභාෂ්වර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කරුමණා (විනෑම දෙයකට හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, මනෝමය කයක් විශේෂයෙන් මැවිම පිණුස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම තතු කරයි. ඉතින් ඔහු මේ කයෙන් වෙනත් වූ සියල් අහපසහ ඇති, නොපිරිහුණු ඉදුරන් ඇති රුෂී මනෝමය කයක් විශේෂ කොට මවනවා. මේකත් ඔහු ගේ විද්‍යාවට (අවබෝධයට) අයත් දෙයක්.

73. සෝ එව්. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදාතේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහනේ කම්මතියේ යිත් ආනෙකුජප්පත්තේ ඉදෑධිවිධාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්තාමෙති. සෝ අනේකවිතිත. ඉදෑධිවිධ. ප-වනුහෝති, ඒකෝ'පි භුත්වා බහුධා හෝති, බහුධාපි භුත්වා ඒකෝ හෝති, ආවිහාව. තිරෝහාව. තිරෝකුචිඛ. තිරෝපාකාර. තිරෝප්ප්‍රතිඵ්‍යාම. අසජ්ජමානෝ ග-ඡති සෙයාලාපි ආකාසේ, පයිවියාපි උම්මුජ්ජනිම්මුජ්ජ. කරෝති සෙයාලාපි උදකේ, උදකේ'පි අහිජ්ජමානෝ ග-ඡති සෙයාලාපි පයිවිය, ආකාසේති පල්ලංකේන කමති සෙයාලාපි පක්වී සකුණෝ, ඉමේ'පි වන්දිමසුරියේ එව්. මහිදෑධිකේ එව්. මහානුහාවේ පාණිතා පරාමසති පරිමජ්ජති, යාව බුහුමලෝකාපි කායෙන වස. වත්තේති.

73. ඔහු (ඒ හික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රභාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කරුමණා (විනෑම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, ඉරුධි ප්‍රාතිහාරය පිණුස සිත මෙහෙයව යි. එයට සිත තතු කරයි. තනි කෙනෙක්ව ඉදගෙන බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා. බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් ඉදගෙන එක්කෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා. පෙනෙන්ට සළස්වනවා. නො පෙනී යනවා. බිත්තිය විතිවිද, ප්‍රාකාරය විතිවිද, පර්වතය

විනිවිද කිසිවක් හා නො ගැලී, අහසේ යන්නාක් මෙන් යනවා. ජලයේ වගේ පොලොවහි කිදාබැසීමත්, උච්ච මතුවීමත් කරනවා. පොලොව මතුපිට වගේ ජලය මත නො ගිලි ඇවිද යනවා. අහසේහි පියාසරණ කුරුල්ලන් පරිදේදෙන් පළහක් බැඳ ගෙන අහසේ යනවා. මේසා මහත් ඉරුදි ඇති, මහානුහාව ඇති හිරු සඳු පවා අතින් අල්ලනවා. පිරිමදිනවා. බඩුලොව දක්වා ම කයෙන් වහි කරගෙන ඉන්නවා.

සෙයාලාපි අම්බටිය දක්බෝ කුම්භකාරෝ වා කුම්භකාරන්නේවාසී වා සුපරික්කම්මකතාය මත්තිකාය ය. යදේව හාජනවිකති. ආකංඛෙයා තං තදේව කරෙයා අහිතිප්ලාදෙයා. සෙයාලාපි වා පන අම්බටිය දක්බෝ දන්තකාරෝ වා දන්තකාරන්නේවාසී වා සුපරික්ම්මකතස්ම්. දන්තස්ම්. ය. යදේව දන්තවිකති. ආකංඛෙයා ත. තදේව කරෙයා අහිතිප්ලාදෙයා. සෙයාලාපි වා පන අම්බටිය දක්බෝ සුවණ්ණකාරෝ වා සුවණ්ණ-කාරන්නේවාසී වා සුපරික්ම්මකතස්ම්. සුවණ්ණස්ම්. ය. යදේව සුවණ්ණවිකති. ආකංඛෙයා ත. තදේව කරෙයා අහිතිප්ලාදෙයා.

පින්වත් අම්බටිය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දක්ෂ කුඩාකරුවෙක් හෝ කුඩාකරුවෙකු ගේ අතවැසියෙක් ඉන්නවා. මහු ඉතා හොඳින් සකස් කළ මැටිවෙන් යම් ම ආකාරයේ හාජනයක් හදන්ව කැමුති නම්, ඒ ඒ ආකාරයේ බඳුන් හදනවා. විශේෂයෙන් තිරමාණය කරනවා. පින්වත් අම්බටිය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දක්ෂ ඇත්දත් කැටයම්කරුවෙක් හෝ ඇත්දත් කැටයම්කරුවෙකු ගේ අතවැසියෙක් ඉන්නවා. මහු ඉතා හොඳින් සකස් කළ ඇත්දතක යම් ම ආකාරයේ ඇත් දළ කැටයමක් කරන්ව කැමති නම්, ඒ ඒ ආකාරයේ ඇත් දළ කැටයම් හදනවා. විශේෂයෙන් තිරමාණය කරනවා. පින්වත් අම්බටිය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දක්ෂ රන් කැටයම්කරුවෙක් හෝ රන් කැටයම්කරුවෙකු ගේ අතවැසියෙක් ඉන්නවා. මහු ඉතා හොඳින් සකස් කළ රනක යම් ම ආකාරයේ රන් කැටයමක් කරන්ව කැමති නම්, ඒ ඒ ආකාරයේ රන් කැටයම් හදනවා. විශේෂයෙන් තිරමාණය කරනවා.

ඡ්‍යෙවමේව රෝ අම්බටිය හික්බූ ඡ්‍යෙව. සමාහින් විත්නේ පරිසුද්ධේදී පරියෝගාත් අන්ගණේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුත් කම්මනියේ යින් ආනෙක්ජ්ප්පත්නේ ඉදෑධිවිධාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සේ අනේකවිහිත. ඉදෑධිවිධ. ප-වතුරෝති, ඒකෝ'ප තුන්වා බහුඩා හෝති, බහුඩාපි තුන්වා ඒකෝ' හෝති, ආවිහාව. තිරෝතාව. තිරෝතුචිඩි. තිරෝපාකාර. තිරෝප්පත්තාව. අස්ථ්‍යමානෝ ග-ඡති සෙයාලාපි ආකාසේ,

පයවියාපි උම්මූජ්ජනීම්මූජ්ජ කරෝති සෙයාලාපි උදකේ, උදකේපි අහිජ්ජමානේ ග-තනි සෙයාලාපි පයවිය, ආකාසේති පල්ලෙක්න කමති සෙයාලාපි පක්වි සකුණෝ, ඉමේපි වන්දිමසුරියේ එව. මහිද්ධිකේ එව. මහානුහාවේ පාණිනා පරාමසති පරිමජ්ජති, යාච බුන්මලෝකාපි කායෙන වස. වත්තෙති. ඉදමිපි'ස්ස හෝති විජ්ජාය.

පින්වත් අම්බටිය, අන්න ඒ විදිහම දී හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේඟ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණ්‍ය (වනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, ඉරධි ප්‍රාතිහාරය පිළිසි සිත මෙහෙයව දී. එයට සිත තතු කරයි. තනි කෙනෙක්ව ඉදගෙන බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා. බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් ඉදගෙන එක්කෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා. පෙනෙන්ට සළස්චවනවා. නො පෙනී යනවා. බිත්තිය විතිවිද, ප්‍රකාරය විතිවිද කිසිවක් හා නො ගැලී, අහසේ යන්නාක් මෙන් යනවා. ජලයේ වගේ පොලොවෙහි කිදාබැසීමත්, උච්ච මතුවීමත් කරනවා. පොලොව මතුවීම වගේ ජලය මත නො ගිලි ඇවිද යනවා. අහසේහි පියාසරණ කුරුල්ලන් පරිදේදෙන් පළහක් බැඳ ගෙන අහසේ යනවා. මේසා මහත් ඉරධි ඇති, මහානුහාව ඇති හිරු සඳු පවා අතින් අල්ලනවා. පිරිමදිනවා. බුඩුලොව දක්වා ම කයෙන් විභි කරගෙන ඉන්නවා. මේකත් මහු ගේ විද්‍යාවට (අවබෝධයට) අයත් දෙයක්.

74. සෝ එව. සමාහිතේ වත්තෙ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගතේ විතුළුපක්කිලේසේ මුදුහුනේ කමමනියේ යිතේ ආනෙක්ජ්ජපත්තන්නේ දිබ්බාය සෝතධානුයා වත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සෝ දිබ්බාය සෝතධානුයා විසුද්ධාය අතික්කන්තමානුසිකාය උහෝ සද්දේ සුණාති දිබ්බේ ව මානුසේ ව යේ දුරේ සන්තිකේ ව.

74. මහු (එ හික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේඟ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණ්‍ය (වනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, දිව්‍ය වූ ගුවණය පිළිසි සිත යොමු කරනවා. එයට සිත තතු කරනවා. එතකොට මහු මිනිසුන් ගේ සවන් දීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ, දිව්‍ය වූ ගුවණයෙන් මානුෂික වූත්, දිව්‍ය වූත් දෙයාකාර වූ දුර ලහ ගබඳයන් අසනවා.

සෙයාලාජ අම්බටිය පුරිසේ අද්ධානමග්ගපටිපන්නේ සෝ සුණුණෙයා හේරිසඳ්දම්පි මුදිංගසඳ්දම්පි සංඛපණවදෙණීච්මසඳ්දම්පි, තස්ස එච්මස්ස: හේරිසඳ්දෝ ඉතිපි මුදිංගසඳ්දෝ ඉතිපි සංඛපණවදෙණීච්මසඳ්දෝ ඉතිපි.

පින්වත් අම්බටිය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දුරු ගමනකට පිළිපන් පුරුෂයෙක් ඉන්නවා. ඔහු බෙර හඩිත්, මිහිඹ බෙර හඩිත්, සක්, පනා බෙර, ගැට බෙර හඩිත් අසනවා. එතකාට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේක බෙර හඩික්, මේ තමයි මිහිඹ බෙර හඩි, මේක සක් හඩි, මේක පනා බෙර හඩි, මේක ගැට බෙර හඩි” කියලා.

එ්වමේව බෝ අම්බටිය හික්බූ එව. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදාතේ අන්ගණේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මනියේ යිතේ ආනෙකුජප්පත්තේ දිංබාය සෝතධානුයා විත්ත. අහිනීහරති අහිනීන්නාමෙනි. සෝ දිංබාය සෝතධානුයා විසුද්ධාය අතික්කන්ත-මානුසිකාය උහෝ සද්දේ සුණාති දිංබේ ව මානුසේ ව යේ දුරේ සන්නිතේ ව. ඉදම්පි'ස්ස හෝති විත්තාය.

පින්වත් අම්බටිය, අන්න ඒ විදිහම යි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණ්‍ය (වනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, දිව්‍ය වූ ගුවණය පිණිස සිත යොමු කරනවා. එයට සිත නතු කරනවා. එතකාට ඔහු මිනිසුන් ගේ සවන් දීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ, දිව්‍ය වූ ගුවණයෙන් මානුෂික වූත්, දිව්‍ය වූත් දෙයාකාර වූ දුර ලහ ගබ්දයන් අසනවා. මේකත් ඔහු ගේ විද්‍යාවට (අවබෝධයට) අයන් දෙයක්.

75. සෝ එව. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදාතේ අන්ගණේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මනියේ යිතේ ආනෙකුජප්පත්තේ තොපරියක්දාණාය විත්ත. අහිනීහරති අහිනීන්නාමෙනි. සෝ පරසත්තාන් පරපුග්ගලාන. තොසා තොසා පර-ව පජානාති:

75. ඔහු (ශික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණ්‍ය (වනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, අනුන්

ගේ සිත් පිරිසිද දන්නා තුවනු පිණීස සිත යොමු කරයි. එයට සිත නතු කරයි. එතකොට ඔහු වෙනත් සත්වයන් ගේ වෙනත් පුද්ගලයන් ගේ සිත තම සිතින් පිරිසිද දැන ගන්නවා.

සරාග. වා විත්ත. සරාග. විත්තන්ති පජානාති,
 විතරාග. වා විත්ත. විතරාග. විත්තන්ති පජානාති,
 සදෝස. වා විත්ත. සදෝස. විත්තන්ති පජානාති,
 විතදෝස. වා විත්ත. විතදෝස. විත්තන්ති පජානාති,
 සමෝහ. වා විත්ත. සමෝහ. විත්තන්ති පජානාති,
 විතමෝහ. වා විත්ත. විතමෝහ. විත්තන්ති පජානාති,
 ස.විත්ත. වා විත්ත. ස.විත්ත. විත්තන්ති පජානාති,
 වික්විත්ත. වා විත්ත. වික්විත්ත. විත්තන්ති පජානාති,
 මහග්ගත. වා විත්ත. මහග්ගත. විත්තන්ති පජානාති,
 අමහග්ගත. වා විත්ත. අමහග්ගත. විත්තන්ති පජානාති,
 සලත්තර. වා විත්ත. සලත්තර. විත්තන්ති පජානාති,
 අනුත්තර. වා විත්ත. අනුත්තර. විත්තන්ති පජානාති,
 සමාහිත. වා විත්ත. සමාහිත. විත්තන්ති පජානාති,
 අසමාහිත. වා විත්ත. අසමාහිත. විත්තන්ති පජානාති,
 විමුත්ත. වා විත්ත. විමුත්ත. විත්තන්ති පජානාති,
 අවිමුත්ත. වා විත්ත. අවිමුත්ත. විත්තන්ති පජානාති.

රාග සහිත සිත රාග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
 රාග රහිත සිත විතරාගී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
 ද්වේග සහිත සිත ද්වේග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
 ද්වේග රහිත සිත විතදෝසී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
 මෝහ සහිත සිත මෝහ සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
 මෝහ රහිත සිත විතමෝහී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
 භැකුල්තු සිත භැකුල්තු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
 විසිරුණු සිත විසිරුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
 සමාධිමත් සිත සමාධිමත් සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
 සමාධි රහිත සිත සමාධි රහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
 නො දියුණු සිත නො දියුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
 දියුණු සිත දියුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
 එකඟ වෙන සිත එකඟ වෙන සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
 එකඟ නො වෙන සිත එකඟ නො වෙන සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.

කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිත කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.

කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිත කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.

සෙයාලාජී අම්බටිය ඉක්මී වා සුරිසෝ වා දහරෝ වා යුවා මණ්ඩනකජාතිකෝ ආදාසේ වා පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අ-හේ වා උදකපත්ත්තේ සක. මුබනිමිත්ත. ප-වවෙක්බමානෝ සකණික. වා සකණිකන්ති ජානෙයා, අකණික. වා අකණිකන්ති ජානෙයා, එච්මෙව ගෝ අම්බටිය හික්වූ එච්. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගණේ විගතුපක්කිල්සේ මූදුහුතේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙකුතප්පත්ත්තේ තොපරියක්දාණාය විත්ත. අහිනිහරති අහිනින්නාමේති. සෝ පරසන්තාන. පරපුණ්ගලාන. තොසා තොසෝ පරි-ව පජානාති:

පින්වත් අම්බටිය, එක මේ වගේ දෙයක්. ලස්සනට සැරසෙන්ට කුමති ස්ථිරයක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ දරුවෙක් හෝ තරුණයෙක් හෝ ඉන්නවා. මහු පිරිසිදු දීප්තිමත් කණ්ඩාමියක් ඉදිරියේ හෝ පැහැදිලි දිය ඇති බදුනකින් හෝ තමන් ගේ මුව මඩල හොඳින් විමසා බලනවා. එතකොට දොස් ඇති තැන දොස් ඇති තැන වශයෙන් දැන ගන්නවා. දොස් නැති තැන දොස් නැති තැන වශයෙන් දැන ගන්නවා. පින්වත් අම්බටිය, අන්න ඒ විදිහම සි හිකුණුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කරමණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අනුන් ගේ සිත් පිරිසිද දන්නා තුවණ පිණිස සිත යොමු කරයි. එයට සිත තතු කරයි. එතකොට මහු වෙනත් සත්වයන් ගේ වෙනත් පුද්ගලයන් ගේ සිත තම සිතින් පිරිසිද දැන ගන්නවා.

සරාග. වා විත්ත. සරාග. විත්තන්ති පජානාති,
 විතරාග. වා විත්ත. විතරාග. විත්තන්ති පජානාති,
 සදෝස්. වා විත්ත. සදෝස්. විත්තන්ති පජානාති,
 විතදෝස්. වා විත්ත. විතදෝස්. විත්තන්ති පජානාති,
 සමෝහ. වා විත්ත. සමෝහ. විත්තන්ති පජානාති,
 විතමෝහ. වා විත්ත. විතමෝහ. විත්තන්ති පජානාති,
 සංඛිත්ත. වා විත්ත. සංඛිත්ත. විත්තන්ති පජානාති,
 වික්විත්ත. වා විත්ත. වික්විත්ත. විත්තන්ති පජානාති,

මහග්ගත。වා විත්ත。මහග්ගත。විත්තන්ති පජානාති,
අමහග්ගත。වා විත්ත。අමහග්ගත。විත්තන්ති පජානාති,
සලත්තර。වා විත්ත。සලත්තර。විත්තන්ති පජානාති,
අනුත්තර。වා විත්ත。අනුත්තර。විත්තන්ති පජානාති,
සමාහිත。වා විත්ත。සමාහිත。විත්තන්ති පජානාති,
අසමාහිත。වා විත්ත。අසමාහිත。විත්තන්ති පජානාති,
විමුත්ත。වා විත්ත。විමුත්ත。විත්තන්ති පජානාති,
අවිමුත්ත。වා විත්ත。අවිමුත්ත。විත්තන්ති පජානාති.
ඉදීමිපි'ස්ස හෝති විජ්ජාය.

රාග සහිත සිත රාග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
රාග රහිත සිත විතරාගී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
ද්වේශ සහිත සිත ද්වේශ සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
ද්වේශ රහිත සිත විතදෝසී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
මෝහ සහිත සිත මෝහ සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
මෝහ රහිත සිත විතමෝහී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
හැකුල්නු සිත හැකුල්නු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
විසිරුණු සිත විසිරුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
සමාධීමත් සිත සමාධීමත් සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
සමාධී රහිත සිත සමාධී රහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
නො දියුණු සිත නො දියුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
දියුණු සිත දියුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
එකහ වෙන සිත එකහ වෙන සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
එකහ නො වෙන සිත එකහ නො වෙන සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිත කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිතක් වශයෙන්
දැන ගන්නවා.

කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිත කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිතක්
වශයෙන් දැන ගන්නවා. මේකත් ඔහු ගේ විද්‍යාවට (අවබෝධයට) අයත්
දෙයක්.

76. සෝ එච්. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධී පරියෝදාතේ අනාගතේ
විගතුපක්කී ලේසේ මූදුහුතේ කම්මනියේ යිතේ ආනෙකුරප්පත්තේ
ප්‍රබැඩිවාසානුස්සතින්දාණාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සෝ අනේකවිහිත. ප්‍රබැඩි තිවාස. අනුස්සරති. සෙයාලිදා: එකම්පි ජාති, ද්වේ'පි
ජාතියේ, තිස්සෝ'පි ජාතියේ, වත්ස්සෝ'පි ජාතියේ, පක්ච'පි ජාතියේ,

දස'පි ජාතියෝ, විසම්පි ජාතියෝ, තිංසම්පි ජාතියෝ, වත්තාරිසම්පි ජාතියෝ, පක්ෂ්‍යාසම්පි ජාතියෝ, ජාතිසතම්පි, ජාතිසහස්සම්පි, ජාතිසතසහස්සම්පි; අනේකෝ'පි ස.වට්ටකප්පේ, අනේකෝ'පි විවට්ටකප්පේ, අනේකෝ'පි ස.වට්ටවට්ටකප්පේ, “අමුතාසි. එච්නාමෝ එච්. ගොත්තො එච්. වණ්ණෝ එච්මාහාරෝ එච්. සූඛ්‍යක්බපරිස.වේදී එච්මායුපරියන්තො. සෝ තතො වුතො අමුතු උපජාදී. තතාපාසි. එච්නාමෝ එච්. ගොත්තො එච්. වණ්ණෝ එච්මාහාරෝ එච්. සූඛ්‍යක්බපරිස.වේදී එච්මායුපරියන්තො. සෝ තතො වුතො ඉඩපපන්තො”නි. ඉති සාකාර. සලද්දේස. අනේකවිහිත. ප්‍රබෙනිවාස. අනුසසරනි.

76. ඔහු (එහික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධිමන් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහුර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කරමණු (වනැම දෙයකට හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, කලින් ජීවිතය ගත කළ ආකාරය දන්නා තුවණ පිණිස සිත යොමු කරයි. එයට සිත නතු කරයි. ඉතින් ඔහු නොයෙක් ආකාරයෙන් කලින් ජීවිත ගෙවූ හැටි (ආපස්සට) සිහි කරනවා. ඒ කියන්නො: එක ජීවිතයක්, ජීවිත දෙකක්, ජීවිත තුනක්, ජීවිත හතරක්, ජීවිත පහක්, ජීවිත දහයක්, ජීවිත විසසක්, ජීවිත තිහක්, ජීවිත හතලිහක්, ජීවිත පනහක්, ජීවිත සියයක්, ජීවිත දහසක්, ජීවිත ලක්ෂයක්; අනේකවිධ වූ ස.වට්ට කල්පයන් ද, අනේකවිධ වූ විවට්ට කල්පයන් ද, අනේකවිධ වූ ස.වට්ට විවට්ට කල්පයන් ද සිහි කරනවා. “ම. ඉස්සර සිටියේ අසවල් තුන, එතකොට මගේ නම මේක යි. ගෝතු නාමය මේක යි. හැඩුරුව මෙහෙම යි. කැම බීම මෙහෙම යි. දුක් සැප වින්දේ මේ විදිහට යි. මේ විදිහට යි ජීවිතය අවසන් වුණේ. ඒ ම. එතැනින් වුත වූණා. අසවල් තුන උපන්නා. එතකොට මගේ නම වුණේ මේක යි. ගෝතුනාමය මේක යි. හැඩුරුව වුණේ මෙහෙමයි. කැව්වී බිව්වේ මෙහෙම යි. සැප දුක් වින්දේ මෙහෙම යි. මේ විදිහට යි ජීවිතය අවසන් වුණේ. ම. එතැනින් වුත වූණා. මේ ලෝකේ උපන්නා” ආදී වගයෙන් ආකාර සහිතව සවිස්තරව අනේක ප්‍රකාර වූ කලින් ගත කළ ජීවිත ගැන සිහි කරනවා.

සෙයාලාපි අම්බටිය පුරිසෝ සකම්හා ගාමා අක්ෂ්‍ය. ගාම. ග-ජේයා තම්හාපි ගාමා අක්ෂ්‍ය. ගාම. ග-ජේයා. සෝ තම්හා ගාමා සකක්ෂ්‍යාව ගාම. ප-වාග-ජේයා. තස්ස එච්මස්ස: අහ. බෝ සකම්හා ගාම. අමු. ගාම. ආග-ඡි. තතු එච්. අවියාසි. එච්. නිසිදි. එච්. අහාසි. එච්. තතුන්හි අහෙසි. තම්හාපි ගාමා අමු. ගාම. ඇග-ඡි. තතාපි එච්. අවියාසි. එච්. නිසිදි. එච්.

අහාසියි. එව්. තුනේහි අහෝසියි. සෝ'මති තමහා ගාමා සකක්දෙක්ට්ව ගාම්. ප-වාගතෝ'ති.

“පින්වත් අම්බටයි, ඒක මේ වගේ දෙයක් පුරුෂයෙක් තමන් ගේ ගමෙන් වෙනත් ගමකට යනවා. ඒ ගමෙන් තවත් ගමකට යනවා. ඒ ගමෙන් යුතු තමන් ගේ ගමට එනවා. එතකොට මහුව මෙහෙම හිතෙනවා. මං මගේ ගමෙන් අසවල් ගමට ගියා. මං එහෙදී මෙහෙමයි හිටියේ. මෙහෙමයි වාචි වූණේ. මෙහෙමයි කතාබහ කළේ. මෙහෙමයි නිශ්චල්‍යව සිටියේ. ඉතින් මං ඒ ගමෙනුත් අසවල් ගමට ගියා. එහෙ හිටියේ මේ විදිහට යි. වාචි වූණේ මේ විදිහට යි. කථාබස් කළේ මේ විදිහට යි. නිහව්‍ය සිටියේ මේ විදිහට යි. ඒ මං ඒ ගමෙන් මගේ ගමට ම නැවත ආවා” කියලා.

ඡ්‍රේවමෙට බෝ අමබටය සික්බු ජ්‍රේව. සමානීතේ විත්තේ පරිසුද්ධීය පරියෝගාත්‍යෙන් අනාගත්තේ විගත්තපක්කිලේසේ මූදුහුතේ කම්මතියේ දිනේ ආනෙකුද්දත්පත්ත්තේ පුබ්ලිබෙනිවාසානුස්සතිඛාණාය විත්ත. අහිනීහරති අහිනින්නාමෙති. සෝ අනොක්විහිත. පුබ්ලිබෙනිවාස. අනුස්සරති. සෙයාලේදී: එකම්'පි ජාති., දැව්'පි ජාතියෝ, තිස්සෝ'පි ජාතියෝ, වත්තසෝ'පි ජාතියෝ, පන්ද්ල'පි ජාතියෝ, දස'පි ජාතියෝ, විසම්පි ජාතියෝ, ති.ස්ම්පි ජාතියෝ, වත්තාරිසම්පි ජාතියෝ, පන්ද්නෘසම්පි ජාතියෝ, ජාතිසතම්පි, ජාතිසහස්සම්පි, ජාතිසතසහස්සම්පි; අනොක්'පි ස.වට්ටකප්පේ, අනොක්'පි විවට්ටකප්පේ, අනොක්'පි ස.වට්ටවිවට්ටකප්පේ, අමුත්‍රාසි. ජ්‍රේන්නාමෝ ජ්‍රේව. ගොත්තේ ජ්‍රේව. වණ්නේර් ජ්‍රේමාහාරෝ ජ්‍රේව. සුබදුක්බපරිස.වේදී ජ්‍රේමායුපරියන්තේර්. සෝ තතේ වුතේ අමුත්‍ර උපපාදින්. තත්‍රාපාසි. ජ්‍රේව. නාමෝ ජ්‍රේව. ගොත්තේ ජ්‍රේව. වණ්නේර් ජ්‍රේමාහාරෝ ජ්‍රේව. සුබදුක්බපරිස.වේදී ජ්‍රේමායුපරියන්තේර්. සෝ තතේ වුතේ ඉඩපපන්තෙර්ති. ඉති සාකාර. සලද්දේසි. අනොක්විහිත. පුබ්ලිබෙනිවාස. අනුස්සරති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති විත්තාය.

පින්වත් අම්බටියා, අන්ත ඒ විදිහම යි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත් සමාධීමත් වූ විට, සිත් පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රභාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපකලේශ බැහැර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කර්මණ්‍ය (විනැම දෙයකට හැරවිය භැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, කළුන් ජීවිතය ගත කළ ආකාරය දන්නා තුවණ පිණ්ස සිත් යොමු කරයි. එයට සිත් නතු කරයි. ඉතින් මහු නොයෙක් ආකාරයෙන් කළුන් ජීවිත ගෙවූ හැටි (ආපස්සට) සිහි කරනවා. ඒ කියන්නේ: එක ජීවිතයක්, ජීවිත දෙකක්, ජීවිත තුනක්, ජීවිත ණතරක්, ජීවිත පහක්, ජීවිත දහයක්, ජීවිත විස්සක්, ජීවිත තිහක්,

ඡීවිත හතුලිභක්, ඡීවිත පනහක්, ඡීවිත සියයක්, ඡීවිත දහසක්, ඡීවිත ලක්ෂයක්, අනේකවිධ වූ සංවච්ච කළුපයන් ද, අනේකවිධ වූ විවච්ච කළුපයන් ද, අනේකවිධ වූ සංවච්ච විවච්ච කළුපයන් ද සහි කරනවා. මං ඉස්සර සිටියේ අසවල් තුන, එතකොට මගේ නම මෙක යි. ගෝතු තාමය මෙක යි. හැඩිරුව මෙහෙම යි. කැම බීම මෙහෙම යි. දුක් සැප වින්දේ මේ විදිහට යි. මේ විදිහට යි ඡීවිතය අවසන් වූණේ. ඒ මං එතැනින් වූත වූණා. අසවල් තුන උපන්තා. එතකොට මගේ නම වූණේ මෙක යි. ගෝතුතාමය මෙක යි. හැඩිරුව වූණේ මෙහෙමයි. කැවේ බිවිවේ මෙහෙම යි. සැප දුක් වින්දේ මෙහෙම යි. මේ විදිහට යි ඡීවිතය අවසන් වූණේ. මං එතැනින් වූත වූණා. මේ ලෝකේ උපන්තා” ආදි වශයෙන් ආකාර සහිතව සට්ස්තරව අනේක ප්‍රකාර වූ කළින් ගත කළ ඡීවිත ගැන සහි කරනවා. මෙකන් ඔහු ගේ විද්‍යාවට (අවබෝධයට) අයන් දෙයක්.

77. සෝ එව්. සමාහින් වින්නේ පරිපූද්ධේ පරියෝදානේ අනාගතේ විගනුපක්කිලේසේ මූදුහන් කම්මනියේ යින් ආනෙකුජප්පතන්නේ සත්තාතා. වූතුපපාතනුණාය වින්ත. අහින්හරති අහින්න්තාමෙනි. සෝ දිඛ්බෙන වක්බුනා විසුද්ධේන අතික්කන්තමානුසකේන සත්ත්නේ පස්සති වවමානේ උප්පත්තමානේ හින් පණින් සුවන්නේ දුබින්න්නේ සුගන් දුග්ගන්. යථාකම්මුපගේ සත්ත්නේ පජාතාති: ඉමේ වත හොත්තො සත්තා කායදු-වරින් සමන්තාගතා, වවිදු-වරින් සමන්තාගතා, මනෝදු-වරින් සමන්තාගතා, අරියාතා, උපවාදකා, මි-ඡාදිවියිකා, මි-ඡාදිවියිකා මි-ඡාදිවියිකම්මසමාදානා, තේ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපාය. දුග්ගති. විනිපාත. නිරය. උපපන්තා. ඉමේ වා පන හොත්තො සත්තා කායසුවරින්න සමන්තාගතා, වවිසුවරින්න සමන්තාගතා, මනෝසුවරින්න සමන්තාගතා, අරියාතා. අනුපවාදකා, සමමාදිවියිකා, සමමාදිවියිකම්මසමාදානා, තේ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගති. සැග්ග. ලෝක. උපපන්තාති. ඉති දිඛ්බෙන වක්බුනා විසුද්ධේන අතික්කන්තමානුසකේන සත්ත්නේ පස්සති වවමානේ උප්පත්තමානේ හින් පණින් සුවන්නේ දුබින්න්නේ සුගන් දුග්ගන්. යථාකම්මුපගේ සත්ත්නේ පජාතාති.

77. ඔහු (ශික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධිමන් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂවර වූ විට, කෙලෙපුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේඟ බැහුර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කරමණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්විරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, සත්වයන් ගේ ව්‍යුතියන් උපතත් දකිනා තුවන පිණිස සිත පිහිටුවනවා. එයට සිත තනු කරනවා. එතකොට ඒ සික්ෂුව මතිසුන් ගේ දැකිමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය

පිරිසිදු වූ දිවැසින් වූත වන්නා වූත්, උපදින්නා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කර්මයන්ට අනුව හින ප්‍ර්‍රේක්ත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, සුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා. “අහෝ! මේ හවත් සත්වයන් කයින් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම තිසා, වචනයෙන් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම තිසා, මතසින් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම තිසා, ආරයයන් වහන්සේලාට අපහාස කරලා, මිසදිවු වෙලා, මිසදිවු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉදළ තියෙනවා. ඔවුන් කය බිඳී මරණයන් මත්තේ අපාය නම් වූ දුගතිය නම් වූ විනිපාත නම් වූ තිරයේ ඉපදිලා ඉන්නවා. ඒ වගේ ම මේ හවත් සත්වයන් කයින් සුවරිතයෙහි යෙදීම තිසා, වචනයෙන් සුවරිතයෙහි යෙදීම තිසා, මතසින් සුවරිතයෙහි යෙදීම තිසා, ආරයයන් වහන්සේලාට අපහාස තො කොට, සම්දිවු වෙලා, සම්දිවු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉදළ තියෙනවා. ඔවුන් කය බිඳී මරණයන් මත්තේ සුගති නම් වූ, ස්වරුග ලෝකයෙහි ඉපදිලා ඉන්නවා” කියලා. මේ විදිහට මිනිසුන් ගේ දැකීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් වූතවන්නා වූත්, උපදින්නා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කර්මයන්ට අනුව හින ප්‍ර්‍රේක්ත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, සුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා.

සෙයාලාපි අම්බටිය මත්කේධි සිංසාටකේ පාසාදේ. තත්ථ වක්වුමා පුරිසේ දිනේ පස්සෙයා මනුස්සේ ගේහා. පවිසන්තේ’පි නික්බමන්තේ’පි රැලියා විනිසක්චරන්තේ’පි මත්කේධි සිංසාටකේ නිසින්තේ’පි, තස්ස එවමසස: ඒතේ මනුස්සා ගේහා. පවිසන්ති. ඒතේ නික්බමන්ති. ඒතේ රැලියා විනිසක්චරන්ති. ඒතේ මත්කේධි සිංසාටකේ නිසින්නා’ති.

පින්ත් අම්බටිය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. හතරම්. හන්දියක තටුවු තිවිසක් තියෙනවා. එහි ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් සිටගෙන බලාගෙන ඉන්නවා. මහු (පහල) ගෙට ඇතුළු වන්නා වූත්, තික්මෙන්නා වූත්, විදියේ එහාට මෙහාට ඇවිදින්නා වූත්, හතරම්. හන්දිය මැද වාචි වී සිටින්නා වූත් මිනිසුන් දකිනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා “මේ මිනිසුන් ගෙට ඇතුළු වෙනවා. මේ උදවිය ගෙයින් නික්මෙනවා. මේ උදවිය විදියේ එහාට මෙහාට ඇවිදිනවා. මේ උදවිය හතරම්. හන්දිය මැද වාචි වෙලා ඉන්නවා” කියලා.

එවමේව බෝ අම්බටිය හික්බු එව. සමාහිතේ වන්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝගාත්‍යන් අනාගත් විගනුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ දිනේ ආතෙක්ජ්ජ්පත්ත්තේ සත්තාන. වූතුපපාතනකාණාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙනි. සෝ දිබිබෙන වක්වුනා විසුද්ධේන අතික්කන්තමානුසකේන සත්තේ පස්සති වවමාතේ උප්පත්තමාතේ හිතේ ප්‍ර්‍රේක්ත සුවන්තේ

දුබැනේ සූගනේ දුග්ගනේ. යථාකම්මුපගේ සත්තේ පජානති: ඉමේ වත හොත්තෝ සත්තා කායදු-වරිතේන සමන්තාගතා, වචදු-වරිතේන සමන්තාගතා, මතෝදු-වරිතේන සමන්තාගතා, අරියාත. උපවාදකා, මි-ඡාදිවිධිකා, මි-ඡාදිවිධිකම්මසමාදාතා, තේ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අජාය. දුග්ගති. විනිපාත. තිරය. උපපත්තා. ඉමේ වා පන හොත්තෝ සත්තා කායසුවරිතේන සමන්තාගතා, වචසුවරිතේන සමන්තාගතා, මතෝ සූවරිතේන සමන්තාගතා, අරියාත. අනුපවාදකා, සමමාදිවිධිකා, සමමාදිවිධිකම්මසමාදාතා, තේ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සූගති. සූග. ලෝක. උපපත්තාති. ඉති දිබෙන වක්වුතා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකේන සත්තේ පස්සති වවමානේ උප්පත්තමානේ හිතේ පණීතේ සූවනේ දුබැනේ සූගනේ දුග්ගනේ. යථාකම්මුපගේ සත්තේ පජානති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති විජාය.

සිත්වත් අම්බටිය, අන්ත ඒ විදිහම සි හික්ෂුව මය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහුර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, සත්වයන් ගේ වූතියත් උපතත් දකිනා තුවණ ප්‍රණීස සිත පිහිටුවනවා. එයට සිත තතු කරනවා. එතකාට ඒ හික්ෂුව මිනිසුන් ගේ දැකීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් වූතවන්තා වූත්, උපදින්තා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කර්මයන්ට අනුව හිත ප්‍රණීත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, සූගති දුගතිවල සිටින්තා වූ සත්වයන් දකිනවා. “අහෝ! මේ හවත් සත්වයන් කයින් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, වවනයෙන් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, මතසින් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, ආරයයන් වහන්සේලාට අපහාස කරලා, මිසදිවු වෙලා, මිසදිවු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉදල තියෙනවා. මූවුන් කය බිඳී මරණයෙන් මත්තේ අජාය නම් වූ දුගතිය නම් වූ විනිපාත නම් වූ නිරයේ ඉපදිලා ඉන්තවා. ඒ වගේ ම මේ හවත් සත්වයන් කයින් සූවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, වවනයෙන් සූවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, මතසින් සූවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, ආරයයන් වහන්සේලාට අපහාස තො කොට, සමදිවු වෙලා, සමදිවු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉදල තියෙනවා. මූවුන් කය බිඳී මරණයෙන් මත්තේ සූගති නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයෙහි ඉපදිලා ඉන්තවා” කියලා. මේ විදිහට මිනිසුන් ගේ දැකීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් වූතවන්තා වූත්, උපදින්තා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කර්මයන්ට අනුව හිත ප්‍රණීත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, සූගති දුගතිවල සිටින්තා වූ සත්වයන් දකිනවා. මේකත් මහු ගේ විද්‍යාවට (අවබෝධයට) අයත් දෙයක්.

78. සෝ ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධීවේ පරියෝදාතේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහැත් කම්මතියේ දිතේ ආනෙකුරුප්පත්තේ ආසවාන බයකාණාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති.

78. මහු (ඒ හික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කරමණු (විනෑම දෙයකට හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, ආගුවයන් ක්ෂය විම පිළිබඳ දත්තා තුවණ පිණ්ස සිත පිහිටුවනවා. සිත එයට නතු කරනවා.

සෝ ඉදී දුක්බන්ති යථාහුත්. පතානාති. අය. දුක්බසමුදයෝ'ති යථාහුත්. පතානාති. අය. දුක්බනිරෝධෝ'ති යථාහුත්. පතානාති. අය. දුක්බනිරෝධගාමිනී පටිපදා'ති යථාහුත්. ඉමේ ආසවා'ති යථාහුත්. පතානාති. අය. ආසවසමුදයෝ'ති යථාහුත්. පතානාති. අය. ආසවනිරෝධෝ'ති යථාහුත්. පතානාති. අය. ආසවනිරෝධගාමිනී පටිපදා'ති යථාහුත්. පතානාති.

එතකොට ඔහු මෙය දුක නම් වූ ආරය සතයායි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුකේ හට ගැනීම නම් වූ ආරය සතයායි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුක නිරුද්ධ විම නම් වූ ආරය සතයායි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුක නිරුද්ධ විම පිණ්ස පවතින මාරුගය නම් වූ ආරය සතයායි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙවා ආගුවයන් කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආගුව නිරුද්ධ විම කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආගුව නිරුද්ධ විම පිණ්ස පවතින ප්‍රතිපදාව කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා.

තස්ස මේ ඒවා. ජානතෝ ඒවා. පස්සතෝ කාමාසවා'පි විත්ත. විමු-වති හවාසවා'පි විත්ත. විමු-වති. අවිත්ජාසවා'පි විත්ත. විමු-වති. විමුන්තසම්. විමුන්තමිති ක්‍රාණ. හෝති. බේණා ජාති, වුහිත. බුහ්මලරිය. කත. කරණීය, නාපර. ඉත්ත්තායා'ති පතානාති.

ඒ හික්ෂුව ඔය විදිහට දැන ගනිදී, ඔය විදිහට දැක ගනිදී කාම ආගුවයන්ගෙන් සිත නිදහස් වෙනවා. හට ආගුවයන්ගෙන් සිත නිදහස් වෙනවා. අවිදා ආගුවයන්ගෙන් සිත නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස්

වූණ බවට කුණුය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වූණා. බඩිසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුතු දෙය කළා. තැවත සසරගමනක් තැතැ”යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සෙයාලාජී අම්බටිය පබිතසය..බේපේ උදකරහදෝ අ-ඡේර් විප්පසන්නේ අනාවිලෝ. තත්ථ වක්බුමා පුරිසේ තිරේ යිනේ පස්සෙයා සිප්පිසම්බුකම්පි සක්බරකයලම්පි ම-ඡගුම්බම්පි වරන්තම්පි තිවියන්තම්පි. තස්ස එවමස්ස: අය. බේ උදකරහදෝ අ-ඡේර් විප්පසන්නේ අනාවිලෝ. තතුමේ සිප්පිසම්බුකා'ජ සක්බරකයලා'ජ ම-ඡගුම්බා'ජ වරන්තා'ජ තිවියන්ති'ජති.

පින්වත් අම්බටිය, එක මේ වගේ දෙයක්. පර්වත මුදුනක ජලාගයක් තියෙනවා. එහි ජලය ඉතා හොඳ යි. හරිම ප්‍රසන්න යි. කුලුණිලා තැ. එතැන ඇස් ඇති සුරුෂයෙක් ඒ ඉවුරේ සිටගෙන ජලාගය දෙස බලා සිටිනවා. එතකොට ඔහුට සිප්පිබෙල්ලනුත්, සක්බෙල්ලනුත්, කුටකුබලිත්, මාඟ රංචු ආදියත් හැසිරෙන අයුරු, සිටින අයුරු දකිනට ලැබෙනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේක ඉතා හොඳ ජලය ඇති හරිම ප්‍රසන්න වූ නො කුළුවූ දිය ඇති විලක්. මෙහි මේ සිප්පිබෙල්ලන්, සක්බෙල්ලන්, කුටකුබලිති, මාඟ රංචුත් හැසිරෙනවා තෙව. ඉන්නවා තෙව” තියල.

එවමේව බේ අම්බටිය හික්බු එව. සමාහිනේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගතේ විගත්පක්කිලේසේ මුදුහුනේ කම්මනියේ යිනේ ආනෙකුජප්පත්තේ ආසවාන. බයක්දාණාය විත්ත. අහින්හරති අහිනින්නාමේති.

පින්වත් අම්බටිය, අන්න ඒ විදිහම යි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කරමණා (වනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, ආශ්‍රිතයන් ක්ෂය වීම පිළිබඳ දන්නා තුවණ පිණිස සිත පිහිටුවනවා. සිත එයට තතු කරනවා.

සේ ඉදං දුක්බන්ති යලාභුත. පජානාති.

අය. දුක්බසමුදයෝ'ති යලාභුත. පජානාති.

අය. දුක්බනියෝදෝ'ති යලාභුත. පජානාති.

අය。දුක්බනිරෝධගාමීනි පටිපදා'ති යථාභුත。පජානාති。

ඉමේ ආසවා'ති යථාභුත。පජානාති。

අය。ආසවසමූද්‍යෝ'ති යථාභුත。පජානාති。

අය。ආසවනිරෝධෝ'ති යථාභුත。පජානාති。

අය。ආසවනිරෝධගාමීනි පටිපදා'ති යථාභුත。පජානාති。

එතකොට ඔහු මෙය දුක තම් වූ ආරය සතයා යි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා。

මෙය දුකේ හට ගැනීම නම්වූ ආරය සතයා යි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා.

මෙය දුක තිරුද්ද වීම නම්වූ ආරය සතයා යි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා.

මෙය දුක තිරුද්ද වීම පිණ්ස පවතින මාර්ගය තම් වූ ආරය සතයා යි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා.

මෙවා ආගුවයන් කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා.

මෙය ආගුවයන් ගේ හට ගැනීම කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා.

මෙය ආගුව තිරුද්ද වීම කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා.

මෙය ආගුව තිරුද්ද වීම පිණ්ස පවතින ප්‍රතිපදාව කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා.

තස්ස එව。ජානතෝර් එව。පස්සතෝර් කාමාසවා'පි වින්ත。විමු-වති සවාසවා'පි වින්ත。විමු-වති。අවිජ්ජාසවා'පි වින්ත。විමු-වති。විමුන්තසම්。විමුන්තමිනි සුදාණු。හෝති බිණා ජාති, වුහිත。බුන්මවරිය。කත。කරණීයං, තාපර。ඉත්පත්තායාති පජානාති。අය。බෝ සා අම්බටිය විජ්ජා.

එ හික්ෂුව මය විදිහට දැන ගනිදේ, මය විදිහට දැක ගනිදේ කාම ආගුවයන්ගෙන් සිත තිදහස් වෙනවා. හට ආගුවයන්ගෙන් සිත තිදහස් වෙනවා. අවිදා ආගුවයන්ගෙන් සිත තිදහස් වෙනවා. තිදහස් වූ විට තිදහස් වූණ බවට කුණු ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වූණා. බැඩිසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුතු දෙය කළා. තැවත සසරගමනක් තැතැ”යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා. පින්වත් අම්බටිය, විද්‍යාව (අවබෝධය) යනු මෙය යි.

79. අය.. ව්‍යවතින් අම්බටිය හික්බූ විජ්පාසම්පන්නෝ ඉතිහි, වරණ සම්පන්නෝ ඉතිහි, විජ්පාවරණසම්පන්නෝ ඉතිහි. ඉමාය ව අම්බටිය විජ්පාසම්දාය වරණසම්පදාය ව අස්ස්කු විජ්පාසම්පදා ව වරණසම්පදා ව උත්තරීතරා වා ප්‍රීතතරා වා තත්ත්ව.

79. පින්වත් අම්බටිය, මේ හික්ෂුවට තමයි විද්‍යාවෙන් සමන්විතව ඉන්නවා කියන්නේ. වරණයෙන් සමන්විතව ඉන්නවා කියන්නේ. විජ්පාවරණන් සමන්විතව ඉන්නවා කියන්නේ. පින්වත් අම්බටිය, මේ විද්‍යා සම්පත්තියෙනුත්, වරණ සම්පත්තියෙනුත් බැහැර වූ වෙනත් උත්තරීතර වූත්, ප්‍රීතතර වූත් විද්‍යාසම්පත්තියක්වත් වරණසම්පත්තියක්වත් නෑ.

80. ඉමාය බෝ අම්බටිය අනුත්තරාය විජ්පාවරණසම්පදාය වත්තාරි අපායමුබානි හවත්ති. කතමානි වත්තාරි? ඉඩ අම්බටිය ඒකවිටෝ සමණෝ වා බාහ්මණෝ වා ඉමණ්ඩුවේව අනුත්තර. විජ්පාවරණසම්පදා අනහිසම්භුණානෝ බාරිවිවධමාදාය අරක්ෂායතන. අඡ්ජෙධාගාහති පවත්තාලහෝජනෝ හවිස්සාමිති. සෝ අස්ස්කුදත්පු විජ්පාවරණසම්පන්ත-ස්සේව පරිවාරකෝ සම්පත්තති. ඉමාය බෝ අම්බටිය අනුත්තරාය විජ්පාවරණසම්පදාය ඉදා පයිම්. අපායමුබ. හවති.

80. පින්වත් අම්බටිය, මේ අනුත්තර වූ විජ්පාවරණ සම්පත්තියට විනාශ මුබ සතරක් තියෙනවා. ඒ කවර සතරක් ද යත්, පින්වත් අම්බටිය, මෙහි ඇැතුම් ගුමණයෙක් වේවා, බාහ්මණයෙක් වේවා, මෙම විජ්පාවරණ සම්පත්තියට පැමිණගත්ව බැරිව කවුස් පිරිකරන් අරගෙන “ම. පවත්තාල හෝජනයෙන් යැපෙන (ගසෙන් වැටුණු ගෙවී වළදා දිවිගෙවන) කෙනෙක් වෙනවා” කියලා වනාන්තරයක් ඇැතු ලට යනවා. ඇැත්තෙන් ම මිහු විජ්පාවරණ සම්පන්ත කෙනෙකු ගේ ගෝලයෙක් වගේ කෙනෙක්. පින්වත් අම්බටිය, මේ අනුත්තර වූ විජ්පාවරණ සම්පත්තියට ඇති පළමු වෙනි විනාශ මුබය මෙය සි.

81. පුත්‍ර ව පර. අම්බටිය ඉධෙකවිටෝ සමණෝ වා බාහ්මණෝ වා ඉමණ්ඩුවේව අනුත්තර. විජ්පාවරණසම්පදා අනහිසම්භුණානෝ පවත්තාල හෝජනතක්ව අනහිසම්භුණානෝ කුද්දාලපිටක. ආදාය අරක්ෂායතන-මඡ්ජෙධාගාහති කන්දමුලාලහෝජනෝ හවිස්සාමිති. සෝ අස්ස්කුදත්පු විජ්පාවරණසම්පන්තස්සේව පරිවාරකෝ සම්පත්තති. ඉමාය ව බෝ අම්බටිය අනුත්තරාය විජ්පාවරණසම්පදාය ඉදා දුතිය. අපායමුබ. හවති.

81. පින්වත් අම්බටිය, තව දුරටත් කියනවා නම්, මෙහි ඇතැම් ගුමණයෙක් වේවා, බූහ්මණයෙක් වේවා, මෙම විෂ්ජාවරණ සම්පත්තියට පැමිණෙන්ට බැරිව පවත්තාවෙන් යැපෙන (ගසෙන් වැටුණු ගෙඩි වලදා දිවිගෙවන) කෙනෙක් වෙන්වත් බැරිව, “ම්. අල මූල් ගෙඩි වලදන කෙනෙක් වෙනවා” කියලා උදුල්ලකුත්, මල්ලකුත් අරගෙන වනාන්තරයක් ඇතුළට යනවා. ඇත්තෙන් ම ඔහු විෂ්ජාවරණ සම්පත්තා කෙනෙකු ගේ ගෝලයෙක් වගේ කෙනෙක්. පින්වත් අම්බටිය, මේ අනුත්තර වූ විෂ්ජාවරණ සම්පත්තියට ඇති දෙවනි විනාශ මුඛය මෙය යි.

82. පුන ව පර. අම්බටිය ඉඩෙක්වීවෝ සමණෝර් වා බූහ්මණෝර් වා ඉමක්වේව අනුත්තර. විෂ්ජාවරණසම්පද. අනහිසම්හුණමානෝ පවත්තාවෙන් හෝජනතක්ව අනහිසම්හුණමානෝ කන්දමුලාවහෝජනතක්ව අනහිසම්හුණමානෝ ගාමසාමන්ත. වා නිගමසාමන්ත. වා අග්‍යාගාර. කරිත්වා අග්‍යි. පරිවරත්තෝ අවිෂති. සෝ අන්දුකුදත්පු විෂ්ජාවරණසම්පත්තාස්සේව පරිවාරකෝ සම්පත්ති. ඉමාය ව බෝ අම්බටිය අනුත්තරාය විෂ්ජාවරණසම්පදාය ඉදා තතිය. අපායමුඛ. හවති.

82. පින්වත් අම්බටිය, තව දුරටත් කියනවා නම්, මෙහි ඇතැම් ගුමණයෙක් වේවා, බූහ්මණයෙක් වේවා, මෙම විෂ්ජාවරණ සම්පත්තියට පැමිණෙන්ට බැරිව පවත්තාවෙන් යැපෙන (ගසෙන් වැටුණු ගෙඩි වලදා දිවිගෙවන) කෙනෙක් වෙන්වත් බැරිව, අල මූල් ගෙඩි වලදන කෙනෙක් වෙන්වත් බැරිව, ගමක් සම්පයේ හෝ නියමිගමක් සම්පයෙහි හෝ ගිනිපුදන ගෙයක් ඩදාගෙන, ගිනි පුදන්ට පටන් ගන්නවා. ඇත්තෙන් ම ඔහු විෂ්ජාවරණ සම්පත්තා කෙනෙකු ගේ ගෝලයෙක් වගේ කෙනෙක්. පින්වත් අම්බටිය, මේ අනුත්තර වූ විෂ්ජාවරණ සම්පත්තියට ඇති තුන්වෙනි විනාශ මුඛය මෙය යි.

83. පුන ව පර. අම්බටිය ඉඩෙක්වීවෝ සමණෝර් වා බූහ්මණෝර් වා ඉමක්වේව අනුත්තර. විෂ්ජාවරණසම්පද. අනහිසම්හුණමානෝ පවත්තාවහෝජනතක්ව අනහිසම්හුණමානෝ කන්දමුලාවහෝජනතක්ව අනහිසම්හුණමානෝ අග්‍යි පරිවරියක්ව අනහිසම්හුණමානෝ වානුම්මහාපලේ වනුද්වාර. අගාර. කරිත්වා අවිෂති: යෝ ඉමාහි වනුහි දිසාහි ආගමිසසනි සමණෝර් වා බූහ්මණෝර් වා තමිහ. යථාසන්ති යථාබල. පරිපූජෙස්සාමිති. සෝ අන්දුකුදත්පු විෂ්ජාවරණසම්පත්තාස්සේව පරිවාරකෝ සම්පත්ති. ඉමාය ව බෝ අම්බටිය අනුත්තරාය විෂ්ජාවරණසම්පදාය ඉදා වතුත්ප්‍ර. අපායමුඛ. හවති.

83. පින්වත් අම්බටිය, තව දුරටත් කියනවා නම්, මෙහි ඇතැම් ග්‍රමණයක් වේවා, බ්‍රාහ්මණයක් වේවා, මෙම විෂ්ජාවරණ සම්පත්තියට පැමිණෙන්ට බැරිව පවත්තාවෙන් යැපෙන (ගසෙන් වැවුණු ගෙඩි වළදා දිවිගෙවන) කෙනෙක් වෙන්වත් බැරිව, අල මූල් ගෙඩි වළදා කෙනෙක් වෙන්වත් බැරිව, හිති පිදීමත් කරගන්ට බැරිව, හතරම්. හත්දියක දොර සතරක් ඇති ගෙයක් තනා ගෙන ඉන්නවා. “කවුරුහරි ග්‍රමණයක් වේවා, බ්‍රාහ්මණයක් වේවා සිව දිසාවෙන් එනවා නම්, මම ඔහුට පුළුවන්තරමින් උපස්ථාන කරනවා” කියලා. ඇත්තෙන් ම ඔහු විෂ්ජාවරණ සම්පත්ත කෙනෙකු ගේ ගෝලයෙක් වගේ කෙනෙක්. පින්වත් අම්බටිය, මේ අනුත්තර වූ විෂ්ජාවරණ සම්පත්තියට ඇති හතරවෙනි විනාග මුඛය මෙය සි.

ඉමාය බෝ අම්බටිය අනුත්තරාය විෂ්ජාවරණසම්පදාය ඉමානි වත්තාරි අපායමුබානි හවත්ති.

පින්වත් අම්බටිය, මෙම අනුත්තර වූ විෂ්ජාවරණ සම්පත්තියට බාධක වූ විනාග මුඛ හතර කියන්නේ මේකට සි.

84. ත. කිමිමක්කසී අම්බටිය? අපි තු ත්ව. ඉමාය අනුත්තරාය විෂ්ජාවරණසම්පදාය සත්දිසසසී සාචියකෝ?”ති

84. පින්වත් අම්බටිය, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? මේ අනුත්තර වූ විෂ්ජාවරණ සම්පත්තිය තුළ ඔබ තමන් ගේ ආචාර්යවරයා සමග ඉන්න බව දකිනවා ද?

“නො හිදා. හෝ ගෝතම. කෝ වාහ. හෝ ගෝතම සාචියකෝ? කා ට අනුත්තර විෂ්ජාවරණසම්පදා? ආරකා’හ. හෝ ගෝතම අනුත්තරාය විෂ්ජාවරණසම්පදාය සාචියකෝ”ති.

“හවත් ගොතමයෙනි, මෙය නොවේ මයි. හවත් ගොතමයෙනි, ආචාර්යවරයා සහිත වූ මම කවුද? අනුත්තර වූ විෂ්ජාවරණ සම්පත්තිය මොකක්ද? හවත් ගොතමයෙනි, ආචාර්යවරයා සහිත වූ ම. අනුත්තර වූ විෂ්ජාවරණ සම්පත්තියෙන් දුරු වෙලා ම සි ඉන්නේ.

“ත. කිමිමක්කසී අම්බටිය? අපි තු ත්ව. ඉමක්වේව අනුත්තර. විෂ්ජාවරණසම්පද. අනහිසමහුණමානෝ බාරිවිවධමාදාය අරක්කුවන-

මඟ්කේයෝගාහසි සාච්‍රීයකෝ පවත්තාවලහෝජනෝ හට්ස්සාමිති?" "නො හිදු හෝ ගෝතම්."

පින්වත් අම්බටිය, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? එහෙමතම්, ඔබ මේ අනුත්තර වූ විෂ්ඨාචරණ සම්පත්තිය ලබාගන්ව බැරුව තවුස් පිරිකර කදා ගෙන පවත්තාවල හෝජ් වන්නේමි දි කියල ආචාර්යවරයා සහිතව අරණු වනයක් මැදට ගිහිල්ලවත් ඉන්න කෙනෙක් ද? "හටත් ගෞතමයෙනි, මෙය නොවේ මයි."

"ත්. කිමිමණ්ඩ්සි අම්බටිය? අපි නු ත්ව. ඉමණ්වේව අනුත්තර. විෂ්ඨාචරණසම්පද. අනහිසම්භු ණමානෝ පවත්තාවල හෝජනතක්ව අනහිසම්භු ණමානෝ කුද්දාලපිටක. ආදාය අරණ්ඩුවනමඟ්කේයෝගාහසි සාච්‍රීයකෝ කන්දමුල්ලහෝජනෝ හට්ස්සාමිති?" "නො හිදු හෝ ගෝතම්."

පින්වත් අම්බටිය, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? එහෙමතම්, ඔබ මේ අනුත්තර වූ විෂ්ඨාචරණ සම්පත්තිය ලබාගන්ව බැරුව, පවත්තාවල හෝජ් වන්වත් බැරුව, අල මුල් ගෙඩි අනුහව කරන කෙනෙක් වෙනවා කියල ආචාර්යවරයා සහිතව උදුලුකුත් මල්ලකුත් අරගෙන අරණු වනයක් මැදට ගිහිල්ලවත් ඉන්න කෙනෙක් ද? "හටත් ගෞතමයෙනි, මෙය නොවේ මයි."

"ත්. කිමිමණ්ඩ්සි අම්බටිය? අපි නු ත්ව. ඉමණ්වේව අනුත්තර. විෂ්ඨාචරණසම්පද. අනහිසම්භු ණමානෝ පවත්තාවලහෝජනතක්ව අනහිසම්භු ණමානෝ කන්දමුල්ලහෝජනතක්ව අනහිසම්භු ණමානෝ ගාමසාමන්ත. වා නිගමසාමන්ත. වා අත්‍යාගාර. කරින්වා අග්ගි. පරිවරන්කෝ අවිෂ්ට සාච්‍රීයකෝ?" ති "නො හිදු හෝ ගෝතම්."

පින්වත් අම්බටිය, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? එහෙමතම්, ඔබ මේ අනුත්තර වූ විෂ්ඨාචරණ සම්පත්තිය ලබාගන්ව බැරුව, පවත්තාවල හෝජ් වන්වත් බැරුව, අල මුල් ගෙඩි අනුහව කරන කෙනෙක් වෙන්වත් බැරුව, ගමක් අසල හෝ නියමිගමක් අසල හෝ ගිනි පුද්දන ගෙයක් කරවලා, ආචාර්යවරයා සහිතව ඔබ ගිනි පුද්මින් ඉන්න කෙනෙක් ද? "හටත් ගෞතමයෙනි, මෙය නොවේ මයි."

"ත්. කිමිමණ්ඩ්සි අම්බටිය? අපි නු ත්ව. ඉමණ්වේව අනුත්තර. විෂ්ඨාචරණසම්පද. අනහිසම්භු ණමානෝ පවත්තාවලහෝජනතක්ව

අනහිසම්භු ණමානෝ කන්දමුලවලහෝජනතක්ද්ව අනහිසම්භු ණමානෝ අඟ්ජිපරිවරියක්ද්ව අනහිසම්භු ණමානෝ වාතුම්මහාපලේ වතුද්වාර. ආගාර. කරින්වා අවශ්‍ය සාචරියකෝ, යෝ ඉමාහි වතුහි දිසාහි ආගමස්සනි සමණෝ වා බ්‍රාහ්මණෝ වා ත. මය. යථාසන්ති යථාබල. පටිපූජෙස්සාමාති?” “නො හිද. හෝ ගෝතම.”

පින්වත් අම්බටිය, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? එහෙමත්ම, ඔබ මේ අනුත්තර වූ විෂ්ජාවරණ සම්පත්තිය ලබාගන්ව බැරුව, පවත්ත්වල හෝ වන්වත් බැරුව, අල මූල් ගෙවී අනුහව කරන කෙනෙක් වන්වත් බැරුව, ශිති පුදා ගන්වත් බැරුව, සතරම. හත්දියක දොර සතරක් ඇති ගෙයක් කරවලා, ආවාර්යවරයා සහිතව ඔබ “කවුරු හරි ගුමණයෙක් වේවා, බ්‍රාහ්මණයෙක් වේවා සතර දිගාවෙන් එනවා නම් අඩි ගක්ති පමණින්, පුළුවන් හැරියට ඔහුට උපස්ථාන කරනවා” කියල ඉන්න කෙනෙක් ද? “හවත් ගොතමයෙනි, මෙය නොවේ මයි.”

85. ඉති බෝ අම්බටිය ඉමාය වේව ත්ව. අනුත්තරාය විෂ්ජාවරණ-සම්පදාය පරිහිනෝ සාචරියකෝ. යෝ විමේ අනුත්තරාය විෂ්ජාවරණසම්පදාය වත්තාරි අපායමුබාති හවත්ති, තනෝ ව ත්ව. පරිහිනෝ සාචරියකෝ. හාසිතා බෝ පන තේ ඒසා අම්බටිය ආවරියෙන බ්‍රාහ්මණෝන පොක්බරසාතිනා වාවා “කේ ව මූණ්ඩකා සමණකා ඉඩිහා කණ්හා බන්ධුපාදපවිචා, කා ව තේවිෂ්ජාන. බ්‍රාහ්මණාන. සාකච්ඡා”ති, අන්තනා ආපාදිකෝ’ප අපරිපූර්යමානෝ. පස්ස අම්බටිය යාව අපරද්ධක්ද්ව තේ ඉද. ආවරියස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පොක්බරසාතිස්ස.

85. පින්වත් අම්බටිය, මය විදිහට ආවාර්යවරයා සහිත වූ ඔබ මෙම අනුත්තර වූ විෂ්ජාවරණ සම්පත්තියෙනුත් පිරිහිලා ඉන්නේ. මෙම අනුත්තර වූ විෂ්ජාවරණ සම්පත්තියට යම් විනාශ මුඛ හතරක් ඇත්ත්ම්, ආවාර්යවරයා සහිත වූ ඔබ එයිනුත් පිරිහිලා ඉන්නේ. පින්වත් අම්බටිය, ඔබ ගේ ගුරුවරයා වූ පොක්බරසාති බ්‍රාහ්මණයා විසින් මේ වවන කියල තියෙනවා. “ලාමක ගිහියන් වූ, කඩ වූ, මහබැඳු ගේ පයින් උපන්, පවිචු මුඩු ගුමණයන් කවුද, එබදු අයන් එක්ක ත්‍රිවිද්‍යා ලබාගත් බ්‍රාහ්මණයන්ට මොන සාකච්ඡාද” කියලා. එහෙම කියන්නේ තමන් විසින් විනාශ මුඛ හතරවත් නො පුරමිනුයි. පින්වත් අම්බටිය, බලන්න ඔබ ගේ ආවාර්යවරයා වූ පොක්බරසාති බ්‍රාහ්මණයා විසින් මොන තරම් බරපතල වරදක් ද කරල තියෙන්නේ?

86. බූහ්මණෝ බෝ පන අම්බටිය පොක්බරසාති රක්දේකේ පසේනදීස්ස කොසලස්ස දත්තික. භූණ්ඩ්ති. තස්ස රාජා පසේනදී කොසලෝ සම්මුඩ්ඩාවම්පි න දදාති. යදාපි තේන මන්තේති තිරෝදුස්සේන මන්තේති. යස්ස බෝ පන අම්බටිය ධම්මික. පයත. හිකත. පතිගණ්ඩෙයා, කථ. තස්ස රාජා පසේනදී කොසලෝ සම්මුඩ්ඩාවම්පි න දදෙයා? පස්ස අම්බටිය යාව අපරද්ධන්ද්ව තේ ඉද. ආවරියස්ස බූහ්මණස්ස පොක්බරසාතිස්ස.

86. පින්වත් අම්බටිය, පොක්බරසාති බූහ්මණයා භූක්ති විදින්නේ පසේනදී කොසොල් රජතුමා දිසු දේවල් තෙව. තමුත් කොසොල් රජතුමා ඔහුට මූණුගැසීමක්වත් වෙලා නෑ. යම් ද්වසක ඔහු සමග සාකච්ඡා කරනවා නම්, කඩිතුරාවකට මූවාවෙලයි ඒකත් කරන්නේ. පින්වත් අම්බටිය යමෙකු විසින් තමාට දෙන ලද දාර්මික හික්ෂාව පිළිගන්නවා නම්, ඒ පසේනදී කොසොල් රජු ඔහු හා මූණු ගැසීමක්වත් තො දෙන්නේ කොහොමද? අම්බටිය, බලන්න ඔබ ගේ ආචාර්යවරයා වූ පොක්බරසාති බූහ්මණයා විසින් මොන තරම් බරපතල වරදක් ද කරල තියෙන්නේ?

ත. කිමිමඳුක්සී අම්බටිය? රාජා පසේනදී කොසලෝ හත්ථිගිවාය වා නිසින්නො අස්සපිටියේ ව නිසින්නො රඟුපත්පරේ වා දිනෝ උග්ගේහි වා රාජඳේක්දේහි වා කිංශ්විදේව මන්තණ. මන්තෙයා, සෝ තමහා පදේසා අපක්කම්ම ඒකමන්ත. තිවියෙයා. අථ ආගවිෂෙයා සුද්දේ වා සුද්දාසේ වා, සෝ තස්මී. පදේසේ දිනෝ තදේව මන්තණ. මන්තෙයා: එවම්පි රාජා පසේනදී කොසලෝ ආහ එවම්පි රාජා පසේනදී කොසලෝ ආහාති. අපි තු සෝ රාජහණිත. වා හණති රාජමන්තා වා මන්තේති, එත්තාවතා සෝ අස්ස රාජා වා රාජමනාමන්තේ වාති?” “තො හිද. සෝ ගෝතම.”

පින්වත් අම්බටිය, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? පසේනදී කොසොල් රජතුමා ඇත්ත් ගෙල මත වාඩි වෙලා ඉන්නවා. එහෙම තැන්තම් අසු පිට වාඩි වෙලා ඉන්නවා. එක්කෝ රථයෙහි සරසා ඇති තැන සිටගෙන හෝ ඉන්නවා. එතකොට රුෂට උසස් ඇමතිවරුන් සමඟ හෝ ඔවුන්න හිමි කුමාරවරුන් සමඟ හෝ යම් යම් කරුණු ගැන කථා කරන්ව උවමනා වෙනවා. ඉතින් ඔහු එතැනින් මැත් වෙලා පැත්තක හිට ගන්නවා. එතකොට ඔතැනට ගුදුයෙක් හෝ ගුදුයාසයයෙක් එනවා. ඔහුත් ඒ පුදේශයේ ම ඉදගෙන ඒ කරුණ ගැන ම කථා කරනවා. ඒ කියන්නේ “මේ විදිහටත් පසේනදී කොසොල් රජ්පුරුවෝ කිවිවා. මේ විදිහටත් පසේනදී කොසොල් රජ්පුරුවෝ කිවිවා” කියලා. එතකොට එකරුණින් ඔහු රාජකීය කථාබහ කරන කෙනෙක් ද? රාජමන්තාණ

කරන කෙනෙක් ද? එපමණකින් ඔහු රජේක් වෙනවා ද? රාජමහාමාත්‍යයෙක් වෙනවා ද? “හවත් ගෞතමයෙනි, එය නොවේ ම ය.”

87. ඒවමේව බෝත්ව. අම්බටිය, යේ තේ අහේසු. බූහමණාන. පුබිඛකා ඉසයෝ මන්තාන. කත්තාරෝ මන්තාන. පවත්තාරෝ, යේසමිද. ඒතරහි බූහමණා පෝරාණ. මන්තපද. ගීත. පවුත්ත. සමුහිත. තදනුගායන්ති තදනුහාසන්ති හාසිතමනුහාසන්ති වාචිතමනුවාවෙන්ති, සෙයාලිද.: අව්‍යකෝ වාමකෝ වාමදේවා වෙස්සාමින්තෝ යමතග්ගි අංගිරසෝ හාරද්වාපෝ වාසේවියෝ කස්සපෝ හගු, කානාන. මන්තේ අධියාම සාවරියකෝ’ති තාවතා ත්ව. හවිස්සසි ඉසි වා ඉසින්තාය වා පටිපන්තෝ’ති නොත්. යාන. විජ්‍යති.

87. පින්වත් අම්බටිය, අන්ත ඒ වගේ තමයි. යම් ඒ බූහමණයින් ගේ මන්තු හදන, මන්තු කියන පුරුව සෘජිතරු හිටියා ද ඒ කියන්තේ අව්‍යක, වාමක, වාමදේව, වෙස්සාමින්ත, යමතග්ගි, අංගිරස, හාරද්වාත, වාසේවිය, කස්සප, හගු කියල. ඒ පැරණි සෘජිතරුන් යම් මේ මන්තුපද ගායනා කළා ද, කියෙවිවා ද, රස්කළා ද, දැන් ඉත්ත බමුණ්න ඔවුන් අනුව ගායනා කරනවා. ඒ කියපු දෙය කියාගෙන යනවා. ඒ කියපු දෙය ම තැවත තැවතත් කියා ගෙන යනවා. ඒ විදිහට පාඩම් කරවනවා. එහෙම කරලා “මාත් ආවාර්යවරයා සහිතව මන්තු හදාරණවා” කියල කියු පමණකින් ඔබ සෘජිතරයෙක් වෙනවා, සෘජිතව පිළිපන් කෙනෙක් වෙනවා යන කරුණ සිදුවෙන දෙයක් නොවේ.

88. ත. කිම්මණ්ඩසි අම්බටිය කින්ති තේ සුත. බූහමණාන. වුද්ධාන. මහල්ලකාන. ආවාර්යපාවරියාන. හාසමානාන.: “යේ තේ අහේසු. බූහමණාන. පුබිඛකා ඉසයෝ මන්තාන. කත්තාරෝ මන්තාන. පවත්තාරෝ, යේසමිද. ඒතරහි බූහමණා පෝරාණ. මන්තපද. ගීතා පවුත්ත. සමුහිත. තදනුගායන්ති තදනුහාසන්ති හාසිතමනුහාසන්ති වාචිතමනුවාවෙන්ති සෙයාලිද.: අව්‍යකෝ, වාමකෝ, වාමදේවෝ, වෙස්සාමින්තෝ, යමතග්ගි, අංගිරසෝ, හාරද්වාපෝ, වාසේවියෝ, කස්සපෝ, හගු ඒව. සු තේ සුන්හානා සුවිලින්තා කප්පිතකේසුමස්සු ආමුතමණිකුණ්ඩලාහරණා වදාතවත්ප-වසාන පක්ෂවති කාමගුණේහි සමප්පිතා සමඟිහුතා පරිවාරෙන්ති, සෙයාලාපි ත්ව. ඒතරහි සාවරියකෝ?”ති. “නො හිද. හෝ ගෝතම.”

88. පින්වත් අම්බටිය, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්තේ? ඒ වැඩිමහල ආවාර්ය ප්‍රාවාර්ය වූ බූහමණයන් ඒ සෘජිතරුන් ගැන කියන දේ ඔබ අහල

තියෙන්නේ කොහොම ද? “යම් ඒ බ්‍රාහ්මණයින් ගේ මන්ත්‍ර හදන, මන්ත්‍ර කියන පුරුව සම්පූර්ණ හිටියා ද ඒ කියන්නේ අව්‍යාච, වාමක, වාමදේව, වෙස්සාමිත්ත, යමත්ගී, අංගීරස, භාරද්වාජ, වාසේවිය, කස්සප, හගු කියල. ඒ පැරණි සම්පූර්ණ් යම් මේ මන්ත්‍රපද ගායනා කළා ද, කියෙවිවා ද, රස්කලා ද, දැන් ඉන්න බමුණ්න් ඔවුන් අනුවත් ගායනා කරන්නේ. ඒ කියපු දෙයතේ කියාගෙන යන්නේ. ඒ කියපු දෙයතේ තැවත තැවතත් කියා ගෙන යන්නේ. ඒ විදිහටමනේ පාඩම කරවන්නේ. ඉතින් ඔබ අහල තියෙනවා ද දැන් ආවාර්යවරයා සහිතව ඔබ භාද්‍ර නාලා, භාද්‍ර සුවද්‍රව්‍යාන් ගාලා, හැඩට කෙස්රුවුල් ජීරලා, මිණුකොබාල් ආහරණවුලින් සුරුසිලා, සුදුවස්තු ඇදැගෙන පක්ෂවකාම ගුණයන්හි ඇලි ගැලී එහි සතුවුවෙමින් ඉන්නවා වාගේ ඒ සම්පූර්ණ් සිටියා කියල? “හවත් ගෞතමයෙනි, එය නොවේ ම ය.”

89. “එච්.සු නේ සාලීන විදන සුවීම්.සුපසේවන. විවිතකාලක. අනේකසුප. අනේකබුජ්ජ්ජන. පරිභුජ්ජන්ති, සෙයාථාප ත්ව. ඒතරහි සාවරියකෝ?”ති. “නො හිද. භෞ ගොතම.”

“ඒ වගේ ම දැන් ආවාර්යවරයා සහිත ඔබ කළහාල් ඉවත් කරපු, ඇල්හාල් බත් ඇතුව, අනේක වූ සුපව්‍යංජන ඇතිව, රසමසවුලින් යුතු කැම කනවා වගේ ඒ සම්පූර්ණ් ආහාර අරගෙන තියෙනවා ද?” “හවත් ගෞතමයෙනි, එය නොවේ ම ය.”

“එච්.සු නේ ටෙයනකපසස්සාහි නාරීනි පරිවාරෙන්ති සෙයාථාප ත්ව. ඒතරහි සාවරියකෝ?”ති. “නො හිද. භෞ ගොතම.”

“ඒ වගේ ම දැන් ආවාර්යවරයා සහිත ඔබ කුසට වෙළම්පරි බැඳුල, සිහින් කළ ඉහ තියෙන ස්ත්‍රීන් ලවා උපස්ථාන කරගන්නවා වගේ ඒ සම්පූර්ණ් එහෙම කර ගෙන තියෙනවා ද?” “හවත් ගෞතමයෙනි, එය නොවේ ම ය.”

“එච්.සු නේ කුත්තවාලේහි වළවාරපේහි දිසාහි පතෝද්ලවියිහි වාහනේ විතුදෙන්නා විපරියායන්ති සෙයාථාප ත්ව. ඒතරහි සාවරියකෝ?”ති. “නො හිද. භෞ ගොතම.”

“ඒ වගේ ම දැන් ආවාර්යවරයා සහිත ඔබ ලස්සනට වල්ගා සරසපු, වෙළුණින් යොදපු රථවල තැගලා, කෙවිටි දික්කරගෙන, සතුන්ට සන්කරමින් ඉන්නවා වගේ ඒ සම්පූර්ණ් එහෙම ගමන් බිමන් ගිහින් තියෙනවා ද?” “හවත් ගෞතමයෙනි, එය නොවේ ම ය.”

“ඡ්‍රීංසු තේ උක්කිණෝණපරිඛාසු ඔක්බින්තපලිසාසු තගරුපකාරිකාසු දිසාසිබද්ධෙහි පුරිසේහි රක්බාපේනි. සෙයාලාජි ත්ව. එතරහි සාච්‍රියකෝ?ති” “තො හිද් හෝ ගොතම්.”

“ඡ්‍රී වගේ ම දැන් ආවාරියවරයා සහිත ඔබ අගල් කැණුල තියෙන, යටත හාරපු උපකාරිකා තියෙන තගරවල්වල දිග කඩුගත්තු පුරුෂයන් ගේ රෙකවරණ ලබමින් ඉන්නවා වගේ ඒ සෘජිවරුත් රෙකවල් ඇතිව සිටියා ද?” “හවත් ගොතමයෙනි, එය නොවේ ම ය.”

ඉති බෝ අම්බටිය ත්ව ත්ව. ඉසි, න ඉසින්තාය පමිපන්නො සාච්‍රියකෝ. යස්ස බෝ පන අම්බටිය මයි කඩා වා විමති වා, සෝ ම. පන්දහෙන, අහා වෙයාකරණෙන සෝධිස්සාමි”ති.

එහෙමතම පිත්වත් අම්බටිය, ආවාරියවරයා සහිත වූ ඔබ සෘජිවරයෙකුත් නොවේ. සෘජිවරයෙක් විමට පිළිපන් කෙනෙකුත් නොවේ. පිත්වත් අම්බටිය, නමුත් යම් කෙනෙකුට මා ගැන සැකයක් හෝ විමතියක් හෝ තියෙනවා නම්, ඔහු මගෙන් ප්‍රශ්න අහන්ට වින. එතකාට ම. ඔහු ගේ ප්‍රශ්න විසඳීමෙන් ඒ සැකය දුරු කරලා දානවා.

90. අථ බෝ හගවා විහාරා නික්බම්ම වංකම. අඩුවියාසි. අම්බටියෝ’ප මාණවෝ විහාරා නික්බම්ම වංකම. අඩුවියාසි. අථ බෝ අම්බටියෝ’ මාණවෝ හගවන්ත. වංකමන්ත. අනුවංකමමානෝ’ කායේ ද්වත්තිය මහාපුරිසලක්බණානි සමන්නොසි. අද්දස බෝ අම්බටියෝ’ මාණවෝ හගවනෝ’ කායේ ද්වත්තිය මහාපුරිසලක්බණානි යේහුයෝන යපෙන්වා ද්වේ. ද්විසු මහාපුරිසලක්බණෝසු කංඩති විවිකිවිජති නාධිමුවිවති න සම්පසිදති කොසෝහිනෝ’ ව වත්ථගුයනෝ’ පහුත්සීවහනාය ව.

90. රීට පස්සේ හාගාවතුන් වහන්සේ විහාරයෙන් එළියට වැඩිලා සක්මන් මළවට පැමිණ වදාලා. අම්බටිය මාණවකයාත් විහාරයෙන් නික්මිලා සක්මනට තැග්ගා. ඉතින් අම්බටිය මාණවකයා හාගාවතුන් වහන්සේ සක්මනේ’ වඩිදී ඒ අනුව සක්මන් කරමින් බුදු සිරුරක තිබෙන මහාපුරුෂ ලක්ෂණ තිස්දෙක සොයන්න පටන් ගත්තා. එතකාට අම්බටිය මාණවකයා දෙකක් හැර මහාපුරුෂ ලක්ෂණ බොහෝමයක් හාගාවතුන් වහන්සේ ගේ කයෙහි තිබෙන බව දැක ගත්තා. ඔහු කෙමියක් තුළ බහාවි පරිද්දෙන් ඇති පුරුෂ නිමිත්තද, පුළුල් දිව ද යන මහාපුරුෂ ලක්ෂණ දෙක ගැන සැක කලා. විවිකිවිජ කලා. ඒ වටහා ගතනේ තැ. ඒ ගැන පැහැදුනේ තැ.

91. අථ බෝ හගවනෝ ඒතදහොසි: පස්සති බෝ මේ අය.. අම්බටියෝ මාණවෝ ද්වත්ති..සමහාපුරිසලක්බණාති යේහුයෙන යපෙන්වා ද්වේ. ද්වීසු මහාපුරිසලක්බණීසු කාඛති විවිකිවිෂති තාධිමුවිවති න සම්පසිදති කෝසෝහිනෝ ව වත්පරුයෙන් පහුත්සීවිහතාය වාති.

91. එතකොට හාගාවතුන් වහන්සේට මේ අදහස ඇති වූණා. “මේ අම්බටිය මාණවකයා දෙකක් හැර මහාපුරුෂ ලක්ෂණ බොහෝමයක් මාගේ කයෙහි තිබෙන බව දැක ගත්තා. තමුත් මහු කෙමියක් තුළ බහාවි පරිදිදෙන් ඇති පුරුෂ නිමිත්තද, පුළුල් දිව ද යන මහාපුරුෂ ලක්ෂණ දෙක ගැන සැක කරනවා. විවිකිවිෂා කරනවා. ඒ වටහා ගත්තේ නෑ. ඒ ගැන පහදින්තේ නෑ.

අථ බෝ හගවා තථාරුප. ඉද්ධාහිසංභාර. අහිසංභාසි යථා අද්දස අම්බටියෝ මාණවෝ හගවනෝ කෝසෝහිත. වත්පරුයෙහා. අථ බෝ හගවා ජීවිත. තින්නාමෙනවා උහෝජිකණසෝහාති අනුමසි පරිමසි. උහෝජි තාසිකාසෝහාති අනුමසි පරිමසි. කොච්චලම්පි තාලාටමණීච්චල. ජීවිතාය ජාදේසි.

ඉතින් හාගාවතුන් වහන්සේ ඉරුදි ප්‍රාතිහාරයයක් දක්වා වදාලා. ඒ කියන්නේ අම්බටිය මාණවකයා හාගාවතුන් වහන්සේ ගේ කෙමියක් තුළ බහාවි පරිදිදෙන් ඇති පුරුෂ නිමිත්ත දැක ගත්තවා ද අන්ත ඒ ආකාරයට යි. ඒ වගේ ම හාගාවතුන් වහන්සේ (මෙය ද ඉරුදියකි) දිව තිකුත්කොට දෙකන් සිදුරු පිරිමැද වදාලා. දෙනාස්පුඩු පිරිමැද වදාලා. සම්පුර්ණ තලල් තලය දිවෙන් වසා වදාලා.

අථ බෝ අම්බටියස්ස මාණවස්ස ඒතදහොසි: සමන්නාගතෝ බෝ සමණෝ ගෝතමෝ ද්වත්ති..සමහාපුරිසලක්බණීහි පරිපුණීණීහි නො අපරිපුණීහිති හගවන්ත. ඒතදවෝව: “හන්ද ව’දානි මය.. හෝ ගෝතම ගවිජාම. බහුතිවිවා මය.. බහුකරණයා”ති. “යස්සදානි ත්ව. අම්බටිය කාල.. මණ්ඩහිති.” අථ බෝ අම්බටියෝ මාණවෝ වළවාරයමාරුයෙහි පක්කාමි.

එතකොට අම්බටිය මාණවකයාට මෙහෙම හිත්තා. ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ මහාපුරුෂ ලක්ෂණ තිස්දෙකෙන් ම පරිපුර්ණ යි. අපරිපුර්ණ නෑ කියලා. හාගාවතුන් වහන්සේට මෙහෙම කිවිවා. “හවත් ගොතමයෙහි, දැන් අපි යනවා. අපි ඉතින් බොහෝ වැඩිකටපුතු ඇති උදවිය නොව” කියලා. “පින්වත් අම්බටියය, යමකට දැන් කාලය යැයි ඔබ සිතනවා

තම එය කරන්න.” ර්ට පස්සේ අම්බටිය මාණවකයා වෙළැඳුන් යෙදු රථයේ තැහැලා පිටත් වූණා.

92. කෙන බෝ පන සමයෙන බ්‍රාහ්මණෝ පොක්බරසාති උක්කවිදාය තික්බමින්වා මහතා බ්‍රාහ්මණගණෙන සඳ්ධී. සකේ ආරාමේ නිසින්නෝ හෝති අම්බටිය. යෝව මාණව. පතිමානෙන්තෝ. අථ බෝ අම්බටියෝ මාණවෝ යෙන සකේ ආරාමෝ කෙන පායාසි. යාවතිකා යානස්ස හූම් යානෝන ගන්න්වා යානා පව්වෝරෝහින්වා පත්තිකෝ’ව යෝන බ්‍රාහ්මණෝ පොක්බරසාති තෙතුපසංකම්, උපසංකමින්වා බ්‍රාහ්මණ. පොක්බරසාති. අහිවාදෙන්වා ඒකමන්ත. නිසිදි.

92. ඒ වෙළාවේ දී පොක්බරසාති බ්‍රාහ්මණයා උක්කවිදා තගරයෙන් තික්මිලා මහත් බ්‍රාහ්මණ පිරිසන් සමග තමන් ගේ ආරාමයෙහි අම්බටිය මාණවකයා ගේ පැමිණීම බලාපොරොත්තුවෙන් හිටියා. එතකොට අම්බටිය මාණවකයා තමන් ගේ ආරාමය වෙත පැමිණුනා. රථයෙන් යා හැකිතාක් දුර ගිහින් එයින් බැහැලා පාගමනින් ම පොක්බරසාති බ්‍රාහ්මණයා සිටි තැනට ගියා. ගිහින් පොක්බරසාති බ්‍රාහ්මණයාට වන්දනා කොට එකත්පස ව වාචි වූණා.

93. ඒකමන්ත. නිසින්න. බෝ අම්බටිය. මාණව. බ්‍රාහ්මණෝ පොක්බරසාති ඒකදවෝව: කවිවි තාත අම්බටිය අද්දස ත. හගවන්ත. ගෝතමන්ත. “අද්දසාම බෝ මය. හෝ ත. හගවන්ත. ගෝතමන්ත.”

එකත්පස්ව වාචි වූණ අම්බටිය මාණවකයාගෙන් පොක්බරසාති බ්‍රාහ්මණයා මෙහෙම ඇශ්‍රුවා. “පුතේ අම්බටිය, කොහොම ද? හවත් ගොතමයන් වහන්සේව දැක ගත්තද?” “හවතාණෙනි, අපි හවත් ගොතමයන්ට දැක්කා.”

“කවිවි තාත අම්බටිය ත. හගවන්ත. ගෝතම. තථා සන්නෝ යෝව සද්ධෝ අඩුහුග්ගකෝ නො අක්කුලා? කවිවි පන හෝ සෝ හව. ගෝතමෝ තාදිසෝ නො අක්කුදිසෝ?”ති.

“පුතේ අම්බටිය, ඒ හවත් ගොතමයන් තුළ තිබෙන්නා වූ ම ගුණයන් පිළිබඳ කීර්ති සෝජාවක් ද පැතිර තිබෙන්නෝ? තැනි ගුණයන් ගැන ද? ඒ වගේ ම හවත් ගොතමයන් එබඳ ගුණයන්ගෙන් යුක්තයි ද? එහෙම තැන්නම් තැදුදු?”

“තමා සන්නේර් යේව හෝ ත් හවත්ත්. ගෝතම් සද්දෝ අඩහුග්ගතේ නො අක්කුලා. කාදිසෝව හෝ සෝ හව. ගෝතමෝ නො අක්කුදිසෝ. සමන්නාගතේ ව හෝ සෝ හව. ගෝතමෝ ද්වත්ති. සමහාපුරිසලක්බණෙහි පරිපූණෙහි නො අපරිපූණෙහි”ත්.

“හවත, ඒ හවත් ගොතමයන් තුළ තියෙන ගුණ ගැන ම සි කිරත් රාවයක් පැතිරිලා තියෙන්නේ. තැති ගුණ ගැන නොවේයි. හවත, ඒ හවත් ගොතමයන් ඒ පැතිරුණු ගුණයන්ගෙන් යුත්ත සි. එහෙම තැනුව වෙන විදිහක් තැ. හවත, ඒ හවත් ගොතමයන් මහාපුරුෂ ලක්ෂණ තිස්දෙකන් ම පරිපූරණ සි. අපරිපූරණ තැ.”

“අහු පන තේ තාත අම්බටිය සමණේන ගෝතමේන සද්ධි. කෝචිදේව කථාසල්ලාපෝ?”ත්. “අහු බෝ යේව හෝ සමණේන ගෝතමේන සද්ධි. කෝචිදේව කථාසල්ලාපෝ?”ත්. “යථාකථ්. පන තේ තාත අම්බටිය අහු සමණේන ගෝතමේන සද්ධි. කෝචිදේව කථාසල්ලාපෝ?”ත්. අථ බෝ අම්බටියේ මාණවෝ යාචනකෝ අහෝසි හගවතා සද්ධි. කථාසල්ලාපෝ ත් සබඳ. බාහුමණස්ස පොක්බරසාතිස්ස ආරෝචියි.

“පුතේ අම්බටිය, එතකොට ගුමණ ගොතමයන් එක්ක ඔබේ මොනව හරි කථාබහක් වුණා ද?” “හවත, ගුමණ ගොතමයන් සමග මගේ යම්කිසි කථාබහක් වුණා තමයි.” “පුතේ අම්බටිය, ගුමණ ගොතමයන් සමග මොන විදිහේ කථාබහක් ද සිද්ධ වුණේ?” එතකොට අම්බටිය මාණවකයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග යම්තාක් කථාබහක් වුණා ද ඒ සැම දෙයක් ම පොක්බරසාති බාහුමණයාට කියා සිටියා.

94. ඒව. වුත්තේ බාහුමණේ පොක්බරසාති අම්බටිය. මාණව. එතදෝවෝව: “අහෝ වත රේ, අම්හාක. පණ්ඩිතක! අහෝ වත රේ, අම්හාක. බහුස්සුතක! අහෝ වත රේ, අම්හාක. තේවිත්තක! ඒවරුපේන කිර හෝ පුරිසෝ අන්තරකේන කායස්ස සේදා පරම්මරණා අපාය. දුග්ගති. විනිපාත. තිරය. උපපත්පෙයා. යදේව බෝ තව. අම්බටිය ත. හවත්ත්. ගෝතම්. ඒව. ආසත්ත ආසත්ත අවවාසි. අථ බෝ හව. ගෝතමෝ අම්හේ’පි ඒව. උපනෙයා උපනෙයා අවව. අහෝ වත රේ, අම්හාක. පණ්ඩිතක! අහෝ වත රේ, අම්හාක. බහුස්සුතක! අහෝ වත රේ, අම්හාක. තේවිත්තක! ඒවරුපේන කිර හෝ පුරිසෝ අන්තරකේන කායස්ස සේදා පරම්මරණා අපාය. දුග්ගති. විනිපාත. තිරය. උපපත්පෙයා”ත් කුපිතේ අනත්තමනෝ අම්බටිය. මාණව.

පද්සා යෝචිත පවත්තේයි. ඉච්චති ව තාවදේව හගවන්ත. දස්සනාය උපසංකමිතු.

94. එහෙම කිවිවහම පොක්බරසාති බූජමණයා අම්බටිය මාණවකයාට මෙහෙම කිවිවා “අයෝ! මෙකා ද අපේ මහලොකු පණ්ඩිතයා, අයෝ! මෙකා ද අපේ මහලොකු බහුගුතයා. අයෝ! මෙකා ද අපේ මහලොකු ත්‍රිවිද්‍යාධරයා. මේ ජාතියේ එකෙක් ව ඇසුරු කරන හවත් පුරුෂයා ඒ හේතුවෙන් ම කය බිඳී මරණ්න මතු අපාය දුරශකි විනිපාත තිරයේ තමයි උපදින්නේ. එම්බා අම්බටිය, තුම් හවත් ගෞතමයන් හට එකට එක හැඟී හැඟී කියන්න ගියා ඒ නිසා තමයි හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ අපේ අතීතය එහියට ඇද ඇද දුන්නේ. “අයෝ! මෙකා ද අපේ මහලොකු පණ්ඩිතයා, අයෝ! මෙකා ද අපේ මහලොකු බහුගුතයා. අයෝ! මෙකා ද අපේ මහලොකු ත්‍රිවිද්‍යාධරයා. මේ ජාතියේ එකෙක් ව ඇසුරු කරන හවත් පුරුෂයා ඒ හේතුවෙන් ම කය බිඳී මරණ්න මතු අපාය දුරශකි විනිපාත තිරයේ තමයි උපදින්නේ” කියලා නො සතුව සිතින් කිපුණු පොක්බරසාති බූජමණයා අම්බටිය මාණවකයාට දුන් පා පහරින් එතුනම බිම පෙරලී ගියා. ඒ ක්ෂණයෙහි ම හාගුවතුන් වහන්සේව බැහැදිකින්ට කැමැත්තක් ඇති වූණා.

95. අථ බෝ තේ බූජමණා බූජමණ. පොක්බරසාති. ඒතදෙවාවූ: අතිවිකාලෝ බෝ හෝ අත්ත සමණ. ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමිතු. සේවදානි හව. පොක්බරසාති සමණ. ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමිස්සනී”ති.

95. එතකොට ඒ බූජමණවරු පොක්බරසාති බූජමණයාට මෙහෙම කිවිවා. “හවත, අද ගුමණ ගෞතමයන්ව දකින්නට යන්න කිසිසේත් ම වෙලාව නොවේයි. ඒ නිසා හවත් පෙක්බරසාති, හෙට දවසේ ගුමණ ගෞතමයන් දකින්නට යන එක හොඳ යි.”

අථ බෝ බූජමණෝ සකේ තිවෙසේන පණීත. බාදනීය. ගෝත්ත්තිය. පටියාදාපෙන්වා යානේසු ආරෝපෙන්වා උක්කාසු බාරියමානාසු උක්කටියාය තියායි. යේන ඉච්චාන.ගලවනස සේබෝ තේන පායායි. යාවතිකා යානසස භුම් යානේන ගන්න්වා යානා පටිවෝරෝහින්වා පන්තිකෝ'ව යේන හගවා තේතුපසංකමි. උපසංකමින්වා හගවනා සද්ධී. සමමෝදි. සමමෝදනීය. කථ. සාරාණීය. විතිසාරෙන්වා එකමන්න. නිසිදි. එකමන්න. නිසින්නො' බෝ බූජමණෝ පොක්බරසාති හගවන්ත. ඒතදෙවාව: “ଆගමානුබටිය හෝ

ගෝතම අම්හාත්‍ය අන්තේවාසී අම්බවියෝ මාණවෝ?” ති. “ଆගමා බෝ තේ බ්‍රාහ්මණ අන්තේවාසී අම්බවියෝ මාණවෝ” ති.

ඉතින් පොක්බරසාති බ්‍රාහ්මණයා තමන් ගේ තිවසේ ප්‍රණීත ලෙස කැමිල් පිළියෙළ කරගෙන රථවල තබාගෙන දැඩිවැට පහන් අරගෙන උක්කවියා තුවරින් නික්මුණා. ඉච්චානාංගල වන පියසට පැමිණුනා. යානයෙන් යාහැකිතාක් බිම ගොස් එයින් බැහැලා පයින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට ගියා. ගිහින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමඟ සතුවූ වුණා. පිළිසඳර කරාබහෙන් යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ පොක්බරසාති බ්‍රාහ්මණයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “හවත් ගෞතමයෙනි, අම්බවිය මාණවක කියලා අපේ ගෝලයෙක් මේ පැත්තේ ආවද?” “පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, අම්බවිය මාණවක කියන මිඛේ ගෝලයා මෙහේ ආව තමයි.”

“අහු පන තේ භෝ ගෝතම අම්බවියේන මාණවෙන සද්ධි. කොට්ඨේව කථාසල්ලාපෝ?” ති. “අහු බෝ පන මේ බ්‍රාහ්මණ අම්බවියේන මාණවෙන සද්ධි. කොට්ඨේව කථාසල්ලාපෝ?” ති. “යථාකථ. පන තේ භෝ ගෝතම අහු අම්බවියේන මාණවෙන සද්ධි. කොට්ඨේව කථාසල්ලාපෝ?” ති.

“හවත් ගෞතමයෙනි, එතකොට අම්බවිය මාණවකයාත් සමඟ ඔබ වහන්සේ ගේ යම් කිසි කථාබහක් ඇති වුණා ද?” “පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, අම්බවිය මාණවකයාත් සමග මගේ යම් කිසි කථාබහක් ඇති වුණා තමයි.” “හවත් ගෞතමයෙනි, අම්බවිය මාණවකයාත් සමග ඔබ වහන්සේ මොන වගේ කථාබහක් ද කළේ?”

අථ බෝ හගවා යාවතිකෝ අහෝසී අම්බවියේන මාණවෙන සද්ධි. කථාසල්ලාපෝ, තං සත්‍යං බ්‍රාහ්මණස්ස පොක්බරසාතිස්ස ආරෝච්චි.

එතකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අම්බවිය මාණවකයා සමග යම්තාක් කථාබහක යෙදුණා ද, ඒ සැම දෙයක් ම පොක්බරසාති බ්‍රාහ්මණයාට පවසා වදාලා.

එව. වූත්තේ බ්‍රාහ්මණෝ පොක්බරසාති හගවත්ත. එතදෙවෝව: බාලෝ ගෝතම අම්බවියෝ මාණවෝ. බමනු හව. ගෝතාමෝ අම්බවියස්ස මාණවස්සා” ති. “සුඩ් හෝතු බ්‍රාහ්මණ අම්බවියෝ මාණවෝ” ති.

එසේ වදාල විට පොක්බරසාත් බ්‍රාහ්මණයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “හවත් ගෞතමයෙනි, ඔය අම්බටිය මාණවකයා මෝඩ සි. හවත් ගෞතමයෙන් අම්බටිය මාණවකයාට කමා කරන්වා!” “පින්වත් බ්‍රාහ්මණය අම්බටිය මාණවකයා සුවපත් වෙවා!”

96. අම බෝ බ්‍රාහ්මණෝ පොක්බරසාත් හගවතෝ කායේ ද්විතීය-සමඟාපුරිසලක්බණාති සමන්නේසි. අද්දසා බෝ බ්‍රාහ්මණෝ පොක්බරසාත් හගවතෝ කායේ ද්විතීය-සමඟාපුරිසලක්බණාති යේහුයෝන යුත්තා ද්වෙ. ද්විසු මහාපුරිසලක්බණෝසු කංඛති විවික්ව්‍යති තාධීමුව්‍යති න සම්පසිදි කෝසෝහිතේ ව වත්ථගුයේහේ පහුත්ස්ව්‍යතාය ව.

96. ඉතින් පොක්බරසාත් බ්‍රාහ්මණයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ගරීරයෙහි තිබෙන මහාපුරුෂ ලක්ෂණ තිස්දෙක සොයන්න පටන් ගත්තා. එතකොට පොක්බරසාත් බ්‍රාහ්මණයා දෙකක් හැර මහාපුරුෂ ලක්ෂණ බොහෝමයක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ කයෙහි තිබෙන බව දැක ගත්තා. ඔහු කෙමියක් තුළ බහාවි පරිදිදෙන් ඇති පුරුෂ තිමිත්තද, පුළුල් දිව ද යන මහාපුරුෂ ලක්ෂණ දෙක ගැන සැක කළා. විවික්ව්‍යති කළා. ඒ වටහා ගත්තේ තැ. ඒ ගැන පැහැදුනේ තැ.

97. අම බෝ හගවා ඒතද්හෝසි: පසස්ති බෝ මේ අය. බ්‍රාහ්මණෝ පොක්බරසාත් ද්විතීය-සමඟාපුරිසලක්බණාති යේහුයෝන යුත්තා ද්වෙ. ද්විසු මහාපුරිසලක්බණෝසු කංඛති විවික්ව්‍යති තාධීමුව්‍යති න සම්පසිදි කෝසෝහිතේ ව වත්ථගුයේහේ පහුත්ස්ව්‍යතාය වාති.

එතකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ අදහස ඇති වූණා. “මේ පොක්බරසාත් බ්‍රාහ්මණයා දෙකක් හැර මහාපුරුෂ ලක්ෂණ බොහෝමයක් මාගේ කයෙහි තිබෙන බව දැක ගත්තා. තමුත් ඔහු කෙමියක් තුළ බහාවි පරිදිදෙන් ඇති පුරුෂ තිමිත්තද, පුළුල් දිව ද යන මහාපුරුෂ ලක්ෂණ දෙක ගැන සැක කරනවා. විවික්ව්‍යති කරනවා. ඒ වටහා ගත්තේ තැ. ඒ ගැන පහදින්නේ තැ.

අම බෝ හගවා තථාරුප. ඉද්ධාහිස-බාරං අහිස-බාසි යථා අද්දස බ්‍රාහ්මණෝ පොක්බරසාත් හගවතෝ කෝසෝහිත. වත්ථගුයේහ. අම බෝ හගවා ජීවිත. නින්නාමෙත්වා උහොපිකණසෝහිතාති අනුමසි, පරීමසි. උහොපි තාසිකාසෝහිතාති අනුමසි, පරීමසි. කෝචුම්පි තළාවමණ්ඩල. ජීවිතාය ජාදේසි.

ඉතින් හාගාවතුන් වහන්සේ ඉරුදි ප්‍රාතිහාරයයක් දක්වා වදාලා. ඒ කියන්නේ පොක්බරසාති බ්‍රාහ්මණයා හාගාවතුන් වහන්සේ ගේ කෙමියක් තුළ බහාව් පරිදිදෙන් ඇති පුරුෂ නීමිත්ත දැක ගන්නවා ද අන්ත ඒ ආකාරයට යි. ඒ වගේ ම හාගාවතුන් වහන්සේ (මෙය ද ඉරුදියකි) දිව නිකුත්කොට දෙකන් සිදුරු පිරිමැද වදාලා. දෙනාස්පූජ් පිරිමැද වදාලා. සම්පූර්ණ තලල් තලය දිවෙන් වසා වදාලා.

98. අථ බෝ බ්‍රාහ්මණස්ස පොක්බරසාදිස්ස ඒතැදහාසියි: “සමන්තාගතෝ බෝ සමණෝ ගෝතමෝ ද්වත්තිය සමහාසුරිසලක්බණෙහි පරිපූජීණෙහි තෝ අපරිපූජීණෙහි”ති හගවන්ත. ඒතැදවෝව: අධිවාසේනු මේ හව්. ගෝතමෝ අත්තතනාය හත්ත. සද්ධි. හික්බූසය්නා”ති. අධිවාසේසි හගවා තුණීහාවෙන.

එත්කොට පොක්බරසාති බ්‍රාහ්මණයාට මෙහෙම නිතුනා. ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ මහාපූරුෂ ලක්ෂණ තිස්දෙකෙන් ම පරිපූර්ණ යි. අපරිපූර්ණ නෑ කියලා. හාගාවතුන් වහන්සේට මෙහෙම කිවිවා. “හවත් ගොතමයෙහි, අද ද්වසේ දානය පිණිස මාගේ බත හික්ෂු සංසයා සමඟ ඉවසා වදාල මැනැවු” කියලා. හාගාවතුන් වහන්සේ නිශ්චබිදව වැඩ සිටීමෙන් ඉවසා වදාලා.

99. අථ බෝ බ්‍රාහ්මණස්ස පොක්බරසාදි හගවතෝ, අධිවාසන. විදින්වා හගවතෝ කාල. ආරෝචියි: කාලෝ හෝ ගෝතම, නිවිධිත. හත්තන්ති.

99. ඉතින් පොක්බරසාති බ්‍රාහ්මණයා හාගාවතුන් වහන්සේ ගේ නිශ්චබිදව තුළින් එම ඇරුයුම පිළිගත්බව දැන හාගාවතුන් වහන්සේට “හවත් ගොතමයන් වහන්ස, දැන් සුදුසු කාලය යි. දානය පිළියෙළ කරල නියෙන්නේ” කියලා නිසිකල් එළඹි බව දන්වා සිටියා.

අථ බෝ හගවා පූජාබන්හසමය. නිවාසේන්වා පත්තවිවරමාදාය සද්ධි. හික්බූසය්න යෝත බ්‍රාහ්මණස්ස පොක්බරසාතිස්ස පරිවේසන. තෝනු පසය්කමි. උපස්කමිත්වා පක්ෂ්කත්තේ ආසන් නිසිදි. අථ බෝ බ්‍රාහ්මණස්ස පොක්බරසාති හගවන්ත. පණීතෙන බාද්නියෙන සෝපනීයෙන සහන්තා සන්ත්තප්පේසි සම්පවාරේසි මාණවකා'ප හික්බූසය්ස. අථ බෝ බ්‍රාහ්මණස්ස පොක්බරසාති හගවන්ත. තුන්තාවී. වනින්පතන්තපාණි. අක්දක්තර. නිව. ආසන. ගහෙන්වා ඒකමන්ත. නිසිදි.

ඉතින් හාගාවතුන් වහන්සේ පෙරවරු කාලයෙහි සිවුරු හැද පොරොවා, පාසිවුරු ගෙන හික්ෂු සංසයා සමග පොක්බරසාති බ්‍රාහ්මණයා ගේ දන් බෙදන තැනට වැඩිම කළා. වැඩිම කොට පණවන ලද ආසනයන්හි වැඩ සිටියා. එතකොට පොක්බරසාති බ්‍රාහ්මණයා හාගාවතුන් වහන්සේ ප්‍රණීත වූ වැළදිය යුතු, අනුහව කළ යුතු දෙයින් සියතින් ම හොඳින් වැළදෙව්වා. හොඳින් පිළිගැන්ව්වා. තරුණ පිරිසන් හික්ෂු සංසයා වහන්සේ සියතින් ම හොඳින් වැළදෙව්වා. හොඳින් පිළිගැන්ව්වා. පසුව පොක්බරසාති බ්‍රාහ්මණයා හාගාවතුන් වහන්සේ දන් වළදා අවසන් වූ පසු එක්තරා කුඩා ආසනයක් ගෙන එකත්පස්ව වාචි වුණා.

100. එකමන්ත. නිසින්නස්ස බෝ බ්‍රාහ්මණස්ස පොක්බරසාතිස්ස හගවා අනුප්‍රබ්‍රිතිකථ. කලේසි, සෙයාලිදීං: දානකථ. සීලකථ. සග්ගකථ. කාමාන. ආදීනව. විකාර. සංකිලේසි. නොක්බම්මේ ව ආනිසංසි. පකාසේසි. යදා හගවා අන්දකුස් බ්‍රාහ්මණ. පොක්බරසාති. කල්ලවිත්ත. මුදුවිත්ත. වින්වරණවිත්ත. උද්ග්ගවිත්ත. පසන්නවිත්ත., අම යා බුද්ධාන. සාමූහික.පිකා ධම්මදේසනා ත. පකාසේසි: දුක්ඛ. සමුද්‍ය. නිරෝධ. මග්ග..

100. එකත්පස්ව වාචිවුණ පොක්බරසාති බ්‍රාහ්මණයා හට හාගාවතුන් වහන්සේ අනුපිළිවෙළ කථාව වදාලා. ඒ කියන්නේ; දන් දීමේ අනුසස් ගැන කථාව, සිල් රකිමෙහි අනුසස් ගැන කථාව, සුගතියෙහි උපත ගැන කථාව, කාමයන්හි ඇති පීමාකාරීව ගැන කථාව, කෙලෙස් තිසා ඇති වන කිවිට ගැන කථාව, එයින් නික්මීමෙන් ලැබෙන ආනිසංසි ගැන කථාව වදාලා. එතකොට යම් වෙළාවක පොක්බරසාති බ්‍රාහ්මණයා එයට සිවන්දීම තිසා යහපත් සිතක් ඇති වුණා ද, මඟු සිතක් ඇති වුණා ද, තීවරණ බැහුර වුණ සිතක් ඇති වුණා ද, සතුටින් මද වැඩුණු සිතක් ඇති වුණා ද, පහන් වූ සිතක් ඇති වුණා ද, එය දැන වදාල හාගාවතුන් වහන්සේ බුදුවරයන් වහන්සේලා ගේ යම් සුවිශේෂ සාමූහිකයික දේශනාවක් ඇද්ද ඒ කියන්නේ; දුක්ඛ ආරය සත්‍යය, සමුද්‍ය ආරය සත්‍යය, නිරෝධ ආරය සත්‍යය, දුක්ඛ නිරෝධාම්ති පටිපදා ආරය සත්‍යය යන වතුරාරය සත්‍යය වදාලා.

සෙයාලාජි නාම සුද්ධ. වත්ල. අපගතකාලක. සම්මදේව රජන. පටිග්ගණීහෙයා, එවමේව බෝ බ්‍රාහ්මණස්ස පොක්බරසාතිස්ස තස්මී. යේව ආසන් විරෝධ. විතමල. ධම්මවක්වූ. උදපාදි ය. කිස්ෂ්වී සමුද්‍යයම්ම. සබඳ. ත. නිරෝධයම්මන්ති.

කථ්‍ය පැල්ලම් තැනි පිරිසිදු වස්ත්‍රයකට සායම් පොවදී ඉතා හොඳින් ඒ සායම් උරාගන්නේ යම්සේ ද ඒ අයුරින් ම පොක්බරසාති බ්‍රාහ්මණයා හටත් ඒ ආසනයේ ද ම හේතු ප්‍රත්‍යායන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු යමක් ඇදෑද ඒ හේතු ප්‍රත්‍යායන් තැනි විමෙන් ඒවා තිරුද්ධ වී යන ස්වභාවයට අයන් වන්නේ ය කියල කෙලෙස් රහිත වූ අවිද්‍යා මල රහිත වූ දහම් ඇස් පහළ වූණා.

101. අථ බෝ බ්‍රාහ්මණෝ පොක්බරසාති දිවියධම්මෝ පත්තධම්මෝ විදිතධම්මෝ පරියෝගාල්හධම්මෝ තිණුවිවිකිවෙශ් විගතකථ කලෝ වේසාරජ්පත්පත්තේ අපරප්පවිවයා සත්ප්‍රසාදනේ හගවන්ත්. ඒතදවෝව්ව: “අහික්කන්ත්. හෝ ගෝතම අහික්කන්ත්. හෝ ගෝතම. සෙයාලාපි හෝ ගෝතම නික්කුජ්ජිත්. වා උක්කුජ්ජිපෙයා. පරි-ඡන්න. වා විවරෝයා, මූල්හස්ස වා මග්ග. ආවික්බෙයා, අන්ධකාරේ වා තේල පජ්ජෝත්. ධාරෝයා වක්බුමන්තේ රුපාති දක්වින්තිනි. ජ්වමේව හෝතා ගෝතමේන අන්කපරියායේන ධම්මෝ පකාසිතේ. ඒසාහ. හෝ ගෝතම සපුත්තේ සහරියෝ සපරිසේ සාමවිවෝ හගවන්ත්. ගෝතම. සරණ. ග-ඡාම ධම්මඟ්ච්චව හික්බුස-සංස්ක්ඩව. උපාසක. ම. හව. ගෝතමෝ ධාරෝතු අජ්ජන්ගේ පාණුපේත්. සරණ. ගත. යථා ව හව. ගෝතම. උක්කටියාය අජ්ජන්නි උපාසකකුලාති උපස-කමති ජ්වමේව හව. ගෝතමෝ පොක්බරසාදිකුල. උපස-කමතු. තත්ථ යේ තේ මාණවකා වා මාණවිකා වා හවන්ත්. ගෝතම. අහිවාදේස්සන්ති වා පව්චුවිධිස්සන්ති වා ආසන. වා උදක. වා දස්සන්ති විත්ත්. වා පසාදේස්සන්ති, තේස. ත. හවිස්සන්ති දිසරන්ති. හිතාය. පූජාය”ති. “කලුණ. වූවිවති බ්‍රාහ්මණා”ති.

101. එතකොට ධර්මය දැකපු, ධර්මයට පැමිණි, ධර්මය අවබෝධ කළ, ධර්මයෙහි බැසිගත්, සැකයෙන් එතෙර වූණ, කෙසේද කෙසේද කියන අවිශ්චාසයෙන් බැහැර වූණ, ආරාය සත්‍ය ධර්මය තුළ විශාරදභාවය පත් වූණ, ගාස්ත සාසනය තුළ බාහිර උපකාර තො සෞයන බවට පත් වූණ පොක්බරසාති බ්‍රාහ්මණයා හාගාවතුන් වහන්සේට මෙය පවසා සිටියා. “ස්වාමීනි හාගාවතුන් වහන්ස, ඉතා සුන්දරයි. ස්වාමීනි හාගාවතුන් වහන්ස, ඉතා සුන්දරයි. යටට හරවා තිබූ දෙයක් උඩු අතට හැරෙවිවා වගෙයි. වහලා තිබුණු දෙයක් ඇරුලා පෙන්නුවා වගෙයි. ම. මුලා වූවන්ට තියම මග පෙන්වා දෙනවා වගෙයි. ඇස් ඇති උදවියට රුප දකින්න අඹරෙහි තෙල් පහනක් දළවා ගෙන දරා සිටිනවා වගෙයි. ඔය විදිහට හාගාවතුන් වහන්සේ විසින් තොයෙක් අයුරින් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාලා. ස්වාමීනි, මේ මමත් හාගාවතුන්

වහන්සේ ව සරණ යනවා. ශ්‍රී සද්ධර්මයන් ආරය මහා සංස රත්නයන් සරණ යනවා. ස්වාමීන්, ම. ගැන අද පටන් දිවි තිබෙන තුරාවට ම තෙරුවන් සරණ ගිය උපාසකයෝක් ලෙස සළකන සේක්වා! ඒ ම. පූතුන් සහිත ව, බිරින්දු සහිතව, පිරිස් සහිතව, ඇමුත්වරුන් සහිතව, හටත් ගෞතමයන් වහන්සේව සරණ යනවා. ශ්‍රී සද්ධර්මයන්, ආරය සංසරන්තනයන් සරණ යනවා. අද පටන් දිවි තිබෙන තුරාවට ම තෙරුවන් සරණ ගිය උපාසකයෝකු වශයෙන් හටත් ගෞතමයන් වහන්සේ මාව පිළිගන්නා සේක්වා. හටත් ගෞතමයන් වහන්සේ උක්කටියා තගරයෙහි අනෙක් උපාසක පවුල් කරා යම් අයුරකින් වේන සේක්ද, ඒ අයුරින් ම හටත් ගෞතමයන් වහන්සේ පොක්බරසාතී පවුල වෙත ද වේන සේක්වා. එහිදී යම් මේ මාණවකයන් වේවා, මාණවිකාවන් වේවා, හටත් ගෞතමයන් වහන්සේට ආදරයෙන් වදිතවා ම යි. යටහන් පැවැතුම් දක්වනවා ම යි. වැඩසිටින්ට අසුන් හෝ වළදන්ට පැන් ආදිය හෝ පුදනවා ම යි. සිත හෝ පහදවා ගන්නවා ම යි. එය මවුන්ට බොහෝ කළක් හිත සුව පිණිස පවතීවි. “පින්වන් බ්‍රාහ්මණය, කල්‍යාණ වූ දෙයක් ම ය ඔය කිවේ.”

අම්බටියපූත්ත. තතිය..
තුන් වෙති අම්බටිය පූතුය නිමා විය.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ල් හාගාවත් අරහත් සමමා සම්බුද්ධ රජාණන් වහන්සේට නමස්කාරවේවා!

4.

සෝංදණීයෙඩ පුත්ත。
සෝංදණීයෙඩ බ්‍රාහ්මණයාට වදාල දෙසුම

1. එච්. මේ පුත්ත. එක්. සමය. හගවා අ.ගේසු වාරික. වරමානෝ මහතා හික්බුස. සේන සද්ධී. පංඡුවමත්නේහි හික්බුසනේහි යේන වම්පා තද්වසරි. තතු පුද්. හගවා වම්පාය. විහරති ගේගරාය පොක්බරණිය. තීරේ.

1. මා හට අසන්ට ලැබුණේ මේ විදිහට යි. ඒ දිනවල හාගාවතුන් වහන්සේ පන්සියයක් පමණ වූ මහත් හික්ඹු පිරිසක් සමඟ වාරිකාවේ වඩිමින් සිටිය දී වම්පා තගරයට ද වැඩිම කොට වදාලා. ඒ වම්පා තගරයේ දී හාගාවතුන් වහන්සේ වැඩි සිටියේ ගේගරා තම් වූ පොකුණ අසබවිය.

නේන බෝ පන සමයේන සෝංදණීයෙඩ් බ්‍රාහ්මණෙන් වම්පා. අභ්‍යාචනා සත්ත්‍යස්සද. සතිණකටවෝදක. සඛ්‍යාන්දා. රාජ්‍යාන්දා මාගධෙන සේනියේන බිම්බිසාරෙන දින්න. රාජදාය. බ්‍රහ්මදෙයා.

ල් කාලයෙහි සෝංදණීයෙඩ බ්‍රාහ්මණයා වාසය කළේ වම්පා තුවර ම යි. ඒ තගරය මහුට මගධ දේශාධිපති වූ සේනිය බිම්බිසාර රුෂුගෙන් ලැබුණු තැගැක්. එක ග්‍රේෂ්‍ය තැගැක්. එහි බොහෝ ජනයා ඉන්නවා. තණ සහිත, දරසහිත, තලය සහිත වූ, බොහෝ ධානා තියෙනවා. රාජ පරිහෝග තගරයක්.

2. අසසේයි බෝ වම්පෙයෙකා බ්‍රහ්මණගහපතිකා “සමණෝ බව හෝ ගෝතමෝ සක්‍රාන්තෝ සක්‍රාන්තු පබිජිනෝ අ.ගේසු වාරික. වරමානෝ මහතා හික්බුස. සේන සද්ධී. පංඡුවමත්නේහි හික්බුසනේහි වම්ප. අනුප්‍රත්නෝ, වම්පාය. විහරති ගේගරාය පොක්බරණිය තීරේ. ත. බෝ පන හවන්ත. ගෝතම. එච්. කලුයාණෝ කිත්තිසද්දෝ අබිජාගනෝ: “ඉතිපි සෝ හගවා අරහ. සමමාසම්බුද්ධෝ විජ්‍යාවරණසම්පන්නෝ පුගනෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසදම්සාරාලී සත්ථා දේවමනුස්සාන. බුද්ධෝ සගවාති. සෝ ඉම. ලෝක. සද්ධාවක. සමාරක. සබහ්මක. සස්සමණබ්‍රාහ්මණි. පත්. සද්ධාවමනුස්ස. සය. අහින්දා. සවිජිතත්වා පවෙදේති. සෝ ධම්ම. දේසේති

ଆදිකලුෂාණී මත්කේවිකලුෂාණී පරියෝගානකලුෂාණී සාක්ෂි සභාෂක්ද්‍රන් කොට්ඨාස පරිපූර්ණී මත් පරිපූර්ණ ද්‍රීඛ මත්වරිය පකාසේති. සාහු බෝ පන තලාරුපාන අරහත දැස්සන හෝතිති.

2. එතකොට වම්පා තුවරවාසී බාහ්මණ ගහපතියන් හට මේ කථාව අසන්ට ලැබුණා. “හවත්ති, අන්න ගාකා පුත්‍ර වූ, ගාකා කුලයෙන් තික්මී පැවිදි වූ ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ පන්සියයක් පමණ වූ මහත් හික්ෂු පිරිසක් සමඟ අංග ජනපදයෙහි වාරිකාවේ වචිදේ වම්පා තුවරවත් වැඩිම කරලා වම්පා තුවර ගෙගරා පොකුණ අසබඩ වැඩි ඉන්නවා. ඒ හවත් ගොතමයන් වහන්සේ ගැන මෙවැනි වූ කලුෂාණ කිරීති සෝජාවක් පැනිර ගොසින් තියෙනවා. “එම හාගාවතුන් වහන්සේ මේ මේ කරුණින් අරහත් වන සේක! සම්මාසම්බුද්ධ වන සේක! විත්තාවරණසම්පන්න වන සේක! පුගත වන සේක! ලෝකවිදු වන සේක! අනුත්තර පුරිසදම්ම සාරලී වන සේක! සත්ත්‍රා දේවමනුස්සාන. වන සේක! බුද්ධ වන සේක! හගවා වන සේක! උන්වහන්සේ දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බහුන් සහිත වූ, ගුමණ බමුණන් සහිත වූ දෙවිමිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු මේ ලෝකය තමා විසින් උපද්‍රා ගත් විශිෂ්ට කුදාණයෙන් සාක්ෂාත් කරලා ලෝකයට කියා දෙනවා. උන්වහන්සේ දහම් දෙසිනවා. ආරම්භය කලුෂාණ වූත්, මැද කලුෂාණ වූත්, අවසානය කලුෂාණ වූත්, අර්ථ සහිත වූත්, පැහැදිලි ප්‍රකාශනවලින් යුතු වූත්, මූලිමණින් ම පිරිපූන් පිරිසිදු බුශ්සර ප්‍රකාශ කරනවා. එබැඳු වූ රහතුන් දැකගත්තාට ලැබීම කොතරම් යහපත් දෙයක් ද” කියලා.

3. අථ බෝ වම්පෙයාකා බාහ්මණ ගහපතිකා වම්පාය නික්වීම්ත්වා සාංස්ක්‍රාන්තික ගණීභ්‍රතා යේන ගොගරා පොක්බරණී තේතුපසංකමන්ති.

3. එතකොට වම්පා තුවරවැසී බාහ්මණ ගහපතිවරුන් වම්පා තැගරයෙන් තික්ම බොහෝ පිරිස් රස්වෙලා, කණීඩායම් වශයෙන් හැඳිලා (හාගාවතුන් වහන්සේ බැහැදැකීම පිණිස) ගොගරා පොකුණ දිගාවට පැමිණෙම්ති සිටියා.

4. තේන බෝ පන සමයේන සෝජදැන්වේ බාහ්මණේ උපරිපාසාදේ දිවාසේයා. උපගතෝ හෝති. අද්දසා බෝ සෝජදැන්වේ බාහ්මණේ වම්පෙයාක් බාහ්මණ ගහපතිකේ වම්පාය නික්බම්ත්වා සාංස්ක්‍රාන්තික ගණීභ්‍රත්නේ යේන ගොගරා පොක්බරණී තේතුපසංකමන්තේ. දිස්වා බත්ත. ආමන්තේසි:

“කින්නු බෝ හෝ බත්තේ වම්පෙයෙකා බ්‍රහ්මණ ගහපතිකා වම්පාය නික්වීම්ත්වා සංසය්සි ගණීහුතා යේතා ගැගරාපෙක්බරණී තේතුපසංකමන්තී?”ති.

4. ඒ වෙළාවේ දී සෝජුදෙන්ඩ බ්‍රාහ්මණයා තම ප්‍රාසාදයෙහි උඩුමහල් තලයෙහි දහවල් විවේකයේ භාන්සි වී සිටියා. එතකොට වම්පා තුවරවැසි බ්‍රාහ්මණ ගහපතිවරුන් වම්පා තාගරයෙන් නිකම් බොහෝ පිරිස් රස්වෙලා, කණ්ඩායම් වශයෙන් හැදිලා (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බැහැදුකීම් පිණිසි) ගැගරා පොකුණ දෙසට ගමන් කරමින් සිටින අයුරු සෝජුදෙන්ඩ බ්‍රාහ්මණයාට දැකගන්ව ලැබුණා. දැක තම උපදේශක බත්ත තම් තැනැත්තා ඇමතුවා. “හවත් බත්ත, වම්පා තුවරවැසි බ්‍රාහ්මණ ගහපතිවරුන් මොන කරුණක් නිසා ද බොහෝ පිරිස් එකතුව, කණ්ඩායම් වශයෙන් රස්වෙලා ගැගරා පොකුණ දිභාවට යන්නේ?”

“අත්මී බෝ හෝ සමණෝ ගෝතමෝ සක්‍රාන්ත්තෝ සක්‍රාන්ත්‍යා පබිජ්‍යතෝ අංගේසු වාරික. වරමානෝ මහතා හික්බ්‍රාස්සේන සද්ධි. පක්වමන්තේහි හික්බ්‍රාස්සේහි වම්ප. අනුප්පත්තේරෝ වම්පාය. විහරති ගැගරායපොක්බරණීයා තීරේ. ත. බෝ පන හවන්ත. ගෝතම. එව. කලුෂාණෝ කිත්තිසද්දෝ අඛුග්‍රේගත්තේරෝ: ඉතිෂි සෝ හගවා අරහ. සම්මාසම්බුද්ධෝ විෂ්ජාවරණසම්පන්නෝ සුගතෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසදම්පාරාපී සත්ථා දේවමනුස්සාන. බුද්ධෝ හගවාති. තමේන් හවන්ත. ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමන්තී”ති.

“හවත, ගාක්‍ය කුලයෙන් පැවැදි වූ ගාක්‍යපුත්‍ර වූ ග්‍රමණ ගොතමයන් වහන්සේ පන්සියයක් පමණ වූ මහත් හික්ෂු පිරිසක් සමග අංග ජනපදයෙහි වාරිකාවේ වශිද්ධී වම්පා තුවරවත් වැඩිම කරලා වම්පා තුවර ගැගරා පොකුණ අසබඩ වැඩ ඉන්නවා. ඒ හවත් ගොතමයන් වහන්සේ ගැන මෙවැනි වූ කලුෂාණ කිරති සෝජාවක් පැතිර ගොසින් තියෙනවා. “ඒ හාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ මේ කරුණින් අරහත් වන සේක! සම්මාසම්බුද්ධ වන සේක! විෂ්ජාවරණසම්පන්න වන සේක! සුගත වන සේක! ලෝකවිදු වන සේක! අනුත්තර පුරිසදම් සාරථී වන සේක! සත්ථා දේවමනුස්සාන. වන සේක! බුද්ධ වන සේක! හගවා වන සේක! අන්න ඒ හවත් ගොතමයන් වහන්සේව දැකීම පිණිසයි මය උදවිය යන්නේ.”

5. තේන හි හෝ බත්තේ යේන වම්පෙයාකා බූභ්මණගහපතිකා තේනුපසංකම. උපසංකමිත්වා වම්පෙයාකේ බූභ්මණගහපතිකේ එව්. වදේහි: “සෝජදැන්ච් හෝ බූභ්මණේ එව් මාහ: ආගමෙන්තු කිර හවත්තේ සෝජදැන්ච්”පි බූභ්මණේ සමණ. ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමිස්සනි”ති.

5. එහෙමතම හවත් බත්ත, වම්පා තුවරවැසි බූභ්මණ ගහපතිවරුන් ලහට යන්න. ගිහින් වම්පා තුවරවැසි බූභ්මණ ගහපතිවරුන්ට මෙහෙම කියන්න. “හවත්ති, සෝජදැන්ච බූභ්මණයා මෙහෙම කියනවා. “හවත්ති, මොහොතක් සිටිනු මැනව. ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේව බැහැදුකීම පිණ්ස සෝජදැන්ච බූභ්මණයා ද පැමිණෙනවා” කියල.

එව. හෝ’ති බෝ සෝ බත්තා සෝජදැන්චස්ස බූභ්මණස්ස පටිස්සුත්වා යේන වම්පෙයාකා බූභ්මණගහපතිකා තේනුපසංකම. උපසංකමිත්වා වම්පෙයාකේ බූභ්මණගහපතිකේ එතදැවෝව: “සෝජදැන්ච් හෝ බූභ්මණේ එව් මාහ: “ਆගමෙන්තු කිර හවත්තේ. සෝජදැන්ච්”පි බූභ්මණේ සමණ. ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමිස්සනි”ති.

එසේය හවත, කියල ඒ බත්ත තම තැනැත්තා සෝජදැන්ච බූභ්මණයාට පිළිතුරු දිල වම්පා තුවරවැසි බූභ්මණගහපතිවරුන් ලහට ගියා. ගිහින් වම්පා තුවරවැසි බූභ්මණගහපතිවරුන්ට මෙහෙම කිවිවා. “හවත්ති, සෝජදැන්ච බූභ්මණයා මෙහෙම කියනවා. “හවත්ති, මොහොතක් සිටිනු මැනව. ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේව බැහැදුකීම පිණ්ස සෝජදැන්ච බූභ්මණයා ද පැමිණෙනවා” කියල.

6. තේන බෝ පන සමයේන නාතාවේරජ්ජකාන. බූභ්මණ. පක්වමත්තානි බූභ්මණසතාපි වම්පාය. පටිවසන්ති කේනවිදේව කරණයේන. අස්සෝසු. බෝ තේ බූභ්මණ “සෝජදැන්ච් කිර බූභ්මණේ සමණ. ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමිස්සනි”ති. අථ බෝ තේ බූභ්මණ යේන සෝජදැන්ච් බූභ්මණේ තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා සෝජදැන්ච. බූභ්මණ. එතදැවෝව්. “සවිව. කිර හව. සෝජදැන්ච් සමණ. ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමිස්සනි?”ති.

එ දිනවල නොයෙක් පුදේශෙවලින් පැමිණ සිටි පන්සියයක් පමණ වූ බූභ්මණ පිරිසක් ද කිසියම් කටයුත්තකට පැමිණ වම්පා තුවර වාසය කළා. ඒ බූභ්මණවරුන්ට සෝජදැන්ච බූභ්මණයා ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේව

බැහැදිකින්ට යන බව අසන්නට ලැබූණා. එතකොට ඒ බාහ්මණවරුන් සෝජුණුවේ බාහ්මණයා ලෙට ගියා. ගිහින් සෝජුණුවේ බාහ්මණයාට මෙකරුණ කිවිවා. “හවත් සෝජුණුවේයන් ගුමණ ගොතමයන්ට බැහැදිකින්ට යන්ට ඉන්නවා කියල කියන්නේ හැඳුවක් දී?”

“ඡ්‍රීව. බෝ මේ හෝ හෝති අහම්පි සමණ. ගොතම. දස්සනාය උපසංකම්පසම්”ති.

“එශේය හවත්ති, මාත් ගුමණ ගොතමයන්ට බැහැදුකීමට යන්ට තමයි ඉන්නේ”

7. “මා හව. සෝජුණුවේ සමණ. ගොතම. දස්සනාය උපසංකම්. න අරහති හව. සෝජුණුවේ සමණ. ගොතම. දස්සනාය උපසංකම්තු. සැවේ හව. සෝජුණුවේ සමණ. ගොතම. දස්සනාය උපසංකම්ස්සති, හෝ හෝ සෝජුණුවේ ස්ස යසෝ හායිස්සති සමණස්ස ගොතමස්ස යසෝ අහිවචිස්සති. යම්පි හෝ හෝ සෝජුණුවේ ස්ස යසෝ හායිස්සති සමණස්ස ගොතමස්ස යසෝ අහිවචිස්සති, ඉමිනා ප.ගේත න අරහති හව. සෝජුණුවේ සමණ. ගොතම. දස්සනාය උපසංකම්තු. සමණාත්වේව ගොතමෝ අරහති හවත්ත. සෝජුණුවේ දස්සනාය උපසංකම්තු.

7. “හා ... හා ... හවත් සෝජුණුවේයන් ගුමණ ගොතමයන්ට බැහැදිකින්ට යන්ට එපා! හවත් සෝජුණුවේයන් ගුමණ ගොතමයන්ට බැහැදුකීමට යන එක තමන් ගේ තත්වයට ගැලපෙන්නේ නෑ. ඉදින් හවත් සෝජුණුවේයන් ගුමණ ගොතමයන්ට බැහැදිකින්ට යනවා නම්, හවත් සෝජුණුවේයන් ගේ කිරිතිරාවය පිරිහිලා යාවි. ගුමණ ගොතමයන් ගේ කිරිතිරාවය වඩ වඩාත් ඉහළ යාවි. හවත් සෝජුණුවේයන් ගේ කිරිතිය පිරිහිමත්, ගුමණ ගොතමයන් ගේ කිරිතිය ඉහළ යැමත් යන යම් කරුණක් ඇද්ද, මෙන්න මේ කරුණ නිසයි හවත් සෝජුණුවේයන් ගුමණ ගොතමයන්ට බැහැදිකින්ට යන එක සුදුසු නොවන්නේ. හැඳුයි ගුමණ ගොතමයන් නම් හවත් සෝජුණුවේයන්ට බැහැදුකීමට එන එක සුදුසු යි.”

හව. නි සෝජුණුවේ උහනෝ සුජානෝ මාතිනෝ ව පිතිනෝ ව, සිංසුද්ධගහණිකෝ යාව සන්තමා පිතාමහයුගා, අක්බිතිනෝ අනුපක්කවියෝ ජාතිවාදේන.

හවත් සෝජුණුණ්ධයන් වනාහි මව පාරශ්වයෙනුත් පිය පාරශ්වයෙනුත් යන දෙපාරශ්වයෙන් ම පිරිසිදු වූ සුජාත උපතක් ලද කෙනෙක් තෙව. සන් වෙති මීමුතු පරම්පරාවල් දක්වා ම පිරිසිදු කුල ප්‍රවේණියක් තියෙනවා තෙව. එනිසා ම කුලපාරිගුද්ධිය මුල් කොට කිසිවෙකුගෙන් උපහාස ලබා තැබූ තෙව. ගැරහුම් ලබා තැබූ තෙව.

යම්පි හව. සෝජුණුණ්ධේ උහනේ සුජාතේ මාතිනෝ ව පිතිනෝ ව, සංස්ද්ධගහණිකෝ යාච සන්තමා පිතාමහයුගා, අක්බිත්තේ අනුපක්කුවේයේ ජාතිවාදේන. ඉම්නා පංගෙන ත අරහති හව. සෝජුණුණ්ධේ සමණ් ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමිතු. සමණ්නාත්වේව ගෝතමෝ අරහති හවන්ත. සෝජුණුණ්ධේ. දස්සනාය උපසංකමිතු.

ඉතින් හවත් සෝජුණුණ්ධයන් මව පාරශ්වයෙනුත් පිය පාරශ්වයෙනුත් යන දෙපාරශ්වයෙන් ම පිරිසිදු වූ සුජාත උපතක් ලද කෙනෙක් යන යම් කරුණක් ඇද්ද, සන් වෙති මීමුතු පරම්පරාවල් දක්වාම පිරිසිදු කුල ප්‍රවේණියක් තියෙනවා යන යම් කරුණක් ඇද්ද, එනිසා ම කුලපාරිගුද්ධිය මුල් කොට කිසිවෙකුගෙන් උපහාස ලබා තැකිබවත්, ගැරහුම් ලබා තැකිබවත් යන යම් කරුණක් ඇද්ද, අන්න ඒ කාරණය තිසයි හවත් සෝජුණුණ්ධයන් ගුමණ ගොතමයන්ව බැහැදුකින්ව යන එක සුදුසු තො වන්නේ. හැඳුනු ගුමණ ගොතමයන් නම් හවත් සෝජුණුණ්ධයන්ව බැහැදුකිමට එන එක සුදුසු යි.

හව. හි සෝජුණුණ්ධේ අඩ්ඩෝ මහද්ධනෝ මහාහෝගෝ

එ වගේ ම හවත් සෝජුණුණ්ධයන් වනාහි සැපසම්පතින් ආච්‍ය කෙනෙක් තෙව. මහා ධනවතෙක් තෙව. මහාහෝග ඇති කෙනෙක් තෙව

හව. හි සෝජුණුණ්ධේ අජ්ජධායකෝ. මන්තඩරෝ, තිණීණ. වේදාන. පාරු සනිසණ්ඩුකේවුහාන. සාක්බරප්පහේදාන. ඉතිහාසපණ්ඩමාන., පදකෝ, වෙයුතරණෝ, ලෝකායනමහාපුරිසලක්ඛන්සු අන්වයෝ

එවගේ ම හවත් සෝජුණුණ්ධයන් වනාහි වේද හදාරණ කෙනෙක් තෙව. මන්ත්‍රධාර කෙනෙක් තෙව. ඉතිහාසය පස්වෙති කොට ඇති වේදසමයාගත හාඡා ගාස්තුයන්හි තිපුණත්වයක් ඇති අක්ෂර ප්‍රහේද ගැන හසල බුද්ධිය ඇති ත්‍රිවේද පාරප්තත කෙනෙක් තෙව. වේදසමයාගත පද පාඨ දන්නා

කෙනෙක් තෙව. ව්‍යාකරණ දන්නා කෙනෙක් තෙව. ලෝකායත ගාස්තුයෙහි, මහාපුරුෂ ලක්ෂණ ගාස්තුයෙහි නිපුණ කෙනෙක් තෙව

හව. හි සෝජුණෑවේර් අහිරැපෙර්, දස්සනීයෝ, පාසාදිකෝ, පරමායවණ්ඩපොක්බරකාය සමන්නාගතෝ, බ්‍රහ්මවණ්ඩී, බ්‍රහ්මවච්චි, අක්බුද්ධාවකාසෝ දස්සනාය

එමගේම හවත් සෝජුණෑවයන් වනාහී ඉතා රුපවත් කෙනෙක් තෙව. සෞඛ්‍රු පෙනුමක් ඇති කෙනෙක් තෙව. දුටුවන් පහදින කෙනෙක් තෙව. උතුම වරණ සෞන්දර්යයෙන් යුතු කෙනෙක් තෙව. රන්වන් පැහැ ඇති කෙනෙක් තෙව. බ්‍රහ්මයා ගේ බලු ගරීරාලෝකය ඇති කෙනෙක් තෙව. දැකීමට පවා ඉඩකඩ අපහසුවෙන් ලැබිය යුතු කෙනෙක් තෙව

හව. හි සෝජුණෑවේර් සීලවා වුද්ධසීලි වුද්ධසීලෙන සමන්නාගතෝ හව. හි සෝජුණෑවේර් කලුෂණවාවෝ කලුෂණවාක්තරණෝ, පෝරියාවාවාය සමන්නාගතෝ විස්සවියාය අන්ලගලාය අත්ථස්ස විශ්ද්‍යාපනියා

එමගේ ම හවත් සෝජුණෑවයන් වනාහී සීලවන් තෙව, වැඩුණු සීල ඇති කෙනෙක් තෙව. වැඩුණු සීලයෙන් සමන්විත කෙනෙක් තෙව එමගේ ම හවත් සෝජුණෑවයන් වනාහී මිහිරි වවන ඇති කෙනෙක් තෙව. මිහිරි ලෙස කරුණු විග්‍රහ කරන කෙනෙක් තෙව. ශිෂ්ටසම්පන්න වවන ඇති කෙනෙක් තෙව. තො විසුරුණු වවන ඇති කෙනෙක් තෙව. පැහැදිලි වවන ඇති කෙනෙක් තෙව. අරුත් මතු කොට කථා කරන කෙනෙක් තෙව

හව. හි සෝජුණෑවේර් බහුන්න. ආවරියපාවරියෝ, තීණ් මාණවකසනාති මන්තේ වාචිති. බහු බෝ පන තානාදිසා තානාජනපදා මාණවකා ආගච්චන්ති භෝතෝ සෝජුණෑවස්ස සන්තිකේ මන්තත්විකා මන්තේ අධියිතුකාමා

එමගේ ම හවත් සෝජුණෑවයන් වනාහී බොහෝ දෙනාට ආවාර්ය ප්‍රාවාර්ය වූ කෙනෙක් තෙව. බ්‍රහ්මණ මාණවකයන් තුන් සියයකට වේදය උගන්වන කෙනෙක් තෙව. හවත් සෝජුණෑවයන් සම්පයෙහි වේද හදාරණු කැමැති, එහි ප්‍රයෝගන ඇති මාණවකයින් තානාදිසාවලින්, තානාජනපද-වලින් බොහෝ සෙයින් එනවා තෙව

හව. හි සෝජුණුණ්ධේ ජීත්තොර් වුද්ධේ මහල්ලකෝ අද්ධගතොර් වයෝ අනුප්පත්තොර්. සමතොර් ගෝතමෝ තරුතොර් වේව තරුණපබලජිතොර් ව

එ වගේ ම හවත් සෝජුණුණ්ධේ වනාහි වයෝවඇද්ධ කෙනෙක් තෙව. මහඹ කෙනෙක් තෙව. පිළිවෙළින් වයසට පත් වූ කෙනෙක් තෙව. නමුත් ගුමණ ගොතමයන් තරුණයි තෙ. එ වගේ ම තරුණ පැවිද්දෙක් තෙ

හව. හි සෝජුණුණ්ධේ රක්ෂ්‍ය මාගධස්ස සේනියස්ස බිම්බිසාරස්ස සක්තතොර් ගරුකතොර් මානිතොර් පූජිතොර් අපවිතොර්

එ වගේ ම හවත් සෝජුණුණ්ධේ වනාහි මගධෙශ්වර සේනිය බිම්බිසාර නිරිදුන්ගෙන් සත්කාර ලැබූ කෙනෙක් තෙව. ගොරව ලැබූ කෙනෙක් තෙව. බුහුමන් ලැබූ කෙනෙක් තෙව. පිදුම් ලැබූ කෙනෙක් තෙව. යටහත් පැවැතුම් ලැබූ කෙනෙක් තෙව

හව. හි සෝජුණුණ්ධේ බාහුමණස්ස පොක්බරසාතිස්ස සක්තතොර් ගරුකතොර් මානිතොර් පූජිතොර් අපවිතොර්

එ වගේ ම හවත් සෝජුණුණ්ධේ වනාහි පොක්බරසාත් බාහුමණතුමාගෙන් සත්කාර ලැබූ කෙනෙක් තෙව. ගොරව ලැබූ කෙනෙක් තෙව. බුහුමන් ලැබූ කෙනෙක් තෙව. පිදුම් ලැබූ කෙනෙක් තෙව. යටහත් පැවැතුම් ලැබූ කෙනෙක් තෙව

හව. හි සෝජුණුණ්ධේ වම්ප. අඡ්ජධාවසන් සත්තුස්සිද. සතිණකවියේදක. සධන්දුකු. රාජහොග්ග. රක්ෂ්‍ය මාගධෙන සේනියේන බිම්බිසාරේන දින්න. රාජදාය. බුහුමදෙයා.

එ වගේ ම හවත් සෝජුණුණ්ධේ වනාහි මගධෙශ්වර සේනිය බිම්බිසාර නිරිදුන් විසින් දෙන ලද රාජ දායාදය වූ ග්‍රේෂ්‍ය ත්‍යාගය වූ රාජපරිහොග වූ බොහෝ ජනයා ගැවසී සිටින, තණ දර දිය ආදියෙන් පිරි, ධානායෙන් පිරි වම්පා නගරයෙහි (ප්‍රධානව) වසන කෙනෙක් තෙව.

යම්පි හව. සෝජුණුණ්ධේ වම්ප. අඡ්ජධාවසන් සත්තුස්සිද. සතිණකවියේදක. සධන්දුකු. රාජහොග්ග. රක්ෂ්‍ය මාගධෙන සේනියේන

විම්බිසාරේන දින්න。රාජදාය。බුන්මදෙයා, ඉම්නා පංගේන ත අරහති හට。සෝජුදෙන්වේ සමණ。ගෝතම。දස්සනාය උපසංකමිතු。සමණොත්වේ ගෝතමෝ අරහති හටන්න。සෝජුදෙන්ච。දස්සනාය උපසංකමිතුන්ති.

එ වගේ ම හටත් සෝජුදෙන්චයන් මගධිඟ්වර සේතිය බිම්බිසාර තිරිදුන් විසින් දෙන ලද රාජ දායාදය වූ ග්‍රේෂ්ච ත්‍යාගය වූ රාජපරිහෝග වූ බොහෝ ජනයා ගැවසී සිටින, තණ දර දිය ආදියෙන් පිරි, ධාන්තයෙන් පිරි වම්පා නගරයෙහි (ප්‍රධානව) වාසය කරනවා යන යම් කරුණක් ඇද්ද, මෙන්න මේ කරුණ තිසයි හටත් සෝජුදෙන්චයන් ගුමණ ගොතමයන්ව බැහැදුකින්ට යන එක පුදුසු තො වන්නේ. හැඳුයි ගුමණ ගොතමයන් නම් හටත් සෝජුදෙන්චයන්ව බැහැදුකිමට එන එක පුදුසු යි.”

8. එව。වුත්තේ සෝජුදෙන්වේ බාහ්මණෝ තේ බාහ්මණෝ එතැදවෝව: තොත හි හෝ මමඟ පුණාථ, යථා මයමේව අරහාම ත හටත්ත. ගෝතම。දස්සනාය උපසංකමිතු。නත්වේව අරහති සෝ හට。ගෝතමෝ අම්හාක。දස්සනාය උපසංකමිතු。සමණෝ බවි ගෝතමෝ උහනෝ පුරානෝ මාතිනෝ ව පිතිනෝ ව, සංස්ද්ධගහණිකෝ යාචන්තමා පිතාමහයුගා, අක්බිත්තිනෝ අනුපක්කුවේයෝ ජාතිවාදේන.

8. මෙසේ පැවසු විට සෝජුදෙන්ච බාහ්මණයා ඒ බාහ්මණවරුන්ට මෙහෙම කිවිවා. “එසේ වී නම් හටත්ති, ඒ හටත් ගොතමයන් වහන්සේව බැහැදුකින්ට යැම අපට කොයිතරම් පුදුසුද යන වගටත්, ඒ වගේ ම ඒ හටත් ගොතමයන් වහන්සේ වැනි උතුමෙක් අපට දකින්ට පැමිණීම උත්වහන්සේ ගෝ තත්ත්වයට පුදුසු තැනි විගටත් කියවින මගේ විවනය ද අසනු මැනැව. ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ ද මව පාරුගවයෙනුත් පිය පාරුගවයෙනුත් යන දෙපාරුගවයෙන් ම පිරිසිදු වූ පුරාන උපතක් ලද කෙනෙක්. සත් වෙනි මීමුතු පරම්පරාවල් දක්වාම පිරිසිදු කුල ප්‍රවේණියක් තියෙනවා. එනිසා ම කුලපාරිඹුද්ධිය මූල කොට කිසිවෙකුගෙන් උපහාස ලබා තැ. ගැරහුම් ලබා තැ.

යම්පි හෝ සමණෝ ගෝතමෝ උහනෝ පුරානෝ මාතිනෝ ව පිතිනෝ ව, සංස්ද්ධගහණිකෝ යාචන්තමා පිතාමහයුගා, අක්බිත්තිනෝ අනුපක්කුවේයෝ ජාතිවාදේන. ඉම්නා පංගේන ත අරහති සෝ හට. ගෝතමෝ අම්හාක。දස්සනාය උපසංකමිතු。අප බෝ මයමේව අරහාම ත හටත්ත. ගෝතම。දස්සනාය උපසංකමිතුන්ති.

ඉතින් හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ මව පාරශවයෙනුත් පිය පාරශවයෙනුත් යන දෙපාරශවයෙන් ම පිරිසිදු වූ සූජාත උපතක් ලද කෙනෙක් යන යම් කරුණක් ඇදෑද, සත් වෙනි මීමුතු පරම්පරාවල් දක්වාම පිරිසිදු කුල ප්‍රවේණියක් තියෙනවා යන යම් කරුණක් ඇදෑද, එනිසා ම කුලපාරිඟුද්ධිය මුල් කොට කිසිවෙතුගෙන් උපහාස ලබා නැතිබවත්, ගැහුම් ලබා නැතිබවත් යන යම් කරුණක් ඇදෑද, අන්න ඒ කාරණය මත ඒ හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ වැනි උතුමෙක් අපව දකින්ට පැමිණීම උන්වහන්සේ ගේ තත්වයට සුදුසු තැහැ ම යි. එනිසා ගුමණ හවත් ගෞතමයන් වහන්සේව බැහැද්කින්ට යැම අපට ම යි සුදුසු.

සමණෝ බවි හෝ ගෝතමෝ මහන්තා. කුතිසාසා. වහාය පබ්බෑතිනෝ සමණෝ බවි හෝ ගෝතමෝ පහුතා. නිරක්ෂාසුවන්නා. වහාය පබ්බෑතිනෝ භුමිගතක්ව වෙහාසටියක්ව

එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ මහන් කුතිපිරිසක් අන්හැර දමා උතුම් පැවිදිබව ලැබූ කෙනෙක් නෙව එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ පොලොවට අයන් වුත්, පොලොවෙන් උඩ තිබෙන්නා වුත් බොහෝ රන් රිදී ආදී වස්තුව අන්හැර දමා උතුම් පැවිදිබව ලැබූ කෙනෙක් නෙව

සමණෝ බවි හෝ ගෝතමෝ දහරෝ ව සමණෝ යුතා සුදු කාලකේසේ හදුලේන යොබැඳෙන යොබැඳෙන සමන්නාගතිනෝ පයමේන වයසා අගාරස්මා අනගාරය. පබ්බෑතිනෝ

එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ ඉතා තරුණ වූ යොවන කාලයේදී ම මනා කථ කෙසේ ඇති භදු වූ යොවුන් වියෙහි සිටිය දී ම තීවිතයෙහි ප්‍රථම වයසේදී ගිහිගෙයින් නිකම් අනගාරකව උතුම් පැවිදිබව ලැබූ කෙනෙක් නෙව

සමණෝ බවි හෝ ගෝතමෝ අකාමකාන. මානාපිතුන්න. අස්සුමුබාන. රුදන්නාන. කේසමස්සු. වහාරෙන්වා කාසායානි වන්පානි අව්‍යාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරය. පබ්බෑතිනෝ

එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ තමන් ගේ රාජවංශික දෙමාපියන් අකුමැත්තෙන් කදුළ වැකුණු මුහුණින් හඩදී ම කෙසේ රුවුල් බා

කසාවන් පොරොවා ගෙන හිහිගෙයින් නිකම් අනගාරිකව උතුම පැවිචිබව ලැබූ කෙනෙක් තෙව

සමණෝ බව හෝ ගෝතමෝ අහිරුපෝ දස්සනීයෝ පාසාදිකෝ පරමායවන්නේපොක්බරතාය සමන්නාගතෝ බුන්මවන්නී බුන්මවවසි අක්බුද්ධාවකාසෝ දස්සනාය

එ්වගේ ම හවත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ ද ඉතා රුපවත් කෙනෙක් තෙව. සොඳරු පෙනුමක් ඇති කෙනෙක් තෙව. දුටුවන් පහදින කෙනෙක් තෙව. උතුම වරණ සෞන්දර්යයෙන් යුතු කෙනෙක් තෙව. රන්වන් පැහැ ඇති කෙනෙක් තෙව. බුහ්මයා ගේ බලු ගරීරාලෝකය ඇති කෙනෙක් තෙව. දැකීමට පවා ඉඩකඩ අපහසුවෙන් ලැබිය යුතු කෙනෙක් තෙව

සමණෝ බව හෝ ගෝතමෝ සීලවා අරියසීලි කුසලසීලි කුසලසීලේන සමන්නාගතෝ

එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ ආර්ය වූ සිල් ඇති කෙනෙක් තෙව, කුසල සිල් ඇති කෙනෙක් තෙව. කුසල සිලයෙන් සමන්විත කෙනෙක් තෙව

සමණෝ බව හෝ ගෝතමෝ කලුෂණවාවෝ කලුෂණවාක්කරණෝ පෝරියා වාචාය සමන්නාගතෝ විස්සවිධාය අන්ලගලාය අත්ථස්ස විනුකුපනියා

එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ ද මිහිර වවන ඇති කෙනෙක් තෙව. මිහිර ලෙස කරුණු විගුහ කරන කෙනෙක් තෙව. ශිෂ්ටසම්පන්න වවන ඇති කෙනෙක් තෙව. නො විසුරුණු වවන ඇති කෙනෙක් තෙව. පැහැදිලි වවන ඇති කෙනෙක් තෙව. අරුත් මතු කොට කථා කරන කෙනෙක් තෙව

සමණෝ බව හෝ ගෝතමෝ බහුන්නා ආවරියපාවරියෝ

එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ ද බොහෝ ජනයා හට ආචාරය ප්‍රාචාරය වූ කෙනෙක් තෙව

සමණේ බව හෝ ගෝතමෝ බිජ්‍යාමරාගෝ විගතවාපල්ලෝ

එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ කාමරාගය ක්ෂය කළ කෙනෙක් තෙව. වපලබව බැහැර කළ කෙනෙක් තෙව

සමණේ බව හෝ ගෝතමෝ කම්මවාදී කිරියවාදී අපාපසුරෙක්බාරෝ බුහ්මක්කාය පජාය

එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ කර්මවාදී ත්‍රියාචාදී උත්තමයෙක් තෙව. ග්‍රෑශ්ච වූ දෙය ම පෙරටු කොට ඇති කෙනෙක් තෙව. උතුම් බාහ්මණ පිරිසටත් අවශේෂ ප්‍රජාවටත් තායකත්වය දරණ කෙනෙක් තෙව

සමණේ බව හෝ ගෝතමෝ උච්චා කුලා පබ්බතිනෝ අසම්භින්ත බන්තියකුලා

එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ සම්හේද නො වූ පිරිසිදු රාජවංශික කුල ප්‍රවේණි ඇති උසස් ම වංශයෙන් පැවිදි වූ කෙනෙක් තෙව

සමණේ බව හෝ ගෝතමෝ අච්චා කුලා පබ්බතිනෝ මහද්ධනා මහාහෝගා

එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ ආච්ච වූ මහාධන ඇති මහාහෝග ඇති කුලවත් වංශයෙන් පැවිදි වූ කෙනෙක් තෙව

සමණ.. බව හෝ ගෝතම.. තිරෝරවිධා තිරෝජනපදා සම්පුව්‍යු.. ආගව්‍යන්ති

එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ වෙත පිටරවවලින් ද පිට ජනපදවලින් ද ප්‍රශ්න විසදා ගැනීමට බොහෝ පිරිස් පැවිණෙනවා තෙව

සමණ.. බව හෝ ගෝතම.. අන්කානි දේවතාසහස්සානි පාණේහි සරණ.. ගතානි

එ වගේ ම අනේක වූ දහස් සංඛ්‍යාත දැව්වරුන් හටත් ගුමණ ගොත්මයන් වහන්සේව දිවිහිමියෙන් සරණ ගිහින් තිබෙනවා තෙව

සමණ.. බව හෝ ගොතම.. එව.. කලුෂණෝ කිත්තිසද්දෝ අඩුගැනීම් ඉතිපි සෝ හගවා අරහ.. සම්මාසමුද්ධෝ විෂ්ජාවරණසම්පන්නෝ පූගනෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසයම්මසාරලී සත්ථා දේවමනුස්සාන.. බුද්ධෝ හගවාති

එ වගේ ම හටත් ගුමණ ගොත්මයන් වහන්සේ පිළිබඳ ව මේ ආකාර වූ කලුෂණ කිරීම් සෝජාවක් පැනිර ගිහින් තිබෙනවා තෙව. “එ හාගාවතුන් වහන්සේ මේ මේ කරුණින් අරහත් වන සේක! සම්මාසමුද්ධ වන සේක! විෂ්ජාවරණසම්පන්න වන සේක! පූගන වන සේක! ලෝකවිදු වන සේක! අනුත්තර පුරිසදීම සාරලී වන සේක! සත්ථා දේවමනුස්සාන.. වන සේක! බුද්ධ වන සේක! හගවා වන සේක!” කියල

සමණෝ බව හෝ ගොතමෝ ද්වත්ති.. සමහාපුරුෂ ලක්ෂණ සමන්නාගනීම්

එ වගේ ම හටත් ගුමණ ගොත්මයන් වහන්සේ මහාපුරුෂ ලක්ෂණ තිස්දෙකකින් සමන්විත වූ කෙනෙක් තෙව

සමණෝ බව හෝ ගොතමෝ එහිසාගනවාදී, සබලෝ, සම්මෝදකෝ, අඩහාකුටිකෝ, උත්තානමුලෝ, පුබිභභාසී

එ වගේ ම හටත් ගුමණ ගොත්මයන් වහන්සේ තමන් වෙත පැමිණෙන පිරිසට ඉතා පූහද ලෙස “එන්න ඔබේ පැමිණීම සාදරයෙන් පිළිගනිමු” කියමින් පිළිගන්නා කෙනෙකි. මහිර වචන කථා කරන කෙනෙකි. පිළිසදර කථාවෙහි ඉතා දක්ෂ කෙනෙකි. කවර කරුණකටවත් ඇහිබුම හකුල්වා තො බලන කෙනෙකි. වනැම කෙනෙක් දෙස ජීයකිලි ලෙස මූහුණ ඔසවා කෙළින් බලන කෙනෙකි. පැමිණී පිරිසට පළමුවෙන් ම කථාබස් කරන කෙනෙකි

සමණෝ බව හෝ ගොතමෝ වතුන්න.. පරිසාන.. සක්කනීගරුකනී මානිනෝ පූජිනෝ අපවිනෝ

එමගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ හික්ෂු හික්ෂුණී උපාසක උපාසිකා යන සිව්වණක් පිරිසේන් සත්කාර ලැබූ කෙනෙකි. ගෞරව ලැබූ කෙනෙකි. බ්‍රහ්මන් ලැබූ කෙනෙකි. පිදුම් ලැබූ කෙනෙකි. යටහන් පැවැතුම් ලැබූ කෙනෙකි

සමණේ බව හෝ ගෝතමේ බහුදේවා මනුස්සා ව අහිප්පසන්නා

එමගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ කෙරෙහි බොහෝ දෙවිවරුන්, බොහෝ මතිසුනුන් අතිශයින් ම පැහැදිමෙන් යුත්තයි තෙව

සමණේ බව හෝ ගෝතමේ යස්ම්. ගාමෝ වා නිගමෝ වා පටිචසකි, න තස්ම්. ගාමේ වා නිගමේ වා අමනුස්සා මනුස්සේ විහේයෙන්නි

එමගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ යම් ගමක වේවා, තියමිගමක වේවා, වැඩිසිටිනවා නම් එගමේවත්, තියමිගමේවත් අමනුෂ්‍යයන් මතිසුන් හට කිසි එඩාවක් කරන්නේ නෑ

සමණේ බව හෝ ගෝතමේ සංසී ගණී ගණාවරියෝ පූජ්‍යත්වයකරාන. අග්‍රමක්බායති

එමගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ මහා පිරිස් සහිත යි. විශාල පිරිස්වලට ආවාර්ය වශයෙන් සිටින්නේ. එමගේ ම බොහෝ ආගමික තායකයන් අතරින් උන්වහන්සේ තමයි අගු වන්නේ

යථා බෝ පන හෝ එක්සි. සමණබාහුමණාන. යථා වා තථා වා යසේ සමුදාග්‍රීජති න හෝව. සමණස්ස ගෝතමස්ස යසේ සමුදාගතෝ. අථ බෝ අනුත්තරාය විත්තාවරණසම්පදාය සමණස්ස ගෝතමස්ස යසේ සමුදාගතෝ

හවත්නි, ඇතැම් ගුමණ බ්‍රාහ්මණයන් ගේ කිරිතිරාවය තියෙන්නේ ඔවුන් ගේ යම් යම් ව්‍යත සමාදන් වීම් ආදී බාහිර දේ මුල් කර ගෙන යි. නමුන් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ ගේ කිරිතිය පැනිරිලා තියෙන්නේ එවත් කරුණක් දෙකක් මුල් කර ගෙන නොවේ. සැඟැවුන් ම අනුත්තර වූ (අවබෝධ ක්‍රිජය නම් වූ විද්‍යාවෙනුන් ඊට අනුකූල හැසිරීම නම් වූ වරණයෙනුන් යන)

විත්තාවරණ සම්පන්න ගුණයෙන් ම සි ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ ගේ කිර්තිරාච්‍ය පැත්තිරි තියෙන්නේ

සමණ.. බව හෝ ගොතම.. රාජා මාගධේ සේතියෝ බිම්බිසාරෝ සපුත්තේ සහරියෝ සපරිසේ සාමච්‍යෝ පාණේහි සරණ.. ගතෝ

එ වගේ ම මගධේශ්වර සේතිය බිම්බිසාර නිරිදාණන් සිය දරුවනුත් හා එක්ව, බිරින්දුවරුන් හා එක්ව, පිරිස් හා එක්ව, ඇමැතිවරුන් හා එක්ව හවත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේව දිවිහිමියෙන් සරණ ගිහිල්ලයි ඉන්නේ

සමණ.. බව හෝ ගොතම.. රාජා පසේනදී කෝසලෝ සපුත්තේ සහරියෝ සපරිසේ සාමච්‍යෝ පාණේහි සරණ.. ගතෝ

එ වගේ ම පසේනදී කෝසල නිරිදාණන් සිය දරුවනුත් හා එක්ව, බිරින්දුවරුන් හා එක්ව, පිරිස් හා එක්ව, ඇමැතිවරුන් හා එක්ව හවත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේව දිවිහිමියෙන් සරණ ගිහිල්ලයි ඉන්නේ

සමණ.. බව හෝ ගොතම.. බාහ්මණෝ පොක්බරසාත් සපුත්තේ සහරියෝ සපරිසේ සාමච්‍යෝ පාණේහි සරණ.. ගතෝ

එ වගේ ම පොක්බරසාත් බාහ්මණතුමා සිය දරුවනුත් හා එක්ව, බිරින්දුවරුන් හා එක්ව, පිරිස් හා එක්ව, ඇමැතිවරුන් හා එක්ව හවත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේව දිවිහිමියෙන් සරණ ගිහිල්ලයි ඉන්නේ

සමණෝ බව හෝ ගොතමෝ රක්ෂේ මාගධස්ස සේතියස්ස බිම්බිසාරස්ස සක්කතෝ ගරුකතෝ මානිතෝ පූජීතෝ අපවිතෝ

එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ මගධේශ්වර සේතිය බිම්බිසාර නිරිදාණන් ගෙන් සත්කාර ලැබූ කෙනෙකි. ගොරව ලැබූ කෙනෙකි. බ්‍රහ්මන් ලැබූ කෙනෙකි. පිදුම් ලැබූ කෙනෙකි. යටහන් පැවැතුම් ලැබූ කෙනෙකි

සමණෝ බව හෝ ගොතමෝ රක්ෂේ පසේනදීස්ස කෝසලස්ස සක්කතෝ ගරුකතෝ මානිතෝ පූජීතෝ අපවිතෝ

එ වගේ ම හටත් ගුමුණ ගෞතමයන් වහන්සේ පසේනැදි කේසිල තිරිදාණන් ගෙන් සත්කාර ලැබූ කෙනෙකි. ගෞරව ලැබූ කෙනෙකි. බුහුමන් ලැබූ කෙනෙකි. පිදුම් ලැබූ කෙනෙකි. යටහන් පැවැතුම් ලැබූ කෙනෙකි

සමණෝ බව හෝ ගෝතමෝ බාහුමණෝ පොක්බරසාතිස්ස සක්කතෝ ගරුකතෝ මානිතෝ පුළුජිතෝ අපවිතෝ

එ වගේ ම හටත් ගුමුණ ගෞතමයන් වහන්සේ පොක්බරසාතී බාහුමණතුමා ගෙන් සත්කාර ලැබූ කෙනෙකි. ගෞරව ලැබූ කෙනෙකි. බුහුමන් ලැබූ කෙනෙකි. පිදුම් ලැබූ කෙනෙකි. යටහන් පැවැතුම් ලැබූ කෙනෙකි

සමණෝ බව හෝ ගෝතමෝ වම්පාය. විහරති ගග්ගරාය පොක්බරණියා තීරේ. යේ බෝ පන හෝ කේවි සමණා වා බාහුමණා වා අම්භාක. ගාමකබෙන්ත. ආගච්චන්ති, අතිලි නෝ තේ හොත්ති. අතිලි බෝ පනමහේහි සක්කාතබිබා ගරුකාතබිබා මානේතබිබා පුළුජේතබිබා අපවේතබිබා. යම්පි හෝ සමණෝ ගෝතමෝ වම්පා. අනුප්පත්තෝ වම්පාය. විහරති ගග්ගරාය පොක්බරණියා තීරේ. අතිථ්මාක. සමණෝ ගෝතමෝ. අතිලි බෝ පනමහේහි සක්කාතබිබෝ ගරුකාතබිබෝ මානේතබිබෝ පුළුජේතබිබෝ අපවේතබිබෝ. ඉම්නාපනාංගේන න අරහති සෝ හට. ගෝතමෝ අම්භාක. දස්සනාය උපස්කමිතු. අථ බෝ පන මයමේව අරහාම ත. හටත්ත. ගෝතම. දස්සනාය උපස්කමිතු.

එ හටත් ගුමුණ ගෞතමයන් වහන්සේ වම්පා තුවර ගග්ගරා පොකුණ අසබඩ වැඩිසිටිනවා. ඉතින් යම්කිසි ගුමුණවරුන් වේවා බාහුමණවරුන් වේවා අප ගේ ගම් කෙතට සම්ප්‍රාප්ත වෙනවා නම් ඔවුන් අපට ආගන්තුක පිරිසකි. අප විසින් එ ආගන්තුක පිරිසට සත්කාර කළ යුතු යි. ගරු කළ යුතු යි. පිදිය යුතු යි. යටහන් පැවතුම් දැක්විය යුතු යි. යම් හෙයකින් ගුමුණ හටත් ගෞතමයන් වහන්සේ වම්පාවට වැඩිම කරලා, වම්පාවෙහි ගග්ගරා පොකුණ අසබඩ වැඩිසිටිනවා ද, එ ගුමුණ ගෞතමයන් වහන්සේ අප ගේ ආගන්තුකයේක් ම යි. ඉතින් අප විසින් ආගන්තුක වූ උන්වහන්සේට සත්කාර කළ යුතු යි. ගරු කළ යුතු යි. පිදිය යුතු යි. යටහන් පැවතුම් දැක්විය යුතු යි. මන්න මය කාරණයේ දින් එ හටත් ගෞතමයන් වහන්සේ වැනි උතුමේක් අපට දකින්ට පැමිණීම උන්වහන්සේ ගේ තත්වයට සුදුසු තැහැ ම යි. එතිසා ගුමුණ හටත් ගෞතමයන් වහන්සේට බැහැදිකින්ට යැම අපට ම යි සුදුසු.

එත්තකෝ බෝ අහ. භෝ තස්ස භෝතෝ ගෝතමස්ස ගුණේ පරියාපුණාම්. නෝ ව සෝ හට. ගෝතමෝ එත්තකවණීණෝ. අපරිමාණ-වණීණෝ හි සෝ හට. ගෝතමෝ”ති.

හටත්ති, ඒ හටත් ගෝතමයන් වහන්සේ ගේ ගුණය පිළිබඳ ව මාදන්නේ ඔව්වර යි. නමුත් ඒ හටත් ගෝතමයන් වහන්සේ නම්, ගුණ ඔව්වරක් පමණක් තිබෙන උත්තමයෙක් නොවේයි. ඒ හටත් ගෝතමයන් වහන්සේ ප්‍රමාණ කළ නො ගැනී වූ ගුණ සම්පත්වලින් යුත්ත යි.

9. එච්. වුත්තේ තේ බාහ්මණ සෝජුදණ්ඩවි. බාහ්මණ. එතදවෝතුව්: යථා බෝ හට. සෝජුදණ්ඩවියේ සමණස්ස ගෝතමස්ස වණීණේ භාසනි ඉතො වේඛ සෝ හට. ගෝතමෝ යෝජනසන් විහරති, අලමේව සද්ධිතා කුලපුත්තනේ දස්සනාය උපසංකමිතු. අපි පූත්‍රවෝසේන. තේන හි සෝ සබඩාව මය. සමණ. ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමිස්සාමා”ති.

9. මෙසේ පැවසු විට ඒ බාහ්මණවරු සෝජුදණ්ඩවි බාහ්මණයාට මෙහෙම කිවිවා. “හටත් සෝජුදණ්ඩවියන් ගුමණ ගෝතමයන් ගේ ගුණයන් යම් ආකාරයකින් පැවසුවා නම්, ඒ ආකාරයෙන් යුතු ගුණ ඇති ගුමණ ගෝතමයන් වහන්සේ යොදුන් සියයක් එහිටින් වාසය කළත් සැදැහැවත් කුලපුත්තයෙක් විසින් මග වියදම් ද රැගෙන උන්වහන්සේව බැහැදුකින්ට යැම යුදුසු දෙයක් ම යි. එහෙමතම අපි හැමෝම ගුමණ හටත් ගෝතමයන් වහන්සේව බැහැ දකින්ට යමු.”

අථ බෝ සෝජුදණ්ඩවියේ බාහ්මණෝ මහතා බාහ්මණගණීන සද්ධියා යේන ගෙගරා පොක්බරණී තේතුපසංකමි.

ඉතින් සෝජුදණ්ඩවි බාහ්මණයා මහත් වූ බාහ්මණ පිරිසන් සමග ගෙගරා පොක්වා දෙසට පිටත් වූණා.

10. අථ බෝ සෝජුදණ්ඩවිස්ස බාහ්මණස්ස තිරෝචනසන්ධියෙහිසනස්ස එව්. වෙතසේ පරිවිතක්කෝ උද්‍යාදි: “අහඳුවේව බෝ පන සමණ. ගෝතම. පණ්ඩ. පුව්චේයා. තතු වේ ම. සමණෝ ගෝතමෝ එව්. වදෙයා: “න බෝ එස බාහ්මණ පණ්ඩහෝ එව්. පුව්චේයාවෝ, එව්. නාමේස බාහ්මණ පණ්ඩහෝ පුව්චේයාවෝ”ති. තේන ම. අය. පරිසා පරිහවෙයා: “බාලෝ සෝජුදණ්ඩවියේ බාහ්මණෝ අභ්‍යන්තා, නාසන්ත් සමණ. ගෝතම. යෝතිසේ පණ්ඩ. ”

පුවිජිතුන්ති.” ය. බෝ පනාය. පරිසා පරිහවෙයා, යසෝ’පි තස්ස හායේල්, යස්ස බෝ පන යසෝ හායේල හෝගා’පි තස්ස හායෙයු. යසෝලද්ධා බෝ පනාමහාක. හෝගා.

10. ඉතින් සෝණදණ්ඩ බාහ්මණයාට ඒ වන ගොමුව අතරින් යදි මෙවැනි කල්පනාවක් ඇති වූණා. “ඉදින් ම. ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේගෙන් ප්‍රශ්නයක් විමසුවෝතින් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ ඒ ගැන මට මේ විදිහට පවසන්ට ඉඩ තියෙනවා. “පින්වත් බාහ්මණය, ඔය ප්‍රශ්නය අසන්ට වන ඔය විදිහට නොවේ, පින්වත් බාහ්මණය ඔය ප්‍රශ්නය ඇසිය යුත්තේ මේ විදිහටයි” කියල. එතකොට මේ පිරිස මට අපහාස කරාවී. “සෝණදණ්ඩ බාහ්මණයා මෝඩයෙක් නොව. අව්‍යක්ත කෙනෙක් නොව. ගුමණ ගොතමයන්ගෙන් තුවණුති ප්‍රශ්නයක් අසන්ට බැරුවූණා නොව” කියලා. මේ පිරිස යම් කෙනෙකුට තිග්‍රහ කරනවා නම්, ඔහු ගේ කිර්තිය පිරිහෙනවා ම යි. යමෙකුගේ කිර්තිය පිරිහෙනවා නම්, ඔහු ගේ හෝගසම්පත් පවා පිරිහි යනවා. අප ගේ හෝගසම්පත් වූණක් කිර්තිය තිසා ලැබුණු දේවල් නොව.

මක්දවේව බෝ පන සමණෝ ගෝතමෝ පක්දහ. පුවිජෙයා, තස්ස වාහ. පක්දහස්ස වෙයාකරණේන විත්ත. න ආරාධෙයා, තතු වේ ම. සමණෝ ගෝතමෝ එව්. වදෙයා: “න බෝ ඒස් බාහ්මණ පක්දහා එව්. ව්‍යාකාතබෑබෝ. එව්. නාමේස. බාහ්මණ පක්දහෝ ව්‍යාකාතබෑබෝ”ති. තොන ම. අය. පරිසා පරිහවෙයා: “බාලෝ සෝණදණ්ඩ බාහ්මණෝ, අඛ්‍යන්තො නාසක්ඩී සමණස්ස ගෝතමස්ස පක්දහස්ස වෙයාකරණේන විත්ත. ආරාධෙතුන්ති.” ය. බෝ පනාය. පරිසා පරිහවෙයා, යසෝ’පි තස්ස හායේල්. යස්ස බෝ පන යසෝ හායේල හෝගා’පි තස්ස හායෙයු. යසෝලද්ධා බෝ පනාමහාක. හෝගා.

ඉතින් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ මගෙන් ප්‍රශ්න ඇසුවාතින් ඒ ප්‍රශ්නයට දෙන පිළිතුරෙන් මට උන්වහන්සේගේ සිත සතුවු කරන්නට බැරු වූණාතින් ඒ පිළිතුර පිළිබේව ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ මට මෙහෙම කියන්ට ඉඩ තියෙනවා. “පින්වත් බාහ්මණය, ඔය ප්‍රශ්නයට උත්තර දිය යුත්තේ මහාම නොවේ නො. පින්වත් බාහ්මණය, ඔය ප්‍රශ්නයට උත්තර දිය යුත්තේ මෙහෙමය නො” කියල. එතකොට ඔය කාරණය මුළ කර ගෙන මේ පිරිස මට පරිහව කරාවී. සෝණදණ්ඩ බාහ්මණයා මෝඩයෙක් නොව. අව්‍යක්ත කෙනෙක් නොව. ගුමණ ගොතමයන් ගේ ප්‍රශ්නයට උන්වහන්සේ ගේ සිත සතුවු වෙන ආකාරයට පිළිතුරක් දිගන්ට බැරුවූණා නොව” කියලා.

මේ පිරිස යම් කෙනෙකුට තිග්‍රහ කරනවා නම්, ඔහු ගේ කිර්තිය පිරිහෙනවා ම ඩි. යමෙකු ගේ කිර්තිය පිරිහෙනවා නම්, ඔහු ගේ හෝගසම්පත් පවා පිරිහි යනවා. අප ගේ හෝගසම්පත් වුණක් කිර්තිය නිසා ලැබුණු දේවල් නෙව.

අහං වේව බෝ පන එච්. සම්පගනේ සමානෝ අදිස්වා'ව සමණ. ගෝතම. නිවත්තෙයා, තේත ම. අය. පරිසා පරිහවෙයා: "බාලෝ සෝජුණුවේ බාහ්මණේ අභ්‍යන්තරේ මානත්ථදේර් හිනෝ ව. නො විසහි සමණ. ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමිතු. කඩ. හි නාම සම්පගනේ සමානෝ අදිස්වා සමණ. ගෝතම. නිවත්තිසසනි?" නි. ය. බෝ පනාය. පරිසා පරිහවෙයා යසෝ'පි තස්ස හායේල. යස්ස බෝ පන හායේල, හෝගා'පි තස්ස හායෙයු. යසෝ'ලද්ධා බෝ පනාම්හාතා හෝගා" නි.

ඉදින් ම. මෙහෙම ලුහට ඇවිල්ලන් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේව නො දැක ආපසු හැරී ගියෙන්, ඒ ගැනත් මේ පිරිස මට පරිහව කරාවී. සෝජුණුවේ බාහ්මණයා මෝධියෙක් නෙව. අව්‍යක්ත කෙනෙක් නෙව. දැඩි මාන්තයෙන් යුතු කෙනෙක් නෙව. හයට පත් වූ කෙනෙක් නෙව. ගුමණ ගොතමයන්ව බැහැදැකීම පිණිස පැමිණෙන්ට බැරි වුණා නේ. ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ ලුහට ගිහිල්ලන් නො දැක ම ආපසු හැරී යන්නේ කොහොම ද?" කියල. මේ පිරිස යම් කෙනෙකුට තිග්‍රහ කරනවා නම්, ඔහු ගේ කිර්තිය පිරිහෙනවා ම ඩි. යමෙකු ගේ කිර්තිය පිරිහෙනවා නම්, ඔහු ගේ හෝගසම්පත් පවා පිරිහි යනවා. අප ගේ හෝගසම්පත් වුණක් කිර්තිය නිසා ලැබුණු දේවල් නෙව.

11. අථ බෝ සෝජුණුවේ බාහ්මණේ යේන හගවා තේතුපසංකමි. උපසංකමිත්වා හගවනා සද්ධි. සම්මෝදනීය. කඩ. සාරාණීය. විතිසාරෙන්වා ඒකමන්ත. නිසිදි. වම්පෙයාකාපි බෝ බාහ්මණගහපතිකා අප්පේකවිවේ හගවන්ත. අහිවාදෙන්වා ඒකමන්ත. නිසිදිංසු. අප්පේකවිවේ හගවනා සද්ධි. සම්මෝදනීය. සම්මෝදනීය. කඩ. සාරාණීය. විතිසාරෙන්වා ඒකමන්ත. නිසිදිංසු. අප්පේකවිවේ යේන හගවා තේනකුජලි. පනාමෙන්වා ඒකමන්ත. නිසිදිංසු. අප්පේකවිවේ තාමගාන්ත. සාවෙන්වා ඒකමන්ත. නිසිදිංසු. අප්පේකවිවේ තුණ්හිභා එකමන්ත. නිසිදිංසු.

11. ඉතින් සෝජුණුවේ බාහ්මණයා හාගාවතුන් වහන්සේ කරා පැමිණුනා. පැමිණ හාගාවතුන් වහන්සේ සමග සතුව වුණා. සතුවුවිය යුතු පිළිසඳර කඩාබහ අවසන් කොට එකත්පස්ව වාචිවුණා. වම්පා තුවරවැසි

බාහ්මණ ගෘහපතියන්ගෙන් ඇතැම් උද්විය හාගාවච්චන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාචි වූණා. සමහරුන් හාගාවච්චන් වහන්සේ සමග සනුවු වූණා. සනුවුවිය යුතු පිළිසඳර කථාබහ අවසන් කොට එකත්පස්ව වාචිවූණා. තවත් සමහරුන් හාගාවච්චන් වහන්සේට ඇදිලි බැඳ ආචාර කොට එකත්පස්ව වාචි වූණා. සමහර උද්විය තම තමන් ගේ තමිගොන් පවසලා එකත්පස්ව වාචිවූණා. තවත් සමහරුන් තිශ්චබිධි එකත්පස්ව වාචිවූණා.

12. තතුපි සුද්. සෝජුණුවේ බාහ්මණෙක් ඒකදේව බහුල-මනුවිතක්කෙන්නොශීයින්නොශීයි: “අහ. වේව බෝපන සමණ. ගෝතම. පණ්ඩ. පුවිජේයා, තතු වේ ම. සමණෙක් ගෝතමෝර් ඒව්. වදෙයා: “න බෝ ඒස බාහ්මණ පණ්ඩහෝ ඒව්. පුවිජිතබිබෝ, ඒව්. නාමේස බාහ්මණ පණ්ඩහෝ පුවිජිතබිබෝ”ති. තොන ම. අය. පරිසා පරිහවෙයා: “බාලෝ සෝජුණුවේ බාහ්මණෙක් අභ්‍යන්තා, නාසක්ඩ සමණ. ගෝතම. යෝතිසෝ පණ්ඩ. පුවිජිත්තන්ති.” ය. බෝ පනාය. පරිසා පරිහවෙයා, යසෝ”පි තස්ස හායේල, යස්ස බෝ පන යසෝ හායේල හෝගා’පි තස්ස හායෙයු. යසෝලද්ධා බෝ පනාමිහාක. හෝගා.

12. එකකොටත් සෝජුණුවේ බාහ්මණය මේ කාරණය ගැන ම බහුල වශයෙන් සිත සිතා වාචිවෙලා තිරියා. ඒ කියන්නේ “ඉදින් ම. ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේගෙන් පුණ්නයක් විමසුවෝතින් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ ඒ ගැන මට මේ විදිහට පවසන්ට ඉඩ තියෙනවා. “පින්වත් බාහ්මණය, ඔය පුණ්නය අසන්ට වින ඔය විදිහට නොවයි, පින්වත් බාහ්මණය ඔය පුණ්නය ඇශීය යුත්තේ මේ විදිහටයි” කියල. එකකොට මේ පිරිස මට අපහාස කරාවි. “සෝජුණුවේ බාහ්මණය මෝඩයෝක් නොව. අව්‍යක්ත කෙනෙක් නොව. ගුමණ ගොතමයන්ගෙන් තුවණුති පුණ්නයක් අසන්ට බැරිවූණා නොව” කියලා. මේ පිරිස යම් කෙනෙකුට තිග්‍රහ කරනවා නම්, ඔහු ගේ කිරිතිය පිරිහෙනවා ම සි. යමෙකු ගේ කිරිතිය පිරිහෙනවා නම්, ඔහු ගේ හෝගසම්පත් පවා පිරිහි යනවා. අප ගේ හෝගසම්පත් වූණන් කිරිතිය තිසා ලැබුණු දේවල් නොව.

මක්දවේව බෝ පන සමණෙක් ගෝතමෝර් පණ්ඩ. පුවිජේයා, තස්ස වාහ. පණ්ඩස්ස වෙයාකරණෙන විත්ත. න ආරාධෙයා, තතු වේ ම. සමණෙක් ගෝතමෝර් ඒව්. වදෙයා: “න බෝ ඒස බාහ්මණ පණ්ඩා ඒව්. ව්‍යාකාතබිබෝ. ඒව්. නාමේස. බාහ්මණ පණ්ඩහෝ ව්‍යාකාතබිබෝ”ති. තොන ම. අය. පරිසා

පරිහවෙයා: “බාලෝ සෝජුණුණ්ඩේ බාහ්මණෝ, අඛ්‍යත්තෝ තාසක්ඛී සමණස්ස ගෝතමස්ස පක්ෂස්ස වෙයාකරණෙන විත්ත ආරාධිත්ති.” යෝ බෝ පනාය. පරිසා පරිහවෙයා, යසෝ’පි තස්ස හායේල. යස්ස බෝ පන යසෝ’ හායේල හෝගා’පි තස්ස හායෙයු. යසෝලද්ධා බෝ පනාමහාක. හෝගා.

ඉතින් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ මගෙන් ප්‍රශ්න ඇසුවාතින් ඒ ප්‍රශ්නයට දෙන පිළිතුරෙන් මට උන්වහන්සේ ගේ සිත සතුවූ කරන්නට බැර වුණෙන්තින් ඒ පිළිතුර පිළිබඳව ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ මට මෙහෙම කියන්ට ඉඩ තියෙනවා. “පින්වත් බාහ්මණය, ඔය ප්‍රශ්නයට උත්තර දිය යුත්තේ මෙහෙම නොවේ නේ. පින්වත් බාහ්මණය, ඔය ප්‍රශ්නයට උත්තර දිය යුත්තේ මෙහෙමයි නේ” කියල. එතකොට ඔය කාරණය මුල කර ගෙන මේ පිරිස මට පරිහව කරාවි. “සෝජුණුණ්ඩ බාහ්මණයා මෝඩයෙක් නොව. අව්‍යක්ත කෙනෙක් නොව. ගුමණ ගෞතමයන්ගේ ප්‍රශ්නයට උන්වහන්සේ ගේ සිත සතුවූ වෙන ආකාරයට පිළිතුරක් දිගන්ට බැරුවණා නොව” කියලා. මේ පිරිස යම් කෙනෙකුට තිග්‍රහ කරනවා නම්, ඔහු ගේ කීර්තිය පිරිහෙනවා ම යි. යමෙකුගේ කීර්තිය පිරිහෙනවා නම්, ඔහු ගේ හෝගසම්පත් පවා පිරිහී යනවා. අප ගේ හෝගසම්පත් වුණත් කීර්තිය තිසා ලැබුණු දේවල් නොව.

අනෝ වත මං සමණෝ ගෝතමෝ සකේ ආවරියකේ තොවීජ්ජකේ පක්ෂ. පුව්‍යිෂේයා. අද්ධාවතස්සාහ. විත්ත. ආරාධියා. පක්ෂස්ස වෙයාකරණෙනා”ති.

අනෝ! ඒ තිසා ඇත්තෙන් ම ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ මගෙන් අප ගේ ආචාරයවාදයට අයත් ත්‍රිවිද්‍යාව ගැන ප්‍රශ්නයක් අසනවා නම් කොතරම් හොඳද. ඒකාන්තයෙන් ම උන්වහන්සේ ගේ සිත සතුවූ වෙන අයුරින් මට ඒ ප්‍රශ්නය විසඳුවත් පූඩ්වති” කියල.

13. අථ බෝ හගවතෝ සෝජුණුණ්ඩස්ස බාහ්මණස්ස වේතසා වේතෝපරිවිතකකමක්කාය ඒකදහෝසි: “විහක්කති බෝ අය. සෝජුණුණ්ඩේ බාහ්මණෝ සකේන විත්තෝන. යන්තුනාහ. සෝජුණුණ්ඩ. බාහ්මණ. සකේ ආවරියකේ තොවීජ්ජකේ පක්ෂ. පුව්‍යිෂේයාති.”

13. එතකොට සෝජුණුණ්ඩ බාහ්මණයා ගේ සිතෝ තිබුණ පටලැවිල්ල අවබෝධ කරගත් හාගාවතුන් වහන්සේට මේ අදහස ඇති වුණා. “මේ සෝජුණුණ්ඩ බාහ්මණයා තමන් ගේ සිතුවිල්ලෙන් පිඩා විදිනවා. එනිසා මං

සෝජුණුවේ බ්‍රාහ්මණයාගෙන් තම ආචාර්යවාදය වන ත්‍රිවිද්‍යාව අරහයා ප්‍රශ්නයක් අසනවා තම් හොඳයි” කියලා.

අථ බෝ හගවා සෝජුණුවේ බ්‍රාහ්මණයා ඒකුදෙවෝව: “කතිති පන බ්‍රාහ්මණ අංගේහි සමන්නාගත. බ්‍රාහ්මණයා බ්‍රාහ්මණ. පක්ෂුපෙන්ති බ්‍රාහ්මණෝ’ස්මිති ව වදමානෝ සම්මා වදෙයා න ව පන මූසාවාද. ආපත්තේයා?”ති.

ඉතින් භාගාවතුන් වහන්සේ සෝජුණුවේ බ්‍රාහ්මණයාට මෙකරුණ වදාලා. “පිත්වත් බ්‍රාහ්මණය, බ්‍රාහ්මණවරුන් බ්‍රාහ්මණයෙකු ලෙස සළකන්නේ කවර අන්දමේ අංගවලින් සමන්විත කෙනෙක්වද? මැනැවින් ම කියනවා තම් “මම බ්‍රාහ්මණයෙක් වෙමි” කියා පවසන්නෙන් එය මූසාවාදයක් බවට පත් නො වන්නේත් කවර කරුණු මතද?”

14. අථ බෝ සෝජුණුවේ බ්‍රාහ්මණස්ස ඒකුහොසි: “ය. වත නො අහෝසි ඉච්චිතං, ය. ආකාචිතං, ය. අධිප්පේතං, ය. අහිපත්විත. “අහෝ වත ම. සමණෝ’ ගෝතමෝ’ සකේ ආවරියකේ තේවිප්පකේ පක්ෂ. ප්‍රච්චාරයා, අද්දා වතස්සාහ. විත්ත. ආරාධෙයා. පක්ෂහස්ස වෙයාකරණෝනා”ති, තතු ම. සමණෝ’ ගෝතමෝ’ සකේ ආවරියකේ තේවිප්පකේ පක්ෂ. ප්‍රච්චති. අද්දා වතස්සාහ. විත්ත. ආරාධෙස්සාම් පක්ෂහස්ස වෙයාකරණෝනා”ති.

14. එතකොට සෝජුණුවේ බ්‍රාහ්මණයාට මේ අදහස් ඇති වූණා. “අනේ ඇත්තෙන් ම ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ මගෙන් තම ආචාර්යවාදය වූ ත්‍රිවිද්‍යාව අරහයා ප්‍රශ්නයක් අසනවා තම් හොඳයි කියල. ඒ වගේ ම උත්වහන්සේ ගේ සිත සතුවූ වන ආකාරයට මට පිළිතුරු දෙන්ටත් ප්‍රථමි කියල ඇත්තෙන් ම අප යම් කරුණක් ගැන රුවී වූණා තම්, යම් කරුණක් කැමැති වූණා තම්, යම් කරුණක් අදහස් කළා තම්, යම් කරුණක් පැතුවා තම් ඒ ගැන ම ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ මගෙන් තම ආචාර්ය වාදය වූ ත්‍රිවිද්‍යාව අරහයා ප්‍රශ්නයක් අසනවා තෙව. ඉතින් මටත් සැබැවින් ම උත්වහන්සේ ගේ සිත සතුවූවන අයුරින් පිළිතුරු දෙන්ටත් ප්‍රථමි.”

15. අථ බෝ සෝජුණුවේ බ්‍රාහ්මණෝ’ අඩුන්නාමෙනවා කාය. අනුවලෝකෙන්වා පරිස. හගවන්ත. ඒකුදෙවෝව: “පක්ච්චහි හෝ ගෝතම අංගේහි සමන්නාගාත. බ්‍රාහ්මණයා බ්‍රාහ්මණ. පක්ෂුපෙන්ති. ‘බ්‍රාහ්මණෝ’ස්මිති ව වදමානෝ සම්මා වදෙයා න ව පන මූසාවාද. ආපත්තේයා?”

ଆප්‍රාථ්‍යෙයා. කතමේහි පක්ෂවහි? ඉඩ හෝ ගෝතම බාහ්මණෝ උහතො සුජාතෝ හෝති මාතිතෝ ව පිතිතෝ ව, සංසුද්ධගහණිකෝ යාච සත්තමා පිතාමහයා, අක්බිත්තෝ අනුපක්කවියෝ ජාතිවාදේන.

15. එතකොට සෝජුණුවේ බාහ්මණයා කය සැඳු කරගෙන භාත්පස සිටි පිරිස දෙස හොඳ හැටියට බලා භාගාවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පවසා සිටියා. “හවත් ගොතමයෙනි, බාහ්මණවරුන් බාහ්මණයෙකු ලෙස සිලකන්නේත්, මනාකොට කියනවා නම් “මම බාහ්මණයෙක් වේම” කියල කිය හැකි වන්නේත්, ඒය බොරුවක් නො වන්නේත් අංග පහකින් සමන්විත කෙනා ගැන යි. ඒ අංග පහ මොනවා ද? හවත් ගොතමයෙනි, මෙහිලා බාහ්මණයා මවිපිය දෙපාරුගවයෙන් ම පිරිසිදු සුජාත උපතක් ලැබූ කෙනෙක් වෙනවා. ඒ කියන්නේ මීමුතු යුග පරපුරෙන් සත්වෙනි පරපුර දක්වා පිරිසිදු මවිකුසක් තිබෙන කෙනෙක්. ඒ වගේ ම තමන් ගේ ජාතිය පිළිබඳ ව අපවාද නො ලැබූ, ගැරහුම් නො ලැබූ කෙනෙක්,

අංශකධායකෝ හෝති මන්තධරෝ තිණුණා. වේදානා. පාරගු සතිසන්ඩුකේවුහානා. සාක්බරප්පහේදානා. ඉතිහාසපක්ෂවමානා, පදකෝ වෙයාකරණෝ ලෝකායනමහාපුරිසලක්බණේසු අනවයෝ:

එ්වගේ ම ඔහු වේද හදාරණ කෙනෙක්. මන්ත්‍යධාරී කෙනෙක්. ඉතිහාසය පස්වෙනි කොට ඇති වේදසමයාගත භාෂා ගාස්තුයන්හි තිපුණුවයක් ඇති අක්ෂර ප්‍රහේද ගැන හසල බුද්ධිය ඇති ත්‍රිවේද පාරපුප්ත කෙනෙක්. වේදසමයාගත පද පාය දන්නා කෙනෙක්. ව්‍යාකරණ දන්නා කෙනෙක්. ලෝකායන ගාස්තුයන්හි, මහාපුරුෂ ලක්ෂණ ගාස්තුයන්හි තිපුණු කෙනෙක්:

අහිරුපෝ හෝති දස්සනීයෝ පාසාදිකෝ පරමාය වණ්ණ-පොක්බරනාය සමන්නාගනෝ, බුහ්මණ්ණ බුහ්මවවිවසී අක්බුද්දාවකාසෝ දැස්සනාය.

එ් වගේ ම ඔහු ඉතා රුපවත් කෙනෙක්. සොඳරු පෙනුමක් ඇති කෙනෙක්. දුවුවන් පහදින කෙනෙක්. උතුම් වර්ණ සෞන්දර්යයෙන් යුතු කෙනෙක්. රන්වන් පැහැ ඇති කෙනෙක. බුහ්මයා ගේ බදු ගරීරාලෝකය ඇති කෙනෙක්. දැකීමට පවා ඉඩකඩ අපහසුවන් ලැබිය යුතු කෙනෙක්.

සීලවා හෝති වුද්ධසීලී වුද්ධසීලෙන සමන්නාගනෝ.

එම් වගේ ම ඔහු සිල්වත්, වැඩිණු සිල් ඇති කෙනෙක්. වැඩිණු සීලයෙන් සමන්විත කෙනෙක්.

පණ්ඩිතෝ ව හෝති මෙධාවී, පයමෝ වා දුතියෝ වා සුඡ. පග්ගණ්ඩන්තාන. ඉමෙහි බෝ හෝ ගෝතම පක්ෂවහි අංගේහි සමන්තාගත. බාහ්මණ බාහ්මණ. පක්ෂපෙන්ති. ‘බාහ්මණෝ’ස්මේති ව වදමානෝ සමමා වදෙයා න ව පන මූසාවාද. ආපත්පේයාති.

නුවණුති කෙනෙක්, ප්‍රඥවත්ත කෙනෙක්. යාග කිරීම පිණිස යාග හැන්ද එසට්ටිමේ දී පළමු කොට හෝ දෙවනුව හෝ කරන කෙනෙක්. භවත් ගොතමයෙති, බාහ්මණවරුන් බාහ්මණයෙකු ලෙස සළකන්නේත්, මතාකොට කියනවා නම් “මම බාහ්මණයෙක් වෙමි” කියල කිය හැකි වන්නේත්, එය බොරුවක් තො වන්නේත් මෙම අංග පහෙන් සමන්විත කෙනා ගැන යි.

16. “ඉමෙස. පන බාහ්මණ පක්ෂවත්තන. අංගාන. සක්කා ඒක. අංග. යිපෙන්වා වතුහි අංගේහි සමන්තාගත. බාහ්මණ. පක්ෂපෙන්තු. ‘බාහ්මණෝ’ස්මේති ව වදමානෝ සමමා වදෙයා න ව පන මූසාවාද. ආපත්පේයා?”ති.

16. “පින්වත් බාහ්මණය, ඔය අංග පහෙන් එක අංගයක් අත්හැර දමා අංග භතරකින් සමන්විත කෙනාව බාහ්මණයෙක් වශයෙන් බාහ්මණ පිරිස සළකන්නටත්, “මම බාහ්මණයෙක් වෙමි” කියල මැනුවීන් කියන්නටත්, එය බොරුවක් තො වන්නටත් පුළුවන්කමක් තිබේ ද?”

17. “සක්කා හෝ ගෝතම, ඉමෙස. හි හෝ ගෝතම පක්ෂවත්තන. අංගාන. වණීණ. යිපයාම. කි. හි වණීණෝ කරිස්සති? යනෝ බෝ හෝ ගෝතම බාහ්මණෝ උහනෝ සුඡානෝ හෝති මාතිනෝ ව පිතිනෝ ව, සිංසුද්ධගහණීකෝ යාව සක්තමා පිතාමහයුගා, අක්බිත්තනෝ අනුපක්කවියෝ ජාතිවාදේන. අත්ක්මායකෝ ව හෝති මන්තධරෝ, තිණීණ. වේදාන. පාරු සතිස නේඩුක්වුහාන. සාක්බරප්පසේදාන. ඉතිහාසපක්ෂවමාන., පදකෝ, වෙයාකරණෝ, ලෝකයතමහාපුරිසලක්බණේසු අනවයෝ. සීලවා ව හෝති වුද්ධසීලි වුද්ධසීලේන සමන්තාගනෝ, පණ්ඩිතෝ ව හෝති මෙධාවී පයමෝ වා දුතියෝ වා සුඡ. පග්ගණ්ඩන්තාන. ඉමෙහි බෝ හෝ ගෝතම වතුහාගේහි සමන්තාගත. බාහ්මණ බාහ්මණ. පක්ෂපෙන්ති. ‘බාහ්මණෝ’ස්මේති ව වදමානෝ සමමා වදෙයා න ව පන මූසාවාද. ආපත්පේයා”ති.

17. පුළුවනි හටත් ගොතමයෙනි, හටත් ගොතමයෙනි, මේ අංග පහෙන් රුපසේභාව අත්හරමු. රුපසේභාවෙන් කුමක් කරන්ව ද? හටත් ගොතමයෙනි, යම් කලෙක බාහුමණය මවිජිය දෙපාරුණවයෙන් ම පිරිසිදු සුජාත උපතක් ලැබූ කෙනෙක් වෙනවා ද, ඒ කියන්නේ මීමුතු යුග පරපුරෙන් සත්වෙනි පරපුර දක්වා පිරිසිදු මවුණසක් තිබෙන කෙනෙක් වෙනවා ද, ඒ වගේ ම තමන් ගේ ජාතිය පිළිබඳ ව අපවාද නො ලැබූ, ගැරහුම් නො ලැබූ කෙනෙක් වෙනවා ද, ඒ වගේ ම වේද හදාරණ කෙනෙක් වෙනවා ද, මන්ත්‍රධාරී කෙනෙක් වෙනවා ද, ඉතිහාසය පස්වෙනි කොට ඇති වේදසමයාගත හාඡා ගාස්තුයන්හි නිපුණත්වයක් ඇති අක්ෂර ප්‍රහේද ගැන හසුල බුද්ධිය ඇති ත්‍රිවේද පාරපුප්ත කෙනෙක් වෙනවා ද, වේදසමයාගත පද පාඨ දන්නා කෙනෙක් වෙනවා ද, ව්‍යාකරණ දන්නා කෙනෙක් වෙනවා ද, ලෝකායත ගාස්තුයෙහි, මහාපුරුෂ ලක්ෂණ ගාස්තුයෙහි නිපුණ කෙනෙක් වෙනවා ද, ඒ වගේ ම මහු සිල්වන්, වැඩුණු සිල් ඇති කෙනෙක් වෙනවා ද, වැඩුණු සිලයෙන් සමන්විත කෙනෙක් වෙනවා ද, ඒ වගේ ම යාග කිරීම පිණීස යාග හැන්ද එස්වීමේ දී පළමු කොට හෝ දෙවනු හෝ කරන කෙනෙක් වෙනවා ද, හටත් ගොතමයෙනි, බාහුමණවරුන් බාහුමණයෙකු ලෙස සළකන්නටත්, මනාකොට කියනවා තම “මම බාහුමණයෙක් වෙමි” කියල කියන්නටත්, එය බොරුවක් නො වන්නටත් මෙම අංග හතරෙන් සමන්විත කෙනාට පුළුවනි.

18. “ඉමේසිං පන බාහුමණ වතුන්න අංගාන සක්කා ඒකං අංග යුපෙන්වා තීහි අංගේහි සමන්නාගත. බාහුමණ. පංක්‍යුජුපෝත්‍ය ‘බාහුමණෝ’ස්මේනි ව වද්‍යානෝ සමමා වදෙයා න ව පන මූසාවාද ආප්පේයා?”ති.

18. “පින්වත් බාහුමණය, මය අංග හතරෙන් එක අංගයක් අත්හැර දමා අංග තුනකින් සමන්විත කෙනාට බාහුමණයෙක් වගයෙන් බාහුමණ පිරිස සළකන්නටත්, “මම බාහුමණයෙක් වෙමි” කියල මැනැවින් කියන්නටත්, එය බොරුවක් නො වන්නටත් පුළුවන්කමක් තිබේ ද?”

19. “සක්කා හෝ ගෝතම, ඉමේසිං හි හෝ ගෝතම වතුන්න අංගාන මන්තේ යිපයාම. කි. හි මන්නා කරිස්සති? යතෝ බෝ හෝ ගෝතම බාහුමණෝ උහතෝ සුජාතෝ හෝති මාතිතෝ ව පිතිතෝ ව, සංස්දේහහණි-කෝ යාව සත්තමා පිතාමහයුගා, අක්බිත්තෝ අනුපක්තුවියෝ ජාතිවාදේන. සිලවා ව හෝති වුද්ධසිලි වුද්ධසිලෙන සමන්නාගතෝ, පණ්ඩිතෝ ව හෝති මේධාවී පයමෝ වා දුතියෝ වා සුජ්ං පග්ගණ්ඩන්නාන. ඉමේහි බෝ හෝ

ගෝතම තිහි අංගේහි සමන්තාගත. බ්‍රාහ්මණා බ්‍රාහ්මණ. පංක්‍දපෙන්ති ‘බ්‍රාහ්මණෝ’ස්මේති ව වදමානෝ සම්මා වදෙයා න ව පන මූසාචාද. ආප්ත්ජ්‍යෝ”ති.

19. පුළුවනි හවත් ගෞතමයෙනි, හවත් ගෞතමයෙනි, මේ අංග හතරෙන් වේදමන්තු අත්හරිමු. වේදමන්තුවලින් කුමක් කරන්ව ද? හවත් ගෞතමයෙනි, යම් කලෙක බ්‍රාහ්මණයා මවිජිය දෙපාරුණවයෙන් ම පිරිසිදු සුජාත උපතක් ලැබූ කෙනෙක් වෙනවා ද, ඒ කියන්නේ මීමුතු යුග පරපුරෙන් සක්වෙනි පරපුර දක්වා පිරිසිදු මවිඡුසක් තිබෙන කෙනෙක් වෙනවා ද, ඒ වගේ ම තමන් ගේ ජාතිය පිළිබඳ ව අපචාද නො ලැබූ, ගැරහුම නො ලැබූ කෙනෙක් වෙනවා ද, ඒ වගේ ම ඔහු සිල්වත්, වැඩුණු සිල් ඇති කෙනෙක් වෙනවා ද, වැඩුණු සිලයෙන් සමන්විත කෙනෙක් වෙනවා ද, තුවණුති කෙනෙක් වෙනවා ද, පුදුවත්ත කෙනෙක් වෙනවා ද, ඒ වගේ ම යාග කිරීම පිණිස යාග හැන්ද එස්වීමේදී පලමු කොට හෝ දෙවනුව හෝ කරන කෙනෙක් වෙනවා ද, හවත් ගෞතමයෙනි, බ්‍රාහ්මණවරුන් බ්‍රාහ්මණයෙකු ලෙස සළකන්නටත්, මනාකොට කියනවා තම “මම බ්‍රාහ්මණයෙක් වෙමි” කියල කියන්නටත්, එය බොරුවක් නොවන්නටත් මෙම අංග තුනෙන් සමන්විත කොට පුළුවනි.

20. “ඉමේස. පන බ්‍රාහ්මණ තිණිණ. අංගාන. සක්කා ඒක. අංග. යපෙන්වා ද්විහංගේහි සමන්තාගත. බ්‍රාහ්මණ. පංක්‍දපෙන්තු. ‘බ්‍රාහ්මණෝ’ස්මේති ව වදමානෝ සම්මා වදෙයා න ව පන මූසාචාද. ආප්ත්ජ්‍යෝ?”ති.

20. “පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, ඔය අංග තුනෙන් එක අංගයක් අත්හැර දමා අංග දෙකකින් සමන්විත කොට බ්‍රාහ්මණයෙක් වගයෙන් බ්‍රාහ්මණ පිරිස සළකන්නටත්, “මම බ්‍රාහ්මණයෙක් වෙමි” කියල මැතැවින් කියන්නටත්, එය බොරුවක් නො වන්නටත් පුළුවන්කමක් තිබේ ද?”

21. “සක්කා හෝ ගෝතම, ඉමේස. හි හෝ ගෝතම තිණිණ. අංගාන. ජාතියා යපයාම. කි. හි ජාති කරිස්සති? යනෝ බෝ හෝ ගෝතම බ්‍රාහ්මණෝ සිලවා ව හෝති වුද්ධසිලි වුද්ධසිලෙන සමන්තාගනෝ, පංණ්ඩිනෝ ව හෝති මෙධාවී පයමෝ වා දුතියෝ වා සුජ. පග්ගණීහනන්තාන. ඉමේහි බෝ හෝ ගෝතම ද්විහංගේහි සමන්තාගත. බ්‍රාහ්මණා බ්‍රාහ්මණ. පංක්‍දපෙන්ති. ‘බ්‍රාහ්මණෝ’ස්මේති ව වදමානෝ සම්මා වදෙයා න ව පන මූසාචාද. ආප්ත්ජ්‍යෝ”ති.

21. පුළුවනි හටත් ගෞතමයෙනි, හටත් ගෞතමයෙනි, මේ අංග කුනෙන් උපන් ජාතිය අත්හරමු. උපන් ජාතියෙන් කුමක් කරන්ට ද? හටත් ගෞතමයෙනි, යම් කලෙක බාහ්මණයා සිල්වත්, වැඩුණු සිල් ඇති කෙනෙක් වෙනවා ද, වැඩුණු සිලයෙන් සමන්විත කෙනෙක් වෙනවා ද, කුවණුති කෙනෙක් වෙනවා ද, ප්‍රඥවත්ත කෙනෙක් වෙනවා ද, ඒ වගේ ම යාග කිරීම පිණිස යාග හැන්ද එස්ථිමේදී පළමු කොට හෝ දෙවනුව හෝ කරන කෙනෙක් වෙනවා ද, හටත් ගෞතමයෙනි, බාහ්මණවරුන් බාහ්මණයෙකු ලෙස සිලකන්නටත්, මනාකොට කියනවා නම් “මම බාහ්මණයෙක් වෙමි” කියල කියන්නටත්, එය බොරුවක් තො වන්නටත් මෙම අංග දෙකෙන් සමන්විත කෙනාට පුළුවනි.

22. ඒවා වුත්තේ තේ බාහ්මණ බාහ්මණෝ සෝජුදැන්චු. බාහ්මණ ඒතුදෙවෝවූ: “මා හට. සෝජුදැන්චුවෝ ඒවා. අවට. මා හට. සෝජුදැන්චුවෝ ඒවා. අවට. අපවදනේට හට. සෝජුදැන්චුවෝ වණීණා, අපවදති මත්තේ, අපවදති ජාති. ඒකාන්සේන් හට. සෝජුදැන්චුවෝ සමණස්සේට ගෝතමස්ස වාද් අනුපක්බන්දති”ති.

22. මෙසේ පැවැසු විට ඒ බාහ්මණවරු සෝජුදැන්චු බාහ්මණයාට මේ විදිහට කියා සිටියා. “හටත් සෝජුදැන්චුයෙනි, ඔහොම කියන්ට එපා! හටත් සෝජුදැන්චුයෙනි, ඔහොම කියන්ට එපා! හටත් සෝජුදැන්චුයන් රුපසෝජුවන් බැහැර කර දමනවා තෙවි. වෙදමන්තුත් බැහැර කරනවා තෙවි. උපන් ජාතියන් බැහැර කරනවා තෙවි. ඒකාන්තයෙන් ම හටත් සෝජුදැන්චුයන් ගුමණ ගෞතමයන් ගේ අදහසට යි ඔය ඇතුළු වෙන්නේ!” කියලා.

23. අථ බෝ හගවා තේ බාහ්මණේ ඒතුදෙවෝව: “සම් බෝ තුම්හාක බාහ්මණා ඒවා. හෝති, අප්පස්සුතොට ව සෝජුදැන්චුවෝ බාහ්මණෝ, අකලුණවාක්කරණෝ ව සෝජුදැන්චුවෝ බාහ්මණෝ, දුප්පන්දකේ ව සෝජුදැන්චුවෝ බාහ්මණෝ, න ව පහෝති සෝජුදැන්චුවෝ බාහ්මණෝ සමණෙන ගෝතමේන සද්ධී. අස්මි. වවනේ පටිමන්තේතුන්ති,” තිවියතු සෝජුදැන්චුවෝ බාහ්මණෝ, තුමහේ මයා සද්ධී. මන්තවහෝ. සම් පන තුම්හාක බාහ්මණා ඒවා. හෝති: “බහුස්සුතොට ව සෝජුදැන්චුවෝ බාහ්මණෝ, කලුණවාක්කරණෝ ව සෝජුදැන්චුවෝ බාහ්මණෝ, පණ්ඩිතොට ව සෝජුදැන්චුවෝ බාහ්මණෝ, පහෝති ව සෝජුදැන්චුවෝ බාහ්මණෝ සමණෙන ගෝතමේන සද්ධී. අස්මි. වවනේ පටිමන්තේතුන්ති,” තිවිය තුමහේ, සෝජුදැන්චුවෝ බාහ්මණෝ මයා සද්ධී. පටිමන්තේතු”ති.

23. එතකොට හාගාවතුන් වහන්සේ ඒ බ්‍රාහ්මණ පිරිසට මෙසේ වදාලා. “ඉදින් පින්වත් බ්‍රාහ්මණවරුනි, ඔබට මෙහෙම හිතෙනවා තම්, ඒ කියන්නේ “සෝජුණුණ්ඩෙඩ බ්‍රාහ්මණයා ඔය විදිහේ අල්පගුෂ්ත කෙනෙක්. සෝජුණුණ්ඩෙඩ බ්‍රාහ්මණයා කලුයාණ කථාබහ තැනි කෙනෙක්. සෝජුණුණ්ඩෙඩ බ්‍රාහ්මණයා ප්‍රඥ රහිත කෙනෙක්. සෝජුණුණ්ඩෙඩ බ්‍රාහ්මණයා ගුමණ ගොතමයන් සමග මෙම වචනය පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන්නට සමන් නො වන කෙනෙක්” කියල. සෝජුණුණ්ඩෙඩ බ්‍රාහ්මණයා පසෙක සිටිවා. මා සමග ඔබ සාකච්ඡා කරන්න. ඉදින් පින්වත් බ්‍රාහ්මණවරුනි, ඔබට මෙහෙම හිතෙනවා තම්, ඒ කියන්නේ “සෝජුණුණ්ඩෙඩ බ්‍රාහ්මණයා බහුගුෂ්ත කෙනෙක්. සෝජුණුණ්ඩෙඩ බ්‍රාහ්මණයා කලුයාණ කථාබහ ඇති කෙනෙක්. සෝජුණුණ්ඩෙඩ බ්‍රාහ්මණයා ප්‍රඥවන්ත කෙනෙක්. සෝජුණුණ්ඩෙඩ බ්‍රාහ්මණයා ගුමණ ගොතමයන් සමග මෙම වචනය පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන්නට සමන් කෙනෙක්” කියල, ඔබ පසෙක සිටින්වා. සෝජුණුණ්ඩෙඩ බ්‍රාහ්මණයා මා සමග සාකච්ඡා කරාවා.”

24. ඒවා වූත්තේ සෝජුණුණ්ඩෙඩ බ්‍රාහ්මණයේ හගවන්ත. ඒකදවෝව්: “තිවියතු හව. ගෝතමෝ. තුණ්හි හව. ගෝතමෝ හෝතු. අහමේව තේස. සහඩම්මෙන පටිවචන. කරිස්සාමි” ති.

24. මෙසේ වදාල විට සෝජුණුණ්ඩෙඩ බ්‍රාහ්මණයා හාගාවතුන් වහන්සේට මෙකරුණත් පවසා සිටියා. “හවත් ගොතමයන් වැඩසිටින්වා! හවත් ගොතමයන් නිශ්චබිද වෙත්වා! මම මුන්දැලාට කරුණු සහිතව උත්තර දෙන්නම්” කියල.

අට බෝ සෝජුණුණ්ඩෙඩ බ්‍රාහ්මණයේ තේ බ්‍රාහ්මණයේ ඒකදවෝව්: “මා හවත්තේ ඒවා. අවවුත්ප, මා හවත්තේ ඒවා. අවවුත්ප: අපවදකේව හව. සෝජුණුණ්ඩෙඩ වණ්ණ, අපවදති මන්තේ, අපවදති ජාති, ඒකංසේන හව. සෝජුණුණ්ඩෙඩ සමණස්සේව ගෝතමස්ස වාද. අනුපක්ඛන්දනී’ති. තාහ. හෝ අපවදාමි වණ්ණ. වා මන්තේ වා ජාති. වා” ති.

ඉතින් සෝජුණුණ්ඩෙඩ බ්‍රාහ්මණයා ඒ බ්‍රාහ්මණවරුන්ට මෙහෙම කිවිවා. “හවත්ති, ඔය විදිහට කථා කරන්ට එපා! හවත්ති, ඔය විදිහට කථා කරන්ට එපා! හවත් සෝජුණුණ්ඩෙඩයන් රුපසෝජාවත් බැහැර කර දමතවා තෙව. වේදමන්තුත් බැහැර කරනවා තෙව. උපත් ජාතියන් බැහැර කරනවා තෙව. ඒකාන්තයෙන් ම හවත් සෝජුණුණ්ඩෙඩයන් ගුමණ ගොතමයන් ගේ අදහසට යි ඔය ඇතුළු වෙනවා තෙව කියලා. හවත්ති, ම. රුප සෝජාවත්, වේදමන්තුවත්, උපත් ජාතියවත් බැහැර කරන්නේ තැ.”

25. තේන බෝ පන සමයේන සෝජුදෙන්චස්ස බාහ්මණස්ස හාගිනෙයා අංගකෝ නාම මාණවකෝ තස්ස. පරිසාය. නිසින්නො හෝති. අප බෝ සෝජුදෙන්බෝ බාහ්මණෝ තේ බාහ්මණෝ එතදොවාව: “පස්සන්ති නො හොත්තො ඉම. අංගක. මාණවක. අම්හාක. හාගිනෙයාන්ති?” “එව. හෝ.”

25. ඒ වෙළාවේ දි සෝජුදෙන්ච බාහ්මණයා ගේ බැණා කෙනෙක් වන අංගක තම මාණවකයා ඒ පිරිස අතර වාචිවෙලා හිටියා. එතකොට සෝජුදෙන්ච බාහ්මණයා ඒ බමුණු පිරිසට මෙහෙම කිවිවා. “හවත්ති, අප ගේ බැණා කෙනෙක් වන මේ අංගක මාණවකයාව දකිනවා ද?” “එස්ය හවත.”

“අංගකෝ බෝ හෝ මාණවකෝ අහිරුපෝ දස්සනීයෝ පාසාදිකෝ පරමාය වණ්ඩපොක්බරකාය සමන්නාගකෝ බ්‍රහ්මවණ්ඩී බ්‍රහ්මවච්චී අක්බුද්දාචකාසෝ දස්සනාය. නාස්ස ඉම්ස්ස. පරිසාය. සමසමෝ අත්ථි වණ්ණෙන, යපෙන්වා සමණ. ගෝතම්.

“හවත්ති, අංගක මාණවකයා ඉතා රුපවත්. සොඳුරු පෙනුමෙන් යුත්ත යි. දුටුවත් පහදිනවා. උතුම් වර්ණ සෞන්දර්යයෙන් යුත්ත යි. රත්වන් පැහැ තියෙනවා. බ්‍රහ්මය ගේ බලු ගරිරාලෝකය තියෙනවා. දැකීමට පවා ඉඩකඩ අපහසුවෙන් ලැබිය යුතු යි. ඒ වගේ ම මේ පිරිස අතර මොහු ගේ රුප සෝභාවය ගුමණ ගොතමයන් හැරුණු කොට සම කරන්ට පූඩ්‍රවත් කෙනෙක් නැ.

අංගකෝ බෝ හෝ මාණවකෝ අත්කඩායකෝ මන්තඩරෝ තිණ්ණ. වේදාන. පාරු සනිසණ්ඩුකේමුහාන. සාක්බරප්පහේදාන. ඉතිහාස-පණ්ඩමාන, පදකෝ වෙයාකරණෝ ලෝකායතමහාපුරිසලක්බණ්සු අනවයෝ: අහමස්ස මන්නේ වාචිතා.

ඒ වගේ ම හවත්ති, අංගක මාණවකයා වේද හදාරණ කෙනෙක්. මන්තුධාරී කෙනෙක්. ඉතිහාසය පස්වෙනි කොට ඇති වේදසමයාගත හාඡා ගාස්තුයන්හි තිපුණත්වයක් ඇති අක්ෂර ප්‍රසේද ගැන හසුල බුද්ධිය ඇති තිවේද පාරපුප්ත කෙනෙක්. වේදසමයාගත පද පාය දන්නා කෙනෙක්. ව්‍යාකරණ දන්නා කෙනෙක්. ලෝකායත ගාස්තුයෙහි, මහාපුරුෂ ලක්ෂණ ගාස්තුයෙහි තිපුණ කෙනෙක්. ම. තමයි මෙයාට මන්තු ගාස්තුය ඉගැන්වියේ.

අංගකෝ බෝ හෝ මාණවකෝ උහනෝ සූජානෝ මාතිනෝ ව පිතිනෝ ව, සංස්ද්ධගහණකෝ යාච සත්තමා පිතාමහයුගා, අක්බිත්තෝ අනුපක්කුවියෝ ජාතිවාදේන. අහමස්ස මාතාපිතරෝ ජාතාම්.

එ වගේ ම හවත්ති, අංගක මාණවකයා මව්පිය දෙපාරුගවයෙන් ම පිරිසිදු සූජාත උපතක් ලැබූ කෙනෙක් වෙනවා. එ කියන්නෝ මීමුතු යුග පරපුරෙන් සත්වති පරපුර දක්වා පිරිසිදු මව්කසක් තිබෙන කෙනෙක්. එ වගේ ම තමන් ගේ ජාතිය පිළිබඳ ව අපවාද නො ලැබූ, ගැරහුම් නො ලැබූ කෙනෙක්, මං මෙයා ගේ මව්පියන් ගැන දන්නවා.

අංගකෝ බෝ හෝ මාණවකෝ පාණම්පි හතෙයා අදින්නම්පි ආදියෙයා පරදාරම්පි ගවිශේයා මූසාපි හතෙයා ම්ප්පම්පි පිවෙයා, එත්ථානි හෝ කි.වන්නෝ කරිස්සති, කි.මන්තා, කි.ජාති?

හවත්ති, ඉදින් අංගක මාණවකයා ප්‍රාණසාතය කරනවා නම්, සෞරකම් කරනවා නම්, පරස්ත්‍රී සේවනයේ යෙදෙනවා නම්, බොරු කියනවා නම්, මත්පැන් මත්ද්වා පාවිච්චි කරනවා නම්, හවත්ති, එතකාට එ උපසෝජාවයෙන් ඇති එලය මොකක් ද? එ වේදමන්ත්‍රවලින් ඇති එලය මොකක් ද? උපන් ජාතියෙන් ඇති එලය මොකක් ද?

යනෝ බෝ හෝ බ්‍රාහ්මණෝ සීලවා හෝති වුද්ධසීලී වුද්ධසීලේන සමන්නාගනෝ, පණ්ඩනෝ ව නොති මේධාවී, පයිමෝ වා දුතියෝ වා සුජ්. පග්ගණ්ඩන්තාන්. ඉමෙහි බෝ හෝ ද්වීභාගේහි සමන්නාගන. බ්‍රාහ්මණ බ්‍රාහ්මණ. පක්ෂුපෙන්ති. ‘බ්‍රාහ්මණා’ස්මිති ව වදමානෝ සම්මා වදෙයා ත ව පන මූසාවාද. ආපත්තේයා”ති.

හවත්ති, යම් ද්වසක බ්‍රාහ්මණයා සීලවත් නම්, වැඩුණු සීල ඇති කෙනෙක් නම්, වැඩුණු සීලයෙන් සමන්විත කෙනෙක් නම්, තුවණුති නම්, ප්‍රඥුවන්ත නම්, යාග කිරීම පිණීස යාග හැන්ද එසට්මේ දී පළමු කොට හෝ දෙවනුව හෝ කරන කෙනෙක් නම්, හවත්ති, බ්‍රාහ්මණවරුන් බ්‍රාහ්මණයෙකු ලෙස සළකන්නටත්, මනාකාට කියනවා නම් “මම බ්‍රාහ්මණයෙක් වෙමි” කියල කියන්නටත්, එය බොරුවක් නො වන්නටත් ඔය අංග දෙකින් යුතු පුද්ගලයා ගැන පැණවිය හැකියි.

26. “ඉමෙස්. පන බ්‍රාහ්මණ ද්වීන්තා. අංගාන. සක්කා ඒක. අංග. එපයිත්වා ඒකේන අංගේන සමන්නාගන. බ්‍රාහ්මණ. පක්ෂුපෙත්තු,

‘බාහ්මණෝ’ස්මීති ව වදමානෝ සම්මා වදෙයා. න ව පන මූසාවාද් ආපත්තේයා?”¹⁰

26. “පිත්වත් බාහ්මණය, මය අංග දෙකෙන් එක අංගයක් අත්හැර දමා එක අංගයකින් සමන්විත කෙනාව බාහ්මණයෙක් වශයෙන් බාහ්මණ පිරිස සළකන්නටත්, “මම බාහ්මණයෙක් වෙමි” කියල මැතැවින් කියන්නටත්, එය බොරුවක් නො වන්නටත් පුළුවන්කමක් තිබේ ද?”

“නො හිද් හෝ ගෝතම. සීලපරිධෝතා හි හෝ ගෝතම පක්ෂුනු. පක්ෂුපරිධෝතා. සීලං. යත්ථ සීල. තත්ථ පක්ෂුනු. යත්ථ පක්ෂු තත්ථ සීලං. සීලවතෝ පක්ෂුනු, පක්ෂුවතෝ සීලං. සීලපක්ෂුණ්. ව පන ලෝකස්මී. අග්ගමක්බායති. සෙයාලාපි හෝ ගෝතම හත්පේන වා හත්ථං දෝවෙයා පාදේන වා පාද්. දෝවෙයා, එවමේව රෝ හෝ ගෝතම සීලපරිධෝතා පක්ෂු, පක්ෂුපරිධෝතා. සීලං. යත්ථ සීල. තත්ථ පක්ෂුනු, යත්ථ පක්ෂු තත්ථ සීලං. සීලවතෝ පක්ෂුනු, පක්ෂුවතෝ සීලං. සීලපක්ෂුණ්ක්ව පන ලෝකස්මී. අග්ගමක්බායති.

“හවත් ගෞතමයෙනි, එහෙම වෙන්නේ නැ. හවත් ගෞතමයෙනි, ප්‍රඥව පිරිසිදු වන්නේ සීලයෙනුයි. සීලය පිරිසිදු වන්නේ ප්‍රඥවෙනුයි. යම් තැනක සීලය තිබෙනවා ද, එතැන තමයි ප්‍රඥව තිබෙන්නේ. යම් තැනක ප්‍රඥව තිබෙනවා ද, එතැන තමයි සීලය තිබෙන්නේ. සීල්වතාට තමයි ප්‍රඥව තිබෙන්නේ. ප්‍රඥවන්තයාට තමයි සීලය තිබෙන්නේ. සීලයටත් ප්‍රඥවටත් කියන්නේ ලෝකයෙහි අග දේ කියලයි. හවත් ගෞතමයෙනි, එක මේ වගේ දෙයක්. අතින් අත සෝදනවා වගේ. පයෙන් පය සෝදනවා වගේ. හවත් ගෞතමයෙනි, මෙයත් ඒ වගේ ම යි. ප්‍රඥව පිරිසිදු වන්නේ සීලයෙනුයි. සීලය පිරිසිදු වන්නේ ප්‍රඥවෙනුයි. යම් තැනක සීලය තිබෙනවා ද, එතැන තමයි ප්‍රඥව තිබෙන්නේ. යම් තැනක ප්‍රඥව තිබෙනවා ද, එතැන තමයි සීලය තිබෙන්නේ. සීල්වතාට තමයි ප්‍රඥව තිබෙන්නේ. ප්‍රඥවන්තයාට තමයි සීලය තිබෙන්නේ. සීලයටත් ප්‍රඥවටත් කියන්නේ ලෝකයෙහි අග දේ කියල යි.

“එවමේත. බාහ්මණ සීලපරිධෝතා හි බාහ්මණ පක්ෂු, පක්ෂුපරිධෝතා. සීලං. යත්ථ සීල. තත්ථ පක්ෂුනු, යත්ථ පක්ෂු තත්ථ සීලං. සීලවතෝ පක්ෂුනු, පක්ෂුවතෝ සීලං. සීලපක්ෂුණ්ක්ව පන ලෝකස්මී. අග්ගමක්බායති.

“පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, ඒක එහෙම ම යි. ප්‍රජුව පිරිසිදු වන්නේ සීලයෙනුයි. සීලය පිරිසිදු වන්නේ ප්‍රජුවෙනුයි. යම් තැනක සීලය තිබෙනවා ද, එතුන තමයි ප්‍රජුව තිබෙන්නේ. යම් තැනක ප්‍රජුව තිබෙනවා ද, එතුන තමයි සීලය තිබෙන්නේ. සීලවතාට තමයි ප්‍රජුව තිබෙන්නේ. ප්‍රජුවන්තයාට තමයි සීලය තිබෙන්නේ. සීලයටත් ප්‍රජුවටත් කියන්නේ ලෝකයෙහි අග දේ කියල යි.”

“කතම් පන ත බ්‍රාහ්මණ සීල? කතමා සා පක්ෂු?”¹ති

“පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, එහෙමනම් ඒ සීලය මොකක් ද? ඒ ප්‍රජුව මොකක් ද?”

“එත්තකපරමා’ව මයා හෝ ගෝතම ඒතස්ම්. අත්ලේ. සාඩු වත හවන්තායේව ගෝතම පටිභාතු ඒතස්සය හාසිතස්ස අත්ලේ”²ති.

“හවත් ගොතමයෙහි, අපි නම් මෙකරුණෙහිලා, නම් වගයෙන් විතරයි ඒ වවත දෙක ගැන දන්නේ. එනිසා පින්වත් ගොතමයන් වහන්සේට මේ කරුණ පිළිබඳව අර්ථ වැටහෙන සේක් නම් ඉතා මැනැවි.”

“නේන හි බ්‍රාහ්මණ පූජාහි, සාඩුකා. මතසි කරෝහි, හාසිස්සාමි”³ති. ඒවා හෝ⁴ති බෝ සෝජුණුවේ බ්‍රාහ්මණයා හාගාච්චනෝ පවිචස්සෝයි. හගවා ඒතවෝවා:

“එහෙමනම් පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, සවන් යොමා අසන්න. මැනැවින් තුවණින් මෙනෙහි කරන්න. ම. කියා දෙන්නම්.” “එසේය හවත්ති,” කියල සෝජුණුවේ බ්‍රාහ්මණයා හාගාච්චන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. හාගාච්චන් වහන්සේ මෙය වදාලා.

25. “ඉඟ බ්‍රාහ්මණ තථාගතෝ ලෝකේ උප්පත්තනි අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ

25. “පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, මෙහිලා තථාගත වූ අරහත් සම්මාසම්බුද්ධතාණන් වහන්සේ ලෝකයෙහි පහල වන සේක

(යථා සාමන්ද්‍රිතලේ ඒවා වික්පාරේක්බලං) ඒවා බ්‍රාහ්මණ හික්බු සීලසම්පන්නෝ හෝති. ඉදා බෝ ත බ්‍රාහ්මණ සීල. පයම. කඩාන. උපසම්පත්ත විහරති. දුතිය. කඩාන. උපසම්පත්ත විහරති. තතිය.

කධානා උපසම්පත්ත විහරති වතුත්ල් කධානා උපසම්පත්ත විහරති අය බෝ සෝ බ්‍රාහ්මණ සමාධි ආසවාන බයකුණාය විත්ත අහිතීහරති, අහිත්නාමෙති නාපර ඉත්ත්තායාති පඡානාති. ඉදුමිශ්ස හෝති පන්දකුය. අය බෝ සා බ්‍රාහ්මණ පන්දකු”ති.

(සාමක්ද්‍යුල සූත්‍රයෙහි දැක්වෙන පරිදි මෙම කොටස විස්තර කළ යුතු ය) පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, ඔය අයුරින් හික්ෂුව සිල්වත් කෙනෙක් වෙයි. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, මේ ඒ සීලය සි. පළමු වෙති ධ්‍යානය උපද්‍වාගෙන වාසය කරයි දෙවෙනි ධ්‍යානය උපද්‍වාගෙන වාසය කරයි තුන්වෙනි ධ්‍යානය උපද්‍වාගෙන වාසය කරයි හතර වෙති ධ්‍යානය උපද්‍වාගෙන වාසය කරයි පින්වත් බ්‍රාහ්මණ, මේ ඒ සමාධිය සි ආශ්‍රිතයන් ගේ ක්ෂය වීම අවබෝධ කර ගැනීම පිණ්ස සිත යොමු කරයි. වඩාත් තැපුරු කරයි තැවත උපතක් තැතැයි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ඒ හික්ෂුව ගේ ප්‍රඥුව සි. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, මේ ඒ ප්‍රඥුව සි.

26. ඒවා වුත්තේ සෝජුණුවේ බ්‍රාහ්මණෝ හගවන්ත. ඒතුදෙවාව: “අහික්කත්ත. හෝ ගෝතම අහික්කත්ත. හෝ ගෝතම. සෙයාථාපි හෝ ගෝතම නික්කුත්තින. වා උත්කුත්පෙයා. පටි-ජන්ත. වා විවරෝයා, මූල්හස්ස වා මග්ග. ආවික්බෙයා, අන්ධකාරේ වා තේල ප්‍රශ්නෝත. ධාරෝයා වක්බුමන්තො රුපාති දක්විත්තිනි. ඒවමේව හෝතා ගෝතමෙන අනේකපරියායෙන ධමමෝ පකාසිතො. ඒසාහ. හවන්ත. ගෝතම. සරණ. ග-ඡාම ධමමණ්ව හික්බුස-සක්ව. උපාසක. ම. හව. ගෝතමෝ ධාරෝතු අත්තනග්ගේ පාණුපේත. සරණ. ගත. අධිවාසේතු ව මේ හව. ගෝතමෝ ස්වාතනාය හත්ත. සද්ධී. හික්බුස-සේතා”ති. අධිවාසේසි හගවා තුණීහාවෙන.

26. මෙසේවදාල විට සෝජුණුවේ බ්‍රාහ්මණයා හාගාවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කළා. “ස්වාමීනි හාගාවතුන් වහන්ස, ඉතා සුන්දර සි! ස්වාමීනි හාගාවතුන් වහන්ස, ඉතා සුන්දර සි! යටත හරවා තිබු දෙයක් උඩු අතට හැරෙවිවා වගෙයි. වහලා තිබුණු දෙයක් ඇරලා පෙන්තුවා වගෙයි. ම. මූලා වුවන්ට නියම මග පෙන්වා දෙනවා වගෙයි. ඇස් ඇති උද්වියට රුප දකින්න අදුරෙහි තෙල් පහනක් දල්වා ගෙන දරා සිටිනවා වගෙයි. ඔය විදිහට හාගාවතුන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් අයුරින් ශ්‍රී සඳ්ධරුමය වදාලා. මේ මමන් හවත් ගෝතමයන් වහන්සේ ව සරණ යනවා. ශ්‍රී සඳ්ධරුමයන් ආරය මහා

සංස රත්නයන් සරණ යනවා. හවත් ගෝතමයන් වහන්සි, ම. ගැන අද පටන් දිවි තිබෙන තුරාවට ම තෙරුවන් සරණ ගිය උපාසකයෙක් ලෙස සළකන සේක්වා! හවත් ගෝතමයන් වහන්සේ හික්ෂු සංසයා සමඟ හෙට ද්විසෙහි දානය පිණිස මාගේ ආරාධනය පිළිගන්නා සේක්වා!” භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තිශ්චබේදව වැඩ සිටිමෙන් එම ඇරුෂුම පිළිගෙන වදාලා.

27. අථ බෝ සෝජුණුණ්ඩේබෝ බ්‍රාහ්මණයෙක් හගවතෝ, අධිවාසන. විදින්වා උච්චායාසනා හගවන්ත. අහිවාදේන්වා පදක්ඩිණ. කන්වා පක්කාම්. අථ බෝ සෝජුණුණ්ඩේබෝ බ්‍රාහ්මණයෙක් තස්සා රත්තියා අව්‍යවයේන සකේ නිවේසනේ ප්‍රණීත. බාදනීය. හෝජනීය. පටියාදාපෙන්වා හගවතෝ කාල. ආරෝපේසි: කාලෝ හෝ ගෝතම, නිවිධිත. හත්තන්ති.

27. ඉන්පසු සෝජුණුණ්ඩේබෝ බ්‍රාහ්මණයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එම ආරාධනය පිළිගෙන වදාල බව දැන අසුනෙන් තැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වන්දනා කොට, පුදක්ෂිණා කොට පිටත් වුණා. ඉතින් සෝජුණුණ්ඩේබෝ බ්‍රාහ්මණයා ඒ රිය ඇවුමෙන් තම නිවෙසෙහි වැළදිය යුතු, අනුහව කළ යුතු ප්‍රණීත වූ දන්පැන් සකසා “හවත් ගෝතමයන් වහන්සි, දන්පැන් පිළියෙළ කොට නිබෙනවා. දැන් වඩින්නට කාලය සි” කියලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට කාලය දන්වා යුවිවා.

28. අථ බෝ හගවා පුබින්හසමය. නිවාසෙන්වා පත්තවිවරමාදාය. සිද්ධී. හික්බුසංසේන යේන සෝජුණුණ්ඩේබිස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස නිවේසන. තේතුපසංකම්. උපසංකමිත්වා පංශ්ඛත්තේ ආසනේ නිසිදි. අථ බෝ සෝජුණුණ්ඩේබෝ බ්‍රාහ්මණයෙක් බුද්ධප්පමුඛ. හික්බුසංස. ප්‍රණීතේන බාදනීයේන හෝජනීයේන සහත්ත්‍රා සන්තප්පේසි සම්පවාරේසි.

28. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරු සමයෙහි සිවුරු හැද පොරොවා, පාසිවුරු ගෙන හික්ෂු සංසයා සමග සෝජුණුණ්ඩේබෝ බ්‍රාහ්මණයා ගේ නිවස වෙත වැඩිම කළා. වැඩිම කොට පණවන ලද ආසනයෙහි වැඩ සිටියා. එතකොට සෝජුණුණ්ඩේබෝ බ්‍රාහ්මණයා බුදු රජුන් ප්‍රමුඛ වූ හික්ෂු සංසයා ප්‍රණීත වූ වළදන, අනුහව කරන දැයින් සිය අතින් මනා කොට පිළිගැනීවා. හොඳින් පැවරුවා.

29. අථ බෝ සෝජුණුණ්ඩේබෝ බ්‍රාහ්මණයෙක් හගවන්ත. හුත්තාවි. වනිතපත්තපාණි. අන්දතර. නීව. ආසන. ගහෙත්වා ඒකමන්ත. නිසිදි. ඒකමන්ත. නිසින්නො බෝ සෝජුණුණ්ඩේබෝ බ්‍රාහ්මණයෙක් හගවන්ත. ඒකදවෝව්ත:

“අහඹ්ධේවිව බෝ පන හෝ ගෝතම පරිසගතෝ සමානෝ ආසනා වුවියහින්වා හවන්තා ගෝතම් අහිවාදෙයා, තේන මං සා පරිසා පරිහවෙයා. යං බෝ පන සා පරිසා පරිහවෙයා යසෝ’පි තස්ස හායේල්. යස්ස බෝ පන යසෝ හායේල් හෝගා’පි තස්ස හායෙයු. යසෝලද්ධා බෝ පනම්හාකං හෝගා.

29. ඊට පස්සේ සෝජුණුවේ බාහ්මණයා වළදා අවසන් කොට පාතුයෙන් බැහුර වූ අත් ඇති හාගාවතුන් වහන්සේ අසලින් එක්තරා මිටි අසුනක් ගෙන එකත්පස්ව වාචි වුණා. එකත්පස්ව වාචි වුණ සෝජුණුවේ බාහ්මණයා හාගාවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කළා. “හවත් ගොතමයන් වහන්ස, මං පිරිස මැද සිටිදේ පින්වත් ගොතමයන් වහන්සේ දැක ආසනයෙන් තැහිට වන්දනා කලොත් එකරුණ මුල් කොට ඒ පිරිස මට පරිහව කරාවි. ඒ පිරිස යමෙකුට පරිහව කරනවා නම්, මහු ගේ කීරතිරාවය පවා පිරිහි යනවා. යමෙකු ගේ කීරති රාවය පිරිහි යනවා නම්, මහු ගේ හෝග සම්පත් ද පිරිහි යනවා. ඉතින් අප ගේ හෝග සම්පත් කීරතිය තිසා ම ලැබූ දේවල් තෙවි.

අහඹ්ධේවිව බෝ පන හෝ ගෝතම පරිසගතෝ සමානෝ අංශ්ජලී. පග්ගණ්ඩෙයා, ආසනා මේ තං හවත් ගෝතමෝ පවතුවාතාන. ධාරේත්.

හවත් ගොතමයන් වහන්ස, පිරිස මැද සිටින්නා වූ මම ඇදිලිබැද ආවාර කෙරුවාත් හවත් ගොතමයන් වහන්සේ එය මා අසුනෙන් තැහිට කරන ලද ගොරවයක් ලෙස සිලකන සේක්වා.

අහඹ්ධේවිව බෝ පන හෝ ගෝතම පරිසගතෝ සමානෝ වේයන. වුමුංජ්ධේවෙයා, සිරසා මේ තං හවත් ගෝතමෝ අහිවාදන. ධාරේත්.

ඒවගේ ම හවත් ගොතමයන් වහන්ස, මා පිරිස මැදට ගිය අවස්ථාවක (හාගාවතුන් වහන්සේ දැක) නිස් වෙළුම මුදා අතට ගන්නේ නම් හවත් ගොතමයන් වහන්සේ එය මා නිස තමා කළ වන්දනාවක් ලෙස පිළිගන්නා සේක්වා.

අහඹ්ධේවිව බෝ පන හෝ ගෝතම යානගතෝ සමානෝ යානා පවත්වෙයෝහින්වා හවන්තා ගෝතම් අහිවාදෙයා, තේන මං සා පරිසා පරිහවෙයා. යං බෝ පන සා පරිසා පරිහවෙයා යසෝ’පි තස්ස හායේල්. යස්ස බෝ පන යසෝ හායේල් හෝගා’පි තස්ස හායෙයු. යසෝ ලද්ධා බෝ පනම්හාකං හෝගා.

එම් වගේ ම හටත් ගොතමයන් වහන්සි, මා යානයකට තැග ගමන් කරදී එයින් බැස හටත් ගොතමයන් වහන්සේට වන්දනා කරන්නේ නම්, එකරුණ මූල්‍යාචාර ඒ පිරිස මට පරිහව කරාවි. ඒ පිරිස යමෙකුට පරිහව කරනවා නම්, ඔහු ගේ කිර්තිරාවය පවා පිරිහි යනවා. යමෙකු ගේ කිර්ති රාවය පිරිහි යනවා නම්, ඔහු ගේ හෝග සම්පත් ද පිරිහි යනවා. ඉතින් අප ගේ හෝග සම්පත් කිර්තිය තිසා ම ලැබූ දේවල් නොව.

අහඹුල්වේව බෝ පන හෝ ගෝතම යානගතෝ සමානෝ පතෝදාලවියි. අඩුත්තාමෙයා, යානා මේ තං හටං ගෝතමෝ පවිවෝරෝනනා. බාරේතු.

එම් වගේ ම හටත් ගොතමයන් වහන්සි, මා යානයකට තැග ගමන් කරදී (හාගුවතුන් වහන්සේ දැක) කෙවිට බිම පහත් කොට ඉදිරිපසට තැමුන් නම් හටත් ගොතමයන් වහන්සේ මා යානයන් බැස ගරු කළ ලෙසට සළකන සේක්වා.

අහඹුල්වේව බෝ පන හෝ ගෝතම යානගතෝ සමානෝ ජත්ත්. අපනාමෙයා, සිරසා මේ තං හටං ගෝතමෝ අහිවාදනා. බාරේතු”යි.

එම් වගේ ම හටත් ගොතමයන් වහන්සි, මා යානයකට තැග ගමන් කරදී ඉහළාගෙන සිටින කුඩා පසේකට හරවා පහළට නවන්නේ නම්, හටත් ගොතමයන් වහන්සේ එය මා හිස නමා කළ වන්දනාවක් ලෙස පිළිගන්නා සේක්වා.

අථ බෝ හගවා සෝජුණුවේ. බ්‍රාහ්මණා. ධම්මියා කථාය සන්දස්සේන්වා සමාදපෙන්වා සමුන්නේශේන්වා සම්පහාසෙන්වා උචියායාසනා පක්කාමීති.

ඉතින් හාගුවතුන් වහන්සේ සෝජුණුවේ බ්‍රාහ්මණයා දහම් කථාවෙන් සන්නේෂයට පත් කරවලා, සමාදන් කරවලා, උනන්දු කරවලා, බලවත් ව සනුවු කරවලා වැඩ සිටි අසුනෙන් තැගිට නික්ම වදාලා.

සෝජුණුවේසූත්තං නිවිධිතං වතුත්ථං
හතරවෙනි සෝජුණුවේ පූත්‍රය නිමා විය.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ හාගාවත් අරහත් සමමා සම්බුද්ධ රජාණන් වහන්සේට නමස්කාරවේවා!

5

කුටදන්තසුත්ත。
කුටදන්ත බ්‍රාහ්මණයාට වදාල දෙසුම

1. එව. මේ සුත්. එක. සමය. හගවා මගධේසු වාරික. වරමානේ මහනා හික්ඩුස්සේන් සද්ධී. පසුවමන්ත්‍රෙහි හික්ඩුස්සේහි යේන බාණුමත. තාම මගධාන. බ්‍රාහ්මණගාමෝ තද්වසරි. තතු සුද. හගවා බාණුමතේ විහරති අම්බලට්ධිකාය.

1. මා හට අසින්ට ලැබුණේ මේ විදිහට යි. ඒ දිනවල හාගාවත්‍රුන් වහන්සේ පන්සියයක් පමණ වූ මහත් හික්ඩු පිරිසක් සමඟ මගධ ජනපදයේ වාරිකාවේ වචිමින් සිටිය දී මගධ ජනපදයේ බාණුමත නම් බ්‍රාහ්මණ ගමට ද වැඩිම කොට වදාලා. ඒ බාණුමත බ්‍රාහ්මණ ගමේ අම්බලට්ධිකා උයනේ තමයි හාගාවත්‍රුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ.

තේන බෝ පන සමයේන කුටදන්තේ බ්‍රාහ්මණේ බාණුමත. අක්කඩාවසනි සත්ත්වස්සද. සතිණකටියේදක. සධක්කද. රාජ්‍යාග්‍රා. රක්කදා මාගධෙන සේනියේන බිම්බිසාරේන දින්න. රාජදාය. බුන්මදෙයා.

එ දිනවල ම කුටදන්ත බ්‍රාහ්මණයා වාසය කළේ බාණුමත බ්‍රාහ්මණ ගමේ ම යි. ඒ බ්‍රාහ්මණ ගම ඔහුට මගධ දේශාධිපති වූ සේනිය බිම්බිසාර රුෂ්‍යගෙන් ලැබුණු තැග්ගක්. එක ග්‍රේෂ්‍ය තැග්ගක්. එහි බොහෝ ජනයා ඉන්නවා. තණ සහිත, දරසහිත, රලය සහිත වූ, බොහෝ ධාතා තියෙනවා. රාජ පරිහෝග ගමක්.

තේන බෝ පන සමයේන කුටදන්තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස මහායක්කේ උපක්ඛලෝ තොති. සත්ත ව උසසහතාති සත්ත ව වචිජතරසතාති සත්ත ව වචිජතරසතාති සත්ත ව අජසතාති සත්ත ව උරබහසතාති එනුපත්තාති හොත්ති යක්කන්පාය.

එ කාලයේ දී කුටදන්ත බ්‍රාහ්මණයා ගේ මහායාගයක් සුදානම් කරල තිබුණා. ලොකු ගවයන් හත් සියයකුත්, ගොන්නාම්බන් හත් සියයකුත්, නහුමු වැස්සියන් හත් සියයකුත්, එව්වන් හත් සියයකුත්, තරුණ බැව්වන් හත් සියයකුත් යාගය පිණිස යාග කණුවල ගැවගහල තිබුණා.

2. අස්සේස්සු. බෝ බාණුමතකා බාහුමණගහපතිකා “සමෙර් බව හෝ ගෝතමෝ සක්‍රාන්තෝ සක්‍රාන්තාකුලා පබැංතෝ මගබෙසු වාරික. වරමානෝ මහනා හික්බුස්සේන් සදාධි. පණ්වමන්තෝහි හික්බුසන්හි බාණුමත. අනුප්පතෝ, බාණුමතේ විහරත් අම්බලට්ධිකාය. ත. බෝ පන හවන්ත. ගෝතම. එව. කලුයාණෝ කිත්තිසද්දෝ අඩභුග්ගතෝ: “ඉතිපි සෝ හගවා අරහ. සම්මාසම්බුද්ධෝ විත්තාවරණසම්පන්තෝ සුගතෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසදුම්සාරාලී සත්ථා දේවමතුස්සාන. බුද්ධෝ හගවාති. සෝ ඉම. ලෝක. සදේවක. සමාරක. සමුහුමක. සස්සමණබාහුමණී. පත්. සයදේවමතුස්සි. සය. අහිංසා සවිత්තකත්වා පවෙදේති. සෝ ධම්ම. දේසේති ආදිකලුයාණ. මත්කේධිකලුයාණ. පරියෝසානකලුයාණ. සාත්ථ. සබුජ්ජ්ජන. කොච්චලපරිපූණ්ණ. පරිසුද්ධ. බහුමවරිය. පකාසේති. සාඩු බෝ පන තපාරුපාන. අරහත. දස්සන. හෝති”ති.

2. ඉතින් බාණුමත ගම්බැසි බාහුමණයන්ට මේ කාරණය අසන්ට ලැබුණා. “හවත්ති, අන්න ගාක්‍රාන්ති පුත්‍ර වූ, ගාක්‍රාන්ති පුත්‍ර වූ ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ පන්සියයක් පමණ වූ මහත් හික්ෂු පිරිසක් සමග මගධ ජනපදයෙහි වාරිකාවේ වශිද්දී බාණුමත ගමටත් වැඩිම කරලා බාණුමත ගමේ අම්බලට්ධිකාවෙහි වැඩි ඉත්තවා. ඒ හවත් ගොතමයන් වහන්සේ ගැන මෙවැනි වූ කලුයාණ කිරති සෝජාවක් පැනිර ගොසින් තියෙනවා. “එ හාගුවතුන් වහන්සේ මේ මේ කරුණින් අරහත් වන සේක! සම්මාසම්බුද්ධ වන සේක! විත්තාවරණසම්පන්ත වන සේක! සුගත වන සේක! ලෝකවිදු වන සේක! අනුත්තර පුරිසදුම්ම සාරලී වන සේක! සත්ථා දේවමතුස්සාන. වන සේක! බුද්ධ වන සේක! හගවා වන සේක! උන්වහන්සේ දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බෙශුන් සහිත වූ, ගුමණ බමුණන් සහිත වූ දෙවිමිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු මේ ලෝකය තමා විසින් උපදාවා ගත් විභිජ්ට කුණුණයෙන් සාක්ෂාත් කරලා ලෝකයට කියා දෙනවා. උන්වහන්සේ දහම් දෙසනවා. ආරම්භය කලුයාණ වූත්, මැද කලුයාණ වූත්, අවසානය කලුයාණ වූත්, අර්ථ සහිත වූත්, පැහැදිලි ප්‍රකාශනවලින් යුතු වූත්, මුළුමණින් ම පිරිපූන් පිරිසිදු බිඩිසර ප්‍රකාශ කරනවා. එබැඳු වූ රහතුන් දැකගත්තනට ලැබේම කොතරම් යහපත් දෙයක් ද” කියලා.

අථ බෝ බාණුමතකා බාහුමණගහපතිකා බාණුමතා නික්බමිත්වා සිංසසංසි ගණීභාතා යේන අම්බලට්ධිකා තේතුපසංකමන්ති.

එතකොට බාණුමත ගම්බැසි බාහුමණ ගෙහපතිවරුන් බාණුමතයෙන් නික්ම බොහෝ පිරිස් රැස්වෙලා, කණ්ඩායම් වශයෙන් හැඳිලා (හාගුවතුන්

වහන්සේ බැහැදුකීම පිණිස) අම්බලට්ටිකා වනය ඇති දිගාවට පැමිණෙමින් සිටියා.

3. තේත බෝ පන සමයේන කුටදන්තො බ්‍රාහ්මණෙන් උපරිජාසාදේ දිවාසේයා. උපගතො හෝති. අද්දසා බෝ කුටදන්තො බ්‍රාහ්මණෙන් බාණුමතකේ බ්‍රාහ්මණගහපතිතේ බාණුමතා නික්බමින්වා සංසසංසී ගණීහුතේ යෙන අම්බලට්ටිකා තේතුපසංකමනෙන්. දිස්වා බත්ත. ආමන්තේසි: “තින්තු බෝ හෝ බත්තේ බාණුමතකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා බාණුමතා නික්බමින්වා සංසසංසී ගණීහුතා යෙන අම්බලට්ටිකා තේතුපසංකමන්ති?”ති.

3. ඒ වෙලාවේ දී කුටදන්ත බ්‍රාහ්මණයා තම ප්‍රාසාදයෙහි උඩුමහල් තලයෙහි දහවල් විවේකයේ භාන්සි වී සිටියා. එතකොට බාණුමත ගම්වැසි බ්‍රාහ්මණ ගහපතිවරුන් බාණුමතයෙන් නික්ම බොහෝ පිරිස් රස්වෙලා, කණ්ඩායම් වශයෙන් හැදිලා (හාගුවතුන් වහන්සේ බැහැදුකීම පිණිස) අම්බලට්ටිකා වනය දෙසට ගමන් කරමින් සිටින අයුරු කුටදන්ත බ්‍රාහ්මණයාට දැකගන්ව ලැබුණා. දැක තම උපදේශක බත්ත නම් තැනැත්තා ඇුමත්වා. “හවත් බත්ත, බාණුමත ගම්වැසි බ්‍රාහ්මණ ගහපතිවරුන් මොන කරුණක් නිසා ද බොහෝ පිරිස් එකතුව, කණ්ඩායම් වශයෙන් රස්වෙලා බාණුමත ගමෙන් නික්මිලා අම්බලට්ටිකා වනය දිගාවට යන්නේ?”

“අත්ම බෝ හෝ සමණෝ ගෝතමෝ සක්‍රාන්තො සක්‍රාන්තා පබාජීතො මගධෙසු වාරික. වරමානෝ මහතා හික්බුසංසේන සඳුදී. පණ්ඩලමන්තේහි හික්බුසනේහි බාණුමත. අනුප්පතො බාණුමන් විහරති අම්බලට්ටිකාය. ත. බෝ පන හවත්ත. ගෝතම. එව. කලුෂණෝ කින්නිසද්දේදේ අඩංගුගත්තො: ඉතිසි සෝ හගවා අරහ. සම්මාසම්බුද්ධේයෝ විජ්‍යාචරණ සම්පන්තො පුගතො ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසදම්මසාරාලී සත්ථා දේවමනුස්සාත. බුද්ධේයෝ හගවා’ති. තමෙන් හවත්ත. ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමන්ති”ති.

“හවත, ගාක්ෂ කුලයෙන් පැවිදි වූ ගාක්ෂපුත්‍ර වූ ගාක්ෂ ගොතමයන් වහන්සේ පන්සියයක් පමණ වූ මහත් හික්ෂු පිරිසක් සමග මගධ ජනපදයෙහි වාරිකාවේ ව්‍යුද්ධී බාණුමත ගමටත් වැඩිම කරලා බාණුමත ගමේ අම්බලට්ටිකා වනයේ වැඩ ඉන්නවා. ඒ හවත් ගොතමයන් වහන්සේ ගැන මෙවැනි වූ කලුෂණ කිරීති සෝජාවක් පැතිර ගොසින් තියෙනවා. “එ හාගුවතුන් වහන්සේ මේ මේ කරුණින් අරහත් වන සේක! සම්මාසම්බුද්ධ

වන සේක! විෂ්ජාවරණසීම්පන්න වන සේක! සුගත වන සේක! ලෝකවිදු වන සේක! අනුත්තර පුරිසදුම්ම සාරලී වන සේක! සත්ථා දේවමනුස්සාන. වන සේක! බුද්ධ වන සේක! හගවා වන සේක!” කියල. අන්න ඒ හවත් ගොතමයන් වහන්සේව දැකීම පිණිස සි මය උද්විය යන්නේ.”

4. අථ බෝ කුටදන්තස්ස බාහ්මණස්ස එතදහෝසි: “සුත. බෝ පන මේ ත. සමණෝ ගෝතමෝ තිවිධ. යක්දක්සම්පද. සෝළසපරික්බාර. ජාතාතීති. න බෝ පතාහ. ජාතාම් තිවිධ. යක්දක්සම්පද. සෝළසපරික්බාර. ඉච්චාම් වාහ. මහායක්දක්. යක්තු. යත්තුතාහ. සමණ. ගෝතම. උපසංකමිතවා තිවිධ. යක්දක්සම්පද. සෝළසපරික්බාර. පුච්චිජ්‍යාන්ති”.

4. එතකොට කුටදන්ත බාහ්මණයාට මේ අදහස ඇති ව්‍යුණා. “ශ්‍රමණ ගොතමයන් වහන්සේ තිවිධ වූ යාග සම්පත් ගැනත්, යාගයට උච්චමනා දහසය ආකාර පිරිකර ගැනත් දන්නා සේකු සි ම. අහල තියෙනවා. ඒ ව්‍යුණාට ම. තිවිධ වූ යාග සම්පත් ගැනත්, යාගයට උච්චමනා දහසය ආකාර පිරිකර ගැනත් දන්නේ නෑ. මමත් මහා යාගයක් කරන්ට කුමැති සි. එහෙනම් ම. ග්‍රමණ ගොතමයන් ලහට ගිහින් තිවිධ වූ යාග සම්පත් ගැනත්, යාගයට උච්චමනා දහසය ආකාර පිරිකර ගැනත් අහන එක තමයි නොද.”

අථ බෝ කුටදන්තෝ බාහ්මණෝ බත්ත. ආමන්තෝසි “තේන හි හෝ බත්තෝ යේන බාණුමතකා බාහ්මණගහපතිකා තේතුපසංකම. උපසංකමිතවා බාණුමතකෝ බාහ්මණගහපතිකෝ එව. වදේහි: “කුටදන්තෝ හෝ බාහ්මණෝ එවමාහ: ආගමෙන්තු කිර හවත්තෝ. කුටදන්තෝප බාහ්මණෝ සමණ. ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමිස්සනි”නි.

ඉතින් කුටදන්ත බාහ්මණයා බත්ත නම් තැනැත්තා ඇුමතුවා “හවත් බත්ත, බාණුමත ගම්වැසි බාහ්මණ ගහපතිවරුන් ලහට යන්න. ගිහින් බාණුමත ගම්වැසි බාහ්මණ ගහපතිවරුන්ට මෙහෙම කියන්න. “හවත්ති, කුටදන්ත බාහ්මණයා මෙහෙම කියනවා. “හවත්ති, මොහොතක් සිටිතු මැනව. ග්‍රමණ ගොතමයන් වහන්සේව බැහැදැකීම පිණිස කුටදන්ත බාහ්මණයා ද පැමිණෙනවා” කියල.

එව. හෝති බෝ සෝ බත්තා කුටදන්තස්ස බාහ්මණස්ස පටිස්සුත්වා යේන බාණුමතකා බාහ්මණගහපතිකා තේතුපසංකමි. උපසංකමිතවා බාණුමතකෝ බාහ්මණගහපතිකෝ එතදවෝව: “කුටදන්තෝ හෝ බාහ්මණෝ

එච්මාන: ආගමෙන්තු කිර හොන්තෝ. කුටුදෙන්තෝ බාහ්මණෝ සමණ. ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමිස්සනි”ති.

“ඒසේය හවත,” කියල ඒ බත්ත නම් තැනැත්තා කුටුදෙන්ත බාහ්මණයාට පිළිතුරු දීල බාණුමත ගම්වැසි බාහ්මණගහපතිවරුන් ලගට ගියා. ගිහින් බාණුමත ගම්වැසි බාහ්මණගහපතිවරුන්ට මෙහෙම කිවිවා. “හවත්ති, කුටුදෙන්ත බාහ්මණයා මෙහෙම කියනවා. “හවත්ති, මොහොතක් සිටිනු මැතිව. ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේව බැහැදුකීම පිණිස කුටුදෙන්ත බාහ්මණයා ද පැමිණෙනවා” කියල.

5. තේන බෝ පන සමයේන අනේකානි බාහ්මණසතානි බාණුමතේ පරිවසන්ති “කුටුදෙන්තස්ස බාහ්මණස්ස මහායන්දු. අනුහවිස්සාමා”ති. අස්සෝසු. බෝ තේ බාහ්මණා “කුටුදෙන්තෝ කිර බාහ්මණෝ සමණ. ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමිස්සනි”ති. අථ බෝ තේ බාහ්මණා යේත කුටුදෙන්තෝ බාහ්මණෝ තේනු පසංකමිස්සු. උපසංකමිත්වා කුටුදෙන්ත. බාහ්මණ. එතදෝමු. “සවිව. කිර හව. කුටුදෙන්තෝ සමණ. ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමිස්සනි?”ති.

ඒ දිනවිල තොයෙක් පුදේශවලින් පැමිණ සිටි පන්සියයක් පමණ වූ බාහ්මණ පිරිසක් ද “කුටුදෙන්ත බාහ්මණයා ගේ මහා යාගය වළදන්තෙමු” යි කියා බාණුමත ගමේ වාසය කළා. ඒ බාහ්මණවරුන්ට කුටුදෙන්ත බාහ්මණයා ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේව බැහැදුකීන්තට යන බව අස්න්තට ලැබුණා. එතකොට ඒ බාහ්මණවරුන් කුටුදෙන්ත බාහ්මණයා ලගට ගියා. ගිහින් කුටුදෙන්ත බාහ්මණයාට මෙකරුණ කිවිවා. “හවත් කුටුදෙන්ත ගුමණ ගොතමයන්ට බැහැදුකීන්ට යන්ට ඉන්තවා කියල කියන්නේ හැඳුවක් ද?”

“ඒව. බෝ මේ හෝ හෝති අහම්පි සමණ. ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමිස්සාමේ”ති.

“ඒසේය හවත්ති, මාත් ගුමණ ගොතමයන්ට බැහැදුකීමට යන්ට තමයි ඉන්නේ”

6. “මා හව. කුටුදෙන්තෝ සමණ. ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමි. න අරහති හව. කුටුදෙන්තෝ සමණ. ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමිතු. සවේ හව. කුටුදෙන්තෝ සමණ. ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමිස්සනි, හෝතෝ

කුටද්න්තස්ස යෙයෝ භායිස්සති. සමණස්ස ගෝතමස්ස යෙයෝ අහිවචිස්සති. යම්පි ගෝනෝ කුටද්න්තස්ස යෙයෝ භායිස්සති සමණස්ස ගෝතමස්ස යෙයෝ අහිවචිස්සති, ඉම්නා ප.ගෝන න අරහති හව. කුටද්න්තේ සමණ ගෝතම දස්සනාය උපසංකමිතු. සමණෝ ත්වේව ගෝතමෝ අරහති හවන්ත. කුටද්න්ත. දස්සනාය උපසංකමිතු.

6. “හා ... ඩාවත් කුටදන්තයන් ග්‍රමණ ගෞතමයන්ට බැහැදුකින්ට යන්ට එපා! හවත් කුටදන්තයන් ග්‍රමණ ගෞතමයන්ට බැහැදුකිමට යන එක තමන් ගේ තන්වියට ගැලපෙන්නේ නෑ. ඉදින් හවත් කුටදන්තයන් ග්‍රමණ ගෞතමයන්ට බැහැදුකින්ට යනවා නම්, හවත් කුටදන්තයන් ගේ කීර්තිරාවය පිරිහිලා යාවි. ග්‍රමණ ගෞතමයන් ගේ කීර්ති රාවය වඩාත් ඉහළ යාවි. හවත් කුටදන්තයන් ගේ කීර්තිය පිරිහිමත්, ග්‍රමණ ගෞතමයන් ගේ කීර්තිය ඉහළ යැමත් යන යම් කරුණක් ඇද්ද, මෙන්න මේ කරුණ නිසයයි හවත් කුටදන්තයන් ග්‍රමණ ගෞතමයන්ට බැහැදුකින්ට යන එක සුදුසු නො වන්නේ. හැබැයි ග්‍රමණ ගෞතමයන් නම් හවත් කුටදන්තයන්ට බැහැදුකිමට එන එක සුදුසු යි.”

හව. හි කුටදන්කෝ උහතෝ සුජාතෝ මාතිතෝ ව පිතිතෝ ව, සංස්දේශගහණිකෝ යාචයන්තමා පිතාමහයුගා, අක්බිත්තෝ අනුපක්කුවියෝ ජාතිවාදේන. යම්පි හව. කුටදන්තෝ උහතෝ සුජාතෝ මාතිතෝ ව පිතිතෝ ව, සංස්දේශගහණිකෝ යාචයන්තමා පිතාමහයුගා, අක්බිත්තෝ අනුපක්කුවියෝ ප්‍රාතිවාදේන. ඉම්නා පැංගේත න අරහති හව. කුටදන්තෝ සිමණු ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමිතු. සිමණෝ ත්වේව ගෝතමෝ අරහති හවන්ත. කුටදන්ත. දස්සනාය උපසංකමිතු.

හවත් කුටදන්තයන් වනාහී මව පාරශවයෙනුත් පිය පාරශවයෙනුත් යන දෙපාර්ශවයෙන් ම පිරිසිදු වූ සූජාත උපතක් ලද කෙනෙක් තෙව. සත් වෙති මේමුතු පරම්පරාවල් දක්වා ම පිරිසිදු කුල ප්‍රවේණියක් තියෙනවා තෙව. එනිසා ම කුලපාරිඹුද්ධිය මුල් කොට කිසිවෙකුගෙන් උපහාස ලබා නැ තෙව. ගැරහුම් ලබා නැ තෙව. ඉතින් හවත් කුටදන්තයන් මව පාරශවයෙනුත් පිය පාරශවයෙනුත් යන දෙපාර්ශවයෙන් ම පිරිසිදු වූ සූජාත උපතක් ලද කෙනෙක් යන යම් කරුණක් ඇද්ද, සත් වෙති මේමුතු පරම්පරාවල් දක්වා ම පිරිසිදු කුල ප්‍රවේණියක් තියෙනවා යන යම් කරුණක් ඇද්ද, එනිසා ම කුලපාරිඹුද්ධිය මුල් කොට කිසිවෙකුගෙන් උපහාස ලබා නැතිබවත්, ගැරහුම් ලබා නැතිබවත් යන යම් කරුණක් ඇද්ද, අන්න ඒ කාරණය තිසියි හවත් කුටදන්තයන් ගුමණ

ගෞතමයන්ට බැහැදුකින්ට යන එක සුදුසු තො වන්නේ. හැඳු ඇ ගුමණ ගෞතමයන් නම් හවත් කුටුන්තයන්ට බැහැදුකිමට එන එක සුදුසු යි.

හව. හි කුටුන්නෝ අච්චෝ මහදානෝ මහාභෝගෝ

එ වගේ ම හවත් කුටුන්තයන් වනාහී සැපසම්පතින් ආච්‍ය කෙනෙක් නෙව. මහා ධනවතෙක් නෙව. මහාභෝග ඇති කෙනෙක් නෙව

හව. හි කුටුන්නෝ අත්සායකෝ මත්තයරෝ, තිණ්ණ. වේදාන. පාරග සතිසණ්ඩිකෝමුහාන. සාක්බරප්පහේදාන. ඉතිහාසපණ්වමාන., පදකෝ, වෙයුකරණෝ, ලෝකායතමහාපූරිසලක්බණ්සු අනවයෝ

එ වගේම හවත් කුටුන්තයන් වනාහී වේද හදාරණ කෙනෙක් නෙව. මන්ත්‍රධාරී කෙනෙක් නෙව. ඉතිහාසය පස්වෙති කොට ඇති වේදසම්යාගත හාඡා ගාස්තුයන්හි නිපුණත්වයක් ඇති අක්ෂර ප්‍රහේද ගැන හසල බුද්ධිය ඇති තිවේද පාරප්‍රප්ත කෙනෙක් නෙව. වේදසම්යාගත පද පාඨ දන්නා කෙනෙක් නෙව. ව්‍යාකරණ දන්නා කෙනෙක් නෙව. ලෝකායත ගාස්තුයෙහි, මහාපුරුෂ ලක්ෂණ ගාස්තුයෙහි නිපුණ කෙනෙක් නෙව

හව. හි කුටුන්නෝ අහිරුපෝ දස්සනීයෝ පාසාදිකෝ පරමාය වණ්ණපොක්බරනාය සමන්නාගනෝ, බහ්මවණ්ණී බහ්මවවස්සී අක්බුද්දාවකාසෝ දස්සනාය

එ වගේම හවත් කුටුන්තයන් වනාහී ඉතා රුපවත් කෙනෙක් නෙව. සෞඛ්‍රු පෙනුමක් ඇති කෙනෙක් නෙව. දුටුවන් පහදින කෙනෙක් නෙව. උතුම් වර්ණ සෞන්දර්යයෙන් යුතු කෙනෙක් නෙව. රන්වන් පැහැ ඇති කෙනෙක් නෙව. බහ්මයා ගේ බදු ගරීරාලෝකය ඇති කෙනෙක් නෙව. දැකීමට පවා ඉඩකඩ අපහසුවෙන් ලැබිය යුතු කෙනෙක් නෙව

හව. හි කුටුන්නෝ සිලවා වුද්ධසිලි වුද්ධසිලෙන සමන්නාගනෝ

එ වගේ ම හවත් කුටුන්තයන් වනාහී සිල්වත් නෙව, වැඩුණු සිල් ඇති කෙනෙක් නෙව. වැඩුණු සිලයෙන් සමන්විත කෙනෙක් නෙව

හව. හි කුටුදන්තොශ කළුයාණවාවෝ කළුයාණවාක්තරණෝ, පෝරියාචාචාය සමන්නාගතොශ විස්සවියාය අන්ලගලාය අත්ථස්ස වින්දුපත්තියා

ඒ වගේ ම හවත් කුටුදන්තයන් වනාහි මිහිරි වවන ඇති කෙනෙක් තෙව. මිහිරි ලෙස කරුණු විග්‍රහ කරන කෙනෙක් තෙව. ශිෂ්ටසම්පන්න වවන ඇති කෙනෙක් තෙව. නො විසුරුණු වවන ඇති කෙනෙක් තෙව. පැහැදිලි වවන ඇති කෙනෙක් තෙව. අරුත් මතු කොට කථා කරන කෙනෙක් තෙව
.....

හව. හි කුටුදන්තොශ බහුන්න. ආවරියපාවරියෝ, තීණ් මාණවකසතානි මන්තො වාවේති. බහු බෝ පන තාතාදිසා තාතාජනපදා මාණවකා ආගවිෂන්ති හෝතොශ කුටුදන්තස්ස සන්තිකේ මන්තන්ලිකා මන්තො අධිසිතුකාමා

ඒ වගේ ම හවත් කුටුදන්තයන් වනාහි බොහෝ දෙනාට ආචාරය ප්‍රාචාරය වූ කෙනෙක් තෙව. බාහ්මණ මාණවකයන් තුන් සියයකට වේදය උගන්වන කෙනෙක් තෙව. හවත් කුටුදන්තයන් සම්පයෙහි වේද හදාරණු කැමැති, එහි ප්‍රයෝගන ඇති මාණවකයින් තාතාදිසාවලින්, තාතා ජනපදවලින් බොහෝ සෙයින් එනවා තෙව

හව. හි කුටුදන්තොශ ජීණෙනෝ වුද්ධෝ මහල්ලකොශ අද්ධගතොශ වයෝ අනුප්පත්තොශ. සමණෝ ගෝතමෝ තරුණෙනෝ වේව තරුණපබ්බත්තොශ ව

ඒ වගේ ම හවත් කුටුදන්තයන් වනාහි වයෝවද්ධ කෙනෙක් තෙව. මහජ කෙනෙක් තෙව. පිළිවෙළින් වයසට පත්වූ කෙනෙක් තෙව. නමුන් ගුමණ ගොතමයන් තරුණයි නො. ඒ වගේ ම තරුණ පැවැද්දෙක් නො

හව. හි කුටුදන්තොශ රංශ්ංකේ මාගධස්ස සේනියස්ස බිම්බිසාරස්ස සත්තතොශ ගරුකතොශ මානිතොශ පූජ්‍යතොශ අපවිතොශ

ඒ වගේ ම හවත් කුටුදන්තයන් වනාහි මගධිඹවර සේනිය බිම්බිසාර නිරිඳුන්ගත් සත්කාර ලැබූ කෙනෙක් තෙව. ගොරව ලැබූ කෙනෙක් තෙව. බුහුමන් ලැබූ කෙනෙක් තෙව. පිදුම් ලැබූ කෙනෙක් තෙව. යටහත් පැවැතුම් ලැබූ කෙනෙක් තෙව

හව. හි කුටදන්තේ බාහ්මණස්ස පොක්බරසාතිස්ස සක්කතොශ ගරුකතේ මානිතේ පූත්‍රීතේ අපවිතේ

එ වගේ ම හවත් කුටදන්තයන් වතාහි පොක්බරසාති බාහ්මණතුමාගෙන් සත්කාර ලැබූ කෙනෙක් තෙව. ගෞරව ලැබූ කෙනෙක් තෙව. බුහුමන් ලැබූ කෙනෙක් තෙව. පිදුම් ලැබූ කෙනෙක් තෙව. යටහත් පැවැතුම් ලැබූ කෙනෙක් තෙව

හව. හි කුටදන්තේ බාණුමත. අත්කධාවසති සත්තුස්සිද. සතිණකටයේදක. සධන්දු. රාජ්‍යාග්‍රා. රජ්‍යාදාය. බ්‍රහ්මදෙශ්‍ය. යම්පි හව. කුටදන්තේ බාණුමත. අත්කධාවසති සත්තුස්සිද. සතිණකටයේදක. සධන්දු. රාජ්‍යාග්‍රා. රජ්‍යාදු මාගධින සේනියේන බ්‍රහ්මදෙශ්‍යාරේන දින්න. රාජදාය. බ්‍රහ්මදෙශ්‍ය. යම්පි පැගේන පැගේන න අරහති හව. කුටදන්තේ සමණ. ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමිතු. සමණේ ත්වේව ගෝතමේ අරහති හවත්ත. කුටදන්ත. දස්සනාය උපසංකමිතුති.

එ වගේ ම හවත් කුටදන්තයන් වතාහි මගධෙශවර සේනිය බ්‍රහ්මදෙශ්‍යාර තිරිදුන් විසින් දෙන ලද රාජ දායාදය වූ ග්‍රේෂ්ච ත්‍යාගය වූ රාජපරිහෝග වූ බොහෝ ජනය ගැවසී සිරින, තණ දර දිය ආදියෙන් පිරි, ධාත්‍යයෙන් පිරි බාණුමත ගමෙහි (ප්‍රධානව) වසන කෙනෙක් තෙව. එ වගේ ම හවත් කුටදන්තයන් මගධෙශවර සේනිය බ්‍රහ්මදෙශ්‍යාර තිරිදුන් විසින් දෙන ලද රාජ දායාදය වූ ග්‍රේෂ්ච ත්‍යාගය වූ රාජපරිහෝග වූ බොහෝ ජනය ගැවසී සිරින, තණ දර දිය ආදියෙන් පිරි, ධාත්‍යයෙන් පිරි බාණුමත ගමෙහි (ප්‍රධානව) වාසය කරනවා යන යම් කරුණක් ඇදේ, මෙන්න මේ කරුණ තිසයි හවත් කුටදන්තයන් ගෝතමයන්ට බැහැදිකින්ට යන එක පූදුසු නො වන්නේ. නැඟැයි ගෝතම ගෝතමයන් නම් හවත් කුටදන්තයන්ට බැහැදිකින්ට එන එක පූදුසු යි.”

7. එව. වුත්තේ කුටදන්තේ බාහ්මණේ තේ බාහ්මණේ එතැවේව: “නේ හි හෝ මමපි පූණාථ, යථා මයමේව අරහාම ත. හවත්ත. ගෝතම. දස්සනාය උපසංකමිතු. නත්වේව අරහති සේ හව. ගෝතමේ අමහාක. දස්සනාය උපසංකමිතු.

මෙසේ පැවැසු විට කුටදන්ත බාහ්මණයා ඒ බාහ්මණවරුන්ට මෙහෙම කිවවා. “එසේ වී නම් හවත්ති, එ හවත් ගෝතමයන් වහන්සේව බැහැදිකින්ට

යැම අපට කොයිතරම් සුදුසුදු යන වගටත්, ඒ වගේ ම ඒ හවත් ගොතමයන් වහන්සේ වැනි උතුමෙක් අපව දකින්ට පැමිණීම උත්වහන්සේ ගේ තත්වයට සුදුසු තැනි වගටත් කියවෙන මගේ වචනය ද අසුළු මැතැව.

“සමණෝ බව හෝ ගොතමෝ උහතෝ සුජාතෝ මාතිතෝ ව පිතිතෝ ව, සංසුද්ධගහණිතෝ යාච සත්තමා පිතාමහයා, අක්බිත්තෝ අනුපක්කුවියෝ ජාතිවාදේන. යම්පි හෝ සමණෝ ගොතමෝ උහතෝ සුජාතෝ මාතිතෝ ව පිතිතෝ ව, සංසුද්ධගහණිතෝ යාච සත්තමා පිතාමහයා, අක්බිත්තෝ අනුපක්කුවියෝ ජාතිවාදේන. ඉම්නා පංගේන න අරහති සේ හවි. ගොතමෝ අම්හාකං දස්සනාය උපසංකමිතු. අථ රෝ මයමේව අරහාම තං හවත්තං ගොතමං දස්සනාය උපසංකමිතු.

ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ ද මව පාරශවයෙනුත් පිය පාරශවයෙනුත් යන දෙපාර්ශවයෙන් ම පිරිසිදු වූ සුජාත උපතක් ලද කෙනෙක්. සත් වෙති මීමුනු පරමිපරාවල් දක්වාම පිරිසිදු කුල ප්‍රවේණියක් තියෙනවා. එනිසා ම කුලපාරිගුද්ධිය මුල් කොට කිසිවෙකුගෙන් උපහාස ලබා තැ. ගැරහුම් ලබා තැ. ඉතින් හවත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ මව පාරශවයෙනුත් පිය පාරශවයෙනුත් යන දෙපාර්ශවයෙන් ම පිරිසිදු වූ සුජාත උපතක් ලද කෙනෙක් යන යම් කරුණක් ඇද්ද, සත් වෙති මීමුනු පරමිපරාවල් දක්වා ම පිරිසිදු කුල ප්‍රවේණියක් තියෙනවා යන යම් කරුණක් ඇද්ද, එනිසා ම කුලපාරිගුද්ධිය මුල් කොට කිසිවෙකුගෙන් උපහාස ලබා තැනිබවත්, ගැරහුම් ලබා තැනිබවත් යන යම් කරුණක් ඇද්ද, අන්න ඒ කාරණය මත ඒ හවත් ගොතමයන් වහන්සේ වැනි උතුමෙක් අපව දකින්ට පැමිණීම උත්වහන්සේ ගේ තත්වයට සුදුසු තැනි ම සි. එනිසා ගුමණ හවත් ගොතමයන් වහන්සේව බැහැදින්ට යැම අපට ම සි සුදුසු.

සමණෝ බව හෝ ගොතමෝ මහත්තං කුතිසංසං වහාය පබ්බෑතිතෝ

.....

එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ මහත් කුතිපිරිසක් අන්හැර දමා උතුම් පැවැතිබව ලැබූ කෙනෙක් තෙව

සමණෝ බව හෝ ගොතමෝ පහුත. හිරණ්ය සුවණ්ණ. වහාය පබ්බෑතිතෝ හුමිගෙනස්ව වෙහාසවියස්ව

එම වගේ ම හවත් ගුමුණ ගෞතමයන් වහන්සේ පොලොවට අයත් වූත්, පොලොවෙන් උඩ තිබෙන්නා වූත් බොහෝ රන් රිදී ආදි වස්තුව අත්හැර දමා උතුම් පැවිදිබව ලැබූ කෙනෙක් නොව

සමණෝ බවි හෝ ගෝතමෝ දහරෝ ව සමානෝ යුවා සූසු කාලකේසේ හදේන යොබැනේන සමන්නාගතෝ පයිමෙන වයසා අගාරස්මා අනගාරය පබෑජිතෝ

එම වගේ ම හවත් ගුමුණ ගෞතමයන් වහන්සේ ඉතා තරුණ වූ යොවන කාලයේදී ම මනා කඟ කෙසේ ඇති භදු වූ යොවුන් වියෙහි සිරිය දී ම තීවිතයෙහි ප්‍රථම වයසේදී ගිහිගෙයින් නික්ම අනගාරකව උතුම් පැවිදිබව ලැබූ කෙනෙක් නොව

සමණෝ බවි හෝ ගෝතමෝ අකාමකාන මානාපිතුන්න අස්සුම්බාන රුදුන්තාන කේසමස්සු වහාරෙන්වා කාසායානි වත්රානි අව්‍යාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරය පබෑජිතෝ

එම වගේ ම හවත් ගුමුණ ගෞතමයන් වහන්සේ තමන් ගේ රාජවංශික දෙමාපියන් අකුමැත්තතේන් කළුල් වැකුණු මුහුණින් හඩුදී ම කෙසේ රුවුල් බා කසාවත් පොරොවා ගෙන ගිහිගෙයින් නික්ම අනගාරකව උතුම් පැවිදිබව ලැබූ කෙනෙක් නොව

සමණෝ බවි හෝ ගෝතමෝ අහිරුපෝ දස්සනීයෝ පාසාදිකෝ පරමායවණ්ඩපොක්බරතාය සමන්නාගතෝ බුහුමවණ්ඩී බුහුමවචිසී අක්බුද්ධාවකාසේ දස්සනාය

එම වගේ ම හවත් ගුමුණ ගෞතමයන් වහන්සේ ද ඉතා රුපවත් කෙනෙක් නොව. සොදුරු පෙනුමක් ඇති කෙනෙක් නොව. දුටුවන් පහදින කෙනෙක් නොව. උතුම් වරණ සොන්දර්යයෙන් යුතු කෙනෙක් නොව. රන්වන් පැහැ ඇති කෙනෙක් නොව. බුහුමයා ගේ බලු ගරීරාලෝකය ඇති කෙනෙක් නොව. දැකීමට පවා ඉඩකඩ අපහසුවෙන් ලැබිය යුතු කෙනෙක් නොව

සමණෝ බවි හෝ ගෝතමෝ සිලවා අරියසීල් කුසලසීල් කුසලසීල්න සමන්නාගතෝ

එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ ආර්ය වූ සිල් ඇති කෙනෙක් තෙව, කුසල සිල් ඇති කෙනෙක් තෙව. කුසල සීලයෙන් පමන්වීත කෙනෙක් තෙව

සමණෝ බව හෝ ගෝතමෝ කලුෂණවාවෝ කලුෂණවාක්කරණෝ පෝරියා වාචාය සමන්නාගතෝ විස්සවියාය අන්ලගලාය අත්ථස්ස විශ්ද්‍යුපතියා

එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ ද මිහිර වවත ඇති කෙනෙක් තෙව. මිහිර ලෙස කරුණු විගුහ කරන කෙනෙක් තෙව. ශිෂ්ටසම්පන්න වවත ඇති කෙනෙක් තෙව. නො විසුරුණු වවත ඇති කෙනෙක් තෙව. පැහැදිලි වවත ඇති කෙනෙක් තෙව. අරුත් මතු කොට කථා කරන කෙනෙක් තෙව

සමණෝ බව හෝ ගෝතමෝ බහුන්න ආවරියපාවරියෝ

එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ ද බොහෝ ජනයා හට ආචාරය ප්‍රාචාරය වූ කෙනෙක් තෙව

සමණෝ බව හෝ ගෝතමෝ බිණකාමරාගෝ විගතවාපල්ලෝ

එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ කාමරාගය ක්ෂය කළ කෙනෙක් තෙව. වපලබව බැහැර කළ කෙනෙක් තෙව

සමණෝ බව හෝ ගෝතමෝ කම්මවාදී කිරියවාදී අපාපුරෙක්බාරෝ බහ්මද්‍යය පතාය

එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ කරමවාදී ත්‍රියාවාදී උත්තමයෙක් තෙව. ග්‍රෑෂ්ය වූ දෙයම පෙරවු කොට ඇති කෙනෙක් තෙව. උතුම බාහ්මණ පිරිසටන් අවශේෂ ප්‍රජාවටන් තායකත්වය දරන කෙනෙක් තෙව

සමණෝ බව හෝ ගෝතමෝ උච්ච කුලා පත්‍රියෙන් අසම්භින්න බන්තිය කුලා

එම වගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ සම්පේද තො වූ පිරිසිදු රාජවංශීක කුල ප්‍රවේණි ඇති උසස් ම වංශයෙන් පැවිදි වූ කෙනෙක් තෙව
.....

සමණෝ බව හෝ ගෝතමෝ අච්චා කුලා ප්‍රබජනෝ මහද්ධනා මහාහෝගා

එම වගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ ආස්ස වූ මහාධන ඇති මහාහෝග ඇති කුලවත් වංශයෙන් පැවිදි වූ කෙනෙක් තෙව

සමණ් බව හෝ ගෝතම් තිරෝරවිධා තිරෝෂනපදා සම්පූවිෂ්තු ආගවිෂ්තන්ති

එම වගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ වෙත පිටරවවලින් ද පිට ජනපදවලින් ද ප්‍රශ්න විසඳා ගැනීමට බොහෝ පිරිස් පැමිණෙනවා තෙව
.....

සමණ් බව හෝ ගෝතම් අන්කානි දේවතාසහස්සානි පාණේහි සරණ් ගොනි

එම වගේ ම අන්ක වූ දහස් සංඛ්‍යාත දේවිවරුන් හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේව දිවිහිමියෙන් සරණ ගිහින් තිබෙනවා තෙව

සමණ් බව හෝ ගෝතම් එව්. කලුෂණෝ කිත්තිසද්දේ අඩුග්ගෙනෝ ඉතිපි සේ හගවා අරහ. සම්මාසම්බුද්ධේ විෂ්ජාවරණ සම්පන්නෝ සුගෙනෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසයම්මසාරලී සත්ථා දේවමනුස්සාන. බුද්ධේ හගවානි

එම වගේ ම හවත් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ පිළිබඳ ව මේ ආකාර වූ කලුෂණ කිරීති සෝජාවක් පැනිර ගිහින් තිබෙනවා තෙව. “එම හාගාවතුන් වහන්සේ මේ මේ කරුණින් අරහත් වන සේක! සම්මාසම්බුද්ධ වන සේක! විෂ්ජාවරණසම්පන්න වන සේක! සුගත වන සේක! ලෝකවිදු වන සේක! අනුත්තර පුරිසදුම් සාරලී වන සේක! සත්ථා දේවමනුස්සාන. වන සේක! බුද්ධ වන සේක! හගවා වන සේක!” කියල

සමණෝ බවි හෝ ගෝතමෝ ද්වත්ති සමහාපුරිසලක්බණෝ හි
සමන්තාගතෝ

එ වගේ ම හවත් ගුමුණ ගෞතමයන් වහන්සේ මහාපුරුෂ ලක්ෂණ
තිස්දෙකකින් සමන්විත වූ කෙනෙක් තෙව

සමණෝ බවි හෝ ගෝතමෝ එහිසාගතවාදී සබලෝ සමමෝදකෝ
අඩභාකුවිකෝ උත්තානමුවෝ පුබිභභාසි

එ වගේ ම හවත් ගුමුණ ගෞතමයන් වහන්සේ තමන් වෙත පැමිණෙන
පිරිසට ඉතා සුහද ලෙස “එන්න ඔබේ පැමිණීම සාදරයෙන් පිළිගනිමු”
කියමින් පිළිගන්නා කෙනෙකි. මිහිරි වචන කථා කරන කෙනෙකි. පිළිසඳර
කථාවහි ඉතා දක්ෂ කෙනෙකි. කවර කරුණකටවත් ඇහිබුම හකුල්වා තො
බලන කෙනෙකි. විනැම කෙනෙක් දෙස ප්‍රියකිලි ලෙස මූහුණ මසවා කෙලින්
බලන කෙනෙකි. පැමිණී පිරිසට පලමුවෙන් ම කථාබස් කරන කෙනෙකි
.....

සමණෝ බවි හෝ ගෝතමෝ වතුන්න පරිසාත සක්තතෝ ගරුකතෝ
මානිතෝ ප්‍රාතිතෝ අපවිතෝ

එ වගේ ම හවත් ගුමුණ ගෞතමයන් වහන්සේ හික්ෂු හික්ෂුණී උපාසක
උපාසිකා යන සිව්වණක් පිරිසෙන් සත්කාර ලැබූ කෙනෙකි. ගෞරව ලැබූ
කෙනෙකි. බුහුමන් ලැබූ කෙනෙකි. පිදුම් ලැබූ කෙනෙකි. යටහන් පැවැතුම්
ලැබූ කෙනෙකි

සමණෝ බවි හෝ ගෝතමේ බහුදේශ්වා ව මත්ස්සා ව අහිප්පසන්නා
.....

එ වගේ ම හවත් ගුමුණ ගෞතමයන් වහන්සේ කෙරෙහි බොහෝ
දෙවිවරුන්, බොහෝ මිනිසුනුන් අතිශයින් ම පැහැදිලෙන් යුත්තයි තෙව
.....

සමණෝ බවි හෝ ගෝතමෝ යස්මී ගාමේ වා නිගමේ වා පටිචත්,
න තස්මී ගාමේ වා නිගමේ වා අමතුස්සා මත්ස්සේ විහෙයෙන්නි

එ වගේ ම හවත් ගුමුණ ගෞතමයන් වහන්සේ යම් ගමක වේවා, තියමිගමක වේවා, වැඩසිටිනවා නම් එගමෙවත්, තියමිගමෙවත් අමුණුඡ්‍යයන් මිනිසුන් හට කිසි පිඩාවක් කරන්නේ නෑ

සමණෝ බව හෝ ගෝතමෝ සංසි ගණී ගණාවරියෝ පුළුතින්පකරාත. අශ්‍රමක්බායති. යථා බෝ පන හෝ එක්ස්. සමණබාහුමණාන. යථා වාතයා වා යසෝ සමුදාගච්චති න හේව. සමණස්ස ගෝතමස්ස යසෝ සමුදාගතෝ. අථ බෝ අනුත්තරාය විෂ්ජාවරණසම්පදාය සමණස්ස ගෝතමස්ස යසෝ සමුදාගතෝ

එ වගේ ම හවත් ගුමුණ ගෞතමයන් වහන්සේ මහා පිරිස් සහිත යි. විශාල පිරිස්වලට ආවාර්ය වශයෙන් සිටින්නේ. එ වගේ ම බොහෝ ආගමික නායකයන් අතරින් උන්වහන්සේ තමයි අග වන්නේ. හවත්ති, ඇතැම් ගුමුණ බාහුමණයන් ගේ කිර්තිරාවය තියෙන්නේ ඔවුන් ගේ යම් යම් ව්‍යත සමාදන් වීම ආදි බාහිර දේ මුල් කර ගෙනයි. තමුත් ගුමුණ ගෞතමයන් වහන්සේ ගේ කිර්තිය පැතිරිලා තියෙන්නේ එවත් කරුණක් දෙකක් මුල් කර ගෙන තොවී. සැබුවින් ම අනුත්තර වූ (අවබෝධ කුණුය නම් වූ විද්‍යාවෙනුත් රීට අනුකූල හැසිරීම නම් වූ වරණයෙනුත් යන) විෂ්ජාවරණ සම්පන්න ගුණයන් ම යි ගුමුණ ගෞතමයන් වහන්සේ ගේ කිර්තිරාවය පැතිරී තියෙන්නේ

සමණ. බව හෝ ගෝතම. රාජා මාගධේ සේනියෝ බිම්බිසාරෝ සපුත්තෝ සහරියෝ සපරිසෝ සාමවිවෝ පාණේහි සරණ. ගතෝ. සමණ. බව හෝ ගෝතම. රාජා පසේනාදී කෝසලෝ සපුත්තෝ සහරියෝ සපරිසෝ සාමවිවෝ පාණේහි සරණ. ගතෝ. සමණ. බව හෝ ගෝතම. බාහුමණෝ පොක්බරසාති සපුත්තෝ සහරියෝ සපරිසෝ සාමවිවෝ පාණේහි සරණ. ගතෝ. සමණෝ බව හෝ ගෝතමෝ රක්ෂේක් මාගධස්ස සේනියස්ස බිම්බිසාරස්ස සක්කතෝ ගරුකතෝ මානිතෝ පුළුත්තෝ අපවිතෝ. සමණෝ බව හෝ ගෝතමෝ රක්ෂේක් පසේනාදිස්ස කෝසලස්ස සක්කතෝ ගරුකතෝ මානිතෝ පුළුත්තෝ අපවිතෝ. සමණෝ බව හෝ ගෝතමෝ බාහුමණස්ස පොක්බරසාතිස්ස සක්කතෝ ගරුකතෝ මානිතෝ පුළුත්තෝ අපවිතා.

එ වගේ ම මගධේවර සේනිය බිම්බිසාර තිරිදාණන් සිය දරුවනුත් හා එකව, බිරින්දැවරුන් හා එකව, පිරිස් හා එකව, ඇමැතිවරුන් හා එකව හවත් ගුමුණ ගෞතමයන් වහන්සේ දිවිහිමියෙන් සරණ හිහිල්ලයි ඉන්නේ.

එ වගේ ම පසේනදී කෝසල නිරිදාණන් සිය දරුවනුත් හා එක්ව, බිරින්දැවරුන් හා එක්ව, පිරිස් හා එක්ව, ඇමැතිවරුන් හා එක්ව හවත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේව දිවිහිමියෙන් සරණ ගිහිල්ලයි ඉන්නේ. එ වගේ ම පොක්බරසාත් බාහුමණතුමා සිය දරුවනුත් හා එක්ව, බිරින්දැවරුන් හා එක්ව, පිරිස් හා එක්ව, ඇමැතිවරුන් හා එක්ව හවත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේව දිවිහිමියෙන් සරණ ගිහිල්ලයි ඉන්නේ. එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ මගධිග්වර සේනිය බිම්බිසාර නිරිදාණන් ගෙන් සත්කාර ලැබූ කෙනෙකි. ගොරව ලැබූ කෙනෙකි. බුහුමන් ලැබූ කෙනෙකි. පිදුම් ලැබූ කෙනෙකි. යටහන් පැවැතුම් ලැබූ කෙනෙකි. එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ පසේනදී කෝසල නිරිදාණන් ගෙන් සත්කාර ලැබූ කෙනෙකි. ගොරව ලැබූ කෙනෙකි. බුහුමන් ලැබූ කෙනෙකි. පිදුම් ලැබූ කෙනෙකි. යටහන් පැවැතුම් ලැබූ කෙනෙකි. එ වගේ ම හවත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ පොක්බරසාත් බාහුමණතුමා ගෙන් සත්කාර ලැබූ කෙනෙකි. ගොරව ලැබූ කෙනෙකි. බුහුමන් ලැබූ කෙනෙකි. පිදුම් ලැබූ කෙනෙකි. යටහන් පැවැතුම් ලැබූ කෙනෙකි.

සමණෝ බව හෝ ගෝතමෝ බාණුමත. අනුප්පත්තෝ බාණුමතේ විහරති අම්බලට්ධිකායා. යෝ රෝ පන කේවී සමණා වා බාහුමණා වා අම්හාක. ගාමක්බෙන්ත. ආගච්චන්ති, අතිලි නෝ තෝ හොත්ති. අතිලි රෝ පනමහේහි සක්කාත්තබා ගරුකාත්තබා මානේත්තබා පූජේත්තබා අපවේතතබා. යමිලි භෝ සමණෝ ගෝතමෝ බාණුමත. අනුප්පත්තෝ බාණුමතේ විහරති අම්බලට්ධිකායා. අතිලිම්හාක. සමණෝ ගෝතමෝ. අතිලි රෝ පනමහේහි සක්කාත්තබාබෝ ගරුකාත්තබාබෝ මානේත්තබාබෝ පූජේත්තබාබෝ අපවේතතබාබෝ.

එ හවත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ බාණුමත ගමේ අම්බලට්ධිකාවේ වැඩසිටිනවා. ඉතින් යම් කිසි ගුමණවරුන් වේවා බාහුමණවරුන් වේවා අප ගේ ගම් කෙතට සම්ප්‍රාප්ත වෙනවා තම් ඔවුන් අපට ආගන්තුක පිරිසකි. අප විසින් එ ආගන්තුක පිරිසට සත්කාර කළ යුතු යි. ගරු කළ යුතු යි. පිදිය යුතු යි. යටහන් පැවතුම් දැක්විය යුතු යි. යම් හෙයකින් ගුමණ හවත් ගොතමයන් වහන්සේ බාණුමතයට වැඩම කරලා, බාණුමත ගමෙහි අම්බලට්ධිකාවහි වැඩ සිටිනවා ද, එ ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ අප ගේ ආගන්තුකයෙක් ම යි. ඉතින් අප විසින් ආගන්තුක වූ උන්වහන්සේට සත්කාර කළ යුතු යි. ගරු කළ යුතු යි. පිදිය යුතු යි. යටහන් පැවතුම් දැක්විය යුතු යි.

ඉම්නාපංගේන නාරහති සෝ හව්. ගෝතමෝ අමහාකං දස්සනාය උපසංකමිතු. අඟ බෝ මයමේව අරහාම තං හවන්තං ගෝතමං දස්සනාය උපසංකමිතු.

මත්ත ඔය කාරණයේ දිත් ඒ හවත් ගොතමයන් වහන්සේ වැනි උතුමෙක් අපව දකින්ට පැමිණීම උත්වහන්සේ ගේ තත්වයට සුදුසු තැහැ මයි. එනිසා ගුමණ හවත් ගොතමයන් වහන්සේව බැහැදකින්ට යැම අපට ම යි සුදුසු.

එක්තකේ බෝ අහ. ගෝ තස්ස ගෝතො ගෝතමස්ස වණ්ණේ පරියාපුණාමි. නො ව බෝ සෝ හව්. ගෝතමෝ එක්තකවණ්ණේ. අපරිමාණවණ්ණේ හි සෝ හව්. ගෝතමෝති.

හවත්ති, ඒ හවත් ගොතමයන් වහන්සේ ගේ ගුණය පිළිබඳ ව මා දන්නේ ඔව්වර යි. නමුත් ඒ හවත් ගොතමයන් වහන්සේ නම්, ගුණ ඔව්වරක් පමණක් තිබෙන උත්තමයෙක් නොවේයි. ඒ හවත් ගොතමයන් වහන්සේ ප්‍රමාණ කළ නො හැකි වූ ගුණ සම්පත්වලින් යුත්ත යි.

8. ඒවා වූත්තේ තේ බාහ්මණා කුටුන්ත. බාහ්මණා. එකදවෝවූ: “යථා බෝ හව්. කුටුන්තේ සමණස්ස ගෝතමස්ස වණ්ණේ භාසති ඉතො වේප සෝ හව්. ගෝතමෝ යෝජනසතේ විහරති, අලමේව සද්ධිත කුලපුත්තේන දස්සනාය උපසංකමිතු. අපි පුවංසේනාපි. තෙන හි ගෝ සබැනීව මය. සමණ. ගෝතමං දස්සනාය උපසංකමිස්සාමා”ති.

මෙසේ පැවසු විට ඒ බාහ්මණවරු කුටුන්ත බාහ්මණයාට මෙහෙම කිවිවා. “හවත් කුටුන්තන් ගුමණ ගොතමයන් ගේ ගුණයන් යම් ආකාරයකින් පැවසුවා නම්, ඒ ආකාරයෙන් යුතු ගුණ ඇති ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ යොදුන් සියයක් එහිටින් වාසය කළත් සැදුහැවත් කුලපුතුයෙක් විසින් මග වියදම් ද රගෙන උත්වහන්සේව බැහැදකින්ට යැම සුදුසු දෙයක් ම යි. එහෙමනම් අපි හැමෝම ගුමණ හවත් ගොතමයන් වහන්සේව බැහැ දකින්ට යමු.”

9. අඟ බෝ කුටුන්තේ බාහ්මණේ මහනා බාහ්මණගණෙන සඳුදී. යේන අම්බලටයිකා යේන හගවා තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා හගවතා

සද්ධී. සම්මෝද්ධී. සම්මෝදනීය. කථ. සාරාණීය. විතිසාරෙන්වා එකමන්ත. නිසිදී. බාණුමතිකාපි බෝ බාහුමණගහපතිකා අප්පේකවිවේ හගවන්ත. අහිවාදෙන්වා එකමන්ත. නිසිදී.පූ. අප්පේකවිවේ හගවතා සද්ධී. සම්මෝද්ධී. සම්මෝදනීය. කථ. සාරාණීය. විතිසාරෙන්වා එකමන්ත. නිසිදී.පූ. අප්පේකවිවේ යේන හගවා තේනක්සුලි. පණාමෙන්වා එකමන්ත. නිසිදී.පූ. අප්පේකවිවේ නාමගොන්ත. සාවෙන්වා එකමන්ත. නිසිදී.පූ. අප්පේකවිවේ තුන්හිහුතා එකමන්ත. නිසිදී.පූ.

ඉතින් කුටුදන්ත බාහුමණයා මහත් වූ බාහුමණ පිරිසත් සමග අම්බලටියිකාවේ හාගාවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණ හාගාවතුන් වහන්සේ සමග සතුවු වූණා. සතුවුවිය යුතු පිළිසදර කථාබහ අවසන් කොට එකත්පස්ව වාචිවූණා. බාණුමතිකා ගම්වැසි බාහුමණ ගහපතියන්ගෙන් ඇතුම් උදවිය හාගාවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාචි වූණා. සමහරුන් හාගාවතුන් වහන්සේ සමග සතුවු වූණා. සතුවුවිය යුතු පිළිසදර කථාබහ අවසන් කොට එකත්පස්ව වාචිවූණා. තවත් සමහරුන් හාගාවතුන් වහන්සේට ඇදිලි බැඳ ආවාර කොට එකත්පස්ව වාචි වූණා. සමහර උදවිය තම තමන් ගේ තම්ගාත් පවසලා එකත්පස්ව වාචිවූණා. තවත් සමහරුන් නිශ්චෙනිදව එකත්පස්ව වාචිවූණා.

10. එකමන්ත. නිසින්නො බෝ කුටුදන්නො බාහුමණේ හගවන්ත. එතද්වේර්ව: “පූත. මෙත. හෝ ගෝතම සමණෝර් ගෝතමෝ තිවිධ. යක්කස්සම්පද. සෝළසපරික්බාර. ජාතාතිති. න බෝ පනාහ. ජාතාම් තිවිධ. යක්කස්සම්පද. සෝළසපරික්බාර. ඉව්හාම් වාහ. මහායක්කං. යත්තු. සාඩ මේ හව්. ගෝතමෝ තිවිධ. යක්කස්සම්පද. සෝළසපරික්බාර. දේසේතු”ති.

10. එකත්පස්ව පුන් කුටුදන්ත බාහුමණයා හාගාවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ග්‍රමණ ගොතමයන් වහන්සේ තිවිධ වූ යාග සම්පත් ගැනත්, යාගයට උවමනා දහසය ආකාර පිරිකර ගැනත් දන්නා සේකු යි ම. අහල තියෙනවා. ඒ වූණාට ම. තිවිධ වූ යාග සම්පත් ගැනත්, යාගයට උවමනා දහසය ආකාර පිරිකර ගැනත් දන්නේ නෑ. මමන් මහා යාගයක් කරන්ට කැමැති යි. ග්‍රමණ ගොතමයන් වහන්සේ මා හට තිවිධ වූ යාග සම්පත් ගැනත්, යාගයට උවමනා දහසය ආකාර පිරිකර ගැනත් දේගොනා කරන සේක්වා.”

“නේන හි බ්‍රාහ්මණ සූතෝහි සාමුක. මනසිකරෝහි හාසිස්සාමි”නි. ඒවා හෝ’ති බෝ කුටුන්තේ බ්‍රාහ්මණෝ හගවතේ පවිචස්සෝයි. හගවා ඒකදවෝව:

“එහෙමනම පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, සුවන් යොමා අසන්න. හොඳින් තුවණින් මෙනෙහි කරන්න. ම. කියා දෙන්තම්.” “එසේ ය හවත,” කියල කුටුන්ත බ්‍රාහ්මණයා හාගාවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. හාගාවතුන් වහන්සේ මෙය වදාලා.

11. “හුතපුබිඛ. බ්‍රාහ්මණ රාජා මහාචිත්තෙක් නාම අහෝයි, අචියෝ මහද්ධනෝ මහාහෝගෝ පහුතතාතරුපරජනෝ පහුතවිත්තුපකරණෝ පහුතඩනඩක්කේ පරිපුණ්ණකෝසකොට්ඨාගාරෝ. අථ බෝ බ්‍රාහ්මණ රක්කේ මහාචිතස්ස රහෝගතස්ස පටිසල්ලීනස්ස ඒවා. වෙතසේ පරිවිතක්කෝ උදපාදි: “අධිගතා බෝ මේ විපුලා මානුසකා හෝගා. මහන්ත. පයවිමණ්ඩල. අහිච්ඡය අත්කධාවසාමි. යන්තුනාහ. මහායක්ක්ද. යෝගෝ, ය. මම්ස්ස දිසරන්ත. හිතාය සූබායා”නි.

11. “පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, මේක ඉස්සර සිදු වූණ දෙයක්. මහාචිත කියල රජ කෙනෙක් හිටියා. ඔහු සම්පත්වලින් ආස්‍ය කෙනෙක්. මහා දනවත්, මහා හෝග තිබුණා. බොහෝ රන්රිදී තිබුණා. බොහෝ වස්තු උපකරණ තිබුණා. බොහෝ දනධානා තිබුණා. ගබඩාවල් අවුකොටු පුරවලා තිබුණා. ඉතින් පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, මහාචිත රෑතුරුවන්ට තුදෙකළා විවේකයෙන් ඉන්න අවස්ථාවක මෙවැනි කළුපතනාවක් සිතේ ඇති වූණා. මට මිනිස් ලෝකයෙහි තිබෙන මහත් හෝගසම්පත් ලැබේ තියෙනවා. මේ සා විගාල පෘථිවී මණ්ඩලය දිනා ගෙන ම. අධිපති වෙලා ඉන්නවා. ඉතින් මාත් මහායාගයක් කළොත් ඒක මට බොහෝ කළක් හිතසුව පවතිවි” කියල.

අථ බෝ බ්‍රාහ්මණ රාජා මහාචිත්තෙක් පූරෝහිත. බ්‍රාහ්මණ. ආමන්තෙත්වා ඒකදවෝව: “ඉඩ මය්හ. බ්‍රාහ්මණ රහෝගතස්ස පටිසල්ලීනස්ස ඒවා. වෙතසේ පරිවිතක්කෝ උදපාදි: “අධිගතා බෝ මේ විපුලා මානුසකා හෝගා. මහන්ත. පයවිමණ්ඩල. අහිච්ඡය අත්කධාවසාමි. යන්තුනාහ. මහායක්ක්ද. යෝගෝ, ය. මම්ස්ස දිසරන්ත. හිතාය සූබායා”නි. ඉවිජාමහ. බ්‍රාහ්මණ මහායක්ක්ද. යැනු. අනුසාසන ම. හවා, ය. මමස්ස දිසරන්ත. හිතාය සූබායා”නි.

පින්වත් බාහ්මණය, රීට පස්සේ මහාචිත රජ්පුරුවේ පුරෝහිත බාහ්මණයා අමතා මෙහෙම කිවිවා. “එමබා බාහ්මණය, තු දෙකලා විවේකයෙන් සිටින මට මෙවැනි කල්පනාවක් හිතේ ඇති වූණා. “මට මිනිස් ලෝකයෙහි තිබෙන මහත් හෝගසම්පත් ලැබිල තියෙනවා. මේ සා විශාල පෘථිවී මණ්ඩලය දිනා ගෙන ම. අධිපති වෙලා ඉත්තනවා. ඉතින් මාත් මහායාගයක් කළුත් ඒක මට බොහෝ කළක් හිතසුව පිණිස පවතීවි” කියල. ඉතින් බාහ්මණය ම. මහා යාගයක් කරන්ට කුමුදි යි. හවත, එයට මට අනුශාසනා කළ මැතිවා. එය මා හට බොහෝ කළක් හිතසුව පිණිස පවතීවි.”

12. එච්. වුත්තේ බාහ්මණ පුරෝහිතේ බාහ්මණේ රාජාන. මහාචිත. එතදවෝව: “හෝතේ බෝ රක්දෙකු ජනපදේ සකණේටකෝ සඳප්පීලේ. ගාමසාතා’පි දිස්සන්ති, නිගමසාතා’පි දිස්සන්ති, පන්පුදුහනා’පි දිස්සන්ති. හව. වේ බෝ පන රාජා එච්. සකණේටකෝ ජනපදේ සඳප්පීලේ බලීමුද්ධරෙයා, අකිවිවකාරී අස්ස තේතා හව. රාජා. සියා බෝ පන හෝතේ රක්දෙකු එච්මසස්: “අහමේත. දස්සුව්ල. වධිත වා බන්ධිත වා ජානියා වා ගරහාය වා ප්‍රඛාණනාය වා සමුහනිස්සාමි” නි.

12. පින්වත් බාහ්මණය, මෙසේ පැවසු විට පුරෝහිත බාහ්මණයා මහා විචිත රජ්ට මෙහෙම කිවිවා. “හවත්, රජාණන් ගේ ජනපදය සොර උවදුරු සහිත යි. සොර උවදුරින් පෙළෙනවා. ගම්පහරන සොරුන්ට දකින්ට ලැබෙනවා. තියමිගම් පහරන සොරුන්වත් දකින්ට ලැබෙනවා. ඉදින් හවත් රජාණන් මෙවැනි සොර උවදුරු සහිත, සොර උවදුරින් පිඩා විදින ජනපදවාසීන්ගෙන් අධික බඳු අය කරනවා නම්, අත්ත ඒ කාරණය හවත් රජාණන් අතින් තො කෙරිය යුත්තක් ම යි. හවත් රජිදාණන් හට මේ විදිහට සිතෙන්ට පුරුවති. “ම. ඔය සොර මුල් අල්ලලා එක්කෝ මරවනවා. එක්කෝ හිරේ දමනවා. දඩ ගසනවා. එක්කෝ අපහාස කරනවා. එක්කෝ පිවුවහල් කරනවා. ඒ විදිහට ඒ ප්‍රශ්න මුලින් ම උදුරා දමනවා” කියල.

න බෝ පනේතස්ස දස්සුව්ලස්ස එච්. සම්මා සමුග්සාතේ හෝති. යේ තේ හතාවස්සකා හවස්සන්ති, තේ පවිතා රක්දෙකු ජනපද. විහෝයේස්සන්ති. අඟ ව බෝ ඉද. ස.ව.ධාන. ආගම්ම එච්මෙතස්ස දස්සුව්ලස්ස සම්මා සමුග්සාතේ හෝති. තේතා හි හව. රාජා යේ හෝතේ රක්දෙකු ජනපදේ උස්සන්ති කසිගෙරක්බේ, තේස. හව. රාජා බිජහන්තා. අනුප්පදේතු. යේ හෝතේ රක්දෙකු ජනපදේ උස්සන්ති වණිඡ්ජාය, තේස. හව. රාජා පාහන.

අනුප්පදේතු. යේ හෝතෝ රක්ෂෙක් ජනපදේ උස්සහන්ති රාජපෝරිසේ, තේසිංහවිත මත රාජා හත්තවෙතනා. පකප්පතු. තේ ව මතුස්සා සකම්මපසුතා රක්ෂෙක් ජනපදා න විහේයේස්සන්ති. මහා ව රක්ෂෙක් රාජිකෝ හවිස්සනි, බෛමටියිතා ජනපදා අකණ්ටකා අනුප්පීලා. මතුස්සා ව මුදා මෝදමානා උරේ පුත්තේ තව්වෙන්තා අපාරුතසරා මක්ෂෙක් විහරිස්සන්ති” කි.

නමුත් සොර මුල්වලට ඔය විදිහට දැඩුවම් දිල ඒ ප්‍රශ්නය මනාකාට මූලින් ම ඉදිරි යන්නේ නෑ. වනසින ලද සොරුන්ගෙන් යමෙක් ඉතිරි වුණෙන් ඔවුන් පසුවට මූල්‍රටම ජීවාවට පත් කරාවි. එසේ නමුත් මේ සංවිධානාත්මක වැඩිපිළිවෙලට පැමිණිලා ඔය සොරු මුල් මනා කොට උදුරා දමන්ට පුළුවන් වෙනවා. එම තිසා හවත් රජතුමා යම් කෙනෙක් හවත් රජුන් ගේ රට තුළ ගොවිතුනටත්, ගව පාලනයටත් උනන්දු වෙනවා නම්, ඔවුන් හට හවත් රජතුමා බිත්තර වී, බත් වැටුප් ආදිය සපයා දෙන සේක්වා. හවත් රජු ගේ රට තුළ යම් කෙනෙක් ව්‍යාහාර පිණිස උත්සහාවන් වෙනවා නම්, ඔවුන් හට හවත් රජතුමා බත් වැටුප් පිළියෙළ කර දෙන සේක්වා. එතකාට ඒ මිනිසුන් තම තමන් ගේ රාජකාරිවල යෙදෙමින් සිටින විට රජතුමා ගේ රට පෙළන්නේ නෑ. රජතුමාටත් මහා ධන දානා වර්ධනයක් වෙනවා. ඒ ඒ පුදේග සොර උවදුරු රහිතව, සොර ජීවා රහිතව බිය සැක නැති, රකවරණ ඇති තුන්බවට පත් වෙනවා. එතකාට සතුවූ වන මිනිසුන් උරයෙහි දරුවන් තටවමින් ගෙවල දොරවල් බිය සැක නැතිව විවෘත කර වාසය කරාවි.

13. එව්. හෝති බෝ බ්‍රාහ්මණ රාජා මහාවිජිතෝ පුරෝහිතස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පටිස්සුන්වා යේ රක්ෂෙක් ජනපදේ උස්සහිංසු කසිගෝරක්බේ, තේසි. රාජා මහාවිජිතෝ බිජහන්තා. අනුප්පාදාසි. යේ රක්ෂෙක් ජනපදේ උස්සහිංසු වණිජාය, තේසි. රාජා මහාවිජිතෝ පාහතා. අනුප්පාදාසි. යේ රක්ෂෙක් ජනපදේ උස්සහිංසු රාජපෝරිසේ, තේසි. රාජා මහාවිජිතෝ හත්තවෙතනා. පකප්පේසි. තේ ව මතුස්සා සකම්මපසුතා රක්ෂෙක් ජනපදා න විහේයේසු. මහා ව රක්ෂෙක් රාජිකෝ අහෝසි, බෛමටියිතා ජනපදා අකණ්ටකා අනුප්පීලා. මතුස්සා මුදා මෝදමානා උරේ පුත්තේ තව්වෙන්තා අපාරුතසරා මක්ෂෙක් විහරිංසු.

13. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, ඉතින් මහාවිජිත රජ්පුරුවේ “එසේය හවත්” කියල පුරෝහිත බ්‍රාහ්මණයාට පිළිතුරු දී රජු ගේ රටෙහි ගොවිතුනෙන් ගව පාලනය කටයුතු කරන්ට යමෙක් උත්සාහවත් වුණා නම්, ඔවුන්ට මහාවිජිත

රජතුමා බිත්තර වී බත් ආදියක් ලබා දුන්නා. යම් කෙනෙක් රජු ගේ රටෙහි ව්‍යාපාර කිරීමෙහි උතන්දු ව්‍යුණා නම්, ඔවුන්ට මහාවිජිත රජතුමා ප්‍රාග්ධනය දුන්නා. යම් කෙනෙක් රජු ගේ රටෙහි රාජ්‍ය සේවයට උත්ස්හාවත් ව්‍යුණා නම්, ඔවුන්ට මහාවිජිත රජතුමා බත් වැළුප් දුන්නා. එතකොට ඒ මිනිස්සු තම තමන් ගේ රකියාවල නියුතු වීම නිසා රජුගේ රට පෙළේවේ නෑ. රජු ගේ (හාණේධාරය ද) ධින බානාවලින් පිරි ගියා. ඒ ඒ පුදේශ සෞර උච්චරු රහිතව, සෞර පීඩා රහිතව බිය සැක තැකි, රකවරණ ඇති තැන්බවට පත් ව්‍යුණා. එතකොට සතුවු වන මිනිස්සු උරයෙහි දරුවන් තටවමින් ගෙවල් දොරවල් බිය සැක තැකිව විවෘත කර වාසය කළා.

14. අථ බෝ බාහ්මණ රාජා මහාවිජිතේ පූරෝහිත. බාහ්මණ. ආමන්තෙනවා එනදෙවාට: “සමුහනෝ බෝ මේ හෝ සේ දස්සුබේලෝ හෝනෝ සංවිධාන. ආගම්ම. මහා ව මේ රාජිනෝ. බෛමටයිනා ජනපදා අක්ෂවකා අනුප්පීලා. මනුස්සා මුදා මෝදමානා උරේ පුත්තේ තව්වන්නා අපාරුතසරා මක්කේදේ විහරන්ති. ඉච්චාමහ. බාහ්මණ මහායන්දු. යැත්තු. අනුසාසන ම. හව්, ය. මම’ස්ස දිසරන්ත. හිතාය පූභායා”ති.

14. ඉතින් පින්වත් බාහ්මණය මහාවිජිත රජ්පුරුවෝ පූරෝහිත බාහ්මණයා අමතා මෙහෙම කිවිවා. “හවත මා විසින් සංවිධානාත්මකව කටයුතු කිරීම නිසා ඒ සෞර මුල මුලින් ම ඉදිරි ගියා. මාගේ ධනධානය රාජිය ද අතිවිශාල යි. ඒ ඒ පුදේශ සෞර උච්චරු රහිතව, පෙළීම් රහිතව බිය සැක තැතැව තියෙනවා. මිනිස්සුත් සතුවින් ඉහිල යමින් දරුවන් උරයේ තටවමින්, ගෙවල් දොරවල් බිය තැකිව විවෘත කරල දාල ඉන්නවා වගේ වාසය කරනවා. එම්බා බාහ්මණය, ම. දැන් මහා යාගයක් කරන්ට කැමැති යි. හවත මට අනුගාසනා කළ මැනැවි. එය මට බොහෝ කළක් හිතසුව පිණිස පවතීවි.”

“තේන හි හව. රාජා යේ හෝනෝ රක්කේදේ ජනපදේ බත්තියා අනුයුත්තා තේගමා වේව ජානපදා ව, තේ හව. රාජා ආමන්තයතා, “ඉච්චාමහ. හෝ මහායන්දු. යැත්තු. අනුජානන්තු මේ හෝනෝ ය. මම’ස්ස දිසරන්ත. හිතාය පූභායා”ති. යේ හෝනෝ රක්කේදේ ජනපදේ අමවිවා පාරිස්ථිජා තේගමා වේව ජානපදා ව බාහ්මණමහාසාලා තේගමා වේව ජානපදා ව, තේ හව. රාජා ආමන්තයතා, “ඉච්චාමහ. හෝ මහායන්දු. යැත්තු. අනුජානන්තු මේ හවන්නෝ ය. මම’ස්ස දිසරන්ත. හිතාය පූභායා”ති.

“එසේ නම් හවත් රජතුමති, හවත් රජ ගේ රටෙහි රජ අණ පිළිපදින තියමිගම වාසී වුත්, ජනපදවාසී වුත් යම් ක්ෂතියවරුන් (රාජකීය පිරිස) සිටිනවා නම්, හවත් රජතුමා “හවත්ති, ම. මහා යාගයක් කරන්ට කුමැති යි. හවත්ති, ඒ සඳහා මට අනුමැතිය දෙනවා. එය මට බොහෝ කළක් හිත සුව පිණිස පවතීවි” කියල ඔවුන් අමතන සේක්වා. හවත් රජ ගේ රටෙහි රජ අණ පිළිපදින තියමිගම වාසී වුත්, ජනපදවාසී වුත් යම් ඇමැති පිරිස සිටිනවා නම් හවත් රජ ගේ රටෙහි රජ අණ පිළිපදින තියමිගම වාසී වුත්, ජනපදවාසී වුත් යම් සම්හාවනීය බාහ්මණ පිරිස සිටිනවා නම් හවත් රජ ගේ රටෙහි රජ අණ පිළිපදින තියමිගම වාසී වුත්, ජනපදවාසී වුත් යම් සම්හාවනීය හිහි පිරිස සිටිනවා නම්, හවත් රජතුමා “හවත්ති, ම. මහා යාගයක් කරන්ට කුමැති යි. හවත්ති, ඒ සඳහා මට අනුමැතිය දෙනවා. එය මට බොහෝ කළක් හිත සුව පිණිස පවතීවි” කියල ඔවුන් අමතන සේක්වා.

ඒව. හෝති බෝ බාහ්මණ රාජා මහාචිත්තෝ සුරෝහිතස්ස බාහ්මණස්ස පටිස්සුත්වා යේ රක්දකේ ජනපදේ බත්තියා අනුයුත්තා නොගමා වේව ජානපදා ව, තෝ රාජා මහාචිත්තෝ ආමන්තෝසි: “ඉච්චාමහ. හෝ මහායක්කං යෑතු. අනුජානන්තු මේ හොත්තෝ, ය. මම’ස්ස දිසරත්ත. හිතාය සුබායා”ති. “යජන. හව. රාජා යක්කං. යක්කංකාලෝ මහාරාජා”ති.

පින්වත් බාහ්මණය, “එසේය හවත” කියල මහාචිත්ත රජ්පුරුවෝ සුරෝහිත බාහ්මණයාට පිළිතුර දී රජ ගේ රටෙහි රජ අණ පිළිපදින තියමිගම වාසී වුත්, ජනපදවාසී වුත් යම් ක්ෂතියවරුන් (රාජකීය පිරිස) සිටිනවා නම්, ඒ මහාචිත්ත රජතුමා “හවත්ති, ම. මහා යාගයක් කරන්ට කුමැති යි. හවත්ති, ඒ සඳහා මට අනුමැතිය දෙනවා. එය මට බොහෝ කළක් හිත සුව පිණිස පවතීවි” කියල ඔවුන් ඇමතුවා. “හවත් රජතුමති, යාගය කරන සේක්වා. මහාරාජයාණති, මේ යාගයට කාලය යි.”

යේ රක්දකේ ජනපදේ අමවිවා පාරිසජ්ජා නොගමා වේව ජානපදා ව බාහ්මණමහාසාලා නොගමා වේව ජානපදා ව ගහපතිතෝවයිකා නොගමා වේව ජානපදා ව, තෝ රාජා මහාචිත්තෝ ආමන්තෝසි: “ඉච්චාමහ. හෝ මහායක්කං යෑතු. අනුජානන්තු මේ හවත්තෝ, ය. මම’ස්ස දිසරත්ත. හිතාය සුබායා”ති. “යජන. හව. රාජා යක්කං. යක්කංකාලෝ මහාරාජා”ති.

රුජ ගේ රෙඛි රජ අණ පිළිපදින තියම්ගම වාසී වුත්, ජනපදවාසී වුත් යම් ඇමැති පිරිස සිටිනවා තම් රුජ ගේ රෙඛි රජ අණ පිළිපදින තියම්ගම වාසී වුත්, ජනපදවාසී වුත් යම් සම්හාවනීය බාහ්මණ පිරිස සිටිනවා තම් රුජ ගේ රෙඛි රජ අණ පිළිපදින තියම්ගම වාසී වුත්, ජනපදවාසී වුත් යම් සම්හාවනීය ගිහි පිරිස සිටිනවා තම්, ඒ මහාවිජිත රජතුමා “හවත්ති, ම. මහා යාගයක් කරන්ට කැමැති යි. හවත්ති, ඒ සඳහා මට අනුමැතිය දෙන්වා. එය මට බොහෝ කළක් හිත සුව පිණ්ස පවතීවි” කියල මවුන් ඇමතුවා. “හවත් රජතුම්ති, යාගය කරන සේක්වා. මහාරාජයාණෙනි, මේ යාගයට කාලය යි.”

ඉතිමේ වත්තාරෝ අනුමතිපක්බා තස්සේව යක්දස්ස පරික්බාරා හවත්ති.

මෙසේ යාගයට අවසර දෙන පිරිස් හතර තමයි ඒ යාගයේ පිරිකර බවට පත්වන්නේ.

15. රාජා මහාවිජිතෙක් අවියහි අංගේහි සමන්නාගතෙක්:

15. මහාවිජිත රජතුමා අංග අවකින් සමන්විත යි.

උහතෙක් සුජාතෙක් මාතිතෙක් ව පිතිතෙක් ව, සංස්දේශගහණීතෙක් යාව සත්තමා පිතාමහයුගා, අක්බිතෙක් අනුපක්කවියෝ ජාතිවාදේනා,

මව පාර්ශවයෙනුත් පිය පාර්ශවයෙනුත් යන දෙපාර්ශවයෙන් ම පිරිසිදු වූ සුජාත උපතක් ලද කෙනෙක්. සත් වෙති මීමුත් පරම්පරාවල් දක්වාම පිරිසිදු කුල ප්‍රවේණියක් තියෙනවා. එනිසා ම කුලපාරිඟුද්ධීය මූල් කොට කිසිවේඛගත් උපහාස ලබා තැ. ගැරහුම් ලබා තැ.

අහිරුපෝ, දස්සනීයෝ පාසාදිකෝ, පරමාය වණීණපොක්බරනාය සමන්නාගතෙක්, බ්‍රහ්මවණී බ්‍රහ්මවච්චාවකාසෝ දස්සනාය.

ඉතා රුපවත් කෙනෙක්. සොදුරු පෙනුමක් ඇති කෙනෙක්. දුටුවන් පහදින කෙනෙක්. උතුම් වරණ සොන්දර්යයෙන් යුතු කෙනෙක්. රන්වත් පැහැ ඇති කෙනෙක්. බ්‍රහ්මයා ගේ බලු ගරීරාලෝකය ඇති කෙනෙක්. දැකීමට පවා ඉඩකඩ අපහසුවෙන් ලැබිය යුතු කෙනෙක්.

අච්චේර් මහද්ධනෝ මහාහෝගෝ පහුතජාතරුපර්ජනෝ පහුත-විත්ත්පකරණෝ පහුතධනධක්දෙශ් පරිපුණුණකෝසකාච්චාගාරෝ.

සැපසම්පතින් ආඩා කෙනෙක්. මහා ධනවතෙක්. මහාහෝග ඇති කෙනෙක්, බොහෝ මිලමුදල් ඇති කෙනෙක්, බොහෝ පාරිහෝගික උපකරණ ඇති කෙනෙක්, බොහෝ දනධානා ඇති කෙනෙක්. අවුකොටු පිරිගිය සම්පත් ඇති කෙනෙක්.

බලවා වතුරංගිතියා සේනාය සමන්නාගනෝ අස්සවාය ව්‍යාදපටිකරාය, පතපති මක්දෙශ් පව්චන්ලිකේ යසසා.

බලවත්ත යි. රජ අණව සිවත් දෙන රජු ගේ අවවාදයට අනුව කටයුතු කරන ඇත්, අස්, රිය, පාල යන වතුරංගිති සේනාවත් සමන්විත යි. රජු ගේ යසස් තේර්සින් විරුද්ධ පාක්ෂිකයන් තැව් යන සුළු යි.

සද්ධෝ දායකෝ දානපති අනාවචද්වාරෝ, සමණ්වාහ්මණ-කපණද්ධිකවණීබකයාවකාන. ව්‍යානාතුනෝ, පුණුණුනි කරෝති.

ගුද්ධාවත්ත යි, පරිත්‍යාගහිලි යි, දානපති කෙනෙක්. ගුමණ-ඛාහ්මණවරුන් හට ද දුගී මගි යාවකාදීනට ද විවෘත වූ දොරටුවලින් යුත්ත යි. හැමව පානය කළ හැකි පැන් ඇති පොකුණක් මෙන් සිටිමින් දන්පින් කරයි.

බහුස්සුනෝ තස්ස තස්ස සුතජාතස්ස. තස්ස තස්සේව බෝ පන හාසිතස්ස අත්ථ. ජානාති: අය. ඉමස්ස හාසිතස්ස අත්ථෝ අය. ඉමස්ස හාසිතස්ස අත්ථෝති.

තමා ඉගෙන ගන්නා ඒ ඒ කරුණු පිළිබඳ ව බහුගුත යි, මේ පවසන දේ තුළ තිබෙන්නේ මේ අරථ යි. මේ කියමන තුළ තිබෙන්නේ මේ අරථය යි කියල ඒ ඒ පැවසු කරුණු පිළිබඳ ව අරථ දන්නවා.

පණ්ඩිනෝ වියන්නෝ මෙධාවී පටිබලෝ අතීනානගතපටවුපන්නෝ අත්ථෝ වින්න්තු.

සුණවත්ත යි. ව්‍යක්ත යි. ඉතා බුද්ධිමත්. අතීත අනාගත වර්තමාන කරුණු පිළිබඳව අරුත් සිතන්නට දක්ෂ යි.

රාජා මහාවිජිතෝ ඉමෙහි අවශ්‍ය අංගේහි සමන්නාගතෝ. ඉති ඉමානි'පි අවශ්‍ය ගාති තස්සේව යක්ෂ්‍යස්ස පරික්ඛාරා හවන්ති.

මහාවිජිත රජතුමා මය අංග අවශ්‍ය සමන්විත සි. මය විදිහට මේ අංග අවත් රජතුමා ගේ යාග පිරිකර බවට පත් වෙනවා.

16. පුරෝහිතෝ'පි බ්‍රාහ්මණෝ වත්හංගේහි සමන්නාගතෝ:

16. පුරෝහිත බ්‍රාහ්මණයාත් අංග හතරකින් සමන්විත සි.

උහතෝ සුජාතෝ මාතිතෝ ව පිතිතෝ ව, සංස්ද්ධගහණීතෝ යාච සත්තමා පිතාමහයුගා, අක්බිත්තෝ අනුපක්ඩියෝ ජාතිවාදේන.

මව පාර්ශවයෙනුත් පිය පාර්ශවයෙනුත් යන දෙපාර්ශවයෙන් ම පිරිසිදු වූ සුජාත උපතක් ලද කෙනෙක්. සත් වෙති මීමුතු පරම්පරාවල් දක්වා ම පිරිසිදු කුල ප්‍රවේණියක් තියෙනවා. එනිසා ම කුලපාරිඹුද්ධිය මූල් කොට කිසිවෙකුගෙන් උපහාස ලබා තැ. ගැරහුම් ලබා තැ.

අඤ්කධායකෝ මත්තයෙරෝ, තිණ්ණ. වේදාන. පාරුණ සතිස න්වීකේ මුහාන. සාක්බරප්පසේදාන. ඉතිහාසපන්ත්මාන, පදකෝ, වෙයාකරණෝ, ලෝකායතමහාපුරිසලක්බණෝ අනවයෝ.

වේද තදාරණ කෙනෙක්. මත්තධාර කෙනෙක්. ඉතිහාසය පස්වෙනි කොට ඇති වේදසමයාගත භාෂා ගාස්තුයන්හි නිපුණත්වයක් ඇති අක්ෂර ප්‍රහේද ගැන හසල බුද්ධිය ඇති ත්‍රිවේද පාරප්‍රප්ත කෙනෙක්. වේදසමයාගත පද පාය දත්තා කෙනෙක්. ව්‍යාකරණ දත්තා කෙනෙක්. ලෝකායත ගාස්තුයෙහි, මහාපුරුෂ ලක්ෂණ ගාස්තුයෙහි නිපුණ කෙනෙක්.

සිලවා හෝති වුද්ධසීලී වුද්ධසීලෙන සමන්නාගතෝ.

සිලවන්. වැෂ්මණු සිල් ඇති කෙනෙක්. වැෂ්මණු සිලයෙන් සමන්විත කෙනෙක්.

පණ්ඩිතෝ මේධාවී පයිලෝ වා දුතියෝ වා සුජං පගගණන්තාන. පුරෝහිතෝ බ්‍රාහ්මණෝ ඉමෙහි වත්හංගේහි සමන්නාගතෝ. ඉති ඉමානි'පි වත්තාරි අංග ගාති තස්සේව යක්ෂ්‍යස්ස පරික්ඛාරා හවන්ති.

තුවණුති කෙනෙක්, ප්‍රජාවන්ත කෙනෙක්. යාග කිරීම පිණිස යාග හැන්ද එසවීමේදී පළමු කොට හෝ දෙවනුව හෝ කරන කෙනෙක්. පුරෝහිත බාහ්මණය මය අංග හතරෙන් සමන්විත සි. මය විදිහට මේ අංග හතරන් රජුමා ගේ යාග පිරිකර බවට පත් වෙනවා.

17. අප බෝ බාහ්මණ, පුරෝහිතේ බාහ්මණේ රජුනේ මහාච්ඡිතස්ස පුබිඛේ යන්ද තිස්සේ විධා දේසේසි:

17. එතකොට පින්වත් බාහ්මණය, පුරෝහිත බාහ්මණයාත් මහාච්ඡිත රජුමා හට කාල තුනක් දැනුම් දුන්නා.

“සියා බෝ පන හෝතෝ රජුනේ මහායන්ද්‍ර සිටුවුකාමස්ස කෝවිදේව විප්පටිසාරෝ “මහා වත මේ හෝගක්බන්ධෝ විගච්චසති”ති, සේ හෝතෝ රජුනේ විප්පටිසාරෝ න කරණියෝ. සියා බෝ පන හෝතෝ රජුනේ මහායන්ද්‍ර යන්මානස්ස කෝවිදේව විප්පටිසාරෝ “මහා වත මේ හෝගක්බන්ධෝ විගච්චති”ති. සේ හෝතෝ රජුනේ විප්පටිසාරෝ න කරණියෝ. සියා බෝ පන හෝතෝ රජුනේ මහායන්ද්‍ර සිටුයිස්ස කෝවිදේව විප්පටිසාරෝ “මහා වත මේ හෝගක්බන්ධෝ විගතෝ”ති. සේ හෝතෝ රජුනේ විප්පටිසාරෝ න කරණියෝ”ති.

“හවත් රජුමා හට මහායාගයක් කිරීමට කැමැති වෙද්ද යම් කිසි විපිළිසරබවක් ඇති වන්නට ඉඩ තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ “අයේයෝ! මගේ මහත් හෝග රාජියක් මේ වෙනුවෙන් වැනසිලා යාවි” කියල. පින්වත් රජු විසින් ඒ විපිළිසරබව නො කළ යුතු ය. හවත් රජුමා හට මහායාගය කරමින් සිරින විට දී යම් කිසි විපිළිසරබවක් ඇති වන්නට ඉඩ තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ “අයේයෝ! මගේ මහත් හෝග රාජියක් මේ වෙනුවෙන් වැනසිනවා” කියල. පින්වත් රජු විසින් ඒ විපිළිසරබව නො කළ යුතු ය. “හවත් රජුමා හට මහායාගය කළාට පස්සේ යම් කිසි විපිළිසරබවක් ඇති වන්නට ඉඩ තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ “අයේයෝ! මගේ මහත් හෝග රාජියක් මේ වෙනුවෙන් වැනසිලා ගියා” කියල. පින්වත් රජු විසින් ඒ විපිළිසරබව නො කළ යුතු ය.”

ඉමා බෝ පන බාහ්මණ පුරෝහිතේ බාහ්මණේ රජුනේ මහාච්ඡිතස්ස පුබිඛේ යන්ද තිස්සේ විධා දේසේසි.

පින්වත් බාහ්මණය, ඉතින් පුරෝහිත බාහ්මණයා මහාච්ඡිත ර්ජුරුවන්ට යාගයට කළින් ම න්‍රිවිධ කාල සම්පත්තිය දේශනා කළා.

18. අම බෝ බාහ්මණ පුරෝහිතෝ බාහ්මණෝ රක්ෂේ මහාවිජ්‍යසස පුබැවි යක්ෂ දසහාකාරේහි පටිග්ගාහකේසු විජ්පටිසාර. පටිවිනෝදේසි: “ଆගමසසන්ති බෝ හෝනෝ යක්ෂ. පාණාතිපාතිනෝ”පි පාණාතිපාතා පටිවිරතා”පි. යේ තත්ථ පාණාතිපාතිනෝ තෙසක්දෙක්ව තොන. යේ තත්ථ පාණාතිපාතා පටිවිරතා තො ආරඛි යත්ත. හව්, සත්තත. හව්, මෝදත. හව්, විත්තමේව හව්. අන්තර. පසාදේතු. ආගමසසන්ති බෝ හෝනෝ යක්ෂ. අදින්නාදායිනෝ”පි අදින්නාදානා පටිවිරතා”පි කාමේසු මිච්ඡාවාරිනෝ”පි කාමේසු මිච්ඡාවාරා පටිවිරතා”පි මූසාවාදිනෝ”පි මූසාවාදා පටිවිරතා”පි පිසුණාවාවිනෝ”පි පිසුණාය වාවාය පටිවිරතා”පි එරුසාවාවිනෝ”පි එරුසාය වාවාය පටිවිරතා”පි සම්ථප්පලාපිනෝ”පි සම්ථප්පලාපා පටිවිරතා”පි අහිංකාවිනෝ”පි අනහිංකාවිනෝ”පි බ්‍යාපන්තවිත්තා”පි අඊ්‍යාපන්තවිත්තා”පි මිච්ඡාදිවිධිකා”පි සම්මාදිවිධිකා”පි. යේ තත්ථ මිච්ඡාදිවිධිකා තෙසක්දෙක්ව තොන. යේ තත්ථ සම්මාදිවිධිකා තො ආරඛි යත්ත. හව්, සත්තත. හව්, මෝදත. හව්, විත්තමේව හව්. අන්තර. පසාදේතු”ති.

18. ඉතින් පින්වත් බාහ්මණය, පුරෝහිත බාහ්මණයා මහාවිජ්‍ය රජතුමා හට යාගයට කළින් ම යාගය පිළිගත්තා පිරිස කෙරෙහි ඇති විය හැකි විජිලිසරයන් දහ අයුරකින් දුරු කළා. “හවත් රජතුමා ගේ යාගයට ප්‍රාණසාත කරන අයත්, ප්‍රාණසාතයෙන් වැළකී සිටින අයත් පැමිණේවි. ඉතින් ඔවුන් අතරේ යමෙක් ප්‍රාණසාත කරනවා තම් එයින් අයහපතක් සිදු වන්නේ ඔවුන්ට ම යි. ඒ පැමිණ් පිරිස අතරේ යමෙක් ප්‍රාණසාතයෙන් වැළකී සිටිනවා තම්, හවතාණන් ඔවුන් අරහයා යාගය කරන සේක්වා. හවතාණන් ඔවුන් අරහයා පරිත්‍යාග කරන සේක්වා. හවතාණන් යාගයෙන් සතුවු වෙන සේක්වා. හවතාණන් යාගය කරදීදී සිත ම පහදා ගන්නා සේක්වා. හවත් රජතුමා ගේ යාගයට සෞරකම් කරන අයත්, සෞරකම්න් වැළකී සිටින අයත් පැමිණේවි වැරදි කාමසේවනයෙහි යෙදෙන අයත්, වැරදි කාමසේවනයෙන් වැළකී සිටින අයත් පැමිණේවි බොරු කියන අයත්, බොරු කිමෙන් වැළකී සිටින අයත් පැමිණේවි කේලාම් කියන අයත්, කේලමින් වැළකී සිටින අයත් පැමිණේවි පරුෂ වවන කියන අයත්, එරුෂ වවනයෙන් වැළකී සිටින අයත් පැමිණේවි හිස් වවන කියන අයත්, හිස් වවනයෙන් වැළකී සිටින අයත් පැමිණේවි විෂම ලෝහයෙන් යුතු අයත්, විෂම ලෝහ තැනි අයත් පැමිණේවි තරහ සිත් ඇති අයත්, තරහ සිත් තැනි අයත්

පැමිණේවි මිසදිවු අයක්, සමමාදිවිධියෙන් යුතු අයක් පැමිණේවි. ඉතින් ඔවුන් අතරේ යමෙක් මිසදිවු නම් එයින් අයහපතක් සිදු වන්නේ ඔවුන්ට ම යි. ඒ පැමිණි පිරිස අතරේ යමෙක් සමමාදිවිධියෙන් යුතු නම්, හවතාණන් ඔවුන් අරහයා යාගය කරන සේක්වා. හවතාණන් ඔවුන් අරහයා පරිත්‍යාග කරන සේක්වා. හවතාණන් යාගයෙන් සතුවූ වෙන සේක්වා. හවතාණන් යාගය කරදී සිත ම පහදා ගන්නා සේක්වා.”

ඉමෙහි බෝ බාහ්මණ පුරෝහිතෝ බාහ්මණෝ රක්ෂේ මහාවිජිතස්ස ප්‍රබෙව යන්දු දසහාකාරේහි පටිග්‍රාහකෙසු විප්පට්සාර. පටිවිනෝදේසි.

පින්වත් බාහ්මණය, ඉතින් පුරෝහිත බාහ්මණයා මහාවිජිත රජතුමා ගේ යාගයට කළින් ම යාගය පිළිගන්නා පිරිස කෙරෙහි ඇති විය හැකි විජිලිසරයන් මේ දස ආකාර කරුණින් දුරු කළා.

19. අථ බෝ බාහ්මණ, පුරෝහිතෝ බාහ්මණෝ රක්ෂේ මහාවිජිතස්ස මහායක්දීන්. යජමානස්ස සේලසහාකාරේහි විත්ත. සන්දස්සේසි සමාදපේසි සමුත්තේසේසි සම්පහංසේසි: සියා බෝ පන හෝනෝ රක්ෂේ මහායක්දීන්. යජමානස්ස කෝචිදේව වත්තා: “රාජා බෝ මහාවිජිතෝ මහායක්දීන්. යජති. නො ව බෝ තසස ආමන්තිතා බත්තියා අනුයුත්තා නොගමා වේව ජානපදා ව. අථ ව පන හට. රාජා එච්චුප. මහායක්දීන්. යජති”ති. එච්චුප හෝනෝ රක්ෂේ වත්තා ධම්මනෝ නැත්ලි. හෝතා බෝ පන රක්ෂා ආමන්තිතා බත්තියා අනුයුත්තා නොගමා වේව ජානපදා ව.

19. ඉතින් පින්වත් බාහ්මණය, පුරෝහිත බාහ්මණයා මහා යාගය කරන්නා වූ මහාවිජිත රජතුමා ගේ සිතට දහසය ආකාරයකින් කරුණු පෙන්වලා දුන්නා. සමාදන් කෙරෙවිවා. උත්සාහවත් කෙරෙවිවා. එයින් සතුවූ කෙරෙවිවා. හවත් රජතුමා හට මහායාගය කරන අතරේදී මෙවැනි දේවල් කියන අය සිටිය හැකියි. “මහාවිජිත රජතුමා නම් මහායාගයක් කරන්නේ. ඒ වූණාට තමා ගේ බස් අදහන තියමිගම වැසි ජනපදවැසි රාජකීය පිරිස කැදැවලා තැ නොව. නමුත් හවත් රජතුමා ඔය විදිහේ මහා යාගයක් නම් කරනවා” කියලා. හවත් රජතුමාණන් හට ඔය අයුරින් කියන අය සිටියන් ධර්මානුකුලව නම් එහෙම කියන කෙනෙක් තැ. පින්වත් රජතුමාණන් විසින් තමා ගේ වවනය අනුව කටයුතු කරන තියමිගමවැසි රටවැසි රාජකීය පිරිස කැදැවලා නොව තියෙන්නේ.

ඉම්නාපේත්. හව්. රාජා ජානාතු. යජන. හව්., සජ්ජන. හව්., මෝදන. හව්., විත්තමේව හව්. අත්තර. පසාදේතු.

හවත් රජතුමාණන් මය කාරණාව ද දැන සිටින සේක්වා. හවත් රජතුමාණන් යාගය කරන සේක්වා. හවත් රජතුමාණන් දන් දෙන සේක්වා. හවත් රජතුමාණන් සතුවු වන සේක්වා. හවත් රජතුමාණන් අභ්‍යන්තර සිත ම පහදාවා ගන්නා සේක්වා.

20. සියා බෝ පත හෝතෝ රංශ්ඨේ මහායන්දු. යජමාතස්ස කෝචීදේව වත්තා රාජා බෝ මහාචිත්තෝ මහායන්දු. යජති, තෝ ව බෝ තස්ස ආමන්තිකා අමව්වා පාරිසංජ්‍යා නොගමා වේව ජානපදා ව බ්‍රාහ්මණමහාසාලා නොගමා වේව ජානපදා ව ගහපතිනොවයිකා නොගමා වේව ජානපදා ව. අථ ව පත හව්. රාජා එච්චුප. මහායන්දු. යජති”ති. එච්චුප හෝතෝ රංශ්ඨේ වත්තා ධම්මතෝ තත්ත්ව. හෝතා බෝ පත රංශ්ඨු ආමන්තිකා ගහපතිනොවයිකා නොගමා වේව ජානපදා ව. ඉම්නාපේත්. හව්. රාජා ජානාතු. යජති. හව්., සජ්ජති. හව්., මෝදන. හව්., විත්තමේව හව්. අත්තර. පසාදේතු.

20. හවත් රජතුමා හට මහායාගය කරන අතරේදී මෙවැනි දේවල් කියන අය සිටිය හැකිය. “මහාචිත රජතුමා නම් මහායාගයක් කරන්නේ. ඒ වූණාට තමා ගේ බස් අදහන නියමිගම් වැසි ජනපදවැසි ඇමැති පිරිස කැදවලා තැනෙව ඒ වූණාට තමා ගේ බස් අදහන නියමිගම් වැසි ජනපදවැසි සම්භාවනීය බ්‍රාහ්මණ පිරිස කැදවලා තැනෙව ඒ වූණාට තමා ගේ බස් අදහන නියමිගම් වැසි ජනපදවැසි සම්භාවනීය ගිහි පිරිස කැදවලා තැනෙව. නමුත් හවත් රජතුමා මය විදිහේ මහා යාගයක් නම් කරනවා” කියලා. හවත් රජතුමාණන් හට මය අයුරින් කියන අය සිටියන් ධර්මානුකුලව නම් එහෙම කියන කෙනෙක් තැ. පින්වත් රජතුමාණන් විසින් තමා ගේ වචනය අනුව කටයුතු කරන නියමිගම්වැසි රටවැසි සම්භාවනීය ගිහි පිරිස කැදවලා තෙව තියෙන්නේ. හවත් රජතුමාණන් මය කාරණාව ද දැන සිටින සේක්වා. හවත් රජතුමාණන් යාගය කරන සේක්වා. හවත් රජතුමාණන් සතුවු වන සේක්වා. හවත් රජතුමාණන් අභ්‍යන්තර සිත ම පහදාවා ගන්නා සේක්වා.

21. සියා බෝ පත හෝතෝ රංශ්ඨේ මහායන්දු. යජමාතස්ස කෝචීදේව වත්තා “රාජා බෝ මහාචිත්තෝ මහායන්දු. යජති, තෝ ව බෝ

උහනේ සුජාතෝ මාතිනෝ ව පිතිනෝ ව, සංසුද්ධගහණිකෝ යාච සන්තමා පිතාමහයුගා, අක්බිත්නෝ අනුපක්කුවියෝ ජාතිවාදේන. අථ ව පන හව. රාජා එ්වරුප. මහායක්ෂ්ඨ. යත්ති”ති. එවමිත හෝනෝ රක්ෂේ වත්තා ධම්මනෝ තත්ත්ව. හව. බෝ පන රාජා උහනේ සුජාතෝ මාතිනෝ ව පිතිනෝ ව, සංසුද්ධගහණිකෝ යාච සන්තමා පිතාමහයුගා, අක්බිත්නෝ අනුපක්කුවියෝ ජාතිවාදේන. ඉම්නාපේත. හව. රාජා ජානාතු. යත්ත. හව., සර්ථක. හව., මෝදත. හව., වත්තමේව හව. අන්තර. පසාදේතු.

21. හවත් රජතුමා හට මහායාගය කරන අතරේදී මෙවැනි දේවල් කියන අය සිටිය හැකි යි. “මහාවිජිත රජතුමා නම් මහායාගයක් කරන්නේ. එ්වුණාට ඔහු මව පාර්ශවයෙනුත් පිය පාර්ශවයෙනුත් යන දෙපාර්ශවයෙන් ම පිරිසිදු වූ සුජාත උපතක් ලද කෙනෙක් නොවෙයි නෙව. සත් වෙනි මීමුතු පරමිපරාවල දක්වා ම පිරිසිදු කුල ප්‍රවේණියක් තැ නෙව. කුලපාරිඟුද්ධිය මුල් කොට කිසිවෙකුගෙන් උපහාස නො ලබා තැ නෙව. ගැරහුම් නො ලබා තැ නෙව. තමුත් හවත් රජතුමා ඔය විදිහේ මහා යාගයක් නම් කරනවා” කියලා. හවත් රජතුමාණන් හට ඔය අයුරින් කියන අය සිටියන් ධර්මානුකුලව නම් එහෙම කියන කෙනෙක් තැ. පින්වත් රජතුමා පිය පාර්ශවයෙනුත් යන දෙපාර්ශවයෙන් ම පිරිසිදු වූ සුජාත උපතක් ලද කෙනෙක් නෙව. සත් වෙනි මීමුතු පරමිපරාවල දක්වා ම පිරිසිදු කුල ප්‍රවේණියක් තියෙනවා නෙව. එතිසා ම කුලපාරිඟුද්ධිය මුල් කොට කිසිවෙකුගෙන් උපහාස ලබා තැ නෙන. ගැරහුම් ලබා තැ නෙව. හවත් රජතුමාණන් ඔය කාරණාව ද දැන සිටින සේක්වා. හවත් රජතුමාණන් යාගය කරන සේක්වා. හවත් රජතුමාණන් දන් දෙන සේක්වා. හවත් රජතුමාණන් සතුවු වන සේක්වා. හවත් රජතුමාණන් අභ්‍යන්තර සිත ම පහදාවා ගන්නා සේක්වා.

22. සියා බෝ පන හෝනෝ රක්ෂේ මහායක්ෂ්ඨ. යත්මානස්ස කොවිදේව වත්තා “රාජා බෝ මහාවිජිනෝ මහායක්ෂ්ඨ. යත්ති, නො ව බෝ අහිරුපෝ, දස්සනීයෝ පාසාදිකෝ, පරමාය වණ්ඩපොක්බරතාය සමන්තාගනෝ, මුහුමවණ්ණ මුහුමවවසි අක්වුද්දාවකාසෝ දස්සනාය නො ව බෝ අව්යෝ මහද්ධනෝ මහාහෝගෝ පහුතජාතරුපරජනෝ පහුතවිත්තුපකරණෝ පහුතධනධක්ෂේ පරිපුණ්ඩකෝස්සකාවියාගාරෝ නො ව බෝ බලවා වතුරුගිනියා සේනාය සමන්තාගනෝ අස්සවාය වවාදපටිකරාය, පතපති මණ්ඩේ පව්වත්ලිකෝ යසසා නො ව බෝ සද්ධෝ දායකෝ දානපති අතාවද්වාරෝ, සමණබාහ්මණකපණද්ධිකවණිබකයාවකාන. වපානහනෝ, පුණ්කුති

කරෝති නො ව බෝ බහුජ්සීතෝ තස්ස තස්ස සුතජාතස්ස
 නො ව බෝ තස්ස තස්සේව බෝ පන හාසිතස්ස අත්ථ. ජාතාති:
 ‘අය. ඉමස්ස හාසිතස්ස අත්ලෝ අය. ඉමස්ස හාසිතස්ස අත්ලෝ’ති
 නො ව බෝ පණ්ඩිතෝ වියත්තෝ මෙධාවී පටිබලෝ
 අතිතානගතපවිච්චන්තෝ අත්ලෝ වින්තේතු. අථ ව පන
 හව්. රාජා එච්ච්ප. මහායක්ෂණ. යත්ති”ති. එච්ච්ප හෝතෝ රක්ෂේද් වත්තා
 ධම්මතෝ තත්ථ. හව්. බෝ පන රාජා පණ්ඩිතෝ වියත්තෝ
 මෙධාවී පටිබලෝ අතිතානගතපවිච්චන්තෝ අත්ලෝ වින්තේතු.
 ඉම්නාපේත්. හව්. රාජා ජාතාතු. යත්ත. හව්, සත්තත. හව්, මෝදත. හව්,
 විත්තමේව හව්. අත්තර. පසාදේතු.

22. හවත් රජතුමා හට මහායාගය කරන අතරේදී මෙවැනි දේවල් කියන
 අය සිටිය හැකි යි. “මහාවිජිත රජතුමා නම් මහායාගයක් කරන්තෝ. ඒවුණාට
 ඔහු රුපවත් කෙනෙක් නොවේය නොවේය නොවේය නොවේය නොවේය නොවේය
 නොවේය නොවේය නොවේය නොවේය නොවේය නොවේය නොවේය නොවේය
 උතුම වර්ණ සෞන්දර්යයෙන් යුතු කෙනෙක් නොවේය නොවේය නොවේය
 රන්වන් පැහැ ඇති කෙනෙක් නොවේය නොවේය නොවේය නොවේය
 දැකීමට පවා ඉඩකඩ අපහසුවෙන් ලැබිය යුතු කෙනෙක් නොවේය නොවේය
 ඒවුණාට ඔහු සැපසම්පතින් ආස්ථා කෙනෙක් නොවේය නොවේය
 මහා දිනවතෙක් නොවේය නොවේය. මහාහෝග ඇති කෙනෙක් නොවේය නොවේය
 බොහෝ මිලමුදල් ඇති කෙනෙක් නොවේය නොවේය නොවේය
 බොහෝ පාරිහෝගික උපකරණ ඇති කෙනෙක් නොවේය නොවේය
 බොහෝ දෙනඩානා ඇති කෙනෙක් නොවේය නොවේය
 අවුකොටු පිරිගිය සම්පත් ඇති කෙනෙක් නොවේය නොවේය
 ඒවුණාට ඔහු බලවත්ත තැ නොවේය. රජ අණව සවන් දෙන රජු
 ගේ අවවාදයට අනුව කටයුතු කරන ඇත්, අස්, රිය, පාබල යන වතුරංගිනී
 සේනාවෙන් සමන්විත තැ නොවේය. රජු ගේ යසස් තේජ්සින් විරුද්ධ පාක්ෂිකයන්
 තැවී යන පුළු තැ නොවේය ඒවුණාට ඔහු ගුද්ධාවත්ත තැ නොවේය,
 පරිත්‍යාගීලී තැ නොවේය, දානපති කෙනෙක් නොවේය නොවේය
 මුහුමණවරුන් හට ද දුගි මගි යාවකාදීතට ද විවෘත වූ දොරටුවලින් යුත්ත
 තැ නොවේය. හැමට පානය කළ හැකි පැන් ඇති පොකුණක් මෙන් සිටිමින්
 දන්පින් කරන්නේ තැ නොවේය ඒවුණාට ඔහු තමා ඉගෙන ගන්තා
 ඒ ඒ කරුණු පිළිබඳ ව බහුගුත තැ නොවේය, මේ පවසන දේ තුළ තිබෙන්නේ මේ
 අර්ථය. මේ කියමන තුළ තිබෙන්නේ මේ අර්ථය යි කියල ඒ ඒ පැවසු කරුණු
 පිළිබඳ ව අර්ථ දන්නේ තැ නොවේය ඒවුණාට ඔහු සුජාවත්ත තැ
 නොවේය. ව්‍යක්ත තැ නොවේය. බුද්ධීමත් තැ නොවේය. අතිත අනාගත වර්තමාන

කරුණු පිළිබඳව අරුත් සිතන්නට දක්ෂ තැ නෙව කියල. හවත් රජතුමාණන් හට ඔය අයුරින් කියන අය සිටියත් ධර්මානුකුලව නම් එහෙම කියන කෙනෙක් තැ. ජින්වත් රජතුමාණන් කුණුවන්ත යි. ව්‍යක්ත යි. ඉතා බුද්ධීමත්. අතිත අනාගත වර්තමාන කරුණු පිළිබඳව අරුත් සිතන්නට දක්ෂ යි. හවත් රජතුමාණන් ඔය කාරණාව ද දැන සිටින සේක්වා. හවත් රජතුමාණන් යාගය කරන සේක්වා. හවත් රජතුමාණන් දන් දෙන සේක්වා. හවත් රජතුමාණන් සතුවූ වන සේක්වා. හවත් රජතුමාණන් අහුන්තර සිත ම පහද්වා ගන්නා සේක්වා.

23. සියා බෝ පන හෝතෝ රක්ෂකේ මහායන්ද්‍රු. යජමානස්ස කෝචිදේව වත්තා: “රාජා බෝ මහාචිතෝ මහායන්ද්‍රු. යජති. තෝ ව බ්‍රිඩාස්ස පුරෝහිතෝ බ්‍රාහ්මණෝ උහතෝ සුජාතෝ මාතිතෝ ව පිතිතෝ ව, සංස්ද්ධගහණිකෝ යාව සත්තමා පිතාමහයුගා, අක්බිත්තෝ අනුපක්කුවියෝ ජාතිවාදේන. අථ ව පන හව්. රාජා එච්චුප. මහායන්ද්‍රු. යජති”ති. එච්චුප හෝතෝ රක්ෂකේ වත්තා ධම්මතෝ නත්ති. හෝතෝ බෝ පන රක්ෂකේ පුරෝහිතෝ බ්‍රාහ්මණෝ උහතෝ සුජාතෝ මාතිතෝ ව පිතිතෝ ව, සංස්ද්ධගහණිකෝ යාව සත්තමා පිතාමහයුගා, අක්බිත්තෝ අනුපක්කුවියෝ ජාතිවාදේන. ඉම්තාපේත්. හව්. රාජා ජාතාතු. යජත්. හව්, සෑර්ජත්. හව්, වින්තමේව හව්. අන්තර. පසාදේත්.

23. හවත් රජතුමා හට මහායාගය කරන අතරේදී මෙවැනි දේවල් කියන අය සිටිය තැකියි. “මහාචිත රජතුමා නම් මහායාගයක් කරන්නේ. එච්චුව පුරෝහිත බ්‍රාහ්මණයා මව පාරශවයෙනුත් පිය පාරශවයෙනුත් යන දෙපාරශවයෙන් ම පිරිසිදු වූ සුජාතා උපතක් ලද කෙනෙක් නොවේයි නෙව. සත් වෙති මීමුතු පරම්පරාවල් දක්වා ම පිරිසිදු කුල පුවෙණියක් තැ නෙව. කුලපාරිගුද්ධීය මූල් කොට කිසිවෙකුගෙන් උපහාස නො ලබා තැ නෙව. ගැරහුම් නො ලබා තැ නෙව. නමුත් හවත් රජතුමා ඔය විදිහේ මහා යාගයක් නම් කරනවා” කියලා. හවත් රජතුමාණන් හට ඔය අයුරින් කියන අය සිටියත් ධර්මානුකුලව නම් එහෙම කියන කෙනෙක් තැ. ජින්වත් රජතුමාණනි, පුරෝහිත බ්‍රාහ්මණයා මව පාරශවයෙනුත් පිය පාරශවයෙනුත් යන දෙපාරශවයෙන් ම පිරිසිදු වූ සුජාතා උපතක් ලද කෙනෙක් නෙව. සත් වෙති මීමුතු පරම්පරාවල් දක්වා ම පිරිසිදු කුල පුවෙණියක් තියෙනවා නෙව. එනිසා ම කුලපාරිගුද්ධීය මූල් කොට කිසිවෙකුගෙන් උපහාස ලබා තැ නෙව. ගැරහුම් ලබා තැ නෙව. හවත් රජතුමාණන් ඔය කාරණාව ද දැන සිටින සේක්වා. හවත් රජතුමාණන් යාගය කරන සේක්වා. හවත් රජතුමාණන් දන් දෙන

සේක්වා. හවත් රජතුමාණන් සතුවූ වන සේක්වා. හවත් රජතුමාණන් අභ්‍යන්තර සිත ම පහදවා ගන්නා සේක්වා.

24. සියා බෝ පන හෝතෝ රක්ෂකේ මහායක්ෂී. යථමානස්ස කෝචිදේව වත්තා: “රාජා බෝ මහාචිතෝ මහායක්ෂී. යථති. තෝ ව බ්‍රිත්සස පුරෝහිතෝ බාහ්මණෝ අත්කායකෝ මන්තඩරෝ, තිණිණා වේදාන. පාරු සතිස සේවකේවූහාන. සාක්බරප්පහේදාන. ඉතිහාසපන්දවමාන., පදකෝ, වෙයාකරණෝ, ලෝකායත මහාපුරිසලක්බණේසු අනවයෝ තෝ ව බ්‍රිත්සස පුරෝහිතෝ බාහ්මණෝ සිලවා වුද්ධසිලී වුද්ධසිලේන සමන්තාගතෝ තෝ ව බ්‍රිත්සස පුරෝහිතෝ බාහ්මණෝ පණ්ඩිතෝ වියත්තෝ මේධාවී පඩමෝ වා දුතියෝ වා සුජ. පග්ගණ්ඩන්තාන. අම ව පන හව. රාජා එච්චුප. මහායක්ෂී. යථති”ති. එච්චුප හෝතෝ රක්ෂකේ වත්තා ධම්මණෝ නත්ති. හෝතෝ බෝ පන රක්ෂකේ පුරෝහිතෝ බාහ්මණෝ පණ්ඩිතෝ වියත්තෝ මේධාවී පඩමෝ වා දුතියෝ වා සුජ. පග්ගණ්ඩන්තාන. ඉම්නාපේන. හව. රාජා ජාතාතු. යථත්. හව්, සත්තන. හව්, මෝදන. හව්, විත්තමේව හව. අන්තර. පසාදේතු”ති.

24. හවත් රජතුමා හට මහායාගය කරන අතරේදී මෙවැනි දේවල් කියන අය සිටිය හැකිය. “මහාචිත රජතුමා නම් මහායාගයක් කරන්නේ. ඒ වූණාට පුරෝහිත බාහ්මණයා වේද හදාරණ කෙනෙක් නෙවෙයි තෙව. මන්ත්‍රධාරී කෙනෙක් නෙවෙයි තෙව. ඉතිහාසය පස්වෙනි කොට ඇති වේදසමයාගත හාඡා ගාස්තුයන්හි නිපුණත්වයක් ඇති අක්ෂර ප්‍රහේද ගැන හසළ බුද්ධිය ඇති ත්‍රිවේද පාරපුෂ්ත කෙනෙක් නෙවෙයි තෙව. වේදසමයාගත පද පාය දන්තා කෙනෙක් නෙවෙයි තෙව. ව්‍යාකරණ දන්තා කෙනෙක් නෙවෙයි තෙව. ලෝකායත ගාස්තුයෙහි, මහාපුරුෂ ලක්ෂණ ගාස්තුයෙහි නිපුණ කෙනෙක් නෙවෙයි තෙව ඒ වූණාට පුරෝහිත බාහ්මණයා සිල්වත් නෑ තෙව. වැඩුණු සිල ඇති කෙනෙක් නෙවෙයි තෙව. වැඩුණු සිලයෙන් සමන්විත කෙනෙක් නෙවෙයි තෙව ඒ වූණාට පුරෝහිත බාහ්මණයා තුවණුති කෙනෙක් නෙවෙයි තෙව, ප්‍රඥවත්ත කෙනෙක් නෙවෙයි තෙව. යාග කිරීම පිණිස යාග හැන්ද එස්වීමේ දී පළමු කොට හෝ දෙවනුව හෝ කරන කෙනෙක් නෙවෙයි තෙව” කියල. හවත් රජතුමාණන් හට ඔය අයුරින් කියන අය සිටියන් ධර්මානුකුලව නම් එහෙම කියන කෙනෙක් නෑ. පින්වත් රජතුමාණනි, පුරෝහිත බාහ්මණයා තුවණුති කෙනෙක් තෙව, ප්‍රඥවත්ත කෙනෙක් තෙව. යාග කිරීම පිණිස යාග හැන්ද එස්වීමේ දී පළමු කොට හෝ දෙවනුව හෝ කරන කෙනෙක් තෙව. යාග කිරීම පිණිස යාග හැන්ද එස්වීමේ දී පළමු කොට හෝ දෙවනුව හෝ කරන කෙනෙක් තෙව. හවත් රජතුමාණන් ඔය කාරණාව ද

දැන සිටින සේක්වා. හවත් රජත්මාණන් යාගය කරන සේක්වා. හවත් රජත්මාණන් දන් දෙන සේක්වා. හවත් රජත්මාණන් සතුවූ වන සේක්වා. හවත් රජත්මාණන් අහුන්තර සිත ම පහද්වා ගන්නා සේක්වා.

ඉමෙහි බෝ බාහ්මණ, පුරෝහිතෝ බාහ්මණෝ රක්ශේ මහාච්චිතස්ස මහායන්දී. යඟමානස්ස සෝලසහි ආකාරේහි විත්ත. සන්දස්සේසි, සමාදපේසි, සමුත්තේපේසි, සම්පහංසේසි.

පින්වත් බාහ්මණය, පුරෝහිත බාහ්මණයා මහාච්චිත ර්ඛ්ජුරුවන්ට යාගය කරමින් සිටිය දී මේ කරුණු දහසය තුළින් සිත දැනුවත් කළා. එහි සමාදන් කෙරෙවිවා. උත්සහාවත් කෙරෙවිවා. සතුවූ කෙරෙවිවා.

25. තස්මී. බෝ බාහ්මණ යක්ශේ තේව ගාවෝ හක්දිඩිඩු, ත අපේළකා හක්දිඩු, ත කුක්කටසුකරා හක්දිඩු, ත විවිධා පාණා සිංසාත්. ආපත්ජීඩු, ත රුක්බා හිත්ජීඩු යුපත්ථාය, ත දබ්බා විඩිඩු බරිහිසත්ථාය. යේ'පි'ස්ස අහේසු. දාසා'ති වා පෙස්සා'ති වා කම්මකරා'ති වා, තේ'පි ත දැන්වත්ජීතා ත හයත්ජීතා ත අස්සුමුබා රුදමානා පරිකම්මානි අකාඩු. අඟ බෝ යේ ඉවිජීඩු තේ අකාඩු. යේ න ඉවිජීඩු ත තේ අකාඩු. ය. ඉවිජීඩු ත. අකාඩු. ය. න ඉවිජීඩු ත ත. අකාඩු. සප්පිත්තෙලතවනීතදේමඩුවාණින්ත වේව සෝ යක්ශේ නිවියානමගමාසි.

25. පින්වත් බාහ්මණය, ඒ යාගයේ දී ගවයන් මැරුවේ තැ. එම බැවැවත් මැරුවේ තැ. කුකුලන් උරන් මැරුවේ තැ. තවත් විවිධාකාර වූ සතුන් මැරුවේ තැ. යාග කණු සැකසීම පිණිස ගස් කුපුවේ තැ. යාග බිම සකස් කිරීම පිණිස තණකාල කුපුවේන් තැ. මහු ගේ යම් දාසයන් ඉන්නවා නම්, මෙහෙකරුවන් ඉන්නවා නම්, කම්කරුවන් ඉන්නවා නම් ඔවුන්ව පවා වේවැල් කස ආදී පහරවල්වලින් හය කෙරෙවේ තැ. තැති ගැන්වූයේ තැ. කළුල් වැගරුණු මුහුණින් හඩව හඩවා වැඩ ගත්තේ තැ. එසේ නමුත් යමෙක් යම් දෙයක් කිරීමට කැමැති නම් ඔවුන් ඒ දේ කළා. යමක් කිරීමට අකැමැති නම් ඔවුන් එය කළේ තැ. යමක් කැමැති නම් එය කළා. යමක් ඇකැමැති නම් ඔය කළේ තැ. ගිතෙල්, තල, තෙල්, වෙබරු, දී කිරි, මී පැණි, සකුරු ආදී දෙයින් යුතු කැඳුවත්වලින් ඒ යාගය අවසන් වූණා.

26. අඟ බෝ බාහ්මණ බන්තිය අනුයුත්තා තේගමා වේව ජානපදා ව අමවිවා පාරිස්ථිතා තේගමා වේව ජානපදා ව, බාහ්මණමහාසාලා තේගමා

වේච ජාතපදා ව, ගහපතිනේවසිකා නොගමා වේච ජාතපදා ව පහුත් සාපතෙයා. ආදාය රාජාන. මහාවිජිත. උපසංකමිත්වා එච්මාහාසු: “ඉදී දේච පහුත්. සාපතෙයා. දේචක්කේච උදීස්ස ආහත්. ත. දේචෝ පතිගණ්ඩාතු”ති.

26. ඉතින් පින්ච්ච බාහ්මණය, රජතුමා ගේ අවවාද පරිදි කටයුතු කරන ඒ නියමිගම්වැසි රටවැසි රාජකීය පිරිසත්, නියමිගම්වැසි රටවැසි ඇුමැති පිරිසත්, නියමිගම්වැසි රටවැසි සම්භාවනීය බාහ්මණ පිරිසත්, නියමිගම්වැසි රටවැසි සම්භාවනීය ගිහි පිරිසත් බොහෝ ධනධාන්‍යාදී තැඟ හෝග ගෙන මහාවිජිත රුතු ලහට ගිහින් මෙහෙම කියා සිටියා. “දේචයන් වහන්ස, මේ බොහෝ ධනය දේචයන් වහන්සේ උදෙසා ම සි අරගෙන ආවේ. එය දේචයන් වහන්සේ පිළිගන්නා සේක්වා.”

“අල. හෝ. මමප ඉදී පහුත්. සාපතෙයා. ධම්මිකේන බලිනා අහිසංඛත්. තක්ච වෝ හෝතු ඉනෝ ව හියෝ හරථා”ති.

“හවත්ති, කම් නැත. මගේත් මේ බොහෝ ධනධාන්‍යාදී සම්පත් තිබෙන්නේ ධාර්මික ලෙස ගත් බදු ආදියෙන් රස්කරගෙන සි. එනිසා එයත් ඔබට ම වේවා. මාගේ ධනයෙනුත් තව අරගෙන යත්ත.”

27. නො රක්කු පටික්විත්තා එකමන්ත. අපක්කම්ම එච. සම්මන්තේසු:: “ත බෝ එත. අම්හාක. පතිරුප. ය. මය. ඉමානි සාපතෙයානි පුනදේච සකානි සරානි පටිහරෝයාම. රාජා බෝ මහාවිජිතෝ මහායක්කු. යති. හත්දස්ස මය. අනුයාගිනෝ හෝමා”ති.

27. රජතුමා විසින් නො පිළිගත් ඒ ධනය ඇති ඔවුන් එකත්පස්ච බැහුරකට ගොස මේ විදිහට සාකච්ඡා කළා. “අපි මේ ගෙනාපු තැඟ හෝග ධනය ආයෙමත් තම තමන් ගේ නිවේස්චලට අරගෙන යන එක අපට ගැලපෙන දෙයක් නොවේ. මහාවිජිත ර්ජ්පුරුවෝ මහායාගයක් කරනවා. එනිසා අපි එ යාගයට ම අනුයාග කරන අය බවට පත් වෙමු.”

අප බෝ බාහ්මණ පුරන්ලිමින යක්කුවාටස්ස බත්තියා අනුයුත්තා නොගමා වේච ජාතපදා ව දානානි පටියපේසු. දක්වීණේන යක්කුවාටස්ස අමවිවා පාරිසජ්ජා නොගමා වේච ජාතපදා ව දානානි පටියපේසු. පටිඹිමින යක්කුවාටස්ස බාහ්මණමහාසාලා නොගමා වේච ජාතපදා ව දානානි

පටයිපෙෂු.. උත්තරේන යක්ෂවාචස්ස ගහපතිනේවයිකා තෝගමා වේව ජානපදා ව දානානි පටයිපෙෂු.. තෝසුපි බෝභ්මණ යක්ෂේසු තෝව ගාවෝ හක්කිංසු, ත අලේලකා හක්කිංසු, ත කුක්කුටසුකරා හක්කිංසු, ත විවිධා පාණා සංසාත් ආපත්තීංසු, ත රැකබා ජීත්තීංසු යුපත්ථාය, ත දැබිබා විඩ්සු බරිහිසත්ථාය. යේ'පි තෝසු අහේසු දාසා'ති වා පෙස්සා'ති වා කම්මකරා'ති වා, තෝ'පි ත දැන්විතත්තීතා ත හයතත්තීතා ත අස්සුමුබා රැදමානා පරිකම්මානි අක්සු. අම බෝ යේ ඉවිතීංසු තෝ අක්සු. යේ ත ඉවිතීංසු ත තෝ අක්සු. ය.. ඉවිතීංසු ත.. අක්සු. ය.. ත ඉවිතීංසු ත ත.. අක්සු. සප්පිනේලනවත්තදධිමධ්‍යභාණිනේන වේව තෝ යක්ෂා නිවියානමගමංසු.

එතකාට පින්වත් බාජ්මණය, යාග ගාලාවේ තැගෙනහිර දිගාවේ ද්‍රන්හල් පිහිටෙවිවේ රුෂ්ට අනුයුක්ත වූ ඒ නියමිගමවැසි, ජනපද වැසි රාජකීය පිරිස යි. යාග ගාලාවේ ද්‍රක්ෂා දිගාවේ ද්‍රන්හල් පිහිටෙවිවේ රුෂ්ට අනුයුක්ත වූ ඒ නියමිගමවැසි, ජනපද වැසි ඇමැලුතී පිරිස යි. යාග ගාලාවේ බටහිර දිගාවේ ද්‍රන්හල් පිහිටෙවිවේ රුෂ්ට අනුයුක්ත වූ ඒ නියමිගමවැසි, ජනපද වැසි සම්භාවනීය බාජ්මණය පිරිස යි. යාග ගාලාවේ උතුරු දිගාවේ ද්‍රන්හල් පිහිටෙවිවේ රුෂ්ට අනුයුක්ත වූ ඒ නියමිගමවැසි, ජනපද වැසි සම්භාවනීය ගිහි පිරිස යි. පින්වත් බාජ්මණය, ඒ යාගයේ දිත් යාගයේ දී ගවයන් මැරුවේ තැ. එහි බැවෙන් මැරුවේ තැ. කුකුලන් උරන් මැරුවේ තැ. තවත් විවිධාකාර වූ සතුන් මැරුවේ තැ. යාග කණු සැකසීම පිණිස ගස් කැපුවේ තැ. යාග බිම සකස් කිරීම පිණිස තණකාල කැපුවෙන් තැ. මහු ගේ යම් දාසයන් ඉන්නවා නම්, මෙහෙකරුවන් ඉන්නවා නම්, කමිකරුවන් ඉන්නවා නම් ඔවුන්ව පවා වේවැල් කස ආදී පහරවල්වලින් හය කෙරෙවිවේ තැ. තැති ගැනවුයේ තැ. කළුල් වැගුරුණු මුහුණින් හඩව හඩවා වැඩි ගතන් තැ. එසේ තමුන් යමෙක් යම් දෙයක් කිරීමට කැමැති නම් ඔවුන් ඒ දේ කළා. යමක් කිරීමට අකැමැති නම් ඔවුන් එය කළේ තැ. යමක් කැමැති නම් එය කළා. යමක් ඇකුමැති නම් මය කළේ තැ. ගිතෙල්, තල, තෙල්, වෙබරු, දී කිරී, මී පැණි, සකුරු ආදී දෙයින් යුතු කැදැනවලින් ඒ යාග අවසන් වූණා.

28. ඉති වත්තාරෝ ව අනුමතිපක්බා, රාජා මහාවිතීනෝ අවයහංගේහි සමන්නාගතෝ, පුරෝගිනෝ බාජ්මණෝ වත්තහංගේහි සමන්නාගතෝ, තිස්සෝ ව විධා. අය.. වුවිවති බාජ්මණ නිවිධා යක්ෂාසම්පදා සෝළසපරික්බාරා'ති.

28. මේ විදිහට යාගයට අවසර ගත් පක්ෂ හතර යි. මහාච්ඡිත රජුරුවේ අංග අවකින් සමන්විත යි. පුරෝහිත බ්‍රාහ්මණයා අංග හතරකින් සමන්විත යි. ත්‍රිවිධ කාලසම්පත්තියකින් යුත්ත යි. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, මෙයට තමයි කියන්නේ ත්‍රිවිධ යාග සම්පත් හා යාගයට අවශ්‍ය පිරිකර දහසය කියල.

29. ඒවා වූත්තේ තේ බ්‍රාහ්මණා උන්නාදිනෝ උච්චාසද්දමහාසද්දා අනේසුෂ් : “අහෝ! යක්දැන්දේ අහෝ! යක්දැන්දසම්පදා” ති. කුටදන්තේ පන බ්‍රාහ්මණෝ තුණීහිඹනෝව නිසින්නෝ හෝති. අඟ බෝ තේ බ්‍රාහ්මණා කුටදන්ත. බ්‍රාහ්මණ. ඒතදවාවූෂ් : කස්මා පන හවා කුටදන්තේ සමණස්ස ගෝතමස්ස සුභාසිත. සුභාසිතනේ නාඛිත්‍යමෝදනි? ති.

29. එසේ වදාල විට ඒ බ්‍රාහ්මණවරු මහා හඩනැගෙන පරිදි උස්හඩින් මහාහඩින් කැ ගසා කිවිවා “අහෝ! යාගයක් නම් මෙක ම යි. අහෝ! යාගසම්පත්තිය නම් මෙකම යි” කියල. නමුත් කුටදන්ත බ්‍රාහ්මණයා තිශ්චබිදව වාචී වෙලා හිටියා. එතකොට ඒ බ්‍රාහ්මණවරු කුටදන්ත බ්‍රාහ්මණයාට මෙහෙම කිවිවා. “හවත් කුටදන්තයෙනි, ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ ගේ මේ සුභාසිත ධර්මය සුභාසිතයක් ලෙස ම අනුමෝදන් නො වන්නේ මක් නිසාද?”

“නාහ. හෝ! සමණස්ස ගෝතමස්ස සුභාසිතනේ සුභාසිතනේ නාඛිත්‍යමෝදාම්. මූද්ධාඩි තස්ස විපතෙයා යෝ! සමණස්ස ගෝතමස්ස සුභාසිත. සුභාසිතනේ නාඛිත්‍යමෝදෙයා. අඩි ව මේ හෝ ඒවා. හෝති: න සමණෝ ගෝතමෝ ඒවමාහ: “ඒවා. මේ සුතන්ති වා ඒවා. අරහාති හවිත්තන්ති”වා. අඩි ව සමණෝ ගෝතමෝ: ‘ඒවා. තදා ආසි ඉත්ති. තදා ආසි’ත්වේ හාසති. තස්ස මය්හ. හෝ ඒවා. හෝති: “අද්ධා සමණෝ ගෝතමෝ නොන සමයේන රාජා වා අහෝසි මහාච්ඡිතේ යක්දැන්දසාම්, පුරෝහිතේ වා බ්‍රාහ්මණෝ තස්ස යක්දැන්දසාම් යාපේනාත්ති”ති. අහිජානාති පන හවා. ගෝතමෝ ඒවුරුප. යක්දැන්ද. යැන්ත්වා වා යාපේනාත්වා වා කායස්ස සේදා පරම්මරණා සුගති. සග්ග. ලෝක. උපප්‍රේත්තා?”ති.

“හවත්ති, ම. ගුමණ ගොතමයන් ගේ මේ සුභාසිත ධර්මය සුභාසිතයක් ලෙස ම අනුමෝදන් නො වෙනවා නොවේ. යම් කෙනෙක් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ ගේ සුභාසිත ධර්ම සුභාසිතයක් වශයෙන් අනුමෝදන් වෙන්නේ තැනි තම ඔහු ගේ හිසන් කඩා හැලේවී. නමුත් හවත්ති, මට මේ විදිහටය හිතුනේ. ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ මෙහෙම වදාරන්නේ තැනි නො නොවේ. ඒ කියන්නේ

“මං අහල තියෙන්නේ මේ විදිහට යි. මේ විදිහටයි වෙන්න පුළුවන් වෙන්න” කියලා. නමුත් ගුමුණ ගොත්මයන් වහන්සේ “එතකොට මෙහෙම වුණා. ඉතින් එතකොට මේ විදිහටත් වුණා” කියල යි වදාරන්නේ. ඒ මට හවත්ති, ඒ ගැන මෙහෙම හිතෙනවා. ඒකාන්තයෙන් ම ගුමුණ ගොත්මයන් වහන්සේ ඒකාලේ යාග ස්ථාපි වූ මහාච්ඡිත රජ්පුරුවෝ ම වෙන්ට වින. එක්කෝ ඒ යාගය කරවපු පුරෝගිත බාහ්මණයා වෙන්ට වින. හවත් ගොත්මයන් වහන්සේ, ඔය ආකාරයෙන් යාගයක් කරල, එහෙමත් නැත්තාම් කරවල කය බිඳී මරණින් මතු පුළුගති සංඛ්‍යාත දෙව්ලොව ඉපදුනු බවත් දන්නා සේක්ද?”

“අහිජානාමහ. බාහ්මණ ඒවරුප. යක්කද. යශේක්වා වා යාපේන්වා වා කායස්ස හේදා පරමමරණ පුළුගති. සග්ග. ලෝක. උපපත්තිතා. අහ. තේන සමයේන පුරෝගිතේ බාහ්මණෙක් අහෝසි. තස්ස යක්කදස්ස යාපේනා” ති.

“පින්වත් බාහ්මණය, ම. ඔය ආකාරයේ යාගයක් කරල, කරවල කය බිඳී මරණින් මතු පුළුගති සංඛ්‍යාත දෙව් ලොව උපත් බව දන්නවා. ඒ කාලයේ ඒ යාගය කරවපු පුරෝගිත බාහ්මණයා වෙලා හිටියේ මම යි.”

30. “අත්ලී පන හෝ ගෝතම අක්කේද් යක්කේද් ඉමාය තිවිධාය යක්කදස්මිපදාය සෝළසපරික්බාරාය අප්පටවිතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහප්ථලතරෝ ව මහානිස්සතරෝ වා?” ති.

30. “හවත් ගොත්මයන් වහන්ස, ඔය තිවිධ යාගසම්පත්වලටත් වඩා, යාගපිරිකර දහසයටත් වඩා වැඩකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු නමුත් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගාස ඇති අත්‍ය වූ යාගයක් තියෙනවා ද?”

“අත්ලී බෝ බාහ්මණ අක්කේද් යක්කේද් ඉමාය තිවිධාය යක්කදස්මිපදාය සෝළසපරික්බාරාය අප්පටවිතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහප්ථලතරෝ ව මහානිස්සතරෝ වා” ති.

“පින්වත් බාහ්මණය, ඔය තිවිධ යාගසම්පත්වලටත් වඩා, යාගපිරිකර දහසයටත් වඩා වැඩකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු නමුත් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගාස ඇති අත්‍ය වූ යාගයක් තියෙනවා”

31. “කතමෝ පන සෝ හෝ ගෝතම අක්කේද් යක්කේද් ඉමාය තිවිධාය යක්කදස්මිපදාය සෝළසපරික්බාරාය අප්පටවිතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහප්ථලතරෝ ව මහානිස්සතරෝ වා?” ති.

31. “හවත් ගෞතමයන් වහන්සි, මය ත්‍රිවිධ යාගසම්පත්වලටත් වඩා, යාගේරිකර දහසයටත් වඩා වැඩකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුත් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගාස ඇති ඒ අනා වූ යාගයක් කුමක් ද?”

“යාති බෝ පන තාති බ්‍රාහ්මණ නිව්වදානාති අනුකුලයක්කුති සිලවන්තේ පබෑජිතේ උද්දිස්ස දියන්ති, අයං බෝ බ්‍රාහ්මණ යක්කේ ඉමාය ත්‍රිවිධාය යක්කුසම්පදාය සෝළසපරික්බාරාය අප්පට්ටටතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහප්ථලතරෝ ව මහානිස්සතරෝ වා”ති.

“පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, සිල්වත් පැවිදී උතුමත් උදෙසා කුල පරම්පරාවෙන් දෙන යම් නිති දන් වැටවල් තියෙනවා. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, අන්ත ඒ දානය කලින් කියපු මේ ත්‍රිවිධ යාගසම්පත්වලටත් වඩා, යාගේරිකර දහසයටත් වඩා වැඩකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුත් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගාස ඇති යාගයක් ම යි.”

32. කෝ තු බෝ හෝ ගෝතම හෝතු කෝ පවිචෝරෝ යේන තං නිව්වදානා. අනුකුලයක්කු. ඉමාය ත්‍රිවිධාය යක්කුසම්පදාය සෝළසපරික්බාරාය අප්පට්ටටතරක්ව අප්පසමාරම්භතරක්ව මහප්ථලතරක්ව ව මහානිස්සතරක්වා?”ති.

32. “හවත් ගෞතමයන් වහන්සි, මේ ත්‍රිවිධ යාගසම්පත්වලටත් වඩා, යාගේරිකර දහසයටත් වඩා වැඩකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුත් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගාස ඇති යාගය බවට ඒ කුලපරම්පරාවෙන් එන තිත්‍ය දානය පත්වෙන්තේ කවර හේතුවක් නිසා ද? කවර ප්‍රත්‍යායක් නිසා ද?”

න බෝ බ්‍රාහ්මණ ඒවරුප. යක්කු. උපසංකමන්ති අරහන්තේ වා අරහන්තමග්ග. වා සමාපන්නා. ත. කිස්ස හේතු? දිස්සන්ති හෙත්ප බ්‍රාහ්මණ දැන්විප්පහාරා'පි ගලග්ගාහා'පි. තසමා ඒවරුප. යක්කු. න උපසංකමන්ති අරහන්තේ වා අරහන්තමග්ග. මා සමාපන්නා. යාති බෝ පන තාති බ්‍රාහ්මණ නිව්වදානාති අනුකුලයක්කුති සිලවන්තේ පබෑජිතේ උද්දිස්ස දියන්ති, ඒවරුප. බෝ බ්‍රාහ්මණ යක්කු. උපසංකමන්ති අරහන්තේ වා අරහන්තමග්ග. වා සමාපන්නා. ත. කිස්ස හේතු? න හෙත්ප බ්‍රාහ්මණ දිස්සන්ති දැන්විප්පහාරා'පි ගලග්ගාහා'පි. තසමා ඒවරුප. යක්කු. උපසංකමන්ති අරහන්තේ වා අරහන්තමග්ග. වා සමාපන්නා. අයං බෝ බ්‍රාහ්මණ හේතු අයං පවිචෝරෝ යේන තං නිව්වදානා. අනුකුලයක්කු. ඉමාය

තිවිධාය යන්දසම්පදාය සෝළසපරික්බාරාය අප්පට්ටටතරණ්ව අප්පසමාරම්භතරණ්ව මහප්ථලතරණ්ව මහානිස්සතරණ්වා”නි.

පින්වත් බාහ්මණය, මෙන්න මේ විදිහේ යාගයන්ට තම රහතන් වහන්සේලා හෝ රහතම්ගට පිළිපන් උතුමන් හෝ වචින්නේ නෑ. ඒකට හේතුව මොකක් ද? පින්වත් බාහ්මණය, එබදු මහායාගවල දී දන් දෙන උදවියට පෝලිමේ වරෙල්ලා කියමින් දඩුවලින් පහර දෙනවා. ගෙල අල්ලා ඇද දමනවා. අන්න ඒ නිසයි මේ විදිහේ යාගයන්ට තම රහතන් වහන්සේලා හෝ රහතම්ගට පිළිපන් උතුමන් හෝ වචින්නේ නැතනේ. පින්වත් බාහ්මණය සිල්වත් පැවිදී උතුමන් උදෙසා කුලපරම්පරාවෙන් නිති දන්වැට පවත්වන තැන් ඇදේ, අන්න එබදු තැන්වලට තම පින්වත් බාහ්මණය රහතන් වහන්සේලා හෝ රහතම්ගට පිළිපන් උතුමන් හෝ වචිනවා. ඒකට හේතුව මොකක් ද? පින්වත් බාහ්මණය, එබදු මහායාගවල දී දන් දෙන උදවියට පෝලිමේ වරෙල්ලා කියමින් දඩුවලින් පහර දෙනනේ නෑ. ගෙල අල්ලා ඇද දමනනේ නෑ. අන්න ඒ නිසයි මේ විදිහේ යාගයන්ට තම රහතන් වහන්සේලා හෝ රහතම්ගට පිළිපන් උතුමන් හෝ වචිනනේ. පින්වත් බාහ්මණය, මේ තිවිධ යාගසම්පන්වලටත් වඩා, යාගපිරිකර දහසයටත් වඩා වැඩකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුන් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගාස ඇති යාගය බවට ඒ කුලපරම්පරාවෙන් එන නිත්‍ය දානය පත්වෙනනේ මේ හේතුව නිසයි. මේ ප්‍රත්‍යා නිසයි.

33. “අත්ථ පන හෝ ගෝතම අන්දෙකු යන්දෙකු ඉමාය ව තිවිධාය යන්දසම්පදාය සෝළසපරික්බාරාය ඉමිනා ව නිවිවදානේනා අනුකුලයන්දෙන අප්පට්ටටතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහප්ථලතරෝ ව මහානිස්සතරෝ වා?”නි.

33. “හවත් ගෙනමයන් වහන්ස, ඔය තිවිධ යාගසම්පන්වලටත් වඩා, යාගපිරිකර දහසයටත් වඩා, කුලපරම්පරාවෙන් එන මේ නිත්‍ය දන්වැටවත් වඩා වැඩකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුන් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගාස ඇති අනා වූ යාගයක් තියෙනවා ද?”

“අත්ථ බෝ බාහ්මණ අන්දෙකු යන්දෙකු ඉමාය ව තිවිධාය යන්දසම්පදාය සෝළසපරික්බාරාය ඉමිනා ව නිවිවදානේනා අනුකුලයන්දෙන අප්පට්ටටතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහප්ථලතරෝ ව මහානිස්සතරෝ වා”නි.

“පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, ඔය ත්‍රිවිධ යාගසම්පත්වලටත් වචා, යාගේරිකර දහසයටත් වචා, කුලපරම්පරාවෙන් එන මේ නිත්‍ය දන්වැට්ටත් වචා වැඩකටපුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුත් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගාස ඇති අනා වූ යාගයක් තියෙනවා.”

“කතමෝ පන සෝ හෝ ගෝතම යක්දෙක් ඉමාය ව ත්‍රිවිධාය යක්දෙක්-සම්පදාය සෝලසපරික්බාරාය ඉමිනා ව ත්‍රිවිවදානේන් අනුකුලයක්දෙන අප්පට්ටතරෝ ව අප්පසමාරම්හතරෝ ව මහප්ථලනරෝ ව මහානිස්සතරෝ වා?”ති.

“හවත් ගොතමයන් වහන්ස, ඔය ත්‍රිවිධ යාගසම්පත්වලටත් වචා, යාගේරිකර දහසයටත් වචා, කුලපරම්පරාවෙන් එන මේ නිත්‍ය දන්වැට්ටත් වචා වැඩකටපුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුත් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගාස ඇති ඒ අනා වූ යාගය කුමක් ද?”

“යෝ බෝ බ්‍රාහ්මණ වත්දීස් සංස උදිස්ස විහාර කරෝති, අය බෝ බ්‍රාහ්මණ යක්දෙක් ඉමාය ව ත්‍රිවිධාය යක්දෙක්සම්පදාය සෝලසපරික්බාරාය ඉමිනා ව ත්‍රිවිවදානේන් අනුකුලයක්දෙන අප්පට්ටතරෝ ව අප්පසමාරම්හතරෝ ව මහප්ථලනරෝ ව මහානිස්සතරෝ වා”ති.

“පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, යම් කෙනෙක් සිවි දිංගාවෙන් වඩින සංසයා උදෙසා විහාරයක් කරනවා නම්, පින්වත් බ්‍රාහ්මණය මෙය ඔය ත්‍රිවිධ යාගසම්පත්වලටත් වචා, යාගේරිකර දහසයටත් වචා, කුලපරම්පරාවෙන් එන මේ නිත්‍ය දන්වැට්ටත් වචා වැඩකටපුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුත් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගාස ඇති ඒ යාගය යි.”

34. “අත්ථ පන සෝ හෝතම අක්දෙක් යක්දෙක් ඉමාය ව ත්‍රිවිධාය යක්දෙසම්පදාය සෝලසපරික්බාරාය ඉමිනා ව ත්‍රිවිවදානේන් අනුකුලය-ක්දෙන ඉමිනා ව විහාරදානේන් අප්පට්ටතරෝ ව අප්පසමාරම්හතරෝ ව මහප්ථලනරෝ ව මහානිස්සතරෝ වා?”ති.

34. “හවත් ගොතමයන් වහන්ස, ඔය ත්‍රිවිධ යාගසම්පත්වලටත් වචා, යාගේරිකර දහසයටත් වචා, කුලපරම්පරාවෙන් එන මේ නිත්‍ය දන්වැට්ටත් වචා, මේ විහාර පූජාවටත් වචා වැඩකටපුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුත් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගාස ඇති අනා වූ යාගයක් තියෙනවා ද?”

“අත්මී බෝ බාහ්මණ අක්කේදේ යක්කේ ඉමාය ව තිවිධාය යක්කුසම්පදාය සෝළසපරික්බාරාය ඉමිනා ව නිවිච්දානේන අනුකුලය-ක්කේන්න ඉමිනා ව විහාරදානේන අප්පටටතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහප්ථලතරෝ ව මහානිස්සනරෝ වා”ති.

“පින්වත් බාහ්මණය, ඔය තිවිධ යාගසම්පත්වලටත් වඩා, යාගපිරිකර දහසයටත් වඩා, කුලපරම්පරාවෙන් එන මේ නිතු දන්වැට්ටත් වඩා, මේ විහාර පුරාවටත් වඩා වැඩකටපුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුන් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආතිශය ඇති අනු වූ යාගයක් තියෙනවා.”

“කතමෝ පන සෝ හෝ ගෝතම අක්කේදේ යක්කේ ඉමාය ව තිවිධාය යක්කුසම්පදාය සෝළසපරික්බාරාය ඉමිනා ව නිවිච්දානේන අනුකුලය-ක්කේන්න ඉමිනා ව විහාරදානේන අප්පටටතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහප්ථලතරෝ ව මහානිස්සනරෝ වා?”ති.

“හවත් ගොතමයන් වහන්ස, ඔය තිවිධ යාගසම්පත්වලටත් වඩා, යාගපිරිකර දහසයටත් වඩා, කුලපරම්පරාවෙන් එන මේ නිතු දන්වැට්ටත් වඩා, මේ විහාර පුරාවටත් වඩා වැඩකටපුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුන් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආතිශය ඇති ඒ අනු වූ යාගය කුමක් ද?”

“යෝ බෝ බාහ්මණ පසන්නවිත්තෝ බුද්ධ සරණ ගවිති, ධම්ම සරණ ගවිති, සිස්ස සරණ ගවිති, අය බෝ බාහ්මණ යක්කේදේ ඉමාය ව තිවිධාය යක්කුසම්පදාය සෝළසපරික්බාරාය ඉමිනා ව නිවිච්දානේන අනුකුලයක්කේන්න ඉමිනා ව විහාරදානේන අප්පටටතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහප්ථලතරෝ ව මහානිස්සනරෝ වා”ති.

“පින්වත් බාහ්මණය, යම් කෙනෙක් පැහැදුනු සිතින් යුතුව බුදු රජාණන් වහන්සේව සරණ යනවා නම්, ශ්‍රී සද්ධරෘමය සරණ යනවා නම්, ආර්ය සංස රත්නය සරණ යනවා නම් පින්වත් බාහ්මණය, ඔය තිවිධ යාගසම්පත්වලටත් වඩා, යාගපිරිකර දහසයටත් වඩා, කුලපරම්පරාවෙන් එන මේ නිතු දන්වැට්ටත් වඩා, මේ විහාර පුරාවටත් වඩා වැඩකටපුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුන් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආතිශය ඇති ඒ යාගය නම් මෙය සි.”

35. “අත්මී පන හෝ ගෝතම අක්කේදේ යක්කේ ඉමාය තිවිධාය යක්කුසම්පදාය සෝළසපරික්බාරාය ඉමිනා ව නිවිච්දානේන අනුකුලය-

යැක්කේන් ඉමිනා ව විහාරදානේන ඉමෙහි ව සරණගමනේහි අප්පවිතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහප්ථලතරෝ ව මහානිස්සතරෝ වා?”ති.

35. “හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඔය ත්‍රිවිධ යාගසම්පත්වලටත් වඩා, යාගේරිකර දහසයටත් වඩා, කුලපරම්පරාවෙන් එන මේ නිත්‍ය දත්ත්වැට්ටත් වඩා, මේ විහාර පූජාවටත් වඩා, මේ තෙරුවන් සරණ යාමටත් වඩා වැඩකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුත් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගාස ඇති අනා වූ යාගයක් තියෙනවා ද?”

“අත්මී බෝ බ්‍රාහ්මණ අක්කේදේ යක්කේ ඉමාය ව ත්‍රිවිධාය යක්කුසම්පදාය සෝළසපරික්බාරාය ඉමිනා ව ත්‍රිවිවදානේන අනුකුලයක්කේන් ඉමිනා ව විහාරදානේන ඉමෙහි ව සරණගමනේහි අප්පවිතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහප්ථලතරෝ ව මහානිස්සතරෝ වා?”ති.

“පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, ඔය ත්‍රිවිධ යාගසම්පත්වලටත් වඩා, යාගේරිකර දහසයටත් වඩා, කුලපරම්පරාවෙන් එන මේ නිත්‍ය දත්ත්වැට්ටත් වඩා, මේ විහාර පූජාවටත් වඩා, මේ තෙරුවන් සරණ යාමටත් වඩා වැඩකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුත් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගාස ඇති අනා වූ යාගයක් තියෙනවා.”

“කතමෝ පන සෝ හෝ ගෝතම අක්කේදේ යක්කේ ඉමාය ව ත්‍රිවිධාය යක්කුසම්පදාය සෝළසපරික්බාරාය ඉමිනා ව ත්‍රිවිවදානේන අනුකුලයක්කේන් ඉමිනා ව විහාරදානේන ඉමෙහි ව සරණගමනේහි අප්පවිතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහප්ථලතරෝ ව මහානිස්සතරෝ වා?”ති.

“හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඔය ත්‍රිවිධ යාගසම්පත්වලටත් වඩා, යාගේරිකර දහසයටත් වඩා, කුලපරම්පරාවෙන් එන මේ නිත්‍ය දත්ත්වැට්ටත් වඩා, මේ විහාර පූජාවටත් වඩා, මේ තෙරුවන් සරණ යාමටත් වඩා වැඩකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුත් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගාස ඇති ඒ අනා වූ යාගය කුමක් ද?”

“යෝ බෝ බ්‍රාහ්මණ පසන්නවිත්තෝ සික්බාපදාති සමාදියත් පාණානිපාතා වේරමණි. අදිත්නාදාතා වේරමණි. කාමේසු මිවිඡාවාරා වේරමණි. මූසාවාදා වේරමණි. සුරාමේරයම්ජපමාද්වියාතා වේරමණි, අයි.

බෝ බාහ්මණ අක්කේද් යක්කේද් ඉමාය ව තිවිධාය යක්කුසම්පදාය සෝලස-පරික්බාරාය ඉමිනා ව තිවිවදානේන්න අනුකුලයක්කේද්න ඉමිනා ව විහාරදානේන්න ඉමෙහි ව සරණගමනේහි අප්පටවිතරෝ ව අප්පසමාරමිහ-තරෝ ව මහප්ථලතරෝ ව මහානිස්සතරෝ වා”ති.

“පින්වත් බාහ්මණය, යම් කෙනෙක් පැහැදිනු සිතින් යුතුව තිසරණයෙහි පිහිටා ප්‍රාණසාතයෙන් වැළකී සිටීම නම්වූ, සොරකම්න් වැළකී සිටීම නම්වූ, වැරදි කාමසේවනයෙන් වැළකී සිටීම නම්වූ, බොරුකීමෙන් වැළකී සිටීම නම්වූ, මතපැන් මත් දච්ච හාවිතයෙන් වැළකී සිටීම නම්වූ සික්ඩාපද සමාදන් වෙනවා නම්, පින්වත් බාහ්මණය, මෙය වනාහි ඔය තිවිධ යාගසම්පත්වලටත් වඩා, යාගපිරිකර දහසයටත් වඩා, කුලපරම්පරාවෙන් එන මේ නිත්‍ය දන්වැටුවත් වඩා, මේ විහාර පූජාවෙත් වඩා, මේ තෙරුවන් සරණ යාමටත් වඩා වැඩිකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු නමුත් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගාස ඇති ඒ යාගය යි.”

36. “අත්මී පන හෝ ගෝතම අක්කේද් යක්කේද් ඉමාය ව තිවිධාය යක්කුසම්පදාය සෝලසපරික්බාරාය ඉමිනා ව තිවිවදානේන්න අනුකුලය-ක්කේද්න ඉමිනා ව විහාරදානේන්න ඉමෙහි ව සරණගමනේහි ඉමෙහි ව සික්බාපදේහි අප්පටවිතරෝ ව අප්පසමාරමිහතරෝ ව මහප්ථලතරෝ ව මහානිස්සතරෝ වා?”ති.

36. “හවත් ගෞතමයන් වහනස්, ඔය තිවිධ යාගසම්පත්වලටත් වඩා, යාගපිරිකර දහසයටත් වඩා, කුලපරම්පරාවෙන් එන මේ නිත්‍ය දන්වැටුවත් වඩා, මේ විහාර පූජාවෙත් වඩා, මේ තෙරුවන් සරණ යාමටත් වඩා, මේ සිල්පදවලටත් වඩා වැඩිකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු නමුත් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගාස ඇති අනා වූ යාගයක් තියෙනවා ද?”

“අත්මී බෝ බාහ්මණ අක්කේද් යක්කේද් ඉමාය ව තිවිධාය යක්කුසම්පදාය සෝලසපරික්බාරාය ඉමිනා ව තිවිවදානේන්න අනුකුලය-ක්කේද්න ඉමිනා ව විහාරදානේන්න ඉමෙහි සරණගමනේහි ඉමෙහි ව සික්බාපදේහි අප්පටවිතරෝ ව අප්පසමාරමිහතරෝ ව මහප්ථලතරෝ ව මහානිස්සතරෝ වා”ති.

“පින්වත් බාහ්මණය, ඔය තිවිධ යාගසම්පත්වලටත් වඩා, යාගපිරිකර දහසයටත් වඩා, කුලපරම්පරාවෙන් එන මේ නිත්‍ය දන්වැටුවත් වඩා, මේ

විහාර පුජාවටත් වඩා, මේ තෙරුවන් සරණ යාමටත් වඩා, මේ සිල්පදවලටත් වඩා වැඩකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුත් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගාස ඇති අනා වූ යාගයක් තියෙනවා.”

“කතමෝ පන සේ හෝ ගෞතම අන්දකේ යක්දකේ ඉමාය ව නිවිධාය යන්දසම්පදාය සේළසපරික්බාරාය ඉමිනා ව නිවිචාදානේනා අනුකූලය-ක්දකේන ඉමිනා ව විහාරදානේන ඉමෙහි සරණගමනේහි ඉමෙහි ව සික්බාපදේහි අප්පටවටතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහප්ලලතරෝ ව මහානිසාසනරෝ වා?”ති.

“හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඔය තුවිධ යාගසම්පන්වලටත් වඩා, යාගපිරිකර දහසයටත් වඩා, කුලපරම්පරාවෙන් එන මේ තිතු දත්වැටත් වඩා, මේ විහාර පුජාවටත් වඩා, මේ තෙරුවන් සරණ යාමටත් වඩා, මේ සිල්පදවලටත් වඩා වැඩකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුත් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගාස ඇති ඒ අනා වූ යාගය කුමක් ද?”

37. ඉඩ බ්‍රාහ්මණ තථාගතෝ ලෝකේ උප්ප්‍රීජත් අරහ. සම්මාසම්බුද්ධෝ විෂ්ජාවරණසම්පන්තෝ පුගතෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසදම් සාරලී සත්ථා දේවමනුස්සාත. බුද්ධෝ හගවා. සේ ඉම. ලෝක. සදේවක. සමාරක. සඛ්‍යාතමක. සඛ්‍යාතමන්වාත්මණී. පත්. සදේවමනුස්ස. සය. අහිං්සා ස-ෂ්ක්‍රීත්වා පවේදේති. සේ ධම්ම. දේසේති ආදිකලුෂාණ. ම්‍යෙක්කිඛාණ. පරියෝගානකාණා. සාත්ථ. සබාංජ්‍යතන. කේවල-පරිපුණීණ. පරිපුද්ධ. බුහුමවරිය. පකාසේති.

“පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, මෙහි අරහත් වූ සම්මාසම්බුද්ධ වූ විෂ්ජාවරණ-සම්පන්ත වූ පුගත වූ ලෝකවිදු වූ අනුත්තර පුරිසදම් සාරලී වූ, සත්ථා දේවමනුස්සාත. වූ, බුද්ධ වූ, හගවා වූ තථාගතයන් වහන්සේ ලෝකයෙහි උපත ලබනවා. උත්වහන්සේ දෙවියන් සහිත වූ, මරුත් සහිත වූ, බෙඹුත් සහිත වූ, ගුමණ බමුණන් සහිත වූ දෙවිමිනිස් පුජාවෙන් යුතු මේ ලෝකය තමා විහින් උපදා ගත් විභිජට කුණයෙන් සාක්ෂාත් කරලා ලෝකයට කියා දෙනවා. උත්වහන්සේ දහම් දෙසනවා. ආරම්භය කලුෂාණ වූත්, මැද කලුෂාණ වූත්, අවසානය කලුෂාණ වූත්, අරථ සහිත වූත්, පැහැදිලි ප්‍රකාශනවලින් යුතු වූත්, මුළුමණින් ම පිරිපුන් පිරිසිදු බඩසර ප්‍රකාශ කරනවා.

38. ත. ධම්ම. පුණාති ගහපති වා ගහපතිපුන්තෝ වා අන්දතරස්මි. වා කුලේ ප-වාජාතෝ. සේ ත. ධම්ම. පුන්වා තථාගතෝ සද්ධ. පටිලහති.

සෝ තේතා සද්ධාපවිලාහේතා සමන්තාගතොශ ඉති පටිසංචිතියි: “සම්බාධෝ සරාවාසෝ රජෝපලෝ අඩිහෝකාසෝ පබිජ්ජා. නයිදී පූත්‍රය අගාර අජ්ජධාවසනා එකන්තපරිපූණෙණ. එකන්තපරිපූද්ධ. සංබල්ඩිත. බ්‍රහ්මවරිය. වරිතු. යත්තුතාහ. කේසමස්සු. විහාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි අ-ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරිය. පබිජ්ජායා”න්ති.

එතකොට ගහපතියෙක් වේවා, ගහපති පූත්‍රයෙක් වේවා කවර හෝ කුලයක උපන් කෙනෙක් වේවා ඒ දරමය අසනවා. මහු ඒ දරමය අසලා තථාගතයන් වහනසේ කෙරෙහි ගුද්ධාව උපද්වා ගත්තවා. ඉතින් මහු ඒ ගුද්ධාලාහයෙන් යුක්ත වෙලා මේ විදිහට තුවණින් කළුපනා කරනවා. “හිති ගෙදර වාසය කිරීම හරිම කරදරයක්. කෙලෙස් වැඩෙන මාවතක්. නමුත් පැවිදී ජීවිතය ආකාසය වගේ. හිති ගෙදර වාසය කරමින් මුළුමණින් ම පිරිපූන්, මුළුමණින් ම පිරිසිදු, පූදෙපූදු බණසර වසනවා යන කරණ ලෙහෙසි එකක් නොවේ. ඒ නිසා මං කේස් රවුල් බාලා, කසාවත් පොරොවා ගෙන හිතිගෙයින් නික්ම පැවිද්දට ඇතුළත් වෙන එක තමයි හොඳ” කියලා.

සෝ අපරේත සමයෙන අප්ප. ව හෝගක්බන්ධ. පහාය මහන්ත. වා හෝගක්බන්ධ. පහාය අප්ප. වා ක්‍රානිපරිවච්ච. පහාය මහන්ත. වා ක්‍රානිපරිවච්ච. පහාය කේසමස්සු. විහාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි අ-ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරිය. පබිජ්ජා. සෝ එව. පබිජ්ජා සමානෝ පාතිමොක්ඩසංවරස-වුතෝ විහරති, ආවාරගෝවරසම්පන්තෝ, අණුමන්තේසු වත්තේසු හයදස්සාවේ. සමාදාය සික්බනි සික්බාපදේසු, කායකම්මවචම්මෙන සමන්තාගතොශ කුසලේන, පරිපූද්ධාජීවෝ, සිලසම්පන්තෝ, ඉන්දියේසු ගුත්තද්වාරෝ, හෝජනෝ මත්තක්ෂු, සතිසම්පතක්දෙන සමන්තාගතොශ සන්තුවියෝ.

මහු පස්සේ කාලෙක ස්වල්ප වූ හෝග සම්පන් අත්හරිනවා. මහන් වූ හෝග සම්පන් අත්හරිනවා. ස්වල්ප වූ තැදැයන් අත්හරිනවා. මහන් වූ තැදැයන් අත්හරිනවා. කේස් රවුල් බාල, කසාවත් පොරොවා ගෙන හිති ගෙයින් නික්ම පැවිදී ජීවිතයට පත් වෙනවා. මහු මය විදිහට පැවිද්දෙක් වෙලා ප්‍රාතිමෝක්ෂ සංවර සිලයෙන් (පැවිද්දෙක් විභින් රකගත යුතු නිවනට උපකාරී වන උතුම සිල්පදවලින්) සංවරව ඉන්නවා. යහපත් ඇතුළුම් පැවිදුම්වලින් යුතු වෙනවා. අණුමාතු වූ වරදෙහි පවා හය දකිනවා. සික්ෂාපදවල සමාදන්ව හික්මෙනවා. කුසල්සහගත කායකරමයෙන් හා වචකරමයෙන් යුතු වෙනවා. පිරිසිදු ආජීවයෙන් යුතු වෙනවා. සිල්වන්

වෙනවා. අකුසිලයෙන් වැළකු දොරටු ඇතුව ඉන්නවා. තුවණීන් සළකා ආහාර ගන්නවා. සිහිතුවණීන් යුතුව ඉන්නවා. ලද දේධින් සතුවුව ඉන්නවා.

39. කළකුව බාහුමණ හික්ඩු සිලසම්පන්නෝ හෝති? ඉඩ බාහුමණ හික්ඩු පාණාතිපාත. පහාය පාණාතිපාතා පටිචිරෝ හෝති. තිහිතදැන්වේ තිහිතසන්නෝ ලේඛී දායාපන්නෝ සබැජපාණුතහිතානුකම්ලී විහරති. ඉදුමිශි'ස්ස හෝති සිලස්මි.

පින්වත් බාහුමණය, හික්ඩුව සිලයෙන් යුත්ක් වන්නෝ කොහොම ද? පින්වත් බාහුමණය, මෙහි හික්ඩුව සතුන් මැරිම අත්හැර දාල සතුන් මැරිමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දඩු මුගුරු අත් හැර දාල, අවි ආයුධ බැහැර කරලා, පවත ලැංජා ඇතිව ඉන්නවා. සතුන් කෙරෙහි දායාවන්ත වෙනවා, සියව් ප්‍රාණීන් කෙරෙහි හිතානුකම්පිව වාසය කරනවා. මෙයන් මහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

අදින්නාදාන. පහාය අදින්නාදානා පටිචිරෝ හෝති. දින්නාදාසී දින්නපාටිකංචි අලේනෝන සුවිහුනේන අත්තනා විහරති. ඉදුමිශි'ස්ස හෝති සිලස්මි.

තුදුන් දේ ගැනීම අත් හැරලා තුදුන් දේ ගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දුන් දේ පමණක් පිළිගන්නවා. දුන් දේ පමණක් පිළිගනු කුමති වෙනවා. සොර රහිත සිතින් යුතු වූ පිරිසිදු සිතින් යුතු වූ තීවිතයකින් වාසය කරනවා. මෙයන් මහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

අඩුහ්මවරිය. පහාය බ්‍රහ්මවාරී හෝති. ආරාවාරී විරෝදෝ මේලුනා ගාමධම්මා. ඉදුමිශි'ස්ස හෝති සිලස්මි.

අඩුහ්මවාරී බව අත් හැරලා බ්‍රහ්මවාරීව ඉන්නවා. ලාමක දෙයක් වූ මේලුනා සේවනයෙන් වැළකී එය දුරින් ම දුරුකර දමනවා. මෙයන් මහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

මූසාවාද. පහාය මූසාවාදා පටිචිරෝ හෝති. ප-වවාදී ස-වසන්ධෝ ලේනෝ ප-වයිකෝ අවිස-වාදකෝ ලෝකස්ස. ඉදුමිශි'ස්ස හෝති සිලස්මි.

බොරු කීම අත් හැරල, බොරු කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. සත්‍යය කථා කරනවා. ඇත්තෙන් ඇත්ත ගලපනවා. ස්ථිරව පිහිටලා කථාකරනවා.

පිළිගත හැකි දේ කථා කරනවා. ලෝකයාට රවචන්නේ නෑ. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

පිසුණු. වාච. පහාය පිසුණුය වාචය පටිචිරනෝ හෝති. ඉතෙක් පුත්වා න අමුතු අක්බාතා ඉමේසම්පේදාය. අමුතු වා පුත්වා න ඉමේසම් අක්බාතා අමුසම් ජේදාය. ඉති හින්තාන. වා සන්ධාතා සංහිතාන. වා අනුප්පාදාතා. සමග්ගාරාමෝ සමග්ගරනෝ සමග්ගනන්දී සමග්ගකරණ. වාච. හාසිතා හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලස්ම්.

කේලාම කීම අත්හැරලා කේලාම කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙතැනින් අහලා මේ අය බිඳවන්නට අතන කියන්නේ නෑ. අතනින් අහලා ඒ උදවිය බිඳවන්නට මෙතැන කියන්නේ නෑ. මේ අයුරින් බිඳුනු උදවිය සමගි කරවනවා. සමගි වුවන්ට අනුබල දෙනවා. සමගි වුවන් හා වාසයට කුමති යි. සමගි වුවන් හා එකට විසිනවා. සමගි වුවන් සමග සතුවූ වෙනවා. සාමය උදෙසා සාමකාම් වෙන කතා කරනවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

එරුස. වාච. පහාය එරුසාය වාචය පටිචිරනෝ හෝති. යා සා වාචා තේලා කණ්ණසුබා පෝමනීයා හදයාගමා පෝරී බහුජනකන්තා බහුජනමනාපා, තථාරුපි. වාච. හාසිතා හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලස්ම්.

පරුෂ වෙනය අත් හැරලා පරුෂ වෙනයෙන් වැළකී ඉන්නවා. යම් වෙනයක් දොස් රහිත නම්, කණට සැප නම්, ආදරවන්ත නම්, හඳයාගම නම්, ශිෂ්ට සම්පන්ත නම්, බොහෝ ජනයා කුමති නම්, බොහෝ ජනයාට ප්‍රියමනාප නම් එබැඳු වූ වෙන පවසනවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

සම්ඩප්පලාප. පහාය සම්ඩප්පලාපා පටිචිරනෝ හෝති. කාලවාදී හුතවාදී අත්පවාදී ධමමවාදී විනයවාදී, නිධානවති. වාච. හාසිතා කාලේන සාපදේස්. පරියන්තවති. අත්පසක්ෂිත. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලස්ම්.

තේරුමක් තැකි කතා බහ අත් හැරලා තේරුමක් තැකි කතා කීමෙන් වැළකී සිටිනවා. කල් යල් බලා කථා කරනවා. ඇත්ත කතා කරනවා. අර්ථවන් දෙය කතා කරනවා. ධර්මය ම කථා කරනවා. විනය ම කථා කරනවා. සිත්හි ලා දරාගැනීමට පුදුසු, වෙලාවට ගැලපෙන උපදේශ සහිත

වූ, මදිපාඩුකම් නො තබා, ප්‍රමාණවත් පරිදි, දෙලොව යහපත පිණිස වූ දේ පවසනවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

40. බිජාමහුතාමසමාරම්භා පටිචිරතෝ හෝති. එකඟත්තිකෝ හෝති රත්තුපරතෝ පටිචිරතෝ විකාලහෝත්තා. න-වගිතවාදිත-විසුකදස්සනා පටිචිරතෝ හෝති. මාලාගන්ධිලේපනධාරණමණ්ඩන-විහුසනවියානා පටිචිරතෝ හෝති. උ-වාසයනමහාසයනා පටිචිරතෝ හෝති. ජාතරුපරජත පටිග්ගහණා පටිචිරතෝ හෝති. ආමකමෘසපටිග්ගහණා පටිචිරතෝ හෝති. ඉත්තීකුමාරිකපටිග්ගහණා පටිචිරතෝ හෝති. දාසිදාසපටිග්ගහණා පටිචිරතෝ හෝති. අජේළකපටිග්ගහණා පටිචිරතෝ හෝති. කුක්කුටසුකර-පටිග්ගහණා පටිචිරතෝ හෝති. හත්ථගවාස්සවළවපටිග්ගහණා පටිචිරතෝ හෝති. බෙත්තවත්පුළුපටිග්ගහණා පටිචිරතෝ හෝති. දුනෙයා පහිණගමනානුයෝගා පටිචිරතෝ හෝති. කයවික්කයා පටිචිරතෝ හෝති. තුලාකුටකමෘසකුමානකුවා පටිචිරතෝ හෝති. උක්කෝටනවිස්වන-තිකතිසාවියෝගා පටිචිරතෝ හෝති. තේදනවධබන්ධනවිපරමෝස-ආලෝපසහසාකාරා පටිචිරතෝ හෝති. ඉදම්පිස්ස හෝති සීලස්ම්.

30. පැලවෙන බිජ හා පැල වූණ ගස් කොළන් විනාශ කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. එක් වරුවේ බොජුන් වළදනවා. රාත්‍රී ආහාරයෙන් වැළකී විකාල හෝත්තනයෙන් වැළකී ඉන්නවා. තැවුම්, ගැයුම්, වැයුම් හා විසුක දරුණනයන් තැරැකීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මල් සුවද විලවුන් දැරීමෙන් ද ඇහපත සැරසීමෙන් ද විසිතුරු වස්ත්‍රාහරණයෙන් සැරසීමෙන් ද වැළකී ඉන්නවා. ප්‍රමාණය ඉක්ම වූ උස් ආසන ද විටිනා සුබේපහේගි ආසන ද පරිහරණයෙන් වැළකී ඉන්නවා. රන් රිදී මිල මුදල පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. අමු ධානා පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. අමු මස් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ස්තීන්, කුමරියන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දැසි දස්සන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. එඵලුවලවන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. කුකුලන් උරන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ඇතුන් ගවයන් අසුන් වෙළඳුන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. කෙන් වතු පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ගුමණ ගොත්මයන් වහන්සේ ගිහි කටයුතු සඳහා දුත මෙහෙර කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. වෙළ හෙළදාම් කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. තරාදියෙන් රවවීම, නො වටනා දෙයින් රවවීම, මිනුමෙන් රවවීම යන මෙයින් වැළකී ඉන්නවා. අල්ස් ගෙන හිමිකරුවන් ගේ දේ අහිම කිරීම, වංචා කිරීම, බාලදේ විටිනා දේ හැටියට

පෙන්වීම, ආදී තොයේක් වංචික දෙයින් වැළකී ඉන්නවා. අත්පා කැපීම් මැරිම බන්ධන කිරීම් මං පැහැරගැනීම්, ගම් පැහැර ගැනීම් ආදී සැහැසි දෙයින් වැළකී සිටිනවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

මුල්ලසිල නිවේදිත වැළසිලය නිමාවිය

41. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හුණුජීත්තාවා තේ ඒවරුප. බිජාමහුතගාමසමාරම්භ. අනුයුත්තා විහරන්ති සෙයාලීද: මුල්ලේජ බන්ධනීජ. එව්ලේජ. අග්ගේජ. බිජ්ලේජමේව පණ්ඩුවම්. ඉත් වා ඉත් ඒවරුපා බිජාමහුතගාමසමාරම්භා පට්ටිරනෝ හෝති. ඉදුමිශ'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

41. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ විදිහේ පැළවෙන දේ හා ගස් කොළන් ආදිය වනසම්න් ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ මුලින් පැළවෙන දේවල්, කඳින් පැළවෙන දේවල්, පුරුෂීන් පැළවෙන දේවල්, දල්ලෙන් පැළවෙන දේවල්, බිජ්වරින් පැළවෙන දේවල් යන ආදිය වනසම්න් ඉන්නවා. ගස් කොළන් සිලස්ම් ආදී මෙවැනි දේවල්වලිනුත් මෙවැනි වෙනත් දේවල්වලිනුත් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

42. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හුණුජීත්තාවා තේ ඒවරුප. සන්නිධිකාරපරිහෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද: අන්නසන්තිධි. පානසන්තිධි. වත්ථසන්තිධි. යානසන්තිධි. සයනසන්තිධි. ගන්ධසන්තිධි. ආමිසසන්තිධි.. ඉත් වා ඒවරුපා සන්නිධිකාරපරිහෝග පට්ටිරනෝ හෝති. ඉදුමිශ'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

42. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාර වූ දේ රස්කරගෙන පරිහෝග කරමින් වාසය කරනවා. ඒ කියන්නේ කැම වර්ග රස් කරලා තියා ගන්නවා. බිම වර්ග රස් කරලා තියා ගන්නවා. ව්‍යුතු රස් කරලා තියා ගන්නවා. යාන වාහන රස් කරලා තියා ගන්නවා. ඇද පුමු මේස රස් කරලා තියා ගන්නවා. සුවද වර්ග රස් කරලා තියා ගන්නවා. තවත් ආමිස රස් කරලා තියා ගන්නවා. මෙවැනි හෝ මෙවැනි වෙනත් දේවල් හෝ රස්කරගෙන පරිහරණය කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

43. යථා වා පනේකේ හොත්තෝ සමණඩාහ්මණා සඳ්ධාදෙයානි හෝජනානි හැංශ්ඡීන්වා තේ එච්චුපා. විසුකදස්සනා. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීදා: න-ව. ගිත. වාදිත. පෙක්බ. අක්බාත. පාණ්ස්සර. වේතාල. කුමිහපුත්ත. සෝහනක. වණ්ඩාල. වංස. දෙව්වන හත්පිළුද්ධ. අස්සපුද්ධ. මහිසපුද්ධ. උසහපුද්ධ. අජපුද්ධ. මෙණ්ඩකපුද්ධ. කුක්කුටපුද්ධ. වට්ටකපුද්ධ. දැන්වපුද්ධ. මුව්ධිපුද්ධ. නිබ්බුද්ධ. උයෝර්ධික. බල්ග්ග. සේනාබුහ. අත්තකදස්සනා. ඉති වා ඉති එච්චුපා විසුකදස්සනා පටිචිරතෝ හෝති. ඉදුමිෂ්ස හෝති සිලස්ම්.

43. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ග්‍රද්ධාවෙන්දුන්දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයේ විසුක දරුණනයන් තැරැකීමෙහි යෙදිල ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ තැවුම්, ගැයුම්, වැයුම්, නාටක, පැරණි කථා රහදැක්වීම්, අත්තල ගසා තැවීම්, වේතාල තැවීම්, බෙර වාදන කිරීම්, රහමඩලෙහි දේවතාවන්ට පූජා පිණ්ස තැවීම්, උණ ගසින් කරන ස්ථා, මිනි ඇට මැද තබා වටකොට තැවීම්, ඇත් යුද බැලීම්, අස්ව යුද බැලීම්, ගොන් පොර බැලීම්, එඟ පොර බැලීම්, බැටල පොර බැලීම්, කුකුල පොර බැලීම්, වටු පොර බැලීම්, පොව් හරඹ බැලීම්, මිට් හරඹ බැලීම්, මල්ලව පොර බැලීම්, යුද සේනා බලන්ට යැම, බලසෙන් ගණන තැන් බලන්ට යාම, බලසෙනහ විසිරුවන තැන් බලන්ට යාම ආදි දේවල්වල යෙදෙමින් ඉන්නවා. මෙවැනි දේවල්වලිනුත් මෙවැනි වෙනත් දේවල්වලින් යුතු විසුක දරුණන තැරැකීම්වලින් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

44. යථා වා පනේකේ හොත්තෝ සමණඩාහ්මණා සඳ්ධාදෙයානි හෝජනානි හැංශ්ඡීන්වා තේ එච්චුපා. ජ්‍රත්ප්පමාදවියානානුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති - සෙයාලීදා: අවියපද. දසපද. ආකාස. පරිභාරපල. සන්තික. බලික. සටික. සලාකහන්ද. අක්බ. ප.ගවිර. ව.කක. මොක්බවික. ව.ගුලක. පත්තාල්හක. රථක. දනුක. අක්බරික. මනොසික. යථාවත්ප. ඉති වා ඉති එච්චුපා ජ්‍රත්ප්පමාදවියානානුයෝග පටිචිරතෝ හෝති. ඉදුමිෂ්ස හෝති සිලස්ම්.

44. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ග්‍රද්ධාවෙන්දුන්දන් අනුහව කරල තමාව පුමාදයට පත් කරවන මේ ආකාර වූ සුදු කෙළියෙන් කල් යවනවා. ඒ කියන්නේ හතරස් කොටු අවකින් යුතුව කරණ සුදුව, කොටු දහයකින් කරන සුදුව, අහසේ රු අදිමින් කරන සුදුව, කොටු පැනීමෙන් කරණ සුදුව, සන්තික නම් වූ සුදුව, දාදු කැටයෙන් කරන

සූද්‍රව්, කල්ලී ගැසුම, බුරුවා ගැසීම, ගුල කෙළිය, තලා පිශීම, කරණම් ගැසීම, මුගුරක් ගෙන උඩ යට වැවෙන පරිදි උඩට ගැසීම, කොළවලින් කළ ගොවුවලින් තරහෝට වැලි මැනීම, කුඩා රිය තරහ, කුඩා දුනුවලින් විදීමේ තරහ, අකුරු ලිවීමේ සෙල්ලම, සිතු දේ කියන සෙල්ලම, විකලාංග අනුකරණයෙන් හිනැසුසීමේ සෙල්ලම ආදී දේ කිරීමයි. මේ දෙයිනුත් මෙවැනි තවත් දේවල් ඇත්නම් එයිනුත් වැළකී ප්‍රමාදයට පත්වන සූද්‍රවෙන් වැළකී ඉත්තවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

45. යථා වා පන්කේ හොත්තො සමණඛාජමණා සඳ්ධාදෙයානි හෝතනානි හුණුඹ්ත්වා තේ ඒවරුප. උ-වාසයනමහාසයන. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද: ආසන්දී. පල්ලෙක. ගෝතක. විත්තක. පටික. තුලික. විකතික. උදුදලෝම. ඒකන්තලෝම. කට්ටිස්ස. කෝසෙයා. කුත්තක. හත්ත්ලත්තර. අස්සත්තර. රත්ත්තර. අභින්පවෙණි. කාදිලිමිගපවරප-වත්තරණ. සඳන්තර-ඡද. උහනෝලෝහිතකුපධාන. ඉති වා ඉති ඒවරුපා උ-වාසයනමහාසයනා පටිවිරතො හෝති. ඉදමිපි'ස්ස හෝති සිලස්මි.

45. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාජමණයන් ඉත්තවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන්දන් අනුහව කරල මේ ආකාරවූ පමණ ඉකමවා උස්වූ ආසනත් වටිනා සුබෝපහෝගී ආසනත් පරිහරණය කරනවා. ඒ කියන්තො දිග හාත්සි පුවු, කට්ටිවි, ලොකු පලස් යෙදු ආසන, විසිතුරු ගෙත්තම් කළ එහි ලොම් ඇතිරිලි, සුදු එහි ලොමින් කළ ඇතිරිලි, මල් යෙදු එහි ලොමින් කළ ඇතිරිලි, පුළුන් යෙදු මෙවිට, සත්ව රුපවලින් සැරසු එහි ලොම් ඇතිරිලි, මුළුමණ්තම එහි ලොමින් කළ ඇතිරිලි, රන් තුලෙන් සැරසු කළාල, පට තුලෙන් කළ කළාල, තාටිකාංගනාවන් ඒ මත තැවිය හැකි එහි ලොමින් කළ කළාල, ඇතුන් පිට යොදන ඇතිරිලි, අසුන් පිට යොදන ඇතිරිලි, රථවල යොදන ඇතිරිලි, අදුන් දිවි සමෙන් කළ ඇතිරිලි, කදලි මුව සමෙන් කළ කළාල, හිස දෙපැත්තට රතු විලවිද කොට්ට තබා රතු උඩුවියන් බැඳ සැදු වටිනා යහත් ආදිය පරිහරණය කරයි. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී උස් අසුන් මහා අසුන් පරිහරණයෙන් වැළකී ඉත්තවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

46. යථා වා පන්කේ හොත්තො සමණඛාජමණා සඳ්ධාදෙයානි හෝතනානි හුණුඹ්ත්වා තේ ඒවරුප. මණ්ඩනවිහුසනවියානාතුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති, සෙයාලීද: උ-ඡාදන. පරිමද්දන. තහාපන. සම්බාහන. ආදාස. අංශ්තන. මාලාවිලේපන. මුබවුණ්ණක. මුබාලේපන.

හත්ථ්‍යාච්‍රී. සිඛාන්ධ. දැන්විත. නාලික. අසි. ජත්ත. විතුෂ්පාහන. උණ්ඩීස. මණ්ඩ. වාලවිජනි. විදාතානි වත්ථානි දිසදසානි. ඉති වා ඉති ඒවරුපා මණ්ඩනවිභූපනවිධානානුයෝගා පටිවිරතොශ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මේ.

46. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයෙන් ඇගපත සැරසීමෙන් හා විසිනුරු වස්තාහරණ පැළදීමෙන් යුක්තව කළ ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ සුවද වර්ග ඇග තවරා සිරුර සිනිලු කිරීම, තෙල් වර්ග ගා සම්බාහනය කොට සිරුර හැඩ කිරීම, සුවදපැන් තැම, උරහිස් ආදියෙහි මස් වැඩීමට මුගුරෙන් තැලීම, කැඩපතින් මුහුණ බලා සැරසීම, ඇස්වල අදුන් ගැම, මල් හා සුවද විලවුන් දැරීම, මුව සුවද කිරීම, මුව විලවුන් දැරීම, අත්වල ආහරණ දැමීම, හිසෙහි කුඩාම්බි දැරීම, විසිනුරු සැරයැටි දැරීම, විසිනුරු බෙහෙත් තල දැරීම, විසිනුරු කුඩා දැරීම, විසිනුරු කුඩා දැරීම, විසිනුරු පාවහන් දැරීම, තලල් පට දැරීම, මැණික් පැළදීම, වාමර දැරීම, දිග වාමි ඇති සුදු වස්තා දැරීම ආදියෙන් යුතුවේයි. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්විලිනුත් වැළකී ඇගපත සැරසීම් හා විසිනුරු වස්තාහරණ සැරසීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

47. යථා වා පනේකේ හොන්තොශ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝතනානි තුෂ්ඨීන්වා තේ ඒවරුප. තිර-ඡානකත. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද: රාජකථ. වේරුකථ. මහාමත්තකථ. සේනාකථ. හයකථ. යුද්ධකථ. අන්නකථ. පානකථ. වත්ථකථ. සයනකථ. මාලාකථ. ගන්ධකථ. සාක්ෂිකථ. යානකථ. ගාමකථ. නිගමකථ. තගරකථ. ජනපදකථ. ඉත්ලිකථ. පුරිසකථ. (කුමාරකථ. කුමාරිකථ.) සුරකථ. විසිඛාකථ. කුම්භවිධානකථ. පුබිබුපේතකථ. නානතන්තකථ. ලෝතකක්බායික. සමුද්දක්බායික. ඉතිහවාහවකථ. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානකථය පටිවිරතොශ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මේ.

47. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූ තිරසන් කථාවල යෙදී වාසය කරනවා. ඒ කියන්නේ, රජවරුන් ගැන කථා, සොරුන් ගැන කථා, මහ ඇමතිවරුන් ගැන කථා, හමුදාවන් ගැන කථා, හය ඇතිවෙන දේවල් ගැන කථා, ආහාර වර්ග ගැන කථා, බොන දේවල් ගැන කථා, ඇදුම් පැළදුම් ගැන කථා, ඇද පුමු ගැන කථා, මල් වර්ග ගැන කථා, සුවද වර්ග ගැන කථා, තැදෑයන් ගැන කථා, යාන වාහන ගැන කථා, ගම්මාන ගැන කථා,

තියම් ගමමාන ගැන කථා, තගර ගැන කථා, රටවල් ගැන කථා, ස්ත්‍රීන් ගැන කථා, පුරුෂයින් ගැන කථා, කුමාරයින් ගැන කථා, කුමාරියන් ගැන කථා, ගුරයින් ගැන කථා, මංමාවන් ගැන කථා, වලං පොලේ දේවල් ගැන කථා, මියගිය උද්ධිය ගැන කථා, තව තව දේවල් ගැන කථා, ලෝකය ගැන කථා, සාගරය ගැන කථා, මෙහෙමයි වුණේ මෙහෙමයි තොටුණේ කියන දේ ගැන කථා කරකර ඉන්නවා, මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරිසන් කථාවෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

48. යථා වා පන්කේ භොන්තොශ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හුණුජීත්ත්වා තේ එච්චුප. විග්ගාහිකකම. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලේද: “න ත්ව. ඉම. ධම්මවිනය. ආජානාසි. අහ. ඉම. ධම්මවිනය. ආජානාම්. කි. ත්ව. ඉම. ධම්මවිනය. ආජානිස්සසි? ම-ඡාපටිපන්තොශ ක්වමසි, අහමස්මි සමමා පටිපන්තොශ. සහිත. මේ, අසහිත. තේ. පුරේ වවතිය. ප-ඡා අවව. ප-ඡා වවතිය. පුරේ අවව. අව්විණුණ. තේ විපරාවත්ත. ආරෝපිතොශ තේ වාදෝ. නිග්ගහිතොශ ක්වමසි. වර වාදප්පමෙක්බාය. නිබිබියේහි වා ස-ප-හෝසි”ති. ඉති වා ඉති එච්චුපාය විග්ගාහිකකථාය පටිවිරතොශ හෝති. ඉදම්පි’සස හෝති සීලස්මි.

48. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයෙන් එකිනෙකා අතර බැණ දොඩා ගන්නා කථාවෙන් යුතුව යි ඉන්නේ. ඒකියන්තේ “නුම මේ ධරම විනය දන්නේ නැ. මම තමයි මේ ධරම විනය දන්නේ, ආ ... එහෙම ද එතකොට නුමිද මේ ධරම විනය දන්නේ? නුම ඉන්නේ මිත්තා වැඩ පිළිවෙළක යි. මම තමයි නියම වැඩ පිළිවෙළ තුළ ඉන්නේ. ම. කරුණු සහිතව යි කියන්නේ. නුමේ කිම කරුණු රහිත යි. නුම කලින් කිවයුතු දේ පස්සේ කිවවා. පස්සේ කිවයුතුදේ කලින් කිවවා. නුම කලක් තිස්සේ කියපු දේ කණිට පෙරලනා. මා විසින් නුම්ට වාද නෘවල යි තියෙන්නේ. නුම්ට නිගුහ කරල යි තියෙන්නේ. වාදයෙන් නිදහස් වීමට මගක් භොයාගෙන පළයන්. පුළුවන් තම ලෙහාගතින්” යනාදිය කියමින් ආරවුල් හදාගත්ත්වා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ බැණ දොඩාගන්නා කථාවෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

49. යථා වා පන්කේ භොන්තොශ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හුණුජීත්ත්වා තේ එච්චුප. දුනෙයාපහිණුගමනානුයෝගමනුයුත්තා

විහරන්ති. සෙයාලීදී: රක්ෂකදී. රාජමහාමත්තාන. බන්තියාන. බාහ්මණාන. ගහපතිකාන. කුමාරාන. “ඉඩ ග-ඡ. අමුතාග-ඡ. ඉදී. හර. අමුතු ඉදී. ආහරා”ති. ඉති වා ඉති එවරුපා දුනෙයාපහිණගමනාතුයෝගා පට්චිරකෝ හෝති. ඉදම්පි’ස්ස හෝති සිලස්ම්.

49. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල ගිහියන් ගේ පණ්විඩ පණත් ගෙන යන මෙබදු වූ දුත මෙහෙවරෙහි යෙදෙනවා. ඒ කියන්නේ, “මෙහෙ යන්න, අසවල් තැනට එන්න, මෙක (අපේ මේ පණ්විඩය) අරන් යන්න. අසවල් තැනට මෙක අරන් යන්න” යනාදී රුපුන් ගේ, රාජමහා ඇමතිවරුන් ගේ, ක්ෂතියයන් ගේ, බාහ්මණයන් ගේ, ගහපතියන් ගේ, කුමාරවරුන් ගේ, පණ්විඩ පණත් ගෙනියනවා. මෙවැනි දෙයිතුන් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිතුන් වැළකී මෙබදු වූ පණ්විඩ පණත් ගෙනයන ගිහියන්ගේ දුත මෙහෙවරෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

50. යථා වා පනේකේ හොන්කෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනාති හුණුජීත්වා තේ කුහකා ව හොන්ති ලපකා ව තේමිතිකා ව නිප්පේසිකා ව ලාසේන ලාභ. නිජිගි-සිතාරෝ ව. ඉති වා ඉති එවරුපා කුහනලපනා පට්චිරකෝ හෝති. ඉදම්පි’ස්ස හෝති සිලස්ම්.

50. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල කුහක (උඩින් වෙන තීවිතයක් පෙන්වමින් යටින් වෙනත් තීවිතයක් ගෙවමින් නැති ගුණ පෙන්වා) තීවිත ගෙවනවා. ලාභ සත්කාර ලැබෙන විදිහට (පුහු වරණනා කිරීම, තොදොල් කිරීම, නැති ගුණ කිම් ආදී) වාටු බස් කියනවා. දායකයින් හට නො දී බැරි තත්ත්වයට පත් වෙන ආකාරයේ නිමිති දක්වමින් කථා කරනවා. තමන්ට ලැබෙන විදිහට අනුත්ව ගරහනවා. ලාභයෙන් ලාභය හොයනවා. මෙවැනි දෙයිතුන් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිතුන් වැළකී මෙබදු වූ කුහක කමින් වාටුබස්වලින් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

මජ්ජ්‍යමසිලං නිවියින.

මධ්‍යම සිලය නිමාවිය

51. යථා වා පනේකේ හොන්කෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනාති හුණුජීත්වා තේ එවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවෙන තීවික.

කප්පෙන්ති - සෙයාලීදා: අංග. නිමිත්ත. උප්පාත. සුපිත. ලක්බණ. මූසික-ඡීත්ත. අග්ගිහෝම. දැඩිහෝම. පුසිහෝම. කණහෝම. තණ්ඩුලහෝම. සප්පිහෝම. තේලහෝම. මුබහෝම. ලෝහිතහෝම. අංගවිත්තා වත්පුවිත්තා බත්තවිත්තා සිවවිත්තා හුත්තවිත්තා හුරිවිත්තා අහිවිත්තා විසවිත්තා වි-ඡීතවිත්තා මූසිකවිත්තා සකුණවිත්තා වායසවිත්තා පක්කත්කධාන. සරපරිත්තාන. මිගවක්බ. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡාතවිත්තාය මි-ඡාජීවා පටිචිරතොශී හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

51. ඒ වගේ ම ඇතුළුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉත්තවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙවැනි වූ තිරග්චිත විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජීවයෙන් තීවත් වෙනවා. ඒ කියන්නේ ගාරීරික අංග බලා එලාඕල කියනවා, නිමිති බලා එලාඕල කියනවා, උත්පාත බලා එලාඕල කියනවා, සිහිත එලාඕල කියනවා, ගාරීරික ලක්ෂණ බලා එලාඕල කියනවා, මියන් කැ වස්තු බලා එලාඕල කියනවා, ගිනි පුරා පවත්වනවා, හැන්දෙන් පුරා පවත්වනවා, ධානා පොතුවලින් පුරා පවත්වනවා. කණ නම් සහලින් කළ පුරා පවත්වනවා, සහලින් පුරා පවත්වනවා, ගිතෙලින් පුරා පවත්වනවා, තල තෙලින් පුරා පවත්වනවා, විශේෂ කොට කරණ පුරා පවත්වනවා, සතුන් මරා ලේ පුදා කරන පුරා පවත්වනවා, අංග විද්‍යාව, වාස්තු විද්‍යාව, දේශපාලන විද්‍යාව, වාසනාව උරග බැලීමේ (ලොතරයි) විද්‍යාව, හුත විද්‍යාව, පොලොව යට බිම් ගෙයක ඉද මැතිරීමෙන් කරන (හුරි) විද්‍යාව, සරප විද්‍යාව, විෂ විද්‍යාව, වෘශ්වික විද්‍යාව, මුෂක විද්‍යාව, පක්ෂි විද්‍යාව, විශාල පක්ෂි විද්‍යාව, ඉදුණු දේ මුල් කොට අනාවැකි කියන විද්‍යාව, මතුරන ලද ඊතල විද ආරක්ෂා කරන විද්‍යාව, මග පක්ෂ යනාදී මිත්‍යා ආජීවයෙන් තීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරග්චිත විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජීවයෙන් වැළකී ඉත්තවා. මෙයන් මහුගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

52. යථා වා පනේකේ හොත්තොශ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝත්තානි භූජ්ජිත්තාවා තො ඒවරුපාය තිර-ඡාතවිත්තාය මි-ඡාජීවෙන තීවික. කප්පෙන්ති - සෙයාලීදා: මණ්ඩලක්බණ. දණ්ඩලක්බණ. වත්ප්ලක්බණ. අසිලක්බණ. උසුලක්බණ. දනුලක්බණ. ආවුදලක්බණ. ඉත්ප්ලක්බණ. පුරිසලක්බණ. කුමාරලක්බණ. කුමාරිලක්බණ. දාසලක්බණ. දාසිලක්බණ. හත්ප්ලක්බණ. අසිසලක්බණ. මහිසලක්බණ. උස්සලක්බණ. ගෝලක්බණ. අජලක්බණ. මෙණ්ඩලක්බණ. කුක්කුවලක්බණ. වට්ටකලක්බණ.

ගෝඛාලක්බණු කණීණිකාලක්බණු ක-පපලක්බණු මිගලක්බණු ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ෂානවිජ්ජාය මි-ෂාජීවා පටිචිරනෝ හෝති ඉදමිපි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

52. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගැඳාවෙන් දුත් දත් අනුහව කරල මෙබඳ වූ තිරග්වින විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජීවයෙන් තීවත් වෙනවා. ඒ කියන්නේ මැණික්වල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, දැඩිවල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, වස්තුවල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, කඩා ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, දුනු ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, ආසුද ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, ස්ත්‍රීන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, පුරුෂයන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, දරුවන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, දැරියන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, දාසයන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, ඒ ඒ කටයුතු සඳහා තෝරා ගත යුතු ඇතුන් ගේ ලකුණු කීම, අසුන් ගේ ලකුණු කීම, ඔවුවන් ගේ ලකුණු කීම, වෘෂ්ඨයන් ගේ ලකුණු කීම, ගවයන් ගේ ලකුණු කීම, එඹුවන් ගේ ලකුණු කීම, බැවැවන් ගේ ලකුණු කීම, කුකුල පොර ආදියට සුදුසු කුකුලන් ගේ ලකුණු කීම, වටුවන් ගේ ලකුණු කීම, සුහුනන් ඇත වැට්ටීමේ සහ හඩනැගීමේ එලාඕල කීම, කණේහ පළදාගත් උපකරණවලින් එලාඕල කීම, කැස්බැවන්ට මතුරා එලාඕල කීම, මුවන්ට මතුරා එලාඕල කීම ආදී තිරග්වින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජීවයෙන් කල් ගෙවනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබඳ වූ තිරග්වින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජීවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

53. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබ්‍රාහ්මණා සද්ධාදෙය්‍යානි හෝතනානි භුණ්ඩ්ත්වා තේ ඒවරුපාය තිර-ෂානවිජ්ජාය මි-ෂාජීවින තීවිකං කප්පෙන්ති, සෙයාලීදී: රක්ෂ්ද. නිය්‍යාන. හවිස්සනි. රක්ෂ්ද. අතියාන. හවිස්සනි. අඩහන්තරාන. රක්ෂ්ද. උපයාන. හවිස්සනි. බාහිරාන. රක්ෂ්ද. අපයාන. හවිස්සනි. බාහිරාන. රක්ෂ්ද. උපයාන. හවිස්සනි. අඩහන්තරාන. රක්ෂ්ද. අපයාන. හවිස්සනි. අඩහන්තරාන. රක්ෂ්ද. ජයෝ හවිස්සනි. බහිරාන. රක්ෂ්ද. පරාජයෝ හවිස්සනි. බාහිරාන. රක්ෂ්ද. ජයෝ හවිස්සනි. අඩහන්තරාන. රක්ෂ්ද. පරාජයෝ හවිස්සනි. ඉති ඉමස්ස පරාජයෝ හවිස්සනි. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ෂානවිජ්ජාය මි-ෂාජීවා පටිචිරනෝ හෝති. ඉදමිපි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

53. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වුත් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභීවයෙන් තීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “අසවල් තැකතට රුතුමා ගේ යුතු පිණිස නික්මීම වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් ආපසු තුවරට ඇතුළුවීම සිදු කළ යුත්තේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිට පිටත සතුරු රුතුන් හමුවීමට රුතු ගේ ගමන කළයුත්තේ ය. අසවල් තැකතින් පිටත සිටින රුතුට රට ඇතුළට පැමිණීම වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිටින රුතු ගේ ඉවත්වීම සිදුවන්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිටින රුතුට ජය වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් බාහිර රුතුනට පරාජය වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් බාහිර රුතුන්ට ජය වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ රුතුට පරාජය වන්නේ ය කියල මොහුට ජය වෙනවා. මොහුට පරාජය වෙනවා” ආදී වශයෙන් පවසම්න් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභීවයෙන් කළ ගෙවනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්විනුත් වැළකී මෙබදු වු තිරශ්වින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභීවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

54. “යථා වා පනේකේ භෞන්තේ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි සෝජනානි භුණ්ඩ්ඩීන්වා නේ එවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවෙන තීවික. කප්පෙනැති - සෙයාලීදං: වන්දගාහේ හවිස්සති, සුරියගාහේ හවිස්සති, තක්බන්තගාහේ හවිස්සති, වන්දීමසුරියාන. පථගමන. හවිස්සති, වන්දීමසුරියාන. උප්පථගමන. හවිස්සති, තක්බන්තාන. පථගමන. හවිස්සති, තක්බන්තාන. උප්පථගමන. හවිස්සති, උක්කාපාහේ හවිස්සති, දිසාඩාහේ හවිස්සති, භුමිවාලෝ හවිස්සති, දේවදුන්දුහි හවිස්සති, වන්දීමසුරියනක්බන්තාන. උග්ගමන. වගමන. සංකිලේස. වෝදාන. හවිස්සති, ඒව. විපාකේ වන්දගාහේ හවිස්සති, ඒව. විපාකේ සුරියගාහේ හවිස්සති, ඒව. විපාක. වන්දීමසුරියාන. පථගමන. හවිස්සති, ඒව. විපාක. වන්දීමසුරියාන. උප්පථගමන. හවිස්සති, ඒව. විපාක. තක්බන්තාන. පථගමන. හවිස්සති, ඒව. විපාකේ උක්කාපාහේ හවිස්සති, ඒව. විපාකේ දිසාඩාහේ හවිස්සති, ඒව. විපාකේ හුමිවාලෝ හවිස්සති, ඒව. විපාකේ දේවදුන්දුහි හවිස්සති, ඒව. විපාක. වන්දීමසුරියනක්බන්තාන. උග්ගමන. වගමන. සංකිලේස. වෝදාන. හවිස්සති. ඉති වා ඉති එවරුපාය තිර-වානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවා පටිවිරතේ හෝති. ඉදම්පි'සස හෝති සිලසම්.

54. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආර්ථයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “අසවල් දින වන්දුග්‍රහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින සඳ හිරු ගේ නිසිමහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින සඳ හිරු ගේ නො මහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින තැකත් තරුවල නිසි මහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින තැකත් තරුවල නො මහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින උල්කාපාන වැවෙනවා. අසවල් දින අසවල් දිගාවේ උෂණත්වය වැඩිවෙනවා. අසවල් දින භුම් කම්පාවක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින වැසි රහිතව අහස ගුරුත්වනවා. හිරු සඳ හා තැකත් වල උදාව බැසීම කෙලෙසීම පිරිසිදු වීම මේ මේ වෙළාවට සිදුවෙනවා. වන්දු ග්‍රහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. සුර්ය ග්‍රහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක එල විපාක ලබාදෙනවා. තැකත් ග්‍රහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. හිරු සඳ ගේ නිසිගමන මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. හිරු සඳ ගේ නොමහ යැම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. උල්කාපාන වැටීම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. දිගා දාහය මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. භුකම්පන මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. වැසි තැනිව අහස ගිගිරීම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. හිරු සඳ හා තැකත් වල උදාව බැසීම කෙලෙසීම පිරිසිදු වීම ලෝකයට මෙවැනි විපාක ලබා දෙනවා” කියල තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආර්ථයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආර්ථයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

55. යථා වා පන්කේ හොත්තේ සමණඛාජ්මණා සඳ්ධාදෙයානි හෝත්නානි භුණ්ඩ්ත්වා තේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිෂ්ජාය මි-ඡාජ්වෙන ජීවිකං කප්පෙන්ති - සෙයාලීදං: සුබ්බුචිඩිකා හවිස්සති, දුබ්බුචිඩිකා හවිස්සති, සුහික්බං හවිස්සති, දුහික්බං හවිස්සති, බේමං හවිස්සති, හයං හවිස්සති, රෝගෝ හවිස්සති, ආරෝග්‍යං හවිස්සති, මුද්දා ගණනා සංඛාතං කාලෙයාං ලෝකායතං. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිෂ්ජාය මි-ඡාජ්වා පරිවිරත්තේ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මං.

55. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආර්ථයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “මේ කාලයේදී වැසිස වහිනවා. මේ කාලයේදී තියගය ඇතිවෙනවා. මේ කාලයේදී ආහාරපාන සරු වෙනවා.

මේ කාලයේ දී දුර්හික්ෂය ඇතිවෙනවා. මේ කාලයේ දී රට සරුවෙනවා. මේ කාලයේ දී බිය සැක තැකිව ඉන්නවා. මේ කාලයේ දී හය උපදිනවා. මේ කාලයේ දී රෝග ඇති වෙනවා. මේ කාලයේ දී නීරෝග බව ඇති වෙනවා කියමින් එලා එල පැවිසීමන් මුදා, ගණන, සංඛ්‍යාත, කාච්නු, ලෝකායන ගාස්නු ආදී තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභ්‍යාවයෙන් ජීවන් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභ්‍යාවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

56. යථා වා පන්කේ හොත්තොෂ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙය්‍යානි හෝජනානි හුණ්ඩීන්වා තේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවෙන ජීවිකං කප්පෙන්ති - සෙයාලීදී: ආවාහන විවාහන සංවදන විවදන සංකිරණ විකිරණ සුහුගකරණ දුබිහුගකරණ විරුද්ධගබහුගකරණ ජීවහානින්පමිහන. හනුසංහන්තන. හත්ථාසිපප්පන. හනුපප්පන. කණ්ණපප්පන. ආදාසපක්ෂ. කුමාරිකාපක්ෂ. දේවපක්ෂ. ආදී-වුපටධාන. මහනුපටධාන. අඩුහුජ්ජලන. සිරිවහායන. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවා පටිචිරනේ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

56. ඒ විගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන්දන් අනුහව කරල මෙබදුවුත් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභ්‍යාවයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, විවාහයට තැකත් කීම, ආවාහයට තැකත් කීම, වෙන් වූ අමු සැමියන් එක් කිරීමට තැකත් සැදීම, එක් වූ අමු සැමියන් වෙන් කිරීමට තැකත් සැදීම, දිපු ණය එකතු කිරීමට තැකත් සැදීම, මුදල් ණයට පොලියට දීමට තැකත් සැදීම, දියුණු වීමට ගුරුකම් කිරීම, පාල්වී තැති වීමට ගුරුකම් කිරීම, දරුගැබී රකෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, දිව අග්‍ර බැඳෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, හනු තද කරන්නට ගුරුකම් කිරීම, අන් පෙරලෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, හනු සිරවෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, කණ්ණාඩියෙන් භූතයන් කැදාවා ප්‍රශන විවාරීම, ගැණු දරුවන් ලවා ජේන කීම, දෙවියන් ලවා ජේන කීම, සුරය වන්දනාව, මහ බණු වන්දනාව, මන්තු බලයෙන් කරින් ගිනිදැල් පිටකිරීම, මන්තු බලෙන් ලක්ෂ්මි ප්‍රජා කිරීම යනාදී තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභ්‍යාවයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභ්‍යාවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

57. යලා වා පනේකේ හොත්තේ සමණඩාහ්මණා සය්දාදෙයාති
හෝත්තාති භුද්ධීත්වා කේ එචුරුපාය තිර-ඡාත්තිජාය මි-ඡාත්තිවෙන ජීවික。
කප්පෙන්ති, සෙයාලිදී: සන්නිකම්ම. පණිධිකම්ම. (භූතකම්ම.) හැරිකම්ම.
වස්සකම්ම. වොස්සකම්ම. වක්පුකම්ම. වක්පුපරිකම්ම. වක්පුපරිකිරණ.
ඇාවමන. තහාපන. ජ්‍රහන. වමන. විරේවන. උද්ධවිරේවන. අයෝවිරේවන.
සීසවිරේවන. කණ්ණතේල. තෙත්තතප්පන. තත්පුකම්ම. අක්ෂතන.
ප-වක්ෂතන. සාලාකිය. සල්ලකත්තිය. දාරකතිකි-ඡා මූලසේසත්තාත.
අනුප්පාදාත. විසයින. පටිමොක්කෝ. ඉති වා ඉති එචුරුපාය තිර-ඡාත්-
විත්තාය මි-ඡාත්තිවා පටිවිරතේ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

57. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. මුදුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජ්වයෙන් ජීවිකාව ගෙවත්වා. ඒකියන්නේ, කාන්ති කරම, බාර ඔප්පු කිරීම, පොලොව යට නිද මතුරා ගුරුකම් කිරීම, තප්පු-සකයා පිරිමියෙකු කිරීම, පිරිමියා තප්පු-සකයෙකු කිරීම, ගෙවල් තැනීමේ දිගාවන් පෙන්වා දීම, අඝ්‍යෙන් නිවාස තැනීමේදී පුද පුරා පැවැත් වීම. වතුර මතුරා මූණ සේදවීම, වතුර මතුරා තැහැවීම, ගිනිපිදීම, ලය විරෝක කරවීම, බඩ විරෝක කරවීම, වමනය කරවීම, වස්ති කරවීම, ශිර්ෂ විරෝකය, කණට තෙල් පිශීම, ඇස් වෙදකම, තස්න කිරීම, ඇස්වලට අදුන් සැදීම, ප්‍රති අංශන සැදීම, ගලා කරම කිරීම, ලදු විකිත්සාව, කාය විකිත්සාව, වනවලට ගෙහෙන් බැඳීම ආදි තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජ්වයෙන් ජීවත් වෙතවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරණවිත විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජ්වයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

58. අම බෝ බාහුමණ, හික්බූ ඒවා. සීලසම්පන්නෝ න කුතොව් හය. සමනුපස්සනි යදිද. සීලසි.වරනෝ. සෙයාලාජි බාහුමණ, බන්තියෝ මුද්ධාවසින්නෝ තිහතප-වාමින්නෝ න කුතොව් හය. සමනුපස්සනි යදිද. ප-වත්ලිකනෝ. ඒවමේව බෝ බාහුමණ හික්බූ ඒවා. සීලසම්පන්නෝ න කුතොව් හය. සමනුපස්සනි යදිද. සීලසි.වරනෝ. සෝ ඉමිනා අරියේන සීලක්බන්ධෙන සමන්නාගනෝ අත්ස්ධන්ත. අනවත්පසුබ. පටිසි.වේදේති. ඒවා. බාහුමණ හික්බූ සීලසම්පන්නෝ හෝති.

58. පින්වත් බාහුමණය, ඒ හික්ෂුව වනාහී මේ අයුරින් සිලසම්පන්නව සිටින විට ඒ සිලස්වරය හේතු කොට ගෙන මොන ම අයුරකින්වත් තියක් දකින්නේ නෑ. පින්වත් බාහුමණය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ඔවුන් පලන් රජ

කෙනෙක් ඉන්නවා. ඔහු සතුරන් පරදවල බැහැර කරලයි ඉන්නේ. ඉතින් ඔහු සතුරන් හේතුවෙන් මොන ම අයුරකින්වත් හයක් දකින්නේ තැ. පින්වත් බාහුමණය, හික්ෂුවත් මය විදිහම යි. මේ අයුරින් සිලස්මිපන්නව සිටින විට ඒ සිලස්වරය හේතු කොට ගෙන මොන ම අයුරකින්වත් බියක් දකින්නේ තැ. ඔහු මේ ආරය වූ සිලස්කන්ධයෙන් සමන්විත ව ආධ්‍යාත්මිකව තිවැරදි සැපයක් විදිනවා. පින්වත් බාහුමණය, ඔන්න විදිහට යි හික්ෂුව සිලස්මිපන්න වන්නේ.

(මහාසිල නිවිධීත්)
මහා සිලය නිමා විය

59. කථඟ්ට බාහුමණ, හික්බු ඉන්දියේසු ගුත්තද්වාරෝ හෝති? ඉඩ බාහුමණ, හික්බු වක්බුනා රුප. දිස්වා න නිමිත්තග්ගාහි හෝති තානුබූද්ධනාග්ගාහි. යන්වාවිකරණමේන. වක්බුන්දිය. අස්වුත. විහරන්ත. අහිඹකධා දෝමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සවෙයුෂු, තස්ස සිංචරාය පටිප්පේනි. රක්ඛති වක්බුන්දිය. වක්බුන්දියේ සංවර. ආප්පේනි. සෝතේන් සඳදා පුත්වා සාමේන ගන්ධ. සායිත්වා ජීව්හාය රස. සායිත්වා කායේන එොටියිබ. ප්‍රසිත්වා මනසා ධම්ම. විද්‍යාය න නිමිත්තග්ගාහි හෝති තානුබූද්ධනාග්ගාහි. යන්වාවිකරණමේන. මනින්දිය. අස්වුත. විහරන්ත. අහිඹකධා දෝමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සවෙයුෂු, තස්ස සිංචරාය පටිප්පේනි. රක්ඛති මනින්දිය. මනින්දියේ සංවර. ආප්පේනි. සෝ ඉමිනා අරියෙන ඉන්දියස්වරේන සමන්නාගෙන් අත්කඩත්ත. අභ්‍යාස්කස්ඩුබ. පටිසංවේදේනි. එව. බෝ බාහුමණ, හික්බු ඉන්දියේසු ගුත්තද්වාරෝ හෝති.

59. පින්වත් බාහුමණය, හික්ෂුව අකුසලයන් වැළකු ද්වාර ඇති ඉදුරන් ඇතිව ඉන්නේ කොහොම ද? පින්වත් බාහුමණය, මෙහිලා හික්ෂුව ඇයින් රුප දැක නිමිති ගන්නේ තැ. නිමිත්තක කොටසක්වත් ගන්නේ තැ. යම් හෙයකින් ඇස තැමැති ඉන්දිය අස්වරව වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝහයන් දොම්නසත් පාඨී අකුසලත් ඇති වී අරුධියක් හට ගන්නවා නම්, එහි සිංචරය පිණිස පිළිපදිනවා. ඇස රක ගන්නවා. ඇස තැමැති ඉන්දියයේ සිංචරයට පැමිණෙනවා. කණෙන් ගබ්දයක් අහලා තාසයෙන් ගන්ධයක් ආස්‍යාණය කරලා දිවෙන් රසයක් රස විදලා කයෙන් පහසක් ලබලා මනසින් අරමුණක් දැන ගෙන නිමිති ගන්නේ තැ. නිමිත්තක කොටසක්වත් ගන්නේ තැ. යම් හෙයකින් මනස

තැමැති ඉන්දිය අසංවරව වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝහයන් දොම්නසන් පාඨී අකුසලත් ඇති වී අරුබුදයක් හට ගන්නවා තම්, එහි සංවරය පිළිස පිළිපදිනවා. මනස රක ගන්නවා. මනස තැමැති ඉන්දියයේ සංවරයට පැමිණෙනවා. මහු මේ ආර්ය වූ ඉන්දිය සංවරයෙන් යුක්තව ආධ්‍යාත්මිකව ජීවා රහිතව සැපයක් විදිනවා. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, හික්ෂුව අකුසලයෙන් වැළැක්වූ දොරටු ඇති ඉන්දියයන් තුළ ඉනීනේ ඔය විදිහට යි.

60. කථඟ්ච්චල බ්‍රාහ්මණ, හික්බු සතිසම්පත්ක්දෙන සමන්නාගතේ හෝති? ඉඩ බ්‍රාහ්මණ, හික්බු අහික්කන්නේ පටික්කන්නේ සම්පත්තාතකාරී හෝති. ආලෝකින් විලෝකින් සම්පත්තාතකාරී හෝති. සම්මිංජ්ංත්ක් පසාරින් සම්පත්තාතකාරී හෝති. සංසාරීපන්තව්වරධාරණේ සම්පත්තාතකාරී හෝති. අයින් පින් බායින් සායින් සම්පත්තාතකාරී හෝති. උ-වාරපසස්සාවකම්මේ සම්පත්තාතකාරී හෝති. ගතේ යින් නිසින්නේ සුත්ත්නේ ජාගරින් හාසින් තුණ්නීහාවේ සම්පත්තාතකාරී හෝති. ඒවා බ්‍රාහ්මණ, හික්බු සතිසම්පත්ක්දෙන සමන්නාගතේ හෝති.

60. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, හික්ෂුව සිහිනුවණන් යුතුව සිටින්නේ කොහොම ද? පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, මෙහිලා හික්ෂුව ඉදිරියට යදිදිත්, ආපසු එදිදිත්, එය කරන්නේ සිහි නුවණින් ම යි. ඉදිරිය බලදීදී, වටපිට බලදීදී එය කරන්නේත් සිහි නුවණින් ම යි. අතපය හකුලදීදී, දිගහරදීදී එය කරන්නේත් සිහිනුවණින් ම යි. දෙපට සිවුර, පාතුය, අනෙක් සිවුරු ආදිය දරදීදී එය කරන්නේත් සිහිනුවණින් ම යි. වලදදී පානය කරදීදී අනුහව කරදීදී රස විදිදීදී එය කරන්නේත් සිහි නුවණින් ම යි. වැසිකිලි කැසිකිලි යාමේ දී එය කරන්නේත් සිහි නුවණින් ම යි. ගමන් කරදීදී, සිටගෙන සිටිදීදී, වාචි වී සිටිදීදී, සැතපෙදීදී, නිදිවරදීදී, කථාබස් කරදීදී, නිහඩව සිටිදීදී එය කරන්නේත් සිහි නුවණින් ම යි. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, හික්ෂුව සිහිනුවණන් යුතු වන්නේ ඔය ආකාරයට යි.

61. කථඟ්ච්චල බ්‍රාහ්මණ, හික්බු සන්තුවයෝ හෝති? ඉඩ බ්‍රාහ්මණ හික්බු සන්තුවයෝ හෝති කායපරිභාරිකේන ව්වරේන කු-ඡ්ජපරිභාරිකේන පිණ්ඩපාන්නේ. සෝ යේන යේන්ව පක්කමති සමාදායේව පක්කමති. සෙයාපාඨ බ්‍රාහ්මණ, පක්කී සකුණෝ යෙන යේන්ව බෙති සපන්තහාරෝව බෙති, එවමේව බෝ බ්‍රාහ්මණ, හික්බු සන්තුවයෝ හෝති කායපරිභාරිකේන ව්වරේන කු-ඡ්ජපරිභාරිකේන පිණ්ඩපාන්නේ. සෝ යේන යේන්ව පක්කමති සමාදායේව පක්කමති. ඒවා බෝ බ්‍රාහ්මණ, හික්බු සන්තුවයෝ හෝති.

61. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, හික්ෂුව ලද දෙයින් සතුවූ වන්නේ කොහොමද? පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, මෙහිලා හික්ෂුව කය පරිහරණයට සැහෙන සිවුරෙන්, කුසැගිනි නිවෙන්ට සැහෙන පිණ්ඩපාතයෙන් සතුවූ වෙනවා. මහු යම් ම තැනකට පිටත වෙනවා නම්, පාසිවුරු පමණක් අරගෙන යනවා. ඒක මේ වගේ දෙයක්. කුරුල්ලෙක් යම් ම තැනකට පියඟා යනවා නම්, පියාපත් බර පමණක් සහිතව පියඇනවා වගෙයි. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, ඔය අයුරින් ම හික්ෂුව කය පරිහරණයට සැහෙන සිවුරෙන්, කුසැගිනි නිවෙන්ට සැහෙන පිණ්ඩපාතයෙන් සතුවූ වෙනවා. මහු යම් ම තැනකට පිටත වෙනවා නම්, පාසිවුරු පමණක් අරගෙන යනවා. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, හික්ෂුව ලද දෙයින් සතුවූ වන්නේ ඔය විදිහට සි.

62. සෝ ඉමිනා ව අරියේන සීලක්බන්ධෙන සමන්නාගතෝ, ඉමිනා ව අරියේන ඉන්දියස-වරේන සමන්නාගතෝ, ඉමිනා ව අරියේන සහිසම්පත්ස්ංඝ්ංන් සමන්නාගතෝ, ඉමාය ව අරියාය සන්තුවියා සමන්නාගතෝ, විවිත්ත. සේනාසන. හඡති අරංජ්ංඡ. රැක්බමුල. පබිතත. කන්දර. ශිරිගුහ. සුජාත. වනපත්ථ. අඩිහෝකාස. පලාලපුජ්ජ්ජ.. සෝ ප-ඡාහත්ත. පිණ්ඩපාතපික්කන්තෝ නිසිදි පල්ල. ආහුජ්ත්වා උප්. කාය. පණිඩාය පරිමුබ. සති. උපටියපෙනවා.

62. මහු මේ ආර්ය වූ සීලස්කන්ධෙන් යුක්ත වෙලා, මේ ආර්ය වූ ඉන්දිය ස-වරයෙන් යුක්ත වෙලා, මේ ආර්ය වූ සහිතුවණ්න් යුක්ත වෙලා, මේ ආර්ය වූ ලද දෙයින් සතුවූවේමෙන් යුක්ත වෙලා තුදෙකලා සෙනසුනක වාසය කරනවා. ඒ කියන්නේ ආරණ්‍ය, රුක්සේවණ, පර්වතය, දිය ඇල්ල, ශිරිගුහාව, සොහොන, වනැගුබ, ගස් කොළන් රහිත හිස් පිටිය, පිදුරු ගෙය ආදිය සි. මහු පිණ්ඩපාතය වලදා, දානයෙන් පසු (එවැනි තැනක) පළගක් බැඳ ගෙන, කය සෘජු කර ගෙන, හාවනා අරමුණෙහි සහිය පිහිටුවා ගෙන වාචිවෙනවා.

63. සෝ අහිජකඩ. ලෝකේ පහාය විගතාහිජකේධින තසා විහරති. අහිජකඩාය විත්ත. පරිසෝධේති. බ්‍රාහ්මණය පාදපද්‍යෝග. පහාය අඛ්‍යාපන්තවිත්තෝ විහරති සබැහුණුතහිතානුකම්පි. බ්‍රාහ්මණය විත්ත. පරිසෝධේති. එනම්ද්ධ. පහාය විගතලීතම්ද්ධෝ විහරති අලෝකසංජ්ංජී සතෝ සම්පතානෝ. එනම්ද්ධා විත්ත. පරිසෝධේති. උද්ධ-වකුක්කු-ව. පහාය අනුද්ධත්තෝ විහරති අජකඩත්ත. වූපසන්තවිත්තෝ. උද්ධ-වකුක්කු-වා විත්ත. පරිසෝධේති. විවිති-ඡ. පහාය නිණුවිවිති-ඡෝ විහරති අකම. කම් කුසලේසු ධම්මෙසු. විවිති-ඡය විත්ත. පරිසෝධේති.

63. මහු ඒවිනය තම් වූ ලෝකය ගැන ඇති විසම ලෝහය දුරු කොට ඇලුම් රහිත වූ සිතින් වාසය කරනවා. විසම ලෝහය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. තරහ වෙටර ආදිය අත්හැර තරහ තැනි සිතින් සියලු සතුන් කෙරෙහි නිකාතුකම්පිටිව වාසය කරනවා. තරහ වෙටර ආදිය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. නිදීමත අලසකම අත්හැර නිදීමත අලසකම්න් බැහැරව ආලෝක සක්කුවෙන් යුතුව, සිතිතුවනු ඇතිව වාසය කරනවා. නිදීමත අලසකම කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. සිතේ විසිරීමත්, පසුතුවීමත් බැහැර කොට නො කැළුණි ගිය සංසිදුතු සිතින් වාසය කරනවා. සිතේ විසිරීම හා පසුතුවීම කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. සැකය දුරු කොට කුසල් දහම් ගැන කෙසේ ද? කෙසේ ද? යනාදී සැකයෙන් එනෙරව වාසය කරනවා. සැකය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා.

64. සෙයාලාජ බ්‍රාහ්මණ, පුරිසෝ ඉණ. ආදාය කම්මන්තේ පයෝජෙයා, තස්ස තේ කම්මන්තා සම්භේධයුදා, සෝ යානි ව පෝරාණානි ඉණමුලානි තානි ව බ්‍රාහ්මිකරෙයා, සියා වස්ස උත්තරි. අවසිවය. දාරහරණාය, තස්ස එවමස්ස: “අහ. බෝ පුබ්බේ ඉණ. ආදාය කම්මන්තේ පයෝජෙසි. තස්ස මේ තේ කම්මන්තා සම්භේධයුදා. සෝ”හ. යානි ව පෝරාණානි ඉණමුලානි තානි ව බ්‍රාහ්මිජාසි. අත්ම ව මේ උත්තරි. අවසිවය. දාරහරණාය”ති. සෝ තතෝ තිදාත. ලහේ පාමොජ්ජ, අධිග-ශේයා සෝමනස්සි.

64. පිත්වත් බ්‍රාහ්මණය, එය මෙවැනි දෙයක්. පුරුෂයෙක් ණයක් අරගෙන කරමාන්තයක යොදවනවා. මහු ගේ ඒව්‍යාපාරය සාර්ථක වෙනවා. එතකොට මහු යම් පරණ මූල් ණයක් ඇද්ද, එය සම්පුර්ණයෙන් ම ගෙවලා දානවා. එයින් පසු මහුට අඩුදරුවන් පෝෂණය පිණිස ලාභයක් ඉතිරිත් වෙනවා. එතකොට මහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “ම. කලින් ණයක් අරගෙනයි ව්‍යාපාරයක යෙදෙවිවේ. ඒ මගේ ව්‍යාපාරය සාර්ථක වූණා. ඒ ම. යම් පරණ මූල් ණයක් ඇද්ද එය සම්පුර්ණයෙන් ම ගෙවවා. අඩුදරුවන් පෝෂණයටත් මට ආදායම ඉතිරි වූණා” කියලා. ඒ හේතුවෙන් මහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සොමනසක් ලබනවා.

65. සෙයාලාජ බ්‍රාහ්මණ, පුරිසෝ ආබාධිකෝ අස්ස දක්ඩිනො බාල්හගිලානෝ, හත්ත. වස්ස න-ඡාදෙයා, න වස්ස කායේ බලමන්තා, සෝ අපරේන සමයේන තමහා ආබාධා මූ-වෙයා, හත්තක්වස්ස ඡාදෙයා සියා වස්ස කායේ බලමන්තා, තස්ස එවමස්ස: “අහ. බෝ පුබ්බේ ආබාධිකෝ අහෝසි. දක්ඩිනො බාල්හගිලානෝ. හත්ත. ව මේ න-ඡාදේසි. න වස්ස මේ

ଆසි කායේ බලමන්තා. සෝ'මහි ඒතරහි තමහා ආබාධා මූත්තොයේ. හත්තාස්ව මේ ඡාදේති. අත්මී ව මේ කායේ බලමන්තා"ති. සෝ' තතො තිදානා. ලහේප පාමොජ්ජං, අධිග-ශේයා සෝ'මනස්සිං.

65. පින්වත් බාහ්මණය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් රෝගි වෙලා, දුකට පත්වෙලා, දැඩිසේ ගිලන්ව ඉන්නවා. ඔහුට බත් කැමටවත් පිරියක් නෑ. ඔහු ගේ ඇශේෂ පත් ප්‍රාණවත් ගතියක් නෑ. නමුත් පස්සෙ කාලෙක ඔහු ඒ රෝගයෙන් මිදුනා. ඔහුට දැන් බත් කැමටත් ප්‍රිය යි. ඔහු ගේ ඇහපතත් ප්‍රාණවත්. එතකාට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. "ම. ඉස්සර රෝගි වෙලා, දුකට පත්වෙලා, දැඩිසේ ගිලන්ව හිටියේ. මට බත් කැමටවත් පිරියක් තිබුණේ නෑ. මගේ ඇශේෂ පත් ප්‍රාණවත් ගතියක් තිබුණේ නෑ. නමුත් දැන් ම. ඒ රෝගයෙන් මිදුනා. මට දැන් බත් කැමටත් ප්‍රිය යි. මගේ ඇහපතත් ප්‍රාණවත්" කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසික් ලබනවා.

66. සෙයාලාජ බාහ්මණ, පුරිසෝ' බන්ධනාගාරේ බද්ධේර් අස්ස, සෝ' අපරේන සමයේන තමහා බන්ධනාගාර මූ-වෙයා සොත්ලිනා අඛ්ඛලයේන න වස්ස කිස්ව හෝගාන. වයෝ', තස්ස ඒවමස්ස: "අහ. බෝ' පුබිබේ බන්ධනාගාරේ බද්ධේර් අහෝසිං. සෝ'මහි ඒතරහි තමහා බන්ධනාගාර මූත්තොයේ සොත්ලිනා අඛ්ඛලයේන. තත්මී ව මේ කිස්ව හෝගාන. වයෝ"ති. සෝ' තතො තිදානා. ලහේප පාමොජ්ජං, අධිග-ශේයා සෝ'මනස්සිං.

66. පින්වත් බාහ්මණය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් හිරගෙදරක බන්ධනයකට හසුවෙනවා. නමුත් ඔහු පස්සෙ කාලෙක තමන් ගේ දනය වියදම් නො කොට සුවිසේ ම ඒ බන්ධනාගාරයෙන් තිදහස් වෙනවා. ඔහු ගේ සම්පත්වලින් කිසි වියදමක් යන්නේ නෑ. එතකාට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. "ම. ඉස්සර හිරගෙදරක බන්ධනයකට අහු වුණා. නමුත් ඒ ම. දැන් දන වියදමකින් නොරව සුවිසේ ම ඒ බන්ධනාගාරයෙන් තිදහස් වුණා. මගේ හෝග සම්පත්වලින් කිසිදෙයක් වියදම් වුණේ නෑ" කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසික් ලබනවා.

67. සෙයාලාජ බාහ්මණ, පුරිසෝ' දාසෝ' අස්ස අනත්තාධීනෝ පරාධීනෝ න යේනකාම-ගමෝ', සෝ' අපරේන සමයේන තමහා දාසබා මූ-වෙයා අනත්තාධීනෝ' අපරාධීනෝ' භූජස්සෝ' යේනකාම-ගමෝ', තස්ස ඒවමස්ස: "අහ. බෝ' පුබිබේ දාසෝ' අහෝසිං. අනත්තාධීනෝ' පරාධීනෝ' න යේනකාම-ගමෝ'. සෝ'මහි ඒතරහි තමහා දාසබා මූත්තොයේ අනත්තාධීනෝ'

අපරාධීනෝ භූජස්සෝ යේනකාමංගමෝ”ති. සෝ තතෝ නිදානං ලහේ එ පාමොජ්ඡං, අධිග-ශේයා සෝමනස්සිං.

67. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් තමාට සිතු පරිදි ගත කරන්නට බැරි, අනුන්ට යටත් වෙලා වාසය කරන, තමා කුමැති පරිදි යා ගත තොහැකි, දාසයෙක් වෙලා හිටියා. ඔහු පස්සේ කාලෙක ඒ දාසබවෙන් නිදහස් වුණා. තමාට සිතු පරිදි ගත කරන, අනුන්ට යටත් තො වන, තමන් කුමැති පරිදි යා හැකි ජීවිතයක් ලැබුණා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතුනා. “මං ඉස්සර තමාට සිතු පරිදි ගත කරන්නට බැරි, අනුන්ට යටත් වෙලා වාසය කරන, තමා කුමැති පරිදි යා ගත තො හැකි, දාසයෙක් වෙලා හිටියා. ඒ මං දැන් ඒ දාසබවෙන් නිදහස් වෙලයි ඉන්නේ. මට සිතු පරිදි ගත කරන, අනුන්ට යටත් තො වන, මං කුමැති පරිදි යා හැකි ජීවිතයක් ලැබුලා නියනවා” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුටක් ලබනවා. මහත් සෝමනස්සික් ලබනවා.

68. සෙයාලාජි බ්‍රාහ්මණ, පුරිසෝ සඩනෝ සහෝගේ කන්තාරද්ධානමග්ග. පටිප්ථේයා දුඩිහික්බ. සප්පටිහයා, සෝ අපරේන සමයේන ත. කන්තාර. නිත්තිරෝයා, සෞත්ලිනා ගාමන්ත. අනුපාපුණෙයාය බේම. අප්පටිහයා, තස්ස එව්මස්ස: “අහං රෝ පුබිබේ සඩනෝ සහෝගේ කන්තාරමද්ධානමග්ග. පටිපත්ති. දුඩිහික්බ. සප්පටිහයා. සෝ”මහි ඒතරහි ත. කන්තාර. නිත්ලිණෙන් සෞත්ලිනා ගාමන්ත. අනුප්පත්තේ බේම. අප්පටිහයා”න්ති. සෝ තතෝ නිදානං ලහේ එ පාමොජ්ඡං, අධිග-ශේයා සෝමනස්සිං.

68. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් දනය ඇතිව, හෝග සම්පත් ඇතිව, ආහාරපාන දුළඟ වූ, බිය උච්චරු සහිත කාන්තාර ගමනකට පිවිසෙනවා. නමුත් ඔහු පසු කාලෙක ඒ කාන්තාරයෙන් එතෙර වෙනවා. සුවසේ ම ගමන අවසන් කොට බිය, උච්චරු තැනි ආරක්ෂාව ඇති තැනකට පැමිණෙනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා “මං කලින දනය ඇතිව, හෝග සම්පත් ඇතිව, ආහාරපාන දුළඟ වූ, බිය උච්චරු සහිත කාන්තාර ගමනකට පිවිසුනා. නමුත් දැන් මා ඒ කාන්තාරයෙන් එතෙර වුණා. සුවසේ ම ගමන අවසන් කොට බිය, උච්චරු තැනි ආරක්ෂාව ඇති තැනකට පැමිණුනා” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුටක් ලබනවා. මහත් සෝමනස්සික් ලබනවා.

69. ඒවමේව බෝ බාහ්මණ, හික්ඩු යථා ඉණු යථා රෝග. යථා බන්ධනාගාර. යථා දාසබා. යථා කන්තාරද්ධානමග්ග. ඒව. ඉමේ පක්ෂව තීවරණේ අප්පහිණේ අන්තනි සම්බුද්ධස්සති. සෙයාලාපි බාහ්මණ ආනණු, යථා ආරෝග්‍ය, යථා බන්ධනා මොක්ඛ, යථා හුජ්සස්, යථා බෙමත්තහුම්. ඒවමේව බෝ බාහ්මණ හික්ඩු ඉමේ පක්ෂව තීවරණේ පහිණේ අන්තනි සම්බුද්ධස්සති.

69. පින්වත් බාහ්මණය, අන්ත ඒ විදිහමයි. හික්ශ්වත් (කලින්) ගායක් ගත්තා වගේ, ලෙඩ වුණා වගේ, හිරේවිල-ගුවේ වැවුතා වගේ, වහල්බවට පත් වුණා වගේ, තිරුදක කතරකට පැමිණුනා වගේ මේ පංච තීවරණයන් ප්‍රහාණය නො වී තමා තුළ පවතින හැටි දකිනවා. තමුත් පින්වත් බාහ්මණය, ඒ ගාය ගෙවා දමා ගාය රහිත වුණා වගේ, රෝගයෙන් තිදහස් වෙලා තීරෝග වුණා වගේ, වියදම් තැතුව හිරෙන් තිදහස් වුණා වගේ, දාසබවෙන් තිදහස් වුණා වගේ, තිරුදක කතර ගෙවා ආරක්ෂා සහිත ක්ෂේම හුමියකට පැමිණුනා වගේ තමයි. පින්වත් බාහ්මණය, අන්ත ඒ විදිහමයි හික්ශ්වත් තමා තුළ මේ පංච තීවරණයන් දුරුවී ඇති ආකාරයත් දකින්නේ.

70. තස්සිමේ පක්ෂව තීවරණේ පහිණේ අන්තනි සම්බුද්ධස්සතෝ පාමොජ්ජ. ජායති. පමුදිනස්ස පීති ජායති. පිතිමනස්ස කායෝ පස්සමිහති. පස්සද්ධකායෝ සුබ. වේදේති. සුබිනෝ විත්ත. සමාධියති.

70. ඔහුට මේ පක්ෂව තීවරණයන් තමා තුළ තැති බව දකිදි මහත් සතුවක් ඇති වෙනවා. ඒ පුමුදිත වීම ඇති කෙනාට පීතිය ඇති වෙනවා. පීති මනසක් ඇති කෙනා ගේ කය සංසිද්ධානවා. සංසිද්ධානවා කයින් සුතු ව සැපක් විදිනවා. සැප ඇති කෙනා ගේ සිත සමාධිමත් වෙනවා.

71. සෝ විවි-වෙ කාමේහි විවි-ව අකුසලේහි ධම්මේහි සවිතක්ක. සවිවාර. විවේකජ. පීතිසුබ. පයම. කඩාන. උපසම්පත්ජ විහරති. සෝ ඉමෙව් කාය. විවේකයේන පීතිසුබෙන අහිසන්නේති පරිසන්නේති පරිපුරේති පරිප්පරති. නාසස කිස්වී සබ්බාවතෝ කායස්ස විවේකයේන පීතිසුබෙන අප්පුව. හෝති.

71. ඔහු කාමයන්ගෙන් වෙන්ව, අකුසලයන්ගෙන් වෙන්ව, විතරක සහිත වූ, විවාර සහිත වූ, විවේකයෙන් හට ගත් පීති සුබය ඇති පලමු වෙති ද්‍රානය උපද්‍රවාගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම විවේකයෙන් හටගත් පීති සුබයෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින්

පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. මහු ගේ සියල් කයෙහි විවේකයෙන් තැබූ එම පුරවන් සුඩායෙන් ස්ථාපිත නො කළ කිසිතුනක් නැ.

72. සේයාලාපි බ්‍රාහ්මණ දක්වේ නහාපකෝ වා නහාපකන්තේවාසි වා කංසලාලේ නහානීයවුණුණානි ආකිරිත්වා උදකේත පරිප්ලේසක් පරිප්පේසක් සන්නෙයා සාය。 නහානීයපි ගේ සේනානාතු ගතා සේනාභපරේතා සන්තරබාහිර ඩ්ටා සේනහේන න ව පග්සරණි。

72. පින්වත් බාහුමණය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. (රජවරුන් ආදී පිරිස් නහවන) දක්ෂ නහවන්නෙක් හෝ නහවන කෙනෙකු ගේ ගෝලයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ලෝහ බුදුනක තාන සූජු විසුරුවනවා. රීට පස්සේ දිය ඉස ඉස පිඩු කරනවා. එතකොට ඒ තානසූජු පිඩිට අර වතුර කාවදිනවා. හොඳින් තෙත් වෙනවා. ඒ තහන පිඩ ඇතුළත පිටත සැම තැන ම හොඳින් දිය පැතිර්ලා තියෙනවා. පිටතට වැශිරෙන්නෙත් තැ.

ඡාමෝව බෝ බාහ්මණ හිකුත්තු ඉමමේව කාය. විවේකගේන පිතිසුඩෙන අහිසන්නේති පරිසන්නේති පරිපුරුණේති පරිප්ලරති. නාස්ස කිණුවේ සබඳවත් කායස්ස විවේකගේන පිතිසුඩෙන අප්පුව. හෝති. අය. බෝ බාහ්මණ යක්දකේ පුරිමේහි යක්දකේහි අප්පටටිතරෝ ව අප්පසමාරමිහතරෝ ව මහප්ලතරෝ ව මහානිස්සයතරෝ ව.

පින්වත් බූහ්මණය, ඔය විදිහම යි. හික්ෂුව මේ කය ම විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් තොඳට තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිප්පත් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්ථාපිත තො කළ කිසිතුනක් නෑ. පින්වත් බූහ්මණය කළින් කියන ලද යාගයන්ට වඩා වැඩකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු නමුත් මහත් ප්‍රතිච්ඡල ඇති මහත් ආනිගෘහ ඇති යාගය නම් මෙය යි.

73. පුන ව පර. බාහුමණ හික්බූ විතක්කවිචාරණ. වූපසමා අංකයක්ත්. සම්පසාදන. -නසෝ ඒකොදිහාව. අවිතක්ක. අවිචාර. සමාධීජ. පිතිසුබ. දුතිය. කඩාන. උපසම්පත්ත විහරති. සෝ ඉමෙමේව කාය. සමාධීජේන පිතිසුබෙන අභිසන්නේති පරිසන්නේති පුරිපුරේති පරිප්ලරති. නාස්ස කිස්ව සබැලාවනෝ කායස්ස සමාධීජේන පිතිසුබෙන ප්‍රාථමික. හෝති.

73. පින්වත් බාහ්මණය, තව දුරටත් කියනවා නම් හික්ෂුව විතක්ක විවාරයන් ගේ සංසිද්ධීමෙන් ආධ්‍යාත්මිකව පැහැදිලි ඇතිව සිතෙහි මනා එකඟ

බවෙන් යුතු ව විතරක රහිත, විවාර රහිත, සමාධියෙන් හටගත්, ශ්‍රීති සුබය ඇති දෙවෙනි ද්‍යානය උපද්‍යාගෙන වාසය කරනවා. මහු මේ කය ම සමාධියෙන් හටගත් ශ්‍රීති සුබයෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මූල්‍යමණීන් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. මහු ගේ සියලු කයෙහි සමාධියෙන් හටගත් ශ්‍රීති සුබයෙන් ස්ථාපිත නො කළ කිසිතැනක් නෑ.

74. සෞයාලාපි බ්‍රාහ්මණ උදකරහදෝ ගම්හීරෝ උබිභිදෝදකෝ, තස්ස නොවස්ස පුරත්මීමාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, ත දක්වීණාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, ත ප-තීමාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, ත උන්තරාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, දේවෝ ව ත කාලේන කාල. සම්මා ධාර. අතුප්පවේ-ශේයා, අථ බෝ තමිහා ව උදකරහදා සීතා වාරිධාරා උබිභිජීත්ත්වා තමේව උදකරහද. සීතෙන වාරිනා අහිසන්නොයා පරිසන්නොයා පරිපුරෙයා පරිප්ලරෙයා, තාස්ස කිංක්වී සබ්බාවකෝ උදකරහදස්ස සීතෙන වාරිනා අප්පුව. අස්සි.

74. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, එක මේ වගේ දෙයක්. යට දිය උල්පත්වලින් වතුර ගලන ගැඹුරු විලක් තියෙනවා. හැඩැයි ඒ විලට තැගෙනහිර පැත්තෙන් වතුර එන මගක් නෑ. දකුණු පැත්තෙන් වතුර එන මගක් නෑ. බටහිර පැත්තෙන් වතුර එන මගක් නෑ. උතුරු පැත්තෙන් වතුර එන මගක් නෑ. වැස්සත් කළින් කලට පිළිවෙළකට වහින්නේ නෑ. එතකොට ඒ විලෙන් ම සීතල දියදහරා උල්පත්වලින් උඩට මතු වෙවි ඒ විල ම සීතල ජලයෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මූල්‍යමණීන් ම තෙත් කරනවා. වතුරෙන් පුරවනවා. හොඳින් පුරවනවා. ඒ මූල් විලේ ම සිහිල් ජලයෙන් පහස නො ලැබූ කිසි තැනක් නෑ.

එවමේව බෝ බ්‍රාහ්මණ හික්ඩු ඉමමේව කාය. සමාධියෙන් පිතිසුබෙන අහිසන්නේති පරිසන්නේති පරිපුරෙති පරිප්ලරති. තාස්ස කිංක්වී සබ්බාවකෝ කායස්ස සමාධියෙන් පිතිසුබෙන අප්පුව. තෝති. අය. බෝ බ්‍රාහ්මණ යක්කෝ පුරිමේහි යක්කෝදහි අප්පවිතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහප්ලලතරෝ ව මහානිස්පතරෝ ව.

පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, මය විදිහම යි. හික්ඩුව මේ කය ම සමාධියෙන් හටගත් ශ්‍රීති සුබයෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මූල්‍යමණීන් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන්ව පුරවනවා. මහු ගේ සියලු කයෙහි සමාධියෙන් හටගත් ශ්‍රීති සුබයෙන් ස්ථාපිත නො කළ කිසිතැනක් නෑ. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, කළින් කියන ලද යාගයන්ට වඩා වැඩිකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු නමුත් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගෘස ඇති යාගය නම් මෙය යි.

75. පුන ව පරං බ්‍රාහ්මණ හික්ංච පීතියා ව විරාගා උපක්බකෝ ව විහරති සතේ සම්පර්ශානෝ සුබඳුව කායෙන පටිපාවෙදේති. යන්ත් අරියා ආච්චෑබන්ති: උපක්බකෝ සතිමා සුබවිහාරිති ත. තතිය. කඩාත. උපසම්පත්ත විහරති. සෝ ඉමමේව කාය. නිප්පිතිකේන සුබෙන අහිසන්නේති පරිසන්නේති පරිපූරේති පරිප්ලරති. නාස්ස කිංකුවී සබ්බාවතේ කායස්ස නිප්පිතිකේන සුබෙන අප්ථුව. හෝති.

75. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, තව දුරටත් කියනවා නම් හික්ෂුව පීතියට ද තො ඇලීමෙන් උපක්ෂාවෙන් යුතුව වාසය කරනවා. සිහියෙන් තුවණින් යුතු ව කයෙන් සැපයක් ද විදිනවා. ආරයයන් වහන්සේලා යම් ද්‍රානයකට උපක්ෂා සහගත සිහිය ඇති සැප විහරණය යැයි පවසනවා ද, ඒ තුන්වන ද්‍රානයන් උපදවා ගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම පීති රහිත සුබයෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපූන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි පීති රහිත සුබයෙන් ස්පර්ශ තො කළ කිසිතැනක් තැ.

76. සෞයාලාපි බ්‍රාහ්මණ උපපලිතිය. වා පදුම්තිය. වා පුණ්බිරිකිතිය. වා අප්පේක-වානි උපපලාති වා පදුමාති වා පුණ්බිරිකාති වා උදකේ ජාතාති උදකේ සංවද්ධාති උදකානුග්‍රහකාති අන්තොනිමුග්‍රහපෝසිති තාති යාව වග්ගා යාව ව මුලා සින්න වාරිනා අහිසන්නාති පරිසන්නාති පරිපූරාති, පරිප්ථුවාති තාස්සා කිංකුවී සබ්බාවතං. උප්පලාත. වා පදුමාත. වා පුණ්බිරිකාත. වා සින්න වාරිනා අප්ථුව. අස්ස.

76. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. මහනෙල් විලක හෝ රතු තොළම් විලක හෝ සුදු තොළම් විලක හෝ ඇතුළුම් මහනෙල් වේවා, රතු තොළම් වේවා, සුදු තොළම් වේවා ඒ තොළම් ජලයේ ම දි හට ගන්නේ. ජලයේ ම දි වැඩෙන්නේ. තමුත් ජලයෙන් උච්ච ඇවිත් තැ. ජලය තුළ ම ගිලි වැඩෙනවා. එතකොට ඒ තොළම් අග දක්වාත් මුල දක්වාත් සිතල දියෙන් හොඳව තෙත් වෙලා තියෙන්නේ. මුළුමණින් ම තෙත් වෙලා තියෙන්නේ. පිරිල තියෙන්නේ. හැම තැන ම පැතිරිලා තියෙන්නේ. ඒ සැම මහනෙල්වල, රතුතොළම්වල, සුදුතොළම්වල සිතල දිය තො පැතුරුණු කිසි තැනක් තැ.

එවමේව බෝ බ්‍රාහ්මණ හික්ංච ඉමමේව කාය. නිප්පිතිකේන සුබෙන අහිසන්නේති පරිසන්නේති පරිපූරේති පරිප්ලරති. නාස්ස කිංකුවී සබ්බාවතේ කායස්ස නිප්පිතිකේන සුබෙන අප්ථුව. හෝති. අය. බෝ බ්‍රාහ්මණ යන්කේ

පුරිමේහි යක්දෙහි අප්පවියතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහප්ථලතරෝ ව මහාතිසංසතරෝ ව.

පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, ඔය විදිහම සි. හික්ෂුව මේ කය ම ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මුළුම්ණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිප්‍රන්ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතුනක් නැ. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය කළින් කියන ලද යාගයන්ට වඩා වැඩකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුන් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආතිශය ඇති යාගය නම් මෙය සි.

77. පුන ව පරං බ්‍රාහ්මණ හික්බු සුබස්ස ව පහානා දුක්බස්ස ව පහානා පුබිලේව සෞමනස්සදෝමනස්සාන. අත්පිගමා අදුක්බමුසුබ. උපේක්ඩා-සතිපාරිසුද්ධී. වත්ත්ල. ක්‍රාන. උපසම්පත්ත විහරති. සෞ ඉමමේව කාය. පරිසුද්ධීධින තෙසා පරියෝදානේන එරිත්වා නිසින්නො හෝති. නාස්ස කිස්වී සඩ්බාවනේ කායස්ස පරිසුද්ධීධින තෙසා පරියෝදානේන අප්ථ්‍රිට. හෝති.

77. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, තැවතත් කියනවා නම් හික්ෂුව සැපය ද පුහාණය කිරීමෙන්, දුක ද පුහාණය කිරීමෙන් කළින් ම සෞමනස් දාමනස් දෙක ඉක්ම යැමෙන් දුක් සැප රහිත වූ පාරිඹුද්ධ උපේක්ඩා සහගත සතිය ඇති සතර වෙති දියානය උපදාවා ගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම පාරිඹුද්ධ වූ පුහාශ්වර සිතින් පතුරුවා ගෙන වාචි වී ඉන්නවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි පාරිඹුද්ධ වූ පුහාශ්වර සිතින් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතුනක් නැ.

78. සෞයාජි බ්‍රාහ්මණ පුරිසෝ විදානේන වත්පේන සස්සීය. පාරුජිත්වා නිසින්නො අස්ස, නාස්ස කිස්වී සඩ්බාවනේ කායස්ස විදානේන වත්පේන අප්ථ්‍රිට. අස්ස, එවමේව බෝ බ්‍රාහ්මණ හික්බු ඉමමේව කාය. පරිසුද්ධීධින වෙතසා පරියෝදානේන එරිත්වා නිසින්නො හෝති. නාස්ස කිස්වී සඩ්බාවනේ කායස්ස පරිසුද්ධීධින වෙතසා පරියෝදානේන අප්ථ්‍රිට. හෝති. අය. බෝ බ්‍රාහ්මණ යක්දෙක් පුරිමේහි යක්දෙහි අප්පවියතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහප්ථලතරෝ ව මහාතිසංසතරෝ ව.

78. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, එක මේ වගේ දෙයක්. සුදු වස්ත්‍රයකින් හිස සහිතව මුළු සිරුර ම පොරොවාගෙන වාචි වී සිටින කෙනෙක් ඉන්නවා. එතකොට ඔහු ගේ මුළු කයෙහි ම සුදු වස්ත්‍රයෙන් නො වැෂුණු කිසි තුනක් නැ. පින්වත් මහාරාජ, අන්ත ඒ වගේ ම දි හික්ෂුව මේ කය ම පාරිඹුද්ධ වූ පුහාශ්වර සිතින් පතුරුවා ගෙන වාචි වී ඉන්නවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි

පාරිගුද්ධ වූ ප්‍රහාශ්වර සිතින් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතුනක් තැ. පින්වත් බාහුමණය, කලින් කියන ලද යාගයන්ට වඩා වැඩකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුත් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආතිගාස ඇති යාගය නම් මෙය යි.

79. සෝ එච්. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධීවේ පරියෝදාතේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙකුතප්පත්තේ සාක්ෂිස්සානය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සෝ එච්. පජානාති: “අය. බෝ මේ කායෝ රුපී වාතුම්මහාභාතිකෝ මාතාපෙන්තිකසමහවෝ වැනුකුම්මාසුපවයෝ අනි-වූ-ඡානපරිමද්දනසේදනවිද්ධ-සනඩම්මෝ. ඉද් ව පන මේ වික්කාණ. එන්ම සිත. එන්ම පටිබද්ධ”න්ති.

79. එහික්ෂූව ඔය අසුරින් සිත සමාධීත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාශ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කරමණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, සාක්ෂිරූපනය (නුවණින් අවබෝධ වීම) පිණ්ස සිත යොමු කරයි. එ දෙසට ම තතු කරයි. එතකොට ඔහු මේ විදිහට දැන ගන්නවා. “මාගේ මේ කය විනාහී සතර මහා භූතයන්ගෙන් හට ගත්, මවිජයන් නිසා හට ගත්, බත් වැංජන ආදියෙන් වැඩුණ, අනිතා වූ, ඇතිලේම් පිරිමැදීම්වලින් තබන්තු කළ යුතු වූ, බැඳී වැනසී යන ස්වහාවයට අයත් වූ, රුපවත් (මහාභූත තම් වූ රුපයෙන් හැඳුනු) දෙයක්. මාගේ මේ වික්කාණය ද පවතින්නේ මේ සිරුරෝහි ම යි. බැඳී තිබෙන්නේන් මෙහි ම යි.

80. සෞයාලාපි බාහුමණ, මණ් වේළිරියෝ සුහෝ ජාතිමා අවිය. සෝ සුපරිකම්මකෙළ අ-ජෝ විජ්පසන්නේ අනාවිලෝ සඩ්බාකාරසම්පත්තේ, තතුස්ස සුත්ත. ආවුත. නීල. වා පිත. වා ලෝහිත. වා විදාත. වා පණ්ඩිසුත්ත. වා. තමේන. වක්වුමා පුරිසෝ හත්පේ කරන්වා ප-වවෙක්බෙයා “අය. බෝ මණ් වේළිරියෝ සුහෝ ජාතිමා අවිය. සෝ සුපරිකම්මකෙළ, අ-ජෝ විජ්පසන්නේ අනාවිලෝ සඩ්බාකාරසම්පත්තේ, තතිද. සුත්ත. ආවුත. නීල. වා පිත. වා ලෝහිත. වා විදාත. වා පණ්ඩිසුත්ත. වා”ති.

80. පින්වත් බාහුමණය, එක මේ වගේ දෙයක්. වෛරෝධී මාණ්කායයක් තියෙනවා. හරි ලස්සනට පහළ වූණ දෙයක්. අවපටිවම්. හොඳින් ඔහමටිවම්, ඉතාමත් හොඳ යි. ඉතාම ප්‍රසන්න යි. පිවිතුරු යි. මැණිකක තිබිය යුතු හැම දෙයක් ම තියෙනවා. ඉතින් ඔය මැණික තුළ නිල් වේවා, රන්වන් වේවා, රතු වේවා, සුදු වේවා, පඩුපැහැ වේවා, නුලක් අමුණලා තියෙනවා. එතකොට

අැස් ඇති පුරුෂයෙක් මැණික අතට ගෙන හොඳින් විමසා බලනවා. “මේ වෙටරෝචි මැණික හරි ලස්සනට පහළ වුණ දෙයක්. අටපටිටම්. හොඳින් ඔහමටිටම්, ඉතාමත් හොඳ යි. ඉතාම ප්‍රසන්න යි. පිවිතුරු යි. මැණිකක තිබිය යුතු හැම දෙයක් ම තියෙනවා. මේ මැණික තුළ තිල් වේවා, රන්වන් වේවා, රතු වේවා, සුදු වේවා, ප්‍රාපුහැළු වේවා, තුළක් අමුණුලා තියෙනවා” කියලා.

එ්වමේව බෝ බාහ්මණ, හික්බු එව. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අන්තරේ විගතුපක්කීලේසේ මුදුහුනේ කම්මතියේ ඩිනේ ආනොඛ්ප්‍රපත්ත්ත්තේ ක්‍රාණදස්සානය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සේ එව. පතාතාති: “අය. බෝ මේ කායෝ රුපි වාතුම්මහාභාතිකෝ මාතා-පෙත්තිකසම්භවෝ විදනකුම්මාසුපවයෝ අති-වූ-ඡානපරිමද්දනසේදා-විද්ධාසනයමෙරු. ඉද. ව පන මේ වික්න්දාණ. එත්ථ සිත. එත්ථ පටිබද්ධ”තති. අය. බෝ බාහ්මණ යන්දෙන් නි පුරිමෙනි යන්දෙන්හි අප්පටියතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහප්ථලතරෝ ව මහාතිසෘයතරෝ ව.

පින්වත් බාහ්මණය, අන්ත ඒ විදිහම යි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂවර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කරමණය (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ලීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, ක්‍රාණදරුගනය (නුවණින් අවබෝධ වීම) පිණිස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම නතු කරයි. එතකොට ඔහු මේ විදිහට දැන ගන්නවා. “මාගේ මේ කය වනාහී සතර මහා භූතයන්ගෙන් හට ගත්, මවිහියන් තිසා හට ගත්, බත් වැංජන ආදියෙන් වැඩුණ, අනිතා වූ, ඇතිලේම් පිරිමැදිම්වලින් තඩත්තු කළ යුතු වූ, බැඳී වැනසී යන ස්වභාවයට අයත් වූ, රුපවත් (මහාභාත තම් වූ රුපයෙන් හැඳුනු) දෙයක්. මාගේ මේ වික්න්දාණය ද පවතින්නේ මේ සිරුරහි ම යි. බැඳී තිබෙන්නේන් මෙහි ම යි” කියල. පින්වත් බාහ්මණය, කළින් කියන ලද යාගයන්ට වඩා වැඩිකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුන් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගාස ඇති යාගය නම් මෙය යි.

81. සේ එව. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අන්තරේ විගතුපක්කීලේසේ මුදුහුනේ කම්මතියේ ඩිනේ ආනොඛ්ප්‍රපත්ත්ත්තේ මනෝමය. කාය. අහිතිම්මිත්නාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සේ ඉමමහා කායා අන්ද්ංශ. කාය. අහිතිම්මිත්නාති රුපි. මනෝමය. සබැංගප-වංගය අහිතින්දියා,

81. මහු (ඒ හික්ෂව) ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහුර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කරමණා (වනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, මතෝමය කයක් විශේෂයෙන් මැවීම පිණ්සස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම නතු කරයි. ඉතින් මහු මේ කයෙන් වෙනත් වූ සියලු අභපසහ ඇති, තොපිරිහුණු ඉඳුරන් ඇති රුපී මතෝමය කයක් විශේෂ කොට මවනවා.

සෙයාලාපි බාහ්මණ පුරිසේ මුණ්ඩමහා ර්සිකා පබ්බාහෙයා. තස්ස එච්මස්ස: “අය.. මුණ්ඩෝ, අය.. ර්සිකා අන්දෙක් මුණ්ඩෝ, අන්දා ර්සිකා. මුණ්ඩමහා ත්වේව ර්සිකා පබ්බාල්හා”ති.

පින්වත් බාහ්මණය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් මුණ්ඩතණ ගසෙන් තණ ගොඩය ඇදුල ගන්නවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. මේ මුණ්ඩතණ ගස යි, මේ තණ ගොඩය යි. එතකොට මුණ්ඩතණ ගස වෙන එකක්. තණ ගොඩය වෙන එකක්. නමුත් මුණ්ඩතණ ගසෙන් ම යි තණ ගොඩය ඇදුල ගත්තේ කියලා.

සෙයාලාපි වා පන බාහ්මණ පුරිසේ අසි කෝසියා පබ්බාහෙයා, තස්ස එච්මස්ස “අය.. අසි, අය.. කෝසි, අන්දෙක් අසි, අන්දා කෝසි, කෝසියාත්වේව අසි පබ්බාල්හෝ”ති.

පින්වත් බාහ්මණය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් කොපුවෙන් කඩුවක් ඇදුල ගන්නවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේ කඩුව යි. මේ කොපුව. එතකොට කඩුව අනෙකක්, කොපුව අනෙකක්. නමුත් කොපුවෙන් තමයි කඩුව ඇදුල ගත්තේ” කියලා.

සෙයාලාපි වා පන බාහ්මණ පුරිසේ අහි. කරණ්ඩා උද්ධරෙයා, තස්ස එච්මස්ස: අය.. අහි, අය.. කරණ්ඩෝ, අන්දෙක් අහි, අන්දෙක් කරණ්ඩෝ, කරණ්ඩා ත්වේව අහි උඩ්හනෝ”ති.

පින්වත් බාහ්මණය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් නයි පෙට්ටියෙන් තයෙකුව ඇදුල ගන්නවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේ තමයි තයා. මේක නයි පෙට්ටිය. එතකොට තයා අනෙකක්. නයි පෙට්ටිය අනෙකක්. නමුත් නයි පෙට්ටියෙන් තමයි තයාව ඇදුල ගත්තේ” කියලා.

එ්වමේව බෝ බාහුමණ හික්ඩු එව. සමාහින් විත්තේ පරිසුද්ධීයේ පරියෝගාත් අන්තරේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ යින් ආනෙකුජ්ජපත්ත්තේ මතෝමය. කාය. අහිනිමිමින්නාය වත්ත. අහිනිහරති අහිනින්නාමෙති. සෝ ඉමම්හා කායා අනැජ්ජං කාය. අහිනිමිනාති රුපි. මතෝමය. සබඩාගපවිච්ඡි. අහිනින්දිය. අය. බෝ බාහුමණ යක්කො පුරිමෙහි යක්කොදීහි අප්පටවියතරෝ ව අප්පසමාරම්පනතරෝ ව මහප්ථලතරෝ ව මහානිසාසතරෝ ව.

පින්වත් බාහුමණය, අන්ත ඒ විදිහම සි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේඟ බැහැර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (වනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, මතෝමය කයක් විශේෂයෙන් මැවීම පිණිස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම තතු කරයි. ඉතින් ඔහු මේ කයෙන් වෙනත් වූ සියලු අභපසහ ඇති, නො පිරිහුණු ඉළුරන් ඇති රුපි මතෝමය කයක් විශේෂ කොට මවනවා. පින්වත් බාහුමණය, කළින් කියන ලද යාගයන්ට වඩා වැඩකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු නමුත් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගාස ඇති යාගය නම් මෙය යි.

82. සෝ එව. සමාහින් විත්තේ පරිසුද්ධීයේ පරියෝගාත් අන්තරේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ යින් ආනෙකුජ්ජපත්ත්තේ ඉදින්දිවිධාය වත්ත. අහිනිහරති අහිනින්නාමෙති. සෝ අනෝක්විහිත. ඉදින්දිවිධ. ප-වනුසේති, එකෝ'පි භුත්වාබහුධා හෝති, බහුධා'පි භුත්වා එකෝ හෝති, ආවිහාව. තිරෝෂාව. තිරෝෂ්කඩි. තිරෝපාකාර. තිරෝප්බ්ලති. අස්ථ්‍රමානෝ ග-ඡති සෞයාලාපි ආකාසේ, පයිවියාපි උම්මුජ්ජනිම්මුජ්ජ. කරෝති සෞයාලාපි උදකේ, උදකේ'පි අහිජ්ජමානෝ ග-ඡති සෞයාලාපි පයිවිය, ආකාසේති පල්ල-කේන කමති සෞයාලාපි පක්වී සකුණෝ, ඉමේ'පි වන්දිමසුරියේ එව. මහිදින්දිකේ එව. මහාතුහාවේ පාණිනා පරිමසති පරිමජ්ජති, යාව බුන්මලෝකා'පි කායෙන වස. වත්තෙති.

82. ඔහු (ඒ හික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේඟ බැහැර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (වනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, ඉරධි ප්‍රාතිහාරය පිණිස සිත මෙහෙයව යි. එයට සිත තතු කරයි. තනි කෙනෙක්ව ඉදගෙන බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා. බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් ඉදගෙන එක්කෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා. පෙනෙන්ට සළස්වනවා. නො පෙනී

යනවා. බිත්තිය විනිවිද, ප්‍රාකාරය විනිවිද, පර්වතය විනිවිද කිසිවක් හා නො ගැටී, අහසේ යන්නාක් මෙන් යනවා. ජලයේ වගේ පොලොවෙහි කිදාබැඩිමත්, උච්ච මතුවීමත් කරනවා. පොලොව මතුපිට වගේ ජලය මත නො ගිලි ඇවිද යනවා. අහසේහි පියාසරණ කුරුලේන් පරිදේන් පළගක් බැඳ ගෙන අහසේ යනවා. මෙසා මහත් ඉරුයි ඇති, මහානුහාව ඇති හිරු සුදු පවා අතින් අල්ලනවා. පිරිමදිනවා. බඩුලොව දක්වා ම කයෙන් වශි කරගෙන ඉන්නවා.

සෙයාලාජි බාහ්මණ දක්බෝ කුම්භකාරෝ වා කුම්භකාරන්තේවාසී වා සුපරිකම්මකනාය මත්තිකාය ය. යදේව හාජනවිකති. ආකංඛෙයා තං තදේව කරෙයා අහිතිප්ථාදෙයා.

පින්වත් බාහ්මණය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දක්ෂ කුම්ලකරුවෙක් හෝ කුම්ලකරුවෙකු ගේ අතවැසියෙක් ඉන්නවා. ඔහු ඉතා නොදින් සකස් කළ මැවුවෙන් යම් ම ආකාරයේ හාජනයක් හදන්ට කුමැති නම්, ඒ ඒ ආකාරයේ බඳුන් හදනවා. විශේෂයෙන් නිර්මාණය කරනවා.

සෙයාලාජි වා පන බාහ්මණ දක්බෝ දන්තකාරෝ වා දන්තකාරන්තේවාසී වා සුපරිකම්මකනස්ම්. දන්තස්ම්. ය. යදේව දන්තවිකති. ආකංඛෙයා තං තදේව කරෙයා අහිතිප්ථාදෙයා.

පින්වත් බාහ්මණය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දක්ෂ ඇත්දත් කුටයම්කරුවෙක් හෝ ඇත්දත් කුටයම්කරුවෙකු ගේ අතවැසියෙක් ඉන්නවා. ඔහු ඉතා නොදින් සකස් කළ ඇත්දතක යම් ම ආකාරයේ ඇත් දළ කුටයම්ක් කරන්ට කුමති නම්, ඒ ඒ ආකාරයේ ඇත් දළ කුටයම් හදනවා. විශේෂයෙන් නිර්මාණය කරනවා.

සෙයාලාජි වා පන බාහ්මණ දක්බෝ සුවන්ණකාරෝ වා සුවන්ණකාරන්තේවාසී වා සුපරිකම්මකනස්ම්. සුවන්ණස්ම්. ය. යදේව සුවන්ණවිකති. ආකංඛෙයා තං තදේව කරෙයා අහිතිප්ථාදෙයා;

පින්වත් බාහ්මණය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දක්ෂ රන් කුටයම්කරුවෙක් හෝ රන් කුටයම්කරුවෙකු ගේ අතවැසියෙක් ඉන්නවා. ඔහු ඉතා නොදින් සකස් කළ රනක යම් ම ආකාරයේ රන් කුටයම්ක් කරන්ට කුමති නම්, ඒ ඒ ආකාරයේ රන් කුටයම් හදනවා. විශේෂයෙන් නිර්මාණය කරනවා.

එ්වමේව බෝ බාහුමණ හික්ඩු එව. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධීයේ පරියෝගාතේ අනාගත්තේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ යිනේ ආනෙක්ජ්ප්පත්තේ ඉද්ධිවිධාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සේ අනෙකවිහිත. ඉද්ධිවිධ. ප-වතුහෝති, එකෝ'පි බුත්වා බහුදා හෝති, බහුදා'පි බුත්වා එකෝ හෝති, ආච්චාව. තිරෝහාව. තිරෝකුචිඛ. තිරෝපාකාර. තිරෝපබැත. අසජ්පමාතේ ග-තති සෙයාලාපි ආකාසේ, පයවියාපි උම්මුජ්ජනිම්මුජ්ජ. කරෝති සෙයාලාපි උදකේ, උදකේ'පි අහිජ්ජමාතේ ග-තති සෙයාලාපි පයවිය., ආකාසේපි පල්ලෙකේත කමති සෙයාලාපි පක්වී සකුණෝ, ඉමෙපි වත්දීමසුරියේ එව. මහිද්ධිකේත් එව. මහානුහාවේ පාණිනා පරාමසති පරිමජ්ජති, යාව බුහුමලෝකා'පි කායේන වස. වත්තේති. අය. බෝ බාහුමණ යක්දෙක්සුරිමෙහි යක්දෙක්හි අප්පටියතරෝ ව අප්පසමාරමිහතරෝ ව මහප්ථලනරෝ ව මහාතිසංසතරෝ ව.

පින්වත් බාහුමණය, අන්ත ඒ විදිහම යි හික්ශුව ඔය අපුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂවර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේඟ බැහුර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (වනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, ඉරධි ප්‍රාතිහාරය පිණිස සිත මෙහෙයව යි. එයට සිත නතු කරයි. තනි කෙනෙක්ව ඉදගෙන බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා. බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් ඉදගෙන එක්කෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා. පෙනෙන්ට සළස්වතවා. නො පෙනී යනවා. බිත්තිය විනිවිද, ප්‍රාකාරය විනිවිද, පරවතය විනිවිද කිසිවක් හා නො ගැටී, අහසේ යන්නාක් මෙන් යනවා. ජලයේ වගේ පොලොවහි කිදාබැසීමත්, උච්ච මතුවීමත් කරතවා. පොලොව මතුපිට වගේ ජලය මත නො ගිලි ඇවිද යනවා. අහසේහි පියාසරණ කුරුලේන් පරිද්දෙන් පළහක් බැඳ ගෙන අහසේ යනවා. මෙසා මහත් ඉරධි ඇති, මහානුහාව ඇති හිරු සඳහා පවා අතින් අල්ලනවා. පිරිමදිනවා. බඩුලොව දක්වා ම කයෙන් වසි කරගෙන ඉන්නවා. පින්වත් බාහුමණය, කලින් කියන ලද යාගයන්ට වඩා වැඩිකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු නමුත් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගංස ඇති යාගය තම් මෙය යි.

83. සේ එව. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධීයේ පරියෝගාතේ අනාගත්තේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ යිනේ ආනෙක්ජ්ප්පත්තේ දිඛ්බාය සේත්තධානුයා විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සේ දිඛ්බාය සේත්තධානුයා විසුද්ධාය අතික්කන්තමානුසිකාය උහෝ සඳදේ සුණාති දිඛ්බෑ ව මානුසේ ව යේ දුරේ සන්තිකේ ව.

83. මහු (ඒ හික්ෂුව) මය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහුර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණ්‍ය (විනෑම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, දිව්‍ය වූ ගුවණය පිණ්ස සිත යොමු කරනවා. එයට සිත තතු කරනවා. එතකොට මහු මිනිසුන් ගේ සවන් දිමේ හැකියාව ඉක්මවා හිය පිරිසිදු වූ, දිව්‍ය වූ ගුවණයෙන් මානුෂික වූත්, දිව්‍ය වූත් දෙයාකාර වූ දුර ලඟ ගබාදයන් අසනවා.

84. සෙයාලාජ බාහ්මණ සුරිසෝ අද්ධාතමග්ගසටිපන්තේ සෝ සුණෙයා සේරිසද්දම්පි මුදිංගසද්දම්පි සංඛපණවදෙණ්වීමසද්දම්පි, තස්ස එවමසස: “සේරිසද්දෙය් ඉති’පි මුදිංගසද්දෙය් ඉති’පි සංඛපණවදෙණ්වීමසද්දෙය් ඉති’පි.”

84. පින්වත් බාහ්මණය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දුගු ගමනකට පිළිපන් පුරුෂයෙක් ඉන්නවා. මහු බෙර හඩින්, මහිභ බෙර හඩින්, සක්, පනා බෙර, ගැට බෙර හඩින් අසනවා. එතකොට මහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේක බෙර හඩික්, මේ තමයි මේහිභ බෙර හඩි, මේක සක් හඩි, මේක පනා බෙර හඩි, මේක ගැට බෙර හඩි” කියලා.

එවමේව බෝ බාහ්මණ හික්ඩු ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝගාත්තේ අනාගණී විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ දින් ආනෙකුජප්පත්තේ දිංබාය සෝතඬාතුයා විත්ත. අහිත්හරත් අහිත්ත්නාමේති. සෝ දිංබාය සෝතඬාතුයා විසුද්ධාය අතික්කන්ත-මානුෂිකාය උහෝ සද්දේ සුරුණාති දිංබේ ව මානුසේ ව යේ දුරේ සන්තිතේ ව. අය. බෝ බාහ්මණ යක්දක්ද පුරිමේනි යක්දක්දහි අප්පට්ටියතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහානිස්සතරෝ ව මහානිස්සතරෝ ව.

පින්වත් බාහ්මණය, අන්ත ඒ විදිහම සි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහුර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණ්‍ය (විනෑම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, දිව්‍ය වූ ගුවණය පිණ්ස සිත යොමු කරනවා. එයට සිත තතු කරනවා. එතකොට මහු මිනිසුන් ගේ සවන් දිමේ හැකියාව ඉක්මවා හිය පිරිසිදු වූ, දිව්‍ය වූ ගුවණයෙන් මානුෂික වූත්, දිව්‍ය වූත් දෙයාකාර වූ දුර ලඟ ගබාදයන් අසනවා. පින්වත් බාහ්මණය, කලින් කියන ලද යාගයන්ට වඩා වැඩකටයුතු අපු

උත්සාහයන් අඩු තමුත් මහත් ප්‍රතිච්‍රිත ඇති මහත් ආනිගාස ඇති යාගය නම් මෙය යි.

85. සේව ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධීවේ පරියෝගීතේ අනාගතේ විගතුපක්කිල්පේ මූදුහුතේ කම්මතියේ යිතේ ආතොන්තප්පත්තේ තේව්පරියනාණාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සේව පරසත්තාත. පරපුග්ගලාත. තේසා තේව් පරි-ව පජානාති: සරාග. වා විත්ත. සරාග. විත්තන්ති පජානාති, විතරාග. වා විත්ත. විතරාග. විත්තන්ති පජානාති, සයදේස. වා විත්ත. සයදේස. විත්තන්ති පජානාති, විතදේස. වා විත්ත. විතදේස. විත්තන්ති පජානාති, විතමෝහ. වා විත්ත. විතමෝහ. විත්තන්ති පජානාති, සංඛිත. වා විත්ත. සංඛිත. විත්තන්ති පජානාති, වික්විත. වා විත්ත. වික්විත. විත්තන්ති පජානාති, මහගැන. වා විත්ත. මහගැන. විත්තන්ති පජානාති, අමහගැන. වා විත්ත. අමහගැන. විත්තන්ති පජානාති, සලන්තර. වා විත්ත. සලන්තර. විත්තන්ති පජානාති, අනුත්තර. වා විත්ත. අනුත්තර. විත්තන්ති පජානාති, සමාහිත. වා විත්ත. සමාහිත. විත්තන්ති පජානාති, අසමාහිත. වා විත්ත. අසමාහිත. විත්තන්ති පජානාති, විමුත්ත. වා විත්ත. අවිමුත්ත. වා විත්ත. අවිමුත්ත. විත්තන්ති පජානාති.

85. ඔහු (ඒ හික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කරමණු (විනැම දෙයකට හැරවිය නැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, අනුත් ගේ සිත පිරිසිදු ද්‍රන්නා තුවන පිණිස සිත යොමු කරයි. එයට සිත නතු කරයි. එතකොට ඔහු වෙනත් සත්වයන් ගේ වෙනත් පුද්ගලයන් ගේ සිත තම සිතින් පිරිසිදු දැන ගන්නවා. රාග සහිත සිත රාග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. රාග රහිත සිත විතරාගි සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. ද්වේග සහිත සිත ද්වේග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. ද්වේග රහිත සිත විතදේසී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. මෝහ සහිත සිත මෝහ සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. මෝහ රහිත සිත විතමෝහී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. හැකුලතු සිත හැකුලතු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. විසිරුණු සිත විසිරුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. සමාධිමත් සිත සමාධිමත් සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. සමාධි රහිත සිත සමාධි රහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. නො දියුණු සිත නො දියුණු සිතක් වශයෙන්

දැන ගන්නවා. දියුණු සිත දියුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. එකඟ වෙන සිත එකඟ වෙන සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. එකඟ නො වෙන සිත එකඟ නො වෙන සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිත කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිත කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.

86. සේයාපාඩ බාහ්මණ, ඉත්ථ වා පුරිසේ වා දහරෝ වා යුවා මණ්ඩනකජාතිකෝ ආදාසේ වා පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අ-ඡේ වා උදකපත්නේ සක. මුබනි මිත්ත. ප-වචක්බමානෝ සකණික. වා සකණිකන්ති ජානෙයා, අකණිකංවා අකණිකන්ති ජානෙයා.

86. පින්වත් බාහ්මණය, එක මේ වගේ දෙයක්. ලස්සනට සැරසෙන්ට කැමති ස්ත්‍රීයක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ දරුවෙක් හෝ තරුණයෙක් හෝ ඉන්නවා. මහු පිරිසිදු දිප්පිමත් කණ්ඩාචියක් ඉදිරියේ හෝ පැහැදිලි දිය ඇති බදුනකින් හෝ තමන් ගේ මුව මධ්‍ය හොඳින් විමසා බලනවා. එතකොට දොස් ඇති තැන දොස් ඇති තැන වශයෙන් දැන ගන්නවා. දොස් තැති තැන දොස් තැති තැන වශයෙන් දැන ගන්නවා.

එ්වමේව බෝ බාහ්මණ, හික්බූ එව්. සමාහිනේ විත්නේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුනේ කම්මතියේ යිනේ ආනෙක්ජ්ප්පත්නේ -නොපරියනාණාය විත්ත. අහිනිහරති අහිනින්නාමේති.

පින්වත් බාහ්මණය, අන්ත ඒ විදිහම සි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණය (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අනුන ගේ සිත පිරිසිද දන්නා තුවනු පිණිස සිත යොමු කරයි. එයට සිත තතු කරයි.

සේ පරසත්තාන. පරපුග්ගලාන. -නසා -නො පරි-ව පජානාති: සරාග. වා විත්ත. සරාග. විත්තන්ති පජානාති, විතරාග. වා විත්ත. විතරාග. විත්තන්ති පජානාති, සදෝස. වා විත්ත. සදෝස. විත්තන්ති පජානාති, විතදෝස. වා විත්ත. විතදෝස. විත්තන්ති පජානාති, සමෝහ. වා විත්ත. සමෝහ. විත්තන්ති පජානාති, සංඛිත්ත. වා විත්ත. වික්විත්ත. වා විත්ත. මහග්ගත. වා විත්ත. අමහග්ගත. වා විත්ත.

..... සරුන්තර。වා විත්ත。..... අනුන්තර。වා විත්ත。
 සමාහිත。වා විත්ත。..... අසමාහිත。වා විත්ත。
 විමුන්ත。වා විත්ත。විමුන්ත。විත්තන්ති පජනාති, අවිමුන්ත。
 වා විත්ත。අවිමුන්ත。විත්තන්ති පජනාති. අය。බෝ බ්‍රාහ්මණ යන්දෙක්
 පුරිමේහි යන්දෙහි අප්පටටිතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහප්ථලතරෝ
 ව මහානිසෑපතරෝ ව.

එතකොට ඔහු වෙනත් සත්වයන් ගේ වෙනත් පුද්ගලයන් ගේ සිත තම
 සිතින් පිරිසිද දැන ගන්නවා. රාග සහිත සිත රාග සහිත සිතක් වශයෙන්
 දැන ගන්නවා. රාග රහිත සිත විතරාගී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. ද්වේග
 සහිත සිත ද්වේග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. ද්වේග රහිත සිත
 විතදෝසී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. මෝහ සහිත සිත මෝහ සහිත
 සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. මෝහ රහිත සිත විතමෝහී සිතක් වශයෙන්
 දැන ගන්නවා. හැකුලිනු සිත විසිරුණු සිත
 සමාධීමත් සිත සමාධී රහිත සිත නො දියුණු
 සිත දියුණු සිත එකඟ වෙන සිත
 එකඟ නො වෙන සිත කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිත
 කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. කෙලෙසුන්ගෙන් නො
 මිදුණු සිත කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.
 පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, කළුත් කියන ලද යාගයන්ට වඩා වැඩකටයුතු අඩු
 උත්සාහයන් අඩු තමුන් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිංස ඇති යාගය තම්
 මෙය යි.

87. සෝ ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධී පරියෝදානේ අනාගමේ
 විගතුපක්කිල්සේ මූදුහුතේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙකුජප්පත්තේ
 පුබ්බේනිවාසානුස්සතිඛාණාය විත්ත. අහිනිහරති අහිනින්නාමේති. සෝ
 අනේකවිහිත. පුබ්බේ නිවාස. අනුස්සරති. සෙයාලේදී: එකම්පි ජාති, ද්වේපි
 ජාතියෝ, තිස්සෝ'පි ජාතියෝ, වත්සසෝ'පි ජාතියෝ, පණ්ච'පි ජාතියෝ,
 දස'පි ජාතියෝ, විසම්පි ජාතියෝ, තිංසම්පි ජාතියෝ, වත්තාරිසම්පි ජාතියෝ,
 පණ්ඩාසම්පි ජාතියෝ, ජාතිසතම්පි, ජාතිසහස්සම්පි, ජාතිසතසහස්සම්පි;
 අනේකේ'පි ස.වට්ටකප්පේ, අනේකේ'පි විවට්ටකප්පේ, අනේකේ'පි
 සංවට්ටවටටකප්පේ, අමුත්‍රාසි. ඒවන්නාමෝ ඒවා. ගොන්නො ඒවා. වණ්ණො
 ඒවමානාරෝ ඒවා. පුබදුක්බපටිසි.වෙදි ඒවමායුපරියන්නො. සෝ තනො වුනො
 අමුත් උපජාදී. තත්තාමෝ ඒවා. ගොන්නො ඒවා. වණ්ණො

එච්මාහාරෝ එච්. සුබදුක්බපටිස්. වේදී එච්මායුපරියන්නො. සෝ තනෝ වූනෝ ඉඩුපපන්නොති. ඉති සාකාර. සලද්දේස්. අන්කවිහිත. පුබ්බෙනිවාස. අනුස්සරති.

87. මහු (ඒහික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කරමණු (විනෑම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, කළින් ඒවිතය ගත කළ ආකාරය දන්නා තුවණ පිණිස සිත යොමු කරයි. එයට සිත තතු කරයි. ඉතින් ඔහු නොයෙක් ආකාරයෙන් කළින් ඒවිත ගෙවූ හැටි (ආපස්සර) සිහි කරනවා. ඒ කියන්නො: එක ඒවිතයක්, ඒවිත දෙකක්, ඒවිත තුනක්, ඒවිත හතරක්, ඒවිත පහක්, ඒවිත දහයක්, ඒවිත විස්සක්, ඒවිත තිහක්, ඒවිත හතලිහක්, ඒවිත පනහක්, ඒවිත සියයක්, ඒවිත දහසක්, ඒවිත ලක්ෂයක්; අන්කවිධ වූ සංවිච් කළුපයන් ද, අන්කවිධ වූ විවච් කළුපයන් ද, අන්කවිධ වූ සංවච් විවච් කළුපයන් ද සිහි කරනවා. ම. ඉස්සර සිටියේ අසවල් තුන, එතකොට මගේ නම මෙක යි. ගෝතු නාමය මෙක යි. හැඩරුව මෙහෙම යි. කැම බීම මෙහෙම යි. දුක් සැප වින්දේ මේ විදිහට යි. මේ විදිහට යි ඒවිතය අවසන් වූනේ. ඒ ම. එතැනින් වූත වූණා. අසවල් තුන උපන්නා. එතකොට මගේ නම වූනේ මෙක යි. ගෝතුනාමය මෙක යි. හැඩරුව වූනේ මෙහෙමයි. කැවේ බීවිවේ මෙහෙම යි. සැප දුක් වින්දේ මෙහෙම යි. මේ විදිහට යි ඒවිතය අවසන් වූනේ. ම. එතැනින් වූත වූණා. මේ ලෝකේ උපන්නා” ආදී වශයෙන් ආකාර සහිතව සවිස්තරව අන්ක ප්‍රකාර වූ කළින් ගත කළ ඒවිත ගැන සිහි කරනවා.

88. සෙයාලාපි බූහ්මණ පුරිසෝ සකම්හා ගාමා අක්ද්ද. ගාම. ග-ශේයා තම්හාපි ගාමා අක්ද්ද. ගාම. ග-ශේයා. සෝ තම්හා ගාමා සකක්ද්දේව ගාම. ප-වාග-ශේයා. තස්ස එච්මස්ස: “අහ. බෝ සකම්හා ගාම. අමු. ගාම. ආග-ෂී. තතු එච්. අවයාසි. එච්. නිසිදි. එච්. අහාසි. එච්. තුණේහි අහෝසි. තම්හාපි ගාමා අමු. ගාම. අග-ෂී. තතුපි එච්. අවයාසි. එච්. නිසිදි. එච්. අහාසි. එච්. තුණේහි අහෝසි. සෝ’මහි තම්හා ගාමා සකක්ද්දේව ගාම. ප-වාගනෝ”ති.

88. පින්වත් බූහ්මණය, එක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් තමන් ගේ ගමෙන් වෙනත් ගමකට යනවා. ඒ ගමෙන් තවත් ගමකට යනවා. ඒ ගමෙන් යළි තමන් ගේ ගමට එනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. ම. මගේ

ගමෙන් අසවල් ගමට ගියා. මං එහෙදී මෙහෙමයි හිටියේ. මෙහෙමයි වාචි වුණේ. මෙහෙමයි කතාබහ කලේ. මෙහෙමයි නිශ්චලිද්‍ව සිටියේ. ඉතින් මං ඒ ගමෙනුත් අසවල් ගමට ගියා. එහේ හිටියේ මේ විදිහට යි. වාචි වුණේ මේ විදිහට යි. කථාබස් කලේ මේ විදිහට යි. නිහඩව සිටියේ මේ විදිහට යි. ඒ මං ඒ ගමෙන් මගේ ගමටම තැවත ආවා” කියලා.

එච්චේව බෝ බාහ්මණ, හික්ඩු එච්චේව වින්නේ පරිපුද්ධීයේ පරියෝගාත්‍යෙන් අනාගත් විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුණේ කම්මතියේ යින් ආනෙකුජ්ප්‍රපත්ත්තේ පුබ්ලේනිවාසානුස්සනිජාණාය වින්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙනි. සෝ අන්තර්විහිත. පුබ්ලේනිවාසානුස්සරති. සෞයාලීදා: එකම්'පි ජාතිං, ද්වේ'පි ජාතියෝ, තිස්සෝ'පි ජාතියෝ, වතස්සෝ'පි ජාතියෝ, පණ්ඩ්ව'පි ජාතියෝ, දස'පි ජාතියෝ, විසම්පි ජාතියෝ, ති.සම්පි ජාතියෝ, වත්තාරිසම්පි ජාතියෝ, පක්කාසම්පි ජාතියෝ, ජාතිසත්ම්පි, ජාතිසහස්සම්පි, ජාතිසහස්සය්සම්පි; අනේක්'පි සංවට්ටකප්පේ, අනේක්'පි විවට්ටකප්පේ, අනේක්'පි සංවට්ටවට්ටකප්පේ, අමුතාසි. එච්චේනාමෝ එච්චේ. ගොත්තො එච්චේ. වණ්ණෝ එච්චේනාහාරෝ එච්චේ. සුබදුක්බපට්ස්.වේදී එච්චේනායුපරියන්තො. සෝ තතො වුතො අමුතු උපපාදිං. තතාපාසි. එච්චේනාමෝ එච්චේ. ගොත්තො එච්චේ. වණ්ණෝ එච්චේනාහාරෝ එච්චේ. සුබදුක්බපට්ස්.වේදී එච්චේනායුපරියන්තො. සෝ තතො වුතො ඉඩුපහන්තොති. ඉති සාකාර. සඳදේසි. අනේක්විහිත. පුබ්ලේනිවාසානුස්සරති. අය. බෝ බාහ්මණ යක්කුජේ පුරිමේහි යක්කුජේහි අප්පටියතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහප්ලලතරෝ ව මහානිස්සතරෝ ව.

පින්වත් බාහ්මණය, අන්ත ඒ විදිහම යි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කර්මණය (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, කලින් ජීවිතය ගත කළ ආකාරය දන්නා තුවණ පිණිස සිත යොමු කරයි. එයට සිත තතු කරයි. ඉතින් ඔහු නොයෙක් ආකාරයෙන් කලින් ජීවිත ගෙවූ හැඳි (ආපස්සට) සිහි කරනවා. ඒ කියන්නේ: එක ජීවිතයක්, ජීවිත දෙකක්, ජීවිත තුනක්, ජීවිත හතරක්, ජීවිත පහක්, ජීවිත දහයක්, ජීවිත විස්සක්, ජීවිත තිහක්, ජීවිත හතලිහක්, ජීවිත පනහක්, ජීවිත සියයක්, ජීවිත දහසක්, ජීවිත ලක්ෂයක්, අනේක්විධ වූ සංවට්ට කල්පයන්ද, අනේක්විධ වූ විවට්ට කල්පයන්ද, අනේක්විධ වූ සංවට්ට විවට්ට කල්පයන්ද සිහි කරනවා. මං ඉස්සර සිටියේ අසවල් තැන, එතකාට මගේ නම මේක යි. ගොතු නාමය මේක යි. හැඩිරුව

මෙහෙම සි. කැම බීම මෙහෙම සි. දුක් සැප වින්දේ මේ විදිහට සි. මේ විදිහට සි ජීවිතය අවසන් වුණේ. ඒ ම. එතැනින් වුත වුණා. අසවල් තැන උපන්නා. එතකොට මගේ නම වුණේ මෙක සි. ගෝත්‍රනාමය මෙක සි. හැඩරුව වුණේ මෙහෙමයි. කැවේ බිවිවේ මෙහෙම සි. සැප දුක් වින්දේ මෙහෙම සි. මේ විදිහට සි ජීවිතය අවසන් වුණේ. ම. එතැනින් වුත වුණා. මේ ලෝකේ උපන්නා” ආදි වශයෙන් ආකාර සහිතව සවිස්තරව අනේක ප්‍රකාර වූ කළුන් ගත කළ ජීවිත ගැන සිහි කරනවා. සින්වත් බ්‍රාහ්මණය කළුන් කියන ලද යාගයන්ට වඩා වැඩිකටපුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු නමුත් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගාස ඇති යාගය නම් මෙය සි.

89. සෝ ඒව. සමාහින් විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුණේ කම්මනියේ යින් ආනෙකුජප්පන්නේ සත්තාන්. වුතුපපාතන්දාණාය විත්ත. අහිනිහරති අහිනින්නාමෙනි. සෝ දිඛ්බෙන වක්වුනා විසුද්ධේන අතික්කන්තමානුසකේන සත්තේ පස්සනි වවමානේ උපප්ථමානේ හින් පණින් සුවන්නේ දුබිබණ්නේ සුගන් දුග්ගන්. යථාකම්මුපගේ සත්තේ පජානති: ඉමේ වත හොන්තේ සත්තා කායදු-වරින්ත සමන්නාගතා, වවිදු-වරින්ත සමන්නාගතා, මනෝදු-වරින්ත සමන්නාගතා, අරියාන. උපවාදකා, මි-ඡාදිවිධිකා, මි-ඡාදිවිධිකම්මසමාදානා, තේ කායස්ස සේදා පරම්මරණා අපාය. දුග්ගති. විනිපාත. තිරය. උපන්නා. ඉමේ වා පන හොන්තේ සත්තා කායසුවරින්න සමන්නාගතා, වවිසුවරින්න සමන්නාගතා, මනෝසුවරින්න සමන්නාගතා, අරියාන. අනුපවාදකා, සමමාදිවිධිකා, සමමාදිවිධිකම්මසමාදානා, තේ කායස්ස සේදා පරම්මරණා සුගති. සුග්ග. ලෝක. උපන්නාති. ඉති දිඛ්බෙන වක්වුනා විසුද්ධේන අතික්කන්තමානුසකේන සත්තේ පස්සනි වවමානේ උපප්ථමානේ හින් පණින් සුවන්නේ දුබිබණ්නේ සුගන් දුග්ගන්. යථාකම්මුපගේ සත්තේ පජානාති.

89. මහු (ඒහික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්චවර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, සත්වයන් ගේ ව්‍යුතියන් උපතත් දකිනා තුවණ පිණිස සිත පිහිටුවනවා. එයට සිත තතු කරනවා. එතකොට ඒහික්ෂුව මිනිසුන් ගේ දැකීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් වූත වන්නා වූත්, උපදින්නා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කර්මයන්ට අනුව හින ප්‍රණීත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, සුගති දුගතිවල

සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා. “අහෝ! මේ හවත් සත්වයන් කයින් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, වවනයෙන් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, මනසින් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, ආරයයන් වහන්සේලාට අපහාස කරලා, මිසදිවු වෙලා, මිසදිවු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉදුල තියෙනවා. ඔවුන් කය බිඳී මරණයෙන් මත්තේ අපාය නම් වූ දුගතිය නම් වූ විනිපාත නම් වූ නිරයේ ඉපදිලා ඉන්නවා. ඒ වගේ ම මේ හවත් සත්වයන් කයින් පූචරිතයෙහි යෙදීම නිසා, වවනයෙන් පූචරිතයෙහි යෙදීම නිසා, මනසින් පූචරිතයෙහි යෙදීම නිසා, ආරයයන් වහන්සේලාට අපහාස නො කොට, සමිදිවු වෙලා, සමිදිවු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉදුල තියෙනවා. ඔවුන් කය බිඳී මරණයෙන් මතතේ පුගති නම් වූ, ස්වරුග ලෝකයෙහි ඉපදිලා ඉන්නවා” කියලා. මේ විදිහට මිනිසුන් ගේ දැකීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් වූත වන්නා වූත්, උපදින්නා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කරමයන්ට අනුව හිත ප්‍රශ්නත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, පුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා.

90. සෞයාලාපි බාහ්මණ, මඟකේ සිංසාටකේ පාසාදෝ. තත්ථ වක්බුමා පූරිසෝ දිනෝ පස්සේයා මතුස්සේ ගේහ. පවිසන්නේ’පි නික්බමන්නේ’පි රෝයා විතිසක්චුවරන්නේ’පි මඟකේ සිංසාටකේ නිසින්නේ’පි, තස්ස එවමස්ස: ඒන් මතුස්ස ගේහ. පවිසන්ති. ඒන් නික්බමන්ති. ඒන් රෝයා විතිසක්චුවරන්ති. ඒන් මඟකේ සිංසාටකේ නිසින්නාති.

90. පින්වත් බාහ්මණය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. හතරම්. හන්දියක තව්වූ නිවසක් තියෙනවා. එහි ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් සිටගෙන බලාගෙන ඉන්නවා. ඔහු (පහළ) ගෙට ඇතුළු වන්නා වූත්, නික්මෙන්නා වූත්, වීදියේ එහාට මෙහාට ඇවිදින්නා වූත්, හතරම්. හන්දිය මැද වාචි වී සිටින්නා වූත් මිනිසුන් දකිනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා “මේ මිනිසුන් ගෙට ඇතුළු වෙනවා. මේ උද්විය ගෙයින් නික්මෙනවා. මේ උද්විය වීදියේ එහාට මෙහාට ඇවිදිනවා. මේ උද්විය හතරම්. හන්දිය මැද වාචි වෙලා ඉන්නවා” කියලා.

එ්වමේව බෝ බාහ්මණ හිකුවූ ඒව. සමාහින් වත්තේ පරිසුද්ධීය පරියෝගාන් අනාගැනීම් විගතුපක්කිලේස් මුදුහුන් කම්මතියේ දිනේ ආනෙක්ජ්ජපත්තේ වූතුපපාතන්නාභාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සෝ දිබැබෙන වක්බුනා විසුද්ධීය අතික්කන්තමාත්‍රාසකේන් සත්තේ පස්සති වවමාන් උපපත්තමාන් හින් පණින් පුවණ්නේ දුබැණ්නේ පුගත්තේ පුගත් දුගත්තේ. යථාකම්මුපගේ සත්තේ පජානති: ඉමේ වත හොන්තේ සත්තා කායදු-වරින්න සමන්නාගතා, වවදු-වරින්න සමන්නාගතා,

මතෝදු-වරිතේන සමන්තාගතා, අරියාන් උපවාදකා, මි-ඡාදීචිකා, මි-ඡාදීචිකාම්මසමාදානා, තේ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපාය දුග්ගති විනිපාත නිරය උපපන්නා.

සිත්වත් බාහ්මණය, අන්න ඒ විදිහම සි හික්ෂුව ගිය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහුර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, සත්වයන් ගේ ව්‍යුතියන් උපතත් දකිනා තුවණ පිණ්ස සිත පිහිටුවනවා. එයට සිත තතු කරනවා. එතකොට ඒ හික්ෂුව මිතිසුන් ගේ දැකීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් විත වන්නා වූත්, උපදින්නා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කර්මයන්ට අනුව හින ප්‍රණීත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, සුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා. “අහෝ! මේ හවත් සත්වයන් කයින් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, වවනයෙන් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, මනසින් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, ආර්යයන් වහන්සේලාට අපහාස කරලා, මිසදිවු වෙලා, මිසදිවු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉදුල තියෙනවා. ඔවුන් කය බිඳී මරණයෙන් මත්තේ අපාය නම් වූ දුගතිය නම් වූ විනිපාත නම් වූ නිරයේ ඉපදිලා ඉන්නවා.

ඉමේ වා පන හොන්තෝ සත්තා කායසුවරිතේන සමන්තාගතා, වව්‍යුවරිතේන සමන්තාගතා, මතෝසුවරිතේන සමන්තාගතා, අරියාන් අනුපවාදකා, සම්මාදීචිකා, සම්මාදීචිකාම්මසමාදානා, තේ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගති. සග්ග ලෝක උපපන්තාති. ඉති ද්‍රිබ්ධින වක්බ්‍රානා විසුද්ධියෙන අතික්කන්තමානුසකේන සත්තේ පසස්ති වවමානේ උපපත්තමානේ හිනේ ප්‍රණීතේ සුවන්නේ ද්‍රිබ්ධිනේ සුගතේ දුග්ගතේ. යථාකම්මුපගේ සත්තේ පතානාති. අය. බෝ බාහ්මණ යක්දෙක් පුරිමේහි යක්දෙක්හි අප්පටියතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහප්ලුතරෝ ව මහානිස්සතරෝ ව.

ඒ වගේ ම මේ හවත් සත්වයන් කයින් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, වවනයෙන් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, මනසින් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, ආර්යයන් වහන්සේලාට අපහාස නො කොට, සම්දිවු වෙලා, සම්දිවු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉදුල තියෙනවා. ඔවුන් කය බිඳී මරණයෙන් මත්තේ සුගති තම් වූ, ස්වරු ලෝකයෙහි ඉපදිලා ඉන්නවා” කියලා. මේ විදිහට මිතිසුන් ගේ දැකීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් විත වන්නා වූත්,

උපදින්නා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කරමයන්ට අනුව හින ප්‍රීක්‍රියා වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, සුගති දැගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා. පින්වත් බාහුමණ්‍ය, කලින් කියන ලද යාගයන්ට වඩා වැඩකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුන් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගේ ස ඇති යාගය තම් මෙය යි.

91. සේව ඒවා සමාජීන් වින්නේ පරිසුද්ධේ පරියෝගීන් අනාගත් විගතුපක්කිලේසේ මූල්‍යෙන් කම්මතියේ දින් ආනෙකුත්පත්ත්නේ ආසවාන බයකුණාණාය වින්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සේව ඉදෂ දුක්ඛන්ති යථාභුත. පත්‍රනාති. අය. දුක්ඛන්සමුදයෝ'ති යථාභුත. පත්‍රනාති. අය. දුක්ඛන්තියෝ'ති යථාභුත. පත්‍රනාති. අය. දුක්ඛන්තියෝ'ති යථාභුත. පත්‍රනාති. ඉමේ ආසවා'ති යථාභුත. පත්‍රනාති. අය. ආසවසමුදයෝ'ති යථාභුත. පත්‍රනාති. අය. ආසවනියෝ'ති යථාභුත. පත්‍රනාති. අය. ආසවනියෝ'ති යථාභුත. පත්‍රනාති. තස්ස ඒවා. ජානයෝ ඒවා. පස්සනෝ කාමාසවා'ප වින්ත. විමු-වති හවාසවා'ප වින්ත. විමු-වති. අවිශ්චාසවා'ප වින්ත. විමු-වති. විමුන්තස්මි. විමුන්තමිනි කුණාණ. හෝති. බිණා ජාති, වුසිත. බුහුමවරිය. කත. කරණීය, නාපර. ඉත්පත්තායාති පත්‍රනාති.

91. මහු (ඒ හික්ෂුව) මය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහුර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනෑම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, ආශ්‍රාවයන් ක්ෂය වීම පිළිබඳ දන්නා තුවණ පිණ්ස සිත පිහිටුවනවා. සිත එයට නතු කරනවා. එතකොට මහු මෙය දුක නම් වූ ආරය සතයා සි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුකේ හට ගැනීම නම් වූ ආරය සතයා සි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුක තිරුද්ධ වීම නම් වූ ආරය සතයා සි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුක තිරුද්ධ වීම පිණ්ස පවතින මාර්ග නම් වූ ආරය සතයා සි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මේවා ආශ්‍රාවයන් කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආශ්‍රාවයන් ගේ හට ගැනීම කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආශ්‍රාව තිරුද්ධ වීම කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආශ්‍රාව තිරුද්ධ වීම පිණ්ස පවතින ප්‍රතිපදාව කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. ඒ හික්ෂුව මය විදිහට දැන ගනිදි, මය විදිහට දැක ගනිදි කාම ආශ්‍රාවයන්ගෙන් සිත තිදහස් වෙනවා. හට ආශ්‍රාවයන්ගෙන් සිත තිදහස්

වෙනවා. අවිද්‍යා ආග්‍රාවයන්ගෙන් සිත තිදහස් වෙනවා. තිදහස් වූ විට තිදහස් වූන් බවට කුණුණය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වූණා. බඩුසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුතු දෙය කළා. නැවත සහිතගමනක් නැතැ”යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

92. සෞයාලාජ බාහ්මණ, ප්‍රතිඵලය බේපේ උදකරහදෝ අ-ජෝ විජ්පසන්නේ අනාවිලෝ. තත්ථ වක්මුමා පුරිසේ තීරේ යිනෝ පස්සෙයා සිප්පිසම්බුකම් පි සක්බරකයලම් පි ම-ඡුම්බම් පි වරන්තම් පි තිවියන්තම් පි. තස්ස එච්ස්ස: අය. බේ උදකරහදෝ අ-ජෝ විජ්පසන්නේ අනාවිලෝ. තත්මේ සිප්පිසම්බුකා'පි සක්බරකයලා'පි ම-ඡුම්බා'පි වරන්ති'පි තිවියන්තිපි'ති.

92. පින්වත් බාහ්මණය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පරවත මූදුනක ජලාගයක් තියෙනවා. එහි ජලය ඉතා හොඳ සි. හරිම ප්‍රසන්න සි. කුලඹිලා තැ. එතැන ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් ඒ ඉවුරේ සිටගෙන ජලාගය දෙස බලා සිටෙනවා. එතකාට ඔහුට සිප්පිබෙල්ලනුත්, සක්බෙල්ලනුත්, කුටකුබෙලිත්, මාඟ රුවා ආදියත්හැසිරෙන අයුරු, සිටෙන අයුරු දකින්ට ලැබෙනවා. එතකාට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මෙක ඉතා හොඳ ජලය ඇති හරිම ප්‍රසන්න වූ නො කුළුමුණු දිය ඇති විලක්. මෙහි මේ සිප්පිබෙල්ලන්, සක්බෙල්ලන්, කුටකුබෙලිත්, මාඟ රුවාත් හැසිරෙනවා තෙව. ඉන්නවා තෙව” කියල.

එවමේව බේ බාහ්මණ හික්ම එව්. සමාහින් වින්නේ පරිසුද්ධේ පරියෝගාත් අනාගත් විගතුපක්කිලේසේ මූදුහුන් කම්මතියේ යින් ආනෙක්ඡ්ප්පත්ත්නේ ආසවාන. බයක්දාණාය විත්ත. අහිත්හරත් අහිත්තනාමේති. සේ ඉද. දුක්බන්ති යථාභුත. පජානාති. අය. දුක්බසමුදයෝ'ති යථාභුත. පජානාති. අය. දුක්බනිරෝධෝ'ති යථාභුත. පජානාති. අය. දුක්බනිරෝධාමිනි පටිපදා'ති යථාභුත. පජානාති. ඉමේ ආසවා'ති යථාභුත. පජානාති. අය. ආසවසමුදයෝ'ති යථාභුත. පජානාති. අය. ආසවනිරෝධාමිනි පටිපදා'ති යථාභුත. පජානාති.

පින්වත් බාහ්මණය, අන්ත ඒ විදිහම සි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, ආග්‍රාවයන් ක්ෂය වීම පිළිබඳ දන්නා තුවනු පිණ්ස සිත පිහිටුවනවා. සිත

එයට නතු කරනවා. එතකොට ඔහු මෙය දුක නම් වූ ආරය සතයා හි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුකේ හට ගැනීම නම් වූ ආරය සතයා හි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුක තිරුද්ධ වීම නම් වූ ආරය සතයා හි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුක තිරුද්ධ වීම පිණ්ස පවතින මාරුගය නම් වූ ආරය සතයා හි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙවා ආගුවයන් කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආගුවයන් ගේ හට ගැනීම කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආගුව තිරුද්ධ වීම පිණ්ස පවතින ප්‍රතිපදාව කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා.

තස්ස මේ එව්. ජානතෝරේ එව්. පස්සතෝරේ කාමාසවා'පි විත්ත. විමු-වති හවාසවා'පි විත්ත. විමු-වති. අවිත්ජාසවා'පි විත්ත. විමු-වති. විමුත්තසම්. විමුත්තමිති සාමාන්‍ය භාෂ්‍ය. හෝති ඩිණා ප්‍රති, වුහිත. බුහුමචිය. කත. කරණිය, තාපර. ඉත්ත්ත්ත්තායාති පජානාති.

එ හික්ෂුව ඔය විදිහට දැන ගනිදී, ඔය විදිහට දැක ගනිදී කාම ආගුවයන්ගෙන් සිත තිදහස් වෙනවා. හවා ආගුවයන්ගෙන් සිත තිදහස් වෙනවා. අවිදායා ආගුවයන්ගෙන් සිත තිදහස් වෙනවා. තිදහස් වූ විට තිදහස් වූණ බවට කුණු ය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වූණා. බඩුසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුතු දෙය කළා. නැවත සසරගමනක් තැතැ” හි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

අය. බෝ බ්‍රාහ්මණ යක්ෂේක් පුරිමේහි යක්ෂේහි අප්පටියතරෝ ව අප්පසමාරම්භතරෝ ව මහප්ලතතරෝ ව මහානිස්සතරෝ ව. ඉමාය ව බ්‍රාහ්මණ යක්ෂේක් යක්ෂේහි පදා උත්තරිතරා වා පණ්නතතරා වා තත්ත්වී”ති.

පින්වත් බ්‍රාහ්මණය කළින් කියන ලද යාගයන්ට වඩා වැඩකටයුතු අඩු උත්සාහයන් අඩු තමුන් මහත් ප්‍රතිඵල ඇති මහත් ආනිගෘස ඇති යාගය නම් මෙය හි. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, මේ යාග සම්පතට වඩා උත්තරිතර හෝ ප්‍රණීතතර හෝ අනා වූ යාග සම්පතක් නම් තැ.

93. එව්. වුත්තේ කුටුන්තේර් බ්‍රාහ්මණෝ හගවන්ත. එතදවෝවූ.: “අහික්කන්ත. හෝ ගෝතම අහික්කන්ත. හෝ ගෝතම. සෙයාථාපි හෝ ගෝතම නික්කුල්ජීත. වා උක්කුල්ජීතය. පටි-ඡන්ත. වා විවරෝය, මූල්හසස

වා මග්ග. ආචික්බෙයා, අන්ධකාරේ වා තේල ප්‍රශ්නෝත. බාරෙයා වක්වුමන්තොර් රුපානි දක්ඩින්තිති. එවමේව හෝතා ගෝතමේන අනේකපරියායේන ධමමෝ පකාසිතොර්. එසාහ. හවන්ත. ගෝතම. සරණ. ග-ඡාම ධමමණ්ව හික්වුස-සක්ව. උපාසක. ම. හව. ගෝතමෝ ධාරේතු අජ්ජතග්ගේ පාණුපෝත. සරණ. ගත. එසාහ. හෝ ගෝතම සත්ත ව උසහසතානි සත්ත ව ව්‍යිජතරසතානි, සත්ත ව ව්‍යිජතරසතානි, සත්ත ව අජසතානි සත්ත ව උරඛහසතානි මුණ්වාම්, ජීවිත. දේම්. හරිතානි වේව තිණානි බාධන්තු සිතානි ව පානීයානි පිවන්තු සිතොර් ව නොස. වාතො උපවායතුති.

93. මෙසේ වදාල විට කුටුදන්ත බ්‍රාහ්මණයා හාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කළා. “හවත් ගොතමයන් වහන්ස, ඉතා පුන්දර යි. හවත් ගොතමයන් වහන්ස, ඉතා පුන්දර යි. යටත හරවා තිබු දෙයක් උඩු අතට හැරෙවිවා වගෙයි. වහලා තිබුණු දෙයක් ඇරලා පෙන්තුවා වගෙයි. ම. මුලා මුවන්ට තියම මග පෙන්වා දෙනවා වගෙයි. ඇස් ඇති උද්වියට රුප දකින්න අදුරෙහි තෙල් පහනක් දළ්වා ගෙන දරා සිටිතවා වගෙයි. මය විදිහට හවත් ගොතමයන් වහන්සේ විසින් තොයෙක් අයුරින් ශ්‍රී සඳ්ධරුමය වදාලා. මේ මමත් හවත් ගොතමයන් වහන්සේට සරණ යනවා. ශ්‍රී සඳ්ධරුමයන් ආරය මහා සංස රත්නයන් සරණ යනවා. හවත් ගොතමයන් වහන්සේ, ම. ගැන අද පටන් දිවි තිබෙන තුරාවට ම තෙරුවන් සරණ ගිය උපාසකයෙක් ලෙස සළකන සේක්වා! හවත් ගොතමයන් වහන්සේ, ඒ ම. ලොකු ගවයන් හත්සිය දෙනාත්, ගොන්නාමිබන් හත්සිය දෙනාත්, නහමු වැස්සියන් හත්සිය දෙනාත්, එව්‍යන් හත්සිය දෙනාත්, තරුණ බැවැලුවන් හත්සිය දෙනාත් නිදහස් කරනවා. ජීවිතය දෙනවා. ඔවුන් තිළ්තණ කනවා. සිහිල් පැන් බොත්වා. ඔවුන්ට ද සිහිලැල් පවත් හමත්වා.

94. අථ බෝ හගවා කුටුදන්තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ආනුප්‍රබැකථ. කරේසි සෙයාලිදා? දානකථ. සිලකථ. සග්ගකථ. කාමාන. ආදීනව. විකාර. ස.කිලේස. තොක්බම්මේ ව ආනිස.ස. පකාසේසි. යදා හගවා අක්කුසි කුටුදන්ත. බ්‍රාහ්මණ. කල්ලවිත්ත. මුදුවිත්ත. විනිවරණවිත්ත. උදුග්ගවිත්ත. පසන්නවිත්ත. අථ බෝ බුද්ධාන. සාමුක්ක.සිතා ධමමදේසනා, ත. පකාසේසි: දුකාබ. සමුදය. තිරෝධ. මග්ග.

94. එතකොට කුටුදන්ත බ්‍රාහ්මණයා හට හාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුපිළිවෙළ කථාව වදාලා. ඒ කියන්නේ; දන් දීමේ අනුසස් ගැන කථාව, සිල්

රකීමෙහි අනුසස් ගැන කථාව, සුගතියෙහි උපත ගැන කථාව, කාමයන්හි ඇති පිඩාකාරීව ගැන කථාව, කෙලෙස් නිසා ඇති වන කිඳව ගැන කථාව, එයින් නිකම්මෙන් ලැබෙන ආනිස්ස ගැන කථාව වදාලා. එතකොට යම් වෙළාවක කුටුන්ත බාහ්මණයා එයට සවින් දීම නිසා යහපත් සිතක් ඇති ව්‍යුණා ද, මදු සිතක් ඇති ව්‍යුණා ද, තීවරණ බැහැර ව්‍යුණ සිතක් ඇති ව්‍යුණා ද, සතුටින් ඔද වැඩුණු සිතක් ඇති ව්‍යුණා ද, පහත් වූ සිතක් ඇති ව්‍යුණා ද, එය දැන වදාල හාගුවතුන් වහන්සේ බුද්ධියන් වහන්සේලා ගේ යම් සුවිශේෂී සාමූක්කාංසික දේශනාවක් ඇදේ ඒකියන්නේ; දුක්ඛබාරය සත්‍යය, සමුදය ආරය සත්‍යය, තිරෝධ ආරය සත්‍යය, දුක්ඛ තිරෝධගාමීන් පටිපදා ආරය සත්‍යය යන වතුරාරය සත්‍යය වදාලා.

සෙයාථාපි නාම සුද්ධ. වත්පා. අපගතකාලක. සම්මදේව රජන. පටිගැණීහෙයා, එවමේව. කුටුන්තස්ස බාහ්මණස්ස තස්ම. යෝච්ච ආසනේ විරජ. විතමල. ධම්මවකුව. උදපාදි: ය. කිණුවි සමුදයධම්ම. සබැන්ත. තිරෝධධම්මන්ති.

කළ පැල්ලම් නැති පිරිසිදු වස්තුයකට සායම් පොවදී ඉතා හොඳින් ඒ සායම් උරාගන්නේ යම්සේ ද ඒ අයුරින් ම කුටුන්ත බාහ්මණයා හටත් ඒ ආසනයේ ද ම හේතු ප්‍රත්‍යාගන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු යම්ක් ඇදේ ඒ හේතු ප්‍රත්‍යාගන් නැති වීමෙන් ඒවා තිරුද්ධ වී යන ස්වභාවයට අයත් වන්නේ ය කියල කෙලෙස් රහිත වූ අවිද්‍යා මල රහිත වූ දහම් ඇස පහළ ව්‍යුණා.

95. අථ බෝ කුටුන්කෝ බාහ්මණෝ දිවියධම්මෝ පත්තධම්මෝ විදිතධම්මෝ පරියෝගාල්හධම්මෝ තිණුවිවිකිවිවෝ විගතකථ. කලෝ වේසාර්ථපත්තන්කෝ අපරපත්පවිවයෝ සත්ප්‍රසාසන් හගවන්ත. ඒකදවෝව: අධිවාසේතු ව මේහව. ගෝනමෝ ස්වාතනතාය හත්ත. සද්ධී. සික්බුස. සේනාති. අධිවාසේසි හගවා තුණ්නීහාවෙන.

95. එතකොට ධර්මය දැකපු, ධර්මයට පැමිණි, ධර්මය අවබෝධ කළ, ධර්මයෙහි බැසගත්, සැකයෙන් එතෙර ව්‍යුණ, කෙසේද කෙසේද කියන අවිශ්චාසයෙන් බැහැර ව්‍යුණ, ආරය සත්‍ය ධර්මය තුළ විශාරදහාවය පත් ව්‍යුණ, ගාස්ත සාසනය තුළ බාහිර උපකාර නො සෞයන බවට පත් ව්‍යුණ කුටුන්ත බාහ්මණයා හාගුවතුන් වහන්සේට මෙය පවසා සිටියා. හවත්

ගෞතමයන් වහන්සේ හික්ෂු සංසයා සමඟ හෙට ද්වීයෙහි දානය පිණිස මාගේ ආරාධනය පිළිගන්නා සේක්වා!” භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිශ්චඩව වැඩ සිටිමෙන් එම ඇරුෂම පිළිගෙන වදාලා.

96. අථ බෝ කුටදන්තොශ බ්‍රාහ්මණෝ හගවතෝ, අධිවාසන. විදින්වා උච්චායාසනා හගවත්ත. අහිවාදෙන්වා පදක්ඩිණ. කත්වා පක්කාමි. අථ බෝ කුටදන්තොශ බ්‍රාහ්මණෝ තස්සා රත්තියා ඇව්වයෙන සකේ යක්ෂ්‍යවාවේ පණින්. බාද්‍යීය. හෝජනීය. පටියාදාපෙන්වා හගවතෝ කාල. ආරෝවාපේසි: කාලෝ හෝ ගොතම, නිවිධිත. හත්තන්ති.

96. ඉන්පසු කුටදන්ත බ්‍රාහ්මණයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එම ආරාධනය පිළිගෙන වදාල බව දැන අපුනෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වන්දනා කොට, පුදක්මිණා කොට පිටත් වුණා. ඉතින් කුටදන්ත බ්‍රාහ්මණයා ඒ රය ඇවැළෙන් තම යාග ගාලාවේ වැළඳිය යුතු, අනුහව කළ යුතු ප්‍රණීත වූ දන්පැන් සකසා “හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, දන්පැන් පිළියෙළ කොට තිබෙනවා. දැන් ව්‍යින්නට කාලය යි” කියලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට කාලය දන්වා යැවිවා.

97. අථ බෝ හගවා පුබ්බන්හසමය. නිවායෙන්වා පත්තවිවරමාදාය. සඳ්ධී. හික්බූස.සේන යේන කුටදන්තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස යක්ෂ්‍යවාටෝ තේන්නු පස.කම්. උපස.කමින්වා පන්දුනත්තේ ආසන් නිසිදි. අථ බෝ කුටදන්තොශ බ්‍රාහ්මණෝ බුද්ධප්පමුඛ. හික්බූස.ස. පණීනේන බාද්‍යීයෙන හෝජනීයෙන සහන්තා සන්තප්පේසි සම්පවාරේසි. අථ බෝ කුටදන්තොශ බ්‍රාහ්මණෝ හගවත්ත. භුත්තාවි. විනිතපත්තපාණි. අන්දනර. නිව. ආසන. ගහෙන්වා ඒකමන්ත. නිසිදි. ඒකමන්ත. නිසින්න. බෝ කුටදන්ත. බ්‍රාහ්මණ. හගවා ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙන්වා සමාදපෙන්වා සමුන්ත්තේන්වා සම්පහ.සෙන්වා උච්චායාසනා පක්කාමිති.

97. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරු සමයෙහි සිවුරු හැඳ පොරොවා, පාසිවුරු ගෙන හික්ෂු සංසයා සමග කුටදන්ත බ්‍රාහ්මණයා ගේ යාග ගාලාව වෙත වැඩිම කළා. වැඩිම කොට පණවත ලද ආසනයෙහි වැඩ සිටියා. එතකොට කුටදන්ත බ්‍රාහ්මණයා බුදු රුජන් ප්‍රමුඛ වූ හික්ෂු සංසයා ප්‍රණීත වූ වලදන, අනුහව කරන දැයින් සිය අතින් මතා කොට පිළිගැනුවා. හොඳින් පැවරුවා. ඊට පස්සේ කුටදන්ත බ්‍රාහ්මණයා විලදා අවසන් කොට පාතුයෙන්

බැහුර වූ අත් ඇති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසුලින් එක්තරා මිටි අසුනක් ගෙන එකත්පස්ව වාචී වුණා. එකත්පස්ව වාචී වුණ කුටුන්ත බාහුමණයාට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ධර්ම කරාවෙන් කරුණු පැහැදිලි කරවලා, සමාදන් කරවලා, උත්සාහවත් කරවලා, සතුවූ කරවලා, අසුණෙන් නැගිට නික්ම වදාලා.

කුටුන්තසුත්ත නිවිධීත පක්ෂවම්.
පස්වෙනි කුටුන්ත සූත්‍රය නිමා විය.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ හාගාවත් අරහත් සම්මා සම්බුද්ධ රජාණන් වහන්සේට නමස්කාරවේවා!

6 .

මහාලිපුත්ත.

මහාලි ලිචිජ්‍යී හට වදාල දැසුම

1. එව්. මේ පුත්. එක්. සමය. හගවා වෙසාලිය. විහරති මහාවතෙ කුටාගාරසාලාය.

1. මා හට අසන්ට ලැබුණේ මේ විදිහට යි. ඒ දිනවල හාගාවතුන් වහන්සේ වැඩි සිටියේ විශාලා මහනුවර මහාවතයේ කුටාගාර ගාලාවේ.

කේත බෝ පන සමයේන සම්බුද්ධ කේසලකා ව බ්‍රාහ්මණුදාකා මාගධකා ව බ්‍රාහ්මණුදාකා වෙසාලිය. පටිවසන්ති කේනවේදේව කරණීයේන. අස්සේපු. බෝ තේ කේසලකා ව බ්‍රාහ්මණුදාකා මාගධකා ව බ්‍රාහ්මණුදාකා, “සමණෝර් බවි හෝ ගෝතමෝර් සක්‍රාන්තෝර් සක්‍රාන්තෝර් ප්‍රඛිජ්‍යී වෙසාලිය. විහරති කුටාගාරසාලාය. ත. බෝ පන හවත්ත. ගෝතම. එව්. කලුෂාණෝර් කිත්තිසද්දෝර් අඛුග්ගතෝර්: ඉතිෂ සෝර් හගවා අරහ. සම්මාසම්බුද්ධෝර් විත්තාවරණසම්පන්නෝර් පුළුගතෝර් ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසද්මසාරාලී සත්ථා දේවමනුස්සාන. බුද්ධෝර් හගවාති. සෝර් ඉම. ලෝක. සයදේවක. සමාරක. සතුහමක. සයස්සමණබ්‍රාහ්මණී. පරං. සයදේවමනුස්ස. සය. අහිං්සා. සව්‍යිකත්වා පවේදේති. සෝර් ධම්ම. දේසේති ආදිකලුෂාණ. ම්‍යෙක්ක්‍රියාණ. පරියෝගානකලුෂාණ. සාක්ෂි. සබ්‍යංජ්ජ්‍රනා. කොවලපරිපුණ්ණ. පරිසුද්ධ. බ්‍රහ්මවරිය. පකාසේති. සාඩු බෝ පන තථාරුපාන. අරහත්. දස්සන. හෝති”ති.

එදිනවල ම කොසොල් රට වාසී රාජ්‍යතාන්ත්‍රික බොහෝ බ්‍රාහ්මණයන් ද, මගධ රට වාසී රාජ්‍යතාන්ත්‍රික බොහෝ බ්‍රාහ්මණයන් ද, කිසියම් කටයුත්තක් පිණිස විශාලා මහනුවරට ඇවිත් වාසය කළා. ඒ කොසොල් රට වැසි බ්‍රාහ්මණ දුත්‍යන්ටත්, මගධ රට වැසි බ්‍රාහ්මණ දුත්‍යන්ටත් මෙය අසන්ට ලැබුණා. “අන්ත ගාකු පුතු වූ, ගාකු කුලයෙන් නික්මී පැවිදි වූ ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ විශාලා මහනුවර කුටාගාර ගාලාවේ වැඩි ඉත්තවා. ඒ හවත් ගොතමයන් වහන්සේ ගැන මෙවැනි වූ කලුෂාණ කිරීති සෝජාවක් පැතිර ගොසින් තියෙනවා. “ඒ හාගාවතුන් වහන්සේ මේ මේ කරුණින් අරහත්

වන සේක! සම්මාසම්බුද්ධ වන සේක! විත්තාවරණසම්පන්ත වන සේක! සුගත වන සේක! ලෝකවිදු වන සේක! අනුත්තර පුරිසදම්ම සාරථී වන සේක! සත්තා දේවම්බසසාන. වන සේක! බුද්ධ වන සේක! හගවා වන සේක! උත්ත්වහන්සේ දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බැහුන් සහිත වූ, ගුමණ බමුණන් සහිත වූ දෙවිමිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු මේ ලෝකය තමා විසින් උපදවා ගත් වියිඡ්ච කුණයෙන් සාක්ෂාත් කරලා ලෝකයට කියා දෙනවා. උත්ත්වහන්සේ දහම් දෙසනවා. ආරම්භය කළුණ වූත්, මැද කළුණ වූත්, අවසානය කළුණ වූත්, අර්ථ සහිත වූත්, පැහැදිලි ප්‍රකාශනවලින් යුතු වූත්, මුළුමණින් ම පිරිපුන් පිරිසිදු බ්‍රහසර ප්‍රකාශ කරනවා. එබුද වූ රහනුන් දැකගත්තාව ලැබේම කොතරම් යහපත් දෙයක් ද” කියලා.

2. අථ බෝ තේ කෝසලකා ව බ්‍රාහ්මණදාතා මාගධකා ව බ්‍රාහ්මණදාතා යේන මහාවන. කුටාගාරසාලා තේතුපසංකමිංසු. තේන බෝ පන සමයේන ආයස්මා නාගිතේ හගවතේ උපවිධාකේ හෝති. අථ බෝ තේ කෝසලකා ව බ්‍රාහ්මණදාතා මාගධකා ව බ්‍රාහ්මණදාතා යේතායස්මා නාගිතේ තේතුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා ආයස්ම්මන්ත. නාගිත. එතද්වෝතු: “කහ. තු බෝ හෝ නාගිත, එතරහි සෝ හව. ගෝතමෝ විහරති? දස්සනකාමා හි මය. ත. හවන්ත. ගෝතමන්ත.”

2. ඉතින් ඒ කොසොල් රට වැසි බ්‍රාහ්මණ දුතයනුත්, මගධ රට වැසි බ්‍රාහ්මණ දුතයනුත් මහවනයේ කුටාගාර ගාලාව වෙත පැමිණුනා. ඒකාලයේ හාගුවතුන් වහන්සේ ගේ උපස්ථායක වශයෙන් සිටියේ ආයුෂ්මන්ත නාගිත තෙරුන්. ඉතින් ඒ කොසොල් රට වැසි බ්‍රාහ්මණ දුතයනුත්, මගධ රට වැසි බ්‍රාහ්මණ දුතයනුත් ආයුෂ්මන්ත නාගිත තෙරුන් වෙත පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මන්ත නාගිත තෙරුන්ට මෙහෙම කිවිවා. “හවත් නාගිතයෙනි, දැන් ඒ හවත් ගොතමයන් වහන්සේ වැඩ ඉන්නේ කොහේ ද? අපි ඒහවත් ගොතමයන් වහන්සේව බැහැ දකින්ට කැමැතියි.”

“අකාලෝ බෝ ආවුසෝ හගවත්ත. දස්සනාය. පටිසල්ලීනෝ හගවා”ති.

“ආයුෂ්මන්ත, හාගුවතුන් වහන්සේව බැහැ දකින්ට මේ කාලය නොවේ. හාගුවතුන් වහන්සේ දැන් හාවනාවෙනුයි වැඩ සිටින්නේ.”

අථ බෝ තේ කෝසලකා ව බාහ්මණදුතා මාගධකා ව බාහ්මණදුතා තත්පේව ඒකමන්ත. නිසිදිංසු: “දිස්වා’ව මය. ත. හවන්ත. ගෝතම. ගම්ස්සාමා”ති.

එතකොට ඒ කොසොල් රට වැසි බාහ්මණ දුතයනුත්, මගධ රට වැසි බාහ්මණ දුතයනුත් “අපි ඒ හවත් ගොතමයන් වහන්සේව බැහැ දැකලම සියන්නේ” කියලා එතැන ම එකත්පස්ව වාචි වුණා.

3. ඔවයද්ධෝ’පි ලිචිජවී මහතියා ලිචිජවීපරිසාය සද්ධී. යෝන මහාවතන. කුටාගාරසාලා යෝනායස්මා නාගිතෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මන්ත. නාගිත. අහිවාදෙන්වා ඒකමන්ත. අවයාසි. ඒකමන්ත. ඩිනො බෝ ඔවයද්ධෝ’පි ලිචිජවී ආයස්මන්ත. නාගිත. එතද්ධෝව්ව: “කහ. තු බෝ හෝ නාගිත, ඒතරහි සෝ හගවා විහරති අරහ. සම්මාසම්බුද්ධෝ? දස්සනකාමා හි මය. ත. හගවන්ත. අරහන්ත. සම්මාසම්බුද්ධන්ති.”

3. ඔවයද්ධ ලිචිජවීත් මහත් ලිචිජවී පිරිසක් සමග මහාවතනයේ කුටාගාර ගාලාවට ගොස් ආයුෂ්මන් නාගිත තෙරුන්ට වෙත පැමිණුතා. පැමිණිලා ආයුෂ්මන් නාගිත තෙරුන්ට ආදරයෙන් වන්දිනා කොට එකත්පස්ව සිටගත්තා. එකත්පස්ව සිටි ඔවයද්ධ ලිචිජවීත්මා ද ආයුෂ්මන් නාගිත තෙරුන්ට මෙහෙම කිවිවා. “හවත් නාගිතයෙනි, දැන් ඒ හාගුවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රාජාණන් වහන්සේ වැඩ ඉන්නේ කොහො ද? අපි ඒ හාගුවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රාජාණන් වහන්සේව බැහැ දකින්ට කැමැතියි.”

“අකාලෝ බෝ මහාලි හගවන්ත. දස්සනාය. පරිසල්ලිනෝ හගවා”ති. ඔවයද්ධෝ’පි ලිචිජවී තත්පේව ඒකමන්ත. නිසිදි: “දිස්වා’ව අහ. ත. හගවන්ත. ගම්ස්සාමි අරහන්ත. සම්මාසම්බුද්ධන්ති.”

“පින්වත් මහාලි, හාගුවතුන් වහන්සේව බැහැ දකින්ට මේ කාලය නොවේ. හාගුවතුන් වහන්සේ දැන් හාවනාවෙනුයි වැඩ සිටින්නේ.” එතකොට ඔවයද්ධ ලිචිජවී තුමා ද “අපි ඒ හාගුවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රාජාණන් වහන්සේ බැහැ දැකලම සියන්නේ” කියලා එතැන ම එකත්පස්ව වාචි වුණා.

4. අථ බෝ සිහෝ සමණුද්දේසෝ යෝනායස්මා නාගිතෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මන්ත. නාගිත. අහිවාදෙන්වා ඒකමන්ත. අවයාසි. ඒකමන්ත. ඩිනො බෝ සිහෝ සමණුද්දේසෝ ආයස්මන්ත. නාගිත.

ඒතදෝට්ටුව: “ඒනේ හන්තේ කස්සප, සම්බහුලා කෝසලකා ව බාහ්මණුතා මාගධකා ව බාහ්මණුතා ඉඩපසංකන්තා හගවන්තා දස්සනාය. ඔවාද්දෝට්ටුපි ලිවිෂවී මහතියා ලිවිෂවීපරිසාය සද්ධී. ඉඩපසංකන්තේ හගවන්තා දස්සනාය. සාඛු හන්තේ කස්සප ලහන. ඒසා ජනතා හගවන්තා දස්සනායෝති.

4. එතකොට සිහ සාමණේරයන් ආයුෂ්මත් නාගිත තෙරුන් වෙත එළඹුනා. එළඹ ආයුෂ්මත් නාගිත තෙරුන්ට වන්දනා කොට එකත්පස්ව සිටගත්තා. එකත්පස්ව සිටගත් සිහසාමණේරයන් ආයුෂ්මත් නාගිත තෙරුන්ට මෙහෙම කිවිවා. “ස්වාමීනි, කාගාපයන් වහන්ස, කොසොල්රට වැසි බොහෝ බාහ්මණ දුතයිනුත්, මගධරට වැසි බොහෝ බාහ්මණ දුතයිනුත් හාගාවතුන් වහන්සේව බැහැදිකින්ට මෙහි ඇවිත් ඉන්නවා. ඒ වගේ ම ඔවාද්ධ ලිවිෂවීතුමාත් මහත් ලිවිෂවී පිරිසක් සමග හාගාවතුන් වහන්සේව බැහැදිකින්ට මෙහි ඇවිත් ඉන්නවා. ඉතින් ස්වාමීනි කාගාපයන් වහන්ස, ඒ පිරිසට හාගාවතුන් වහන්සේව බැහැදිකින්නට ලැබුණෙන් ඉතා හොඳ යි.

තේතා හි සිහ, ත්වයුදෙක්ව හගවතෝ ආරෝච්චිති. ඒවා හන්තේති බෝ සිහෝ සමණුද්දේසේ ආයස්මතේ නාගිතස්ස පටිස්සුනවා යේන හගවා තේතුපසංකමිතවා හගවන්තා. අහිවාදෙනවා ඒකමත්තා. අවධාසි. ඒකමත්තා. යිතෝ බෝ සිහෝ සමණුද්දේසේ හගවන්තා. ඒතදෝට්ටුව: “ඒනේ හන්තේ, සම්බහුලා කෝසලකා ව බාහ්මණුතා මාගධකා ව බාහ්මණුතා ඉඩපසංකන්තා හගවන්තා. දස්සනාය, ඔවාද්දෝට්ටුපි ලිවිෂවී මහතියා ලිවිෂවීපරිසාය සද්ධී. ඉඩපසංකන්තේ හගවන්තා දස්සනාය. සාඛු හන්තේ ලහන. ඒසා ජනතා හගවන්තා දස්සනාය”ති.

එසේ වී නම් සිහ, මබ ම හාගාවතුන් වහන්සේව දැනුම් දෙන්න. එසේය ස්වාමීනි කියල සිහ සාමණේරයන් ආයුෂ්මත් නාගිත තෙරුන් හට සිලිතුරු දී හාගාවතුන් වහන්සේව පැමිණිලා හාගාවතුන් වහන්සේව වන්දනා කොට එකත්පස්ව සිට ගත්තා. එකත්පස්ව සිටි සිහ සාමණේරයන් හාගාවතුන් වහන්සේව මෙකරුණ සැල කළා. “ස්වාමීනි, කොසොල්රට වැසි බොහෝ බාහ්මණ දුතයිනුත් හාගාවතුන් වහන්සේව බැහැදිකින්ට මෙහි ඇවිත් ඉන්නවා. ඒ වගේ ම ඔවාද්ධ ලිවිෂවීතුමාත් මහත් ලිවිෂවී පිරිසක් සමග හාගාවතුන් වහන්සේව බැහැදිකින්ට මෙහි ඇවිත් ඉන්නවා. ඉතින් ස්වාමීනි, ඒ පිරිසට හාගාවතුන් වහන්සේව බැහැදිකින්නට ලැබුණෙන් ඉතා හොඳ යි.

“නේන හි සීහ විහාරපවිෂායාය。ආසන。පක්කුපෙශී”ති.

“එහෙමතම සීහයෙනි, විහාරය ඉදිරිපස සෙවණෙහි ආසනයක් පණවන්න.”

“ඡ්‍රාව。හන්නේ”ති බෝ සීහෝ සමණුද්දේසෝ හගවතෝ පටිස්සුන්වා විහාරපවිෂායාය。ආසන。පක්කුපෙශී. අප බෝ හගවා විහාරා නික්බම්ම විහාරපවිෂායාය。පක්කුන්නන් ආසන් නිසිදි.

“එපේය ස්වාමිනි” කියල සීහ සාමණේරයන් හාගාවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දී විහාරය ඉදිරිපස සෙවණෙහි ආසනයක් පැශෙවිවා. එතකොට හාගාවතුන් වහන්සේ කුටියෙන් නික්ම කුටිය ඉදිරිපස සෙවණෙහි පණවන ලද අසුනෙහි වැඩ සිටියා.

5. අප බෝ නේ කේසලකා ව බූජමණදාකා මාගධකා ව බූජමණදාකා යේන හගවා තේතුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා හගවතා සඳුදී. සමමෝදිංසු. සමමෝදනීය. කථ. සාරාණීය. විනිසාරෙත්වා ඒකමන්ත. නිසිදිංසු. ඔවයද්දේර්ප ලිවිෂවී මහතියා ලිවිෂවී පාරිසාය සඳුදී. යේන හගවා තේතුපසංකමි. උපසංකමිත්වා හගවත්ත. අහිවාදෙත්වා ඒකමන්ත. නිසිදි. ඒකමන්ත. නිසින්නේ බෝ ඔවයද්දේර්ප ලිවිෂවී හගවත්ත. ඒතදවෝව:

5. එතකොට කොසොල් රට වැසි බූජමණ දුතයිතුත්, මගධ රට වැසි බූජමණ දුතයිතුත් හාගාවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණුනා. පැමිණිලා හාගාවතුන් වහන්සේ සමග සතුවූ ව්‍යුණා. සතුවූ විය යුතු පිළිසඳර කථාබහේ යෙදිලා ඒකත්පස්ව වාචිවුණා. ඔවයද්ද ලිවිෂවීතුමා ද මහන් වූ ලිවිෂවී පිරිස සමග හාගාවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණුනා. පැමිණිලා හාගාවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට ඒකත්පස්ව වාචිවුණා. ඒකත්පස්ව වාචිවුණ ඔවයද්ද ලිවිෂවී තුමා හාගාවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවුසුවා.

පුරිමානි හන්නේ දිවසානි පුරිමතරානි සුනක්බන්නේ ලිවිෂවීපුන්නේ යේනාහ. තේතුපසංකමි. උපසංකමිත්වා ම. ඒතදවෝව: යදුග්ගේ අහ. මහාලි, හගවත්ත. උපතිස්සාය විහරාමි න විර. තීණි වස්සානි, දිඛිලානි හි බෝ රුපානි පස්සාමි පියරුපානි කාමුපසංහිතානි රජනීයානි. නොව බෝ දිඛිලානි සඳ්දානි සුණාමි පියරුපානි කාමුපසංහිතානි රජනීයානි”ති. සන්තානොව තු බෝ හන්නේ සුනක්බන්නේ ලිවිෂවීපුන්නේ දිඛිලානි සඳ්දානි තාසසෝස්සි පියරුපානි කාමුපසංහිතානි රජනීයානි උදාහු අසන්තානි”ති.

ස්වාමීනි, රේයේ ද්‍රව්‍යෙන් රේට කළින් ද්‍රව්‍යෙන් සූතක්බන්ත ලිචිජ්‍යා පුත්‍රයා මා වෙත ආවා. ඇවිදින් මට මෙකරුණ කිවා. “මහාලි, දන්තවා ද? මං භාගුවතුන් වහන්සේව ඇසුරු කරමින් තුන් අවුරුද්දකට වැඩි තැති කාලයක් වාසය කළා. ඒ කාලේ දී මං කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සින් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිවා රුප දැක්කා. නමුත් මං කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සින් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිවා ගබාද තම් ඇසුවේ තැ” කියලා. ඉතින් ස්වාමීනි, සූතක්බන්ත ලිචිජ්‍යා පුත්‍රයා කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සින් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් තිබෙන්නා වූම දිවා ගබාදයන් ද ඇසුවේ තැත්තේ? එහෙම තැත්තම් තැත්තකා වූම දිවා ගබාදයන් ද?

“සන්තානේව බෝ මහාලි සූතක්බන්තේ ලිචිජ්‍යාපුත්‍රනේ දිඛිලානි සද්දානි තාස්සේසි පියරුපානි කාමුපසංහිතානි රජනීයානි නො අසන්තානී”ති.

“පින්වත් මහාලි, සූතක්බන්ත ලිචිජ්‍යා පුත්‍රයා කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සින් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් තිබෙන්නා වූම දිවා ගබාදයන් තමයි ඇසුවේ තැත්තේ. එහෙම තැතිව දිවා ගබාදයන් තැතිකමට නොවේ.”

6. කෝ තු බෝ හත්තේ හේතු කෝ පවත්‍යෙ, යෙන සන්තානේව සූතක්බන්තේ ලිචිජ්‍යාපුත්‍රනේ දිඛිලානි සද්දානි තාස්සේසි පියරුපානි කාමුපසංහිතානි රජනීයානි නො අසන්තානී?”ති.

6. “ස්වාමීනි, එහෙම තම් සූතක්බන්ත ලිචිජ්‍යා පුත්‍රයා ඇසුවේ තැත්තේ කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සින් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් තිබෙන්නා වූම දිවා ගබාදයන් තමයි එයට හේතුව කුමක් ද? ප්‍රත්‍යා කුමක් ද?”

“ඉඩ මහාලි සික්බුනෝ පුරත්ලීමාය දිසාය ඒකංසහාවිනෝ සමාධි හෝති දිඛිලානා. රුපානා. දස්සනාය පියරුපානා. කාමුපසංහිතානා. රජනීයානා, නො ව බෝ දිඛිලානා. සද්දානා. සවණාය පියරුපානා. කාමුපසංහිතානා. රජනීයානා. සෝ පුරත්ලීමාය දිසාය ඒකංසහාවිනෝ සමාධිමහි දිඛිලානා. රුපානා. දස්සනාය පියරුපානා. කාමුපසංහිතානා. රජනීයානා. නො ව බෝ දිඛිලානා. සද්දානා. සවණාය පියරුපානා. කාමුපසංහිතානා. රජනීයානා. පුරත්ලීමාය දිසාය දිඛිලානි රුපානි පස්සකි පියරුපානි කාමුපසංහිතානි රජනීයානි, නො ව බෝ දිඛිලානි සද්දානි සූත්‍රානි පියරුපානි කාමුපසංහිතානි රජනීයානි. ත. කිස්ස හේතු: ඒව. හේතු. මහාලි

හෝති හික්බුනෝ පුරත්මීමාය දිසාය ඒක්සහාවිනේ සමාධිමහි දිඛිලානා රුපානා දස්සනාය පියරුපානා කාමූපසංහිතානා රජනීයානා, නො ව බෝ දිඛිලානා පද්දානා සවණාය පියරුපානා කාමූපසංහිතානා රජනීයානා.

“පින්වත් මහාලි, මෙහිලා හික්ෂුව පෙරදිග දිගාවේ කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍යමය රුප දැකීම පිණ්ස පමණක් යොමු කොට වච්ච සමාධියක් තියෙනවා. නමුත් කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය ගබ්දයන් ඇසීම පිණ්ස එහෙම සමාධියක් වච්ල නෑ. එතකොට ඔහු පෙරදිග දිගාවේ කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය රුප දැකීම පිණ්ස පමණක් සමාධිය වච්ල නැති කොට කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය රුප දකිනවා. නමුත් කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය ගබ්ද අසන්නේ නෑ. ඒකට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් මහාලි, හික්ෂුව පෙරදිග දිගාවේ කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය රුප දැකීම පිණ්ස පමණක් සමාධිය වච්ල තියෙදි කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය ගබ්ද ඇසීමට සමාධිය වච්ල නො තිබෙන කොට එහෙම තමයි.

7. පුන ව පර. මහාලි හික්බුනෝ දක්ඩිණාය දිසාය
පවිත්මාය දිසාය උත්තරාය දිසාය උද්ධමයේ තිරිය. ඒක්සහාවිනෝ සමාධි හෝති දිඛිලානා රුපානා දස්සනාය පියරුපානා කාමූපසංහිතානා රජනීයානා, නො ව බෝ දිඛිලානා පද්දානා සවණාය පියරුපානා කාමූපසංහිතානා රජනීයානා. සෝ උද්ධමයේ තිරිය. ඒක්සහාවිනේ සමාධිමහි දිඛිලානා රුපානා දස්සනාය පියරුපානා කාමූපසංහිතානා රජනීයානා, නො ව බෝ දිඛිලානා පද්දානා සවණාය පියරුපානා කාමූපසංහිතානා රජනීයානා. උද්ධමයේ තිරිය. දිඛිලානි රුපානි පස්සනි පියරුපානි කාමූපසංහිතානි රජනීයානි, නො ව බෝ දිඛිලානි පද්දානි සුණානි පියරුපානි කාමූපසංහිතානි රජනීයානි. ත. කිස්ස හේතු: එව. හෝති මහාලි හෝති හික්බුනෝ දක්ඩිණාය දිසාය උද්ධමයේ තිරිය. ඒක්සහාවිනේ සමාධිමහි දිඛිලානා රුපානා දස්සනාය පියරුපානා කාමූපසංහිතානා රජනීයානා, නො ව බෝ දිඛිලානා පද්දානා සවණාය පියරුපානා කාමූපසංහිතානා රජනීයානා. web: www.mahamevna.org | e-mail : mahamevnawa@mahamevna.org

7. තව දුරටත් කියනවා නම් පින්වත් මහාලි, හික්ෂුව දකුණු දිගාවේ බටහිර දිගාවේ උතුරු දිගාවේ උච්ච යට හරහට දිගාවේ කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍යමය රුප දැකීම පිණිස පමණක් යොමු කොට වචුපු සමාධියක් තියෙනවා. නමුත් කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය ගබාදයන් ඇසීම පිණිස එහෙම සමාධියක් වචුල තැ. එතකොට මිහු කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය රුප දැකීම පිණිස පමණක් උච්ච යට හරහට සමාධිය වචුල තියෙන විට කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය ගබාදයන් ඇසීම පිණිස සමාධිය වචුල තැති කොට උච්ච යට හරහට කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය රුප දැකීනවා. නමුත් කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය ගබාද අසන්නේ තැ. එකට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් මහාලි, හික්ෂුව දකුණු දිගාවේ උච්ච යට හරහට කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය රුප දැකීම පිණිස පමණක් සමාධිය වචුල තියෙදී කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය ගබාද ඇසීමට සමාධිය වචුල නො තිබෙන කොට එහෙම තමයි.

8. ඉඩ මහාලි හික්බුනෝ පුරත්ලීමාය දිසාය ඒකංසහාවිනෝ සමාධි හෝති දිබිබාන. සද්දාන. සවණාය පියරුපාන. කාමුපසංහිතාන. රජනීයාන, නො ව බෝ දිබිබාන. රුපාන. දස්සනාය පියරුපාන. කාමුපසංහිතාන. රජනීයාන. සෝ පුරත්ලීමාය දිසාය ඒකංසහාවිනෝ සමාධිමහි දිබිබාන. සද්දාන. සවණාය පියරුපාන. කාමුපසංහිතාන. රජනීයාන, නො ව බෝ දිබිබාන. රුපාන. දස්සනාය පියරුපාන. කාමුපසංහිතාන. රජනීයාන. පුරත්ලීමාය දිසාය දිබිබානි සද්දානි සුණාති පියරුපානි කාමුපසංහිතානි රජනීයානි, නො ව බෝ දිබිබානි රුපානි පසසති පියරුපානි කාමුපසංහිතානි රජනීයානි. ත. කිස්ස හේතු: එව. හේතු. මහාලි හෝති හික්බුනෝ පුරත්ලීමාය දිසාය ඒකංසහාවිනෝ සමාධිමහි දිබිබාන. සද්දාන. සවණාය පියරුපාන. කාමුපසංහිතාන. රජනීයාන, නො ව බෝ දිබිබාන. රුපාන. දස්සනාය පියරුපාන. කාමුපසංහිතාන. රජනීයාන.

8. තව දුරටත් කියනවා නම් පින්වත් මහාලි, මෙහිලා හික්ෂුව පෙරදිග දිගාවේ කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍යමය ගබාද ඇසීම පිණිස පමණක් යොමු කොට වචුපු සමාධියක්

තියෙනවා. නමුත් කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිවා රුප දැකීම පිණිස එහෙම සමාධියක් වචල තැ. එතකොට ඔහු පෙරදිග දිගාවේ කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිවා ගබඳ ඇසීම පිණිස පෙරදිග දිගාවට පමණක් සමාධිය වචල තියෙන විට කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිවා රුප දැකීම පිණිස සමාධිය වචල තැති කොට පෙරදිග දිගාවේ කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිවා ගබඳ ඇසීම පිණිස පමණක් සමාධිය වචල තියෙදේ කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිවා රුප දකිනතේ තැ. එකට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් මහාලි, හික්ෂුව පෙරදිග දිගාවේ කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිවා ගබඳ ඇසීම පිණිස පමණක් සමාධිය වචල තියෙදේ කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිවා රුප දැකීමට සමාධිය වචල තො තිබෙන කොට එහෙම තමයි.

9. පුන ව පර. මහාලි හික්ඩ්‍රෝර් දක්ඩිණාය දිසාය
පවිෂ්මාය දිසාය උත්තරාය දිසාය උද්ධමයේ තිරිය. එක්සහාවිතේ සමාධි හෝති දිබිබාන. සද්දාන. සවණාය පියරුපාන. කාමුපස.හිතාන. රජනීයාන., තෝ ව බෝ දිබිබානි රුපාන. දස්සනාය පියරුපාන. කාමුපස.හිතාන. රජනීයාන.. සෝ දක්ඩිණාය දිසාය උද්ධමයේ තිරිය. එක්සහාවිතේ සමාධිමහි දිබිබාන. සද්දාන. සවණාය පියරුපාන. කාමුපස.හිතාන. රජනීයාන., තෝ ව බෝ දිබිබාන. රුපාන. දස්සනාය පියරුපාන. කාමුපස.හිතාන. රජනීයාන.. උද්ධමයේ තිරිය. දිබිබානි සද්දානි පුණානි පියරුපානි කාමුපස.හිතානි රජනීයානි, තෝ ව බෝ දිබිබානි රුපානි පස්සනි පියරුපානි කාමුපස.හිතානි රජනීයානි. ත. කිස්ස හේතු: එව. හේතා. මහාලි හෝති හික්ඩ්‍රෝර් දක්ඩිණාය දිසාය උද්ධමයේ තිරිය. එක්සහාවිතේ සමාධිමහි දිබිබාන. සද්දාන. සවණාය පියරුපාන. කාමුපස.හිතාන. රජනීයාන., තෝ ව බෝ දිබිබාන. රුපාන. දස්සනාය පියරුපාන. කාමුපස.හිතාන. රජනීයාන..

9. තව දුරටත් කියනවා නම් පින්වත් මහාලි, හික්ෂුව දකුණු දිගාවේ බටහිර දිගාවේ උතුරු දිගාවේ උඩ යට හරහට දිගාවේ කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිවාමය ගබඳ ඇසීම පිණිස පමණක් යොමු කොට වචු සමාධියක් තියෙනවා. නමුත් කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිවා රුප දැකීම පිණිස එහෙම සමාධියක් වචල තැ.

එතකොට ඔහු කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය ගබා ඇසීම පිණිස පමණක් උචි යට හරහට සමාධිය වඩා තියෙන විට කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය රුප දැකීම පිණිස සමාධිය වඩා තැති කොට උචි යට හරහට කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය ගබා අසනවා. තමුත් කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය රුප දකින්නේ නෑ. ඒකට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් මහාලි, හික්ෂුව දකුණු දිගාවේ උචි යට හරහට කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය ගබා ඇසීම පිණිස පමණක් සමාධිය වඩා තියෙදී කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය රුප දැකීමට සමාධිය වඩා නො තිබෙන කොට එහෙම තමයි.

10. ඉඩ මහාලි හික්බුනෝ පුරන්ලීමාය දිසාය උහයෘසාවිනෝ සමාධි හෝති දිබ්ලානක්ව රුපාන. දස්සනාය පියරුපාන. කාමුපසංහිතාන. රජනීයාන., දිබ්ලානක්ව සද්දාන. සවණාය පියරුපාන. කාමුපසංහිතාන. රජනීයාන. රජනීයාන. සෝ පුරන්ලීමාය දිසාය උහයෘසාවිනෝ සමාධිමහි දිබ්ලානක්ව රුපාන. දස්සනාය පියරුපාන. කාමුපසංහිතාන. රජනීයාන., දිබ්ලානක්ව සද්දාන. සවණාය පියරුපාන. කාමුපසංහිතාන. රජනීයාන. පුරන්ලීමාය දිසාය දිබ්ලානි රුපානි පස්සති පියරුපානි කාමුපසංහිතානි රජනීයානි, දිබ්ලානි ව සද්දානි සුණානි පියරුපානි කාමුපසංහිතානි රජනීයානි. ත. කිස්ස හේතු: එව. හේත්. මහාලි හෝති හික්බුනෝ පුරන්ලීමාය දිසාය උහයෘසාවිනෝ සමාධිමහි දිබ්ලානක්ව රුපාන. දස්සනාය පියරුපාන. කාමුපසංහිතාන. රජනීයාන., දිබ්ලානක්ව සද්දාන. සවණාය පියරුපාන. කාමුපසංහිතාන. රජනීයාන..

10. පින්වත් මහාලි, මෙහිලා හික්ෂුව පෙරදිග දිගාවේ කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය වූ රුපයන් දැකීම පිණිසත්, කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය වූ ගබා ඇසීම පිණිසත් යන දෙපැත්තට ම යොමු කරන ලද සමාධියක් වඩා තියෙනවා. එතකොට ඔහු පෙරදිග දිගාවේ කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය වූ රුපයන් දැකීම පිණිස වගේ ම, කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය වූ ගබා ඇසීම පිණිසත් යන ඒ දෙයෙනෙකට ම යොමු කොට සමාධිය වඩා ලද හෙයින් පෙරදිග දිගාවෙන්, කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය වූ රුපයන් දකිනවා. කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ,

අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය වූ ගබේදත් අසනවා. ඒකට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් මහාලි, හික්ෂුව පෙරදිග දිගාවේ කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය වූ රුප දැකීම පිණිසත්, කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය වූ ඇසීම පිණිසත් යන දෙයාගයට ම යොමු කොට වචන ලද සමාධියක් ඇති විට එහෙම තමයි.

11. පුන ව පරං මහාලි හික්ඩුනෝ දක්ඩිණාය දිසාය
 පවිෂ්මාය දිසාය උත්තරාය දිසාය උද්ධමධෝ තිරිය උහයාසහාවිනෝ සමාධි හෝති දිබිබානක්ව රුපානා දස්සනාය පියරුපානා කාමුපසංහිතානා රජනීයානා, දිබිබානක්ව සද්දානා සවණාය පියරුපානා කාමුපසංහිතානා රජනීයානා සෝ දක්ඩිණාය දිසාය උද්ධමධෝ තිරිය උහයාසහාවිනෝ සමාධිමිහි දිබිබානක්ව රුපානා දස්සනාය පියරුපානා කාමුපසංහිතානා රජනීයානා, දිබිබානක්ව සද්දානා සවණාය පියරුපානා කාමුපසංහිතානා රජනීයානා උද්ධමධෝ තිරිය දිබිබාති රුපාති පස්සනි පියරුපාති කාමුපසංහිතාති රජනීයාති, දිබිබාති ව සද්දාති සුණාති පියරුපාති කාමුපසංහිතාති රජනීයාති. ත. කිස්ස හේතු: එව. හේතු. මහාලි හෝති හික්ඩුනෝ උද්ධමධෝ තිරිය උහයාසහාවිනෝ සමාධිමිහි දිබිබානක්ව රුපානා දස්සනාය පියරුපානා කාමුපසංහිතානා රජනීයානා, දිබිබානක්ව සද්දානා සවණාය පියරුපානා කාමුපසංහිතානා රජනීයානා.

11. තව දුරටත් කියනවා තම් පින්වත් මහාලි, දකුණු දිගාවේ
 බටහිර දිගාවේ උතුරු දිගාවේ උඩ යට හරහට කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය වූ රුපයන් දැකීම පිණිසත්, කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය වූ ගබේද ඇසීම පිණිසත් යන ඒ දෙයාගයට ම යොමු කොට සමාධිය වචන ලද හෙයින් උඩ යට හරහට කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය වූ රුපයන් දකිනවා. කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය වූ ගබේදත් අසනවා. ඒකට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් මහාලි, හික්ෂුව උඩ යට හරහට කැමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය වූ

වූත් දිව්‍ය වූ රුප දැකිම පිණිසන්, කුමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් දිව්‍ය වූ ඇසීම පිණිසන් යන දෙයාගයට ම යොමු කොට වඩන ලද සමාධියක් ඇති විට එහෙම තමයි.

අයා බෝ මහාලි හේතු අයා පවත්‍යෝ, යේන සන්නානේට සුනක්බන්කෝ ලිවිෂවිපුත්කෝ දිඛිලාති සද්දාති තාස්සේසී පියරුපාති කාමුපසංහිතාති රජනීයාති නෝ අසන්නාති”ති.

පින්වත් මහාලි, සුනක්බන්ත ලිවිෂවී පුත්‍රයා කුමැත්ත ඇති කරවන්නා වූ, සිත් අලවන්නා වූ, ප්‍රිය මනාප වූත් නො තිබෙන්නා වූ නොව තිබෙන්නා වූම දිව්‍ය ගබ්දයන් ඇසුවේ තැන්තේ නම් එයට හේතුව මෙය යි. ප්‍රත්‍යාය මෙය යි.”

12. “ඡ්‍යායා නුත් හන්තේ සමාධිහාවනානා සවිෂ්ටිකිරියාහේතු හික්බු හගවති බුහුම්වරියා වරන්ති”ති.

12. “ස්වාමීනි, හික්ෂුන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත බුහුම්වාරීව වාසය කරන්තේ ඔය සමාධි භාවනාවන් සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස කියල යි මට හිනෙන්තේ.”

13. න බෝ මහාලි, ඡ්‍යායා සමාධිහාවනානා සවිෂ්ටිකිරියාහේතු හික්බු මයි බුහුම්වරියා වරන්ති. අන්ථ බෝ මහාලි, අන්දෙක්ව ධම්මා උත්තරිතරා ව ප්‍රණීතතරා ව යෝසා සවිෂ්ටිකිරියාහේතු හික්බු මයි බුහුම්වරියා වරන්තිති.

13. තැත, පින්වත් මහාලි, ඔය සමාධි භාවනාවන් සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස හික්ෂුන් වහන්සේලා මා වෙත බෙසර හැසිරෙන්තේ තැ. පින්වත් මහාලි, එයට වඩා උත්තරිතර වූත්, ප්‍රණීතතර වූත්, අතා වූ ධර්මයන් සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස යි මා වෙත හික්ෂුන් වහන්සේලා බෙසර රකින්තේ.

14. කතමේ පන තේ හන්තේ ධම්මා උත්තරිතරා ව ප්‍රණීතතරා ව යෝසා සවිෂ්ටිකිරියාහේතු හික්බු හගවති බුහුම්වරියා වරන්තිති.

14. ස්වාමීනි, ඒ යම් දෙයක් සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි හික්ෂුන් වහන්සේලා බෙසර රකිනවා නම් වඩාත් උත්තරිතර වූත්, ප්‍රණීතතර වූත් ඒ ධර්මයන් මොනවා ද?

15. ඉය මහාලි, හික්ඩු තිණ්ණ。 සංයෝජනාන。 පරික්ඛයා සේවාපන්නේ හෝති අවිනිපාත දමමෙරු, තියනේ සම්බෝධිපරායනේ。 අය එය බෝ මහාලි, ධමමෙරු උත්තරිතරෝ ව ප්‍රශ්නතතරෝ ව යස්ස සව්‍යිකිරියාහේතු හික්ඩු මයි බුහුම්වරිය。 වරන්ති.

15. පින්වත් මහාලි, මෙහිලා හික්ෂුව සංයෝජන තුනක් ක්ෂය කිරීමෙන්, සේවාන් වෙනවා. අපායෙහි නො වැවෙන ස්වභාවයට පත් වෙනවා. තියත වශයෙන් ම අමාමහ නිවන පිහිට කොට ඉන්නවා. පින්වත් මහාලි, යමක් සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස හික්ෂුන් වහන්සේලා මා වෙත බුහුසර හැසිරෙනවා තම්, මෙයත් ඒ උත්තරිතර වූත්, ප්‍රශ්නතතර වූත් දරමයක් තමයි.

පුනවපර。 මහාලි, හික්ඩු තිණ්ණ。 සංයෝජනාන。 පරික්ඛයා රාගදෝසමෝහාන。 තතුත්තා සකදාගාමී හෝති සකිදේව ඉම。 ලෝක。 ආගන්තවා දුක්බස්සන්ත。 කරෝති. අයමිෂ බෝ මහාලි, ධමමෙරු උත්තරිතරෝ ව ප්‍රශ්නතතරෝ ව යස්ස සව්‍යිකිරියාහේතු හික්ඩු මයි බුහුම්වරිය。 වරන්ති.

තව දුරටත් කියනවා තම පින්වත් මහාලි, හික්ෂුව සංයෝජන තුනක් ක්ෂය කිරීමෙන් රාග ද්වේග මෝහයන් ගේ තුනී වීමෙන් සකදාගාමී වෙනවා. එතකොට එක්වරක් පමණක් මේ ලෝකයට පැමිණිලා දුක් අවසන් කරනවා (පිරිනිවත් පානවා). පින්වත් මහාලි, යමක් සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස හික්ෂුන් වහන්සේලා මා වෙත බුහුසර හැසිරෙනවා තම්, මෙයත් ඒ උත්තරිතර වූත්, ප්‍රශ්නතතර වූත් දරමයක් තමයි.

පුනවපර。 මහාලි, හික්ඩු වරමහාගියාන。 සංයෝජනාන。 පරික්ඛයා ව්‍යපාතිකෝ හෝති තත්ථ පරිනිඩායී අනාවත්තියාමෙරු තස්මා ලෝකා. අයමිෂ බෝ මහාලි, ධමමෙරු උත්තරිතරෝ ව ප්‍රශ්නතතරෝ ව යස්ස සව්‍යිකිරියාහේතු හික්ඩු මයි බුහුම්වරිය。 වරන්ති.

තව දුරටත් කියනවා තම පින්වත් මහාලි, හික්ෂුව කාම ලෝකයෙහි බැඳ තබන වරමහාගිය සංයෝජනයන් ක්ෂය කරලා ව්‍යපාතිකව බඟ ලොව උපදින කෙනෙක් වෙනවා. ඒ ලෝකයෙන් තැවතත් කාමලොවට නො පැමිණෙන ස්වභාවයෙන් යුතුව එහි ම පිරිනිවත් පානවා. පින්වත් මහාලි, යමක් සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස හික්ෂුන් වහන්සේලා මා වෙත බුහුසර හැසිරෙනවා තම්, මෙයත් ඒ උත්තරිතර වූත්, ප්‍රශ්නතතර වූත් දරමයක් තමයි.

පූනවපරං මහාලි, හික්ඛු අසවානං බයා අනාසව් වේනෝ විමුත්තිං පක්ෂුවිමුත්තිං දිවයේව ධමමේ සය ආහිං්සු සවිෂ්ටකත්වා උපසම්පත්ත විහරති. අයම්පි බෝ මහාලි, ධමමෝ උත්තරිතරෝ ව පණීතතරෝ ව යස්ස සවිෂ්ටකිරියාහේතු හික්ඛු මයි බුහුමලරිය වරන්ති.

තව දුරටත් කියනවා නම් පින්වත් මහාලි, හික්ෂුව ආගුවයන් ක්ෂය විමෙන්, ආගුව රහිත වූ වේනෝ විමුක්තියන්, ප්‍රඥු විමුක්තියන් මේ තීවිතයේ දී ම ස්වකීය ප්‍රජාවෙන් සාක්ෂාත් කරල එයට පැමිණ වාසය කරනවා. පින්වත් මහාලි, යමක් සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස හික්ෂුන් වහන්සේලා මා වෙත බැඩිරෙනවා නම්, මෙයන් ඒ උත්තරිතර වූත්, ප්‍රණීතතර වූත් ධර්මයක් තමයි.

“ඉමේ බෝ නො මහාලි, ධමමා උත්තරිතරා ව පණීතතරා ව යෝස. සවිෂ්ටකිරියාහේතු හික්ඛු මයි බුහුමලරිය වරන්ති”ති.

පින්වත් මහාලි, යමක් සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස හික්ෂුන් වහන්සේලා මා වෙත බැඩිරෙනවා නම්, මේවා ඒ උත්තරිතර වූත්, ප්‍රණීතතර වූත් ධර්මයන් තමයි.

16. “අත්ථ පන හන්තේ මගේ, අත්ථ පටිපදා ඒන්ස. ධමමාන. සවිෂ්ටකිරියායා?”ති.

16. “ස්වාමීනී, මෙම ධර්මයන් සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස මාර්ගයක් තිබෙනවා ද? ප්‍රතිපදාවක් තිබෙනවා ද?”

“අත්ථ බෝ මහාලි, මගේ, අත්ථ පටිපදා, ඒන්ස. ධමමාන. සවිෂ්ටකිරියායා”ති.

“පින්වත් මහාලි, මෙම ධර්මයන් සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස මාර්ගයක් තිබෙනවා. ප්‍රතිපදාවක් තිබෙනවා.”

17. “කතමෝ පන හන්තේ මගේ, කතමා පටිපදා, ඒන්ස. ධමමාන. සවිෂ්ටකිරියායා?”ති.

17. “ස්වාමීනී, මෙම ධර්මයන් සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස තිබෙන්නා වූ මාර්ගය කුමක් ද? ප්‍රතිපදාව කුමක් ද?

“අයමේව අරියෝ අවියංගිකෝ මග්ගෝ, සෙයාලීදී? සමමාදිවයි, සමමාසංකප්පෝ, සමමාවාවා, සමමාකම්මන්කෝ, සමමාආජිවෝ, සමමාවායාමෝ, සමමාසති, සමමාසමාධි. අයං බෝ මහාලි මග්ගෝ, අයං පටිපදා, ඒතෙසේ සවිෂ්ටිකිරියාය.

“ශ්‍රී මේ ආරිය අෂ්වාංගික මාර්ගය ම යි. ඒ කියන්නේ: සමමාදිවයිය, සමමා සංකල්ප, සමමා වාචා, සමමා කම්මන්ත, සමමා ආජිව, සමමා වායාම, සමමා සති, සමමා සමාධි යන මෙය යි. පින්වත් මහාලි, ඒ ධර්මයන් සාක්ෂාත් කිරීමේ මාර්ගය මෙය යි. ප්‍රතිපදාව මෙය යි.

18. ඒකමිදාහං මහාලි සමයං කොසම්බියං විහරාම් සෞජ්‍යතාරාමේ. අථ බෝ ද්වේ පබ්බඳතා මණ්ඩිස්සෝ ව පරිබ්බාජකෝ ජාලියෝ ව දාරුපත්තිකන්නේවාසී යේනාහං තේතුපසංකම්පූ. උපසංකම්ත්වා මම සදුනී. සම්මෝදිංපූ. සම්මෝදනීයං කථං සරාණීයං විතිසාරෙනවා ඒකමන්ත. අවියංපූ. ඒකමන්ත. යිනා බෝ තේත්වේ පබ්බඳතා ම. ඒතදවෝවූ. “කින්තුබෝ ආවුසේ ගෝතම, ත. ජීව. ත. සරිර.?” තිති.

18. පින්වත් මහාලි, එක් කාලයක මා වාසය කළේ කොසමැළු තුවර සෞජ්‍යතාරාමයේ. එතකොට මණ්ඩිස්ස කියන පිරිවැඹියාත්, දාරුපත්තික ගේ ගෝලයෙක් වන ජාලියත් යන පැවැවිද්දන් දෙදෙනා මා ලගට පැමිණුනා. පැමිණිලා මා සමග සතුවූ වූණා. සතුවූ විය යුතු පිළිසිදර කථාබහ තිමවා එකත්පස්ව සිට ගත්තා. එකත්පස්ව සිටගත් ඒපැවැවිද්දන් දෙදෙනා මට මෙහෙම කිවිවා. “ආයුෂ්මත් ගොතමයෙනි, ඒ ජීවය ම ද ඒ ගරීරය වන්නේ? එහෙම තැත්තනම් ජීවය වෙන එකක් ද? ගරීරය වෙන එකක් ද?” කියල.

“තේන හාවුසේ පූණාථ සාඩුක. මනසි කරෝථ හාසිස්සාමි” ති.

“එසේනම් ආයුෂ්මතුති, සවන් යොමා අසන්ත. හොඳිත් මෙනෙහි කරන්ත. මා කියා දෙන්නම්.”

“ඡ්‍යාමාවුසේ” ති බෝ තේත්වේ පබ්බඳතා මම පවිචස්සේසූ. අහං ඒතදවෝවා:

“එසේය ආයුෂ්මතුති” කියා ඒපැවැවිද්දන් දෙදෙනා මට පිළිතුරු දුන්නා. ම. මෙකරුණ පැවසුවා.

19. ඉඩාවූසේ තථාගතෝ ලෝකේ උප්ප්‍රේච්චති අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ (යථා සාමඟ්‍යාතලේ එව්. වින්දාරේත්තඩ්)

19. ආයුෂ්‍මත්තනි, මෙහිලා තථාගත වූ අරහත් සම්මා සම්බුද්ධ රජාණන් වහන්සේ ලොව පහළ වන සේක (සාමඟ්‍යාතල සූත්‍රයේ විස්තර වන ආකාරයට ම විස්තර කළ සූත්‍ර ය.)

තස්සීමේ පක්ෂව නීවරණේ පතීණේ අන්තනි සම්බුද්ධස්සනෝ පාමොජ්ජ. ජායති. පමුදිතස්ස ජීති ජායති. ජීති මතස්ස කායෝ පස්සමහති. පස්සද්ධකායෝ සූඛ. වේදේති. සූඩිනෝ වින්ත. සමාධියති

මහුව මේ පක්ෂව නීවරණයන් තමා තුළ තැකි බව දකින්දි මහත් සතුවක් ඇති වෙනවා. ඒ ප්‍රමුදිත වීම ඇති කෙනාට ප්‍රීතිය ඇති වෙනවා. ප්‍රීති මතස්සක් ඇති කෙනා ගේ කය සංසිද්ධතාවා. සංසිද්ධා කයින් යුතු ව සැපක් විදිතාවා. සැප ඇති කෙනා ගේ සිත සමාධිමත් වෙනවා.

20. සෝ විවි-ව කාමේහි විවි-ව අකුසලේහි ධම්මේහි සවිතක්ක. සවිවාර. විවේකත. ජීතිසූඛ. පයම්. කඩාන. උපසම්පත්ත විහරති. සෝ ඉමමේව කාය. විවේකයේන ජීතිසූඛෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පරිපූරේති පරිජ්ලරති. තාස්ස කික්ව් සබඳවනෝ කායස්ස විවේකයේන ජීතිසූඛෙන අප්පුව. හෝති.

20. මහු කාමයන්ගෙන් වෙන්ව, අකුසලයන්ගෙන් වෙන්ව, විතරක සහිත වූ, විවාර සහිත වූ, විවේකයෙන් හට ගත් ප්‍රීති සූඩය ඇති පළමු වෙත ද්‍රානය උපදාවාගෙන වාසය කරනවා. මහු මේ කය ම විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සූඩයෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපූන් ව පුරවනවා. මහු ගේ සියලු කයෙහි විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සූඩයෙන් ස්පර්ශ තො කළ කිහිතැනක් තැ.

සෙයාලාජ ආවූසේ දක්බෝ නහාපකෝ වා නහාපකන්තේවාසී වා කංසලාලේ නහානී යවුණුණානි ආකිරිතාවා උදකේන පරිප්ලෝසක. පරිප්ප්ලෝසක. සන්දේයා සාය. නහානී යප් තේඩ් සේනානානුගතා සේනාහපරේතා සන්තරබාහිර ප්‍රූවා සේනහෙන න ව පග්සරණි.

ଆයුෂ්‍මත්තනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. (රජවරුන් ආදී පිරිස් නහවන) දක්ෂ තහවුන්නෙක් හෝ තහවුන කෙනෙකු ගේ ගේලයෙක් ඉන්නවා. මහු

ලෝහ බළුනක නාන සූරු විසුරුවනවා. ඊට පස්සේ දිය ඉස ඉස පිඩු කරනවා. එතකොට ඒ නානසූරු පිබිට අර වතුර කාවදිනවා. හොඳින් තෙත් වෙනවා. ඒ නහන පිඩ ඇතුළත පිටත සැම තැන ම හොඳින් දිය පැතිරිලා තියෙනවා. පිටතට වැශිරෙන්නෙත් තැ.

එම්මෙව බෝ ආච්චේසෝ හික්ඩු ඉමමෙව කාය. විවේකජේන පිතිසුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පරිපුරුණේති පරිප්ථරති. නාස්ස කිංච්ච්ච සබලාවතේ කායස්ස විවේකජේන පිතිසුබෙන අප්පුට. හෝති.

ආයුෂ්මන්තුනි, ඔය විදිහම යි. හික්ෂුව මේ කය ම විවේකයෙන් හටගන් පීති සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි විවේකයෙන් හටගන් පීති සුබයෙන් ස්පර්ශ නො කළ කිහිතැනක් තැ.

යෝ තු බෝ ආච්චේසෝ හික්ඩු එම්. ජාතාති එම්. පස්සති, කල්ල. තු බෝ තස්සේත්. වවනාය ත. එම්. ත. සරිරන්ති වා අක්කුද. එම්. අක්කුද. සරිරන්ති වා?ති.

ආයුෂ්මන්තුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා නම්, ඔය විදිහට දකිනවා නම් තීවයන් එය ම යි, ගරිරයන් එය ම යි කියල හරි, තීවය වෙනත් එකක්, ගරිරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා ද?

යෝ සෝ ආච්චේසෝ හික්ඩු එම්. ජාතාති එම්. පස්සති, කල්ල. තස්සේත්. වවනාය ත. එම්. ත. සරිරන්ති වා අක්කුද. එම්. අක්කුද. සරිරන්ති වාති.

(එ පිරිවැශියන්:) ආයුෂ්මන්තුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා නම්, ඔය විදිහට දකිනවා නම් තීවයන් එය ම යි, ගරිරයන් එය ම යි කියල හරි, තීවය වෙනත් එකක්, ගරිරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා ද.

අහ. බෝ පනේත. ආච්චේසෝ එම්. ජාතාම් එම්. පස්සාම්. අථ ව පනාහ. න වදාම් ත. එම්. ත. සරිරන්ති වා අක්කුද. එම්. අක්කුද. සරිරන්ති වාති.

ආයුෂ්මන්තුනි, ඔය කරුණ ගැන ම. ඔය විදිහට දන්නවා. ඔය විදිහට දකිනවා. නමුත් මා නම් තීවයන් එය ම යි, ගරිරයන් එය ම යි කියල හරි, තීවය වෙනත් එකක්, ගරිරය තවත් එකක් කියල හරි පවසන්නේ තැ.

21. පුන ව පරං ආවුසේ හික්ංචු විතක්කවිවාරාන වූපසමා අත්කින්න. සම්පසාදන ම තෙසේ එකෝදිහාව. අවිතක්ක අවිවාර සමාධීත. පිතිපුබ දුතිය. කඩාන. උපසම්පත්ත විහරති. සෝ ඉමමේව කාය. සමාධීතේන පිතිපුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පුරිපුරේති පරිප්‍රාරති. නාස්ස කිණ්වී සබඳවතෝ කායස්ස සමාධීතේන පිතිපුබෙන අප්‍රුට. හෝති.

21. ආයුෂ්මතුනි, තව දුරටත් කියනවා නම් හික්ෂුව විතක්ක විවාරයන් ගේ සංයිදීමෙන් ආධ්‍යාත්මිකව පැහැදිම ඇතිව සිතෙහි මනා එකඟ බවෙන් යුතු ව විතර්ක රහිත, විවාර රහිත, සමාධීයෙන් හටගත්, ප්‍රීති පුබය ඇති දෙවෙනි ද්‍යානය උපද්‍යාගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම සමාධීයෙන් හටගත් ප්‍රීති පුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි සමාධීයෙන් හටගත් ප්‍රීති පුබයෙන් ස්ථරී නො කළ කිහිතැනක් තැ.

22. සෙයාලාපි උදකරහදෝ ගම්හිරෝ උබහිදෝදෙකෝ
(යලා සාමක්ෂ්‍යවලේ එව්. වින්ලාරේත්ත්බල්.)

22. ආයුෂ්මතුනි, එක මේ වගේ දෙයක්. යට දිය උල්පත්වලින් වතුර ගලන ගැඹුරු විලක් තියෙනවා (සාමක්ෂ්‍යවල පුතුයේ විස්තර වන ආකාරයට ම විස්තර කළ යුතු ය.)

නාස්ස කිණ්වී සබඳවතෝ උදකරහදස්ස සිතෙන වාරිනා අප්‍රුට. අස්ස, එවමේව බෝ ආවුසේ හික්ංචු ඉමමේව කාය. සමාධීතේන පිතිපුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පරිපුරේති පරිප්‍රාරති. නාස්ස කිණ්වී සබඳවතෝ කායස්ස සමාධීතේන පිතිපුබෙන අප්‍රුට. හෝති.

එ මුළු විලේ ම සිහිල් ජලයෙන් පහස නො ලැබූ කිසි තැනක් තැ. ආයුෂ්මතුනි, ඔය විදිහම යි. හික්ංචු මේ කය ම සමාධීයෙන් හටගත් ප්‍රීති පුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන්ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි සමාධීයෙන් හටගත් ප්‍රීති පුබයෙන් ස්ථරී නො කළ කිහිතැනක් තැ.

යෝ තු බෝ ආවුසේ හික්ංචු එව්. ජානාති එව්. පස්සති, කල්ල. තු බෝ තස්සේත්. වවනාය ත. එව්. ත. සරිරන්ති වා අන්ද. එව්. අන්ද. සරිරන්ති වා?ති.

ආයුෂ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා තම්, ඔය විදිහට දකිනවා තම් ජීවයන් එය ම යි, ගැරියන් එය ම යි කියල හරි, ජීවය වෙනත් එකක්, ගැරිය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා ද?

යෝ සේය් ආවුසේය් හික්බු ඒව්. ජාතාති ඒව්. පස්සනි, කල්ල තස්සේත්. වචනාය තං ජීවං තං සරිරන්ති වා අඟ්ජ්ජං. ජීවං අඟ්ජ්ජං සරිරන්ති වාති.

(එ පිරිවැළියන්:) ආයුෂ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා තම්, ඔය විදිහට දකිනවා තම් ජීවයන් එය ම යි, ගැරියන් එය ම යි කියල හරි, ජීවය වෙනත් එකක්, ගැරිය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා.

අහං බෝ පනේතං ආවුසේය් ඒව්. ජාතාමි ඒව්. පස්සාමි. අථ ව පනාහං ත වදාමි තං ජීවං තං සරිරන්ති වා අඟ්ජ්ජං. ජීවං අඟ්ජ්ජං සරිරන්ති වාති.

ආයුෂ්මතුනි, ඔය කරුණ ගැන මං ඔය විදිහට දන්නවා. ඔය විදිහට දකිනවා. නමුත් මා තම් ජීවයන් එය ම යි, ගැරියන් එය ම යි කියල හරි, ජීවය වෙනත් එකක්, ගැරිය තවත් එකක් කියල හරි පවසන්නේ නැ.

23. පුන ව පරං ආවුසේය් හික්බු පිතියා ව විරාගා උපේක්බකෝ ව විහරති සතේය් සම්පතානේය් සුබඳුව කායේන පටිසංවේදේති. යන්තං අරියා ආවික්බන්ති: උපේක්බකෝ සතිමා සුබවිහාරිති තං තතියං කඩානං. උපසම්පත්ත විහරති. සේය් ඉමමේව කායං තිප්පිතිකෙන සුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පරිපූරේති පරිජ්ජරති. නාස්ස කිංච්ච් සබලාවකෝ කායස්ස තිප්පිතිකෙන සුබෙන අප්පුවං හෝති.

ආයුෂ්මතුනි, තව දුරටත් කියනවා තම් හික්ෂුව ප්‍රීතියට ද තො ඇශ්‍රීමෙන් උපේක්ෂාවෙන් යුතුව වාසය කරනවා. සිහියෙන් තුවණීන් යුතු ව කයෙන් සැපයක් ද විදිනවා. ආර්යයන් වහන්සේලා යම් ද්‍රානයකට උපේක්ෂා සහගත සිහිය ඇති සැප විහරණය යැයි පවසනවා ද, ඒ තුන්වන ද්‍රානයන් උපදවා ගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මුළුමණීන් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපූන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් ස්පර්ශ තො කළ කිහිතැනක් නැ.

24. සෙයාලාපි ආවුසේ උප්පලිනිය.. වා පදුම්නිය.. වා
පුණ්බිජිකාන.. වා සිනේන වාරිනා අප්පුට.. අස්ස.

ආයුෂ්මතුනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. මහනෙල් විලක හෝ රතු තෙවෑම් විලක හෝ සුදුනෙවෑම්වල සීතල දිය නො පැතුරුණු කිසි තැනක් නෑ.

එච්මෙව බෝ ආවුසේ හික්බූ ඉමමෙව කාය.. නිප්පිතිකේන සුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පරිපුරුති පරිප්ලරති. නාස්ස කිණ්වී සබාවකෝ කායස්ස නිප්පිතිකේන සුබෙන අප්පුට.. හෝති.

ආයුෂ්මතුනි, ඔය විදිහම යි. හික්ෂුව මේ කය ම ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මූල්‍යන් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන්ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතැනක් නෑ.

යෝ තු බෝ ආවුසේ හික්බූ එව.. ජානාති එව.. පස්සති, කල්ල.. තු බෝ තස්සේත්. වවනාය ත.. ජීව.. ත.. සරිරන්ති වා අක්කු.. ජීව.. අක්කු.. සරිරන්ති වා?ති.

ආයුෂ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා තම්, ඔය විදිහට දකිනවා තම් ජීවයන් එය ම යි, ගරිරයන් එය ම යි කියල හරි, ජීවය වෙනත් එකක්, ගරිරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා ද?

යෝ සෝ ආවුසේ හික්බූ එව.. ජානාති එව.. පස්සති, කල්ල.. තස්සේත්. වවනාය ත.. ජීව.. ත.. සරිරන්ති වා අක්කු.. ජීව.. අක්කු.. සරිරන්ති වාති.

(ඒ පිරිවුජියන්:) ආයුෂ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා තම්, ඔය විදිහට දකිනවා තම් ජීවයන් එය ම යි, ගරිරයන් එය ම යි කියල හරි, ජීවය වෙනත් එකක්, ගරිරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා.

අහ.. බෝ පනේත.. ආවුසේ එව.. ජානාම් එව.. පස්සාම්. අථ ව පනාහ.. ත වදාම් ත.. ජීව.. ත.. සරිරන්ති වා අක්කු.. ජීව.. අක්කු.. සරිරන්ති වාති.

ආයුෂ්මතුනි, ඔය කරුණ ගැන ම.. ඔය විදිහට දන්නවා. ඔය විදිහට දකිනවා. නමුත් මා තම් ජීවයන් එය ම යි, ගරිරයන් එය ම යි කියල හරි, ජීවය වෙනත් එකක්, ගරිරය තවත් එකක් කියල හරි පවසන්නේ නෑ.

25. පූන ව පරං ආවුසේ හික්ඩු සුබස්ස ව පහානා දුක්බස්ස ව පහානා පුබිබේව සෝමනස්සදෝමනස්සාන. අත්පගමා අදුක්බමසුබ. උපක්බා-සතිපාරිපුද්ධී. වත්ත්පාල. කධාන. උපසම්පත්ත විහරති. සේ ඉමමේව කාය. පරිපුද්ධීන තෙසා පරියෝදානේන එරිත්වා නිසින්නො හෝති. නාස්ස කිස්වී සබඳවත් කායස්ස පරිපුද්ධීන තෙසා පරියෝදානේන අප්පුව. හෝති.

25. ආයුෂ්මතුනි, තැවතත් කියනවා නම් හික්ෂුව සැපය ද ප්‍රහාණය කිරීමෙන්, දුක ද ප්‍රහාණය කිරීමෙන් කලින් ම සොමනස් දොමනස් දෙක ඉක්ම යැමෙන් දුක් සැප රහිත වූ පාරිගුද්ධ උපෙක්ෂා සහගත සතිය ඇති සතර වෙති ද්‍යානය උපද්‍රවා ගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම පාරිගුද්ධ වූ ප්‍රහාණ්වර සිතින් පත්‍රුරුවා ගෙන වාචි වී ඉන්නවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි පාරිගුද්ධ වූ ප්‍රහාණ්වර සිතින් ස්පර්ශ නො කළ කිහිතුනක් තැ.

සෙයාලාජ ආවුසේ පුරිසේ වදානේන වත්පේන සයීසි. පාරුපිත්වා නිසින්නො අස්ස, නාස්ස කිස්වී සබඳවත් කායස්ස වදානේන වත්පේන අප්පුව. අස්ස, එවමේව බෝ ආවුසේ හික්ඩු ඉමමේව කාය. පරිපුද්ධීන තෙසා පරියෝදානේන එරිත්වා නිසින්නො හෝති. නාස්ස කිස්වී සබඳවත් කායස්ස පරිපුද්ධීන තෙසා පරියෝදානේන අප්පුව. හෝති.

ਆයුෂ්මතුනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. සුදු වස්තුයකින් හිස සහිතව මුළු සිරුර ම පොරොවාගෙන වාචි වී සිටින කෙනෙක් ඉන්නවා. එතකොට ඔහු ගේ මුළු කයෙහි ම සුදු වස්තුයෙන් නො වැසුණු කිසි තැනක් තැ. පින්වත් මහාරාජ, අත්ත ඒ වගේ ම සි හික්ෂුව මේ කය ම පාරිගුද්ධ වූ ප්‍රහාණ්වර සිතින් පත්‍රුරුවා ගෙන වාචි වී ඉන්නවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි පාරිගුද්ධ වූ ප්‍රහාණ්වර සිතින් ස්පර්ශ නො කළ කිහිතුනක් තැ.

යෝ තු බෝ ආවුසේ හික්ඩු ඒව. ජානාති ඒව. පස්සති, කල්ල. තු බෝ තස්සේත්. වවනාය ත. ජීව. ත. සරීරන්ති වා අක්කං. ජීව. අක්කං. සරීරන්ති වා?ති.

ਆයුෂ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් මය විදිහට දන්නවා නම්, මය විදිහට දකිනවා නම් ජීවයන් එය ම සි, ගරීරයන් එය ම සි කියල හරි, ජීවය බෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා ද?

යෝ සේ ආවුසේ හික්ඩු ඒව. ජානාති ඒව. පස්සති, කල්ල. තස්සේත්. වවනාය ත. ජීව. ත. සරීරන්ති වා අක්කං. ජීව. අක්කං. සරීරන්ති වාති.

(එ පිරිවැඩියන්:) ආයුෂ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා තම්, ඔය විදිහට දකිනවා තම් ජීවයන් එය ම යි, ගරිරයන් එය ම යි කියල හරි, ජීවය වෙනත් එකක්, ගරිරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා.

අහං බෝ පනේත් ආවුසේ ඒවා ජාතාම් ඒවා පස්සාම්. අථ ව පනාහං ත වදාම් ත ජීවං ත සරිරන්ති වා අක්ද්‍යං ජීවං අක්ද්‍යං සරිරන්ති වාති.

ଆයුෂ්මතුනි, ඔය කරුණ ගැන ම. ඔය විදිහට දන්නවා. ඔය විදිහට දකිනවා. තමුත් මා තම් ජීවයන් එය ම යි, ගරිරයන් එය ම යි කියල හරි, ජීවය වෙනත් එකක්, ගරිරය තවත් එකක් කියල හරි පවසන්නේ තැ.

26. පුන ව පරං ආවුසේ හික්බු ඒවා. සමාහිනේ විත්නේ පරිපුද්ධේ පරියෝගාතේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මූදුහුනේ කම්මතියේ යිත් ආනෙක්ඡ්ජපත්ත්තේ සාරාණදස්සානය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සේ ඒවා. පජාතාති: “අයං බෝ මේ කායේ රුපී වාතුම්මහාභුතිකෝ මාතා-පෙත්තිකසමිහාවෝ විද්‍යාකුම්මාසුපවයෝ අනි-වූ-ජාදනපරීමද්දනසේදන-විද්ධංසනයමෙරු. ඉදං ව පන මේ වික්ද්‍යාණ. එත්ථ සිතං. එත්ථ පටිබද්ධ”න්ති. සෙයාලාපි ආවුසේ මණ් වේල්රියෝ සබඩාකාරසම්පන්තෝ, තතු සුත්තං ආවුතං තීලං වා පණ්ඩිපුත්තං වා. තමේනං වක්බුමා පුරිසේ හත්ලේ කරිත්වා ප-වචෙක්බෙයා “අයං බෝ මණ් වේල්රියෝ සබඩාකාරසම්පන්තෝ, තතු සුත්තං ආවුතං තීලං වා පණ්ඩිපුත්තං වා”ති. ඒවාමේ බෝ ආවුසේ හික්බු ඒවා. සමාහිනේ විත්නේ සාරාණදස්සානය විත්ත. අහිතිහරති සේ ඒවා. පජාතාති: “අයං බෝ මේ කායේ රුපී ඉදං ව පන මේ වික්ද්‍යාණ. එත්ථ සිතං. එත්ථ පටිබද්ධ”න්ති.

26. ආයුෂ්මතුනි, තව දුරටත් කියනවා තම් හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහුර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කරමණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, සාරාණදරුනය (නුවණින් අවබෝධ විම) පිණිස සිත යොමු කරයි. ඒදෙසට ම නතු කරයි. එතකොට ඔහු මේ විදිහට දැන ගන්නවා. “මාගේ මේ කය වනාහී සතර මහා භූතයන්ගෙන් හට ගත්, මව්පියන් තිසා හට ගත්, බත් වැං්ජන ආදියෙන් වැඩුණ, අනිත්‍ය වූ, ඇතිල්ලීම් පිරිමැදීම්වලින් තබිත්තු කළ යුතු වූ, බිඳී වැනසී යන ස්වභාවයට අයන් වූ, රුපවත් (මහාභාත

තම වූ රුපයෙන් හැඳුනු) දෙයක්. මාගේ මේ විජ්ජ්‍යාණය ද පවතින්නේ මේ සිරුරෙහි ම යි. බැඳී තිබෙන්නේන් මෙහි ම යි. ආයුෂ්මත්තානි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. වෛරෝච් මාණ්ඩායක් තියෙනවා මැණ්ඩකක තිබිය යුතු හැම දෙයක් ම තියෙනවා. ඉතින් ඔය මැණ්ඩක තුළ නිල් වේවා පඩුපැහැ වේවා, තුළක් අමුණාලා තියෙනවා. එතකොට ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් මැණ්ඩක අතට ගෙන හොඳින් වීමසා බලනවා. “මේ වෛරෝච් මැණ්ඩක මැණ්ඩකක තිබිය යුතු හැම දෙයක් ම තියෙනවා. මේ මැණ්ඩක තුළ නිල් වේවා පඩුපැහැ වේවා, තුළක් අමුණාලා තියෙනවා” කියලා. ආයුෂ්මත්තානි, අන්ත ඒ විදිහම යි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට සුංදරගනය (තුවණීන් අවබෝධ වීම) පිණ්ස සිත යොමු කරයි එතකොට ඔහු මේ විදිහට දැන ගන්නවා. “මාගේ මේ කය වනාහි සතර මහා භූතයන්ගෙන් හට ගත් මාගේ මේ විජ්ජ්‍යාණය ද පවතින්නේ මේ සිරුරෙහි ම යි. බැඳී තිබෙන්නේන් මෙහි ම යි” කියල.

යෝ තු බෝ ආවුසේ හික්බු ඒව්. ජාතාති ඒව්. පස්සති, කල්ල. තු බෝ තස්සේත්. වවනාය ත. ඒව්. ත. සරිරන්ති වා අක්කුද. ඒව්. අක්කුද. සරිරන්ති වා?ති.

ଆයුෂ්මත්තානි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා නම්, ඔය විදිහට දකිනවා නම් ඒවයන් එය ම යි, ගරීරයන් එය ම යි කියල හරි, ඒවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා ද?

යෝ සෝ ආවුසේ හික්බු ඒව්. ජාතාති ඒව්. පස්සති, කල්ල. තස්සේත්. වවනාය ත. ඒව්. ත. සරිරන්ති වා අක්කුද. ඒව්. අක්කුද. සරිරන්ති වාති.

(එ පිරිවැළියන්:) ආයුෂ්මත්තානි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා නම්, ඔය විදිහට දකිනවා නම් ඒවයන් එය ම යි, ගරීරයන් එය ම යි කියල හරි, ඒවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා.

අහ. බෝ පනේත. ආවුසේ ඒව්. ජාතාම් ඒව්. පස්සාම්. අථ ව පනාහ. ත වදාම් ත. ඒව්. ත. සරිරන්ති වා අක්කුද. ඒව්. අක්කුද. සරිරන්ති වාති.

ଆයුෂ්මත්තානි, ඔය කරුණ ගැන ම. ඔය විදිහට දන්නවා. ඔය විදිහට දකිනවා. නමුත් මා නම් ඒවයන් එය ම යි, ගරීරයන් එය ම යි කියල හරි, ඒවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි පවසන්නේ නැ.

27. පූනවපරං ආවුසේ හික්ංචු ඒවා. සමාහිනේ විත්තේ
මතෝමය කාය. අහිනීමිමින්නාය විත්ත. අහිනීහරති
සෙයාපාප ආවුසේ පුරිසේ මුද්‍රාජම්හා ඉසික. පවාහෙයා
ඒවමේව බේර් ආවුසේ හික්ංචු ඒවා. සමාහිනේ විත්තේ මතෝමය.
කාය. අහිනීමිමින්නාය විත්ත. අහිනීහරති සේ ඉමම්හා කායා
අන්දුන් කාය. අහිනීමිමිනාති අහිනීන්දියා.

27. ආයුෂ්මතුනි, තව දුරටත් කියනවා නම්, හික්ෂුව සිත සමාධීමන් වූ
විට මතෝමය කයක් විශේෂයෙන් මැවීම පිණිස සිත යොමු කරයි
..... ආයුෂ්මතුනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් මුද්‍රාජතණ ගසෙන්
තණ ගොඩය ඇදුල ගන්නවා ආයුෂ්මතුනි, අන්න ඒ විදිහම යි
හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට මතෝමය කයක්
විශේෂයෙන් මැවීම පිණිස සිත යොමු කරය ඉතින් මහු මේ කයෙන්
වෙනත් වූ සියල් අභපසහ ඇති, තොපිරිහුණු ඉඳුරන් ඇති රුපී මතෝමය
කයක් විශේෂ කොට මවනවා.

යෝ තු බේර් ආවුසේ හික්ංචු ඒවා. ජාතාති ඒවා. පස්සති, කල්ල. තු බේර්
තස්සේත්. වවනාය ත. ඒවා. ත. සරිරන්ති වා අන්දුන් ඒවා. අන්දුන් සරිරන්ති
වා?ති.

ආයුෂ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා නම්, ඔය විදිහට
දකිනවා නම් ඒවයන් එය ම යි, ගරීරයන් එය ම යි කියල හරි, ඒවය වෙනත්
එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා ද?

යෝ සේ ආවුසේ හික්ංචු ඒවා. ජාතාති ඒවා. පස්සති, කල්ල. තස්සේත්.
වවනාය ත. ඒවා. ත. සරිරන්ති වා අන්දුන් ඒවා. අන්දුන් සරිරන්ති වාති.

(එ පිරිවැෂියන්:) ආයුෂ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා
නම්, ඔය විදිහට දකිනවා නම් ඒවයන් එය ම යි, ගරීරයන් එය ම යි කියල
හරි, ඒවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක
ගැලපෙනවා.

අහ. බේර් පනේත. ආවුසේ ඒවා. ජාතාමි ඒවා. පස්සාමි. අථ ව පනාහ.
ත වදාමි ත. ඒවා. ත. සරිරන්ති වා අන්දුන් ඒවා. අන්දුන් සරිරන්ති වාති.

ଆයුෂ්මතුනි, ඔය කරුණ ගැන මං ඔය විදිහට දන්නවා. ඔය විදිහට දකිනවා. නමුත් මා නම් තීවයත් එය ම යි, ගරීරයත් එය ම යි කියල හරි, තීවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි පවසන්නේ නැ.

28. පූන ව පර. ආච්‍යාසෝ හික්ඩු ඒවා. සමාහිනේ විතනේ ඉදෑධිවිධාය විත්ත. අහිනීහරති සෙයාලාපි ආච්‍යාසෝ දක්බෝ කුම්භකාරෝ වා කුම්භකාරන්නේවාසී වා සුපරිකම්මකතාය මත්තිකාය ය. යදේව හාජනවිකති. ආකංශේයා ත. තදේව කරෙයා ඒවමේව රෝ ආච්‍යාසෝ හික්ඩු ඒවා. සමාහිනේ විතනේ ඉදෑධිවිධාය විත්ත. අහිනීහරති සෝ අනේකවිහිත. ඉදෑධිවිධ. ප-වනුහෝති යාව බුහ්මලෝකාපි කායේන වස. වත්නොති.

28. ආයුෂ්මතුනි, තව දුරටත් කියනවා නම්, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට ඉරුදි ප්‍රාතිහාරය පිණිස සිත මෙහෙයව ය ආයුෂ්මතුනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දක්ෂ කුඩාල්කරුවෙක් හෝ කුඩාල්කරුවෙකු ගේ අතවැසියෙක් ඉන්නවා. මහු ඉතා හොඳින් සකස් කළ මැටිවෙන් යම් ම ආකාරයේ හාජනයක් හදන්ට කුමැති නම්, ඒ ඒ ආකාරයේ බලුන් හදනවා ආයුෂ්මතුනි, අන්ත ඒ විදිහම යි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට ඉරුදි ප්‍රාතිහාරය පිණිස සිත මෙහෙයව ය මෙසා මහත් ඉරුදි ඇති බඩලොව දක්වා ම කයෙන් වශී කරගෙන ඉන්නවා.

යෝ නු රෝ ආච්‍යාසෝ හික්ඩු ඒවා. ජානාති ඒවා. පස්සති, කල්ල. නු රෝ තස්සේත්. වවනාය ත. ජීව. ත. සරීරන්ති වා අන්දුන්. ජීව. අන්දුන්. සරීරන්ති වා?ති.

ଆයුෂ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා නම්, ඔය විදිහට දකිනවා නම් තීවයත් එය ම යි, ගරීරයත් එය ම යි කියල හරි, තීවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන ඒක ගැලපෙනවා ද?

යෝ සෝ ආච්‍යාසෝ හික්ඩු ඒවා. ජානාති ඒවා. පස්සති, කල්ල. තස්සේත්. වවනාය ත. ජීව. ත. සරීරන්ති වා අන්දුන්. ජීව. අන්දුන්. සරීරන්ති වාති.

(ඒ පිරිවැෂියන්:) ආයුෂ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා නම්, ඔය විදිහට දකිනවා නම් තීවයත් එය ම යි, ගරීරයත් එය ම යි කියල

හරි, ජීවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා.

අහං බෝ පනේත් ආවුසේ ඒවා ජාතාම් ඒවා පස්සාම්. අථ ව පතාහ න වදාම් ත ජීව ත සරිරන්ති වා අන්දන් ජීව අන්දන් සරිරන්ති වාති.

ආයුෂ්මතුනි, ඔය කරුණ ගැන ම. ඔය විදිහට දන්නවා. ඔය විදිහට දකිනවා. නමුත් මා නම් ජීවයන් එය ම සි, ගරීරයන් එය ම සි කියල හරි, ජීවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි පවසන්නේ නැ.

29. පුන ව පරං ආවුසේ හික්ඩු ඒවා සමාහිතේ විත්තේ දිඛිලාය සෝතධානුයා විත්ත. අහිතීහරති සෝ දිඛිලාය සෝතධානුයා උසෝ සඳදේ සූණාති දිඛිලාය ව මානුසේ ව සෙයාලාජ ආවුසේ පුරිසෝ අද්ධාතමග්ගපටිපන්තේ සෝ සූණෙයා සේරසද්දම්පි තස්ස ඒවාමස්ස: සේරසද්දයේ ඉති'පි ඒවාමේ ව බෝ ආවුසේ හික්ඩු ඒවා සමාහිතේ විත්තේ දිඛිලාය සෝතධානුයා උසෝ සඳදේ සූණාති දිඛිලාය ව මානුසේ ව යෝ දුරේ සන්තිතේ ව.

29. ආයුෂ්මතුනි, තව දුරටත් කියනවා නම්, ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට දිව්‍ය වූ ගුවණය පිණ්ස සිත යොමු කරනවා දිව්‍ය වූ ගුවණයෙන් මානුෂික වූත්, දිව්‍ය වූත් දෙයාකාර වූ දුර ලහ ගබායන් අසනවා ආයුෂ්මතුනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දුර ගමනකට පිළිපන් පුරුෂයෙක් ඉන්නවා. මහු බෙර හඩත් එතකොට මහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේක බෙර හඩක් ආයුෂ්මතුනි, අන්න ඒ විදිහම සි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට දිව්‍ය වූ ගුවණය පිණ්ස සිත යොමු කරනවා දිව්‍ය වූ ගුවණයෙන් දෙයාකාර වූ දුර ලහ ගබායන් අසනවා.

යෝ තු බෝ ආවුසේ හික්ඩු ඒවා ජාතාති ඒවා පස්සති, කල්ල තු බෝ තස්සේත්. වවනාය ත ජීව ත සරිරන්ති වා අන්දන් ජීව අන්දන් සරිරන්ති වා?ති.

ආයුෂ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා නම්, ඔය විදිහට දකිනවා නම් ජීවයන් එය ම සි, ගරීරයන් එය ම සි කියල හරි, ජීවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා ද?

යෝ සේෂ් ආවුසේෂ් හික්බු ඒවා ජාතාති ඒවා පස්සති, කල්ල තස්සේත්. වචනාය ත ඒවා ත සරිරන්ති වා අක්ෂ්‍ය ඒවා අක්ෂ්‍ය සරිරන්ති වාති.

(ඒ පිරිවැඩියන්:) ආයුෂ්මතුති, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා තම්, ඔය විදිහට දකිනවා තම් ඒවයන් එය ම දි, ගරීරයන් එය ම දි කියල හරි, ඒවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා.

අහා බෝ පන්ත් ආවුසේෂ් ඒවා ජාතාමි ඒවා පස්සාමි. අථ ව පතාහ ත වදාම් ත ඒවා ත සරිරන්ති වා අක්ෂ්‍ය ඒවා අක්ෂ්‍ය සරිරන්ති වාති.

ආයුෂ්මතුති, ඔය කරුණ ගැන ම ඔය විදිහට දන්නවා. ඔය විදිහට දකිනවා. නමත් මා තම් ඒවයන් එය ම දි, ගරීරයන් එය ම දි කියල හරි, ඒවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි පවසන්නේ නැ.

30. පුන ව පර. ආවුසේෂ් හික්බු ඒවා සමාහින් වින්න්
-තොශපරියක්දාණාය වින්ත. අහිනීහරති සේෂ් පරසත්තාන. පරපූග්ගලාන. -තසා -තොශපරි-ව පජාතාති: සරාග. වා වින්ත. සරාග. වින්තන්ති පජාතාති අව්මුත්ත. වා වින්ත. අව්මුත්ත. වින්තන්ති පජාතාති. සෙයාලාපි ආවුසේෂ් ඉත්පිවා පුරිසේවා
අදාසේ වා උදකපත්න්නේ සක. මුබනිමිත්ත. ප-වවෙක්බමානෝ සකණික. වා සකණිකන්ති ජාතෙයා, අකණික. වා අකණිකන්ති ජාතෙයා, ඒවමේව බෝ ආවුසේෂ් හික්බු ඒවා. සමාහින් වින්න් -තොශපරියක්දාණාය වින්ත. අහිනීහරති සේෂ් පරසත්තාන. පරපූග්ගලාන. -තසා -තොශපරි-ව පජාතාති: සරාග. වා වින්ත. සරාග. වින්තන්ති පජාතාති අව්මුත්ත. වා වින්ත. අව්මුත්ත. වින්තන්ති පජාතාති.

30. ආයුෂ්මතුති, තව දුරටත් කියනවා තම්, ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට සිත් පිරිසිද දන්නා තුවණ පිණිස සිත යොමු කරයි එතකොට මහු වෙනත් සත්වයන් ගේ වෙනත් පුද්ගලයන් ගේ සිත තම සිතින් පිරිසිද දැන ගන්නවා. රාග සහිත සිත රාග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිත කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. ආයුෂ්මතුති, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ලස්සතට සැරසෙන්ට කුමති ස්ත්‍රීයක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ මහු පිරිසිද දීප්තිමත් කණ්ඩාඩියක් ඉදිරියේ හෝ පැහැදිලි

දිය ඇති බලුනකින් හෝ තමන් ගේ මූව මධ්‍ය හොඳින් විමසා බලනවා. එතකොට දොස් ඇති තැන දොස් ඇති තැන වශයෙන් දැන ගන්නවා. දොස් තැනි තැන දොස් තැනි තැන වශයෙන් දැන ගන්නවා. ආයුෂ්මත්තුනි, අන්න ඒ විදිහම යි හික්ෂුව ඔය ආයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට සිත් පිරිසිද දන්නා තුවනු පිණිස සිත යොමු කරයි එතකොට ඔහු වෙනත් සත්වයන් ගේ වෙනත් පුද්ගලයන් ගේ සිත තම සිතින් පිරිසිද දැන ගන්නවා. රාග සහිත සිත රාග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිත කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිත කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.

යෝ තු බෝ ආච්චේස් හික්බු ඒව්. ජාතාති ඒව්. පස්සති, කල්ල. තු බෝ තස්සේත්. වවනාය ත. ඒව්. ත. සරිරන්ති වා අක්කද. ඒව්. අක්කද. සරිරන්ති වා?ති.

ආයුෂ්මත්තුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා තම, ඔය විදිහට දකිනවා තම ඒවයන් එය ම යි, ගරිරයන් එය ම යි කියල හරි, ඒවය වෙනත් එකක්, ගරිරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා ද?

යෝ සෝ ආච්චේස් හික්බු ඒව්. ජාතාති ඒව්. පස්සති, කල්ල. තස්සේත්. වවනාය ත. ඒව්. ත. සරිරන්ති වා අක්කද. ඒව්. අක්කද. සරිරන්ති වාති.

(එ පිරිවැඩියන්:) ආයුෂ්මත්තුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා තම, ඔය විදිහට දකිනවා තම ඒවයන් එය ම යි, ගරිරයන් එය ම යි කියල හරි, ඒවය වෙනත් එකක්, ගරිරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා.

අහ. බෝ පනේත. ආච්චේස් ඒව්. ජාතාම් ඒව්. පස්සාම්. අථ ව පනාහ. ත වදාම් ත. ඒව්. ත. සරිරන්ති වා අක්කද. ඒව්. අක්කද. සරිරන්ති වාති.

ආයුෂ්මත්තුනි, ඔය කරුණ ගැන ම. ඔය විදිහට දන්නවා. ඔය විදිහට දකිනවා. තමුන් මා තම ඒවයන් එය ම යි, ගරිරයන් එය ම යි කියල හරි, ඒවය වෙනත් එකක්, ගරිරය තවත් එකක් කියල හරි පවසන්නේ නෑ.

31. පුන ව පර. ආච්චේස් ඒව්. සමාහිතේ විත්තේ ප්‍රබෙනිවාසානුස්සනිඛාණාය විත්ත. අහිතීහරති අන්තර්ජාල විත්ත.

පූඩ්බෙ නිවාස。 අනුස්සරති。 සෞද්‍යාලීද්: ඒකම්'පි ජාති。
අනේකේ'පි සංවටව්වටවකප්පේ, අමුත්‍යාසි。 එච්නාමෝ ඒව්。 ගොත්තො
..... ඉති සාකාරං සලද්දේසා අනේකවිහිත。 පූඩ්බෙනිවාස。 අනුස්සරති.

31. ආයුෂ්මතුනි, තව දුරටත් කියනවා නම්, ඔහු (ඒ හික්ෂුව) ඔය
අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට කළින් ජීවිතය ගත කළ
ආකාරය දන්නා තුවණ පිශ්චස සිත යොමු කරයි එයට සිත
නතු කරයි නොයෙක් ආකාරයෙන් කළින් ජීවිත ගෙවූ හැටි
(ආපස්සට) සිහි කරනවා. ඒ කියන්නේ: එක ජීවිතයක් ආදී
වශයෙන් ආකාර සහිත ව සවිස්තර ව අනේක ප්‍රකාර වූ කළින් ගත කළ
ජීවිත ගැන සිහි කරනවා.

යෝ තු බෝ ආවුසේ හික්බු ඒව්. ජාතාති ඒව්. පස්සති, කල්ල. තු බෝ
තස්සේන්. වවනාය ත. ජීව. ත. සරිරන්ති වා අක්කුද. ජීව. අක්කුද. සරිරන්ති
වා?ති.

ආයුෂ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා නම්, ඔය විදිහට
දකිනවා නම් ජීවයන් එය ම දි, ගරීරයන් එය ම දි කියල හරි, ජීවය වෙනත්
ලිකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා ද?

යෝ යෝ ආවුසේ හික්බු ඒව්. ජාතාති ඒව්. පස්සති, කල්ල. තස්සේන්.
වවනාය ත. ජීව. ත. සරිරන්ති වා අක්කුද. ජීව. අක්කුද. සරිරන්ති වාති.

(ඒ පිරිවැජියන්:) ආයුෂ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා
නම්, ඔය විදිහට දකිනවා නම් ජීවයන් එය ම දි, ගරීරයන් එය ම දි කියල
හරි, ජීවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක
ගැලපෙනවා.

අහ. බෝ පනේන. ආවුසේ ඒව්. ජාතාමි ඒව්. පස්සාමි. අථ ව පනාහ.
ත වදාමි ත. ජීව. ත. සරිරන්ති වා අක්කුද. ජීව. අක්කුද. සරිරන්ති වාති.

ආයුෂ්මතුනි, ඔය කරුණ ගැන ම. ඔය විදිහට දන්නවා. ඔය විදිහට
දකිනවා. නමුත් මා නම් ජීවයන් එය ම දි, ගරීරයන් එය ම දි කියල හරි,
ජීවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි පවසන්නේ තැ.

32. පූනවපර. ආවුසේ හික්බු ඒව්. සිමාහිනේ විත්තේ
සත්තාන. මුතුපපාතකකාණාය විත්ත. අහිතිහරති යෝ දිඛ්බෙන

වක්‍රුනා සත්ත්‍රේ පස්සනි වවමානේ උප්පත්තමානේ
සුගතේ දුග්ගතේ. යථාකම්මූපගේ සත්ත්‍රේ පජානති.

32. ආයුෂ්මතුති, තව දුරටත් කියනවා නම්, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත
සමාධීමත් වූ විට සත්වයන් ගේ ව්‍යුතියත් උපතත් දකිනා තුවන
පිණිස සිත පිහිටුවනවා එතකොට ඒ හික්ෂුව දිවැසින්
වුත වන්නා වූත්, උපදින්නා වූත් සත්වයන් දකිනවා
..... ඒ ඒ කරමයන්ට අනුව හිත ප්‍ර්‍රේත වූත්, යහපත් අයහපත්
වූත්, සුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා.

පුනවපර. ආවුසෝ, ඒව. සමාහිතේ විත්තේ සෙයාලාපි
ආවුසෝ පබිතසය...බේපේ උදකරහදෝ අ-ශේර් විප්පසන්තේ අනාවිලෝ.
තත්ථ වක්‍රුමා පුරිසෝ තීරේ දිනෝ පස්සෙයා සිප්පිසම්බුකම්'පි සක්බර-
කයලම්'පි ම-ඡගුම්බම්'පි වරන්තම්'පි තිවියන්තම්'පි. තස්ස ඒවමස්ස: අයා
බේ උදකරහදෝ අ-ශේර් විප්පසන්තේ අනාවිලෝ. තත්මේ සිප්පිසම්බුකා'පි
සක්බරකයලා'පි ම-ඡගුම්බා'පි වරන්ති'පි තිවියන්ති'පිති. ඒවමේව බො
ආවුසෝ, හික්ඩු ඒව. සමාහිතේ විත්තේ ආසවාත. බයක්‍රාණාය
විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සෝ ඉදෂ දුක්බන්ති යථාභ්‍යත. පජානාති
..... අය. ආසවනිරෝධගාමීති පටිපදාති යථාභ්‍යත. පජානාති.

ආයුෂ්මතුති, තව දුරටත් කියනවා නම්, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත
සමාධීමත් වූ විට ආයුෂ්මතුති, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පරවත
මුදුනක ජලාගයක් තියෙනවා. එහි ජලය ඉතා හොඳයි. හරිම ප්‍රසන්නයි.
කැළකිලා තැ. එතැන ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් ඒ ඉවුරේ සිටගෙන ජලාගය දෙස
බලා සිටිනවා. එතකොට ඔහුට සිප්පිබේල්ලනුත්, සක්බේල්ලනුත්,
කැටකැබලිත්, මාඟ රංවු ආදියත් හැසිරෙන අයුරු, සිටින අයුරු දකින්ට
ලැබෙනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේක ඉතා හොඳ ජලය
ඇති හරිම ප්‍රසන්න වූ නො කැළඹුණු දිය ඇති විලක්. මෙහි මේ සිප්පිබේල්ලන්,
සක්බේල්ලන්, කැටකැබලිති, මාඟ රංවුත් හැසිරෙනවා තෙව. ඉන්නවා තෙව”
කියල. ආයුෂ්තුති, අන්න ඒ විදිහම දි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ
විට ආගුවයන් ක්ෂය විම පිළිබඳ දත්තා තුවන පිණිස සිත
පිහිටුවනවා. සිත එයට තත්ත්ව කරනවා. එතකොට ඔහු මෙය දුක තම වූ ආරය
සතයායි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගත්තවා මෙය ආගුව
තිරුද්ධ විම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන
ගත්තවා.

තස්ස ඒවා ජාත්‍යාච්චා ඒවා පස්සනොව කාමාසවා'පි විත්තං විමු-වති හවාසවා'පි විත්තං විමු-වති. අවිත්ජාසවා'පි විත්තං විමු-වති. විමුත්තසම්-විමුත්තමිනි සූභාණ හෝති බේණා ජාත්, වුසින, බුහුමවරිය, කත, කරණීය, තාපර, ඉත්ත්තායාති පජාතාති.

ල් හික්ෂුව ඔය විදිහට දැන ගතිදේ, ඔය විදිහට දැක ගතිදේ කාම ආගුවයන්ගෙන් සිත නිදහස් වෙනවා. හට ආගුවයන්ගෙන් සිත නිදහස් වෙනවා. අවිදාය ආගුවයන්ගෙන් සිත නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වුණ බවට කුණුය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බමිසර වාසය සම්පුර්ණ කළා. කළ යුතු දෙය කළා. නැවත සසරගමනක් නැතැ”යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

33. යෝ තු බෝ ආවුසේ හික්බු ඒවා ජාතාති ඒවා පස්සති, කල්ල තු බෝ තස්සේත්. වවනාය ත. ජීව. ත. සරිරන්ති වා අන්දු. ජීව. අන්දු. සරිරන්ති වා?ති.

අඟුණ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා නම්, ඔය විදිහට දකිනවා නම් ජීවයන් එය ම යි, ගරිරයන් එය ම යි කියල හරි, ජීවය වෙනත් එකක්, ගරිරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා ද?

යෝ සෝ ආවුසේ හික්බු ඒවා ජාතාති ඒවා පස්සති, ත කල්ල තස්සේත්. වවනාය ත. ජීව. ත. සරිරන්ති වා අන්දු. ජීව. අන්දු. සරිරන්ති වාති.

(ල් පිරිවැඩියන්:) අඟුණ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා නම්, ඔය විදිහට දකිනවා නම් ජීවයන් එය ම යි, ගරිරයන් එය ම යි කියල හරි, ජීවය වෙනත් එකක්, ගරිරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙන්නේ තැ.

අන. බෝ පනේත. ආවුසේ ඒවා ජාතාම් ඒවා පස්සාම්. අථ ව පනාහ. ත වදාම් ත. ජීව. ත. සරිරන්ති වා අන්දු. ජීව. අන්දු. සරිරන්ති වාති.

අඟුණ්මතුනි, ඔය කරුණ ගැන ම. ඔය විදිහට දන්නවා. ඔය විදිහට දකිනවා. නමුත් මා නම් ජීවයන් එය ම යි, ගරිරයන් එය ම යි කියල හරි, ජීවය වෙනත් එකක්, ගරිරය තවත් එකක් කියල හරි පවසන්නේ තැ.

34. ඉදමවෝව හගවා. අන්තමනෝ මච්චයේ ලිවිෂට් හගවනෝ හාසින. අහිනන්දීති.

34. හාගාවතුන් වහන්සේ මෙය වදාලා. සතුටට පත් ඔවාද්ධ ලිවිෂට් හාගාවතුන් වහන්සේ ගේ මෙම දේශනය සතුටින් පිළිගත්තා.

මහාලීපුත්තා. නිවැයින. ජට්ත.
හයවෙනි මහාලී පුත්‍රය නිමා විය.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ හාගාවත් අරහත් සමමා සම්බුද්ධ රජාණන් වහන්සේට නමස්කාරවේවා!

7

ජාලිය සුත්ත。
ජාලිය පිරිවැඹියාට වදාල දෙසුම

1. ඒවා මේ සුත්ත ඒකා සමය හගවා කොසම්බිය විහරන් සෞජිතාරාමේ. තේන බෝ පන සමයේන ද්වේ පබිජිතා මණ්ඩිස්සෝ ව පරිබාජකෝ ජාලියෝ ව දාරුපත්තිකන්තේවාසී යෙන හගවා තේනුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා හගවනා සද්ධි සම්මෝදිංසු. සම්මෝදනීය කථ. සරාණීය විතිසාරෙන්වා ඒකමන්ත. අවියංසු. ඒකමන්ත. ඩීතා බෝ තේ ද්වේ පබිජිතා හගවන්ත. ඒතදවෝවූ. “කින්නු බෝ ආවුසෝ ගෝතම, ත. ජීව. ත. සරිර. උදාහු අන්ද. ජීව. අන්ද. සරිර?”න්ති.

1. මා හට අසන්ට ලැබුණේ මේ විදිහට යි. ඒ දිනවල හාගාවතුන් වහන්සේ වාසය කළේ කොසඩි තුවර සෞජිතාරාමයේ. එතකොට මණ්ඩිස්ස කියන පිරිවැඹියාත්, දාරුපත්තික ගේ ගෝලයෙක් වන ජාලියන් යන පැවිද්දන් දෙදෙනා හාගාවතුන් වහන්සේ ලගට පැමිණුනා. පැමිණුලා හාගාවතුන් වහන්සේ සමග සතුවූ වූණා. සතුවූ විය යුතු පිළිසුදර කරාබහ නිමවා එකත්පස්ව සිට ගත්තා. එකත්පස්ව සිටගත් ඒ පැවිද්දන් දෙදෙනා හාගාවතුන් වහන්සේට මෙහෙම කිවිවා. “ආයුෂ්මන් ගොතමයෙනි, ඒ ජීවය ම ද ඒ ගරිරය වන්නේ? එහෙම නැත්තම ජීවය වෙන එකක් ද? ගරිරය වෙන එකක් ද?” කියලු.

2. තේන හාවුසෝ සුණාථ සාඩුක. මනසි කරෝථ හාසිස්සාමිති. “ඡ්‍රමාවුසෝ”ති බෝ තේ ද්වේ පබිජිතා හගවනෝ පච්චස්සෝසු. හගවා ඒතදවෝවා:

2. “එසේනම් ආයුෂ්මතුති, සවන් යොමා අසන්ත. හොඳින් මෙහෙහි කරන්ත. මා කියා දෙන්තම්.” “එසේය ආයුෂ්මතුති” කියා ඒ පැවිද්දන් දෙදෙනා හාගාවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්තා. හාගාවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ පැවසුවා.

3. ඉඩාවුසෝ තථාගතෝ ලෝකේ උප්පත්ති අරහ. සමමාසම්බුද්ධෝ (යථා සාමන්දුලලේ ඒවා විත්ථාරේතබෑල) ඒවා බෝ ආවුසෝ හිත්තු සිලසම්පන්නෝ හෝති.

3. ආයුෂ්මතුති, මෙහිලා තරාගත වූ අරහත් සම්මා සම්බුද්ධ රජාණන් වහන්සේ ලොව පහළ වන සේක (සාමඟ්ද්‍යාල සූත්‍රයේ විස්තර වන ආකාරයට ම විස්තර කළ යුතු ය) ආයුෂ්මතුති, හික්ෂුව සිල සම්පන්න වන්නේ ඔය ආකාරයට යි.

4. කථුව ආවුසේ හික්බු ඉන්දියේසු ගුත්තද්වාරෝ හෝති? ඉඩාවුසේ හික්බු වක්බුනා රුප්. දිස්වා න නිමිත්තග්ගාහී හෝති ඒව්. බෝ ආවුසේ, හික්බු ඉන්දියේසු ගුත්තද්වාරෝ හෝති.

4. ආයුෂ්මතුති, හික්ෂුව අකුසලයන් වැළකු ද්වාර ඇති ඉදුරන් ඇතිව ඉන්නේ කොහොම ද? ආයුෂ්මතුති, මෙහිලා හික්ෂුව ඇසින් රුප දැක නිමිති ගන්නේ නෑ ආයුෂ්මතුති, හික්ෂුව අකුසලයන් වැළැක් වූ දොරටු ඇති ඉන්දියයන් තුළ ඉන්නේ ඔය විදිහට යි.

5. කථුව ආවුසේ, හික්බු සතිසම්පර්ක්දෙන සමන්තාගනෝ හෝති? ඉඩාවුසේ, හික්බු අහික්කන්නේ පටික්කන්නේ සම්පර්කානකාරී හෝති ඒව්. බෝ ආවුසේ, හික්බු සතිසම්පර්ක්දෙන සමන්තාගනෝ හෝති.

5. ආයුෂ්මතුති, හික්ෂුව සිහිතුවණින් යුතුව සිලේන්නේ කොහොම ද? ආයුෂ්මතුති, මෙහිලා හික්ෂුව ඉදිරියට යදීදීත්, ආපසු එදීදීත්, එය කරන්නේ සිහි තුවණින් මය ආයුෂ්මතුති, හික්ෂුව සිහිතුවණින් යුතු වන්නේ ඔය ආකාරයට යි.

6. කථුව ආවුසේ, හික්බු සන්තුවයෝ හෝති? ඉඩාවුසේ හික්බු සන්තුවයෝ හෝති කායපරිභාරිකෙන ව්‍යවරෙන ඒව්. බෝ ආවුසේ, හික්බු සන්තුවයෝ හෝති.

6. ආයුෂ්මතුති, හික්ෂුව ලද දෙයින් සතුවු වන්නේ කොහොම ද? ආයුෂ්මතුති, මෙහිලා හික්ෂුව කය පරිහරණයට සැහැන සිවුරෙන් ආයුෂ්මතුති, හික්ෂුව ලද දෙයින් සතුවු වන්නේ ඔය විදිහට යි.

7. සෝ ඉම්තා ව අරියෙන සිලක්බන්ධෙන සමන්තාගනෝ පරීමුබ. සති. උපටියපෙනවා සෝ අහිත්කඩ. ලෝකේ පහාය විවිකිව්‍යාය වින්තා. පරිසෝධෙනි.

7. ඔහු මේ ආරය වූ සීලස්කන්ධයෙන් යුත්ත වෙලා
හාවනා අරමුණෙහි සිහිවුවා ගෙන වාචිවෙනවා ඔහු ජීවිතය
නම් වූ ලෝකය ගැන ඇති විසම ලෝහය දුරු කොට සැකය
කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා.

සෙයාලාජි ආවුසේ, පුරිසේ ඉණ් ආදාය කම්මන්තේ පයෝජෙයා
..... සෙයාලාජි ආවුසේ, පුරිසේ ආබාධිකෝ අස්ස
සෙයාලාජි ආවුසේ, පුරිසේ බන්ධනාගාරේ බද්ධෝ අස්ස
සෙයාලාජි ආවුසේ, පුරිසේ දාසේ අස්ස අනත්තාධිනෝ
සෙයාලාජි ආවුසේ, පුරිසේ සධනෝ සහෝගෝ කන්තාරද්ධානමග්ග。
පටිප්ථජෙයා ඉමේ පක්ව නීවරණේ අප්පහිණේ අත්තනි
සම්බුද්ධසෙයා සේ අපරෙන සමයෙන ත. කන්තාර.
තිත්තරෙයා එවමේව බෝ ආවුසේ, හික්මු ඉමේ පක්ව නීවරණේ
පහිණේ අත්තනි සම්බුද්ධස්ථිති

ආයුෂ්මතුනි, එය මෙවැනි දෙයක්. පුරුෂයෙක් ණයක් අරගෙන
කර්මාන්තයක යොදවනවා ආයුෂ්මතුනි, ඒක මේ වගේ
දෙයක්. පුරුෂයෙක් රෝගී වෙලා ආයුෂ්මතුනි, ඒක මේ වගේ
දෙයක්. පුරුෂයෙක් හිරගෙදරක බන්ධනයකට හසුවෙනවා
ආයුෂ්මතුනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් තමාට සිතු පරිදි ගත කරන්නට
බැරි, අනුන්ට යටත් වෙලා වාසය කරන, තමා කුමැති පරිදි යා ගත නො
හැකි, දාසයෙක් වෙලා හිටියා ආයුෂ්මතුනි, ඒක මේ වගේ
දෙයක්. පුරුෂයෙක් දනය ඇතිව, හෝග සම්පත් ඇතිව, ආහාරපාන දුලහ
වූ, බිය උවදුරු සහිත කාන්තාර ගමනකට පිවිසෙනවා මේ
ප.ව නීවරණයන් ප්‍රහාණය නො වී තමා තුළ පවතින හැටි දකිනවා
..... ඔහු පසුකලෙක තිරුදක කතර ගෙවා ආරක්ෂා සහිත ක්ෂේම
හුමියකට පැමිණුනා ආයුෂ්මතුනි අන්ත ඒ විදිහමයි හික්මුව
තමා තුළ මේ ප.ව නීවරණයන් දුරුවී ඇති ආකාරයන් දකින්නේ

තස්සිමේ පක්ව නීවරණේ පහිණේ අත්තනි සම්බුද්ධස්ථානෝ
විත්ත. සමාධියති

මහුට මේ පක්ව නීවරණයන් තමා තුළ නැති බව දකිදී
සිත සමාධිමත් වෙනවා.

සෝ විවි-ව කාමෙහි පයම් කඩානා උපසම්පත්ත විහරති නාස්ස කිස්වේ සබලාවනෝ කායස්ස විවේකපේන පිතිසුබෙන අප්පුට හෝති.

මහු කාමයන්ගෙන් වෙන්ව පළමු වෙති ද්‍රානය උපද්‍රවාගෙන වාසය කරනවා මහු ගේ සියල් කයෙහි විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්පර්ශ තො කළ කිසිතැනක් නෑ.

යෝ තු බෝ ආච්චේසෝ හික්ඩු එච්. ජානාති එච්. පස්සති, කල්ල. තු බෝ තස්සේත්. වවනාය ත. ජීව. ත. සරිරන්ති වා අක්කුද. ජීව. අක්කුද. සරිරන්ති වා?ති.

ආයුෂ්මතුනි, යම් හික්ඩුවක් ඔය විදිහට දන්නවා නම්, ඔය විදිහට දැකිනවා නම් ජීවයත් එය ම දි, ගරීරයත් එය ම දි කියල හරි, ජීවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා ද?

යෝ සෝ ආච්චේසෝ හික්ඩු එච්. ජානාති එච්. පස්සති, කල්ල. තස්සේත්. වවනාය ත. ජීව. ත. සරිරන්ති වා අක්කුද. ජීව. අක්කුද. සරිරන්ති වා?ති.

(එ පිරිවැඳියන්:) ආයුෂ්මතුනි, යම් හික්ඩුවක් ඔය විදිහට දන්නවා නම්, ඔය විදිහට දැකිනවා නම් ජීවයත් එය ම දි, ගරීරයත් එය ම දි කියල හරි, ජීවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා.

අහ. බෝ පනොත. ආච්චේසෝ එච්. ජානාමි එච්. පස්සාමි. අථ ව පනාහ. ත වදාමි ත. ජීව. ත. සරිරන්ති වා අක්කුද. ජීව. අක්කුද. සරිරන්ති වාති.

ආයුෂ්මතුනි, ඔය කරුණ ගැන ම. ඔය විදිහට දන්නවා. ඔය විදිහට දැකිනවා. තමුත් මා නම් ජීවයත් එය ම දි, ගරීරයත් එය ම දි කියල හරි, ජීවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි පවසන්නේ නෑ.

8. පුන ව පර. ආච්චේසෝ හික්ඩු විතක්කවිවාරාන. වූපසමා දුනිය. කඩානා උපසම්පත්ත විහරති නාස්ස කිස්වේ සබලාවනෝ කායස්ස සමාධීපේන පිතිසුබෙන අප්පුට හෝති.

8. ආයුෂ්මතුනි, තව දුරටත් කියනවා නම් හික්ෂුව විතක්ක විවාරයන් ගේ සංඝිදීමෙන් දෙවෙනි ද්‍යානය උපද්‍යාගෙන වාසය කරනවා මහු ගේ සියල් කයෙහි සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතැනක් තැ.

යෝ තු බෝ ආවුසේ හික්බූ ඒව්. ජාතාති ඒව්. පස්සති, කල්ල. තු බෝ තස්සේත්. වචනාය ත. ඒව්. ත. සරිරන්ති වා අන්දු. ඒව්. අන්දු. සරිරන්ති වා?ති.

ආයුෂ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා නම්, ඔය විදිහට දකිනවා නම් ඒවයන් එය ම යි, ගරිරයන් එය ම යි කියල හරි, ඒවය වෙනත් එකක්, ගරිරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා ද?

යෝ පෝ ආවුසේ හික්බූ ඒව්. ජාතාති ඒව්. පස්සති, කල්ල. තස්සේත්. වචනාය ත. ඒව්. ත. සරිරන්ති වා අන්දු. ඒව්. අන්දු. සරිරන්ති වාති.

(එ පිරිවැඩියන්:) ආයුෂ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා නම්, ඔය විදිහට දකිනවා නම් ඒවයන් එය ම යි, ගරිරයන් එය ම යි කියල හරි, ඒවය වෙනත් එකක්, ගරිරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා.

අහ. බෝ පනේත. ආවුසේ ඒව්. ජාතාමි ඒව්. පස්සාමි. අථ ව පනාහ. න වදාමි ත. ඒව්. ත. සරිරන්ති වා අන්දු. ඒව්. අන්දු. සරිරන්ති වාති.

ආයුෂ්මතුනි, ඔය කරුණ ගැන ම. ඔය විදිහට දන්නවා. ඔය විදිහට දකිනවා. නමුත් මා නම් ඒවයන් එය ම යි, ගරිරයන් එය ම යි කියල හරි, ඒවය වෙනත් එකක්, ගරිරය තවත් එකක් කියල හරි පවසන්නේ තැ.

පුන ව පර. ආවුසේ හික්බූ පිතියා ව විරාගා තතිය. කඩාන. උපසම්පත්ත විහරති නාස්ස කිණ්වී ස්වඛාවතෝ කායස්ස තිප්පීතිකෙන සුබෙන අප්පුට. හෝති.

ආයුෂ්මතුනි, තව දුරටත් කියනවා නම් හික්ෂුව ප්‍රීතියට ද නො ඇළීමෙන් තුන්වන ද්‍යානයන් උපද්‍යා ගෙන වාසය කරනවා මහු ගේ සියල් කයෙහි ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතැනක් තැ.

යෝ තු බෝ ආවුසේ හික්ඩු ඒවා ජාතාති ඒවා පස්සති, කල්ල තු බෝ තස්සේතා වචනාය තා ඒවා තා සරිරන්ති වා අක්කුදා ඒවා අක්කුදා සරිරන්ති වා?ති.

ଆයුෂ්මතුනි, යම් හික්ශුවක් ඔය විදිහට දන්තවා නම්, ඔය විදිහට දකිනවා නම් ඒවයත් එය ම යි, ගරීරයත් එය ම යි කියල හරි, ඒවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා ද?

යෝ සෝ ආවුසේ හික්ඩු ඒවා ජාතාති ඒවා පස්සති, කල්ල තස්සේතා වචනාය තා ඒවා තා සරිරන්ති වා අක්කුදා ඒවා අක්කුදා සරිරන්ති වාති.

(එ පිරිවැඹියන්:) ආයුෂ්මතුනි, යම් හික්ශුවක් ඔය විදිහට දන්තවා නම්, ඔය විදිහට දකිනවා නම් ඒවයත් එය ම යි, ගරීරයත් එය ම යි කියල හරි, ඒවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා.

අහා බෝ පනේතා ආවුසේ ඒවා ජාතාම් ඒවා පස්සාම්. අථ ව පනාහා ත වදාම් තා ඒවා තා සරිරන්ති වා අක්කුදා ඒවා අක්කුදා සරිරන්ති වාති.

ଆයුෂ්මතුනි, ඔය කරුණ ගැන මා ඔය විදිහට දන්තවා. ඔය විදිහට දකිනවා. නමුත් මා නම් ඒවයත් එය ම යි, ගරීරයත් එය ම යි කියල හරි, ඒවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි පවසන්නේ තැ.

9. පුන ව පරං ආවුසේ හික්ඩු සුබස්ස ව පහානා දුක්බස්ස ව පහානා වතුන්පා කඩානා උපසම්පත්ත විහරති නාස්ස කිකුද්වී සබලාවතෝ කායස්ස පරිපුද්ධෙන තෙසා පරියෝදාතේතා අප්පුව හෝති.

9. ආයුෂ්මතුනි, තැවතත් කියනවා නම් හික්ශුව සැපය ද පුහාණය කිරීමෙන්, දුක ද පුහාණය කිරීමෙන් සතරවෙති ද්‍යානය උපදිවා ගෙන වාසය කරනවා මහු ගේ සියල් කයෙහි පාරිඥුද්ධ වූ පුහාඟ්වර සිතිත් ස්පර්ශ තො කළ කිහිතුනක් තැ.

යෝ තු බෝ ආවුසේ හික්ඩු ඒවා ජාතාති ඒවා පස්සති, කල්ල තු බෝ තස්සේතා වචනාය තා ඒවා තා සරිරන්ති වා අක්කුදා ඒවා අක්කුදා සරිරන්ති වා?ති.

ଆයුෂ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා නම්, ඔය විදිහට දකිනවා නම් ජීවයන් එය ම යි, ගැරිරයන් එය ම යි කියල හරි, ජීවය වෙනත් එකක්, ගැරිරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා ද?

යෝ සේය් ආවුසේය් හික්බු ඒව්. ජාතාති ඒව්. පස්සනි, කල්ල තස්සේත්. වචනාය තං ජීවං තං සරිරන්ති වා අන්දුන්දං ජීවං අන්දුන්දං සරිරන්ති වාති.

(එ පිරිවැළියන්:) ආයුෂ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා නම්, ඔය විදිහට දකිනවා නම් ජීවයන් එය ම යි, ගැරිරයන් එය ම යි කියල හරි, ජීවය වෙනත් එකක්, ගැරිරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා.

අහං බෝ පනේතං ආවුසේය් ඒව්. ජාතාමි ඒව්. පස්සාමි. අථ ව පනාහං ත වදාමි තං ජීවං තං සරිරන්ති වා අන්දුන්දං ජීවං අන්දුන්දං සරිරන්ති වාති.

ଆයුෂ්මතුනි, ඔය කරුණ ගැන මං ඔය විදිහට දන්නවා. ඔය විදිහට දකිනවා. නමුත් මා නම් ජීවයන් එය ම යි, ගැරිරයන් එය ම යි කියල හරි, ජීවය වෙනත් එකක්, ගැරිරය තවත් එකක් කියල හරි පවසන්නේ නැ.

10. පුන ව පරං ආවුසේය් හික්බු ඒව්. සමාහිනේ විත්නේ
 ක්‍රාණදස්සානය විත්තං අහිනීහරති අහිනීන්නාමෙති. සේ ඒව්. පජාතාති: “අයං බෝ මේ කායෝ රුපී වානුම්මහාභුතිකෝ
 සේදනවිද්ධයාසනයමෙය්. ඉදං ව පන මේ වින්දුනාණං එත්ථ සිත. එත්ථ ප පටිබඳව”න්ති. සෙයාලාපි ආවුසේය් මණ් වේලිරියෝ තත්ත්වස්ස පුත්තං අයං බෝ මණ් වේලිරියෝ තත්ත්වස්ස ආවුත. නීලං වා පජාතාති: “අයං බෝ මේ කායෝ රුපී ඉදං ව පන මේ වින්දුනාණං එත්ථ සිත. එත්ථ ප පටිබඳව”න්ති (යථා පුබිබේ ඒව්. විත්ථාරේ තබිලං.)

10. ආයුෂ්මතුනි, තව දුරටත් කියනවා නම් හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට ක්‍රාණදරුගනය (නුවණින් අවබෝධ වීම) පිණිස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම තත් කරයි. එතකොට ඔහු මේ විදිහට දැන ගන්නවා. “සතර මහා හුතයන්ගෙන් හට ගත් රුපවත් වූ මාගේ මේ කය

වනාහී බැඳී වැනසි යන ස්වභාවයට අයත් වූ, (මහාභාත නම් වූ රුපයෙන් ගැඹුනු) දෙයක්. මාගේ මේ වික්ද්‍යාණය ද පවතින්නේ මේ සිරුරෙහි ම යි. බැඳී තිබෙන්නේත් මෙහි ම යි. ආයුෂ්මත්තානි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. වෙටරෝඩ් මාණිකායක් තියෙනවා මේ මැණික තුළ තීල් තුළක් වෙවා පඩුපැහැ තුළක් වෙවා, අමුණළා තියෙනවා” කියලා. ආයුෂ්මත්තානි, අන්ත ඒ විදිහම යි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට කුණදරුගෙනය (නුවණින් අවබෝධ වීම) පිණිස සිත යොමු කරයි එතකොට මහු භූතයන්ගෙන් හට ගත් මාගේ මේ කය වනාහී සතර මහා භූතයන්ගෙන් හට ගත් මාගේ මේ වික්ද්‍යාණය ද පවතින්නේ මේ සිරුරෙහි ම යි. බැඳී තිබෙන්නේත් මෙහි ම යි” කියල. (පෙර පරිදිම විස්තර කළ යුතුයි)

11. පුනවපර. ආච්චේයෝ ඒව. සමාහින් විත්තේ මතෝමය. කාය. අහිනිමිමින්නාය විත්ත. අහිනිහරති

11. ආයුෂ්මත්තානි, තව දුරටත් කියනවා නම් ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට මතෝමය කයක් විශේෂයෙන් මැවිම පිණිස සිත යොමු කරයි

12. පුන ව පර. ආච්චේයෝ හික්බු ඒව. සමාහින් විත්තේ ඉදේධිවිධාය විත්ත. අහිනිහරති යාව බුහ්මලෝකා'ප කායේන වස. වත්තේති

12. ආයුෂ්මත්තානි, තව දුරටත් කියනවා නම්, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට ඉරුදි ප්‍රාතිහාරය පිණිස සිත මෙහෙයව යි බම්ලොට දක්වා ම කයෙන් වශී කරගෙන ඉන්නවා.

13. පුන ව පර. ආච්චේයෝ හික්බු ඒව. සමාහින් විත්තේ දිඛිලාය සේෂතධානුයා ට-තොපරියන්දාණාණාය ප්‍රබැඩිනිවාසානුස්සතිජ්‍යාණාය

13. ආයුෂ්මත්තානි, තව දුරටත් කියනවා නම්, ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට දිව්‍ය වූ ග්‍රවණය පිණිස සිත යොමු කරනවා

..... අනුන් ගේ සිත් පිරිසිද දන්නා තුවණ කලින්
ඩීවිතය ගත කළ ආකාරය දන්නා තුවණ

(යථා මහාලිපුත්‍රෙන් එව්. විත්තාරේත්තබඩා.)
(මහාලි සූත්‍රයේ පරිදි විස්තර කළ යුතු සි)

14. පුනවපර. ආවුසේ හික්බු එව්. සමාහිතේ විත්තේ
සත්තානා. වුතුපපාතනයාඡාය විත්ත. අහිනීහරති යථාකම්මුපගේ
සත්තේ පජනති.

14. ආයුෂ්මතුනි, තව දුරටත් කියනවා නම්, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත
සමාධීමත් වූ විට සත්වයන් ගේ වුතියත් උපතත් දකිනා තුවණ
ප්‍රශ්නය සිත පිහිටුවනවා ඒ ඒ කරුමයන්ට අනුව හීන ප්‍රශ්නත
වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, සුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා.

යෝ බෝ ආවුසේ හික්බු එව්. ජානාති එව්. පස්සති, කල්ලං තු බෝ
තස්සේත්. වවනාය ත. ඩීව්. ත. සරිරන්ති වා අක්කුද. ඩීව්. අක්කුද. සරිරන්ති
වා?ති.

ආයුෂ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා නම්, ඔය විදිහට
දකිනවා නම් ඩීවයන් එය ම දි, ගරීරයන් එය ම දි කියල හරි, ඩීවය වෙනත්
ලිකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා ද?

“යෝ සෝ ආවුසේ හික්බු එව්. ජානාති එව්. පස්සති, කල්ලං තස්සේත්.
වවනාය ත. ඩීව්. ත. සරිරන්ති වා අක්කුද. ඩීව්. අක්කුද. සරිරන්ති වා”ති.

(එ පිරිවැඳියන්:) ආයුෂ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා
නම්, ඔය විදිහට දකිනවා නම් ඩීවයන් එය ම දි, ගරීරයන් එය ම දි කියල
හරි, ඩීවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක
ගැලපෙනවා.

අහ. බෝ පනේත. ආවුසේ එව්. ජානාමි එව්. පස්සාමි. අථ ව පනාහ.
ත වදාමි ත. ඩීව්. ත. සරිරන්ති වා අක්කුද. ඩීව්. අක්කුද. සරිරන්ති වාති.

ଆයුෂ්මතුනි, ඔය කරුණ ගැන මං ඔය විදිහට දන්නවා. ඔය විදිහට දකිනවා. නමුත් මා නම් තීවයත් එය ම යි, ගරීරයත් එය ම යි කියල හරි, තීවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි පවසන්නේ තැ.

15. පුනවපර. ආවුසෝ, හික්ඩු ඒව්. සමාහිනේ විත්තේ
ආසවාන. බයකාණාය විත්ත. අහිනීහරති අහිනින්නාමෙති. සෝ ඉද්. දුක්බන්ති යථාග්‍රහ. පජානාති බිණා ජාති, වුසින. බහ්මවරිය. කත. කරණීය, නාපර. ඉත්ථන්නායාති පජානාති.

15. මහු (ඒ හික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට ආගුවයන් ක්ෂය විම පිළිබඳ දන්නා තුවනු පිණිස සිත පිහිටුවනවා. සිත එයට නතු කරනවා. එතකොට මහු මෙය දුක නම් වූ ආරය සතයා යි කියල යථාරථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බමසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුතු දෙය කළා. තැවත සහරගමනක් තැතැ”යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

යෝ තු බෝ ආවුසෝ හික්ඩු ඒව්. ජානාති ඒව්. පස්සති, කල්ල. තු බෝ තස්සේත්. වවනාය ත. ඒව්. ත. සරීරන්ති වා අන්දු. ඒව්. අන්දු. සරීරන්ති වා?ති.

ଆයුෂ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා නම්, ඔය විදිහට දකිනවා නම් තීවයත් එය ම යි, ගරීරයත් එය ම යි කියල හරි, තීවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙනවා ද?

“යෝ සෝ ආවුසෝ හික්ඩු ඒව්. ජානාති ඒව්. පස්සති, ත කල්ල. තස්සේත්. වවනාය ත. ඒව්. ත. සරීරන්ති වා අන්දු. ඒව්. අන්දු. සරීරන්ති වා”ති.

(ඒ පිරිවැෂියන්:) ආයුෂ්මතුනි, යම් හික්ෂුවක් ඔය විදිහට දන්නවා නම්, ඔය විදිහට දකිනවා නම් තීවයත් එය ම යි, ගරීරයත් එය ම යි කියල හරි, තීවය වෙනත් එකක්, ගරීරය තවත් එකක් කියල හරි කරුණු කියන එක ගැලපෙන්නේ තැ.

අහ. බෝ පනේත. ආවුසෝ ඒව්. ජානාම් ඒව්. පස්සාම්. අථ ව පනාහ. ත වදාම් ත. ඒව්. ත. සරීරන්ති වා අන්දු. ඒව්. අන්දු. සරීරන්ති වාති.

ආයුෂ්මනුති, ඔය කරුණ ගැන මං ඔය විදිහට දන්නවා. ඔය විදිහට දකිනවා. නමුත් මා නම් තීවයත් එය ම යි, ගෝරයත් එය ම යි කියල හරි, තීවය වෙනත් එකක්, ගෝරය තවත් එකක් කියල හරි පවසන්නේ නැ.

16. ඉදමවෝච හගවා. අත්තමනා නේ ද්වේ පබිජීතා හගවතේ හාසින. අහිනත්දුන්ති.

16. හාගාවතුන් වහන්සේ මෙය වදාලා. සතුටට පත් ඒ පැවිද්දන් දෙදෙනා හාගාවතුන් වහන්සේ ගේ මෙම දේශනාය සතුටේන් පිළිගත්තා.

ජාලියසුත්තා. නිවියින. සත්තමං.
හත් වෙනි ජාලිය සුතුය නිමා විය.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ හාගුවත් අරහත් සමමා සම්බුද්ධ රජාණන් වහන්සේට නමස්කාරවේවා!

8.

සීහනාද සුත්ත。

අවේලකස්සපට වදාල සීහනාදයක් බලු දෙසුම

1. ඒවා මේ සුත්ත: ඒකා සමය හගවා උප්ස්ක්ෂය. විහරති කණීණකත්පලේ මිගුදායේ. අථ බෝ අවේලෝ කස්සපෝ යේත හගවා තේතුපසංකමි. උපසංකමිත්වා හගවතා සද්ධි. සමමෝදි. සමමෝදනීය. කථ. සාරාණීය. විතිසාරෙන්වා ඒකමන්ත. අවියාසි.

1. මා හට අසන්ට ලැබුණේ මේ විදිහට සි. ඒ දිනවල හාගුවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ උප්ස්ක්ෂ්‍ය තුවර කණීණකත්පල නම් මුව වනයෙහිය. එදා අවේලකස්සප (නම් වූ නිරුවත් තවුසා) හාගුවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණ්ලා හාගුවතුන් වහන්සේ සමග සතුවු වුණා. සතුවුවිය යුතු පිළිසැර කරාබහ අවසන් කොට ඒකත්පස්ව සිටිගත්තා.

2. ඒකමන්ත. යිනෝ බෝ අවේලෝ කස්සපෝ හගවත්ත. ඒකදෝවෝව: “සුතම්මේත. හෝ ගෝතම, සමණෝ ගෝතමෝ සබඩ. තප. ගරහති. සබඩ. තපස්සි. ව්‍යාජීවි. ඒක.සේන උපක්කෝසති උපවදනීති. යේ තේ හෝ ගෝතම ඒවමාහ.සු සමණෝ ගෝතමෝ සබඩ. තප. ගරහති, සබඩ. තපස්සි. ව්‍යාජීවි. ඒක.සේන උපක්කෝසති උපවදනීති. කවිචි තේ හෝනෝ ගෝතමස්ස වුත්තවාදිනෝ? න ව හවන්ත. ගෝතම. අහුනේන අඛ්‍යාවික්බන්ති? ධම්මස්ස වානුධම්ම. බ්‍යාකරෝන්ති? න ව කොච්ච සහධම්මකෝ වාදානුවාදෝ ගාරය්හ. යාන. ආගවිෂති? අන්තර්ජාල සාමාන්‍යකාමා හි මය. හවන්ත. ගෝතම”න්ති.

2. ඒකත්පස්ව සිටි අවේලකස්සප හාගුවතුන් වහන්සේට මෙහෙම කිවිවා. “හවත් ගොතමයෙනි, මට මේ කාරණය අසන්ට ලැබුණා. ඒකියන්නේ ග්‍රුමණ ගොතමයන් සැම තපසකට ම ගරහනවා කියල. ඒ වගේ ම රුක්ෂ ජීවිකා ඇති සැම තවුසේකුටමන් එක් අංගයකින් විතරක් බලල ආක්‍රෝෂ, උපවාද කරනවා කියල. ඒ යමෙක් හවත් ගොතමයන්ට මෙහෙම කිවිවා නම්, ඒ කියන්නේ “ග්‍රුමණ ගොතමයන් සැම තපසකට ම ගරහනවා කියල. ඒ වගේ ම රුක්ෂ ජීවිකා ඇති සැම තවුසේකුටමන් එක් අංගයකින් විතරක් බලල ආක්‍රෝෂ, උපවාද කරනවා” කියල. ඇත්තෙන් ම ඔවුන් කියන්නේ හවත්

ගෞතමයන් වහන්සේ පැවැසු දෙයක් ම ද? හවත් ගෞතමයන් වහන්සේට අභ්‍යන්තරයෙන් වෝදනා කිරීමක් තැදෑද? ධර්මානුකුල දෙයක් ම පැවැසීමක් ද? කිසිවෙක් කරුණු පහිතව වාද නන්වා ගැරහිය යුතු බවට පත් වීමක් තැදෑද? අනික අපට තම් හවත් ගෞතමයන් වහන්සේට අභ්‍යන්තරයෙන් වෝදනා කරන්ව කැමැත්තක් තැ.

3. යේ තේ කස්සප එච්මාහෘසු: සමණෝ ගෝතමෝ සබ්බං තප් ගරහති. සබ්බං තපස්සි. ව්‍යාජීවි. එක්සේන උපක්කෝසති උපවද්‍යතිති. න මේ තේ වුන්තවාදිනෝ. අඩාවීක්බන්ති ව පත ම. තේ අසතා අභ්‍යන්ත.

3. පින්වත් කස්සප, යම් කෙනෙක් මේ විදිහට කිවිවා තම්, ඒ කියන්නේ “ග්‍රුමණ ගෞතමයන් සැම තපසකට ම ගරහනවා කියල. ඒ වගේ ම රුක්ෂ තීවිකා ඇති සැම තවුසේකුටමත් එක් අංගයකින් විතරක් බලල ආක්‍රේෂ, උපවාද කරනවා” කියල. මුළුන් කියන්නේ මා පැවැසු දෙයක් තොවේ. මුළුන් මට තැති දෙයකින් අභ්‍යන්තරයෙන් වෝදනා කරනවා.

ඉදාහ. කස්සප එක්විව. තපස්සි. ව්‍යාජීවි. පස්සාම් දිඛ්බෙන වක්බූනා විසුද්ධේන අතික්කන්තමානුසකේන කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපාය. දුග්ගති. විනිපාත. තිරය. උපපත්තනා. ඉඩ පනාහ. කස්සප එක්විව. තපස්සි. ව්‍යාජීවි. පස්සාම් දිඛ්බෙන වක්බූනා විසුද්ධේන අතික්කන්තමානුසකේන කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගති. සග්ග. ලෝක. උපපත්තනා.

පින්වත් කස්සප, මෙහි මම මිනිස් දරුණන පථය ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු දිවැසින් රුක්ෂ තීවිත ඇති ඇතැම් තවුසේකු කය බිඳී මරණීන් මතු අපාය දුගති විනිපාත තම් වූ තිරයෙහි ඉපද සිටින බව දකිනවා. ඒ වගේ ම පින්වත් කස්සප, මෙහි මම මිනිස් දරුණන පථය ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු දිවැසින් රුක්ෂ තීවිත ඇති ඇතැම් තවුසේකු කය බිඳී මරණීන් මතු සුගති සංඛ්‍යාත ස්වර්ග ලෝකයෙහි ඉපද සිටින බව දකිනවා.

ඉදාහ. කස්සප එක්විව. තපස්සි. අප්පදුක්බවිහාරි. පස්සාම් දිඛ්බෙන වක්බූනා විසුද්ධේන අතික්කන්තමානුසකේන කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපාය. දුග්ගති. විනිපාත. තිරය. උපපත්තනා. ඉඩ පනාහ. කස්සප එක්විව. තපස්සි. අප්පදුක්බවිහාරි. පස්සාම් දිඛ්බෙන වක්බූනා විසුද්ධේන අතික්කන්තමානුසකේන කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගති. සග්ග. ලෝක. උපපත්තනා.

පින්වත් කස්සප, මෙහි මම මිනිස් දරුණා පරිය ඉක්මවා හිය පිරිසිදු දිවැසින් අල්ප දුක් ඇති විහරණයෙන් ගත කළ ජීවිත ඇතුම් තවුසේකු කය බිඳී මරණින් මතු අපාය දුගති විනිපාත නම් වූ නිරයෙහි ඉපද සිටින බව දකිනවා. ඒවෙශේ ම පින්වත් කස්සප, මෙහි මම මිනිස් දරුණා පරිය ඉක්මවා හිය පිරිසිදු දිවැසින් අල්ප දුක් ඇති විහරණයෙන් ගත කළ ජීවිත ඇති ඇතුම් තවුසේකු කය බිඳී මරණින් මතු සුගති සංඛ්‍යාත ස්වර්ග ලෝකයෙහි ඉපද සිටින බව දකිනවා.

යෝ'හ. කස්සප ඉමෙසි. තපස්සින්. එව. ආගතිඛ්ව ගතිඛ්ව වුතිඛ්ව උපපත්තිඛ්ව යථාභ්‍යත. පජානාම්. සෝ'හ. කි. සඩ්බ්. තප. ගරහිස්සාම්, සඩ්බ්. වා තපස්සි. ව්‍යාජ්‍යි. ඒක්සේන උපක්කෝසිස්සාම් උපවිදිස්සාම්?

පින්වත් කස්සප, යම් බලු මා ඔය තාපසයන් ගේ මෙලොව පැමිණීමත්, පරලොව උපතත්, වුතු වීමත්, ඉපදීමත් ඒ ආකාරයෙන් ම දැනගන්නවා නම්, එතකොට ඒම. සියලු තපසට මොනවට නම් ගරහනවා ද? කටුක දිවිපෙවෙන් ඇති සියලු තවුසන්ට එක් පැත්තකින් පමණක් බලා මොනවට නම් ආකෝෂ කරන්ට ද? උපවාද කරන්ට ද?

4. සන්ති කස්සප එකේ සමණබාහ්මණා පණ්ඩිතා නිපුණා කතපරප්පවාදා වාළවේදරුපා වෝහින්දන්තා මංඟ්ංක්දේ වරන්ති පන්කුගතේන දිවියිගතාති. තේහි'පි මේ සද්ධි. ඒකවිවේසු යානේසු සමෙති ඒකවිවේසු යානේසු න සමෙති. යන්නේ ඒකවිව. වදෙන්ති සාඩු'ති, මයමිති ත. ඒකවිව. වදේම සාඩු'ති. යන්නේ ඒකවිව. වදෙන්ති න සාඩු'ති, මයමිති ත. ඒකවිව. වදේම න සාඩු'ති. යන්නේ ඒකවිව. වදෙන්ති සාඩු'ති, මය. ත. ඒකවිව. වදේම න සාඩු'ති. යන්නේ ඒකවිව. වදෙන්ති සාඩු'ති, මය. ත. ඒකවිව. වදේම න සාඩු'ති. යන්නේ ඒකවිව. වදෙන්ති සාඩු'ති, මය. ත. ඒකවිව. වදේම සාඩු'ති. ය. මය. ඒකවිව. වදේම න සාඩු'ති. පරේපි ත. ඒකවිව. වදෙන්ති සාඩුති. ය. මය. ඒකවිව. වදේම න සාඩු'ති. පරේපි ත. ඒකවිව. වදෙන්ති න සාඩු'ති. ය. මය. ඒකවිව. වදේම න සාඩු'ති. පරේපි ත. ඒකවිව. වදෙන්ති සාඩු'ති. ය. මය. ඒකවිව. වදේම න සාඩු'ති. පරේපි ත. ඒකවිව. වදෙන්ති න සාඩු'ති.

4. පින්වත් කස්සප, ඇතුම් ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවා. කුණුවන්ත යි. නිපුණ යි. අතිශයින් ම දක්ෂ දුනුවායන් වගේ අනුන් සමග වාදවිවාද කරල තමන් ගේ ප්‍රජා කොජලායෙන් දැම්මිගතිකයන් පරදවලා ඉන්නවා. ඔවුනුත් මා සමග ඇතුම් ආකල්ප පිළිබඳ ව සමාන වෙනවා. ඇතුම් ආකල්ප

පිළිබඳ ව සමාන නෑ. ඔවුන් ඇතුම් දේවල් යහපත් කියා කියනවා ද, අපිත් ඒ ඇතුම් දේවල් යහපත් කියා කියනවා ද, අපිත් ඒ ඇතුම් දේවල් අයහපත් කියා කියනවා ද, අපිත් ඒ ඇතුම් දේවල් අයහපත් කියා කියනවා. ඔවුන් යම් ඇතුම් දේවල් අයහපත් කියනවා ද, අපිත් ඒ ඇතුම් දේවල් ගැන අපි කියන්නේ හොඳ නෑ කියල. ඔවුන් ඇතුම් දේවල් හොඳ නෑ කියනවා. ඉතින් ඔවුන් ඒ හොඳ දි කියන ඇතුම් දේවල් ගැන අපි කියන්නේ හොඳ දි කියල. අපි යම් දෙයක් හොඳ දි කියල කියනවා ද අනෙක් අයත් එය හොඳ දි කියල කියනවා. අපි යම් දෙයක් හොඳ නෑ කියල කියනවා ද අනෙක් අය එය හොඳ නෑ කියල කියනවා. අපි යම් දෙයක් හොඳ දි කියල කියනවා ද අනෙක් අයත් එය හොඳ නෑ කියල කියනවා. අපි යම් දෙයක් හොඳ දි කියල කියනවා.

තුළං උපසංකමිතවා එවා වදාම්: යේසු තෝ ආවුසේ යානේසු ත සමේති, තිටෙයින්තු තාති යාතාති. යේසු යානේසු සමේති, තත්ථ විශ්වැසු සමනුපූර්ණත්තං. සමනුගාහනත්තං. සමනුභාසනත්තං. සත්ථාරා වා සත්ථාරං සංසේත වා සංසං: “යේ ඉමේසි හවතං ධම්මා අකුසලා අකුසලසංඛාතා සාච්ඡා සාච්ඡාසංඛාතා අසේවිතබිබා අසේවිතබිබසංඛාතා න අලම්‍රියා න අලම්‍රියසංඛාතා කණ්ඩා කණ්ඩසංඛාතා, කෝ ඉමේ ධම්මේ අනවසේසි. පහාය වත්තති, සමණෝර් වා ගෝතමෝර් පරේ වා පත හොත්තෝ ගණාවරියා?”ති.

මං ඔවුන් කරා ගිහින් මෙහෙම කියනවා. “අපුරුෂමත්ති, යම් යම් ආකල්ප පිළිබඳ ව අපි සමාන වෙන්නේ නැත්තම්, එවා පසෙක තබත්වා. යම් යම් ආකල්ප පිළිබඳ ව අපි සමාන වෙනවා තම්, ඒ පිළිබඳව තුවණුති උදිවිය ගාස්තාවරයෙක් ගාස්තාවරයෙක් සමග හෝ ග්‍රාවක පිරිසක් ග්‍රාවක පිරිසක් සමග හෝ එක්ව සාකච්ඡා කරත්වා. කරුණු මතු කරත්වා. තම අදහස් ඉදිරිපත් කරත්වා” කියල. ඒ කියන්නේ “මේ හවතුන් ගේ යම් කිසි ධර්මයක් තියෙනවා තම එක්කෝ අකුසල් වේවා, අකුසල පාක්ෂික වේවා. වැරදි සහිත වේවා, වැරදි පක්ෂයට අයත් වේවා, සේවනය තො කළ යුතු දෙයක් වේවා, සේවනය තො කළ යුතු පක්ෂයට අයත් දෙයක් වේවා, ආර්යභාවය ඇති තො කරන දෙයක් වේවා, ආර්යභාවය ඇති තො කරන පක්ෂයට අයත් දෙයක් වේවා. පවිච්ච දෙයක් වේවා, පවිච්ච පාක්ෂික දෙයක් වේවා. කවුද මේ දේවල් ඉතිරි නැතුව ප්‍රහාණය කරල ඉන්නේ? ගුමණ ගොතමයන් ද? එහෙම නැත්තම් අනු වූ හවින් ගණාවාරයවරුන් ද?” කියල.

යාන් බෝ පනේත් කස්සප විෂ්ඨති ය. විශ්ඨු සමනුයුද්ධන්තා සමනුගාහන්තා සමනුහාසන්තා ඒවා. වදෙයුළු: “යේ ඉමේස් හවත් ධම්මා අකුසලා අකුසලස්ංඛාතා සාච්ඡා සාච්ඡාස්ංඛාතා අසේවිතබ්බා අසේවිතබ්බාතා න අලම්‍රියා න අලම්‍රියස්ංඛාතා කණ්ඩා කණ්ඩස්ංඛාතා, සමණෝ ගෝතමෝ ඉමේ ධම්මේ අනවසේස් පහාය වන්තති, ය. වා පන හොන්තෝ පරේ ගණාවරියා”ති. ඉතින කස්සප විශ්ඨු සමනුයුද්ධන්තා සමනුගාහන්තා සමනුහාසන්තා අමණ්ව තත්ථ යේහුයෝතා පස්සේයුළු.

පින්වත් කස්සප, එතකොට මෙවැනි දෙයක් දකින්ව ලැබෙනවා. තුවණුති උදවිය තමන් ගේ මතවාද එක්ව සාකච්ඡා කරදීදී, කරුණු මතු කරදීදී තම අදහස් ඉදිරිපත් කරදීදී මෙහෙමයි කියන්නේ. “මේ හවතුන් ගේ යම් කිසි ධර්මයක් තියෙනවා තම එක්කෝ අකුසල් වේවා, අකුසල පාක්ෂික වේවා. වැරදි සහිත වේවා, වැරදි පක්ෂයට අයත් වේවා, සේවනය නො කළ යුතු දෙයක් වේවා, සේවනය නො කළ යුතු පක්ෂයට අයත් දෙයක් වේවා, ආර්යහාවය ඇති නො කරන පක්ෂයට අයත් දෙයක් වේවා, ආර්යහාවය ඇති නො කරන පක්ෂයට අයත් දෙයක් වේවා. පවිචු දෙයක් වේවා, පවිචු පාක්ෂික දෙයක් වේවා. මේ අකුසල ධර්මයන් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ තමයි මුළුමණ්න් ම ප්‍රහාණය කරලා සිරින්නේ. අත්‍ය වූ හවත් ගණාවාර්යවරු යන්තමින් දෙයක් බැහැර කරල ඉන්නවා” කියල. ඉතින් පින්වත් කස්සප, මය විදිහට තුවණුති උදවිය තමන් ගේ මතවාද එක්ව සාකච්ඡා කරදීදී, කරුණු මතු කරදීදී තම අදහස් ඉදිරිපත් කරදීදී ඒ කාරණ අරහයා බොහෝ සෙයින් ම ප්‍රශ්නයා කරන්නේ අපට ම යි.

5. අපරම්පි නො කස්සප විශ්ඨු සමනුයුද්ධන්තා. සමනුගාහන්තා. සමනුහාසන්තා. සන්ථාරා වා සන්ථාරා. සංසේන වා සංසේන: “යේ ඉමේස් හවත් ධම්මා කුසලා කුසලස්ංඛාතා අනවස්ංඛා අනවස්ංඛාතා සේවිතබ්බා සේවිතබ්බාතා අලම්‍රියා අලම්‍රියස්ංඛාතා පුක්කා පුක්කප්බාතා, කෝ ඉමේ ධම්මේ අනවසේස් සමාදාය වන්තති, සමණෝ වා ගෝතමෝ පරේ වා පන හොන්තෝ ගණාවරියා?”ති.

5. තව දුරටත් කියනවා තම පින්වත් කස්සප, තුවණුති උදවිය ගාස්තෘවරයෙක් ගාස්තෘවරයෙක් සමග නො ගාවක පිරිසක් ගාවක පිරිසක් සමග නො එක්ව සාකච්ඡා කරන්වා. කරුණු මතු කරන්වා. තම අදහස් ඉදිරිපත් කරන්වා” කියල. ඒ කියන්නේ “මේ හවතුන් ගේ යම් කිසි ධර්මයක්

තියෙනවා තම් එක්කෝ කුසල් වේවා, කුසල පාක්ෂික වේවා. වැරදි රහිත වේවා, නිවැරදි පක්ෂයට අයත් වේවා, සේවනය කළ යුතු දෙයක් වේවා, සේවනය කළ යුතු පක්ෂයට අයත් දෙයක් වේවා, ආර්යහාවය ඇති කරන දෙයක් වේවා, ආර්යහාවය ඇති කරන පක්ෂයට අයත් දෙයක් වේවා. යහපත් දෙයක් වේවා, යහපත් පාක්ෂික දෙයක් වේවා. කවුද මේ දේවල් අඩු තැනුව සම්පූර්ණ කරගෙන ඉන්නේ? ගුමණ ගෞතමයන් ද? එහෙම තැන්නම් අනාය වූ හවත් ගණාවාරයවරුන් ද?” කියල.

රාත්. බෝ පනේකා. කස්සප විෂ්ඨති ය. විශ්ඨු සමනුයුද්ධන්තා සමනුගාහන්තා සමනුහාසන්තා ඒවා. වදෙයුම්: “යේ ඉමේසි. හවතා ධම්මා කුසලා කුසලසංඛාතා අනවිෂ්ඨා අනවිෂ්ඨසංඛාතා සේවිතබිබ-සංඛාතා අලමරියා අලමරියසංඛාතා සුක්කා සුක්කසංඛාතා, සමණෝ ගෝතමෝ ඉමේ ධම්මේ අනවසේසි. සමාදාය වත්තති, ය. වා පන හොත්තේ පරේ ගණාවරියා”ති. ඉතිහ කස්සප විශ්ඨු සමනුයුද්ධන්තා සමනුගාහන්තා සමනුහාසන්තා අමිහේව තත්ත් යේහුයෝත්ත පසංසේයුම්.

පින්වත් කස්සප, එතකොට මෙවැනි දෙයක් දකින්ට ලැබෙනවා. තුවණුති උදවිය තමන් ගේ මතවාද එක්ව සාකච්ඡා කරදී, කරුණු මතු කරදී තම අදහස් ඉදිරිපත් කරදී මෙහෙමයි කියන්නේ. “මේ හවතුන් ගේ යම් කිසි ධර්මයක් තියෙනවා තම් එක්කෝ කුසල් වේවා, කුසල පාක්ෂික වේවා. වැරදි රහිත වේවා, නිවැරදි පක්ෂයට අයත් වේවා, සේවනය කළ යුතු දෙයක් වේවා, සේවනය කළ යුතු පක්ෂයට අයත් දෙයක් වේවා, ආර්යහාවය ඇති කරන පක්ෂයට අයත් දෙයක් වේවා. යහපත් දෙයක් වේවා, යහපත් පාක්ෂික දෙයක් වේවා. මේ කුසල ධර්මයන් ගුමණ ගෞතමයන් වහනසේ තමයි මුළුමණින් ම සම්පූර්ණ කරලා සිටින්නේ. අනාය වූ හවත් ගණාවාරයවරු යන්තමින් දෙයක් කරගෙන ඉන්නවා” කියල. ඉතින් පින්වත් කස්සප, ඔය විදිහට තුවණුති උදවිය තමන් ගේ මතවාද එක්ව සාකච්ඡා කරදී, කරුණු මතු කරදී තම අදහස් ඉදිරිපත් කරදී ඒ කරුණ අරහයා බොහෝ සෙයින් ම ප්‍රගාසා කරන්නේ අපට ම යි.

6. අපරම්පි නො කස්සප විශ්ඨු සමනුයුද්ධන්තා. සමනුගාහන්තා. සමනුහාසන්තා. සන්ථාරා වා සන්ථාරා. සංසේන වා සංසේ: “යේ ඉමේසි. හවතා ධම්මා අකුසලා අකුසලසංඛාතා සාව්‍ය්‍යා සාව්‍ය්‍යසංඛාතා අසේවිතබිබසංඛාතා න අලමරියා න අලමරියසංඛාතා කණ්ඩා කණ්ඩසංඛාතා, කෝ ඉමේ ධම්මේ අනවසේසි. පහාය වත්තති, ගෝතම -

සාචකස්සේ වා පරේ වා පන හොත්තේ ගණාවරියසාචකස්සා?” ති.

6. තව දුරටත් කියනවා නම් පින්වත් කස්සප, තුවණුති උදවිය ගාස්තැවරයෙක් ගාස්තැවරයෙක් සමග හෝ ග්‍රාවක පිරිසක් ග්‍රාවක පිරිසක් සමග හෝ එක්ව සාකච්ඡා කරන්වා, කරුණු මතු කරන්වා, තම අදහස් ඉදිරිපත් කරන්වා කියල. ඒ කියන්තේ “මේ හවතුන් ගේ යම් කිසි ධර්මයක් තියෙනවා නම් එක්කේ අකුසල් වේවා, අකුසල පාක්ෂික වේවා. වැරදි සහිත වේවා, වැරදි පක්ෂයට අයත් වේවා, සේවනය නො කළ යුතු දෙයක් වේවා, සේවනය නො කළ යුතු පක්ෂයට අයත් දෙයක් වේවා, ආර්යහාවය ඇති නො කරන දෙයක් වේවා, ආර්යහාවය ඇති නො කරන පක්ෂයට අයත් දෙයක් වේවා. පවිච්‍ර දෙයක් වේවා, පවිච්‍ර පාක්ෂික දෙයක් වේවා. කවුද මේ දේවල් ඉතිරි තැනුව ප්‍රහාණය කරල ඉන්නේ? ග්‍රමණ ගොත්මයන් ගේ ග්‍රාවක සිංසයා ද? එහෙම තැන්තම් අනා වූ හවත් ගණාවාර්යවරුන් ගේ ග්‍රාවක සිංසයා ද?” කියල.

යාත් බෝ පනේත් කස්සප විජ්‍යති ය. විජ්‍යු සමනුයුණුතන්තා සමනුගාහන්තා සමනුහාසන්තා එව්. වදෙයුෂ්: “යේ ඉමේස් හවත් ධම්මා අකුසලා අකුසලස්බාතා සාච්ඡා සාච්ඡාස්බතා අසේවිතබිබා අසේවිතබිස්බාතා න අලමිරියා න අලමිරියස්බාතා කණ්නා කණ්නස්බාතා, ගොත්මසාචකස්සේ ඉමේ ධම්මේ අනවස්ස. පහාය වත්තති, ය. වා පන වා හොත්තේ පරේ ගණාවරියසාචකස්සා” ති. ඉතිහ කස්සප විජ්‍යු සමනුයුණුතන්තා සමනුගාහන්තා සමනුහාසන්තා අමිහේව තන්ත් යේහුයෝත්න පස්සෙයුෂ්.

පින්වත් කස්සප, එතකොට මෙවැනි දෙයක් දකින්ට ලැබෙනවා. තුවණුති උදවිය තමන් ගේ මතවාද එක්ව සාකච්ඡා කරදී, කරුණු මතු කරදී තම අදහස් ඉදිරිපත් කරදී මෙහෙමයි කියන්තේ. “මේ හවතුන් ගේ යම් කිසි ධර්මයක් තියෙනවා නම් එක්කේ අකුසල් වේවා, අකුසල පාක්ෂික වේවා. වැරදි සහිත වේවා, වැරදි පක්ෂයට අයත් වේවා, සේවනය නො කළ යුතු දෙයක් වේවා, සේවනය නො කළ යුතු පක්ෂයට අයත් දෙයක් වේවා, ආර්යහාවය ඇති නො කරන පක්ෂයට අයත් දෙයක් වේවා. පවිච්‍ර දෙයක් වේවා, පවිච්‍ර පාක්ෂික දෙයක් වේවා. මේ අකුසල ධර්මයන් ග්‍රමණ ගොත්මයන් වහන්සේ ගේ ග්‍රාවකයින් තමයි මූල්‍යමණින් ම ප්‍රහාණය කරලා සිටින්නේ. අනා වූ හවත් ගණාවාර්යවරු ගේ ග්‍රාවකයින් යන්තමින් දෙයක් බැහැර කරල ඉන්නවා” කියල. ඉතින්

පින්වත් කස්සප, ඔය විදිහට තුවණුති උදව්‍ය තමන් ගේ මතවාද එක්ව සාකච්ඡා කරදී, කරුණු මතු කරදී තම අදහස් ඉදිරිපත් කරදී ඒ කරුණ අරහයා බොහෝ සෙයින් ම ප්‍රශ්නයා කරන්නේ අපට ම යි.

7. අපරම්පි නෝ කස්සප විශ්ද්‍යු සමනුයුද්ධත්ත්තා. සමනුගාහන්තා. සමනුභාසන්තා. සත්ථාරා වා සත්ථාරා. සංසේන වා සංසේන: “යේ ඉමේස් හවත. ධම්මා කුසලා කුසලස්ඛාතා අනවත්තා අනවත්තස්ඛාතා සේවිතබිබා සේවිතබිස්ඛාතා අලම්‍රියා අලම්‍රියස්ඛාතා පුක්කා පුක්කස්ඛාතා, කෝ ඉමේ ධම්මේ අනවසේස් සමාදාය වත්තති? ගෝතමසාවකස්සේ වා පරේ වා පන හොත්තෝ ගණාවරියසාවකස්සා?”ති.

තව දුරටත් කියනවා තම් පින්වත් කස්සප, තුවණුති උදව්‍ය ගාස්තාවරයෝක් ගාස්තාවරයෝක් සමග නෝ ග්‍රාවක පිරිසක් ග්‍රාවක පිරිසක් සමග නෝ එක්ව සාකච්ඡා කරන්වා. කරුණු මතු කරන්වා. තම අදහස් ඉදිරිපත් කරන්වා” කියල. ඒ කියන්නේ “මේ හවතුන් ගේ යම් කිසි ධර්මයක් තියෙනවා තම් එක්කෝ කුසල් වේවා, කුසල පාක්ෂික වේවා. වැරදි රහිත වේවා, නිවැරදි පක්ෂයට අයත් වේවා, සේවනය කළ යුතු දෙයක් වේවා, සේවනය කළ යුතු පක්ෂයට අයත් දෙයක් වේවා, ආර්යහාවය ඇති කරන දෙයක් වේවා, ආර්යහාවය ඇති කරන පක්ෂයට අයත් දෙයක් වේවා. යහපත් දෙයක් වේවා, යහපත් පාක්ෂික දෙයක් වේවා. කවුද මේ දේවල් අඩු නැතුව සම්පූර්ණ කරගෙන ඉන්නේ? ගුමණ ගොතමයන් ගේ ග්‍රාවක සංසයා දී? එහෙම තැත්තම් අත්‍ය වූ හවත් ගණාවාරියවැන් ගේ ග්‍රාවක සංසයා දී?” කියල.

යාත. බෝ පනේත. කස්සප විත්තති ය. විශ්ද්‍යු සමනුයුද්ධත්තා සමනුගාහන්තා සමනුභාසන්තා එව්. වදෙයු. “යේ ඉමේස් හවත. ධම්මා කුසලා කුසලස්ඛාතා අනවත්තා අනවත්තස්ඛාතා සේවිතබිබා සේවිතබිස්ඛාතා අලම්‍රියා අලම්‍රියස්ඛාතා පුක්කා පුක්කස්ඛාතා, ගෝතමසාවකස්සේ ඉමේ ධම්මේ අනවසේස් සමාදාය වත්තති, ය. වා පන වා හොත්තෝ පරේ ගණාවරියසාවකස්සා”ති. ඉතිහ කස්සප විශ්ද්‍යු සමනුයුද්ධත්තා සමනුගාහන්තා සමනුභාසන්තා අමෙන්ව තත්ථ යේහුයෝත් පස්සේයු.

පින්වත් කස්සප, එතකොට මෙවැනි දෙයක් දකින්ට ලැබෙනවා. තුවණුති උදව්‍ය තමන් ගේ මතවාද එක්ව සාකච්ඡා කරදී, කරුණු මතු කරදී තම අදහස් ඉදිරිපත් කරදී මෙහෙමයි කියන්නේ. “මේ හවතුන් ගේ යම් කිසි ධර්මයක් තියෙනවා තම් එක්කෝ කුසල් වේවා, කුසල පාක්ෂික

වේවා. වැරදි රහිත වේවා, තිවැරදි පක්ෂයට අයත් වේවා, සේවනය කළ යුතු දෙයක් වේවා, සේවනය කළ යුතු පක්ෂයට අයත් දෙයක් වේවා, ආර්යභාවය ඇති කරන දෙයක් වේවා, ආර්යභාවය ඇති කරන පක්ෂයට අයත් දෙයක් වේවා. යහපත් දෙයක් වේවා, යහපත් පාක්ෂික දෙයක් වේවා. මේ කුසිල ධර්මයන් ගුමුණ ගොත්මයන් වහන්සේ ගේ ග්‍රාවක සංසයා තමයි මුළුමූණින් ම සම්පූර්ණ කරලා සිටින්නේ. අනු වූ හවත් ගණාචාර්යවරු ගේ ග්‍රාවක සංසයා යන්තමින් දෙයක් කරගෙන ඉන්නවා” කියල. ඉතින් පින්වත් කස්සප, මය විදිහට තුවණුති උද්විය තමන් ගේ මතවාද එක්ව සාකච්ඡා කරදී, කරුණු මතු කරදී තම අදහස් ඉදිරිපත් කරදී ඒ කරුණු අරහයා ලොහෝ සෙයින් ම ප්‍රගාසා කරන්නේ අපට ම යි.

8. අන්ථි කස්සප මගේ අන්ථි පටිපදා යථා පටිපත්න්නේ සාමඳුකේද්ව සුස්සනි සාමං දක්විති “සමණෝ”ව ගෝතමේ කාලවාදී භූතවාදී අන්ථවාදී ධම්මවාදී විනයවාදී”ති.

8. පින්වත් කාඟාපය, යම් අයුරකින් පිළිපදිදී තමන් ම දැන ගන්නවා නම්, දැක ගන්නවා නම්, “ගුමුණ ගොත්මයන් වහන්සේ ම සි කල්යල් බලා කථා කරන්නේ. සත්‍යය කථා කරන්නේ. අර්ථවත්ව කථා කරන්නේ. ධර්මවාදීව කථා කරන්නේ. විනයවාදීව කථා කරන්නේ” කියල එබැඳු මාර්ගයක් තියෙනවා. ප්‍රතිපදාවක් තියෙනවා.

කතමේ ව කස්සප මගේ කතමා පටිපදා යථා පටිපත්න්නේ සාමඳුකේද්ව සුස්සනි සාමං දක්විති “සමණෝ”ව ගෝතමේ කාලවාදී භූතවාදී අන්ථවාදී ධම්මවාදී විනයවාදී?”ති.

පින්වත් කාඟාපය, යම් අයුරකින් පිළිපදිදී තමන් ම දැන ගන්නවා නම්, දැක ගන්නවා නම්, “ගුමුණ ගොත්මයන් වහන්සේ ම සි කල්යල් බලා කථා කරන්නේ. සත්‍යය කථා කරන්නේ. අර්ථවත්ව කථා කරන්නේ. ධර්මවාදීව කථා කරන්නේ. විනයවාදීව කථා කරන්නේ” කියල ඒ මාර්ගය කුමක් ද? ප්‍රතිපදාව කුමක් ද?

අයමේව අරියෝ අවයංගිකෝ මගේ සෙයාලීදී: සමමාදිවයි, සම්මාස්තප්පෝ, සම්මාචාවා, සම්මාකම්මන්කෝ, සම්මාජාංකෝ, සම්මාචායාමෝ, සම්මාසනි, සම්මාසමාධි. අයං බෝ කස්සප මගේ අයං පටිපදා, යථා පටිපත්න්නේ සාමඳුකේද්ව සුස්සනි සාමං දක්විති “සමණෝ”ව ගෝතමේ කාලවාදී භූතවාදී ධම්මවාදී විනයවාදී”ති.

එම ආරය අෂ්ට්‍රාංගික මාර්ගය ම සි. එම කියන්නේ: සම්මා දිවිධී, සම්මා සංකප්ප, සම්මා වාචා, සම්මා කම්මන්ත, සම්මා ආභේව, සම්මා වායාම, සම්මා සති, සම්මා සමාධි යන අට සි. පින්වත් කාග්‍යපය යම් අපුරකින් පිළිපදිදි තමන් ම දැන ගන්නවා නම්, දැක ගන්නවා නම්, “ග්‍රුමණ ගොතමයන් වහන්සේ ම සි කල්යල් බලා කථා කරන්නේ. සත්‍යය කථා කරන්නේ. අර්ථවත්ව කථා කරන්නේ. ධර්මවාදීව කථා කරන්නේ. විනයවාදීව කථා කරන්නේ” කියල මේ තමයි එම මාර්ගය. මේ තමයි එම ප්‍රතිපදාව.

9. ජ්‍යෙ. වුත්තේ අවෝලෝ කස්සපෝ හගවන්ත් එත්දවෝව:

9. මෙසේ වදාල විට අවෝලකස්සප හාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා:

“ඉමේ’පි බෝ ආවුසෝ ගෝතම තපෝපක්කමා එකේසි. සමණ්‍යාභ්‍යමණාන. සාමණ්‍යාභ්‍යයානා ව බුජ්මණ්‍යාභ්‍යයානා ව: අවෝලකෝ හෝති මුත්තාවාරෝ, හත්ථාපලේබනෝ, න ඒහිභදන්තිකෝ, න තිවියභදන්තිකෝ, නාහිහට, න උදිස්සකට, න නිමන්තන. සාදියති. සෝ න කුමිහිමුබා පටිග්ගණ්හාති, න බලෝපිමුබා පටිග්ගණ්හාති, න ඒළකමන්තර. න දැන්චිමන්තර. න මූසලමන්තර., න ද්විත්න. භුණ්‍යාභ්‍යමානානා, න ගබඩිතියා, න පායමානාය, න පුරිසන්තරගතාය, න සංකිත්සු, න යත්ථ සා උපවිධිනෝ හෝති, න යත්ථ මක්ඛිකා සිංහසන්බවාරිති, න මවිඡ, න මංස, න සුර, න මේරය, න ප්‍රශ්‍යෝදක. පිවති. සෝ ඒකාගාරකෝ වා හෝති ඒකාලෝපිකෝ, ද්වාගාරකෝ වා හෝති ද්වාලෝපිකෝ, සත්තාගාරකෝ වා හෝති සත්තාලෝපිකෝ. එකිස්සාපි දත්තියා යාපේති ද්විහිපි දත්තිහි යාපේති, සත්තහිපි දත්තිහි යාපේති, ඒකාහිකමිපි ආහාර. ආහාරේති, ද්විහිපිකමිපි ආහාර. ආහාරේති. සත්තාහිකමිපි ආහාර. ආහාරේති. ඉති ජ්වරුප. අද්ධමාසිකමිපි පරියායහත්තහෝජනානුයෝගමනුයුත්තේ විහරති.

“ආයුෂ්මත් ගොතමයෙනි, ඇතැම් ග්‍රුමණ බාභ්‍යමණයන් ගේ මහණකමත්, බාභ්‍යමණකමත් යනු මේ තපස් උපකුම බවයි කියන්නේ. එ කියන්නේ: තිරුවත්ව ඉත්තවා. ආවාර ධර්ම අත්හරිනවා. කැමත් පසු අත ලෙව කනවා. ස්වාමීති මෙහි ව්‍යුහ්න කියු විට එන්නේ නැ. ස්වාමීති සිටින්ට කියු විට ඉන්නේ නැ. තමා එන්නට කළුන් ගෙනා භෞත්‍රන් ගන්නේ නැ. තමා උදෙසා කළ භෞත්‍රන් ගන්නේ නැ. ඇරුයුම් පිළිගන්නේ නැ. වළදේ උඩ කොටසෙන් දුන් දත් පිළිගන්නේ නැ. බෙළුන්ව්ල උඩින් ම දෙන දත් පිළිගන්නේ

තැ. එම්පත්තේ සිට දෙන දන් පිළිගන්නේ තැ. කණුවක් අසල දී දෙන දන් පිළිගන්නේ තැ. මෝල්ගසක් අසල සිට දෙන දන් පිළිගන්නේ තැ. දෙදෙනෙක් ආහාර ගතිදී දෙන දන් පිළිගන්නේ තැ. ගැබිණු මවක් දෙන දන් පිළිගන්නේ තැ. කිරිදෙන මව දෙන දන් පිළිගන්නේ තැ. පුරුෂයා වෙතට ගිය ස්ත්‍රීය දෙන දන් පිළිගන්නේ තැ. සම්මාදන් කොට පිස දෙන දන් පිළිගන්නේ තැ. බල්ලෙක් සිටිදී උග තො දී දෙන දන් පිළිගන්නේ තැ. අධික ලෙස මැස්සන් ගැවසුණු තැනින් දෙන දන් පිළිගන්නේ තැ. මස්මාඩ පිළිගන්නේ තැ. රහමෙර බොත්තෙන් තැ. කාචිහොදි බොත්තෙන් තැ. ඇතුම්විට ඔහු එක ගෙදරකින් ලැබෙන එක් බත් පිබකින් යැපෙනවා. ගෙවල් දෙකකින් ලැබෙන එක් බත් පිඩු දෙකකින් යැපෙනවා. ගෙවල් හතකින් ලැබෙන එක් බත් පිඩු හතකින් යැපෙනවා. එක් බත් තලියකින් යැපෙනවා. බත් තලි දෙකකින් යැපෙනවා. බත්තලි සතකින් යැපෙනවා. දවසක් හැර දවසක් ආහාර ගත්තවා. දෙදෙවසක් හැර දවසක් ආහාර ගත්තවා. සත් දවසක් හැර දවසක් ආහාර ගත්තවා. මේ විදිහට අඩ්මාසයක් හැර දවසක් බත් අනුහව කිරීම් විත සමාදානයෙන් වාසය කරනවා.”

10. ඉමේ'පි බෝ ආච්චේර් ගෞතම තපෝ'පක්කමා ඒකේස්. සම්ක්‍රාන්තමණාන. සාමන්ද්‍රස්ථානා ව බුහුමන්ද්‍රස්ථානා ව: සාක්ෂික්බෝ වා හෝති. සාමාක්ෂික්බෝ වා හෝති. නීවාරහක්බෝ වා හෝති. දදුලුහක්බෝ වා හෝති. හටහක්බෝ වා හෝති. කණ්ඩහක්බෝ වා හෝති. ආච්මහක්බෝ වා හෝති. පින්දක්හක්බෝ වා හෝති. නිණහක්බෝ වා හෝති. ගෞමයහක්බෝ වා හෝති. වනමුලුලාභාරෝ යාපේති පවත්තාලුහෝති.

10. “අංශුල්මත් ගෞතමයෙති, ඇතුම් ගුමණ බුහුමණයන් ගේ මහණකමත්, බුහුමණකමත් යනු මේ තපස් උපකුම බවයි කියන්නේ. ඒ කියන්නේ: කොළ වර්ග අමුවෙන් අනුහව කරනවා. ගස් බොඩි අනුහව කරනවා. පූරු හැල් වී අනුහව කරනවා. සම්ක්‍රාමු කහට වතුර අනුහව කරනවා. ලහවු දියසේවල අනුහව කරනවා. සහල්කුඩු අනුහව කරනවා. දන්කුඩු අනුහව කරනවා. මුරුවට අනුහව කරනවා. තණකොළ අනුහව කරනවා. ගොම අනුහව කරනවා. වනමුල් ගෙඩි අනුහව කරනවා. ගස්වලින් වැවුනු ගෙඩි පමණක් අනුහව කරනවා.

11. ඉමේ'පි බෝ ආච්චේර් ගෞතම තපෝ'පක්කමා ඒකේස්. සම්ක්‍රාන්තමණාන. සාමන්ද්‍රස්ථානා ව බුහුමන්ද්‍රස්ථානා ව: සාණාති'ප ධාරේති. මසාණාති'ප ධාරේති. ජවදුස්සාති'ප ධාරේති. පංසුකුලාති'ප ධාරේති. තිරිවාති'ප ධාරේති. අභිනම්පම්ප ධාරේති. අභිනක්ඩිපම්ප ධාරේති.

කුසවරම්'පි බාරේති. වාකවරම්'පි බාරේති. එලකවරම්'පි බාරේති. කේසකම්බලම්'පි බාරේති. වාලකම්බලම්'පි බාරේති. උච්චපක්බිකම්'පි බාරේති. කේසමස්සුලෝවකෝ'පි හෝති කේසමස්සුලෝවනානු-යෝගමනුයුත්තොශ. උබ්බටියකෝ'පි හෝති ආසනපටික්බිත්තොශ. උක්කුටිකෝ'පි හෝති උක්කුටිකප්පධානමනුයුත්තොශ. කණ්ටකා-පස්සයිකෝ'පි හෝති කණ්ටකාපස්සයේ සෙයා. කප්පේති. එලකසෙයාම්'පි කප්පේති, එණ්ඩිලසෙයාම්'පි කප්පේති, එකපස්සසයිකෝ'පි හෝති, රජ්‍යජල්ලධරෝ අඛ්‍යාස්කාසිකෝ'පි හෝති යථාසන්ථතිකෝ, වේකටිකෝ'පි හෝති විකටහෝජනානුයෝගමනුයුත්තොශ, අපානකෝ'පි හෝති අපාන-කන්තමනුයුත්තොශ, සායනතියකම්'පි උදකරෝහණානුයෝගමනුයුත්තොශ විහරති"ති.

11. “අඟුෂමත් ගෞතමයෙනි, ඇතුම් ගුමණ බාහ්මණයන් ගේ මහණකමත්, බාහ්මණකමත් යනු මේ තපස් උපතුම බවයි කියන්නේ. ඒ කියන්නේ: හණවැහැර දරනවා. හණවැහැර මිශ්‍ර වස්තු දරනවා. ඉවත්කළ කඩමාව දරනවා. මිනියෙන් බැහැර කළ රෙදී දරනවා. පොතුසුඩූලවලින් කළ වස්තු දරනවා. අදුන් දිවිසම් දරනවා. මැදින් පැවි අදුන් දිවිසම් දරනවා. කුසතණින් ගෙතු වස්තු දරනවා. නියදවැහැර දරනවා. එඵලොමින් කළ වස්තු දරනවා. මිනිස් කෙසවලින් කළ වස්තු දරනවා. අස්ලොමින් කළ වස්තු දරනවා. බකමුණු පියාපතින් කළ වස්තු දරනවා. කෙස්රවුල් උදුරනවා. කෙස්රවුල් උදුරන වැඩපිළිවෙළක යෙදී සිටිනවා. වාච්‍යවෙන අසුන් ප්‍රතික්ෂේප කොට හිටගෙන ඉන්නවා. උක්කුටියෙන් ඉන්නවා. උක්කුටියෙන් ම ගමන් කරනවා. කුවුසයනයන්හි වාසය කරනවා. ලැලිමත කුවුගසා එහි සැතපෙනවා. පිළෙහි තිදනවා. ලැලිලෙහි තිදනවා. එක් ඇලයෙන් තිදනවා. නො නා දැලිකුණු දරා සිටිනවා. එලිමහනේ සිටිනවා. ආසන තිබෙන අයුරින් වෙනස් නො කොට සිටිනවා. තමන් ගේ ම මලමුනු අනුහව කරනවා. සිහිල් දිය නො බේ ඉන්නවා. සිවස තුන්වෙනි කොට දිනකට තුන්වරක් ජලයෙහි ගිලි තපස් කිරීමේ වූත සමාදන්ව ඉන්නවා.

12. “අවේලකෝ වේ'පි කස්සප හෝති මුත්තාවාරෝ, හත්පාපලේබනෝ සත්තාහිකම්'පි ආහාර. ආහාරේති. ඉති එවරුප. අද්ධමාසිකම්ප පරියායහන්තහෝජනානුයෝගමනුයුත්තොශ විහරති. තස්ස වාය. සිලසම්පදා වින්තසම්පදා පක්ෂකුසම්පදා අභාවනා හෝති අසවිෂ්කතා. අඟ බෝ සෝ ආරකා'ව සාමය්කා, ආරකා'ව බුන්මය්කා.

12. ඉදින් පින්වත් කස්සප, ඔහු තිරුවත්ව සිටියත්, ආචාර ධර්ම බැහැර කළත්, කැමෙන් පසු අත ලෙව කැවත් සත්දිනකට වරක් ආහාර ගත්තත්. මෙවත් අයුරින් අඩුමසකට වරක් ආහාර ගතිමින් වූත සමාදානයේ යෙදී වාසය කෙරුවත් ඔහුට මේ සීලසම්පත්තිය, සමාධි සම්පත්තිය, ප්‍රජාසම්පත්තිය වැඩිමක් වෙලා නැත්තම්, සාක්ෂාත් කිරීමක් වෙලා නැත්තම්, ඇත්තෙන් ම ඔහු මහණකමින් දුරු වෙලා ම යි ඉන්නේ. බාහ්මණකමෙනුත් දුරු වෙලා ම යි ඉන්නේ.

යනෝ බෝ කස්සප හිකුතු අවෝරං අබ්‍යාපත්ත. මෙන්තවිත්ත. හාවෙති, ආසවානක්ද බයා අනාසව. වෙනෝ විමුත්ති. පන්දුකුවිමුත්ති. දිවියේව ධමමේ සය. අහිංසා සවිතිකත්වා උපසම්පත්ත විහරති. අය. වූවිවති කස්සප හිකුතු සමණෝ ඉති'පි බාහ්මණයෝ ඉති'පි.

පින්වත් කස්සප, යම් ද්වසක් හිකුතුව වෙරයෙන් තොර, තරහෙන් තොර මෙන් සිත වඩනවා නම්, ආගුවයන් ගේ ක්ෂය වීමෙන් අනාගුව වූ විත්ත විමුත්තියන් ප්‍රජාවිමුත්තියන් මේ තීවිතයේ දී ම ස්වකීය විශිෂ්ට තුවණීන් සාක්ෂාත් කොට එයට පැමිණ වාසය කරනවා නම්, පින්වත් කස්සප, මෙන්න මේ හිකුතුවට තමයි ගුමණයා කියන්නේ. බාහ්මණයා කියන්නේ.

13. සාකහක්බෝ වේ'පි කස්සප හෝති. සාමාකහක්බෝ වේ'පි කස්සප හෝති වනමුලලාභාරෝ යාපේති පවත්තලලහෝති. තස්ස වාය. සීලසම්පදා විත්තසම්පදා පන්දුසම්පදා අභාවතා හෝති අසවිතිකතා. අථ බෝ සෝ ආරකා'ව සාමංංසා, ආරකා'ව බුහ්මංංසා.

13. පින්වත් කස්සප, ඉදින් කෙනෙක් අමු කොළ කකා හිටියත්, ගස් බොඩි කකා හිටියත් වනමුල් ගෙඩි කකා හිටියත්. ගස්වලින් වැවෙන ගෙඩි පමණක් කකා හිටියත් ඔහුට මේ සීලසම්පත්තිය, සමාධි සම්පත්තිය, ප්‍රජාසම්පත්තිය වැඩිමක් වෙලා නැත්තම්, සාක්ෂාත් කිරීමක් වෙලා නැත්තම්, ඇත්තෙන් ම ඔහු මහණකමින් දුරු වෙලා ම යි ඉන්නේ. බාහ්මණකමෙනුත් දුරු වෙලා ම යි ඉන්නේ.

යනෝ බෝ කස්සප හිකුතු අවෝරං අබ්‍යාපත්ත. මෙන්තවිත්ත. හාවෙති, ආසවානක්ද බයා අනාසව. වෙනෝ විමුත්ති. පන්දුකුවිමුත්ති. දිවියේව ධමමේ සය. අහිංසා සවිතිකත්වා උපසම්පත්ත විහරති. අය. වූවිවති කස්සප හිකුතු සමණෝ ඉති'පි බාහ්මණයෝ ඉති'පි.

පින්වත් කස්සප, යම් ද්‍රව්‍යක් හික්ෂුව වෙරයෙන් තොර, තරහෙන් තොර මෙන් සිත වචනවා නම්, ආගුවයන් ගේ ක්ෂය විමෙන් අනාගුව වූ විත්ත විමුක්තියන් ප්‍රඥවිමුක්තියන් මේ තීවිතයේ දී ම ස්වකිය විශිෂ්ටය තුවණන් සාක්ෂාත් කොට එයට පැමිණ වාසය කරනවා නම්, පින්වත් කස්සප, මෙන්න මේ හික්ෂුවට තමයි ගුමණයා කියන්නේ. බ්‍රාහ්මණයා කියන්නේ.

14. සාණානි වේ'පි කස්සප ධාරේති මසාණානි'පි ධාරේති සායනතියකම්'පි උදකරෝහණානුයෝගමනුයුත්තේ විහරති. කස්ස වාය. සීලසම්පදා විත්තසම්පදා පන්දුසම්පදා අහාවිතා හෝති අසවිෂ්ටකතා. අථ බෝ සෝ ආරකා'ව සාමක්දු, ආරකා'ව බුහ්මක්දු.

14. පින්වත් කස්සප, යම් කෙනෙක් හණවැහැර දැරුවත්, හණවැහැර මිශ්‍ර රෙදි දැරුවත් සවස තුන්වෙනි කොට දිනකට තුන්වරක් ජලයෙහි ගිලි තපස් රක්කන් ඔහුට මේ සීලසම්පත්තිය, සමාධි සම්පත්තිය, ප්‍රඥසම්පත්තිය වැඩිමක් වෙලා නැත්තම්, සාක්ෂාත් කිරීමක් වෙලා නැත්තම්, ඇත්තෙන් ම ඔහු මහණකමින් දුරු වෙලා ම යි ඉන්නේ. බ්‍රාහ්මණකමෙනුත් දුරු වෙලා ම යි ඉන්නේ.

යනෝ බෝ කස්සප හික්බු අවේර. අබ්‍යාපත්ත. මෙන්තවිත්ත. භාවිති, ආසවානක්ව බයා අනාසව. වෙනෝ විමුත්ති. පන්දුවිමුත්ති. දිවියේව ධමමේ සය. අහික්දු සවිෂ්ටකත්වා උපසම්පත්ත විහරති. අය. වුව්වති කස්සප හික්බු සමණෝ ඉති'පි බ්‍රාහ්මණෝ ඉති'පිති.

පින්වත් කස්සප, යම් ද්‍රව්‍යක් හික්ෂුව වෙරයෙන් තොර, තරහෙන් තොර මෙන් සිත වචනවා නම්, ආගුවයන් ගේ ක්ෂය විමෙන් අනාගුව වූ විත්ත විමුක්තියන් ප්‍රඥවිමුක්තියන් මේ තීවිතයේ දී ම ස්වකිය විශිෂ්ටය තුවණන් සාක්ෂාත් කොට එයට පැමිණ වාසය කරනවා නම්, පින්වත් කස්සප, මෙන්න මේ හික්ෂුවට තමයි ගුමණයා කියන්නේ. බ්‍රාහ්මණයා කියන්නේ.

15. එව. වුත්තේ අවේලෝ කස්සපෝ හගවන්ත. එතදෝවෝව: දුක්කර. සෝ ගෝතම සාමක්දු. දුක්කර. බුහ්මක්දුන්ති. "පකති බෝ එසා කස්සප ලෝකසම්. දුක්කර. සාමක්දු. දුක්කර. බුහ්මක්දුන්ති."

15. මෙසේ වදාල විට අවේල කස්සප භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවුසුවා. හවත් ගොනමයෙනි, මහණකම දුෂ්කර යි නෙව. බ්‍රාහ්මණකම දුෂ්කර යි නෙව. "පින්වත් කස්සප, මහණකම දුෂ්කර යි යන

කීමත්, බාහුමණකම දුෂ්කර සි යන කීමත් මේ ලෝකයෙහි ඇති ප්‍රකාන්ති කරාවකි.

අවේලකෝ චේ'පි කස්සප හෝති මූත්තාචාරෝ ඉති එවරුප. අද්ධමාසිකම්පි පරියායහත්තහෝජනානුයෝගමනුයුත්තෝ විහරති, ඉමාය ව කස්සප මත්තාය ඉම්නා ව තපෝපක්කමේන සාමක්දු. වා අහවිස්ස බුහුමක්දු. වා දුක්කර. පුදුක්කරු, තේත. අහවිස්ස කල්ල. වවනාය දුක්කර. සාමක්දු. දුක්කර. බුහුමක්දු”න්ති.

පින්වත් කස්සප, කෙනෙක් නිරුවත්ව සිටියා කියල, ආචාර ධර්ම අත්හැරයා කියල ඔය විදිහට අඩංසකට වරක් බත් කැව කියල, ඒ තපස් රැකුමෙන් වාසය කළා කියල එපමණකින් ම කස්සප, මහණකමත් බාහුමණකමත් දුෂ්කර වෙනවා නම්, වඩාත් දුෂ්කර වෙනවා නම්, මහණකම දුෂ්කර සි, බාහුමණකම දුෂ්කර සි කියල කිම පුදුපු වන්නේ නැ.

16. සක්කා ව පනේත. අහවිස්ස කාතු. ගහපතිනා වා ගහපති පුත්තෝන වා අන්තමසේ කුම්භදාසියා'පි: “හන්දාහ. අවේලකෝ හෝමි මූත්තාචාරෝ ඉති එවරුප. අද්ධමාසිකම්පි පරියායහත්තහෝජනානු-යෝගමනුයුත්තෝ විහරාමි”ති. යස්මා ව බෝ කස්සප අක්දුක්කත්ව ඉමාය මත්තාය අක්දුතු ඉම්නා තපෝපක්කමේන සාමක්දු. වා හෝති. බුහුමක්දු. වා දුක්කර. පුදුක්කරු, තස්මා එත. කල්ල. වවනාය දුක්කර. සාමක්දු. දුක්කර. බුහුමක්දුන්ති.

16. පින්වත් කස්සප, ගහපතියෙකුට වුණත් ගහපති පුතුයෙකුට වුණන් අඩු ගණනෙන් ගෙදරකට වතුර අදින දාසී කෙල්ලකට වුණත් පුළුවනි “ම. දැන් නිරුවත් තබුයෙක් වෙනවා, ආචාර ධර්ම අත්හරිනවා මේ විදිහට සති දෙකකට වරක් බත් අනුහට කරනවා. තපස් කරනවා” කියල ඉන්ත. නමුත් කස්සප, මේ ඉතා ස්වල්ප වූ තපස් උපතුමයෙන් වෙන් වෙලා මේ තපස් කුමයෙන් බැහැරව මහණකමත්, බාහුමණකමත් දුෂ්කර වෙනවා නම්, වඩාත් දුෂ්කර වෙනවා නම්, අන්ත එතකොට නම් මහණකම දුෂ්කර සි, බාහුමණකම දුෂ්කර සි කියල කිවිවට කමක් නැ.

යනෝ බෝ කස්සප හික්බූ අවෝ. අබ්‍යාපත්ත. මෙත්තවිත්ත. හාවේති, ආසවානක්ද්ව බයා අනාසව. වෙනෝ විමුත්ති. පක්දුවිමුත්ති. දිවියේව ධමමේ සය. අහික්දු ස්විෂ්කන්වා උපසම්පත්ත විහරති. අය. වුවිවති කස්සප හික්බූ සමණෝ ඉති'පි බාහුමණෝ ඉති'පි.

පින්වත් කස්සප, යම් ද්‍රව්‍යක හික්ෂ්ව වෙරයෙන් තොර, තරහෙන් තොර මෙන් සිත වචනවා නම්, ආගුවයන් ගේ ක්ෂය වීමෙන් අනාගුව වූ විත්ත විමුක්තියන් ප්‍රඥවිමුක්තියන් මේ ජීවිතයේ දී ම ස්වකීය විභිජය තුවණන් සාක්ෂාත් කොට එයට පැමිණ වාසය කරනවා නම්, පින්වත් කස්සප, මෙන්න මේ හික්ෂ්වට තමයි ගුමණයා කියන්නේ. බාහ්මණයා කියන්නේ.

17. සාක්ෂකටෝ වේ'පි කස්සප හෝති. සාමාක්ෂකටෝ වේ'පි කස්සප හෝති වනමුල්ලාභාරෝ යාපේති පවත්තලාහොති. ඉමාය ව කස්සප මත්තාය ඉමිනා ව තපෝපක්කමෙන සාමන්දුරු. වා අහවිස්ස බුහ්මන්දුරු. වා දුක්කර. සුදුක්කර, නේත්. අහවිස්ස කල්ල. වවනාය දුක්කර. සාමන්දුරු. දුක්කර. බුහ්මන්දු”න්ති.

17. පින්වත් කස්සප, යම් කෙනෙක් කොළ වර්ග අමුවෙන් කැට කියල. ගස් බොඩි අනුහව කළා කියල වනමුල් ගෙවි කැට කියල, ගසෙන් වැටුනු ගෙවි පමණක් කැට කියල මේ ඉතා ස්වල්ප වූ තපස් උපතුමයෙන් වෙන් වෙලා මේ තපස් කුමයෙන් බැහැරව මහණකමත්, බාහ්මණකමත් දුෂ්කර වෙනවා නම්, වඩාත් දුෂ්කර වෙනවා නම්, එකරුණීන් නම් මහණකම් දුෂ්කර සි, බාහ්මණකම දුෂ්කර සි කියල කියන එක සුදුසු තැ.

සක්කා ව පනේත්. අහවිස්ස කාතු. ගහපතිනා වා ගහපති පුත්තෙන වා අන්තමයෝ කුම්භදායියාපි: “හන්දාහ. සාක්ෂකටෝ වා හෝම් වනමුල්ලාභාරෝ යාපේම් පවත්තලාහොති”ති. යස්මා ව රෝ කස්සප අන්දනුව ඉමාය මත්තාය අන්දනු ඉමිනා තපෝපක්කමෙන සාමන්දුරු. වා හෝති. බුහ්මන්දුරු. වා දුක්කර. සුදුක්කර, තස්මා ඒත්. කල්ල. වවනාය දුක්කර. සාමන්දුරු. දුක්කර. බුහ්මන්දුන්ති.

පින්වත් කස්සප, ගහපතියෙකට වූණත් ගහපති පුතුයෙකට වූණත් අඩු ගණනාන් ගෙදරකට වතුර අදින දාසී කෙල්ලකට වූණත් පුළුවනි “ම. දැන් අමුවෙන් කොළ කන කෙනෙක් වෙනවා වනමුල් ගෙවි කන කෙනෙක් වෙලා ඉන්නවා” කියල. නමුත් කස්සප, මේ ඉතා ස්වල්ප වූ තපස් උපතුමයෙන් වෙන් වෙලා මේ තපස් කුමයෙන් බැහැරව මහණකමත්, බාහ්මණකමත් දුෂ්කර වෙනවා නම්, වඩාත් දුෂ්කර වෙනවා නම්, අන්න එතකොට නම් මහණකම් දුෂ්කර සි, බාහ්මණකම දුෂ්කර සි කියල කිවිවට කමක් තැ.

යෙතේ බෝ කස්සප හික්බූ අවෝර් අඩ්‍යාපත්ජ. මෙත්තවිත්ත. හාවෙති, ආසවානක්ව බයා අනාසව. වෙතේ විමුත්ති. පක්ෂුවීමුත්ති. දිටියේව ධමමේ සිය. අහික්කු සවිජිතකත්වා උපසම්පත්ජ විහරති. අය. වූවිවති කස්සප හික්බූ සමණෝ ඉති'පි බාහ්මණෝ ඉති'පි.

පින්වත් කස්සප, යම් ද්වසක හික්ෂුව වෙරයෙන් තොර, තරහෙන් තොර මෙන් සිත වඩනවා නම්, ආගුවයන් ගේ ක්ෂේය වීමෙන් අනාගුව වූ විත්ත විමුක්තියන් ප්‍රඥුවීමුක්තියන් මේ තීවිතයේ ද ම ස්වකීය විශිෂ්ට තුවණන් සාක්ෂාත් කොට එයට පැමිණ වාසය කරනවා නම්, පින්වත් කස්සප, මෙන්න මේ හික්ෂුවට තමයි ගුමණයා කියන්නේ. බාහ්මණයා කියන්නේ.

18. සාණාති වේ'පි කස්සප ධාරේති මසාණාති'පි ධාරේති සායනතියකම්'පි උදකරෝහණානුයෝගමනුපුත්තො විහරති. ඉමාය ව කස්සප මත්තාය ඉමිනා ව තපෝපක්කමේන සාමක්දා. වා අහවිස්ස බුහ්මක්දා. වා දුක්කර. සුදුක්කර., නොත. අහවිස්ස කල්ල. වචනාය දුක්කර. සාමක්දා. දුක්කර. බුහ්මක්දා"ත්ති.

18. පින්වත් කස්සප, හණවැහැරි ඇත්දා කියලා, හණවැහැරි මුසු රේදී ඇත්දා කියල සවස තුත්වෙති කොට ද්වසට තුත්වරක් ජලයේ ගිලි තපස් රකිමින් වාසය කළා කියල මේ ඉතා ස්වල්ප වූ තපස් උපතුමයෙන් වෙන් වෙලා මේ තපස් කුමයෙන් බැහැරව මහණකමත්, බාහ්මණකමත් දුෂ්කර වෙනවා නම්, වඩාත් දුෂ්කර වෙනවා නම්, එකරුණින් නම් මහණකම් දුෂ්කර සි, බාහ්මණකම දුෂ්කර සි කියල කියන එක සුදුසු තැ.

සක්කා ව පනේත. අහවිස්ස කාතු. ගහපතිනා වා ගහපති පුත්ත්නේන වා අන්තමයෝ කුම්භදාසියා'පි: "හන්දාහ. සාණාති'පි ධාරේම්, මසාණාති'පි ධාරේම් සායනතියකම්'පි උදකරෝහානානුයෝගමනුපුත්තො විහරාම්"ති. යස්මා ව බෝ කස්සප අක්දුක්නොව ඉමාය මත්තාය අක්දුක්නු ඉමිනා තපෝපක්කමේන සාමක්දා. වා හෝති. බුහ්මක්දා. වා දුක්කර. සුදුක්කර., තස්මා ඒත. කල්ල. වචනාය දුක්කර. සාමක්දා. දුක්කර. බුහ්මක්දාන්ති.

පින්වත් කස්සප, ගහපතියෙකුට වූණත් ගහපති පුතුයෙකුට වූණත් අඩු ගණනනේ ගෙදරකට වතුර අදින දාසී කේල්ලකට වූණත් පුත්වති "ම. දැන් හණ වැහැරි අදිනවා. හණවැහැරි මුසු වස්තු අදිනවා සවස

තුන්වෙති කොට ද්‍රව්‍යට තුන්වරක් ජලයේ ගිලි තපස් රකිමින් වාසය කරන කෙනෙක් වෙලා ඉන්නවා” කියල. නමුත් කස්සප, මේ ඉතා ස්වල්ප වූ තපස් උපතුමයෙන් වෙන් වෙලා මේ තපස් කුමයෙන් බැහැරව මහණකමත්, බාහ්මණකමත් දුෂ්කර වෙනවා තම්, වඩාත් දුෂ්කර වෙනවා තම්, අන්ත එතකොට තම් මහණකම දුෂ්කර සි, බාහ්මණකම දුෂ්කර සි කියල කිවිවට කමක් නෑ.

යනෝ බෝ කස්සප හික්බු අවෙර. අභ්‍යාපත්ත. මෙන්තවිත්ත. හාවෙති, ආසවානක්ද බයා අනාසව. වෙනෝ විමුත්ති. පන්දුකුවිමුත්ති. දිවයේව ධම්මේ සය. අහිඛ්දු සවිතිකත්වා උපසම්පත්ත විහරති. අය. වුව්වති කස්සප හික්බු සමණෝ ඉති’පි බාහ්මණෝ ඉති’පිති.

පින්වත් කස්සප, යම් ද්‍රව්‍යක හික්ෂුව වෙරයෙන් තොර, තරහෙන් තොර මෙන් සිත විඩ්‍යා තම්, ආගුවයන් ගේ ක්ෂේර වීමෙන් අනාගුව වූ විත්ත විමුක්තියන් ප්‍රඥුවිමුක්තියන් මේ තීවිතයේ දී ම ස්වකීය විභිජ්ධ තුවණීන් සාක්ෂාත් කොට එයට පැමිණ වාසය කරනවා තම්, පින්වත් කස්සප, මෙන්ත මේ හික්ෂුවට තමයි ගුමණයා කියන්නේ. බාහ්මණයා කියන්නේ.

19. එච්. වුත්තේ අවෙලෝ කස්සපයේ හගවන්ත. ඒත්දවෝව: “දුෂ්තනෝ හෝ ගෝතම සමණෝ දුෂ්තනෝ බාහ්මණෝ”ති. “පකති බෝ ඒසා කස්සප ලෝකස්මේ. “දුෂ්තනෝ හෝ ගෝතම සමණෝ දුෂ්තනෝ බාහ්මණෝ”ති.

19. මෙසේ වදාල විට අවෙලකස්සප හාගාවතුන් වහන්සේට මෙය කියා සිටියා. “හවත් ගොතමයෙනි, ගුමණයා තෝරුම් ගැනීම දුෂ්කර සි. බාහ්මණයා තෝරුම් ගැනීම දුෂ්කරයි” කියල. පින්වත් කස්සප, “ගුමණයා තෝරුම් ගැනීම දුෂ්කර සි. බාහ්මණයා තෝරුම් ගැනීම දුෂ්කරයි” යන මෙය ලෝකයෙහි ඇති ප්‍රකාශනි කථාවක්.

20. අවෙලකො වෙළි කස්සප හෝති ඉති එච්ඡුප. අද්ධමාසිකම්පි පරියායහන්තහෝතනානුයෝගමනුසුත්තො විහරති, ඉමාය කස්සප මත්තාය ඉමිනා තපෝපතක්මෙන සමණෝ වා අහවිස්ස බාහ්මණෝ වා දුෂ්තනෝ සුදුදුෂ්තනෝ, නොත. අහවිස්ස කල්ල. වචනාය “දුෂ්තනෝ සමණෝ දුෂ්තනෝ බාහ්මණෝ”ති.

20. පින්වත් කස්සප, කෙනෙක් නිරුච්චට සිටියා කියල, ආචාර ධර්ම අන්තරියා කියල ඔය විදිහට අඩමසකට වරක් බත් කැව කියල, ඒ තපස් රැකුමෙන් වාසය කළා කියල එපමණකින් ම කස්සප, ගුමණයාත්, බාහුමණයාත් තෝරුම් ගැනීම දුෂ්කර වෙනවා නම්, වඩාත් දුෂ්කර වෙනවා නම්, ගුමණයා තෝරුම් ගැනීම දුෂ්කර සි, බාහුමණයා තෝරුම් ගැනීම දුෂ්කර සි කියල කීම සූදුසු වන්නේ නෑ.

සක්කා ව පනේසේ අහවිස්ස කුතු. ගහපතිනා වා ගහපති පුත්තේන වා අන්තමසේ කුම්භ දාසියාපි: අය. අවේලකෝ හෝති මුත්තාවාරෝ ඉති ඒවරුප. අද්ධමාසිකම්පි පරියායහන්තහෝතනානු-යෝගමනුයුත්තෝ විහරති”ති. යස්මා ව බෝ කස්සප අන්දනේශ්ව ඉමාය මත්තාය අන්දනු ඉමිනා තපෝපක්කමේන සමණෝ වා හෝති බාහුමණෝ වා දුෂ්චනෝ සූදුෂ්චනෝ, තස්මා ඒත් කල්ල. වවනාය “දුෂ්චනෝ සමණෝ දුෂ්චනෝ බාහුමණෝ”ති.

පින්වත් කස්සප, ගහපතියෙකුට වුණත් ගහපති පුතුයෙකුට වුණත් අඩු ගණනානේ ගෙදරකට වතුර අදින දාසි කෙල්ලකට වුණත් පුළුවනි “මොහු නිරුච්ච තවුසේක්, ආචාර ධර්ම අන්තරුල මේ විදිහට සති දෙකකට වරක් බත් අනුහට කරනවා. තපස් කරනවා” කියල තෝරුම් ගන්න. තමුත් කස්සප, මේ ඉතා ස්වල්ප වූ තපස් උපතුමයෙන් වෙන් වෙලා මේ තපස් තුමයෙන් බැහුරුව ගුමණයාත්, බාහුමණයාත් තෝරුම් ගැනීම දුෂ්කර වෙනවා නම්, වඩාත් දුෂ්කර වෙනවා නම්, ගුමණයා තෝරුම් ගැනීම දුෂ්කර සි, බාහුමණයා තෝරුම් ගැනීම දුෂ්කර සි කියල කිවිවට කමක් නෑ.

යනෝ බෝ කස්සප හික්බු අවේර. අබ්‍යාපත්ත. මෙත්තවිත්ත. භාවිති, ආසවානක්දව බයා අනාසව. වෙනෝ විමුත්ති. පන්දුවිමුත්ති. දිවියේව ධම්මේ සය. අහිඹුඡු සවිජිකන්වා උපසිමත්ත විහරති. අය. වුවිවති කස්සප හික්බු සමණෝ ඉති'පි බාහුමණෝ ඉති'පිති.

පින්වත් කස්සප, යම් ද්වසක හික්ෂුව වෙරයෙන් තොර, තරහෙන් තොර මෙන් සිත විභනවා නම්, ආගුවයන් ගේ ක්ෂය වීමෙන් අනාගුව වූ විත්ත විමුක්තියන් ප්‍රඥවිමුක්තියන් මේ තීවිතයේ ද ම ස්වක්ෂිය විභිජ්ධ තුවණන් සාක්ෂාත් කොට එයට පැමිණ වාසය කරනවා නම්, පින්වත් කස්සප, මෙන්න මේ හික්ෂුවට තමයි ගුමණයා කියන්නේ. බාහුමණයා කියන්නේ.

21. සාක්ෂක්බෝ වේ'පි කස්සප හෝති. සාමාක්ෂක්බෝ වේ'පි කස්සප හෝති වනමුල්ලාභාරෝ යාපේති පවත්තාවලහෝති. ඉමාය ව කස්සප මත්තාය ඉමිනා තපෝපක්කමෙන සමණෝ වා අහවිස්ස බාහ්මණෝ වා දුෂ්චනෝ සුදුෂ්චනෝ, තේත්. අහවිස්ස කල්ල. වවනාය “දුෂ්චනෝ සමණෝ දුෂ්චනෝ බාහ්මණෝ”ති.

21. පින්වත් කස්සප, යම් කෙනෙක් කොළ වර්ග අමුවෙන් කැටුව කියල. ගස් බොඩි අනුහව කළා කියල වනමුල් ගෙඩි කැටුව කියල, ගසෙන් වැටුනු ගෙඩි පමණක් කැටුව කියල ඒ තපස් රකුමෙන් වාසය කළා කියල එපමණකින් ම කස්සප, ගුමණයාත්, බාහ්මණයාත් තේරුම් ගැනීම දුෂ්කර වෙනවා නම්, වඩාත් දුෂ්කර වෙනවා නම්, ගුමණයා තේරුම් ගැනීම දුෂ්කරයි, බාහ්මණයා තේරුම් ගැනීම දුෂ්කරයි කියල කීම සුදුසු වන්නේ නැ.

සක්කා ව පන්සෝ අහවිස්ස ඇතුළු. ගහපතිනා වා ගහපති පුත්තේන වා අන්තමසෝ කුමින දායියාපි: අය. සාක්ෂක්බෝ වා හෝති. සාමාක්ෂක්බෝ වා වනමුල්ලාභාරෝ යාපේති පවත්තාවලහෝති'ති. යස්මා ව බෝ කස්සප අන්දනුව ඉමාය මත්තාය අන්දනු ඉමිනා තපෝපක්කමෙන සමණෝ වා හෝති බාහ්මණෝ වා දුෂ්චනෝ සුදුෂ්චනෝ, තස්මා ඒත් කල්ල. වවනාය “දුෂ්චනෝ සමණෝ දුෂ්චනෝ බාහ්මණෝ”ති.

පින්වත් කස්සප, ගහපතියෙකුට වූණත් ගහපති පුතුයෙකුට වූණත් අඩු ගණනෙන් ගෙදරකට වතුර අදින දායි කෙල්ලකට වූණත් පුළුවනි “මොහු අමුවෙන් කොළ කන කෙනෙක් වනමුල් ගෙඩි කන කෙනෙක්. ගස්වලින් වැටෙන ගෙඩි විතරක් කන කෙනෙක්” කියල තේරුමිගන්න. නමුත් කස්සප, මේ ඉතා ස්වල්ප වූ තපස් උපකුමයෙන් වෙන් වෙලා මේ තපස් කුමයෙන් බැහැරව ගුමණයාත්, බාහ්මණයාත් තේරුම් ගැනීම දුෂ්කර වෙනවා නම්, වඩාත් දුෂ්කර වෙනවා නම්, ගුමණයා තේරුම් ගැනීම දුෂ්කර යි, බාහ්මණයා තේරුම් ගැනීම දුෂ්කර යි කිවිවට කමක් නැ.

යනෝ බෝ කස්සප හික්බූ අවෝර. අබ්‍යාපත්ත. මෙත්තවිත්ත. හාවෙති, ආසවානක්ව බයා අනාසව. වෙනෝ විමුත්ති. පන්දක්විමුත්ති. දිවියේව ධම්මේ සය. අහින්දක් සවිජිකත්වා උපසම්පත්ත විහරති. අය. වූවිවති කස්සප හික්බූ සමණෝ ඉති'පි බාහ්මණෝ ඉති'පිති.

පින්වත් කස්සප, යම් ද්‍රව්‍යක හික්ෂුව වෙටරයෙන් තොර, තරහෙන් තොර මෙන් සිත වචනවා නම්, ආගුවයන් ගේ ක්ෂය වීමෙන් අනාගුව වූ විත්ත විමුක්තියන් ප්‍රඥවිමුක්තියන් මේ ජීවිතයේ දී ම ස්වකීය විභිජ්‍ය තුවණන් සාක්ෂාත් කොට එයට පැමිණ වාසය කරනවා නම්, පින්වත් කස්සප, මෙන්න මේ හික්ෂුවට තමයි ගුමණයා කියන්නේ. බ්‍රාහ්මණයා කියන්නේ.

22. සාණානි වේ'පි කස්සප ධාරේති මසාණානි'පි ධාරේති
සායනතියකම්'පි උදකරෝහණානුයෝගමනුයුත්තො විහරති. ඉමාය ව කස්සප මත්තාය ඉමිනා ව තපෝපක්කමෙන සිමණේ වා අහවිස්ස බ්‍රාහ්මණේ වා දුෂ්චනො සුදුෂ්චනො, තොත්. අහවිස්ස කල්ල. වචනාය “දුෂ්චනො සිමණේ දුෂ්චනො බ්‍රාහ්මණේ”ති.

පින්වත් කස්සප, හණවැහැරි ඇත්දා කියලා, හණවැහැරි මුස් රේදී ඇත්දා කියල ස්වස තුන්වෙති කොට ද්‍රව්‍යට තුන්වරක් ජලයේ ශිලී තපස් රකිමින් වාසය කළා කියල ඒ තපස් රකුමෙන් වාසය කළා කියල එපමණකින් ම කස්සප, ගුමණයාත්, බ්‍රාහ්මණයාත් තොරුම් ගැනීම දුෂ්චර වෙනවා නම්, වචනා දුෂ්චර වෙනවා නම්, ගුමණයා තොරුම් ගැනීම දුෂ්චර යි, බ්‍රාහ්මණයා තොරුම් ගැනීම දුෂ්චර යි කියල කීම සුදුසු වන්නේ නෑ.

සක්කා ව පන්සේ අහවිස්ස ඇතු. ගහපතිනා වා ගහපති පුත්තොන් වා අන්තමසේ කුමින දාසියාපි: “අය.. සාණානිපි ධාරේති මසාණානිපි ධාරේති සායනතියකම්පි උදකරෝහණානුයෝගමනුයුත්තො විහරති”ති. යස්මා ව බො කස්සප අක්ක්ෂනේව ඉමාය මත්තාය අක්ක්ෂනු ඉමිනා තපෝපක්කමෙන සිමණේ වා භෝති බ්‍රාහ්මණේ වා දුෂ්චනො සුදුෂ්චනො, තස්මා ඒත්. කල්ල. වචනාය “දුෂ්චනො සිමණේ දුෂ්චනො බ්‍රාහ්මණේ”ති.

පින්වත් කස්සප, ගහපතියෙකුට වූණත් ගහපති පුතුයෙකුට වූණත් අසු ගණනානේ ගෙදරකට වතුර අදින දාසී කෙල්ලකට වූණත් පුළුවති “මොහු හණ වැහැරි අදිනවා. හණවැහැරි මුස් වස්තු අදිනවා ස්වස තුන්වෙති කොට ද්‍රව්‍යට තුන්වරක් ජලයේ ශිලී තපස් රකිමින් වාසය කරන කෙනෙක් වෙලා ඉත්තවා” කියල තොරුමිගන්න. නමුත් කස්සප, මේ ඉතා ස්වල්ප වූ තපස් උපත්‍යමයෙන් වෙන් වෙලා මේ තපස් කුමයෙන් බැහැරව ගුමණයාත්, බ්‍රාහ්මණයාත් තොරුම් ගැනීම දුෂ්චර වෙනවා නම්, වචනා දුෂ්චර

වෙනවා නම්, ගුම්ණයා තෝරුම් ගැනීම දුෂ්කරයි, බ්‍රාහ්මණයා තෝරුම් ගැනීම දුෂ්කරයි කියල කිවිවට කමක් නෑ.

යනේ බෝ කස්සප හික්බූ අවෝරං අභ්‍යාපත්ඡ. මෙත්තවිත්ත. හාබේති, ආසවානක්ද බයා අනාසව. වෙනේ විමුත්ති. පක්දුවිමුත්ති. දිටියේට ධමමේ සය. අහිඳුනු සචිතිකත්වා උපසම්පත්ඡ විහරති. අය. වූවිවති කස්සප හික්බූ සමණෝ ඉති'පි බ්‍රාහ්මණෝ ඉති'පිති.

පින්වත් කස්සප, යම් ද්‍රව්‍යක හික්ෂුව වෙරයෙන් තොර, තරහෙන් තොර මෙත් සිත විනවා නම්, ආගුවයන් ගේ ක්ෂය විමෙන් අනාගුව වූ විත්ත විමුක්තියන් ප්‍රඥුවිමුක්තියන් මේ ඒවිතයේ දී ම සචිතිය විභිජ්ධ තුවණින් සාක්ෂාත් කොට එයට පැමිණ වාසය කරනවා නම්, පින්වත් කස්සප, මෙන්න මේ හික්ෂුවට තමයි ගුම්ණයා කියන්නේ. බ්‍රාහ්මණයා කියන්නේ.

23. එව්. වූන්නේ අවෝලෝ කස්සපෝ හගවන්ත්. එකදවෝව: “කතමා පන සා හෝ ගෝතම සිලසම්පදා, කතම විත්තසම්පදා, කතමා පක්දුසම්පදා?ති.

23. මෙසේ වදාල විට අවෝලකස්සප හාගාවනුන් වහන්සේගෙන් මෙහෙම ඇසුවා. “හවත් ගොතමයන් වහන්ස, මොකක්ද ඒ සිලසම්පත්තිය? මොකක් ද ඒ සමාධිසම්පත්තිය? මොකක් ද ඒ ප්‍රඥුසම්පත්තිය?

“ඉතු කස්සප තථාගතෝ ලෝකේ උප්පත්ති අරහ. සේ ඉම. ලෝක. සය. අහිඳුනු ස-ඡිකත්වා පවෙදේති. සේ ධමම. දේශේති. බ්‍රහ්මවරිය. පකාසේති. ත. ධමම. සුණාති ගහපති වා සේ ත. ධමම. සුන්වා තථාගතෝ සද්ධ. පටිලෙති. සේ තොන සද්ධාපටිලාසේන සමන්නාගතෝ ඉති පටිස-වික්බති: “සම්බාධේ සරාවාසේ යන්තුනාහ. කේසමස්සු. ඔහාරෙන්වා කාසායාති වත්ථානි අ-ඡාදෙන්වා අගාරසමා අනගාරිය. පබෑපෙයා”ත්ති.

පින්වත් කස්සප, මෙහි අරහත් වූ තථාගතයන් වහන්සේ ලෝකයෙහි උපත ලබනවා තමා විසින් උපදවා ගත් විභිජ්ට කුණෙයෙන් සාක්ෂාත් කරලා ලෝකයට කියා දෙනවා. උත්වහන්සේ දහම දෙසනවා බ්‍රහ්මසර ප්‍රකාශ කරනවා. එතකොට ගහපතියෙක් වේවා, ගහපති ප්‍රතුයෙක් වේවා කවර හෝ කුලයක උපන් කෙනෙක් වේවා ඒ ධර්මය

අසිනවා ඔහු ඒ ධර්මය අසිලා තථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුද්ධාව උපද්වා ගන්නවා. ඉතින් ඔහු ඒ ගුද්ධාලාභයෙන් යුත්ත වෙලා මේ විදිහට තුවුණින් කළුපනා කරනවා. “ගිහි ගෙදර වාසය කිරීම හරි ම කරදරයක් ඒ තිසා මං කෙසේ රුවුල් බාලා, කසාවන් පොරොවා ගෙන ගිහිගෙයින් නික්ම පැවිද්දට ඇතුළත් වෙන එක තමයි නොද” කියලා.

සෝ අපරේන සමයේන අනගාරිය පබ්බන්ති. සෝ ඒවා පබ්බනීනෝ සමානෝ පාතිමොක්බස වරස වූනෝ විහරති සමාදාය සික්කති සික්බාපදේශු

මහු පස්සේ කාලෙක ගිහි ගෙයින් නික්ම පැවිදි ජීවිතයට පත් වෙනවා. ඔහු ඔය විදිහට පැවිද්දෙක් වෙලා ප්‍රාතිමෝක්ෂ සංවර සීලයෙන් (පැවිද්දෙක් විභින් රුකුගත යුතු නිවනට උපකාරී වන උතුම් සීලපදවලින්) සංවරව ඉන්නවා සික්ෂාපදවල සමාදන්ව තික්මෙනවා

24. කථක්ව කස්සප සික්බා සීලසම්පන්නෝ නොති? ඉඩ කස්සප සික්බා පාණාතිපාතා පහාය පාණාතිපාතා පට්ටිරනෝ නොති ඉදම්පි'ස්ස නොති සීලසම් (යථා සාම්ඛ්‍යාච්චලේ ඒවා විත්පාරේතබඩා.)

24. පින්වත් කස්සප, සික්ෂාව සීලයෙන් යුත්ත වන්නේ කොහොම ද? පින්වත් මහාරාජ, මෙහි සික්ෂාව සතුන් මැරිම අත්හැර දාල සතුන් මැරිමෙන් වැළකී ඉන්නවා මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකී (සාම්ඛ්‍යාච්චාච්චලේ සුතුයෙහි මෙන් විස්තර කළ යුතුය)

යථා වා පන්කෝ නොන්නෝ සමණඩාන්මණා සද්ධාදෙයානි භෝජනාති භුක්ක්ජීනවා නේ ඒවරුපා තිරවිජානවිජ්ජාය මිවිජාජීවෙන ජීවික කප්පෙන්ති, සෙයාලිද්: සන්තිකම්ම විසයිනා පට්ටිමොක්බෝ ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිරවිජානවිජ්ජාය මිවිජාජීවා පට්ටිරනෝ නොති. ඉදම්පිස්ස නොති සීලසම්පදාය.

එ වගේ ම ඇතුළුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දත් අනුහට කරල මෙවැනි වූ තිරුවෙන විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජීවයෙන් ජීවත් වෙනවා. ඒ කියන්නේ, ගාන්ති කරම වනවලට බෙහෙත් බැඳීම, ආදී තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජීවයෙන්

ඡීවත් වෙනවා. මෙටැනි දෙපිනුත් මෙටැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබඳ වූ තිරග්‍රෑවන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජ්‍යාවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

ස බෝ සෝ කස්සප හික්ඩු එච්. සීලසම්පන්නෝ න කුණෝවී හය. සමනුපස්සති යදිද. සීලසි.වරතෝ. සෙයාලාජ කස්සප රාජා බත්තියෝ මුද්ධාවසින්නෝ නිහතපවිවාමින්නෝ න කුණෝවී හය. සමනුපස්සති යදිද. පවිච්චිතෝ, එච්මේව බෝ කස්සප හික්ඩු එච්. සීලසම්පන්නෝ න කුණෝවී හය. සමනුපස්සති යදිද. සීලසි.වරතෝ.

පින්වත් කස්සප, ඒ හික්ෂුව වනාහී මේ අයුරින් සීලසම්පන්නව සිටින විට ඒ සීල සි.වරය හේතු කොට ගෙන මොන ම අයුරකින්වත් බියක් දකින්නේ තැ. පින්වත් කස්සප, ඒක මේ වගේ දෙයක්. මුටුනු පලන් රජ කෙනෙක් ඉන්නවා. ඔහු සතුරන් පරදවල බැහැර කරල සි ඉන්නෝ. ඉතින් ඔහු සතුරන් හේතුවෙන් මොන ම අයුරකින්වත් හයක් දකින්නේ තැ. පින්වත් කස්සප, හික්ෂුවත් මිය විදිහම සි. මේ අයුරින් සීලසම්පන්නව සිටින විට ඒ සීලසි.වරය හේතු කොට ගෙන මොන ම අයුරකින්වත් බියක් දකින්නේ තැ.

සෝ ඉම්නා අරියෙන සීලක්බන්ධයෙන් සමන්නාගතෝ, අජ්ජඛත්ත. අනවත්තසුබ. පටිසි.වේදේති. එච්. බෝ කස්සප හික්ඩු සීලසම්පන්නෝ හෝති. අය. බෝ කස්සප සීලසම්පදා

මුහු මේ ආරය වූ සීලස්කන්ධයෙන් සමන්විත ව ආධ්‍යාත්මිකව නිවැරදි සැපයක් විදිනවා. පින්වත් කස්සප, ඔන්න විදිහම සි හික්ෂුව සීලසම්පන්න වන්නේ. පින්වත් කස්සප, මේ තමයි සීලසම්පන්තිය

25. කථන්ච්ච්ව කස්සප හික්ඩු ඉන්දියේසු ගුත්තද්වාරෝ හෝති? ඉඩ කස්සප හික්ඩු වක්බුනා රුප. දිස්වා න නිමිත්තග්ගාහී හෝති නාත්‍යභාෂ්‍යද්ජනග්ගාහී වක්බුන්දියේ සි.වර. ආපත්තති. සෝතේන සයදිද. සුත්වා සාණේන ගන්ධ. සායිත්වා ජීව්‍යාය රස. සායිත්වා කායේන පොටියනි. ජුහිත්වා මනසා ධමම. විජ්ජ්නාය න නිමිත්තග්ගාහී හෝති නාත්‍යභාෂ්‍යද්ජනග්ගාහී මනින්දියේ සි.වර. ආපත්තති. සෝ ඉම්නා අරියෙන ඉන්දියසි.වරේන සමන්නාගතෝ අජ්ජඛත්ත. අභ්‍යාසේකසුබ. පටිසි.වේදේති. එච්. බෝ කස්සප හික්ඩු ඉන්දියේසු ගුත්තද්වාරෝ හෝති.

25. පින්වත් කස්සප, හික්ෂුව අකුසලයන් වැළකු ද්වාර ඇති ඉදුරන් ඇතිව ඉන්නේ කොහොම ද? පින්වත් කස්සප, මෙහිලා හික්ෂුව ඇසින් රුප දැක තිමිති ගන්නේ නෑ. තිමිත්තක කොටසක්වත් ගන්නේ නෑ ඇසි තැමැති ඉන්දියයේ සංවරයට පැමිණෙනවා. කණෙන් ගබඳයක් අහලා නාසියෙන් ගන්ධයක් ආසාණය කරලා දිවෙන් රසයක් රස විද්‍යා කයෙන් පහසක් ලබලා මනසින් අරමුණක් දැන ගෙන තිමිති ගන්නේ නෑ. තිමිත්තක කොටසක්වත් ගන්නේ නෑ මනස තැමැති ඉන්දියයේ සංවරයට පැමිණෙනවා. ඔහු මේ ආර්ය වූ ඉන්දිය සංවරයෙන් යුත්තව ආධ්‍යාත්මිකව ඒඩා රහිතව සැපයක් විදිනවා. පින්වත් කස්සප, හික්ෂුව අකුසලයෙන් වැළැක් වූ දොරටු ඇති ඉන්දියයන් කුළ ඉන්නේ ඔය විදිහට යි.

26. කථක්ව කස්සප හික්බු සතිසම්පර්ක්දේන සමන්තාගතෝ හෝති? ඉඟ කස්සප හික්බු අහික්කන්නේ පටක්කන්නේ සම්පර්තකාරී හෝති ගතේ යිනේ තිසින්නේ පුත්තේ ජාගරින් භාසින් තුණ්හිභාවේ සම්පර්තකාරී හෝති. ඒවා. බෝ කස්සප හික්බු සතිසම්පර්ක්දේන සමන්තාගතෝ හෝති.

26. පින්වත් කස්සප, හික්ෂුව සිහිනුවණින් යුතුව සිටින්නේ කොහොම ද? පින්වත් කස්සප, මෙහිලා හික්ෂුව ඉදිරියට යදීන්, ආපසු එදීන්, එය කරන්නේ සිහි නුවණින් ම යි ගමන් කරදී, සිටගෙන සිටිදී, වාඩි වී සිටිදී, යැනපෙදී, තිදිවරදී, කථාබස් කරදී, තිහඹව සිටිදී එය කරන්නෙන් සිහි නුවණින් ම යි. පින්වත් කස්සප, හික්ෂුව සිහිනුවණින් යුතු වන්නේ ඔය ආකාරයට යි.

27. කථක්ව කස්සප හික්බු සන්තුවයෝ හෝති? ඉඟ කස්සප හික්බු සන්තුවයෝ හෝති කායපරිභාරිකෙන විවරේන කු-සිපරිභාරිකෙන පිණ්ඩිපාන්තන. සෝ යෙන යෙනොව පක්කමති සමාදායේව පක්කමති. ඒවා. බෝ කස්සප හික්බු සන්තුවයෝ හෝති.

27. පින්වත් කස්සප, හික්ෂුව ලද දෙයින් සතුව වන්නේ කොහොම ද? පින්වත් කස්සප, මෙහිලා හික්ෂුව කය පරිහරණයට සැහෙන සිවුරෙන් කුසඳිති තිවෙන්ට සැහෙන පිණ්ඩිපානයෙන් සතුව වෙනවා. ඔහු යම් ම තැනකට පිටත් වෙනවා තම්, පාසිචුරු පමණක් අරගෙන යනවා. පින්වත් කස්සප, හික්ෂුව ලද දෙයින් සතුව වන්නේ ඔය විදිහට යි.

28. සෝ ඉමිනා ව අරියේන සීලක්බන්ධෙන සමන්නාගතෝ, ඉමිනා ව අරියේන ඉන්දියස් වරේන සමන්නාගතෝ, ඉමිනා ව අරියේන සතිසම්පත්ක්ෂෙන් සමන්නාගතෝ, ඉමාය ව අරියාය සන්තුවියා සමන්නාගතෝ, විවිත්ත. සේනාසන. හජ්ති අරක්ෂා. රැකබමුල. පබිතත. කත්දර. ගිරිගූහ. සුසාන. වනපත්ල. අබහෝකාස. පලාලපුණ්ඩ. සෝ ප-ඡාහත්ත. පිණ්විපාතපටික්කත්තෝ තිසිදින පල්ල. ආහුජින්වා දිජ්. කාය. පණ්ඩාය පරිමුබ. සති. උපවියපෙනවා.

28. ඔහු මේ ආරය වූ සීලස්කන්ධයෙන් යුක්ත වෙලා, මේ ආරය වූ ඉන්දිය ස.වරයෙන් යුක්ත වෙලා, මේ ආරය වූ සීහිනුවණින් යුක්ත වෙලා, මේ ආරය වූ ලද දෙයින් සතුවුවීමෙන් යුක්ත වෙලා තුදෙකලා සෙනසුනක වාසය කරනවා. ඒ කියන්නෝ ආරණ්‍යය, රැක්සේවණ, පර්වතය, දිය ඇල්ල, ගිරිගූහාව, සොහොන, වනගැබ, ගස් කොළන් රහිත හිස් පිටිය, පිදුරු ගෙය ආදිය යි. ඔහු පිණ්විපාතය වළඳා, දානයෙන් පසු (එවැනි තැනක) පළගක් බැඳු ගෙන, කය සාපු කර ගෙන, හාවනා අරමුණෙහි සීහිය පිහිටුවා ගෙන වාචිවෙනවා.

29. සෝ අහිජ්ජඩ. ලෝකේ පහාය විගතාහිජ්ජෙධින ත-තසා විහරති. අහිජ්ජඩාය විත්ත. පරිසෝධේති ව්‍යාපාදපදේශ. පහාය අව්‍යාපන්නාවිත්තෝ විහරති ණනමිද්ධ. පහාය විගතලීනමිද්ධෝ විහරති උද්ධ-වකුක්කු-ව. පහාය අනුද්ධතෝ විහරති විවිකි-ඡ. පහාය තිණුවිවිකි-ජෝ විහරති අකථ-කම් කුසලේසු ධම්මේසු. විවිකි-ඡාය විත්ත. පරිසෝධේති.

ඔහු තීවිතය නම් වූ ලෝකය ගැන ඇති විසම ලෝහය දුරු කොට ඇලීම රහිත වූ සීතින් වාසය කරනවා. විසම ලෝහය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා තරහ වෙර ආදිය අන්හැර තරහ තැනි සීතින් සියල් සතුන් කෙරෙහි හිතානුකම්පිට වාසය කරනවා තිදිමත අලසකම අන්හැර තිදිමත අලසකම්න් බැහැරව වාසය කරනවා සිතේ විසිරිමත්, පසුතැවීමත් බැහැර කොට වාසය කරනවා සැකය දුරු කොට කුසල් දහම් ගැන කෙසේ ද? කෙසේ ද? යනාදී සැකයෙන් එනෙරව වාසය කරනවා. සැකය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා.

සේයාලාපි කස්සප පුරිසෝ ඉණ. ආදාය කම්මන්තෝ පයෝපේය, තස්ස තෝ කම්මන්තා සම්ජ්ජෙධයු. සෝ තතෝ නිදාන.

ලැසේල් පාමොජ්ජ්, අධිග-ජෙයා සෝමනස්සීං. සෙයාලාජි කස්සප පුරිසෝ ආබාධිකෝ අස්ස දුක්ඩිතෝ සෝ අපරේන සමයේන තමහා ආබාධා මූ-වෙයා සෝ තතෝ නිදාන. ලැසේල් පාමොජ්ජ්, අධිග-ජෙයා සෝමනස්සීං. සෙයාලාජි කස්සප පුරිසෝ බන්ධනාගාරේ බද්ධෝ අස්ස, සෝ අපරේන සමයේන තමහා බන්ධනා මූ-වෙයා සෝ තතෝ නිදාන. ලැසේල් පාමොජ්ජ්, අධිග-ජෙයා සෝමනස්සීං. සෙයාලාජි කස්සප පුරිසෝ දාසෝ අස්ස අනත්තාධිනෝ සෝ අපරේන සමයේන තමහා දාසවා මූවිවෙයා සෝ තතෝ නිදාන. ලැසේල් පාමොජ්ජ්, අධිග-ජෙයා සෝමනස්සීං. සෙයාලාජි කස්සප පුරිසෝ සඳහෝගෝ කන්තාරද්ධානමග්ග. පටිප්ථජෙයා සෝ අපරේන සමයේන ත. කන්තාර. නිත්ත්ලරෝය සෝ තතෝ නිදාන. ලැසේල් පාමොජ්ජ්, අධිග-ජෙයා සෝමනස්සීං. එච්මේව බෝ කස්සප හික්බු යථා ඉණ. යථා රෝග. යථා බන්ධනාගාර. යථා දාසවා. යථා කන්තාරද්ධානමග්ග. ඉමේ පක්දව නිවරණේ අප්පහිණේ අනත්ති සම්බුද්ධස්සති. සෙයාලාජි කස්සප ආනණ්ඩා, යථා ආරෝග්‍යා, යථා බන්ධනමොක්ං, යථා භූත්ස්සීං, යථා බෛමහුම්. එච්මේව බෝ කස්සප, හික්බු ඉමේ පක්දව නිවරණේ අනත්ති සම්බුද්ධස්සති.

පිත්වත් කස්සප, එය මෙවැනි දෙයක්. පුරුෂයෙක් ණයක් අරගෙන කරමාන්තයක යොදවනවා. ඔහු ගේ ඒ ව්‍යාපාරය සාර්ථක වෙනවා ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසක් ලබනවා. පිත්වත් කස්සප, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් රෝගී වෙලා, දුකට පත්වෙලා නමුත් පස්සේ කාලෙක ඔහු ඒ රෝගයෙන් මිදුනා ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසක් ලබනවා. පිත්වත් කස්සප, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් හිරගෙදරක බන්ධනයකට හසුවෙනවා. නමුත් ඔහු පස්සේ කාලෙක තමන් ගේ දනය වියදම් නො කොට සුව්‍යස් ම ඒ බන්ධනාගාරයෙන් නිදහස් වෙනවා ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසක් ලබනවා. පිත්වත් කස්සප, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් තමාට සිතු පරිදි ගත කරන්නට බැරි, අනුත්ව යටත් වෙලා වාසය කරන, තමා කුමුති පරිදි යා ගත නො භැකි, දාසයෙක් වෙලා හිටියා නමුත් පසු කලෙක ඔහු ඒ දාසභාවයෙන් මිදුනා ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසක් ලබනවා. පිත්වත් කස්සප, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් දනය ඇතිව, හේග සම්පත් ඇතිව, ආහාරපාන දුළඟ වූ, බිය උච්චරු සහිත කාන්තාර ගමනකට පිවිසෙනවා

නමුත් ඔහු පසු කාලෙක ඒ කාන්තාරයෙන් එතෙර වෙනවා ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්‍යසක් ලබනවා. පින්වත් කස්සප, අන්ත ඒ විදිහම සි. හික්ෂුවත් (කලින්) ගෙයක් ගත්තා වගේ, ලෙඩ වුණා වගේ, හිරේවිලංගුවේ වැළැකුව වගේ, වහල්බවට පත් වුණා වගේ, තිරුදක කතරකට පැමිණුනා වගේ මේ පාව නීවරණයන් ප්‍රහාණය තො වී තමා තුළ පවතින හැරි දකිනවා. නමුත් පින්වත් කස්සප, ඒ ගෙය ගෙවා දමා ගෙය රහිත වුණා වගේ, රෝගයෙන් නිදහස් වෙලා නීරෝග වුණා වගේ, වියදම් තැතුව හිරෙන් නිදහස් වුණා වගේ, දාසබවෙන් නිදහස් වුණා වගේ, තිරුදක කතර ගෙවා ආරක්ෂා සහිත ක්ෂේම හූමියකට පැමිණුනා වගේ තමයි. පින්වත් කස්සප, අන්ත ඒ විදිහමයි හික්ෂුව තමා තුළ මේ පාව නීවරණයන් දුරුලී ඇති ආකාරයන් දකින්නේ.

30. තස්සීමේ පක්ද්ව නීවරණේ පහිණේ අත්තනි සමනුපස්සනේ පාමොඡ්ජ. ජායති. පමුදිනස්ස පිනි ජායති. පිනිමනස්ස කායෝ පස්සමිහති. පස්සද්ධකායෝ සුබ. වෛදේති. සුඩිනෝ විත්ත. සමාධියති. සෝ විවිච්චිව කාමේහි විවිච්චි අකුසල්හි ධම්මේහි පයම. කඩාන. උපසම්පත්ජ විහරති දුතිය. කඩාන. තතිය. කඩාන. වත්ත්ල. කඩාන. උපසම්පත්ජ විහරති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති විත්තසම්පදාය. අය. බෝ සා කස්සප විත්තසම්පදා.

30. ඔහුට මේ පක්ද්ව නීවරණයන් තමා තුළ තැති බව දකිදී මහත් සතුවක් ඇති වෙනවා. ඒ ප්‍රමුදිත වීම ඇති කෙනාට ප්‍රීතිය ඇති වෙනවා. ප්‍රීති මනසක් ඇති කෙනා ගේ කය සංසිදෙනවා. සංසිදුනු කයින් යුතු ව සැපක් විදිනවා. සැප ඇති කෙනා ගේ සිත සමාධීමත් වෙනවා. ඔහු කාමයන්ගෙන් වෙන්ව, අකුසලයන්ගෙන් වෙන්ව පළමු වෙති ද්‍යානය උපද්‍යාගෙන වාසය කරනවා දෙවෙති ද්‍යානය තුන්වන ද්‍යානයන් සතර වෙති ද්‍යානය උපද්‍යා ගෙන වාසය කරනවා. මෙයත් ඔහු ගේ සමාධී සම්පත්තියට අයිති දෙයක්. පින්වත් කස්සප, මේ තමයි ඒ විත්ත සම්පත්තිය.

31. සෝ ඒව. සමාහිතෝ විත්තෝ කුණදස්සනාය විත්ත. අහිනීහරති අහිනින්නාමේති ඉදමස්ස හෝති පක්දුකූසම්පදාය නාපර. ඉත්ත්තායාති පජනාති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති පක්දුකූසම්පදාය. අය. බෝ සා කස්සප පක්දුකූසම්පදා.

31. ඔහු (ඒ හික්ෂව) මය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට කුණදරුගනය (නුවණින් අවබෝධ වීම) පිණිස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම නතු කරයි මෙයත් ඔහු ගේ ප්‍රජ්‍යසම්පත්තියට අයත් දෙයක් තැවත සසරගමනක් තැනැ”යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ ප්‍රජ්‍යසම්පත්තියට අයත් දෙයක්. පින්වත් කස්සප, මේ තමයි ඒ ප්‍රජ්‍යසම්පත්තිය.

32. ඉමාය ව කස්සප සීලසම්පදාය ඉමාය ව වින්තසම්පදාය ඉමාය ව පණ්ඩසම්පදාය අන්ද සීලසම්පදා වින්තසම්පදා පණ්ඩසම්පදා උත්තරිතරා වා පණ්ඩතරා වා තත්ත්ව.

32. පින්වත් කස්සප මේ සීලසම්පත්තියෙනුත්, මේ සමාධීසම්පත්තියෙනුත්, මේ ප්‍රජ්‍යසම්පත්තියෙනුත් බැහැර වූ වෙනත් උත්තරිතර වූත් ප්‍රණීතතර වූත් සීලසම්පත්තියක්, සමාධීසම්පත්තියක්, ප්‍රජ්‍යසම්පත්තියක් නෑ.

33. සන්ති කස්සප ඒකේ සමණඩාහ්මණා සීලවාදා. තේ අනේක පරියායේන සීලස්ස වණිණ. හාසන්ති. යාචකා කස්සප අරිය. පරම. සීල., තාහ. තත්ථ අත්තනෝ සමසම. සමනුපස්සාමි. කුතො හියෝ? අථ බෝ අහමේව තත්ථ හියෝ? යදිද. අධිසීල.

33. පින්වත් කස්සප, සීලය ගැන පමණක් කරා කරන ඇතැම් ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවා. මවුන් නොයෙක් ආකාරයෙන් සීලයෙහි ගුණ කියනවා. එහෙත් කස්සප, යමිතාක් උත්තම වූ ආරය සීලයක් ඇදේද එහිලා ම., මා හට සම සම වූ සීල්වත් කෙනෙක් ව දකින්නේ නෑ. ඊට වැඩි කෙනෙක් කොයින් සෞයන්ට ද? එකරුණේ ද ඒ අධිසීලයක් ඇදේද, එහිලා වැඩි දියුණු කොට ඇති සීල් ඇත්තේ මා තුළ ම යි.

34. සන්ති කස්සප ඒකේ සමණඩාහ්මණා තපෝත්ගුවිජාවාදා. තේ අනේකපරියායේන තපෝත්ගුවිජාය, වණිණ. හාසන්ති. යාචකා කස්සප අරිය පරමා තපෝත්ගුවිජා, තාහ. තත්ථ අත්තනෝ සමසම. සමනුපස්සාමි. කුතො හියෝ? අථ බෝ අහමේව තත්ථ හියෝ? යදිද. අධිත්ගුවිජ.

34. පින්වත් කස්සප, කෙලෙසුන් පිළිකුල් කරන කෙලෙස් තැවීම ගැන කරා කරන ඇතැම් ගුමණ බාහ්මණවරුන් ඉන්නවා. මවුන් නොයෙක්

ଆකාරයෙන් කෙලෙස් පිළිකුල් කිරීමේ ගුණ කියනවා. තමුත් කස්සප, යමිනාක් උත්තම වූ ආරිය කෙලෙස් පිළිකුල් කිරීමක් ඇදෑද එහිලා මං, මා හට සම සම වූ කෙලෙස් පිළිකුල් කරන කෙනෙක්ව දකින්නේ නැ. රේට වැඩි කෙනෙක් කොයින් සොයන්ට ද? එකරුණේ දී ඒ අධි කෙලෙස් පිළිකුල් කිරීමක් ඇදෑද, එහිලා වැඩි දියුණු කොට ඇති කෙලෙස් පිළිකුල් කිරීම ඇත්තේ මා තුළ ම යි.

35. සන්ති කස්සප ඒකේ සමණඩාහ්මණා පන්දුක්වාදා. තේ අනේකපරියායේන පන්දුක්ය වණේණ. හාසන්ති. යාචනා කස්සප අරමා පන්දුක්, නාහ. තත්ථ අත්තනෝ සමසම. සමනුපසසාමි. කුතෝ හියෝ? අථ බෝ අහමේව තත්ථ හියෝ යදිද. අධිපන්දු.

35. පින්වත් කස්සප, ප්‍රඥුව ගැන කරා කරන ඇතැම් ගුමණ බාහ්මණවරුන් ඉන්නවා. ඔවුන් නොයෙක් ආකාරයෙන් ප්‍රඥුවේ ගුණ කියනවා. තමුත් කස්සප, යමිනාක් උත්තම වූ ආරිය ප්‍රඥුවක් ඇදෑද එහිලා මං, මා හට සම සම වූ ප්‍රඥුව ඇති කෙනෙක්ව දකින්නේ නැ. රේට වැඩි කෙනෙක් කොයින් සොයන්ට ද? එකරුණේ දී ඒ අධි ප්‍රඥුවක් ඇදෑද, එහිලා වැඩි දියුණු කොට ඇති ප්‍රඥුව ඇත්තේ මා තුළ ම යි.

36. සන්ති කස්සප ඒකේ සමණඩාහ්මණා විමුත්තිවාදා. තේ අනේකපරියායේන විමුත්තියා වණේණ. හාසන්ති. යාචනා කස්සප අරමා විමුත්ති, නාහ. තත්ථ අත්තනෝ සමසම. සමනුපසසාමි. කුතෝ හියෝ? අථ බෝ අහමේව තත්ථ හියෝ යදිද. අධිමුත්ති.

36. පින්වත් කස්සප, විමුක්තිය ගැන කරා කරන ඇතැම් ගුමණ බාහ්මණවරුන් ඉන්නවා. ඔවුන් නොයෙක් ආකාරයෙන් විමුක්තියේ ගුණ කියනවා. තමුත් කස්සප, යමිනාක් උත්තම වූ ආරිය විමුක්තියක් ඇදෑද එහිලා මං, මා හට සම සම වූ විමුක්තිය ඇති කෙනෙක් ව දකින්නේ නැ. රේට වැඩි කෙනෙක් කොයින් සොයන්ට ද? එකරුණේ දී ඒ අධි විමුක්තියක් ඇදෑද, එහිලා වැඩි දියුණු කොට ඇති විමුක්තිය ඇත්තේ මා තුළ ම යි.

37. යාන. බෝ පනේත. කස්සප විෂ්ඨති ය. අන්දුක්තිත්වීයා පරිබාජකා එව. වදෙයුළු: “සිහ්නාද. බෝ සමණෝ ගෝතමෝ නදති. තක්ව බෝ සුන්දුකාරේ නදති නො පරිසාසු”ති. තේ ‘මා හෝවත්ති’ස්සු වවතීයා. “සිහ්නාද. ව සමණෝ ගෝතමෝ නදති. පරිසාසු ව නදති”ති. එවමස්සු කස්සප වවතීයා.

37. පින්වත් කස්සප, මෙවැනි දෙයක් දකින්ට ලැබෙනවා. අනු ආගමික පිරිවැඩියන් යමක් අරහයා මෙවැනි දෙයක් කියනවා ද, ඒ කියන්නේ “ග්‍රුමණ ගොතමයන් සිංහනාදයෙන් නද දෙනවා. ඒ වූණාට ඔහු සිංහනාද කරන්නේ කාත් කවුරුත් තැති තැනක මිස පිරිස් අතර තොවෙයි” කියල. එතකොට ඔවුන්ට කිවුයුත්තේ ‘එහෙම කියන්ට එපා’ කියල සි. “ග්‍රුමණ ගොතමයන් සිංහනාද කරනවා. පිරිස් අතරේ ම සි සිංහනාද කරන්නේ” කියල සි පින්වත් කස්සප, ඔවුන්ට කිව යුත්තේ.

38. යාන. බෝ පතේත. කස්සප විෂ්ඨති ය. අන්දුකුතිත්වීයා පරිබාජකා ඒවා වදෙයුෂ: “සිහනාද. ව සමණෝ ගෝතමෝ නදති. පරිසාසු ව නදති. නො ව බෝ විසාරදෝ නදති”ති. නො ‘මා හේවන්ති’ස්සු වවනීයා. “සිහනාද. ව සමණෝ ගෝතමෝ නදති. පරිසාසු ව නදති, විසාරදෝ ව නදති”ති. ඒවුමස්සු කස්සප වවනීයා.

38. පින්වත් කස්සප, මෙවැනි දෙයක් දකින්ට ලැබෙනවා. අනු ආගමික පිරිවැඩියන් යමක් අරහයා මෙවැනි දෙයක් කියනවා ද, ඒ කියන්නේ “ග්‍රුමණ ගොතමයන් සිංහනාදයෙන් නද දෙනවා. පිරිස් අතරන් සිංහනාද කරනවා. ඒ වූණාට විගාරද ලෙස සිංහනාද කරන්නේ තැ.” කියල. එතකොට ඔවුන්ට කිවුයුත්තේ ‘එහෙම කියන්ට එපා’ කියල සි. “ග්‍රුමණ ගොතමයන් සිංහනාද කරනවා. පිරිස් අතරේ ම සි සිංහනාද කරන්නේ, විගාරදව ම සි සිංහනාද කරන්නේ” කියල සි පින්වත් කස්සප, ඔවුන්ට කිව යුත්තේ.

39. යාන. බෝ පතේත. කස්සප විෂ්ඨති ය. අන්දුකුතිත්වීයා පරිබාජකා ඒවා වදෙයුෂ: “සිහනාද. ව සමණෝ ගෝතමෝ නදති. පරිසාසු ව නදති. විසාරදෝ ව නදති. නො ව බෝ න. පන්හ. පුව්ජන්ති”ති. නො ‘මා හේවන්ති’ස්සු වවනීයා. “සිහනාද. බෝ සමණෝ ගෝතමෝ නදති. පරිසාසු ව නදති, විසාරදෝ ව නදති, පන්හන්ව න. පුව්ජන්ති”ති. ඒවුමස්සු කස්සප වවනීයා.

39. පින්වත් කස්සප, මෙවැනි දෙයක් දකින්ට ලැබෙනවා. අනු ආගමික පිරිවැඩියන් යමක් අරහයා මෙවැනි දෙයක් කියනවා ද, ඒ කියන්නේ “ග්‍රුමණ ගොතමයන් සිංහනාදයෙන් නද දෙනවා. පිරිස් අතරන් සිංහනාද කරනවා. විගාරදව සිංහනාද කරනවා. ඒ වූණාට ඔහුගෙන් කවුරුවත් ප්‍රශ්න අසන්නේ තැ.” කියල. එතකොට ඔවුන්ට කිවුයුත්තේ ‘එහෙම කියන්ට එපා’ කියල සි. “ග්‍රුමණ ගොතමයන් සිංහනාද කරනවා. පිරිස් අතරේ ම සි සිංහනාද

කරන්නේ, විශාරදව ම සි සිංහනාද කරන්නේ, ඒ වගේ ම ඔහු ගෙන් අතික් උද්විය ප්‍රශ්න අසනවා” කියල සි පින්වත් කස්සප, ඔවුන්ට කිව යුත්තේ.

40. යාන. බෝ පතෙත්ත. කස්සප විෂ්ඨති ය. අන්දුකුතිත්වීයා පරිබාජකා එව්. වදෙයුෂ: “සීහනාද. ව සමණෝ ගෝතමෝ තදති. පරිසාසු ව තදති. විසාරදෝ ව තදති. පක්ෂා. ව පූච්චන්ති, තෝ ව බෝ නොසා. පක්ෂා. පූච්චෝ බ්‍යාකරෝති”ති. තෝ ‘මා හේවන්ති’ස්සු වවනීයා. “සීහනාද. ව සමණෝ ගෝතමෝ තදති. පරිසාසු ව තදති, විසාරදෝ ව තදති, පක්ෂාක්ව න. පූච්චන්ති, පක්ෂාක්ව නොසා. පූච්චෝ බ්‍යාකරෝති”ති. එවමස්සු කස්සප වවනීයා.

40. පින්වත් කස්සප, මෙවැනි දෙයක් දකින්ට ලැබෙනවා. අනා ආගමික පිරිවැඹියන් යමක් අරහයා මෙවැනි දෙයක් කියනවා ද, ඒ කියන්නේ “ශ්‍රමණ ගෞතමයන් සිංහනාදයෙන් තද දෙනවා. පිරිස් අතරත් සිංහනාද කරනවා. විශාරදව සිංහනාද කරනවා. ඔහු ගෙන් අතික් උද්විය ප්‍රශ්නත් අසනවා. ඒ වුණාට ඔවුන් ගේ ඒ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දෙන්නේ නෑ.” කියල. එතකොට ඔවුන්ට කිවයුත්තේ ‘එහෙම කියන්ට එපා’ කියල සි. “ශ්‍රමණ ගෞතමයන් සිංහනාද කරනවා. පිරිස් අතරේ ම සි සිංහනාද කරන්නේ, විශාරදව ම සි සිංහනාද කරන්නේ, ඒ වගේ ම ඔහු ගෙන් අතික් උද්විය ප්‍රශ්න අසනවා, ඒ වගේ ම ඔවුන් ගේ ඒ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරුත් දෙනවා” කියල සි පින්වත් කස්සප, ඔවුන්ට කිව යුත්තේ.

41. යාන. බෝ පතෙත්ත. කස්සප විෂ්ඨති ය. අන්දුකුතිත්වීයා පරිබාජකා එව්. වදෙයුෂ: “සීහනාද. ව සමණෝ ගෝතමෝ තදති. පරිසාසු ව තදති පක්ෂාක්ව නොසා. පූච්චෝ බ්‍යාකරෝති, තෝ ව බෝ පක්ෂාස්ස වෙය්‍යාකරණෙන විත්ත. ආරාධිති”ති. තෝ ‘මා හේවන්ති’ස්සු වවනීයා. “සීහනාද. ව සමණෝ ගෝතමෝ තදති පක්ෂාස්ස ව වෙය්‍යාකරණෙන විත්ත. ආරාධිති”ති. එවමස්සු කස්සප වවනීයා.

41. පින්වත් කස්සප, මෙවැනි දෙයක් දකින්ට ලැබෙනවා. අනා ආගමික පිරිවැඹියන් යමක් අරහයා මෙවැනි දෙයක් කියනවා ද, ඒ කියන්නේ “ශ්‍රමණ ගෞතමයන් සිංහනාදයෙන් තද දෙනවා. පිරිස් අතරත් සිංහනාද කරනවා ඔවුන් ගේ ඒ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරුත් දෙනවා. ඒ වුණාට ඔවුන් ඒපිළිතුරුගැන සින සතුවූ වෙන්නේ නෑ” කියල. එතකොට ඔවුන්ට කිවයුත්තේ ‘එහෙම කියන්ට එපා’ කියල සි. “ශ්‍රමණ ගෞතමයන් සිංහනාද කරනවා

..... ඒ වගේ ම ඔවුන් ගේ ඒ ප්‍රශ්නවලට දෙන පිළිතුරුවලින් ඔවුන් ගේ සිතත් සතුවට පත්වෙනවා” කියල යි පින්වත් කස්සප, ඔවුන්ට කිව යුත්තේ.

42. යාත්. බෝ පත්තේත්. කස්සප විෂ්ඨත් ය. අක්ෂ්ඨත්ත්වීමා පරිබ්‍රාජකා එව්. වදෙයුළු: “සිහනාද. ව සමණෝ ගෝතමෝ තදති. පරිසාපු ව තදති පක්ෂසස ව වෙයාකරණෙන විත්ත. ආරාධිති, නො ව බෝ සෝතබිඛ. මක්ෂන්ති”ති. තේ ‘මා හේවත්ති’ස්සු වවතීයා. “සිහනාද. ව සමණෝ ගෝතමෝ තදති පක්ෂසස ව වෙයාකරණෙන විත්ත. ආරාධිති, සෝතබිඛ්වසස මක්ෂන්ති”ති. එවමස්සු කස්සප වවතීයා.

42. පින්වත් කස්සප, මෙවැනි දෙයක් දකිනට ලැබෙනවා. අනු ආගමික පිරිවැඩියන් යමක් අරහයා මෙවැනි දෙයක් කියනවා ද, ඒ කියන්නේ “ග්‍රමණ ගෞතමයන් සිංහනාදයෙන් තද දෙනවා. පිරිස් අතරත් සිංහනාද කරනවා ඔවුන් ගේ ඒ ප්‍රශ්නවලට දෙන පිළිතුරුවලින් ඔවුන් ගේ සිතත් සතුවට පත්වෙනවා. ඒ වුණාට ඔවුන් ඔහු ගේ ධර්මය ඇසිය යුතු යි කියල හිතන්නේ තැ” කියල. එතකොට ඔවුන්ට කිවයුත්තේ ‘එහෙම කියනට එපා’ කියල යි. “ග්‍රමණ ගෞතමයන් සිංහනාද කරනවා ඒ වගේ ම ඔවුන් ගේ ඒ ප්‍රශ්නවලට දෙන පිළිතුරුවලින් ඔවුන් ගේ සිතත් සතුවට පත්වෙනවා මෙන් ම ඔහු ගේ ධර්මයට සවන් දිය යුතුය කියලත් හිතනවා” කියල යි පින්වත් කස්සප, ඔවුන්ට කිව යුත්තේ.

43. යාත්. බෝ පත්තේත්. කස්සප විෂ්ඨත් ය. අක්ෂ්ඨත්ත්වීමා පරිබ්‍රාජකා එව්. වදෙයුළු: “සිහනාද. ව සමණෝ ගෝතමෝ තදති. පරිසාපු ව තදති සෝතබිඛ්වසස මක්ෂන්ති. නො ව බෝ පුත්වා වස්ස පසිද්ති”ති. තේ ‘මා හේවත්ති’ස්සු වවතීයා. “සිහනාද. ව සමණෝ ගෝතමෝ තදති සෝතබිඛ්වසස මක්ෂන්ති. පුත්වා වස්ස පසිද්ති”ති. එවමස්සු කස්සප වවතීයා.

43. පින්වත් කස්සප, මෙවැනි දෙයක් දකිනට ලැබෙනවා. අනු ආගමික පිරිවැඩියන් යමක් අරහයා මෙවැනි දෙයක් කියනවා ද, ඒ කියන්නේ “ග්‍රමණ ගෞතමයන් සිංහනාදයෙන් තද දෙනවා. පිරිස් අතරත් සිංහනාද කරනවා ඔවුන් ඔහු ගේ ධර්මය ඇසිය යුතු යි කියල හිතනවා. ඒ වුණාට ඔහු ගේ බණ අසා ඔවුන් පහදින්නේ තැ” කියල. එතකොට ඔවුන්ට කිවයුත්තේ

‘එහෙම කියන්ට එපා’ කියල යි. “ග්‍රමණ ගෞතමයන් සිංහනාද කරනවා ඒ වගේ ම මහු ගේ ධර්මයට සවන් දිය යුතුය කියලන් හිතනවා. ධර්මය අසා මවුන් පහදිනවා” කියල යි පින්වත් කස්සප, මවුන්ට කිව යුත්තේ.

44. යාන් බෝ පනේත් කස්සප විෂ්ඨත් ය. අන්දුන්ත්ත්වීමා පරිබාජකා ඒවා වදෙයුළු: “සිහනාද. ව සමණෝ ගෝතමෝ නදති. පරිසාසු ව නදති සුත්වා වස්ස පසිදත්ත්. නො ව බෝ පසන්නා පසන්නාකාර. කරෝත්ත්”ති. තේ ‘මා හේවත්ත්’ස්සු වවනීයා. “සිහනාද. ව සමණෝ ගෝතමෝ නදති සුත්වා වස්ස පසිදත්. පසන්නා ව පසන්නාකාර. කරෝත්ත්”ති. එවමස්සු කස්සප වවනීයා.

44. පින්වත් කස්සප, මෙවැනි දෙයක් දකින්ට ලැබෙනවා. අනා ආගමික පිරිවැඩියන් යමක් අරහයා මෙවැනි දෙයක් කියනවා ද, ඒ කියන්නේ “ග්‍රමණ ගෞතමයන් සිංහනාදයෙන් නද දෙනවා. පිරිස් අතරත් සිංහනාද කරනවා මහු ගේ බණ අසා මවුන් පහදිනවා. ඒ වූණාට මවුන් පැහැදිලා ඒ පහන්බව දක්වන්නේ නෑ” කියල. එතකොට මවුන්ට කිවයුත්තේ ‘එහෙම කියන්ට එපා’ කියල යි. “ග්‍රමණ ගෞතමයන් සිංහනාද කරනවා ඒ වගේ ම ධර්මය අසා මවුන් පහදිනවා. පැහැදිලා මවුන් පහන්බවත් දක්වනවා” කියල යි පින්වත් කස්සප, මවුන්ට කිව යුත්තේ.

45. යාන් බෝ පනේත් කස්සප විෂ්ඨත් ය. අන්දුන්ත්ත්වීමා පරිබාජකා ඒවා වදෙයුළු: “සිහනාද. ව සමණෝ ගෝතමෝ නදති. පරිසාසු ව නදති පසන්නා ව පසන්නාකාර. කරෝත්, නො ව බෝ තථන්නාය පටිප්‍රේරණත්ත්”ති. තේ ‘මා හේවත්ත්’ස්සු වවනීයා. “සිහනාද. ව සමණෝ ගෝතමෝ නදති පසන්නා ව පසන්නාකාර. කරෝත්ත්, තථන්නාය ව පටිප්‍රේරණත්ත්”ති. එවමස්සු කස්සප වවනීයා.

45. පින්වත් කස්සප, මෙවැනි දෙයක් දකින්ට ලැබෙනවා. අනා ආගමික පිරිවැඩියන් යමක් අරහයා මෙවැනි දෙයක් කියනවා ද, ඒ කියන්නේ “ග්‍රමණ ගෞතමයන් සිංහනාදයෙන් නද දෙනවා. පිරිස් අතරත් සිංහනාද කරනවා මවුන් පැහැදිලා ඒ පහන්බව දක්වනවා. ඒ වූණාට මවුන් එය අවබෝධ කරගැනීම පිණ්ස ප්‍රතිපදාවේ යෙදෙන්නේ නෑ” කියල. එතකොට මවුන්ට කිවයුත්තේ ‘එහෙම කියන්ට එපා’ කියල යි. “ග්‍රමණ ගෞතමයන් සිංහනාද කරනවා ඒ වගේ ම පැහැදිලා මවුන් පහන්බවත්

දක්වනවා. එය අවබෝධ කර ගැනීමටත් ප්‍රතිපදාවෙහි යෙදෙනවා” කියල සි පින්වත් කස්සප, ඔවුන්ට කිව යුත්තේ.

46. එත් බෝ පත්ත් කස්සප විෂ්ඨත් ය. අන්දුන්තිත්වීයා පරිබාජකා ඒවා. වදෙයුෂ්: “සිහනාද. බෝ සමණෝ ගෝතමෝ තදත් තථ්‍යාය ව පටිප්‍රත්තන්ති. තෝ ව බෝ පටිපත්තා ආරාධන්ති”ති. තෝ ‘මා හේවත්ති’ස්සු වවනියා. “සිහනාද. ව සමණෝ ගෝතමෝ තදත්. පරිසාසු ව තදත්, විසාරදෝ ව තදත්, පංශුහංසුව ත. පූච්චන්ති, පංශුහංසුව තෝස්. පූච්චයෝ බ්‍රාකරෝත්ති, පංශුහස්ස ව වෙයාකරණෙන විත්ත. ආරාධිති, සෝතබඩ්ච්චස්ස මංඛුන්ති, සුත්වා වස්ස පසීදන්ති, පසත්තා ව පසත්තාකාර. කරොන්ති, තථ්‍යාය ව පටිප්‍රත්තන්ති පටිපත්තා ව ආරාධන්ති”ති. ඒවුනස්සු කස්සප වවනියා.

පින්වත් කස්සප, මෙවැනි දෙයක් දක්නට ලැබෙනවා. අත්‍ය ආගමික පිරිවැඩියන් යමක් අරහයා මෙවැනි දෙයක් කියනවා ද, ඒ කියන්නේ “ශ්‍රමණ ගෞතමයන් සිංහනාදයෙන් තද දෙනවා. පිරිස් අතරත් සිංහනාද කරනවා ඔවුන් එය අවබෝධ කරගැනීම පිණුස ප්‍රතිපදාවේ යෙදෙනවා. නමුත් ඒප්‍රතිපදාව අනුගමනය කොට ගුමණ ගෞතමයන්ට සතුවු කරවන්නේ තැ” කියල. එතකොට ඔවුන්ට කිවයුත්තේ ‘එහෙම කියනට එපා’ කියල සි. “ශ්‍රමණ ගෞතමයන් සිංහනාද කරනවා, පිරිස් මැදත් සිංහනාද කරනවා, විශාරදවත් සිංහනාද කරනවා, මහු ගෙන් ප්‍රශ්නත් අහනවා, ඔවුන් ගේ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරුත් දෙනවා. ඒ ප්‍රශ්න විසඳීමෙන් ඔවුන් ගේ සිතත් සතුවු වෙනවා. මහු ගේ ධර්මය ඇසිය යුතුයි කියලත් තිතනවා. ධර්මය අසාත් පහදිනවා. පැහැදිලා ඒපනත්ත්වත් දක්වනවා. එය අවබෝධ කර ගැනීමටත් ප්‍රතිපදාවෙහි යෙදෙනවා. ප්‍රතිපදාවෙහි යෙදිලා ගුමණ ගෞතමයන්ට සතුවට පත් කරවනවා” කියල සි පින්වත් කස්සප, ඔවුන්ට කිව යුත්තේ.

47. ඒකමිදාහ. කස්සප සමය. රාජගහෝ විහරාම ශිංකඩකුවේ පබෑනේ. තතු ම. අන්දුන්තරෝ තපුවුහ්මවාරි තිග්‍රේධෝ නාම අධිජ්‍යවිණේ පංශුහ. පූච්ච. තස්සාහ. අධිජ්‍යවිණේ පංශුහ. පූච්චයෝ බ්‍රාකාසිං. බ්‍රාකරණෝ ව පන මේ අන්තමනෝ අහෝසි පර. විය මත්තායාති.

47. පින්වත් කස්සප, එක් කාලයක ම. වාසය කළේ රජගහනුවර ශිංකඩ්පවිවේ. ඉතින් දවසක් එක්තරා තපෝ බුනුමවාරි තවුසේක් වන තිග්‍රේධ තම පිරිවැඩියා මගෙන් අධිකෙලෙස් පිළිකුළ ගැන ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා. ම. මහුට

අධිකෙලෙස් පිළිකුල ගැන ඇසු ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දුන්නා. මා එය විසඳු විට ඔහු අතිශයින් ම සන්නෝජයට පත් වුණා.

48. “කෝ හි හන්නේ හගවතෝ ධම්ම. සුත්වා ත අත්තමානෝ අස්ස පර. විය මත්තාය? අහම්ප හන්නේ හගවතෝ ධම්ම. සුත්වා අත්තමනෝ පර. විය මත්තාය. “අහික්කන්ත. හන්නේ, අහික්කන්ත. හන්නේ. සෞයාපි හන්නේ, නික්ඩුත්තීත. වා උක්කුත්තේයා. පරි-ඡන්ත. වා විවරෝයා, මූල්හස්ස වා මග්ග. ආවික්බෙයා, අන්ධකාරේ වා තේල ප්‍රශ්න්ත. බාරෝයා වක්මුමනානෝ රුපානි දක්වින්තීති. එව්මෙව හගවතා අන්කපරියායෙනා ධම්මෝ පකාසිතෝ. එසාහ. හන්නේ හගවත්ත. සරණ. ග-ඡාම් ධම්මඟ්ව හික්බස්-සංඛ්ව. ලහෙයාහ. හන්නේ හගවතෝ සන්තිතෝ පබ්බත්ත්, ලහෙයෝ. උපසම්පදන්ති.”

48. “ස්වාමීති, හාගාවතුන් වහන්සේගේ ධර්මය අසා අතිශයින් ම විත්ත සන්නෝජයට පත් නො වන්නේ කවුද? ස්වාමීති, මමත් හාගාවතුන් වහන්සේ ගේ ධර්මය අසා අතිශයින් ම විත්ත සන්නෝජයට පත් වුණා. “ස්වාමීති හාගාවතුන් වහන්ස, ඉතා සුත්දර යි. ස්වාමීති හාගාවතුන් වහන්ස, ඉතා සුත්දර යි. යටට හරවා තිබූ දෙයක් උඩු අතට හැරෙවිවා වගෙයි. වහලා තිබුණු දෙයක් ඇරලා පෙන්තුවා වගෙයි. ම. මූලා වුවත්ට තියම මග පෙන්වා දෙනවා වගෙයි. ඇස් ඇති උද්වියට රුප දකින්න අදුරෙහි තෙල් පහනක් දළ්වා ගෙන දරා සිරිනවා වගෙයි. ඔය විදිහට හාගාවතුන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් අයුරින් ශ්‍රී සඳ්ධර්මය වදාලා. ස්වාමීති, මේ මමත් හාගාවතුන් වහන්සේ ව සරණ යනවා. ශ්‍රී සඳ්ධර්මයත් ආරය මහා සංස රත්තයත් සරණ යනවා. ස්වාමීති, මාත් හාගාවතුන් වහන්සේ ගේ සම්පයෙහි පැවිදි බව ලබනවා නම්, උපසම්පදාවත් ලබනවා නම් ඉතා යහපති.

49. “යෝ බෝ කස්සප අන්ඛතිත්ථීයප්‍රබැඩ් ඉමස්ම්. ධම්මෙනයේ ආකෘති පබ්බත්ත්, ආකෘති උපසම්පදා, සෝ වන්තාරෝ මාසේ පරිවසති. වතුන්න. මාසාන. අව්වෙනා ආරද්ධවිත්තා හික්ඩු ත. පබ්බාගෙන්ති, උපසම්පාදන්ති හික්ඩුහාවාය. අපි ව මෙන්ම පුග්ගලවේමත්තනා විදිතා”ති.

49. “පින්වත් කස්සප, යම් කෙනෙක් කළින් අන්‍යාගමක ඉදළ ඔහු මේ ධර්ම විනය තුළ පැවිදි බව කුමැති වෙනවා නම්, උපසම්පදාව කුමැති වෙනවා නම්, ඔහු මාස හතරක් සිරිවෙස් වසන්නට විත. ඒ මාස හතර ඇවැමෙන් සතුවූ සිත් ඇති හික්ඩුන් වහන්සේලා ඔහුව පැවිදි කරනවා.

හික්ෂ්ඨාචාරය පිළිසි උපසම්පදා කරනවා. කොහොම තමුත් මෙහිලා මා පුද්ගලයන් ගේ විවිධ ස්වභාචාරයන් ගැන අවබෝධයකිනුයි ඉන්නේ.”

50. “සෑම හත්තේ අන්දනික්ලියපුබලෝ ඉමස්මේ. ධම්මවිනයේ ආකාඛනි පබ්බත්ත්, ආකාඛනි උපසම්පදා, සෝ වක්තාරෝ මාසේ පරිවසති. වතුන්න. මාසාන. අව්වයේන ආරද්ධවිත්තා හික්බු ත. පබ්බාජේන්ති, උපසම්පාදන්ති හික්බුභාචාරය. අහ. වක්තාරි වස්සානි පරිවසීස්සාමි. වතුන්න. වස්සානි. අව්වයේන ආරද්ධවිත්තා හික්බු ම. පබ්බාජේන්තු, උපසම්පාදන්තු හික්බුභාචාරයා”ති.

50. “ස්වාමීනි, ඉදින් කලින් අන්‍යාගමක සිටපු කෙනෙක් මේ දරම විනය තුළ පැවිදිබව කුමැති වෙද්දී, උපසම්පදාව කුමැති වෙද්දී මහු මාස හතරක පරිවාස කාලයක් ගත කළ යුතු තම්, ඒ සිව්මාසය ඇවැමෙන් මහු කෙරෙහි සතුවූ සින් ඇති හික්ෂ්ඨාචාරය වහන්සේලා මහුව පැවිදි කරනවා තම්, හික්ෂ්ඨාචාරය පිළිසි උපසම්පදා කරනවා තම්, ම. අවුරුදු හතරක පරිවාස කාලයක් වූණන් ඉන්නම්. ඒ අවුරුදු හතර ඇවැමෙන් මා කෙරෙහි සතුවූ සින් ඇති හික්ෂ්ඨාචාරය වහන්සේලා මාව පැවිදි කරන සේක්වා. හික්ෂ්ඨාචාරය පිළිසි උපසම්පදා කරන සේක්වා.”

51. අලත්ථ රෝ අවේලෝ කස්සපෝ හගවතෝ සන්තිකේ පබ්බත්ත්. අලත්ථු පසම්පදා. අවෝරුපසම්පන්නෝ රෝ පනායස්මා කස්සපෝ ඒකෝ වූපකටියෝ අප්පමන්නෝ ආතාපී පහිතන්නෝ විහරන්නෝ න විරස්සේව යස්සන්ථාය කුලපුත්තා සම්මදේව අගාරස්මා අනගාරය. පබ්බත්ත්ති, තදනුත්තර. බුහුමවරියපරියෝසාන. දිවියේව ධම්මේ සය. අනිජ්ජාස-තේකන්වා උපසම්පත්ත විහාසී, බිණා ජාති වූසින. බුහුමවරිය. කත. කරණීය. නාපර. ඉත්ථන්තායාති අඩහංශංඛාසී.

ඉතින් අවේලකස්සප භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සම්පයෙහි පැවිද්ද ලබා ගත්තා. උපසම්පදාවත් ලබා ගත්තා. උපසම්පදාව ලබාගත් නොබෝ කලකින් ම ආයුෂ්මත් කස්සපයන් යුදෙකලා වූණා. පිරිසෙන් වෙන් වූණා. අප්‍රමාදී වූණා. කෙලෙස් ත වන වීරයෙන් යුතු වූණා. දහමට දිවි පුදා දරමයේ හැසිරෙන කොට යම් කුල යුතුයෙක් යම් කිසි බලාපොරොත්තුවකින් ගිහි තීවිතය අන් හැරලා බුදු සපුන් පැවිදි වූණා ද, අන්න ඒ උත්තරිතර බඩසර යුරුණත්වය වන අමා නිවන මේ තීවිතයෙහි දී ම විශේෂ කුණුයකින් යුතුව අවබෝධ කරගෙන පැමිණ වාසය කළා. “ඉපදීම ක්ෂය වූණා. බඩසර වාසය

සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෝග් නම් වෙන උපතක් නැතු”යි අවබෝධ වුණා.

අක්ෂේතරෝ ව රෝ පනායසම් කස්සපෝ අරහත. අහෝසිති.

ආයුෂ්මන් කස්සප තෙරුන් එක්තරා රහතන් වහන්සේ නමක් බවට පත් වුණා.

සිහනාදසුත්ත. නිවයිත. අවියම. අවවෙනි සිහනාද සුත්‍රය නිමා විය.

සාදු !සාදු !! සාදු !!!

ඒ හාගාවත් අරහත් සමමා සම්බුද්ධ රජාණන් වහන්සේට නමස්කාරවේවා!

9.

පොටියපාදසුත්ත。
පොටියපාද පිරිවැඹියාට වදාල දෙසුම

1. එව. මේ සූත්‍ර ඒක සමය හගවා සාචන්ටීය විහරති තේතවනේ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමේ. තේත බෝ පන සමයේන පොටියපාදේ පරිබාජකෝ සමයප්පවාදකේ තින්දුකාවරෝ ඒකසාලකේ මල්ලිකාය ආරාමේ පරිවසති මහතියා පරිබාජකපරිසාය සද්ධී. ති.සමත්තේහි පරිබාජකසන්හි.

1. මා හට අසන්ට ලැබුණේ මේ විදිහට සි. ඒ දිනවල හාගාවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ සැවැත් තුවර තේතවන තම වූ අන්පිඩු සිවුතුමා ගේ ආරාමයේ. ඒ දිනවල ම පොටියපාද පිරිවැඹියා තම තමන් ගේ ආගම් පැවසිය හැකි සමයප්පවාදක තම වූ ද, තින්දුකාවර (තිඹිර රුක්වලින් වට වූ) තම වූද, ඒකසාලක තම වූද, මල්ලිකා බිසව විසින් කරන ලද්දා වූ ද ආරාමයේ තුන් දහසක් පමණ මහත් පිරිවැඹි පිරිසක් සමග වාසය කළා.

2. අථ බෝ හගවා පුබින්හසමය නිවාසෙන්වා පත්තවිවරමාදාය සාචන්ටී. පිණ්ඩාය පාවිසි. අථ බෝ හගවතේ ඒන්දහෝසි: අතිප්පගෝ බෝ තාව සාචන්ටී. පිණ්ඩාය වරිතු, යන්තුනාහ. යේතා සමයප්පවාදකෝ තින්දුකාවරෝ ඒකසාලකේ මල්ලිකාය ආරාමෝ, යේතා පොටියපාදේ පරිබාජකෝ, තේතුපසංකමෙයාත්ති. අථ බෝ හගවා යේතා සමයප්පවාදකෝ තින්දුකාවරෝ ඒකසාලකේ මල්ලිකාය ආරාමෝ තේතුපසංකමි.

2. එදා හාගාවතුන් වහන්සේ පෙරවරුවෙහි සිවුරු තැදපොරවා පාසිවුරු ගෙන සැවැත් තුවර පිඩු පිණ්ස වැඩිම කළා. එතකොට හාගාවතුන් වහන්සේට මේ අදහස ඇති වුණා. සැවැත් තුවර පිඩු සිහා වැඩිමට තවම වේලාසන වැඩියි. එතිසා ම. සමයප්පවාදක තම වූ ද, තින්දුකාවර (තිඹිර රුක්වලින් වට වූ) තම වූද, ඒකසාලක තම වූද, මල්ලිකා බිසව විසින් කරන ලද්දා වූ ද ආරාමය යම් තැනක ද, පොටියපාද පිරිවැඹියා යම් තැනක ද එතැනට යනවා තම හොඳයි” කියලා. ඉතින් හාගාවතුන් වහන්සේ ඒ

සමයප්පවාදක වූත්, තින්දුකාවීර වූත්, ඒකසාලක නම් වූද, මල්ලිකා බිසව විසින් කරන ලද්දා වූ ද ආරාමය වෙත වැඩිම කළා.

3. තේත බෝ පත සමයේත පොටිපාදෝ පරිබාජකෝ මහතියා පරිබාජකපරිසාය සද්ධි. නිසින්නොශ හෝති උන්නාදිතියා උච්චාසද්ධමහා-සද්දාය අන්තර්විහිත. තිරවිජාතකථ. කලේත්තියා. සෞයාලිද.: රාජකථ., වෝරකථ., මහාමත්තකථ., සේනාකථ., හයකථ., යුද්ධකථ., අන්නකථ., පානකථ., වත්තකථ., සයනකථ., ගන්ධකථ., මාලාකථ., කුතිකථ., යානකථ., ගාමකථ., නිගමකථ., තගරකථ., ජනපදකථ., ඉත්තිකථ., පුරිසකථ., සුරකථ., විසිබාකථ., කුම්හවියාතකථ., පුබිපෙෂකකථ., තානත්තකථ., ලෝකක්බායික. සමුද්දක්බායික. ඉතිහවාහවකථ., ඉති වා'ති.

3. ඒ වෙළාවෙහි පොටිපාද පිරිවැඹියා මහත් වූ පිරිවැඹි පිරිසක් සමග උස් හඩින් මහාහඩින් අන්තප්පකාර වූ තිරිසන් කථාවන් කථා කරමින් කැශයෙමින් වාචි වෙළා හිටිය. ඒ කවර තිරිසන් කථා ද යන්: රජවරුන් ගැන කථා, සොරුන් ගැන කථා, මහ ඇමතිවරුන් ගැන කථා, හමුදාවන් ගැන කථා, හය ඇතිවෙන දේවල් ගැන කථා, ආහාර වර්ග ගැන කථා, බොන දේවල් ගැන කථා, ඇශ්‍රම් පැලෙශ්‍රම් ගැන කථා, ඇද පුවු ගැන කථා, මල් වර්ග ගැන කථා, සුවද වර්ග ගැන කථා, තැදැයන් ගැන කථා, යාන වාහන ගැන කථා, ගම්මාන ගැන කථා, නියම් ගම්මාන ගැන කථා, තගර ගැන කථා, රටවල් ගැන කථා, ස්ත්‍රීන් ගැන කථා, පුරුෂයින් ගැන කථා, ගුරයින් ගැන කථා, ම.මාවන් ගැන කථා, වල. පොලේ දේවල් ගැන කථා, මියගිය උදවිය ගැන කථා, තව තව දේවල් ගැන කථා, ලෝකය ගැන කථා, සාගරය ගැන කථා, මෙහෙමයි වූණේ මෙහෙමයි තොවූණේ නියන දේ ගැන කථා කරකර ඉන්නවා.

4. අද්දසා බෝ පොටිපාදෝ පරිබාජකෝ හගවන්ත. දුරතොට ආගවිජන්ත. දිස්වාන සක. පරිස. සණ්යපේසි. “අප්පසද්දා හොන්තො හොන්තු. මා හොන්තො සද්ධමකත්ථ. අය. සමණෝ ගෝතමෝ ආගවිජනි. අප්පසද්දාකාමෝ බෝ සෝ පනායස්මා, අප්පසද්දාස්ස වණ්ණවාදී. අප්පේට තාම අප්පසද්දා. පරිස. විදින්වා උපසංකමිතබිඩ. මක්ශෙයා”ති. එව. වූත්තෙන් තේ පරිබාජකා තුණුහි අනෙසු. අථ බෝ හගවා යෙත පොටිපාදෝ පරිබාජකෝ තේතුපසංකමි. අථ බෝ පොටිපාදෝ පරිබාජකෝ හගවන්ත. එතදෙවෝට: “එතු බෝ හන්තො හගවා. ස්වාගත. හන්තො හගවතො. විරසස. බෝ හන්තො හගවා ඉම. පරියායමකායි යදිද. ඉඩාගමනාය. නිසිදතු

හන්නේ හගවා. ඉදමාසන. පක්ෂ්‍යන්තන්ති.” නිසිදි හගවා පක්ෂ්‍යන්තේන ආසනේ. පොටියපාදෝ’පි බෝ පරිබ්ලාජකෝ අක්ෂ්‍යතර. තීව. ආසන. ගහෙන්වා එකමන්ත. නිසිදි. එකමන්ත. නිසින්ත. බෝ පොටියපාද. පරිබ්ලාජක. හගවා එතදෝවෝව: “කායනුත්ථ පොටියපාද එතරහි කථාය සන්නිසින්නා? කා ව පන වෝ අන්තරා කථා විෂ්පකතා?”ති.

4. එතකොට දුරින් ම වැඩම කරන්නා වූ හාගුවතුන් වහන්සේව පොටියපාද පිරිවැඹියාට දැකගන්ට ලැබූණා. දැකලා තමන් ගේ පිරිස සංස්ක්‍රිත කෙරෙවිවා. “හා ... හා ... හවත්ති, නිශ්චලිද වෙතවා! හවත්ති, ගබා කරන්ට එපා! මේ ගුමණ ගෞතමයන් පැමිණෙනවා. ඒ ආයුෂ්මත්තන් නිශ්චලිදතාවයට හරි කුමැති යි. නිශ්චලිදතාවයෙහි ගුණ වර්ණනා කරනවා. නිශ්චලිදව සිටින පිරිසක් බව දැන ඒ වෙත පැමිණිය යුතු යි කියල හිතල යි ඔය වේන්නේ.” එසේ පැවැසු විට ඒ පිරිවැඹියන් නිශ්චලිද වූණා. එතකොට හාගුවතුන් වහන්සේ පොටියපාද පිරිවැඹියා වෙත වැඩම කළා. පොටියපාද පිරිවැඹියා හාගුවතුන් වහන්සේට මෙය පවසා සිටියා. “ස්වාමීනි, හාගුවතුන් වහන්සි, වේන සේක්වා! ස්වාමීනි, හාගුවතුන් වහන්සේව සාදරයෙන් පිළිගන්නවා. සැහෙන කාලෙකට පස්සේයි හාගුවතුන් වහන්සේ මෙහි වැඩම කරන්ට අවස්ථාව ලබාගෙන තියෙන්නේ. ස්වාමීනි, හාගුවතුන් වහන්සි, වැඩ හිදින සේක්වා! මේ ආසන පණවලා තියෙන්නේ.” ඉතින් හාගුවතුන් වහන්සේ පණවන ලද අසුනෙහි වැඩ සිටියා. පොටියපාද පිරිවැඹියා ද එක්තරා කුඩා අසුනක් ගෙන එකත්පස්ව වාඩි වූණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ පොටියපාද පිරිවැඹියාට හාගුවතුන් වහන්සේ මෙය වදාලා. “හින්වත් පොටියපාද, දැන් ඔබ මෙහි කර කර හිටියේ මොන වගේ කථාවක් ද? මාගේ පැමිණිමෙන් ඔබේ ඒ කවර කථාවක් ද අඩාල වූණේ?” කියල.

5. එව. වුන්නේ පොටියපාදෝ පරිබ්ලාජකෝ හගවන්ත. එතදෝවෝව: තිවියනේසා හන්නේ කථා, යාය මය. එතරහි කථාය සන්නිසින්නා. තේසා හන්නේ කථා හගවනෝ දුල්ලසා හවිස්සනි පවිජාපි සවණාය. පුරිමානි හන්නේ දිවසානි පුරිමතරානි නානාතික්ලියාන. සමණබාහුමණාන. කුතුහලසාලාය සන්නිසින්නාන. සන්නිපතිතාන. අහිසක්කුනිරෝධී කථ උද්ජාදී “කථ. තු බෝ හෝ අහිසක්කුනිරෝධී හෝති?”ති.

5. මෙසේ වදාල විට පොටියපාද පිරිවැඹියා හාගුවතුන් වහන්සේට මෙය පැවැසුවා. “ස්වාමීනි, අපි යම කථාබහක යෙදිල හිටියා නම්, ඒ කථාව පසෙක තිබේවා. ස්වාමීනි, හාගුවතුන් වහන්සේට එවැනි කථාබස් අසන්ට

ලැබීම දුරුලහ දෙයක් නොවේ. නමුත් ස්වාමීන්, දින කිහිපයකට කළින් තානා ආගම්වලට අයත් ගුමණ බාහුමණයින් කුතුහල ගාලාවේ එක්වෙලා රස්වෙලා කථා කර කර සිටිදි අහිසක්කුතිරෝධය ගැන කථාවක් ඇති වූණා. හවත්ති, අහිසක්කුතිරෝධය ඇති වෙන්නේ කොහොම ද? කියල.

(1). තත්ත්වවේ ඒවමාහංසු: “අහේතු අප්පවිචයා පුරිසස්ස සක්කු උප්පත්තන්ති’පි නිරුප්තක්වන්ති’පි. යස්මි. සමයේ උප්පත්තන්ති, සක්කු තස්මි. සමයේ හෝති. යස්මි. සමයේ නිරුප්තක්වන්ති, අසක්කු තස්මි. සමයේ හෝති”ති ඉත්තේ අහිසක්කුතිරෝධ. පක්කුපෙන්ති.

(1) එතකාට සමහරු මෙහෙම කිවිවා. “පුරුෂයා හට සක්කු උපදිනන්ත් නිරුද්ධවන්න්ත් හේතු රහිතවයි. ප්‍රත්‍යාර්ථිත වයි. යම් වෙලාවක සක්කුවන් උපදිනවා නම් ඒ වෙලාවේ තමයි සක්කුව ඇතිවන්නේ. යම් වෙලාවක සක්කුවන් නිරුද්ධ වෙනවා නම් ඒ වෙලාවේ ඔහු සක්කු රහිත වෙනවා” කියල. මය විදිහටයි සමහර අය අහිසක්කුතිරෝධය විස්තර කළේ.

(2). තමක්කේ ඒවමාහ: “න බෝ පන මෙත. හෝ ඒව. හට්ස්සති. සක්කු හි හෝ පුරිසස්ස අත්තා. සා ව බෝ උප්ති’පි අප්ති’පි. යස්මි. සමයේ උප්ති, සක්කු තස්මි. සමයේ හෝති. යස්මි. සමයේ අප්ති, අසක්කු තස්මි. සමයේ හෝති”ති ඉත්තේ අහිසක්කුතිරෝධ. පක්කුපෙන්ති.

(2) එතකාට තව සමහරු මෙහෙම කිවිවා. “හවත්ති, වක වෙන්නේ ඔහොම නොවයි. හවත්ති, සක්කුව කියන්නේ පුරුෂයා ගේ ආත්මය යි. ඒ සක්කුව පුරුෂයා වෙතට එනවා වගේ ම ඉවත් වෙලන් යනවා. යම් වෙලාවක ඒ සක්කුව එනවා නම්, ඒ වෙලාවට ඔහු සක්කු, සහිතව ඉන්නවා. යම් වෙලාවක ඒ සක්කුව ඉවත් වෙනවා නම් ඒ වෙලාවේ ද ඔහු සක්කු රහිත වෙනවා” කියල. මය විදිහටයි සමහර අය අහිසක්කුතිරෝධය විස්තර කළේ.

(3). තමක්කේ ඒවමාහ: “න බෝ පන මෙත. හෝ ඒව. හට්ස්සති. සන්ති හි හෝ සමණබාහුමණා මහිද්ධීකා මහානුහාවා. තේ ඉමස්ස පුරිසස්ස සක්කු. උපක්විත්ති’පි අපක්විත්ති’පි. යස්මි. සමයේ උපක්විත්ති, සක්කු තස්මි. සමයේ හෝති. යස්මි. සමයේ අපක්විත්ති, අසක්කු තස්මි. සමයේ හෝති”ති ඉත්තේ අහිසක්කුතිරෝධ. පක්කුපෙන්ති.

(3). එතකොට තව සමහරු මෙහෙම කිවිවා. “හවත්ති, වික වෙන්නේ ඔහොම නොවෙයි. හවත්ති, මහා ඉරුධිමත් මහානුහාව සම්පන්න ග්‍රමණ බාහුමණවරු ඉන්නවා. මේ පුරුෂයා හට සක්කුව පමුණුවන්නේ, ඔහුගෙන් බැහැර කරන්නේ ඔවුන් විසිනුයි. යම් වෙළාවක ඔවුන් පුරුෂයා හට සක්කුව පමුණුවනවා ද, ඒ වෙළාවේ දී ඔහු සක්කු, සහිත යි. යම් වෙළාවක සක්කුව ඉවතට අදිනවා ද ඒ වෙළාවේ දී ඔහු සක්කු, රහිතයි” කියල. ඔය විදිහටයි සමහර අය අහිසක්කු, නිරෝධය විස්තර කළේ.

(4). තමන්කේ ඒවමාහ: “ත බෝ පන මෙතා නො ඒවා. භාවිස්සනි. සන්තිහි නො දේවාතා මහිද්ධිකා මහානුහාවා. තා ඉමස්ස පුරිසස්ස සක්කු. උපකච්ඡාන්ති’පි අපකච්ඡාන්ති’පි. යස්මේ. සමයේ උපකච්ඡාන්ති, සක්කු තස්මේ. සමයේ නොති. යස්මේ. සමයේ අපකච්ඡාන්ති, අසක්කු තස්මේ. සමයේ නොති”ති ඉන්ලේකේ අහිසක්කුනිරෝධ. පක්කුපෙන්ති.

(4). එතකොට තව සමහරු මෙහෙම කිවිවා. “හවත්ති, වික වෙන්නේ ඔහොම නොවෙයි. හවත්ති, මහා ඉරුධිමත් මහානුහාව සම්පන්න දෙවිවරු ඉන්නවා. මේ පුරුෂයා හට සක්කුව පමුණුවන්නේ, ඔහුගෙන් බැහැර කරන්නේ ඔවුන් විසිනුයි. යම් වෙළාවක ඔවුන් පුරුෂයා හට සක්කුව පමුණුවනවා ද, ඒ වෙළාවේ දී ඔහු සක්කු, සහිත යි. යම් වෙළාවක සක්කුව ඉවතට අදිනවා ද ඒ වෙළාවේ දී ඔහු සක්කු, රහිත යි” කියල. ඔය විදිහටයි සමහර අය අහිසක්කු, නිරෝධය විස්තර කළේ.

6. තස්ස මය්හා භන්නේ හගවන්තා. යෝව ආරඛන සති උද්ජාදි: “අහො තුන හගවා, අහො තුන සුගතෝ, යෝ ඉමෙස් ධම්මාත සුකුසලෝ”ති. හගවා භන්නේ කුසලෝ හගවා පකතක්කු අහිසක්කුනිරෝධස්ස. කථා. තු බෝ භන්නේ අහිසක්කුනිරෝධෝ නොති?”ති.

6. එතකොට ස්වාමීනි, ඒ මට හාගුවතුන් වහන්සේව ම යි මතක් වුණේ. “යම් කෙනෙක් මේ දරමයන් ගැන අතිශයින් ම දක්ෂ වුණා ද, අනේ මේ වෙළාවේ ඒ හාගුවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියා තම්, අනේ මේ වෙළාවේ ඒ සුගතයන් වහන්සේ වැඩ සිටියා තම්” කියල. “ස්වාමීනි, හාගුවතුන් වහන්සේව මේ පිළිබඳව දක්ෂ වන සේක. හාගුවතුන් වහන්සේ ම අහිසක්කු, නිරෝධය පිළිබඳව නිපුණ වන සේක. ස්වාමීනි, ඇත්තෙන් ම අහිසක්කු, නිරෝධය වන්නේ කොහොම ද?”

7. තතු පොටිපාද යෝ තේ සමණබාහුමණා ඒවමාහ-සු: අහොතු

අප්පවිචයා පුරිසස්ස සක්කු උප්පත්තන්තී'පි. නිරුත්කඩන්තී'ති. ආදිනෝ'ව තේස්. අපරද්ධ. ත. කිස්ස හේතු? සහේතුහි පොටියාද සපවිචයා පුරිසස්ස සක්කු උප්පත්තන්තී'පි. නිරුත්කඩන්තී'පි. සික්බා එකා සක්කු උප්පත්තන්තී, සික්බා එකා සක්කු නිරුත්කඩන්තී."

7. පින්වත් පොටියාද, එහිලා යම් ඒ ග්‍රමණ බාහ්මණ කෙනෙක් මෙහෙම කිවිවා නම්, "පුරුෂයා හට සක්කු උපදින්නේත් නිරුද්ධවන්නේත් හේතු රහිතව යි. ප්‍රත්‍යා රහිත ව යි" කියල. ඔවුන්ට පටන්ගත් කැන ම වැරදුනා. එකට හේතුව මොකක් ද? පින්වත් පොටියාද "පුරුෂයා හට සක්කු උපදින්නේත් නිරුද්ධවන්නේත් හේතු සහිතව යි. ප්‍රත්‍යා සහිත ව යි. සික්ෂාවෙන් ඇතුම් සක්කු උපදිනවා. සික්ෂාවෙන් ම ඇතුම් සක්කු නිරුද්ධ වෙනවා."

"කා ව සික්බා"ති හගවා අවෝව:

"ශ්‍රී සික්ෂාව මොකක් ද?" කියල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පවසා වදාලා.

ඉඟ පොටියාද තථාගතෝ ලෝකේ උප්පත්තනි අරහ. සමමා-සම්බුද්ධේව් විෂ්ඨාවරණසම්පන්නෝ සුගතෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසයදම් සාරලී සත්ථා දේවමනුස්සාන. බුද්ධේව් හගවා. සෝ ඉම. ලෝක. සදේවක. සමාරක. සබඳමක. සස්සමණබාහ්මණී. පත. සදේවමනුස්ස. සය. අහික්ක්දා ස-ඡිකන්වා පවේදේති. සෝ ධමම. දේසේති ආදිකලුණාණ. මත්කෙකිකලුණාණ. පරියෝගානකලුණාණ. සාත්ථ. සබාසක්ෂාපන. කොට්ඨාසිපිළුණාණ. පරිසුද්ධ, බුන්මවරිය. පකාසේති.

පින්වත් පොටියාද, මෙහි අරහත් වූ සමමාසම්බුද්ධ වූ විෂ්ඨාවරණ-සම්පන්න වූ සුගත වූ ලෝකවිදු වූ අනුත්තර පුරිසයදම් සාරලී වූ, සත්ථා දේවමනුස්සාන. වූ, බුද්ධ වූ, හගවා වූ තථාගතයන් වහන්සේ ලෝකයෙහි උපත ලබනවා. උන්වහන්සේ දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බෙශුන් සහිත වූ, ග්‍රමණ බෙශුන්න සහිත වූ දෙවිමිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු මේ ලෝකය තමා විජිත් උපදාවා ගත් විජිත් කුණයෙන් සාක්ෂාත් කරලා ලෝකයට කියා දෙනවා. උන්වහන්සේ දහම් දෙසනවා. ආරම්භය කලුණාණ වූත්, මැද කලුණාණ වූත්, අවසානය කලුණාණ වූත්, අරථ සහිත වූත්, පැහැදිලි ප්‍රකාශනවලින් යුතු වූත්, මුළුමණින් ම පිරිපුන් පිරිසිදු බණසර ප්‍රකාශ කරනවා.

8. ත. ධමම. සුණාති ගහපති වා ගහපතිපුන්තෝ වා අක්ක්කතරස්මී. වා කුලේ ප-වාජාතෝ. සෝ ත. ධමම. සුත්වා තථාගතෝ සද්ධ. පටිලහති.

සේ තේන් සද්ධාපවිලාහේන සමන්තාගතෝ ඉති පටිස්.වික්බති: “සම්බාධෝ සරාවාසේ රෝපයෝ. අඩ්සේකාසේ පබ්ලංජා. න ඉදී සුකර. අගාර. අජ්ජධාවසනා එකන්තපරිපූණෙනු. එකන්තපරිපූද්ධ. සංබල්බිත. බැහ්මවරිය. වරිතු. යත්තුතාහ. කේසමස්සු. වහාරෙන්වා කාසායාති වත්ථානි අ-ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරිය. පබ්ලංජා”න්ති.

8. එතකොට ගෘහපතියෙක් වේවා, ගෘහපති පුතුයෙක් වේවා කවර හෝ කුලයක උපන් කෙනෙක් වේවා ඒ ධර්මය අසනවා. ඔහු ඒ ධර්මය අසලා තථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුද්ධාව උපදාවා ගත්තවා. ඉතින් ඔහු ඒ ගුද්ධාලාහයෙන් යුක්ත වෙලා මේ විදිහට තුවණින් කළුපනා කරනවා. “හිහි ගෙදර වාසය කිරීම හරිම කරදරයක්. කෙලෙස් වැඩෙන මාවතක්. නමුත් පැවිදී ජීවිතය ආකාසය වගේ. හිහි ගෙදර වාසය කරමින් මුළුමණින් ම පිරිපූන්, මුළුමණින් ම පිරිසිදු, සුදේසුදු බණසර වසනවා යන කරණ ලෙහෙසි එකක් නොවේ. ඒ නිසා මං කෙසේ රවුල් බාලා, කසාවත් පොරොවා ගෙන හිහිගෙයින් නික්ම පැවිද්දට ඇතුළත් වෙන එක තමයි හොඳ” කියලා.

9. සේ අපරේන සමයෙන අප්ප. වා හෝගක්බන්ධ. පහාය මහන්ත්. වා හෝගක්බන්ධ. පහාය අප්ප. වා ක්‍රාන්තිපරිවච්ච. පහාය මහන්ත්. වා ක්‍රාන්තිපරිවච්ච. පහාය කේසමස්සු. වහාරෙන්වා කාසායාති වත්ථානි අ-ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරිය. පබ්ලංජා. සේ ඒවා. පබ්ලංජානෝ සමානෝ පාතිමොක්බස.වරස.වුතෝ විහරති, ආවාරගෝවරසම්පන්නෝ, අණුමත්කේසු වත්තේසු හයදස්සාවේ. සමාදාය සික්බති සික්බාපදේසු, කායකම්මවචම්මෙන සමන්තාගතෝ කුසලේන, පරිපූද්ධාජීවෝ, සිලසම්පන්නෝ, ඉන්දියේසු ගුත්තද්වාරෝ, හෝජනෝ මත්තඹ්ංජු, සතිසම්පත්ක්දෙන සමන්තාගතෝ සන්තුවියෝ.

10. ඔහු පස්සෙක කාලෙක ස්විල්ප වූ හෝග සම්පන් අත්හරිනවා. මහත් වූ හෝග සම්පන් අත්හරිනවා. ස්විල්ප වූ තැදුයන් අත්හරිනවා. මහත් වූ තැදුයන් අත්හරිනවා. කෙසේ රවුල් බාල, කසාවත් පොරොවා ගෙන හිහි ගෙයින් නික්ම පැවිදී ජීවිතයට පත් වෙනවා. ඔහු මිය විදිහට පැවිද්දෙක් වෙලා ප්‍රාතිමෝක්ෂ සංවර සිලයෙන් (පැවිද්දෙක් වියින් රකගත යුතු නිවතට උපකාරී වන උතුම සිල්පදවලින්) සංවරව ඉන්තවා. යහපත් ඇතුළුම් පැවිදුම්වලින් යුතු වෙනවා. අණුමාතු වූ වරදෙහි පවා හය දකිනවා. සික්ෂාපදවල සමාදන්ව හික්මෙනවා. කුසල්සහගත කායකරුමයෙන් හා ව්‍යවර්මයෙන් යුතු වෙනවා. පිරිසිදු ආජ්වයෙන් යුතු වෙනවා. සිල්වන්

වෙනවා. අකුසලයෙන් වැළකු දොරටු ඇතුව ඉන්නවා. තුවණීන් සලකා ආහාර ගන්නවා. සිහිනුවණීන් යුතුව ඉන්නවා. ලද දේධින් සතුවුව ඉන්නවා.

10. කථ්‍යේ පොටියපාද හික්බු සීලසම්පත්තේ හෝති? ඉඩ පොටියපාද හික්බු පාණාතිපාත්. පහාය පාණාතිපාතා පටිචිරතේ හෝති. නිහිතදැනීබෝ නිහිතසත්ලෝ අදින්නාදාන. පහාය අදින්නාදානා පටිචිරතේ හෝති අභ්මවරිය. පහාය බුහ්මවරි හෝති මූසාවාද. පහාය මූසාවාද පටිචිරතේ හෝති පිසුණ්. වාව. පහාය පිසුණාය වාවාය පටිචිරතේ හෝති එරුස්. වාව. පහාය එරුසාය වාවාය පටිචිරතේ හෝති සම්ථප්පලාප. පහාය සම්ථප්පලාප පටිචිරතේ හෝති ඉදුමිශ'ස්ස හෝති සීලස්ම්.

10. පින්වත් පොටියපාද, හික්ෂුව සීලයෙන් යුත්ත වන්නේ කොහොමද? පින්වත් පොටියපාද, මෙහි හික්ෂුව සතුන් මැරීම අත්හැර දාල සතුන් මැරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දුඩු මුගුරු අත්හැර දාල, අවි ආයුධ බැහැර කරලා තුදුන් දේ ගැනීම අත්හැරලා තුදුන් දේ ගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා අභ්මවාරීව අත් හැරලා බුහ්මවාරීව ඉන්නවා බොරු කීම අත්හැරල, බොරු කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා කේලාම් කීම අත්හැරලා කේලාම් කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා පරුෂ ව්වනය අත්හැරලා පරුෂ ව්වනයෙන් වැළකී ඉන්නවා තේරුමක් තැති කතා බහ අත්හැරලා තේරුමක් තැති කතා කීමෙන් වැළකී සිටිනවා මෙයත් මහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

11. බේජාමහුතාමසමාරම්භා පටිචිරතේ හෝති තේදනවධන්ධනවිපරමෝසංලෝචනය පටිචිරතේ හෝති. ඉදුමිශ'ස්ස හෝති සීලස්ම්.

11. පැලවෙන බේජ හා පැල වූණ ගස් කොළන් විනාශ කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා අත්පා කැපීම මැරීම බන්ධන කිරීම ම. පැහැරගැනීම, ගම් පැහැර ගැනීම් ආදී සැහැසු දේධින් වැළකී සිටිනවා. මෙයත් මහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

12. යථා වා පනේක් හොත්තේ සමණඩාභ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි තුන්ත්ත්වා තේ එවරුප. විසුත්තදස්සන. අනුයුත්තා විහරන්ති,

සෙයාලීද්: නවච. ගිත. අණිකදස්සන්. ඉති වා ඉති එවරුපා විසුකදස්සනා පටිචිරතේ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

12. ඒ වගේ ම ඇතැම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයේ විසුක දරුණයන් තැරැකීමෙහි යෙදිල ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ තැවුම්, ගැයුම් හමුදාව තැරැකීම ආදී දේවල්වල යෙදෙමින් ඉන්නවා. මෙවැනි දේවල්වලින් මෙවැනි වෙනත් දේවල්වලින් යුතු විසුක දරුණ තැරැකීම්වලින් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

13. යථා වා පන්කේ හොන්තේ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝතනානි භූජ්ජ්ජීන්වා තේ එවරුප. ජ්‍යත්ප්‍රමාදවියානානුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති සෙයාලීද්: අවියපද. දසිපද. යථාවත්ප. ඉති වා ඉති එවරුපා ජ්‍යත්ප්‍රමාදවියානානුයෝග පටිචිරතේ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

13. ඒ වගේ ම ඇතැම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල තමාව ප්‍රමාදයට පත් කරවන මේ ආකාර වූ සුදු කෙශීයන් කල් යවනවා. ඒ කියන්නේ හතරස් කොටු අවකින් යුතුව කරණ සුදුව, කොටු දහයකින් කරන සුදුව විකලාංග අනුකරණයන් හිනැස්සීමේ සේල්ලම ආදී දේ කිරීමයි. මේ දෙයිනුත් මෙවැනි තවත් දේවල් ඇත්තම් එයිනුත් වැළකී ප්‍රමාදයට පත්වන සුදුවෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

14. යථා වා පන්කේ හොන්තේ සමණබාහ්මණා තේ එවරුප. උ-වාසයනමහාසයනා. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද්: ආසන්දී. පල්ලාක. උහනෝලෝහිතකුපධාන. ඉති වා ඉති එවරුපා උ-වාසයනමහාසයනා පටිචිරතේ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

14. ඒ වගේ ම ඇතැම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා මේ ආකාර වූ පමණ ඉක්මවා උස් වූ ආසනක් වටිනා සුබෝපහෝගී ආසනක් පරිහරණය කරනවා. ඒ කියන්නේ දිග භාන්සි පුවු, කවිවිච හිස දෙපැත්තට රතු විල්විද කොට්ට තබා රතු උඩුවියන් බැඳ සැදු වටිනා යහන් ආදිය පරිහරණය කරයි. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත්

වැළකී උස් අසුන් මහා අසුන් පරිහරණයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

15. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝතනානි හූජ්ඡිත්වා තේ ඒවරුප. මණ්ඩිනවිභූසනවියානානුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති සෙයාලීදං: උ-ඡාදන. පරිමද්දන. විදාතානි වත්ථානි දිසදසානි. ඉති වා ඉති ඒවරුපා මණ්ඩිනවිභූසනවියානානුයෝගා පටිචිරතෝ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මි.

15. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයෙන් ඇගපත සැරසීමෙන් හා විසිනුරු වස්ත්‍රාහරණ පැළදීමෙන් යුක්තව කල් ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ සුවද වර්ග ඇග තවරා සිරුර සිනිදු කිරීම, තෙල් වර්ග ගා සම්බාහනය කොට සිරුර හැඩ කිරීම දිග වාටි ඇති සුදු වස්ත්‍ර දැරීම ආදියෙන් යුතුවේයි. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී ඇගපත සැරසීම් හා විසිනුරු වස්ත්‍රාහරණ සැරසීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

16. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා ඒවරුප. තිර-ඡානකත. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීදං: රාජකථ. වෝරකථ. ඉතිහවාහවකථ. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානකථාය පටිචිරතෝ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මි.

16. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා මෙබදු වූ තිරසන් කථාවල යෙදී වාසය කරනවා. ඒ කියන්නේ, රජවරුන් ගැන කථා, සොරුන් ගැන කථා මෙහෙමයි වූණේ මෙහෙමයි නො වූණේ කියන දේ ගැන කථා කරකර ඉන්නවා, මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරසන් කථාවෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

17. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා ඒවරුප. විග්‍රහිකකථ. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීදං: “න ත්ව. ඉම. ධම්මවිනය. ආජානාසි නිබෑබේයේහි වා ස- පහෝසි”ති. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය විග්‍රහිකකථාය පටිචිරතෝ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මි.

17. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බ්‍රාහ්මණයන් ඉන්නවා
මේ ආකාරයෙන් එකිනෙකා අතර බැං දොඩා ගන්නා කථාවෙන් යුතුව සි
ඉන්නේ. එකියන්නේ “නුම මේ ධර්ම විනය දන්නේ නෑ වාදයෙන්
තිදහස් වීමට මගක් තොයාගෙන පලයන්. පූජිත්ත් නම් ලෙහාගතින්” යනාදිය
කියමින් ආරච්චල් හදාගන්නවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත්
වැළකී මෙබදු වූ බැං දොඩාගන්නා කථාවෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන්
මිහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

18. යථා වා පන්කේ තොන්තොශ සමණ්ඩාහ්මණා තේ
ඡ්‍රීරුප. දුනෙයාපහිණුගමනානුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෞයාලීද.:
රක්ෂා. රාජමහාමත්තාන. අමුත් ඉද. ආහරාති. ඉති වා ඉති
ඡ්‍රීරුපා දුනෙයාපහිණුගමනානුයෝග පටිචිරතොශ භෝති. ඉදමිෂ'ස්ස
හෝති සීලස්ම්.

18. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බ්‍රාහ්මණයන් ඉන්නවා
ගිහියන්ගේ පණිවිඩ පණත් ගෙන යන මෙබදු වූ දුත මෙහෙවරෙහි යෙදෙනවා.
එ කියන්නේ, “මෙහේ යන්න, අසවල් තැනට එන්න, මේක (අපෝ මේ
පණිවිඩය) අරන් යන්න. අසවල් තැනට මේක අරන් යන්න” යනාදී රුෂන්
ගේ, රාජමහා ඇමතිවරුන් ගේ ක්ෂතියයන් ගේ, බ්‍රාහ්මණයන් ගේ,
ගහපතියන් ගේ, කුමාරවරුන් ගේ, පණිවිඩ පණත් ගෙනියනවා. මෙවැනි
දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ පණිවිඩ පණත්
ගෙනයන ගිහියන්ගේ දුත මෙහෙවරෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මිහු ගේ
සීලයට අයත් දෙයකි.

19. යථා වා පන්කේ තොන්තොශ සමණ්ඩාහ්මණා
කුහකා ව තොන්ති ලාභේන ලාභ. නිශ්චි.සිතාරෝ. ඉති වා ඉති
ඡ්‍රීරුපා කුහනලපනා පටිචිරතොශ භෝති. ඉදමිෂ'ස්ස හෝති සීලස්ම්.

19. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බ්‍රාහ්මණයන් ඉන්නවා
කුහක (උචින් වෙන ජීවිතයක් පෙන්වමින් යටින් වෙනත් ජීවිතයක් ගෙවමින්
නැති ගුණ පෙන්වා) ජීවිත ගෙවනවා ලාභයෙන් ලාභය
හොයනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ
කුහකකමින් වාචුස්වලින් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මිහු ගේ සීලයට අයත්
දෙයකි.

20. යථා වා පන්කේ තොන්තොශ සමණ්ඩාහ්මණා

ඡ්‍රීරුපාය තිර-ඡානවිජ්‍යාය මි-ඡාජ්‍යාවෙන ජීවික කප්පෙන්ති - සෞයාලීද :
අංග නිමිත්ත මිගපක්බ ඉති වා ඉති ඡ්‍රීරුපාය තිර-ඡානවිජ්‍යාය
මි-ඡාජ්‍යාව පටිචිරනෝ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

**20. ඡ්‍රීවගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බ්‍රාහ්මණයන් ඉන්නවා
මෙවැනි වූ තිරග්වන විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජ්‍යාවයෙන් ජීවත් වෙනවා . ඒ
කියන්නේ ගාරීරික අංග බලා එලාඕල කියනවා, නිමිති බලා එලාඕල කියනවා
..... මඟ පක්ෂ යනාදී මිත්‍යා ආජ්‍යාවයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි
දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරග්වන විද්‍යාවෙන්
යුතු මිත්‍යා ආග්‍යාවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.**

**21. යථා වා පන්කේ හොන්තෝ සමණබ්‍රාහ්මණය
ඡ්‍රීරුපාය තිර-ඡානවිජ්‍යාය මි-ඡාජ්‍යාවෙන ජීවික කප්පෙන්ති - සෞයාලීද :
මණිලක්බණ වන්ථිලක්බණ මිගලක්බණ ඉති වා ඉති
ඡ්‍රීරුපාය තිර-ඡානවිජ්‍යාය මි-ඡාජ්‍යාව පටිචිරනෝ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස
හෝති සිලස්ම්.**

**21. ඡ්‍රීවගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බ්‍රාහ්මණයන් ඉන්නවා
මෙබදු වූ තිරග්වන විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආග්‍යාවයෙන් ජීවත් වෙනවා. ඒ
කියන්නේ මැණික්වල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, වස්තුවල සුහ අසුහ ලකුණු
කීම මුවන්ට මත්‍රා එලාඕල කීම ආදී තිරග්වන විද්‍යාවෙන්
යුතු මිත්‍යා ආග්‍යාවයෙන් කල් ගෙවනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන
දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරග්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආග්‍යාවයෙන්
වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.**

**22. යථා වා පන්කේ හොන්තෝ සමණබ්‍රාහ්මණය
ඡ්‍රීරුපාය තිර-ඡානවිජ්‍යාය මි-ඡාජ්‍යාවෙන ජීවික, සෞයාලීද :
රක්ෂණ නියාන හවිස්සනි ගුමස්ස පරාජයෝ හවිස්සනි. ඉති
වා ඉති ඡ්‍රීරුපාය තිර-ඡානවිජ්‍යාය මි-ඡාජ්‍යාව පටිචිරනෝ හෝති.
ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.**

**22. ඡ්‍රීවගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බ්‍රාහ්මණයන් ඉන්නවා
මෙබදු වූත් තිරසන විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආග්‍යාවයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා.
ඡ්‍රී කියන්නේ, “අසිවල් තැකතට රුතුමා ගේ යුධ පිණිස නික්මීම වන්නේ
..... මොහුට පරාජය වෙනවා” ආදී වශයෙන් පවසුන් තිරසන්**

විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේදයෙන් කල් ගෙවනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරණ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේදයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

23. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණුවාහ්මණා
ඒවරුපාය තිර-ඡානවිෂ්ජාය මි-ඡාභේධින ජීවික. කප්පෙන්ති, සෙයාලීද: වන්දුග්ගාහෝ හවිස්සකි ඒව් විපාකෝ වන්දීමසුරියනක්බන්තාන. උග්ගමන. විගමන. සංකිලේස. වෛදාන. හවිස්සකි. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිෂ්ජාය මි-ඡාභේධා පටිචිරනෝ හෝති. ඉදුමිශ'සස හෝති සිලස්ම්.

23. ඒවගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා
මෙබදු වූත් තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභේදයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “අසවල දින වන්දුග්‍රහණයක් සිදුවෙනවා හිරු සඳු හා තැකත්වල උදාව බැසීම කෙලෙසීම පිරිසිදු වීම ලෝකයට මෙවැනි විපාක ලබා දෙනවා” කියල තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභේදයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරණ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේදයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

24. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණුවාහ්මණා
ඒවරුපාය තිර-ඡානවිෂ්ජාය මි-ඡාභේධින ජීවික. කප්පෙන්ති, සෙයාලීද: සුබ්බුවිධිකා හවිස්සකි ලෝකායන. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිෂ්ජාය මි-ඡාභේධා පටිචිරනෝ හෝති. ඉදුමිශ'සස හෝති සිලස්ම්.

24. ඒවගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා
මෙබදු වූත් තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභේදයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “මේ කාලයේ දී වැස්ස වහිනවා ලෝකායන ගාස්තු, ආදි තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභේදයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරණ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේදයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

25. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණුවාහ්මණා
ඒවරුපාය තිර-ඡානවිෂ්ජාය මි-ඡාභේධින ජීවික. කප්පෙන්ති, සෙයාලීද: ආවාහන. සිරිවහාන. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිෂ්ජාය මි-ඡාභේධා පටිචිරනෝ හෝති. ඉදුමිශ'සස හෝති සිලස්ම්.

25. ඒවගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා
මෙබදු වුත් තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභේවයෙන් තීවිකාව ගෙවනවා.
එකියන්නේ, ආචාර්යට තැකත් කීම මන්ත්‍ර බලන් ලක්ෂණ
පූජා කිරීම යනාදී තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභේවයෙන් තීවත් වෙනවා.
මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරග්චන
විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට
අයන් දෙයකි.

26. යථා වා පනේකේ හොත්තෝ සමණුවාහ්මණා
ඡ්‍යෙවරුපාය තිර-ඡානවිජ්‍යාය මි-ඡාජීවෙන තීවික. කජ්පෙන්ති, සෞයාලීද.:
සන්තිකම්ම. පණ්ඩිකම්ම. විසයින. පටිමොක්බෝ. ඉති වා
ඉති ඡ්‍යෙවරුපාය තිර-ඡානවිජ්‍යාය මි-ඡාජීවා පටිචිරතෝ හෝති. ඉදුමිශ්සස
හෝති සීලසම්.

26. ඒවගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා
මෙබදු වුත් තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභේවයෙන් තීවිකාව ගෙවනවා.
එකියන්නේ, කාන්ති කරම, බාර ඔප්පු කිරීම වනවිලට බෙහෙත්
බැඳීම, ආදී තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභේවයෙන් තීවත් වෙනවා.
මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරග්චන
විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට
අයන් දෙයකි.

27. ස බෝ සෝ පොටියපාද හික්බු එව. සීලසම්පන්තෝ න කුතෝවී
හය. සමනුපසසනි යදිද. සීලස.වරතෝ සෝ ඉමිනා අරියේන
සීලක්ඛන්ධෙන සමන්නාගතෝ අඁක්ධන්ත. අනවත්තසුබ. පටිස.වේදේති. එව.
බෝ පොටියපාද හික්බු සීලසම්පන්තෝ හෝති.

27. පින්වත් පොටියපාද, ඒහික්ෂුව වනාහී මේ අයුරින් සීලසම්පන්නව
සිටින විට ඒ සීලස.වරය හේතු කොට ගෙන මොන ම අයුරකින්වත් බියක්
දකින්නේ නෑ ඔහු මේ ආරය වූ සීලස්කන්ධයෙන් සමන්වත ව
ආධ්‍යාත්මිකව නිවැරදි සැපයක් විදිනවා. පින්වත් පොටියපාද, මන්න විදිහට
යි හික්ෂුව සීලසම්පන්න වන්නේ.

28. කජ්ව පොටියපාද හික්බු ඉන්දියේසු ගුත්තද්වාරෝ හෝති? ඉඩ
පොටියපාද හික්බු වක්බුනා රුප. දිස්වා න නිමිත්තග්ගාහී හෝති
නානුබ්‍යජ්ජනග්ගාහී මතින්දියේ සංවර. ආපත්තති.

සේර් ඉම්තා අරියේන ඉන්දියසංවරෙන සමන්තාගතෝ අත්කඩත්ත අභ්‍යාසේකසුබ පටිසංවේදේති. ඒව් බෝ පොටිපාද හික්ඩු ඉන්දියේසු ගුත්තද්වාරෝ හෝති.

28. පින්වත් පොටිපාද, හික්ඩුව අකුසලයන් වැළකු ද්වාර ඇති ඉදුරන් ඇතිව ඉන්නේ කොහොම ද? පින්වත් පොටිපාද, මෙහිලා හික්ඩුව ඇසින් රුප දැක නිමිති ගන්නේ තැ. නිමිත්තක කොටසක්වත් ගන්නේ තැ මනස තැමැති ඉන්දියයේ සංවරයට පැමිණෙනවා. ඔහු මේ ආර්ය වූ ඉන්දිය සංවරයන් යුක්තව ආධ්‍යාත්මිකව පීඩා රහිතව සැපයක් විදිනවා. පින්වත් පොටිපාද, හික්ඩුව අකුසලයන් වැළැක් වූ දොරටු ඇති ඉන්දියයන් කුළ ඉන්නේ ඔය විදිහට සි.

29. කථාක්ව පොටිපාද හික්ඩු සතිසම්පත්ක්දෙන සමන්තාගතෝ හෝති? ඉඩ පොටිපාද හික්ඩු අහික්කන්නේ පටික්කන්නේ සම්පතානකාරී හෝති තු ඡේහිඟාවේ සම්පතානකාරී හෝති. ඒව් බෝ පොටිපාද හික්ඩු සතිසම්පත්ක්දෙන සමන්තාගතෝ හෝති.

29. පින්වත් පොටිපාද, හික්ඩුව සිහිතුවණ්න් යුතුව සිටින්නේ කොහොම ද? පින්වත් පොටිපාද, මෙහිලා හික්ඩුව ඉදිරියට යදින්, ආපසු එදින්, එය කරන්නේ සිහි තුවණ්න් ම සි නිහඹව සිටිදින් එය කරන්නේ සිහි තුවණ්න් ම සි. පින්වත් පොටිපාද, හික්ඩුව සිහිතුවණ්න් යුතු වන්නේ ඔය ආකාරයට සි.

30. කථාක්ව පොටිපාද හික්ඩු සන්තුවයෝ හෝති? ඉඩ පොටිපාද හික්ඩු සන්තුවයෝ හෝති කායපරිභාරියේන ව්වරෙන සෙයාලාපි පොටිපාද පක්කී සකුණෝ යෙන යෙනේව බේති සපන්තහාරෝව බේති, ඒවමේව බෝ පොටිපාද හික්ඩු යෙන යෙනේව පක්කමති සමාදායේව පක්කමති. ඒව් බෝ පොටිපාද හික්ඩු සන්තුවයෝ හෝති.

30. පින්වත් පොටිපාද, හික්ඩුව ලද දෙයින් සතුවු වන්නේ කොහොම ද? පින්වත් පොටිපාද, මෙහිලා හික්ඩුව කය පරිහරණයට සැහෙන සිවුරෙන් පින්වත් පොටිපාද, ඒක මේ වගේ දෙයක්. කුරුල්ලෙක් යම් ම තැනකට පියඹා යනවා නම්, පියාපත් බර පමණක් සහිතව පියඹනවා වගෙයි. පින්වත් පොටිපාද, ඔය අයුරින් ම හික්ඩුව ඔහු යම් ම

තැනකට පිටත් වෙනවා තම්, පාසිචුරු පමණක් අරගෙන යනවා. පින්වත් පොටියෝදු, හික්ෂුව ලද දෙයින් සතුවූ වන්නේ මය විදිහට යි.

31. සේ ඉමිනා ව අරියේන සීලක්ඛන්ධයෙන්, ඉමිනා ව අරියේන ඉන්දියස-වරේන සමන්නාගතෝ, ඉමිනා ව අරියේන සතිසම්පත්ස්ංඝ්නේන සමන්නාගතෝ, ඉමාය ව අරියාය සන්තුවිධියා සමන්නාගතෝ, විවිත්ත. සේනාසන-හජ්ති අරංජ්ංශ. පලාප්‍රෙංජ්ංත.. සේ ප-ඡාහන්ත. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තෝ නිසිදි පල්ල-ක. ආහුණ්නවා දුර් කාය. පණිඩාය පරිමුබ. සති. උපටියපෙනවා.

31. ඔහු මේ ආරය වූ සීලස්කන්ධයෙන් යුක්ත වෙලා, මේ ආරය වූ ඉන්දිය ස-වරයෙන් යුක්ත වෙලා, මේ ආරය වූ සීහිනුවණින් යුක්ත වෙලා, මේ ආරය වූ ලද දෙයින් සතුවුවීමෙන් යුක්ත වෙලා තුදෙකලා සෙනසුනක වාසය කරනවා. ඒ කියන්නේ ආරණ්ඩය, රුක්සේවණ, පර්වතය, දිය ඇල්ල, ශිරගුහාව, සොහොන, වනගැබ, ගස් කොළන් රහිත හිස් පිටිය, පිදුරු ගෙය ආදිය යි. ඔහු පිණ්ඩපාතය වළදා, දානයෙන් පසු (එවැනි තැනක) පළගක් බැඳ ගෙන, කය සෘජු කර ගෙන, හාවනා අරමුණෙහි සීහිය පිහිටුවා ගෙන වාචිවෙනවා.

32. සේ අහිජ්ංකය. ලෝකේ පහාය බ්‍යාපාදපදේස්. පහාය ඒනමිද්ධ. පහාය උද්ධ-වකුක්කු-ව. පහාය විවිති-ඡ. පහාය නිණුවිවිති-ජෝ විහරති අකථ-කලී කුසලේසු ධමමේසු. විවිති-ඡය වින්ත. පරිසේදේති.

32. ඔහු ඒවිතය තම් වූ ලෝකය ගැන ඇති විසම ලෝහය දුරු කොට තරහ වෙර ආදිය අත්හැර නිදිමත අලසකම අත්හැර නිදිමත අලසකමින් බැහැරව සිතේ විසිරීමත්, පසුතැවීමත් බැහැර කොට සැකය දුරු කොට කුසල් දහම් ගැන කෙසේ ද? කෙසේ ද? යනාදී සැකයෙන් එතෙරව වාසය කරනවා. සැකය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා.

සෙයාලාජ පොටියෝදු පුරිසේ ඉණ. ආදාය කම්මන්තේ පයෝජයා, තස්ස තේ කම්මන්නා සම්ජ්ංකයෝ. සේ තතේ නිදාත. ලේඛ් පාමොජ්ං, අධිග-ශේයා සේමනස්සි.

පින්වත් පොටිපාද, එය මෙවැනි දෙයක්. පුරුෂයෙක් ණයක් අරගෙන කරමාන්තයක යොදවනවා. ඔහු ගේ ඒ ව්‍යාපාරය සාර්ථක වෙනවා ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසක් ලබනවා.

සෙයාලාපි පොටිපාද පුරිසෝ ආබාධීකෝ අස්ස සෝ අපරේන සමයේන තම්හා ආබාධා මූ-වෙයා සෝ තකෝ නිදාන. ලැසේල් පාමොජ්ඡං, අධිග-ශේයා සෝමනස්සිං.

පින්වත් පොටිපාද, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් රෝගී වෙලා තමුත් පස්සේ කාලෙක ඔහු ඒ රෝගයෙන් මිදුනා ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසක් ලබනවා.

සෙයාලාපි පොටිපාද පුරිසෝ බන්ධනාගාරේ බද්ධෝ අස්ස, සෝ අපරේන සමයේන තම්හා බන්ධනාගාර මූ-වෙයා සොත්ලිනා අඩ්බයෙන සෝ තකෝ නිදාන. ලැසේල් පාමොජ්ඡං, අධිග-ශේයා සෝමනස්සිං.

පින්වත් පොටිපාද, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් හිරගෙදරක බන්ධනයකට හසුවනවා. තමුත් ඔහු පස්සේ කාලෙක තමන් ගේ දනය වියදම් නො කොට සුවසේ ම ඒ බන්ධනාගාරයෙන් නිදහස් වෙනවා. ඔහු ගේ සම්පත්වලින් කිසි වියදමක් යන්නේ නෑ ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසක් ලබනවා.

සෙයාලාපි පොටිපාද පුරිසෝ දාසෝ අස්ස අපරේන සමයේන තම්හා දාසබායා මූ-වෙයා සෝ තකෝ නිදාන. ලැසේල් පාමොජ්ඡං, අධිග-ශේයා සෝමනස්සිං.

පින්වත් පොටිපාද, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් දාසයෙක් වෙලා හිටියා ඔහු පස්සේ කාලෙක ඒ දාසබවෙන් නිදහස් වුණා ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසක් ලබනවා.

සෙයාලාපි පොටිපාද පුරිසෝ සඳනෝ සහෝගෝ කන්තාරද්ධානමග්ග. පටිප්පේශේයා දුබිහික්බ. සප්පටිහයා, සෝ අපරේන සමයේන ත. කන්තාර. නිත්ලරෝයා සෝ තකෝ නිදාන. ලැසේල් පාමොජ්ඡං, අධිග-ශේයා සෝමනස්සිං.

පින්වත් පොටිපාද, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් ධනය ඇතිව, හෝග සම්පත් ඇතිව, ආහාරපාන දුළඟ වූ, බිය උච්චරු සහිත කාන්තාර ගමනකට පිවිසෙනවා. නමුත් ඔහු පසු කාලෙක ඒ කාන්තාරයෙන් එතෙර වෙනවා ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුටක් ලබනවා. මහත් සෞම්නාසක් ලබනවා.

එච්චේව බෝ පොටිපාද හික්ඩු යථා ඉණ් යථා රෝග. යථා බන්ධනාගාර. යථා දාසබා. යථා කන්තාරද්ධානමග්ග. එච්චේව ඉමේ පක්ෂ්ව තීවරණේ අප්පහීණේ අත්තනි සමනුපස්සනි. සෙයාථාපි පොටිපාද ආනණු, යථා ආරෝග්‍ය, යථා බන්ධනා මොක්ඛ, යථා හුජ්ස්ස්, යථා බෙමන්තහුම්. එච්චේව බෝ පොටිපාද හික්ඩු ඉමේ පක්ෂ්ව තීවරණේ පහිණේ අත්තනි සමනුපස්සනි.

පින්වත් පොටිපාද, අන්න ඒ විදිහම සි. හික්ශුවත් (කලින්) ගුයක් ගත්තා වගේ, ලෙඩ වුණා වගේ, හිරේවිලංගුවේ වැවුනා වගේ, වහල්බවට පත් වුණා වගේ, තිරුදක කතරකට පැමිණුනා වගේ මේ පංච තීවරණයන් ප්‍රහාණය තො වී තමා තුළ පවතින හැටි දකිනවා. නමුත් පින්වත් පොටිපාද, ඒ ගුය ගෙවා දමා ගුය රහිත වුණා වගේ, රෝගයෙන් තිදහස් වෙලා තීරෝග වුණා වගේ, වියදම් තැතුව හිරෙන් තිදහස් වුණා වගේ, දාසබවෙන් තිදහස් වුණා වගේ, තිරුදක කතර ගෙවා ආරක්ෂා සහිත ක්ෂේම හුම්යකට පැමිණුනා වගේ තමයි. පින්වත් පොටිපාද, අන්න ඒ විදිහමයි හික්ශුව තමා තුළ මේ පංච තීවරණයන් දුරුවී ඇති ආකාරයන් දකින්නේ.

33. තස්සීමේ පක්ෂ්ව තීවරණේ පහිණේ අත්තනි සමනුපස්සනෝ පාමොජ්ජ. ජායති. පමුදිතස්ස පිනි ජායති. පිතිමනස්ස කායේ පස්සමිහති. පස්සද්ධකායේ සුබ. වේදේති. සුඩිනෝ වින්ත. සමාධියති. සෝ විවිච්චිව කාමේහි විවිච්චිව අකුසලේහි දම්මේහි, සවිතක්ක. සවිවාර. විවේකජ. පිතිසුබ. පයම. කධාන. උපසම්පත්ත විහරති. තස්ස යා පුරිමා කාමසක්කු සා තිරුජ්ජධති. විවේකජපිතිසුබසුබමසවිවසක්කී යේව තස්ම. සමයේ හෝති. එච්චේව සික්බා ඒකා සක්කු උපසත්ති. සික්බා ඒකා සක්කු තිරුජ්ජධති. අය. සික්බාති හගවා අවෝව.

33. ඔහුට මේ පක්ෂ්ව තීවරණයන් තමා තුළ තැති බව දකිදි මහත් සතුටක් ඇති වෙනවා. ඒ පුමුදිත වීම ඇති කෙනාට ප්‍රීතිය ඇති වෙනවා. ප්‍රීති මනසක් ඇති කෙනා ගේ කය සංඝිදෙනවා. සංඝිදුනු කයින් යුතු ව සැපක් විදිනවා. සැප ඇති කෙනා ගේ සිත සමාධීමන් වෙනවා. ඔහු කාමයන්ගෙන්

වෙන්ව, අකුසිලයන්ගෙන් වෙන්ව, විතරක සහිත වූ, විවාර සහිත වූ, විවේකයෙන් හට ගත් ප්‍රීති සුබය ඇති පළමු වෙනි ද්‍රානය උපද්‍රවාගෙන වාසය කරනවා. ඔහුට කළින් යම් කාම සක්දුකුවක් තිබුණා නම්, එක නිරුද්ධ වෙනවා. ඒ වෙළාවට ඔහුට තිබෙන්නේ විවේකයෙන් හටගත් ඉතා සියුම් වූ ප්‍රීතිමත් ස්වභාවයෙන් යුතු සක්දුකුව සි. මය ආකාරයෙනුත් ශික්ෂාවෙන් එක් සක්දුකුවක් උපදිනවා. ශික්ෂාවෙන් එක් සක්දුකුවක් නිරුද්ධ වෙනවා. මේ තමයි ශික්ෂාව කියල භාගුවතුන් වහන්සේ වදාලා.

34. “පුනවපර. පොටියපාද හික්ඩු විතක්කවිවාරාත. වුපසමා අත්කඩත්ත. සම්පසාදන. මේතසෝ ඒකෝදිභාව. අවිතක්ක. අවිවාර. සමාධිත. පිතිසුබ. දුතිය. කඩාන. උපසම්පත්ත විහරති. තස්ස යා පුරිමා විවේකජපීතිසුබසුබමසවිවසක්ද සා නිරුත්කඩති. සමාධිතපීතිසුබසුබම-සවිවසක්දා තස්මි. සමයේ හෝති. සමාධිතපීතිසුබසුබමසවිවසක්දා යෝව තස්මි. සමයේ හෝති. එවම්පි සික්බා ඒකා සක්දු උපපත්තති. සික්බා ඒකා සක්දු නිරුකඩති. අයම්පි සික්බා”ති හගවා අවෝව්ව.

34. පින්වත් පොටියපාද, තව දුරටත් කියනවා නම් ශික්ෂුව විතක්ක විවාරයන් ගේ සංසිද්ධීමෙන් ආධ්‍යාත්මිකව පැහැදිම ඇතිව සිතෙහි මනා එකඟ බවෙන් යුතු ව විතරක රහිත, විවාර රහිත, සමාධියෙන් හටගත්, ප්‍රීති සුබය ඇති දෙවෙනි ද්‍රානය උපද්‍රවාගෙන වාසය කරනවා. ඔහුට කළින් යම් විවේකයෙන් හටගත් ඉතා සියුම් වූ ප්‍රීතිමත් ස්වභාවයෙන් යුතු සක්දුකුවක් තිබුණා නම්, එක නිරුද්ධ වෙනවා. ඒ වෙළාවට ඔහුට තිබෙන්නේ සමාධියෙන් හටගත් ඉතා සියුම් වූ සැපසහගත ස්වභාවයෙන් යුතු සක්දුකුව සි. මය ආකාරයෙනුත් ශික්ෂාවෙන් එක් සක්දුකුවක් උපදිනවා. ශික්ෂාවෙන් එක් සක්දුකුවක් නිරුද්ධ වෙනවා. මේ තමයි ශික්ෂාව කියල භාගුවතුන් වහන්සේ වදාලා.

35. “පුනවපර. පොටියපාද හික්ඩු පිතියා ව විරාගා උපෙක්බකෝ ව විහරති සතෝ ව සම්පතානෝ. සුබසුව කායේන පටිසංවේදේති. යන්ත. අරියා ආචික්බන්ති “උපෙක්බකෝ සතිමා සුබවිහාරි”ති. ත. තතිය. කඩාන. උපසම්පත්ත විහරති. තස්ස යා පුරිමා සමාධිතපීතිසුබසුබමසවිවසක්දා සා නිරුත්කඩති. උපෙක්බාසුබසුබමසවිවසක්දා තස්මි. සමයේ හෝති. උපෙක්බාසුබසුබමසවිවසක්දා යෝව තස්මි. සමයේ හෝති. එවම්පි සික්බා ඒකා සක්දු උපපත්තති. සික්බා ඒකා සක්දු නිරුකඩති. අයම්පි සික්බා”ති හගවා අවෝව්ව.

35. පින්වත් පොටියපාද, තව දුරටත් කියනවා නම් හික්ෂුව ප්‍රීතියට ද නො ඇලිමෙන් උපේක්ෂාවෙන් යුතුව වාසය කරනවා. සිහියෙන් තුවණීන් යුතු ව කයෙන් සැපයක් ද විදිනවා. ආරියන් වහන්සේලා යම් ද්‍රානයකට උපේක්ෂා සහගත සිහිය ඇති සැප විහරණය යැයි පවසනවා ද, ඒ තුන්වන ද්‍රානයක් උපද්‍රවා ගෙන වාසය කරනවා. ඔහුට කළින් යම් සමාධියෙන් හටගත් ඉතා සියුම් වූ සැපසහගත ස්වභාවයෙන් යුතු සක්දුවක් තිබුණා නම්, එක නිරුද්ධ වෙනවා. ඒ වෙලාවට ඔහුට තිබෙන්නේ උපේක්ෂාවෙන් හටගත් ඉතා සියුම් වූ සැපසහගත ස්වභාවයෙන් යුතු සක්දුව යි. මය ආකාරයෙනුත් ශික්ෂාවෙන් එක් සක්දුවක් උපදිනවා. ශික්ෂාවෙන් එක් සක්දුවක් නිරුද්ධ වෙනවා. මේ තමයි ශික්ෂාව කියල භාගුවතුන් වහන්සේ වදාලා.

36. “පුත්‍රවරු පොටියපාද හික්බු සුබස්ස ව පහානා දුක්බස්ස ව පහානා, පුබ්බේව සෝමනස්සදෝමනස්සාන. අත්ථගමා අදුක්බමසුබ. උපක්බාසතිපාරිසුද්ධී. වතුත්ප. කඩාන. උපසම්පත්ත විහරති. තස්ස යා පුරිමා උපක්බාපුබසුබමසවිවසක්ද සා නිරුත්කිති. අදුක්බමසුබසුබම-සවිවසක්ද තස්මි. සමයේ හෝති. අදුක්බමසුබසුබමසවිවසක්ද යේව තස්මි. සමයේ හෝති. එවම්ප සික්බා එකා සක්දු උපපත්තති. සික්බා එකා සක්දු නිරුත්කිති. අයම්ප සික්බා”නි හගවා අවෝවා.

36. පින්වත් පොටියපාද, තැවතත් කියනවා නම් හික්ෂුව සැපය ද ප්‍රහාණය කිරීමෙන්, දුක ද ප්‍රහාණය කිරීමෙන් කළින් ම සෝමිනස් දොමිනස් දෙක ඉක්ම යැමෙන් දුක් සැප රහිත වූ පාරිගුද්ධ උපේක්ෂා සහගත සතිය ඇති සතර වෙති ද්‍රානය උපද්‍රවා ගෙන වාසය කරනවා. ඔහුට කළින් යම් උපේක්ෂාවෙන් හටගත් ඉතා සියුම් වූ සැපසහගත ස්වභාවයෙන් යුතු සක්දුවක් තිබුණා නම්, එක නිරුද්ධ වෙනවා. ඒ වෙලාවට ඔහුට තිබෙන්නේ දුක් සැප රහිත ව හටගත් ඉතා සියුම් වූ සැපසහගත ස්වභාවයෙන් යුතු සක්දුව යි. මය ආකාරයෙනුත් ශික්ෂාවෙන් එක් සක්දුවක් උපදිනවා. ශික්ෂාවෙන් එක් සක්දුවක් නිරුද්ධ වෙනවා. මේ තමයි ශික්ෂාව කියල භාගුවතුන් වහන්සේ වදාලා.

37. “පුත්‍රවරු පොටියපාද හික්බු සබ්බසෝ රුපසක්දන. සමනික්කමා පටිසසක්දන. අත්ථගමා තානත්තසක්දන. අමතසිකාරා “අනන්තෝ ආකාසෝ”නි ආකාසානක්වායතන. උපසම්පත්ත විහරති. තස්ස යා පුරිමා රුපසක්ද සා නිරුත්කිති. ආකාසානක්වායතනසුබම-

සවිච්‍යා තස්මී. සමයේ හෝති. ආකාසානක්වායතනසුඩුමසවිච්‍යා යෝව තස්මී. සමයේ හෝති. එවම්පි සික්බා ඒකා සක්කු උප්පත්තති. සික්බා ඒකා සක්කු නිරුක්තති. අයම්පි සික්බා”ති හගවා අවෝව.

37. පින්වත් පොටියපාද, නැවතත් කියතවා නම් හික්ෂුව සියල් රුප සක්කුවන් ඉක්මවා ගොරේසු සක්කුවන් නැතිවීමෙන් තානා සක්කුවන් මෙහෙහි නො කර අනත්ත ආකාසය කියල මෙහෙහි කිරීමෙන් ආකාසානක්වායතනය උපදවා ගෙන වාසය කරනවා. ඔහුට කලින් යම් රුප සක්කුවක් තිබූණා නම්, ඒක නිරුද්ධ වෙනවා. ඒ වෙළාවට ඔහුට තිබෙන්නේ ආකාසානක්වායතන වූ ඉතා සියුම් වූ ස්වභාවයෙන් සක්කුව යි. ඔය ආකාරයෙනුත් ශික්ෂාවෙන් එක් සක්කුවක් උපදිතවා. ශික්ෂාවෙන් එක් සක්කුවක් නිරුද්ධ වෙනවා. මේ තමයි ශික්ෂාව කියල භාගාවතුන් වහන්සේ වදාලා.

38. “පුත්‍රවපර. පොටියපාද හික්බු සබ්බසේ ආකාසානක්වායතන. සමතික්කමී, “අනත්ත. වික්කුණක්වායතන. උපසම්පත්ප විහරති. තස්ස යා පුරිමා ආකාසානක්වායතනසුඩුමසවිච්‍යා තස්මී. සමයේ හෝති. වික්කුණක්වායතනසුඩුමසවිච්‍යා යෝව තස්මී. සමයේ හෝති. එවම්පි සික්බා ඒකා සක්කු උප්පත්තති. සික්බා ඒකා සක්කු නිරුක්තති. අයම්පි සික්බා”ති හගවා අවෝව.

38. පින්වත් පොටියපාද, නැවතත් කියතවා නම් හික්ෂුව සියල් ආකාසානක්වායතනය ඉක්මවා යැමෙන් අනත්ත වූ වික්කුණය කියල අරුප ද්‍රාන වැඩිමෙන් වික්කුණක්වායතනය උපදවා ගෙන වාසය කරනවා. ඔහුට කලින් යම් අකාසානක්වායතන වූ ඉතා සියුම් වූ ස්වභාවයෙන් යුතු සක්කුවක් තිබූණා නම්, ඒක නිරුද්ධ වෙනවා. ඒ වෙළාවට ඔහුට තිබෙන්නේ වික්කුණක්වායතන වූ ඉතා සියුම් වූ ස්වභාවයෙන් යුතු සක්කුව යි. ඔය ආකාරයෙනුත් ශික්ෂාවෙන් එක් සක්කුවක් උපදිතවා. ශික්ෂාවෙන් එක් සක්කුවක් නිරුද්ධ වෙනවා. මේ තමයි ශික්ෂාව කියල භාගාවතුන් වහන්සේ වදාලා.

39. “පුත්‍රවපර. පොටියපාද හික්බු සබ්බසේ වික්කුණක්වායතන. සමතික්කමී, “තත්පි කික්වී”ති ආකික්වක්කයතන. උපසම්පත්ප විහරති. තස්ස යා පුරිමා වික්කුණක්වායතනසුඩුමසවිච්‍යා සා නිරුත්කති.

ଆකික්වක්කූයනනසුබමසව්වසක්කා තස්මේ. සමයේ තෝති. ආකික්වක්කූයනනසුබමසව්වසක්කී යේව තස්මේ. සමයේ තෝති. ඒවම්පි සික්බා ඒකා සක්කූ උප්පත්තනි. සික්බා ඒකා සක්කූ නිරුක්ඛනි. අයම්පි සික්බා”ති හගවා අවෝවා.

39. පින්වත් පොටියපාද, තැවතත් කියනවා නම් හික්ශුව සියලු වික්කූණක්වායනය ඉක්මවා යැමෙන් කිසිවක් තැත කියල අරුප ද්‍රාන වැඩිමෙන් ආකික්වක්කූයනය උපදාවා ගෙන වාසය කරනවා. ඔහුට කළින් යම් වික්කූණක්වායන වූ ඉතා සියුම් වූ ස්වභාවයෙන් යුතු සක්කූවක් තිබුණා නම්, ඒක නිරුද්ධ වෙනවා. ඒ වෙළාවට ඔහුට තිබෙන්නේ ආකික්වක්කූයන වූ ඉතා සියුම් වූ ස්වභාවයෙන් යුතු සක්කූව සි. ඔය ආකාරයෙනුත් ශික්ෂාවෙන් එක් සක්කූවක් උපදීනවා. ශික්ෂාවෙන් එක් සක්කූවක් නිරුද්ධ වෙනවා. මේ තමයි ශික්ෂාව කියල භාගුවතුන් වහන්සේ වදාලා.

40. “යතෝ බෝ පොටියපාද හික්බූ ඉඩ සකසක්කී තෝති, සෝ තතෝ අමුතු තතෝ අමුතු අනුප්‍රබැඩින සක්කූග්ග. ප්‍රීසති. තස්ස සක්කූග්ගේ යිතස්ස ඒවා. තෝති: වේතයමානස්ස මේ පාපියෝ අවේතයමානස්ස මේ සෙයෝර්. අනක්වේව බෝ පන වේතෙයා. අහිස්ංඛරෝයා, ඉමා ව මේ සක්කූ නිරුත්කේයුදා, අක්කූ ව ව්‍යාරිකා සක්කූ උප්පත්තෝයුදා. යන්නුතාහ. ත වේව වේතෙයා. ත වාහිස්ංඛරෝති. තස්ස අවේතයතෝ අනහිස්ංඛරෝතෝ තා වේව සක්කූ නිරුත්කේන්ති, අක්කූ ව ව්‍යාරිකා සක්කූ ත උප්පත්තන්ති. සෝ ත වේව වේතෝති ත වාහිස්ංඛරෝති. තස්ස අවේතයතෝ අනහිස්ංඛරෝතෝ තා වේව සක්කූ නිරුත්කේන්ති, අක්කූ ව ව්‍යාරිකා සක්කූ ත උප්පත්තන්ති. සෝ නිරෝධ. ප්‍රීසති. ඒවා. බෝ පොටියපාද අනුප්‍රබැඩාහිසක්කූතිරෝධසම්ප්‍රානසමාපන්ති තෝති.

40. “පින්වත් පොටියපාද යම් විටෙක හික්ශුව මෙහි තමන් ගේ සක්කූව සහිතව ඉන්නවා ඒකාකොට ඔහු ඒ ඒක්කූවෙන් ඔබැවට අනුප්‍රිලිවේලින් සක්කූ, කෙළවර ස්පර්ශ කරනවා. ඉතින් ඒ සක්කූ කෙළෙවරෙහි පිහිටි ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “වේතනාවන් පහළ කරන ඒක මට ලාමක දෙයක්. වේතනා පහළ නො කරන දෙය තමයි මට උතුම් වන්නේ එහෙම නම් මම වේතනා පහළ කරනවා නම්, අහිස්ංඛරෝති කරනවා නම් මාගේ මේ සක්කූවවිත් නිරුද්ධ වෙළා යාවි. අනා වූ ගොරෝසු සක්කූවන් උපදීවි. එනිසා ම. වේතනා පහළ නො කර අහිස්ංඛරෝතිය නො කොට ඉන්න වන” කියල. ඉතින් ඔහු සිතන්නෙන් තැ. අහිස්ංඛරෝති කරන්නෙන්

තැ. නො සිතා ඉන්න කොට අහිසාස්කරණය නො කරන කොට ඔහු ගේ ඒ සක්කුවන් නිරුද්ධ වෙලා යනවා. අනු වූ ගොරෝසු සක්කුවන් උපදින්නේ තැතුව යනවා. එතකොට ඔහු නිරෝධය ස්පර්ශ කරනවා. පින්වත් පොටියපාද, ඔන්න මය විදිහට යි අනුපිළිවෙළින් අහිසක්කු, නිරෝධය දැන ගෙන එයට සමවදින්නේ.

41. ත. කිමික්කයි පොටියපාද? අපි තු තේ ඉතෝ පුබිබේ එචුපා අනුපුබිබාහිසක්කුනිරෝධසම්ප්‍රානසම්පත්ති සුතපුබිබා?"නි.

41. පින්වත් පොටියපාද මේ ගැන ඔබ කුමක් ද තිතන්නේ? ඔබ මේ විදිහේ විස්තර සහිතව අනුපිළිවෙළින් අහිසක්කු නිරෝධය දැන ගෙන එයට සමවැදීම ගැන මෙයට කළින් අහල තියෙනවා ද?

“නො හේතුම්හන්නේ. එව. බෝ අහ. හන්නේ හතවනෝ භාසිත. ආජානාම්. යනෝ බෝ පොටියපාද සික්බූ ඉඩ සකසක්කී නොති, සෝ තනෝ අමුතු තනෝ අමුතු අනුපුබිබේ සක්කුග්ග. එසති. තසස සක්කුග්ගේ යිතසස එව. නොති. වෙනයමානසස මේ පාපියෝ, අවෙනයමානසස මේ සෙයෝ. අනක්වේව බෝ පන වේතෙයා. අහිස.බරෝයා., ඉමා ව මේ සක්කු තිරුෂ්කෙයු, අක්කු ව විලාරිකා සක්කු උප්පත්තෙයු. යන්නුනාහ. ත වේව වේතෙයා. ත ව අහිස.බරෝති. සෝ න වේව වේතින්ති. ත ව අහිස.බරෝති. තසස අවෙනයනෝ අනහිස.බරෝතෝ තා වේව සක්කු තිරුෂ්කෙන්ති. අක්කු ව විලාරිකා සක්කු ත උප්පත්තන්ති. සෝ නිරෝධ. එව. බෝ පොටියපාද අනුපුබිබාහිසක්කුනිරෝධසම්ප්‍රානසම්පත්ති නොති”නි.

“අන් ස්වාමීනි, අහල තැ. ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ දේශනාවෙන් තමයි ම. මෙක දැන ගත්තේ. ඒ කියන්නේ: “පින්වත් පොටියපාද, යම් විටෙක හික්ෂුව මෙහි තමන් ගේ සක්කුව සහිතව ඉන්නවා එතකොට ඔහු ඒ ඒ සක්කුවෙන් ඔබබට අනුපිළිවෙළින් සක්කු, කෙළවර ස්පර්ශ කරනවා. ඉතින් ඒ සක්කු, කෙළවරෙහි පිහිටි මහුව මෙහෙම හිතෙනවා. “වෙනනාවන් පහළ කරන එක මට ලාමක දෙයක්. වෙනනා පහළ නො කරන දෙය තමයි මට උතුම් වන්නේ. එහෙම නම් මම වෙනනා පහළ කරනවා නම්, අහිස.ස්කරණ කරනවා නම් මාගේ මේ සක්කුවන් නිරුද්ධ වෙලා යාවි. අනු වූ ගොරෝසු සක්කුවන් උපදිවි. එනිසා ම. වෙනනා පහළ නො කර අහිස.ස්කරණය නො කොට ඉන්න වන” කියල. ඉතින් ඔහු සිතන්නෙන් තැ.

අහිසෑංස්කරණ කරන්නෙන් තැ. නො සිතා ඉන්න කොට අහිසෑංස්කරණය නො කරන කොට ඔහු ගේ ඒ සක්දුවන් තිරුද්ධ වෙලා යනවා. අනු වූ ගොරෝසු සක්දුවන් උපදින්නේ තැත්ත යනවා. එතකොට ඔහු තිරෝධය ස්පර්ශ කරනවා. පින්වත් පොටියිපාද, ඔන්න මය විදිහට හි අනුජිලිවෙළින් අහිසක්දු තිරෝධය දැන ගෙන එයට සමවැනීන්නේ” කියල.

“ඡ්‍රැව. බෝ පොටියිපාදා” කි.

“පින්වත් පොටියිපාදා, එහෙම තමයි.”

“ඡ්‍රැකක්දේව තු බෝ හන්නේ හගවා සක්දුග්ග. පක්දුපේති උදාහු පුදු’පි සක්දුග්ගේ පක්දුපේති?” කි.

“ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක ම සක්දු, කෙළවරක් පණවන සේක් ද? එහෙමත් තැත්තම් විවිධ වූ සක්දු, කෙළවරවල් පණවන සේක්ද?”

“ඡ්‍රැකම්පි බෝ අහ. පොටියිපාද සක්දුග්ග. පක්දුපේමි. පුදුපි සක්දුග්ගේ පක්දුපේමි” කි.

“පින්වත් පොටියිපාද, ම. එක ම සක්දු, කෙළවරත් පණවනවා. විවිධ වූ සක්දු, කෙළවරවත් පණවනවා.”

“යථාකථ. පන හන්නේ හගවා ඡ්‍රැකම්පි සක්දුග්ග. පක්දුපේති? පුදුපි සක්දුග්ගේ පක්දුපේති?” කි.

“ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක ම සක්දු, කෙළවරකුන් පණවන සේක් නම්, විවිධ වූ සක්දු, කෙළවරවල් ද පණවන සේක් නම් එසේ පණවන්නේ කොහොම ද?”

“යථා යථා බෝ පොටියිපාද තිරෝධ. එසිනි, තථා තථා’හ. සක්දුග්ග. පක්දුපේමි. ඡ්‍රැව. බෝ අහ. පොටියිපාද ඡ්‍රැකම්පි සක්දුග්ග. පක්දුපේමි, පුදු’පි සක්දුග්ගේ පක්දුපේමි” කි.

“පින්වත් පොටියිපාද, යම් යම් ආකාරයකින් තිරෝධය ස්පර්ශ කරනවා නම්, ම. සක්දුවේ කෙළවර පණවන්නේ ඒ ඒ ආකාරයෙනුයි.

පින්විත් පොටියපාද, ම. එක ම සංස්කෘති කෙළවරක් පණවන්නේන්, විවිධ වූ සංස්කෘති කෙළවරවන් පණවන්නේ මය විදිහට යි.”

“සංස්කෘති තු බෝ හන්නේ පයම. උප්පත්ති, පවිත්‍ර කුණු? උදාහු කුණු. පයම. උප්පත්ති, පවිත්‍ර සංස්කෘති? උදාහු සංස්කෘති ව කුණකුව අපුබිබ. අවරිම. උප්පත්තින්ති?”ති.

“ස්වාමීනි, ඉස්සේල්ලාම උපදින්නේ සංස්කෘතිව ද? ඊට පස්සේ ද කුණය උපදින්නේ? එහෙම තැත්තම්, මුලින් ම කුණය උපදිනවා ද? පස්සේ සංස්කෘතිව උපදිනවා ද? එහෙමත් තැත්තම්, සංස්කෘතිවත් කුණයත් යන දෙකම පෙර පසු නොවී එක්වරම උපදිනවා ද?”

“සංස්කෘති බෝ පොටියපාද පයම. උප්පත්ති පවිත්‍ර කුණු. සංස්කෘතිපාදා ව පත කුණුප්පාදේ හෝති. සෝ එව. පත්‍රතාති: ඉදුප්පවිචාරි මේ කුණු. උදාපාදිති. ඉමිනා බෝ එත්. පොටියපාද පරියායේන වේදිතබිබ, යථා සංස්කෘති පයම. උප්පත්ති පවිත්‍ර කුණු, සංස්කෘතිපාදා ව පත කුණුප්පාදේ හෝති”ති.

“පින්විත් පොටියපාද සංස්කෘතිව තමයි මුලින් ම උපදින්නේ. පස්සේ උපදින්නේ කුණය යි. සංස්කෘතිව ඉපදීමෙනුයි කුණය උපදින්නේ. එතකොට මිහු මේ විදිහට දැන ගන්නවා. “මේ මේ කරුණු ප්‍රත්‍ය කර ගෙනයි මට කුණය ඉපදුනේ” කියල. පින්විත් පොටියපාද, මය කාරණය මෙන්න මේ කුමයෙනුත් තෙරුම් ගත යුතු යි. “යම අයුරකින් සංස්කෘතිව පළමුව උපදිනවා ද, පසුවට කුණය උපදිනවා ද, සංස්කෘතිව ඉපදීමෙනුයි කුණය උපදින්නේ” කියල.

“සංස්කෘති තු බෝ හන්නේ පුරිසස්ස අත්තා? උදාහු අන්ක සංස්කෘති, අන්කේ අත්තා?”ති.

“ස්වාමීනි, සංස්කෘතිව කියන්නේ පුරුෂයා ගේ ආත්මය ද? එහෙම තැත්තම්, සංස්කෘතිව වෙන එකක් ද? ආත්මය වෙන එකක් ද?”

“කි. පත ත්ව. පොටියපාද අත්තාන. පවිච්චී?”ති.

“පින්විත් පොටියපාද, මිල ආත්මය කියල අදහස් කලේ කුමක් ද?”

“විළාරිකං බෝ අහං හන්තේ අත්තානං පච්චෙම් රුපී වානුම්මහාභාතිකං කබලීකාරාහාරහක්බන්ති.”

“ස්ථාමීනී, මං ආත්මය හැටියට සළකන්නේ සතර මහා භූතයන්ගෙන් හට ගත් රුපවත් වූද, ගොරෝසු ආහාර අනුහව කරන්නා වූද, විළාරික ගැරිරය යි.”

“විළාරිකෝ ව හි තේ පොටියපාද අත්තා අහවිස්ස රුපී වානුම්මහාභාතිකෝ කබලීකාරාහාරහක්බෝ, එව්. සන්තං බෝ තේ පොටියපාද අක්කු ව සක්කු හවිස්සති, අක්කුදේ අත්තා. තදමිනාපේතං පොටියපාද පරියායේන වේදිතබිං, යථා අක්කුව සක්කු හවිස්සති, අක්කුදේ අත්තා.

“පින්වත් පොටියපාද, ඉතින් එහෙම නම් ඔබ ගේ ආත්මය සතර මහා භූතයන්ගෙන් හට ගත් රුපවත් වූද, ගොරෝසු ආහාර අනුහව කරන්නා වූද, විළාරික ගැරිරය තම් ඒ විදිහට සළකදී ඔබ ගේ සක්කුව වෙන දෙයක් ම ය. ආත්මයත් වෙන දෙයක් ම ය. එහෙම නම් පින්වත් පොටියපාද, එය මේ විදිහට තේරුමිගත යුතු ය. “යම් අයුරකින් සක්කුව වෙනත් දෙයක් නම් ආත්මය තවත් දෙයක්” කියල.

42. තිවියකේවසාය. පොටියපාද විළාරිකෝ අත්තා රුපී වානුම්මහාභාතිකෝ කබලීකාරාහාරහක්බෝ. අථ ඉමස්ස පුරිසස්ස අක්කු'ව සක්කු උප්පත්තන්ති අක්කු'ව සක්කු නිරුත්කින්ති. ඉමිනා බෝ එතං පොටියපාද පරියායේන වේදිතබිං, යථා අක්කු'ව සක්කු හවිස්සති, අක්කුදේ අත්තා”ති.

42. පින්වත් පොටියපාද සතර මහා භූතයන්ගෙන් හට ගත් රුපවත් වූද, ගොරෝසු ආහාර අනුහව කරන්නා වූද, විළාරික ගැරිරය තම් වූ ආත්මය පසෙක තිබේවා. එසේ නමුත් පුරුෂයාට අනු වූ ම සක්කුවන් උපදිනවා. අනු වූම සක්කුව තිරුද්ධි වෙනවා. පින්වත් පොටියපාද, එය මේ විදිහට තේරුමිගත යුතු ය. “යම් අයුරකින් සක්කුව වෙනත් දෙයක් නම් ආත්මය තවත් දෙයක්” කියල.

“මතෝමයං බෝ අහං හන්තේ අත්තානං පච්චෙම් සබැංගපවිවංගි. අහිනින්දියන්ති.”

“එතකොට ස්වාමීන්, ආත්මය හැටියට මට සළකන්න වෙන්නේ නො පිරිහුණු ඉදුරන් සහිත සියල් අභපසහ ඇති මතෝමය ගැරිරය සි.”

“මතෝමය.. ව හි තේ පොටියපාද අත්තා අභවිස්ස සඛල්බංගපවිච්ඡ අහිනින්දියෝ, එව.. සන්තම්පි බෝ තේ පොටියපාද අක්කූ'ව සක්කූ හවිස්සති, අක්කේදේ අත්තා. තදමිනාපේත්. පොටියපාද පරියායේන වේදිතබිඛ.., යථා අක්කූ'ව සක්කූ හවිස්සති, අක්කේදේ අත්තා.”

“පින්වත් පොටියපාද, ඉතින් එහෙම නම් ඔබ ගේ ආත්මය නො පිරිහුණු ඉදුරන් සහිත සියල් අභපසහ ඇති මතෝමය ගැරිරය නම් ඒ විදිහට සළකදිදී ඔබ ගේ සක්කූව වෙන දෙයක් ම ය. ආත්මයත් වෙන දෙයක් ම ය. එහෙම නම් පින්වත් පොටියපාද, එය මේ විදිහට තෝරුම් ගත යුතු ය. “යම් අයුරකින් සක්කූව වෙනත් දෙයක් නම් ආත්මය තවත් දෙයක්” කියල.

“තිවියන්වාය.. පොටියපාද මතෝමයෝ අත්තා සඛල්බංගපවිච්ඡ අහිනින්දියෝ. අථ ඉමස්ස පුරිසස්ස අක්කූ'ව සක්කූ උප්පත්තන්ති, අක්කූ'ව සක්කූ නිරුත්කධනති. ඉමනාපි බෝ එතා.. පොටියපාද පරියායේන වේදිතබිඛ.., යථා අක්කූ'ව සක්කූ හවිස්සති, අක්කේදේ අත්තා'ති.”

පින්වත් පොටියපාද නො පිරිහුණු ඉදුරන් සහිත සියල් අභපසහ ඇති මතෝමය ගැරිරය නම් වූ ආත්මය පසෙක තිබේවා. එසේ තමුන් පුරුෂයාට අනු වූ ම සක්කූවන් උපදිනවා. අනු වූම සක්කූව නිරුද්ධ වෙනවා. පින්වත් පොටියපාද, එය මේ විදිහට තෝරුම්ගත යුතු ය. “යම් අයුරකින් සක්කූව වෙනත් දෙයක් නම් ආත්මය තවත් දෙයක්” කියල.

“අරුපී.. බෝ අහ.. හන්නේ අත්තාන.. පවිච්චී සක්කූමයන්ති”

“එතකොට ස්වාමීන්, ආත්මය හැටියට මට සළකන්න වෙන්නේ අරුපී වූ සක්කූමය ගැරිරය සි.”

“අරුපී ව තේ පොටියපාද අත්තා අභවිස්ස සක්කූමයෝ, එව.. සන්තම්පි බෝ තේ පොටියපාද අක්කූ'ව සක්කූ හවිස්සති. අක්කේදේ අත්තා. තදමිනාපේත්. පොටියපාද පරියායේන වේදිතබිඛ.. යථා අක්කූ'ව සක්කූ හවිස්සති. අක්කේදේ අත්තා.”

“පින්වත් පොටියපාද, ඉතින් එහෙම තම ඔබ ගේ ආත්මය අරුණී වූ සක්කුමය ගැරිරය තම් ඒ විදිහට සළකදී ඔබ ගේ සක්කුව වෙන දෙයක් ම ය. ආත්මයත් වෙන දෙයක් ම ය. එහෙම තම් පින්වත් පොටියපාද, එය මේ විදිහට තෝරුමිගත යුතු ය. “යම් අයුරකින් සක්කුව වෙනත් දෙයක් තම් ආත්මය තවත් දෙයක” කියල.

තිවියතේවාය. පොටියපාද අරුණී අත්තා සක්කුමයෝ. අප ඉමස්ස පුරිසස්ස අක්කු'ව සක්කු උප්පත්තන්ති, අක්කු'ව සක්කු නිරුප්තකඩන්ති. ඉමිනාපි බෝ ඒත්. පොටියපාද පරියායේන වෙදිතබිං. යථා අක්කු'ව සක්කු හටිස්සති, අක්කේ අත්තා'ති.

පින්වත් පොටියපාද අරුණී වූ සක්කුමය ගැරිරය තම් වූ ආත්මය පසෙක තිබේවා. එසේ නමුත් පුරුෂයාට අනු වූ ම සක්කුවන් උපදිනවා. අනු වූම සක්කුව තිරුද්ධ වෙනවා. පින්වත් පොටියපාද, එය මේ විදිහට තෝරුමිගත යුතු ය. “යම් අයුරකින් සක්කුව වෙනත් දෙයක් තම් ආත්මය තවත් දෙයක” කියල.

“සක්කා පනේත්. හන්නේ මයා ක්‍රානු. සක්කු පුරිසස්ස අත්තා'ති වා, අක්කු සක්කු, අක්කේ අත්තා'ති?”

“එහෙම තම් ස්වාමීනී, සක්කුව කියන්නේ පුරුෂයා ගේ ආත්මය ද? තැත්තම් සක්කුව වෙනත් දෙයක් ද? ආත්මය වෙනත් දෙයක් ද? යන කරුණ මට අවබෝධ කරන්ව පුළුවන් වෙවි ද?”

“දුෂ්චාන. බෝ ඒත්. පොටියපාද තයා අක්කුදිවියිකේන අක්කුබන්තිකේන අක්කුරුවිකේන අක්කුත්‍රායෝගේන අක්කුත්‍රාවරියකේන සක්කු පුරිසස්ස අත්තා'තිවා, අක්කු සක්කු, අක්කේ අත්තා'ති වා”ති.

“පින්වත් පොටියපාද, සක්කුව කියන්නේ පුරුෂයා ගේ ආත්මය ද? තැත්තම් සක්කුව වෙනත් දෙයක් ද? ආත්මය වෙනත් දෙයක් ද? යන කරුණ අනු දෑම්වික වූ, අනු ලබධික වූ, අනු මතයක් රුවී කරන, අනු ප්‍රතිපත්තියක සිටින, අනු වූ ආවාරයවරයෙකු වන ඔබට අවබෝධ කිරීම දුෂ්චර දෙයක්.”

“සම් ත. හන්නේ මයා දුෂ්චාන. අක්කුදිවියිකේන අක්කුබන්තිකේන අක්කුරුවිකේන අක්කුත්‍රායෝගේන අක්කුත්‍රාවරියකේන සක්කු පුරිසස්ස

අන්තා'තිවා, අන්ත සහන්ත, අන්තේ අන්තා'ති වා"ති. කි. පන හන්තේ සහස්‍රතෝරේ ලෝකෝ ඉදමේව සව්‍ය. මෝසමන්දුන්ති?"

"ස්වාමීනි, අතු දැඡ්‍රේක වූ, අතු ලබිතක වූ, අතු මතයක් රුවී කරන, අතු ප්‍රතිපත්තියක සිටින, අතු වූ ආචාරයටයෙකු වන මට සහන්දුව කියන්නේ පුරුෂයා ගේ ආත්මය ද? තැත්තම සහන්දුව වෙනත් දෙයක් ද? ආත්මය වෙනත් දෙයක් ද? යන කරුණ අවබෝධ කිරීම දුෂ්කර දෙයක් නම් ස්වාමීනි, එහෙම නම් මේ ලෝකය සඳාකාලික හි යන මේ කාරණ තේද සතයා? අනෙක් මතවාද හිස් තේද?"

"අඛ්‍යාකතන. බෝ ඒත. පොටියපාද මයා: සහස්‍රතෝරේ ලෝකෝ ඉදමේව සව්‍ය. මෝසමන්දුන්ති."

"පින්වත් පොටියපාද, ලෝකය සඳාකාලික හි යන මෙය තමයි ඇත්ත, අනෙක් මතවාද හිස් කියන කරුණ මා විසින් ප්‍රකාශ තො කළ දෙයක්."

"කි. පන හන්තේ අසහස්‍රතෝරේ ලෝකෝ ඉදමේව සව්‍ය. මෝසමන්දුන්ති?"

"එතම්පි බෝ පොටියපාද මයා අඛ්‍යාකතන. අසහස්‍රතෝරේ ලෝකෝ. ඉදමේව සව්‍ය. මෝසමන්දුන්ති."

"පින්වත් පොටියපාද, ලෝකය සඳාකාලික තැත යන මෙය තමයි ඇත්ත, අනෙක් මතවාද හිස් කියන කරුණත් මා විසින් ප්‍රකාශ තො කළ දෙයක්."

"කි. පන හන්තේ අන්තවා ලෝකෝ. ඉදමේව සව්‍ය. මෝසමන්දුන්ති?"

"එතම්පි නම් ස්වාමීනි, ලෝකය අන්තවත්ය යන මේ කාරණ තේද සතයා? අනෙක් මතවාද හිස් තේද?"

"එතම්පි බෝ පොටියපාද මයා අඛ්‍යාකතන. අන්තවා ලෝකෝ. ඉදමේව සව්‍ය. මෝසමන්දුන්ති."

“පින්වත් පොටියපාද, ලෝකය අන්තවත් ය යන මෙය තමයි ඇත්ත, අනෙක් මතවාද හිස් කියන කරුණෙන් මා විසින් ප්‍රකාශ නො කළ දෙයක්.”

“කි. පන හන්තේ අනන්තවා ලෝකෝ. ඉදමේව සච්ච. මෝසමක්කුන්ති?”

“එහෙම නම් ස්වාමීනි, ලෝකය අනන්තවත්ය යන මේ කාරණ නේද සත්‍යය? අනෙක් මතවාද හිස් නේද?”

“ඒකම්පි බෝ පොටියපාද මයා අඛ්‍යාකතන. අනන්තවා ලෝකෝ ඉදමේව සච්ච. මෝසමක්කුන්ති.”

“පින්වත් පොටියපාද, ලෝකය අනන්තවත් ය යන මෙය තමයි ඇත්ත, අනෙක් මතවාද හිස් කියන කරුණෙන් මා විසින් ප්‍රකාශ නො කළ දෙයක්.”

“කි. පන හන්තේ ත. ජීව. ත. සරීර. ඉදමේව සච්ච. මෝසමක්කුන්ති?”

“එහෙම නම් ස්වාමීනි, “ඡීවයත් එයම සි, ගරීරයත් එය ම සි” යන මේ කාරණ නේද සත්‍යය? අනෙක් මතවාද හිස් නේද?”

“ඒකම්පි බෝ පොටියපාද මයා අඛ්‍යාකතන. ත. ජීව. ත. සරීර. ඉදමේව සච්ච. මෝසමක්කුන්ති.”

පින්වත් පොටියපාද, “ඡීවයත් එයම සි, ගරීරයත් එය ම සි” යන මෙය තමයි ඇත්ත, අනෙක් මතවාද හිස් කියන කරුණෙන් මා විසින් ප්‍රකාශ නො කළ දෙයක්.”

“කි. පන හන්තේ අක්කං. ජීව. අක්කං. සරීර. ඉදමේව සච්ච. මෝසමක්කුන්ති?”

“එහෙම නම් ස්වාමීනි, “ඡීවය අනෙකති. ගරීරයත් තවත් දෙයකි” යන මේ කාරණ නේද සත්‍යය? අනෙක් මතවාද හිස් නේද?”

“ඒකම්පි බෝ පොටියපාද මයා අඛ්‍යාකතන. අක්කං. ජීව. අක්කං. සරීර. ඉදමේව සච්ච. මෝසමක්කුන්ති.”

පින්වත් පොටියපාද, “ඡීවය අනෙකකි. ගරිරයත් තවත් දෙයකි” යන මෙය තමයි ඇත්ත, අනෙක් මතවාද හිස් කියන කරුණත් මා විසින් ප්‍රකාශ නො කළ දෙයක්.”

“කි. පන හන්තේ හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා. ඉදමේව සව්ච. මෝසමණ්ඩන්ති?”

“එහෙම නම් ස්වාමීනි, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිති” යන මෙය කාරණ තේද සත්‍යය? අනෙක් මතවාද හිස් තේද?”

“ඡීතම්පි බෝ පොටියපාද මයා අඛ්‍යාකත. හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා. ඉදමේව සව්ච. මෝසමණ්ඩන්ති.”

පින්වත් පොටියපාද, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිති” යන මෙය තමයි ඇත්ත, අනෙක් මතවාද හිස් කියන කරුණත් මා විසින් ප්‍රකාශ නො කළ දෙයක්.”

“කි. පන හන්තේ න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා. ඉදමේව සව්ච. මෝසමණ්ඩන්ති?”

“එහෙම නම් ස්වාමීනි, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති” යන මෙය කාරණ තේද සත්‍යය? අනෙක් මතවාද හිස් තේද?”

“ඡීතම්පි බෝ පොටියපාද මයා අඛ්‍යාකත. න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා. ඉදමේව සව්ච. මෝසමණ්ඩන්ති.”

පින්වත් පොටියපාද, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති” යන මෙය තමයි ඇත්ත, අනෙක් මතවාද හිස් කියන කරුණත් මා විසින් ප්‍රකාශ නො කළ දෙයක්.”

“කි. පන හන්තේ හෝති ව න ව හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා. ඉදමේව සව්ච. මෝසමණ්ඩන්ති?”

“එහෙම නම් ස්වාමීනි, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිනව මෙන් ම, නො සිටිනවා ය” යන මෙය කාරණ තේද සත්‍යය? අනෙක් මතවාද හිස් තේද?”

“ඡීතම්පි බෝ පොටියපාද මයා අඛ්‍යාකන. හෝති ව න ව හෝති තථාගතෝ පරම්මරණ. ඉදෙමේව සච්ච. මෝසමක්ෂනති.”

පින්වත් පොටියපාද, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිනව මෙන් ම, නො සිටිනවා ය” යන මෙය තමයි ඇත්ත, අනෙක් මතවාද හිස් කියන කරුණත් මා විසින් ප්‍රකාශ නො කළ දෙයක්.”

“කි. පන හන්තේ නොව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණ. ඉදෙමේව සච්ච. මෝසමක්ෂනති?”

“ඡීතම නම් ස්වාමීති, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත්ත නැත, නැත්තේත්ත නැත” යන මේ කාරණ නේද සතයා? අනෙක් මතවාද හිස් නේද?”

“ඡීතම්පි බෝ පොටියපාද මයා අඛ්‍යාකන. නොව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණ. ඉදෙමේව සච්ච. මෝසමක්ෂනති.”

පින්වත් පොටියපාද, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත්ත නැත, නැත්තේත්ත නැත” යන මෙය තමයි ඇත්ත, අනෙක් මතවාද හිස් කියන කරුණත් මා විසින් ප්‍රකාශ නො කළ දෙයක්.”

කස්මා පන්ත. හන්තේ හගවතා අඛ්‍යාකනත්ති?

ස්වාමීති, හාගුවනුන් වහන්සේ විසින් මේ නො විසැන ලද්දේ කවර හේතුවක් නිසා ද?

න හේත. පොටියපාද අත්ථස.හිත. න ධම්මස.හිත. නාදිබ්‍රහ්මවරියක. න නිබ්බිදාය න විරාගාය න නිරෝධාය න උපසමාය න අහික්ෂාය න සම්බෝධාය න නිබ්බානාය ස.වත්තති. තස්මා න. මයා අඛ්‍යාකනත්ති.

පින්වත් පොටියපාද, ඔය දෙය අර්ථවත් දෙයක් නොවේයි. දරමානුකූල දෙයකුත් නොවේයි. නිවත් මගට මූල්වන දෙයකුත් නොවේයි. අවබෝධයෙන් කළකිරෙන දෙයකුත් නොවේයි. විරාගය පිණිස පවතින දෙයකුත් නොවේයි. තණ්හාව නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින දෙයකුත් නොවේයි. ස.සිද්ධිම පිණිස පවතින දෙයකුත් නොවේයි. විශේෂ තුවණ පිණිස පවතින දෙයකුත් නොවේයි.

සත්‍යාච්‍යාලෝධය පිණීස පවතින දෙයකුත් නොවේයි. නිවත පිණීස පවතින දෙයකුත් නොවේයි. ඒ නිසය ඔය දෙයට මා පිළිතුරු නො දෙන්නේ.

“ඉදී දුක්බන්ති බෝ පොටිපාද මයා බ්‍යාකතං. අය දුක්බසමූද්‍යෝති බෝ පොටිපාද මයා බ්‍යාකතං. අය දුක්බනිරෝධෝති බෝ පොටිපාද මයා බ්‍යාකතං. අය දුක්බනිරෝධගාමිනිපටිපදාති බෝ පොටිපාද මයා බ්‍යාකතන්ති.”

“පින්වත් පොටිපාද, මෙය තමයි දුක කියල මා පැහැදිලි කරල තියෙනවා. පින්වත් පොටිපාද, මෙය තමයි දුකේ හට ගැනීම කියල මා පැහැදිලි කරල තියෙනවා. පින්වත් පොටිපාද, මෙය තමයි දුක නිරුද්ධ වීම කියල මා පැහැදිලි කරල තියෙනවා. පින්වත් පොටිපාද, මෙය තමයි දුක නිරුද්ධ වීම පිණීස පවතින ප්‍රතිපදාව කියල මා පැහැදිලි කරල තියෙනවා.”

“කස්මා පන්ත් හන්තේ හගවතා බ්‍යාකතන්ති?”

“ස්වාමීති, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ඔය කාරණය පැහැදිලි කොට වදාලේ කවර කුණක් තියාදී”

“එත්. හි බෝ පොටිපාද අත්ථසංහිත. එත්. ඔම්මසංහිත. ආදිඛන්මවරියක. එත්. නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය උපසමාය අහිඹ්ඛාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. තස්මා ත. මයා බ්‍යාකතන්ති.”

“පින්වත් පොටිපාද, ඔය කුණ අර්ථවත් දෙයක්. ධර්මානුකුල දෙයක්. නිවත් මගට මුල්වත දෙයක්. අවබෝධයෙන් කළකිරෙන දෙයක්. විරාගය පිණීස පවතින දෙයක්. තෙන්හාව නිරුද්ධවීම පිණීස පවතින දෙයක්. සංයිදිම පිණීස පවතින දෙයක්. විශේෂ තුවණ පිණීස පවතින දෙයක්. සත්‍යාච්‍යාලෝධය පිණීස පවතින දෙයක්. නිවත පිණීස පවතින දෙයක්. ඒ නිසය ඔය දෙය මා පැහැදිලි කරන්නේ.”

“එවමේත. හගවා, එවමේත. සුගත, යස්සිදානි හන්තේ හගවා කාල. මණ්ඩති”ති. අථ බෝ හගවා උච්චායාසනා පක්කාමි.

“භාග්‍යවතුන් වහන්සි, එය එසේ ම යි. සුගතයන් වහන්සි, එය එසේ ම යි. ස්වාමීති, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් පිණීබපාත ගමනට කල් එළඹිවග

හහිනා සේක්නම් දැන් එයට කාලය සි.” ඉතින් හාගාවතුන් වහන්සේ අසුනෙන් තැගිට සැවැන් තුවර දෙසට නික්ම වදාලා.

43. අථ බෝ තේ පරිබාජකා අවිරපතක්කන්තස්ස හගවනේ පොටියපාද පරිබාජකා සමන්තකෝ වාචාසත්තියෝදකේන සඳුපමහරි. අකෘෂු: “එච්මේව පනාය. හව. පොටියපාදේ යක්දක්දේව සමණෝ ගෝතමෝ හාසති ත. තදේවස්ස අඩහනුමෝදති. “එච්මේත. හගවා, එච්මේත. සුගතා”ති. ත බෝ පත මය. කිණුවී සමණස්ස ගෝතමස්ස ඒකාසිකා, ධමම. දේසිති. ආජාතාම: සස්සණෝ ලෝකෝ’ති වා, අසස්සණෝ ලෝකෝ’ති වා, අන්තවා ලෝකෝ’ති වා, අනන්තවා ලෝකෝ’ති වා, ත. ජීව. ත. සරිරන්ති වා, අක්දු. ජීව. අක්දු. සරිරන්ති වා, හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා’ති වා, ත හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා’ති වා, හෝති ව ත හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා’ති වා, නොව හෝති ත ත හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා’ති වා”ති.

43. හාගාවතුන් වහන්සේ වැඩම කොට නොබෝ වේලාවකින් ඒ පිරිවැඹියන් පොටියපාද පිරිවැඹියාව වට කරගෙන තපුරු වවත තැමැති ආයුධවලින් පහර දුන්නා. “ග්‍රමණ ගෞතමයා, කියන්නේ මොකක්ද? ඒකියන කියන එක “හාගාවතුන් වහන්ස, එය එසේ මයි. සුගතයන් වහන්ස, එය එසේ මයි” කියල මෙයා අනුමෝදන් වූණා. ඒ වූණාට අපි නම් “ලෝකය ගාස්වතයි කියන කරුණ හෝ, ලෝකය අගාස්වතයි කියන කරුණ හෝ, ලෝකය අන්තවතයි කියන කරුණ හෝ, ලෝකය අන්තවතයි කියන කරුණ හෝ, ජීවයත් ඒක මයි ගරීරයත් ඒකම හි කියන කරුණ හෝ, ජීවය තව එකක් ගරීරය වෙතත් එකක් කියන කරුණ හෝ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිනවා කියන කරුණ හෝ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිනවා මෙන් ම තැත කියන කරුණ හෝ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් තැත තැත්තේත් තැත කියන කරුණ හෝ” අරහයා ඔය ග්‍රමණ ගෞතමයා එක දෙයක් ඉලක්ක කොට දෙසු ධර්මයක් ගැන දන්නේ තැ.

44. ඒව. වුත්තේ පොටියපාදේ පරිබාජකෝ තේ පරිබාජකේ එතදවෝව: “අහම්පි බෝ හෝ ත කිණුවී සමණස්ස ගෝතමස්ස ඒකාසිකා. ධමම. දේසිති. ආජාතාම: සස්සණෝ ලෝකෝ’ති වා, අසස්සණෝ ලෝකෝ’ති වා නොව හෝති ත ත හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා’ති වා”. අපි ව සමණෝ ගෝතමෝ හුත. තවිත. තම. පටිපද. පක්දුපේති ධමමටිත.

ඩම්මනියාමක්. භූතං බෝ පන තවිතං තමං පටිපදං පක්ෂුපෙන්තස්ස දම්මවිධිත. ඩම්මනියාමක්. කමං හි නාම මාදිසේ වික්ෂු සමණස්ස ගෝතමස්ස සුහාසිතනේ නාඛිභාමෝදෙයා?ති.

44. මෙසේ කි විට පොටියපාද පිරිවැඹියා ඒ පිරිවැඹියන්ට මෙහෙම කිවිවා “හවත්ති, මම වුණන් “ලෝකය ගාස්වතයි කියන කරුණ හෝ, ලෝකය අඇස්වතයි කියන කරුණ හෝ තථාගතයන් වහන්සේ මරණන් මතු ඇත්තේත් තැත තැත්තේත් තැත කියන කරුණ හෝ” අරහයා මය ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ එක දෙයක් ඉලක්ක කොට දෙසු ධර්මයක් ගැන දත්තේ තැත තමයි. නමුත් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ තිබෙන්නා වුම ඇත්ත පෙනී පෙනී එබදු වුම ප්‍රතිපදාචක් ධර්මය පිහිටවන පරිදි, ධර්මය උපදවන පරිදි හරි ලස්සනට පහදල දෙදේ ම. වගේ තුවණුති මතුෂායෙක් ඒ ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ ගෝ සුහාමිතය සුහාමිතයක් වශයෙන් ම අනුමෝදන් තොවී ඉන්නේ කොහොම ද?

45. අම බෝ ද්විහතීහස්ස අවවයෙන විතනේ ව හත්ථිසාරිපුත්තනේ පොටියපාදෝ ව පරිබ්‍රාජකෝ යේන හගවා තේතුපසංකමි-සු. උපසංකමිතවා විතනේ හත්ථිසාරිපුත්තනේ හගවන්ත. අහිවාදෙන්වා ඒකමන්ත. තිසිදි. පොටියපාදෝ පන පරිබ්‍රාජකෝ හගවතා සද්ධී. සමමෝදි සමමෝදනීය. කමං. සාරාණීය. විතිසාරෙන්වා ඒකමන්ත. තිසිදි. ඒකමන්ත. තිසින්නේ බෝ පොටියපාදෝ පරිබ්‍රාජකෝ හගවන්ත. ඒතදෙවාව: තදා ම. හන්නේ තේ පරිබ්‍රාජකා අවිරපක්කන්තස්ස හගවතේ සමන්තනේ වවාසත්තිනෝදකේන සක්ෂමිතරි. අක්-සු. එවමේව පනාය. හව. පොටියපාදෝ යක්ෂදේව සමණේ ගෝතමෝ හාසති ත. තදේවස්ස අඛිභාමෝදති. “එවමෙන. හගවා, එවමෙන. සුගතා”ති. න බෝ පන මය. කික්වී සමණස්ස ගෝතමස්ස ඒක්-ඡිකං, දම්ම. දේසිති. ආජානාම: සස්සනේ ලෝකෝ’ති වා, අසස්සනේ ලෝකෝ’ති වා, අන්තවා ලෝකෝ’ති වා, අනන්තවා ලෝකෝ’ති වා, ත. ජීව. ත. සරිරන්ති වා, අක්ෂද. ජීව. අක්ෂද. සරිරන්ති වා, හෝති තථාගතේ පරම්මරණා’ති වා, න හෝති තථාගතේ පරම්මරණා’ති වා, නොව හෝති න න හෝති තථාගතේ පරම්මරණා’ති වා”ති.

45. රීට දෙනුත් දිනකට පස්සේ හත්ථිසාරිපුත්ත විතු තැමැති කෙනාත් පොටියපාද පිරිවැඹියාත් හාගුවතුත් වහන්සේ වෙත පැමිණුනා. පැමිණිලා හත්ථිසාරිපුත්ත විතු හාගුවතුත් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට

ඒකත්පස්ව වාචි වුණා. පොටිපාද පිරිවැළියා හාගාවතුන් වහන්සේ සමග සතුවූ වුණා. සතුවූ විය යුතු පිළිසැර කථාබහ අවසන් කොට එකත්පස්ව වාචි වුණා. එකත්පස්ව වාචිවුණ පොටිපාද පිරිවැළියා හාගාවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවැසුවා. එදා ස්වාමීනි, හාගාවතුන් වහන්සේ වැඩිම කොට නොබෝ වේලාවකින් ඒ පිරිවැළියන් මාව වට කරගෙන තපුරු විවන තැමැති අවි ආයුධවලින් මට අනින්ත පටන් ගත්තා තෙව. “ගුමණ ගෞතමයා, කියන්නේ මොකක්ද? ඒ කියන කියන එක “හාගාවතුන් වහන්සි, එය එසේ මයි. සුගතයන් වහන්සි, එය එසේ මයි” කියල මෙයා අනුමෝදන් වුණා. ඒ වුණාට අපි තම් “ලෝකය ගාස්වත සි කියන කරුණ හෝ, ලෝකය අඟාස්වත සි කියන කරුණ හෝ, ලෝකය අන්තවත්ය කියන කරුණ හෝ, ලෝකය අනන්තවත්ය කියන කරුණ හෝ, ඒවය තව එකක් ගැරිරය වෙනත් එකක් කියන කරුණ හෝ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණීන් මතු සිටිනවා කියන කරුණ හෝ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණීන් මතු නැත කියන කරුණ හෝ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණීන් මතු සිටිනවා මෙන් ම නැත කියන කරුණ හෝ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණීන් මතු ඇත්තේන් නැත නැත්තේන් නැත කියන කරුණ හෝ” අරහයා ඔය ගුමණ ගෞතමයා එක දෙයක් ඉලක්ක කොට දෙසු ධර්මයක් ගැන දැනන්නේ තැ” කියල.

46. එව්. වුත්තේ'හ. හන්තේ තේ පරිබාජකේ ඒතදෙව්ව.: “අහමිපි බෝ හෝ න කිසුව් සමණස්ස ගෝතමස්ස ඒකායික. ධම්ම. දේශීත. ආජානාම්: සස්සකෝ ලෝකෝති වා, අසස්සකෝ ලෝකෝති වා තේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා”. අපි ව සමණෝ ගෝතමෝ ඩුත. තවිත. තම. පටිපද. පක්කුපෙති ධම්මටියිත. ධම්මනියාමක. ඩුත. බෝ පන තවිත. තම. පටිපද. පක්කුපෙන්තස්ස ධම්මටියිත. ධම්මනියාමක. කම. හි නාම මාදිසෝ වික්කු සමණස්ස ගෝතමස්ස සුභායිත. සුභායිතතෝ නාඩිත්තුමෝදෙයා?ති.

46. ස්වාමීනි, එහෙම කිවිවහම ඒ පිරිවැඩියන්ට ම. මෙහෙම කිවිව. “හවත්නි, මම වුණන් “ලෝකය ගාස්වතයි කියන කරුණ හෝ, ලෝකය අගාස්වතයි කියන කරුණ හෝ තරාගතයන් වහන්සේ මරණීන් මතු ඇත්තේන් නැත නැත්තේන් නැත කියන කරුණ හෝ” අරහයා මිය ගුමණ ගොනමයන් වහන්සේ එක දෙයක් ඉලක්ක කොට දෙපු ධර්මයක් ගැන දත්තේ නැත තමයි. තමුත් ගුමණ ගොනමයන් වහන්සේ තිබෙන්නා වුම

අැත්ත පෙනී පෙනී එබඳ වූම ප්‍රතිපදාවක් ධර්මය පිහිටිවන පරිදි, ධර්මය උපදවන පරිදි හරි ලස්සනට පහදල දෙදේ ම. වගේ තුවණුති මත්‍යායෙක් ඒ ශ්‍රමණ ගොනමයන් වහන්සේ ගේ සුභාමිතය සුභාමිතයක් වශයෙන් ම අනුමෝදන් තොවී ඉත්තෙ කොහොම ද?" කියලා.

සත්‍යාච්ච බෝ එක් පොටියපාද පරිබාජකා අන්ධා අවක්ෂුකා. ත්ව. යේව තේස. එකෝ වක්ෂුමා. එක්සික්පි හි බෝ පොටියපාද මයා ධම්මා දේශීතා පස්සුක්ත්තා. අන්ක්සික්පි හි බෝ පොටියපාද මයා ධම්මා දේශීතා පස්සුක්ත්තා.

පින්වත් පොටියපාද, මිය මක්කෝම පිරිවැඩියන් අන්ධ සි. ඔවුන්ට තුවණුස නෑ. ඔවුන් අතරේ ඇස් ඇති එකම කෙනා ඔබ විතරයි. පින්වත් පොටියපාද, මා එක ම දෙයක් අරමුණු කර ගෙනත් ධර්මය දේශීතා කරල තියෙනවා. පණවලා තියෙනවා. පින්වත් පොටියපාද, මා අන්ක්සික්පි අරමුණු මතත් ධර්මය දේශීතා කරල තියෙනවා. පණවලා තියෙනවා.

47. කතමේ ව තේ පොටියපාද මයා අන්ක්සිකා ධම්මා දේශීතා පස්සුක්ත්තා? සස්සනෝ ලෝකෝ'ති වා බෝ පොටියපාද මයා අන්ක්සිකෝ ධම්මෝ දේශීතෝ පස්සුක්තෝ. අසස්සනෝ ලෝකෝ'ති වා බෝ පොටියපාද මයා අන්ක්සිකෝ ධම්මෝ දේශීතෝ පස්සුක්තෝ. අන්තවා ලෝකෝ'ති වා බෝ පොටියපාද අනන්තවා ලෝකෝ'ති වා බෝ පොටියපාද ත. ඒව. ත. සරිරන්ති වා බෝ පොටියපාද අක්ක්ද. ඒව. අක්ක්ද. සරිරන්ති වා බෝ පොටියපාද හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා'ති වා බෝ පොටියපාද න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා'ති වා බෝ පොටියපාද හෝති ව න ව හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා'ති වා බෝ පොටියපාද තොව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා'ති වා බෝ පොටියපාද මයා අන්ක්සිකෝ ධම්මෝ දේශීතෝ පස්සුක්තෝ.

47. පින්වත් පොටියපාද, අන්ක අරමුණු ඇතිව මා දේශීතා කොට තියෙන්නේ කවර ධර්මයක් ද? පින්වත් පොටියපාද, ලෝකය ගාස්වතය යන කරුණ ගැන වේවා මා අන්ක අරමුණු ඇතිව දහම් දෙසා තියෙනවා. පණවලා තියෙනවා. පින්වත් පොටියපාද, ලෝකය අගාස්වතය යන කරුණ ගැන වේවා මා අන්ක අරමුණු ඇතිව දහම් දෙසා තියෙනවා. පණවලා තියෙනවා. පින්වත්

පොටියපාද, ලෝකය අන්තවත් ය පින්වත් පොටියපාද, ලෝකය අන්තවත් ය පින්වත් පොටියපාද, එයම සි තීවය එයමයි ගරීරය පින්වත් පොටියපාද, තීවය අනෙකකි ගරීරය තව දෙයකි පින්වත් පොටියපාද, තථාගතයන් වහන්සේ මරණන් මතු සිටිනවා පින්වත් පොටියපාද, තථාගතයන් වහන්සේ මරණන් මතු තැත පින්වත් පොටියපාද, තථාගතයන් වහන්සේ මරණන් මතු සිටිනවා මෙන් ම තැත පින්වත් පොටියපාද, තථාගතයන් වහන්සේ මරණන් මතු ඇත්තේත් තැත තැත්තේත් තැත යන කරුණ ගැන වේවා මා අන්ක අරමුණු ඇතිව දහම් දෙසා තියෙනවා. පණවලා තියෙනවා.

කස්මා ව තේ පොටියපාද මයා අන්කංසිකා ධම්මා දේසිතා පණ්ඩත්තා? න හේතේ පොටියපාද අන්ථසංහිතා න ධම්මසංහිතා නාදිඛුහ්මවරියකා න තිබුණිදාය න විරාගය න තිරෝධාය න උපසමාය න අහිජ්ඡුය න සම්බෝධාය න තිබුණාතාය සංවත්තන්ති. තස්මා තේ මයා අන්කංසිකා ධම්මා දේසිතා පණ්ඩත්තා.

පින්වත් පොටියපාද, මා විවිධ කරුණු ඔස්සේ දහම් දෙසා තිබෙන්නේ, පණවා තිබෙන්නේත් මක් නිසා ද? පින්වත් පොටියපාද, ඔය කියන ලද දැජ්ලීන්වල කිසි අර්ථයක් තැ. ධර්මානුකූලහවක් තැ. තිවනට මූල් වන්නේ තැ. අවබෝධයෙන් කළකිරේන්නේ තැ. විරාගය පිණිස පවතින්නේ තැ. තිරෝධය පිණිස පවතින්නේ තැ. සංසිදිම පිණිස පවතින්නේ තැ. විශේෂ කුණුය පිණිස පවතින්නේ තැ. ආර්ය සත්‍යාච්ඡාය පිණිස පවතින්නේ තැ. තිවන පිණිස පවතින්නේ තැ. ඒ නිසරුකම පහදා දීම පිණිස සි මා විවිධ කරුණු ඔස්සේ දහම් දෙසා තියෙන්නේ. පණවලා තියෙන්නේ.

48. කතමේ ව තේ පොටියපාද මයා ඒකංසිකා ධම්මා දේසිතා පණ්ඩත්තා? “ඉදා දුක්බන්ති බෝ පොටියපාද මයා ඒකංසිකෝ ධම්මෝ දේසිතෝ පණ්ඩතෝ. අය. දුක්බසමුදයෝති බෝ පොටියපාද මයා ඒකංසිකෝ ධම්මෝ දේසිතෝ පණ්ඩතෝ. අය. දුක්බන්තෝයෝති බෝ පොටියපාද මයා ඒකංසිකෝ ධම්මෝ දේසිතෝ පණ්ඩතෝ. අය. දුක්බන්තෝයෝති බෝ පොටියපාද මයා ඒකංසිකෝ ධම්මෝ දේසිතෝ පණ්ඩතෝ.

48. පින්වත් පොටියපාද, මා විසින් එකම අරමුණක් මත දේශනා කොට තියෙන පණවා තියෙන ධර්මය කුමක් ද? “පින්වත් පොටියපාද, මා විසින්

එකම අරමුණක් මත දේශනා කොට තියෙන්නේ පණවා තියෙන්නේ මෙය දුකකි යන ධර්මය යි. පින්වත් පොටියපාද, මා විසින් එකම අරමුණක් මත දේශනා කොට තියෙන්නේ පණවා තියෙන්නේ මෙය දුකේ භව ගැනීමයි යන ධර්මය යි. පින්වත් පොටියපාද, මා විසින් එකම අරමුණක් මත දේශනා කොට තියෙන්නේ පණවා තියෙන්නේ මෙය දුක නිරුද්ධ වීමයි යන ධර්මය යි. පින්වත් පොටියපාද, මා විසින් එකම අරමුණක් මත දේශනා කොට තියෙන්නේ පණවා තියෙන්නේ මෙය දුක නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව ය යන ධර්මය යි.”

කස්මා ව නේ පොටියපාද මයා ඒකංසිකා ධම්මා දේශිතා පක්ෂූන්තා? ඒන් පොටියපාද අත්ථසංහිතා ඒන් ධම්මසංහිතා ඒන් ආදිචුහ්මවරියකා නිබැඩාය විරාගාය නිරෝධාය උපසමාය අහිං්සාය සම්බෝධාය නිබැභානාය සංවත්තන්ති. තස්මා නේ මයා ඒකංසිකා ධම්මා දේශිතා පක්ෂූන්තා.

පින්වත් පොටියපාද, මා එකම කරුණක් ඔස්සේ දහම් දෙසා තිබෙන්නේ, පණවා තිබෙන්නේත් මක් නිසා ද? පින්වත් පොටියපාද, මිය කියන ලද වතුරාරය සත්‍ය ධර්මය අර්ථ සහිත යි. ධර්මානුකුල යි. නිවතට මුල් වෙනවා. අවබෝධයෙන් කළකිරෙනවා. විරාගය පිණිස පවතිනවා. තිරෝධය පිණිස පවතිනවා. සංඝිදීම පිණිස පවතිනවා. විශේෂ කුණාය පිණිස පවතිනවා. ආරය සත්‍යවෛදය පිණිස පවතිනවා. නිවත පිණිස පවතිනවා. ඒ වටිනාකම පහදා දීම පිණිස යි මා එකම කරුණක් ඔස්සේ දහම් දෙසා තියෙන්නේ. පණවලා තියෙන්නේ.

49. සන්ති බෝ පොටියපාද ඒකේ සම්බුජමණා ඒවාදිනෝ ඒවාදිවිධිනෝ: ඒකන්තසුව් අත්තා හෝති. අරෝගෝ පරම්මරණාති. ත්‍යාහා උපසංකමිතවා ඒවා වදාම්: “සච්චා කිර තුම්හේ ආයස්මන්තෙක් ඒවා වාදිනෝ ඒවාදිවිධිනෝ ඒකන්තසුව් අත්තා හෝති, අරෝගෝ පරම්මරණාති?” නේ වේ මේ ඒවා පුවියා “ආමා”ති පටිජානන්ති, ත්‍යාහා ඒවා වදාම්: “අපි පන තුම්හේ ආයස්මන්තෝ ඒකන්තසුබඳ ලෝක ජාතා පස්ස විහරපාති.” ඉති පුවියා “නො”ති වදන්ති. ත්‍යාහා ඒවා වදාම් “අපි ව පන තුම්හේ ආයස්මන්තෝ ඒකං වා රත්ති. ඒකං වා දිවසං උපචිං වා රත්ති. උපචිං වා දිවසං ඒකන්තසුව් අත්තාන් සම්පතානාථා?ති.” ඉති පුවියා “නො”ති වදන්ති, ත්‍යාහා ඒවා වදාම් “අපි පන තුම්හේ ආයස්මන්තෝ ජාතාථ: අයා මගෝගේ අයා පටිපදා ඒකන්තසුබස්ස ලෝකස්ස සවිෂ්ටිරියායා?ති.” ඉති පුවියා

“නෝ”ති වදන්ති. ත්‍යාහ. එච්. වදාම්. “අපි පන තුමහේ ආයස්මන්තේ යාතා දේවතා ඒකන්තසුබ. ලෝක. උපපන්නා, තාස. හාසමානාන. සද්ද. සුණාල: සුපටිපන්නාත්ප මාරිස, උපපටිපන්නාත්ප මාරිසා ඒකන්තසුබස්ස ලෝකස්ස සවිජිකිරියාය. මයමි හි මාරිසා එවම්පටිපන්නා ඒකන්තසුබ. ලෝක. උපපන්නාති?” ඉති පුවියා “නෝ”ති වදන්ති.

49. පින්වත් පොටියපාද, මෙබදු වාද ඇති, මෙබදු දැඡ්ටී ඇති ඇතැම් ගුමණ බාහුමණයින් ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ “මරණ්න මතු ආරෝග්‍ය වූ ඒකාන්ත සැපවත් වූ ආත්මයක් තියෙනවා” කියල. ම. ඔවුන් ලහට ගිහින් මෙහෙම අහනවා. “හැඳු ද ආයුෂ්මතුති, “මරණ්න මතු ආරෝග්‍ය වූ ඒකාන්ත සැපවත් වූ ආත්මයක් තියෙනවා” කියන මෙබදු දැඡ්ටී ඇති, මෙබදු වාද ඇති දෙයක් ඔබ කියනවා කියන්නේ?” එතකොට මෙසේ අසන මා නට ඔවුන් “එසේ ය” කියල පිළිතුරු දෙනවා. එතකොට ම. මෙහෙම කියනවා. “එහෙම තම් ආයුෂ්මතුති, ඔබ ඒකාන්ත සැප ඇති ලෝකය මේක සි කියල දැන ගෙන, දැක ගෙන ද වාසය කරන්නේ?” එසේ ඇසු විට ඔවුන් “නැත” කියල පිළිතුරු දෙනවා. එතකොට ම. මෙහෙම කියනවා. “එහෙම තම් ආයුෂ්මතුති, ඔබ එක රාත්‍රියක් හෝ එක දහවලක් හෝ අඩ රෙයක් හෝ අඩ දහවලක් හෝ ඒකාන්ත සැපවත් ව තියෙන ආත්මයක් ගැන දන්නවා ද?” එසේ ඇසු විටත් ඔවුන් පිළිතුරු දෙන්නේ “නැත” කියල සි. එතකොට ම. මෙහෙම කියනවා. “එහෙම තම් ආයුෂ්මතුති, ඔබ දන්නවා ද ඒකාන්ත සැප ඇති ලෝකය සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස පවතින්නේ මේ මාර්ගය සි. මේ ප්‍රතිපදාවයි කියල.” එසේ ඇසුවිට ඔවුන් පිළිතුරු දෙන්නෙන් “නැත” කියල ම සි. එතකොට ම. මෙහෙම කියනවා. “එහෙම තම් ආයුෂ්මතුති, ඒකාන්ත සැප ඇති ලොවක උපන්න යම් දේවතාවරු සිටින් තම්, ඔවුන් කථාබස් කරන හඩවත් ඔබට අසන්ට ලැබුණු ද? “නිදුකාණෙනි, මනා පිළිවෙතෙහි යෙදෙවි. ඒකන්ත සැප ඇති ලොව සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස සාජ්‍ර පිළිවෙතෙහි යෙදෙවි. අපින් නිදුකාණෙනි, එබදු පිළිවෙතෙක යෙදිලයි ඒකාන්ත සැප ඇති ලොවකට ආවේ” කියල. එසේ ඇසුවිටත් ඔවුන් ගේ පිළිතුරු එවන්නක් ඇසුවේ නැති බව සි.

ත. කි. මණ්ඩලයි පොටියපාද, “නනු එච්. සන්තේ තේස්. සමණබාහුමණාන. අප්පාටිහිරකත. හාසිත. සම්ප්‍රේෂණීති?”ති.

පින්වත් පොටියපාද, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? “එතකොට කරුණු යෙදෙන්නේ ඔය විදිහට තම්, ඒ ගුමණ බාහුමණයින් ගේ කථාවන් කිසි පිළිසරණක් නැති දෙයක් බවට පත් නොවේ ද?”

“අද්ධා බෝ හන්තේ ඒවා සහ තොස් තොස් සම්භ්‍බාහුමණානා අප්පාටිහිරකතා හාසිතා සම්පත්ති” ති.

“ස්වාමීන්, එතකොට කරුණු යෙදෙන්නේ ඔය විදිහට නිසා, ඒකාන්තයෙන් ම ඒ ග්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයින් ගේ කථාවන් කිසි පිළිසරණක් තැනී දෙයක් බවට පත් වෙනවා.”

50. “සෙයාපාඩ පොටියපාද පුරිසේ ඒවා වදෙයා: “අහං යා ඉමස්මී. ජනපදේ ජනපදකලුණි, තං ඉච්චාම, තං කාමේමීනි.” තමේනා ඒවා වදෙයුණ්: “අමහෝ පුරිස ය. ත්ව. ජනපදකලුණි. ඉච්චයි කාමේසි, ජාතාසි තං ජනපදකලුණි. බත්තියි වා බ්‍රාහ්මණි වා වෙස්සි වා සූද්ධී වා? ති.” ඉති පුටියෝ “නො” ති වදෙයා, තමේනා ඒවා වදෙයුණ්: “අමහෝ පුරිස ය. ත්ව. ජනපදකලුණි. ඉච්චයි කාමේසි, ජාතාසි තං ජනපදකලුණි. එවන්තාමා ඒවා. ගොත්තාති වා, දිසා වා රස්සා වා මත්කයිමා වා, කාලී වා සාමා වා මංගුරච්චා වාති, අමුකස්මී. ගාමේ වා නිගමේ වා නගරේ වාති?” ඉති පුටියෝ “නො” ති වදෙයා, තමේනා ඒවා වදෙයුණ්: “අමහෝ පුරිස ය. ත්ව. න ජාතාසි න පස්සයි, තං ත්ව. ඉච්චයි කාමේසි? ති.” ඉති පුටියෝ “ආමා” ති වදෙයා.

50. පිනවින් පොටියපාද, එක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් මෙහෙම කියනවා. “මේ ජනපදයෙහි යම් රුපරාජීනියක් ඉන්නවා නම් ම. ඇයට පතනවා. ම. ඇයට කුමැති යි” කියල. එතකොට ඔහු ගේ යහළවන් මෙහෙම අහනවා. “එම්බා පුරුෂය, ඔබ යම් රුපරාජීනියක් පතනවා නම්, කුමැති නම් ඒ රුපරාජීනී ක්ෂතිය කුමරියක් ද? බ්‍රාහ්මණයක් ද? වෙශ්‍ය කුමරියක් ද? ගුද කැනැතියක් ද? කියල ඔබ දන්නවා ද?” මෙසේ අසද්දී ඔහු පිළිතුරු දෙන්නේ “දන්නේ තැත්” කියල යි. එතකොට ඔහුගෙන් මෙහෙම අහනවා. “එම්බා පුරුෂය, ඔබ යම් රුපරාජීනියක් පතනවා නම්, කුමැති නම් ඒ රුපරාජීනිය ගේ නම මේක යි, ගෝත්තාමය මේකයි කියල දන්නවා ද? ඒ වගේ ම ඇය උස යි. මිටියි. මධ්‍යම ප්‍රමාණය කියල දන්නවා ද? ඒ වගේ ම ඇය කළ යි, තලෙල යි, සොලුරු පැහැයෙන් යුක්ත යි කියල දන්නවා ද? ඒ වගේ ම ඇය ඉන්නේ අසවල් ගමේ, නියමි ගමේ, නගරයේ, කියල දන්නවා ද? ඒ හැම දෙයට ම ඔහු පිළිතුරු දෙන්නේ “දන්නේ තැත්” කියල යි. එතකොට ඔහුගෙන් මෙහෙම අහනවා එම්බා පුරුෂය යම් ස්ත්‍රීයක් ගැන ඔබ දන්නෙන් තැත්තම්, දැක්කෙන් තැත්තම්, ඒ ස්ත්‍රීය ව ද ඔබ පතන්නේ? කුමැති වන්නේ?” එතකොට ඔහු පිළිතුරු දෙන්නේ “එසේ ය” කියල යි.

“ත්‍ය. කි. මක්කයි පොටියාද, තත්ත්වය එව්. සන්නේ තස්ස පුරිසස්ස අප්පාවීහිරකත. හාසින. සමප්පත්ති?”ති.

පින්වත් පොටියාද, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? “එතකොට කරුණු යෙදෙන්නේ ඔය විදිහට තම්, ඒ පුරුෂයා ගේ කථාව කිසි පිළිසරණක් නැති දෙයක් බවට පත් නොවේ ද?”

“අද්දා බෝ හන්නේ ඒව්. සන්නේ තස්ස පුරිසස්ස අප්පාවීහිරකත. හාසින. සමප්පත්ති”ති.

“ස්වාමීනී, එතකොට කරුණු යෙදෙන්නේ ඔය විදිහට නිසා, ඒකාන්තයෙන් ම ඒ පුරුෂයා ගේ කථාව කිසි පිළිසරණක් නැති දෙයක් බවට පත් වෙනවා.”

51. “ඒවමේව බෝ පොටියාද යේ නේ සමණඩාහ්මණා ඒව්.වාදීනේ ඒව්.දිවියිනෝ: ඒකන්තසුබි අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණාති. ත්‍යාහ. උපසංකමිත්වා ඒව්. වදාම්: “ස්විච. කිර තුමිහේ ආයස්මන්නේ ඒව්. වාදීනේ ඒව්.දිවියිනෝ ඒකන්තසුබි අත්තා හෝති, අරෝගෝ පරම්මරණාති?” නේ වේ මේ ඒව්. පුටියා “ආමා”ති පටිජානන්ති, ත්‍යාහ. ඒව්. වදාම්: “අපි පන තුමිහේ ආයස්මන්නේ ඒකන්තසුබි. ලෝක. ජාත. පස්ස. විහරපාති.” ඉති පුටියා “නෝ”ති වදන්ති. ත්‍යාහ. ඒව්. වදාම් “අපි ව පන තුමිහේ ආයස්මන්නේ ඒක. වා රත්ති. ඒක. වා දිවස. උපචිඛ. වා රත්ති. උපචිඛ. වා දිවස. ඒකන්තසුබි. අත්තාත. සම්ප්‍රානාලා?ති.” ඉති පුටියා “නෝ”ති වදන්ති, ත්‍යාහ. ඒව්. වදාම් “අපි පන තුමිහේ ආයස්මන්නේ ජාතාලි: අය. මගගෝ අය. පටිපදා ඒකන්තසුබස්ස ලෝකස්ස සවිජිතිකිරියායා?ති.” ඉති පුටියා “නෝ”ති වදන්ති. ත්‍යාහ. ඒව්. වදාම්. “අපි පන තුමිහේ ආයස්මන්නේ යාතා දේවතා ඒකන්තසුබි. ලෝක. උපපත්තා, තාස. හාසමානාත. සද්ද. සූණාල: සූපටිපත්තාත්ප මාරිස, උපූපටිපත්තාත්ප මාරිසා ඒකන්තසුබස්ස ලෝකස්ස සවිජිතිකිරියාය. මයමිභ හි මාරිසා ඒවම්පටිපත්තා ඒකන්තසුබි. ලෝක. උපපත්තාති?” ඉති පුටියා “නෝ”ති වදන්ති.

51. පින්වත් පොටියාද, මෙකත් ඒ විදිහම යි. මෙබදු වාද ඇති, මෙබදු දැඡ්ටී ඇති ඇතුම් ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ “මරණ්න මත ආරෝගා වූ ඒකාන්ත සැපවත් වූ ආත්මයක් තියෙනවා” කියල. ම.

මුවුන් පහට ගිහින් මෙහෙම අහනවා. “හැබේ ද ආයුෂ්මතුනි, “මරණීන් මතු ආරෝග්‍ය වූ ඒකාන්ත සැපවත් වූ ආත්මයක් කියනවා” කියන මෙබදු දශේරී ඇති, මෙබදු වාද ඇති දෙයක් ඔබ කියනවා කියන්නො?” එතකොට මෙසේ අසන මා හට ඔවුන් “එසේ ය” කියල පිළිතුරු දෙනවා. එතකොට මං මෙහෙම කියනවා. “එහෙම නම් ආයුෂ්මතුනි, ඔබ ඒකාන්ත සැප ඇති ලෝකය මෙක යි කියල දැන ගෙන, දැක ගෙන ද වාසය කරන්නො?” එසේ ඇසු විට ඔවුන් “නැත” කියල පිළිතුරු දෙනවා. එතකොට මං මෙහෙම කියනවා. “එහෙම නම් ආයුෂ්මතුනි, ඔබ එක රාත්‍රියක් හෝ එක දහවලක් හෝ අඩ රියක් හෝ අඩ දහවලක් හෝ ඒකාන්ත සැපවත් ව තියෙන ආත්මයක් ගැන දත්තවා ද?” එසේ ඇසු විටත් ඔවුන් පිළිතුරු දෙන්නේ “නැත” කියල යි. එතකොට මං මෙහෙම කියනවා. “එහෙම නම් ආයුෂ්මතුනි, ඔබ දත්තවා ද ඒකාන්ත සැප ඇති ලෝකය සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස පවතින්නේ මේ මාර්ගය යි. මේ ප්‍රතිපදාවයි කියල.” එසේ ඇසුවිට ඔවුන් පිළිතුරු දෙන්නේ “නැත” කියල ම යි. එතකොට මං මෙහෙම කියනවා. “එහෙම නම් ආයුෂ්මතුනි, ඒකාන්ත සැප ඇති ලොවක උපන්ත යම දේවතාවරු සිටින් නම්, ඔවුන් කථාබස් කරන හඩවත් ඔබට අසන්ට ලැබුණා ද? “නිදුකාණෙනි, මතා පිළිවෙතෙහි යෙදෙවි. ඒකන්ත සැප ඇති ලොව සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස සෘජු පිළිවෙතෙහි යෙදෙවි. අභින් නිදුකාණෙනි, එබදු පිළිවෙතෙක යෙදිලයි ඒකාන්ත සැප ඇති ලොවකට ආවේ” කියල. එසේ ඇසුවිටත් ඔවුන් ගේ පිළිතුරු එවන්නක් ඇසුවේ තැති බව යි.

ත. කි. මණ්ඩසි පොටියපාද, “නතු ඒව. සන්නේ තේස් සමණ්ඩාහ්මණාන. අප්පාටිහිරකන. හාසිත. සම්ප්‍රේෂණී?”ති.

පින්වත් පොටියපාද, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? “එතකොට කරුණු යෙදෙන්නේ ඔය විදිහට නම්, ඒ ගුමණ බාහ්මණයින් ගේ කථාවන් කිසි පිළිසරණක් තැති දෙයක් බවට පත් නොවේ ද?”

“අද්ධා බෝ හන්නේ ඒව. සන්නේ තේස් සමණ්ඩාහ්මණාන. අප්පාටිහිරකන. හාසිත. සම්ප්‍රේෂණී”ති.

“ස්වාමීනී, එතකොට කරුණු යෙදෙන්නේ ඔය විදිහට නිසා, ඒකාන්තයෙන් ම ඒ ගුමණ බාහ්මණයින් ගේ කථාවන් කිසි පිළිසරණක් තැති දෙයක් බවට පත් වෙනවා.”

52. සෙයාලාජ පොටිපාද පුරිසේ වාතුම්මහාපලේ නිස්සේණි. කරෝය පාසාදස්ස ආරෝහණාය, තමේන. ඒව. වදෙයුළු: “අමෙශේ පුරිස යස්ස ත්ව. පාසාදස්ස ආරෝහණාය නිස්සේණි. කරෝසි, ජාතාසි ත. පාසාද. පුර්ණ්මීමාය වා දිසාය දක්බෑණාය වා දිසාය පව්චීමාය වා දිසාය උත්තරාය යා දිසාය, උච්චෙ වා නීවේ වා මත්කමේමේ වා?ති.” ඉති පුටියේ “නො”ති වදෙයා. තමේන. ඒව. වදෙයුළු: “අමෙශේ පුරිස ය. ත්ව. න ජාතාසි න පස්සයි, තස්ස ත්ව. පාසාදස්ස ආරෝහණාය නිස්සේණි. කරෝසි?”ති. ඉති පුටියේ “ආමා”ති වදෙයා.

52. පින්වත් පොටිපාද, මේ වගේ දේකුත් තියෙනවා. පුරුෂයෙක් හතරම. හන්දියක පාසාදයකට තැගීම පිණ්ස කියල ඉණිමගක් බදිනවා. එතකොට අනෙක් අය ඔහුගෙන් මෙහෙම අහනවා. “එම්බා පුරුෂය, ඔබ යම් පාසාදයකට තැගීම පිණ්ස ඉණිමගක් බදිමින් ඉන්නවා. ඒ පාසාදය තියෙන්නේ පෙරදිග දිගාවේ ද? දකුණු දිගාවේ ද? බටහිර දිගාවේ ද? උතුරු දිගාවේ ද? කියල දන්නවා ද? ඒපාසාදය උස එකක් ද? මිටි එකක් ද? මධ්‍යම එකක් ද? කියල දන්නවා ද?” මෙහේ අසද්දින් ඔහු පිළිතුරු දෙන්නේ “දන්නේ තැත” කියල යි. එතකොට අනෙක් අය මෙහෙම අහනවා “එම්බා පුරුෂය, යම් පාසාදයක් ගැන ඔබ දන්නෙත් තැත්තම්, දකින්නෙත් තැත්තම්, ඒ පාසාදයට තැගීම පිණ්ස ද ඔබ මය ඉණිමග බදිනෙන්?” කියල. එතකොට ඔහු පිළිතුරු දෙන්නේ “එසේ ය” කියල යි.

ත. කි. මක්කුසි පොටිපාද, තතු ඒව. සන්නේ තස්ස පුරිසස්ස අප්පාටිහිරකත. හාසින. සම්පත්ති?”ති.

පින්වත් පොටිපාද, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? “එතකොට කරුණු යෙදෙන්නේ මය විදිහට නම්, ඒපුරුෂයා ගේ කථාව කිසි පිළිසරණක් තැති දෙයක් බවට පත් නොවේ ද?”

“අද්ධා බෝ හන්නේ ඒව. සන්නේ තස්ස පුරිසස්ස අප්පාටිහිරකත. හාසින. සම්පත්ති”ති.

“ස්වාමීන්, එතකොට කරුණු යෙදෙන්නේ මය විදිහට නිසා, ඒකාන්තයෙන් ම ඒපුරුෂයා ගේ කථාව කිසි පිළිසරණක් තැති දෙයක් බවට පත් වෙනවා.”

53. “එච්මෙව බෝ පොටියපාද යේ තේ සමණඩාහ්මණා එච්.වාදිනෝ එච්.දිටියිනෝ: ඒකන්තසුබ් අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණාති. ත්‍යාහා උපසංකමිතවා එච්.වදාමි: “සච්චිව. කිර තුම්හේ ආයස්මන්තේ එච්.වාදිනෝ එච්.දිටියිනෝ ඒකන්තසුබ් අත්තා හෝති, අරෝගෝ පරම්මරණාති?” තේ වේ මේ එච්.පුටියා “ආමා”ති පටිජානන්ති, ත්‍යාහා එච්.වදාමි: “අපි පන තුම්හේ ආයස්මන්තේ ඒකන්තසුබ්. ලෝක. ජාත. පස්ස. විහරපාති.” ඉති පුටියා “නෝ”ති වදන්ති. ත්‍යාහා එච්.වදාමි “අපි ව පන තුම්හේ ආයස්මන්තේ ඒක. වා රත්ති. ඒක. වා දිවස. උපචිඛ. වා රත්ති. උපචිඛ. වා දිවස. ඒකන්තසුබ්. අත්තාත. සම්පරානායා?ති.” ඉති පුටියා “නෝ”ති වදන්ති, ත්‍යාහා එච්.වදාමි “අපි පන තුම්හේ ආයස්මන්තේ ජාතාල: අය. මගෝ අය. පටිපදා ඒකන්තසුබස්ස ලෝකස්ස සවිෂ්ටකිරියායා?ති.” ඉති පුටියා “නෝ”ති වදන්ති. ත්‍යාහා එච්.වදාමි. “අපි පන තුම්හේ ආයස්මන්තේ යාතා දේවතා ඒකන්තසුබ්. ලෝක. උපපන්නා, තාස්. දේවතානා. හාසමානානා. සයද්ද. සූණාල: සූපටිපන්නාත්ල මාරිසා, උෂ්පටිපන්නාත්ල මාරිසා ඒකන්තසුබස්ස ලෝකස්ස සවිෂ්ටකිරියාය. මයම්පි හි මාරිසා එච්මිපටිපන්නා ඒකන්තසුබ්. ලෝක. උපපන්නාති?” ඉති පුටියා “නෝ”ති වදන්ති.

51. පින්වත් පොටියපාද, මෙකත් ඒ විදිහම සි. මෙබදු වාද ඇති, මෙබදු දැඡ්ටි ඇති ඇතැම් ගුමණ බාහ්මණයින් ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ “මරණ්න් මතු ආරෝගා වූ ඒකාන්ත සැපවත් වූ ආත්මයක් තියෙනවා” කියල. ම. ඔවුන් ලහව ගිහින් මෙහෙම අහනවා. “හැබැ ද ආයුෂ්මතුති, “මරණ්න් මතු ආරෝගා වූ ඒකාන්ත සැපවත් වූ ආත්මයක් තියෙනවා” කියන මෙබදු දැඡ්ටි ඇති, මෙබදු වාද ඇති දෙයක් ඔබ කියනවා කියන්නේ?” එතකොට මෙසේ අසන මා හට ඔවුන් “එසේ ය” කියල පිළිතුරු දෙනවා. එතකොට ම. මෙහෙම කියනවා. “එහෙම නම් ආයුෂ්මතුති, ඔබ ඒකාන්ත සැප ඇති ලෝකය මෙක සි කියල දැන ගෙන, දැක ගෙන ද වාසය කරන්නේ?” එසේ ඇසු විට ඔවුන් “නැත” කියල පිළිතුරු දෙනවා. එතකොට ම. මෙහෙම කියනවා. “එහෙම නම් ආයුෂ්මතුති, ඔබ එක රාත්‍රියක් හෝ එක දහවලක් හෝ අඩ රෘයක් හෝ එකාන්ත සැපවත් ව තියෙන ආත්මයක් ගැන දත්තවා ද?” එසේ ඇසු විටත් ඔවුන් පිළිතුරු දෙන්නේ “නැත” කියල සි. එතකොට ම. මෙහෙම කියනවා. “එහෙම නම් ආයුෂ්මතුති, ඔබ දත්තවා ද ඒකාන්ත සැප ඇති ලෝකය සාක්ෂාත් කිරීම පිණුස පවතින්නේ මේ මාර්ගය සි. මේ ප්‍රතිපදාවය කියල.” එසේ ඇසුවිට ඔවුන් පිළිතුරු දෙන්නේ “නැත” කියල ම සි. එතකොට ම. මෙහෙම කියනවා. “එහෙම නම් ආයුෂ්මතුති, ඒකාන්ත සැප ඇති ලෝකය උපන්ත යම් දේවතාවරු සිටින් නම්, ඔවුන් කථාබස් කරන

හඩවත් ඔබට අසන්ට ලැබූණා ද? “නිදුකාණෙනි, මනා පිළිවෙතෙහි යෙදෙවි. ඒකන්ත සැප ඇති ලොව සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස සැපු පිළිවෙතෙහි යෙදෙවි. අහිත් නිදුකාණෙනි, එබදු පිළිවෙතෙක යෙදිලයි ඒකාන්ත සැප ඇති ලොවකට ආවේ” කියල. එසේ ඇසුවිටත ඔවුන් ගේ පිළිතුරු එවන්නක් ඇසුවේ තැනි බව සි.

ත. ක්. මඟ්‍යාසි පොටියපාද, “නතු ඒව. සන්නේ තේස. සමණුවාහ්මණාන. අප්පාවිහිරකත. හාසිත. සම්ප්‍රේෂණී?”ති.

පින්වත් පොටියපාද, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? “එතකොට කරුණු යෙදෙන්නේ ඔය විදිහට නම්, ඒ ග්‍රුමණ බාහ්මණයින් ගේ කථාවන් කිසි පිළිසරණක් තැනි දෙයක් බවට පත් නොවේ ද?”

“අද්ධා බෝ හන්නේ ඒව. සන්නේ තේස. සමණුවාහ්මණාන. අප්පාවිහිරකත. හාසිත. සම්ප්‍රේෂණී”ති.

“ස්වාමීනි, එතකොට කරුණු යෙදෙන්නේ ඔය විදිහට නිසා, ඒකාන්තයෙන් ම ඒ ග්‍රුමණ බාහ්මණයින් ගේ කථාවන් කිසි පිළිසරණක් තැනි දෙයක් බවට පත් වෙනවා.”

“තයෝ බෝ’මේ පොටියපාද අත්තපටිලාහා: විළාරිකෝ අත්තපටිලාහෝ, මනෝමයෝ අත්තපටිලාහෝ, අරුපෝ අත්තපටිලාහෝ”ති.

“පින්වත් පොටියපාද, මේ ආත්මප්‍රතිලාභ හෙවත් ගරීර තුනක් තියෙනවා. විළාරික ගරීරය, මනෝමය ගරීරය, අරුෂී ගරීරය කියල.”

කතමෝ ව පොටියපාද විළාරිකෝ අත්තපටිලාහෝ? රුශී වාතුම්මහාභාතිකෝ කබලීකාරාභාරහක්බෝ, අය. විළාරිකෝ අත්තපටිලාහෝ.

පින්වත් පොටියපාද, මොකක් ද මේ විළාරික ගරීරය? සතර මහා භූතයින්ගෙන් හට ගත් ගොරෝසු ආහාර අනුහවයෙන් යැපෙන රුශවත් වූ ගරීරය සි. මේක තමයි විළාරික ආත්මප්‍රතිලාභය.

කතමෝර් මතොමයෝ අත්තපටිලාහෝ? රුපී මතොමයෝ සබඳ ගපවිවාහී අහිනින්දියෝ, අය. මතොමයෝ අත්තපටිලාහෝ.

පින්වත් පොටියපාද, මොකක් ද මේ මතොමය ගැරිරය? තො පිරිහුණු ඉදුරන් ඇති සියලු අභපසග ඇති රුපවත් වූ මතොමය වූ ගැරිරය යි. මෙක තමයි මතොමය ආත්මප්‍රතිලාභය.

කතමෝර් ව අරුපෝ අත්තපටිලාහෝ? අරුපී සක්ද්‍යමයෝ, අය. අරුපෝ අත්තපටිලාහෝ.

පින්වත් පොටියපාද, මොකක් ද මේ අරුපී ගැරිරය? අරුපී සක්ද්‍යමය ගැරිරය යි. මෙක තමයි අරුපී ආත්ම ප්‍රතිලාභය.

54. විලාරිකස්සපි බෝ අහ. පොටියපාද අත්තපටිලාභස්ස පහානාය ධම්ම. දේසේම් යථාපටිපත්නාන. වෝ සංකිලේසිකා ධම්මා පහියිස්සන්ති, වෝදානියා ධම්මා අහිවචිස්සන්ති, පක්ද්‍යපාරිපුරි. වේපුල්ලන්තක්ව දිවියේව ධම්මේ සය. අහික්දු සවිෂ්කත්වා උපසම්පත්ත විහරිස්සන්තිති.

54. පින්වත් පොටියපාද, ම. විලාරික ගැරිරයක් ලැබීම පිණිස පවතින දෙය ප්‍රහාණය කිරීම පිණිස දහම දෙසනවා. ඒ කියා දෙන ආකාරයට අනුගමනය කළාත්සිත කෙලෙසෙන දේවල්ප්‍රහිණ වෙලා යනවා. සිත පිරිසිදු වෙන දේවල් වඩා වර්ධනය වෙනවා. ප්‍රඥව පරිපුරුණ වී විපුලබවට පත් වෙනවා. මේ ජීවිතයේ දී ම ඒ නිකෙලෙස් බව තමන් ගේ ම සුවිශේෂී තුවණීන් සාක්ෂාත් කොට පැමිණ වාසය කරනවා.

55. සියා බෝ පන තේ පොටියපාද එච්ස්ස. සංකිලේසිකා ධම්මා පහියිස්සන්ති, වෝදානියා ධම්මා අහිවචිස්සන්ති, පක්ද්‍යපාරිපුරි. වේපුල්ලන්තක්ව දිවියේව ධම්මේ සය. අහික්දු සවිෂ්කත්වා උපසම්පත්ත විහරිස්සාම. දුක්බෝ ව බෝ විහාරෝ'ති.

55. පින්වත් පොටියපාද, ඔබට මෙවැනි අදහසක් සිතෙන්න පුළුවනි. "සිත කෙලෙසෙන දේවල් ප්‍රහාණය වෙලා යනවා නම්, සිත පිරිසිදු කරන දේවල් වඩා වර්ධනය වෙනවා නම්, ප්‍රඥව පරිපුරුණ වී විපුලබවට පත් වෙනවා. මේ ජීවිතයේ දී ම ඒ නිකෙලෙස් බව තමන් ගේ ම සුවිශේෂී තුවණීන් සාක්ෂාත් කොට පැමිණ මාත් වාසය කරනවා නම් ඒ විහරණය දුක් සහිත සි කියල"

න බෝපනේක්. පොටයපාද ඒවා දෙයා බිජා. සංකීලේසිකා තේව ධමමා පතිසිස්සන්ති, වෛදාතියා ධමමා අහිවචිස්සන්ති, පණ්ඩපාරිපුරි. වෙපුල්ලන්තක්ව දිවියේව ධමමේ සය. අහික්ක සව්චිකන්වා උපසම්පත්ත විහරිස්සන්ති. පාමුණ්ඩක්වේව හවිස්සනි ඒති ව පස්සද්ධී ව සති ව සම්පතක්කන්ව පූරුව ව විහාරෝ.

පින්වත් පොටියහාද, ඔබ එය සිතිය යුත්තේ ඔය විදිහට නොවේ. “සිත් කෙලෙසෙන දේවල් ප්‍රහාණය වෙලා යනවා නම්, සිත පිරිසිදු කරන දේවල් වඩා වර්ධනය වෙනවා නම්, ප්‍රහුව පරිපූරණ වී විපුලුවට පත් වෙනවා. මේ ජීවිතයේ දී ම ඒ තිකෙලෙස් බව තමන් ගේ ම සුවිශේෂී තුවණන් සාක්ෂාත් කොට පැමුණ වාසය කරනවා නම් ප්‍රමුදිතබව ම යි ඇති වන්නේ. ප්‍රතියත්, සැහැල්ව බවත්, සිහියත්, මතා තුවණන් තමයි ඇති වන්නේ. ඒ විහරණය සැපු සහිත යි.”

56. මතොම්යස්ස පි බෝ අහ. පොටිපාද අත්තපටලාභස්ස පහානාය ධම්ම. දේශීම් යථාපටිපත්තාන. වෝ ස.කිලේසිකා ධම්මා පහිස්සත්ති, වෝදානියා ධම්මා අනිවැඩිස්සත්ති, පක්ෂකුපාරිපූරි. වෙළුල්ලත්තක්ව දිටියේව ධම්මේ සය. අහික්කු සවිජිකත්වා උපසම්පත්ත විහරිස්සායාති.

56. පින්වත් පොටෝපාද, ම. මනෝමය ගරීරයක් ලැබේම පිණිස පවතින දෙය ප්‍රහාණය කිරීම පිණිස දහම් දෙසනවා. ඒ කියා දෙන ආකාරයට අනුගමනය කළාත්සින කෙලෙසෙන දේවල් ප්‍රතිණ වෙළා යනවා. සින පිරිසිදු වෙන දේවල් වඩා වර්ධනය වෙනවා. ප්‍රජාව පරිපූරණ වී විපුලුවෙට පත් වෙනවා. මේ තීවිතයේ දී ම ඒ තිකෙලස් බව තමන් ගේ ම සුවිශේෂී නුවණින් සාක්ෂාත් කොට පැමුණ වාසය කරනවා.

සියා බෝ පන කේ පොවියපාද ජ්‍යෙෂ්ඨ, සංකිලේසිකා ධම්මා පත්‍රියිස්සන්ති, වෝදානියා ධම්මා අහිවචිස්සන්ති, පණ්ඩුපාරිපුරි. වේපුල්ලන්තක්ව දිවියේව ධම්මී සය. අහිණ්කු සවිජිකත්වා උපසම්පූජ්‍ය විහරිස්සාම. දැක්වෙශ ව බෝ විහාරෝති.

පින්වත් පොටියපාද, ඔබට මෙවැනි අදහසක් සිතෙන්න පූර්වති. “සිත කෙලෙසෙන දේවල් ප්‍රහාණය වෙලා යනවා නම්, සිත පිරිසිදු කරන දේවල් වඩා වර්ධනය වෙනවා නම්, ප්‍රහුව පරිපුරුණ වී විපුලබවට පත් වෙනවා. මේ ජීවිතයේ දී ම ඒ තිකෙලෙස් බව තමන් ගේ ම සුවිශේෂී තුවණින් සාක්ෂාත් කොට පැමිණ මාත් වාසය කරනවා නම් ඒ විහරණය දැක් සහිත යි කියල”

න බෝ පනේත්. පොටිපාද ඒවා දච්චත් ය. සංකීලේසිකා වෙව ධම්මා පහිස්සන්ති, වෝදානියා ධම්මා අහිවචිස්සන්ති, පක්ෂුපාරිපුරි. වේපුල්ලන්තක්ව දිවියේව ධම්මේ සය. අහික්කු සවිෂ්ටකත්වා උපසම්පත්ත විහරිස්සයාති. පාමුණ්ඩක්වෙව හවිස්සනි ජීත් ව පස්සද්ධී ව සති ව සම්පත්ක්කක්ව සුබෝ ව විහාරෝ.

පින්වත් පොටිපාද, ඔබ එය සිතිය යුත්තේ මය විදිහට නොවේ. “සිත කෙලෙසෙන දේවල් ප්‍රහාණය වෙලා යනවා නම්, සිත පිරිසිදු කරන දේවල් වඩා වර්ධනය වෙනවා නම්, ප්‍රඥව පරිපුරුණ වී වේපුලබවට පත් වෙනවා. මේ ජීවිතයේ දී ම ඒ නිකෙලෙස් බව තමන් ගේ ම සුවිශේෂී තුවණින් සාක්ෂාත් කොට පැමිණ වාසය කරනවා නම් ප්‍රමුදිතබව ම යි ඇති වන්නේ. ප්‍රීතියත්, සැහැල්වී බවත්, සිහියත්, මතා තුවණන් තමයි ඇති වන්නේ. ඒ විහරණය සැප සහිත යි.”

57. අරුපස්සපි බෝ අහ. පොටිපාද අත්තපටිලාහස්ස පහානාය ධම්ම. දේසේම් යථාපිපත්තානාන. වෝ සංකීලේසිකා ධම්මා පහිස්සන්ති, වෝදානියා ධම්මා අහිවචිස්සන්ති, පක්ෂුපාරිපුරි. වේපුල්ලන්තක්ව දිවියේව ධම්මේ සය. අහික්කු සවිෂ්ටකත්වා උපසම්පත්ත විහරිස්සයාති.

57. පින්වත් පොටිපාද, ම. අරුෂී ගරීරයක් ලැබීම පිණිස පවතින දෙය ප්‍රහාණය කිරීම පිණිස දහම් දෙසනවා. ඒ කියා දෙන ආකාරයට අනුගමනය කළාත්සිත කෙලෙසෙන දේවල්ප්‍රහීණ වෙලා යනවා. සිත පිරිසිදු වෙන දේවල් වඩා වර්ධනය වෙනවා. ප්‍රඥව පරිපුරුණ වී වේපුලබවට පත් වෙනවා. මේ ජීවිතයේ දී ම ඒ නිකෙලෙස් බව තමන් ගේ ම සුවිශේෂී තුවණින් සාක්ෂාත් කොට පැමිණ වාසය කරනවා.

සියා බෝ පන තේ පොටිපාද ඒවමස්ස. සංකීලේසිකා ධම්මා පහිස්සන්ති, වෝදානියා ධම්මා අහිවචිස්සන්ති, පක්ෂුපාරිපුරි. වේපුල්ලන්තක්ව දිවියේව ධම්මේ සය. අහික්කු සවිෂ්ටකත්වා උපසම්පත්ත විහරිස්සාම. දුක්බෝ ව බෝ විහාරෝති.

පින්වත් පොටිපාද, ඔබට මෙවැනි අදහසක් සිතෙන්න පුළුවනි. “සිත කෙලෙසෙන දේවල් ප්‍රහාණය වෙලා යනවා නම්, සිත පිරිසිදු කරන දේවල් වඩා වර්ධනය වෙනවා නම්, ප්‍රඥව පරිපුරුණ වී වේපුලබවට පත් වෙනවා. මේ ජීවිතයේ දී ම ඒ නිකෙලෙස් බව තමන් ගේ ම සුවිශේෂී තුවණින් සාක්ෂාත් කොට පැමිණ මාත් වාසය කරනවා නම් ඒ විහරණය දුක් සහිත යි කියල”

න බෝ පනේත්. පොටියපාද එව්. දටියබිඛ්. සංකිලේසිකා වේව ධම්මා පහියිස්සන්ති, වෝදානියා ධම්මා අහිවචිස්සන්ති, පක්ෂුපාරිපුරි. වෙපුල්ලන්තක්ව දිවියේව ධම්මේ සය. අහිණුණු සවිෂ්ටකන්වා උපසම්පත්ත විහරිස්සා. පාමුණ්ඡක්වේව හවිස්සනි ඒති ව පස්සද්ධී ව සති ව සම්පත්ණුණුව සුබෝ ව විහාරෝ.

පින්වත් පොටියපාද, ඔබ එය සිතිය යුත්තේ මය විදිහට නොවේ. “සිත කෙලෙසෙන දේවල් ප්‍රහාණය වෙලා යනවා නම්, සිත පිරිසිදු කරන දේවල් වඩා වර්ධනය වෙනවා නම්, පූජුව පරිපුරුණ වී වෙපුලබවට පත් වෙනවා. මේ තීවිතයේ දී ම ඒ නිකෙලෙස් බව තමන් ගේ ම සුවිශේෂී තුවණින් සාක්ෂාත් කොට පැමිණ වාසය කරනවා නම් ප්‍රමුදිතබව ම යි ඇති වන්නේ. ශ්‍රීතියත්, සැහැල්ව බවත්, සිහියත්, මතා තුවණත් තමයි ඇති වන්නේ. ඒ විහරණය සැප සහිත යි.”

58. පරේ වේ පොටියපාද අමහේ එව්. පුව්‍යේයුෂ්: කතමෝ පන සේ ආවුසේ විලාරිකෝ අත්තපටිලාහෝ යස්ස තුමහේ පහාණය ධම්ම. දේසේප් යලාපටිපන්නාත. වෝ සංකිලේසිකා ධම්මා පහියිස්සන්ති, වෝදානියා ධම්මා අහිවචිස්සන්ති, පක්ෂුපාරිපුරි. වෙපුල්ලන්තක්ව දිවියේව ධම්මේ සය. අහිණුණු සවිෂ්ටකන්වා උපසම්පත්ත විහරිස්සාති. තේස්. මය. එව්. පුටියා එව්. බ්‍යාකරෝයාම: “අය. වා සේ ආවුසේ විලාරිකෝ අත්තපටිලාහෝ යස්ස යස්ස මය. පහානාය ධම්ම. දේසේම යලාපටිපන්නාත. වෝ සංකිලේසිකා ධම්මා පහියිස්සන්ති, වෝදානියා ධම්මා අහිවචිස්සන්ති, පක්ෂුපාරිපුරි. වෙපුල්ලන්තක්ව දිවියේව ධම්මේ සය. අහිණුණු සවිෂ්ටකන්වා උපසම්පත්ත විහරිස්සාතා”ති.

58. පින්වත් පොටියපාද, අනෙක් අය අපෙන් මෙසේ අසන්ට පුළුවනි. “යමක් ප්‍රහාණය කිරීම පිණිස ඔබ දහම් දෙසනවා නම්, ඒ ආකාරයෙන් අනුගමනය කරන විට සිත කෙලෙසෙන දේවල් ප්‍රහාණය වෙලා යනවා නම්, සිත පිරිසිදු කරන දේවල් වඩා වර්ධනය වෙනවා නම්, පූජුව පරිපුරුණ වී වෙපුලබවට පත් වෙනවා. මේ තීවිතයේ දී ම ඒ නිකෙලෙස් බව තමන් ගේ ම සුවිශේෂී තුවණින් සාක්ෂාත් කොට පැමිණ වාසය කරනවා නම් ආයුෂ්මතුනි, ඒ ඔබ කියන විලාරික ආත්මප්‍රතිලාභය කුමක් ද?” කියල. එසේ අපෙන් අසන විට අපි මෙහෙම පිළිතුරු දෙනවා. “යමක් ප්‍රහාණය කිරීම පිණිස අපි දහම් දෙසනවා නම්, ඒ ආකාරයෙන් අනුගමනය කරන විට සිත කෙලෙසෙන දේවල්

ප්‍රහාණය වෙලා යනවා නම්, සිත පිරිසිදු කරන දේවල් වඩා වර්ධනය වෙනවා නම්, ප්‍රඥව පරිපුරුණ වී විපුලබවට පත් වෙනවා. මේ ජීවිතයේ දී ම ඒ නිකෙලෙස් බව තමන් ගේ ම සුවිශේෂී තුවණින් සාක්ෂාත් කොට පැමිණ වාසය කරනවා නම් ආයුෂ්මතුති, ඒ විලාරික ආත්මහාවය නම් මෙය සි” කියල

59. පරේ වේ පොටියපාද අමූහේ ඒවා. පුච්චෙයුං: කතමෝ පන සේ ආවුසේ මනෝමයේ අන්තපටිලාහේ, යස්ස තුමූහේ පහාණාය ධම්ම. දේසේල යථාපටිපන්නාන. වෝ සංකිලේසිකා ධම්මා පහීයිස්සන්ති, වෝදානියා ධම්මා අහිවචිස්සන්ති, පන්දුපාරිපුරි. වෙපුල්ලන්තන්ද්ව දිවියේව ධම්මේ සය. අහිඛ්ද සවිතිකත්වා උපසම්පත්ත විහරිස්සලාති. තේස. මයා ඒවා. පුච්චා ඒවා. බ්‍යාකරෙයාම: “අය.. වා සේ ආවුසේ මනෝමයේ අන්තපටිලාහේ යස්ස මය. පහානාය ධම්ම. දේසේම් යථාපටිපන්නාන. වෝ සංකිලේසිකා ධම්මා පහීයිස්සන්ති, වෝදානියා ධම්මා අහිවචිස්සන්ති, පන්දුපාරිපුරි. වෙපුල්ලන්තන්ද්ව දිවියේව ධම්මේ සය. අහිඛ්ද සවිතිකත්වා උපසම්පත්ත විහරිස්සලා”ති.

පින්වත් පොටියපාද, අනෙක් අය අපෙන් මෙසේ අසන්ට පුළුවනි. “යමක් ප්‍රහාණය කිරීම පිණිස ඔබ දහම දෙසනවා නම්, ඒ ආකාරයෙන් අනුගමනය කරන විට සිත කෙලෙසෙන දේවල් ප්‍රහාණය වෙලා යනවා නම්, සිත පිරිසිදු කරන දේවල් වඩා වර්ධනය වෙනවා නම්, ප්‍රඥව පරිපුරුණ වී විපුලබවට පත් වෙනවා. මේ ජීවිතයේ දී ම ඒ නිකෙලෙස් බව තමන් ගේ ම සුවිශේෂී තුවණින් සාක්ෂාත් කොට පැමිණ වාසය කරනවා නම් ආයුෂ්මතුති, ඒ ඔබ කියන මනෝමය ආත්මප්‍රතිලාභය කුමක් ද?” කියල. එසේ අපෙන් අසන විට අපි මෙහෙම පිළිතුරු දෙනවා. “යමක් ප්‍රහාණය කිරීම පිණිස අපි දහම දෙසනවා නම්, ඒ ආකාරයෙන් අනුගමනය කරන විට සිත කෙලෙසෙන දේවල් ප්‍රහාණය වෙලා යනවා නම්, සිත පිරිසිදු කරන දේවල් වඩා වර්ධනය වෙනවා නම්, ප්‍රඥව පරිපුරුණ වී විපුලබවට පත් වෙනවා. මේ ජීවිතයේ දී ම ඒ නිකෙලෙස් බව තමන් ගේ ම සුවිශේෂී තුවණින් සාක්ෂාත් කොට පැමිණ වාසය කරනවා නම් ආයුෂ්මතුති, ඒ මනෝමය ආත්මහාවය නම් මෙය සි” කියල

60. පරේ වේ පොටියපාද අමූහේ ඒවා. පුච්චෙයුං: කතමෝ පන සේ ආවුසේ අරුපේ අන්තපටිලාහේ, යස්ස තුමූහේ පහාණාය ධම්ම. දේසේල යථාපටිපන්නාන. වෝ සංකිලේසිකා ධම්මා පහීයිස්සන්ති, වෝදානියා ධම්මා

අහිවචිස්සන්ති, පක්ෂුපාරිපුරි. වෙළුල්ලන්තක්ව දිවයේව ධමමේ සය. අහික්ෂ සවිජිතකත්වා උපසම්පත්ත විහරිස්සපාති. තෝස්. මය. ඒව්. පුටියා ඒව්. බ්‍රාකරෙයාම: “අය. වා සේ ආවුසේ අරුපෝ අත්තපටලාහෝ යස්ස මය. පහානාය ධමමේ. දේසේම යථාපටන්තාත්. වෝ සංකිලේසිකා ධමමා පතිස්සන්ති, වෝදානියා ධමමා අහිවචිස්සන්ති, පක්ෂුපාරිපුරි. වෙළුල්ලන්තක්ව දිවයේව ධමමේ සය. අහික්ෂ සවිජිතකත්වා උපසම්පත්ත විහරිස්සපා”ති.

60. පින්වත් පොටියිපාද, අනෙක් අය අපෙන් මෙසේ අසන්ට පුළුවති. “යමක් ප්‍රහාණය කිරීම පිණිස ඔබ දහම් දෙසනවා නම්, ඒ ආකාරයෙන් අනුගමනය කරන විට සිත කෙලෙසෙන දේවල් ප්‍රහාණය වෙලා යනවා නම්, සිත පිරිසිදු කරන දේවල් වඩා වර්ධනය වෙනවා නම්, පුදුව පරිපුරණ වී විපුලබවට පත් වෙනවා. මේ තීවිතයේ ද ම ඒ නිකෙලෙස් බව තමන් ගේ ම සුවිශේෂ තුවණින් සාක්ෂාත් කොට පැමිණ වාසය කරනවා නම් ආයුෂ්මතුති, ඒ ඔබ කියන අරුපී ආත්මප්‍රතිලාභය කුමක් ද?” කියල. එසේ අපෙන් අසන විට අපි මෙහෙම පිළිතුරු දෙනවා. “යමක් ප්‍රහාණය කිරීම පිණිස අපි දහම් දෙසනවා නම්, ඒ ආකාරයෙන් අනුගමනය කරන විට සිත කෙලෙසෙන දේවල් ප්‍රහාණය වෙලා යනවා නම්, සිත පිරිසිදු කරන දේවල් වඩා වර්ධනය වෙනවා නම්, පුදුව පරිපුරණ වී විපුලබවට පත් වෙනවා. මේ තීවිතයේ ද ම ඒ නිකෙලෙස් බව තමන් ගේ ම සුවිශේෂ තුවණින් සාක්ෂාත් කොට පැමිණ වාසය කරනවා නම් ආයුෂ්මතුති, ඒ අරුපී ආත්මහාවය නම් මෙය යි” කියල

තං කිම්මක්කුසි පොටියිපාද, තනු ඒව්. සන්නේ සප්පාටිහිරකත්. හාසිත්. සම්පත්තින්ති.

පින්වත් පොටියිපාද, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? “මේ විදිහට කරුණු යෙදෙන විට අප ගේ වවනය පිළිසරණ සහිත වන්නේ නැදිද?”

“අද්ධා බෝ හන්නේ ඒව්. සන්නේ සප්පාටිහිරකත්. හාසිත්. සම්පත්තින්ති”ති.

“ස්වාමීනි, මේ විදිහට කරුණු යෙදෙන විට ඒකාන්තයෙන් ම ඔබ වහන්සේ ගේ වවනය පිළිසරණ සහිත ම යි.”

61. සෙයාලාපි පොටියිපාද පුරිසේ නිස්සේණි. කරෙයා පාසාදස්ස ආරෝහණාය තස්සේව පාසාදස්ස හෙටියා. තමේනා ඒව්. වදෙයුෂ්: “අමහෝ

පුරිස යස්ස ත්ව්. පාසාදස්ස ආරෝහණාය නිස්සේණි. කරෝසි, ජානාසි ත. පාසාද. පුර්ත්මීමාය වා දිසාය දක්ඩිණාය වා දිසාය පවිත්මාය වා දිසාය උත්තරාය වා දිසාය උච්චෙට් වා නීටෝ වා මේක්කිමෝ වා?ති” සෝ වේ එව්. වදෙයා: “අය. සෝ ආවුසේ පාසාදේ, යස්සාහ. අරෝහණාය නිස්සේණි. කරෝමි තස්සේට පාසාදස්ස හෙටියාති.”

61. පින්වත් පොටියපාද, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් ප්‍රාසාදයක යට තව්වූවේ ඉදාලා ඒ ප්‍රාසාදයේ ම උච්ච නැගීම පිණ්ස හිණ්මගක් බඳිනවා නම්, ඔහුට අනික් අය මෙහෙම කියනවා. “එම්බා පුරුෂය ඔබ යම් ප්‍රාසාදයකට නැගීම පිණ්ස හිණ්මගක් බඳිමින් ඉන්නවා. එතකොට ඒ ප්‍රාසාදය තියෙන්නේ පෙරදිග දිගාවේ ද? දකුණු දිගාවේ ද? බටහිර දිගාවේ ද? උතුරු දිගාවේ ද? ඒ වගේ ම ඒ ප්‍රාසාදය උස යි ද? පොඩිය ද? මධ්‍යම ද?” කියල. එතකොට ඔහු මෙහෙම කියනවා. “ආයුෂ්මතුති, යම් ප්‍රාසාදයකට නැගීම පිණ්සය ම. ඒ ප්‍රාසාදයේ ම යට ඉදාලා හිණ්මගක් කරනවා නම්, මේ තියෙන්නේ ඒ ප්‍රාසාදය තමයි.”

ත. කි. මක්කුසි පොටියපාද? නතු එව්. සන්නේ තස්ස පුරිසස්ස සප්පාටිහිරකත. හාසිත. සම්ප්‍රේෂ්ණති?

පින්වත් පොටියපාද, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? “මේ විදිහට කරුණු යෙදෙන විට ඒපුරුෂයා ගේ වවනය පිළිසරණ සහිත වන්නේ නැදීද?”

“අද්ධා බෝ හන්නේ එව්. සන්නේ තස්ස පුරිසස්ස සප්පාටිහිරකත. හාසිත. සම්ප්‍රේෂ්ණති”ති.

“ස්වාමීති, මේ විදිහට කරුණු යෙදෙන විට ඒකාන්තයෙන් ම ඒ පුරුෂයා ගේ වවනය පිළිසරණ සහිත ම යි.”

62. එවමේව බෝ පොටියපාද පරේ වේ අමහේ එව්. පුවිණෝයුං: කතමෝ පන සෝ ආවුසේ ව්‍යාරිකෝ අන්තපටිලාහෝ? කතමෝ පන සෝ ආවුසේ මනෝමයෝ අන්තපටිලාහෝ? කතමෝ පන සෝ ආවුසේ අරුපෝ අන්තපටිලාහෝ, යස්ස තුමහේ පහාණාය ධම්ම. දේසේල යථාපටිපන්නාත. වෝ සංකිලේසිකා ධම්මා පහියිස්සන්ති, වෝදානියා ධම්මා අහිව්‍යිස්සන්ති, පක්කුපාරිපුරි. වෙපුල්ලත්තක්ව දිවයේව ධම්මේ සය. අහිඹුජු, සවිත්කන්වා උපසම්ප්‍රේෂණ විහරිස්සාති. තෝස්. මය. එව්. පුටියා එව්. බ්‍යාකරෝයාම:

62. පින්වත් පොටිපාද මත්ත ඔය විදිහම සි අනෙක් අය අපෙන් මෙසේ අසන්ට පුළුවනි. “යමක් ප්‍රහාණය කිරීම පිණිස ආයුෂ්මතුනි, ඒ ඔබ කියන විලාරික ආත්මප්‍රතිලාභය කුමක් ද?” කියල මතෝමය ආත්මප්‍රතිලාභය කුමක් ද?” කියල “යමක් ප්‍රහාණය කිරීම පිණිස ඔබ දහම දෙසනවා තම්, ඒ ආකාරයෙන් අනුගමනය කරන විට සිත කෙලෙසෙන දේවල් ප්‍රහාණය වෙලා යනවා තම්, සිත පිරිසිදු කරන දේවල් වඩා වර්ධනය වෙනවා තම්, පූජුව පරිපූරණ වී විපුලබවට පත් වෙනවා. මේ ජීවිතයේ දී ම ඒ නිකෙලෙස් බව තමන් ගේ ම සුවිශේෂ තුවණින් සාක්ෂාත් කොට පැමිණ වාසය කරනවා තම් ආයුෂ්මතුනි, ඒ ඔබ කියන අරුෂී ආත්මප්‍රතිලාභය කුමක් ද?” කියල.

63. “අය.. වා සේ ආවුසේ විලාරිකේ අත්තපටිලාහෝ මතෝමයේ අත්තපටිලාහෝ අරුපේ අත්තපටිලාහෝ යස්ස මය.. පහානාය ධම්ම.. දේසේම යථාපටිපන්තාන්. වෝ සංකිලේෂිකා ධම්මා පතිස්සන්ති, වෝදාතියා ධම්මා අතිවචිස්සන්ති, පක්ෂුපාරිපූර්. වේපූල්ලන්තක්ව දිවියේව ධම්මේ සය.. අතික්කු සවිජිතත්වා උපසම්පත්ත විහරිස්සා”ති.

63. “ଆයුෂ්මතුනි, ඒ විලාරික ආත්මහාවය තම් මෙය සි” කියල ඒ මතෝමය ආත්මහාවය තම් මෙය සි” කියල. “යමක් ප්‍රහාණය කිරීම පිණිස අපි දහම දෙසනවා තම්, ඒ ආකාරයෙන් අනුගමනය කරන විට සිත කෙලෙසෙන දේවල් ප්‍රහාණය වෙලා යනවා තම්, සිත පිරිසිදු කරන දේවල් වඩා වර්ධනය වෙනවා තම්, පූජුව පරිපූරණ වී විපුලබවට පත් වෙනවා. මේ ජීවිතයේ දී ම ඒ නිකෙලෙස් බව තමන් ගේ ම සුවිශේෂ තුවණින් සාක්ෂාත් කොට පැමිණ වාසය කරනවා තම් ආයුෂ්මතුනි, ඒ අරුෂී ආත්මහාවය තම් මෙය සි” කියල.

තං කිං මක්කසි පොටිපාද? නනු එවං සන්නේ සප්පාටිහිරකත.. හාසින.. සම්පත්තින්?ති.

පින්වත් පොටිපාද, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? “මේ විදිහට කරුණු යෙදෙන විට අප ගේ වචනය පිළිසරණ සහිත වන්නේ නැදුදු?”

“අද්ධා බෝ හන්නේ එවං සන්නේ සප්පාටිහිරකත.. හාසින.. සම්පත්තින්”ති.

“ස්වාමීනි, මේ විදිහට කරුණු යෙදෙන විට ඒකාන්තයෙන් ම ඔබ වහන්සේ ගේ වචනය පිළිසරණ සහිත ම සි.”

64. ඒවා වූත්තෙශ් විත්තෙශ් හත්ථිසාරිපුත්තෙශ් හගවන්ත්. ඒතැදවෝව්: යස්මී. හත්තෙශ් සමයේ විලාරිකෝ අත්තපටිලාහෝ හෝති, මෝසස්ස තස්මී. සමයේ මතොමයෝ අත්තපටිලාහෝ හෝති, මෝසෝ අරුපෝ අත්තපටිලාහෝ හෝති. විලාරිකෝ වාස්ස අත්තපටිලාහෝ තස්මී. සමයේ සවිවෝ හෝති.

64. මෙසේ වදාල විට හත්ථිසාරිපුත්ත විතුයන් හාගාවතුන් වහන්සේට මෙහෙම කිවිවා. “ස්වාමීනි, යම් වෙලාවක විලාරික ගරීරය නම් තියෙන්නේ ඒ වෙලාවට මතොමය ගරීරය හිස් නොද (අපුකටයි)? අරුෂී ගරීරයත් හිස් නොද? ඒ වෙලාවේ දී ඔහු ගේ විලාරික ගරීරය විතරක් ම නොද සත්‍ය ලෙස ප්‍රකට වන්නේ?

යස්මී. හත්තෙශ් සමයේ මතොමයෝ අත්තපටිලාහෝ හෝති, මෝසස්ස තස්මී. සමයේ විලාරිකෝ අත්තපටිලාහෝ හෝති, මෝසෝ අරුපෝ අත්තපටිලාහෝ. මතොමයෝ ව අත්තපටිලාහෝ තස්මී. සමයේ සවිවෝ හෝති.

“ස්වාමීනි, යම් වෙලාවක මතොමය ගරීරය නම් තියෙන්නේ ඒ වෙලාවට විලාරික ගරීරය හිස් නොද (අපුකටයි)? අරුෂී ගරීරයත් හිස් නොද? ඒ වෙලාවේ දී ඔහු ගේ මතොමය ගරීරය විතරක් ම නොද සත්‍ය ලෙස ප්‍රකට වන්නේ?

යස්මී. හත්තෙශ් සමයේ අරුපෝ අත්තපටිලාහෝ හෝති, මෝසස්ස තස්මී. සමයේ විලාරිකෝ අත්තපටිලාහෝ හෝති, මෝසෝ මතොමයෝ අත්තපටිලාහෝ. අරුපෝවාස්ස අත්තපටිලාහෝ තස්මී. සමයේ සවිවෝ හෝති”ති.

“ස්වාමීනි, යම් වෙලාවක අරුෂී ගරීරය නම් තියෙන්නේ ඒ වෙලාවට විලාරික ගරීරය හිස් නොද (අපුකටයි)? මතොමය ගරීරයත් හිස් නොද? ඒ වෙලාවේ දී ඔහු ගේ අරුෂී ගරීරය විතරක් ම නොද සත්‍ය ලෙස ප්‍රකට වන්නේ?

“යස්මී. විත්ත සමයේ විලාරිකෝ අත්තපටිලාහෝ හෝති, නොව තස්මී. සමයේ මතොමයෝ අත්තපටිලාහෝ”ති සංඛ. ගව්පති, න අරුපෝ

අන්තපටිලාහෝ'ති සංඛ. ගච්චති. විලාරිකෝ අන්තපටිලාහෝ' ත්වේව තස්මී. සමයේ සංඛ. ගච්චති.

“පිත්වත් විතු, යම් වෙළාවක විලාරික ගරීරය තම තියෙන්නේ ඒ වෙළාවට මතොමය ගරීරය තියෙනවා යන කරුණ ව්‍යවහාරයට එන්නේ නෑ. අරුෂී ගරීරය තියෙනවා යන කරුණත් ව්‍යවහාරයට එන්නේ නෑ. ඒ වෙළාවේ දී ඔහු ගේ විලාරික ගරීරය විතරයි ව්‍යවහාරයට එන්නේ.”

යස්මී. විත්ත සමයේ මතොමයෝ අන්තපටිලාහෝ' හෝති, ත්වේව තස්මී. සමයේ විලාරිකෝ අන්තපටිලාහෝ'ති සංඛ. ගච්චති, න අරුපෝ අන්තපටිලාහෝ'ති සංඛ. ගච්චති. මතොමයෝ අන්තපටිලාහෝ' ත්වේව තස්මී. සමයේ සංඛ. ගච්චති.

“පිත්වත් විතු, යම් වෙළාවක මතොමය ගරීරය තම තියෙන්නේ ඒ වෙළාවට විලාරික ගරීරය තියෙනවා යන කරුණ ව්‍යවහාරයට එන්නේ නෑ. අරුෂී ගරීරය තියෙනවා යන කරුණත් ව්‍යවහාරයට එන්නේ නෑ. ඒ වෙළාවේ දී ඔහු ගේ මතොමය ගරීරය විතරයි ව්‍යවහාරයට එන්නේ.”

යස්මී. විත්ත සමයේ අරුපෝ අන්තපටිලාහෝ' හෝති, ත්වේව තස්මී. සමයේ විලාරිකෝ අන්තපටිලාහෝ'ති සංඛ. ගච්චති, න මතොමයෝ අන්තපටිලාහෝ'ති සංඛ. ගච්චති. අරුපෝ අන්තපටිලාහෝ' ත්වේව තස්මී. සමයේ සංඛ. ගච්චති.

“පිත්වත් විතු, යම් වෙළාවක අරුෂී ගරීරය තම තියෙන්නේ ඒ වෙළාවට විලාරික ගරීරය තියෙනවා යන කරුණ ව්‍යවහාරයට එන්නේ නෑ. මතොමය ගරීරය තියෙනවා යන කරුණත් ව්‍යවහාරයට එන්නේ නෑ. ඒ වෙළාවේ දී ඔහු ගේ අරුෂී ගරීරය විතරයි ව්‍යවහාරයට එන්නේ.”

65. සවේ ත. විත්ත ඒව. පුවිණෙයුං: අහෝසි ත්ව. අතීතමද්ධානා, න ත්ව. නාහෝසි? හවිස්සසි ත්ව. අනාගතමද්ධානා, න ත්ව. න හවිස්සසි? අන්තී ත්ව. ඒතරහි, න ත්ව. නත්තීති. ඒව. පුවියෝ' ත්ව. විත්ත කින්ති බ්‍යාකරෙයාසි?”ති.

65. ඉදින් විතු, කවුරු හරි මේ විදිහට ඇහුවොන් “මබ අතීතයෙහි සිටියා ද? ඔබ නො සිටියේ නැද්ද? ඔබ අනාගත කාලයෙහි ඉන්නවා ද? ඔබ නො ඉන්නේ නැද්ද? ඔබ වර්තමානයෙහි ඉන්නවා ද? ඔබ නො ඉන්නේ නැද්ද?”

කියලා. පින්වත් විතු, ඒ විදිහට ඇසුවාන් ඔබ පිළිතුරු දෙන්නේ කොහොමද?

“සැවේ මං හන්නේ ඒවා පුව්චේයුං: අහෝසි ත්ව්. අතිතමදානා. න ත්ව්. නාහෝසි? හවිස්සිසි ත්ව්. අනාගතමදානා, න ත්ව්. හවිස්සිසි? අත්ලී ත්ව්. ඒතරහි, න ත්ව්. නත්ලී? නි. ඒවා පුව්යෝ’හං හන්නේ ඒවා. බ්‍යාකරෙයාං: අහෝසාහ. අතිතමදානා, නාහ. න අහෝසි. හවිස්සාමහ. අනාගතමදානා, නාහ. න හවිස්සාම. අත්ථාහ. ඒතරහි, නාහ. නත්ලීනි. ඒවා පුව්යෝ’හං හන්නේ ඒවා. බ්‍යාකරෙයාන්නි.”

ඉදින් ස්වාමීනි, කවුරු හරි මේ විදිහට ඇසුවාන් “මබ අතිතයෙහි සිටියා ද? ඔබ නො සිටියේ තැදෑද? ඔබ අනාගත කාලයෙහි ඉන්නවා ද? ඔබ නො ඉන්නේ තැදෑද? ඔබ වර්තමානයෙහි ඉන්නවා ද? ඔබ නො ඉන්නේ තැදෑද?” කියලා. ස්වාමීනි, ඒ විදිහට ඇසුවාන් මා මෙහෙමයි පිළිතුරු දෙන්නේ. “අතිතයෙහි මං හිටිය තමයි. නො සිටියා නොවේ. අනාගතයේන් මං ඉන්නවා තමයි. නො ඉන්නවා නොවේ. වර්තමානයේ මං ඉන්නවා. ඉන්න තැනුවා නොවේ” කියලා, ස්වාමීනි ඔය විදිහට යි මං උත්තර දෙන්නේ.

66. සැවේ පන තං විත්ත ඒවා පුව්චේයුං: යෝ තේ අහෝසි අතිතේ අත්තපටිලාහෝ ස්වේච්ඡ තේ අත්තපටිලාහෝ සව්චෝ, මෝසේ අනාගතේ, මෝසේ පව්චුපන්තේ? යෝ තේ හවිස්සිති අනාගතේ අත්තපටිලාහෝ, ස්වේච්ඡ තේ අත්තපටිලාහෝ සව්චෝ, මෝසේ අතිතේ, මෝසේ පව්චුපන්තේ අත්තපටිලාහෝ. ස්වේච්ඡ තේ අත්තපටිලාහෝ සව්චෝ මෝසේ අතිතේ, මෝසේ අනාගතේ? නි ඒවා පුව්යෝ ත්ව්. විත්ත තිත්ත බ්‍යාකරෙයාසි?”නි.

66. එතකාට පින්වත් විතු ඔබෙන් මේ විදිහට ඇසුවාන්, “මබට අතිත වූ යම් ගරීරයක් තිබුණා ද, ඒ ආත්ම ප්‍රතිලාභයම ද සත්‍ය වන්නේ? අනාගත ගරීරය හිස් ද? වර්තමාන ගරීරයන් හිස් ද? ඔබට අනාගත වූ යම් ගරීරයක් ඇතිවෙනවා ද, ඒ ආත්ම ප්‍රතිලාභයම ද සත්‍ය වන්නේ? අතිත ගරීරය හිස් ද? වර්තමාන ගරීරයන් හිස් ද? ඔබට වර්තමාන ගරීරයක් තියෙනවා ද, ඒ ආත්ම ප්‍රතිලාභයම ද සත්‍ය වන්නේ? අතිත ගරීරය හිස් ද? අනාගත ගරීරයන් හිස් ද?” කියල. ඔය විදිහට ඇසුවාන් පින්වත් විතු, ඔබ පිළිතුරු දෙන්නේ කොහොමද ද?

67. සමේ පන මං හන්තේ ඒවා පූච්චෙයුෂ් : යෝ තේ අහෝසි අතිතේ අත්තපටිලාහෝ ස්වේච්ච තේ අත්තපටිලාහෝ සව්ච්ච, මෝසේ අනාගතෝ, මෝසේ පව්ච්චපන්තෝ? යෝ තේ හට්සස්ති අනාගතෝ අත්තපටිලාහෝ, ස්වේච්ච තේ අත්තපටිලාහෝ සව්ච්ච, මෝසේ අතිතෝ, මෝසේ පව්ච්චපන්තෝ, යෝ තේ ඒතරහි පව්ච්චපන්තෝ අත්තපටිලාහෝ. ස්වේච්ච තේ අත්තපටිලාහෝ සව්ච්ච මෝසේ අතිතෝ, මෝසේ අනාගතෝ? ති ඒවා පූච්චයෝ අහං හන්තේ ඒවා බ්‍යාකරෝයා : යෝ මේ අහෝසි අතිතේ අත්තපටිලාහෝ, ස්වේච්ච මේ අත්තපටිලාහෝ තස්මී. සමයේ සව්ච්ච අහෝසි, මෝසේ අනාගතෝ, මෝසේ පව්ච්චපන්තෝ. යෝ මේ හට්සස්ති අනාගතෝ අත්තපටිලාහෝ, ස්වේච්ච මේ අත්තපටිලාහෝ තස්මී. සමයේ සව්ච්ච හට්සස්ති. මෝසේ පව්ච්චපන්තෝ. යෝ මේ ඒතරහි පව්ච්චපන්තෝ අත්තපටිලාහෝ, ස්වේච්ච මේ අත්තපටිලාහෝ සව්ච්ච, මෝසේ අතිතෝ, මෝසේ අනාගතෝ? ති. ඒවා පූච්චයෝ අහං හන්තේ ඒවා බ්‍යාකරෝයාන්ති.

67. ඉදින් ස්වාමීනි, මගෙන් මේ විදිහට ඇසුවාත්, “මබට අතිත වූ යම් ගරිරයක් තිබුණා ද, ඒ ආත්ම ප්‍රතිලාභයම ද සත්‍ය වන්තේ? අනාගත ගරිරය හිස් ද? වර්තමාන ගරිරයන් හිස් ද? ඔබට අනාගත වූ යම් ගරිරයක් ඇතිවෙනවා ද, ඒ ආත්ම ප්‍රතිලාභයම ද සත්‍ය වන්තේ? අතිත ගරිරය හිස් ද? වර්තමාන ගරිරයන් හිස් ද? ඔබට වර්තමාන ගරිරයක් තියෙනවා ද, ඒ ආත්ම ප්‍රතිලාභයම ද සත්‍ය වන්තේ? අතිත ගරිරය හිස් ද? අනාගත ගරිරයන් හිස් ද?” කියල. ස්වාමීනි, එතකොට මං මෙහෙම පිළිතුරු දෙනවා. “මට අතිත වූ යම් ගරිරයක් තිබුණා නම් ඒ ගරිරයම ද ඒ කාලයේ ද මට සත්‍ය වශයෙන් ප්‍රකට වන්තේ. එතකොට අනාගත සිරුර හිස්. වර්තමාන සිරුරත් හිස්. ඒ වගේ ම මට වර්තමනා වූ යම් ගරිරයක් තියෙනවා නම් ඒ ගරිරයම ද ඒ කාලයේ ද මට සත්‍ය වශයෙන් ප්‍රකට වන්තේ. එතකොට අතිත සිරුර හිස්. වර්තමාන සිරුරත් හිස්. ඒ වගේ ම මට වර්තමනා වූ යම් ගරිරයක් තියෙනවා නම් ඒ ගරිරයම ද ඒ කාලයේ ද මට සත්‍ය වශයෙන් ප්‍රකට වන්තේ. එතකොට අතිත සිරුරත් හිස්” කියල. ස්වාමීනි, එහෙම ඇසු විට ඔය විදිහට ද මං පිළිතුරු දෙන්තේ.

68. “ඒවාමේව බෝ විත්ත යස්මී. විත්ත සමයේ විලාරිකෝ අත්තපටිලාහෝ හෝති, තෙව තස්මී. සමයේ මනෝමයෝ අත්තපටිලාහෝති සංඛ. ගව්චති, න අරුපෝ අත්තපටිලාහෝ ති සංඛ. ගව්චති. විලාරිකෝ අත්තපටිලාහෝ ත්වේච තස්මී. සමයේ සංඛ. ගව්චති. යස්මී. විත්ත සමයේ මනෝමයෝ අත්තපටිලාහෝ හෝති, තෙව තස්මී. සමයේ විලාරිකෝ

අන්තපටිලාහෝති සංඛ ගච්චති, ත අරුපෝ අන්තපටිලාහෝති සංඛ ගච්චති. මතෝමයෝ අන්තපටිලාහෝත් ත්වේව තස්මී. සමයෝ සංඛ ගච්චති. යස්මී. විත්ත සමයෝ අරුපෝ අන්තපටිලාහෝත්ති, ත්ව තස්මී. සමයෝ විලාරිකෝ අන්තපටිලාහෝති සංඛ ගච්චති, ත මතෝමයෝ අන්තපටිලාහෝති සංඛ ගච්චති. අරුපෝ අන්තපටිලාහෝත් ත්වේව තස්මී. සමයෝ සංඛ ගච්චති.

68. පින්වත් විතු, අන්ත ඒ විදිහම තමයි. “පින්වත් විතු, යම් වෙලාවක විලාරික ගරීරය නම් තියෙන්නේ ඒ වෙලාවට මතෝමය ගරීරය තියෙනවා යන කරුණ ව්‍යවහාරයට එන්නේ තැ. අරුෂී ගරීරය තියෙනවා යන කරුණක් ව්‍යවහාරයට එන්නේ තැ. ඒ වෙලාවේ දී ඔහු ගේ විලාරික ගරීරය විතරයි ව්‍යවහාරයට එන්නේ. පින්වත් විතු, යම් වෙලාවක මතෝමය ගරීරය නම් තියෙන්නේ ඒ වෙලාවට විලාරික ගරීරය තියෙනවා යන කරුණ ව්‍යවහාරයට එන්නේ තැ. අරුෂී ගරීරය තියෙනවා යන කරුණක් ව්‍යවහාරයට එන්නේ තැ. ඒ වෙලාවේ දී ඔහු ගේ මතෝමය ගරීරය විතරයි ව්‍යවහාරයට එන්නේ. පින්වත් විතු, යම් වෙලාවක අරුෂී ගරීරය නම් තියෙන්නේ ඒ වෙලාවට විලාරික ගරීරය තියෙනවා යන කරුණ ව්‍යවහාරයට එන්නේ තැ. මතෝමය ගරීරය තියෙනවා යන කරුණක් ව්‍යවහාරයට එන්නේ තැ. ඒ වෙලාවේ දී ඔහු ගේ අරුෂී ගරීරය විතරයි ව්‍යවහාරයට එන්නේ.”

69. සෞයාපි විත්ත ගවා බේරු, බේරමහා දැඩි, දැඩිමහා නවනීත්, නවනීතම්හා සප්පී, සප්පීම්හා සප්පීමණ්ඩෝ, යස්මී. සමයෝ බේරු රෝති, ත්ව තස්මී. සමයෝ දැඩිති සංඛ ගච්චති. ත නවනීතන්ති සංඛ ගච්චති. ත සප්පීති සංඛ ගච්චති. ත සප්පීමණ්ඩෝති සංඛ ගච්චති. බේරු ත්වේව තස්මී. සමයෝ සංඛ ගච්චති. යස්මී. සමයෝ දැඩි රෝති නවනීත රෝති සප්පී රෝති යස්මී. සමයෝ සප්පීමණ්ඩෝ රෝති, ත්ව තස්මී. සමයෝ බේරනීති සංඛ ගච්චති. ත දැඩිති සංඛ ගච්චති. ත නවනීතන්ති සංඛ ගච්චති. ත සප්පීති සංඛ ගච්චති. සප්පීමණ්ඩෝත්වේව තස්මී. සමයෝ සංඛ ගච්චති.

69. පින්වත් විතු, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ගව දෙනගෙන් කිරී ගන්නවා. කිරෙන් දී කිරී ගන්නවා. දී කිරෙන් වෙබරු ගන්නවා. වෙබරුවලින් ගිතෙල ගන්නවා. ගිතෙලෙන් ගීමඩ ගන්නවා. එතකොට යම් වෙලාවක තියෙන්නේ කිරී නම්, ඒ වෙලාවට දී කිරී කියල ව්‍යවහාර වන්නේ තැ. වෙබරු කියල ව්‍යවහාර වන්නේ තැ. ගිතෙල කියල ව්‍යවහාර වන්නේ තැ. එතකොට ඒ වෙලාවේදී ව්‍යවහාර වන්නේ කිරී කියල ම යි. යම් වෙලාවක තියෙන්නේ දී කිරී නම් වෙබරු නම්

..... ගිතෙල් නම් යම් වෙලාවක තියෙන්නේ ගීමඩ නම්, ඒ වෙලාවට කිරී කියල ව්‍යවහාර වන්නේ නෑ. දී කිරී කියල ව්‍යවහාර වන්නේ නෑ. වෙබරු කියල ව්‍යවහාර වන්නේ නෑ. ගිතෙල් කියල ව්‍යවහාර වන්නේ නෑ. එතකොට ඒ වෙලාවේ දී ව්‍යවහාර වන්නේ ගීමඩ කියල මයි.

එ්වමේව බෝ වින්ත යස්මී. සමයේ ව්‍යාරිකෝ අත්තපටිලාහෝ හෝති යස්මී. වින්ත සමයේ මනෝමයෝ අත්තපටිලාහෝ හෝති යස්මී. වින්ත සමයේ අරුපෝ අත්තපටිලාහෝ හෝති, තේව තස්මී. සමයේ ව්‍යාරිකෝ අත්තපටිලාහෝති සංඛ. ගච්ඡති, ත මනෝමයෝ අත්තපටිලාහෝ ති සංඛ. ගච්ඡති. අරුපෝ අත්තපටිලාහෝ ත්වේව තස්මී. සමයේ සංඛ. ගච්ඡති.

පින්වත් විතු, අන්න ඒ විදිහම තමයි. “පින්වත් විතු, යම් වෙලාවක ව්‍යාරික ගැරිරය නම් තියෙන්නේ පින්වත් විතු, යම් වෙලාවක මනෝමය ගැරිරය නම් තියෙන්නේ පින්වත් විතු, යම් වෙලාවක අරුපී ගැරිරය නම් තියෙන්නේ ඒ වෙලාවට ව්‍යාරික ගැරිරය තියෙනවා යන කරුණ ව්‍යවහාරයට එන්නේ නෑ. මනෝමය ගැරිරය තියෙනවා යන කරුණත් ව්‍යවහාරයට එන්නේ නෑ. ඒ වෙලාවේ දී ඔහු ගේ අරුපී ගැරිරය විතරයි ව්‍යවහාරයට එන්නේ.”

ඉමා බෝ වින්ත ලෝකසම්ඝ්‍ය ලෝකනිරුත්තියෝ ලෝකවේහාරා ලෝකපංජ්‍යතියෝ යාහි තථාගතෝ එශ්ඨරති අපරාමසන්ති.

පින්වත් විතු, මේවා ලෝක සම්මත නාමයන්. ලෝකයෙහි කථාබස් කරන ක්‍රමයන්. ලෝක ව්‍යවහාරයන්. ලෝකයේ සන්නිවේදන කරන ක්‍රමයන්. තථාගතයන් වහන්සේ ඒ කිසිවෙකට නො පැවැලී ව්‍යවහාර කරනවා.

70. එව. වුන්නේ පොටියපාදෝ පරිබ්ලාජකෝ හගවත්ත. එත්දවෝව්: අහික්කන්ත. හන්තේ, අහික්කන්ත. හන්තේ. සෙයාලාපි හන්තේ, නික්කුජ්ජිත. වා උක්කුජ්ජිතයා. පටි-ඡන්ත. වා විවරයා, මූල්හස්ස වා මග්ග. ආවික්බෙයා, අන්ධකාරේ වා තේල පජ්ජේත්ත. ධාරෙයා වක්බුමන්තේ රුපාති දක්ඩින්ති. එවමේව හන්තේ, හගවතා අන්කපරියායේත ධම්මෝ පකාසිතේ. එසාහ. හන්තේ හගවත්ත. සරණ. ග-ඡාමි ධම්මක්ව හික්බුස-සක්ව. උපාසක. ම. හන්තේ, හගවා ධාරේතු අජ්ජතග්ගේ පාණුපේත. සරණ. ගතන්ති.

70. මෙහෙම දේශනා කළ විට පොටිපාද පරිබාජකයා හාගාවතුන් වහන්සේට මේ විදිහට පවසා සිටියා “ස්වාමීනි හාගාවතුන් වහන්ස, ඉතා සූන්දර යි. ස්වාමීනි හාගාවතුන් වහන්ස, ඉතා සූන්දර යි. යටත හරවා තිබූ දෙයක් උඩු පෙන්තුවා වගෙයි. ම. මුලා මුවන්ට නියම මග පෙන්වා දෙනවා වගෙයි. ඇස් ඇති උද්වියට රුප දකින්න අදුරෙහි තෙල් පහනක් දළ්වා ගෙන දරා සිටිනවා වගෙයි. ඔය විදිහට හාගාවතුන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් අයුරින් ශ්‍රී සඳ්ධරුමය වදාලා. ස්වාමීනි, මේ මමත් හාගාවතුන් වහන්සේ ව සරණ යනවා. ශ්‍රී සඳ්ධරුමයත් ආර්ය මහා සංස රත්නයත් සරණ යනවා. ස්වාමීනි, ම. ගැන අද පටන් දිවි තිබෙන තුරාවට ම තෙරුවන් සරණ හිය උපාසකයෙක් ලෙස සළකන සේක්වා!

71. විත්තෝ පන හත්ථිසාරිපුත්තෝ හගවන්ත. ඒතදාවෝව: අහික්කන්ත. හන්තේ, අහික්කන්ත. හන්තේ. සෙයාලාපි හන්තේ, නික්කුත්තේ. වා උක්කුත්තේයා. පටි-ඡන්ත. වා විවරෙයා, මුල්හස්ස වා මග්ග. ආවික්බෙයා, අන්ධකාරේ වා තේල් පත්තේත්ත. බාරෙයා වක්බුමන්තෝ රුපානි දක්ඛිත්තිති. ඒවමේව හන්තේ, හගවතා අන්තපරියායේන ධම්මෝ පකාසිතෝ. ඒසාහ. හන්තේ හගවන්ත. සරණ. ග-ඡාමි ධම්මක්ව හික්බුසාසක්ව. ලහෙයාහ. හන්තේ හගවතෝ සන්තිතේ පබිජ්ජං, ලහයෝ. උපසම්පදන්ති.

71. හත්ථිසාරිපුත්ත විතුයන් ද හාගාවතුන් වහන්සේට මේ විදිහට පවසා සිටියා “ස්වාමීනි හාගාවතුන් වහන්ස, ඉතා සූන්දර යි. ස්වාමීනි හාගාවතුන් වහන්ස, ඉතා සූන්දර යි. යටත හරවා තිබූ දෙයක් උඩු අතට හැරෙවිවා වගෙයි. වහලා තිබුණු දෙයක් ඇරුලා පෙන්තුවා වගෙයි. ම. මුලා මුවන්ට නියම මග පෙන්වා දෙනවා වගෙයි. ඇස් ඇති උද්වියට රුප දකින්න අදුරෙහි තෙල් පහනක් දළ්වා ගෙන දරා සිටිනවා වගෙයි. ඔය විදිහට හාගාවතුන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් අයුරින් ශ්‍රී සඳ්ධරුමය වදාලා. ස්වාමීනි, මේ මමත් හාගාවතුන් වහන්සේ ව සරණ යනවා. ශ්‍රී සඳ්ධරුමයත් ආර්ය මහා සංස රත්නයත් සරණ යනවා. ස්වාමීනි, මාත් හාගාවතුන් වහන්සේ ගේ සම්පයෙහි පැවිදි බව ලබනවා තම්, උපසම්පදාවත් ලබනවා තම් ඉතා යහපති.

72. අලන්ථ බෝ විත්තෝ හත්ථිසාරිපුත්තෝ හගවතෝ සන්තිතේ පබිජ්ජං. අලන්ථ උපසම්පදං. අවිරුපසම්පන්තෝ බෝ පනායස්මා විත්තෝ

හත්මිසාරිපුත්තේ එකෝ ව්‍යුපකවියෝ අප්පමත්තේ ආතාපි පහිතත්තේ විහරන්තේ ත විරස්සේව යස්සන්ථාය කුලපුත්තා සම්මදේව අගාරස්මා අනගාරය පබිජන්ති, තදුන්ත්තර බුහුමවරියපරියෝසාන දිවියේව ධමමේ සය ඇනිජ්ඩා සි-ඡීකත්වා උපසම්පත්ත විහාසි, බේණා ජාති වුසිත බුහුමවරිය කත කරණිය නාපර ඉත්ත්තායාති අඛභජ්ඩාසි, අංශ්ඨතරෝ ව බෝ පනායස්මා වත්තේ හත්මිසාරිපුත්තේ අරහත අනෝසිති.

72. ඉතින් හත්මිසාරිපුත්ත විතුයන් හාගාවතුන් වහන්සේ ගේ සම්පයෙහි පැවිද්ද ලබා ගත්තා. උපසම්පදාවන් ලබා ගත්තා. උපසම්පදාව ලබාගත් නොබෝ කළකින් ම ආයුෂ්මත් හත්මිසාරිපුත්ත විතුයන් පුදෙකලා වුණා. පිරිසෙන් වෙන් වුණා. අප්පමාදී වුණා. කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු වුණා. දහමට දිවි පුදා ධර්මයේ හැසිරෙන කොට යම් කුල පුතුයෙක් යම් කිසි බලාපාරෝත්තුවකින් ගිහි ජීවිතය අත් හැරලා බුදු සසුනේ පැවිදි වුණා ද, අන්ත ඒ උත්තරිතර බඩිසර පුරුණත්වය වන අමා නිවන මේ ජීවිතයෙහි දී ම විශේෂ කුණුයකින් යුතුව අවබෝධ කරගෙන පැමිණ වාසය කළා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඩිසර වාසය සම්පුරුණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙමත් නම් වෙන උපතක් නැතැ”යි අවබෝධ වුණා. ආයුෂ්මත් හත්මිසාරිපුත්ත විතු තෙරුන් එකතරා රහතන් වහන්සේ නමක් බවට පත් වුණා.

පොටියපාද පූතුත නිවිධිත නවම නවවෙනි පොටියපාද පූතුය නිමා විය.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ල් භාග්‍යවත් අරහත් සමමා සම්බුද්ධ රජාණන් වහන්සේට නමස්කාරවේවා!

10.

සුහසුත්ත්.

සුහ මාණවකයාට වදාල දෙසුම

1. එව. මේ සුත්. එක. සමය. ආයස්මා ආනන්දෝ සාචන්පීය. විහරති තේතවනේ අනාථපිණීචිකස්ස ආරාමේ අවිරපරිනිබුත් හගවති. තේත බෝ පන සමයේන සුහෝ මාණවෝ තෝදෙයාපුත්තේ සාචන්පීය. පටිවසති කේනවිදේව කරණීයේන.

1. මා හට අසන්ට ලැබුණේ මේ විදිහට සි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවත් පැමෙන් වැචිකලක් ගත තොවුණ ඒ දිනවල ආයුෂ්මන් ආනන්දයන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ සැවැත් තුවර තේතවන තම වූ අන්පිඩු සිටුතුමා ගේ ආරාමයේ. ඒ දිනවල ම තෝදෙයා පුතු සුහ මාණවකයා කිසියම් කරුණක් වෙනුවෙන් සැවැත් තුවර තැවතිලා හිටියා.

2. අම බෝ සුහෝ මාණවෝ තෝදෙයාපුත්තේ අස්ද්දතර. මාණවක. ආමන්තේසි: එහි ත්ව. මාණවක, යේන සමණේ ආනන්දෝ තේතුපසංකම. උපසංකමිත්වා මම වවනේන සමණු. ආනන්ද. අප්පාබාධ. අප්පාතංක. ලභුවියාන. බල. එාසුවිහාර. පුවිණ “සුහෝ මාණවෝ තෝදෙයාපුත්තේ හවන්ත්. ආනන්ද. අප්පාබාධ. අප්පාතංක. ලභුවියාන. බල. එාසුවිහාර. පුවිණති”ති. එව. ව වදේහි “සාමු කිර හව. ආනන්දෝ යේන සුහස්ස මාණවස්ස තෝදෙයාපුත්තස්ස තිවෙසන. තේතුපසංකමතු අනුකම්ප. උපාදායා”ති.

2. එදා තෝදෙයා පුතු සුහ මාණවකයා එක්තරා මාණවකයෙකු ඇමතුවා. “එම්බා මාණවකය, මෙහේ එන්න. ආනන්ද ගුමණයන් වහන්සේ වෙත යන්න. ගිහිත් මගේ වවනයෙන් ආනන්ද ගුමණයන් වහන්සේගෙන් ලෙඛිදුක් අඩුබව, කරදර අඩුබව, සැහැල්ව බව, කායබලය, පහසු විහරණය ගැන අහන්න. “තෝදෙයා පුතු සුහ මාණවකයා හවත් ආනන්දයන් වහන්සේගෙන් ලෙඛිදුක් අඩුබව, කරදර අඩුබව, සැහැල්ව බව, කායබලය, පහසු විහරණය ගැන අහනවා” කියල. මෙහෙමත් කියන්න. හවත් ආනන්දයන් වහන්සේ අනුකම්පාව උපදවාගෙන තෝදෙයා පුතු සුහ මාණවකයා ගේ නිවස කරා වඩින සේක් නම් ඉතා භොඳයි” කියල.

3. ඒව් හෝ බෝ සේ මාණවකෝ සූහස්ස මාණවස්ස තෝදෙයාප්‍රත්තස්ස පටිස්සුත්වා යේනායස්මා ආනන්දෝ තේතුපසංකම්. උපසංකමිත්වා ආයස්මතා ආනන්දෙන සඳහා. සම්මෝදි. සම්මෝදනීය. කථ. සාරාණීය. විතිසාරෙන්වා ඒකමත්ත. නිසිදි. ඒකමත්ත. නිසිනතෝ බෝ සේ මාණවකෝ ආයස්මත්ත. ආනන්ද. ඒතදවෝව: සූහෝ මාණවෝ තෝදෙයාප්‍රත්තතෝ හවත්ත. ආනන්ද. අප්පාබාධ. අප්පාත්ක. ලහුවියාන. බල. එාසුවිහාර. පුවිජනි. ඒව් ව වදේති “සාඩ කිර හව. ආනන්දෝ යේන සූහස්ස මාණවස්ස තෝදෙයාප්‍රත්තස්ස නිවේසන. තේතුපසංකමතු අනුකම්ප. උපාදායා”ති.

3. “එසේය හවත” කියල ඒ මාණවකයා තෝදෙයා පුතු සූහ මාණවකයාට පිළිතුරු දී ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ වෙත පැමිණුනා. “පැමිණ ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ සමග සතුවු වූණා. සතුවු විය යුතු පිළිසිදර කථාබහ අවසන් කොට ඒකත්පස්ව වාචි වූණා. ඒකත්පස්ව වාචිවූණ ඒ මාණවකයා ආයුෂ්මත් අනද තෙරුන් හට මෙකරුණ පැවසුවා. “තෝදෙයා පුතු සූහ මාණවකයා හවත් ආනන්දයන් වහන්සේගෙන් ලෙඩිදක් අඩුබව, කරදර අඩුබව, සැහැල්ව බව, කායබලය, පහසු විහරණය ගැන අහනවා” කියල. මෙහෙමත් කියනවා. හවත් ආනන්දයන් වහන්සේ අනුකම්පාව උපද්වාගෙන තෝදෙයා පුතු සූහ මාණවකයා ගේ නිවස කරා වඩා සේක් නම් ඉතා හොඳයි” කියල.

4. ඒව් වුනතේ ආයස්මා ආනන්දෝ ත. මාණවක. ඒතදවෝව: අකාලෝ බෝ මාණවක. අන්ලී මේ අප්ප සේස්ප්පමත්තා පිතා. අප්පේවනාම ස්වේපි උපසංකමෙයාම කාලණ්ඩ්ව සමයන්ව උපාදායාති. ඒව් හෝ සේ මාණවකෝ ආයස්මතෝ ආනන්දස්ස පටිස්සුත්වා උවියායාසනා යේන සූහෝ මාණවෝ තෝදෙයාප්‍රත්තතෝ තේතුපසංකම්. උපසංකමිත්වා සූහ. මාණව. තෝදෙයාප්‍රත්ත. ඒතදවෝව: “අවෝවුමිහ බෝ මය. හෝතේ ත. හවත්ත. ආනන්ද: සූහෝ මාණවෝ තෝදෙයාප්‍රත්තතෝ හවත්ත. ආනන්ද. අප්පාබාධ. අප්පාත්ක. ලහුවියාන. බල. එාසුවිහාර. පුවිජනි. ඒව් ව වදේති “සාඩ කිර හව. ආනන්දෝ යේන සූහස්ස මාණවස්ස තෝදෙයාප්‍රත්තස්ස නිවේසන. තේතුපසංකමතු අනුකම්ප. උපාදායා”ති. ඒව් වුනතේ හෝ සමණෝ ආනන්දෝ ම. ඒතදවෝව: අකාලෝ බෝ මාණවක. අන්ලී මේ අප්ප සේස්ප්පමත්තා පිතා. අප්පේවනාම ස්වේපි උපසංකමෙයාම කාලණ්ඩ්ව සමයන්ව උපාදායා”ති. එත්තාවතාපි බෝ හෝ කනමේව ඒත්, යතේ සේ හෝ හව. ආනන්දෝ වකාසමකාපි ස්වාතනායපි උපසංකමනායා”ති.

4. මෙසේ කි කල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන් ඒ මාණවකයාට මෙය පැවසුවා. “පින්වත් මාණවකය, මේ සුදුසු කාලය නොවේ. මා අද බෙහෙන් ස්විල්පයක් වළදල තියෙන්නේ. කල්වේලා සළකා හෝ ද්වසේ දිවත් මට පැමිණෙන්ට පුළුවන් වේවි.” “එසේය හවත” කියල ඒ මාණවකයා ආයුෂ්මත් අනද තෙරුන් හට පිළිතුරුදී අසුනෙන් තැහිට තෝදෙයා පුත්‍ර සුහ මාණවකයා වෙත පැමිණුනා. පැමිණිලා තෝදෙයා පුත්‍ර සුහ මාණවකයා වෙත පැවතිවා. “හවතාණන් ගේ වචනයෙන් ඒ හවත් ආනන්දයන් හට එකරුණ සැල කළා. “තෝදෙයා පුත්‍ර සුහ මාණවකයා හවත් ආනන්දයන් වහන්සේගෙන් ලෙඩුක් අඩුබව, කරදර අඩුබව, සැහැල්ව බව, කායබලය, පහසු විහරණය ගැන අහනවා” කියල. මෙහෙමත් කියනවා. හවත් ආනන්දයන් වහන්සේ අනුකම්පාව උපද්වාගෙන තෝදෙයා පුත්‍ර සුහ මාණවකයා ගේ නිවස කරා වඩින සේක් නම් ඉතා නොදි” කියල. ඉතින් හවත, මෙසේ කි විට ආනන්ද ගුම්ණයන් වහන්සේ මට මෙහෙම පැවසුවා. “පින්වත් මාණවකය, මේ සුදුසු කාලය නොවේ. මා අද බෙහෙන් ස්විල්පයක් වළදල තියෙන්නේ. කල්වේලා සළකා හෝ ද්වසේ දිවත් මට පැමිණෙන්ට පුළුවන් වේවි” කියල. ඉතින් යම් හෙයකින් හවත, ඒ හවත් ආනන්දයන් හෝ ද්වසේ දිවත් මෙහි පැමිණෙන්නට අවකාශ ලබා ගන්නවා යන කරුණ මෙතෙකින් ම මා කර ගත්තා.

5. අථ බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ තස්සා රත්තියා අවිවයේන පුබින්හසමය. නිවාසේන්වා පත්තවිවර. ආදාය වෙතකේන හික්ම්තා පවිජාසම්ජේන යේන සුහස්ස මාණවස්ස තෝදෙයාපුත්තස්ස නිවෙසන. තේතුපසංකම්. උපසංකමිත්වා පක්ෂූන්නේ ආසන් නිසිදි. අථ බෝ සුහෝ මාණවෝ තෝදෙයාපුත්තෝ යේනායස්මා ආනන්දෝ තේතුපසංකම්. උපසංකමිත්වා ආයස්මතා ආනන්දෝන සයද්ධ. සමමෝදනිය. කථ. සාරාණීය. විතිසාරෙත්වා ඒකමන්ත. නිසිදි.

5. ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන් ඒ ර ඇවුමෙන් උදේ වරුවේ සිවුරු හැඳපොරවා පාසිවුරු ගෙන වෙතක හික්ෂුව තමා සමග පසුපසින් වඩින ගුම්ණ කෙනෙක් හැටියට රගෙන තෝදෙයා පුත්‍ර සුහ මාණවකයා ගේ නිවස කරා වැඩිම කාට පණවන ලද අසුන් වැඩ සිටියා. එතකාට තෝදෙයා පුත්‍ර සුහ මාණවකයා ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන් සමග සතුව වුණා. සතුවුවිය යුතු පිළිසඳර කථා බහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා.

6. එකමන්ත. නිසින්නේ බෝ සූහෝ මාණවෝ තෝදෙයාපුත්තෝ ආයස්මන්ත. ආනන්ද. එතදවෝව: “හව. හි ආනන්දෝ තස්ස හෝතෝ ගෝතමස්ස දිසරන්ත. උපටියාකෝ සන්තිකාවවරෝ සම්පවාරී. හව. එත. ආනන්දෝ ජාත්‍යාය යේසි. සෝ හව. ගෝතමෝ ධම්මාන. වණ්ඩවාදී අහෝසි, යත්ථ ව ඉම. ජනත. සමාදපේසි නිවේසේසි පතිචියාපේසි. කතමේසාන. බෝ හෝ ආනන්ද ධම්මාන. සෝ හව. ගෝතමෝ වණ්ඩවාදී අහෝසි? කත්ථ ව ඉම. ජනත. සමාදපේසි නිවේසේසි පතිචියාපේසි?”ති.

6. එකත්පස්ව වාඩ්වූණ තෝදෙයා පුතු සූහ මාණවකයා ආයුෂ්මන් ආනන්ද තෙරුන් හට මෙය පැවසුවා. “හවත් ආනන්දයන් වහන්සේ ඒ හවත් ගෝතමයන් වහන්සේ හට බොහෝ කාලයක් උපස්ථායක වශයෙන් ලිභින් ම හැසිරෙමින් සම්පව හැසිරෙමින් සිටියා. ඒ හවත් ගෝතමයන් වහන්සේ යම් ධර්මයන් පිළිබඳව ගුණ කියනවා නම්, ඒ ධර්මයන් තුළ ම මේ ජනතාව සමාදන් කරවනවා නම්, පිවිසවනවා නම්, පිහිටුවනවා නම් අන්න ඒ කරුණ ආයුෂ්මන් ආනන්දයන් වහන්සේ දන්නවා. හවත් ආනන්දයෙනි, ඒ හවත් ගෝතමයන් වහන්සේ කවර ධර්මයන් ද වරණනා කොට වදාලේ? කවර ධර්මයන් තුළ ද මේ ජනතාව සමාදන් කෙරෙවිවේ, ඇතුළ කෙරෙවිවේ, පිහිටෙවිවේ?”

7. “තිණ්ණ. බෝ මාණව බන්ධාන. සෝ හගවා වණ්ඩවාදී අහෝසි. එත්ථ ව ඉම. ජනත. සමාදපේසි නිවේසේසි පතිචියාපේසි. කතමේස. තිණ්ණ? අරියස්ස සීලක්බන්ධස්ස, අරියස්ස සමාධික්බන්ධස්ස, අරියස්ස පණ්ඩක්බන්ධස්ස. ඉමේසි. බෝ මාණව තිණ්ණ. බන්ධාන. සෝ හගවා වණ්ඩවාදී අහෝසි. එත්ථ ව ඉම. ජනත. සමාදපේසි නිවේසේසි පතිචියාපේසි”ති.

7. “පින්වත් මාණවකය, ඒ හාගාවතුන් වහන්සේ ත්‍රිවිධස්කන්ධයක් ගැන වරණනා කොට වදාලා. එහි ම මේ ජනතාව සමාදන් කොට වදාලා. ඇතුළ කොට වදාලා. පිහිටුවා වදාලා. කවර තුනක ද යත්? ආර්යය වූ සීලස්කන්ධයන්, ආර්යය වූ සමාධිස්කන්ධයන්, ආර්යය වූ ප්‍රඥස්කන්ධයන් යන තුන යි. පින්වත් මාණවකය ඒ හාගාවතුන් වහන්සේ මේ ත්‍රිවිධස්කන්ධයන් ගැන තමයි වරණනා කොට වදාලේ. එහි ම තමයි මේ ජනතාව සමාදන් කොට වදාලේ. ඇතුළ කොට වදාලේ. පිහිටුවා වදාලේ.

8. “කතමෝ පන සේ හේ ආනන්ද අරියෝ සීලක්බන්ධේ යස්ස සේ හව් ගෝතමෝ වණ්ණවාදී අහෝසි, යත්ථ ව ඉම් ජනතා සමාදපේසි තිවෙසේසි පතිච්චාපේසි?”නි.

8. “හවත් ආනන්දයන් වහන්ස, ඒ හවත් ගොතමයන් වහන්සේ යම් ධර්මයක් වර්ණනා කළ සේක් නම්, යම් ධර්මයක් තුළ මේ ජනතාව සමාදන් කරවූ සේක් නම්, ඇතුළු කළ සේක්නම්, පිහිට වූ සේක් නම් ඒ ආර්ය වූ සීලස්කන්ධය කුමක් ද?”

9. ඉත් මාණව තථාගතෝ ලෝකේ උප්පත්ති අරහ. සමමාසම්බුද්ධේ විෂ්ජාවරණසම්පන්නෝ සුගතෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසදම්ම සාරලී සත්ථා දේවමනුස්සාන. බුද්ධේ හගවා. සේ ඉම. ලෝක. සදේවක. සමාරක. සබුහුමක. සස්ස මණඩාහුමණ්. පත්. සදේවමනුස්ස. සය. අහිංස්කා ස-ඡිකත්වා පවේදේති. සේ ධම්ම. දේසේති ආදිකලුළාණ. මත්කෙකිකලුළාණ. පරියෝසානකලුළාණ. සාත්ථ. සබාක්ෂිතන. කොවලපරිපුණ්ණ. පරිසුද්ධි, බන්මවරිය. පකාසේති.

28. පින්වත් මාණවකය, මෙහි අරහත් වූ සමමාසම්බුද්ධ වූ විෂ්ජාවරණසම්පන්න වූ සුගත වූ ලෝකවිදු වූ අනුත්තර පුරිසදම්ම සාරලී වූ, සත්ථා දේවමනුස්සාන. වූ, බුද්ධ වූ, හගවා වූ තථාගතයන් වහන්සේ ලෝකයෙහි උපත ලබනවා. උන්වහන්සේ දේවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බහුන් සහිත වූ, ග්‍රමණ බමුණන් සහිත වූ දේවිමතිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු මේ ලෝකය තමා විසින් උපදවා ගත් විභිංත කුණයෙන් සාක්ෂාත් කරලා ලෝකයට කියා දෙනවා. උන්වහන්සේ දහම් දෙසනවා. ආරම්භය කලුළාණ වූත්, මැද කලුළාණ වූත්, අවසානය කලුළාණ වූත්, අර්ථ සහිත වූත්, පැහැදිලි ප්‍රකාශනවලින් යුතු වූත්, මූල්‍යන්න ම පිරිපුන් පිරිසිදු බෙසර ප්‍රකාශ කරනවා.

10. ත. ධම්ම. සුණාති ගහපති වා ගහපතිපුත්තෝ වා අභ්‍යන්තරස්මී. වා කුලේ ප-වාජාතෝ. සේ ත. ධම්ම. සුත්වා තථාගතෝ සද්ධි. පටිලහති. සේ තේන සද්ධාපටිලාසේන සමන්නාගතෝ ඉති පටිස-වික්බති: “සමබාධෝ සරාවාසේ රජෝපලෝ. අඛිහෝකාසේ ප්‍රබෑජ්ජා. නයිද. සුකර. අගාර. අජ්ජධාවසනා ඒකන්තපරිපුණ්ණ. ඒකන්තපරිසුද්ධ. සංබල්විත. බන්මවරිය. වරිතු. යත්තුනාහ. කොසමස්සු. වහාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි ඇ-ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරය. ප්‍රබෑජෝ”න්ති.

10. එතකොට ගෘහපතියෙක් වේවා, ගෘහපති පුතුයෙක් වේවා කවර හෝ කුලයක උපන් කෙනෙක් වේවා ඒ ධර්මය අසනවා. ඔහු ඒ ධර්මය අසලා තවාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුද්ධාව උපදවා ගන්නවා. ඉතින් ඔහු ඒ ගුද්ධාලාහයෙන් යුක්ත වෙලා මේ විදිහට තුවුණීන් කළුපනා කරනවා. “හිහි ගෙදර වාසය කිරීම හරිම කරදරයක්. කෙලෙස් වැඩෙන මාවතක්. තමුන් පැවිදි තීවිතය ආකාසය වගේ. හිහි ගෙදර වාසය කරමින් මුළුමණීන් ම පිරිපුන්, මුළුමණීන් ම පිරිසිදු, සුදෝසුදු බ්‍රිසර වසනවා යන කරණ ලෙහෙසි එකක් නොවේ. ඒ නිසා මං කෙස් රවුල් බාලා, කසාවත් පොරොවා ගෙන හිහිගෙයින් නිකම පැවිද්දට ඇතුළත් වෙන එක තමයි නොද” කියලා.

11. සේ අපරේන සමයේන අප්ප. ව හෝගක්බන්ධ. පහාය මහන්ත. වා හෝගක්බන්ධ. පහාය අප්ප. වා සූතිපරිවචිත. පහාය මහන්ත. වා සූතිපරිවචිත. පහාය කේසමස්සු. වහාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි අ-ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනාගාරිය. පබෑජනි. සේ ඒවා. පබෑජීතෝ සමානෝ පාතිමොක්බසය-වරස-වුනෝ විහරති, ආවාරගොවරසම්පන්නෝ, අණුමත්තේසු වත්තේසු හයදස්සාවේ. සමාදාය සික්බති සික්බාපදේසු, කායකම්මවචකම්මෙන සමන්නාගෝ කුසලේන, පරිසුද්ධාජීවෝ, සිලසම්පන්නෝ, ඉන්දියේසු ගුත්තද්වාරෝ, හෝජනෝ මත්තස්සු, සහිසම්පන්නෝ සමන්නාගෝ සන්නුවයෝ.

11. ඔහු පස්සේ කාලෙක ස්වල්ප වූ හෝග සම්පන් අත්හරිනවා. මහන් වූ හෝග සම්පන් අත්හරිනවා. ස්වල්ප වූ තැදුයන් අත්හරිනවා. මහන් වූ තැදුයන් අත්හරිනවා. කෙස් රවුල් බාල, කසාවත් පොරොවා ගෙන හිහි ගෙයින් නිකම පැවිදි තීවිතයට පත් වෙනවා. ඔහු ඔය විදිහට පැවිද්දෙක් වෙලා ප්‍රාතිමෝක්ෂ සංවර සිලයෙන් (පැවිද්දෙක් විසින් රකගත යුතු නිවනට උපකාරී වන උතුම් සිල්පදවලින්) සංවරව ඉන්නවා. යහපත් ඇවැනුම් පැවිනුම්වලින් යුතු වෙනවා. අණුමාතු වූ වරදෙහි පවා හය දකිනවා. සික්ෂාපදවල සමාදන්ව හික්මෙනවා. කුසල්සහගත කායකරුමයෙන් හා ව්‍යිකරුමයෙන් යුතු වෙනවා. පිරිසිදු ආභීවයෙන් යුතු වෙනවා. සිල්වත් වෙනවා. අකුසලයෙන් වැළකු දොරටු ඇතුව ඉන්නවා. තුවුණීන් සළකා ආහාර ගන්නවා. සිහිතුවණීන් යුතුව ඉන්නවා. ලද දෙයින් සතුවුව ඉන්නවා.

12. කථන්ව මාණව සික්බූ සිලසම්පන්නෝ හෝති? ඉඩ මාණව සික්බූ පාණාතිපාත. පහාය පාණාතිපාතා පටිවිරතෝ හෝති. නිහිතදැන්වෝ නිහිතසන්වෝ ලඟී දයාපන්නෝ සබෑජපාණහුතහිතාතුකම්පි විහරති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලසම්.

12. පින්වත් මාණවකය, හික්ෂුව සීලයෙන් යුක්ත වන්නේ කොහොමද? පින්වත් මාණවකය, මෙහි හික්ෂුව සතුන් මැරිම අත්හැර දාල සතුන් මැරිමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දඩු මුගුරු අත් හැර දාල, අවි ආයුධ බැහැර කරලා, පවත ලැං්ඡා ඇතිව ඉන්නවා. සතුන් කෙරෙහි දායාවන්ත වෙනවා, සියව්ප්‍රාණීන් කෙරෙහි හිතානුකම්පිට වාසය කරනවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

13. අදින්නාදාන. පහාය අදින්නාදානා පටිචිරතෝ හෝති. දින්නාදායි දින්නපාටිකාවී අලේනේන සුවිහුණෙන අත්තනා විහරති. ඉදුමිශ්චේෂ හෝති සීලස්මි.

13. තුදුන් දේ ගැනීම අත් හැරලා තුදුන් දේ ගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දුන් දේ පමණක් පිළිගන්නවා. දුන් දේ පමණක් පිළිගනු කුමති වෙනවා. සෞර රහිත සිතින් යුතු වූ පිරිසිදු සිතින් යුතු වූ ජීවිතයකින් වාසය කරනවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

14. අඩුන්මවරිය. පහාය බුහුමවාරි හෝති. ආරාවාරී විරතෝ මේලුනා ගාමධම්මා. ඉදුමිශ්චේෂ හෝති සීලස්මි.

14. අඩුන්මවාරි බව අත් හැරලා බුහුමවාරිව ඉන්නවා. ලාමක දෙයක් වූ මේලුන සේවනයෙන් වැළකී එය දුරින් ම දුරුකර දමනවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

15. මූසාවාද. පහාය මූසාවාදා පටිචිරතෝ හෝති. ප-වවාදී ස-වසන්ධේරේ උපනෝපේරේ ප-වයිස-වදනෝ ලෝකස්ස. ඉදුමිශ්චේෂ හෝති සීලස්මි.

15. බොරු කීම අත් හැරල, බොරු කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. සත්‍යය කථා කරනවා. ඇත්තෙන් ඇත්ත ගෙවනවා. ස්ථීරව පිහිටලා කථා කරනවා. පිළිගත හැකි දේ කථා කරනවා. ලෝකයාව රවවන්නේ තැ. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

16. පිසුණා වාව. පහාය පිසුණාය වාවාය පටිචිරතෝ හෝති. ඉතෝ පුත්වා න අමුතු අක්බාතා ඉමේසම්පේදාය. අමුතු වා පුත්වා න ඉමේස. අක්බාතා අමුසම්පේදාය. ඉත් හින්නාන. වා සන්ධාතා සංහිතාන. වා අනුජ්පාදාතා. සමග්ගාරමෝ සමග්ගරතෝ සමග්ගනනදී සමග්කරණී. වාව. භාෂිතා හෝති. ඉදුමිශ්චේෂ හෝති සීලස්මි.

16. කේලාම කීම අත්හැරලා කේලාම කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙතැනින් අහලා මේ අය බේදවන්නට අතන කියන්නේ නෑ. අතනින් අහලා ඒ උදවිය බේදවන්නට මෙතැන කියන්නේ නෑ. මේ අයුරින් බේදනු උදවිය සමඟ කරවනවා. සමඟ වූවන්ට අනුබල දෙනවා. සමඟ වූවන් හා වාසයට කුමතිය. සමඟ වූවන් හා එකට වසනවා. සමඟ වූවන් සමග සතුවු වෙනවා. සාමය උදේසා සාමකාම් වවන කතා කරනවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

17. එරුස් වාච පහාය එරුසාය වාචය පටිවිරතෝ හෝති. යා සා වාචා තේලා කණ්ණසුබා පේමතීයා හදයාගමා පෝරී බහුජනකන්තා බහුජනමනාපා, තථාරුපි වාච හාසිනා හෝති. ඉදුම්පි'ස්ස හෝති සීලස්ම්.

17. පරුෂ වවනය අත් හැරලා පරුෂ වවනයෙන් වැළකී ඉන්නවා. යම් වවනයක් දොස් රහිත නම්, කණට සැප නම්, ආදරවන්ත නම්, හඳයාගම නම්, ශිෂ්ට සම්පන්ත නම්, බොහෝ ජනයා කුමති නම්, බොහෝ ජනයාට ප්‍රියමනාප නම් එබැඳු වූ වවන පවසනවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

18. සම්ථප්පලාප පහාය සම්ථප්පලාපා පටිවිරතෝ හෝති. කාලවාදී හුතවාදී අත්පාදී ධම්මවාදී විනයවාදී, තිබාතවති. වාච හාසිනා හෝති කාලේන සාපදේස් පරියන්තවති. අත්පසංහිත. ඉදුම්පි'ස්ස හෝති සීලස්ම්.

18. තේරුමක් තැකි කතා බහ අත්හැරලා තේරුමක් තැකි කතා කීමෙන් වැළකී සිටිනවා. කල් යල් බලා කථා කරනවා. ඇත්ත කතා කරනවා. අර්ථවන් දෙය කතා කරනවා. ධර්මය ම කථා කරනවා. විනය ම කථා කරනවා. සිත්හි ලා දරාගැනීමට සුදුසු, වෙලාවට ගැලපෙන උපදේශ සහිත වූ, මදිපාඩුකම් තො තබා, ප්‍රමාණවන් පරිදි, දෙලොව යහපත පිණිස වූ දේ පවසනවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

19. බිජාමහුතාගාමසමාරම්භා පටිවිරතෝ හෝති. ඒකභත්තිකෝ රත්තුපරතෝ පටිවිරතෝ විකාලහෝත්තා. න-වගිතවාදිතවිසුකදස්සනා පටිවිරතෝ හෝති. මාලාගන්ධිලේපනධාරණමණ්ඩනවිහුසනවියානා පටිවිරතෝ හෝති. උ-වාසයනමහාසයනා පටිවිරතෝ හෝති. ජාතරුපරජන පටිගැහණා පටිවිරතෝ හෝති. ආමකඩක්කුපටිගැහණා පටිවිරතෝ හෝති. ඉත්පිකමාරික-

පටිග්ගහණා පටිවිරතේ හෝති. දාසිදාසපටිග්ගහණා පටිවිරතේ හෝති. අජේළකපටිග්ගහණා පටිවිරතේ හෝති. කුක්කුවසුකරපටිග්ගහණා පටිවිරතේ හෝති. හන්ලිගාචස්සවලවාපටිග්ගහණා පටිවිරතේ හෝති. බෙත්තවත්පුපටිග්ගහණා පටිවිරතේ හෝති. දුනෙයා පහිණගමනානුයෝග පටිවිරතේ හෝති. කයවික්කයා පටිවිරතේ හෝති. තුලාකුටකංසකුට-මානකුට පටිවිරතේ හෝති. උක්කෝවනාවක්වනනිකත්සාචියෝග පටිවිරතේ හෝති. තේදනවබන්ධනවපරමෝසංආලෝපසහසාකාරා පටිවිරතේ හෝති. ඉදම්පිසස හෝති සීලස්මින්.

19. පැලවෙන බිජ හා පැල වූණ ගස් කොළන් විනාග කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. එක් වරුවේ බොජන් වළදනවා. රාත්‍රී ආහාරයෙන් වැළකී විකාල හෝජනයෙන් වැළකී ඉන්නවා. නැවුම්, ගැයුම්, වැයුම් හා විසුක දරුණයන් තැරැකීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මල් සුවද විලවුන් දැරීමෙන් ද ඇහපත සැරසීමෙන් ද විසිතුරු වශ්තාහරණයෙන් සැරසීමෙන් ද වැළකී ඉන්නවා. පුමාණය ඉක්ම වූ උස් ආසන ද වටිනා සුබේපහෝති ආසන ද පරිහරණයෙන් වැළකී ඉන්නවා. රන් රිදී මිල මුදල් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. අමු ධානා පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. අමු මස් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ස්ත්‍රීන්, කුමරියන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දැයි දස්සන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. එඟුබැට්ටවන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. තුකුලන් උරන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ඇතුන් ගවයන් අසුන් වෙළඳුන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. තෙත් වතු පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ගිහි කටයුතු සඳහා දින මෙහෙර කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. වෙළඟෙළදාම් කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. තරාදියෙන් රවවීම, නො වටනා දෙයින් රවවීම, මිනුමෙන් රවවීම යන මෙයින් වැළකී ඉන්නවා. අල්ලස් ගෙන හිමිකරුවන් ගේ දේ අහිමි කිරීම, වංචා කිරීම, බාලදේ වටිනා දේ හැරියට පෙන්වීම, ආදී නොයෙක් වංචික දෙයින් වැළකී ඉන්නවා. අත්පා කුඩීම් මැරිම් බන්ධන කිරීම් මං පැහැරගැනීම්, ගම් පැහැර ගැනීම් ආදී සැහැසි දෙයින් වැළකී සිටිනවා. මෙයන් මහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

වුල්ලසීල නිවිධින්

වුලසීලය නිමාවිය

20. යථා වා පනේක් හොන්තේ සමණ්ඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හුණුජීත්තවා තේ එවරුප. බිජගාමහුතගාමසමාරම්භ. අනුයුත්තා

විහරන්ති සෙයාලීදී: මූල්‍යීත බන්ධනීත්. එච්චීත්. අග්‍රේචීත්. බිජ්‍යීත්මේව පක්ෂවම්. ඉති වා ඉති ඒවරුපා බිජගාමහුතගාමසමාරමිහා පටිචිරතොශ හෝති. ඉදුමිෂ්චස හෝති සිලස්ම්.

20. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ග්‍රද්ධාවන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ විදිහේ පැලවෙන දේ හා ගස් කොළන් ආදිය වනසමින් ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ මූලින් පැලවෙන දේවල්, කදින් පැලවෙන දේවල්, පුරුශින් පැලවෙන දේවල්, දැලෙන් පැලවෙන දේවල්, බිජ්‍යීත් පැලවෙන දේවල් යන ආදිය වනසමින් ඉන්නවා. ගස් කොළන් සිද්ධීම් ආදී මෙවැනි දේවල්වලිනුත් මෙවැනි වෙනත් දේවල්වලිනුත් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

21. යථා වා පනේකේ හොත්තොශ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝතනානි හුණුජීත්ත්වා තේ ඒවරුපා. සන්තිධිකාරපරිහෝත්. අනුපුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීදී: අන්නසන්නිධි. පානසන්නිධි. වත්ලසන්නිධි. යානසන්නිධි. සයනසන්නිධි. ගන්ධසන්නිධි. ආමිසසන්නිධි. ඉති වා ඉති ඒවරුපා සන්තිධිකාරපරිහෝතා පටිචිරතොශ හෝති. ඉදුමිෂ්චස හෝති සිලස්ම්.

21. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ග්‍රද්ධාවන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාර වූ දේ රස්කරගෙන පරිහෝත කරමින් වාසය කරනවා. ඒ කියන්නේ කැම වර්ග රස් කරලා තියා ගන්නවා. බිම වර්ග රස් කරලා තියා ගන්නවා. වස්තු රස් කරලා තියා ගන්නවා. යාන වාහන රස් කරලා තියා ගන්නවා. ඇද පුවු මෙස රස් කරලා තියා ගන්නවා. සුවද වර්ග රස් කරලා තියා ගන්නවා. තවත් ආමිස රස් කරලා තියා ගන්නවා. මෙවැනි හෝ මෙවැනි වෙනත් දේවල් හෝ රස්කරගෙන පරිහරණය කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

22. යථා වා පනේකේ හොත්තොශ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝතනානි හුණුජීත්ත්වා තේ ඒවරුපා. විසුකදස්සනා. අනුපුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීදී: න-ව. ගීත. වාදිත. පෙක්බ. අක්බාත. පාණ්ඩස්සර. වෙතාල. කුම්හපුනා. සෝහනක. වණ්ඩාල. වංස. ගෝවන හත්පියුද්ධ. අස්සයුද්ධ. මහිසයුද්ධ. උසහයුද්ධ. අජයුද්ධ. මෙණ්ඩයුද්ධ. කුක්කුවයුද්ධ. වට්ටකයුද්ධ. දණ්ඩයුද්ධ. මුවියුද්ධ. නිබ්බුද්ධ. උයෝරුධිත. බලග්ග. සේනාබුහ. අනීකදස්සනා. ඉති වා ඉති ඒවරුපා විසුකදස්සනා පටිචිරතොශ හෝති. ඉදුමිෂ්චස හෝති සිලස්ම්.

22. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයේ විසුක දරුණෙයන් තැරැකීමෙහි යෙදිල ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ තැවුම්, ගැයුම්, වැයුම්, නාටක, පැරණි කථා රහදැක්වීම්, අත්තල ගසා තැවීම්, වෙතාල තැවීම්, බෙර වාදන කිරීම්, රහමඩලෙහි දේවතාවන්ට පුත්‍ර පිණ්ස තැවීම්, උණ ගසින් කරන ව්‍යුතා, මින් ඇට මැද තබා වටකොට තැවීම්, ඇත් යුද බැලීම්, අස්ව යුද බැලීම්, ගොන් පොර බැලීම්, එව පොර බැලීම්, බැවෙ පොර බැලීම්, කුකුල පොර බැලීම්, වටු පොර බැලීම්, පොව් හරඹ බැලීම්, මිට් හරඹ බැලීම්, මල්ලව පොර බැලීම්, යුද සේනා බලන්ට යැම, බලසෙන් ගණන තැන් බලන්ට යාම, බලසෙනහ විසිරුවන තැන් බලන්ට යාම ආදී දේවල්වල යෙදෙමින් ඉන්නවා. මෙවැනි දේවල්වලිනුත් මෙවැනි වෙනත් දේවල්වලින් යුතු විසුක දරුණෙන තැරැකීම්වලින් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

23. යථා වා පනේකේ හොන්තොශ සමණබාහ්මණා සිද්ධාදෙයානි හෝජනානි භූජ්ජ්ජීන්වා නේ ඒවරුප. ජ්‍රත්ප්‍රමාදවියානානුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති, සෙයාලීද: අවධිපද. දසපද. ආකාස. පරිහාරපථ. සන්තික. බලික. සටික. සලාකහන්ථ. අක්බ. ප.ගවිර. ව.ක්ක. මොක්බවික. වි.ගුලක. පත්තාල්හක. රථක. ධනුක. අක්බරික. මතේසික. යථාවත්ප. ඉති වා ඉති ඒවරුපා ජ්‍රත්ප්‍රමාදවියානානුයෝගා පටිවිරතොශ හෝති. ඉදීමිෂ'සස හෝති සීලස්ම්.

23. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල තමාව ප්‍රමාදයට පත් කරවන මේ ආකාර වූ සුදු කෙළියෙන් කල් යවනවා. ඒ කියන්නේ හතරස් කොටු අවකින් යුතුව කරණ සුදුව, කොටු දහයකින් කරන සුදුව, අහසේ රු අදිමින් කරන සුදුව, කොටු පැනීමෙන් කරණ සුදුව, සන්තික තම් වූ සුදුව, දාදු කුටයෙන් කරන සුදුව, කල්ලි ගැසුම, බුරුවා ගැසීම, ගුළ කෙළිය, තලා පිළිම, කරණම් ගැසීම, මුරුරක් ගෙන උඩ යට වැටෙන පරිදි උඩට ගැසීම, කොළවලින් කළ ගොටුවලින් තරගට වැලි මැනීම, කුඩා රිය තරහ, කුඩා දුනුවලින් විදීමේ තරහ, අකුරු ලිවීමේ සෙල්ලම, සිතු දේ කියන සෙල්ලම, විකලාංග අනුකරණයෙන් හිනුස්සීමේ සෙල්ලම ආදී දේ කිරීමයි. මේ දෙයිනුත් මෙවැනි තවත් දේවල ඇත්තම් එයිනුත් වැළකී ප්‍රමාදයට පත්වන සුදුවෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

24. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝතනානි හැඳුන්වා තේ ඒවරුපා උ-වාසයනමහාසයනා අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීදා: ආසන්දී. පල්ලෙක. ගෝතක. විත්තක. පටික. පටලික. තුලික. විකතික. උද්දලෝමි. එකන්තලෝමි. කටයිස්ස. කෝසෙයා. කුත්තක. හත්ත්ලත්තර. අස්සත්තර. රත්ත්තර. අභින්ප්පවේණි. කාද්ලිමිගපවරප-ව-ත්තරණ. සඳත්තර-ඡද. උහතෝලෝහිතකුපධානා. ඉති වා ඉති ඒවරුපා උ-වාසයනමහාසයනා පටිචිරතෝ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මි.

24. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන්දුන්දන් අනුහව කරල මේ ආකාරවූ පමණ ඉක්මවා උස්වූ ආසනත් වටිනා පුබෝපහෝගී ආසනත් පරිහරණය කරනවා. ඒ කියන්නේ දිග භාන්සි පුවු, කට්ටිලි, ලොකු පලස් යෙදු ආසන, විසිතුරු ගෙන්තම් කළ එහි ලොම් ඇතිරිලි, පුදු එහි ලොම්න් කළ ඇතිරිලි, මල් යෙදු එහි ලොම්න් කළ ඇතිරිලි, පුළුන් යෙදු මෙවට, සත්ව රුහවලින් සැරසු එහි ලොම් ඇතිරිලි, මුළුමණ්නම එහි ලොම්න් කළ ඇතිරිලි, රන් තුලෙන් සැරසු කලාල, පට තුලෙන් කළ කලාල, තාටිකා-ගනාවන් ඒ මත තැටිය හැකි එහි ලොම්න් කළ කලාල, ඇතුන් පිට යොදන ඇතිරිලි, අසුන් පිට යොදන ඇතිරිලි, රථවල යොදන ඇතිරිලි, අදුන් දිවි සමෙන් කළ ඇතිරිලි, කදිලි මුව සමෙන් කළ කලාල, හිස දෙපැත්තත රතු විලවිද කොටට තබා රතු උඩුවියන් බැඳ පැදු වටිනා යහන් ආදිය පරිහරණය කරයි. මෙවැනි දෙයිතුන් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිතුන් වැළකී උස් අසුන් මහා අසුන් පරිහරණයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

25. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝතනානි හැඳුන්වා තේ ඒවරුපා. මණ්ඩනවිහුසනවිධානාතුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති, සෙයාලීදා: උ-ඡාදන. පරිමද්දන. තහාපන. සම්බාහන. ආදාස. අක්ෂරන. මාලාවිලේපන. මුබවුණ්ණක. මුබාලේපන. හත්ත්බන්ධ. සිබාන්ධ. දණ්ඩක. තාලික. අසි. ජත්ත. විතුෂාහන. උණහීස. මණ්ඩ. වාලවිජනි. වදාතානි වත්ථානි දිසදසානි. ඉති වා ඉති ඒවරුපා මණ්ඩනවිහුසනවිධානාතුයෝග පටිචිරතෝ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මි.

25. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන්දුන්දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයෙන් ඇගපත සැරස්මෙන් හා විසිතුරු වස්ත්‍රාහරණ පැළදීමෙන් යුක්තව කල් ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ පුවද වර්ග ඇග තවරා සිරුර සිනිදු කිරීම, තෙල් වර්ග ගා සම්බාහනය කොට

සිරුර හැඩ කිරීම, සුවදපැන් තැම, උරහිස් ආදියෙහි මස් වැඩීමට මූගුරෙන් තැලීම, කැඩපතින් මුහුණ බලා සැරසීම, ඇස්වල අදුන් ගැම, මල් හා සුවද විලවුන් දැරීම, මුව සුවද කිරීම, මුව විලවුන් දැරීම, අත්වල ආහරණ දැමීම, හිසෙහි කුඩාම්ලි දැරීම, විසිනුරු සැරයැට් දැරීම, විසිනුරු බෙහෙත් තල දැරීම, විසිනුරු කඩා දැරීම, විසිනුරු කුඩා දැරීම, විසිනුරු පාවහන් දැරීම, තලල් පට දැරීම, මැණක් පැලදීම, වාමර දැරීම, දිග වාටි ඇති සුදු වස්තු දැරීම ආදියෙන් යුතුවේයි. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්විලිනුත් වැළකී ඇහපත සැරසීම් හා විසිනුරු වස්තාහරණ සැරසීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

26. යථා වා පන්කේ හොත්තේ සමණබාහ්මණ සද්ධාදෙයානි හෝජනානි ගුණුජ්ඡන්වා නේ එවරුප. තිර-ඡානකත. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද: රාජකථ. ටෝරකථ. මහාමත්තකථ. සේනාකථ. හයකථ. යුද්ධකථ. අන්තකථ. පානකථ. වත්පකථ. සයනකථ. මාලාකථ. ගන්ධකථ. සාතිකථ. යානකථ. ගාමකථ. නිගමකථ. තගරකථ. ජනපදකථ. ඉත්පිකථ. පුරිසකථ. (කුමාරකථ. කුමාරිකථ.) සුරකථ. විසිබාකථ. කුම්හවියානකථ. පුබිබපේතකථ. නානතන්තකථ. ලෝකක්බායික. සමුද්දක්බායික. ඉතිහවාහවකථ. ඉති වා ඉති එවරුපාය තිර-ඡානකථාය පටිචිරතේ හෝති. ඉම්මි'සස හෝති සිලස්ම්.

26. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. මවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහට කරල මෙබදු වූ තිරසන් කථාවල යෙදී වාසය කරනවා. ඒ කියන්නේ, රජවරුන් ගැන කථා, සොරුන් ගැන කථා, මහ ඇමතිවරුන් ගැන කථා, හමුදාවන් ගැන කථා, හය ඇතිවෙන දේවල් ගැන කථා, ආහාර වර්ග ගැන කථා, බොන දේවල් ගැන කථා, ඇදුම් පැලදුම් ගැන කථා, ඇද පුමු ගැන කථා, මල් වර්ග ගැන කථා, සුවද වර්ග ගැන කථා, තැදුයන් ගැන කථා, යාන වාහන ගැන කථා, ගම්මාන ගැන කථා, තියම් ගම්මාන ගැන කථා, තගර ගැන කථා, රටවල් ගැන කථා, ස්ත්‍රීන් ගැන කථා, පුරුෂයින් ගැන කථා, කුමාරයින් ගැන කථා, කුමාරියන් ගැන කථා, ගුරයින් ගැන කථා, මංමාවත් ගැන කථා, වල. පොලේ දේවල් ගැන කථා, මියගිය උදවිය ගැන කථා, තව තව දේවල් ගැන කථා, ලෝකය ගැන කථා, සාගරය ගැන කථා, මෙහෙමය වූවෙන් මෙහෙමය තොවුවෙන් කියන දේ ගැන කථා කරකර ඉන්නවා, මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්විලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරසන් කථාවෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

27. යථා වා පනේක් හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හැඳුන්නාවා තේ එච්චුප. විශ්ගාහිකකාල. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීදා: න ත්ව. ඉම. ධම්මවිනය. ආජානාසි. අහ. ඉම. ධම්මවිනය. ආජානාමි. කි. ත්ව. ඉම. ධම්මවිනය. ආජානිස්සසි? මි-ඡාපටිපන්තෝ ත්වමසි, අහමස්මි සම්මා පටිපන්තෝ. සහිත. මේ, අසහිත. තේ. පුරේ වවතීය. ප-ඡා අවව. ප-ඡා වවතීය. පුරේ අවව. ආවිණෙනු. තේ විපරාවත්ත්. ආරෝපිතෝ තේ වාදෝ. නිග්ගහිතෝ ත්වමසි. වර වාදප්පමොක්බාය. තිබෙයේහි වා සම- පනෙසිනි. ඉති වා ඉති එච්චුපාය විශ්ගාහිකකාලාය පටිවිරතෝ හෝති. ඉදම්පි'සස හෝති සිලස්මි.

27. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයෙන් එකිනෙකා අතර බැණු දොඩා ගන්නා කඩාවෙන් යුතුව සි ඉන්නේ. ඒකියන්තේ “නුම මේ ධරම විනය දන්නේ තැ. මම තමයි මේ ධරම විනය දන්නේ, ආ ... එහෙම ද එතකොට නුමිද මේ ධරම විනය දන්නේ? නුම ඉන්නේ මිත්තා වැඩ පිළිවෙළක සි. මම තමයි නියම වැඩ පිළිවෙළ තුළ ඉන්නේ. ම. කරුණු සහිතව සි කියන්නේ. නුමේ කීම කරුණු රහිත සි. නුම කළින් කිවයුතු දේ පස්සේ කිවවා. පස්සේ කිවයුතුදේ කළින් කිවවා. නුම කළක් තිස්සේ කියපු දේ කණිට පෙරලිනා. මා විසින් නුම්ට වාද තාවලයි තියෙන්නේ. නුම්ට තිග්‍රහ කරල සි තියෙන්නේ. වාදයෙන් නිදහස් වීමට මගක් හොයාගෙන පලයන්. පුළුවන් නම් ලෙහාගනින්” යනාදිය කියමින් ආරවුල් හදාගන්නවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වෙළිනුත් වැළකී මෙබදු වූ බැණු දොඩාගන්නා කඩාවෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

28. යථා වා පනේක් හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හැඳුන්නාවා තේ එච්චුප. දුනෙයාපහිණගමනානුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීදා: රංජුංජු. රාජමහාමන්තාන. බන්තියාන. බාහ්මණා. ගහපතිකාන. කුමාරාන. “ඉඩ ග-ඡ. අමුතු-ග-ඡ. ඉද. හර. අමුතු ඉද. ආහරා”ති. ඉති වා ඉති එච්චුපා දුනෙයාපහිණගමනානුයෝග පටිවිරතෝ හෝති. ඉදම්පි'සස හෝති සිලස්මි.

28. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල ගිහියන් ගේ පණ්ඩිචි පණත් ගෙන යන මෙබදු වූ දුත මෙහෙවරෙහි යෙදෙනවා. ඒකියන්තේ, “මෙහේ යන්න, අසවල් තැනට එන්න, මේක (අපේ මේ පණ්ඩිචිය) අරන් යන්න. අසවල් තැනට මේක

අරන් යන්න” යනාදී රජුන් ගේ, රාජමහා ඇමතිවරුන් ගේ, ක්ෂේත්‍රීයයන් ගේ, බ්‍රාහ්මණයන් ගේ, ගෘහපතියන් ගේ, කුමාරවරුන් ගේ, පණිච්චි පණත් ගෙනියනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ පණිච්චි පණත් ගෙනයන හිහියන් ගේ දුත මෙහෙවරෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

29. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි තුන්ක්නානි භුක්ද්ජීත්තාවා නේ කුහකා ව හොත්ති ලපකා ව නොමිත්තිකා ව නිප්පේසිකා ව ලාභේන ලාභ. නිජිගි.සිතාරෝ. ඉති වා ඉති ඒවරුපා කුහනලපනා පටිවිරතෝ හෝති. ඉදම්පි’ස්ස හෝති සීලස්ම්.

29. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල කුහක (උඩින් වෙන ජීවිතයක් පෙන්වමින් යටින් වෙනත් ජීවිතයක් ගෙවීමින් තැනි ගුණ පෙන්වා) ජීවිත ගෙවනවා. ලාභ සත්කාර ලැබෙන විදිහට (පුහු වරණනා කිරීම්, තොදොල් කිරීම්, තැනි ගුණ කිම් ආදී) වාවු බස් කියනවා. දායකයින් හට නො දී බැරි තත්ත්වයට පත් වෙන ආකාරයේ නිමිති දක්වමින් කරා කරනවා. තමන්ට ලැබෙන විදිහට අනුන්ට ගරහනවා. ලාභයෙන් ලාභය හොයනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ කුහකකමින් වාවුබස්වලින් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

මත්කයිමසිලං තිවියින්

මධ්‍යම සීලය තිමාවිය

30. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි තුන්ක්නානි නේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවෙන ජීවික. කප්පෙන්ති, සෙයාලීදං: අ.ං. නිමිත්ත. උප්පාත. සුජින. ලක්බණ. මූසික-ජීන්න. අග්ගිහෝම. ද්‍රව්‍යින්න. ප්‍රසිහෝම. කණහෝම. තණ්ඩුලහෝම. සප්පිහෝම. තොලහෝම. මුබහෝම. ලෝහිතහෝම. අ.ග්‍රවිජ්ජා වන්ප්‍රවිජ්ජා බන්තවිජ්ජා සිවවිජ්ජා හුතවිජ්ජා හුරිවිජ්ජා අහිවිජ්ජා විසවිජ්ජා වි-ඡිකවිජ්ජා මූසිකවිජ්ජා සකුණවිජ්ජා වායසවිජ්ජා පක්කජීකානා. සරපරින්තාන. මිගපක්බ. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවා පටිවිරතෝ හෝති. ඉදම්පි’ස්ස හෝති සීලස්ම්.

30. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙවැනි වූ තිරශ්වින විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජ්වයෙන් ජීවත් වෙනවා. ඒ කියන්නේ ගාරීරික අංග බලා එලාඕල කියනවා, නීමිත බලා එලාඕල කියනවා, උත්පාත බලා එලාඕල කියනවා, සිහින එලාඕල කියනවා, ගාරීරික ලක්ෂණ බලා එලාඕල කියනවා, මීයන් කැ වස්තු බලා එලාඕල කියනවා, ගිනි පුරා පවත්වනවා, හැන්දෙන් පුරා පවත්වනවා, බාත්‍යා පොතුවලින් පුරා පවත්වනවා. කණ තම් සහලින් කළ පුරා පවත්වනවා, සහලින් පුරා පවත්වනවා, ගිතෙලින් පුරා පවත්වනවා, තල තෙලින් පුරා පවත්වනවා, විශේෂ කොට කරණ පුරා පවත්වනවා, සතුන් මරා ලේ පුදා කරන පුරා පවත්වනවා, අංග විද්‍යාව, වාස්තු විද්‍යාව, දේශපාලන විද්‍යාව, වාසනාව උරග බැලීමේ (ලොතරයි) විද්‍යාව, හුත විද්‍යාව, පොලොව යට බිම් ගෙයක ඉද මැතිරීමෙන් කරන (හුරි) විද්‍යාව, සර්ප විද්‍යාව, විෂ විද්‍යාව, වෘශ්වික විද්‍යාව, මූෂක විද්‍යාව, පක්ෂි විද්‍යාව, විශාල පක්ෂි විද්‍යාව, ඉදුණු දේමුල් කොට අනාවැකි කියන විද්‍යාව, මතුරන ලද ර්තල විද ආරක්ෂා කරන විද්‍යාව, මෘග පක්ෂ යතාදී මිත්‍යා ආජ්වයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආග්වයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

31. යථා වා පන්කේ හොන්තෝ සමණබාහ්මණ සද්ධාදෙයානි හෝතනානි හුණුජ්ඩ්ත්වා නේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්වෙන ජීවික කප්පෙන්ති, සෙයුලීදා: මණ්ඩලක්බණු. දණ්ඩලක්බණු. වන්ඩලක්බණු. අසිලක්බණු. උසුලක්බණු. ධනුලක්බණු. ආවුධලක්බණු. ඉත්ලිලක්බණු. පුරිසලක්බණු. කුමාරලක්බණු. කුමාරිලක්බණු. දාසලක්බණු. දාසීලක්බණු. හත්ලිලක්බණු. අස්සලක්බණු. මහිසලක්බණු. උසහලක්බණු. ගෝලක්බණු. අජලක්බණු. මෙණ්ඩලක්බණු. කුක්කුලලක්බණු. වට්ටකලක්බණු. ගෝධාලක්බණු. කණ්ඩාලක්බණු. ක-ඡපලක්බණු. මිගලක්බණු. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්වා පට්ටිරනෝ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලසීම්.

31. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූ තිරශ්වින විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආග්වයෙන් ජීවත් වෙනවා. ඒ කියන්නේ මැණික්වල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, දුව්වල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, වස්තුවල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, කඩ ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, ර්තල ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, දුනු

ଆදී සලකුණුවලින් පුහාසුහ කීම, ආසුද ආදී සලකුණුවලින් පුහාසුහ කීම, ස්ත්‍රීන් ගේ හැඩ රුවින් පුහාසුහ ලකුණු කීම, පුරුෂයන් ගේ හැඩ රුවින් පුහාසුහ ලකුණු කීම, දැරියන් ගේ හැඩ රුවින් පුහාසුහ ලකුණු කීම, දැරියන් ගේ හැඩ රුවින් පුහාසුහ ලකුණු කීම, දාසයන් ගේ හැඩ රුවින් පුහාසුහ ලකුණු කීම, දාසීයන් ගේ හැඩ රුවින් පුහාසුහ ලකුණු කීම, ඒ ඒ කටයුතු සඳහා තෝරා ගත යුතු ඇතුන් ගේ ලකුණු කීම, අසුන් ගේ ලකුණු කීම, මටුවන් ගේ ලකුණු කීම, වෘෂ්ඨයන් ගේ ලකුණු කීම, ගවයන් ගේ ලකුණු කීම, එව්වන් ගේ ලකුණු කීම, බැවැවන් ගේ ලකුණු කීම, කුකුල පොර ආදියට සුදුසු කුකුලන් ගේ ලකුණු කීම, වුව්වන් ගේ ලකුණු කීම, සුහුනන් ඇහ වැට්ටෙමේ සහ හඩනැගිමේ එලාඕල කීම, කණේහි පලදාගත් උපකරණවලින් එලාඕල කීම, කැස්බැවන්ට මතුරා එලාඕල කීම, මුවන්ට මතුරා එලාඕල කීම ආදී තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේවයෙන් කල් ගෙවනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

32. යථා වා පනේකේ හොත්තේ සමණබාහ්මණ සද්ධාදෙයානි හෝජනානි භුණ්ඩ්ඡීත්තාවා නේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවේන ජීවික. කප්පෙන්ති, සෙයාලිදු: රක්දුණු. නිය්‍යාන. හවිස්සති. රක්දුණු. අතියාන. හවිස්සති. අඛිහන්තරාන. රක්දුණු. උපයාන. හවිස්සති. බාහිරාන. රක්දුණු. අපයාන. හවිස්සති. බාහිරාන. රක්දුණු. උපයාන. හවිස්සති. අඛිහන්තරාන. රක්දුණු. අපයාන. හවිස්සති. අඛිහන්තරාන. රක්දුණු. පරාජයෝ හවිස්සති. බාහිරාන. රක්දුණු. පරාජයෝ හවිස්සති. ඉති ඉමස්ස පරාජයෝ හවිස්සති. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවා පටිචිරනේ හෝති. ඉදීමිශ්චස හෝති සීලස්මි..

32. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. මටුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභේවයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “අසවල් තැකතට රජතුමා ගේ යුධ පිළිස නිකීම්ම වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් ආපසු තුවරට ඇතුළුවීම සිදු කළ යුත්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිට පිටත සතුරු රජන් හමුවීමට රජ ගේ ගමන කළයුත්නේ ය. අසවල් තැකතින් පිටත සිටින රජවරු රට ඇතුළට පැමිණීම වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිටින රජ ගේ ඉවත්වීම සිදුවන්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිටින රජට ජය වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් බාහිර රජත්වට පරාජය වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් බාහිර රජත්වට පැමිණීම සිදුවන්නේ ය. අසවල් තැකතින් බාහිර රජත්වට පැමිණීම සිටින රජට ජය

33. “යලා වා පනේකේ හොත්තෙය් සමණවාහම්ණා සඳ්ධාදෙයානි හෝත්නානි ඩුක්ස්ඩ්ත්වා තේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාංච් වෙන ජීවික කප්පෙන්ති - සෙයාලීද්: වන්දිග්ගාහෝ හටිස්සති, සුරියග්ගාහෝ හටිස්සති, නක්බන්තග්ගාහෝ හටිස්සති, වන්දිමසුරියාන. පථගමන. හටිස්සති, වන්දිමසුරියාන. උප්පථගමන. හටිස්සති, නක්බන්තාන. පථගමන. හටිස්සති, නක්බන්තාන. උප්පථගමන. හටිස්සති, උක්කාපාහෝ හටිස්සති, දිසාඩාහෝ හටිස්සති, ඩුම්වාලෝ හටිස්සති, දේවලුන්දුහි හටිස්සති, වන්දිමසුරියනක්බන්තාන. උග්ගමන. වගමන. සංකිලේස. වෛදාන. හටිස්සති, ඒව. විපාකේය වන්දිග්ගාහෝ හටිස්සති, ඒව. විපාකේය සුරියග්ගාහෝ හටිස්සති, ඒව. විපාකේය නක්බන්තග්ගාහෝ හටිස්සති, ඒව. විපාක. වන්දිමසුරියාන. පථගමන. හටිස්සති, ඒව. විපාක. වන්දිමසුරියාන. උප්පථගමන. හටිස්සති, ඒව. විපාක. නක්බන්තාන. පථගමන. හටිස්සති, ඒව. විපාක. නක්බන්තාන. උප්පථගමන. හටිස්සති, ඒව. විපාකේය දිසාඩාහෝ හටිස්සති, ඒව. විපාකේය උක්කාපාහෝ හටිස්සති, ඒව. විපාකේය ඩුම්වාලෝ හටිස්සති, ඒව. විපාකේය දේවලුන්දුහි හටිස්සති, ඒව. විපාක. වන්දිමසුරියනක්බන්තාන. උග්ගමන. වගමන. සංකිලේස. වෛදාන. හටිස්සති. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාංච්වා පටිවිරතේ හෝති. ඉදම්පිළ්සය හෝති සිලස්ම්.

33. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් සුතුව මිත්‍යා ආර්ථියෙන් තීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “අසවල් දින වන්දුගුහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින සූර්යගුහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින තැකත් ගුහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින සඳ හිරු ගේ නිසිමහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින සඳ හිරු ගේ නො මහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින තැකත් තරුවල නිසි මහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින තැකත් තරුවල නොමහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින උල්කාපාත වැටෙනවා. අසවල් දින අසවල් දිගාවේ උෂණත්වය වැඩෙනවා. අසවල් දින හුම් කම්පාවක් සිදුවෙනවා.

අසවල් දින වැසි රහිතව අහස ගුගුරනවා. හිරු සඳු හා තැකත් වල උදාව බැසීම කෙලෙසීම පිරිසිදු වීම මේ මේ වෙළාවට සිදුවෙනවා. වන්ද ගුහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. සුරුය ගුහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. තැකත් ගුහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. හිරු සඳු ගේ නීසිගමන මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. හිරු සඳු ගේ නොමහ යුම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. උල්කාපාත වැටීම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. දිකා දාහය මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. ඩුකම්පන මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. වැසි තැතිව අහස ගිහිරීම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. හිරු සඳු හා තැකත්වල උදාව බැසීම කෙලෙසීම පිරිසිදු වීම ලෝකයට මෙවැනි විපාක ලබා දෙනවා” කියල තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආර්ථියෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආර්ථියෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

34. යථා වා පන්කේ හොත්තේ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝත්නාති භ්‍ක්තින්වා තේ එච්ච-ඡාය තිර-ඡානවිත්ඡාය මි-ඡාංච්වෙන ජීවිකං කප්පෙන්ති, සෙයාපේද්දං: සුබ්බුවියිකා හවිස්සති, දුබ්බුවියිකා හවිස්සති, සුහික්බං. හවිස්සති, දුහික්බං. හවිස්සති, බේමං. හවිස්සති, හයං. හවිස්සති, රෝගේ හවිස්සති, ආරෝග්‍යං. හවිස්සති, මුද්දා ගණනා සංඛාතං කාලේයාං ලෝකායතං. ඉති වා ඉති එච්ච-ඡාය තිර-ඡානවිත්ඡාය මි-ඡාංච්වා පටිවිරතේ හෝති. ඉදමිප්ස්ස හෝති සීලස්ම්.

34. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුත්දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආර්ථියෙන් ජීවිකාව වෙනවා. ඒ කියන්නේ, “මේ කාලයේදී වැස්ස වහිනවා. මේ කාලයේදී නියහය ඇතිවෙනවා. මේ කාලයේදී ප්‍රහිත මේ නිය සැක තැතිව ඉන්නවා. මේ කාලයේදී හය උපදිනවා. මේ කාලයේදී රෝග ඇතිවෙනවා. මේ කාලයේදී ප්‍රහිත මේ නිරෝග ඇතිවෙනවා. මේ කාලයේදී ප්‍රහිත මේ නිරෝග ඇතිවෙනවා. මේ කාලයේදී නීරෝග බව ඇති වෙනවා කියමින් එලාඕල පැවසීමන් මුදා, ගණිත, සංඛ්‍යාත, කාච්‍යාත, ලෝකායත ගාස්තු ආදි තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආර්ථියෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආර්ථියෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

35. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනාති භූජ්ජිත්වා තේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජිවෙන ජීවික කප්පෙන්ති, සෙයාලිදං: ආචාර්යාන්. විචාර්යාන්. සංචාර්යාන්. විකිරණා. පුහගකරණා. දුබිහගකරණා. විරැදුඩගබහකරණා. ජීවිනාතිත්ප-මිහන. හතුසංහන්ත. හත්ථාජිතප්පන. හතුජප්පන. කණ්ඩාජප්පන. ආදාසපද්ංහ. කුමාරිකාපන්හ. දේවපන්හ. ආදි-වුපටියාන. මහතුපටියාන. අඩිභ්ජලන. සිරිවහායන. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජිවා පටිවිරතෝ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලස්මි.

35. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන්දන් අනුහව කරල මෙබුලු වූත් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජීවයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, විචාර්යාට තැකත් කීම, ආචාර්යාට තැකත් කීම, වෙන් වූ අඩු සැමියන් එක් කිරීමට තැකත් සැදීම, එක් වූ අඩු සැමියන් වෙන් කිරීමට තැකත් සැදීම, දිපු ණය එකතු කිරීමට තැකත් සැදීම, මුදල් ණයට පොලියට දීමට තැකත් සැදීම, දියුණු වීමට ගුරුකම් කිරීම, පාඨ්‍යා තැනි වීමට ගුරුකම් කිරීම, දරුගැබි රකෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, දිව අගුළ බැඳෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, හතු තද කරන්නට ගුරුකම් කිරීම, අත් පෙරලෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, හතු සිරවෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, කණ්ඩාජයෙන් භූතයන් කැදුවා ප්‍රශ්න විචාර්යා, ගැඹු දරුවන් ලවා පේන කීම, දෙවියන් ලවා පේන කීම, සුරුය වන්දනාව, මහ බඩු වන්දනාව, මන්ත්‍ර බලයෙන් කරින් ගිනිදැල් පිටකිරීම, මන්ත්‍ර බලෙන් ලක්ෂ්මි පුජා කිරීම යනාදී තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජීවයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්විලිනුත් වැළකී මෙබුලු වූ තිරුවින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආගීවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

36. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනාති භූජ්ජිත්වා තේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජිවෙන ජීවික කප්පෙන්ති, සෙයාලිදං: සන්තිකම්ම. පණිධිකම්ම. (භූතකම්ම.) සුරිකම්ම. වස්සකම්ම. වොස්සකම්ම. වන්පුකම්ම. වන්පුපරිකම්ම. වන්පුපරිකිරණ. ආචාර්යාන්. තහාපනා. ජ්‍යෙෂ්ඨනා. වමන. විරෝධන. උද්ධාරිතිවන. අයෝචිතවන. සීසවිරෝධන. කණ්ඩානේල. නෙත්තතප්පන. නත්පුකම්ම. අජ්ජිතන. ප-වජ්ජිතන. සාලාකිය. සල්ලකන්තිය. දාරකතිකි-ඡා මුලහේසජ්ජාන. අනුජ්ජාන. විසධින. පටිමොක්බෝ. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡාන-විජ්ජාය මි-ඡාජිවා පටිවිරතෝ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලස්මි.

36. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභේවයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, ගාන්ති කරම, බාර ඔප්පු කිරීම, පොලොව යට හිද මතුරා ගුරුකම් කිරීම, තපු-සකයා පිරිමියෙකු කිරීම, පිරිමියා තපු-සකයෙකු කිරීම, ගෙවල් තැනීමේ දිගාවන් පෙනවා දීම, අභේන් තිවාස තැනීමේදී පුද පුද්‍ර පැවැත් වීම. වතුර මතුරා මුණ සේද්වීම, වතුර මතුරා තැහැවීම, ගිනිපිදීම, ලය විරෝක කරවීම, බඩ විරෝක කරවීම, වමනය කරවීම, වස්ති කරවීම, ශීර්ෂ විරෝකය, කණට තෙල් පිෂීම, ඇස් වෙදකම, නස්න කිරීම, ඇස්වලට අදුන් සැදීම, ප්‍රති අංශන සැදීම, ගලු කරම කිරීම, ලදරු විකිත්සාව, කාය විකිත්සාව, වනවලට බෙහෙත් බැඳීම ආදී තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභේවයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

37. ස බෝ සෝ මාණව සික්ඩු එච්. සීලසම්පන්නෝ න කුතොවී හය. සමනුපස්සන් යදිද. සීලස-වරතො. සෙයාථාප මාණව, බත්තියෝ මුද්ධාවසින්තො නිහතප-වාමිත්තො න කුතොවී හය. සමනුපස්සන් යදිද. ප-වත්පිකතො. එච්මෙව බෝ මාණව සික්ඩු එච්. සීලසම්පන්තො න කුතොවී හය. සමනුපස්සන් යදිද. සීලස-වරතො. සෝ ඉම්නා අරියේන සීලක්බනයෙන සමන්නාගතො අභ්යන්තන. අනවත්පසුබ. පටිස-වේදේති. එච්. බෝ මාණව සික්ඩු සීලසම්පන්තො හෝති.

37. පින්වත් මාණවකය, ඒ හික්ෂුව වනාහි මේ අයුරින් සීලසම්පන්තව සිටින විට ඒ සීලස-වරය හේතු කොට ගෙන මොන ම අයුරකින්වත් බියක් දකින්නේ තැ. පින්වත් මාණවකය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. මවුනු පලන් රජ කෙනෙක් ඉන්නවා. ඔහු සතුරන් පරදවල බැහැර කරලයි ඉන්නේ. ඉතින් ඔහු සතුරන් හෙතුවෙන් මොන ම අයුරකින්වත් හයක් දකින්නේ තැ. පින්වත් මාණවකය, හික්ෂුවත් ඔය විදිහම සි. මේ අයුරින් සීලසම්පන්තව සිටින විට ඒ සීලස-වරය හේතු කොට ගෙන මොන ම අයුරකින්වත් බියක් දකින්නේ තැ. ඔහු මේ ආරය වූ සීලස්කන්ධයෙන් සමන්විත ව ආධ්‍යාත්මිකව නිවැරදි සැපයක් විදිනවා. පින්වත් මාණවකය, ඔන්න විදිහට සි හික්ෂුව සීලසම්පන්ත වන්නේ.

38. අය. බෝ මාණව අරියේ සීලක්බන්ධේ යස්ස සෝ හගවා වණ්ණවාදී අහෝසි යන්ප ව ඉම. ජනත. සමාදපේසි නිවේසේසි පතිචියාපේසි. අන්ප වේවෙන්ප උත්තරි. කරණීයන්ති.”

38. පින්වත් මාණවකය, ඒ හටත් ගෞතමයන් වහන්සේ යම් ධර්මයක් වර්ණනා කළ සේක් නම්, යම් ධර්මයක් තුළ මේ ජනතාව සමාදන් කරවූ සේක් නම්, ඇතුළු කළ සේක්නම්, පිහිට වූ සේක් නම් ඒ මේ ආරය වූ සීලස්කන්ධය සි. ඒ වගේ ම ඒ සීලයෙන් මතුවටත් තව කළ යුතු දේවල් තියෙනවා.

39. “අවිෂරිය.. හෝ ආනන්ද, අඩුහුත.. හෝ ආනන්ද, සෝ’පාය.. හෝ ආනන්ද අරියෝ සීලක්බන්ධෝ පරිපුණ්ණෝ නො’ අපරිපුණ්ණෝ. එවම්පරිපුණ්ණුන්වාහමිනෝ ආනන්ද අරිය.. සීලක්බන්ධ.. ඉතෝ බහිද්ධා අක්ක්දේසු සමණබාහුමණ්සු න සමනුපසස්සාමි. එවම්පරිපුණ්ණුන්ව හෝ ආනන්ද අරිය.. සීලක්බන්ධ.. ඉතෝ බහිද්ධා අක්ක්දේ සමණබාහුමණා අත්තනි සමනුපසස්සයු.., තේ තාවතකේනේව අත්තමනා අස්සු අලමෙන්තාවතා, කතමෙන්තාවතා, අතුප්පත්තෝ නො’ සාමඟ්ද්‍යත්පෝ, නත්තී නො’ කිස්වී උත්තරි.. කරණියන්ති. අථ ව පන හට.. ආනන්දෝ එවාමන: අත්තී වෛවෙන්ප්‍ර උත්තරි.. කරණිය”න්ති.

39. “හටත් ආනන්දයෙනි, ආඁවර්ය සි. හටත් ආනන්දයෙනි, පුදුම සහගත සි. හටත් ආනන්දයෙනි, ඒ මේ ආරය වූ සීලස්කන්ධය නම් පරිපුරණ ම සි. අපරිපුරණ තොවේ. හටත් ආනන්දයෙනි, ඔය ආකාරයෙන් පරිපුරණ වූ ආරය වූ සීලස්කන්ධයක් මේ බුදු සසුනෙන් බැහැර වූ වෙන ආගමක ගුමණ බාහුමණයින් තුළ මම නම් දකින්නේ නෑ. හටත් ආනන්දයෙනි, ඔය ආකාරයෙන් පරිපුරණ වූ ආරය වූ සීලස්කන්ධයක් මේ බුදු සසුනෙන් බැහැර වූ වෙන ආගමක ගුමණ බාහුමණයින් තුළ තම තමන් හට දකින්ට ලැබුණා තම්, ඔවුන් එහමණකින් ම සතුවට පත් වෙනවා “මේ අපට ඇති, මේ කරගත්තා හරිය ඇති, මහණකමේ අර්ථයට අපි පැමිණුනා, අපට මත් මත්තෙහි කළ යුතු කිසි දෙයක් නැත” කියල. නමුත් හටත් ආනන්දයන් පවසන්නේ මේ විදිහට සි. “එ වගේ ම ඔය සීලයෙන් මතුවටත් තවත් කළ යුතු දේවල් තියෙනවා” කියල.

පයමහාණවාර
පළමු බණවර සි

40. “කතමෝ පන සෝ හෝ ආනන්ද අරියෝ සමාධික්බන්ධෝ යස්ස සෝ හට.. ගෝතමෝ වණණවාදී අහෝසි යත්ත ව ඉම.. ජනත.. සමාදපේසි නිවෙසේසි පතිචියාපේසි?”ති.

40. “හවත් ආනන්දයන් වහන්සේ, ඒ හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ යම් ධර්මයක් වර්ණනා කළ සේක් නම්, යම් ධර්මයක් තුළ මේ ජනතාව සමාදන් කරවූ සේක් නම්, ඇතුළු කළ සේක්නම්, පිහිට වූ සේක් නම් ඒ ආර්ය වූ සමාධී සේකන්ධය කුමක් දී?”

41. කථ්‍යව මාණව, හික්බු ඉන්දියේසු ගුත්තද්වාරෝ හෝති? ඉඩ මාණව හික්බු වක්බුනා රුප. දිස්වා න නිමිත්තග්ගාහී හෝති නාඛුබූජ්ජනග්ගාහී. යත්වාධිකරණමේන. වක්බුන්දිය. අස්වුත. විහරන්ත. අහිං්සා දෝමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සවෙයුෂු, තස්ස සංවරාය පටිපත්ජති. රක්ඛති වක්බුන්දිය. වක්බුන්දියේ සංවරාය ආපත්ජති. සෝතේන සද්ධ. සුත්වා සාමේන ගත්ත. සායිත්වා ජීවිහාය රස. සායිත්වා කායේන එළාචිබිබ. ප්‍රසිත්වා මනසා ධම්ම. විජ්ජාය න නිමිත්තග්ගාහී හෝති නාඛුබූජ්ජනග්ගාහී. යත්වාධිකරණමේන. මතින්දිය. අස්වුත. විහරන්ත. අහිං්සා දෝමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සවෙයුෂු, තස්ස සංවරාය පටිපත්ජති. රක්ඛති මතින්දිය. මතින්දියේ සංවරාය ආපත්ජති. සෝ ඉමිනා අරියේන ඉන්දියස.වරෙන සමන්නාගතෝ අත්ස්ඩත්ත. අඛ්‍යාස්කසුඩ. පටිසංවේදේති. ජ්‍යෙ. බෝ මාණව, හික්බු ඉන්දියේසු ගුත්තද්වාරෝ හෝති.

41. පින්වත් මාණවකය, හික්ෂුව අකුසලයන් වැළකු ද්වාර ඇති ඉදුරන් ඇතිව ඉන්නේ කොහොම ද? පින්වත් මාණවකය, මෙහිලා හික්ෂුව ඇසින් රුප දැක නිමිති ගත්තේ නෑ. නිමිත්තක කොටසක්වත් ගත්තේ නෑ. යම් හෙයකින් ඇස නැමැති ඉන්දිය අස්වරව වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝහයන් දොම්නසන් පාඨී අකුසලන් ඇති වී අරුවුදයක් හට ගත්තවා නම්, එහි සංවරය පිණිස පිළිපදිනවා. ඇස රැක ගත්තවා. ඇස නැමැති ඉන්දියයේ සංවරයට පැමිණෙනවා. කණෙන් ගබ්දයක් අහලා නාසයෙන් ගත්තයක් ආස්‍යාණය කරලා දිවෙන් රසයක් රස විදලා කයෙන් පහසක් ලබලා මනසින් අරමුණක් දැන ගෙන නිමිති ගත්තේ නෑ. නිමිත්තක කොටසක්වත් ගත්තේ නෑ. යම් හෙයකින් මනස නැමැති ඉන්දිය අස්වරව වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝහයන් දොම්නසන් පාඨී අකුසලන් ඇති වී අරුවුදයක් හට ගත්තවා නම්, එහි සංවරය පිණිස පිළිපදිනවා. මනස රැක ගත්තවා. මනස නැමැති ඉන්දියයේ සංවරයට පැමිණෙනවා. මහු මේ ආර්ය වූ ඉන්දිය සංවරයෙන් යුක්තව ආධ්‍යාත්මිකව ජීවා රහිතව සැපයක් විදිනවා. පින්වත් මාණවකය, හික්ෂුව අකුසලයෙන් වැළැක් වූ දොරවූ ඇති ඉන්දියයන් තුළ ඉන්නේ මිය විදිහට යි.

42. කථක්ව මාණව, හික්බූ සතිසම්පර්ක්දේන සමන්තාගතෝ හෝති? ඉඩ මාණව, හික්බූ අහික්කන්තේ පටික්කන්තේ සම්පරානකාරී හෝති. ආලෝකින් විලෝකින් සම්පරානකාරී හෝති. සම්මින්ජ්ඩීන් පසාරින් සම්පරානකාරී හෝති. අසින් පින් බායින් සායින් සම්පරානකාරී හෝති. උ-වාරපසසාවකම්මේ සම්පරානකාරී හෝති. ගතේ දින් නිසින්තේ පූත්තේ ජාගරින් හායින් තුණ්හීහාවේ සම්පරානකාරී හෝති. ඒවා මාණව, හික්බූ සතිසම්පර්ක්දේන සමන්තාගතෝ හෝති.

42. පින්වත් මාණවකය, හික්ෂුව සිහිනුවණින් යුතුව සිටින්තේ කොහොම ද? පින්වත් මාණවකය, මෙහිලා හික්ෂුව ඉදිරියට යදුෂීත්, ආපසු එදුෂීත්, එය කරන්තේ සිහි නුවණින් ම යි. ඉදිරිය බලදුදී, වටපිට බලදුදී එය කරන්තේත් සිහි නුවණින් ම යි. අතපය හකුලදුදී, දිගහරදුදී එය කරන්තේත් සිහිනුවණින් ම යි. දෙපට සිවුර, පාතුය, අනෙක් සිවුරු ආදිය දරදුදී එය කරන්තේත් සිහිනුවණින් ම යි. වලදුදු පානය කරදුදී අනුහව කරදුදී රස විදුදු එය කරන්තේත් සිහි නුවණින් ම යි. වැසිකිලි කැසිකිලි යාමේ දී එය කරන්තේත් සිහි නුවණින් ම යි. ගමන් කරදුදී, සිටගෙන සිටදුදී, වාචි වී සිටදුදී, සැතපෙදුදී, තිදිවරදුදී, කථාබස් කරදුදී, තිහඩව සිටදුදී එය කරන්තේත් සිහි නුවණින් ම යි. පින්වත් මාණවකය, හික්ෂුව සිහිනුවණින් යුතු වන්තේ ඔය ආකාරයට යි.

43. කථක්ව මාණව, හික්බූ සන්තුවයෝ හෝති? ඉඩ මාණව හික්බූ සන්තුවයෝ හෝති කායපරිභාරියේන ව්වරේන කු-ශීපරිභාරියේන පිණ්ඩපාතෙන්ත. සෝ යේන යේන්ව පක්කමති සමාදායේව පක්කමති. සෙයාපාපි මාණව, පක්කී සකුණෝ යේන යේන්ව බේති සපන්තහාරෝව බේති, එවමේව බෝ මාණව, හික්බූ සන්තුවයෝ හෝති කායපරිභාරියේන ව්වරේන කු-ශීපරිභාරියේන පිණ්ඩපාතෙන්ත. සෝ යේන යේන්ව පක්කමති සමාදායේව පක්කමති. ඒවා බෝ මාණව, හික්බූ සන්තුවයෝ හෝති.

43. පින්වත් මාණවකය, හික්ෂුව ලද දෙයින් සතුවූ වන්තේ කොහොම ද? පින්වත් මාණවකය, මෙහිලා හික්ෂුව කය පරිභරණයට සැහෙන සිවුරෙන්, කුසඟිනි තිවෙන්ට සැහෙන පිණ්ඩපාතයෙන් සතුවූ වෙනවා. මහු යම් ම තැනකට පිටත් වෙනවා තම්, පාසිවුරු පමණක් අරගෙන යනවා. පින්වත් මාණවකය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. කුරුල්ලෙක් යම් ම තැනකට පියඹා යනවා තම්, පියාපත් බර පමණක් සහිතව පියඹනවා වගෙයි. පින්වත් මාණවකය,

මය අයුරින් ම හික්ෂුව කය පරිහරණයට සැහෙන සිවුරෙන්, කුසගිනි තිවෙන්ට සැහෙන පිණ්ච්චාතයෙන් සතුවූ වෙනවා. ඔහු යම් ම තැනකට පිටත් වෙනවා නම්, පාසිවරු පමණක් අරගෙන යනවා. පින්වත් මාණවකය, හික්ෂුව ලද දෙයින් සතුවූ වන්නේ මය විදිහට යි.

44. සෝ ඉම්නා ව අරියේන සීලක්බන්ධෙන සමන්නාගතෝ, ඉම්නා ව අරියේන ඉන්දියස්.වරේන සමන්නාගතෝ, ඉම්නා ව අරියේන සතිසම්පත්ස්යෙන සමන්නාගතෝ, ඉම්නා ව අරියාය සන්තුවියා සමන්නාගතෝ, විවිත්ත. සේනාසන. හඳුනි අරස්ස්යා. රුක්බමුල. පබිතත. කත්දර. ගිරිගුහ. සුසාන. වනපත්ල. අබහෝකාස. පලාලප්පස්ජ. සෝ ප-ඡාහත්ත. පිණ්ච්චාතපටික්කන්තෝ තිසිදිනි පල්ල.ක. ආහුජින්වා උප.කාය. පණ්ඩාය පරිමුබ. සති. උපවියපෙනවා.

44. ඔහු මේ ආරය වූ සීලස්කන්ධයෙන් යුක්ත වෙලා, මේ ආරය වූ ඉන්දිය ස.වරයෙන් යුක්ත වෙලා, මේ ආරය වූ සීහිනුවණින් යුක්ත වෙලා, මේ ආරය වූ ලද දෙයින් සතුවූවීමෙන් යුක්ත වෙලා තුදෙකලා සෙනසුනක වාසය කරනවා. ඒ කියන්නේ ආරණ්‍යය, රුක්සේවණ, පර්වතය, දිය ඇල්ල, ගිරිගුහාව, සොහොන, වනගැබ, ගස් කොළන් රහිත හිස පිටිය, පිදුරු ගෙය ආදිය යි. ඔහු පිණ්ච්චාතය වළඳා, දානයෙන් පසු (එවැනි තැනක) පළගක් බැඳ ගෙන, කය සාප්ත කර ගෙන, හාවනා අරමුණෙහි සීහිය පිහිටුවා ගෙන වාචිවෙනවා.

45. සෝ අහිජ්ජය. ලෝකේ පහාය විගතාහිජ්ජෙධින ත-තසා විහරති. අහිජ්ජයාය විත්ත. පරිසෝධේති. බ්‍යාපාද්‍යයෝග. පහාය අභ්‍යාපන්තවිත්තනෝ විහරති සබැජාණහුතහිතානුකම්පි. බ්‍යාපාද්‍යයෝගා විත්ත. පරිසෝධේති. එනමිද්ධ. පහාය විගතලිනමිද්ධෝ විහරති අලෝකසංස්කී සතෝ සම්පජානෝ. එනමිද්ධා විත්ත. පරිසෝධේති. උද්ධ-වකුක්කු-ව. පහාය අනුද්ධනෝ විහරති අජ්ජන්ත. වුපසන්තවිත්තනෝ. උද්ධ-වකුක්කු-වා විත්ත. පරිසෝධේති. විවිකි-ඡ. පහාය නිණ්ණවිවිකි-ජෝ විහරති අකම.කලී කුසලේසු ධමමේසු. විවිකි-ඡාය විත්ත. පරිසෝධේති.

45. ඔහු ඒවිතය නම් වූ ලෝකය ගැන ඇති විසම ලෝහය දුරු කොට ඇලීම් රහිත වූ සීහින් වාසය කරනවා. විසම ලෝහය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. තරහ වෙර ආදිය අත්හැර තරහ නැති සීහින් සියලි සතුන් කෙරෙහි හිතානුකම්පිව වාසය කරනවා. තරහ වෙර ආදිය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු

කරනවා. නිදිමත අලසකම අත්හැර නිදිමත අලසකමින් බැහැරව ආලෝක සක්කුවෙන් යුතුව, සිහිනුවන් ඇතිව වාසය කරනවා. නිදිමත අලසකම කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. සිතේ විසිරීමත්, පසුතැවීමත් බැහැර කොට තො කුළුණී ගිය සංසිදුනු සිතින් වාසය කරනවා. සිතේ විසිරීම හා පසුතැවීම කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. සැකය දුරු කොට කුසල් දහම් ගැන කෙසේ ද? කෙසේ ද? යනාදී සැකයෙන් එතෙරව වාසය කරනවා. සැකය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා.

46. සෙයාථාපි මාණව, පුරිසේ ඉණ් ආදාය කම්මන්තේ පයෝජෙයා, තස්ස තේ කම්මන්තා සම්භකයෙනු, සේ යානි ව පෝරාණානි ඉණුමුලානි තානි ව බුළාන්තිකරෙයා, සියා වස්ස උත්තරි. අවසිවිය. දාරහරණාය, තස්ස ඒවමස්ස: “අහ. බෝ පුබිබේ ඉණ් ආදාය කම්මන්තේ පයෝජෙසි. තස්ස මේ තේ කම්මන්තා සම්භකයි. සේ භ. යානි ව පෝරාණානි ඉණුමුලානි තානි ව බුනති අකාපි. අත්මි ව මේ උත්තරි. අවසිවිය. දාරහරණාය”ති. සේ තතො නිදාන. ලැසේ පාමොජ්ජ්, අධිග-ශේයා සේමනස්සි.

46. පින්වන් මාණවකය, එය මෙවැනි දෙයක්. පුරුෂයෙක් ගෙයක් අරගෙන කරමාන්තයක යොදවනවා. ඔහු ගේ ඒව්‍යාපාරය සාර්ථක වෙනවා. එතකොට ඔහු යම් පරණ මුල් ගෙයක් ඇදේ, එය සම්පුර්ණයෙන් ම ගෙවලා දානවා. එයින් පසු ඔහුට අඩුදරුවන් පෝෂණය පිළිස ලාභයක් ඉතිරිත් වෙනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “ම. කලින් ගෙයක් අරගෙනයි ව්‍යාපාරයක යෙදෙවිවේ. ඒ මගේ ව්‍යාපාරය සාර්ථක වූණා. ඒ ම. යම් පරණ මුල් ගෙයක් ඇදේ එය සම්පුර්ණයෙන් ම ගෙවවා. අඩුදරුවන් පෝෂණයටත් මට ආදායම ඉතිරි වූණා” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසක් ලබනවා.

47. සෙයාථාපි මාණව, පුරිසේ ආබාධිකෝ අස්ස දුක්බිතෝ බාල්හගිලානෝ, හත්ත. වස්ස න-ඡාදෙයා, න වස්ස කායේ බලමන්තා, සේ අපරේන සමයෙන තම්හා ආබාධා මු-වෙයා, හත්තක්වස්ස ඡාදෙයා සියා වස්ස කායේ බලමන්තා, තස්ස ඒවමස්ස: “අහ. බෝ පුබිබේ ආබාධිකෝ අහෝසි. දුක්බිතෝ බාල්හගිලානෝ. හත්ත. ව මේ න-ඡාදේසි. න වස්ස මේ ආසි කායේ බලමන්තා. සේමහි එතරහි තම්හා ආබාධා මුත්තෝ. හත්තක්ව මේ ඡාදේති. අත්මි ව මේ කායේ බලමන්තා”ති. සේ තතො නිදාන. ලැසේ පාමොජ්ජ්, අධිග-ශේයා සේමනස්සි.

47. පින්වත් මාණවකය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් රෝහි වෙලා, දුකට පත්වෙලා, දැඩිසේ ගිලන්ව ඉන්නවා. ඔහුට බත් කැමටවත් පිරියක් තැ. ඔහු ගේ ඇගේ පත් ප්‍රාණවත් ගතියක් තැ. නමුත් පස්සේ කාලෙක ඔහු ඒ රෝගයෙන් මිදුනා. ඔහුට දැන් බත් කැමත් ප්‍රිය යි. ඔහු ගේ ඇගපතත් ප්‍රාණවත්. එතකාට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “ම. ඉස්සර රෝහි වෙලා, දුකට පත්වෙලා, දැඩිසේ ගිලන්ව හිටියේ. මට බත් කැමටවත් පිරියක් තිබුණේ තැ. මගේ ඇගේ පත් ප්‍රාණවත් ගතියක් තිබුණේ තැ. නමුත් දැන් ම. ඒ රෝගයෙන් මිදුනා. මට දැන් බත් කැමත් ප්‍රිය යි. මගේ ඇගපතත් ප්‍රාණවත්” කියලා. ඒහෙතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්‍යාසක් ලබනවා.

48. සෙයාථාපි මාණව, පුරිසෝ බන්ධනාගාරේ බද්ධේ අස්ස, සෝ අපරේන සමයෙන තමහා බන්ධනාගාරා මූ-වෙයා සෞත්ලීනා අඩංගු තමයින් වස්ස කිස්වී හෝගානා. වයෝ, තස්ස ඒවමස්ස: “අහ. බෝ පුබ්ලි බන්ධනාගාරේ බද්ධේ අහෝසිං. සෝ”මහි ඒතරහි තමහා බන්ධනාගාරා මූත්තෝ සෞත්ලීනා අඩංගු තමයින් තත්ත්ව මෙහෙම හිතෙනවා. “ම. ඉස්සර හිරගෙදරක බන්ධනයකට හසුවෙනවා. නමුත් ඔහු පස්සේ කාලෙක තමන් ගේ ධනය වියදම් තො කොට සුවසේ ම ඒ බන්ධනාගාරයෙන් නිදහස් වෙනවා. ඔහු ගේ සම්පත්වලින් කිහි වියදමක් යන්නේ තැ. එතකාට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “ම. ඉස්සර හිරගෙදරක බන්ධනයකට අහු වූණා. නමුත් ඒ ම. දැන් ධන වියදමකින් තොරව සුවසේ ම ඒ බන්ධනාගාරයෙන් නිදහස් වූණා. මගේ හෝග සම්පත්වලින් කිහිදෙයක් වියදම් වූණේ තැ” කියලා. ඒහෙතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්‍යාසක් ලබනවා.

49. සෙයාථාපි මාණව, පුරිසෝ දාසෝ අස්ස අනත්තාධීනෝ පරාධීනෝ න යේනකාම-ගමෝ, සෝ අපරේන සමයෙන් තමහා දාසබායා මූ-වෙයා අත්තාධීනෝ අපරාධීනෝ භූජ්සෝ යේනකාම-ගමෝ, තස්ස ඒවමස්ස: “අහ. බෝ පුබ්ලි දාසෝ අහෝසිං. අනත්තාධීනෝ පරාධීනෝ න යේනකාම-ගමෝ. සෝ”මහි ඒතරහි තමහා දාසබායා මූත්තෝ අත්තාධීනෝ අපරාධීනෝ භූජ්සෝ යේනකාම-ගමෝ”නි. සෝ තත්ත්ව නිදාන. ලේඛ්ප පාමොජ්ජ්, අධිග-ශේයා සෝමනස්සිං.

49. පිත්වත් මාණවකය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් තමාට සිතු පරිදි ගත කරන්නට බැරි, අනුත්ව යටත් වෙලා වාසය කරන, තමා කැමැති පරිදි යා ගත නො හැකි, දාසයෙක් වෙලා හිටියා. මහු පස්සේ කාලේක ඒ දාසබවෙන් නිදහස් වූණා. තමාට සිතු පරිදි ගත කරන, අනුත්ව යටත් නො වන, තමන් කැමැති පරිදි යා හැකි තීවිතයක් ලැබුණා. එතකොට මහුට මෙහෙම හිතුනා. “මං ඉස්සර තමාට සිතු පරිදි ගත කරන්නට බැරි, අනුත්ව යටත් වෙලා වාසය කරන, තමා කැමැති පරිදි යා ගත නො හැකි, දාසයෙක් වෙලා හිටියා. ඒ මං දැන් ඒ දාසබවෙන් නිදහස් වෙලයි ඉන්නේ. මට සිතු පරිදි ගත කරන, අනුත්ව යටත් නො වන, මං කැමැති පරිදි යා හැකි තීවිතයක් ලැබේලා තියෙනවා” කියලා. ඒ හේතුවෙන් මහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසික් ලබනවා.

50. සෙයාථාපි මාණව, පුරිසෝ සඩනොර් සහෝගේ කන්තාරද්ධානමග්ග. පටිප්පේශයා දුඩිනික්බ. සප්පටිහයා, සෝ අපරේන සමයේන ත. කන්තාර. නිත්පාරෙයා, සොත්පිනා ගාමන්ත. අනුපාපුණෙයා බෙම. අප්පටිහයා, තස්ස ඒවමස්ස: “අහ. බෝ පුඩිලේ සඩනොර් සහෝගේ කන්තාරද්ධානමග්ග. පටිප්පේශ. දුඩිනික්බ. සප්පටිහයා. සෝ”මහි එතරහි ත. කන්තාර. නි ණ්සේර් සොත්පිනා ගාමන්ත. අනුප්පත්නො බෙම. අප්පටිහයා”න්ති. සෝ තනෝ නිදාන. ලෙසේ පාමොජ්ජ, අධිග-ශේය සෝමනස්සා.

50. පිත්වත් මාණවකය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් දනය ඇතිව, හෝග සම්පත් ඇතිව, ආහාරපාන දුළහ වූ, බිය උච්දුරු සහිත කාන්තාර ගමනකට පිවිසෙනවා. නමුත් මහු පසු කාලේක ඒ කාන්තාරයෙන් එතෙර වෙනවා. සුවසේ ම ගමන අවසන් කොට බිය, උච්දුරු තැති ආරක්ෂාව ඇති තැනකට පැමිණෙනවා. එතකොට මහුට මෙහෙම හිතෙනවා “මං කලින දනය ඇතිව, හෝග සම්පත් ඇතිව, ආහාරපාන දුළහ වූ, බිය උච්දුරු සහිත කාන්තාර ගමනකට පිවිසුනා. නමුත් දැන් මං ඒ කාන්තාරයෙන් එතෙර වූණා. සුවසේ ම ගමන අවසන් කොට බිය, උච්දුරු තැති ආරක්ෂාව ඇති තැනකට පැමිණුනා” කියලා. ඒ හේතුවෙන් මහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසික් ලබනවා.

51. ඒවමේව බෝ මාණව, හික්බූ යථා ඉණ. යථා රෝග. යථා බන්ධනාගාර. යථා දාසබා. යථා කන්තාරද්ධානමග්ග. ඒව. ඉමේ පක්ව නිවරණේ අප්පහිණේ අත්තති සමනුපස්සති. සෙයාථාපි මාණව, ආනණයා,

යථා ආරෝග්‍යං, යථා බන්ධනා මොක්ඛං, යථා භූතීස්සං, යථා බේමන්තහුම් ජ්වමේව බෝ මාණව හික්ං ඉමේ පක්ෂ්ව නීවරණේ පහිණේ අත්තනි සම්බුද්ධස්සති.

59. පින්වත් මාණවකය, අන්ත ඒ විදිහම යි. හික්ෂුවත් (කලින්) ණයක් ගත්තා වගේ, ලෙඩ වුණා වගේ, හිරේවිල-ගුවේ වැටුවනා වගේ, වහල්බවට පත් වුණා වගේ, නිරුදුක කතරකට පැමිණුනා වගේ මේ පංච නීවරණයන් ප්‍රහාණය නො වී තමා තුළ පවතින හැටි දකිනවා. නමුත් පින්වත් මහාරාජ, ඒ මාණය ගෙවා දමා මාණය රහිත වුණා වගේ, රෝගයෙන් නිදහස් වෙලා නීරෝග වුණා වගේ, වියදම් තැතුව හිරෙන් නිදහස් වුණා වගේ, දාසබවෙන් නිදහස් වුණා වගේ, නිරුදුක කතර ගෙවා ආරක්ෂා සහිත ක්ෂේම භුමියකට පැමිණුනා වගේ තමයි. පින්වත් මාණවකය, අන්ත ඒ විදිහම යි. හික්ෂුව තමා තුළ මේ පංච නීවරණයන් දුරුවී ඇති ආකාරයන් දකින්නේ.

52. තස්සීමේ පක්ෂ්ව නීවරණේ පහිණේ අත්තනි සම්බුද්ධස්සතෝ පාමොජ්ජං ජායති. පමුදිනස්ස පීති ජායති. පීතිමනස්ස කායෝ පස්සම්හති. පස්සද්ධකායෝ පුබං වේදේති. පුබිනෝ විත්තං සමාධියති.

52. ඔහුට මේ පක්ෂ්ව නීවරණයන් තමා තුළ තැති බව දකිදි මහත් සතුවක් ඇති වෙනවා. ඒ ප්‍රමුදිත වීම ඇති කෙනාට ප්‍රීතිය ඇති වෙනවා. ප්‍රීති මනසක් ඇති කෙනා ගේ කය සංසිද්ධිනවා. සංසිද්ධි කයින් යුතු ව සැපක් විදිනවා. සැප ඇති කෙනා ගේ සිත සමාධිමත් වෙනවා.

53. සෝ විවි-වේ කාමේහි විවි-ව අකුසලේහි ධම්මේහි සවිතක්කං. සවිවාරං විවේකං. පීතිසුබං. පයමං. කධානං. උපසම්පත්ජ විහරති. සෝ ඉමමේව කායං. විවේකපේන පීතිසුබෙන අහිසන්නේති පරිසන්නේති පරිපූර්ති පරිප්ලරති. නාස්ස කිස්වී සබඳවතෝ කායස්ස විවේකපේන පීතිසුබෙන අජ්පූටං රෝති.

53. ඔහු කාමයන්ගෙන් වෙන්ව, අකුසලයන්ගෙන් වෙන්ව, විතරක සහිත වූ, විවාර සහිත වූ, විවේකයෙන් හට ගත් පීති සුබය ඇති පලමු වෙති ද්‍රානය උපද්‍රවාගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම විවේකයෙන් හටගත් පීති සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපූන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි විවේකයෙන් හටගත් පීති සුබයෙන් ස්ථරී නො කළ කිහිතුනක් තැ.

54. සෙයාලාපි මාණව දක්වේ තහාපකොශ වා තහාපකන්කොවාසි වා කංසලාලේ තහානීයවූණ්ණානි ආකිරින්වා උදකේන පරිප්ලෝසක් පරිප්පෝසක් සහන්නෙයා සාය。 තහානීයපිණ්ඩි සේතහානුගතා සේතහපරේතා සන්තරබාහිරා ලුලා සේතනෙන න ව පග්සරණි。 එවමේව ගෝ මාණව හික්ඩු ඉමමේව කාය。 විවෙකජේන පිතිසුබෙන අහිසන්නේනි පරිසන්නේනි පරිපුරේති පරිප්චරති。 නාස්ස කිඳුව් සබඩාවතේ කායස්ස විවෙකජේන පිතිසුබෙන අප්පුට්ටා හෝති.

54. පින්වත් මාණවකය, එක මේ වගේ දෙයක්。(රජවරුන් ආදී පිරිස තහවින) දක්ෂ තහවින්නේක් හෝ තහවින කෙනෙකු ගේ ගෝලයෙක් ඉන්නවා。 ඔහු ලෝහ බදුනක නාන සුණු විසුරුවනවා。 රීට පස්සේ දිය ඉස ඉස පිඩි කරනවා。 එතකොට ඒ නානසුණු පිඩිට අර වතුර කාවදිනවා。 හොඳින් තෙන් වෙනවා。 ඒ තහන පිඩ ඇතුළත පිටත සැම තුන ම හොඳින් දිය පැතිරිලා තියෙනවා。 පිටතට වැශිරෙන්නේ නැ. පින්වත් මාණවකය, ඔය විදිහම යි. හික්ෂුව මේ කය ම විවෙකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳට තෙන් කරනවා。 මූලිමණින් ම තෙන් කරනවා。 එයින් පුරවනවා。 පිරිපුන් ව පුරවනවා。 ඔහු ගේ සියලු කයෙහි විවෙකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතුනක් නැ.

55. යම්පි මාණව හික්ඩු විවිච්චෙව කාමෙහි විවච්ච අකුසලේහි ධම්මෙහි සවිතක්කා. සවිවාර. විවෙකජ. පිතිසුබ. පයම. කධාන. උපසම්පත්ත විහරති, සෝ ඉමමේව කාය。 විවෙකජේන පිතිසුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පරිපුරේති පරිප්චරති, නාස්ස කිඳුව් සබඩාවතේ කායස්ස විවෙකජේන පිතිසුබෙන අප්පුට්ටා හෝති, ඉදම්පි'සස හෝති සමාධිසම්.

55. පින්වත් මාණවකය, හික්ෂුව කාමයන්ගෙන් වෙන්ව, අකුසලයන්ගෙන් වෙන්ව, විතරක සහිත වූ, විවාර සහිත වූ, විවෙකයෙන් හට ගත් ප්‍රීති සුබය ඇති යම් පළමු වෙනි ද්‍යානය උපදාවාගෙන වාසය කරනවා නම්, ඔහු මේ කය ම විවෙකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳට තෙන් කරනවා。 මූලිමණින් ම තෙන් කරනවා。 එයින් පුරවනවා。 පිරිපුන් ව පුරවනවා。 ඔහු ගේ සියලු කයෙහි විවෙකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතුනක් නැ. මෙය අයිති වන්නේන් ඔහු ගේ සමාධියට ම යි.

56. පුන ව පර. මාණව හික්ඩු විනක්කවිවාරාන. වූපසමා අජ්ජනත්ත. සම්පසාදන. -නසේර් එකෝදිහාව. අවිතක්ක. අවිවාර. සමාධිත. පිතිසුබ.

දුතිය.. කඩාන.. උපසම්පත්ත විහරති. සේ ඉමමේව කාය.. සමාධිතේන පිතිසුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පුරිපුරේති පරිප්ලරති. නාස්ස කිණ්වී සබඳවතෝ කායස්ස සමාධිතේන පිතිසුබෙන අප්පුට.. හෝති.

56. පින්වත් මාණවකය, තව දුරටත් කියනවා නම් හික්ෂුව විතක්ක විවාරයන් ගේ සංසිදිමෙන් ආධ්‍යාත්මිකව පැහැදිම ඇතිව සිතෙහි මනා එකඟ බවත් යුතු ව විතරක රහිත, විවාර රහිත, සමාධියෙන් හටගත්, ප්‍රීති සුබය ඇති දෙවෙනි ද්‍යානය උපද්‍යාගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මූල්‍යමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතැනක් නෑ.

57. සෙයාථාපි මාණව උදකරහදෝ ගම්හිරෝ උඩිහිදෝකෝ, තස්ස නොවස්ස පුරන්මීමාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, න දක්වාණාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, න ප-ඡීමාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, න උන්තරාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, දේවෝ ව න කාලේන කාල.. සම්මා ධාර.. අනුපවේ-ශේයා, අථ බෝ තම්හා ව උදකරහදා සිතා වාරිධාරා උඩිහිජිතින්වා තමේව උදකරහදා. සිතෙන වාරිනා අහිසන්දෙයා පරිසන්දෙයා පරිපුරෙයා පරිප්ලරෙයා, නාස්ස කිණ්වී සබඳවතෝ උදකරහදස්ස වාරිනා සිතෙන අප්පුට.. අස්ස. එවමේව බෝ බාහ්මණ හික්බු ඉමමේව කාය.. සමාධිතේන පිතිසුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පරිපුරේති පරිප්ලරති. නාස්ස කිණ්වී සබඳවතෝ කායස්ස සමාධිතේන පිතිසුබෙන අප්පුට.. හෝති.

57. පින්වත් මාණවකය, එක මේ වගේ දෙයක්. යට දිය උල්පත්වලින් වතුර ගලන ගැඹුරු විලක් තියෙනවා. හැඳුසි ඒ විලට නැගෙනහිර පැත්තෙන් වතුර එන මගක් නෑ. දකුණු පැත්තෙන් වතුර එන මගක් නෑ. බටහිර පැත්තෙන් වතුර එන මගක් නෑ. උතුරු පැත්තෙන් වතුර එන මගක් නෑ. වැස්සන් කලින් කලට පිළිවෙළකට වහින්නේ නෑ. එතකොට ඒ විලෙන් ම සිතල දියදහරා උල්පත්වලින් උච්ච මතු වෙවි ඒ විල ම සිතල ජලයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මූල්‍යමණින් ම තෙත් කරනවා. වතුරෙන් පුරවනවා. හොඳින් පුරවනවා. ඒ මූල් විලේ ම සිහිල් ජලයෙන් පහස නො ලැබූ කිසි තැනක් නෑ. පින්වත් මාණවකය, මය විදිහම යි. හික්ෂුව මේ කය ම සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මූල්‍යමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන්ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතැනක් නෑ.

58. යම්පි මාණව හික්බූ විතක්ක විවාරාන。 වූපසමා අභ්‍යන්තර් සම්ප්‍රාදනා。 වේතසෝ ඒකෝදිහාව。 අවිතක්ක අවිවාර。 සමාධීත。 පිතිසුබ。 දුතිය。 කඩාන。 උපසම්පත්ත විහරති, සෝ ඉමමේව කාය。 සමාධීපේන පිතිසුබවෙන අහිසනදේති පරිසනදේති පුරිපුරේති පරිප්‍රාරති. නාස්ස කිඳුවී සබඩාවතෝ කායස්ස සමාධීපේන පිතිසුබවෙන අප්‍රාට。 හෝති. ඉදුම්පි'ස්ස හෝති සමාධීස්ම්.

58. පින්වත් මාණවකය, හික්ෂුව විතක්ක විවාරයන් ගේ සංසිදිමෙන් ආධ්‍යාත්මිකව පැහැදිම ඇතිව සිතෙහි මනා එකඟ බවෙන් යුතු ව විතරක රහිත, විවාර රහිත, සමාධීයෙන් හටගන්, ප්‍රීති සුබය ඇති යම් දෙවෙනි ද්‍යානය උපද්‍රවාගෙන වාසය කරනවා නම්, ඔහු මේ කය ම සමාධීයෙන් හටගන් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මූලමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි සමාධීයෙන් හටගන් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතුනක් නෑ. මෙය අයිති වන්නෙන් ඔහු ගේ සමාධීයට ම සි.

59. පුන ව පර. මාණව හික්බූ පිතියා ව විරාගා උපෙක්ඛකෝ ව විහරති සතෝ සම්ප්‍රාදනෝ පුබඳුව කායෙන පටිසංවේදේති. යන්ත්. අරියා ආච්ච්ජ්ජන්ති: උපෙක්ඛකෝ සතිමා සුබවිහාරිති ත. තතිය. කුවාන. උපසම්පත්ත විහරති. සෝ ඉමමේව කාය. නිප්පීතිකේන සුබවෙන අහිසන්නොති පරිසන්නොති පරිපුරේති පරිප්‍රාරති. නාස්ස කිඳුවී සබඩාවතෝ කායස්ස නිප්පීතිකේන සුබවෙන අප්‍රාට. හෝති.

59. පින්වත් මාණවකය, තව දුරටත් කියනවා නම් හික්ෂුව පිතියට ද නො ඇලිමෙන් උපෙක්ෂාවෙන් යුතුව වාසය කරනවා. සිහියෙන් තුවණින් යුතු ව කයෙන් සැපයක් ද විදිනවා. ආර්යයන් වහන්සේලා යම් ද්‍යානයකට උපෙක්ෂා සහගත සිහිය ඇති සැප විහරණය යැයි පවසනවා ද, ඒ තුව්වන ද්‍යානයන් උපද්‍රවා ගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මූලමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතුනක් නෑ.

60. සෙයාථාපි මාණව උප්පලිතිය. වා පදුමිතිය. වා පුණ්ඩිරිතිතිය. වා අප්පේක-වානි උප්පලානි වා පදුමානි වා පුණ්ඩිරිකානි වා උදකේ ජාතානි උදකේ සංවද්ධානි උදකානුග්‍රන්තානි අන්තෝතිමූග්‍රපෝසිති කානි යාව

වග්ගා යාච ව මූලා සීනේන වාරිනා අහිසන්නාති පරිසන්නාති පරිපුරාති, පරිප්ථ්‍රාති නාස්සා කිංශ්වී සඩබාවත් උප්පලාත් වා පදුමාත් වා පුණ්බිරිකාත් වා සීනේන වාරිනා අප්ථ්‍රට අස්සි. එවමේව ගෝ මාණව හික්ඩු ඉමමේව කායා නිප්පීතිකෙන සුබෙන අහිසන්නේති පරිසන්නේති පරිපුරේති පරිප්ථරති. නාස්ස කිංශ්වී සඩබාවතෝ කායස්ස නිප්පීතිකෙන සුබෙන අප්ථ්‍රට හෝති.

60. පින්වත් මාණවකය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. මහනෙල් විලක හෝ රතු තෙවැම් විලක හෝ සුදු තෙවැම් විලක හෝ ඇතුම් මහනෙල් වේවා, රතු තෙවැම් වේවා, සුදු තෙවැම් වේවා ඒ තෙවැම් ජලයේ ම දි හට ගන්නේ. ජලයේ ම දි වැඩෙන්නේ. තමුත් ජලයෙන් උචිට ඇවිත් තැ. ජලය තුළ ම ගිලි වැඩෙනවා. එතකොට ඒ තෙවැම් අග දක්වාත් මූල දක්වාත් සිතල දියෙන් හොඳව තෙත් වෙලා තියෙන්නේ. මූලමණින් ම තෙත් වෙලා තියෙන්නේ. පිරිල තියෙන්නේ. හැම තැනම පැනිරිලා තියෙන්නේ. ඒ සැම මහනෙල්වල, රතුතෙවැම්වල, සුදුතෙවැම්වල සිතල දිය නො පැතුරුණු තිසි තැනක් තැ. පින්වත් මාණවකය, ඔය විදිහම දි. හික්ඡ්‍රව මේ කය ම ප්‍රීති රහිත සුබෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මූලමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන්ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි ප්‍රීති රහිත සුබෙන් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතැනක් තැ.

61. යම්පි මාණව හික්ඩු පිතියා ව විරාගා උපේක්බකෝ ව විහරති සතෝ සම්පරාතෝ සුබිංච්ව කායේන පටිසංවේදේති, ය. ත. අරියා ආවික්බන්ති උපේක්බකෝ සතිමා සුබවිහාරිති ත. තතිය. ක්‍රාන. උපසම්පත්ත විහරති, සෝ ඉමමේව කාය. නිප්පීතිකෙන සුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පුරිපුරේති පරිප්ථරති. නාස්ස කිංශ්වී සඩබාවතෝ කායස්ස නිප්පීතිකෙන සුබෙන අප්ථ්‍රට හෝති. ඉදුමිෂ්ස හෝති සමාධිස්මි.

61. පින්වත් මාණවකය, හික්ඡ්‍රව ප්‍රීතියට ද නො ඇලීමෙන් උපේක්ෂාවෙන් යුතුව වාසය කරනවා. සිහියෙන් තුවණින් යුතු ව කයෙන් සැපයක් ද විදිනවා. ආරයයන් වහන්සේලා යම් ද්‍රානයකට උපේක්ෂා සහගත සිහිය ඇති සැප විහරණය යැයි පවසනවා ද, යම් ඒ තුන්වන ද්‍රානයන් උපදාවා ගෙන වාසය කරනවා නම්, ඔහු මේ කය ම ප්‍රීති රහිත සුබෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මූලමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි ප්‍රීති රහිත සුබෙන් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතැනක් තැ. මෙය අයිති වන්නේන් ඔහු ගේ සමාධියට ම දි.

62. පුන ව පර. මාණව හික්ඩු සුබස්ස ව පහානා දුක්බස්ස ව පහානා පුබැබේව සෝමනස්සදෝමනස්සාන. අත්ථගමා අදුක්බමසුබ. උපක්බාසතිපාරිපුද්ධී. වතුත්පා. කඩාන. උපසම්පත්ත විහරති. සෝ ඉමමේව කාය. පරිපුද්ධීධෙන තෙසා පරියෝදානේන එරිතවා නිසින්නොශේති. නාස්ස කිඳුවී සබලාවනෝ කායස්ස පරිපුද්ධීධෙන තෙසා පරියෝදානේන අප්පුට. හෝති. සෙයාලාපි මාණව පුරිසෝ විදානේන වත්පේන සසීස. පාරුපිතවා නිසින්නොශේති අස්ස, නාස්ස කිඳුවී සබලාවනෝ කායස්ස විදානේන වත්පේන අප්පුට. අස්ස, එවමේව බෝ මාණව හික්ඩු ඉමමේව කාය. පරිපුද්ධීධෙන වෙතසා පරියෝදානේන එරිතවා නිසින්නොශේති. නාස්ස කිඳුවී සබලාවනෝ කායස්ස පරිපුද්ධීධෙන වෙතසා පරියෝදානේන අප්පුට. හෝති.

62. පින්වත් මාණවකය, තැවතත් කියනවා නම් හික්ෂුව සැපය ද ප්‍රහාණය කිරීමෙන්, දුක ද ප්‍රහාණය කිරීමෙන් කළින් ම සෞමනස් දොම්නස් දෙක ඉක්ම යැමෙන් දුක් සැප රහිත වූ පාරිගුද්ධ උපක්ෂා සහගත සතිය ඇති සතර වෙති ද්‍රානය උපදවා ගෙන වාසය කරනවා. මහු මේ කය ම පාරිගුද්ධ වූ ප්‍රහාණ්වර සිතින් පත්‍රුවා ගෙන වාචි වී ඉන්නවා. මහු ගේ සියලු කයෙහි පාරිගුද්ධ වූ ප්‍රහාණ්වර සිතින් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතුනක් නෑ. පින්වත් මාණවකය, එක මේ වගේ දෙයක්. සුදු වස්ත්‍රයකින් හිස සහිතව මුළු සිරුර ම පොරොවාගෙන වාචි වී සිටින කෙනෙක් ඉන්නවා. එතකොට මහු ගේ මුළු කයෙහි ම සුදු වස්ත්‍රයන් නො වැසුණු කිසි තුනක් නෑ. පින්වත් මාණවකය, අන්ත ඒ වගේ ම යි හික්ෂුව මේ කය ම පාරිගුද්ධ වූ ප්‍රහාණ්වර සිතින් පත්‍රුවා ගෙන වාචි වී ඉන්නවා. මහු ගේ සියලු කයෙහි පාරිගුද්ධ වූ ප්‍රහාණ්වර සිතින් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතුනක් නෑ.

63. යම්පි මාණව හික්ඩු සුබස්ස ව පහානා දුක්බස්ස ව පහානා පුබැබේව සෝමනස්සදෝමනස්සාන. අත්ථගමා අදුක්බමසුබ. උපක්බාසතිපාරිපුද්ධී. වතුත්පා. කඩාන. උපසම්පත්ත විහරති. සෝ ඉමමේව කාය. පරිපුද්ධීධෙන තෙසා පරියෝදානේන එරිතවා නිසින්නොශේති. නාස්ස කිඳුවී සබලාවනෝ කායස්ස පරිපුද්ධීධෙන තෙසා පරියෝදානේන අප්පුට. හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සමාධිස්ම්. අය. බෝ මාණව අරියෝ සමාධික්බන්ධෝ යස්ස සෝ හගවා වණ්ඩවාදී අහෝසි, යත්ප ව ඉම. ජනත. සමාද්පේෂි නිවේසේසි පතිවියාපේෂි. අන්ලි වේවෙන්ප උත්තරි. කරණියන්ති.

63. පින්වත් මාණවකය, හික්ෂුව සැපය ද ප්‍රහාණය කිරීමෙන්, දුක ද ප්‍රහාණය කිරීමෙන් කළින් ම සෞමනස් දොම්නස් දෙක ඉක්ම යැමෙන් දුක්

සැප රහිත වූ පාරිඟුද්ධ උපේක්ෂා සහගත සතිය ඇති යම් සතර වෙති දෝනයක් උපදවා ගෙන වාසය කරනවා නම්, මහු මේ කය ම පාරිඟුද්ධ වූ ප්‍රහාශවර සිතින් පතුරුවා ගෙන වාචි වී ඉන්නවා. මහු ගේ සියල් කයෙහි පාරිඟුද්ධ වූ ප්‍රහාශවර සිතින් ස්ථරී තො කළ කිහිතැනක් තැ. මෙය අයිති වන්නෙත් මහු ගේ සමාධිය ව ම යි. පිත්වත් මාණවකය, මේ වනාහි ආරය වූ සමාධි ස්කන්ධය යි. ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් සමාධියක ගුණ වර්ණනා කළ සේක් නම්, ඒ තුළ තමයි මේ ජනතාව සමාදන් කොට වදාලේ. ඇතුළු කොට වදාලේ පිහිටුවා වදාලේ. ඒ වගේ ම මේ සමාධියෙන් මත්තටත් කළ යුතු දේවල් තියෙනවා.

64. “අව්‍යාපිතය.. හෝ ආනන්ද, අඩුහුත.. හෝ ආනන්ද, සෝ වාය.. හෝ ආනන්ද අරියෝ සමාධික්බන්ධෝ පරිපුණුණෝනෝ නො අපරිපුණුණෝනෝ. එවම්පරිපුණුණෝන්ද්වාහ.. හෝ ආනන්ද අරිය.. සමාධික්බන්ධ.. ඉනෝ බහිද්ධා අභ්‍යන්ත්‍රු සමණඛාහ්මණ්ත්‍රු න සම්බුද්ධස්සාමි. එව.. පරිපුණුණෝන්ද්ව හෝ ආනන්ද අරිය.. සමාධික්බන්ධ.. ඉනෝ බහිද්ධා අභ්‍යන්ත්‍රු සමණඛාහ්මණා අත්තනි සම්බුද්ධස්සෙයු.., තේ තාවතකේතේව අත්තමනා අස්සු අලමෙන්තාවතා, කතමෙන්තාවතා, අනුප්පත්තෝ නො සාමඳුක්කන්පෝ, තත්ත්වෝ කිඩ්වී උත්තරි.. කරණීයන්ති. අප ව පන හව.. ආනන්දෝ එවාමහ: අන්ත්‍රී වෙවත්ප උත්තරි.. කරණීය”ත්ති.

64. “හවත් ආනන්දයෙනි, ආඁවර්ය යි. හවත් ආනන්දයෙනි, පුද්ම සහගත යි. හවත් ආනන්දයෙනි, ඒ මේ ආරය වූ සමාධිස්කන්ධය නම් පරිපුරණ ම යි. පරිපුරණ නොවේ. හවත් ආනන්දයෙනි, ඔය ආකාරයෙන් පරිපුරණ වූ ආරය වූ සමාධිස්කන්ධයක් මේ බුදු සපුනෙන් බැහැර වූ වෙන ආගමක ගුමණ බාහ්මණයින් තුළ මම නම් දකින්තේ තැ. හවත් ආනන්දයෙනි, ඔය ආකාරයෙන් පරිපුරණ වූ ආරය වූ සමාධිස්කන්ධයක් මේ බුදු සපුනෙන් බැහැර වූ වෙන ආගමක ගුමණ බාහ්මණයින් තුළ තම තමන් හට දකින්ට ලැබුණා නම්, ඔවුන් එපමණකින් ම සතුවට පත් වෙනවා “මේ අපට ඇති, මේ කරගත්තු හරිය ඇති, මහණකමේ අර්ථයට අප පැමිණුනා, අපට මින් මත්තේහි කළ යුතු කිසි දෙයක් තැත” කියල. නමුත් හවත් ආනන්දයන් පවසන්නේ මේ විදිහට යි. “එ වගේ ම ඔය සමාධියෙන් මත්වටත් තවත් කළ යුතු දේවල් තියෙනවා” කියල.

65. කතමෝ පන සෝ හෝ ආනන්ද අරියෝ පංඡුක්ක්බන්ධෝ යස්ස සෝ හව.. ගෝතමෝ වණ්ඩා අහෝසි යත්ප ව ඉම් ජනත.. සමාදපේසි නිවෙසේසි පතිචිජාපේසි?”ති.

65. හවත් ආනන්දයෙනි, යම් ප්‍රජාවක් ගැන ඒ හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ වර්ණනා කළ සේක් නම්, ඒ තුළ මේ ජනතාව සමාදන් කෙරවූ සේක් නම්, ඇතුළ කළ සේක් නම්, පිහිට වූ සේක් නම් ඒ ආර්ය වූ ප්‍රජා ස්කන්ධය කුමක් ද?

66. “පුත්‍රවපරං මාණව සෝ හික්ඩු ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදාතේ අන්ගණේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙක්ජ්ප්පත්තේ ක්‍රාණදස්සානය විත්ත. අහිතීහරති අහිතින්නාමෙති. සෝ ඒවා. පජාතාති: “අය. බෝ මේ කායෝ රුපී වාත්‍යමමහාභුතිකෝ මාතා-පෙත්තිකසමහවෝ විදනකුම්මාසුපවයෝ අති-වූ-ඡාදනපරිමද්දනහේදන-විද්දංසනඩමමෝ. ඉදී ව පන මේ වික්ද්ඛාණ. එත්ථා සිත. එත්ථා පටිබද්ධ”න්ති.

69. පින්වත් මාණවකය, තව දුරටත් කියනවා නම් හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඟුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, ක්‍රාණදරුගනය (නුවණින් අවබෝධ වීම) පිණ්ස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම තතු කරයි. එතකොට මහු මේ විදිහට දැන ගන්නවා. “මාගේ මේ කය වනාහී සතර මහා හුතයන්ගෙන් හට ගත්, මවිසියන් තිසා හට ගත්, බත් වැංජන ආදියෙන් වැඩුණ, අනිත්‍ය වූ, ඇතිල්ලීම් පිරිමැදිම්වලින් තබිත්තු කළ යුතු වූ, බැඳී වැනසී යන ස්වභාවයට අයත් වූ, රුපවත් (මහාභුත නම් වූ රුපයෙන් හැඳුනු) දෙයක්. මාගේ මේ වික්ද්ඛාණය ද පවතින්නේ මේ සිරුරෙහි ම යි. බැඳී තිබෙන්නේන් මෙහි ම යි.

67. සෙයාථාපි මාණව, මණි වේශ්‍රියෝ සූහෝ ජාතිමා අවිය. සෝ සුපරිකම්මකනෝ අ-ජෝ විෂ්පසන්නෝ අනාවිලෝ සබ්බාකාරසම්පත්ත්නෝ, තත්ත්ත්ස්ස සූත්ත්ත. ආවුත. නීල. වා පිත. වා ලෝහිත. වා විදාත. වා පණ්ඩිසූත්ත. වා. තමේත. වක්බුමා පුරිසෝ හත්පේ කරිතවා ප-වවෙක්බෙයා “අය. බෝ මණි වේශ්‍රියෝ සූහෝ ජාතිමා අවිය. සෝ සුපරිකම්මකනෝ, අ-ජෝ විෂ්පසන්නෝ අනාවිලෝ සබ්බාකාරසම්පත්ත්නෝ, තත්ත්ද. සූත්ත්ත. ආවුත. නීල. වා පිත. වා ලෝහිත. වා විදාත. වා පණ්ඩිසූත්ත. වා”ති. ඒවමේව බෝ මාණව, හික්ඩු ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදාතේ අන්ගණේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙක්ජ්ප්පත්තේ ක්‍රාණදස්සානය විත්ත. අහිතීහරති අහිතින්නාමෙති. සෝ ඒවා. පජාතාති: “අය. බෝ මේ කායෝ රුපී වාත්‍යමමහාභුතිකෝ මාතාපෙත්තිකසමහවෝ

විදනකුම්මාපුපටයෝ අනි-ඩු-ඡානපරිමද්දනසේදනවිද්ධය සනධිමෙයෝ. ඉද් ව පන මේ වික්දුණුණ. එන්ට සිත. එන්ට පටිබද්ධ”න්ති.

67. පින්වත් මාණවකය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. වෛරෝධී මාණ්කායක් තියෙනවා. හරි ලස්සනට පහළ වුණ දෙයක්. අටපටිටම්. හොඳිත් ඔහමටිටම්, ඉතාමත් හොඳ යි. ඉතාම ප්‍රසන්න යි. පිවිතුරු යි. මැණිකක තිබිය යුතු හැම දෙයක් ම තියෙනවා. ඉතින් ඔය මැණික තුළ නිල් වේවා, රන්වන් වේවා, රතු වේවා, සුදු වේවා, පඩුපැහැ වේවා, තුලක් අමුණුලා තියෙනවා. එතකොට ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් මැණික අතට ගෙන හොඳින් විමසා බලනවා. “මේ වෛරෝධී මැණික හරි ලස්සනට පහළ වුණ දෙයක්. අටපටිටම්. හොඳින් ඔහමටිටම්, ඉතාමත් හොඳ යි. ඉතාම ප්‍රසන්න යි. පිවිතුරු යි. මැණිකක තිබිය යුතු හැම දෙයක් ම තියෙනවා. මේ මැණික තුළ නිල් වේවා, රන්වන් වේවා, රතු වේවා, සුදු වේවා, පඩුපැහැ වේවා, තුලක් අමුණුලා තියෙනවා” කියලා. පින්වත් මාණවකය, අන්න ඒ විදිහම යි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඟුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, ක්‍රුණදරුණනය (නුවණින් අවබෝධ වීම) පිණිස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම තතු කරයි. එතකොට ඔහු මේ විදිහට දැන ගන්නවා. “මාගේ මේ කය වනාහී සතර මහා භූතයන්ගෙන් හට ගත්, මවිපියන් තිසා හට ගත්, බත් වැං්ජන ආදියෙන් වැඩුණ, අනිත්‍ය වූ, ඇතිල්ලීම් පිරිමැදීම්වලින් තබන්තු කළ යුතු වූ, බැඳී වැනසී යන ස්වභාවයට අයත් වූ, රුපවත් (මහාභාත නම් වූ රුපයෙන් හැඳුනු) දෙයක්. මාගේ මේ වික්දුණුණය ද පවතින්නේ මේ සිරුරෙහි ම යි. බැඳී තිබෙන්නේන් මෙහි ම යි” කියල.

68. යම්පි මාණව සික්ඩු එව්. සමාහිනේ වින්නේ එව්. පජානාති ඉද් ව පන මේ වික්දුණුණ. එන්ට සිත. එන්ට පටිපද්ධන්ති, ඉද්ම්පි’ස්ස හෝති පක්දුණුය.

68. පින්වත් මාණවකය, සික්ඩුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට මේ විදිහට දැන ගන්නවා මාගේ මේ වික්දුණුණය ද පවතින්නේ මේ සිරුරෙහි ම යි. බැඳී තිබෙන්නේන් මෙහි ම යි” කියල. මෙය අයිතිවන්නෙන් ඔහු ගේ ප්‍රජාවට ම යි.

69. සෝ ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධීවේ පරියෝදාතේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙකුජප්පත්තේ මනෝමය කාය. අහිතිමිමින්නාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සෝ ඉමම්හා කායා අන්දුණු කාය. අහිතිමිමිනාති රුපි. මනෝමය. සබැංගප-වංගි. අහිතින්දිය.

69. ඔහු (ඒ හික්ෂාව) ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසුදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්චර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේඟ බැහුර වූ විට, මැදුබවට පත් වූ විට, කරමණා (වනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, මනෝමය කයක් විශේෂයෙන් මැවිම පිණ්ස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම තතු කරයි. ඉතින් ඔහු මේ කයෙන් වෙනත් වූ සියල් අහපසග ඇති, නොපිරිහුණු ඉදුරන් ඇති රුපි. මනෝමය කයක් විශේෂ කොට මවනවා.

70. සෙයාලාපි මාණව පුරිසෝ මුණ්ඩම්හා ඉසික. පවාහෙයා. තස්ස ඒවාමස්ස: “අය. මුණ්ඩපෝ අය. ඉසිකා අන්දකේවෝ මුණ්ඩපෝ, අන්දනා ඉසිකා මුණ්ඩම්හාත්වේව ඉසිකා පබ්ලාල්හාති.” සෙයාලාපි වා පන මාණව පුරිසෝ අසි. කෝසියා පවාහෙයා, තස්ස ඒවාමස්ස “අය. අසි, අය. කෝසි, අන්දකේ අසි, අන්දනා කෝසි, කෝසියන්වේව අසි පබ්ලාපෝ”ති. සෙයාලාපි වා පන මාණව, පුරිසෝ අහි. කරණ්ඩා උද්ධරෙයා, තස්ස ඒවාමස්ස: අය. අහි, අය. කරණ්ඩා, අන්දකේවෝ අහි, අන්දකේ කරණ්ඩා, කරණ්ඩාත්වේව අහි උඩහනෝ”ති. ඒවාමේව බො මාණව හික්ංඩ ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධීවේ පරියෝදාතේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙකුජප්පත්තේ මනෝමය. කාය. අහිතිමිමින්නාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සෝ ඉමම්හා කායා අන්දුණු කාය. අහිතිමිමිනාති රුපි. මනෝමය. සබැංගපවිංගි. අහිතින්දිය.

පින්වත් මාණවකය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් මුණ්ඩතත්ත් ගසෙන් තත්ත් ගොබය ඇදුල ගන්නවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේ මුණ්ඩතත්ත් ගස යි, මේ තත්ත් ගොබය යි. එතකොට මුණ්ඩතත්ත් ගස වෙන එකක්. තත්ත් ගොබය වෙන එකක්. තමුත් මුණ්ඩතත්ත් ගසෙන් ම යි තත්ත් ගොබය ඇදුල ගත්තේ” කියලා. පින්වත් මාණවකය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් කොපුවෙන් කඩුවක් ඇදුල ගත්තාවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේ කඩුව යි. මේ කොපුව. එතකොට කඩුව අනෙකක්, කොපුව අනෙකක්. තමුත් කොපුවෙන් තමයි කඩුව ඇදුල ගත්තේ” කියලා. පින්වත්

මාණවකය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් තයි පෙට්ටියෙන් තයෙකුව ඇදුල ගන්නවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේ තමයි නයා. මේක තයිපෙට්ටිය. එතකොට නයා අනෙකක්. නයි පෙට්ටිය අනෙකක්. නමුත් තයි පෙට්ටියෙන් තමයි නයාව ඇදුල ගත්තේ” කියලා. පින්වත් මාණවකය, අන්න ඒ විදිහම සි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂවර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කරමණු (විනෑම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, මනෝමය කයක් විශේෂයෙන් මැවිම පිණ්ස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම තතු කරයි. ඉතින් ඔහු මේ කයෙන් වෙනත් වූ සියල් අභපසහ ඇති, නොපිරහුණු ඉදුරන් ඇති රුපී මනෝමය කයක් විශේෂ කොට මවනවා.

71. යම්පි මාණව හික්බු ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ අක්ක්දු. කාය. අහිතිමිමිනාති රුපී. මනෝමය. සබලංගපච්චිවලංගි. අහිතින්දියා, ඉදුම්පි'ස්ස හෝති පක්ක්දුය.

71. පින්වත් මාණවකය, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට මේ කයෙන් වෙනත් වූ සියල් අභපසහ ඇති, නොපිරහුණු ඉදුරන් ඇති රුපී මනෝමය කයක් විශේෂ කොට මවනවා. මෙය අයිතිවත්තෙන් ඔහු ගේ ප්‍රඟුවට ම සි.

72. සෝ ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදාතේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහනේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙක්ප්පත්තේ ඉද්ධිවිධාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සෝ අනෝකවිහිත. ඉද්ධිවිධ. ප-වනුහෝති, ඒකෝ'පි ඩුත්වා බහුදා හෝති, බහුදා'පි ඩුත්වා ඒකෝ හෝති, ආවිහාව. තිරෝහාව. තිරෝකුචිච. තිරෝපාකාර. තිරෝප්පාත්ත. අස්ථ්‍රමානෝ ග-තති සෙයාලාපි ආකාසේ, පයවියාපි උම්මුස්ථතිම්මුස්ථ. කරෝති සෙයාලාපි උදකේ, උදකේපි අහිත්පමානෝ ග-තති, සෙයාලාපි පයවි, ආකාසේති පල්ලංකේන කමති, සෙයාලාපි පක්වී සකුණෝ, ඉමෙපි වත්දීමසුරියේ ඒවම්මතිද්ධිකේ ඒවම්මහානුහාවේ පාණිනා පරාමසති පරිමත්තති, යාව බහුමලෝකා'පි කායේනා වස. වත්තේති.

72. ඔහු (ඒ හික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂවර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කරමණු (විනෑම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි

සකස්) වූ වට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, ඉරධි ප්‍රාතිහාරය පිණීස සිත මෙහෙයව යි. එයට සිත තතු කරයි. තනි කෙනෙක්ව ඉදගෙන බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා. බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් ඉදගෙන එකකෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා. පෙනෙන්ට සළස්වනවා. නො පෙනී යනවා. බිත්තිය විනිවිද, ප්‍රාකාරය විනිවිද, පර්වතය විනිවිද කිසිවක් හා නො ගැටී, අහසේ යන්නාක් මෙන් යනවා. ජලයේ වගේ පොලොවෙහි කිදාබැසීමත්, උචිට මතුවීමත් කරනවා. පොලොට මතුපිට වගේ ජලය මත නො ගිලි ඇවිද යනවා. අහසෙහි පියාසරණ කුරුලේන් පරිද්දෙන් පළහක් බැඳ ගෙන අහසේ යනවා. මෙසා මහත් ඉරධි ඇති, මහානුහාව ඇති හිරු සඳ පවා අතින් අල්ලනවා. පිරිමදිනවා. බඩුලොට දක්වා ම කයෙන් විසි කරගෙන ඉන්නවා.

73. සෙයාලාපි මාණව, දක්බෝ කුම්භකාරෝ වා කුම්භකාරන්නේවාසී වා සුපරිකම්මකනාය මත්තිකාය යෝ යදේව හාජනවිකති. ආකංජෙයා තං තදේව කරෙයා අහිනිප්පාදෙයා.

73. පින්වත් මාණවකය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දක්ෂ කුම්භකරුවෙක් හෝ කුම්භකරුවෙකු ගේ අතවැසියෙක් ඉන්නවා. ඔහු ඉතා භාඳින් සකස් කළ මැවිටෙන් යම් ම ආකාරයේ හාජනයක් හදන්ට කැමැති නම්, ඒ ඒ ආකාරයේ බළුන් හදනවා. විශේෂයෙන් තිරමාණය කරනවා.

74. සෙයාලාපි වා පන මාණව, දක්බෝ දන්තකාරෝ වා දන්තකාරන්නේවාසී වා සුපරිකම්මකතස්ම්. දන්තස්ම්. යෝ යදේව දන්තවිකති. ආකංජෙයා තං තදේව කරෙයා අහිනිප්පාදෙයා.

74. පින්වත් මාණවකය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දක්ෂ ඇත්දත් කැටයමිකරුවෙක් හෝ ඇත්දත් කැටයමිකරුවෙකු ගේ අතවැසියෙක් ඉන්නවා. ඔහු ඉතා භාඳින් සකස් කළ ඇත්දතක යම් ම ආකාරයේ ඇත් දළ කැටයමක් කරන්ට කැමැති නම්, ඒ ඒ ආකාරයේ ඇත් දළ කැටයම හදනවා. විශේෂයෙන් තිරමාණය කරනවා.

75. සෙයාලාපි වා පන මාණව, දක්බෝ සුවණ්ණකාරෝ වා සුවණ්ණකාරන්නේවාසී වා සුපරිකම්මකතස්ම්. සුවණ්ණස්ම්. යෝ යදේව සුවණ්ණවිකති. ආකංජෙයා තං තදේව කරෙයා අහිනිප්පාදෙයා;

75. පින්වත් මාණවකය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දක්ෂ රන් කුටයමිකරුවෙක් හෝ රන් කුටයමිකරුවෙකු ගේ අතවැශියෙක් ඉන්නවා. මහු ඉතා තොදින් සකස් කළ රනක යම් ම ආකාරයේ රන් කුටයමක් කරන්ට කුමති නම්, ඒ ඒ ආකාරයේ රන් කුටයම් හදනවා. විශේෂයෙන් තීර්මාණය කරනවා.

76. එවමේව බෝ මාණව, හික්බු එව්. සමාහිනේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝගාන් අනාගණී විගතුපක්තිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ යින් ආනෙක්ස්ප්‍රේපත්තේ ඉද්ධිවිධාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සෝ අන්කවිහිත. ඉද්ධිවිධි. ප-වනුහෝති, ඒකෝ'පි පුත්වා බහුදා හෝති යාච බුහුමලෝකාපි කායේන වස. වත්තේති.

76. පින්වත් මාණවකය, අන්ත ඒ විදිහම සි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුත්තේන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණ්‍ය (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, ඉරධි ප්‍රාතිහාරය පිණිස සිත මෙහෙයව සි. එයට සිත තතු කරයි. තති කෙනෙක්ව ඉදගෙන බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා බඩලොව දක්වා ම කයෙන් විභින් කරගෙන ඉන්නවා.

77. යම්පි මාණව හික්බු එව්. සමාහිනේ විත්තේ යාච බුහුමලෝකාපි කායේන වස. වත්තේති, ඉදුම්පි'ස්ස හෝති පන්දුකූය.

77. පින්වත් මාණවකය, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට බඩලොව දක්වා ම කයෙන් විභින් කරගෙන ඉන්නවා. මෙය අයිතිවත්තේන් මහු ගේ ප්‍රජාවට ම සි.

78. සෝ එව්. සමාහිනේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝගාන් අනාගණී විගතුපක්තිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ යින් ආනෙක්ස්ප්‍රේපත්තේ දිඛ්බාය සෝතධාතුයා විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සෝ දිඛ්බාය සෝතධාතුයා විසුද්ධාය අතික්කන්තමානුසිකාය උහෝ සඳදේ සුණාති දිඛ්බාවේ ව මානුසේ ව යේ දුරේ සන්තිකේ ව.

78. මහු (එ හික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුත්තේන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණ්‍ය (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, ඉරධි

හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, දිව්‍ය වූ ගුවණය පිණීස සිත යොමු කරනවා. එයට සිත නතු කරනවා. එතකොට ඔහු මිනිසුන් ගේ සවන් දීමේ හැකියාව ඉක්මවා හිය පිරිසිදු වූ, දිව්‍ය වූ ගුවණයෙන් මානුෂික වූත්, දිව්‍ය වූත් දෙයාකාර වූ දුර ලහ ගබායන් අසනවා.

79. සෙයාලාජ මාණව, පුරිසෝ අද්ධානමග්ගේ පිරිපත්ත්තේ සෝ සුණෙයා හේරිසද්දම් පි මුදිංගසද්දම් පි සංඛපණවදෙනේ ඩිමසද්දම් පි, තසස එවමසස: හේරිසද්දයේ ඉති'පි මුදිංගසද්දයේ ඉති'පි සංඛපණවදෙනේ ඩිමසද්දයේ ඉති'පි. එවමේව බෝ මාණව හික්ඩු එව. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදාතේ අනාගෙන් විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ ඩිනේ ආනෙක්ඡප්පත්තේ දිඛිලාය සෝතධාතුයා විත්ත. අහිතිහරත් අහිතින්නාමෙති. සෝ දිඛිලාය සෝතධාතුයා විසුද්ධාය අතික්කන්ත-මානුසිකාය උසෝ සද්දේ සුණාති දිඛිලේ ව මානුසේ ව යේ දුරේ සන්නිකේ ව.

79. පින්වත් මාණවකය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දිගු ගමනකට පිළිපත් පුරුෂයෙක් ඉන්නවා. ඔහු බෙර හඩිත්, මහිභ බෙර හඩිත්, සක්, පනා බෙර, ගැට බෙර හඩිත් අසනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේක බෙර හඩික්, මේ තමයි මහිභ බෙර හඩි, මේක සක් හඩි, මේක පනා බෙර හඩි, මේක ගැට බෙර හඩි” කියලා. පින්වත් මාණවකය, අන්ත ඒ විදිහම සි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මෘදුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, දිව්‍ය වූ ගුවණය පිණීස සිත යොමු කරනවා. එයට සිත නතු කරනවා. එතකොට ඔහු මිනිසුන් ගේ සවන් දීමේ හැකියාව ඉක්මවා හිය පිරිසිදු වූ, දිව්‍ය වූ ගුවණයෙන් මානුෂික වූත්, දිව්‍ය වූත් දෙයාකාර වූ දුර ලහ ගබායන් අසනවා.

80. යම්ප මාණව හික්ඩු එව. සමාහිතේ විත්තේ උසෝ සද්දේ සුණාති දිඛිලේ ව මානුසේ ව යේ දුරේ සන්නිකේ ව, ඉදුම්පි'සස හෝත් පන්කුදය.

80. පින්වත් මාණවකය, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට එතකොට ඔහු මිනිසුන් ගේ සවන් දීමේ හැකියාව ඉක්මවා හිය පිරිසිදු වූ, දිව්‍ය වූ ගුවණයෙන් මානුෂික වූත්, දිව්‍ය වූත් දෙයාකාර වූ දුර ලහ ගබායන් අසනවා. මෙය අයිතිවන්නෙත් ඔහු ගේ ප්‍රඥුවට ම සි.

81. සෝ එත්. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදාතේ අනාගතේ විතුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙකුතප්පත්තේ තොපරියකාණාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සෝ පරසත්තාත. පරපුළුගලාත. තොසා තොස් පරි-ව පජාතාති: සරාග. වා විත්ත. සරාග. විත්තන්ති පජාතාති, විතරාග. වා විත්ත. විතරාග. විත්තන්ති පජාතාති, සදෝස. වා විත්ත. සදෝස. විත්තන්ති පජාතාති, විතදෝස. වා විත්ත. විතදෝස. විත්තන්ති පජාතාති, විතදෝස. වා විත්ත. විතදෝස. විත්තන්ති පජාතාති, සමෝහ. වා විත්ත. සමෝහ. විත්තන්ති පජාතාති, විතමෝහ. වා විත්ත. විතමෝහ. විත්තන්ති පජාතාති, සංඩිත. වා විත්ත. සංඩිත. විත්තන්ති පජාතාති, මහගැන. වා විත්ත. මහගැන. විත්තන්ති පජාතාති, අමහගැන. වා විත්ත. අමහගැන. විත්තන්ති පජාතාති, සද්ධතර. වා විත්ත. සද්ධතර. විත්තන්ති පජාතාති, අනුත්තර. වා විත්ත. අනුත්තර. විත්තන්ති පජාතාති, සමාහිත. වා විත්ත. සමාහිත. විත්තන්ති පජාතාති, අසමාහිත. වා විත්ත. අසමාහිත. විත්තන්ති පජාතාති, විමුත්ත. වා විත්ත. විමුත්ත. විත්තන්ති පජාතාති, අවිමුත්ත. වා විත්ත. අවිමුත්ත. විත්තන්ති පජාතාති.

81. ඔහු (ඒ හිකුත්තුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේග බැහුර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කරමණා (විනෑම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, අනුන් ගේ සිත් පිරිසිද දන්නා තුවනු පිණුස සිත යොමු කරයි. එයට සිත තතු කරයි. එතකොට ඔහු වෙනත් සත්වයන් ගේ වෙනත් පුද්ගලයන් ගේ සිත තම සිතින් පිරිසිද දැන ගන්නවා. රාග සහිත සිත රාග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. රාග රහිත සිත විතරාගි සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. ද්වේග සහිත සිත ද්වේග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. ද්වේග රහිත සිත විතදෝසී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. මෝහ සහිත සිත මෝහ සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. මෝහ රහිත සිත විතමෝහී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. හැකුලුණු සිත හැකුලුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. විසිරුණු සිත විසිරුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. සමාධිමත් සිත සමාධිමත් සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. සමාධි රහිත සිත සමාධි රහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. නො දියුණු සිත නො දියුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. දියුණු සිත දියුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. එකඟ වෙන සිත එකඟ වෙන සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. එකඟ නො වෙන සිත එකඟ නො වෙන සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිත

කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිත කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.

82. සෙයාපාප මාණව, ඉත්ථී වා පුරිසේ වා දහරෝ වා යුවා මණ්ඩනකජාතිකෝ ආදාසේ වා පරිසුද්ධී පරියෝදානේ අ-ජේ වා උදකපත්තේ සක. මුබනිමිත්ත. ප-වචක්බමානෝ සකණික. වා සකණිකන්ති ජානෙයා, අකණික. වා අකණිකන්ති ජානෙයා. එවමේව බෝ මාණව, හික්බු එව. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධී පරියෝදානේ අනාගණේ විනෙෂක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙෂ්ඨප්පත්තේ තොරියනානාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සේ පරසත්තාත. පරප්පාගලාන. තොරි පරි-ව පජානාති: සරාග. වා විත්ත. සරාග. විත්තන්ති පජානාති, විතරාග. වා විත්ත. විතරාග. විත්තන්ති පජානාති, සයදේස. වා විත්ත. සයදේස. විත්තන්ති පජානාති, විතරාග. වා විත්ත. විතරාග. විත්තන්ති පජානාති, සමෝහ. වා විත්ත. සමෝහ. විත්තන්ති පජානාති, විතමෝහ. වා විත්ත. විතමෝහ. විත්තන්ති පජානාති, සංඛිත්ත. වා විත්ත. වික්විත්ත. වා විත්ත. මහග්ගත. වා විත්ත. අමහග්ගත. වා විත්ත. සලන්තර. වා විත්ත. අනුත්තර. වා විත්ත. සමාහිත. වා විත්ත. අසමාහිත. වා විත්ත. විමුත්ත. වා විත්ත. විමුත්ත. විත්තන්ති පජානාති, අවිමුත්ත. වා විත්ත. අවිමුත්ත. විත්තන්ති පජානාති.

82. පින්වත් මාණවකය, එක මේ වගේ දෙයක්. ලස්සනට සැරසෙන්ට කුමති ස්ත්‍රීයක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ දැරුවෙක් හෝ තරුණයෙක් හෝ ඉන්නවා. මහු පිරිසිදු දිප්තිමත් කණ්ඩාචියක් ඉදිරියේ හෝ පැහැදිලි දිය ඇති බදුනකින් හෝ තමන් ගේ මුව මධ්‍ය හොඳින් විමසා බලනවා. එතකොට දොස් ඇති තැන දොස් ඇති තැන වශයෙන් දැන ගන්නවා. දොස් නැති තැන දොස් නැති තැන වශයෙන් දැන ගන්නවා. පින්වත් මාණවකය, අන්ත ඒ විදිහම සි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අනුත් ගේ සිත් පිරිසිද දන්නා තුවනු පිණිස සිත යොමු කරයි. එයට සිත නතු කරයි. එතකොට මහු වෙනත් සත්වයන් ගේ වෙනත් පුද්ගලයන් ගේ සිත තම සිතින් පිරිසිද දැන ගන්නවා. රාග සහිත සිත රාග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. රාග රහිත සිත විතරාගි

සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. ද්වේග සහිත සිත ද්වේග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. ද්වේග රහිත සිත විතදෝසී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. මෝහ සහිත සිත මෝහ සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. මෝහ රහිත සිත විතමෝහී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. හැකුලුතු සිත විසිරුණු සිත සමාධීමත් සිත සමාධී රහිත සිත නො දියුණු සිත දියුණු සිත එකඟ වෙන සිත එකඟ නො වෙන සිත කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිත කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිත කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.

83. යම්පි මාණව හික්ෂු ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ අව්‍යුත්ත. වා විත්ත. අව්‍යුත්ත. විත්තන්ති පජානාති, ඉදම්පි'ස්ස හෝති පන්කුය.

83. පින්වත් මාණවකය, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිත කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. මෙය අයිතිවත්ත්තෙන් ඔහු ගේ ප්‍රජාවට ම යි.

84. සෝ ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධී පරියෝදානේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මූදුහුතේ කම්මනියේ යිතේ ආනෙකුරප්පත්තේන් ප්‍රබැවිනිවාසානුස්සතින්දාණාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සෝ අනේකවිහිත. ප්‍රබැවි තිවාස. අනුස්සරති. සෙයාලිදා: එකම්පි ජාති., ද්වේ'පි ජාතියෝ, තිස්සෝ'පි ජාතියෝ, වතස්සෝ'පි ජාතියෝ, පන්ච්ච්චාව'පි ජාතියෝ, දස'පි ජාතියෝ, විසම්පි ජාතියෝ, ති.සම්පි ජාතියෝ, වත්තාරිසම්පි ජාතියෝ, පන්ක්දාසම්පි ජාතියෝ, ජාතිසතම්පි, ජාතිසහස්සම්පි; පන්ක්දාසම්පි ජාතියෝ, ජාතිසතම්පි, ජාතිසහස්සම්පි; අනේකෝ'පි ස.වට්ටකප්පේ, අනේකෝ'පි විවට්ටකප්පේ, අනේකෝ'පි ස.වට්ටවිවට්ටකප්පේ, අමුත්‍රාසි. ඒවත්තාමෝ ඒවා. ගොත්තො ඒවා. වණ්ණෝ ඒවමාහාරෝ ඒවා. සුබදුක්බපටස.වේදී ඒවමායුපරියන්තො. සෝ තතො වූතො අමුත් උදපාදි. තතාපාසි. ඒවත්තාමෝ ඒවා. ගොත්තො ඒවා. වණ්ණෝ ඒවමාහාරෝ ඒවා. සුබදුක්බපටස.වේදී ඒවමායුපරියන්තො. සෝ තතො වූතො ඉඩපපත්තොති. ඉති සාකාර. සලද්දේසි. අනේකවිහිත. ප්‍රබැවිනිවාස. අනුස්සරති.

78. ඔහු (එහික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේග බැහැර

වූ විට, මැදුබවට පත් වූ විට, කරමණා (විනෑම දෙයකට හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, කලින් තීවිතය ගත කළ ආකාරය දන්නා තුවුණ පිණ්ස සිත යොමු කරයි. එයට සිත තතු කරයි. ඉතින් ඔහු තොයේක් ආකාරයෙන් කලින් තීවිත ගෙවූ හැටි (ආපස්සේ) සිහි කරනවා. ඒ කියන්නේ: එක තීවිතයක්, තීවිත දෙකක්, තීවිත තුනක්, තීවිත හතරක්, තීවිත පහක්, තීවිත දහයක්, තීවිත විස්සක්, තීවිත තිහක්, තීවිත හතලිහක්, තීවිත පනහක්, තීවිත සියයක්, තීවිත දහසක්, තීවිත ලක්ෂයක්, අනේකවිධ වූ සංවට්ට කළුපයන් ද, අනේකවිධ වූ විවට්ට කළුපයන් ද, අනේකවිධ වූ සංවට්ට විවට්ට කළුපයන් ද සිහි කරනවා. ම. ඉස්සර සිටියේ අසවල් තැන, එතකොට මගේ නම මේක යි. ගෝතු නාමය මේක යි. හැඩිරුව මෙහෙම යි. කැම බීම මෙහෙම යි. දුක් සැප වින්දේ මේ විදිහට යි. මේ විදිහට යි තීවිතය අවසන් වූයේ. ඒ ම. එතැනින් වූත වූණා. අසවල් තැන උපන්නා. එතකොට මගේ නම වූයේ මේක යි. ගෝතුනාමය මේක යි. හැඩිරුව වූයේ මෙහෙමයි. කැවේ බිවිවේ මෙහෙම යි. සැප දුක් වින්දේ මෙහෙම යි. මේ විදිහට යි තීවිතය අවසන් වූයේ. ම. එතැනින් වූත වූණා. මේ ලෝකේ උපන්නා” ආදි වගයෙන් ආකාර සහිතව සට්ච්තරව අනේක ප්‍රකාර වූ කලින් ගත කළ තීවිත ගැන සිහි කරනවා.

85. සෙයාලාජ මාණව සුරිසෝ සකම්හා ගාමා අඟ්ඡේදා. ගාමා. ග-ශේයා තම්හා'පි ගාමා අඟ්ඡේදා. ගාම. ග-ශේයා. සෝ' තම්හා ගාමා සකඡ්ජේද්ව ගාම. ප-වාග-ශේයා. තස්ස ඒවමස්ස: “අහ. බෝ' සකම්හා ගාම. අමු. ගාම. ආග-ඡී. තතු ඒව. අවධාසී. ඒව. නිසිදි. ඒව. අහාසී. ඒව. තුණ්හී අහෝසී. තම්හා'පි ගාමා අමු. ගාම. ආග-ඡී. තතුපි ඒව. අවධාසී. ඒව. නිසිදි. ඒව. අහාසී. ඒව. තුණ්හී අහෝසී. සෝ'මහි තම්හා ගාමා සකඡ්ජේද්ව ගාම. ප-වාගතොත්ති.” ඒවමේව බෝ' මාණව, හික්ඩු ඒව. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදාතේ අනාගත්තේ විගනුපක්කිලේසේ මුදුහතේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙක්ජ්පසත්තේ ප්‍රබ්බේනිවාසානුස්සතින්දාණාය විත්ත. අහිතීහරති අහිතීන්නාමෙති. සෝ' අනේකවිහිත. ප්‍රබ්බේ නිවාස. අනුස්සරති. සෙයාලීද.: ඒකම්'පි ජාති., ද්වේ'පි ජාතියෝ', තිස්සෝ'පි ජාතියෝ, වතස්සෝ'පි ජාතියෝ, පක්ෂෝ'පි ජාතියෝ, පක්ෂ'පි ජාතියෝ, දස්'පි ජාතියෝ, විසම්පි ජාතියෝ, ති.සම්පි ජාතියෝ, ති.සම්පි ජාතියෝ, වත්තාරිසම්පි ජාතියෝ, පක්ෂ්කාසම්පි ජාතියෝ, ජාතිසතම්පි, ජාතිසතසස්සම්පි; අනේකෝ'පි සංවට්ටකප්පේ, අනේකෝ'පි විවට්ටකප්පේ, අනේකෝ'පි සංවට්ට-විවට්ටකප්පේ, අමුතාසී. ඒවන්නාමෝ' ඒව. ගොත්තේ' ඒව. වණ්ණෝ' ඒවමාහාරෝ' ඒව. සුබදුක්බපටිස්-වේදී ඒවමායුපරියන්තෝ'. සෝ' තතෝ' වූතෝ'

අමුතු උදපාදී.. තත්තාපාසි.. එච්න්තාමෝ එච්. ගොන්තෝ එච්. වණ්ඩේ එච්මාහාරෝ එච්. පුබදුක්බපටිස්.වේදී එච්මායුපරියන්තෝ. සෝතෝ වුතෝ ඉඩපපන්තෝති. ඉති සාකාර. සලද්දේස්. අන්කවිහිත. පුබබේනිවාස. අනුස්සරති.

85. පින්වත් මාණවකය, එක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් තමන් ගේ ගමෙන් වෙනත් ගමකට යනවා. ඒ ගමෙන් තවත් ගමකට යනවා. ඒ ගමෙන් යැං තමන් ගේ ගමට එනවා. එතකාට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. ම. මගේ ගමෙන් අසවල් ගමට හියා. ම. එහෙදී මෙහෙමයි හිටියේ. මෙහෙමයි වාචී වුණේ. මෙහෙමයි කතාබහ කලේ. මෙහෙමයි නිශ්චලිදව සිටියේ. ඉතින් ම. ඒ ගමෙනුත් අසවල් ගමට හියා. එහෙ හිටියේ මේ විදිහට යි. වාචී වුණේ මේ විදිහට යි. කථාබස් කලේ මේ විදිහට යි. නිහඹව සිටියේ මේ විදිහට යි. ඒ ම. ඒ ගමෙන් මගේ ගමටම නැවත ආවා” කියලා. පින්වත් මාණවකය, අන්ත ඒ විදිහම ය හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමන් වු විට, සිත පිරිසිදු වු විට, ප්‍රහාෂ්වර වු විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වු විට, උපක්ලේශ බැහැර වු විට, මඇදුබවට පත් වු විට, කර්මණා (විනෑම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වු විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, කලින් ජීවිතය ගත කළ ආකාරය දන්තා තුවණ පිණ්ස සිත යොමු කරයි. එයට සිත නතු කරයි. ඉතින් ඔහු තොයෙක් ආකාරයෙන් කලින් ජීවිත ගෙවූ හැරී (ආපස්සට) සිහි කරනවා. ඒ කියන්නේ: එක ජීවිතයක්, ජීවිත දෙකක්, ජීවිත තුනක්, ජීවිත හතරක්, ජීවිත පහක්, ජීවිත දහයක්, ජීවිත විස්සක්, ජීවිත තිහක්, ජීවිත හතලිහක්, ජීවිත පනහක්, ජීවිත සියයක්, ජීවිත දහසක්, ජීවිත ලක්ෂයක්, අන්කවිධ වු සංවට්ට කළුපයන් ද, අන්කවිධ වු විවට්ට කළුපයන් ද, අන්කවිධ වු සංවට්ට විවට්ට කළුපයන් ද සිහි කරනවා. ම. ඉස්සර සිටියේ අසවල් තැන, එතකාට මගේ නම මේක යි. ගෝතු නාමය මේක යි. හැඩුරුව මෙහෙම යි. කැම බීම මෙහෙම යි. දුක් සැප වින්දේ මේ විදිහට යි. මේ විදිහට ය ජීවිතය අවසන් වුණේ. ඒ ම. එතැනින් වුත වුණා. අසවල් තැන උපන්තා. එතකාට මගේ නම වුණේ මේක යි. ගෝතුතාමය මේක යි. හැඩුරුව වුණේ මෙහෙමයි. කැව් බීව්වේ මෙහෙම යි. සැප දුක් වින්දේ මෙහෙම යි. මේ විදිහට ය ජීවිතය අවසන් වුණේ. ම. එතැනින් වුත වුණා. මේ ලෝකේ උපන්තා” ආදී වශයෙන් ආකාර සහිතව සවිස්තරව අන්ක ප්‍රකාර වු කලින් ගත කළ ජීවිත ගැන සිහි කරනවා.

86. යම්පි මාණව හික්වූ එච්. සමාහිතෝ විතෝ
අන්කවිහිත. පුබබේනිවාස. අනුස්සරති, ඉදම්පි'ස්ස හෝති පක්ද්කය.

86. පින්වත් මාණවකය, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට අනේක ප්‍රකාර වූ කලින් ගත කළ ඒවිත ගැන සිහි කරනවා. මෙය අයිතිවන්නේත් ඔහු ගේ ප්‍රජාවට ම යි.

87. සෝ එත්. සමාහින් විත්නේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මූදුහන් කම්මතියේ යින් ආනෙකුපත්පත්නේ සත්තාන. වූතුපපාතක්කාණාය වත්ත. අහින්හරති අහින්න්නාමෙති. සෝ දිබෙන වක්වුනා විසුද්ධේ අතික්කන්තමානුසක්න සත්නේ පසසති වවමානේ උපත්පත්මානේ හින් පණිනේ සුවන්නේ දුබිඛන්නේ සුගන් දුගන්. යථාකම්මුපගේ සත්නේ පජානති: ඉමේ වත හොත්නෝ සත්තා කායදු-වරින්න සමන්නාගතා, වචදු-වරින්න සමන්නාගතා, මනෝදු-වරින්න සමන්නාගතා, අරියාන. උපවාදකා, මි-ඡාදිවිධිකා, මි-ඡාදිවිධිකම්මසමාදානා, තේ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපාය. දුග්ගති. විනිපාත. තිරය. උපපත්තා. ඉමේ වා පන හොත්නේ සත්තා කායසුවරින්න සමන්නාගතා, වචදුවරින්න සමන්නාගතා, මනෝදුවරින්න සමන්නාගතා, අරියාන. අනුපවාදකා, සමමාදිවිධිකා, සමමාදිවිධිකම්මසමාදානා, තේ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගති. සග්ග. ලෝක. උපපත්තාති. ඉති දිබෙන වක්වුනා විසුද්ධේ අතික්කන්තමානුසක්න සත්නේ පසසති වවමානේ උපත්පත්මානේ හින් පණිනේ සුවන්නේ දුබිඛන්නේ සුගන් දුගන්. යථාකම්මුපගේ සත්නේ පජානති.

87. ඔහු (එ හික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාජ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේඟ බැහුර වූ විට, මෘදුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනැම දෙයකට හැකි පරීදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, සත්වයන් ගේ වූතියන් උපතත් දකිනා තුවන පිණිස සිත පිහිටුවනවා. එයට සිත තතු කරනවා. එතකොට එ හික්ෂුව මිනිසුන් ගේ දැකිමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් වූත වන්නා වූත්, උපදින්නා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කර්මයන්ට අනුව හින ප්‍රණිත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, සුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා. “අහො! මේ හවත් සත්වයන් කයින දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, වචනයෙන් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, මතසින දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, ආර්යයන් වහන්සේලාට අපහාස කරලා, මිසදිවු වෙලා, මිසදිවු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉදුල තියෙනවා. ඔවුන් කය බිඳී මරණයෙන් මත්නේ අපාය නම් වූ දුගතිය නම් වූ විනිපාත නම් වූ තිරයේ ඉපදිලා ඉන්නවා. ඒ වගේ ම මේ හවත් සත්වයන් කයින සුච්චරිතයෙහි යෙදීම

නිසා, වවතයෙන් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, මනසින් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, ආරයයන් වහන්සේලාට අපහාස නො කොට, සම්ඳිවු වෙලා, සම්ඳිවු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉඳල තියෙනවා. ඔවුන් කය බේදි මරණයෙන් මත්තේ සුගති නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයෙහි ඉපදිලා ඉන්තවා” කියලා. මේ විදිහට මිනිසුන් ගේ දැකිමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසුන් වූත වන්නා වූත්, උපදින්නා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කර්මයන්ට අනුව හින ප්‍රශ්න වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, සුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා.

88. සෙයාලාජී මාණව, මේකේ සිංසාටකේ පාසාදෝ. තන්ත් වක්බුමා පුරිසේ දිනේ පස්සෙයා මනුස්සේ ගේහ. පවිසන්නේ’පි නික්බමන්නේ’පි රජියා විතිසංස්වරන්නේ’පි මේකේ සිංසාටකේ නිසින්නේ’පි, තස්ස එච්මස්ස: ඒන් මනුස්සා ගේහ. පවිසන්ති. ඒන් නික්බමන්ති. ඒන් රජියා විතිසංස්වරන්ති. ඒන් මේකේ සිංසාටකේ නිසින්නාති.

88. පින්වත් මාණවකය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. හතරම්. හන්දියක තටුවු නිවසක් තියෙනවා. එහි ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් සිටගෙන බලාගෙන ඉන්තවා. ඔහු (පහළ) ගෙට ඇතුළු වන්නා වූත්, නික්මෙන්නා වූත්, විදියේ එහාට මෙහාට ඇවිදින්නා වූත්, හතරම්. හන්දිය මැද වාචි වී සිටින්නා වූත් මිනිසුන් දකිනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා “මේ මිනිසුන් ගෙට ඇතුළු වෙනවා. මේ උද්විය ගෙයින් නික්මෙනවා. මේ උද්විය විදියේ එහාට මෙහාට ඇවිදිනවා. මේ උද්විය හතරම්. හන්දිය මැද වාචි වෙලා ඉන්තවා” කියලා.

89. එවමේව බෝ මාණව, හික්බු එව. සමාහින් වින්නේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුන් කම්මතියේ යින් ආනෙකුජප්පත්ත්නේ සත්තාත. වූතුපපාතනංාණාය වින්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සේ දිබිබිත වක්බුනා විසුද්ධේත අතික්තන්තමානුසක්න සත්ත්නේ පස්සති වවමානේ උප්පත්තමානේ හින් ප්‍රශ්නේ සුවන්නේ දුබ්බන්නේ සුගතේ දුග්ගතේ. යථාකම්මුපගේ සත්ත්නේ පජාතති: ඉමේ වත හොත්තේ සත්තා කායදු-වරින්න සමන්නාගතා, වවදු-වරින්න සමන්නාගතා, මනෝදු-වරින්න සමන්නාගතා, අරියාත. උපවාදකා, මි-ඡාදිවිධිකා, මි-ඡාදිවිධිකම්මසමාදාතා, තේ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අජාය. දුග්ගති. විනිපාත. නිරය. උපන්නා. ඉමේ වා පන හොත්තේ සත්තා කායසුවරින්න සමන්නාගතා, වවසුවරින්න සමන්නාගතා, මනෝසුවරින්න සමන්නාගතා, අරියාත. අනුපවාදකා, සම්මාදිවිධිකා, සම්මාදිවිධිකම්මසමාදාතා, තේ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගති. සග්ග.

ලෝක。 උපපන්නාති。 ඉති දිබැවෙන වක්බූතා විසුද්ධෙන අතික්තන්තමානුසකේන සත්තේ පස්සති වචමානේ උපපත්තමානේ හීතේ පණ්නේ පුවණීනේ දුබැණීනේ පුගතේ දුග්ගතේ。 යථාකම්මුපගේ සත්තේ පජනාති。

89. පින්වත් මාණවකය, අන්න ඒ විදිහම දී හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කරමණු (වතුම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, සත්වයන් ගේ වූතියක් උපතක් දකිනා තුවණ ප්‍රණීස සිත පිහිටුවනවා. එයට සිත තතු කරනවා. එතකොට ඒ හික්ෂුව මිනිසුන් ගේ දැකිමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් වූත වන්නා වූත්, උපදින්නා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කරමයන්ට අනුව හීත ප්‍රණීත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, පුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා. “අහො! මේ හවත් සත්වයන් කයින් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, වවනයෙන් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, මනසින් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, ආර්යයන් වහන්සේලාට අපහාස කරලා, මේසදිවු වෙලා, මේසදිවු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉදල තියෙනවා. මවුන් කය බේදී මරණයෙන් මත්තේ අපාය නම් වූ දුගතිය නම් වූ විනිපාත නම් වූ නිරයේ ඉපදිලා ඉන්නවා. ඒ වගේ ම මේ හවත් සත්වයන් කයින් පුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, වවනයෙන් පුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, මනසින් පුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, ආර්යයන් වහන්සේලාට අපහාස නො කොට, සම්දිවු වෙලා, සම්දිවු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉදල තියෙනවා. මවුන් කය බේදී මරණයෙන් මත්තේ පුගති නම් වූ, ස්වරුග ලෝකයෙහි ඉපදිලා ඉන්නවා” කියලා. මේ විදිහට මිනිසුන් ගේ දැකිමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් වූත වන්නා වූත්, උපදින්නා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කරමයන්ට අනුව හීත ප්‍රණීත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, පුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා.

90. යම්පි මාණව හික්බූ ඒව්. සමාහිතේ විත්තේ පුගතේ දුග්ගතේ යථාකම්මුපගේ සත්තේ පජනාති, ඉදම්පි’ස්ස හෝති පන්කුය.

90. පින්වත් මාණවකය, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට ඒ කරමයන්ට අනුව හීත ප්‍රණීත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, පුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා. මෙය අයිතිවන්නෙත් මහු ගේ ප්‍රජාවට ම දී.

91. සෝ එච්. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදාතේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ දිතේ ආනෙක්දප්පත්තේ ආසවාන බයක්දාණාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සෝ ඉදි දුක්බන්ති යථාහුත් පජානාති. අය. දුක්බසමුදයෝ'ති යථාහුත් පජානාති. අය. දුක්බනිරෝධගාමීනි පටිපදා'ති යථාහුත් පජානාති. ඉමේ ආසවා'ති යථාහුත් පජානාති. අය. ආසවනිරෝධෝ'ති යථාහුත් පජානාති. අය. ආසවනිරෝධෝ'ති යථාහුත් පජානාති. තස්ස එච්. ජානකේ එච්. පසසන්කාමාසවා'පි විත්ත. විමු-වති. සවාසවා'පි විත්ත. විමු-වති. අවිෂ්ඨාසවා'පි විත්ත. විමු-වති. විමුන්තස්මි. විමුන්තමිනි ඇඟාණ. හෝති. ඩිජා ජාති, වූපිත. බුහුමවරිය. කත. කරණීය, නාපර. ඉත්ත්තායාති පජානාති.

91. ඔහු (එහික්ෂුව) මය අපුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වරවූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහුර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කරමණු (විනෑම දෙයකට හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, ආගුවයන් ක්ෂය වීම පිළිබඳ දන්නා තුවණ පිණිස සිත පිහිටුවනවා. සිත එයට තතු කරනවා. එනකාට ඔහු මෙය දුක තම් වූ ආරය සතයා සි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුකේ හට ගැනීම තම් වූ ආරය සතයා සි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුක නිරුද්ධ වීම තම් වූ ආරය සතයා සි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙවා ආගුවයන් කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආගුවයන් ගේ හට ගැනීම කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආගුව නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. එහික්ෂුව මය විදිහට දැන ගනිදිදී, මය විදිහට දැක ගනිදිදී කාම ආගුවයන්ගෙන් සිත තිදහස් වෙනවා. හව ආගුවයන්ගෙන් සිත තිදහස් වෙනවා. අවිද්‍යා ආගුවයන්ගෙන් සිත තිදහස් වෙනවා. තිදහස් වූ විට තිදහස් වූණ බවට කුණුණය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වූණා. බඩසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුතු දෙය කළා. තැවත සසරගමනක් තැතැ” සි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සෙයාලාජ් මාණව, පබිතසසංබෝධේ උදකරහදෝ අ-ඡේර් විජපසන්නේ අනාවිලෝ. තත්ථ වක්මුමා පුරිසේ තීරේ යිනේ පස්සෙයා සිප්පිසම්බුකම් පි සක්බරකයලම් පි ම-ඡුම්බම් පි වරන්තම් පි තිවියන්තම් පි. තස්ස එච්මසස: අය. බෝ උදකරහදෝ අ-ඡේර් විජපසන්නේ අනාවිලෝ. තත්මේ සිප්පිසම්බුකා' පි සක්බරකයලා' පි ම-ඡුම්බා' පි වරන්ති' පි තිවියන්ති' පිති. එච්මව ගෝ මාණව, හික්මු එච්. සමාහිනේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගණී විගනුපක්කිලේසේ මුදුහුනේ කම්මනියේ යිනේ ආනෙක්ජප්පත්තන්නේ ආසවාත්. බයඟාණාය විත්ත. අහිතීහරති අහිතිත්තාමෙති. සෝ ඉද් දුක්බන්ති යථාහුත්. පජානාති. අය. දුක්බසමුදයෝ' ති යථාහුත්. පජානාති. අය. දුක්බනිරෝධෝ' ති යථාහුත්. පජානාති. අය. දුක්බනිරෝධගාමීනි පටිපදා' ති යථාහුත්. පජානාති. ඉමේ ආසවා' ති යථාහුත්. පජානාති. අය. ආසවසමුදයෝ' ති යථාහුත්. පජානාති. අය. ආසවනිරෝධෝ' ති යථාහුත්. පජානාති. අය. ආසවනිරෝධගාමීනි පටිපදා' ති යථාහුත්. පජානාති.

පින්වත් මාණවකය, එක මේ වගේ දෙයක්. පර්වත මුදුනක ජලාගයක් තියෙනවා. එහි ජලය ඉතා හොඳ යි. හරිම ප්‍රසන්න යි. කැළඹිලා තැ. එතුන ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් ඒ ඉවුරේ සිටගෙන ජලාගය දෙස බලා සිටිනවා. එතකොට ඔහුට සිප්පිබේල්ලනුත්, සක්බේල්ලනුත්, කැටකැබලිත්, මාඩ රංවා ආදියන් හැසිරෙන අයුරු, සිටින අයුරු දකින්ට ලැබෙනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මෙක ඉතා හොඳ ජලය ඇති හරිම ප්‍රසන්න වූ නො කැළඹිණු දිය ඇති විලක්. මෙහි මේ සිප්පිබේල්ලන්, සක්බේල්ලන්, කැටකැබලිත්, මාඩ රංවාත් හැසිරෙනවා නෙව. ඉන්නවා නෙව” කියල. පින්වත් මාණවකය, අන්න ඒ විදිහම සි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂවර වූ විට කෙළෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේඟ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (වනුම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, ආගුවයන් ක්ෂය වීම පිළිබඳ දන්නා තුවනා පිණුස සිත පිහිටුවනවා. සිත එයට නතු කරනවා. එතකොට ඔහු මෙය දුක නම් වූ ආර්ය සතයා සි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුකේ හට ගැනීම නම් වූ ආර්ය සතයා සි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුක තිරුද්ධ වීම නම් වූ ආර්ය සතයා සි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙවා ආගුවයන් කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආගුවයන් ගෝ හට ගැනීම කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය

ଆගුව තිරුද්ධ විම කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආගුව තිරුද්ධ විම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා.

92. තස්ස ඒව. ජාතකෝ ඒව. පස්සකෝ කාමාසවා'පි විත්ත. විමු-වති. හවාසවා'පි විත්ත. විමු-වති. අවිත්ජාසවා'පි විත්ත. විමු-වති. විමුන්තසම්. විමුන්තමිති කුණාණ. හෝති ඩිණා ජාති, වුසිති. බුහුමවරිය. කත. කරණීය, නාපර. ඉත්ත්තායාති පජානාති. යම්පි මාණව හික්බු ඒව. සමාහිනේ විතනේ කත. කරණීය, නාපර. ඉත්ත්තායාති පජානාති, ඉදම්පි'ස්ස හෝති පක්ෂුනිය.

92. ඒ හික්ෂුව ඔය විදිහට දැන ගනිදේ, ඔය විදිහට දැක ගනිදේ කාම ආගුවයන්ගෙන් සිත තිදහස් වෙනවා. හව ආගුවයන්ගෙන් සිත තිදහස් වෙනවා. අවිදා ආගුවයන්ගෙන් සිත තිදහස් වෙනවා. තිදහස් වූ විට තිදහස් වූණ බවට කුණාණය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වූණා. බඩිසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුතු දෙය කළා. නැවත සසරගමනක් නැතු” සි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ ප්‍රඟ ස්කන්ධයට අයිති දෙයක්. පින්වත් මාණවකය, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට කළ යුතු දෙය කළා. නැවත සසරගමනක් නැතු” සි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය අයිතිවන්නෙත් ඔහු ගේ ප්‍රඟවට ම සි.

93. අය. බෝ මාණව සෝ අරියෝ පක්ෂුක්ඛන්ධෝ යස්ස සෝ හගවා වණ්ණවාදී අහෝසි, යන්ත් ව ඉම. ජනත. සමාදුපේසි නිවෙසේසි පතිචියාපේසි. තත්ත්ව වේවත්ත් උත්තරි. කරණීයන්ති.

93. පින්වත් මාණවකය, මේ වනාහී ආර්ය වූ ප්‍රඟ ස්කන්ධය සි. ඒ භාගුවතුන් වහන්සේ යම් ප්‍රඟවක ගුණ වර්ණනා කළ සේක් නම්, මේ තුළ තමයි මේ ජනතාව සමාදන් කොට වදාලේ. ඇතුළු කොට වදාලේ පිහිටුවා වදාලේ. මෙම ප්‍රඟවෙන් මතුවට තම කළ යුතු කිසිදෙයක් තැ.

94. “අවිෂරිය. හෝ ආනන්ද, අඩුත්. හෝ ආනන්ද, සෝ වාය. හෝ ආනන්ද අරියෝ පක්ෂුක්ඛන්ධෝ පරිපුණුණෝ. ඒවම්පරිපුණුණුක්වාහ. හෝ ආනන්ද අරිය. පක්ෂුක්ඛන්ධ. ඉතෝ බහිදා අක්ෂෙසු සමණබාහමණෝසු න සමනුපස්සාමි. තත්ත්ව වේත්ත උත්තරි. කරණීයන්ති. අහික්කන්ත. හෝ ආනන්ද, අහික්කන්ත. හෝ ආනන්ද. සෙයාලාපි හෝ ආනන්ද නික්කුජීත්ත.

වා උක්කු ජ්‍යෙෂ්ඨයා. පටි-ඡන්න. වා විවරයා, මූල්‍යස්ස වා මගේ. ආවික්බෙයා, අන්ධකාරේ වා කේල පත්පෝත. බාරෙයා වක්මුමන්තොරුපාති දක්ඩින්තිති. එවමේව බෝ හෝතා ආනනදේන අනේකපරියායේන ධමමෝ පකාසිතෝ. එසාහ. හෝ ආනන්ද, හගවත්ත. ගෝතම. සරණ. ග-ඡාමි ධමමඳුව හික්මය-සඳුව. උපාසක. ම. හව. ආනනදේ බාරේතු අජ්ජනග්ගේ පාණුපේත. සරණ. ගතන්ති.

94. “හවත් ආනන්දයෙනි, ආශවර්යයි. හවත් ආනන්දයෙනි, පුදුම සහගත යි. හවත් ආනන්දයෙනි, ඒ මේ ආරු වූ ප්‍රඥු ස්කන්ධය තම් පරිපුරුණ ම යි. අපරිපුරුණ තොවේ. හවත් ආනන්දයෙනි, ඔය ආකාරයෙන් පරිපුරුණ වූ ආරු වූ ප්‍රඥුස්කන්ධයක් මේ බුදු සසුනෙන් බැහැර වූ වෙන ආගමක ගුමණ බාහුමණයින් තුළ මම තම් දකින්තේ නෑ. මෙම ප්‍රඥුවෙන් මතුවට තම් කළ යුතු කිසිදෙයක් නෑ තමයි. “හවත් ආනන්දයන් වහන්ස, ඉතා සුන්දර යි. හවත් ආනන්දයන් වහන්ස ඉතා සුන්දර යි. යටට හරවා තිබු දෙයක් උඩු අතට හැරෙවා වගෙයි. වහලා තිබුණු දෙයක් ඇරලා පෙන්තුවා වගෙයි. ම. මුලා වූවත්ට තියම මග පෙන්වා දෙනවා වගෙයි. ඇස් ඇති උද්විගම රුප දකින්න අදුරෙහි තෙල් පහනක් දළ්වා ගෙන දරා සිටිනවා වගෙයි. ඔය විදිහට හවත් ආනන්දයන් වහන්සේ විසින් තොයෙක් අයුරින් ශ්‍රී සද්ධරුමය වදාලා. හවත් ආනන්දයන් වහන්ස, මේ මමත් භාගුවතුන් ගෞතමයන් වහන්සේ ව සරණ යනවා. ශ්‍රී සද්ධරුමයන් ආරු මහා සංස රත්නයන් සරණ යනවා. හවත් ආනන්දයන් වහන්ස, ම. ගැන අද පටන් දිවි තිබෙන තුරාවට ම තෙරුවන් සරණ ගිය උපාසකයෙක් ලෙස සළකන සේක්වා!

සුහසුත්ත. තිවියිත. දසම්.
දහ වෙති සුහ සුතුය තිමා විය.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ හාගාවත් අරහත් සමමා සම්බුද්ධ රජාණන් වහන්සේට නමස්කාරවේවා!

11.

කේවච්ච සූත්‍ර。 කේවච්ච ගහපති පුත්‍රයාට වදාල දෙසුම

1. ඒව。 මේ සූත්‍ර.. ඒක。 සමය。 හගවා තාලන්දාය。 විහරති පාවාරිකම්බවනේ。 අම බෝ කේවච්චයේ ගහපතිපූත්තෝ යේන හගවා තේතුපසංකමි. උපසංකම්ත්වා හගවන්ත. අහිවාදෙන්වා ඒකමන්ත. තිසිදි. ඒකමන්ත. නිසින්නෝ බෝ කේවච්චයේ ගහපතිපූත්තෝ හගවන්ත. ඒතදවෝව: අය. හන්නේ තාලන්දා ඉද්ධා වේව එනා ව, බහුජනා ආකිණීණමනුස්සා, හගවති අහිප්පසන්නා. සාමු හන්නේ හගවා ඒක. හික්බු. සමාදිසනු යෝ උත්තරිමනුස්සයෙම්මා ඉද්ධිපාටිභාරිය. කරිස්සති. ඒවාය. තාලන්දා හියෝසෝමන්නාය හගවති අහිප්පසිදිස්සතිති.

1. මා හට අසන්ට ලැබුණේ මේ විදිහට යි. ඒ දිනවල හාගාවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ තාලන්දාවේ පාවාරික අම වනයේ. එදා කේවච්ච ගහපති පුත්‍රයා හාගාවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණුනා. පැමිණ හාගාවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරල එකත්පසකින් වාචිවුණා. එකත්පස්ව වාචිවුණ කේවච්ච ගහපති පුත්‍රයා හාගාවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. “ස්වාමීනි, මේ තාලන්දා තුවර ඉතා දියුණු යි. බොහෝ මිනිසුන්ගෙන් ජනයාගෙන් පිරි තියෙනවා. අතික මුව්න් හාගාවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි හරියට පැහැදිලා ඉන්නේ. ඉතින් ස්වාමීනි, හාගාවතුන් වහන්සේ යම් හික්ෂුවක් මිනිස් දහමින් උත්තරිතර වූ ඉරධිපාතිභාරියන් කරන්නේ නම් එබදු එක හික්ෂුවක් ඒ සඳහා යොදවන සේක්නම් කොතරම් අගේද! එතකොට මේ තාලන්දා වැසියන් ඒ දෙයින් හාගාවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි වඩ වඩාත් බලවත්ව පහදිවි.”

2. ඒව. වුත්නේ හගවා කේවච්ච. ගහපතිපූත්ත. ඒතදවෝව: න බෝ අහ. කේවච්ච හික්බුන. එව. ධම්ම. දේසේම්. ඒප තුමිහේ හික්බවේ ගිහින. වදාතවසනාත. උත්තරිමනුස්සයෙම්මා ඉද්ධිපාටිභාරිය. කරෝපාති.

2. මෙසේ කි විට හාගාවතුන් වහන්සේ කේවච්ච ගහපති පුත්‍රයාට මෙය වදාලා. “පින්වත් කේවච්ච, ම. හික්ෂුනට “පින්වත් මහණෙනි, මෙහේ

එව්. සුදුවත් හඳින ගිහි පින්වතුන් හට උතුරුමිනිස් දහම් වූ ඉරධි ප්‍රාතිහාරයය දක්වා” කියල ඔය විදිහට දහම් දෙසන්නේ නම් තැ.

3. දුතියම්පි බෝ කේවච්චෝ ගහපතිපුත්තෝ හගවත්ත. එතදෙවාව්: තාහ. හන්නේ හගවත්ත. ධ.සේම්. අපි ව ඒවා. වදාම්: අය. හන්නේ තාලන්දා ඉද්ධා වේව ජිතා ව, බහුජනා ආකිණීන්මනුස්සා, හගවති අහිප්පසන්නා. සාමු හන්නේ හගවා ඒක. සික්වු. සමාදිසතු යෝ උත්තරිමනුස්සයධම්මා ඉද්ධිපාවිහාරිය. කරිස්සති. ඒවාය. තාලන්දා හියෝස්සේමන්තාය හගවති අහිප්පසිදිස්සතිති. දුතියම්පි බෝ හගවා කේවච්ච. ගහපතිපුත්ත. එතදෙවාව්: ත බෝ අහ. කේවච්ච සික්වුන. ඒවා. ධමම. දේසේම්. ඒවා තුමහේ සික්බවේ ගිහින. වදාතවසනාන. උත්තරිමනුස්සයධම්මා ඉද්ධිපාවිහාරිය. කරෝලාති.

3. දෙවන වතාවටත් කේවච්ච ගහපති පුතුයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පවසා සිටියා. “ස්වාමීනි, ම. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ගුණ බැහුර කොට කථා කළා නොවේ. ඒ නිසයි ම. මෙහෙම කියන්නේ. ස්වාමීනි, මේ තාලන්දා තුවර ඉතා දියුණු සි. බොහෝ මිනිසුන්ගෙන් ජනයාගෙන් පිරි තියෙනවා. අනික ඔවුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි හරියට පැහැදිලා ඉන්නේ. ඉතින් ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් හික්ෂුවක් මිනිස් දහමින් උත්තරිනර වූ ඉරධිප්‍රාතිහාරයයන් කරන්නේ නම් එබදු එක් හික්ෂුවක් ඒසදහා යොදවන සේක්නම් කොතරම් අගේ ද! එතකොට මේ තාලන්දා වැසියන් ඒ දෙයින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි වඩ වඩාත් බලවත් ව පහදිවි.” කියල. දෙවනි වතාවට ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කේවච්ච ගහපති පුතුයාට මෙය වදාලා. “පින්වත් කේවච්ච, ම. හික්ෂුනට “පින්වත් මහණෙනි, මෙහේ ඒව්. සුදුවත් හඳින ගිහි පින්වතුන් හට උතුරුමිනිස් දහම් වූ ඉරධි ප්‍රාතිහාරයය දක්වා” කියල ඔය විදිහට දහම් දෙසන්නේ නම් තැ.

4. තතියම්පි බෝ කේවච්චෝ ගහපතිපුත්තෝ හගවත්ත. එතදෙවාව්: තාහ. හන්නේ හගවත්ත. ධ.සේම්. අපි ව ඒවා. වදාම්: අය. හන්නේ තාලන්දා ඉද්ධා වේව ජිතා ව, බහුජනා ආකිණීන්මනුස්සා, හගවති අහිප්පසන්නා. සාමු හන්නේ හගවා ඒක. සික්වු. සමාදිසතු යෝ උත්තරිමනුස්සයධම්මා ඉද්ධිපාවිහාරිය. කරිස්සති. ඒවාය. තාලන්දා හියෝස්සේමන්තාය හගවති අහිප්පසිදිස්සතිති.

4. තෙවෙනි වතාවටත් කේවච්ච ගහපති පුතුයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පවසා සිටියා. “ස්වාමීනි, ම. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ

ගේ ගුණ බැහැර කොට කථා කළා තොවේ. ඒ නිසයි මං මෙහෙම කියන්නේ. ස්වාමීන්, මේ නාලන්දා තුවර ඉතා දියුණු යි. බොහෝ මිනිසුන්ගෙන් ජනයාගෙන් පිරි තියෙනවා. අතික මුවන් හාගාවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි හරියට පැහැදිලා ඉත්තේ. ඉතින් ස්වාමීන්, හාගාවතුන් වහන්සේ යම් හික්ෂුවක් මිනිස් දහමින් උත්තරීතර වූ ඉරුදිප්‍රාතිහාරයයන් කරන්නේ නම් එබදු එක් හික්ෂුවක් ඒසඳහා යොදවන සේක්නම් කොතරම් අගේද! එතකොට මේ නාලන්දා වැසියන් ඒ දෙයින් හාගාවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි වච වචාන් බලවත් ව පහදිවි.” කියල.

5. “තීණි බෝ ඉමානි කේවච්ච පාටිහාරියානි මයා සය. අහිංස්ක, සච්චිතකත්වා පවේදිතානි. කතමානි තීණි? ඉද්ධිපාටිහාරිය. ආදේශනාපාටිහාරිය. අනුසාසනීපාටිහාරියන්ති. කතමක්ව කේවච්ච ඉද්ධිපාටිහාරිය? ඉඩ කේවච්ච හික්ඛු අන්කවිහින. ඉද්ධිවිධ. ප-වතුහෝති, ඒකෝප බුත්වා බහුධා හෝති, බහුධාප බුත්වා ඒකෝ හෝති, ආවිහාව. තිරෝහාව. තිරෝකුවිච. තිරෝපාකාර. තිරෝපබිත. අස්ථ්‍රමානෝ ග-ඡති සෙයාලාපි ආකාසේ, පයිවියාපි උම්මුජ්ජනිම්මුජ්ජ. කරෝති සෙයාලාපි උදකේ, උදකෝප අස්ථ්‍රමානෝ ග-ඡති, සෙයාලාපි පයිවිය., ආකාසේප පල්ල-කේත කමති, සෙයාලාපි පක්වී සකුණෝ, ඉමෙප වන්දීමසුරියේ ඒව. මහිද්ධිකේ ඒව. මහාතුහාවේ පාණිනා පරාමසති පරිමජ්ජති, යාව බුන්මලෝකාපි කායේන වසු. වත්තෙති.

5. පින්වත් කේවච්ච, මා විසින් ස්වකීය ප්‍රඥාවෙන් සාක්ෂාත් කොට දෙසන ලද මේ ප්‍රාතිහාරයයන් තුනක් තියෙනවා. මොනවා ද ඒ තුන? ඉරුදි ප්‍රාතිහාරයයන්, ආදේශනා ප්‍රාතිහාරයයන්, අනුසාසනා ප්‍රාතිහාරයයන් යන තුන යි. පින්වත් කේවච්ච, මොකක් ද මේ ඉරුදි ප්‍රාතිහාරයය? පින්වත් කේවච්ච, මෙහිලා හික්ෂුව, අන්ක ප්‍රකාර වූ ඉරුදි ප්‍රාතිහාරයය දක්වනවා. ඒ කියන්නේ තනි කෙනෙක්ව ඉදගෙන බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා. බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් ඉදගෙන එක්කෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා. පෙනෙන්ට සළස්වනවා. තො පෙනී යනවා. බිත්තිය විනිවිද, ප්‍රාකාරය විනිවිද, පරවතය විනිවිද කිසිවක් හා තො ගැටී අහසේ යන්නාක් මෙන් යනවා. ජලයේ වගේ පොලොවෙහි කිදාබැසීමන්, උඩට මතුවීමන් කරනවා. පොලොව මතුපිට වගේ ජලය මත තො ගිලි ඇවිද යනවා. අහසෙහි පියාසුලු කුරුල්ලන් පරිද්දෙන් පළහක් බැඳ ගෙන අහසේ යනවා. මේ සා මහන් ඉරුදි ඇති, මහාතුහාව ඇති හිරි සඳු පවා අතින් අල්ලනවා. පිරිමදිනවා. බඩලොව දක්වා ම කයෙන් වහි කරගෙන ඉන්නවා.

6. තමේනා අක්කුතරෝ සඳ්දෙරෝ පසන්නොරෝ පස්සන් තා හික්බු අන්කවිහිත ඉදිවිධා ප-වනුහොන්තා, ඒකම්පි පුත්වා බහුදා හොන්තා, බහුදාපි පුත්වා ඒක. හොන්තා, ආච්චාව. තිරෝහාව. තිරෝකුච්චි. තිරෝපාකාර. තිරෝප්ලිඛිත. අස්ථ්‍රමාන. ග-තන්තා. සෙයාලාපි ආකාසේ, පයිවියාපි උම්මුජ්ජනිම්මුජ්ජ. කරොන්තා. සෙයාලාපි උදකේ, උදකේපි අස්ථ්‍රමානෝ ග-තන්තා, සෙයාලාපි පයිවියා, ආකාසේපි පල්ලාකේන කමන්තා, සෙයාලාපි පක්වී සකුණෝ, ඉමෙපි වන්දිමසුරියේ එව. මහිදිවිකේ එව. මහානුහාවේ පාණිනා පරිමසන්තා. පරිමජ්ජන්තා, යාව බුහුමලෝකාපි කායේන වස. වන්තෙන්තා.

6. විකට ගුද්ධාවන්ත ඇතුම් කෙනෙක් පැහැදේව් තමයි. ඒ හික්ශුව අන්ක ප්‍රකාර වූ ඉරුදි ප්‍රාතිහාරය දක්වනවා නෙව. ඒ කියන්නේ තනි කෙනෙක්ව ඉදගෙන බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා නෙව. බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් ඉදගෙන එකෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා නෙව. පෙනෙන්ට සළස්වනවා නෙව. නො පෙනී යනවා නෙව. බිත්තිය විනිවිද, ප්‍රාකාරය විනිවිද, පර්වතය විනිවිද කිසිවක් හා නො ගැටී අහසේ යන්නාක් මෙන් යනවා නෙව. ජලයේ වගේ පොලොවෙහි කිදාබැසීමත්, උඩට මතුවීමන් කරනවා නෙව. පොලොව මතුපිට වගේ ජලය මත නො ගිලි ඇවිද යනවා නෙව. අහසෙහි පියාසලණ කුරුලේන් පරිදේන් පළහක් බැඳ ගෙන අහසේ යනවා නෙව. මේසා මහත් ඉරුදි ඇති, මහානුහාව ඇති හිරු සඳු පවා අතින් අල්ලනවා නෙව. පිරිමදිනවා නෙව. බඩුලොව දක්වා ම කයෙන් වශී කරගෙන ඉන්නවා නෙව.

7. තමේනා සෝ සඳ්දෙරෝ පසන්නොරෝ අක්කුතරස්ස අස්සේදස්ස අප්පසන්නස්ස ආරෝවෙහි: අව්‍යරිය. වත හෝ අවිහුත. වත හෝ සමණස්ස මහිදිවිකතා මහානුහාවතා. අමාභ. හික්බු. අද්දස. අන්කවිහිත. ඉදිවිධා. පවිවනුහොන්තා: ඒකම්පි පුත්වා බහුදා හොන්තා, බහුදාපි පුත්වා ඒකම්පි හොන්තා. යාව බුහුමලෝකාපි කායේන වස. වන්තෙන්තන්ති. තමේනා. අස්සද්දෙරෝ අප්පසන්නොරෝ තා සඳ්ද. පසන්නා. එව. වදෙයා: අත්මී රෝ හෝ ගන්ධාරී නාම විත්තා. තාය සෝ හික්බු අන්කවිහිත. ඉදිවිධා. පවිවානුහොන්තා: ඒකම්පි පුත්වා බහුදා හොන්තා, බහුදාපි පුත්වා ඒකම්පි හොන්තා. යාව බුහුමලෝකාපි කායේන වස. වන්තෙන්ති. තා කි. මණ්ඩුහි කේවචි? අපි නු සෝ අස්සද්දෙරෝ අප්පසන්නොරෝ තා සඳ්ද. පසන්නා. එව. වදෙයා? ති. “වදෙයා හන්තේ” ති. “ඉම. රෝ අභ. කේවචි ඉදිවාරියාරියේ ආදිනව. සම්පස්සමානෝ ඉදිවාරියේන අවිවියාම් හරායාම් ජීගුව්පාම්.

7. එතකොට ඒ ගැන පැහැදුනු සඳ්ධාවන්ත කෙනා ගුද්ධාරහිත ව නො පැහැදුනු සිතින් සිටින තවත් කෙනෙකුට වික දැනුම් දෙනවා. හවත්ති, ඒ ගුමණයන් වහන්සේ ගේ මහා ඉරුධිමත් බව, මහාභාව ඇති බව ආශ්චර්යය යි. හවත්ති, පුදුම සහගත යි. මේ ඒ හික්ෂුව අන්කප්‍රකාර විදිහට ඉරුධිපාතිභාරයය දක්වන හැටි මං දැක්කා නෙව. තති කෙනෙක්ට ඉදගෙන බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා නෙව. බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් ඉදගෙන එක්කෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා නෙව බඩුලාව දක්වා ම කයෙන් වහි කරගෙන ඉත්තවා නෙව. එතකොට සඳ්ධා රහිත වූ නො පහත් වූ කෙනා අර ගුද්ධාවන්ත පහත් වූ කෙනාට මෙහෙම කියන්ට පුළුවනි. “හවත, ගන්ධාරී කියලක් විත්තාවක් තියෙනවා නෙව. ඒ හික්ෂුව අන්ක ප්‍රකාර ඉරුධිපාතිභාරය දක්වන්ට ඇත්තේ ඒකෙන් තමයි. ඒ කියන්නේ තති කෙනෙක් ඉදගෙන බොහෝ දෙනෙක්ට වශයෙන් පෙනී සිටිනවා නෙව. බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් ඉදගෙන එක්කෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා නෙව බඩුලාව දක්වා ම කයෙන් වහි කරගෙන ඉත්තවා නෙව. පින්වත් කොට්ඨාස ඒ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? ඒ සඳ්ධා රහිත වූ නො පහත් පුද්ගලයා අර සැදුහැවත් පැහැදුනු කෙනාට ඔය විදිහට කියාවි තේදි? “ස්වාමීනි, එහෙම කියාවි තම් තමයි.” “පින්වත් කොට්ඨාස, ඉරුධිපාතිභාරයයේ තිබෙන ඔය දේශය දැකළ තමයි මං ඉරුධිපාතිභාරයය ගැන අකමැති වෙන්නේ. ලැත්තා වෙන්නේ. පිළිකුල් කරන්නේ.”

8. කතමක්ව කොට්ඨාස ආදේශනාපාචිභාරයං? ඉඩ කොට්ඨාස හික්බ් පරසන්තාන. පරපුග්ගලාන. විත්තම්පි ආදිසති වෙතසිකම්පි ආදිසති විතක්කිතම්පි ආදිසති විවාරිතම්පි ආදිසති: එවම්පි තේ මනෝ, ඉත්ප්‍රම්පි තේ මනෝ, ඉත්ප්‍රම්පි තේ විත්තන්ති. තමේනා. අන්දුනරෝ සඳ්ධෙය් පසන්නෝ පස්සති ත. හික්බ්. පරසන්තාන. පරපුග්ගලාන. විත්තම්පි ආදිසන්ත. වෙතසිකම්පි ආදිසන්ත. විතක්කිතම්පි ආදිසන්ත. විවාරිතම්පි ආදිසන්ත.: එවම්පි තේ මනෝ, ඉත්ප්‍රම්පි තේ මනෝ, ඉත්ප්‍රම්පි තේ විත්තන්ති.

8. පින්වත් කොට්ඨාස, ආදේශනාපාචිභාරයය කියන්නේ මොකක් ද? පින්වත් කොට්ඨාස, මෙහිලා හික්ෂුව පිටස්තර උදවිය ගේ, පිටස්තර පුද්ගලයන් ගේ සිත ද හෙළිදරව් කරනවා. සිතේ ස්වභාවයන් ද හෙළිදරව් කරනවා. විතරක කරන දේත් හෙළිදරව් කරනවා. හිත හැසිරෙන හැටිත් හෙළිදරව් කරනවා. “මබේ මනස මේ විදිහ යි. මබේ මනස මේ විදිහටත් තියෙනවා. මබේ සිත මේ විදිහ යි” කියල. එතකොට “මබේ මනස මේ විදිහ යි. මබේ

මනස මේ විදිහටන් තියෙනවා. ඔබේ සිත මේ විදිහ යි” කියල පිටස්තර උදවිය ගේ, පිටස්තර පුද්ගලයන් ගේ සිත ද හෙළිදරවි කරන, සිතේ ස්වභාවයන් ද හෙළිදරවි කරන, විතරක කරන දේත් හෙළිදරවි කරන, හිත හැසිරෙන හැටින් හෙළිදරවි කරන ඒ හික්ෂුව සැදැහැවත් පහන් වූ ඇතැම් කෙනෙකුට දකින්ට ලැබෙනවා.

තමේන් සෝ සද්ධේරු පසන්නො අක්ෂ්ඨතරස්ස අස්සද්ධස්ස අප්පසන්නස්ස ආරෝචිති: අව්‍යාචිතය. වත හෝ අඩුත. වත හෝ සමණස්ස මතිද්ධිකතා මහාත්‍යභාවතා. අමාන. හික්බු. අද්දස. පරසන්තාන. පරපුග්ගලාන. විත්තමිෂ ආදිසන්ත. වෙතයිතමිෂ ආදිසන්ත. විතක්කිතමිෂ ආදිසන්ත. විවාරිතමිෂ ආදිසන්ත: එවමිෂ තේ මනෝ, ඉත්ප්‍රමිෂ තේ මනෝ, ඉතිෂ තේ විත්තන්ති. තමේන්. සෝ අස්සද්ධේරු අප්පසන්නො ත. සද්ධ. පසන්න. එව. වදෙයා: අත්පි බෝ හෝ මණිකා නාම විත්තා. තාය සෝ හික්බු පරසන්තාන. පරපුග්ගලාන. විත්තමිෂ ආදිසති වෙතයිතමිෂ ආදිසති විතක්කිතමිෂ ආදිසති විවාරිතමිෂ ආදිසති: එවමිෂ තේ මනෝ, ඉත්ප්‍රමිෂ තේ මනෝ, ඉතිෂ තේ විත්තන්ති. ත. කි. මක්ෂයි කොට්ඨාස? අපි තු සෝ අස්සද්ධේරු අප්පසන්නො ත. සද්ධ. පසන්න. එව. වදෙයා?”ති. “වදෙයා හන්නො”ති. ඉම. බෝ අහ. කොට්ඨාස ආදේශනා පාටිභාරියේ ආදිතව. සම්පස්සමානො ආදේශනාපාටිභාරියේන අවටියාම් හරායාම් ජීග්‍රවිජාම්.

එතකොට ඒ ගැන පැහැදුන සද්ධාවන්ත කෙනා ගුද්ධාරහිත ව නො පැහැදුනු සිතින් සිටින තවත් කෙනෙකුට වික දැනුම් දෙනවා. හවත්ති, ඒ ගුමණයන් වහන්සේ ගේ මහා ඉරධිමත් බව, මහාත්‍යභාව ඇති බව ආජ්වරය සි. හවත්ති, පුද්ම සහගත සි. මේ ඒ හික්ෂුව “මිබේ මනස මේ විදිහ යි” කියල පිටස්තර උදවිය ගේ, පිටස්තර පුද්ගලයන් ගේ සිත ද හෙළිදරවි කරන හැටි, සිතේ ස්වභාවයන් ද හෙළිදරවි කරන හැටි, විතරක කරන දේත් හෙළිදරවි කරන හැටි, හිත හැසිරෙන හැටින් හෙළිදරවි කරන හැටි ම. දැක්කා තෙව. එතකොට සද්ධාරහිත වූ නො පහන් වූ කෙනා අර ගුද්ධාවන්ත පහන් වූ කෙනාට මෙහෙම කියන්ට පුළුවනි. “හවත මණිකා කියලත් විත්තාවක් තියෙනවා තෙව. ඒ හික්ෂුව “මිබේ මනස මේ විදිහ යි. මිබේ මනස මේ විදිහටන් තියෙනවා. මිබේ සිත මේ විදිහ යි” කියල පිටස්තර උදවිය ගේ, පිටස්තර පුද්ගලයන් ගේ සිත ද හෙළිදරවි කරන්නේ, සිතේ ස්වභාවයන් ද හෙළිදරවි කරන්නේ, විතරක කරන දේත් හෙළිදරවි කරන්නේ, හිත හැසිරෙන හැටින් හෙළිදරවි කරන්නේ ඔය විත්තාවෙන් තමයි කියල. පින්වත් කොට්ඨාස, ඒ ගැන ඔබ කුමක් ද

හිතන්නේ? ඒ සය්ද්ධා රහිත වූ තො පහත් පුද්ගලයා අර සැදුහැවත් පැහැදුනු කෙනාට ඔය විදිහට කියාවි නේද? “ස්වාමීනි, එහෙම කියාවි තමයි.” “පින්වත් කේවච්ච, ආදේශනා ප්‍රාතිහාරයයේ තිබෙන ඔය දේශය දැකළ තමයි මං ආදේශනා ප්‍රාතිහාරයය ගැන අකමැති වෙන්නේ. ලැඹ්ඡා වෙන්නේ. පිළිකුල් කරන්නේ.”

9. කතමක්ව කේවච්ච අනුසාසනීපාටිහාරියා? ඉඩ කේවච්ච හික්බු එවමනුසාසනී: ඒවා. විතක්කේප, මා ඒවා. විතක්කයින්ප, ඒවා. මනසිකරෝප, මා ඒවා. මනසාකන්ප, ඉදු. පජනප, ඉදු. උපසම්පත්ත විහරපාති. ඉදුමිශ වුව්වති කේවච්ච අනුසාසනීපාටිහාරියා.

9. පින්වත් කේවච්ච, අනුගාසනා ප්‍රාතිහාරයය කියන්නේ මොකක් ද? පින්වත් කේවච්ච, මෙහිලා හික්ෂුව මේ විදිහට අනුගාසනා කරනවා. “මේ අයුරින් කළුපනා කරන්න. මේ අයුරින් කළුපනා කරන්න එපා. මේ විදිහට මෙනෙහි කරන්න. මේ විදිහට මෙනෙහි කරන්න එපා. මේ දේ අත්හරින්න. මේ දේ උපදිවා ගෙන වාසය කරන්න” කියල. පින්වත් කේවච්ච, මෙකට තමයි අනුගාසනා ප්‍රාතිහාරයය කියල කියන්නේ.

10. පුන ව පර. කේවච්ච ඉඩ තථාගතෝ ලෝකේ උපත්ති අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ විත්තාවරණසම්පන්නෝ සුගතෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසදම් සාරථී සත්ථා දේවමනුස්සාන. බුද්ධෝ හගවා. සේ ඉම. ලෝක. සඳේවක. සමාරක. සතුන්මක. සය්ස්මණ්ඩාන්මණි. පජ. සඳේවමනුස්ස. සය. අහිං්සා ස-ෂේකන්වා පවේදේති. සේ ධම්ම. දේසේති ආදිකලාජාණ. ම්ත්සේධිකලාජාණ. පරියෝගානකලාජාණ. සාක්ෂි. සබාංජ්ජන. කේවලපරිපුණ්ණ. පරිසුද්ධා, බුහුමවරිය. පකාසේති.

10. පින්වත් කේවච්ච, තවදුරටත් කියනවා තමි, මෙහි අරහත් වූ, සම්මාසම්බුද්ධ වූ, විත්තාවරණසම්පන්න වූ, සුගත වූ, ලෝකවිදු වූ, අනුත්තර පුරිසදම් සාරථී වූ, සත්ථා දේවමනුස්සාන. වූ, බුද්ධ වූ, හගවා වූ තථාගතයන් වහන්සේ ලෝකයෙහි උපත ලබනවා. උන්වහන්සේ දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බමුන් සහිත වූ, ගුමණ බමුණන් සහිත වූ දෙවිමිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු මේ ලෝකය තමා විසින් උපදිවා ගත් විහිජ්ට කුණයෙන් සාක්ෂාත් කරලා ලෝකයට කියා දෙනවා. උන්වහන්සේ දහම් දෙසනවා. ආරම්භය කලාජාණ වූත්, මැද කලාජාණ වූත්, අවසානය කලාජාණ වූත්, අර්ථ සහිත වූත්, පැහැදිලි ප්‍රකාශනවලින් යුතු වූත්, මුළුමණින් ම පිරිපුන් පිරිසිදු බහිසර ප්‍රකාශ කරනවා.

11. තං ධම්මා සුජාති ගහපති වා ගහපතිප්‍රත්නේර් වා අක්ෂ්‍යතරස්මී වා කුලේ ප-වාජානෝ. සෝ තං ධම්මා සුජාති තථාගතේ සද්ධි. පටිලහති. සෝ තේන සද්ධාපටිලාභේන සමන්නාගතේ ඉති පටිස්ථික්බති: “සම්බාධෝ සරාවාසෝ රෝපලෝ. අඩහෝකාසෝ පැබිජ්පා. නයිද. සුකර. අගාර. අජ්ංකඩාවසතා එකත්තපරිපුණෙනු. එකත්තපරිපුද්ධි. සංබලිති. බ්‍රහ්මවරිය. වරිතු. යන්තුනාහ. කේසමස්සු. වහාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි අ-ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරිය. පැබිජ්පා”න්ති. සෝ අපරේන සමයේන අප්ප. වා හෝගක්බන්ධ. පහාය මහන්ත. වා හෝගක්බන්ධ. පහාය අප්ප. වා සූතිපරිවච්ච. පහාය මහන්ත. වා සූතිපරිවච්ච. පහාය කේසමස්සු. වහාරෙන්වා කාසායානි වත්ථානි අ-ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරිය. පැබිජ්ති. සෝ එව්. පැබිජ්තිනෝ සමානෝ පාතිමොක්බ-සංවරස-වුනෝ විහරති, ආවාරගෝවරසම්පන්තේ, අණුමන්තේසු වත්තේසු හයදස්සාවී. සමාදාය සික්බති සික්බාපදේසු, කායකම්මවවකම්මෙන සමන්නාගතේ කුසලේන, පරිපුද්ධාජ්වලෝ, සීලසම්පන්තේ, ඉන්දියේසු ගුත්තද්වාරෝ, හෝජනේ මත්තක්දු, සතිසම්පර්ශක්දෙන සමන්නාගතේ සන්තුවයෝ.

එතකොට ගහපතියෙක් වේවා, ගහපති පූජායෙක් වේවා කවර හෝ කුලයක උපන් කෙනෙක් වේවා ඒ ධර්මය අසනවා. ඔහු ඒ ධර්මය අසලා තථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුද්ධාව උපදවා ගන්නවා. ඉතින් ඔහු ඒ ගුද්ධාලාහයෙන් යුත්ත වෙලා මේ විදිහට තුවණින් කළුපනා කරනවා. “හිහි ගෙදර වාසය කිරීම හරිම කරදරයක්. කෙලෙස් වැඩෙන මාවතක්. නමුත් පැවිදි ජීවිතය ආකාසය වගේ. හිහි ගෙදර වාසය කරමින් මුළුමණින් ම පිරිපුන්, මුළුමණින් ම පිරිසිදු, සුදේසුදු බමසර වසනවා යන කාරණ ලෙහෙසි එකක් නොවේ. ඒ තිසා මං කෙසේ රුවුල් බාලා, කසාවත් පොරොවාගෙන හිහිගෙයින් නික්ම පැවිද්දට ඇතුළත් වෙන එක තමයි හොඳ” කියලා. ඔහු පස්සේ කාලෙක ස්විල්ප වූ හෝග සම්පන් අත්හරිනවා. මහන් වූ හෝග සම්පන් අත්හරිනවා. ස්විල්ප වූ තැදැයන් අත්හරිනවා. මහන් වූ තැදැයන් අත්හරිනවා. කෙසේ රුවුල් බාල, කසාවත් පොරොවාගෙන හිහි ගෙයින් නික්ම පැවිදි ජීවිතයට පත් වෙනවා. ඔහු ඔය විදිහට පැවිද්දෙක් වෙලා ප්‍රාතිමෝක්ෂ සංවර සීලයෙන් (පැවිද්දෙක් විසින් රෙකගත යුතු නිවනට උපකාරී වන උතුම් සීලපදවලින්) සංවරව ඉන්නවා. යහපත් ඇවැතුම් පැවිතුම්වලින් යුතු වෙනවා. අණුමාතු වූ වරදෙහි පවා හය දකිනවා. සික්ඡාපදවල සමාදන්ව හික්මෙනවා. කුසල්සහගත කායකරමයෙන් හා වචකරමයෙන් යුතු වෙනවා. පිරිසිදු ආජ්වයෙන් යුතු වෙනවා. සීලවත් වෙනවා. අකුසලයෙන් වැළකු දොරවු ඇතුව

ඉන්නවා. තුවණීන් සළකා ආහාර ගන්නවා. සිහිනුවණීන් යුතුව ඉන්නවා. ලද දෙයින් සතුවුව ඉන්නවා.

12. කථක්ව කොට්ඨාස හික්වූ සීලසම්පන්නෝ හෝති? ඉඩ කොට්ඨාස හික්වූ පාණාතිපාත. පහාය පාණාතිපාතා පටිචිරතෝ හෝති. නිහිතදැන්වේ නිහිතසත්ලෝ ලංඡි දියාපන්නෝ සබඳපාණුතහිතානුකම්පි විහරති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලස්මේ. අදින්නාදානා. පහාය අදින්නාදානා පටිචිරතෝ හෝති. දින්නාදායි දින්නපාටිකාවී අලේනෝන සුවිහුනෝන අන්තනා විහරති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලස්මේ. අඛණ්මචරිය. පහාය බුහුමලටි හෝති. ආරාවාරි විරතෝ මේලුනා ගාමධමමා. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලස්මේ. මූසාවාද. පහාය මූසාවාදා පටිචිරතෝ හෝති. ස-ව්‍යාදී ස-වසන්ධෝ උපෝප ප-වයිකෝ අවිස-වාදකෝ උපෝකස්ස. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලස්මේ. පිසුණු වාව. පහාය පිසුණාය වාවාය පටිචිරතෝ හෝති. ඉතෝ සුත්වා න අමුතු අක්බාතා ඉමෙස. සේදාය. අමුතු වා සුත්වා න ඉමෙස. අක්බාතා අමුස. සේදාය. ඉති හින්නාන. වා සන්ධාතා ස-හිනාන. වා අනුප්පදාතා. සමග්ගාරාමෝ සමග්ගරතෝ සමග්ගෙනන්දී සමග්ගෙකරණි. වාව. හාසිනා හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලස්මේ. එරුස. වාව. පහාය එරුසාය වාවාය පටිචිරතෝ හෝති. යා සා වාවා නොලා කණ්ණසුබා පේමනීයා හදය.ගමා පෝරී බහුජනකන්තා බහුජනමනාපා, තුවාරුජි. වාව. හාසිනා හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලස්මේ. සම්ථප්පලාප. පහාය සම්ථප්පලාපා පටිචිරතෝ හෝති. කාලවාදී හුත්වාදී අන්ථවාදී ධම්මවාදී විනයවාදී, තිධාතවති. වාව. හාසිනා හෝති කාලේන සාපදේස. පරියන්තවති. අන්ථසස්ජ්ජිතා. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලස්මේ.

12. පිනවත් කොට්ඨාස, හික්ෂුව සීලයෙන් යුත්ත වත්තෙන් කොහොම ද? පිනවත් කොට්ඨාස, මෙහි හික්ෂුව සතුන් මැරිම අන්හැරදාල සතුන් මැරිමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දඩු මුගුරු අත් හැරදාල, අවි ආයුධ බැහැර කරලා, පවත ලැඟේතා ඇතිව ඉන්නවා. සතුන් කෙරෙහි දියාවත්ත වෙනවා, සියව් ප්‍රාණීන් කෙරෙහි හිතානුකම්පිව වාසය කරනවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි. තුදුන් දේ ගැනීම අන්හැරලා තුදුන් දේ ගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දුන් දේ පමණක් පිළිගන්නවා. දුන් දේ පමණක් පිළිගනු කුමැති වෙනවා. සොර රහිත සිතින් යුතු වූ පිරිසිදු සිතින් යුතු වූ තීවිතයකින් වාසය කරනවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි. අඛණ්මචරි බව අත් හැරලා බුහුමලාරිව ඉන්නවා. ලාමක දෙයක් වූ මේලුන සේවනයෙන් වැළකී එය දුරින් ම දුරුකර දමනවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි. බොරු කීම අත් හැරල, බොරු කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. සත්‍යය කරා කරනවා. ඇත්තෙන් ඇත්ත ගලපනවා. ස්ථීරව

පිහිටා කළාකරනවා. පිළිගත හැකි දේ කළා කරනවා. ලෝකයාට රවචන්නේ තැ. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි. කේලාම් කීම අත්හැරලා කේලාම් කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙතැනින් අහලා මේ අය බිඳවන්නට අතන කියන්නේ තැ. අතනින් අහලා ඒ උදවිය බිඳවන්නට මෙතැන කියන්නේ තැ. මේ අයුරින් බිඳුනු උදවිය සමගි කරවනවා. සමගි වූවන්ට අනුබල දෙනවා. සමගි වූවන් හා වාසයට කැමතියි. සමගි වූවන් හා එකට වසනවා. සමගි වූවන් සමග සතුවූ වෙනවා. සාමය උදෙසා සාමකාම් වවන කතා කරනවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි. පරුෂ වවනය අත් හැරලා පරුෂ වවනයෙන් වැළකී ඉන්නවා. යම් වවනයක් දොස් රහිත නම්, කණ්ට සැප නම්, ආදරවන්ත නම්, හඳුයාගම නම්, ශිෂ්ට සම්පන්ත නම්, බොහෝ ජනයා කැමති නම්, බොහෝ ජනයාට ප්‍රියමනාප නම් එබු වූ වවන පවසනවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි. තේරුමක් තැනි කතා බහ අත් හැරලා තේරුමක් තැනි කතා කීමෙන් වැළකී සිටිනවා. කලුයල් බලා කළා කරනවා. ඇත්ත කතා කරනවා. අර්ථවත් දෙය කතා කරනවා. ධර්මය ම කළා කරනවා. විනය ම කළා කරනවා. සිත්හි ලා දරාගැනීමට සුදුසු, වෙළාවට ගැලපෙන උපදේශ සහිත වූ, මදිපාඩිකම් නො තබා, ප්‍රමාණවත් පරිදි, දෙලොට යහපත පිණිස වූ දේ පවසනවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

13. බිජාමහුතාමසමාරම්භා පටිචිරනෝ හෝති. එකඟත්තිකෝ රත්තුපරනෝ පටිචිරනෝ විකාලහෝජනා. න-වහිතවාදිතවිසුකදස්සනා පටිචිරනෝ හෝති. මාලාගන්ධිලේපනධාරණමණ්ඩනවිහුසනවියානා පටිචිරනෝ හෝති. උ-වාසයනමහාසයනා පටිචිරනෝ හෝති. ජාතරුපරජන පටිග්ගහණා පටිචිරනෝ හෝති. ආමකඩක්කුපටිග්ගහණා පටිචිරනෝ හෝති. ආමකමංසපටිග්ගහණා පටිචිරනෝ හෝති. ඉන්ලිකුමාරික-පටිග්ගහණා පටිචිරනෝ හෝති. දාසිදාසපටිග්ගහණා පටිචිරනෝ හෝති. අභේලකපටිග්ගහණා පටිචිරනෝ හෝති. කුක්කුටසුකරපටිග්ගහණා පටිචිරනෝ හෝති. හත්ලිගවාස්සවලවාපටිග්ගහණා පටිචිරනෝ හෝති. බෙත්තවත්පුපටිග්ගහණා පටිචිරනෝ හෝති. දුනෙයා පහිණගමනානුයෝගා පටිචිරනෝ හෝති. කයවික්කයා පටිචිරනෝ හෝති. තුලාකුටකංසකුට-මාතකුවා පටිචිරනෝ හෝති. උක්කෝටනවක්වනනිකතිසාවෝගා පටිචිරනෝ හෝති. ශේදනවධබන්ධනවිපරාමෝසංඟාලෝපසහසාකාරා පටිචිරනෝ හෝති. ඉදම්පිෂ්ස හෝති සීලස්ම්.

13. පැලවෙන බිජ හා පැල ව්‍යුණ ගස් කොළන් විනාග කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. එක් වරුවේ බොජ්න් වළදනවා. රාත්‍රී ආහාරයෙන් වැළකී විකාල හෝජනයෙන් වැළකී ඉන්නවා. තැබුම්, ගැයුම්, වැයුම් හා විසුක දරුණයෙන් තැරුණීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මල් සුවඳ විලවුන් දැරීමෙන් ද ඇහපත සැරසීමෙන් ද විසිනුරු වස්ත්‍රාහරණයෙන් සැරසීමෙන් ද වැළකී ඉන්නවා. ප්‍රමාණය ඉක්ම වූ උස් ආසන ද වටිනා සුබෝපහෝජී ආසන ද පරිහරණයෙන් වැළකී ඉන්නවා. රන් රිදී මිල මුදල පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. අමු ධානා පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. අමු මස් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ස්ත්‍රීන්, කුමරියන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දැසි දස්සන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. එඟභැව්‍යවන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ඇතුන් ගවයන් අසුන් වෙළුණුන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. කෙත් වතු පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ගිහි කටයුතු සඳහා දුන මෙහෙවර කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. වෙළෙඳුම් කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. තරාදියෙන් රවවීම, නො වටනා දෙයින් රවවීම, මිනුමෙන් රවවීම යන මෙයින් වැළකී ඉන්නවා. අල්ලස් ගෙන හිමිකරුවන් ගේ දේ අහිමි කිරීම, වංචා කිරීම, බාල දේ වටිනා දේ හැරියට පෙන්වීම, ආදී නොයෙක් වංචික දෙයින් වැළකී ඉන්නවා. අත්පා කුඩාම මැරිම් බන්ධන කිරීම් මං පැහැරගැනීම්, ගම් පැහැර ගැනීම් ආදී සැහැසු දෙයින් වැළකී සිටිනවා. මෙයන් මහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

14. යථා වා පන්කේ හොත්තො සමණඩාහ්මණා සඳ්ධාදෙයානි හෝජනානි හුණුජීත්වා තේ එවරුප. බිජගාමභාතගාමසමාරම්භ. අනුයුත්තා විහරන්ති සෙයාලීදී: මූල්‍යීත. බන්ධනීත. එව්‍යීත. අග්‍රීත. බිජීතීතමේව පණ්ඩිමං. ඉති වා ඉති එවරුපා බිජගාමභාතගාමසමාරම්භා පටිවිරනො හෝති. ඉදමිප්සස හෝති සීලස්ම්.

14. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. මවුන් කුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ විදිහේ පැලවෙන දේ හා ගස් කොළන් ආදිය වනස්මින් ඉන්නවා. ඒ කියන්තේ මූලින් පැලවෙන දේවල්, කඳින් පැලවෙන දේවල්, පුරුකින් පැලවෙන දේවල්, ද්ලේලන් පැලවෙන දේවල්, බිජ්වරින් පැලවෙන දේවල් යන ආදිය වනස්මින් ඉන්නවා. ගස් කොළන් සිද්ධීම් ආදී මෙවැනි දේවල්වලිනුත් මෙවැනි වෙනත් දේවල්වලිනුත් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

15. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හැඳුන්වා තේ ඒවරුප. සන්නිධිකාරපරිහෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද.: අන්නසන්නිධි. පානසන්නිධි. වත්ථසන්නිධි. යානසන්නිධි. සයනසන්නිධි. ගන්ධසන්නිධි. ආම්සසන්නිධි.. ඉති වා ඉති ඒවරුපා සන්නිධිකාරපරිහෝග පටිචිරතෝ හෝති. ඉදුම්පි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

15. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාර වූ දේ රස්කරගෙන පරිහෝග කරමින් වාසය කරනවා. ඒ කියන්නේ කැම වර්ග රස් කරලා තියා ගන්නවා. ඩීම වර්ග රස් කරලා තියා ගන්නවා. වස්තු රස් කරලා තියා ගන්නවා. යාන වාහන රස් කරලා තියා ගන්නවා. ඇද පුහු මේස රස් කරලා තියා ගන්නවා. පුවද වර්ග රස් කරලා තියා ගන්නවා. තවත් ආම්ස රස් කරලා තියා ගන්නවා. මෙවැනි හෝ මෙවැනි වෙනත් දේවල් හෝ රස්කරගෙන පරිහරණය කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් මහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

16. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හැඳුන්වා තේ ඒවරුප. විසුකදස්සනා. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද.: න-ව. ගිත. වාදිත. පෙක්බ. අක්බාත. පාණ්ඩස්සර. වෙතාල. කුම්භපුන. සෝජනාක. වණ්ඩාල. ව.ස. දේපතනක. හත්ලියුද්ධ. අස්සයුද්ධ. මහිසයුද්ධ. උසහයුද්ධ. අජයුද්ධ. මෙණ්ඩයුද්ධ. කුක්කවයුද්ධ. වට්ටකයුද්ධ. දැක්ඩයුද්ධ. මුවධියුද්ධ. නිබුද්ධ. උයෝර්ධික. බලග්ග. සේනාබුහ. අණ්ඩකදස්සනා. ඉති වා ඉති ඒවරුපා විසුකදස්සනා පටිචිරතෝ හෝති. ඉදුම්පි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

16. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයේ විසුක දරුණනයන් තැරූමේහි යෙදිල ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ තැවූම්, ගැයුම්, වැයුම්, නාටක, පැරණි කථා රහදැක්වීම්, අත්තල ගසා තැවූම්, වෙතාල තැවූම්, බෙර වාදන කිරීම්, රහමධිලෙහි දේවතාවන්ට පුජා පිණ්ස තැවූම්, උණ ගසින් කරන ක්ෂීඩා, මිනි ඇට මැද තබා වටකොට තැවූම්, ඇත් යුද බැලීම්, අස්ව යුද බැලීම්, ගොන් පොර බැලීම්, එඟ පොර බැලීම්, බැවල පොර බැලීම්, කුකුල පොර බැලීම්, වටු පොර බැලීම්, පොව් හරඹ බැලීම්, මිටි හරඹ බැලීම්, මල්ලව පොර බැලීම්, යුද සේනා බලන්ට යැම, බලසෙන් ගණන තැන් බලන්ට යාම, බලසෙනහ විසිරුවන තැන් බලන්ට යාම ආදි දේවල්වල යෙදෙමින් ඉන්නවා. මෙවැනි

දේවල්වලිනුත් මෙවැනි වෙනත් දේවල්වලින් යුතු විසින් දරුණු තැන්ම වලින් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

17. යථා වා පන්කේ හොත්තොශ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝතානි හූද්ධීන්වා තේ එවරුප. ජ්‍යෙෂ්ඨප්පමාදවියානානුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති, සෙයාලීද.: අවධිපද. දසපද. ආකාස. පරිභාරපල. සන්තික. බලික. සටික. සලාකහන්ප. අක්බ. ප.ගවිර. ව.ක්ක. මොක්බවික. වි.ගුලක. පත්තාල්හක. රථක. ධනුක. අක්බරික. මනේසික. යථාවත්ප. ඉති වා ඉති එවරුපා ජ්‍යෙෂ්ඨප්පමාදවියානානුයෝගා පටිචිරතොශ හෝති. ඉදුමිෂ'සස හෝති සීලස්මි.

17. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල තමාව ප්‍රමාදයට පත් කරවන මේ ආකාර වූ සුදු කෙළියෙන් කල් යවනවා. ඒ කියත්තෙන් හතරස් කොටු අවකින් යුතුව කරණ සුදුව, කොටු දහයකින් කරන සුදුව, අහසේ රු අදිමින් කරන සුදුව, කොටු පැනීමෙන් කරණ සුදුව, සන්තික තම් වූ සුදුව, දායු කුටයෙන් කරන සුදුව, කල්ලි ගැසුම, බුරුවා ගැසීම, ගුළ කෙළිය, තලා පිසීම, කරණම් ගැසීම, මුරුරක් ගෙන උඩ යට වැවෙන පරිදි උඩට ගැසීම, කොළවලින් කළ ගොටුවලින් තරහෙට වැලි මැනීම, කුඩා රිය තරහ, කුඩා දුනුවලින් විදීමේ තරහ, අකුරු ලිවීමේ සෙල්ලම, සිතු දේ කියන සෙල්ලම, විකලාංග අනුකරණයෙන් හිනැස්සීමේ සෙල්ලම ආදී දේ කිරීමයි. මේ දෙයිනුත් මෙවැනි තවත් දේවල් ඇත්තම් එයිනුත් වැළකී ප්‍රමාදයට පත්වන සුදුවෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

18. යථා වා පන්කේ හොත්තොශ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝතානි හූද්ධීන්වා තේ එවරුප. උ-වාසයනමහාසයන. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද.: ආසන්දි. පල්ලෙ.ක. ගෝනක. වින්තක. පටික. පටලික. තුලික. විකතික. උද්දලෝම්. එකන්තලෝම්. කට්ටිස්ස. කෝසෙයා. කුන්තක. හත්ත්ලත්පර. අස්සත්පර. රථත්පර. අනිතප්පවෙණි. කාදලිමිගපවර-ප-වත්පරණ. සලක්තර-ඡද. උහතොශලෝහිතකුපධාන. ඉති වා ඉති එවරුපා උ-වාසයනමහාසයනා පටිචිරතොශ හෝති. ඉදුමිෂ'සස හෝති සීලස්මි.

18. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාර වූ ප්‍රමණ ඉත්තම්වා උස්වූ ආසනත්

වටිනා සුබෝපහෝගී ආසනත් පරිහරණය කරනවා. ඒ කියන්නේ දිග භාන්සි පුවු, කවිචි, ලොකු පලස් යෙදු ආසන, විසිතුරු ගෙත්තම් කළ එහි ලොම් ඇතිරිලි, සුදු එහි ලොම්න් කළ ඇතිරිලි, මල් යෙදු එහි ලොම්න් කළ ඇතිරිලි, පුළුන් යෙදු මෙවිට, සත්ව රුපවලින් සැරසු එහි ලොම්න් කළ ඇතිරිලි, මුළුමණින්ම එහි ලොම්න් කළ ඇතිරිලි, රත් තුළෙන් සැරසු කළාල, පට තුළෙන් කළ කළාල, නාටිකාංගනාවන් ඒ මත තැවිය හැකි එහි ලොම්න් කළ කළාල, ඇතුන් පිට යොදන ඇතිරිලි, අසුන් පිට යොදන ඇතිරිලි, රථවල යොදන ඇතිරිලි, අදුන් දිවි සමෙන් කළ ඇතිරිලි, කදලී මුව සමින් කළ කළාල, හිස දෙපැන්තට රතු විලවිද කොට්ට තබා රතු උඩුවියන් බැඳ සැදු වටිනා යහන් ආදිය පරිහරණය කරයි. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී උස්ස අසුන් මහා අසුන් පරිහරණයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

19. යථා වා පනේකේ හොත්තො සමණඩාහ්මණා සඳ්ධාදෙයානි හෝජනානි හූඡ්ඡිත්වා තේ ඒවරුප. මණ්ඩිනවිභූසනවිධානාතුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති, සෞයාලීදා: උ-ඡාදන. පරිමද්දන. නහාපන. සම්බාහන. ආදාස. අක්ෂේජන. මාලාවිලේපන. මුබවුණීණක. මුබලේපන. හත්ථ්‍යන්ධ. සිබාබන්ධ. දණ්ඩක. නාලික. අසි. බග්ග. ජත්ත. විතුෂාහන. උණහීස. මණ්ඩාලාවිජන. විදාතානි වත්ථානි දිසදයානි. ඉති වා ඉති ඒවරුපා මණ්ඩිනවිභූසනවිධානාතුයෝග පටිවරෙන් හෝති. ඉදුමිෂ'ස්ස හෝති සීලස්ම්.

19. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයෙන් ඇහපත සැරසීමෙන් හා විසිතුරු වස්ත්‍රාහරණ පැළදීමෙන් යුක්තව කල් ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ සුවදා වර්ග ඇහ තවරා සිරුර සිනිදු කිරීම, තෙල් වර්ග ගා සම්බාහනය කොට සිරුර හැඩ කිරීම, සුවදපැන් තැම, උරහිස් ආදියෙහි මස වැඩීමට මුළුරෙන් තැලීම, කැඩපතින් මුහුණ බලා සැරසීම, ඇස්වල අදුන් ගැම, මල් හා සුවද විලවුන් දැරීම, මුව සුවද කිරීම, මුව විලවුන් දැරීම, අත්වල ආහරණ දැමීම, හිසෙහි කුඩාමින් දැරීම. විසිතුරු සැරයැටි දැරීම, විසිතුරු ගෙහෙන් තල දැරීම, විසිතුරු කඩු දැරීම, විසිතුරු කඩු දැරීම, විසිතුරු පාවහන් දැරීම, තලල් පට දැරීම, මැණක් පැළදීම, වාමර දැරීම, දිග වාමි ඇති සුදු වස්ත්‍ර දැරීම ආදියෙන් යුතුවේයි. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී ඇහපත සැරසීම හා විසිතුරු වස්ත්‍රාහරණ සැරසීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

20. යථා වා පනේකේ හොත්තෝ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හැඳුළුන්වා තේ එවරුප. තිර-ඡාතකත. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද: රාජකල. මෝරකල. මහාමත්තකල. සේනාකල. හයකල. යුද්ධකල. අන්තකල. පාතකල. වත්තකල. සයනකල. මාලාකල. ගත්තකල. සාතිකල. යානකල. ගාමකල. නිගමකල. තගරකල. ජනපදකල. ඉත්තිකල. පුරිසකල. (කුමාරකල. කුමාරිකල.) සුරකල. විසිබාකල. කුම්භවිජාතකල. පුබිබපේතකල. නාතන්තකල. ලෝකක්බායික. සමුද්දක්බායික. ඉතිහවාහවකල. ඉති වා ඉති එවරුපාය තිර-ඡාතකලාය පටිචිරනෝ හෝති. ඉදීමි'සස හෝති සීලස්මේ.

20. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූ තිරිසන් කථාවල යෙදී වාසය කරනවා. ඒ කියන්තේ, රජවරුන් ගැන කථා, සොරුන් ගැන කථා, මහ ඇමතිවරුන් ගැන කථා, හමුදාවන් ගැන කථා, හය ඇතිවෙත දේවල් ගැන කථා, ආහාර වර්ග ගැන කථා, බොන දේවල් ගැන කථා, ඇදුම් පැළදුම් ගැන කථා, ඇද පුමු ගැන කථා, මල් වර්ග ගැන කථා, සුවද වර්ග ගැන කථා, තැදුයන් ගැන කථා, යාන වාහන ගැන කථා, ගම්මාන ගැන කථා, තියම් ගම්මාන ගැන කථා, තගර ගැන කථා, රටවල් ගැන කථා, ස්ත්‍රීන් ගැන කථා, පුරුෂයින් ගැන කථා, (කුමාරයින් ගැන කථා, කුමාරියන් ගැන කථා) ගුරයින් ගැන කථා, මංමාවත් ගැන කථා, වල. පොලේ දේවල් ගැන කථා, මියගිය උද්ධිය ගැන කථා, තව තව දේවල් ගැන කථා, ලෝකය ගැන කථා, සාගරය ගැන කථා, මෙහෙමයි වූණේ මෙහෙමයි නොවූණේ කියන දේ ගැන කථා කරකර ඉන්නවා, මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරිසන් කථාවෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

21. යථා වා පනේකේ හොත්තෝ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හැඳුළුන්වා තේ එවරුප. විග්ගාහිකකල. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද: න තව. ඉම. ධම්මවිනය. ආජානයි. අහ. ඉම. ධම්මවිනය. ආජානාම්. කි. තව. ඉම. ධම්මවිනය. ආජානිස්සසි? ම-ඡාපටිපන්තෝ ත්වමසි, අහමස්මේ සම්මා පටිපන්තෝ. සහිත. මේ, අසහිත. තේ. පුරේ වවතීය. ප-ඡා අවව. ප-ඡා වවතීය. පුරේ අවව. ආවිණ්ණ. තේ විපරාවත්ත. ආරෝපිතෝ තේ වාදෝ. නිග්ගාහිතෝ ත්වමසි. වර වාදප්පමොක්බාය. තිබෙයේහි වා සම්- පනෝසිති. ඉති වා ඉති එවරුපාය විග්ගාහිකකලාය පටිචිරනෝ හෝති. ඉදීමි'සස හෝති සීලස්මේ.

21. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ග්‍රද්ධාවන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයෙන් එකිනෙකා අතර බැණ දොඩා ගන්නා කථාවන් යුතුව සි ඉන්නේ. ඒකියන්නේ “නුම මේ ධර්ම විනය දන්නේ තැ. මම තමයි මේ ධර්ම විනය දන්නේ, ආ.. එහෙම ද එතකොට නුඩි මේ ධර්ම විනය දන්නේ? නුම ඉන්නේ මිත්‍යා වැඩ පිළිවෙළක සි. මම තමයි නියම වැඩ පිළිවෙළ තුළ ඉන්නේ. ම. කරුණු සහිතව සි කියන්නේ. නුමේ කිම කරුණු රහිත සි. නුම කලින් කිවයුතු දේ පස්සේ කිවිවා. පස්සේ කිවයුතුදේ කලින් කිවිවා. නුම කලක් තිස්සේ කියදු දේ කණිට පෙරලිනා. මා විසින් නුඩිට වාද නාවලයි තියෙන්නේ. නුඩිට තිග්‍රහ කරල සි තියෙන්නේ. වාදයෙන් තිදහස් වීමට මගක් හොයාගෙන පලයන්. පුළුවන් තම ලෙනාගතින්” යනාදිය කියමින් ආරච්චු හදාගන්නවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ බැණ දොඩාගන්නා කථාවන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

22. යථා වා පන්කේ හොන්තේ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හුංදුජීන්වා නේ එවරුපා දුනෙයාපහිණුගමනානුයෝගමනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලිද්: රංජුං රාජමහාමන්තාන. බන්තියාන. බාහ්මණාන. ගහපතිකාන. කුමාරාන. “ඉඩ ග-ඡ. අමුතාග-ඡ. ඉද් හර. අමුත් ඉද් ආහරා”ති. ඉති වා ඉති එවරුපා දුනෙයාපහිණුගමනානුයෝගා පට්ටිරතේ හෝති. ඉදමිපි’ස්ස හෝති සීලස්ම්.

22. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ග්‍රද්ධාවන් දුන් දන් අනුහව කරල ගිහියන් ගේ පණිවිඩ පණත් ගෙන යන මෙබදු වූ දුත මෙහෙවරෙහි යෙදෙනවා. ඒ කියන්නේ, “මෙහෙ යන්න, අසවල් තැනට එන්න, මෙක (අපේ මේ පණිවිඩය) අරන් යන්න. අසවල් තැනට මෙක අරන් යන්න” යනාදී රුත්න් ගේ, රාජමහා ඇමතිවරුන් ගේ, ක්ෂතියයන් ගේ, බාහ්මණයන් ගේ, ගහපතියන් ගේ, කුමාරවරුන් ගේ, පණිවිඩ පණත් ගෙනියනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ පණිවිඩ පණත් ගෙනයන හිහියන් ගේ දුත මෙහෙවරෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

23. යථා වා පන්කේ හොන්තේ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හුංදුජීන්වා නේ කුහකා ව හොන්ති ලපකා ව නොමින්තිකා ව නිප්පේසිකා ව ලාභේන ව ලාභ. නිජිහි-සිකාරෝ. ඉති වා ඉති එවරුපා කුහනලපනා පට්ටිරතේ හෝති. ඉදමිපි’ස්ස හෝති සීලස්ම්.

23. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල කුහක (උචින් වෙන ජීවිතයක් පෙන්වමින් යටින් වෙනත් ජීවිතයක් ගෙවමින් නැති ගුණ පෙන්වා) ජීවිත ගෙවනවා. ලාභ සත්කාර ලැබෙන විදිහට (ප්‍රහු වර්ණනා කිරීම්, තොදොල් කිරීම්, නැති ගුණ කිම් ආදි) වාවු බස් කියනවා. දායකයින් හට තො දී බැරි තත්ත්වයට පත් වෙන ආකාරයේ තීමිති දක්වමින් කථා කරනවා. තමන්ට ලැබෙන විදිහට අනුන්ට ගරහනවා. ලාභයෙන් ලාභය හොයනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ කුහකකමින් වාවුබස්වලින් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

24. යථා වා පන්කේ හොන්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හුණුජීත්වා නේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිත්තාය මි-ඡාජීවෙන ජීවික කප්පෙන්ත්, සෙයාලීද්‍රා: අංග. නිමිත්ත. උප්පාත. සූජිත. ලක්බණ. මූසික-ජීත්න. අග්ගිහෝම. ද්බෑහෝම. පුසිහෝම. කණහෝම. තණ්වුලහෝම. සප්පිහෝම. කේලහෝම. මුබහෝම. ලෝහිතහෝම. අංගිවිත්තා වත්පුවිත්තා බන්තවිත්තා සිවවිත්තා භුතවිත්ත හුරිවිත්තා අහිවිත්තා විසවිත්තා වි-ඩිකවිත්තා මූසිකවිත්තා සකුණවිත්තා වායසවිත්තා පක්කඟීකඟාන. සරපරිත්තාන. මිගපක්බ. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිත්තාය මි-ඡාජීවා පට්ටිරෙන්හෝත්. ඉදුමිශි'සස හෝති සීලස්ම්.

24. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙවැනි වූ තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජීවයෙන් ජීවත් වෙනවා. ඒ කියන්තේ ගාරීරික අංග බලා එලාංල කියනවා, නිමිති බලා එලාංල කියනවා, උත්පාත බලා එලාංල කියනවා, සිහින එලාංල කියනවා, ගාරීරික ලක්ෂණ බලා එලාංල කියනවා, මීයන් කැ වස්තු බලා එලාංල කියනවා, ගිනි පුරා පවත්වනවා, හැන්දෙන් පුරා පවත්වනවා, ධාත්‍ය පොතුවලින් පුරා පවත්වනවා. කණ නම් සහලින් කළ පුරා පවත්වනවා, සහලින් පුරා පවත්වනවා, ගිතෙලින් පුරා පවත්වනවා, සතුන් මරා ලේ පුදා කරන පුරා පවත්වනවා, අංග විද්‍යාව, වාස්තු විද්‍යාව, දේශපාලන විද්‍යාව, වාසනාව උරග බැලීමේ (ලොතරයි) විද්‍යාව, භුත විද්‍යාව, පොලොව යට බිම් ගෙයක ඉද මැතිරීමෙන් කරන (හුරි) විද්‍යාව, සරප විද්‍යාව, විෂ විද්‍යාව, වෘශ්වික විද්‍යාව, මූෂක විද්‍යාව, පක්ෂ විද්‍යාව, විශාල පක්ෂ විද්‍යාව, ඉදුණු දේ මූල් කොට අනාවැකි කියන විද්‍යාව, මතුරන ලද ර්තල විද ආරක්ෂා කරන විද්‍යාව, මංග පක්ෂ යනාදී මිත්‍යා ආජීවයෙන්

ඡීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරග්චන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජ්චිවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

25. යථා වා පන්කේ හොත්තේ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හුණ්ඩීන්වා තේ එවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවේන ජීවිකං කප්පෙන්ති - සෙයාලීදී: මණ්ඩක්බණ. දැඹ්චලක්බණ. වත්පලක්බණ. අසිලක්බණ. උසුලක්බණ. ධනුලක්බණ. ආවුධලක්බණ. ඉත්පිලක්බණ. පුරිසලක්බණ. කුමාරලක්බණ. කුමාරීලක්බණ. දාසලක්බණ. දාසිලක්බණ. හත්පිලක්බණ. අස්සලක්බණ. මහිසලක්බණ. උසහලක්බණ. ගෝලක්බණ. අජලක්බණ. මෙණ්චලක්බණ. කුක්කුවලක්බණ. වට්ටකලක්බණ. ගෝධාලක්බණ. කණ්ණකාලක්බණ. ක-ඡපලක්බණ. මිගලක්බණ. ඉති වා ඉති එවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවා පට්චිරතේ හෝති. ඉදුමිශ'සස හෝති සිලස්ම්.

25. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූ තිරග්චන විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජ්චිවයෙන් ඡීවත් වෙනවා. ඒ කියන්නේ මැණික්වල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, දැඩිවල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, වස්තුවල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, කඩු ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, ර්තල ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, දුනු ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, ආසුද ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, ස්ත්‍රීන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, පුරුෂයන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, දරුවන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, දැරියන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, දාසයන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, ඒ ඒ කටයුතු සඳහා තෝරා ගත යුතු ඇතුන් ගේ ලකුණු කීම, අසුන් ගේ ලකුණු කීම, ඔවුන් ගේ ලකුණු කීම, වෘෂ්ඩයන් ගේ ලකුණු කීම, ගවයන් ගේ ලකුණු කීම, එව්වන් ගේ ලකුණු කීම, බැව්වාන් ගේ ලකුණු කීම, කුකුල් පොර ආදියට සුදුසු කුකුලන් ගේ ලකුණු කීම, වට්ටවන් ගේ ලකුණු කීම, සුහුනන් ඇහ වැට්ටීමේ සහ හඩනැගිමේ එලාඕල කීම, කණේහි පළදාගත් උපකරණවලින් එලාඕල කීම, කැස්බැවන්ට මතරා එලාඕල කීම, මුවන්ට මතරා එලාඕල කීම ආදී තිරග්චන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජ්චිවයෙන් කල් ගෙවනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරග්චන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජ්චිවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

26. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනාති භුජ්ජීත්වා තේ එච්චුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවින ජීවික කප්පෙන්ති - සෙයාලීදා: රංජ්ජු. නියාන. හවිස්සනි. රංජ්ජු. අතියාන. හවිස්සනි. අඛන්තරාන. රංජ්ජු. උපයාන. හවිස්සනි. බාහිරාන. රංජ්ජු. අපයාන. හවිස්සනි. බාහිරාන. රංජ්ජු. උපයාන. හවිස්සනි. අඛන්තරාන. රංජ්ජු. අපයාන. හවිස්සනි. අඛන්තරාන. රංජ්ජු. ජයෝ හවිස්සනි. බාහිරාන. රංජ්ජු. ජයෝ හවිස්සනි. අඛන්තරාන. රංජ්ජු. පරාජයෝ හවිස්සනි. බාහිරාන. රංජ්ජු. ජයෝ හවිස්සනි. ඉමස්ස පරාජයෝ හවිස්සනි. ඉති වා ඉති එච්චුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවා පටිචිරනෝ හෝති. ඉදීමිශ්ස හෝති සීලස්ම්.

26. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වුත් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජීවයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “අසවල් තැකතට රුතුමා ගේ යුධ පිණීස නික්මීම වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් ආපසු තුවරට ඇතුළුවීම සිදු කළ යුත්තේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිට පිටත සතුරු රුත්ත් හමුවීමට රුත් ගේ ගමන කළයුත්තේ ය. අසවල් තැකතින් පිටත සිටින රුත්ටු රට ඇතුළට පැමිණීම වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිටින රුත් ගේ ඉවත්වීම සිදුවන්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිටින රුත්ට ජය වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් බාහිර රුත්තට ජය වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් බාහිර රුත්ත්ට ජය වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ රුත්ට පරාජය වන්නේ ය කියල මොහුට ජය ගෙවනවා. මොහුට පරාජය ගෙවනවා” ආදී වශයෙන් පවසම්න තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජීවයෙන් කළ ගෙවනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙත දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජීවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

27. “යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණඩාදෙයානි හෝජනාති භුජ්ජීත්වා තේ එච්චුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවින ජීවික කප්පෙන්ති - සෙයාලීදා: වන්දිග්ගාහෝ හවිස්සනි, සුරියග්ගාහෝ හවිස්සනි, තක්බන්තග්ගාහෝ හවිස්සනි, වන්දිමසුරියාන. පලගමන. හවිස්සනි, වන්දිමසුරියාන. උප්පලගමන. හවිස්සනි, තක්බන්තාන. උප්පලගමන. හවිස්සනි, උක්කාපානෝ හවිස්සනි, දිසාබාහෝ හවිස්සනි, හුම්වාලෝ හවිස්සනි, දේවදුන්දුනි හවිස්සනි, වන්දිමසුරියනක්බන්තාන. උග්ගමන. විගමන. සංකිලේස්. වෝදාන.

හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ වන්දග්ගාහෝ හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ සුරියග්ගාහෝ හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ තක්බන්තග්ගාහෝ හවිස්සති, ඒව. විපාක. වන්දීමසුරියාන. පථගමන. හවිස්සති, ඒව. විපාක. වන්දීමසුරියාන. උප්පථගමන. හවිස්සති, ඒව. විපාක. තක්බන්තාන. පථගමන. හවිස්සති, ඒව. විපාක. තක්බන්තාන. උප්පථගමන. හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ උක්කාපානෝ හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ දිසාඩාහෝ හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ හුම්වාලෝ හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ දේවදුන්දුහි හවිස්සති, ඒව. විපාක. වන්දීමසුරියනක්බන්තාන. උගමන. වගමන. සංකිලේස. වේදාන. හවිස්සති. ඉති වා ඉති එවරුපාය තිර-ඡානවිෂ්ඨාය මි-ඡාජ්වා පටිචිරකෝ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

27. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන්දුන්දන් අනුහව කරල මෙබදුවුත් කිරීසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභේවයෙන් තීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “අසවල් දින වන්දුග්‍රහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින සුරුය්‍රග්‍රහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින සඳ හිරු ගේ නිසිමහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින සඳ හිරු ගේ නො මහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින තැකත් තරුවල නිසි මහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින තැකත් තරුවල නොමහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින උල්කාපාන වැටෙනවා. අසවල් දින අසවල් දිගාවේ උෂ්ණත්වය වැඩිවෙනවා. අසවල් දින හුම් කම්පාවක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින වැසි රහිතව අහස ගුගුරනවා. හිරු සදු හා තැකත්වල උදාව බැසීම කෙලෙසීම පිරිසිදු වීම මේ මේ වෙළාවට සිදුවෙනවා. වන්දු ග්‍රහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. සුරුය ග්‍රහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක එල විපාක ලබාදෙනවා. තැකත් ග්‍රහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. හිරු සදු ගේ නිසිගමන මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. උල්කාපාන වැටීම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. දිගා දාහය මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. හුකම්පන මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. වැසි තැතිව අහස ගිහිරීම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. හිරු සදු හා තැකත්වල උදාව බැසීම කෙලෙසීම පිරිසිදු වීම ලෝකයට මෙවැනි විපාක ලබා දෙනවා” කියල තිරීසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභේවයෙන් තීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල් වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

28. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි භුණ්ඩ්ඡින්වා තේ එවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්වෙන ජීවික කප්පෙන්ති, සෙයුලිදීද: සුබ්බුවියිකා හටිස්සති, දුබ්බුවියිකා හටිස්සති, සුහික්බ. හටිස්සති, දුබ්හික්බ. හටිස්සති, බෙම. හටිස්සති, හය. හටිස්සති, රෝගෝ හටිස්සති, ආරෝගා. හටිස්සති, මුද්දා ගණනා සංඛාන. කාවෙයා. ලෝකායන්. ඉති වා ඉති එවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්වා පටිචිරනෝ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලස්ම්.

28. ඒ වගේ ම ඇතුම් හටත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන්දන් අනුහව කරල මෙබදු වුත් තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජ්වයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “මේ කාලයේදී වැස්ස වහිනවා. මේ කාලයේදී නියහය ඇතිවෙනවා. මේ කාලයේදී සුහික්ෂාව ඇතිවෙනවා. මේ කාලයේදී දුර්හික්ෂය ඇතිවෙනවා. මේ කාලයේදී රට සරුවෙනවා. මේ කාලයේදී බිඟ සැක නැතිව ඉන්නවා. මේ කාලයේදී හය උපදිනවා. මේ කාලයේදී රෝග ඇති වෙනවා. මේ කාලයේදී නීරෝග බව ඇති වෙනවා කියමින් එලාඕල පැවසීමන් මූදා, ගණන, සංඛාන, කාවා ගාස්තු, ලෝකායන ගාස්තු ආදී තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජ්වයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජ්වයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

29. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි භුණ්ඩ්ඡින්වා තේ එවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්වෙන ජීවික කප්පෙන්ති - සෙයුලිදීද: ආවාහන. විවාහන. සංවදන. විවදන. සංකිරණ. විකිරණ. සුහගකරණ. දුබ්හගකරණ. විරුද්ධිගැබ්හකරණ. ජීවිභා-තිත්ප්‍රමිහන. හනුසංහනන. හන්පාහිතප්පන. හනුතප්පන. කණ්ඩාතප්පන. ආදාසපන්දහ. කුමාරිපන්දහ. දේවපන්දහ. ආදි-වුපටියාන. මහනුපටියාන. අඛිජ්ජලන. සිරිව්‍යායන. ඉති වා ඉති එවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්වා පටිචිරනෝ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සීලස්ම්.

29. ඒ වගේ ම ඇතුම් හටත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන්දන් අනුහව කරල මෙබදු වුත් තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජ්වයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, විවාහයට නැකත් කීම, ආවාහයට නැකත් කීම, වෙන් වූ අඩු සැමියන් එක් කිරීමට නැකත් සැදීම, එක් වූ අඩු සැමියන් වෙන් කිරීමට නැකත් සැදීම, දිපු ණය එකතු කිරීමට

තැකත් සැදීම, මූදල් ගුයට පොලියට දීමට තැකත් සැදීම, දියුණු වීමට ගුරුකම් කිරීම, පාඩම් තැනි වීමට ගුරුකම් කිරීම, දරුගැබ රැකෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, දිව අගුළ බැඳෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, හනු තද කරන්නට ගුරුකම් කිරීම, අත් පෙරලෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, හනු සිරවෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, කණ් අගුළ වැශෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, කණ්ණාධියෙන් හැතයන් කැදවා ප්‍රශ්න විවාරීම, ගැණු දරුවන් ලවා පේන කීම, දෙවියන් ලවා පේන කීම, සුරුය වන්දනාව, මහ බණු වන්දනාව, මන්ත්‍ර බලයෙන් කරින් ගිනිදැල් පිටකිරීම, මන්ත්‍ර බලෙන් ලක්ෂම් පුජා කිරීම යනාදී තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආර්ථියෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආර්ථියෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

30. යථා වා පනේකේ හොත්තො සමණබාහ්මණා සඳ්ධාදෙයානි හෝජනානි හැඳුෂීනවා නේ ජ්‍යෙෂ්ඨ-පාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවෙන ජීවිකං කප්පෙන්ති, සෙයාලීදං: සන්තිකමීම. පණිධිකමීම. හැතකමීම. හැරිකමීම. වස්සකමීම. වොස්සකමීම. වන්පුකමීම. වන්පුපරිකිරණ. ආචමන. නහාපන. පුහන. වමන. විරේවන. උද්ධිවිරේවන. අධෝචිවිරේවන. සීසවිරේවන. කණ්ණනේල. තෙන්තතප්පන. තත්පුකමීම. අක්ෂුරන. ප-වක්ෂුරන. සාලාකිය. සල්ලකන්තිය. දාරකතිකි-ඡා මූලහේසජ්ජාන. අනුප්පාදාන. විසධින. පටිමොක්බෝ. ඉති වා ඉති ජ්‍යෙෂ්ඨ-පාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවා පටිවිරතො හෝති. ඉදීමි'ස්ස හෝති සීලසීම්.

30. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආර්ථියෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, ගාන්ති කරම, බාර ඔප්පු කිරීම, පොලොව යට තිද මතුරා ගුරුකම් කිරීම, තපු-සකයා පිරිමියෙකු කිරීම, පිරිමියා තපු-සකයෙකු කිරීම, ගෙවල් තැනීමේ දිගාවන් පෙනවා දීම, අඟතෙන් තිවාස තැනීමේදී පුද පුජා පැවැත් වීම. වතුර මතුරා මූණ සේද්වීම. වතුර මතුරා නැහැවීම, ගිනිපිදීම, ලය විරේක කරවීම, බඩ විරේක කරවීම, වමනය කරවීම, වස්ති කරවීම, සිරු විරේකය, කණ්ට තෙල් පිශීම, ඇස් වෙදකම, තස්ස කිරීම, ඇස්වලට අදුන් සැදීම, ප්‍රති අංතන සැදීම, ගලු කරම කිරීම, ලදරු විකිත්සාව, කාය විකිත්සාව, වනවලට බෙහෙත් බැඳීම ආදී තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආර්ථියෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආර්ථියෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

31. ස බෝ සෝ කොට්ඨාස හික්ඩු එව්. සීලසම්පන්නෝ න කුතොවී හය. සම්බුද්ධස්සති යදිද. සීලසම්පන්නෝ. සෙයාලාජි කොට්ඨාස, බන්තියෝ මුද්ධාවසින්නෝ නිහතප-වාමින්නෝ න කුතොවී හය. සම්බුද්ධස්සති යදිද. ප-චන්ත්‍රිකන්නෝ. එව්මෙව බෝ කොට්ඨාස, හික්ඩු එව්. සීලසම්පන්නෝ න කුතොවී හය. සම්බුද්ධස්සති යදිද. සීලසම්පන්නෝ. සෝ ඉම්නා අරියෙන සීලක්බන්ධීන සමන්තාගන්නෝ අත්කඩන්ත. අනවත්පසුබ. පටිසංවේදේති. එව්. බෝ කොට්ඨාස, හික්ඩු සීලසම්පන්නෝ හෝති.

31. පින්වත් කොට්ඨාස, ඒ හික්ෂුව වනාහි මේ අයුරින් සීලසම්පන්තව සිටින විට ඒ සීලසම්පරය හේතු කොට ගෙන මොන ම අයුරකින්වත් බියක් දකින්නෝ නැ. පින්වත් කොට්ඨාස, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ඔවුනුපළන් රජ කෙනෙක් ඉන්නවා. ඔහු සතුරන් පරදවල බැහැර කරලයි ඉන්නෝ. ඉතින් ඔහු සතුරන් හේතුවෙන් මොන ම අයුරකින්වත් හයක් දකින්නෝ නැ. පින්වත් කොට්ඨාස, හික්ෂුවන් ඔය විදිහම යි. මේ අයුරින් සීලසම්පන්තව සිටින විට ඒ සීලසම්පරය හේතු කොට ගෙන මොන ම අයුරකින්වත් බියක් දකින්නෝ නැ. ඔහු මේ ආරය වූ සීලස්කන්ධයෙන් සමන්විත ව ආධ්‍යාත්මිකව තිවැරදි සැපයක් විදිනවා. පින්වත් කොට්ඨාස, මන්ත විදිහට යි හික්ෂුව සීලසම්පන්ත වන්නෝ.

32. කථ්‍යව කොට්ඨාස, හික්ඩු ඉන්දියේසු ගුත්තද්වාරෝ හෝති? ඉඩ කොට්ඨාස හික්ඩු වක්බුනා රුප. දිස්වා න නිමිත්තග්ගාහි හෝති නාඛුබූජ්ජනග්ගාහි. යත්වාධිකරණමේනා. වක්බුන්දිය. අස්-වුත. විහරන්ත. අහිඹ්කඩා දෝමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සවෙයුෂු, තස්ස සංවරාය පටිපත්තති. රක්ඛති වක්බුන්දිය. වක්බුන්දියේ සංවර. ආපත්තති. සෝත්න සද්ද. සුත්වා සාමේන ගන්ද. සායින්වා ජීවිහාය රස. සායින්වා කායේන ලොටියිබා. එසින්වා මනසා ධම්ම. විජ්ජාය න නිමිත්තග්ගාහි හෝති නාඛුබූජ්ජනග්ගාහි. යත්වාධිකරණමේනා. මතින්දිය. අස්-වුත. විහරන්ත. අහිඹ්කඩා දෝමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සවෙයුෂු, තස්ස සංවරාය පටිපත්තති. රක්ඛති මතින්දිය. මතින්දියේ සංවර. ආපත්තති. සෝ ඉම්නා අරියෙන ඉන්දියස-වරෙන සමන්තාගන්නෝ අත්කඩන්ත. අභ්‍යාස්කසුබ. පටිසංවේදේති. එව්. බෝ කොට්ඨාස, හික්ඩු ඉන්දියේසු ගුත්තද්වාරෝ හෝති.

32. පින්වත් කොට්ඨාස, හික්ෂුව අකුසලයන් වැළකු ද්වාර ඇති ඉදුරන් ඇතිව ඉන්නෝ කොහොම ද? පින්වත් කොට්ඨාස, මෙහිලා හික්ෂුව ඇසින් රුප

දැක නිමිති ගන්නේ නෑ. නිමිත්තක කොටසක්වත් ගන්නේ නෑ. යම් හෙයකින් ඇසු තැමැති ඉන්දිය අස්වරව වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝහයත් දොම්නසත් පාඨී අකුසලත් ඇති වී අරුබුදයක් හට ගන්නවා තම්, එහි සංවරය පිළිසි පිළිපදිනවා. ඇසු රක ගන්නවා. ඇසු තැමැති ඉන්දියයේ සංවරයට පැමිණෙනවා. කණෙන් ගබුදයක් අහලා නාසයෙන් ගන්ධයක් ආසාණය කරලා දිවෙන් රසයක් රස විද්‍ලා කයෙන් පහසක් ලබලා මනසින් අරමුණක් දැන ගෙන නිමිති ගන්නේ නෑ. නිමිත්තක කොටසක්වත් ගන්නේ නෑ. යම් හෙයකින් මනස තැමැති ඉන්දිය අස්වරව වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝහයත් දොම්නසත් පාඨී අකුසලත් ඇති වී අරුබුදයක් හට ගන්නවා තම්, එහි සංවරය පිළිසි පිළිපදිනවා. මනස රක ගන්නවා. මනස තැමැති ඉන්දියයේ සංවරයට පැමිණෙනවා. මහු මේ ආරය වූ ඉන්දිය සංවරයෙන් යුත්තව ආධ්‍යාත්මිකව පිඩා රහිතව සැපයක් විදිනවා. පින්වත් කේව්ච්ච, හික්ෂුව අකුසලයෙන් වැළැක් වූ දොරටු ඇති ඉන්දියයන් තුළ ඉන්නේ ඔය විදිහට යි.

33. කථංච්චල කේව්ච්ච, හික්බු සතිසම්පත්ක්දෙන සමන්නාගතෝ හෝති? ඉඟ කේව්ච්ච, හික්බු අහික්තන්නේ පටික්තන්නේ සම්පත්තකාරී හෝති. ආලෝකිතේ විලෝකිතේ සම්පත්තකාරී හෝති. සම්මින්ජ්ඩීතේ පසාරිතේ සම්පත්තකාරී හෝති. සංසාධීපත්තවිවරධාරණේ සම්පත්තකාරී හෝති. අසිතේ පින් බායිතේ සායිතේ සම්පත්තකාරී හෝති. උ-වාරපසස්සාවකම්මේ සම්පත්තකාරී හෝති. ගතේ දිනේ නිසින්නේ සුත්තන් ජාගරිතේ භායිතේ තුණ්හීහාවේ සම්පත්තකාරී හෝති. ඒවා කේව්ච්ච, හික්බු සතිසම්පත්ක්දෙන සමන්නාගතෝ හෝති.

33. පින්වත් කේව්ච්ච, හික්ෂුව සිහිනුවණින් යුතුව සිටින්නේ කොහොම ද? පින්වත් කේව්ච්ච, මෙහිලා හික්ෂුව ඉදිරියට යදීන්ත්, ආපසු එදීන්ත්, එය කරන්නේ සිහි නුවණින් ම යි. ඉදිරිය බලදීදී, වටපිට බලදීදී එය කරන්නේන් සිහි නුවණින් ම යි. අතපය හකුලදීදී, දිගහරදීදී එය කරන්නේන් සිහිනුවණින් ම යි. දෙපට සිවුර, පාතුය, අනෙක් සිවුරු ආදිය දරදීදී එය කරන්නේන් සිහිනුවණින් ම යි. වළදදීදී, පානය කරදීදී, අනුහව කරදීදී, රස විදිදීදී එය කරන්නේන් සිහි නුවණින් ම යි. වැසිකිලි කැසිකිලි යාමේ දී එය කරන්නේන් සිහි නුවණින් ම යි. ගමන් කරදීදී, සිටගෙන සිටිදීදී, වාචි වී සිටිදීදී, සැතපෙදීදී, නිදිවරදීදී, කථාබස් කරදීදී, නිහවට සිටිදීදී එය කරන්නේන් සිහි නුවණින් ම යි. පින්වත් කේව්ච්ච, හික්ෂුව සිහිනුවණින් යුතු වන්නේ ඔය ආකාරයට යි.

34. කමණ්චුව කොට්ඨාස හික්බු සන්තුවියෝ හෝති? ඉඩ කොට්ඨාස හික්බු සන්තුවියෝ හෝති කායපරිභාරියෙන ව්‍යවරේන කු-ඡිපරිභාරියෙන පිණ්ඩිපාත්‍රෙන. සෝ යෙන යේනොව පක්කමති සමාදායේව පක්කමති. සෙයුපාපි කොට්ඨාස පක්කමති යෙන යේනොව බෙති සපන්තහාරෝව බෙති, එවමේව බෝ කොට්ඨාස, හික්බු සන්තුවියෝ හෝති කායපරිභාරියෙන ව්‍යවරේන කු-ඡිපරිභාරියෙන පිණ්ඩිපාත්‍රෙන. සෝ යෙන යේනොව පක්කමති සමාදායේව පක්කමති. එව. බෝ කොට්ඨාස, හික්බු සන්තුවියෝ හෝති.

34. පින්වත් කොට්ඨාස, හික්ෂුව ලද දෙයින් සතුවූ වන්නේ කොහොම ද? පින්වත් කොට්ඨාස, මෙහිලා හික්ෂුව කය පරිභරණයට සැහෙන සිවුරෙන්, කුසගිනි නිවෙන්ට සැහෙන පිණ්ඩිපාතයෙන් සතුවූ වෙනවා. ඔහු යම් ම තැනකට පිටත් වෙනවා නම්, පාසිවුරු පමණක් අරගෙන යනවා. එක මේ වගේ දෙයක්. කුරුල්ලෙක් යම් ම තැනකට පියඳා යනවා නම්, පියාපත් බර පමණක් සහිතව පියඳානවා වගෙයි. පින්වත් කොට්ඨාස, ඔය අපුරින් ම හික්ෂුව කය පරිභරණයට සැහෙන සිවුරෙන්, කුසගිනි නිවෙන්ට සැහෙන පිණ්ඩිපාතයෙන් සතුවූ වෙනවා. ඔහු යම් ම තැනකට පිටත් වෙනවා නම්, පාසිවුරු පමණක් අරගෙන යනවා. පින්වත් කොට්ඨාස, හික්ෂුව ලද දෙයින් සතුවූ වන්නේ ඔය විදිහට සි.

35. සෝ ඉම්නා ව අරියෙන සීලක්බන්ධෙන සමන්නාගතෝ, ඉම්නා ව අරියෙන ඉන්දියස්.වරේන සමන්නාගතෝ, ඉම්නා ව අරියෙන සත්‍යසම්පත්ක්දෙන සමන්නාගතෝ, ඉමාය ව අරියාය සන්තුවියා සමන්නාගතෝ, විවිත්ත. සේනාසන. හජති අරක්ෂා. රුක්බමුල. පබ්බත. කත්දර. ගිරිගුහ. සුසාන. වනපත්ත. අඛ්‍යෝකාස. පලාලප්‍රක්ෂා. සෝ ප-ජාහත්ත. පිණ්ඩිපාතපටික්කන්තෝ තිසිදති පල්ල.ක. ආහුජින්වා උජ්. කාය. පණිඩාය පරිමුබ. සති. උපවියපෙන්වා.

35. ඔහු මේ ආරය වූ සීලස්කන්ධයෙන් යුක්ත වෙලා, මේ ආරය වූ ඉන්දිය සංවරයෙන් යුක්ත වෙලා, මේ ආරය වූ සිහිතුවණින් යුක්ත වෙලා, මේ ආරය වූ ලද දෙයින් සතුවූවීමෙන් යුක්ත වෙලා පුදෙකලා සෙනසුනක වාසය කරනවා. ඒ කියන්නේ ආරණ්‍යය, රුක්සේවණ, පර්වතය, දිය ඇල්ල, ගිරිගුහාව, සොහොන, වනගැබ, ගස් කොළන් රහිත හිස් පිටිය, පිදුරු ගෙය ආදිය සි. ඔහු පිණ්ඩිපාතය වළදා, දානයෙන් පසු (එවැනි තැනක) පළගක් බැඳ ගෙන, කය සෘජ කර ගෙන, හාවනා අරමුණෙහි සිහිය පිහිටුවා ගෙන වාචිවෙනවා.

36. සෝ අහිත්කය.. ලෝකේ පහාය විගතාහිත්කෙධින තෙසා විහරති. අහිත්කය විත්ත. පරිසෝධිති. බ්‍යාපාදපදෝස්ස. පහාය අබ්‍යාපන්තවිත්තේ විහරති සබැඩපාණුතහිතානුකම්පි. බ්‍යාපාදපදෝසා විත්ත. පරිසෝධිති. එනම්දේ. පහාය විගතලීතම්දේරේ විහරති අලෝකසඳුක්දී සතො සම්පතානෝ. එනම්දේදා විත්ත. පරිසෝධිති. උද්ධ-වකුක්කු-ව. පහාය අනුද්ධතේ විහරති අත්කත්ත. වූපසන්තවිත්තේ. උද්ධ-වකුක්කු-වා විත්ත. පරිසෝධිති. විවිති-ඡා පහාය තිණුවිවිති-ශෝ විහරති අකම.කම් කුසලේසු ධමමේසු. විවිති-ඡාය විත්ත. පරිසෝධිති.

36. මහු ජීවිතය තම වූ ලෝකය ගැන ඇති විසම ලෝහය දුරු කොට ඇලිම රහිත වූ සිතින් වාසය කරනවා. විසම ලෝහය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. තරහ වෙර ආදිය අත්හැර තරහ තැති සිතින් සියලු සතුන් කෙරෙහි හිතානුකම්පිව වාසය කරනවා. තරහ වෙර ආදිය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. නිදිමත අලසකම අත්හැර නිදිමත අලසකම්න් බැහැරව ආලෝක සඳුකුවෙන් යුතුව, සිහිනුවණ ඇතිව වාසය කරනවා. නිදිමත අලසකම කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. සිතේ විසිරිමත්, පසුතැවීමත් බැහැර කොට නො කුළුණි ගිය සංසිදුනු සිතින් වාසය කරනවා. සිතේ විසිරිම හා පසුතැවීම කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. සැකය දුරු කොට කුසල දහම් ගැන කෙසේ ද? කෙසේ ද? යනාදී සැකයෙන් එනෙරව වාසය කරනවා. සැකය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා.

37. සෞයාලාජ කේව්ච්ච, පුරිසෝ ඉණ. ආදාය කම්මන්තේ පයෝජෙයා, තස්ස තේ කම්මන්තා සම්ජ්ඛකෙධයුණු, සෝ යානි ව පෝරාණානි ඉණමුලානි තානි ව බ්‍යාත්තිකරෙයා, සියා වස්ස උත්තරි. අවසිවය. දාරහරණාය, තස්ස එවමස්ස: “අහ. බෝ පුබැබේ ඉණ. ආදාය කම්මන්තේ පයෝජේසි. තස්ස මේ තේ කම්මන්තා සම්ජ්ඛකේ.සු. සෝහ. යානි ව පෝරාණානි ඉණමුලානි තානි ව බ්‍යාත්තිඅකාසි. අත්ථ ව මේ උත්තරි. අවසිවය. දාරහරණාය”ති. සෝ තතෝ නිදාන. ලැංශ්ථ පාමොජ්ජ, අධිග-ජෙයා සෝමනස්සි.

37. පින්වත් කේව්ච්ච, එය මෙවැනි දෙයක්. පුරුෂයෙක් ණයක් අරගෙන කරමාන්තයක යොදවනවා. මහු ගේ ඒ ව්‍යාපාරය සාර්ථක වෙනවා. එතකොට මහු යම් පරණ මුල් ණයක් ඇද්ද, එය සම්පූර්ණයෙන් ම ගෙවලා දානවා. එයින් පසු මහුව අමුදරුවත් පෝජෙය පිණිස ලාභයක් ඉතිරිත් වෙනවා. එතකොට මහුව මෙහෙම හිතෙනවා. “ම. කලින් ණයක් අරගෙනයි

ව්‍යාපාරයක යෙදෙවිවේ. ඒ මගේ ව්‍යාපාරය සාර්ථක වුණා. ඒ ම. යම් පරණ මුල් ණයක් ඇද්ද එය සම්පූර්ණයෙන් ම ගෙවිවා. අඩුදරුවන් පෝෂණයටත් මට ආදායම ඉතිරි වුණා” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසක් ලබනවා.

38. සෙයාලාජී කොට්ඨාසී, පුරිසේ ආබාධිකෝ අස්ස දුක්ඩිනෝ බාල්හගිලානෝ, හත්ත. වස්ස න-ඡාදෙයා, න වස්ස කායේ බලමත්තා, සේ අපරේන සමයෙන තමිහා ආබාධා මූ-වෙයා, හත්තක්වස්ස ඡාදෙයා සියා වස්ස කායේ බලමත්තා, තස්ස ඒවමස්ස: “අහ. බෝ පුබිඛේ ආබාධිකෝ අහෝසි. දුක්ඩිනෝ බාල්හගිලානෝ. හත්ත. ව මේ න-ඡාදේසි. න වස්ස මේ ආසි කායේ බලමත්තා. සේමහි ඒතරහි තමිහා ආබාධා මූත්තෝ. හත්තක්ව මේ ඡාදේති. අත්ම ව මේ කායේ බලමත්තා” ති. සේ තතෝ තිදාන. ලහේ පාමොත්ත්, අධිග-ශේයා සේමනස්සි.

38. පින්වත් කොට්ඨාසී, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් රෝහි වෙලා, දුකට පත්වෙලා, දැඩිසේ ගිලන්ව ඉන්නවා. ඔහුට බත් කුමටවත් පිරියක් තැ. ඔහු ගේ ඇහේ පත් ප්‍රාණවත් ගතියක් තැ. නමුත් පස්සේ කාලෙක ඔහු ඒ රෝගයෙන් මිදුනා. ඔහුට දැන් බත් කුමට් ප්‍රියයි. ඔහු ගේ ඇහපතත් ප්‍රාණවත්. ඒතකාට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “ම. ඉස්සර රෝහි වෙලා, දුකට පත්වෙලා, දැඩිසේ ගිලන්ව හිටියේ. මට බත් කුමටවත් පිරියක් තිබුණේ තැ. මගේ ඇහේ පත් ප්‍රාණවත් ගතියක් තිබුණේ තැ. නමුත් දැන් ම. ඒ රෝගයෙන් මිදුනා. මට දැන් බත් කුමට් ප්‍රියයි. මගේ ඇහපතත් ප්‍රාණවත්” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසක් ලබනවා.

39. සෙයාලාජී කොට්ඨාසී, පුරිසේ බන්ධනාගාරේ බද්ධෝ අස්ස, සේ අපරේන සමයෙන තමිහා බන්ධනාගාර මූ-වෙයා සෞත්ලිනා අඩ්බයේන න වස්ස කිස්වී හෝගාන. වයෝ, තස්ස ඒවමස්ස: “අහ. බෝ පුබිඛේ බන්ධනාගාරේ බද්ධෝ අහෝසි. සේමහි ඒතරහි තමිහා බන්ධනාගාර මූත්තෝ සෞත්ලිනා අඩ්බයේන. නත්ම මේ කිස්වී හෝගාන. වයෝ” ති. සේ තතෝ තිදාන. ලහේ පාමොත්ත්, අධිග-ශේයා සේමනස්සි.

39. පින්වත් කොට්ඨාසී, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් හිරගෙදරක බන්ධනයකට හසුවෙනවා. නමුත් ඔහු පස්සේ කාලෙක තමන් ගේ දනය වියදම් නො කොට සුවසේ ම ඒ බන්ධනාගාරයෙන් නිදහස් වෙනවා. ඔහු ගේ සම්පත්වලින් කිසි වියදමක් යන්නේ තැ. ඒතකාට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා.

“මං ඉස්සර හිරගෙදරක බන්ධනයකට අනු වුණා. තමුත් ඒ මං දැන් දන වියදමකින් තොරව සුවසේ ම ඒබන්ධනාගාරයෙන් නිදහස් වුණා. මගේ හෝග සම්පත්වලින් කිසිදෙයක් වියදම් වුණේ නෑ” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසක් ලබනවා.

40. සෙයාලාජ කොට්ඨාසි, පුරිසේරු දාසේරු අස්ස අනත්තාධීනෝ පරාධීනෝ න යේනකාමංගමෝ, සේරු අපරේන සමයේන තමිහා දාසබුශා මු-වෙයා අත්තාධීනෝ අපරාධීනෝ හුජ්සේරු යේනකාමංගමෝ, තස්ස ජ්‍යෙෂ්ඨ සේස්සයි: “අහං බෝ පුබිබේ දාසේරු අහොසි. අනත්තාධීනෝ පරාධීනෝ න යේනකාමංගමෝ. සේරුමහි ඒතරහි තමිහා දාසබුශා මුත්තෝ අත්තාධීනෝ අපරාධීනෝ හුජ්සේරු යේනකාමංගමෝ” ති. සේරු තතෝ නිදාන. ලැසේල පාමොජ්ඡං, අධිග-ශේයා සේරුමනස්සයි.

40. පින්වත් කොට්ඨාසි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් තමාට සිතු පරිදි ගත කරන්නට බැරි, අනුත්ව යටත් වෙලා වාසය කරන, තමා කුමැති පරිදි යා ගත නො හැකි, දාසයෙක් වෙලා හිටියා. ඔහු පස්සේ කාලෙක ඒ දාසබවෙන් නිදහස් වුණා. තමාට සිතු පරිදි ගත කරන, අනුත්ව යටත් නො වන, තමන් කුමැති පරිදි යා හැකි ඒවිතයක් ලැබුණා. ඒතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතුනා. “මං ඉස්සර තමාට සිතු පරිදි ගත කරන්නට බැරි, අනුත්ව යටත් වෙලා වාසය කරන, තමා කුමැති පරිදි යා ගත නො හැකි, දාසයෙක් වෙලා හිටියා. ඒ මං දැන් ඒ දාසබවෙන් නිදහස් වෙලයි ඉත්තේ. මට සිතු පරිදි ගත කරන, අනුත්ව යටත් නො වන, මං කුමැති පරිදි යා හැකි ඒවිතයක් ලැබුලා නියෙනවා” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසක් ලබනවා.

41. සෙයාලාජ කොට්ඨාසි, පුරිසේරු සඩනෝ සහෝගෝ කන්තාර-ද්ධානම්ගේ. පටිප්ලේෂයා දුබිහික්බ. සප්පට්හයා, සේරු අපරේන සමයේන ත. කන්තාර. නින්ලරෝයා, සෞත්ලිනා ගාමන්ත. අනුපාපුණෙයා බේම. අප්පට්හයා, තස්ස ඒවුමස්සයි: “අහං බෝ පුබිබේ සඩනෝ සහෝගෝ කන්තාරද්ධානම්ගේ. පටිප්ලේෂ. දුබිහික්බ. සප්පට්හයා. සේරුමහි ඒතරහි ත. කන්තාර. නිණ්ණෝ සෞත්ලිනා ගාමන්ත. අනුප්පත්තෝ බේම. අප්පට්හයා” ති. සේරු තතෝ නිදාන. ලැසේල පාමොජ්ඡං, අධිග-ශේයා සේරුමනස්සයි.

41. පින්වත් කොට්ඨාසි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් දනය ඇතිව, හෝග සම්පත් ඇතිව, ආහාරපාන දුලහ වූ, බිය උච්චරු සහිත කාන්තාර

ගමනකට පිවිසෙනවා. නමුත් ඔහු පසු කාලේක ඒ කාන්තාරයෙන් එතෙර වෙනවා. සුවසේ ම ගමන අවසන් කොට බිය, උච්චරු තැනි ආරක්ෂාව ඇති තැනකට පැමිණෙනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා “ම් කලින් දනය ඇතිව, හෝග සම්පත් ඇතිව, ආහාරපාන දුලහ වූ, බිය උච්චරු සහිත කාන්තාර ගමනකට පිවිසුනා. නමුත් දැන් මා ඒ කාන්තාරයෙන් එතෙර වූණා. සුවසේ ම ගමන අවසන් කොට බිය, උච්චරු තැනි ආරක්ෂාව ඇති තැනකට පැමිණුනා” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසික් ලබනවා.

42. ඒවමේව බෝ කොට්ඨාස, හික්ඩු යථා ඉණ් යථා රෝග. යථා බන්ධනාගාර. යථා දාසබා. යථා කන්තාරද්ධානමග්ග. ඒවා ඉමේ පක්ච්ච නීවරණේ අප්පහිණේ අන්තනි සමනුපසස්සති. සෙයාථාපි කොට්ඨාස, ආනණු, යථා ආරෝග්‍ය, යථා බන්ධනා මොක්ං, යථා හූජීස්සි, යථා බෛමන්තහුම්. ඒවමේව බෝ කොට්ඨාස හික්ඩු ඉමේ පක්ච්ච නීවරණේ පහිණේ අන්තනි සමනුපසස්සති.

42. පින්වත් කොට්ඨාස, අන්න ඒ විදිහම යි. හික්ඡ්ච්චවත් (කලින්) ණයක් ගත්තා වගේ, ලෙඩ වූණා වගේ, හිරේවිල-ගුවේ වූවූනා වගේ, වහල්බවට පත් වූණා වගේ, නිරුදක කතරකට පැමිණුනා වගේ මේ පංච නීවරණයන් ප්‍රහාණය තො වී තමා තුළ පවතින හැටි දකිනවා. නමුත් පින්වත් කොට්ඨාස, ඒ ණය ගෙවා දමා ණය රහිත වූණා වගේ, රෝගයෙන් නිදහස් වෙලා නීරෝග වූණා වගේ, වියදම් තැතුව හිරෙන් නිදහස් වූණා වගේ, දාසබවෙන් නිදහස් වූණා වගේ, නිරුදක කතර ගෙවා ආරක්ෂා සහිත ක්ෂේම හූමියකට පැමිණුනා වගේ තමයි. පින්වත් කොට්ඨාස, අන්න ඒ විදිහමයි හික්ඡ්ච්ච තමා තුළ මේ පංච නීවරණයන් දුරුවී ඇති ආකාරයන් දකින්නේ.

43. තස්සීමේ පක්ච්ච නීවරණේ පහිණේ අන්තනි සමනුපසස්සතො පාමොජ්ජ. ජායති. පමුදිනස්ස පිති ජායති. පිතිමනස්ස කායෝ පස්සමහති. පසස්සද්ධකායෝ සුබ. වෙදේති. සුබිනෝ වින්ත. සාමාධියති.

43. ඔහුට මේ පක්ච්ච නීවරණයන් තමා තුළ තැනි බව දකිදී මහත් සතුවක් ඇති වෙනවා. ඒ ප්‍රමුදිත වීම ඇති කෙනාට ප්‍රීතිය ඇති වෙනවා. ප්‍රීති මනසක් ඇති කෙනා ගේ කය සංසිදෙනවා. සංසිදුනු කයින් යුතු ව සැපක් විදිනවා. සැප ඇති කෙනා ගේ සිත සමාධීමත් වෙනවා.

44. සෝ විවි-ව කාමෙහි විවි-ව අකුසලේහි ධම්මෙහි සවිතක්කා. සවිවාර. විවේකජ. පීතිසුබ. පයම. කඩාන. උපසම්පර්ශ විහරති. සෝ ඉමමේව කාය. විවේකජේන පීතිසුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පරිපූරේති පරිප්ලරති. නාස්ස කිස්වී සබාවතෝ කායස්ස විවේකජේන පීතිසුබෙන අප්පුට. හෝති.

61. ඔහු කාමයන්ගෙන් වෙන්ව, අකුසලයන්ගෙන් වෙන්ව, විතරක සහිත වූ, විවාර සහිත වූ, විවේකයෙන් හට ගත් ප්‍රීති සුබය ඇති පළමු වෙනි ද්‍රානය උපද්‍රවාගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපූන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්පර්ශ තො කළ කිසිතැනක් නෑ.

45. සෙයාථාපි කේව්ච්ච දක්බෝ නහාපකෝ වා නහාපකන්තේවාසී වා කංසථාලේ නහානීයවූණ්ණානි ආකිරිත්වා උදකේන පරිප්ලෝසක. පරිප්ප්ලෝසක. සන්නෙයා සාය. නහානීය පීණ්ඩ සේනහානුගතා සේනහපරේතා සන්තරබාහිරා මුවා සේනහෙන න ව පග්සරණි. එවමේව රෝ මාණව හික්මු ඉමමේව කාය. විවේකජේන පීතිසුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පරිපූරේති පරිප්ප්ලරති. නාස්ස කිස්වී සබාවතෝ කායස්ස විවේකජේන පීතිසුබෙන අප්පුට. හෝති.

45. පින්වත් කේව්ච්ච, ඒක මේ වගේ දෙයක්. (රජවරුන් ආදි පිරිස තහවින) දක්ෂ තහවින්නෙක් හෝ තහවින කෙනෙකු ගේ ගෝලයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ලෝහ බලුනක නාන පුණු විසුරුවනවා. ඊට පස්සේ දිය ඉස ඉස පිඩු කරනවා. එතකොට ඒ නානපුණු පිඩිට අර වතුර කාවදිනවා. හොඳින් තෙත් වෙනවා. ඒ තහන පිඩ ඇතුළත පිටත සැම තැන ම හොඳින් දිය පැතිරිලා තියෙනවා. පිටතට වැශිරෙන්නෙත් නෑ. පින්වත් කේව්ච්ච, ඔය විදිහම යි. හික්මුව මේ කය ම විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපූන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්පර්ශ තො කළ කිසිතැනක් නෑ.

යම්පි කේව්ච්ච හික්මු විවිච්ච කාමෙහි විවිච්ච ධම්මෙහි සවිතක්කා. සවිවාර. විවේකජ. පීතිසුබ. පයම. කඩාන. උපසම්පර්ශ විහරති, සෝ ඉමමේව කාය. විවේකජේන පීතිසුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති

පරිපුරේති පරිප්චරති, නාස්ස කිස්වී සඛ්‍යාවනෝ කායස්ස විවෙකජේන පිතිසුබෑන අප්පුවට තෝති, ඉදම්පි'ස්ස තෝති සමාධිස්මේ.

පින්වත් කොට්ඨාස, හික්ෂුව කාමයන්ගෙන් වෙනව්, අකුසලයන්ගෙන් වෙනව්, විතරක සහිත වූ, විවාර සහිත වූ, විවෙකයෙන් හට ගත් ප්‍රීති සුබය ඇති යම් පළමු වෙති ද්‍යානය උපද්‍යාගෙන වාසය කරනවා නම්, ඔහු මේ කය ම විවෙකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි විවෙකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්පර්ශ තො කළ කිසිතැනක් නෑ. මෙය අයිති වන්නේත් ඔහු ගේ සමාධියට ම සි.

46. පුත්‍ර ව පර්. කොට්ඨාස හික්ෂු විතක්කවිවාරාන. වූපසමා අභ්‍යන්තර. සම්පසාදන. ග-තසෝ ඒකෝද්‍යාව. අවිතක්ක. අවිවාර. සමාධිත. පිතිසුබ. දුතිය. කඩාන. උපසම්පත්ත විහරති. සෝ ඉමමේව කාය. සමාධිජේන පිතිසුබෑන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පරිපුරේති පරිප්චරති. නාස්ස කිස්වී සඛ්‍යාවනෝ කායස්ස සමාධිජේන පිතිසුබෑන අප්පුවට තෝති.

46. පින්වත් කොට්ඨාස, තව දුරටත් කියනවා නම් හික්ෂුව විතක්ක විවාරයන් ගේ සංසිද්ධීමෙන් ආධ්‍යාත්මිකව පැහැදිලි ඇතිව සිතෙහි මනා එකඟ බවෙන් යුතු ව විතරක රහිත, විවාර රහිත, සමාධියෙන් හටගත්, ප්‍රීති සුබය ඇති දෙවෙනි ද්‍යානය උපද්‍යාගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්පර්ශ තො කළ කිසිතැනක් නෑ.

47. සෞයාලාපි කොට්ඨාස උදකරහදෝ උබිහිදේදකෝ, තස්ස තෝවස්ස පුරත්මීමාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, ත දක්මිණාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, ත ප-මීමාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, ත උන්තරාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, දේවෝ ව ත කාලේන කාල. සම්මා ධාර. අනුපවි-ශේය, අප බෝ තම්හා ව උදකරහදා සිතා වාරිධාරා උබිහිජ්ජිත්වා තමේව උදකරහද. සිතෙන වාරිනා අහිසන්දෙයා පරිසන්දෙයා පරිපුරෝයා පරිප්චරෝයා, නාස්ස කිස්වී සඛ්‍යාවනෝ උදකරහදස්ස සිතෙන වාරිනා අප්පුවට අස්ස. ඒවමේව බෝ කොට්ඨාස හික්ෂු ඉමමේව කාය. සමාධිජේන පිතිසුබෑන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පරිපුරේති පරිප්චරති. නාස්ස කිස්වී සඛ්‍යාවනෝ කායස්ස සමාධිජේන පිතිසුබෑන අප්පුවට තෝති.

47. පින්වත් කේව්ච්ච, ඒක මේ වගේ දෙයක්. යට දිය උපත්වලින් වතුර ගලන ගැඹුරු විලක් තියෙනවා. හැඳුයි ඒ විලට තැගෙනහිර පැත්තෙන් වතුර එන මගක් නෑ. දකුණු පැත්තෙන් වතුර එන මගක් නෑ. බටහිර පැත්තෙන් වතුර එන මගක් නෑ. උතුරු පැත්තෙන් වතුර එන මගක් නෑ. වැසසත් කලින් කලට පිළිවෙළකට වහිනෙන් නෑ. එතකොට ඒ විලෙන් ම සීතල දියදහරා උපත්වලින් උච්ච මතු වෙවි ඒ විල ම සීතල ජලයෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මූල්‍යමණින් ම තෙත් කරනවා. වතුරෙන් පුරවනවා. හොඳින් පුරවනවා. ඒ මූල්‍ය විලේ ම සිහිල් ජලයෙන් පහස නො ලැබූ කිසි තැනක් නෑ. පින්වත් කේව්ච්ච, මය විදිහම යි. හික්ෂුව මේ කය ම සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මූල්‍යමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන්ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතැනක් නෑ.

යම්පි කේව්ච්ච හික්ෂු විතක්ක විවාරාන. වුපසමා අඡ්ජාත්තක. සම්පසාදන. වෙතසේ ඒකෝදිහාව. අවිතක්ක. අවිවාර. සමාධිත. පිතිසුබ. දුතිය. කඩාන. උපසම්පත්ත විහරති, සේ ඉමමෙව කාය. සමාධිතේන පිතිසුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පරිපුරේති පරිප්ථරති. නාස්ස කිණ්වී සබඩාවතෝ කායස්ස සමාධිතේන පිතිසුබෙන අප්පුව. හෝති. ඉදුම්පි'සස හෝති සමාධිස්ම්.

පින්වත් කේව්ච්ච, හික්ෂුව විතක්ක විවාරයන් ගේ සංයිදිමෙන් ආධ්‍යාත්මිකව පැහැදිම ඇතිව සිතෙහි මතා එකඟ බවෙන් යුතු ව විතරක රහිත, විවාර රහිත, සමාධියෙන් හටගත්, ප්‍රීති සුබය ඇති යම දෙවෙනි ද්‍යානය උපද්‍යාගෙන වාසය කරනවා නම්, ඔහු මේ කය ම සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මූල්‍යමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන්ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතැනක් නෑ. මෙය අයිති වන්නේන් ඔහු ගේ සමාධියට ම යි.

48. පුන ව පර. කේව්ච්ච හික්ෂු පිතියා ව විරාගා උපක්ඛකෝ ව විහරති සතේ සම්පතාතො සුබණ්ඩුව කායෙන පටිසංවේදේති. යන්ත. අරියා ආචික්ඛන්ති: උපක්ඛකෝ සතිමා සුබවිහාරති, ත. තතිය. කඩාන. උපසම්පත්ත විහරති. සේ ඉමමෙව කාය. නිප්පිතිකේන සුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පරිපුරේති පරිප්ථරති. නාස්ස කිණ්වී සබඩාවතො කායස්ස නිප්පිතිකේන සුබෙන අප්පුව. හෝති.

48. පින්වත් කොට්ඨාසි, තව දුරටත් කියනවා නම් හික්ෂුව ප්‍රීතියට ද නො ඇලිමෙන් උපේක්ෂාවෙන් යුතුව වාසය කරනවා. සිහියෙන් තුවණීන් යුතු ව කයෙන් සැපයක් ද විදිනවා. ආරියන් වහන්සේලා යම් ද්‍රානයකට උපේක්ෂා සහගත සිහිය ඇති සැප විහරනය යැයි පවසනවා ද, ඒ තුත්වන ද්‍රානයත් උපදාවා ගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මූල්‍යණීන් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් ස්ථරීය නො කළ කිසිතුනක් නැ.

49. සෙයාලාජි කොට්ඨාසි උපේක්ෂාවෙන් වා පදුම්නිය. වා පුණ්ඩිරිකිනිය. වා අප්පේක-වානි උපේක්ෂාවෙන් වා පදුමානි වා පුණ්ඩිරිකානි වා උදකේ ජාතානි උදක් සංවද්ධානි උදකානුග්‍රෙනානි අන්තෝතිමුග්‍රෙපෝසිනි, තානි යාව වග්ගා යාව ව මුලා සිනේන වාරිනා අහිස්සන්නානි පරිස්සන්නානි පරිපුරානි, පරිප්ලුවානි නාස්සා කිස්වී සබ්බාවත්. උපේක්ෂාවෙන් වා පදුමාන. වා පුණ්ඩිරිකාන. වා සිනේන වාරිනා අප්පුව. අස්ස. ජ්‍යුමේව රෝ කොට්ඨාසි හික්ඩු ඉමමේව කාය. නිප්පීතිකේන සුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පරිපුරේති පරිප්ලරති. නාස්ස කිස්වී සබ්බාවතෝ කායස්ස නිප්පීතිකේන සුබෙන අප්පුව. හෝති.

49. පින්වත් කොට්ඨාසි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. මහනෙල් විලක හෝ රතු තෙවළීම් විලක හෝ සුදු තෙවළීම් විලක හෝ ඇතුම් මහනෙල් වේවා, රතු තෙවළීම් වේවා, සුදු තෙවළීම් වේවා ඒ තෙවළීම් ජලයේ ම දි හට ගන්නේ. ජලයේ ම දි වැඩින්නේ. නමුත් ජලයෙන් උඩිට ඇවිත් නැ. ජලය තුළ ම ගිලි වැඩිනවා. එතකොට ඒ තෙවළීම් අග දක්වාත් මුල දක්වාත් සීතල දියෙන් හොඳට තෙත් වෙලා තියෙන්නේ. මූල්‍යණීන් ම තෙත් වෙලා තියෙන්නේ. පිරිල තියෙන්නේ. හැම තැනම පැතිරිලා තියෙන්නේ. ඒ සැම මහනෙල්වල, රතු තෙවළීම්වල, සුදු තෙවළීම්වල සීතල දිය නො පැතුරුණු කිසි තැනක් නැ. පින්වත් කොට්ඨාසි, ඔය විදිහම දි. හික්ෂුව මේ කය ම ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මූල්‍යණීන් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන්ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් ස්ථරීය නො කළ කිසිතුනක් නැ.

යම්පි කොට්ඨාසි හික්ඩු ප්‍රීතියා ව විරාගා උපේක්බකෝ ව විහරති සතෝ සම්පජනානෝ සුබක්ද්ව කායේන පටිසංවේදේති, ය. ත. අරියා ආවික්බන්ති උපේක්බකෝ සතිමා සුබවිහාරීති ත. තතිය. කඩාන. උපසම්පර්ශ විහරති,

සෝ ඉමමේව කාය。නිප්පීතිකේන පුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පුරිපූරේති පරිප්ථරති。නාස්ස කිස්වී සබ්බාවතෝ කායස්ස නිප්පීතිකේන පුබෙන අප්පුට。හෝති。ඉදුමිප්සස හෝති සමාධිස්මි。

පින්වත් කේව්ච්ච, හික්ෂුව ප්‍රීතියට ද නො ඇලිමෙන් උපේක්ෂාවෙන් යුතුව වාසය කරනවා. සිහියෙන් තුවණින් යුතු ව කයෙන් සැපයක් ද විදිනවා. ආර්යයන් වහන්සේලා යම් ද්‍රානයකට උපේක්ෂා සහගත සිහිය ඇති සැප විහරණය යැයි පවසනවා ද, යම් ඒ තුවත් ද්‍රානයන් උපදවා ගෙන වාසය කරනවා නම්, මහු මේ කය ම ප්‍රීති රහිත පුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපූන් ව පුරවනවා. මහු ගේ සියලු කයෙහි ප්‍රීති රහිත පුබයෙන් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතුනක් නෑ. මෙය අයිති වන්නේන් මහු ගේ සමාධියට ම යි.

50. පුන ව පර。කේව්ච්ච හික්බු පුබස්ස ව පහානා දුක්බස්ස ව පහානා පුබබෙව සෝමනස්සයදෝමනස්සාන。 අත්ථ ම අදුක්බමසුබ。 උපේක්බාසතිපාරිපූද්ධී。 වතුත්ථ。 කඩාන。 උපසම්පත්ත විහරති. සෝ ඉමමේව කාය。 පරිපූද්ධීයෙන තෙසා පරියෝදාතෙන එරිත්වා නිසින්නො හෝති. නාස්ස කිස්වී සබ්බාවතෝ කායස්ස පරිපූද්ධීයෙන තෙසා පරියෝදාතෙන අප්පුට。 හෝති. සෙයාලාපි කේව්ච්ච පුරිසෝ වදාතෙන වත්පේන සයීස්. පාරුපිත්වා නිසින්නො අස්ස, නාස්ස කිස්වී සබ්බාවතෝ කායස්ස වදාතෙන වත්පේන අප්පුට。 අස්ස, එවමේව බෝ කේව්ච්ච, හික්බු ඉමමේව කාය。 පරිපූද්ධීයෙන වෙතසා පරියෝදාතෙන එරිත්වා නිසින්නො හෝති. නාස්ස කිස්වී සබ්බාවතෝ කායස්ස පරිපූද්ධීයෙන වෙතසා පරියෝදාතෙන අප්පුට。 හෝති.

50. පින්වත් කේව්ච්ච, තැවතත් කියනවා නම් හික්ෂුව සැපය ද ප්‍රහාණය කිරීමෙන්, දුක ද ප්‍රහාණය කිරීමෙන් කලින් ම සෝමනස් දොම්නස් දෙක ඉක්ම යැමෙන් දුක් සැප රහිත වූ පාරිගුද්ධ උපේක්ෂා සහගත සතිය ඇති සතර වෙති ද්‍රානය උපදවා ගෙන වාසය කරනවා. මහු මේ කය ම පාරිගුද්ධ වූ ප්‍රහාණ්වර සිතින් පත්‍රරුවා ගෙන වාචි වී ඉන්නවා. මහු ගේ සියලු කයෙහි පාරිගුද්ධ වූ ප්‍රහාණ්වර සිතින් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතුනක් නෑ. පින්වත් කේව්ච්ච, එක මේ වගේ දෙයක්. සුදු වස්ත්‍රයකින් හිස සහිතව මුළු සිරුර ම පොරාවාගෙන වාචි වී සිටින කෙනෙක් ඉන්නවා. එතකාට මහු ගේ මුළු කයෙහි ම සුදු වස්ත්‍රයෙන් නො වැසුණු කිසි තුනක් නෑ. පින්වත් කේව්ච්ච, අන්න ඒ වගේ ම ය හික්ෂුව මේ කය ම පාරිගුද්ධ වූ ප්‍රහාණ්වර සිතින් පත්‍රරුවා ගෙන වාචි වී ඉන්නවා. මහු ගේ සියලු කයෙහි පාරිගුද්ධ වූ ප්‍රහාණ්වර සිතින් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතුනක් නෑ.

යම්පි කේවච්ච හික්වූ සුබස්ස ව පහානා දුක්බස්ස ව පහානා පූඩ්බෙව සෝමනස්සයෝමනස්සානා. අත්ථ.ගමා අදුක්බමසුබ. උපෙක්බාසතිපාරිපුද්ධි. වතුත්ථ. කඩානා. උපසම්පත්ත විහරති. සෝ ඉමමේව කාය. පරිපුද්ධියෙන තෙසා පරියෝදානේන් එරිත්වා නිසින්නො හෝති. නාස්ස කිණ්වී සබඳවත් කායස්ස පරිපුද්ධියෙන තෙසා පරියෝදානේන් අප්පුව. හෝති. ඉදුම්පි'ස්ස හෝති සමාධිස්මි.

පින්වත් කේවච්ච, හික්ෂුව සැපය ද ප්‍රහාණය කිරීමෙන්, දුක ද ප්‍රහාණය කිරීමෙන් කළින් ම සෞමනස් දොමනස් දෙක ඉක්ම යැමෙන් දුක් සැප රහිත වූ පාරිඟුද්ධ උපෙක්ෂා සහගත සතිය ඇති යම් සතර වෙති දායානයක් උපද්වා ගෙන වාසය කරනවා නම්, මහු මේ කය ම පාරිඟුද්ධ වූ ප්‍රහාණ්වර සිතින් පතුරුවා ගෙන වාචි වී ඉන්නවා. මහු ගේ සියලු කයෙහි පාරිඟුද්ධ වූ ප්‍රහාණ්වර සිතින් ස්පර්ශ නො කළ කිසිතැනක් නැ. මෙය අයිති වන්නෙත් මහු ගේ සමාධිය ව ම යි.

51. පුනවපර. කේවච්ච සෝ හික්වූ ඒව. සමාහින් විත්නේ පරිපුද්ධියෙන් පරියෝදානේ අන්ගණේ විගනුපක්කිලේසේ මුදුහුනේ කම්මතියේ යිත්නේ ආනෙකුජපත්තන්නේ ක්‍රාණදස්සානය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සෝ ඒව. පතානාති: “අය. බෝ මේ කායෝ රුපි වාතුම්මහාභුතිකෝ මාතා-පෙත්තිකසම්හවෝ විදනකුම්මාසුපවයෝ අති-වූ-ඡානපරිමද්දනහේදන-විද්ධංසනඩම්මෝ. ඉද. ව පන මේ විකුණුණ. එත්ථ සිත. එත්ථ පටිබද්ධ”නති.

51. පින්වත් කේවච්ච, තව දුරටත් කියනවා නම් හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාණ්වර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහුර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, ක්‍රාණදරුනය (නුවණින් අවබෝධ විම) පිණිස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම නතු කරයි. එතකොට මහු මේ විදිහට දැන ගන්නවා. “මාගේ මේ කය වනාහී සතර මහා භ්‍රතයන්ගෙන් හට ගත්, මව්පියන් නිසා හට ගත්, බත් වැංචන ආදියෙන් වැඩුණ, අනිත්‍ය වූ, ඇතිලේම් පිරිමැදීම්වලින් නඩත්තු කළ යුතු වූ, බැඳී වැනසී යන ස්වභාවයට අයත් වූ, රුපවත් (මහාභාත නම් වූ රුපයෙන් හැඳුණ) දෙයක්. මාගේ මේ විකුණුණය ද පවතින්නේ මේ සිරුරෙහි ම යි. බැඳී තිබෙන්නේන් මෙහි ම යි.

52. සෞයාලාපි කේවච්ච, මණ් වේලරියෝ සුහෝ ජාතිමා අවිය. සෝ සුපරිකම්මකෙන් අ-ජෝ විෂපසන්නො අනාවිලෝ සබඳකාරසම්පත්නේ,

තතුස්ස සූත්ත්. ආවුත්. තීල. වා පිත. වා ලෝහිත. වා විදාත. වා පණ්ඩිසූත්ත්. වා. තමේන. වක්බුමා පුරිසේ හත්ලේ කරිත්වා ප-වෙක්බෙයා: “අය. බේ මණ් වේලරියෝ සූහො ජාතිමා අවිය.සේ සූපරිකම්මකතෝ, අ-ශේ විජපසනතෝ අනාවිලෝ සබලාකාරසම්පනතෝ, තතිද.සූත්ත්. ආවුත්. තීල. වා පිත. වා ලෝහිත. වා විදාත. වා පණ්ඩිසූත්ත්. වා”නි. එවමේ බේ කේට්ච්චු, හික්බු එව. සමාහිතේ විත්තේ පරිසූද්ධේ පරියෝදාතේ අනාගතේ විගතුපක්කිලෝසේ මූදුහැතේ කම්මනියේ යිතේ ආනෙකුතප්පත්තේ කුණුණදස්සානය විත්ත්. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සේ එව. පජානාති: “අය. බේ මේ කායෝ රුපී වාතුම්මහාභාතිකෝ මාතාපෙන්තිකසමහලෝ විද්‍යාකුම්මාසූපවයෝ අනි-වූ-ජාදනපරිමද්දනසේදනවිද්ධ-සනධම්මෝ. ඉද් ව පන මේ වික්කාණ. එත්ථ සිත. එත්ථ පටිබද්ධ”නිති.

70. පින්වත් කේට්ච්චු, එක මේ වගේ දෙයක්. වෙරෝච් මාණ්කායක් තියෙනවා. හරි ලස්සනට පහළ වූණ දෙයක්. අටපට්ටම්. හොඳින් ඔහමටම්, ඉතාමත් හොඳයි. ඉතාම ප්‍රසන්නයි. පිවිතුරු යි. මැණිකක තිබිය යුතු හැම දෙයක් ම තියෙනවා. ඉතින් ඔය මැණික තුළ තිල් වේවා, රන්වත් වේවා, රතු වේවා, සුදු වේවා, පඩුපැහැ වේවා, තුලක් අමුණුලා තියෙනවා. එතකොට ඇස් ඇති පුරුෂයෝක් මැණික අතට ගෙන හොඳින් විමසා බලනවා. “මේ වෙරෝච් මැණික හරි ලස්සනට පහළ වූණ දෙයක්. අටපට්ටම්. හොඳින් ඔහමටම්, ඉතාමත් හොඳයි. ඉතාම ප්‍රසන්නයි. පිවිතුරු යි. මැණිකක තිබිය යුතු හැම දෙයක් ම තියෙනවා. මේ මැණික තුළ තිල් වේවා, රන්වත් වේවා, රතු වේවා, සුදු වේවා, පඩුපැහැ වේවා, තුලක් අමුණුලා තියෙනවා” කියලා. පින්වත් කේට්ච්චු, අන්ත ඒ විදිහම ය හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂවර වූ විට කෙලෙසූන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඟුබටට පත් වූ විට, කරමණා (විනෑම දෙයකට හැරිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, කුණුදරුගනය (නුවණින් අවබෝධ වීම) පිණිස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම නතු කරයි. එතකොට ඔහු මේ විදිහට දැන ගන්නවා. “මාගේ මේ කය විනාහී සතර මහා භුතයන්ගෙන් හට ගත්, මවිපියන් නිසා හට ගත්, බත් වැංජන ආදියෙන් වැඩිණ, අනිතා වූ, ඇතිල්ලීම් පිරිමදීම්වලින් නවත්තු කළ යුතු වූ, බිඳී වැනසී යන ඒවහාවයට අයත් වූ, රුපවත් (මහාභාත නම් වූ රුපයෙන් හැඳුනු) දෙයක්. මාගේ මේ වික්කාණය ද පවතින්නේ මේ සිරුරෙහි ම යි. බැඳී තිබෙන්නේත් මෙහි ම යි” කියල.

53. යම්පි කොට්ඨාස හික්ඛු ඒවා සමාහිතේ විත්තේ
ඒවා පතානාති ඉදෑ ව පන මේ වික්කුණා එත්ථ සිත් එත්ථ පරිබැඳන්නි, ඉදෑම්පි'ස්ස හෝති පක්කුය.

53. පිත්වත් කොට්ඨාස, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට මේ විදිහට දැන ගත්තවා මාගේ මේ වික්කුණා මා පවතින්නේ මේ සිරුරෙහි ම යි. බැඳී තිබෙන්නේත් මෙහි ම යි" කියල. මෙය අයිතිවත්නේ ඔහු ගේ ප්‍රඟ්‍යවට ම යි.

54. සෝ ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහනේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙක්ජ්ප්‍රපත්ත්තේ මනෝමය. කාය. අහිනිමිමින්නාය විත්ත. අහිනිහරති අහිනින්නාමෙති. සෝ ඉමම්හා කායා අක්කුද. කාය. අහිනිමිමිනාති රුපි. මනෝමය. සබඩාප-වංචි අහිනින්දියා, සෙයාලාපි කොට්ඨාස පුරිසෝ මුක්ජ්පම්හා ඉසික. පවාහෙයා. තස්ස ඒවාමස්ස: අය. මුක්ජ්පෝ අය. ඉසිකා. අක්කුදෝ මුක්ජ්පෝ, අක්කුදා ඉසිකා. මුක්ජ්පම්හාත්වේව ඉසිකා පබාල්හාති. සෙයාලාපි වා පන කොට්ඨාස පුරිසෝ අයි. කොසියා පවාහෙයා, තස්ස ඒවාමස්ස "අය. අයි, අය. කොසි, අක්කුදේ අයි, අක්කුදා කොසි, කොසියාත්වේව අයි පබාල්හෝ"ති. සෙයාලාපි වා පන කොට්ඨාස, පුරිසෝ අහි. කරණ්ඩා උද්ධරෙයා, තස්ස ඒවාමස්ස: අය. අහි, අය. කරණ්ඩෝ, අක්කුදෝ අහි, අක්කුදේ කරණ්ඩෝ, කරණ්ඩාත්වේව අහි උඩහනෝ"ති. ඒවාමේව රෝ කොට්ඨාස හික්ඛු ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහනේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙක්ජ්ප්‍රපත්ත්තේ මනෝමය. කාය. අහිනිමිමින්නාය විත්ත. අහිනිහරති අහිනින්නාමෙති. සෝ ඉමම්හා කායා අක්කුද. කාය. අහිනිමිමිනාති රුපි. මනෝමය. සබඩාපවිවංචි. අහිනින්දියා.

54. ඔහු (ඒ හික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂවර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපකලේශ බැහුර වූ විට, මාදුබවට පත් වූ විට, කරමණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, මනෝමය කයක් විශේෂයෙන් මූල්‍යම පිණිස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම තතු කරයි. ඉතින් ඔහු මේ කයෙන් වෙනත් වූ සියලු අහපසග ඇති, නොපිරිහුණු ඉදුරන් ඇති රුපි මනෝමය කයක් විශේෂ කොට මවනවා. පිත්වත් කොට්ඨාස, ඒක මේ විගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් මුක්ජ්ප්‍රත්තණ ගසෙන් තණ ගොබය ඇදළ ගන්නවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. මේ මුක්ජ්ප්‍රත්තණ ගස යි, මේ තණ ගොබය

යි. එතකොට මූක්දුරුතණ ගස වෙන එකක්. තණ ගොබය වෙන එකක්. නමුත් මූක්දුරුතණ ගසෙන් ම දි තණ ගොබය ඇදල ගත්තේ කියලා. පින්වත් කේට්ච්ඩ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් කොපුවෙන් කඩුවක් ඇදල ගත්තවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේ කඩුව යි. මේ කොපුව. එතකොට කඩුව අනෙකක්, කොපුව අනෙකක්. නමුත් කොපුවෙන් තමයි කඩුව ඇදල ගත්තේ” කියලා. පින්වත් කේට්ච්ඩ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් නයි පෙවිටියෙන් නයෙකුව ඇදල ගත්තවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේ තමයි නයා. මේක නයි පෙවිටිය. එතකොට නයා අනෙකක්. නයි පෙවිටිය අනෙකක්. නමුත් නයි පෙවිටියෙන් තමයි නයාව ඇදල ගත්තේ” කියලා. පින්වත් කේට්ච්ඩ, අන්න ඒ විදිහම යි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණ්‍ය (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, මතෝමය කයක් විශේෂයෙන් මැවිම පිණිස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම තතු කරයි. ඉතින් ඔහු මේ කයෙන් වෙනත් වූ සියල් අභපසග ඇති, තොපිරහුණු ඉදුරන් ඇති රුපී මතෝමය කයක් විශේෂ කොට මවනවා.

යම්පි කේට්ච්ඩ හික්කු ඒවා. සමාහිනේ විත්තේ අක්ක්දු කාය. අහිනිමිත්නාති රුපී. මතෝමය. සබලංගපවිච්ච. අහිනින්දිය, ඉදුම්පි'ස්ස හෝති පක්ක්දය.

පින්වත් කේට්ච්ඩ, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට මේ කයෙන් වෙනත් වූ සියල් අභපසග ඇති, තොපිරහුණු ඉදුරන් ඇති රුපී මතෝමය කයක් විශේෂ කොට මවනවා. මෙය අයිතිවත්තෙන් ඔහු ගේ ප්‍රජාවට ම යි.

55. සෝ ඒවා. සමාහිනේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගත් විගතුපක්කිලේසේ මූහුණේ කම්මතියේ යින් ආනෙක්ප්පත්තේ ඉද්ධිවිධාය විත්ත. අහිනිහරති අහිනින්නාමෙති. සෝ අනෝකවිහිත. ඉද්ධිවිධ. ප-වනුහෝති, ඒකෝපි පුන්වා බහුදා හෝති, බහුදාපි පුන්වා ඒකෝ හෝති, ආවිහාව. තිරෝහාව. තිරෝකුච්ච. තිරෝපාකාර. තිරෝප්පත්ත. අස්ථ්‍රමානෝ ග-තනි සෙයාලාපි ආකාසේ, පයවියාපි උම්මුස්ථනිමුස්ථ. කරෝති සෙයාලාපි උදකේ, උදකෝපි අහිස්ථමානෝ ග-තනි, සෙයාලාපි පයවිය, ආකාසේපි පල්ලාකේන කමති, සෙයාලාපි පක්ඩී සකුණෝ, ඉමෙපි

වන්දීමසුරියේ ඒව්.මහිදෑදිකෝ ඒව්.මහානුහාවේ පාණිනා පරාමසන් පරිම්පත්ති, යාව බුහ්මලෝකාපි කායේන වස. වත්තේති.

55. ඔහු (ඒහිකුෂුව) ඔය අපුරින් සිත සමාධීන් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්චර වූ විට කෙලෙසුන්ගේන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහුර වූ විට, මෘදුබවට පත් වූ විට, කරමණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, ඉරුදි ප්‍රාතිහාරය පිණිස සිත මෙහෙයව යි. එයට සිත තත් කරයි. තනි කෙනෙක්ව ඉදගෙන බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා. බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් ඉදගෙන එක්කෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා. පෙනෙන්ට සළස්වනවා. තො පෙනී යනවා. බිත්තිය විනිවිද, ප්‍රාකාරය විනිවිද, පර්වතය විනිවිද කිසිවක් හා තො ගැටී අහසේ යන්නාක් මෙන් යනවා. ජලයේ වගේ පොලොවෙහි කිදාභැසීමත්, උඩට මතුවීමත් කරනවා. පොලොව මතුපිට වගේ ජලය මත තො ගිලි ඇවිද යනවා. අහසෙහි පියාසරණ කුරුලේන් පරිදිදෙන් පළහක් බැඳ ගෙන අහසේ යනවා. මෙසා මහත් ඉරුදි ඇති, මහානුහාව ඇති හිරු සඳු පවා අතින් අල්ලනවා. පිරිමදිනවා. බඩුලොව දක්වා ම කයෙන් වශී කරගෙන ඉන්නවා.

56. සෙයාලාපි කේව්ච්, දක්බෝ කුම්භකාරෝ වා කුම්භකාරන්නේවාසී වා සුපරිකම්මකනාය මත්තිකාය ය. යදේව හාජනවිකති. ආකාංඛෙයා ත. තදේව කරෙයා අහිතිප්ලාදෙයා. සෙයාලාපි වා පන කේව්ච්, දක්බෝ දන්තකාරෝ වා දන්තකාරන්නේවාසී වා සුපරිකම්මකතස්ම්. දන්තස්ම්. ය. යදේව දන්තවිකති. ආකාංඛෙයා ත. තදේව කරෙයා අහිතිප්ලාදෙයා. සෙයාලාපි වා පන කේව්ච්, දක්බෝ සුවණ්ණකාරෝ වා සුවණ්ණකාරන්නේවාසී වා සුපරිකම්මකතස්ම්. සුවණ්ණස්ම්. ය. යදේව සුවණ්ණවිකති. ආකාංඛෙයා ත. තදේව කරෙයා අහිතිප්ලාදෙයා; ඒවමේව බෝ කේව්ච්, හික්වූ ඒව්. සමාහින් වින්නේ පරිසුද්ධී පරියෝදානේ අනාගම් විනුපක්කිලේසේ මූදුහනේ කම්මතියේ යින් ආනෙකුප්පතන්නේ ඉද්ධිවිධාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සෝ අනේකවිහිත. ඉද්ධිවිධ. ප-වනුහෝති, ඒකෝපි තුන්වා බහුදා හෝති යාව බුහ්මලෝකාපි කායේන වස. වත්තේති.

56. පින්වත් කේව්ච්, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දක්ෂ කුම්ල්කරුවෙක් හෝ කුම්ල්කරුවෙකු ගේ අතවැසියෙක් ඉන්නවා. ඔහු ඉතා හොඳින් සකස් කළ මැවිටෙන් යම් ම ආකාරයේ හාජනයක් හදන්ට කැමැති නම්, ඒ ඒ

ଆକାରଦେଁ ବିଦ୍ରନ୍ତ ହଦନିଲା. ଵିଷେଷଯେତ୍ର ନିରମାଣ୍ୟ କରନିଲା. ପିନ୍ଧିଲିଙ୍କ କୋଲିଚିଚି, ଲୀକ ମେ ଲିଗେ ଦେଇବାକୁ. ଦକ୍ଷିଣ ଆତ୍ମଦନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେତେ ହୋ ଆତ୍ମଦନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେତେ ଗେ ଅନବ୍ୟୋଚିତ୍ୟେକ ଉନ୍ନତିରେ. ଅନ୍ତରେ ଉନ୍ନତି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କାହାରକୁ ଯମି ମ ଆକାରଦେଁ ଆତ୍ମ ଦଳ କ୍ଷେତ୍ରରେତେ କରନ୍ତେବେ କ୍ଷେତ୍ରରେତେ ନାହିଁ ନାହିଁ. ଅନ୍ତରେ ଉନ୍ନତି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଆକାରଦେଁ ଆତ୍ମ ଦଳ କ୍ଷେତ୍ରରେତେ ହଦନିଲା. ଵିଷେଷଯେତ୍ର ନିରମାଣ୍ୟ କରନିଲା. ପିନ୍ଧିଲିଙ୍କ କୋଲିଚିଚି, ଲୀକ ମେ ଲିଗେ ଦେଇବାକୁ. ଦକ୍ଷିଣ ରନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେତେ ହୋ ରନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେତେ ଗେ ଅନବ୍ୟୋଚିତ୍ୟେକ ଉନ୍ନତିରେ. ଅନ୍ତରେ ଉନ୍ନତି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ରନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେତେ ରନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେତେ ନାହିଁ ନାହିଁ. ଅନ୍ତରେ ଉନ୍ନତି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଆକାରଦେଁ ରନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେତେ କରନ୍ତେବେ କ୍ଷେତ୍ରରେତେ ନାହିଁ ନାହିଁ. ଅନ୍ତରେ ଉନ୍ନତି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଆକାରଦେଁ ରନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେତେ ହଦନିଲା. ଵିଷେଷଯେତ୍ର ନିରମାଣ୍ୟ କରନିଲା. ପିନ୍ଧିଲିଙ୍କ କୋଲିଚିଚି, ଅନ୍ତରେ ଲୀ ଲିଦିଖିଲା କି କିମ୍ଭୁଲି ବିଦ୍ରନ୍ତ ଆପ୍ରିରନ୍ତ ଜିନ ଜିମାଦିମନ୍ତ ବୁ ବିର ଜିନ ପିରିଜିଦ୍ର ବୁ ବିର, ପ୍ରଶାତେଲିର ବୁ ବିର କେଲେଜ୍‌ନେଗେନ୍ ଲାଦା ରହିଲ ବୁ ବିର, ଦିପକ୍‌ଲେଙ୍ଗ ବୈହାର ବୁ ବିର, ମଧ୍ୟବିଲିପି ପନ୍ତ ବୁ ବିର, କରମଣ୍ସ (ବିନ୍ଦୁମ ଦେଇକିଲ ହୈରିଯ ହୈକି ପରିଦି ଜିନ) ବୁ ବିର, ଜିଲ୍‌ଲିର ପିହିରି ବିର, ଉର୍ଦଦି ପ୍ରାତିହାର୍ଯ୍ୟ ପିଣ୍ଡିବ ଜିନ ମେହେଯି କି. ଲୀଯିବ ଜିନ ନାହିଁ କରିଛି. ତନି କେନେକିଲା ଉଦ୍ଦରଣ ଲୋହେ ଦେନେକ ବିଷେଷଯେତ୍ର ପେନ୍ତି ଜିଲ୍‌ଲିନିଲା ବିଲୋଲି ଦକ୍ଷିଣ ମ କାଯେତ୍ର ଲିହି କରିଗେନ ଉନ୍ନତିରେ.

යම්පි කේවඩිය හික්බු එව්. සමාහින් විත්තේ යාව බහුලෝකාපි කායේන වසර. වත්තේති, ඉම්පි'ස්ස හෝති පන්දුය.

පින්වත් මාණවකය, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට බහුලාව දක්වා ම කයෙන් වැඩි කරගෙන ඉන්නවා. මෙය පැයිතිවන්නේත් ඔහු ගේ ප්‍රජාවට ම සි.

57. සෝ ඒවා සමාහිනේ විත්තේ පරිසුද්ධීයේ පරියෝගාත් අනෙකුත් විගණකක්කිලේසේ මූදුහුත්තේ කම්මතියේ යිත්තේ ආනෙකුජ්ප්ප්පත්තේ දිබිබාය සෝතධානුයා විත්ත්. අහිතිහරති අහිතිත්තාමෙනි. සෝ දිබිබාය සෝතධානුයා විසුද්ධාය අතික්කත්තමානුසිකාය උගෝ සඳදේ සුණාති දිබිබේ ව මානුසේ ව යේ දුරේ සන්තිතේ ව. සෙයාලාපි කොට්ඨංච්, පුරිසෝ අද්ධානමග්ගපටපත්තේ සෝ සුණෙයා හේරිසද්දම්පි මුදිංගසද්දම්පි සංඛපණවදෙණිච්මසද්දම්පි, තස්ස ඒවාමස්ස: හේරිසද්දෝ ඉතිපි මුදිංගසද්දෝ ඉතිපි සංඛපණවදෙණිච්මසද්දෝ ඉතිපි. ඒවාමේව ගෝ කොට්ඨංච් හික්මු ඒවා. සමාහිනේ විත්තේ පරිසුද්ධීයේ පරියෝගාත් අනෙකුත් විගණකක්කිලේසේ මූදුහුත්තේ කම්මතියේ යිත්තේ ආනෙකුජ්ප්පත්තේ දිබිබාය සෝතධානුයා විත්ත්. අහිතිහරති

අහිනින්නාමේති. සෝ දිඛිලාය සෝතධානුයා විසුද්ධාය අතික්කන්ත-මානුසිකාය උහෝ සද්දේ සුණාති දිඛිලේ ව මානුසේ ව යේ දුරේ සන්නිකේ ව.

57. ඔහු (ඒහික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්චර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනෑම දෙයකට හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, දිව්‍ය වූ ගුවණය පිණ්ස සිත යොමු කරනවා. එයට සිත නතු කරනවා. එතකොට ඔහු මිනිසුන් ගේ සවන් දීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ, දිව්‍ය වූ ගුවණයෙන් මානුෂික වූත්, දිව්‍ය වූත් දෙයාකාර වූ දුර ලහ ගබ්දයන් අසනවා. පින්වත් කොට්ඨාස, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දුගු ගමනකට පිළිපන් පුරුෂයෙක් ඉන්නවා. ඔහු බෙර හඩත්, මිහිඟ බෙර හඩත්, සක්, පනා බෙර, ගැට බෙර හඩත් අසනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේක බෙර හඩක්, මේ තමයි මිහිඟ බෙර හඩ, මේක සක් හඩ, මේක පනා බෙර හඩ, මේක ගැට බෙර හඩ” කියලා. පින්වත් කොට්ඨාස, අන්ත ඒ විදිහම සි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්චර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනෑම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, දිව්‍ය වූ ගුවණය පිණ්ස සිත යොමු කරනවා. එයට සිත නතු කරනවා. එතකොට ඔහු මිනිසුන් ගේ සවන් දීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ, දිව්‍ය වූ ගුවණයෙන් මානුෂික වූත්, දිව්‍ය වූත් දෙයාකාර වූ දුර ලහ ගබ්දයන් අසනවා. මෙය අයිතිවන්නෙත් ඔහු ගේ ප්‍රඥාවට ම සි.

58. යම්පි කොට්ඨාස හික්බු ඒව්. සමාහින් වින්න් උහෝ සද්දේ සුණාති දිඛිලේ ව මානුසේ ව යේ දුරේ සන්නිකේ ව, ඉදුම්පි’සස භෝති පන්දුකුය.

58. පින්වත් කොට්ඨාස, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට එතකොට ඔහු මිනිසුන් ගේ සවන් දීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ, දිව්‍ය වූ ගුවණයෙන් මානුෂික වූත්, දිව්‍ය වූත් දෙයාකාර වූ දුර ලහ ගබ්දයන් අසනවා. මෙය අයිතිවන්නෙත් ඔහු ගේ ප්‍රඥාවට ම සි.

59. සෝ ඒව්. සමාහින් වින්න් පරිසුද්ධාන් පරියෝදාන් අන්ගණේ විගනුපක්කිලේසේ මුදුහැන් කම්මනියේ යින් ආනෙණුරප්පත්තාන්නේ තෙනෝපරියන්දාණාය වින්ත. අහිනිහරති අහිනින්නාමේති. සෝ පරස්තතාත්. පරප්ග්ගලාන්. තෙන් පරි-ව පත්‍රනාති: සරාග. වා වින්ත. සරාග.

විත්තන්ති පජානාති, විතරාග. වා විත්ත. විතරාග. විත්තන්ති පජානාති, සයදෝස. වා විත්ත. සයදෝස. විත්තන්ති පජානාති, විතදෝස. වා විත්ත. විතදෝස. විත්තන්ති පජානාති, සමෝහ. වා විත්ත. සමෝහ. විත්තන්ති පජානාති, විතමෝහ. වා විත්ත. විත්තන්ති පජානාති, සංඩිත. වා විත්ත. සංඩිත. විත්තන්ති පජානාති, වික්ඩිත්ත. වා විත්ත. වික්ඩිත්ත. විත්තන්ති පජානාති, මහගේත. වා විත්ත. මහගේත. විත්තන්ති පජානාති, අමහගේත. වා විත්ත. අමහගේත. විත්තන්ති පජානාති, සඳහ්තර. වා විත්ත. සඳහ්තර. විත්තන්ති පජානාති, අනුත්තර. වා විත්ත. අනුත්තර. විත්තන්ති පජානාති, සමාහිත. වා විත්ත. සමාහිත. විත්තන්ති පජානාති, අසමාහිත. වා විත්ත. අසමාහිත. විත්තන්ති පජානාති, විමුත්ත. වා විත්ත. විමුත්ත. විත්තන්ති පජානාති, අවිමුත්ත. වා විත්ත. අවිමුත්ත. විත්තන්ති පජානාති.

59. ඔහු (ඡ්‍යෙකුෂ්ච්ච්ව) ඔය අයුරින් සිත සමාධීමක් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්ච්චර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මැදුබවට පත් වූ විට, කරමණු (විනෑම දෙයකට හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, අනුන් ගේ සිත් පිරිසිද දත්තා තුවණ පිණිස සිත යොමු කරයි. එයට සිත තතු කරයි. එතකොට ඔහු වෙනත් සත්වයන් ගේ වෙනත් පුද්ගලයන් ගේ සිත තම සිනින් පිරිසිද දැන ගන්නවා. රාග සහිත සිත රාග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. රාග රහිත සිත විතරාගි සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. ද්වේග සහිත සිත ද්වේග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. ද්වේග රහිත සිත විතදෝසී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. මෝහ සහිත සිත මෝහ සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. මෝහ රහිත සිත විතමෝහී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. හැකුලිනු සිත හැකිලිනු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. විසිරුණු සිත විසිරුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. සමාධීමක් සිත සමාධී රහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. නො දියුණු සිත නො දියුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. එකඟ වෙන සිත එකඟ වෙන සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. එකඟ නො වෙන සිත එකඟ නො වෙන සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.

60. සෙයාලාජ කේවච්චි, ඉත්ථි වා පුරිසේ වා දහරෝ වා යුවා මණ්ඩනකජාතිකෝ ආදාසේ වා පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අ-හේ වා උදකපත්ත්තේ සක. මූබනිමිත්ත. ප-වවෙක්මොනෝ සකණික. වා සකණිකන්ති ජානෙයා, අකණික. වා අකණිකන්ති ජානෙයා. එවමේ ගෝ කේවච්චි, හික්බු එව. සමාහිනේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගණේ විගතුපක්කිලේසේ මූලුහුතේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙකුතප්පත්ත්තේ තොපරියක්දාණාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සේ පරසත්තාත. පරපුග්ගලාත. තෙසා තොපරි-ව පජානාති: සරාග. වා විත්ත. සරාග. විත්තන්ති පජානාති, විතරාග. වා විත්ත. විතරාග. විත්තන්ති පජානාති, සදෝස. වා විත්ත. සදෝස. විත්තන්ති පජානාති, විතදෝස. වා විත්ත. විතදෝස. විත්තන්ති පජානාති, සමෝහ. වා විත්ත. සමෝහ. විත්තන්ති පජානාති, විතමෝහ. වා විත්ත. විතමෝහ. විත්තන්ති පජානාති, සංවිත්ත. වා විත්ත. වික්බිත්ත. වා විත්ත. මහග්ගත. වා විත්ත. අමහග්ගත. වා විත්ත. සලත්තර. වා විත්ත. අනුත්තර. වා විත්ත. සමාහිත. වා විත්ත. අසමාහිත. වා විත්ත. විමුත්ත. වා විත්ත. විමුත්ත. විත්තන්ති පජානාති, අවිමුත්ත. වා විත්ත. අවිමුත්ත. විත්තන්ති පජානාති.

60. පින්වත් කේවච්චි, එක මේ වගේ දෙයක්. ලස්සනට සැරසේන්ට කැමති ස්ත්‍රීයක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ දරුවෙක් හෝ තරුණයෙක් හෝ ඉත්තවා. ඔහු පිරිසිදු දිප්තිමත් කණ්ණාචියක් ඉදිරියේ හෝ පැහැදිලි දිය ඇති බලුනකින් හෝ තමන් ගේ මුව මඩල හොඳින් විමසා බලනවා. එතකොට දොස් ඇති තැන දොස් ඇති තැන වශයෙන් දැන ගන්තවා. දොස් නැති තැන දොස් නැති තැන වශයෙන් දැන ගන්තවා. පින්වත් කේවච්චි, අන්ත එ විදිහම සිහික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කරමණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අනුත් ගේ සිත් පිරිසිද දන්නා තුවණ පිණිස සිත යොමු කරයි. එයට සිත තතු කරයි. එතකොට ඔහු වෙනත් සත්වයන් ගේ වෙනත් පුද්ගලයන් ගේ සිත තම සිතින් පිරිසිද දැන ගන්තවා. රාග සහිත සිත රාග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්තවා. රාග රහිත සිත විතරාගී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්තවා. ද්වේග සහිත සිත ද්වේග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්තවා. ද්වේග රහිත සිත විතදෝසී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්තවා. මෝහ සහිත සිත මෝහ සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්තවා. මෝහ රහිත සිත විතමෝහී

සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. හැකුලු සිත විසිරුණු සිත සමාධීමන් සිත සමාධී රහිත සිත නො දියුණු සිත දියුණු සිත එකහ වෙන සිත එකහ නො වෙන සිත කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිත කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.

61. යම්පි කේට්ච්චු හික්ෂු ඒව. සමාහිතේ විත්තේ අවිමුත්ත. වා විත්ත. අවිමුත්ත. විත්තන්ති පජානාති, ඉදම්පි'ස්ස හෝති පන්කුදය.

61. පින්වත් කේට්ච්චු, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිත කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. මෙය අයිතිවත්තෙන් මහු ගේ ප්‍රඥවට ම යි.

62. සෝ ඒව. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධී පරියෝදාතේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මූදුහුතේ කම්මනියේ යිතේ ආනෙකුරප්පත්තන්තේ පුබ්බේනිවාසානුස්සතින්දාණාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. සෝ අනේකවිහිත. පුබ්බේ නිවාස. අනුස්සරති. සෙයාලීද: ඒකම්පි ජාති, ද්වෙපි ජාතියේ, තිස්සෝපි ජාතියේ, වතස්සෝපි ජාතියේ, පණ්වපි ජාතියේ, දසපි ජාතියේ, විසම්පි ජාතියේ, ති.සම්පි ජාතියේ, වත්තාරිසම්පි ජාතියේ, පණ්ඩාසම්පි ජාතියේ, ජාතිසතම්පි, ජාතිසහස්සම්පි; අනේකෝපි ස.වට්ටකප්පේ, අනේකෝපි විවට්ටකප්පේ, අනේකෝපි ස.වට්ටවිවට්ටකප්පේ, අමුත්‍රාසි. ඒව.නාමෝර් ඒව.ගොත්තොර් ඒව.වණ්ණොර් ඒවමාහාරෝ ඒව.සුබදුක්බපටස.වේදී ඒවමායුපරියන්තෝ. සෝ තතෝ වුතො අමුත් උපජාදී. තත්තාපාසි. ඒව.නාමෝර් ඒව.ගොත්තොර් ඒව.වණ්ණොර් ඒවමාහාරෝ ඒව.සුබදුක්බපටස.වේදී ඒවමායුපරියන්තෝ. සෝ තතෝ වුතො ඉඩපපත්තෙන්ති. ඉති සාකාර. සලද්දේස. අනේකවිහිත. පුබ්බේනිවාස. අනුස්සරති.

62. මහු (ඒහික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්චර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේඟ බැහුර වූ විට, මඇදුබවට පත් වූ විට, කරුමණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, කළුන් හිටිතය ගත කළ ආකාරය දන්නා නුවණ පිණිස සිත යොමු කරයි. එයට සිත තතු කරයි.

ඉතින් ඔහු තොයෙක් ආකාරයෙන් කලින් ඒවිත ගෙවූ හැටි (ආපස්සට) සිහි කරනවා. ඒ කියන්නේ: එක ඒවිතයක්, ඒවිත දෙකක්, ඒවිත තුනක්, ඒවිත හතරක්, ඒවිත පහක්, ඒවිත දහයක්, ඒවිත විස්සක්, ඒවිත නිහක්, ඒවිත හතලිහක්, ඒවිත පනහක්, ඒවිත සියයක්, ඒවිත දහසක්, ඒවිත ලක්ෂයක්; අන්තර්ජාල වූ සංවිට කළුපයන් ද, අන්තර්ජාල වූ විවිට කළුපයන් ද, අන්තර්ජාල වූ සංවිටවිවිට කළුපයන් ද සිහි කරනවා. මං ඉස්සර සිටියේ අසවල් තුන, එතකොට මගේ නම මේක යි. ගෝතු නාමය මේක යි. හැඩිරුව මෙහෙම යි. කුම බීම මෙහෙම යි. දුක් සැප වින්දේ මේ විදිහට යි. මේ විදිහට යි ඒවිතය අවසන් වූණේ. ඒ මං එතැනින් වූත වූණා. අසවල් තුන උපන්නා. එතකොට මගේ නම වූණේ මේක යි. ගෝතුනාමය මේක යි. හැඩිරුව වූණේ මෙහෙමයි. කුවේ බිවිවේ මෙහෙම යි. සැප දුක් වින්දේ මෙහෙම යි. මේ විදිහට යි ඒවිතය අවසන් වූණේ. මං එතැනින් වූත වූණා. මේ ලෝකයේ “උපන්නා” ආදි වශයෙන් ආකාර සහිත ව සවිස්තර ව අන්තර් ප්‍රකාර වූ කලින් ගත කළ ඒවිත ගැන සිහි කරනවා.

63. සෙයාලාපි කේවච්පුරිසේ සකම්හා ගාමා අක්දේන්ද. ගාමා ග-ශේයා තම්හාපි ගාමා අක්දේන්ද. ගාමා ග-ශේයා. සේ තම්හා ගාමා සකක්දෙන්ව ගාමා ප-වාග-ශේයා. තස්ස එව්මස්ස: අහ. බෝ සකම්හා ගාමා. අමු. ගාමා. ආග-ඡ. තතු එව්. අවයාසි. එව්. නිසිදි. එව්. අහාසි. එව්. තුණේහි අහෝසි. තම්හාපි ගාමා අමු. ගාමා. අග-ඡ. තතුපි එව්. අවයාසි. එව්. නිසිදි. එව්. අහාසි. එව්. තුණේහි අහෝසි. සේමහි තම්හා ගාමා සකක්දෙන්ව ගාමා. ප-වාගතොති. එවමේ බෝ කේවච්පු හික්වූ එව්. සමාහින් වින්නේ පරිපුද්ධේ පරියෝදානේ අන්ගණේ විගනුපක්කිලේසේ මුදුහැන් කම්මනියේ යින් ආනෙක්ජ්ප්පත්ත්නේ පුබැවෙනිවාසානුස්සතිඟාණාය වින්ත. අහිනීහරති අහිනින්නාමෙති. සේ අන්තර්විහිත. පුබැවී නිවාස. අනුස්සරති. සෙයාලීද: එකම්පි ජාති, ද්වේපි ජාතියෝ, තිස්සේපි ජාතියෝ, වතස්සේපි ජාතියෝ, පක්වපි ජාතියෝ, දසපි ජාතියෝ, විසම්පි ජාතියෝ, තිස්ම්පි ජාතියෝ, වත්තාරිසම්පි ජාතියෝ, පක්ද්දාසම්පි ජාතියෝ, ජාතිසතම්පි, ජාතිසහස්සම්පි, ජාතිසතසහස්සම්පි; අන්කේපි සංවිටකප්පේ, අන්කේපි විවිටකප්පේ, අන්කේපි සංවිටවිවිටකප්පේ, අමුත්‍රාසි. එව්. නාමෝ එව්.ගොන්තො එව්.වණ්නො එව්මාහාරෝ එව්.සුබදුක්බපරිසංවේදී එව්මායුපරියන්තො. සේ තතො වූතො අමුත්‍ර උපජාදී. තතුපාසි. එව්.නාමෝ එව්.ගොන්තො එව්.වණ්නො එව්මාහාරෝ එව්.සුබදුක්බපරිසංවේදී එව්මායුපරියන්තො. සේ තතො වූතො ඉඩුපපන්නොති. ඉති සාකාර. සලද්දේසි. අන්තර්විහිත. පුබැවෙනිවාස. අනුස්සරති.

63. පින්වත් කේට්ච්ච්, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් තමන් ගේ ගමෙන් වෙනත් ගමකට යනවා. ඒ ගමෙන් තවත් ගමකට යනවා. ඒ ගමෙන් යළි තමන් ගේ ගමට එනවා. එතකාට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. ම. මගේ ගමෙන් අසවල් ගමට හියා. ම. එහෙදී මෙහෙමයි හිටියේ. මෙහෙමයි වාචී වූණේ. මෙහෙමයි කතාබහ කලේ. මෙහෙමයි නිශ්චල්ධ සිටියේ. ඉතින් ම. ඒ ගමෙනුත් අසවල් ගමට හියා. එහෙ හිටියේ මේ විදිහට යි. වාචී වූණේ මේ විදිහට යි. කථාබස් කලේ මේ විදිහට යි. නිහඩව සිටියේ මේ විදිහට යි. ඒ ම. ඒ ගමෙන් මගේ ගමටම නැවත ආවා” කියලා. පින්වත් කේට්ච්ච්, අන්න ඒ විදිහම යි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රභාෂ්වර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනෑම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, කලින් ජීවිතය ගත කළ ආකාරය දන්නා තුවණ පිණ්ස සිත යොමු කරයි. එයට සිත නතු කරයි. ඉතින් ඔහු නොයෙක් ආකාරයෙන් කලින් ජීවිත ගෙවූ හැටි (ආපස්සට) සිහි කරනවා. ඒ කියන්නේ: එක ජීවිතයක්, ජීවිත දෙකක්, ජීවිත තුනක්, ජීවිත හතරක්, ජීවිත පහක්, ජීවිත දහයක්, ජීවිත විස්සක්, ජීවිත තිහක්, ජීවිත හතලිහක්, ජීවිත පනහක්, ජීවිත සියයක්, ජීවිත දහසක්, ජීවිත ලක්ෂයක්; අනේකවිධ වූ සංවට්ට කල්පයන් ද, අනේකවිධ වූ විවට්ට කල්පයන් ද, අනේකවිධ වූ සංවට්ටවිවටට කල්පයන් ද සිහි කරනවා. ම. ඉස්සර සිටියේ අසවල් තැන, එතකාට මගේ නම මෙක යි. ගෝතු තාමය මෙක යි. හැඩුරුව මෙහෙම යි. කැම තීම මෙහෙම යි. දුක් සැප විනැදේ මේ විදිහට යි. මේ විදිහට යි ජීවිතය අවසන් වූණේ. ඒ ම. එතැනින් වූත වූණා. අසවල් තැන උපන්නා. එතකාට මගේ නම වූණේ මෙක යි. ගෝතුනාමය මෙක යි. හැඩුරුව වූණේ මෙහෙමයි. කැවේ බිවිවේ මෙහෙම යි. සැප දුක් විනැදේ මෙහෙම යි. මේ විදිහට යි ජීවිතය අවසන් වූණේ. ම. එතැනින් වූත වූණා. මේ ලෝකයේ උපන්නා” ආදී වශයෙන් ආකාර සහිත ව සවිස්තර ව අනේක ප්‍රකාර වූ කලින් ගත කළ ජීවිත ගැන සිහි කරනවා.

යම්පි කේට්ච්ච් හික්බු ඒව. සමාහින් වින්නේ
අනේකවිහිත. පුබැබේනිවාස. අනුස්සරති, ඉදම්පි'ස්ස හෝති පක්ද්කාය.

පින්වත් කේට්ච්ච්, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට අනේක ප්‍රකාර වූ කලින් ගත කළ ජීවිත ගැන සිහි කරනවා. මෙය අයිතිවත්තෙන් ඔහු ගේ ප්‍රභුවට ම යි.

64. සෝ ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදාතේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මූදුහුතේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙකුතපත්පත්තේ වුතුපපාතන්‍යාණාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සෝ දිබැබෙන වක්වුනා විසුද්ධේ අතික්කන්තමානුසක්ත සත්තේ පස්සති වචමානේ උපපත්පත්තානේ හිතේ පණිතේ සුවන්සේ දුබිබණ්සේ සුගතේ දුග්ගතේ. යථාකම්මුපගේ සත්තේ පත්‍රානාති: ඉමේ වත හොත්තේ සත්තා කායදු-වරිතේ සමන්නාගතා, වවිදු-වරිතේ සමන්නාගතා, මනෝදු-වරිතේ සමන්නාගතා, අරියාන. උපවාදකා, මි-ඡාදිවිධිකා, මි-ඡාදිවිධිකම්මසමාදානා, තේ කායස්ස සේදා පරම්මරණා අපාය. දුග්ගති. විනිපාත. තිරය. උපපත්නා. ඉමේ වා පන හොත්තේ සත්තා කායසුවරිතේ සමන්නාගතා, වවිසුද්ධිවරිතේ සමන්නාගතා, මනෝසුද්ධිවරිතේ සමන්නාගතා, අරියාන. අනුපවාදකා, සමමාදිවිධිකා, සමමාදිවිධිකම්මසමාදානා, තේ කායස්ස සේදා පරම්මරණා සුගති. සුග්ග. ලෝක. උපපත්නාති. ඉති දිබැබෙන වක්වුනා විසුද්ධේ අතික්කන්තමානුසක්ත සත්තේ පස්සති වචමානේ උපපත්පත්තානේ හිතේ පණිතේ සුවන්සේ දුබිබණ්සේ සුගතේ දුග්ගතේ. යථාකම්මුපගේ සත්තේ පත්‍රානාති.

64. මහු (ඒ හික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්ච්වර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපකලේ බැහැර වූ විට, මෘදුබවට පත් වූ විට, කරමණා (විනෑම දෙයකට හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්විරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, සත්වයන් ගේ වුතියන් උපතන් දකිනා තුවණ පිණ්ස සිත පිහිටුවනවා. එයට සිත තතු කරනවා. එතකොට ඒ හික්ෂුව මිනිසුන් ගේ දැකීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් විත වන්නා වූත්, උපදින්නා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කරමයන්ට අනුව හින ප්‍රණිත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, සුගති දුගතිවල සිරින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා. “අහෝ! මේ හවත් සත්වයන් කයින් දුෂ්ච්වරිතයෙහි යෙදීම නිසා, වවනයෙන් දුෂ්ච්වරිතයෙහි යෙදීම නිසා, මනසින් දුෂ්ච්වරිතයෙහි යෙදීම නිසා, ආරයයන් වහනසේලාට අපහාස කරලා, මිසදිවු වෙලා, මිසදිවු දේවිල් සමාදන් වෙලා ඉදළ තියෙනවා. ඔවුන් කය බිඳී මරණයෙන් මත්තේ අපාය නම් වූ දුගතිය නම් වූ විනිපාත නම් වූ තිරයේ ඉපදිලා ඉන්නවා. ඒ වගේ ම මේ හවත් සත්වයන් කයින් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, වවනයෙන් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, මනසින් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, ආරයයන් වහනසේලාට අපහාස නො කොට, සමදිවු වෙලා, සමදිවු දේවිල් සමාදන් වෙලා ඉදළ තියෙනවා. ඔවුන් කය බිඳී මරණයෙන් මත්තේ

සුගති නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයෙහි ඉපදිලා ඉන්නවා” කියලා. මේ විදිහට මිනිසුන් ගේ දැකිමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් වුත වන්නා වුත්, උපදින්නා වුත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කරමයන්ට අනුව හින ප්‍රණීත වුත්, යහපත් අයහපත් වුත්, සුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා.

65. සෞයාලාපි කේව්ච්ච, මඟකේ සිංසාටකේ පාසාදේ. තත්ථ වක්මුමා පුරිසේ දිනේ පස්සෙයා මනුස්සේ ගේහ. පවිසන්නේ'පි නික්බමන්නේ'පි රලියා විතිසඳුවරන්නේ'පි මඟකේ සිංසාටකේ නිසින්නේ'පි, තස්ස එවමස්ස: ඒන් මනුස්සා ගේහ. පවිසන්ති. ඒන් නික්බමන්ති. ඒන් රලියා විතිසඳුවරන්ති. ඒන් මඟකේ සිංසාටකේ නිසින්නාති. එවමේව බෝ කේව්ච්ච, හික්බු එව. සමාහින් විත්නේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගතේ විගත්පක්කිලේසේ මුදුහන් කම්මතියේ දිනේ ආනෙකුජප්පන්නේ සත්තාන. වුතුපපාතන්නාණාය විත්ත. අහිනීහරති අහිනීන්නාමෙති. සේ දිබැබෙන වක්මුනා විසුද්ධේන අතිකකන්තමානුසකේන සත්නේ පස්සනි වවමානේ උපප්පමානේ තින් පණිනේ සුවන්නේ දුබිබන්නේ සුගතේ දුග්ගතේ. යලාකම්මුපගේ සත්නේ පත්‍රානති: ඉමේ වත හොත්නේ සත්තා කායදු-වරින් සමන්නාගතා, වවිදු-වරින් සමන්නාගතා, මනෝදු-වරින් සමන්නාගතා, අරියාන. උපවාදකා, මි-ඡාදිවිධිකා, මි-ඡාදිවිධිකම්මසමාදානා, තේ කායස්ස ශේදා පරම්මරණා අපාය. දුග්ගති. විතිපාත. තිරය. උපපන්නා. ඉමේ වා පන හොත්නේ සත්තා කායසුවරින් සමන්නාගතා, වවිසුද්ධේන සමන්නාගතා, මනෝදුවරින් සමන්නාගතා, අරියාන. අනුපවාදකා, සමමාදිවිධිකා, සමමාදිවිධිකම්මසමාදානා, තේ කායස්ස ශේදා පරම්මරණා සුගති. සැග්ග. ලෝක. උපපන්නාති. ඉති දිබැබෙන වක්මුනා විසුද්ධේන අතිකකන්තමානුසකේන සත්නේ පස්සනි වවමානේ උපප්පමානේ තින් පණිනේ සුවන්නේ දුබිබන්නේ සුගතේ දුග්ගතේ. යලාකම්මුපගේ සත්නේ පත්‍රානති.

65. පින්වත් කේව්ච්ච, ඒක මේ වගේ දෙයක්. හතරම. හන්දියක තටුව තිවිසක් තියෙනවා. එහි ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් සිටගෙන බලාගෙන ඉන්නවා. මහු (පහල) ගෙට ඇතුළු වන්නා වුත්, නික්මෙන්නා වුත්, විදියේ එහාට මෙහාට ඇවිදින්නා වුත්, හතරම. හන්දිය මැද වාචී වි සිටින්නා වුත් මිනිසුන් දකිනවා. එතකොට මහුට මෙහෙම හිතෙනවා “මේ මිනිසුන් ගෙට ඇතුළු වෙනවා. මේ උදවිය ගෙයින් නික්මෙනවා. මේ උදවිය විදියේ එහාට මෙහාට ඇවිදිනවා. මේ උදවිය හතරම. හන්දිය මැද වාචී වෙලා ඉන්නවා” කියලා. පින්වත් කේව්ච්ච, අන්න ඒ විදිහම දි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට සිත

පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේග බැහුර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කරමණා (වනුම දෙයකට හැරවීය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, සත්වයන් ගේ ව්‍යුතියන් උපතන් දකිනා තුවනු පිණීස සිත පිහිටුවනවා. එයට සිත තතු කරනවා. එතකාට ඒ හික්ෂුව මිනිසුන් ගේ දැකීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් වූ වන්නා වූත්, උපදින්නා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කර්මයන්ට අනුව හින ප්‍රණීත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, සුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා. “අහෝ! මේ හවත් සත්වයන් කයින් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, වවනයෙන් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, මනසින් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, ආර්යයන් වහන්සේලාට අපහාස කරලා, මිසදිටු වෙලා, මිසදිටු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉදුල තියෙනවා. ඔවුන් කය බිඳී මරණයෙන් මත්තේ අපාය නම් වූ දුගතිය නම් වූ විනිපාත නම් වූ තිරයේ ඉපදිලා ඉන්නවා. ඒ වගේ ම මේ හවත් සත්වයන් කයින් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, වවනයෙන් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, මනසින් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, ආර්යයන් වහන්සේලාට අපහාස තො කොට, සම්දිටු වෙලා, සම්දිටු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉදුල තියෙනවා. ඔවුන් කය බිඳී මරණයෙන් මත්තේ සුගති නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයෙහි ඉපදිලා ඉන්නවා” කියලා. මේ විදිහට මිනිසුන් ගේ දැකීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් වූ වන්නා වූත්, උපදින්නා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කර්මයන්ට අනුව හින ප්‍රණීත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, සුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා.

66. යම්පි කොට්ඨාස හික්ඩු ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ සුගතේ දුගතේ යථාකම්මුපගේ සත්තේ පජානාති, ඉදම්පි'ස්ස හෝති පන්දුකුය.

66. පින්වත් කොට්ඨාස, හික්ඡුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට ඒ කර්මයන්ට අනුව හින ප්‍රණීත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, සුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා. මෙය අයිතිවත්තේ ඔහු ගේ ප්‍රයුවට ම සි.

67. සෝ ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදාතේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ දිනේ ආනෙකුජප්පත්තේ ආසවානා බයඟාණාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සෝ ඉදා දුක්ඛබන්ති යථාගුතා පජානාති. අය. දුක්ඛබසමුදයෝති යථාගුතා. පජානාති. අය. දුක්ඛබන්තිරෝධෝති

යථාහුත් පජානාති. අය. දැක්බනිරෝධගාමීනි පටිපදාති යථාහුත් පජානාති. ඉමේ ආසවාති යථාහුත් පජානාති. අය. ආසවසමුදෝරෝති යථාහුත් පජානාති. අය. ආසවනිරෝධගාමීනි පටිපදාති යථාහුත් පජානාති. තස්ස එව. ජානතොශ එව. පස්සතොශ කාමාසවාපි විත්ත. විමු-වති හවාසවාපි විත්ත. විමු-වති. අවිෂ්ඨාසවාපි විත්ත. විමු-වති. විමුත්තස්මි. විමුත්තමිනි සූණ. හෝති. බූණා ජාති, වූසිත්. බුන්මවරිය. කත. කරණීය, නාපර. ඉත්ත්තතායාති පජානාති.

67. මහු (ඡ්‍යෙනිස්ට්‍රුට්) ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේෂ බැහැර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කරමණු (විනෑම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, ආගුවයන් ක්ෂය වීම පිළිබඳ දත්තා තුවණ පිණ්ස සිත පිහිටුවනවා. සිත එයට තතු කරනවා. එතකොට මහු මෙය දුක නම් වූ ආර්ය සතයා යි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුකේ හට ගැනීම නම් වූ ආර්ය සතයා යි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුක නිරුද්ධ වීම නම් වූ ආර්ය සතයා යි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආගුවයන් කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආගුවයන් ගේ හට ගැනීම කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආගුව නිරුද්ධ වීම කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. එහි විදිහට දැන ගනිදි, ඔය විදිහට දැක ගනිදි කාම ආගුවයන්ගෙන් සිත නිදහස් වෙනවා. හවා ආගුවයන්ගෙන් සිත නිදහස් වෙනවා. අවිද්‍යා ආගුවයන්ගෙන් සිත නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූණ බවට කුණුණය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වූණා. බඩිසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුතු දෙය කළා. තැවත සසරගමනක් තැතැ” සි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සෙයාලාපි කේට්ඨාස, ප්‍රතිඵලත්ස. බෛපේ උදකරහදෝ ඇ-ජේ විජ්පසන්නොශ අනාවිලෝ. තත්ත වක්වුමා පුරිසෝ තිරෝ යිනෝ පස්සෙයා සිප්පිසිම්බුකම්පි සක්බරකයලම්පි ම-ඡගුම්බම්පි වරන්තම්පි නිවයන්තම්පි. තස්ස එවමස්ස: අය. ගෝ උදකරහදෝ ඇ-ජේ විජ්පසන්නොශ

අනාච්චීලෝ. තත්මේ සිප්පිසම්බුතා'පි සක්බරකයලා'පි ම-ඡුම්බා'පි වරන්ති'පි තිවියන්තිපි'ති. එවමේව බෝ කොට්ඨාසිඛ්‍ය, හික්බු එව. සමාහිනේ විත්තෙන් පරිසුද්ධේ පරියෝගාත්තෙන් අන්තර්ගතේ විගතුපක්කිලේසේ මූදුහුත්තෙන් කම්මනියේ යිතේ ආනෙකුද්ද්‍රුපත්තේ ආසවාත. බයක්‍රාණාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සෝ ඉදා දුක්බන්ති යථාහුත. පජානාති. අය. දුක්බසමුදයෝති යථාහුත. පජානාති. අය. දුක්බනිරෝධේති යථාහුත. පජානාති. අය. දුක්බනිරෝධාමිනි පටිපදාති යථාහුත. පජානාති. ඉමේ ආසවාති යථාහුත. පජානාති. අය. ආසවසමුදයෝති යථාහුත. පජානාති. අය. ආසවනිරෝධේති යථාහුත. පජානාති. අය. ආසවනිරෝධාමිනි පටිපදාති යථාහුත. පජානාති.

පින්වත් කොට්ඨාසිඛ්‍ය, එක මේ වගේ දෙයක්. පර්වත මූදුනක ජලායයක් තියෙනවා. එහි ජලය ඉතා හොඳයි. හරිම ප්‍රසන්නයි. කැළඹිලා නැ. එතැන් ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් ඒ ඉවුරේ සිටගෙන ජලායය දෙස බලා සිටිනවා. එතකොට ඔහුට සිප්පිලේලේලනුත්, සක්බේලේලනුත්, කැටකැබලිත්, මාඟ රංවා ආදියන් හැසිරෙන අයුරු, සිටින අයුරු දකින්ට ලැබෙනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේක ඉතා හොඳ ජලය ඇති හරිම ප්‍රසන්න වූ නො කැළඹිණු දිය ඇති විලක්. මෙහි මේ සිප්පිලේලේලන්, සක්බේලේලන්, කැටකැබලිත්, මාඟ රංවාත් හැසිරෙනවා නෙව. ඉන්නවා නෙව” කියල. පින්වත් කොට්ඨාසිඛ්‍ය, අන්න ඒ විදිහම සි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට සිත පිරිසිදු විට, ප්‍රහාෂ්වරවූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කරමණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, ආශ්‍රාවයන් ක්ෂය වීම පිළිබඳ දත්තා තුවනු පිණිස සිත පිහිටුවනවා. සිත එයට නතු කරනවා. එතකොට ඔහු මෙය දුක නම් වූ ආර්ය සතයා සි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුක් හට ගැනීම නම් වූ ආර්ය සතයා සි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුක නිරුද්ධ වීම නම් වූ ආර්ය සතයා සි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙවා ආශ්‍රාවයන් කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආශ්‍රාවයන් ගේ හට ගැනීම කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආශ්‍රාව නිරුද්ධ වීම කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආශ්‍රාව නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා.

තස්ස මේ ඒවා ජානතොශ ඒවා පස්සතොශ කාමාසවා'පි විත්තන් විමු-වතිනාසවා'පි විත්තන් විමු-වතිනා. අවිත්ජාසවා'පි විත්තන් විමු-වතිනා. විමුත්තසම්-විමුත්තමිති සූභාණ හෝති බිණා ජාති, වූසිනා බූහ්මලටියා කතා කරණීයා, නාපරා ඉත්පාතකායාති පජානාති.

එ හික්ෂුව ඔය විදිහට දැන ගතිදේ, ඔය විදිහට දැක ගතිදේ කාම ආගුවයන්ගෙන් සිත නිදහස් වෙනවා. භව ආගුවයන්ගෙන් සිත නිදහස් වෙනවා. අවිද්‍යා ආගුවයන්ගෙන් සිත නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූණ බවට කුණුණය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වූණා. බුඩ්සර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුතු දෙය කළා. නැවත සසරගමනක් නැතැ”යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

යම්පි කේව්ච්ච හික්බු ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ කතා කරණීයා, නාපරා ඉත්පාතකායාති පජානාති, ඉදම්පි'සස හෝති පක්ෂය.

පින්වත් කේව්ච්ච, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට කළ යුතු දෙය කළා. නැවත සසරගමනක් නැතැ”යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය අයිතිවන්නෙත් මහු ගේ ප්‍රඟ්‍යවට ම යි.

68. ඉදා වූවිති කේව්ච්ච අනුශාසනීපාටිහාරියා. ඉමාති බෝ කේව්ච්ච තිණි පාටිහාරියාති මයා සයා. අහිජ්ජුය සව්චිතත්වා පවේදිනාති.

68. පින්වත් කේව්ච්ච, අනුශාසනා ප්‍රාතිහාරයය කියල කියන්නේ මෙකට යි. පින්වත් කේව්ච්ච, මා ස්වකීය විභිංශු වූ තුවණන් ම සාක්ෂාත් කර ගෙන යි මේ තුවිධ වූ ප්‍රාතිහාරයයන් දේශනා කරල තියෙන්නේ.

69. භූතප්‍රාතිඵල. කේව්ච්ච ඉමස්මික්දේක්ව හික්බුසංසේ අක්දතරසස හික්බුනොශ ඒවා. වෙතසේ පරිවිතක්කොශ උදපාදි: කත්ථ තු බෝ ඉමේ වත්තාරෝ මහාභූතා අපරිසේසා තිරුෂ්කඩන්ති, සෙයාලිදා. පයවීධාතු ආපෝධාතු නොපෝධාතු වායෝධාතුති. අථ බෝ සේ කේව්ච්ච හික්බු තථාරුප. සමාධී. සමාප්තී, යථා සමාහිතේ විත්තේ දේව්‍යාතියෝ මග්ගෝ පාතුරහෝසි. අථ බෝ සේ කේව්ච්ච හික්බු යෙන වාතුම්මහාරාජිකා දේවා නොතුපසංකමි. උපස්කමිතවා වාතුම්මහාරාජික් දේවේ එත්දවෝව: කත්ථ තු බෝ ආවුසේ ඉමේ වත්තාරෝ මහාභූතා අපරිසේසා තිරුෂ්කඩන්ති, සෙයාලිදා. පයවීධාතු ප්‍රාතිහාරියාති ආපෝධාතු නොපෝධාතු වායෝධාතුති?ති. ඒවා වූත්තේ කේව්ච්ච වාතුම්මහාරාජිකා දේවා ත. හික්බු. එත්දවෝවූ: මයම්පි බෝ හික්බු

න ජාතාම යත්තාරෝ මහාභතා අපරිසේසා නිරුත්කධන්ති, සෙයාලිදී පයවිධානු ආපේධානු තේශේධානු වායෝධානුති. අත්ති බෝහික්බූ වත්තාරෝ මහාරාජානෝ අම්හේහි අහික්කන්තතරා ව ප්‍රීතතරා ව. තේ බෝල්තා ජාතෙයු. යත්තාරෝ මහාභතා අපරිසේසා නිරුත්කධන්ති, සෙයාලිදී පයවිධානු ආපේධානු තේශේධානු වායෝධානුති.

69. පින්වත් කොට්ඨාස මේක කලින් වෙවිව දෙයක්. මේ හික්ෂු සංසයා අතර ම ඉන්න එක්තරා හික්ෂුවකට මෙවැනි විත්ත පරිවිතරකයක් උපන්තා. ඒ කියන්නේ “මේ පයවිධානු, ආපේධානු, තේශේධානු, වායෝධානු යන සතරමහා භුතයන් ඉතිරි නැතිව ම මූල්‍යමණින් ම නිරුද්ධ වත්තෙන් කොහේද?” කියල. ඉතින් පින්වත් කොට්ඨාස මේක්ටිඩ් හික්ෂුව සමාජිත පිතින් ඉරුදියෙන් දෙවිලොව යා හැකි මගක් පහළ වෙනවා නම්, එබදු ආකාර වූ සමාධියක් ඇති කර ගත්තා. පින්වත් කොට්ඨාස, ඒ හික්ෂුව වාතුම්මහාරාජික දෙවියන් කරා ගියා. ගිහින් වාතුම්මහාරාජික දෙවියන් හට ඔය කාරණය කිවිවා. “ඇවැත්ති, මේ පයවිධානු, ආපේධානු, තේශේධානු, වායෝධානු යන සතරමහා භුතයන් ඉතිරි නැතිව ම මූල්‍යමණින් ම නිරුද්ධ වත්තෙන් කොහේද?” කියල. එසේ කි විට පින්වත් කොට්ඨාස, වාතුම්මහාරාජික දෙවිවරු අර හික්ෂුවට මෙහෙම කිවිවා. “අනො! පින්වත් හික්ෂුව, අපි වූණත් “මේ පයවිධානු, ආපේධානු, තේශේධානු, වායෝධානු යන සතරමහා භුතයන් ඉතිරි නැතිව ම මූල්‍යමණින් ම නිරුද්ධ වත්තෙන් කොහේද” කියන ඔය කාරණය දන්නේ තද. පින්වත් හික්ෂුව, අපට වඩා ඉතා රුප සෝභා ඇති, ප්‍රීතතර වූ සතරවරම් දිව්‍ය රාජවරු ඉන්නවා. උන්නාන්සේලා නම් මේ පයවිධානු, ආපේධානු, තේශේධානු, වායෝධානු යන සතරමහා භුතයන් ඉතිරි නැතිව ම මූල්‍යමණින් ම නිරුද්ධ වත්තෙන් කොහේද” කියන ඔය කාරණය දන්නවා ඇති.”

70. අම බෝ සෝ කොට්ඨාස හික්බූ යේන වත්තාරෝ මහාරාජනෝ තේනුපසංකමි. උපසංකමිතවා වත්තාරෝ මහාරාජේ එතදෙවාව: කත්ප තු බෝ ආවුසේ ඉමේ වත්තාරෝ මහාභතා අපරිසේසා නිරුත්කධන්ති, සෙයාලිදී පයවිධානු ආපේධානු තේශේධානු වායෝධානුති?

70. පින්වත් කොට්ඨාස, එතකොට ඒ හික්ෂුව සතරවරම් දිව්‍යරාජවරුන් ලගට ගියා. ගිහින් සතරවරම් දිව්‍ය රාජවරුන්ට මෙකරුණ කිවා. “ආයුෂමතුනි, මේ පයවිධානු, ආපේධානු, තේශේධානු, වායෝධානු යන සතරමහා භුතයන් ඉතිරි නැතිව ම මූල්‍යමණින් ම නිරුද්ධ වත්තෙන් කොහේද?” කියල.

71. ඒවා වූත්තේ කොට්ඨාස වන්තාරෝ මහාරාජානෝ තෙ හික්බු ඒතුවෝවූ: මයමිප බෝ හික්බු න ජාතාම යන්ලිමේ වන්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා තිරුත්කඩන්ති, සෙයාලිදී. පයවිධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති. අත්ලි බෝ හික්බු තාවති.සා තාම දේවා අමහේහි අහික්කන්තතරා ව පණීතතරා ව. තේ බෝ ඒවා ඒවා ජානෙයු. යන්ලිමේ වන්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා තිරුත්කඩන්ති, සෙයාලිදී. පයවිධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති.

71. එසේ කී විට පින්වත් කොට්ඨාස, සතරවරම දිව්‍යරාජවරු අර හික්ෂුවට මෙහෙම කිවිවා. “අනො! පින්වත් හික්ෂුව, අපි වූණත් “මේ පයවි ධාතු, ආපෝධාතු, තේපෝධාතු, වායෝධාතු යන සතරමහා හුතයන් ඉතිරි තැනිව ම මුළුමණින් ම නිරුද්ධ වන්තේ කොහේද” කියන ඔය කාරණය දන්නේ තැ. පින්වත් හික්ෂුව, අපට වඩා ඉතා රුප සෝභා ඇති, ප්‍රණීතතර වූ තවිතිසා නම් දෙවිවරු ඉන්නවා. උන්තාන්සේලා නම් මේ පයවි ධාතු, ආපෝධාතු, තේපෝධාතු, වායෝධාතු යන සතරමහා හුතයන් ඉතිරි තැනිව ම මුළුමණින් ම නිරුද්ධ වන්තේ කොහේද” කියන ඔය කාරණය දන්නවා ඇති.”

72. අප බෝ සෝ කොට්ඨාස හික්බු යේන තාවති.සා දේවා තේනුපසංකමී. උපසංකමිතවා තාවති.සේ දේවේ ඒතුවෝවූ: කන්ප තු බෝ ආවුසෝ ඉමේ වන්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා තිරුත්කඩන්ති, සෙයාලිදී. පයවිධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති? ඒවා වූත්තේ කොට්ඨාස තාවති.සා දේවා තෙ හික්බු. ඒතුවෝවූ: මයමිප බෝ හික්බු න ජාතාම යන්ලිමේ වන්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා තිරුත්කඩන්ති, සෙයාලිදී. පයවිධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති. අත්ලි බෝ හික්බු සක්කෝ තාම දේවානමින්දෝ අමහේහි අහික්කන්තතරෝ ව පණීතතරෝ ව. සෝ බෝ ජානෙයා යන්ලිමේ වන්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා තිරුත්කඩන්ති, සෙයාලිදී. පයවිධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති.

පින්වත් කොට්ඨාස, එතකොට ඒහික්ෂුව තවිතිසා නම් දෙවිවරුන් ලගව ගියා. ගිහින් තවිතිසා නම් දෙවිවරුන්ට මෙකරුණ කිවා. “ආයුෂමතුනි, මේ පයවි ධාතු, ආපෝධාතු, තේපෝධාතු, වායෝධාතු යන සතරමහා හුතයන් ඉතිරි තැනිව ම මුළුමණින් ම නිරුද්ධ වන්තේ කොහේද?” කියල. එසේ කී විට පින්වත් කොට්ඨාස, තවිතිසා නම් දෙවිවරු අර හික්ෂුවට මෙහෙම කිවිවා. “අනො! පින්වත් හික්ෂුව, අපි වූණත් “මේ පයවි ධාතු, ආපෝධාතු, තේපෝධාතු, වායෝධාතු යන සතරමහා හුතයන් ඉතිරි තැනිව ම මුළුමණින් ම

නිරුද්ධ වන්නේ කොහොද” කියන ඔය කාරණය දන්නේ නැ. පින්වත් හික්ෂුව, අපට වඩා ඉතා රුප සෝභා ඇති, ප්‍රශ්නතතර වූ ගකු තම් දේවින්ද්‍යා ඉන්නවා. උන්නාන්සේ නම් මේ පයිචි ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරි තැනිව ම මූල්‍යමණින් ම නිරුද්ධ වන්නේ කොහොද” කියන ඔය කාරණය දන්නවා ඇති.”

73. අථ බෝ සෝ කොට්ඨාස හික්ඩු යේන සක්කෝ දේවානම්නදෝ තේනුපසංකමි. උපසංකම්නවා සක්කං. දේවනම්නද. ඒතදවෝව: කන්ථ තු බෝ ආවුසේ ඉමේ වන්තාරෝ මහාභූතා අපරිසේසා නිරුජ්ජනති, සෙයාලිද. පයිචි ධාතු ආපෝ ධාතු තේපෝ ධාතු වායෝ ධාතුති? එව. වූත්තේ කොට්ඨාස සක්කෝ දේවානම්නදෝ තං හික්ඩු. ඒතදවෝව: අහම්ප බෝ හික්ඩු න ජාතාම යත්ලිමේ වන්තාරෝ මහාභූතා අපරිසේසා නිරුජ්ජනති, සෙයාලිද. පයිචි ධාතු ආපෝ ධාතු තේපෝ ධාතු වායෝ ධාතුති. අත්ලි බෝ හික්ඩු යාමා තාම දේවා අම්හෙති අහික්කතත්තතරා ව ප්‍රශ්නතතරා ව. තේ බෝ ඒත්. ජාතෙයු. යත්ලිමේ වන්තාරෝ මහාභූතා අපරිසේසා නිරුජ්ජනති, සෙයාලිද. පයිචි ධාතු ආපෝ ධාතු තේපෝ ධාතු වායෝ ධාතුති.

73. පින්වත් කොට්ඨාස, එතකොට ඒ හික්ෂුව ගකු දේවින්ද්‍යා ලගට ගියා. ගිහින් ගකු දේවින්ද්‍යාට මෙකරුණ කිවා. “ආයුෂ්මතුති, මේ පයිචි ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරි තැනිව ම මූල්‍යමණින් ම නිරුද්ධ වන්නේ කොහොද?” කියල. ඒසේ කී විට පින්වත් කොට්ඨාස, ගකු දේවින්ද්‍යා අර හික්ෂුවට මෙහෙම කිවා. “අනො! පින්වත් හික්ෂුව, මම වූණත් “මේ පයිචි ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරි තැනිව ම මූල්‍යමණින් ම නිරුද්ධ වන්නේ කොහොද” කියන ඔය කාරණය දන්නේ නැ. පින්වත් හික්ෂුව, අපට වඩා ඉතා රුප සෝභා ඇති, ප්‍රශ්නතතර වූ යාම තම් දෙවිවරු ඉන්නවා. උන්නාන්සේලා නම් මේ පයිචි ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහාභූතයන් ඉතිරි තැනිව ම මූල්‍යමණින් ම නිරුද්ධ වන්නේ කොහොද” කියන ඔය කාරණය දන්නවා ඇති.”

74. අථ බෝ සෝ කොට්ඨාස හික්ඩු යේන යාමා දේවා තේනුපසංකමි. උපසංකම්නවා යාමේ දේවේ ඒතදවෝව: කන්ථ තු බෝ ආවුසේ ඉමේ වන්තාරෝ මහාභූතා අපරිසේසා නිරුජ්ජනති, සෙයාලිද. පයිචි ධාතු ආපෝ ධාතු තේපෝ ධාතු වායෝ ධාතුති? එව. වූත්තේ කොට්ඨාස යාමා දේවා තං හික්ඩු. ඒතදවෝවූ: මයම්ප බෝ හික්ඩු න ජාතාම යත්ලිමේ වන්තාරෝ

මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කඩන්ති, සෙයාලිදී පයිවිධානු තේපෝධානු වායෝධානුති. අත්ලී බෝ හික්බූ සුයාමෝ තාම දේව පුත්තො අම්හේහි අහික්කන්තතරෝ ව පණ්නතතරෝ ව. සෝ බෝ ඒත්. ජානෙයා යත්මීමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කඩන්ති, සෙයාලිදී පයිවිධානු ආපෝධානු තේපෝධානු වායෝධානුති.

74. පින්වත් කේව්ච්ච, එතකොට ඒ හික්ෂුව යාම දේව්වරුන් ලහට ගියා. ගිහින් යාම දේව්වරුන්ට මෙකරුණ කිවා. “ආයුෂ්මතුති, මේ පයිවිධානු, ආපෝධානු, තේපෝධානු, වායෝධානු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරිතැනිව ම මූලමණින් ම නිරුද්ධ වත්තෙන් කොහොද?” කියල. එසේ කි විට පින්වත් කේව්ච්ච, යාම දේව්වරුන් අර හික්ෂුවට මෙහෙම කිවිවා. “අනො! පින්වත් හික්ෂුව, අපි වුණන් “මේ පයිවිධානු, ආපෝධානු, තේපෝධානු, වායෝධානු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරිතැනිව ම මූලමණින් ම නිරුද්ධ වත්තෙන් කොහොද” කියන ඔය කාරණය දන්නේ තැ. පින්වත් හික්ෂුව, අපට වඩා ඉතා රුප සෝහා ඇති, ප්‍රණීතතර වූ සුයාම තම දිව්‍ය පුත්‍රයා ඉත්තවා. උන්නාන්සේ තම් මේ පයිවිධානු, ආපෝධානු, තේපෝධානු, වායෝධානු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරිතැනිව ම මූලමණින් ම නිරුද්ධ වත්තෙන් කොහොද” කියන ඔය කාරණය දන්තවා ඇති.”

75. අම බෝ සෝ කේව්ච්ච, හික්බූ යේන සුයාමෝ දේවපුත්තො තේනුපසංකමි. උපසංකමින්වා සුයාම. දේවපුත්තො. එතදෙවෝව: කත්ථ තු බෝ ආවුසෝ ඉමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කඩන්ති, සෙයාලිදී පයිවිධානු ආපෝධානු තේපෝධානු වායෝධානුති? ඒවා. වුත්තෙන් කේව්ච්ච සුයාමෝ දේවපුත්තො තැ. හික්බූ. එතදෙවෝවූ: අහමිප බෝ හික්බූ ත ජානාම යත්මීමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කඩන්ති, සෙයාලිදී පයිවිධානු ආපෝධානු තේපෝධානු වායෝධානුති. අත්ලී බෝ හික්බූ තුසිතා තාම දේවා අම්හේහි අහික්කන්තතරා ව පණ්නතතරා ව. තේ බෝ ඒත්. ජානෙයු. යත්මීමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කඩන්ති, සෙයාලිදී පයිවිධානු ආපෝධානු තේපෝධානු වායෝධානුති.

පින්වත් කේව්ච්ච, එතකොට ඒ හික්ෂුව සුයාම දිව්‍ය පුත්‍රයා ලහට ගියා. ගිහින් සුයාම දිව්‍ය පුත්‍රයාට මෙකරුණ කිවා. “ආයුෂ්මතුති, මේ පයිවිධානු, ආපෝධානු, තේපෝධානු, වායෝධානු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරිතැනිව ම මූලමණින් ම නිරුද්ධ වත්තෙන් කොහොද?” කියල. එසේ කි විට පින්වත් කේව්ච්ච, සුයාම දිව්‍ය පුත්‍රයා අර හික්ෂුවට මෙහෙම කිවිවා. “අනො! පින්වත්

හික්ෂ්ව, මම වූණත් “මේ පයිවී ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරි නැතිව ම මූලමණින් ම නිරුද්ධ වන්නේ කොහේද” කියන ඔය කාරණය දන්නේ නෑ. පින්වත් හික්ෂ්ව, අපට වඩා ඉතා රුප සෝහා ඇති, ප්‍ර්‍රෝතතර වූ තුසිත නම් වූ දෙව්වරු ඉන්නවා. උන්නාන්සේලා නම් මේ පයිවී ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරි නැතිව ම මූලමණින් ම නිරුද්ධ වන්නේ කොහේද” කියන ඔය කාරණය දන්නවා ඇති.”

76. අප බෝ සෝ කේවච්ච හික්බු යෙන තුසිතා දේවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා තුසින් දේවේ ඒතදවෝව: කත්ල නු බෝ ආවුසෝ ඉමේ වන්තාරෝ මහාභූතා අපරිසේසා නිරුත්කඩන්ති, සෙයාලිද. පයිවී ධාතු ආපෝ ධාතු තේපෝ ධාතු වායෝ ධාතුති? ඒව. වූන්නේ කේවච්ච තුසිතා දේවා තං හික්බු. ඒතදවෝවූ: මයමි බෝ හික්බු න ජාතාම යත්තීමේ වන්තාරෝ මහාභූතා අපරිසේසා නිරුත්කඩන්ති, සෙයාලිද. පයිවී ධාතු ආපෝ ධාතු තේපෝ ධාතු වායෝ ධාතුති. අත්තී බෝ හික්බු සන්තුසිනෝ නාම දේවපුත්තො අමිහේහි අහික්කන්තතරෝ ව ප්‍ර්‍රෝතතතරෝ ව. සෝ බෝ ඒත. ජානෙයා යත්තීමේ වන්තාරෝ මහාභූතා අපරිසේසා නිරුත්කඩන්ති, සෙයාලිද. පයිවී ධාතු ආපෝ ධාතු තේපෝ ධාතු වායෝ ධාතුති.

පින්වත් කේවච්ච, එනකොට ඒ හික්ෂ්ව තුසිත නම් වූ දෙව්වරුන් ලහව ගියා. ගිහින් තුසිත නම් වූ දෙව්වරුන්ට මෙකරුණ කිවා. “අංශුෂ්මන්තුති, මේ පයිවී ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරි නැතිව ම මූලමණින් ම නිරුද්ධ වන්නේ කොහේද?” කියල. එසේ කී විට පින්වත් කේවච්ච, තුසිත නම් වූ දෙව්වරුන් අර හික්ෂ්වට මෙහෙම කිවිවා. “අනේ පින්වත් හික්ෂ්ව, අපි වූණත් “මේ පයිවී ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරි නැතිව ම මූලමණින් ම නිරුද්ධ වන්නේ කොහේද” කියන ඔය කාරණය දන්නේ නෑ. පින්වත් හික්ෂ්ව, අපට වඩා ඉතා රුප සෝහා ඇති, ප්‍ර්‍රෝතතර වූ සන්තුසිත නම් දිවා පුතුයෙක් ඉන්නවා. උන්නාන්සේ නම් මේ පයිවී ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරි නැතිව ම මූලමණින් ම නිරුද්ධ වන්නේ කොහේද” කියන ඔය කාරණය දන්නවා ඇති.”

77. අප බෝ සෝ කේවච්ච හික්බු යෙන සන්තුසිනෝ නාම දේවපුත්තො තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා සන්තුසිත. දේවපුත්තී. ඒතදවෝව: කත්ල නු බෝ ආවුසෝ ඉමේ වන්තාරෝ මහාභූතා අපරිසේසා නිරුත්කඩන්ති, සෙයාලිද.

පයවීධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති? ජ්‍යෙ. වූත්තේ කොට්ඨාස සන්තුසිතෝ දේවපුත්තෝ ත. හික්ඩු. ඒතදවෝවූ.: අහම්පි බෝ හික්ඩු න ජාතාම් යත්තිමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කඩන්ති, සෙයාලිද. පයවීධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති. අත්ති බෝ හික්ඩු නිමිමානරති නාම දේවා අමිහේ අහික්කන්තතරා ව පණීතතරා ව. තේ බෝ ඒත. ජාතොයු. යත්තිමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කඩන්ති, සෙයාලිද. පයවීධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති.

77. පින්වත් කොට්ඨාස, එතකොට ඒ හික්ෂුව සන්තුසිත දිවා පුත්‍රයා ලගට හියා. හිහින් සන්තුසිත දිවා පුත්‍රයාට මෙකරුණ කිවා. “අායුෂ්මත්තනි, මේ පයවී ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා භුතයන් ඉතිරි තැනිව ම මුළුමණින් ම නිරුද්ධ වත්තේ කොහේද?” කියල. එසේ කී විට පින්වත් කොට්ඨාස සන්තුසිත දිවා පුත්‍රයා අර හික්ෂුවට මෙහෙම කිවාවා. “අතේ! පින්වත් හික්ෂුව, මම වූණන් “මේ පයවී ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා භුතයන් ඉතිරි තැනිව ම මුළුමණින් ම නිරුද්ධ වත්තේ කොහේද” කියන ඔය කාරණය දන්තේ තැ. පින්වත් හික්ෂුව, අපට වඩා ඉතා රුප සෝභා ඇති, ප්‍රණීතතර වූ නිමිමාණරති නම් දෙවිවරුන් ඉන්නවා. උත්තානසේලා නම් මේ පයවී ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා භුතයන් ඉතිරි තැනිව ම මුළුමණින් ම නිරුද්ධ වත්තේ කොහේද” කියන ඔය කාරණය දන්නවා ඇති.”

78. අථ බෝ සෝ කොට්ඨාස හික්ඩු යෙන නිමිමානරති දේවා තේතුපසංකමි. උපසංකමිතවා නිමිමානරති දේවෝ ඒතදවෝව්: කත්ථ තු බෝ ආවුසෝ ඉමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කඩන්ති, සෙයාලිද. පයවීධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති? ජ්‍යෙ. වූත්තේ කොට්ඨාස නිමිමානරති දේවා ත. හික්ඩු. ඒතදවෝවූ.: මයම්පි බෝ හික්ඩු න ජාතාම යත්තිමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කඩන්ති, සෙයාලිද. පයවීධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති. අත්ති බෝ හික්ඩු පුනිමිතෝ නාම දේවපුත්තෝ අමිහේ අහික්කන්තතරෝ ව පණීතතරෝ ව. සෝ බෝ ඒත. ජාතොයා යත්තිමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කඩන්ති, සෙයාලිද. පයවීධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති.

78 පින්වත් කොට්ඨාස, එතකොට ඒ හික්ෂුව නිමිමාණරති දෙවිවරුන් ලගට හියා. හිහින් නිමිමාණරති දෙවිවරුන්ට මෙකරුණ කිවා. “අායුෂ්මත්තනි, මේ පයවී ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා

හැතයන් ඉතිරි තැනිව ම මූල්‍යමණින් ම නිරුද්ධ වන්නේ කොහේද” කියල. එසේ කි විට පින්වත් කේවච්ච, නිමිමාණරති දෙව්වරුන් අර හික්ෂුවට මෙහෙම කිවිවා. “අනේ! පින්වත් හික්ෂුව, අපි වුණත් “මේ පයවී ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා හැතයන් ඉතිරි තැනිව ම මූල්‍යමණින් ම නිරුද්ධ වන්නේ කොහේද” කියන ඔය කාරණය දන්නේ නෑ. පින්වත් හික්ෂුව, අපට වඩා ඉතා රුප සේෂ්ඨා ඇති, ප්‍රණීතතර වූ සුනිමිතින නම් දිව්‍ය පුතුයෙක් ඉන්නවා. උත්තාන්සේ නම් මේ පයවී ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා හැතයන් ඉතිරි තැනිව ම මූල්‍යමණින් ම නිරුද්ධ වන්නේ කොහේද” කියන ඔය කාරණය දන්නවා ඇති.”

79. අථ බෝ සේ කේවච්ච, හික්බු යේන සුනිමිතිනෝ දේවපුත්තෝ තේන්නුපසංකමි. උපසංකමින්වා සුනිමිතින. දේවපුත්ත. ඒතදවෝව: කත්ථ තු බෝ ආවුස්සේ ඉමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කින්ති, සෙයාලිද. පයවීධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති? ඒවා වුත්තෝ කේවච්ච සුනිමිතිනෝ දේවපුත්තෝ ත. හික්බු. ඒතදවෝවූ: අහම්ප බෝහික්බු ත ජාතාම් යත්ථීමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කින්ති, සෙයාලිද. පයවීධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති. අත්ථ බෝ හික්බු පරනිමිතවසවත්ති නාම දේවා අම්හේහි අහික්කත්තතරා ව පණීතතරා ව. තේ බෝ ඒත. ජාතෙයු. යත්ථීමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කින්ති, සෙයාලිද. පයවීධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති.

79. පින්වත් කේවච්ච, එතකොට ඒ හික්ෂුව සුනිමිති දිව්‍ය පුතුයා ලෙට ගියා. ගිහින් සුනිමිති දිව්‍ය පුතුයාට මෙකරුණ කිවා. “අායුෂ්මත්තනි, මේ පයවී ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා හැතයන් ඉතිරි තැනිව ම මූල්‍යමණින් ම නිරුද්ධ වන්නේ කොහේද?” කියල. එසේ කි විට පින්වත් කේවච්ච, සුනිමිති දිව්‍ය පුතුයා අර හික්ෂුවට මෙහෙම කිවිවා. “අනේ! පින්වත් හික්ෂුව, මම වුණත් “මේ පයවී ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා හැතයන් ඉතිරි තැනිව ම මූල්‍යමණින් ම නිරුද්ධ වන්නේ කොහේද” කියන ඔය කාරණය දන්නේ නෑ. පින්වත් හික්ෂුව, අපට වඩා ඉතා රුප සේෂ්ඨා ඇති, ප්‍රණීතතර වූ පරනිමිතවසවත්ති නම් දෙව්වරුන් ඉන්නවා. උත්තාන්සේලා නම් මේ පයවී ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා හැතයන් ඉතිරි තැනිව ම මූල්‍යමණින් ම නිරුද්ධ වන්නේ කොහේද” කියන ඔය කාරණය දන්නවා ඇති.”

80. අම බෝ සෝ කේව්ච්ච හික්බූ යේන පරනීම්තවසවත්ති දේවා තේතුපසංකමි. උපසංකම්ත්වා පරනීම්තවසවත්ති දේවේ ඒතදවෝව: කත්ථ තු බෝ ආවුසෝ ඉමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කධන්ති, සෙයාලිද. පයවිධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති? ඒවා වුත්තේ කේව්ච්ච පරනීම්තවසවත්ති දේවා ත. හික්බූ. ඒතදවෝවූ: මයම්පි බෝ හික්බූ න ජාතාම යත්ලීමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කධන්ති, සෙයාලිද. පයවිධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති. අත්ලී බෝ හික්බූ වසවත්ති නාම දේවපුත්තෝ අම්හේහි අහික්කන්තතරෝ ව පණීතතරෝ ව. සෝ බෝ ඒත. ජානෙයා යත්ලීමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කධන්ති, සෙයාලිද. පයවිධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති.

80. පින්වත් කේව්ච්ච, එතකොට ඒ හික්ෂුව පරනීම්තවසවත්ති දේවිවරුන් ලගුව ගියා. ගිහින් පරනීම්තවසවත්ති දේවිවරුන්ට මෙකරුණ ක්විවා. “ආයුෂ්මතුති, මේ පයවි ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරි තැනිව ම මුළුමණින් ම නිරුද්ධ වත්තේ කොහොද?” කියල. එසේ කී විට පින්වත් කේව්ච්ච, පරනීම්තවසවත්ති දේවිවරුන් අර හික්ෂුවට මෙහෙම ක්විවා. “අනො! පින්වත් හික්ෂුව, අපි වුණත් “මේ පයවි ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරි තැනිව ම මුළුමණින් ම නිරුද්ධ වත්තේ කොහොද” කියන මිය කාරණය දත්තේ නෑ. පින්වත් හික්ෂුව, අපට වඩා ඉතා රුප සෝහා ඇති, ප්‍ර්‍රේෂිතතර වූ වසවත්ති නම් දිව්‍ය පුනුයෝක් ඉන්නවා. උත්තාන්සේ නම් මේ පයවි ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරි තැනිව ම මුළුමණින් ම නිරුද්ධ වත්තේ කොහොද” කියන මිය කාරණය දත්තවා ඇති.”

81. අම බෝ සෝ කේව්ච්ච හික්බූ යේන වසවත්ති නාම දේවපුත්තෝ තේතුපසංකමි. උපසංකම්ත්වා වසවත්ති. දේවපුත්ත. ඒතදවෝව: කත්ථ තු බෝ ආවුසෝ ඉමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කධන්ති, සෙයාලිද. පයවිධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති? ඒවා වුත්තේ කේව්ච්ච වසවත්ති දේවපුත්තෝ ත. හික්බූ. ඒතදවෝවූ: අහම්පි බෝ හික්බූ න ජාතාම යත්ලීමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කධන්ති, සෙයාලිද. පයවිධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති. අත්ලී බෝ හික්බූ බුන්මකායිකා නාම දේවා අම්හේහි අහික්කන්තතරා ව පණීතතරා ව. තේ බෝ ඒත. ජානෙයු. යත්ලීමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කධන්ති, සෙයාලිද. පයවිධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති.

81. පින්වත් කේවච්ච, එතකොට ඒ හික්ෂුව වසවත්තේ දිව්‍ය පුත්‍රයා ලහට ගියා. ගිහින් වසවත්තේ දිව්‍ය පුත්‍රයාට මෙකරුණ කිවා. “ଆයුෂ්මතුනි, මේ පයිවී ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරි නැතිව ම මුළුමණින් ම නිරුද්ධ වත්තේ කොහේද” කියල. එසේ කි විට පින්වත් කේවච්ච, වසවත්තේ දිව්‍ය පුත්‍රයා අර හික්ෂුවට මෙහෙම කිවිවා. “අනො! පින්වත් හික්ෂුව, මම වුණන් “මේ පයිවී ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරි නැතිව ම මුළුමණින් ම නිරුද්ධ වත්තේ කොහේද” කියන ඔය කාරණය දත්තේ නෑ. පින්වත් හික්ෂුව, අපට වඩා ඉතා රුප සේහා ඇති, ප්‍රණීතතර වූ බුහුමකාධික තම දෙවිවරුන් ඉන්නවා. උත්තාන්සේලා නම් මේ පයිවී ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරි නැතිව ම මුළුමණින් ම නිරුද්ධ වත්තේ කොහේද” කියන ඔය කාරණය දත්තවා ඇති.”

82. අථ බෝ සෝ කේවච්ච හික්බු තරාරුප. සමාධි. සමාප්‍රේෂීය පාසමාහිනේ විත්තේ බුහුමයානියෝ මගේගේ පාතුරහෝසි. අථ බෝ සෝ කේවච්ච හික්බු යේන බුහුමකාධිකා දේවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා බුහුමකාධිකා දේවේ ඒකදුවෝව: කන්ථ තු බෝ ආවුසෝ ඉමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කධන්ති, සෙයාලිද. පයිවීධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති? එව්. වුත්තේ කේවච්ච බුහුමකාධිකා දේවා ත. හික්බු. ඒකදුවෝවූ: මයමිඡ බෝ හික්බු න ජාතාම යත්තීමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කධන්ති, සෙයාලිද. පයිවීධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති. අන්ති බෝ හික්බු බුහුමා මහාබුහුමා අහිඹු අනහිඹුනේ අක්ක්දුන්ප්‍රිදසෝ වසවත්තේ ඉස්සරෝ කන්තා නිම්මාතා සෙවියෝ සිංහා වසී පිනා භූතහ්‍යාන. අමිහේ අහික්කන්නතරෝ ව ප්‍රණීතතරෝ ව. සෝ බෝ ඒත. ජානෙයා යත්තීමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කධන්ති, සෙයාලිද. පයිවීධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති.

82. එතකොට පින්වත් කේවච්ච ඒ හික්ෂුව යම් ආකාර වූ සමාධියකින් බඩුලොට යන මාර්ගය පහළ වෙනවා ද, එබදු වූ විත්ත සමාධියකට පත් වුණා. පින්වත් කේවච්ච, එතකොට ඒ හික්ෂුව බුහුමකාධික දෙවිවරුන් ලහට ගියා. ගිහින් බුහුමකාධික දෙවිවරුන්ට මෙකරුණ කිවා. “ଆයුෂ්මතුනි, මේ පයිවී ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ ධාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරි නැතිව ම මුළුමණින් ම නිරුද්ධ වත්තේ කොහේද?” කියල. එසේ කි විට පින්වත් කේවච්ච, බුහුමකාධික දෙවිවරුන් අර හික්ෂුවට මෙහෙම කිවිවා. “අනො! පින්වත් හික්ෂුව, අහි වුණන් “මේ පයිවී ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේපෝ

දාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා භුතයන් ඉතිරි තැකිව ම මුළුමණින් ම නිරුද්ධ වන්නේ කොහේද” කියන ඕය කාරණය දන්නේ නෑ. පින්වත් හික්ෂුව, අපට වඩා ඉතා රුප සෝජා ඇති, ප්‍රණීතතර වූ, බුහුමයා ඉන්නවා. එයා තමයි මහා බුහුමයා. ලොව මැඩිලන කෙනා. වෙන කෙනෙකුන්ට නො මැඩිය හැකි කෙනා. සියල්ල දක්නා කෙනා. ලොව වසඟයෙහි පවත්වන කෙනා. මෙයා තමයි කරන. නිරමාතා. මෙයා තමයි ග්‍රේෂ්‍ය කෙනා. ලොව සකස් කරන කෙනා. පුරුදු කළ වහි ඇති කෙනා. ඉපදුනු උපදින සත්වයන් ගේ පියාණන් වහන්සේ. උන්නාන්සේ නම් මේ පයිචි දාතු, ආපෝ දාතු, තේපෝ දාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා භුතයන් ඉතිරි තැකිව ම මුළුමණින් ම නිරුද්ධ වන්නේ කොහේද” කියන ඕය කාරණය දන්නවා ඇති.”

83. “කහ. පනාවුසේ ඒතරහි සෝ මහාබුහුමා?” ති. “මයමිඹ බෝහික්බූ න ජාතාම යන්ප වා බුහුමා යේන වා බුහුමා යහි. වා බුහුමාති. අප ව හික්බූ යලා නිමිත්තා දිස්සන්ති ආලෝකෝ සංඛ්ජායති. වහාසේ පාතුහවති, බුහුමා පාතුහවිස්සති. බුහුමුනෝ හේත්. උබිබනිමිත්ත. පාතුහාවාය යදිද. ආලෝකෝ සංඛ්ජායති වහාසේ පාතුහවතිති. අප බෝ සෝ කේවචිඩ මහාබුහුමා න විරසසේව පාතුරහෝසි. අප බෝ සෝ කේවචිඩ හික්බූ යේන මහාබුහුමා තේතුපසංකමි. උපසංකමිත්වා ත. මහාබුහුමාත. ඒතදවෝව: කන්ප නු බෝ ආවුසේ ඉමේ වන්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්ක්වන්ති, සෙයාලිද. පයිචිදාතු ආපෝදාතු තේපෝදාතු වායෝදාතුති? ඒවා. වුත්නේ කේවචිඩ සෝ මහාබුහුමා ත. හික්බූ. ඒතදවෝවූ: අහමසම්. හික්බූ බුහුමා මහාබුහුමා අහිභ අනහිභනෝ අක්ක්කදන්පුදසේ වසවත්ති ඉස්සරෝ කන්තා නිමිමාතා සෙටයෝ සංඛ්තා වහි පිතා භුතහව්‍යනන්ති.

83. “ආයුෂමතුති, මේ ද්විස්වල ඒ මහාබුහුමයා ඉන්නේ කොහේද?” පින්වත් හික්ෂුව, අපි දන්නෙත් නෑ. ඒ බුහුමයා කොතුනක ඉන්නවා ද? කොහේන් එනවා ද? කොතුනක පහළ වෙනවා ද? කියල. නමුත් පින්වත් හික්ෂුව, යම් විටෙක නිමිති පහළ වෙලා. ආලෝකය ඇති වෙනවා ද, දිප්තිමත් බවක් පහළ වෙනවා ද, එතකොට බුහුමයා පහළ වෙනවා. බුහුමයා ගේ පහළ වීමට පෙර නිමිත්ත වශයෙන් තිබෙන්නේ ආලෝකය හට ගැනීම යි. දිප්තිමත්බව පහළ වීම යි. ඉතින් පින්වත් කේවචිඩ, ඒ මහාබුහුමයා වැඩි වෙලාවක් නො ගිහින්පහළ වෙනවා. එතකොට පින්වත් කේවචිඩ, අරහික්ෂුව මහා බුහුමයා ලභට ගියා. ගිහින් ඒ මහා බුහුමයාට මෙහෙම කිවවා. “ආයුෂමතුති, මේ පයිචි දාතු, ආපෝ දාතු, තේපෝ දාතු, වායෝ ධාතු යන සතරමහා භුතයන් ඉතිරි තැකිව ම මුළුමණින් ම නිරුද්ධ වන්නේ කොහේද?”

කියල. එසේ කි විට ඒ මහා බුහුමයා අර හික්ෂුවට මෙහෙම කිවිවා. “පින්වත් හික්ෂුව, ම. තමයි බුහුමයා. මහාබුහුමයා. ලොව මැඩලන කෙනා. වෙන කෙනෙකුන්ට නො මැඩිය හැකි කෙනා. සියල්ල දක්නා කෙනා. ලොව වසඟයෙහි පවත්වන කෙනා. මම තමයි කර්තා. නිර්මාතා. මම තමයි ග්‍රේෂ්‍ය කෙනා. ලොව සකස් කරන කෙනා. පුරුදු කළ වහි ඇති කෙනා. ඉපදුනු උපදින සත්වයන් ගේ පියාණන් වහන්සේ” කියල.

84. දුතියම්පි බෝ සෝ කොට්ඨාස සික්ඩු ත. මහාබුහුමාත. ඒතදවෝව: ත බෝහ. ත. ආවුසෝ ඒව. පුවිජාමි: තවමසි බුහුමා මහාබුහුමා අහිඹු අනහිඹුනෝ අක්කුදුන්පුද්සෝ වසවත්ති ඉස්සරෝ කත්තා තිම්මාතා සෙවියෝ සර්තා වසී පිතා භූතහව්‍යානන්ති? ඒවක්ච්ච බෝ අහ. ත. ආවුසෝ පුවිජාමි: කත්ප නු බෝ ආවුසෝ ඉමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුල්කධන්ති, සෙයාලිද. පයවිධානු ආපෝධානු තේපෝධානු වායෝධානුති? දුතියම්පි බෝ කොට්ඨාස සෝ මහාබුහුමා ත. හික්ඩු. ඒතදවෝව්වා: අහමස්මී. හික්ඩු බුහුමා මහාබුහුමා අහිඹු අනහිඹුනෝ අක්කුදුන්පුද්සෝ වසවත්ති ඉස්සරෝ කත්තා තිම්මාතා සෙවියෝ සර්තා වසී පිතා භූතහව්‍යානන්ති.

84. පින්වත් කොට්ඨාස, දෙවෙනි වතාවටත් අර හික්ෂුව ඒ මහා බුහුමයාට මෙකරුණ කිවිවා “ଆයුෂ්මත්තුති, ම. ඔබෙන් මය කාරණය ඇසුවේ නැ තෙවි. ඒ කියන්නේ ඔබ බුහුමයා ද? මහාබුහුමයා ද? ලොව මැඩලන කෙනා ද? වෙන කෙනෙකුන්ට නො මැඩිය හැකි කෙනා ද? සියල්ල දක්නා කෙනා ද? ලොව වසඟයෙහි පවත්වන කෙනා ද? ඔබ කර්තා ද? නිර්මාතා ද? ඔබ ග්‍රේෂ්‍ය කෙනා ද? ලොව සකස් කරන කෙනා ද? පුරුදු කළ වහි ඇති කෙනා ද? ඉපදුනු උපදින සත්වයන් ගේ පියාණන් වහන්සේ ද?” කියල. තමුණ් ආයුෂ්මත්තුති, ම. ඔබෙන් අහන්නේ මෙය සි. “මේ පයවි ධානු, ආපෝ ධානු, තේපෝ ධානු, වායෝ ධානු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරි නැතිව ම මුළුමණ්න් ම නිරුද්ධ වන්නේ කොහොදි?” කියල. එතකොට පින්වත් කොට්ඨාස දෙවෙනි වතාවේ දින් ඒ මහා බුහුමයා අර හික්ෂුවට මෙහෙම කිවිවා. “පින්වත් හික්ෂුව, ම. තමයි බුහුමයා. මහාබුහුමයා. ලොව මැඩලන කෙනා. වෙන කෙනෙකුන්ට නො මැඩිය හැකි කෙනා. සියල්ල දක්නා කෙනා. ලොව වසඟයෙහි පවත්වන කෙනා. මම තමයි කර්තා. නිර්මාතා. මම තමයි ග්‍රේෂ්‍ය කෙනා. ලොව සකස් කරන කෙනා. පුරුදු කළ වහි ඇති කෙනා. ඉපදුනු උපදින සත්වයන් ගේ පියාණන් වහන්සේ” කියල.

85. තතියම්පි බෝ සෝ කේවච්ච, හික්ඩු ත. මහාඛ්‍රාමාන. ඒතැදවෝව්: න බෝහ. ත. ආවුසෝ ඒව. පුච්චාම්: ත්වමසි බුහ්මා මහාඛ්‍රාමා අහිඹු අනහිභනෝ අක්ක්දෙන්ප්‍රිදසෝ වසවත්තී ඉස්සරෝ කත්තා තිම්මානා සෙට්ටෝ සංඛ්‍රාමා වසි පිතා භූතහව්‍යානත්ති? ඒවක්දව බෝ අහ. ත. ආවුසෝ පුච්චාම්: කත්ථ තු බෝ ආවුසෝ ඉමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා තිරුත්කඩන්ති, සෙයාලිද. පයවිධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති?

85. පින්වත් කේවච්ච, තුන්වති වතාවත් අර හික්ෂුව ඒ මහා බුහ්මයාට මෙකරුණ කිවිවා “ආයුෂ්මතුති, ම. ඔබෙන් ඔය කාරණය ඇසුවේ තැ තෙව. ඒ කියන්නේ ඔබ බුහ්මයා ද? මහාඛ්‍රාමයා ද? ලොව මැඩිලන කෙනා ද? වෙන කෙනෙකුන්ට තො මැඩිය හැකි කෙනා ද? සියලුල දක්නා කෙනා ද? ලොව වසහයෙහි පවත්වන කෙනා ද? ඔබ කර්තා ද? තිර්මාතා ද? ඔබ ග්‍රේෂ්ය කෙනා ද? ලොව සකස් කරන කෙනා ද? පුරුදු කළ වහි ඇති කෙනා ද? ඉපදුනු උපදින සත්වයන් ගේ පියාණන් වහන්සේ ද?” කියල. තමුත් ආයුෂ්මතුති, ම. ඔබෙන් අහන්නේ මෙය සි. “මේ පයවිධාතු, ආපෝධාතු, තේපෝධාතු, වායෝධාතු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරි නැතිව ම මුළුමණින් ම තිරුද්ධ වන්නේ කොහොද?” කියල.

86. අථ බෝ සෝ කේවච්ච මහාඛ්‍රාමා ත. හික්ඩු බාහාය. ගහෙත්වා ඒකමන්ත. අපනෙත්වා ත. හික්ඩු. ඒතැදවෝව්: ඉමේ බෝ ම. හික්ඩු බුහ්මකායිකා දේවා ඒව. ජාතනත්ති: නත්ථී කික්වේ බුහ්මුනෝ අදිවිය., නත්ථී කික්වේ බුහ්මුනෝ අවිදිත., නත්ථී කික්වේ බුහ්මුනෝ අසවිෂ්කතනත්ති. තස්මාහ. තේස. සම්මුඛා න බ්‍රාකාසි. අහම්පි බෝ හික්ඩු න ජාතාම් යත්ථීමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා තිරුත්කඩන්ති, සෙයාලිද. පයවිධාතු ආපෝධාතු තේපෝධාතු වායෝධාතුති. තස්මාතිහ හික්ඩු තුය්හේවෙත. දුක්කට. තුය්හේවෙත. අපරද්ධ. ය. ත්ව. ත. හගවත්ත. අතිසිත්වා බහිද්ධා පරියෙවියි. ආපත්තසි ඉමස්ස පක්ෂස්ස වෙයාකරණය. ගව්ත ත්ව. හික්ඩු තමේව හගවත්ත. උපසංකමිත්වා ඉම. පක්ෂ. යථා ව තේ හගවා බ්‍රාකරෝති තරා න. ධාරෙයාසිති.

86. පින්වත් කේවච්ච, එතකොට ඒ මහාඛ්‍රාමයා අර හික්ෂුව ගේ අතින් අල්ලා ගෙන එතක්පසට කරවලා ඒ හික්ෂුවට (රහස්) මෙහෙම කිවිවා. “පින්වත් හික්ෂුව, මේ බුහ්මකායික දෙවිවරුන් ම. ගැන හිතාගෙන ඉන්නේ මේ විදිහට සි. මහා බුහ්මයා තො දුටු මොක්වන් ම තැ කියලයි. මහා බුහ්මයා අවබෝධ තො කළ කිසිවක් තැ කියල සි. මහා බුහ්මයා සාක්ෂාත් තො කළ

කිසිවක් නෑ කියල යි. උත්තුහෙලා ඉදිරියේ ම. මෙක නො කිවිවේ ඒ නිසයි. පින්වත් හික්ෂුව “මේ පය්චි බාතු, ආපෝ බාතු, තේජෝ බාතු, වායෝ බාතු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරි නැතිව ම මුළුමණින් ම නිරුද්ධ වන්නේ කොහොද?” කියන කාරණය ම.වත් දන්නේ නෑ. එනිසා පින්වත් හික්ෂුව ඔබ යම් ඒ භාගුවතුන් වහන්සේව ඉක්මවා උත්තුහන්සේගෙන් බාහිරව ඔය ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු සොයන්ට යැම කරන්ට ගිහින් ඔබ අතින් ම යි මේ වැරද්ද වුණේ. ඔබ අතින් ම යි මේ දේශය වුණේ. පින්වත් හික්ෂුව, ඔබ ඒ භාගුවතුන් වහන්සේ ලැංට යන්න. ගිහින් ඔය ප්‍රශ්නය අහන්න. ඒ භාගුවතුන් වහන්සේ යම් පරිදි පිළිතුරු දෙන සේක් නම් ඒ අයුරින් ම එය දරාගන්න.

87. අථ බෝ සේ කොට්ඨාස, හික්බු සෞයාලාපි නාම බලවා පුරිසේ සම්මිශ්ඳීන. වා බාහ. පසාරෝයා පසාරින. වා බාහ. සම්මිශ්ඳීපෙයා ඒවමේව බෝ බුන්මලෝකේ අන්තරහිනෝ මම පුරතො පාතුරහෝසි. අථ බෝ සේ කොට්ඨාස, හික්බු ම. අහිවාදෙතවා ඒකමන්ත. නිසිදි. ඒකමන්ත. නිසිනනෝ බෝ කොට්ඨාස සේ හික්බු ම. ඒත්දවෝව: කන්ථ තු බෝ හන්නේ ඉමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා නිරුත්කඩන්ති, සෞයාලිද. පය්චි බාතු ආපෝ බාතු තේජෝ බාතු වායෝ බාතුති?

87. පින්වත් කොට්ඨාස, එතකොට ඒ හික්ෂුව බලවත් පුරුෂයෙක් හැකුල් අතක් දිගු කරන වේගයෙන්, දිගු කළ අතක් හකුලිවන වේගයෙන් ඔය විදිහට බමලෝවින් අතුරුදහන් වෙලා මා ඉදිරියේ පහළ වුණා. පින්වත් කොට්ඨාස, ඉතින් ඒ හික්ෂුව මට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාචි වුණා. පින්වත් කොට්ඨාස එකත්පස්ව වාචිවුණ ඒ හික්ෂුව මට මෙහෙම කිවිවා. “ස්වාමීනි, මේ පය්චි බාතු, ආපෝ බාතු, තේජෝ බාතු, වායෝ බාතු යන සතරමහා භූතයන් ඉතිරි නැතිව ම මුළුමණින් ම නිරුද්ධ වන්නේ කොහොද?” කියල.

88. ඒවා වුත්නේ අහ. කොට්ඨාස ත. හික්බු. ඒත්දවෝව: භූතප්‍රබ්‍රභා. හික්බු සාමූද්ධිකා වාණිජා තීරදස්සි. සකුණ. ගහෙත්වා නාවාය සමූද්ද. අත්කේධාරන්ති. තේ අතිරදස්සිනියා නාවාය තීරදස්සි. සකුණ. මුද්‍රවන්ති. සේ ගව්පත්ව පුරත්මී. දිසා, ගව්පති දක්ඩිණ. දිසා, ගව්පති පව්පිම. දිසා, ගව්පති උත්තර. දිසා, ගව්පති උද්ධ, ගව්පති අනුදිසා. සවේ සේ සමන්තා තීර. පස්සති, තථාගතකෝව හෝති. සවේ පන සේ සමන්තා තීර. න පස්සති, තමේව නාව. පව්පාගව්පති. ඒවමේව බෝ ක්ව. හික්බු යනෝ යාව බමල්මලෝකා පරියේසමානෝ ඉමස්ස පක්ෂාස්ස වෙයාකරණ. නාත්කඩගා,

අප මමක්දෙව සහ්තිකෝ පව්චාගතෝ. න බෝ ඒසේ හික්ඩු පක්ෂෙ ඒව්. පුච්චිත්තවෙශ: “කන්ථ තු බෝ හන්තේ ඉමේ වත්තාරෝ මහාභාතා අපරිසේසා තිරුෂ්කන්ති, සෙයාලිද. පයිච්චාතු ආපේරාතු තේපේරාතු වායෝචාතුති? ඒවක්ද්ව බෝ ඒසේ හික්ඩු පක්ෂෙ පුච්චිත්තවෙශ:

88. ඒසේ කි විට පින්චත් කේව්ච්ච මෙය පැවසුවා. “පින්චත් හික්ඩුව, ඉස්සර මෙහෙම දෙයක් වුණා. මූහුදු යන වෙළෙන්දේ පරතෙර හඳුනාගැනීමෙහි දක්ෂ ලිහිණියෙකුත් අරගෙන තැවත් මූහුදේ ඇත දියඹිට යනවා. ඔවුන්ට ගොඩින්මක් සෞයා ගන්ට බැරිවෙත කොට අර ගොඩින්ම දකිනා ලිහිණියාව මුදා හරිනවා. එතකොට උං පෙරදිග දිගාවටත් යනවා, දකුණු දිගාවටත් යනවා, බටහිර දිගාවටත් යනවා, උතුරු දිගාවටත් යනවා, උඩ දිගාවටත් යනවා, අනු දිගාවටත් යනවා, ඉදින් ඒ ලිහිණියා හාත්පස ගොඩින්මක් දකිනවා නම්, ඒ ගිය පැත්තට ම යනවා. (තැවත හැරි එන්තේ තැ) ඉදින් ඒ ලිහිණියා හාත්පස ගොඩ බිමක් දකින්තේ තැත්තම්, ආයෙමත් ඒ තැවට ම ආපහු හැරිල එනවා. ඒ වගේ ම සි පින්චත් හික්ඩුව, ඔබ යම් තාක් බුහුමලෝක දක්වා ඔබ ගේ ප්‍රශ්නයට උත්තරය සෞය සෞය ගිහින් හමුවුණේ තැ නෙව. ආයෙමත් මා සම්පයට ම හැරිල ආව නෙව. පින්චත් හික්ඩුව ඔය ප්‍රශ්නය ඇසිය යුත්තේ “ස්වාමීන්, මේ පයිච් දාතු, ආපේරාතු, තේපේරාතු, වායෝචාතු යන සතරමහා භුතයන් ඉතිරි තැතිව ම මුළුමණින් ම තිරුද්ධ වත්තේ කොහොද?” කියල මේ විදිහට නොවේයි. පින්චත් හික්ඩුව, ඔය ප්‍රශ්නය ඇසිය යුත්තේ මේ විදිහට යි.

කන්ථ ආපේරා ව පයිච් තේපේරා වායෝ න ගාධති.

කන්ථ දිසක්ද්ව රස්සක්ද්ව අණු. එම සුභාසුහ.

කන්ථ තාමක්ද්ව රුපක්ද්ව අසේස. උපරුෂ්කඩතිති.

අපේරා දාතුවත්, පයිච් දාතුවත්, තේපේරා දාතුවත්, වායෝ දාතුවත් නො පිහිටන්නේ කොහො ද? දිග වුත්, කෙටි වුත්, ඉතා කුඩා වුත්, මහත් වුත්, ලස්සන අවලස්සන වුත්, රුප ස්වභාවයන් නො පිහිටන්නේ කොහො ද? තාමත්, රුපත් ගේඡ රහිත ව තිරුද්ධ වත්තේ කොහො ද?

තතු වෙයුකරණ හවති:

එයට පිළිතුර වන්නේ මෙය යි:

විජ්ජ්ජුණ. අනිදස්සන. අනත්ත. සබැඩනෝ පහ. එත්ම ආපේ ව පයිවී තේශේ වයෝ න ගාධනි එත්ම දිසක්ච්චල රස්සක්ච්චල අණු. එල. සුභාසුහ. එත්ම නාමක්ච්චල රුපන්ක්ච්චල අසේස. උපරුත්කඩනි විජ්ජ්ජුණසස නිරෝධෙන එනලේත. උපරුත්කඩනිති.

(තෘප්තිණව ප්‍රහිණවීමෙන) නිදරිගන රහිත වූත්, අන්ත රහිත වූත්, සියල් අයුරින් ම ප්‍රඥුවෙන් ආලෝකවත් වූත් විජ්ජ්ජුණයක් ඇදේ, (රහන් වහන්සේ ගේ විජ්ජ්ජුණය) මෙහි අපේ ධාතුවත්, පයිවී ධාතුවත්, තේශේ ධාතුවත්, වායෝ ධාතුවත් පිහිටන්නේ නෑ. දිග වූත්, කෙටි වූත්, ඉතා කුඩා වූත්, මහන් වූත්, ලස්සන අවලස්සන වූත්, රුප ස්වභාවයන් පිහිටන්නේ නෑ. නාමන්, රුපන් ගේ රහිත ව තිරුද්ධ වන්නේ මෙහි තමයි. විජ්ජ්ජුණය තිරුද්ධ වීමෙන් (පිරිනිවත් පැමෙන්) එහි දී මිය සැම දෙයක් ම තිරුද්ධ වී යතවා.

ඉදමවෝව හගවා. අන්තමනා කොට්ඨාසී ගහපතිප්‍රන්තනෝ හගවතො හාසිත. අහිනන්දීති.

හාගුවතුන් වහන්සේ මෙය වදාලා. සතුවු සිත් ඇති කොට්ඨාස ගහපති සූත්‍රයා හාගුවතුන් වහන්සේ ගේ මෙම දේශනය සතුටින් පිළිගත්තා.

කොට්ඨාස සූත්‍රන්ත. නිවිධීත. එකාදසම්. එකාලොස් වෙති කොට්ඨාස සූත්‍රය නිමා විය.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ හාගාවත් අරහත් සමමා සම්බුද්ධ රජාණන් වහන්සේට නමස්කාරවේවා!

12.

ලෝහිව්වසුත්ත්.

ලෝහිව්ව බ්‍රාහ්මණයාට වදාල දෙසුම

1. එච්. මේ සූත්‍ර. ඒක. සමය. හගවා කෝසලේසු වාරික. වරමානේ මහනා හික්ඩුසි.සේන සද්ධී. පංඡුවමන්ත්‍රෙහි හික්ඩුසින්හි යේන සාලවතිකා තදවසරි. තේන බෝ පන සමයේන ලෝහිව්වෝ බ්‍රාහ්මණෝ සාලවතික. අභ්‍යන්තරයෙහි සත්ත්‍රස්සද. සතිණකටියේදක. සඛ්‍යාන්දු. රාජ්‍යාග්‍රා. රක්ෂා, පසේනදිනා කෝසලේන දින්ත. රාජ්‍යාදාය. බහුමදෙයා.

1. මා හට අසන්ට ලැබුණේ මේ විදිහට සි. ඒ දිනවල හාගාවත්‍රාත්‍ය වහන්සේ පන්සියයක් පමණ වූ මහත් හික්ඩු පිරිසක් සමග කොසොල් රටෙහි වාරිකාවේ ව්‍යුහයේ සාලවති ගමට ද වැඩිම කළා. ඒ දිනවල ලෝහිව්ව බ්‍රාහ්මණයා වාසය කළේ සාලවතික ගමේ ම සි. ඒ බ්‍රාහ්මණ ගම ඔහුට පසේනදී කොසොල් රුළුණු තැග්ගක්. ඒක ග්‍රෑෂ්‍ය තැග්ගක්. එහි බොහෝ ජනයා ඉත්තවා. තණ සහිත, දරසහිත, ජලය සහිත වූ, බොහෝ ධාතා තියෙනවා. රාජ පරිහෝග ගමක්.

2. තේන බෝ පන සමයේන ලෝහිව්වස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස එචරුප. පාපක. දිවියිගත. උපන්ත්‍ර. හෝති: ඉඩ සමණෝ වා බ්‍රාහ්මණෝ වා කුසල. ධම්ම. අධිග්‍රහිතයා, කුසල. ධම්ම. අධිගන්තවා න පරස්ස ආරෝවෙයා. “කි. හි පරෝ පරස්ස කරිස්සනි? සෙයාපාසි නාම පුරාණ. බන්ධන. සින්දිනවා අභ්‍යන්තර. නව. බන්ධන. කරෙයා. එච්. සම්පදමිද. පාපක. ලෝහ ධම්ම. වදාම්. කි. හි පරෝපරස්ස කරිස්සනි”ති.

2. ඒ කාලයේ ද ලෝහිව්ව බ්‍රාහ්මණයා හට මෙවැනි වූ පවිත්‍ර මිත්‍යාදෘශ්‍යාච්‍යක් ඇුති වෙලා තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ මෙහි ගුමණයෙක් වේවා, බ්‍රාහ්මණයෙක් වේවා, යම් කුසල ධර්මයක් උපද්‍රවා ගෙන සිටිනවා නම්, ඒ කුසල ධර්මය උපද්‍රවා ගෙන ඒ ගැන අන් අයට නො කිව පුතුයි කියල. තව කෙනෙක් තවත් කෙනෙකුට කවර නම් දෙයක් කරන්ට ද? ඒක හරියට පැරණි බන්ධනයක් සිද්ධමා වෙනත් අථත් බන්ධනයක් කරනවා වගේ. තමන් උපද්‍රවා ගත් කුසල ධර්ම ගැන අනුන්ට කියන එකත් ඒ වගේ ම පවිත්‍ර ලෝහ දෙයක්. තව කෙනෙක් තව කෙනෙකුට කවර නම් දෙයක් කරන්ට ද? කියල.

3. අස්සෝසි බෝ ලෝහවිවෝ බ්‍රාහ්මණෝ: සමණෝ බව හෝ ගෝතමෝ සක්‍රාන්තෝ සක්‍රාන්තුලා පබ්බලිතෝ කෝසලේසු වාරික. වරමාණෝ මහතා හික්බූසංසේන සඳුදී. පස්දවමත්නේහි හික්බූසනේහි සාලවතික. අනුප්පත්නෝ. ත. බෝ පන හවත්ත. ගෝතම. එව. කලුෂාණෝ කිත්තිසද්දෙළු අඛ්ඡාගත්තෝ: ඉතිපි සෝ හගවා අරහ. සම්මාසම්බුද්ධෝ විත්තාවරණසම්පත්තෝ පුගතෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසදුම්මසාරාලී සත්ථා දේවමනුස්සාන. බුද්ධෝ හගවාති. සෝ ඉම. ලෝක. සදේවක. සමාරක. සඛ්ජමක. සස්සමණබ්‍රාහ්මණ්. පජ. සදේවමනුස්ස. සය. අහිඛ්ජා සවිතිකත්වා පවේදේති. සෝ ධම්ම. දේසේති ආදිකලුෂාණ. මත්තේධිකලුෂාණ. පරියෝගානකලුෂාණ. සාත්ථ. සඛ්ජක්ජාතන. කොට්ඨාසරිපුණ්ණ. පරිපුද්ධ. බ්‍රහ්මවරිය. පකාසේති. සාඩ බෝ පන තථාරුප. අරහත. දස්සන. හෝතිති.

3. ඉතින් ලෝහිවිව බ්‍රාහ්මණයා හට මේ කාරණය අසන්ව ලැබුණා. “හවත්ති, අන්ත ගාක්‍ර පුත්‍ර වූ, ගාක්‍ර කුලයෙන් නික්මී පැවිදී වූ ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ පන්සියයක් පමණ වූ මහත් හික්ෂු පිරිසක් සමඟ කොසොල් ජනපදයෙහි වාරිකාවේ ව්‍යේද්දී සාලවතික ගමටත් වැඩිම කරල ඉන්තවා. ඒ හවත් ගොතමයන් වහන්සේ ගැන මෙවැනි වූ කලුෂාණ කිරීති සෝජාවක් පැතිර ගොසින් තියෙනවා. “එම හාගාවතුන් වහන්සේ මේ මේ කරුණින් අරහත් වන සේක! සම්මාසම්බුද්ධ වන සේක! විත්තාවරණසම්පත්ත්න වන සේක! පුගත වන සේක! ලෝකවිදු වන සේක! අනුත්තර පුරිසදුම්ම සාරලී වන සේක! සත්ථා දේවමනුස්සාන. වන සේක! බුද්ධ වන සේක! හගවා වන සේක! උන්වහන්සේ දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බඩුන් සහිත වූ, ගුමණ බමුණන් සහිත වූ දෙවිමිනිස් ප්‍රජාවත් යුතු මේ ලෝකය තමා විසින් උපදාචා ගත් විභිජට කුණයෙන් සාක්ෂාත් කරලා ලෝකයට කියා දෙනවා. උන්වහන්සේ දහම් දෙසනවා. ආරම්භය කලුෂාණ වූත්, මැද කලුෂාණ වූත්, අවසානය කලුෂාණ වූත්, අර්ථ සහිත වූත්, පැහැදිලි ප්‍රකාශනවලින් යුතු වූත්, මුළුමණින් ම පිරිපුන් පිරිසිදු බඩිසර ප්‍රකාශ කරනවා. එඛු වූ රහතුන් දැකගන්නට ලැබීම කොතරම් යහපත් දෙයක් ද” කියලා.

4. අථ බෝ ලෝහිවිවෝ බ්‍රාහ්මණෝ සේසික. නහාපිත. ආමන්තේසි: ඒහි ත්ව. සම්ම හේසිකේ, යෝන සමණෝ ගෝතමෝ තේතුපසංකම. උපසංකමිත්වා මම වවනේන සමණ. ගෝතම. අප්පාබාධ. අප්පාතංක. ලපුවියාන. බල. එළ. එළපුවිහාර. පුවිජ: ලෝහිවිවෝ හෝ ගෝතම බ්‍රහ්මණෝ හවත්ත. ගෝතම. අප්පාබාධ. අප්පාතංක. ලපුවියාන. බල. එළපුවිහාර.

පුච්චතිති. ඒවක්ච වදේහි: අධිවාසේතු කිර හව. ගෝතමෝ ලෝහිවචසස බාහ්මණසස ස්වාතනාය හත්ත. සද්ධි. හික්බූස.සේනාති.

4. ඉතින් ලෝහිවච බාහ්මණයා හේසිකා තම් ඩු තමාව තහවින කෙනා ඇමතුවා. “යහළ හේසිකා, මෙහේ එන්න. ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ වෙත යන්න. ගිහින් මගේ වචනයෙන් ගුමණ ගෞතමයන් වහන්සේ ගේ සැප සනීප, තීරෝග බව, සැහැල්ව බව, කායබලය, පහසු විහරණය ගැන අසන්න. “හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ලෝහිවච බාහ්මණයා හවත් ගෞතමයන් වහන්සේගෙන් සැප සනීප, තීරෝග බව, සැහැල්ව බව, කායබලය, පහසු විහරණය ගැන අසනවා. ඒ වගේ ම ඔහු මෙහෙමත් කියනවා. හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ හික්ෂු සංසයා සමග හෙට දච්චේ ලෝහිවච බාහ්මණයා ගේ දානය පිළිගන්නා සේක්වා” කියල.

5. ඒව. හනතේති බෝ හේසිකා තහාපිතෝ ලෝහිවචසස බාහ්මණසස පටිස්සුත්වා යේන හගවා තේතුස.කම්. උපස.කමිත්වා හගවන්ත. අහිවාදෙන්වා ඒකමන්ත. නිසිදි. ඒකමන්ත. නිසින්තෝ බෝ හේසිකා තහාපිතෝ හගවන්ත. ඒතදවෝව: ලෝහිවචෝ හනතේ බාහ්මණෝ හගවන්ත. අප්පාබාධ. අප්පාත්ක. ලහුවියාත. බල. එශ්විහාර. පුච්චතිති. ඒවක්ච වදේහි: අධිවාසේතු කිර හනතේ හගවා ලෝහිවචසස බාහ්මණයා හත්ත. සද්ධි. හික්බූස.සේනාති. අධිවාසේසි හගවා තුණීහාවෙන.

5. එසේය නිමියනි, කියල දිය තහවින හේසිකා ලෝහිවච බාහ්මණයාට පිළිතුරු ද හාගාවතුන් වහන්සේ වෙත ගියා. ගිහින් හාගාවතුන් වහන්සේට වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාච්චිණා. එකත්පස්ව වාච් වුණ දිය තහවින හේසිකා හාගාවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කළා. “ස්වාමීති, ලෝහිවච බාහ්මණයා හාගාවතුන් වහන්සේගෙන් සැප සනීප, තීරෝග බව, සැහැල්ව බව, කායබලය, පහසු විහරණය ගැන අසනවා. ඒ වගේ ම ඔහු මෙහෙමත් කියනවා. හාගාවතුන් වහන්සේ හික්ෂු සංසයා සමග හෙට දච්චේ ලෝහිවච බාහ්මණයා ගේ දානය පිළිගන්නා සේක්වා” කියල. හාගාවතුන් වහන්සේ තිශ්චබිදව වැඩ සිටිමෙන් එම ඇරුයුම පිළිගෙන වදාලා.

6. අථ බෝ හේසිකා තහාපිතෝ හගවතෝ අධිවාසන. විදින්වා උච්චායාසනා හගවන්ත. අහිවාදෙන්වා පදක්ඩිණ.කත්වා යේන ලෝහිවචෝ බාහ්මණෝ තේතුපස.කමිත්වා ලෝහිවච. බාහ්මණ. ඒතදවෝව:

“අවෝචුමහා බෝ මය.. හන්තේ තව වචනෙන ත.. හගවන්ත.. ලෝහිවිටෝ හන්තේ බාහුමණෝ හගවන්ත.. අප්පාබාධ.. අප්පාත්ත.. ලහුවියාන.. බල.. එසුවිහාර.. පුවිජති.. ඒවකුව වදේති: අධිවාසේතු කිර හන්තේ හගවා ලෝහිවිටස්ස බාහුමණස්ස ස්වාතනාය හත්ත.. සද්ධ.. හික්බුස්සේනා”ති. අධිවුත්ථකුව පන තේත හගවතාති.”

6. එතකොට දියනහවන හේසිකා හාගාවතුන් වහන්සේ එම ඇරුයුම පිළිගෙන වදාල බව දැන අසුණෙන් තැගිට හාගාවතුන් වහන්සේට වන්දනා කොට පැදැකුණු කොට ලෝහිවිට බාහුමණයා සිටි තැනට ගියා. ගිහින් ලෝහිවිට බාහුමණයාට මෙහෙම කිවිවා. “හිමියති, ඔබේ වචනයෙන් ඒ හාගාවතුන් වහන්සේට අපි සැල කළා. “ස්වාමිති, ලෝහිවිට බාහුමණයා හාගාවතුන් වහන්සේගෙන් සැප සනීප, තීරෝග බව, සැහැල්ව බව, කායබලය, පහසු විහරණය ගැන අසනවා. ඒ වගේ ම ඔහු මෙහෙමත් කියනවා. හාගාවතුන් වහන්සේ හික්පු සංසයා සමග හෙට ද්වසේ ලෝහිවිට බාහුමණයා ගේ දානය පිළිගන්නා සේක්වා” කියල. ඉතින් ඒ හාගාවතුන් වහන්සේ ඒ ඇරුයුම පිළිගත් සේක.”

7. අප බෝ ලෝහිවිටෝ බාහුමණෝ තසසා රත්තියා අව්වයේන සකේ තිවේසන් පණිත.. බාදනිය.. සෝජනිය.. පටියාදාපෙන්වා හේසික.. තහාපිත.. ආමන්තේසි. ඒහි ත්ව.. සම්ම හේසිකේ යේන සමණෝ ගෝතමෝ තේතුපස..කම. උපස..කමිත්වා සමණස්ස ගෝතමස්ස කාල.. ආරෝවේහි: කාලෝ හේ ගෝතම නිවිධිත.. හත්තන්ති. ඒව.. හන්තේති බෝ හේසිකා තහාපිතේ ලෝහිවිටස්ස බාහුමණස්ස පටිස්සුන්වා යේන හගවා තේතුපස..කම. උපස..කමිත්වා හගවන්ත.. අහිවාදෙත්වා ඒකමන්ත.. අවියාසි. ඒකමන්ත.. දිතේ බෝ හේසිකා තහාපිතේ හගවතේ කාල.. ආරෝවේසි: කාලෝ හන්තේ නිවිධිත.. හත්තන්ති. අප බෝ හගවා පුබිබන්හසමය.. තිවාසේන්වා පත්තවිවරමාදාය සද්ධ.. හික්බුස්සේන යේන සාලවතිකා තේතුපස..කම.

7. ඉතින් ලෝහිවිට බාහුමණයා ඒ ර ඇුවුමෙන් තම තිවසේහි ප්‍රණිත වූ වළදන අනුහව කරන දන් පිළියෙල කොට දියනහවන හේසිකා ඇමතුවා. “යහළ හේසිකා, ඔබ එන්න. ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ ලහට යන්න. ගිහින් “හවත් ගොතමයන් වහන්සි, දානය පිළියෙල කරල තියෙන්නේ. දැන් එයට සුදුසු කාලය සි” කියල ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේට කල් දන්වන්ත.. එසේය

හිමියනි, කියල දියනහවන හේසිකා ලෝහිව්ව බ්‍රාහ්මණයාට පිළිතුරු දිල භාගුවතුන් වහන්සේ ලහව ගියා. ගිහින් භාගුවතුන් වහන්සේට වන්දනා කොට එකත්පස්ව සිට ගත්තා. එකත්පස්ව සිටි දියනහවන හේසිකා භාගුවතුන් වහන්සේට “ස්වාමීන්, දානය පිළියෙළ කරල තියෙන්නේ. දැන් එයට පුදුසු කාලය යි” කියල කල් දැනුම් දුන්නා. එතකොට භාගුවතුන් වහන්සේ පෙරවරුවෙහි සිවුරු හැඳපොරවා පාසිචුරු ගෙන හික්ෂු සංසයා සමග සාලවතිකාවට වැඩම කළා.

8. තේන බෝ පන සමයේන හේසිකා තහාපිතෙය් හගවන්තා. පිටියිතෝ පිටියිතෝ අනුබද්ධේ හෝති. අම බෝ හේසිකා තහාපිතෙය් හගවන්තා. ඒතුද්වෝව: “ලෝහිව්වස්ස හන්නේ බ්‍රාහ්මණස්ස ඒවරුප. පාපක. දිවිගත. උපපන්නං: ඉඩ සමණෝ වා බ්‍රාහ්මණෝ වා කුසල. ධම්ම. අධිගච්චෙයා, කුසල. ධම්ම. අධිගන්තවා න පරස්ස ආරෝවෙයා. කි. හි පරෝ පරස්ස කරිස්සනි? සෙයාලාපි නාම පුරාණ බන්ධන. ඒන්දින්වා අන්දු. නව. බන්ධන. කරෙයා? ඒව්. සම්පදමිද. පාපක. ලෝහඩම්ම. වදාම්. කි. හි පරෝපරස්ස කරිස්සනි”ති. සාඩ හන්නේ හගවා ලෝහිව්ව. බ්‍රාහ්මණ. ඒතස්මා පාපකා දිවිගතා විවේචිතු”ති. “අප්පේවනාම සියා හේසිකේ අප්පේවනාම සියා හේසිකේ”ති.

8. ඉතින් (භාගුවතුන් වහන්සේ දානයට වශින වේලේ) දියනහවන හේසිකා භාගුවතුන් වහන්සේ පිටුපසින් ගමන් කළා. එතකොට දියනහවන හේසිකා භාගුවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. “ස්වාමීන්, ලෝහිව්ව බ්‍රාහ්මණයා හට මෙවැනි වූ පවිවූ මිත්‍යාදෘශ්ටීයක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ මෙහි ග්‍රුමණයෙක් වේවා, බ්‍රාහ්මණයෙක් වේවා, යම් කුසල ධර්මයක් උපදාවා ගෙන සිටිනවා නම්, ඒ කුසල ධර්මය උපදාවාගෙන ඒ ගැන අන් අයට නො කිව යුතුයි කියල. නව කෙනෙක් තවත් කෙනෙකුට කවර නම් දෙයක් කරන්ව ද? ඒක හරියට පැරණි බන්ධනයක් සිද්ධමා වෙනත් අඩත් බන්ධනයක් කරනවා වගේ. තමන් උපදාවා ගත් කුසල ධර්ම ගැන අනුන්ව කියන එකත් ඒ වගේ ම පවිවූ ලෝහ දෙයක්. නව කෙනෙක් තව කෙනෙකුට කවර නම් දෙයක් කරන්ව ද?” කියල. ස්වාමීන්, භාගුවතුන් වහන්සේ විසින් ලෝහිව්ව බ්‍රාහ්මණයාව මේ පවිවූ දැම්වෙයෙන් මුදවන සේක් නම් ඉතා යහපති. “පින්වත් හේසිකයෙනි, ඒක එහෙම වේවි. පින්වත් හේසිකයෙනි, ඒක එහෙම වේවි.”

9. අම බෝ හගවා යේන ලෝහිව්වස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස නිවේසනා. තේනු පසංකමි. උපසංකමින්වා පන්දන්තේ ආසන් තිසිදි. අම බෝ

ලෝහිව්වෝ බාහුමණෝ බුද්ධප්‍රමාජ. හික්බුස්ස. ප්‍රංශීන්න බාදනීයේන හෝජනීයේන සහන්තා සන්තප්පේසි සම්පවාරේසි. අථ බෝ ලෝහිව්වෝ බාහුමණෝ හගවන්ත. ඩුන්තාව. විනිතපතන්තපාණි. අක්ක්දතර. නීව. ආසන. ගහෙනවා එකමන්ත. නිසිදි. එකමන්ත. නිසින්ත. බෝ ලෝහිව්ව. බාහුමණ. හගවා එකදවෝව: “සව්ව. කිර කේ ලෝහිව්ව එවරුප. පාපක. දිව්‍යිගත. උප්පන්තන:” ඉඩ සමණෝ වා බාහුමණෝ වා කුසල. ධම්ම. අධිගච්චෙයා, කුසල. ධම්ම. අධිගන්තවා ත පරස්ස ආරෝවෙයා. කි. හි පරෝ පරස්ස කරිස්සනි? සෙයාලාපි නාම පුරාණ බන්ධන. හින්දින්වා අක්ක්ද. තව. බන්ධන. කරෙයා? එව. සම්පදමිද. පාපක. ලෝහයම්ම. වදාම්. කි. හි පරෝ පරස්ස කරිස්සනි?” කි.

9. ඉතින් භාගුවතුන් වහන්සේ ලෝහිව්ව බාහුමණයා ගේ නිවසට වැඩිම කළා. වැඩිම කොට පණවන ලද ආසනයෙහි වැඩ සිටියා. එතකොට ලෝහිව්ව බාහුමණයා බුදු රජාණන් වහන්සේ පුමුඩ හික්ෂු සංසයා වහන්සේ ප්‍රංශීත වූ වැළදිය යුතු, අනුහව කළ යුතු දෙයින් සියතින් ම හොඳින් වැළදෙව්වා. හොඳින් පිළිගැනීම්වා. පසුව ලෝහිව්ව බාහුමණයා භාගුවතුන් වහන්සේ දන් වළදා අවසන්වූ පසු එක්තරා කුඩා ආසනයක් ගෙන එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩිවූණ ලෝහිව්ව බාහුමණයාට භාගුවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාලා. “පිනවින් ලෝහිව්ව, ඔබ තුළ මෙවැනි වූ පවිච්ච මිත්‍යාදෘශ්‍යෙක් ඇති වෙලා තිබෙනවා කියන්නේ ඇත්තක ද? ඒ කියන්නේ මෙහි ගුමණයෙක් වේවා, බාහුමණයෙක් වේවා, යම් කුසල දර්මයක් උපදාවා ගෙන සිටිනවා නම්, ඒ කුසල දර්මය උපදාවාගෙන ඒ ගැන අන් අයට තො කිව යුතුයි කියල. තව කෙනෙක් තවත් කෙනෙකුට කවර නම් දෙයක් කරන්ට ද? ඒක හරියට පැරණි බන්ධනයක් සිද්ධමා වෙනත් අභින් බන්ධනයක් කරනවා වගේ. තමන් උපදාවා ගත් කුසල දර්ම ගැන අනුන්ට කියන එකත් ඒ වගේ ම පවිච්ච ලෝහ දෙයක්. තව කෙනෙක් තව කෙනෙකුට කවර නම් දෙයක් කරන්ට ද?” කියල.

“එව. හෝ ගෝතම.”

“හවත් ගොතමයන් වහන්ස, එසේය.”

10. “ත. කි. මක්කසි ලෝහිව්ව? තතු ත්ව. සාලවතික. අජ්ජධාවසසි”? කි

10. “පින්වත් ලෝහිව්ව, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? ඔබ සාලවතිකා ගම් ප්‍රධානීයාව සිටින කෙනෙක් තේදී?”

“ඡ්‍රීව. හෝ ගෝතම.”

“හවත් ගෞතමයන් වහන්සි, එස්සේය.”

“යෝ නු බෝ ලෝහිව්ව ඡ්‍රීව. වදෙයා ලෝහිව්වෝ බාහුමණෝ සාලවතිකා. අත්කඩාවසති. යා සාලවතිකාය සමූද්‍යසන්ද්‍රාති ලෝහිව්වෝව ත. බාහුමණෝ ඒකකෝ පරිහුණුපෙයා, න අක්ක්‍යෙස්ස. දදෙයායා’ති. ඡ්‍රීව. වාදී සෝ යේ ත. උපත්වන්ති තේසි. අන්තරායකරෝ වා හෝති තේ වා?”ති.

“ඉතින් පින්වත් ලෝහිව්ව, යම් කෙනෙක් මෙහෙම කිවවාත්, “ලෝහිව්ව බාහුමණයා සාලවතිකාවහි ප්‍රධානීයා වශයෙන් ඉන්නවා. ඉතින් සාලවතිකා ගම් යම් දිනධාන්‍යක් ඇති වෙනවා නම් ඡ්‍රීවා ලෝහිව්ව බාහුමණයා තනියම අනුහව අනුහව කළ යුතු සි. අතික් අයට දිය යුතු නෑ” කියල. ඒ විදිහට කියන ඒ තැනැත්තා යමෙක් ඔබ ඇපුරෙන් ජීවත් වෙනවා නම්, ඔවුන්ට අන්තරාය කරන කෙනෙක් ද? නො කරන කෙනෙක් ද?”

“අන්තරායකරෝ හෝ ගෝතම.”

“හවත් ගෞතමයන් වහන්සි, ඔහු අන් අය ලබන දෙයට අන්තරාය කරන කෙනෙක් ම සි.”

“අන්තරායකරෝ සමානෝ ලෝහිව්ව හිතානුකම්පි වා තේසි. හෝති අහිතානුකම්පි වා?”ති.

“පින්වත් ලෝහිව්ව, යමෙකු ගේ ලාභයට අනතුරු කරන කෙනා ඒ උදිවිය ගැන හිතානුකම්පිව ඉන්නවා ද? අනුකම්පා රහිතව ඉන්නවා ද?”

“අහිතානුකම්පි හෝ ගෝතම.”

“හවත් ගෞතමයන් වහන්සි, ඔහු අනුකම්පා රහිත කෙනෙක් ම සි.”

“අහිනානුකම්පිස්ස මෙත්ත.. වා තේසු විත්ත.. පච්චිපටියින.. හෝති සපත්තක.. වා?”ති.

“අනුකම්පා රහිත කෙනෙකුට ඔවුන් කෙරෙහි ඇති වත්තේ මෙත් සිතද? සතුරු සිත ද?”

“සපත්තක.. හෝ ගෝතම”

“හවත් ගොතමයන් වහන්සි, සතුරු සිතයි.”

“සපත්තකේ විත්තේ පච්චිපටියිනේ මේවාදිවියි වා හෝති සමමා දැවියා?ති.

“යමෙකු තුළ සතුරු සිත පිහිටා තියෙන විට ඔහු මිත්‍යා දැජ්වික කෙනෙක් වෙනවා ද? සමමා දිවියෙන් යුතු වෙනවා ද?”

“මේවාදිවියි හෝ ගෝතම”

“හවත් ගොතමයන් වහන්සි, ඔහු මිත්‍යා දැජ්වික කෙනෙක්.”

“මේවාදිවියිස්ස බෝ අහ.. ලෝහිව්‍ය ද්විත්ත.. ගතීන.. අන්දුතර.. ගති.. වදාම්: නිරය.. වා තිරව්‍යානයෝති.. වා”

“පින්වත් ලෝහිව්‍ය, මිත්‍යා දැජ්වික කෙනෙකුට මේ උපත් අතරින් එක උපතක් ලැබෙන බවයි මා කියන්නේ. එක්කෝ නිරයේ යනවා. නැත්තම් තිරසන් අපායේ උපදිනවා.”

11. ත.. කිමිමණ්දකි ලෝහිව්‍ය? නනු රාජා පසේනදී කොසාලෝ කාසිකෝසල.. අභ්‍යාවසනි”?ති. “එච.. හෝ ගෝතම.”

11. “පින්වත් ලෝහිව්‍ය, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? පසේනදී කොසාල රජ්පුරුවෝ කාසිකෝසල රාජධානිවලට අධිපතිව තෝද ඉන්නේ?”
“හවත් ගොතමයන් වහන්සි, එසේය.”

“යෝ තු බෝ ලෝහිව් ඒව්. වදෙයා: රාජා පසේනදී කෝසලෝ කාසිකෝසල. අත්කඩාවසති. යා කාසිකෝසලේ සමුද්‍යසන්ජාති, රාජා'ව තේ පසේනදී කෝසලෝ ඒකකෝ පරිභූජ්ජ්පෙයා, න අක්ද්‍යෙන්සි. දදෙයා'ති. ඒව්වාදී සෝ යෝ රාජානා පසේනදී. කෝසල. උපජ්වන්ති තුමහේ වේව අක්ද්‍යෙන් ව, තේසි. අන්තරායකරෝ වා හෝති නො වා?”ති. “අන්තරායකරෝ හෝ ගෝතම්.”

“ඉතින් පින්වත් ලෝහිව්, යම් කෙනෙක් මෙහෙම කිවිවාත්, “පසේනදී කොසොල් රජුමා කාසිකෝසල දෙරටට ප්‍රධානියා වගයෙන් ඉන්නවා. ඉතින් කාසිකෝසල ජනපදවල යම් ධනධාන්‍යක් ඇති වෙනවා නම් ඒවා පසේනදී කොසොල් රජුමා තනියම අනුහුව කළ යුතු සි. අතික් අයට දිය යුතු තැ” කියල. ඒ විදිහට කියන ඒ තැනැත්තා යමෙක් පසේනදී කෝසල රජු ඇසුරෙන් ජීවත් වෙන්නා වූ ඔබවත් අන් අයටත් කියන මේ අයට අන්තරාය කරන කෙනෙක් ද? නො කරන කෙනෙක් ද?” “හවත් ගොතමයන් වහන්සි, ඔහු අන් අය ලබන දෙයට අන්තරාය කරන කෙනෙක් ම සි.”

“අන්තරායකරෝ සමානෝ ලෝහිව් හිතානුකම්පි වා තේසි. හෝති අහිතානුකම්පි වා?”ති. “අහිතානුකම්පි හෝ ගෝතම්.”

“පින්වත් ලෝහිව්, යමෙකු ගේ ලාභයට අනතුරු කරන කෙනා ඒ උදිවිය ගැන හිතානුකම්පිව ඉන්නවා ද? අනුකම්පා රහිතව ඉන්නවා ද?” “හවත් ගොතමයන් වහන්සි, ඔහු අනුකම්පා රහිත කෙනෙක් ම සි.”

“අහිතානුකම්පිස්ස ලෝහිව් මෙනත්. වා තේසු විත්ත. පවිච්‍රිතවිත. සපන්තක. වා?”ති. “සපන්තක. හෝ ගෝතම්”

“අනුකම්පා රහිත කෙනෙකුට මවුන් කෙරෙහි ඇති වන්නේ මෙන් සිතද? සතුරු සිත ද?” “හවත් ගොතමයන් වහන්සි, සතුරු සිත සි.”

“සපන්තකේ විත්තේ පවිච්‍රිතවිතේ මේව්‍යාදිවිධි වා හෝති සම්මා දිවිධිවා?ති. “මේව්‍යාදිවිධි හෝ ගෝතම්”

“යමෙකු තුළ සතුරු සිත පිහිටා තියෙන විට ඔහු මිත්‍යා දැඡ්ටික කෙනෙක් වෙනවා ද? සම්මා දිවිධියෙන් යුතු වෙනවා ද?” “හවත් ගොතමයන් වහන්සි, ඔහු මිත්‍යා දැඡ්ටික කෙනෙක්.”

“මෙව්‍යාදිවියීස්ස බෝ අහං ලෞහිව්ව ද්වින්න ගතින අන්දනර ගති වදාම් තිරය වා තිරව්‍යානයෝති වා”

“පින්වත් ලෞහිව්ව, මිත්‍යා දැඡ්ටික කෙනෙකුට මේ උපත් අතරින් එක උපතක් ලැබෙන බවයි මා කියන්නේ. එක්කෝ තිරයේ යනවා. තැන්තම් තිරසන් අපායේ උපදිනවා.”

12. ඉති කිර ලෞහිව්ව යෝ ඒවා. වදෙයා: ලෞහිවලෝ බාහ්මණෝ සාලවතික. අත්කාවසති. යා සාලවතිකාය සමූද්‍යසංස්ථාති ලෞහිවලෝව ත. බාහ්මණෝ එක්කෝ පරිහුණුපෙයා, න ව අන්දනේස්ස. දදෙයාති. ඒවාදී සෝ යෝ ත. උපත්වන්ති තේස්ස. අන්තරායකරෝ හෝති. අන්තරායකරෝ සමානෝ අහිතානුකම්පි හෝති. අහිතානුකම්පිස්ස සපත්තක. වත්ත. පව්‍යුපවිධි. හෝති. සපත්තකේ විත්තේ පව්‍යුපවිධින් මෙව්‍යාදිවිධි හෝති. ඒවාමේව බෝ ලෞහිව්ව යෝ ඒවා. වදෙයා: “ඉද සමණෝ වා බාහ්මණෝ වා කුසල. ධමම. අධිග්‍රහිතයා, කුසල. ධමම. අධිගන්ත්වා න පරස්ස ආරෝවෙයා, කි. හි පරෝ පරස්ස කරිස්සති? සෙයාලාපි නාම පුරාණ. බන්ධන. ජීවිත්වා අන්දන. නව. බන්ධන. කරෙයා? ඒවා. සම්පදමිද. පාපක. ලෝහඳම්ම. වදාම්. කි. හි පරෝපරස්ස කරිස්සති”ති.

12. ඉතින් පින්වත් ලෞහිව්ව, යම් කෙනෙක් මෙහෙම කියනවා නම්, “ලෞහිව්ව බාහ්මණයා සාලවතික ගමෙහි අධිපතිව ඉන්තවා. සාලවතික ගමෙහි යම් දිනධාන්‍යාදියක් උපදිනවා නම්, ඒවා ලෞහිව්ව බාහ්මණයා විතරක් පරිහෝග කළ යුතු යි. අන් අයට නො දිය යුතු යි” කියල. එතකොට මිය විදිහට කියන කෙනා ඔබ නිසා ජීවත්වන උදවියට අන්තරායක් කරනවා. ඒ වගේ ම ඒ ලාභයට අනතුරු කරන කෙනා අනුකම්පාව තැනි කෙනෙක් ම යි. අනුකම්පා රහිත කෙනා තුළ ඔවුන් කෙරෙහි පිහිටුව තියෙන්නේ සතුරු සිතයි. සතුරු සිත පිහිටා තියෙන විට තියෙන්නේ මිත්‍යා දැඡ්ටිය යි. පින්වත් ලෞහිව්ව, අන්න ඒ වගේ ම යි. යම් කෙනෙක් මෙහෙම කියනවා නම්, “මෙහි ගුමණයෙක් වේවා, බාහ්මණයෙක් වේවා, යම් කුසල දරමයක් උපදාවා ගෙන සිටිනවා නම්, ඒ කුසල දරමය උපදාවා ගෙන ඒ ගැන අන් අයට නො කිව යුතුයි කියල. තව කෙනෙක් තවත් කෙනෙකුට කවර නම් දෙයක් කරන්ව ද? එක හරියට පැරණි බන්ධනයක් සිද්ධමා වෙනත් අවශ්‍ය බන්ධනයක් කරනවා වගේ. තමන් උපදාවා ගත් කුසල දරම ගැන අනුන්ව කියන එකත් ඒ වගේ ම පව්‍යු ලෝහ දෙයක්. තව කෙනෙක් තව කෙනෙකුට කවර නම් දෙයක් කරන්ව ද?” කියල.

එම්.වාදී සෝ යේ තේ කුලපුත්තා තථාගතප්පවේදිත。 ධම්ම්විනය。 ආගම්ම එවරුප。 උලාර。 විසේස。 අධිගච්චන්ති: සෝතාපන්ති එලම්ප සවිෂ්ටකරෝන්ති, සකදාගාමීලම්ප සවිෂ්ටකරෝන්ති, අනාගාමීලම්ප සවිෂ්ටකරෝන්ති, අරහත්තම්ප සවිෂ්ටකරෝන්ති, යොවීමේ දිඛ්බා ගලිහා පරිපාවන්ති දිඛ්බාන。 හවාන。 අහිතිබ්බන්තියා, තේස。 අන්තරායකරෝ හෝති. අන්තරායකරෝ සමානෝ අහිතානුකම්ප හෝති. අහිතානුකම්පසස සපන්තක。 විත්ත。 පව්චුපවියිත。 හෝති. සපන්තකේ විත්තේ පව්චුපවියිනේ මිච්චාදිවියි හෝති. මිච්චාදිවිස්ස බෝ අහ。 ලෝහිවිචු ද්විත්ත。 ගතින。 අන්තරායකරෝ ගති。 වදාම්: තිරය。 වා තිරච්චානයෝති。 වා。

මය ආකාරයට කියන කෙනා යම් ඒ කුලපුත්තයන් තථාගතයන් වහන්සේ අවබෝධයෙන් ම දෙසන ලද දරම විනයට පැමිණිලා මෙබදු උදාර වූ විශේෂතා සාක්ෂාත් කර ගන්නවා නම්, ඒ කියන්නේ සෝවාන් එලය සාක්ෂාත් කරනවා නම්, සකදාගාමී එලය සාක්ෂාත් කරනවා නම්, අනාගාමී එලය සාක්ෂාත් කරනවා නම්, අරහත් එලය සාක්ෂාත් කරනවා නම්, එවිශේෂ ම යමෙක් දෙවිලොව උපත පිණිස දිව්‍ය ගරහයන් මූහුකුරුවනවා නම්, මවුන්වත් අන්තරායක් කරනවා. එතකොට ඒ ලාභයට අනතුරු කරන කෙනා අනුකම්පාව තැනි කෙනෙක් ම යි. අනුකම්පා රහිත කෙනා තුළ මවුන් කෙරෙහි පිහිටල තියෙන්නේ සතුරු සිතයි. සතුරු සිත පිහිටා තියෙන විට තියෙන්නේ මිත්‍යා දෘශ්මේය යි. පින්වත් ලෝහිවිචු, මං මිත්‍යා දෘශ්මේකයා හට කියන්නේ මේ උපත් දෙකෙන් එක්තරා උපතක් තමයි. එක්කෝ තිරයේ උපදිනවා. තැන්තම් තිරසන් යෝතියේ උපදිනවා.

13. ඉති කිර ලෝහිවිචු යෝ එම්. වදෙයා: “රාජා පසේනාදී කෝසලෝ කාසිකෝසල。 අත්තඩාවසති. යා කාසිකෝසලෝ සමුද්‍යසන්ජාති රාජා’ව තං පසේනාදී කෝසලෝ එකකෝ පරිහුණුපෙයා, න අන්දෙන්ස。 දදෙයා”ති. එම්.වාදී සෝ යේ රාජාන。 පසේනාදී. කෝසල。 උපඕීවන්ති තුමහේ වේව අන්දෙන්ව තේස。 අන්තරායකරෝ හෝති. අන්තරායකරෝ සමානෝ අහිතානුකම්ප හෝති. අහිතානුකම්පසස සපන්තක。 විත්ත。 පව්චුපවියිත。 හෝති. සපන්තකේ විත්තේ පව්චුපවියිනේ මිච්චාදිවියි හෝති. එම්මේව බෝ ලෝහිවිචු යෝ එම්. වදෙයා: “ඉද සමණෝ වා බ්‍රාහ්මණෝ වා කුසල。 ධම්ම。 අධිගච්චනෝ, කුසල。 ධම්ම。 අධිගන්ත්වා න පරස්ස ආරෝවෙයා, කි. හි පරෝ පරස්ස කරිස්සති? සෙයාලාප නාම පුරාණ。 බන්ධන。 ජීනදින්වා අන්දෙනු නව。 බන්ධන。 කරෙයා? එම්. සම්පදමිද。 පාපකා ලෝහිවිමම්. වදාම්. කි. හි පරෝපරස්ස කරිස්සති”ති.

13. ඉතින් පින්වත් ලෝහිව්‍ය, යම් කෙනෙක් මෙහෙම කියනවා නම්, “පසේනදී කොසොල් රජතුමා කාසිකෝසල දේශයන්ට අධිපතිව ඉන්නවා. කාසිකෝසල දේශයෙහි යම් ධනධාන්‍යාදියක් උපදිනවා නම්, එවා පසේනදී කොසොල් රජතුමා විතරක් පරීහෝග කළ යුතු හි. අන් අයට නො දිය යුතු හි” කියල. එතකොට ඔය විදිහට කියන කෙනා පසේනදී කොසොල් රජතුමා තිසා ජීවත්වන උදව්‍යට අන්තරායක් කරනවා. ඒවගේ ම ඒ ලාභයට අනතුරු කරන කෙනා අනුකම්පාව නැති කෙනෙක් ම හි. අනුකම්පා රහිත කෙනා තුළ ඔවුන් කෙරෙහි පිහිටුව තියෙන්නේ සතුරු සිත හි. සතුරු සිත පිහිටා තියෙන විට තියෙන්නේ මිත්‍යා දෘශ්‍යිය හි. පින්වත් ලෝහිව්‍ය, අන්ත ඒ වගේ ම හි. යම් කෙනෙක් මෙහෙම කියනවා නම්, “මෙහි ගුම්ණයෙක් වේවා, බාහුම්ණයෙක් වේවා, යම් කුසල ධර්මයක් උපද්‍වා ගෙන සිටිනවා නම්, ඒ කුසල ධර්මය උපද්‍වාගෙන ඒ ගැන අන් අයට නො කිව යුතු හි කියල. තව කෙනෙක් තවත් කෙනෙකුට කවර නම් දෙයක් කරන්ව ද? එක හරියට පැරණි බන්ධනයක් සිද්ධමා වෙතත් අඩ්න් බන්ධනයක් කරනවා වගේ. තමන් උපද්‍වා ගත් කුසල ධර්ම ගැන අනුන්ව කියන එකත් ඒවගේ ම පවිචු ලෝහ දෙයක්. තව කෙනෙක් තව කෙනෙකුට කවර නම් දෙයක් කරන්ව ද?” කියල.

එවංචාදී සෝ යේ තේ කුලපුත්තා තථාගතප්පවේදිත. ධම්මලිනය. ආගම්ම ඒවරුප. උලාර. විසේස. අධිගච්චන්ති: සෝතාපන්ති එලම්පි සවිජිකරෝන්ති, සකදාගාම්පලම්පි සවිජිකරෝන්ති, අනාගාම්පලම්පි සවිජිකරෝන්ති, අරහත්තම්පි සවිජිකරෝන්ති, යෝචීමේ දිඛිලා ගබඩා පරිපාලන්ති දිඛිලාන. හවාන. අහිතිබන්තියා, තේස. අන්තරායකරෝ හෝති. අන්තරායකරෝ සමානෝ අහිතානුකම්පි හෝති. අහිතානුකම්පිස්ස සපන්තක. විත්ත. පවිචුපවියින. හෝති. සපන්තකේ විත්තේ පවිචුපවියින් මිවිභාදිවියි හෝති. මිවිභාදිවියිස්ස බෝ අහ. ලෝහිව්‍ය ද්වින්න. ගතින. අක්කුතර. ගති. වදාම්: තිරවිභානයෝති. වා.

මය ආකාරයට කියන කෙනා යම් ඒ කුලපුතුයන් තථාගතයන් වහන්සේ අවබෝධයෙන් ම දෙසන ලද ධර්ම විනයට පැමිණිලා මෙබලු උලාර වූ විශේෂතා සාක්ෂාත් කර ගත්තවා නම්, ඒ කියන්නේ සෝවාන් එලය සාක්ෂාත් කරනවා නම්, සකදාගාම් එලය සාක්ෂාත් කරනවා නම්, අනාගාම් එලය සාක්ෂාත් කරනවා නම්, අරහත් එලය සාක්ෂාත් කරනවා නම්, ඒවගේ ම යමෙක් දෙවලෙට උපත පිණිස දිවා ගරහයන් මූහුකුරුවනවා නම්, ඔවුන්ටන් අන්තරායක් කරනවා. එතකොට ඒ ලාභයට අනතුරු කරන කෙනා අනුකම්පාව නැති කෙනෙක් ම හි. අනුකම්පා රහිත කෙනා තුළ ඔවුන් කෙරෙහි

පිහිටල තියෙන්නේ සතුරු සිතයි. සතුරු සිත පිහිටා තියෙන විට තියෙන්නේ මිත්‍යා දැඡ්ටිය යි. පින්වත් ලෝහිව්, මං මිත්‍යා දැඡ්ටිකයා හට කියන්නේ මේ උපත් දෙකෙන් එක්තරා උපතක් තමයි. එක්කො නිරයේ උපදිනවා. නැත්තාම් තිරිසන් යෝනියේ උපදිනවා.

14. තයෝ බෝ මේ ලෝහිව් සත්ථාරෝ යේ ලෝකේ වෝද්‍යාරහා, යෝ ව පනේවරුපේ සත්ථාරෝ වෝදේති, සා වෝද්‍යා හුතා තව්‍ය ධම්මිකා අනවත්පා. කතමේ තයෝ? ඉඩ ලෝහිව් එකවිටෝ සත්ථා යස්සත්ථාය අගාරස්මා අනගාරය. පබිජීතෝ හෝති, ස්වාස්ස සාමණ්දුත්ථෝ අනනුප්පත්තෝ හෝති, සෝත. සාමණ්දුත්ථෝ. අනනුපාපුණිත්වා සාවකාන. ධම්ම. දේසේති: ඉද. වෝ හිතාය ඉද. වෝ සුබායාති. තස්ස සාවකා ත සුස්සුසන්ති, ත සෝත. විදහන්ති, ත අණ්ඩුය විත්ත. උපවියපෙන්ති, වොක්කම්ම ව සත්ථුසාසනා වත්තන්ති. සෝ එවමස්ස වෝදේත්ත්ත්ත්ත්: “අායස්මා බෝ යස්සත්ථාය අගාරස්මා අනගාරය. පබිජීතෝ, සෝ තේ සාමණ්දුත්ථෝ අනනුප්පත්තෝ. ත. ත්ව. සාමණ්දුත්ථෝ. අනනුපාපුණිත්වා සාවකාන. ධම්ම. දේසේසි: ඉද. වෝ හිතාය ඉද. වෝ සුබායාති. තස්ස තේ සාවකා ත සුස්සුසන්ති. ත සෝත. විදහන්ති. ත අණ්ඩු විත්ත. උපවියපෙන්ති වොක්කම්ම ව සත්ථුසාසනා වත්තන්ති”ති. සෙයාපාපි තාම ඔස්සක්කන්තියා වා උස්සක්කෙයා, පරම්මූලි. වා ආලි.ගෙයා, ඒව. සම්පදමිද. පාපක. ලෝහිව්ම්ම. වදාම්. කි. හි පරෝපරස්ස කරිස්සති?”ති. අය. බෝ ලෝහිව් පරිමෝ සත්ථා යෝ ලෝකේ වෝද්‍යාරහෝ, යෝ ව පනේවරුප. සත්ථාර. වෝදේති, සා වෝද්‍යා හුතා තව්‍ය ධම්මිකා අනවත්පා.

14. පින්වත් ලෝහිව්, මේ ලෝකයෙහි යම් ගාස්තෘවරයෝ වෝද්‍යා ලැබිය යුතු නම්, ඒ වගේ ම යම් කෙනෙක් ගාස්තෘවරුන්ට වෝද්‍යා කරනවා නම්, ඒ වෝද්‍යාව ඔවුන් තුළ තිබෙන දෙයක් නම්, ඇත්තක් නම්, ධාර්මික නම්, තිවුරදි නම්, එබැඳ වෝද්‍යා ලබන ගාස්තෘවරු තුන් දෙනෙක් ඉන්නවා. ඒතුන් දෙනා කවුද? පින්වත් ලෝහිව්, ඇතැම් ගාස්තෘවරයෝ යම් අර්ථයක් පිණිස හිහි ජීවිතය අත් හැර පැවිදි වෙලා ඉන්නවා. ඔහුට ඒ පැවිදි බවෙහි එලය උපදිවා ගන්ට බැරි වෙනවා. ඒ ගාස්තෘවරයා ඒ ග්‍රුමණ්ඩල තො ලබා “මෙය ඔබට හිත පිණිස පවතිනවා. මෙය ඔබට සුව පිණිස පවතිනවා” කියල ග්‍රාවකයින් හට දහම් දෙසනවා. එතකොට ඔහු ගේ ග්‍රාවකයන් එයට සවන් දෙනෙන් නැත්තාම්, කණ් යොමු කරනෙන් නැත්තාම්, අවබෝධය පිණිස හිත පිහිටුවන්නේ නැත්තාම්, ඔවුන් වාසය කරනෙන් ගාස්තෘ සාසනයෙන් බැහැර වෙලයි. ඒ ගාස්තෘවරයා මෙවැනි වෝද්‍යාවකට ලක් විය යුතුයි. “ආයුෂ්මත්තුන්

යම් කිසි අරුතක් පිණිසයි ගිහි තීවිතය අත්හැර අනාගාරිකව පැවිදි වුණේ. ඒ ඔබ මහණකමේ කිසිවක් උපද්‍රවාගෙනත් නෑ. ගුමණ එලයක් තුපද්‍රවාගෙන ම “මෙය ඔබට හිත පිණිස පවතිනවා. මෙය ඔබට සුව පිණිස පවතිනවා” කියල ග්‍රාවකයින්ට ධර්මයන් කියනවා. ඒ ග්‍රාවකයිනුත් ඔබේ ධර්මයට සවන් දෙන්නෙන් නෑ, කණ් යොමු කරන්නෙන් නෑ, අවබෝධය පිණිස හිත පිහිටුවන්නෙන් නෑ, ඔවුන් වාසය කරන්නෙන් ගාස්තා සාසනයෙන් බැහැර වෙලදි” කියල. ඒක මේ වගේ දෙයක් තමාව පිළිකෙවි කොට ඉවත්ව යන්නියක පසු පස යනවා වගෙයි. තමාට නො කැමැත්තෙන් පිටුපා සිටින්නියක වැළද ගන්නවා වගෙයි. ඔන්න ඔය විදිහේ කරුණක් නම් පවිතු වූ ලෝහ ධර්මයක් කියලදි ම. කියන්නේ. එබදු ගාස්තාවරයා වූ කෙනෙක් තවත් කෙනෙකුට කවර නම් දෙයක් කරන්ට ද? පින්වත් ලෝහිවිව, මේ ගාස්තාවරයා ලෝකයෙහි වෝදනා ලැබීමට සුදුසු ප්‍රථමයා ය. යමෙක් මෙබදු ගාස්තාවරයෙකුට වෝදනා කරයි නම්, ඒ වෝදනාව ඔහු තුළ තියෙනවා. ඒක ඇත්තක්. ධාර්මික සි. නිවැරදි සි.

15. පුනවපර. ලෝහිවිව ඉධිකවිවෝ සත්ථා යස්සත්ථාය අගාරස්මා අනාගාරය. පබ්ලික්නෝ හෝති, ස්වාස්ථ සාම්ඝ්‍යත්ථාලෝ අනතුෂ්පත්ත්තෝ හෝති, සෝත. සාම්ඝ්‍යත්ථාල. අනතුෂ්පුණිතවා සාචකාන. ධම්ම. දේසේති: ඉද. වෝතිකාය ඉද. වෝ සුබායාති. තස්ස තෝ සාචකා සුස්සුසන්ති, සෝත. විදහන්ති, අක්ෂ්‍ය විත්ත. උපවියපෙන්ති, න ව වොක්කම්ම සත්ථුසාසනා වත්තන්ති.

15. පින්වත් ලෝහිවිව, තව දුරටත් කියනවා නම්, මෙහි ඇතැම් ගාස්තාවරයෙක් යම් අර්ථයක් පිණිස ගිහි තීවිතය අත් හැර පැවිදි වෙලා ඉන්නවා. ඔහුට ඒ පැවිදි බවෙහි එලයක් උපද්‍රවා ගන්ට බැරි වෙනවා. ඒ ගාස්තාවරයා ඒ ගුමණුලු නො ලබා “මෙය ඔබට හිත පිණිස පවතිනවා. මෙය ඔබට සුව පිණිස පවතිනවා” කියල ග්‍රාවකයින් හට දහම් දෙසනවා. එතකොට ඔහු ගේ ග්‍රාවකයන් එයට සවන් දෙනවා. කණ් යොමු කරනවා. අවබෝධය පිණිස හිත පිහිටුවනවා. ඔවුන් වාසය කරන්නේ ගාස්තා සාසනයෙන් බැහැර වෙලා නොවේයි.

සෝ එවමස්ස වෝදේත්තබහෝ: “අායස්මා බෝ යස්සත්ථාය අගාරස්මා අනාගාරය. පබ්ලික්නෝ, සෝ තෝ සාම්ඝ්‍යත්ථාලෝ අනතුෂ්පත්ත්තෝ. ත. තව. සාම්ඝ්‍යත්ථාල. අනතුෂ්පුණිතවා සාචකාන. ධම්ම. දේසේසි: ඉද. වෝතිකාය ඉද. වෝ සුබායාති. තස්ස තෝ සාචකා සුස්සුසන්ති. සෝත. විදහන්ති. අක්ෂ්‍ය

විත්ත උපවිධපෙන්ති න ව වොක්කම්ම සත්ප්‍රසාසනා වත්තන්ති. සේයාලාපි නාම සක. බෙත්ත. විහාය පරබෙත්ත. නිඩ්ඩියා මඟ්දෙයා, එව. සම්පදමිද. පාපක. ලෝහදම්ම. වදාම්. කි. හි පරෝ පරස්ස කරිස්සන්?"ති. අය. බෝ ලෝහිවිචු දුනියෝ සත්ථා යෝ ලෝකේ වෝදනාරහෝ, යෝ ව පන්වරුප. සත්ථාර. වෝදේති, සා වෝදනා තුතා තව්‍ය ධම්මිකා අනවත්තා.

එ ගාස්තෘවරයා මෙවැනි වෝදනාවකට ලක් විය යුතුයි. “ආයුෂමතුන් යම් කිසි අරුතක් පිණිසයි ගිහි ඒවිතය අත්හැර අනාගාරකව පැවැදි වුණේ. ඒ ඔබ මහණකමේ කිසිවක් උපද්‍රවාගෙනත් නෑ. ගුමණ එලයක් තුපද්‍රවාගෙන ම “මෙය ඔබට හිත පිණිස පවතිනවා. මෙය ඔබට සුව පිණිස පවතිනවා” කියල ග්‍රාවකයින්ට ධර්මයන් කියනවා. ඒ ග්‍රාවකයිනුත් ඔබේ ධර්මයට සවන් දෙනවා. කණ් යොමු කරනවා. අවබෝධය පිණිස හිත පිහිටුවනවා. ඔවුන් වාසය කරන්නෙන් ගාස්තෘ සාසනයෙන් බැහැර වෙලා නොවයි” කියල. ඒක මේ වගේ දෙයක් තමන් ගේ කුමුර අත්හැරල අනුත් ගේ කුමුරේ වල් තෙලිය යුතු කොට සිතනවා වගේ. ඔන්න මිය විදිහේ කරුණක් නම් පවිචු වූ ලෝහ ධර්මයක් කියලයි ම. කියන්නේ. එබදු ගාස්තෘවරයා වූ කෙනෙක් තවත් කෙනෙකුට කවර නම් දෙයක් කරන්වද ද? පින්වත් ලෝහිවිචු, මේ ගාස්තෘවරයා ලෝහයෙහි වෝදනා ලැබීමට සුදුසු දෙවෙනියා යි. යමෙක් මෙබදු ගාස්තෘවරයෙකුට වෝදනා කරයි නම්, ඒ වෝදනාව ඔහු තුළ තියෙනවා. ඒක ඇත්තක් ධාර්මික යි. තිවැරදි යි.

16. පුනවපර. ලෝහිවිචු ඉධිකවිවෝ සත්ථා යස්සන්ථාය අගාරස්මා අනාගාරය. පබ්බෑතෙන් හෝති, ස්වාස්ස සාමඟ්‍යන්ලෝ අනුප්පතෙන් හෝති, සේ ත. සාමඟ්‍යන්ප්. අනුපාපුණිත්වා සාවකාන. ධම්ම. දේසේති: ඉද. වෝ හිතාය ඉද. වෝ සුබායාති. තස්ස සාවකා න සුජ්සුසන්ති, න සේත්ත. විදහන්ති, න අක්කු විත්ත. උපවිධපෙන්ති, වොක්කම්ම ව සත්ප්‍රසාසනා වත්තන්ති.

16. පින්වත් ලෝහිවිචු, තව දුරටත් කියනවා නම්, මෙහි ඇතැම් ගාස්තෘවරයෙක් යම් අර්ථයක් පිණිස ගිහි ඒවිතය අත් හැර පැවැදි වෙලා ඉන්නවා. ඔහුට ඒ පැවැදි බවෙහි එලය උපද්‍රවා ගන්නවා. ඒ ගාස්තෘවරයා ඒ ගුමණෑලය ලබාගෙන ම “මෙය ඔබට හිත පිණිස පවතිනවා. මෙය ඔබට සුව පිණිස පවතිනවා” කියල ග්‍රාවකයින් භට දහම් දෙසනවා. එතකොට ඔහු ගේ ග්‍රාවකයන් එයට සවන් දෙන්නේ නෑ. කණ් යොමු කරන්නේ නෑ. ඔවුන් වාසය කරන්නේ ගාස්තෘ සාසනයෙන් බැහැර වෙල යි.

සේ ඒවමස්ස වෝදේතබෑටෝ: “ආයස්මා බෝ යස්සන්ලාය අගාරස්මා අනාගාරය පබැඩිනෝ, සේ තේ සාමක්ෂ්කත්පෝ අනුප්පත්නෝ. ත ත්ව සාමක්ෂ්කත්ප්. අනුපාපුණ්නත්වා සාචකාන. ධම්ම. දේසේසි: ඉද වෝ හිතාය ඉද වෝ සුඩායාති. තස්ස තේ සාචකා න සුස්සුසන්ති. න සේත් විදහත්ති. න අන්දු විත්ත. උපවිධපෙන්ති වොක්කම්ම ව සන්ප්‍රසාසනා වත්තන්ති. සෙයාලාපි නාම පුරාණ. බන්ධන. ජීන්දින්වා අන්දු. තව. බන්ධන. කරෙයා, ඒව. සම්පදමිද. පාපක. ලෝහ ධම්ම. වදාම්. කි. හි පරෝපරස්ස කරිස්සන්?”ති. අය. බෝ ලෝහිව්‍ය තතියෝ සන්ලා යෝ ලෝක් වෝදනාරහෝ, යෝ ව පනේවරුප. සන්ලාර. වෝදේති, සා වෝදනා හුතා තව්‍ය ධම්මිකා අනවත්තා.

ඒ ගාස්තෘවරයා මෙවැනි වෝදනාවකට ලක් විය යුතුයි. “ආයුෂ්මත්තන් යම් කිහි අරුතක් පිණිසයි ගිහි ඒවිතය අත්හැර අනාගාරකට පැවිදි වූණේ. ඒ ඔබ මහණකමේ එලය උපද්‍රවාගෙන තියෙනවා. ගුමණ එලය උපද්‍රවාගෙන ම “මෙය ඔබට හිත පිණිස පවතිනවා. මෙය ඔබට සුව පිණිස පවතිනවා” කියල ගුවකයින්ට ධර්මයන් කියනවා. නමුත් ගුවකයින් ඔබේ ධර්මයට සවන් දෙන්නේ නෑ. කණ් යොමු කරන්නේ නෑ. අවබෝධය පිණිස හිත පිහිටුවන්නේ නෑ. මුවන් වාසය කරන්නෙන් ගාස්තෘ සාසනයෙන් බැහැර වෙල යි” කියල. ඒක මේ වගේ දෙයක් පුරාණ බන්ධනය සිද දමා, අනු වූ අල්ත බන්ධනයක් කරනවා වගේ. ඔන්ත ඔය විදිහේ කරුණක් නම් පවිචු වූ ලෝහ ධර්මයක් කියලයි ම. කියන්නේ. එබදු ගාස්තෘවරයා වූ කෙනෙක් තවත් කෙනෙකුට කවර නම් දෙයක් කරන්ට ද? පින්වත් ලෝහිව්‍ය, මේ ගාස්තෘවරයා ලෝකයෙහි වෝදනා ලැබීමට සුදුසු තුන්වෙනියා යි. යමෙක් මෙබදු ගාස්තෘවරයෙකුට වෝදනා කරයි නම්, ඒ වෝදනාව ඔහු තුළ තියෙනවා. ඒක ඇත්තක් බාර්මික යි. නිවැරදි යි.

ඉමේ බෝ ලෝහිව්‍ය තයෝ සන්ලාරෝ යෝ ලෝක් වෝදනාරහා, යෝ ව පනේවරුපේ සන්ලාරෝ වෝදේති, සා වෝදනා හුතා තව්‍ය ධම්මිකා අනවත්තා’ති.

පින්වත් ලෝහිව්‍ය, මේ ලෝකයෙහි යම් ගාස්තෘවරයෙක් වෝදනා ලැබිය යුතු නම්, ඒ වගේ ම යම් කෙනෙක් ගාස්තෘවරුන්ට වෝදනා කරනවා නම්, ඒ වෝදනාව ඔවුන් තුළ තිබෙන දෙයක් නම්, ඇත්තක් නම්, බාර්මික නම්, තිවැරදි නම්, එබදු වෝදනා ලැබන්නේ මේ ගාස්තෘවරුන් තුන් දෙනා තමයි.

17. එච්. වුත්තේ ලෝහිව්වෝ බූභ්මණෝ හගවන්ත්. එතැදවෝව: “අන්ථී පන හෝ ගෝතම කෝචි සත්ථා යෝ ලෝකේ ත වෝදනාරහෝ?”ති.

17. මෙසේ වදාල විට ලෝහිව්ව බූභ්මණයා හාගාවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. “හවත් ගොතමයන් වහන්සි, ලෝකයෙහි යම් ගාස්තෘවරයෙක් වෝදනා තො ලැබිය යුතු නම්, එබදු ගාස්තෘවරයෙක් ඉන්නවා දේ?”

“අන්ථී රෝ ලෝහිව්ව සත්ථා යෝ ලෝකේ ත වෝදනාරහෝ”ති.

“පින්වත් ලෝහිව්ව, ලෝකයෙහි යම් ගාස්තෘවරයෙක් වෝදනා තො ලැබිය යුතු නම්, එබදු ගාස්තෘවරයෙක් ඉන්නවා.”

“කතමෝ පන හෝ හෝ ගෝතම සත්ථා යෝ ලෝකේ ත වෝදනාරහෝ”ති.

“හවත් ගොතමයන් වහන්සි, ලෝකයෙහි යම් ගාස්තෘවරයෙක් වෝදනා තො ලැබිය යුතු නම්, එබදු ගාස්තෘවරයා කවුද?”

18. ඉඩ ලෝහිව්ව තථාගතෝ ලෝකේ උප්පත්තන් අරහ. සම්මාසම්බුද්ධෝ විජ්‍යාවරණසම්පන්තෝ සුගතෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසදුම් සාරලී සත්ථා දේවමනුස්සාන. බුද්ධෝ හගවා. සෝ ඉම. ලෝක. සයදේවක. සමාරක. සත්ථාමක. සයස්සමණබූභ්මණී. පජ. සයදේවමනුස්ස. සයය. අහිඹ්දා ස-ඩිකත්වා පවේදේති. සෝ ධම්ම. දේසේති ආදිකලුළාණ. මත්කෙධි-කලුළාණ. පරියෝසානකලුළාණ. සාත්ථ. සබාක්ද්තන. කේවලපරිප්‍රේණ. පරිසුද්ධ. බුන්මවරිය. පකාසේති. ත. ධම්ම. සුණාති ගහපති වා ගහපතිපුත්තතෝ වා අන්දුනතරස්මී. වා කුලේ ප-වාජාතෝ. සෝ ත. ධම්ම. සුත්වා තථාගතෝ සද්ධ. පවිලහති. සෝ කේන සද්ධාපවිලාහේන සමන්තාගතෝ ඉති පටිස-වික්තති: “සම්බාධෝ සරාවාසෝ රජෝපලෝ. අවිහෝකාසෝ පවිත්තා. තයිද. සුකර. අගාර. අජ්ංකඩාවසතා එකත්තපරිප්‍රේණීන. එකත්තපරිසුද්ධ. සංබලිති. බුන්මවරිය. වරිතු. යන්තුනාහ. කේසමස්සු. වහාරෙන්වා කාසායාති වත්ථාති අ-ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරිය. පවිත්‍රෝයා”ත්ති.

18. පින්වත් ලෝහිව්ව, මෙහි අරහන් වූ සම්මාසම්බුද්ධ වූ විජ්‍යාවරණසම්පන්ත වූ සුගත වූ ලෝකවිදු වූ අනුත්තර පුරිසදුම් සාරලී

වු, සත්ථා දේවමනුස්සානා. වු, බැඳී වු, හගවා වු තථාගතයන් වහන්සේ ලෝකයෙහි උපත ලබනවා. උන්වහන්සේ දෙවියන් සහිත වු, මරුන් සහිත වු, බහුන් සහිත වු, ගුම්ණ බමුණන් සහිත වු දෙවිමිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු මේ ලෝකය තමා විසින් උපදවා ගත් විභිජ්ට කුණයෙන් සාක්ෂාත් කරලා ලෝකයට කියා දෙනවා. උන්වහන්සේ දහම් දෙසනවා. ආරම්භය කළුණ වුත්, මැද කළුණ වුත්, අවසානය කළුණ වුත්, අර්ථ සහිත වුත්, පැහැදිලි ප්‍රකාශනවලින් යුතු වුත්, මුළුමණින් ම පිරිපුන් පිරිසිදු බ්‍රහ්මර ප්‍රකාශ කරනවා. එතකොට ගහපතියෙක් වේවා, ගහපති ප්‍රත්‍යෙක් වේවා කවර හෝ කුලයක උපන් කෙනෙක් වේවා ඒ ධර්මය අසනවා. ඔහු ඒ ධර්මය අසලා තථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුද්ධාව උපදවා ගත්තවා. ඉතින් ඔහු ඒ ගුද්ධාලාභයෙන් යුත්ත වෙලා මේ විදිහට තුව්‍යින් කළ්පනා කරනවා. “හිහි ගෙදර වාසය කිරීම හරිම කරදරයක්. කෙලෙස් වැඩින මාවතක්. නමුත් පැවිදි ජීවිතය ආකාසය වගේ. හිහි ගෙදර වාසය කරමින් මුළුමණින් ම පිරිපුන්, මුළුමණින් ම පිරිසිදු, සුදේසුදු බ්‍රහ්මර වසනවා යන කරණ ලෙහෙසි එකක් නොවේ. ඒ තිසා මං කෙසේ රුවුල් බාලා, කසාවත් පොරොවා ගෙන හිහිගෙයින් නික්ම පැවිද්දට ඇතුළත් වෙන එක තමයි හොඳ” කියලා.

19. සේ අපරේන සමයේන අප්ප. ව හෝගක්බන්ධ. පහාය මහන්ත. වා හෝගක්බන්ධ. පහාය අප්ප. වා කුළාතිපරිවච්ච. පහාය මහන්ත. වා කුළාතිපරිවච්ච. පහාය කේසමස්සු. වහාරෙක්වා කාසායානි වත්ථානි අ-ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරය. පබ්බැජති. සේ ඒවා. පබ්බැජතො සමානෝ පාතිමොක්බස-වරස-වුනෝ විහරති, ආවාරගොවරසම්පන්නෝ, අණුමත්නේසු වජ්ජේසු හයදස්සාවී. සමාදාය සික්බති සික්බාපදේසු, කායකම්මවිකම්මෙන සමත්නාගතො කුසලේන, පරිසුද්ධාජ්වෝ, සිලසම්පන්නෝ, ඉන්දියේසු ගුත්තද්වාරෝ, හෝජනෝ මත්තස්සු, සහිසම්පතක්දෙන සමත්නාගතො සන්තුවියෝ.

19. ඔහු පස්සේ කාලෙක සවල්ප වු හෝග සම්පත් අත්හරිනවා. මහත් වු හෝග සම්පත් අත්හරිනවා. සවල්ප වු තැදැයන් අත්හරිනවා. මහත් වු තැදැයන් අත්හරිනවා. කෙසේ රුවුල් බාල, කසාවත් පොරොවා ගෙන හිහි ගෙයින් නික්ම පැවිදි ජීවිතයට පත් වෙනවා. ඔහු ඔය විදිහට පැවිද්දෙක් වෙලා පාතිමොක්ෂ ස-වර සිලයෙන් (පැවිද්දෙක් විසින් රකගත යුතු නිවනට උපකාරී වන උතුම සිලපදවලින්) ස-වරව ඉන්නවා. යහපත් ඇවැනුම් පැවිතුම්වලින් යුතු වෙනවා. අණුමාතු වු වරදෙහි පවා හය දකිනවා. සික්ෂාපදවල සමාදන්ව හික්මෙනවා. කුසල්සහගත කායකරුමයෙන් හා

වචකරමයෙන් යුතු වෙනවා. පිරිසිදු ආලේවයෙන් යුතු වෙනවා. සිල්වන් වෙනවා. අකුසලයෙන් වැළකු දොරටු ඇතුව ඉන්නවා. තුව්ණීන් සළකා ආහාර ගන්නවා. සිහිතුවණීන් යුතුව ඉන්නවා. ලද දෙයින් සතුවුව ඉන්නවා.

20. කළඹ්ව ලෝහිව් හික්බූ සිලසම්පන්නේ හෝති? ඉඩ බ්‍රාහ්මණ හික්බූ පාණාතිපාත. පහාය පාණාතිපාතා පට්ටිරතේ හෝති. තිහිතදැන්වේ තිහිතසන්ලෝ ලඟ්ඡී දායාපන්නේ සබැඩපාණුතහිතාතුකම්පි විහරති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මිං. අදින්නාදාන. පහාය අදින්නාදානා පට්ටිරතේ හෝති. දින්නාදායි දින්නාපාටිකාං අලේනේන සුවිශ්චතේන අත්තනා විහරති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මිං. අඛණ්මවරිය. පහාය බ්‍රහ්මවාරි හෝති. ආරාවාරි විරතේ මේලුනා ගාමධම්මා. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මිං. මුසාවාද. පහාය මුසාවාදා පට්ටිරතේ හෝති. ස-ව්‍යාදී ස-වසන්දෝ උපතේ ප-වයිකෝ අවිසංවාදකෝ ලෝකස්ස. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මිං. පිසුණු. වාව. පහාය පිසුණාය වාවාය පට්ටිරතේ හෝති. ඉතෝ සුත්වා න අමුතු අක්බාතා ඉමෙසම්හේදාය. අමුතු වා සුත්වා න ඉමෙස. අක්බාතා අමුසම්හේදාය. ඉති හින්නාන. වා සන්ධාතා ස-හිතාන. වා අනුප්පාදාතා. සමග්ගාරාමෝ සමග්ගරතේ සමග්ගනනදී සමග්ගකරණී. වාව. හාසිනා හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මිං. එරුසි. වාව. පහාය එරුසාය වාවාය පට්ටිරතේ හෝති. යා සා වාවා තේලා කණ්ණසුබා පෙමතියා හදයාගමා පෝරී බහුජනකන්තා බහුජනමනාපා, තථාරුපි. වාව. හාසිනා හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මිං. සම්ථප්පලාප. පහාය සම්ථප්පලාපා පට්ටිරතේ හෝති. කාලවාදී හුත්වාදී අත්පවාදී ධම්මවාදී විනයවාදී, තිධානවති. වාව. හාසිනා කාලේන සාපදේස. පරියන්තවති. අත්පසංහිත. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මිං.

20. පින්වත් ලෝහිව්, හික්ෂුව සිලයෙන් යුත්ත වන්නේ කොහොම ද? පින්වත් ලෝහිව්, මෙහි හික්ෂුව සතුන් මැරිම අත්හැර දාල සතුන් මැරිමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දඩු මුගුරු අත් හැර දාල, අවි ආයුධ බැහැර කරලා, පවත ලැංජා ඇතිව ඉන්නවා. සතුන් කෙරෙහි දායාවන්ත වෙනවා, සියව් ප්‍රාණීන් කෙරෙහි හිතාතුකම්පිව වාසය කරනවා. මෙයත් මහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි. තුදුන් දේ ගැනීම අත් හැරලා තුදුන් දේ ගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දුන් දේ පමණක් පිළිගන්නවා. දුන් දේ පමණක් පිළිගනු කුමති වෙනවා. සොර රහිත සිතින් යුතු වූ පිරිසිදු සිතින් යුතු වූ තීවිතයකින් වාසය කරනවා. මෙයත් මහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි. අඛණ්මවාරි බව අත් හැරලා බ්‍රහ්මවාරිව ඉන්නවා. ලාමක දෙයක් වූ මෙමෙලුන සේවනයෙන් වැළකී එය දුරින් ම දුරුකර දමනවා. මෙයත් මහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි. බොරු කීම අත් හැරල, බොරු කීමෙන්

වැළකී ඉන්නවා. සත්‍යය කරා කරනවා. ඇත්තේත් ඇත්ත ගලපනවා. ස්ථිරව පිහිටලා කරා කරනවා. පිළිගත හැකි දේ කරා කරනවා. ලෝකයාව රවත්තෙන් නෑ. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි. කේලාම් කීම අත්හැරලා කේලාම් කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙතැනින් අහලා මේ අය බිඳවන්තට අතන කියන්නේ නෑ. අතනින් අහලා ඒ උදවිය බිඳවන්තට මෙතැන කියන්නේ නෑ. මේ අයුරින් බිඳුනු උදවිය සමගි කරවනවා. සමගි වූවන්ට අනුබල දෙනවා. සමගි වූවන් හා වාසයට කුමති යි. සමගි වූවන් හා එක්ව වසනවා. සමගි වූවන් සමග සනුවු වෙනවා. සාමය උදෙසා සාමකාම් වවන කතා කරනවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි. පරුෂ වචනය අත් හැරලා පරුෂ වචනයෙන් වැළකී ඉන්නවා. යම් වචනයක් දොස් රහිත නම්, කණ්ට සැප නම්, ආදරවන්ත නම්, හඳුයාගම නම්, ශිෂ්ට සම්පන්ත නම්, බොහෝ ජනයා කුමති නම්, බොහෝ ජනයාට ප්‍රියමනාප නම් එබදු වූ වවන පවසනවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි. තේරුමක් නැති කතා බහ අත් හැරලා තේරුමක් නැති කතා කීමෙන් වැළකී සිටිනවා. කල් යල් බලා කරා කරනවා. ඇත්ත කතා කරනවා. අර්ථවත් දෙය කතා කරනවා. ධර්මය ම කරා කරනවා. විනය ම කරා කරනවා. සිත්හි ලා දරාගැනීමට සුදුසු, වෙලාවට ගැලපෙන උපදේශ සහිත වූ, මදිපාඩුකම් නො තබා, ප්‍රමාණවත් පරිදි, දෙලොව යහපත පිණිස වූ දේ පවසනවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

21. බිජාමහුතාගාමසමාරම්භා පටිවිරතේ හෝති. ඒකභන්තිකෝ රත්තුපරතේ පටිවිරතේ විකාලහෝත්තා. න-වගිතවාදිතවිසුකදස්සනා පටිවිරතේ හෝති. මාලාගන්ධිවිලේපනධාරණමණ්ඩනවිහුසනවියානා පටිවිරතේ හෝති. උ-වාසයනමහාසයනා පටිවිරතේ හෝති. ජාතරුපර්ශන පටිග්ගහණා පටිවිරතේ හෝති. ආමකඩක්කුපටිග්ගහණා පටිවිරතේ හෝති, ඉත්පිකුමාරික-පටිග්ගහණා පටිවිරතේ හෝති. දාසිදාසපටිග්ගහණා පටිවිරතේ හෝති. අංශේකපටිග්ගහණා පටිවිරතේ හෝති. කුක්කුටසුකරපටිග්ගහණා පටිවිරතේ හෝති. හක්ලිගාවස්සව්‍යාපටිග්ගහණා පටිවිරතේ හෝති. බෙත්තවත්පුපටිග්ගහණා පටිවිරතේ හෝති. දුනෙයා පහිණගමනානුයෝග පටිවිරතේ හෝති. කයවිත්කයා පටිවිරතේ හෝති. තුලාකුටකංසකුව-මානකවා පටිවිරතේ හෝති. උක්කෝටනවනවක්වනනිකත්සාවියෝග පටිවිරතේ හෝති. ජේදනවබන්ධනවිපරමෝසංඟාලෝපසහසාකාරා පටිවිරතේ හෝති. ඉදමිජ්‍යස්ස හෝති සිලස්ම්.

21. පැලවෙන බිජ හා පැල වූණ ගස් කොළන් විනාග කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. එක් වරුවේ බොජ්න් වළදනවා. රාත්‍රී ආහාරයෙන් වැළකී විකාල හෝජනයෙන් වැළකී ඉන්නවා. තැවුම්, ගැයුම්, වැයුම් හා විසුක දරුණයෙන් තැරුණීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මල් සුවඳ විලවුන් දැරීමෙන් ද ඇහපත සැරසීමෙන් ද විසිනුරු වස්ත්‍රාහරණයෙන් සැරසීමෙන් ද වැළකී ඉන්නවා. ප්‍රමාණය ඉක්ම වූ උස් ආසන ද වටිනා සුබෝපහෝජී ආසන ද පරිහරණයෙන් වැළකී ඉන්නවා. රන් රිදී මිල මුදල පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. අමු ධානා පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. අමු මස් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ස්ත්‍රීන්, කුමරියන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දැසි දස්සන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. එඟභැව්ලවන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. කුකුලන් උරන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ඇතුන් ගවයන් අසුන් වෙළුණින් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. කෙත් වතු පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ගිහි කටයුතු සඳහා දුන මෙහෙවර කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. වෙළ හෙළදාම් කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. තරාදියෙන් රවවීම, තො වටනා දෙයින් රවවීම, මිනුමෙන් රවවීම යන මෙයින් වැළකී ඉන්නවා. අල්ලස් ගෙන හිමිකරුවන් ගේ දේ අහිමි කිරීම, වංචා කිරීම, බාලදේ වටනා දේ හැරියට පෙන්වීම, ආදී තොයෙක් වංචික දෙයින් වැළකී ඉන්නවා. අත්පා කුඩීම් මැරීම් බන්ධන කිරීම් මං පැහැරගැනීම්, ගම් පැහැර ගැනීම් ආදී සැහැසු දෙයින් වැළකී සිටිනවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

22. යථා වා පන්කේ හොන්තො සමණඩාහ්මණා සඳ්ධාදෙයානි හෝජනානි හුණුජීත්වා තේ එවරුප. බිජගාමභුතගාමසමාරම්භ. අනුයුත්තා විහරන්ති සෙයාරීද්: මූලනීජ බන්ධනීජ. එවනීජ. අග්‍රනීජ. බිජනීජමේව පණ්ඩම්. ඉත් වා ඉත් එවරුපා බිජගාමභුතගාමසමාරම්භා පට්ටිරනො හෝති. ඉදමිප්සස හෝති සිලස්ම්.

22. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. මවුන් කුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ විදිහේ පැලවෙන දේ හා ගස් කොළන් ආදිය වනස්මින් ඉන්නවා. ඒ කියන්තේ මූලින් පැලවෙන දේවල්, කදින් පැලවෙන දේවල්, පුරුකින් පැලවෙන දේවල්, ද්ලේලන් පැලවෙන දේවල්, බිජවටින් පැලවෙන දේවල් යන ආදිය වනස්මින් ඉන්නවා. ගස් කොළන් සිද්ධීම් ආදී මෙවැනි දේවල්වලිනුත් මෙවැනි වෙනත් දේවල්වලිනුත් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

23. යථා වා පනේකේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හූජ්ජීත්ත්වා තේ ඒවරුප. සන්නිධිකාරපරිහෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද.: අන්නසන්නිධි. පානසන්නිධි. වත්ථසන්නිධි. යානසන්නිධි. සයනසන්නිධි. ගන්ධසන්නිධි. ආමිසසන්නිධි.. ඉති වා ඉති ඒවරුපා සන්නිධිකාරපරිහෝගා පටිචිරනෝ හෝති. ඉදුම්පි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

23. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාර වූ දේ රස්කරගෙන පරිහෝග කරමින් වාසය කරනවා. ඒ කියන්නේ කැම වර්ග රස් කරලා තියා ගන්නවා. ඩීම වර්ග රස් කරලා තියා ගන්නවා. වස්තු රස් කරලා තියා ගන්නවා. යාන වාහන රස් කරලා තියා ගන්නවා. ඇද පුහු මේස රස් කරලා තියා ගන්නවා. පුවද වර්ග රස් කරලා තියා ගන්නවා. තවත් ආමිස රස් කරලා තියා ගන්නවා. මෙවැනි හෝ මෙවැනි වෙනත් දේවල් හෝ රස්කරගෙන පරිහරණය කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

24. යථා වා පනේකේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හූජ්ජීත්ත්වා තේ ඒවරුප. විසුකදස්සනා අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද.: න-ව. ගිත. වාදිත. පෙක්බ. අක්බාත. පාණ්ඩසිර. වෙතාල. කුම්භපූන. සෝජනක. වණ්ඩාල. ව.ස. දෝවන හත්පියුද්ධ. අස්සයුද්ධ. මහිසයුද්ධ. උසහයුද්ධ. අජයුද්ධ. මෙණ්ඩයුද්ධ. කුක්කවයුද්ධ. වට්ටකයුද්ධ. දැණ්ඩයුද්ධ. මුවයියුද්ධ. නිබ්බුද්ධ. උයෝර්ධික. බලග්ග. සේනාබුහ. අනීකදස්සනා. ඉති වා ඉති ඒවරුපා විසුකදස්සනා පටිචිරනෝ හෝති. ඉදුම්පි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

24. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයේ විසුක දරුණනයන් තැරූමේහි යෙදිල ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ තැවූම්, ගැයුම්, වැයුම්, නාටක, පැරණි කථා රහදැක්වීම්, අත්තල ගසා තැවූම්, වෙතාල තැවූම්, බෙර වාදන කිරීම්, රහමධිලෙහි දේවතාවන්ට පුජා පිණ්ස තැවූම්, උණ ගසින් කරන ක්ෂීඩා, මිනි ඇට මැද තබා වටකොට තැවූම්, ඇත් යුද බැලීම්, අස්ව යුද බැලීම්, ගොන් පොර බැලීම්, එඟ පොර බැලීම්, බැවැඟ පොර බැලීම්, කුකුල පොර බැලීම්, වටු පොර බැලීම්, පොව් හරඹ බැලීම්, මිටි හරඹ බැලීම්, මල්ලව පොර බැලීම්, යුද සේනා බලන්ට යැම, බලසෙන් ගණන තැන් බලන්ට යාම, බලසෙනහ

විසිරුවන තැන් බලන්ට යාම ආදී දේවල්වල යෙදෙමින් ඉන්නවා. මෙවැනි දේවල්වලිනුත් මෙවැනි වෙනත් දේවල්වලින් යුතු විසුක දරුණා තැරූම්වලින් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

25. යථා වා පන්කේ හොත්තේ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හූංශ්ඡීන්වා තේ එච්චරුප. ජ්‍යෙෂ්ඨප්පමාදවියානානුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති, සෙයාලීද.: අවියපද. දසපද. ආකාස. පරිභාරපල. සන්තික. බලික. සටික. සලාකහන්ත්. අක්බ. ප.ගවිර. ව.ක්ක. මොක්බවික. වි.ගුලක. පත්තාල්හක. රථක. ධනුක. අක්බරික. මනොසික. යථාවත්ත. ඉති වා ඉති එච්චරුපා ජ්‍යෙෂ්ඨප්පමාදවියානානුයෝගා පටිවිරතේ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

25. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල තමාව ප්‍රමාදයට පත් කරවන මේ ආකාර වූ සුදු කෙළියෙන් කල් යවනවා. ඒ කියන්නේ හතරස් කොටු අවකින් යුතුව කරණ සුදුව, කොටු දහයකින් කරන සුදුව, අහසේ රු අදිමින් කරන සුදුව, කොටු පැනීමෙන් කරණ සුදුව, සන්තික නම් වූ සුදුව, දාදු කුටයෙන් කරන සුදුව, කල්ලි ගැසුම, බුරුවා ගැසුම, ගුල කෙළිය, තලා පිශීම, කරණම් ගැසුම, මුගුරක් ගෙන උඩ යට වැවෙන පරිදි උඩට ගැසුම, කොළවලින් කළ ගොටුවලින් තරගෙට වැළි මැනීම, කුඩා රිය තරහ, කුඩා දුනුවලින් විදීමේ තරහ, අකුරු ලිවීමේ සෙල්ලම, සිතු දේ කියන සෙල්ලම, විකලා.ග අනුකරණයෙන් හිනැස්සීමේ සෙල්ලම ආදී දේ කිරීමයි. මේ දෙයිනුත් මෙවැනි තවත් දේවල් ඇත්තම් එයිනුත් වැළකී ප්‍රමාදයට පත්වන සුදුවෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

26. යථා වා පන්කේ හොත්තේ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හූංශ්ඡීන්වා තේ එච්චරුප. උ-වාසයනමහාසයන. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද.: ආසන්දී. පල්ලෙ.ක. ගෝනක. වින්තක. පටික. පටලික. තුලික. විකතික. උද්දලෝම්. එකන්තලෝම්. කටයිසස. කෝසෙයා. කුත්තක. හත්ත්.හත්ත්.ලර. අස්සත්.ලර. රථන්.ලර. අනීනප්පවේණි. කාදලි.මිගපවර-ප-වත්.ලරණ. සඳත්තර-ජද. උහතෝලෝහිතකුපධාන. ඉති වා ඉති එච්චරුපා උ-වාසයනමහාසයනා පටිවිරතේ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

26. ඒ වගේ ම ඇතුම් හටත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරවූ පමණ ඉක්මවා උස්වූ ආසනන් වටිනා සුබෝපහේගේ ආසනන් පරිහරණය කරනවා. ඒ කියන්නේ දිග භාන්සි පුදු, කවිචි, ලොකු පලස් යෙදු ආසන, විසිනුරු ගෙතකම් කළ එහි ලොම් ඇතිරිලි, සුදු එහි ලොමින් කළ ඇතිරිලි, මල් යෙදු එහි ලොමින් කළ ඇතිරිලි, පුළුන් යෙදු මෙවට, සත්ව රුපවලින් සැරසු එහි ලොමින් ඇතිරිලි, මුළුමණින්ම එහි ලොමින් කළ ඇතිරිලි, රන් තුලෙන් සැරසු කළාල, පට තුලෙන් කළ කළාල, තාටිකාංගනාවන් ඒ මත තැටිය හැකි එහි ලොමින් කළ කළාල, ඇතුන් පිට යොදන ඇතිරිලි, අසුන් පිට යොදන ඇතිරිලි, රථවල යොදන ඇතිරිලි, අදුන් දිවි සමෙන් කළ ඇතිරිලි, කදිලි මුව සමින් කළ කළාල, හිස දෙපැත්තට රතු විල්විද කොට්ට තබා රතු උඩුවියන් බැඳ සැදු වටිනා යහන් ආදිය පරිහරණය කරයි. මෙවැනි දෙයිනුන් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුන් වැළකී උස් අසුන් මහා අසුන් පරිහරණයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

27. යථා වා පන්කේ හොන්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හැංක්ත්වා තේ ඒවරුප. මණ්ඩනවිභූසනවිධානාතුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති, සෞයාලීදං: උ-ඡාදන. පරිමදිදන. නහාපන. සම්බාහන. ආදාස. අක්ෂරන. මාලාවිලේපන. මූබ්‍රුණීණක. මූබාලේපන. හත්ථිබන්ධ. සිභාන්ධ. දැන්ඩික. නාලික. අසි. ජත්ත. විතුෂාපන. උණහීස. මණි. වාලවිජනි විදාතානි වත්ථානි දිසදසානි. ඉති වා ඉති ඒවරුපා මණ්ඩනවිභූසනවිධානාතුයෝග පටිවිරතෝ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

27. ඒ වගේ ම ඇතුම් හටත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයෙන් ඇගපත සැරසීමෙන් හා විසිනුරු වස්ත්‍රාහරණ පැළඳීමෙන් යුක්තව කළ ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ සුවද වර්ග ඇග තවරා සිරුර සිනිදු කිරීම, තෙල් වර්ග ගා සම්බාහනය කොට සිරුර හැඩි කිරීම, සුවදපැන් තැම, උරහිස් ආදියෙහි මස් වැඩිමට මූගුරෙන් තැලීම, කැඩිපතින් මුහුණ බලා සැරසීම, ඇස්වල අදුන් ගැම, මල් හා සුවද විලවුන් දැරීම, මුව සුවද කිරීම, මුව විලවුන් දැරීම, අත්වල ආහරණ දැමීම, හිසෙහි කුඩාමින් දැරීම, විසිනුරු සැරයැටි දැරීම, විසිනුරු බෙහෙත් නල දැරීම, විසිනුරු කඩු දැරීම, විසිනුරු කුඩා දැරීම, විසිනුරු පාවහන් දැරීම, තලල් පට දැරීම, මැණක් පැළඳීම, වාමර දැරීම, දිග වාටි ඇති සුදු වස්තු දැරීම ආදියෙන්

යුතුවේයි. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී ඇහපත සැරසීම් හා විසිනුරු වස්තාහරණ සැරසීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

28. යථා වා පන්කේ හොත්තේ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හුණුජීත්වා තේ එච්චප. තිර-ඡානකත. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද: රාජකථ. වෝරකථ. මහාමත්තකථ. සේනාකථ. හයකථ. යුද්ධකථ. අන්තකථ. පානකථ. වත්පකථ. සයනකථ. මාලාකථ. ගන්ධකථ. ක්‍රානිකථ. යානකථ. ගාමකථ. නිගමකථ. නගරකථ. ජනපදකථ. ඉත්ලිකථ. පුරිසකථ. (කුමාරකථ. කුමාරිකථ.) සුරකථ. විසිබාකථ. කුම්හවියානකථ. පූඛ්‍රබපේතකථ. නානත්තකථ. ලෝකක්බායික. සමුද්දක්බායික. ඉතිහවාහවකථ. ඉති වා ඉතිඑච්චපාය තිර-ඡානකථාය පටිවිරතොශ හෝති. ඉදුමිශ්සය හෝති සිලස්ම්.

28. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දත් අනුහව කරල මෙබදු වූ තිරිසන් කථාවල යෙදී වාසය කරනවා. ඒ කියන්නේ, රජවරුන් ගැන කථා, සොරුන් ගැන කථා, මහ ඇම්තිවරුන් ගැන කථා, හමුදාවන් ගැන කථා, හය ඇතිවෙන දේවල් ගැන කථා, ආහාර වර්ග ගැන කථා, බොන දේවල් ගැන කථා, ඇදුම් පැළපුම් ගැන කථා, ඇද පුවු ගැන කථා, මල් වර්ග ගැන කථා, සුවද වර්ග ගැන කථා, තැදුෂයන් ගැන කථා, යාන වාහන ගැන කථා, ගම්මාන ගැන කථා, තියම් ගම්මාන ගැන කථා, නගර ගැන කථා, රටවල් ගැන කථා, ස්ත්‍රීන් ගැන කථා, පුරුෂයින් ගැන කථා, කුමාරයින් ගැන කථා, කුමාරියන් ගැන කථා, ගුරයින් ගැන කථා, ම.මාවත් ගැන කථා, වල. පොලේ දේවල් ගැන කථා, මියගිය උද්විය ගැන කථා, තව තව දේවල් ගැන කථා, ලෝකය ගැන කථා, සාගරය ගැන කථා, මෙහෙමයි වූනේ මෙහෙමයි තොවූනේ කියන දේ ගැන කථා කරකර ඉන්නවා, මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරිසන් කථාවෙන් ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

29. යථා වා පන්කේ හොත්තේ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හුණුජීත්වා තේ එච්චප. විග්ගාහිකකථ. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද: න ත්ව. ඉම. ධම්ම. ධම්මවිනය. ආජානාසි. අහ. ඉම. ධම්මවිනය. ආජානාම්. කි. ත්ව. ඉම. ධම්මවිනය. ආජානාසිස්සිසි? ම-ඡාපටිපත්තොශ

ත්වමසි, අහමස්ම සමමා පටිපන්තේ. සහිත මේ, අසහිත තේ. පූරේ වචනීය. ප-තා අවව. ප-තා වචනීය. පූරේ අවව. ආවිණ්ණ. තේ විපරාවන්තා. ආරෝපිතේ. තේ වාදෝ. නිග්ගහිතේ ත්වමසි. වර වාදප්පමොක්බාය. නිබැඩෙහි වා ස-පහෝසිති. ඉති වා ඉති එවරුපාය විග්ගහිකකථාය පටිවිරතේ හෝති. ඉදුමිෂ'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

29. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයෙන් එකිනෙකා අතර බැණ දොඩා ගන්නා කථාවන් යුතුව යි ඉන්නේ. ඒකියන්තේ “නුම මේ ධර්ම විනය දන්නේ නැ. මම තමයි මේ ධර්ම විනය දන්තේ, ආ ... එහෙම ද එතකොට නුමිද මේ ධර්ම විනය දන්තේ? නුම ඉන්නේ මිත්‍යා වැඩ පිළිවෙළක යි. මම තමයි නියම වැඩ පිළිවෙළ තුළ ඉන්නේ. ම. කරුණු සහිතව යි කියන්නේ. නුමේ කීම කරුණු රහිත යි. නුම කලින් කිවයුතු දේ පස්සේ කිවවා. පස්සේ කිවයුතු දේ කලින් කිවවා. නුම කලක් තිස්සේ කියපු දේ කණීට පෙරලිනා. මා විසින් නුමිට වාද තාවලයි තියෙන්නේ. නුමිට නිග්‍රහ කරල යි තියෙන්නේ. වාදයෙන් තිදහස් වීමට මගක් හොයාගෙන පලයන්. පූඩ්‍රිවන් තම් ලෙහාගනින්” යනාදිය කියමින් ආරවුල් හදාගන්නවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ බැණ දොඩාගන්නා කථාවන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

30. යථා වා පනේක් හොන්තේ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝතනානි භුජ්ජ්ජ්න්වා තේ එවරුප. දුනෙයාපහිණුගමනානුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති. සියාලේදී: රංජ්ජ්ජ. රාජමහාමන්තාන. බන්තියාන. බාහ්මණාන. ගහපතිකාන. කුමාරාන. “ඉඩ ග-ත. අමුත්‍රාග-ත. ඉදා. හර. අමුත්‍ර ඉදා. ආහරා”ති. ඉති වා ඉති එවරුප. දුනෙයාපහිණුගමනානුයෝගා පටිවිරතේ හෝති. ඉදුමිෂ'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

30. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවන් දුන් දන් අනුහව කරල ගිහියන් ගේ පණිවිඩ පණත් ගෙන යන මෙබදු වූ දුත මෙහෙවරෙහි යෙදෙනවා. ඒ කියන්නේ, “මෙහෙ යන්න, අසවල් තැනට එන්න, මේක (අපේ මේ පණිවිඩය) අරන් යන්න. අසවල් තැනට මේක අරන් යන්න” යනාදී රුළුන් ගේ, රාජමහා ඇමතිවරුන් ගේ, ක්ෂතියයන් ගේ, බාහ්මණයන් ගේ, ගහපතියන් ගේ, කුමාරවරුන් ගේ, පණිවූඩ පණත් ගෙනියනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ

පණිවුධ පණත් ගෙනයන ගිහියන් ගේ දුත මෙහෙවරෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

31. යථා වා පන්කේ හොන්තොශ සමණඩාජ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනාති හූජ්ඡ්ජ්න්වා තේ කුහකා ව හොන්ති ලපකා ව තොම්ත්තිකා ව තිප්පේසිකා ව ලාභේන ලාභ නිජිගි-සිතාරෝ. ඉති වා ඉති ඒවරුපා කුහනලපනා පටිචිරතොශ හෝති ඉදමිපි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

31. ඒ විගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ ඩාජ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල කුහක (උවින් වෙන ජීවිතයක් පෙන්වමින් යටින් වෙනත් ජීවිතයක් ගෙවමින් නැති ගුණ පෙන්වා) ජීවිත ගෙවනවා. ලාභ සත්කාර ලැබෙන විදිහට (පුහු වර්ණනා කිරීම්, තොදොල් කිරීම්, නැති ගුණ කිරීම් ආදි) වාවු බස් කියනවා. දායකයින් හට තොදී බැරි තත්ත්වයට පත් වෙන ආකාරයේ තිමිති දක්වමින් කථා කරනවා. තමන්ට ලැබෙන විදිහට අනුත්ව ගරහනවා. ලාභයෙන් ලාභය හොයනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබු වූ කුහක කමින් වාවුබස්වලින් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

32. යථා වා පන්කේ හොන්තොශ සමණඩාජ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනාති හූජ්ඡ්ජ්න්වා තේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්වින ජීවිකං කප්පෙන්ති, සෙයාපීදං: අංග. නිමිත්ත. උප්පාත. සුජින. ලක්භණ. මූසික-ඡ්ජ්න්ත. අග්ගිහෝම. ද්බ්බිහෝම. පුස්සහෝම. කණහෝම. තණ්ඩුලහෝම. සප්පිහෝම. තොලහෝම. මුබහෝම. ලෝහිතහෝම. අංගවිජ්ජා වත්පුවිජ්ජා බන්තවිජ්ජා සිවවිජ්ජා හූතවිජ්ජා හූරවිජ්ජා අහිවිජ්ජා විසවිජ්ජා වි-ඡිකවිජ්ජා මූසිකවිජ්ජා සකුණවිජ්ජා වායසවිජ්ජා පක්කංකංකාන. සරපරින්තාන. මිගපක්බ. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්වින පෙන්ති. ඉදමිපි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

32. ඒ විගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ ඩාජ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙවැනි වූ තිරග්චින විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජ්වයෙන් ජීවත් වෙනවා. ඒ කියන්නේ ගාරීරික අංග බලා එලාඕල කියනවා, නිමිති බලා එලාඕල කියනවා, උත්පාත බලා එලාඕල කියනවා, සිහින එලාඕල කියනවා, ගාරීරික ලක්ෂණ බලා එලාඕල කියනවා, මීයන් කැ වස්තු බලා එලාඕල කියනවා, හිනි පුජා පවත්වනවා, හැන්දෙන් පුජා

පවත්වනවා, ධානා පොතුවලින් පූජා පවත්වනවා. කණ නම් සහලින් කළ පූජා පවත්වනවා, සහලින් පූජා පවත්වනවා, ගිතෙලින් පූජා පවත්වනවා, තල තෙලින් පූජා පවත්වනවා, විශේෂ කොට කරණ පූජා පවත්වනවා, සතුන් මරා ලේ පුදා කරන පූජා පවත්වනවා, අංග විද්‍යාව, වාස්තු විද්‍යාව, දේශපාලන විද්‍යාව, වාසනාව උරග බැලීමේ (ලොතරයි) විද්‍යාව, හැත විද්‍යාව, පොලොව යට බිම් ගෙයක ඉද මැතිරීමෙන් කරන (හුරි) විද්‍යාව, සරප විද්‍යාව, විෂ විද්‍යාව, වෘශ්වික විද්‍යාව, මූෂක විද්‍යාව, පක්ෂි විද්‍යාව, විශාල පක්ෂි විද්‍යාව, ඉදුණු දේ මුල් කොට අනාවැකි කියන විද්‍යාව, මතුරන ලද ර්තල විද ආරක්ෂා කරන විද්‍යාව, මඟ පක්ෂ යනාදී මිත්‍යා ආර්ථියෙන් තීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරුව්‍යින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආර්ථියෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

33. යථා වා පනේකේ හොන්තොශ සමණ්ඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනාති හුණුජ්ජිත්තවා නේ එවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවින නීවික. කප්පෙන්ති - සෙයාලීදා: මණ්ඩලක්බණ. දැන්විලක්බණ. වත්මලක්බණ. අසිලක්බණ. උසුලක්බණ. ඔනුලක්බණ. ආවුධලක්බණ. ඉත්මිලක්බණ. පුරිසලක්බණ. කුමාරලක්බණ. කුමාරිලක්බණ. දාසලක්බණ. දාසීලක්බණ. හත්මිලක්බණ. අස්සලක්බණ. මහිසලක්බණ. උස්හලක්බණ. ගෝලක්බණ. අජලක්බණ. මෙණ්විලක්බණ. කුක්කුවලක්බණ. වට්ටකලක්බණ. ගෝධාලක්බණ. කණ්ඩාක්බණ. ක-ඡපලක්බණ. මිගලක්බණ. ඉති වා ඉති එවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවා පටිචිරනො හෝති. ඉදමිපි'සස හෝති සිලසම්.

33. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ග්‍රුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූ තිරුව්‍යින විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආර්ථියෙන් තීවත් වෙනවා. ඒ කියන්නේ මැණික්වල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, දැඩිවල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, වස්තුවල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, කඩු ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, ර්තල ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, දුනු ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, ආයුධ ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, ස්ත්‍රීන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, පුරුෂයන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, දරුවන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, දැරියන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, දාසියන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, ඒ ඒ කටයුතු

සඳහා තෝරා ගත යුතු ඇතුන් ගේ ලකුණු කීම, අසුන් ගේ ලකුණු කීම, ඔවුවන් ගේ ලකුණු කීම, වෘෂභයන් ගේ ලකුණු කීම, ගවයන් ගේ ලකුණු කීම, එච්චන් ගේ ලකුණු කීම, බැට්ල්චන් ගේ ලකුණු කීම, කුකුල පොර ආදියට සුදුසු කුකුලන් ගේ ලකුණු කීම, වූවන් ගේ ලකුණු කීම, සුහුනන් ඇහ වැටීමේ සහ හඩනැගිමේ එලාජල කීම, කණෙහි පලදාගත් උපකරණවලින් එලාජල කීම, කැස්බැච්චන්ට මතුරා එලාජල කීම, මුවන්ට මතුරා එලාජල කීම ආදී තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේයෙන් කළ ගෙවනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

34. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණඩාහ්මණා සඳ්ධාදෙයානි හෝජනානි භුද්ධීත්වා නේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්වෙන ජීවික. කප්පෙන්ති, සෙයාලිද්: රක්ෂ්‍ය. නියාන. හවිස්සති. රක්ෂ්‍ය. අතියාන. හවිස්සති. අඩහන්තරාන. රක්ෂ්‍ය. උපයාන. හවිස්සති. බාහිරාන. රක්ෂ්‍ය. අපයාන. හවිස්සති. බාහිරාන. රක්ෂ්‍ය. උපයාන. හවිස්සති. අඩහන්තරාන. රක්ෂ්‍ය. අපයාන. හවිස්සති. අඩහන්තරාන. රක්ෂ්‍ය. ජයෝ හවිස්සති. බහිරාන. රක්ෂ්‍ය. ජයෝ හවිස්සති. අඩහන්තරාන. රක්ෂ්‍ය. පරාජයෝ හවිස්සති. බාහිරාන. රක්ෂ්‍ය. ජයෝ හවිස්සති. අඩහන්තරාන. රක්ෂ්‍ය. පරාජයෝ හවිස්සති. ඉති ඉමස්ස ජයෝ හවිස්සති. ඉමස්ස පරාජයෝ හවිස්සති. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්වා පටිවිරතෝ හෝති. ඉම්මිස්ස හෝති සිලස්ම්.

34. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභේයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “අසවල් තැකතට රුතුමා ගේ යුධ පිණිස නික්මීම වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් ආපසු තුවරට ඇතුළුවීම සිදු කළ යුත්තේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිට පිටත සතුරු රුළුන් හමුවීමට රුජ ගේ ගමන කළයුත්තේ ය. අසවල් තැකතින් පිටත සිටින රුවරු රට ඇතුළට පැමිණීම වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිටින රුජ ගේ ඉවත්වීම සිදුවන්නේ ය. අසවල් තැකතින් බාහිර රුජතට පරාජය වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් බාහිර රුජත්ට ජය වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ රුජට පරාජය වන්නේ ය කියල මොහුට ජය වෙනවා. මොහුට පරාජය වෙනවා” ආදී වශයෙන් පවසම්න තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේයෙන් කළ ගෙවනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ

තිරග්චින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභ්‍යවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

35. “යථා වා පනේකේ හොත්තෙය් සමණුවාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනාති හුණුජිත්තාවා කේ ජ්වරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජිවෙන ජීවික. කප්පෙන්ති - සෞයාලීදං: වන්ද්ග්ගාහෝ හවිස්සති, සුරියග්ගාහෝ හවිස්සති, තක්බන්තග්ගාහෝ හවිස්සති, වන්දීමසුරියාන. පලගමන. හවිස්සති, වන්දීමසුරියාන. උප්පලගමන. හවිස්සති, තක්බන්තාන. පලගමන. හවිස්සති, තක්බන්තාන. උප්පලගමන. හවිස්සති, උක්කාපාහෝ හවිස්සති, දිසාඩාහෝ හවිස්සති, හුම්වාලෝ හවිස්සති, දේවදුන්දුහි හවිස්සති, වන්දීමසුරියනක්බන්තාන. උග්ගමන. වගමන. සංකිලේස. වෝදාන. හවිස්සති, ජ්ව. විපාකෝ වන්ද්ග්ගාහෝ හවිස්සති, ජ්ව. විපාකෝ සුරියග්ගාහෝ හවිස්සති, ජ්ව. විපාක. විපාකෝ වන්දීමසුරියාන. පලගමන. හවිස්සති, ජ්ව. විපාක. වන්දීමසුරියාන. උප්පලගමන. හවිස්සති, ජ්ව. විපාක. තක්බන්තාන. පලගමන. හවිස්සති, ජ්ව. විපාකෝ උක්කාපාහෝ හවිස්සති, ජ්ව. විපාකෝ දිසාඩාහෝ හවිස්සති, ජ්ව. විපාකෝ හුම්වාලෝ හවිස්සති, ජ්ව. විපාකෝ දේවදුන්දුහි හවිස්සති, ජ්ව. විපාක. වන්දීමසුරියනක්බන්තාන. උග්ගමන. වගමන. සංකිලේස. වෝදාන. හවිස්සති. ඉති වා ඉති ජ්වරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජිවා පටිවිරතේ හෝති. ඉදුමි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

35. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන්දන් අනුහව කරල මෙබදුවුන් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභ්‍යවයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “අසවල් දින වන්දුග්‍රහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින සුර්යග්‍රහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින තැකත් ග්‍රහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින සඳ හිරු ගේ නො මහින් යුම සිදුවෙනවා. අසවල් දින තැකත් තරුවල තිසි මහින් යුම සිදුවෙනවා. අසවල් දින තැකත් තරුවල නොමහින් යුම සිදුවෙනවා. අසවල් දින උල්කාපාත වැවෙනවා. අසවල් දින අසවල් දිගාවේ උෂණත්වය වැඩෙනවා. අසවල් දින හුම් කම්පාවක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින වැසි රහිතව අහස ගුගුරනවා. හිරු සදු හා තැකත් වල උදාව බැසීම කෙලෙසීම පිරිසිදු වීම මේ මේ වෙලාවට සිදුවෙනවා. වන්දු ග්‍රහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. සුර්ය ග්‍රහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. තැකත් ග්‍රහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක

ලබාදෙනවා. හිරු සඳු ගේ නිසිගමන මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. හිරු සඳු ගේ නොමහ යුම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. උල්කාපාත වැටීම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. දිගා දාහය මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. ණුකම්පන මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. වැසි තැනිව අහස ශිගිරීම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. හිරු සඳු හා තැකත්වල උදාව බැසිම කෙලෙසීම පිරිසිදු වීම ලෝකයට මෙවැනි විපාක ලබා දෙනවා” කියල තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආශේෂයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරුවින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආශේෂයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

36. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි ණුන්ඡ්ජීත්ත්වා නේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්වෙන ජීවික කප්පෙන්ත් - සෙයාලීදං: සුබ්බුවිධිකා හවිස්සති, දුබ්බුවිධිකා හවිස්සති, සුහිකඟ. හවිස්සති, දුහිකඟ. හවිස්සති, බේම. හවිස්සති, හය. හවිස්සති, රෝගෝ හවිස්සති, ආරෝගා. හවිස්සති, මුද්දා ගණනා සංඛාන. කාවෙයා. ලෝකායත. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්වා පටිවිරතෝ හෝති. ඉදමිපි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

36. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආශේෂයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “මේ කාලයේදී වැස්ස වහිනවා. මේ කාලයේදී නියහය ඇතිවෙනවා. මේ කාලයේදී සුහික්ෂ වෙනවා. මේ කාලයේදී දුර්හික්ෂය ඇතිවෙනවා. මේ කාලයේදී රට සරුවෙනවා. මේ කාලයේදී බිය සැක තැනිව ඉන්නවා. මේ කාලයේදී හය උපදිනවා. මේ කාලයේදී රෝග ඇති වෙනවා. මේ කාලයේදී නීරෝග බව ඇති වෙනවා කියමින් එලාලල පැවසීමන් මුදා, ගණනා, සංඛාන, කාවා ගාස්තු, ලෝකායත ගාස්තු, ආදි තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආශේෂයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරුවින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආශේෂයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

37. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි ණුන්ඡ්ජීත්ත්වා නේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්වෙන ජීවික කප්පෙන්ත්, සෙයාලීදං: ආවාහන. විවාහන. සංවදන. විවදන. සංතිරණ.

විතිරණ.. සූහගකරණ.. දුබිහගකරණ.. විරැද්ධිගබිහකරණ.. ජීවිතා-නිත්ප්‍රමිහන.. හතුසංහන්න.. හත්පාහිතප්පන.. හතුප්පන.. කණ්ඩප්පන.. ආදාසපක්ෂ.. කුමාරිකපක්ෂ.. දේවපක්ෂ.. ආදි-ව්‍යපටියාන.. මහතුපටියාන.. අඛිජ්පලන.. සිරිවිතායන.. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්ඩා පටිචිරතේ හෝති.. ඉදුමිෂ'සස හෝති සිලස්ම්..

37. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදුවුත් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභිච්‍යතාවයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, විවාහයට තැකත් කීම, ආවාහයට තැකත් කීම, වෙන් වූ අඩු සැමියන් එක් කිරීමට තැකත් සැදීම, එක් වූ අඩු සැමියන් වෙන් කිරීමට තැකත් සැදීම, දිපු ණය එකතු කිරීමට තැකත් සැදීම, මුදල් ණයට පොලියට දීමට තැකත් සැදීම, දියුණු වීමට ගුරුකම් කිරීම, පාලිවී තැති වීමට ගුරුකම් කිරීම, දැරුගැබී රැකෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, දිව අගුළ බැඳෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, හතු තද කරන්නට ගුරුකම් කිරීම, අන් පෙරලෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, හතු සිරවෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, කණ්ඩාඩියෙන් හැතයන් කැදාවා ප්‍රශ්න විවාරීම, ගැණු දරුවන් ලවා ජේන කීම, දේවියන් ලවා ජේන කීම, සුරුය වන්දනාව, මහ බණු වන්දනාව, මන්ත්‍ර බලයෙන් කටින් ගිනිදැල් පිටකිරීම, මන්ත්‍ර බලෙන් ලක්ෂ්මි පුරා කිරීම යනාදී තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභිච්‍යතාවයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරුවින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභිච්‍යතාවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

38. යථා වා පනේකේ හොන්තේ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝතනානි හැන්ජ්ජිත්තාවා නේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්ඩාවින ජීවික. කප්පෙන්ති, සෙයාලීද..: සන්තිකම්ම. පණ්ඩිකම්ම. (භුතකම්ම.) භුරිකම්ම. වසසකම්ම. බොසසකම්ම. වත්පුකම්ම. වත්පුපරිකම්ම. වත්පුපරිකිරණ.. ආවමන.. නහාපන.. ජ්‍යහන.. වමන.. විරෝධන.. උද්ධවිරෝධන.. අයෝවිරෝධන.. සීසවිරෝධන.. කණ්ඩාන්ල.. නෙක්තතප්පන.. තත්පුකම්ම.. අඛ්ජන.. ප-වක්ෂන.. සාලාකිය.. සල්ලකත්තිය.. දාරකතිකි-ඡා මුලහේසජ්ජාන.. අනුප්පාදන.. විසයින.. පටිමොක්බෝ.. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-වානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්ඩා පටිචිරතේ හෝති.. ඉදුමිෂ'සස හෝති සිලස්ම්..

38. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදුවුත් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභිච්‍යතාවයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, ගාන්ති කරීම, බාර ඔප්පු කිරීම,

පොලොව යට හිඳ මතුරා ගුරුකම් කිරීම, තපු-සකයා පිරිමියෙකු කිරීම, පිරිමියා තපු-සකයෙකු කිරීම, ගෙවල් තැනීමේ දිගාවන් පෙන්වා දීම, අඟින් තිවාස තැනීමේදී පුද පුරා පැවැත් වීම, වතුර මතුරා මූණ සේදවීම, වතුර මතුරා නැහැවීම, ගිනිපිදීම, ලය විරේක කරවීම, බඩ විරේක කරවීම, වමනය කරවීම, වස්ති කරවීම, ශීර්ෂ විරේකය, කණට තෙල් පිෂ්මිම, ඇස් වෙදකම, තස්ත කිරීම, ඇස්වලට අදුන් සැදීම, ප්‍රති අංතන සැදීම, ගලු කරම කිරීම, ලදරු විකිත්සාව, කාය විකිත්සාව, වනවලට බෙහෙත් බැඳීම, ආදි තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජ්‍යාවයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙත දේවල්වලිනුත් වැළකි මෙබදු වූ තිරග්චන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජ්‍යාවයෙන් වැළකි ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

39. ස බෝ සෝ ලෝහිව් සික්ඛ ඒවා සීලසම්පන්නෝ න කුතොවී හය. සමනුපස්සන් යදිද. සීලස-වරතෝ. සෙයාපාප ලෝහිව්, බත්තියෝ මූද්ධාවසින්නෝ නිහතප-ඩාමින්නෝ න කුතොවී හය. සමනුපස්සන් යදිද. ප-වක්ලීකතෝ. ඒවමේව බෝ ලෝහිව් සික්ඛ ඒවා සීලසම්පන්නෝ න කුතොවී හය. සමනුපස්සන් යදිද. සීලස-වරතෝ. සෝ ඉමතා අරියේන සීලක්බන්ධීන සමන්නාගතෝ අජ්ජිත්ත්වය. අනවත්තසුඩ. පටිස-වේදේති. ඒවා බෝ ලෝහිව් සික්ඛ සීලසම්පන්නෝ හෝති.

39. පිනවත් ලෝහිව්ව, ඒ සික්ෂුව වනාහි මේ අයුරින් සීලසම්පන්නව සිරින විට ඒ සීලස-වරය හේතු කොට ගෙන මොන ම අයුරකින්වත් බියක් දැකින්නෝ නෑ. පිනවත් ලෝහිව්ව, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ඔවුනු පළන් රජ කෙනෙක් ඉන්නවා. ඔහු සතුරන් පරදවල බැහැර කරලයි ඉන්නෝ. ඉතින් ඔහු සතුරන් හේතුවෙන් මොන ම අයුරකින්වත් හයක් දැකින්නෝ නෑ. පිනවත් ලෝහිව්ව, සික්ෂුවත් ඔය විදිහම සි. මේ අයුරින් සීලසම්පන්නව සිරින විට ඒ සීලස-වරය හේතු කොට ගෙන මොන ම අයුරකින්වත් බියක් දැකින්නෝ නෑ. ඔහු මේ ආරය වූ සීලස්කන්ධයෙන් සමන්විතව ආධ්‍යාත්මිකව නිවැරදි සැපයක් විදිනවා. පිනවත් ලෝහිව්ව, ඔන්න විදිහට සි සික්ෂුව සීලසම්පන්න වන්නෝ.

40. කථක්ව ලෝහිව්ව, සික්ඛ ඉන්දියේසු ගුන්තද්වාරෝ හෝති? ඉඩ ලෝහිව්ව සික්ඛ වක්බූනා රුප. දිස්වා න නිමින්තග්ගාහි හෝති නාභාබ්‍යඛ්ජනග්ගාහි. යත්වාධිකරණමේත්. වක්බූන්දිය. අස්-වූත. විහරන්ත. අහිජ්ජධා දේමතස්සා පාපකා අකුසලා ධමමා ඇන්වාස්සවෙයුත්, තස්ස ස-වරාය පටිපත්තති. රක්බති වක්බූන්දිය. වක්බූන්දියේ ස-වර. ආපත්තති.

සේත්තේන සිද්ධ සූත්වා සාමේන ගන්ධ සායිත්වා ජීව්හාය රස සායිත්වා කායේන එළාචියලිබ ප්‍රායිත්වා මනසා ධම්ම විද්‍යාය ත නිමිත්තග්ගාහී හෝති නාඛුබූජ්පත්තග්ගාහී. යත්වාධිකරණමෙන. මතින්දිය. අස්විත. විහරන්ත. අහිත්කඩා දොමනසසා පාපකා අකුසලා ධම්ම අත්වාස්සවෙයු, තස්ස ස.වරාය පටිපත්තති. රක්තත මතින්දිය. මතින්දියේ ස.වර. ආපත්තති. සෝ ඉමිනා අරියේන ඉන්දියස.වරේන සමන්නාගතෝ අත්කඩත්ත. අඛ්‍යාස්කසුබ. පටිස.වේදේති. එව. බෝ ලෝහිව්, හික්බු ඉන්දියේසු ගුන්තද්වාරෝ හෝති.

40. පින්වත් ලෝහිව්, හික්ෂුව අකුසලයන් වැළකු ද්වාර ඇති ඉදුරන් ඇතිව ඉන්නේ කොහොම ද? පින්වත් ලෝහිව්, මෙහිලා හික්ෂුව ඇසින් රුප දැක නිමිති ගන්නේ නෑ. නිමිත්තක කොටසක්වත් ගන්නේ නෑ. යම් හෙයකින් ඇස තැමැති ඉන්දිය අස්වරව වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝහයත් දොමනසත් පාඨී අකුසලත් ඇති වී අර්බුදයක් හට ගන්නවා නම්, එහි ස.වරය පිශිස පිළිපදිනවා. ඇස රක ගන්නවා. ඇස තැමැති ඉන්දියයේ ස.වරයට පැමිණෙනවා. කණෙන් ගබ්දයක් අහලා නාසයෙන් ගන්ධයක් ආස්‍රාණය කරලා දිවෙන් රසයක් රස විදලා කයෙන් පහසක් ලබලා මතසින් අරමුණක් දැන ගෙන නිමිති ගන්නේ නෑ. නිමිත්තක කොටසක්වත් ගන්නේ නෑ. යම් හෙයකින් මතස තැමැති ඉන්දිය අස්වරව වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝහයත් දොමනසත් පාඨී අකුසලත් ඇති වී අර්බුදයක් හට ගන්නවා නම්, එහි ස.වරය පිශිස පිළිපදිනවා. මතස රක ගන්නවා. මතස තැමැති ඉන්දියයේ ස.වරයට පැමිණෙනවා. මහු මේ ආරය වූ ඉන්දිය ස.වරයෙන් යුක්තව ආධ්‍යාත්මිකව පිඩා රහිතව සැපයක් විදිනවා. පින්වත් ලෝහිව්, හික්ෂුව අකුසලයෙන් වැළැක් වූ දොරටු ඇති ඉන්දියයන් තුළ ඉන්නේ ඔය විදිහට යි.

41. කථංස්ව ලෝහිව්, හික්බු සතිසම්පත්ංශේන සමන්නාගතෝ හෝති? ඉඩ ලෝහිව්, හික්බු අහික්කන්නේ පටික්කන්නේ සම්පතානකාරී හෝති. ආලෝකින් විලෝකින් සම්පතානකාරී හෝති. සම්මිංජ්ංන්නේ පසාරින් සම්පතානකාරී හෝති. ස.සාම්පත්ත්තවරධාරණෝ සම්පතානකාරී හෝති. අහින් පින් බායින් සායින් සම්පතානකාරී හෝති. උ-වාරපසසාවකම්මේ සම්පතානකාරී හෝති. ගන් දින් නිසින්නේ සුත්නේ ජාගරින් හායින් තුණ්හිහාවේ සම්පතානකාරී හෝති. එව. බෝ ලෝහිව්, හික්බු සතිසම්පත්ංශේන සමන්නාගතෝ හෝති.

50. පින්වත් ලෝහිව්, හික්ෂුව සිහිනුවණින් යුතුව සිටින්නේ කොහොමද? පින්වත් ලෝහිව්, මෙහිලා හික්ෂුව ඉදිරියට යදීත්, ආපසු එදීත්, එය කරන්නේ සිහි නුවණින් ම දි. ඉදිරිය බලදී, වටපිට බලදී එය කරන්නේන් සිහි නුවණින් ම දි. අතපය හකුලදී, දිගහරදී එය කරන්නේන් සිහිනුවණින් ම දි. දෙපට සිවුර, පාතුය, අනෙක් සිවුරු ආදිය දරදී එය කරන්නේන් සිහිනුවණින් ම දි. වළදදී පානය කරදී අනුහව කරදී රස විදිදී එය කරන්නේන් සිහි නුවණින් ම දි. වැසිකිලි කැසිකිලි යාමේ දී එය කරන්නේන් සිහි නුවණින් ම දි. ගමන් කරදී, සිටගෙන සිටදී, වාචි වී සිටදී, සැතපෙදී, තිදිවරදී, කරාබස් කරදී, තිහබව සිටදී එය කරන්නේන් සිහි නුවණින් ම දි. පින්වත් ලෝහිව්, හික්ෂුව සිහිනුවණින් යුතු වන්නේ ඔය ආකාරයට දි.

42. කජ්ඩුව ලෝහිව්, හික්බු සන්තුවියෝ හෝති? ඉඩ ලෝහිව් හික්බු සන්තුවියෝ හෝති කායපරිහාරියේන ව්වරේන කු-ෂ්පරිහාරියේන පිණ්ඩ්පානේන. සෝ යේන යේනේව පක්කමති සමාදායේව පක්කමති. සෙයාලාපි ලෝහිව්, පක්ති සකුණෝ යේන යේනේව බේති සපත්තහාරෝ'ව බේති, එවමේව බෝ ලෝහිව්, හික්බු සන්තුවියෝ හෝති කායපරිහාරියේන ව්වරේන කු-ෂ්පරිහාරියේන පිණ්ඩ්පානේන. සෝ යේන යේනේව පක්කමති සමාදායේව පක්කමති. එවං බෝ ලෝහිව්, හික්බු සන්තුවියෝ හෝති.

42. පින්වත් ලෝහිව්, හික්ෂුව ලද දෙයින් සතුවූ වන්නේ කොහොමද? පින්වත් ලෝහිව්, මෙහිලා හික්ෂුව කය පරිහරණයට සැහැන සිවුරෙන්, කුසැගිනි නිවෙන්ට සැහැන පිණ්ඩ්පාතයෙන් සතුවූ වෙනවා. මහු යම් ම තැනකට පිටත් වෙනවා නම්, පාසිවුරු පමණක් අරගෙන යනවා. එක මේ වගේ දෙයක්. කුරුලේක් යම් ම තැනකට පියඹා යනවා නම්, පියාපත් බර පමණක් සහිතව පියඹනවා වගෙයි. පින්වත් ලෝහිව්, ඔය අයුරින් ම හික්ෂුව කය පරිහරණයට සැහැන සිවුරෙන්, කුසැගිනි නිවෙන්ට සැහැන පිණ්ඩ්පාතයෙන් සතුවූ වෙනවා. මහු යම් ම තැනකට පිටත් වෙනවා නම්, පාසිවුරු පමණක් අරගෙන යනවා. පින්වත් ලෝහිව්, හික්ෂුව ලද දෙයින් සතුවූ වන්නේ ඔය විදිහට යි.

43. සෝ ඉමිනා ව අරියේන සිලක්බන්ධීන සමන්නාගතෝ, ඉමිනා ව අරියේන ඉන්දියස-වරේන සමන්නාගතෝ, ඉමිනා ව අරියේන සත්ත්‍යම්පාතන්දේන සමන්නාගතෝ, ඉමාය ව අරියාය සන්තුවියියා සමන්නාගතෝ, විවින්ත. සේනාසන. හජ් අරජ්ජු. රැකබමුල. පබ්බත. කන්දර. ගිරිගුහ. සුසාන. වනපත්ල. අඩහෝකාස. පලාපුජ්ජ්ජ. සෝ

ප-ඡාහන්ත් පිණ්ධිපාතපටික්කන්නේ තිසිදති පල්ලාක්. ආහුජීන්වා උප්‍රා කාය. පණිඩාය පරිමුබ. සති. උපටියපෙන්වා.

43. ඔහු මේ ආරය වූ සිලස්කන්ධයෙන් යුක්ත වෙලා, මේ ආරය වූ ඉන්දිය සංවරයෙන් යුක්ත වෙලා, මේ ආරය වූ සිහිනුවණින් යුක්ත වෙලා, මේ ආරය වූ ලද දෙයින් සතුවුවීමෙන් යුක්ත වෙලා තුදෙකලා සෙනසුනක වාසය කරනවා. ඒ කියන්නේ ආරණ්‍යය, රැක්සේවණ, පර්වතය, දිය ඇල්ල, ගිරිගූහාව, සොහොන, වනගැබ, ගස් කොළන් රහිත හිස් පිටිය, පිදුරු ගෙය ආදිය යි. ඔහු පිණ්ධිපාතය වළඳා, දානයෙන් පසු (එවැනි තැනක) පළගක් බැඳු ගෙන, කය සෘජු කර ගෙන, හාවනා අරමුණෙහි සිහිය පිහිටුවා ගෙන වාධිවෙනවා.

44. සේ අහිජ්ජය. ලෝකේ පහාය විගතාහිජ්ජෙධින තෙසා විහරති. අහිජ්ජය විත්ත්. පරිසේශ්‍රෙධි. බ්‍යාපාදුපදෙශ්‍රෙස්. පහාය අඛ්‍යාපන්තාවිතන්නේ විහරති සඛ්‍යපාණුතහිතානුකම්පි. බ්‍යාපාදුපදෙශ්‍රෙසා විත්ත්. පරිසේශ්‍රෙධි. ජීතමිද්ධා. පහාය විගතලීනමිද්ධායේ විහරති ආලෝකසංක්දී සත්‍ය සම්ප්‍රාන්‍යායේ. ජීතමිද්ධා විත්ත්. පරිසේශ්‍රෙධි. උද්ධ-වකුක්කු-ව. පහාය අනුද්ධන්නේ විහරති අජ්ජනත්ත. වූපසන්තවිතන්නේ. උද්ධ-වකුක්කු-වා විත්ත්. පරිසේශ්‍රෙධි. විවිකි-ඡ. පහාය තිණුවිවිකි-ජේ විහරති අකළංකලී කුසලේසු ධමමේසු. විවිකි-ඡාය විත්ත්. පරිසේශ්‍රෙධි.

44. ඔහු ජීවිතය තම වූ ලෝකය ගැන ඇති විසම ලෝහය දුරු කොට ඇලීම රහිත වූ සිතින් වාසය කරනවා. විසම ලෝහය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. තරහ වෙටර ආදිය අත්හැර තරහ තැනි සිතින් සියලු සතුන් කෙරෙහි හිතානුකම්පිව වාසය කරනවා. තරහ වෙටර ආදිය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. නිදිමත අලසකම අත්හැර නිදිමත අලසකම්න් බැහැරව ආලෝක සක්කුවෙන් යුතුව, සිහිනුවණ ඇතිව වාසය කරනවා. නිදිමත අලසකම කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. සින් විසිරීමත්, පසුතැවීමත් බැහැර කොට නො කුළුණි හිය සංසිදුනු සිතින් වාසය කරනවා. සින් විසිරීම හා පසුතැවීම කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. සැකය දුරු කොට කුසල් දහම් ගැන කෙසේ ද? කෙසේ ද? යනාදී සැකයෙන් එතෙරව වාසය කරනවා. සැකය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා.

45. සෙයාලාජ ලෝහිව්, පුරිසේ ඉණ. ආදාය කම්මත්නේ පයෝජෙයා, තස්ස තේ කම්මන්තා සම්ජ්ජෙධියුණු, සේ යානි ව පෝරාණානි

ඉණමුලානි තානි ව බ්‍රාහ්මීකරෙයා, සියා වස්ස උත්තරි. අවසිවය. දාරහරණාය, තස්ස එවමස්ස: “අහ. බේ පුබැබේ ඉණ. ආදාය කම්මන්නේ පයෝපේසි. තස්ස මේ නො කම්මන්තා සම්භ්කධි.සු. සෝ’හ. යානි ව පෝරාණානි ඉණමුලානි තානි ව බ්‍රාහ්මාකාසි. අත්මි ව මේ උත්තරි. අවසිවය. දාරහරණාය”ති. සෝ තනෝ’ නිදාන. ලහේල පාමොත්ත්, අධිග-ශේය සෝමනස්ස..

45. පින්වත් ලෝහිව්, එය මෙවැනි දෙයක්. පුරුෂයෙක් ණයක් අරගෙන කරමාන්තයක යොදවනවා. ඔහු ගේ එච්චාපාරය සාර්ථක වෙනවා. එතකොට ඔහු යම් පරණ මූල් ණයක් ඇද්ද, එය සම්පුර්ණයෙන් ම ගෙවලා දානවා. එයින් පසු ඔහුට අමුදරුවන් පෝෂණය පිණ්ස ලාභයක් ඉතිරින් වෙනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “ම. කලින් ණයක් අරගෙනයි ව්‍යාපාරයක යෙදෙවිවේ. ඒ මගේ ව්‍යාපාරය සාර්ථක වූණා. ඒ ම. යම් පරණ මූල් ණයක් ඇද්ද එය සම්පුර්ණයෙන් ම ගෙවවා. අමුදරුවන් පෝෂණයටත් මට ආදායම ඉතිරි වූණා” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසක් ලබනවා.

46. සෙයාලාපි ලෝහිව්, පුරිසෝ’ ආබාධිකෝ’ අස්ස දුක්බිතෝ’ බාල්හගිලානෝ’, හත්ත. වස්ස න-ඡාදෙයා, න වස්ස කායේ බලමන්තා, සෝ අපරේන සමයේන තමහා ආබාධා මූ-වෙයා, හත්තක්වස්ස ඡාදෙයා සියා වස්ස කායේ බලමන්තා, තස්ස එවමස්ස: “අහ. බේ පුබැබේ ආබාධිකෝ’ අහෝසි. දුක්බිතෝ’ බාල්හගිලානෝ’. හත්ත. ව මේ න-ඡාදේසි. න වස්ස මේ ආසි කායේ බලමන්තා. සෝ’මහි එතරහි තමහා ආබාධා මුක්තෝ’. හත්තක්ව මේ ඡාදේති. අත්මි ව මේ කායේ බලමන්තා”ති. සෝ තනෝ’ නිදාන. ලහේල පාමොත්ත්, අධිග-ශේය සෝමනස්ස..

46. පින්වත් ලෝහිව්, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් රෝගී වෙලා, දුකට පත්වෙලා, දැඩිසේ ගිලන්ව ඉත්තවා. ඔහුට බත් කුමටවත් පිරියක් තැ. ඔහු ගේ ඇගේ පත් ප්‍රාණවත් ගතියක් තැ. නමුත් පසස්ස කාලෙක ඔහු ඒ රෝගයෙන් මිදුනා. ඔහුට දැන් බත් කුමත් පියයි. ඔහු ගේ ඇහපතත් ප්‍රාණවත්. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “ම. ඉසස්ර රෝගී වෙලා, දුකට පත්වෙලා, දැඩිසේ ගිලන්ව හිටියේ. මට බත් කුමටවත් පිරියක් තිබුණේ තැ. මගේ ඇගේ පත් ප්‍රාණවත් ගතියක් තිබුණේ තැ. නමුත් දැන් ම. ඒ රෝගයෙන් මිදුනා. මට දැන් බත් කුමත් පියයි. මගේ ඇහපතත් ප්‍රාණවත්” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසක් ලබනවා.

47. සෙයාලාපි ලෝහිව්‍ය, පුරිසේ බන්ධනාගාරේ බද්ධෝ අස්ස, සේ අපරේන සමයේන තමහා බන්ධනාගාර මූ-වෙයා සොත්ලිනා අඩංගුයේන න වස්ස කිංශ්වී හෝගාන. වයෝ, තස්ස ඒවමස්ස: “අහ. බෝ පුබ්ලිබේ බන්ධනාගාරේ බද්ධෝ අහෝසි. සේ”මහි ඒතරහි තමහා බන්ධනාගාරා මූත්තො සොත්ලිනා අඩංගුයේන. නක්මි මේ කිංශ්වී හෝගාන. වයෝ”නි. සේ තතෝ නිදාන. ලහේම පාමොජ්ජං, අධිග-ශේයා සේමනස්සිං.

47. පින්වත් ලෝහිව්‍ය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් හිරගෙදරක බන්ධනයකට හසුවෙනවා. තමුත් ඔහු පස්ස කාලෙක තමන් ගේ ධනය වියදම් තො කොට සුවසේ ම ඒ බන්ධනාගාරයෙන් නිදහස් වෙනවා. ඔහු ගේ සම්පත්වලින් කිහි වියදමක් යන්නේ නෑ. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “ම. ඉස්සර හිරගෙදරක බන්ධනයකට අභ්‍ය වුණා. තමුත් ඒ ම. දැන් ධන වියදමක් තොරව සුවසේ ම ඒ බන්ධනාගාරයෙන් නිදහස් වුණා. මගේ හෝග සම්පත්වලින් කිහිදෙයක් වියදම් වුණේ නෑ” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සොමනසක් ලබනවා.

48. සෙයාලාපි ලෝහිව්‍ය, පුරිසේ දාසේ අස්ස අනත්තාධීනෝ පරාධීනෝ න යේනකාම-ගමෝ, සේ අපරේන සමයේන තමහා දාසබායා මූ-වෙයා අත්තාධීනෝ අපරාධීනෝ භූජස්සේ යේනකාම-ගමෝ, තස්ස ඒවමස්ස: “අහ. බෝ පුබ්ලිබේ දාසේ අහෝසි. අනත්තාධීනෝ පරාධීනෝ න යේනකාම-ගමෝ. සේ”මහි ඒතරහි තමහා දාසබා මූත්තො අත්තාධීනෝ අපරාධීනෝ භූජස්සේ යේනකාම-ගමෝ”නි. සේ තතෝ නිදාන. ලහේම පාමොජ්ජං, අධිග-ශේයා සේමනස්සිං.

48. පින්වත් ලෝහිව්‍ය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් තමාට සිතු පරිදි ගත කරන්නට බැරි, අනුත්ව යටත් වෙලා වාසය කරන, තමා කුමැති පරිදි යා ගත තො හැකි, දාසයෙක් වෙලා හිටියා. ඔහු පස්ස කාලෙක ඒ දාසබවෙන් නිදහස් වුණා. තමාට සිතු පරිදි ගත කරන, අනුත්ව යටත් තො වන, තමන් කුමැති පරිදි යා හැකි තීවිතයක් ලැබුණා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතුනා. “ම. ඉස්සර තමාට සිතු පරිදි ගත කරන්නට බැරි, අනුත්ව යටත් වෙලා වාසය කරන, තමා කුමැති පරිදි යා ගත තො හැකි, දාසයෙක් වෙලා හිටියා. ඒ ම. දැන් ඒ දාසබවෙන් නිදහස් වෙලයි ඉන්නේ. මට සිතු පරිදි ගත කරන, අනුත්ව යටත් තො වන, ම. කුමැති පරිදි යා හැකි තීවිතයක් ලැබුලා තියෙනවා” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සොමනසක් ලබනවා.

49. සෙයාථාපි ලෝහිව්, පූරිසේර් සඩනො' සහො'ගේ කන්තාරද්ධානමග්ග. පටිප්පේශයා දුබිජික්බ. සප්පටිහයා, සේ' අපරේන සමයේන ත. කන්තාර. නිත්තීරෝයා, සෞත්ලිනා ගාමන්ත. අනුපාපුණෙයා බේම. අප්පටිහයා, තස්ස එච්මසස්: “අහ. බෝ' පූබිබේ සඩනො' සහො'ගේ කන්තාරද්ධානමග්ග. පටිප්පේ. දුබිජික්බ. සප්පටිහයා. සේ'මහි එතරහි ත. කන්තාර. නි ඡේණො' සෞත්ලිනා ගාමන්ත. අනුප්පත්තො' බේම. අප්පටිහයා”න්ති. සේ' තතො' නිදාන. ලහේල පාමොජ්ජ, අධිග-ශේයා සේ'මනසස්සා.

49. පින්වත් ලෝහිව්, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් ධනය ඇතිව, හෝග සම්පත් ඇතිව, ආහාරපාන දුලහ වූ, බිය උවදුරු සහිත කාන්තාර ගමනකට පිවිසෙනවා. නමුත් ඔහු පසු කාලෙක ඒ කාන්තාරයෙන් එතෙර වෙනවා. සුවසේ ම ගමන අවසන් කොට බිය, උවදුරු නැති ආරක්ෂාව ඇති තැනකට පැමිණෙනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම තිතෙනවා “ම. කලින්ධනය ඇතිව, හෝග සම්පත් ඇතිව, ආහාරපාන දුලහ වූ, බිය උවදුරු සහිත කාන්තාර ගමනකට පිවිසුනා. නමුත් දැන් මා ඒ කාන්තාරයෙන් එතෙර වුණා. සුවසේ ම ගමන අවසන් කොට බිය, උවදුරු නැති ආරක්ෂාව ඇති තැනකට පැමිණුනා” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෝමනසක් ලබනවා.

50. එච්මෙව බෝ' ලෝහිව්, හික්බු යථා ඉණ. යථා රෝග. යථා බන්ධනාගාර. යථා දාසබූ. යථා කන්තාරද්ධානමග්ග. එච්. ඉමේ පස්ව නීවරණේ අප්පහීණේ අත්තනි සම්බුද්ධසස්සති. සෙයාථාපි ලෝහිව්, ආනණුයා, යථා ආරෝග්‍යයා, යථා බන්ධනා මොක්බා, යථා හුජ්සස්යා, යථා බේමන්තහුම්. එච්මෙව බෝ' ලෝහිව් හික්බු ඉමේ පස්ව නීවරණේ පහිණේ අත්තනි සම්බුද්ධසස්සති.

50. පින්වත් ලෝහිව්, අන්න ඒ විදිහම යි. හික්ඡ්වත් (කලින්) ණයක් ගත්තා වගේ, ලෙඩ වුණා වගේ, හිරේවිලංගුවේ වැවුණා වගේ, වහල්බවට පත් වුණා වගේ, නිරුදුක කතරකට පැමිණුනා වගේ මේ පංච නීවරණයන් ප්‍රහාණය නො වී තමා තුළ පවතින හැටි දකිනවා. නමුත් පින්වත් ලෝහිව්, ඒ ගෙවා දමා ගෙය රහිත වුණා වගේ, රෝගයෙන් නිදහස් වෙලා තීරෝග වුණා වගේ, වියදම් නැතුව හිරෙන් නිදහස් වුණා වගේ, දාසබවෙන් නිදහස් වුණා වගේ, නිරුදුක කතර ගෙවා ආරක්ෂා සහිත ක්ෂේම හුමියකට පැමිණුනා වගේ තමයි. පින්වත් ලෝහිව්, අන්න ඒ විදිහමය හික්ඡ්ව තමා තුළ මේ පංච නීවරණයන් දුරුවී ඇති ආකාරයන් දකින්නේ.

51. තස්සිමේ පක්ද්ව නීවරණේ පතිණේ අත්තනි සමනුපසස්සනො පාමොජ්ජං ජායති. පමුදිනස්ස පිති ජායති. පිතිමනසස කායෝ පසසම්හති. පසසද්ධකායෝ සුබං වෙදේති. සුබිනෝ වින්තං සමාධියති.

51. ඔහුට මේ පක්ද්ව නීවරණයන් තමා තුළ තැති බව දකිදී මහත් සතුවක් ඇති වෙනවා. ඒ පමුදින වීම ඇති කෙනාට පිතිය ඇති වෙනවා. පිති මනසක් ඇති කෙනා ගේ කය සංසිද්ධා කයින් යුතු ව සැපක් විදිනවා. සැප ඇති කෙනා ගේ සිත සමාධිමත් වෙනවා.

52. සෝ විවි-ව කාමේහි විවි-ව අකුසලේහි ධම්මේහි සවිතක්ක. සවිවාරං විවේකං පිතිසුබං පයමං කඩානං උපසම්පත්ජ විහරති. සෝ ඉමමේව කාය. විවේකපේන පිතිසුබෙන අහිසන්නේති පරිසන්නේති පරිපුරේති පරිප්ලරති. නාසස කිස්ද්වී සබඳාවනො කායසස විවේකපේන පිතිසුබෙන අප්පුටං හෝති.

52. ඔහු කාමයන්ගෙන් වෙන්ව, අකුසලයන්ගෙන් වෙන්ව, විතරක සහිත වූ, විවාර සහිත වූ, විවේකයෙන් හට ගත් පිති සුබය ඇති පළමු වෙනි ද්‍යානය උපද්‍යාගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම විවේකයෙන් හටගත් පිති සුබයෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි විවේකයෙන් හටගත් පිති සුබයෙන් ස්ථාපිත තො කළ කිහිතුනක් තැ.

53. සෙයාථාප ලෝහිව් දක්බෝ නහාපකයෙන්වාසි වා නහාපකන්නේවාසි වා කංසථාලේ නහානීයවූන්ණාති ආකිරිත්වා උදකේන පරිප්ලෝසක. පරිප්පෝසක. සන්නේයා සාය. නහානීයපිණ්ඩ සේනාහනු ගතා සේනාහපරේතා සන්තරබාහිරා එවා සේනහේන ත ව පග්සරණි. එවමේව බෝ ලෝහිව් හික්ව ඉමමේව කාය. විවේකපේන පිතිසුබෙන අහිසන්නේති පරිසන්නේති පරිපුරේති පරිප්පාරති. නාසස කිස්ද්වී සබඳාවනො කායසස විවේකපේන පිතිසුබෙන අප්පුටං හෝති.

53. පින්වත් ලෝහිව්, ඒක මේ වගේ දෙයක්. (රජවරුන් ආදී පිරිස නහවන) දක්ෂ නහවන්නෙක් හෝ නහවන කෙනෙකු ගේ ගෝලයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ලෝහ බලුනක තාන සුතු විසුරුවනවා. රීට පසස්ස දිය ඉස ඉස පිඩු කරනවා. එනකාට ඒ තාතසුතු පිඩිත අර වතුර කාවදිනවා. හොඳින් තෙත් වෙනවා. ඒ නහන පිඩ ඇතුළත පිටත සැම තැන ම හොඳින් දිය පැතිරිලා

තියෙනවා. පිටතට වැඩිරේන්නේ නෑ. පින්වත් ලෝහිව්, ඔය විදිහම සි. හික්ෂුව මේ කය ම විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳව තෙන් කරනවා. මූලමණ්න් ම තෙන් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්පර්ශ තො කළ කිසිතැනක් නෑ.

54. යම්පි ලෝහිව් හික්ෂු විවිච්චි කාමේහි විවච්ච අකුසලේහි ධම්මේහි සවිතක්කං සවිවාරං විවේකරං පිතිසුඛං පයමං කඩානං උපසම්පත්ත විහරති, සෝ ඉමමේව කායං විවේකජේන පිතිසුඛෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පරිපුරේති පරිප්ථරති, නාස්ස කිංස්වී සබ්බාවනෝ කායස්ස විවේකජේන පිතිසුඛෙන අප්පුවං හෝති, ඉදම්පි'ස්ස හෝති සමාධිස්මේ.

54. පින්වත් ලෝහිව්, හික්ෂුව කාමයන්ගෙන් වෙන්ව, අකුසලයන්ගෙන් වෙන්ව, විතරක සහිත වූ, විවාර සහිත වූ, විවේකයෙන් හට ගත් ප්‍රීති සුබය ඇති යම් පළමු වෙති ද්‍රානය උපද්‍රවාගෙන වාසය කරනවා නම්, ඔහු මේ කය ම විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳව තෙන් කරනවා. මූලමණ්න් ම තෙන් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්පර්ශ තො කළ කිසිතැනක් නෑ. මෙය අයිති වන්නේත් ඔහු ගේ සමාධියට ම සි.

55. යස්මේ. බෝ ලෝහිව් සන්පරි සාවනෝ එවරුපං උදාරං විසේසං අධිගච්චති අයම්පි බෝ ලෝහිව් සන්පා යෝ ලෝන් න වෝදනාරහෝ යෝ ව පනොවරුපං සන්පාරං වෝදේති, සා වෝදනා අහුනා අතච්චා අධම්මිකා සාවත්තා.

55. පින්වත් ලෝහිව්, යම් කිසි ගාස්තෘවරයෙක් වෙත පැමිණි ග්‍රාවකයා මෙබදු වූ උදාර විශේෂතවයන් ගාක්ෂාත් කරනවා නම්, පින්වත් ලෝහිව්, මේ ගාස්තෘවරයා ලෝකයෙහි වෝදනා ලැබීමට සුදුස්සේක් තොවේ. යම් කිසි කෙනෙක් මෙබදු ගාස්තෘවරයෙකුට වෝදනා කරනවා නම්, ඒ වෝදනාව ඒ ගාස්තෘවරයා තුළ නෑ. එය අසත්‍යයක්. අධාරමික සි. වැරදියි.

56. පුන ව පරං ලෝහිව් හික්ෂු විතක්කවිවාරානං වූපසමා අත්කඩත්තං සම්පසාදනං තේනෝදිහාවං අවිතක්කං අවිවාරං සමාධිතං පිතිසුඛං දුතියං කඩානං උපසම්පත්ත විහරති. සෝ ඉමමේව කායං සමාධිජේන පිතිසුඛෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පුරිපුරේති පරිප්ථරති. නාස්ස කිංස්වී සබ්බාවනෝ කායස්ස සමාධිජේන පිතිසුඛෙන අප්පුවං හෝති.

56. පින්වත් ලෝහිව්, තව දුරටත් කියනවා නම් හික්ෂුව විතක්ක විවාරයන් ගේ සංයිදීමෙන් ආධ්‍යාත්මිකව පැහැදිලි ඇතිව සිතෙහි මතා එකඟ බවෙන් යුතු ව විතර්ක රහිත, විවාර රහිත, සමාධියෙන් හටගත්, ප්‍රීති සුබය ඇති දෙවෙනි දිජානය උපද්‍රවාගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මූල්‍යමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්ථරී නො කළ කිසිතැනක් නෑ.

57. සෙයාලාජ ලෝහිව් උදකරහදෝ ගම්බිරෝ උබිහිදෝ කේරේ, තස්ස තේවස්ස පුරත්මීමාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, න දක්වීණාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, න ප-තීමාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, න උත්තරාය දිසාය උදකස්ස ආයමුබැ, දේවෝ ව න කාලේන කාල. සම්මා ධාර. අනුප්පවේ-ශේයා, අථ බෝ තමහා ව උදකරහදා සීතා වාරිධාරා උබිහිඡිත්තවා තමේව උදකරහද. සිතෙන වාරිනා අහිසන්දෙයා පරිසන්දෙයා පරිපුරෙයා පරිප්චරෙයා, තාස්ස කික්වී සබ්බාවතෝ උදකරහදස්ස සිතෙන වාරිනා අප්පුවැ. අස්ස. එවමේව බෝ ලෝහිව් හික්බු ඉමමේව කාය. සමාධිජේන ප්‍රීතිසුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පරිපුරේති පරිප්චරති. තාස්ස කික්වී සබ්බාවතෝ කායස්ස සමාධිජේන ප්‍රීතිසුබෙන අප්පුවැ. හෝති.

57. පින්වත් ලෝහිව්, ඒක මේ වගේ දෙයක්. යට දිය උල්පත්වලින් වතුර ගලන ගැඹුරු විලක් තියෙනවා. හැඩැයි ඒ විලට තැගෙනහිර පැත්තෙන් වතුර එන මගක් නෑ. දකුණු පැත්තෙන් වතුර එන මගක් නෑ. බටහිර පැත්තෙන් වතුර එන මගක් නෑ. උතුරු පැත්තෙන් වතුර එන මගක් නෑ. වැස්සන් කලින් කලට පිළිවෙළකට වහින්නේ නෑ. එතකොට ඒ විලෙන් ම සීතල දියදහරා උල්පත්වලින් උච්ච මතු වෙවි ඒ විල ම සීතල ජලයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මූල්‍යමණින් ම තෙත් කරනවා. වතුරෙන් පුරවනවා. හොඳින් පුරවනවා. ඒ මූල් විලේ ම සිහිල් ජලයෙන් පහස නො ලැබූ කිසි තැනක් නෑ. පින්වත් ලෝහිව්, ඔය විදිහම යි. හික්ෂුව මේ කය ම සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මූල්‍යමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන්ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්ථරී නො කළ කිසිතැනක් නෑ.

58. යම්පි ලෝහිව් හික්බු විතක්ක විවාරාන. වූපසමා අජ්ජනත්ත. සම්පසාදන. වෙතසේ ඒකෝදිහාව. අවිතක්ක. අවිවාර. සමාධිත. ප්‍රීතිසුබ. දිතිය. කධාන. උපසම්පත්ත විහරති, සෝ ඉමමේව කාය. සමාධිජේන

පිතිසුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති සුරිපූරේති පරිප්ලරති. නාස්ස කිංච්ච්වී සඩ්බාවතොශ කායස්ස සමාධීපේන පිතිසුබෙන අප්ලුට. හෝති. ඉදුමිපි'ස්ස හෝති සමාධීස්මි.

58. පින්වත් ලෝහිව්, හික්ෂුව විතක්ක විවාරයන් ගේ සංසිදිමෙන් ආධ්‍යාත්මිකව පැහැදිම ඇතිව සිතෙහි මතා එකඟ බවෙන් යුතු ව විතරක රහිත, විවාර රහිත, සමාධීයෙන් හටගත්, ප්‍රීති සුබය ඇති යම් දෙවෙනි ද්‍යානය උපද්‍යාගෙන වාසය කරනවා නම්, ඔහු මේ කය ම සමාධීයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මුළුමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි සමාධීයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුබයෙන් ස්ථාපිත නො කළ කිසිතුනක් නෑ. මෙය අයිති වන්නේත් ඔහු ගේ සමාධීයට ම යි.

59. යස්මි. බෝ ලෝහිව් සත්තරී සාවතොශ එවරුප. උදාර. විසේස. අධිග්‍රහිතනි අයමිපි බෝ ලෝහිව් සත්තා යෝ ලෝකේ න වෝදනාරහෝ යෝ ව පන්වරුප. සත්තාර. වෝදේති, සා වෝදනා අහුතා අත්තිතා අධ්‍යමිකා සාවත්තා.

59. පින්වත් ලෝහිව්, යම් කිසි ගාස්තෘවරයෙක් වෙත පැමිණි ග්‍රාවකයා මෙබදු වූ උදාර විශේෂත්වයන් ගාක්ෂාත් කරනවා නම්, පින්වත් ලෝහිව්, මේ ගාස්තෘවරයා ලෝකයෙහි වෝදනා ලැබීමට සුදුස්සේක් නොවේ. යම් කිසි කෙනෙක් මෙබදු ගාස්තෘවරයෙකුට වෝදනා කරනවා නම්, ඒ වෝදනාව ඒ ගාස්තෘවරයා තුළ නෑ. එය අසත්‍යයක්. අධාරමික යි. වැරදියි.

60. පුන ව පර. ලෝහිව් හික්බු පිතියා ව විරාගා උපේක්ඛකොශ ව විහරති සතොශ සම්පත්තාතොශ සුබණ්ච්ව කායෙන පරිසංවේදේති. යන්ත. අරියා ආවික්බන්ති: උපේක්ඛකොශ සතිමා සුබවිහාරිති ත. තතිය. කඩාන. උපසම්පත්ත විහරති. යෝ ඉමමේව කාය. නිප්පීතිකෙන සුබෙන අහිසන්නොති පරිසන්නොති පරිපූරේති පරිප්ලරති. නාස්ස කිංච්ච්වී සඩ්බාවතොශ කායස්ස නිප්පීතිකෙන සුබෙන අප්ලුට. හෝති.

60. පින්වත් ලෝහිව්, තව දුරටත් කියනවා නම් හික්ෂුව ප්‍රීතියට ද නො ඇලීමෙන් උපේක්ඛාවෙන් යුතුව වාසය කරනවා. සිහියෙන් තුවණින් යුතු ව කයෙන් සැපයක් ද විදිනවා. ආරයයන් වහන්සේලා යම් ද්‍යානයකට උපේක්ඛා සහගත සිහිය ඇති සැප විහරණය යැයි පවසනවා ද, ඒ තුන්වන

ධ්‍යානයත් උපද්‍රවා ගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මූලමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් ස්ථරී නො කළ කිසිතැනක් නෑ.

61. සෙයාලාජි ලෝහීව්ව උප්පලිනිය. වා පදුම්තිය. වා පුණ්ඩිරිකිනිය. වා අප්පේක-වානි උප්පලානි වා පදුමානි වා පුණ්ඩිරිකානි වා උදකේ ජාතානි උදකේ ස.වද්ධානි උදකානුග්‍රහකානි අන්තොනීමුග්‍රහපෝසිනි තානි යාව වගා යාව ව මූලා සිනේන වාරිනා අහිසන්තානි පරිසන්තානි පරිපුරානි, පරිප්‍රේටානි තාස්සා කිස්වී සබ්බාවත. උප්පලාන. වා පදුමාන. වා පුණ්ඩිරිකාන. වා සිනේන වාරිනා අප්පුව. අස්ස. ඒවමේව ගේ ලෝහීව්ව හික්ඩු ඉමමේව කාය. නිප්පීතිකේන සුබෙන අහිසන්නේනි පරිසන්නේනි පරිපුරේති පරිප්‍රේරති. තාස්ස කිස්වී සබ්බාවතෙක් කායස්ස නිප්පීතිකේන සුබෙන අප්පුව. හෝති.

61. පින්වත් ලෝහීව්ව, ඒක මේ වගේ දෙයක්. මහනෙල් විලක හෝ රතු නෙවාම් විලක හෝ සුදු නෙවාම් විලක හෝ ඇතුම් මහනෙල් වේවා, රතු නෙවාම් වේවා, සුදු නෙවාම් වේවා ඒ නෙවාම් ජලයේ ම යි හට ගන්නේ. ජලයේ ම යි වැවෙන්නේ. නමුත් ජලයෙන් උච්ච ඇවිත් නෑ. ජලය තුළ ම හිලි වැවෙනවා. එතකාට ඒ නෙවාම් අග දක්වාන් මුල දක්වාන් සිතල දියෙන් හොඳව තෙත් වෙලා තියෙන්නේ. මූලමණින් ම තෙත් වෙලා තියෙන්නේ. පිරිල තියෙන්නේ. හැම තැනම පැනිරිලා තියෙන්නේ. ඒ සැම මහනෙල්වල, රතුනෙවාම්වල, සුදුනෙවාම්වල සිතල දිය නො පැතුරුණු කිසි තැනක් නෑ. පින්වත් ලෝහීව්ව, ඔය විදිහම යි. හික්ශුව මේ කය ම ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් හොඳව තෙත් කරනවා. මූලමණින් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන්ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියලු කයෙහි ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් ස්ථරී නො කළ කිසිතැනක් නෑ.

62. යම්ප ලෝහීව්ව හික්ඩු පීතියා ව විරාගා උපේක්බකේ ව විහරති සනෝ සම්පතානෝ සුබණ්ව කායෙන පරිස.වේදේති, ය. ත. අරියා ආවික්බන්ති උපේක්බකේ සතිමා සුබවහාරිති ත.තියය.කඩාන. උපසම්පත්ත විහරති, සෝ ඉමමේව කාය. නිප්පීතිකේන සුබෙන අහිසන්දේති පරිසන්දේති පුරිපුරේති පරිප්‍රේරති. තාස්ස කිස්වී සබ්බාවතෙක් කායස්ස නිප්පීතිකේන සුබෙන අප්පුව. හෝති. ඉදම්ප්සස හෝති සමාධිස්මි.

62. පින්වත් ලෝහිව්, හික්ෂුව ජීතියට ද නො ඇළීමෙන් උපේක්ෂාවෙන් යුතුව වාසය කරනවා. සිහියෙන් තුවණීන් යුතු ව කයෙන් සැපයක් ද විදිනවා. ආරයයන් වහන්සේලා යම් ද්‍රානයකට උපේක්ෂා සහගත සිතිය ඇති සැප විහරනය යැයි පවසනවා ද, යම් ඒ තුන්වන ද්‍රානයත් උපද්‍රවා ගෙන වාසය කරනවා නම්, ඔහු මේ කය ම ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් හොඳට තෙත් කරනවා. මූලිමණීන් ම තෙත් කරනවා. එයින් පුරවනවා. පිරිපුන් ව පුරවනවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි ප්‍රීති රහිත සුබයෙන් ස්ථරී නො කළ කිසිතුනක් නෑ. මෙය අයිති වන්නේත් ඔහු ගේ සමාධියට ම යි.

63. යස්මේ. බෝ ලෝහිව් සත්ථරි සාචකේ එවරුප. උදාර. විසේස. අධිග්‍රහී අයම්පි බෝ ලෝහිව් සත්ථා යෝ ලෝහේ න වෝදනාරහෝ යෝ ව පනේවරුප. සත්ථාර. වෝදේති, සා වෝදනා අහුනා අතව්‍ය අධම්මකා සාච්ඡා.

63. පින්වත් ලෝහිව්, යම් කිසි ගාස්තෘවරයෙක් වෙත පැමිණු ග්‍රාවකයා මෙබදු වූ උදාර විශේෂත්වයන් ගාක්ෂාත් කරනවා නම්, පින්වත් ලෝහිව්, මේ ගාස්තෘවරයා ලෝකයෙහි වෝදනා ලැබීමට සුදුස්සෙක් නොවේ. යම් කිසි කෙනෙක් මෙබදු ගාස්තෘවරයෙකුට වෝදනා කරනවා නම්, ඒ වෝදනාව ඒ ගාස්තෘවරයා තුළ නෑ. එය අසත්‍යයක්. අධාරමික යි. වැරදියි.

64. පුන ව පර. ලෝහිව් හික්බු සුබස්ස ව පහානා දුක්බස්ස ව පහානා පුබිබේව සෝමනස්සදෝමනස්සානා. අන්ථ.ගමා අදුක්බමසුබ. උපේක්බාසනිපාරිසුද්ධී. වතුත්ථ. ක්‍රාන. උපසම්පත්ත විහරති. සෝ ඉමමේව කාය. පරිසුද්ධීන ගෙනසා පරියෝදානේන එරිත්වා නිසින්නෝ හෝති. නාස්ස කිස්වී සබ්බාවනේ කායස්ස පරිසුද්ධීන ගෙනසා පරියෝදානේන අප්ලුට. හෝති.

64. පින්වත් ලෝහිව්, තැවතත් කියනවා නම් හික්ෂුව සැපය ද පුහාණය කිරීමෙන්, දුක ද පුහාණය කිරීමෙන් කළින් ම සොමනස්ස දොම්නස්ස දෙක ඉක්ම යුමෙන් දුක් සැප රහිත වූ පාරිගුද්ධ උපේක්ෂා සහගත සතිය ඇති සතර වෙනි ද්‍රානය උපද්‍රවා ගෙන වාසය කරනවා. ඔහු මේ කය ම පාරිගුද්ධ වූ පුහාණවර සිතින් පතුරුවා ගෙන වාචි වී ඉන්නවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි පාරිගුද්ධ වූ පුහාණවර සිතින් ස්ථරී නො කළ කිසිතුනක් නෑ.

65. සෙයාලාජී ලෝහිව් පූරිසේර් විදානේන වත්පේන සහීසා. පාරුපිත්වා නිසින්නො අස්ස, නාස්ස කිස්වී සබඳවතේ කායස්ස විදානේන වත්පේන අප්පුට. අස්ස, එවමේව බෝ ලෝහිව් හික්ඩු ඉමමේව කාය. පරිපුද්ධින වෙතසා පරියෝදානේන එරිත්වා නිසින්නො හෝති. නාස්ස කිස්වී සබඳවතේ කායස්ස පරිපුද්ධින වෙතසා පරියෝදානේන අප්පුට. හෝති.

65. පින්වත් ලෝහිව්, ඒක මේ වගේ දෙයක්. සුදු වස්ත්‍රයකින් හිස සහිතව මුළු සිරුර ම පොරොවාගෙන වාචි වී සිටින කෙනෙක් ඉන්තවා. එතකාට ඔහු ගේ මුළු කයෙහි ම සුදු වස්ත්‍රයෙන් නො වැසුණු කිසි තැනක් තැ. පින්වත් ලෝහිව්, අන්න ඒ වගේ ම යි හික්ඩු මේ කය ම පාරිඹුද්ධ වූ ප්‍රහාණ්වර සිතින් පත්‍රුවා ගෙන වාචි වී ඉන්තවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි පාරිඹුද්ධ වූ ප්‍රහාණ්වර සිතින් ස්පර්ශ නො කළ කිහිතැනක් තැ.

66. යම්පි ලෝහිව් හික්ඩු සුබස්ස ව පහානා දුක්බස්ස ව පහානා ප්‍රබැඩ්ව සෝමනස්සදෝමනස්සාන. අක්ලංගමා අදුක්බමසුඩ. උපෙක්ඩා-සතිපාරිපුද්ධි. වතුන්ප. කඩාන. උපසම්පත්ත විහරති. සෝ ඉමමේව කාය. පරිපුද්ධින තෙසා පරියෝදානේන එරිත්වා නිසින්නො හෝති. නාස්ස කිස්වී සබඳවතේ කායස්ස පරිපුද්ධින තෙසා පරියෝදානේන අප්පුට. හෝති. ඉදුම්පි ස්ස හෝති සමාධිස්මි.

66. පින්වත් ලෝහිව්, හික්ඩු සැපය ද ප්‍රහාණය කිරීමෙන්, දුක ද ප්‍රහාණය කිරීමෙන් කළින් ම සොම්නස් දොම්නස් දෙක ඉක්ම යැමෙන් දුක් සැප රහිත වූ පාරිඹුද්ධ උපෙක්ඩා සහගත සතිය ඇති යම් සතර වෙති දියාතයක් උපදවා ගෙන වාසය කරනවා නම්, ඔහු මේ කය ම පාරිඹුද්ධ වූ ප්‍රහාණ්වර සිතින් පත්‍රුවා ගෙන වාචි වී ඉන්තවා. ඔහු ගේ සියල් කයෙහි පාරිඹුද්ධ වූ ප්‍රහාණ්වර සිතින් ස්පර්ශ නො කළ කිහිතැනක් තැ. මෙය අයිති වත්නෙන් ඔහු ගේ සමාධිය ව ම යි.

67. යස්මි. බෝ ලෝහිව් සත්ථරි සාවකේ එවරුප. උඳාර. විසේස. අධිග්‍රිතකි අයම්පි බෝ ලෝහිව් සත්ථා යෝ ලෝකේ න වෝදනාරහෝ යෝ ව පන්වරුප. සත්ථාර. වෝදේති, සා වෝදනා අහුතා අතවිභා අධම්මකා සාවත්තා.

67. පින්වත් ලෝහිව්, යම කිසි ගාස්තෘවරයෙක් වෙත පැමිණි ග්‍රාවකයා මෙබදු වූ උඳාර විශේෂත්වයන් ගාක්ෂාත් කරනවා නම්, පින්වත්

ලෝහිව්, මේ ගාස්තෘවරයා ලෝකයෙහි වෝදනා ලැබීමට සුදුස්සේක් නොවේ. යම් කිසි කෙනෙක් මෙබදු ගාස්තෘවරයෙකුට වෝදනා කරනවා නම්, ඒ වෝදනාව ඒ ගාස්තෘවරයා තුළ නෑ. එය අසත්‍යයක් අධාරමික යි. වැරදියි.

68. සුනවපර. ලෝහිව් සේ ඒව. සමාහින් වින්නේ පරිසුද්ධීයි පරියෝගාන් අනාගණ්‍ය විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුන් කම්මනියේ යින් ආනෙකුජ්ජපත්ත්තේ ක්‍රාණදස්සානය වින්ත. අහිනීහරති අහිනීන්නාමෙනි. සේ ඒව. පජානාති: “අය. බෝ මේ කායෝ රුපී වාතුම්මහාභුතිකෝ මාතා-පෙන්තිකසම්හවෝ විදනකුම්මාසුපවයෝ අනි-වූ-ඡාදනපරීමදිනසේදන-විද්ධංසනයමෙයෝ. ඉදී ව පන මේ වික්ද්‍යාණ. එන්ම පටිබඳන්”ති.

68. පින්වත් ලෝහිව්, තව දුරටත් කියනවා නම් හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපකලේඟ බැහැර වූ විට, මධුබවට පත් වූ විට, කර්මණ්‍ය (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, ක්‍රාණදරුණය (නුවණින් අවබෝධ වීම) පිණ්ස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම නතු කරයි. එතකොට ඔහු මේ විදිහට දැන ගන්නවා. “මාගේ මේ කය වනාහී සතර මහා ඩත්‍යන්ගෙන් හට ගත්, මවිහියන් තිසා හට ගත්, බත් වැංශන ආදියෙන් වැඩුණ, අනිත්‍ය වූ, ඇතිලේම් පිරිමැදීම්වලින් තඩිත්තු කළ යුතු වූ, බිඳී වැනසී යන ස්වභාවයට අයත් වූ, රුපවත් (මහාභුත තම් වූ රුපයෙන් හැඳුනු) දෙයක්. මාගේ මේ වික්ද්‍යාණය ද පවතින්නේ මේ සිරුරෙහි ම යි. බැඳී තිබෙන්නේන් මෙහි ම යි.

69. සෙයාලාපි ලෝහිව්, මණ් වේළියෝ සුහෝ ජාතිමා අවධ්‍යයේ සුපරිකම්මකතොශ අ-ජෝ විජ්පසන්නොශ අනාවිලෝ ස්වභාවකාරසම්පත්තොශ, තත්ත්ත්ස්ස ආවුත් නීල. වා පිත. වා ලෝහිත. වා විදාත. වා පණ්ඩිසුත්ත. වා. තමේන. වක්බුමා පුරිසේ හත්පේ කරිත්වා ප-වලෙක්යෙයා “අය. බෝ මණ් වේළියෝ සුහෝ ජාතිමා අවධ්‍යයේ සුපරිකම්මකතොශ, අ-ජෝ විජ්පසන්නොශ අනාවිලෝ ස්වභාවකාරසම්පත්තොශ, තත්ද. සුත්ත. ආවුත. නීල. වා පිත. වා ලෝහිත. වා විදාත. වා පණ්ඩිසුත්ත. වා”ති. ඒවමේව බෝ ලෝහිව්, හික්බු ඒව. සමාහින් වින්නේ පරිසුද්ධීයි පරියෝගාන් අනාගණ්‍ය විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුන් කම්මනියේ යින් ආනෙකුජ්ජපත්ත්තේ ක්‍රාණදස්සානය වින්ත. අහිනීහරති අහිනීන්නාමෙනි. සේ ඒව. පජානාති: “අය. බෝ මේ කායෝ රුපී වාතුම්මහාභුතිකෝ මාතාපෙන්තිකසම්හවෝ

විදනකුම්මාසුපටයේ අනි-ඩී-ඡානපරිමද්දනසේද්ධංසනඩමෙයි. ඉදි ව පන මේ විශ්දානු. එන්ම සිත. එන්ම පටිබද්ධ”න්ති.

69. පින්වත් ලෝහිව්‍ය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. වෙටරෝධී මාණ්කායක් තියෙනවා. හරි ලස්සනට පහළ වූණ දෙයක්. අටපටිවම්. හොඳිත් ඔහමටිවම්, ඉතාමත් හොඳ යි. ඉතාම ප්‍රසන්න යි. පිවිතුරු යි. මැණිකක තිබිය යුතු හැම දෙයක් ම තියෙනවා. ඉතින් ඔය මැණික තුළ නිල් වේවා, රන්වත් වේවා, රතු වේවා, සුදු වේවා, පඩුපැහැ වේවා, තුලක් අමුණුලා තියෙනවා. එතකොට ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් මැණික අතට ගෙන හොඳින් විමසා බලනවා. “මේ වෙටරෝධී මැණික හරි ලස්සනට පහළ වූණ දෙයක්. අටපටිවම්. හොඳින් ඔහමටිවම්, ඉතාමත් හොඳ යි. ඉතාම ප්‍රසන්න යි. පිවිතුරු යි. මැණිකක තිබිය යුතු හැම දෙයක් ම තියෙනවා. මේ මැණික තුළ නිල් වේවා, රන්වත් වේවා, රතු වේවා, සුදු වේවා, පඩුපැහැ වේවා, තුලක් අමුණුලා තියෙනවා” කියලා. පින්වත් ලෝහිව්‍ය, අන්න ඒ විදිහම ය හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඟුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, කුණුදරුගනය (නුවණින් අවබෝධ වීම) පිණිස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම තතු කරයි. එතකොට ඔහු මේ විදිහට දැන ගන්නවා. “මාගේ මේ කය වනාහී සතර මහා භූතයන්ගෙන් හට ගත්, මවිපියන් තිසා හට ගත්, බත් වැංචන ආදියෙන් වැඩුණ, අනිත්‍ය වූ, ඇතිල්ලීම් පිරිමැදීම්වලින් තහවිත්තු කළ යුතු වූ, බැඳී වැනසී යන ස්වභාවයට අයත් වූ, රුපවත් (මහාභාත නම් වූ රුපයෙන් හැඳුනු) දෙයක්. මාගේ මේ විශ්දානුණය ද පවතින්නේ මේ සිරුරෙහි ම යි. බැඳී තිබෙන්නේ මේ මහි ම යි” කියල.

70. යම්පි ලෝහිව්‍ය හික්බු ඒව්. සමාහිනේ විත්නේ
ඒව්. පජානාති ඉදි. ව පන මේ විශ්දානු. එන්ම සිත. එන්ම පටිපද්ධති, ඉදම්පි’ස්ස හෝති පන්දුණුය.

70. පින්වත් ලෝහිව්‍ය, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට මේ විදිහට දැන ගන්නවා මාගේ මේ විශ්දානුණය ද පවතින්නේ මේ සිරුරෙහි ම යි. බැඳී තිබෙන්නේ මහි ම යි” කියල. මෙය අයිතිවන්නේ ඔහු ගේ ප්‍රජාවට ම යි.

72. යස්මී. බෝ ලෝහිව් සත්ථරි සාචකෝ එච්චප. උඩාර. විසේසි. අධිග්‍රහිත අයම්පි බෝ ලෝහිව් සත්ථා යෝ ලෝකේ න වෝදනාරහෝ යෝ ව පනේච්චප. සත්ථාර. වෝදේති, සා වෝදනා අභ්‍යනා අතව්‍ය අධම්මකා සාචක්ෂා.

72. පින්වත් ලෝහිව්, යම් කිසි ගාස්තෘවරයෙක් වෙත පැමිණි ග්‍රාවකයා මෙබදු වූ උඩාර විශේෂනවයන් ගාක්ෂාත් කරනවා තම්, පින්වත් ලෝහිව්, මේ ගාස්තෘවරයා ලෝකයෙහි වෝදනා ලැබීමට සුදුස්සෙක් නොවේ. යම් කිසි කෙනෙක් මෙබදු ගාස්තෘවරයෙකුට වෝදනා කරනවා තම්, එවෝදනාව එශාස්තෘවරයා තුළ නෑ. එය අසත්‍යයක්. අධාරමික යි. වැරදියි.

72. යෝ එච්. සමාහිනේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුනේ කම්මතියේ දිනේ ආනෙක්ස්ප්පත්තන්තේ මනෝමය. කාය. අහිතිමිත්තාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතිත්තාමේති. යෝ ඉමම්හා කායා අන්ද්ස්. කාය. අහිතිමිත්තාති රුපි. මනෝමය. සබ්බංගප-වංගියා අහිතිත්තියා,

72. මහු (එහික්ෂාව) ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්ච්චර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේෂ බැහැර වූ විට, මැදුබවට පත් වූ විට, කරමණා (විනැම දෙයකට හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, මනෝමය කයක් විශේෂයෙන් මැවීම පිණ්ස සිත යොමු කරයි. එ දෙසට ම තතු කරයි. ඉතින් මහු මේ කයෙන් වෙනත් වූ සියලු අහපසහ ඇති, නොපිරිහුණු ඉදුරන් ඇති රුපි. මනෝමය කයක් විශේෂ කොට මවනවා.

73. සෙයාලාපි ලෝහිව් පුරියෝ මුණ්ඩම්හා ඉසික. පවාහෙයා. තස්ස එවමස්ස: “අය. මුණ්ඩපෝ, අය. ඉසිකා අන්ද්සේදෝ මුණ්ඩපෝ, අන්ද්සා ඉසිකා මුණ්ඩම්හාත්වේ ඉසිකා පබාල්හා”ති. සෙයාලාපි වා පන ලෝහිව් පුරියෝ අසි. කෝසියා පවාහෙයා, තස්ස එවමස්ස “අය. අසි, අය. කෝසි, අන්ද්සේදෝ අසි, අන්ද්සා කෝසි, කෝසියාත්වේ අසි පබාල්හෝ”ති. සෙයාලාපි වා පන ලෝහිව්, පුරියෝ අහි. කරණ්ඩා උද්ධරෙයා, තස්ස එවමස්ස: අය. අහි, අය. කරණ්ඩා, අන්ද්සේදෝ අහි, අන්ද්සේදෝ කරණ්ඩා, කරණ්ඩාත්වේ අහි උඩිහනෝ”ති. එවම්ව බෝ ලෝහිව් සික්වූ එච්. සමාහිනේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුනේ කම්මතියේ දිනේ ආනෙක්ස්ප්පත්තන්තේ මනෝමය. කාය. අහිතිමිත්තාය විත්ත. අහිතිහරති

අහිනින්නාමේති. සෝ ඉමම්හා කායා අක්ෂ්ඨං කායං අහිනිමිත්නාති රුපී. මනෝමයං සබඩංගපවිච්ඡී. අහිනින්දියං.

පින්වත් ලෝහිව්, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් මූක්ද්ජතන් ගසෙන් තණ ගොඩය ඇදල ගන්නවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. මේ මූක්ද්ජතන් ගස යි, මේ තණ ගොඩය යි. එතකොට මූක්ද්ජතන් ගස වෙන එකක්. තණ ගොඩය වෙන එකක්. තමුත් මූක්ද්ජතන් ගසෙන් ම යි තණ ගොඩය ඇදල ගත්තේ කියලා. පින්වත් ලෝහිව්, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් කොපුවෙන් කඩුවක් ඇදල ගත්තවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේ කඩුව යි. මේ කොපුව. එතකොට කඩුව අනෙකක්, කොපුව අනෙකක්. තමුත් කොපුවෙන් තමයි කඩුව ඇදල ගත්තේ” කියලා. පින්වත් ලෝහිව්, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් නයි පෙට්ටියෙන් තයෙකුව ඇදල ගත්තවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේ තමයි තයා. මේක තයිපෙට්ටිය. එතකොට තයා අනෙකක්. තමුත් තයි පෙට්ටිය අනෙකක්. තමුත් තයි පෙට්ටියෙන් තමයි තයාව ඇදල ගත්තේ” කියලා. පින්වත් ලෝහිව්, අන්ත ඒ විදිහම යි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂවර වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කරමණු (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීර සිහිටි විට, මනෝමය කයක් විශේෂයෙන් මැවිම පිණිස සිත යොමු කරයි. ඒ දෙසට ම තතු කරයි. ඉතින් ඔහු මේ කයෙන් වෙනත් වූ සියල් අභපසභ ඇති, තොපිරිහුණු ඉදුරන් ඇති රුපී මනෝමය කයක් විශේෂ කොට මවනවා.

74. යම්පි ලෝහිව් හික්බූ ඒවං සමාහිතේ විත්තේ අක්ෂ්ඨං කායං අහිනිමිත්නාති රුපී. මනෝමයං සබඩංගපවිච්ඡී. අහින්දියං, ඉදම්පි'සස හෝති පක්ද්ජය.

74. පින්වත් ලෝහිව්, හික්බූව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට මේ කයෙන් වෙනත් වූ සියල් අභපසභ ඇති, තොපිරිහුණු ඉදුරන් ඇති රුපී මනෝමය කයක් විශේෂ කොට මවනවා. මෙය අයිතිවන්නෙත් ඔහු ගේ ප්‍රජාවට ම යි.

75. යස්මි. බෝ ලෝහිව් සත්ථරි සාවකෝ ඒවරුප. උලාර. විසේස. අධිග්‍රිති අයම්පි බෝ ලෝහිව් සත්ථා යෝ ලෝකේ න වෝදනාරහෝ යෝ ව පන්වරුප. සත්ථාර. වෝදේති, සා වෝදනා අහුතා අතවිජා අධම්මිකා සාවත්තා.

75. පින්වත් ලෝහිව්, යම් කිසි ගාස්තෘවරයෙක් වෙත පැමිණි ග්‍රාවකයා මෙබදු වූ උදාර විශේෂත්වයන් ගාක්ෂාත් කරනවා තම්, පින්වත් ලෝහිව්, මේ ගාස්තෘවරයා ලෝකයෙහි වෝදනා ලැබීමට සුදුස්සෙක් තොවේ. යම් කිසි කෙනෙක් මෙබදු ගාස්තෘවරයෙකුට වෝදනා කරනවා තම්, ඒ වෝදනාව ඒ ගාස්තෘවරයා තුළ නෑ. එය අසත්‍යයක්. අධාරමික ඩි. වැරදියි.

76. සෝ එච්. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදාතේ අනාගතේ විගත්පක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙක්ජප්පත්තේ ඉද්ධිවිධාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්තාමෙති. සෝ අනෝකවිහිත. ඉද්ධිවිධ. ප-වනුහෝති, ඒකෝ'පි භුත්වා බහුධා හෝති, බහුධා'පි භුත්වා ඒකෝ'හෝති, ආවිහාව. තිරෝහාව. තිරෝ'කුඩිඩි. තිරෝ'පාකාර. තිරෝ'ප්පබිත. අසජ්ජමානෝ ග-ඡති සෙයාලාපි ආකාසේ, පයවියාපි උම්මුජ්ජනිමුජ්ජ. කරෝති සෙයාලාපි උදකේ, උදකේ'පි අහිජ්ජමානෝ ග-ඡති සෙයාලාපි පයවිය, ආකාසේති පල්ලාකේන කමති සෙයාලාපි පක්වී සකුණෝ, ඉමෙපි වන්දීමසුරියේ ඒවම්මහිද්ධියෙක් ඒවම්මහානුහාවේ පාණිනා පරාමසති පරිමජ්ජති, යාව බහුමලෝකා'පි කායේන වසි. වත්තේති.

76. මහු (එහික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාජ්චරවූ විට, කෙලෙසුත්තෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මැදුබවට පත් වූ විට, කරමණු (විනැම දෙයකට හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, ඉරුධි ප්‍රාතිහාරය පිණිස සිත මෙහෙයව යි. එයට සිත තත් කරයි. තති කෙනෙක්ව ඉදගෙන බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා. බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් ඉදගෙන එක්කෙනෙක් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා. පෙනෙන්ට සළස්වනවා. තො පෙනී යනවා. බිත්තිය විනිවිද, ප්‍රාකාරය විනිවිද, පර්වතය විනිවිද කිසිවක් හා තො ගැටී, අහසේ යන්නාක් මෙන් යනවා. ජලයේ වගේ පොලොවෙහි කිදාබැඩිමත්, උඩට මතුවීමත් කරනවා. පොලොව මතුපිට වගේ ජලය මත තො ගිලි ඇවිද යනවා. අහසෙහි පියාසරණ කුරුල්ලන් පරිද්දෙන් පළගක් බැඳ ගෙන අහසේ යනවා. මෙසා මහත් ඉරුධි ඇති, මහානුහාව ඇති හිරු සඳ පවා අතින් අල්ලනවා. පිරිමදිනවා. බමළාව දක්වා ම කයෙන් වසි කරගෙන ඉන්නවා.

77. සෙයාලාපි ලෝහිව්, දක්බෝ කුම්හකාරෝ වා කුම්හ-කාරන්තේවාසී වා සුපරිකම්මකනාය මත්තිකාය ය. යදේව හාජනවිතකති. ආක්ංජෙය ත. තදේව කරෙයා අහිතිප්ථාදෙයා. සෙයාලාපි වා පන

ලෝහිව්‍ය, දක්බෝ දන්තකාරෝ වා දන්තකාරන්තේවාසී වා සුපරිකම්මකතස්ම් දන්තස්ම් ය。 යදේව දන්තවිකති。 ආකංශයා ත。 තදේව කරෙයා අහිනිප්ලාදෙයා。 සෙයාලාපි වා පන ලෝහිව්‍ය, දක්බෝ සුවණ්ණකාරෝ වා සුවණ්ණකාරන්තේවාසී වා සුපරිකම්මකතස්ම්。 සුවණ්ණස්ම් ය。 යදේව සුවණ්ණවිකති。 ආකංශයා ත。 තදේව කරෙයා අහිනිප්ලාදෙයා。 එවමේව බෝ ලෝහිව්‍ය, හික්බූ එව。 සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදාතේ අනාගතේ විගත්පක්කිලේසේ මූදුහුතේ කම්මතියේ ඩිත් ආනෙක්ජප්පත්තේ ඉද්ධිවිධාය විත්ත。 අහිනිහරති අහිනින්නාමෙති. සේ අන්තවිහිත。 ඉද්ධිවිධාය ප-වනුහෝති, එකෝ'පි භුත්වා බහුඛා හෝති යාච බුහුමලෝකා'පි කායේන වසා වත්තේති.

73. පිත්වත් ලෝහිව්‍ය, එක මේ වගේ දෙයක්. දක්ෂ කුම්ල්කරුවෙකු හෝ කුම්ල්කරුවෙකු ගේ අතවැසියෙක් ඉන්නවා. ඔහු ඉතා හොඳින් සකස් කළ මැටිවෙන් යම් ම ආකාරයේ භාර්තයක් හදන්ට කැමැති නම්, ඒ ඒ ආකාරයේ බලුන් හදනවා. විශේෂයෙන් නිරමාණය කරනවා. පිත්වත් ලෝහිව්‍ය, එක මේ වගේ දෙයක්. දක්ෂ ඇත්දත් කුටයම්කරුවෙක් හෝ ඇත්දත් කුටයම්කරුවෙකු ගේ අතවැසියෙක් ඉන්නවා. ඔහු ඉතා හොඳින් සකස් කළ ඇත්දතක යම් ම ආකාරයේ ඇත් දළ කුටයමක් කරන්ට කැමැති නම්, ඒ ඒ ආකාරයේ ඇත් දළ කුටයම් හදනවා. විශේෂයෙන් නිරමාණය කරනවා. පිත්වත් ලෝහිව්‍ය, එක මේ වගේ දෙයක්. දක්ෂ රන් කුටයම්කරුවෙක් හෝ රන් කුටයම්කරුවෙකු ගේ අතවැසියෙක් ඉන්නවා. ඔහු ඉතා හොඳින් සකස් කළ රනක යම් ම ආකාරයේ රන් කුටයමක් කරන්ට කැමැති නම්, ඒ ඒ ආකාරයේ රන් කුටයම් හදනවා. විශේෂයෙන් නිරමාණය කරනවා. පිත්වත් ලෝහිව්‍ය, අන්ත ඒ විදිහමය සික්කුව ඔය අපුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වරවූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේඟ බැහැර වූ විට, මැදුබවට පත් වූ විට, කරමණා (වනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, ඉරුධි ප්‍රාතිහාරය පිණ්ස සිත මෙහෙයව සි. එයට සිත නතු කරයි. තනි කෙනෙක් ඉදගෙන බොහෝ දෙනෙක් වශයෙන් වශයෙන් පෙනී සිටිනවා බම්ලොව දක්වා ම කයෙන් වඩි කරගෙන ඉන්නවා.

යම්පි ලෝහිව්‍ය හික්බූ එව。 සමාහිතේ විත්තේ යාච බුහුමලෝකා'පි කායේන වසා වත්තේති, ඉදම්පි'ස්ස හෝති පක්ක්යය.

පින්වත් ලෝහිව්, හික්ෂුව මය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට බඩලාව දක්වා ම කයෙන් වශී කරගෙන ඉන්නවා. මෙය අයිතිවන්නේ ඔහු ගේ ප්‍රජාවට ම සි.

78. යස්මී. බෝ ලෝහිව් සත්ථරි සාචකෝ එච්චුප. උදාර. විසේස. අධිග්‍රහණ අයම්ප බෝ ලෝහිව් සත්ථා යෝ ලෝහෝ න වෝදනාරහෝ යෝ ව පන්වරුප. සත්ථාර. වෝදේති, සා වෝදනා අහුතා අත්‍යිජා අධ්‍යමිකා සාච්ඡා.

78. පින්වත් ලෝහිව්, යම කිසි ගාස්තෘවරයෙක් වෙත පැමිණි ග්‍රාවකයා මෙබදු වූ උදාර විශේෂත්වයන් ගාක්ෂාත් කරනවා තම්, පින්වත් ලෝහිව්, මේ ගාස්තෘවරයා ලෝකයෙහි වෝදනා ලැබීමට සුදුස්සෙක් නොවේ. යම් කිසි කෙතෙක් මෙබදු ගාස්තෘවරයෙකුට වෝදනා කරනවා තම්, එවෝදනාව එ ගාස්තෘවරයා තුළ තැ. එය අසත්‍යයක්. අධාර්මික සි. වැරදියි.

79. යෝ එච්. සමාහින් විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගණේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුන් කම්මනියේ දින් ආනෙක්ජ්ජපන්තේ දිං බ්‍රිඛාය යෝතධානුයා විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. යෝ දිං බ්‍රිඛාය යෝතධානුයා විසුද්ධාය අතික්කන්තමානුසිකාය උහෝ සද්දේ සුණාති දිං බ්‍රිඛාය ව මානුසේ ව යෝදුරේ සන්නිකේ ව. සෙයාලාපි ලෝහිව්, පුරියෝ අද්ධානමග්ගපටපන්තේ යෝ සුණෙයා හේරිසද්දම්'ප මුදි.ගසද්දම්'ප සංබඩ්ධෙන් විමසද්දම්'ප, තස්ස එච්චුස්ස: හේරසද්දෝ ඉති'ප මුදි.ගසද්දෝ ඉති'ප සංබඩ්ධෙන් විමසද්දෝ ඉති'ප. එච්චුව බෝ ලෝහිව් හික්ඩු එච්. සමාහින් විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගණේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුන් කම්මනියේ දින් ආනෙක්ජ්ජපන්තේ දිං බ්‍රිඛාය යෝතධානුයා විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. යෝ දිං බ්‍රිඛාය යෝතධානුයා විසුද්ධාය අතික්කන්තමානුසිකාය උහෝ සද්දේ සුණාති දිං බ්‍රිඛාය ව මානුසේ ව යෝදුරේ සන්නිකේ ව.

79. ඔහු (එ හික්ෂුව) මය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, දිව්‍ය වූ ගුවණය පිළිස්ස සිත යොමු කරනවා. එයට සිත නතු කරනවා. එතකොට ඔහු මිනිසුන් ගේ සවන් දීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ, දිව්‍ය වූ ගුවණයෙන්

මානුෂික වූත්, දිව්‍ය වූත් දෙයාකාර වූ දුර ලහ ගබායන් අසනවා. පින්වත් ලෝහිව්‍ය, එක මේ වගේ දෙයක්. දුර ගමනකට පිළිපත් පුරුෂයෙක් ඉන්නවා. මහු බෙර හඩත්, මිහිඹ බෙර හඩත්, පක්, පනා බෙර, ගැට බෙර හඩත් අසනවා. එතකොට මහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මෙක බෙර හඩක්, මේ තමයි මිහිඹ බෙර හඩ, මෙක සක් හඩ, මෙක පනා බෙර හඩ, මෙක ගැට බෙර හඩ” කියලා. පින්වත් ලෝහිව්‍ය, අන්න ඒ විදිහම සි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රභාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුඛවට පත් වූ විට, කර්මණා (වනැම දෙයකට හැරවිය නැකි පරීදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, දිව්‍ය වූ ගුවණය පිණිස සිත යොමු කරනවා. එයට සිත නතු කරනවා. එතකොට මහු මිනිසුන් ගේ සවත් දීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ, දිව්‍ය වූ ගුවණයෙන් මානුෂික වූත්, දිව්‍ය වූත් දෙයාකාර වූ දුර ලහ ගබායන් අසනවා.

80. යම්පි ලෝහිව්‍ය හික්බු ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ උහො සද්ධේ සුණාති දිබැඩේ ව මානුසේ ව යේ දුරේ සන්නිකේ ව, ඉදම්පි'ස්ස ගෝත් පක්ෂය.

80. පින්වත් ලෝහිව්‍ය, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට එතකොට මහු මිනිසුන් ගේ සවත් දීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ, දිව්‍ය වූ ගුවණයෙන් මානුෂික වූත්, දිව්‍ය වූත් දෙයාකාර වූ දුර ලහ ගබායන් අසනවා. මෙය අයිතිවත්තෙන් මහු ගේ ප්‍රජාවට ම සි.

81. යස්මි. බෝ ලෝහිව්‍ය සත්ත්‍රි සාවකෝ ඒවරුප. උලාර. විසේස්. අධිගච්චනි ඇයම්පි බෝ ලෝහිව්‍ය සත්ත්‍රි යෝ ලෝකේ න වෝදනාරහො යෝ ව පනේවරුප. සත්ත්‍රාර. වෝදේති, සා වෝදනා අහුතා අතව්‍යා අධ්‍යමිකා සාවත්තා.

81. පින්වත් ලෝහිව්‍ය, යම් කිසි ගාස්තෘවරයෙක් වෙත පැළීම් ගාවකයා මෙබදු වූ උදාර විශේෂත්වයන් ගාක්ෂාත් කරනවා නම්, පින්වත් ලෝහිව්‍ය, මේ ගාස්තෘවරයා ලෝකයෙහි වෝදනා ලැබීමට සුදුස්සෙක් නොවේ. යම් කිසි කෙනෙක් මෙබදු ගාස්තෘවරයෙකුට වෝදනා කරනවා නම්, ඒ වෝදනාව ඒ ගාස්තෘවරයා තුළ නැ. එය අසන්නයක්. අධාරමික සි. වැරදියි.

82. යෝ ඒවා. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගතේ විගත්පක්කි ලෝසේ මූදුහුතේ කම්මනියේ යිනේ ආනෙක්ඡ්ජප්පත්තේන් තොපරියක්දාණාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. යෝ පරසත්තාන.

පරපුශ්ගලාන。-තසා ගෙනෝ පරි-ව පජානාති: සරාග。වා විත්ත。සරාග。විත්තන්ති පජානාති, විතරාග。වා විත්ත。විතරාග。විත්තන්ති පජානාති, සදෝස。වා විත්ත。සදෝස。විත්තන්ති පජානාති, විතදෝස。වා විත්ත。විතදෝස。විත්තන්ති පජානාති, සමෝහ。වා විත්ත。සමෝහ。විත්තන්ති පජානාති, විතමෝහ。වා විත්ත。විත්තන්ති පජානාති, සංඩිත්ත。වා විත්ත。වික්ඩිත්ත。විත්තන්ති පජානාති, වික්ඩිත්ත。වා විත්ත。වික්ඩිත්ත。විත්තන්ති පජානාති, මහගැන්ත。වා විත්ත。මහගැන්ත。විත්තන්ති පජානාති, අමහගැන්ත。වා විත්ත。අමහගැන්ත。විත්තන්ති පජානාති, සඳත්තර。වා විත්ත。සඳත්තර。විත්තන්ති පජානාති, අනුත්තර。වා විත්ත。අනුත්තර。විත්තන්ති පජානාති, සමාහිත。වා විත්ත。සමාහිත。විත්තන්ති පජානාති, අසමාහිත。වා විත්ත。අසමාහිත。විත්තන්ති පජානාති, විමුත්ත。වා විත්ත。විමුත්ත。විත්තන්ති පජානාති, අවිමුත්ත。වා විත්ත。අවිමුත්ත。විත්තන්ති පජානාති.

82. ඔහු (ඒ හික්ෂ්ව) මය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනෑම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, අනුත් ගේ සිත් පිරිසිද දැන්නා තුවණ පිණිස සිත යොමු කරයි. එයට සිත නතු කරයි. එතකොට ඔහු වෙනත් සත්වයන් ගේ වෙනත් පුද්ගලයන් ගේ සිත තම සිතින් පිරිසිද දැන ගන්නවා. රාග සහිත සිත රාග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. රාග රහිත සිත විතරාගි සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. ද්වේශ සහිත සිත ද්වේශ සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. ද්වේශ රහිත සිත විතදෝස සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. මෝහ සහිත සිත මෝහ සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. මෝහ රහිත සිත විතමෝහී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. හැකුල්තු සිත හැකුල්තු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. විසිරුණු සිත විසිරුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. සමාධීමත් සිත සමාධීමත් සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. සමාධී රහිත සිත සමාධී රහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. නො දියුණු සිත නො දියුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. දියුණු සිත දියුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. එකඟ වෙන සිත එකඟ වෙන සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. එකඟ නො වෙන සිත එකඟ නො වෙන සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.

83. සෙයාලාපි ලෝහිව්ව, ඉත්මී වා පුරිසේ වා දහරෝ වා යුවා මණ්ඩනකජාතිකෝ ආදාසේ වා පරිපුද්ධේ පරියෝදානේ අ-හේ වා උදකපත්ත්තේ සක. මූබනිමිත්ත. ප-වවෙක්බමානේ සකණික. වා සකණිකන්ති ජානෙයා, අකණික. වා අකණිකන්ති ජානෙයා. එච්මෙව ගෝ ලෝහිව්ව, හිකුව් ජ්ච. සමාහිතේ විත්තේ පරිපුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගණේ විතෙනු පක්කිලෝසේ මූදුහුතේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙකුතප්පත්ත්තේ තොපරියක්දාණාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. සේ පරසත්තාත. පරපුග්ගලාත. තෙසා තොපරියක්දාණාති: සරාග. වා විත්ත. සරාග. විත්තන්ති පජානාති, විතරාග. වා විත්ත. විතරාග. විත්තන්ති පජානාති, සයෝස. වා විත්ත. සයෝස. විත්තන්ති පජානාති, විතයෝස. වා විත්ත. විතයෝස. විත්තන්ති පජානාති, සමෝහ. වා විත්ත. සමෝහ. විත්තන්ති පජානාති, විතමෝහ. වා විත්ත. විතමෝහ. විත්තන්ති පජානාති, සංවිත්ත. වා විත්ත. වික්බිත්ත. වා විත්ත. මහග්ගත. වා විත්ත. අමහග්ගත. වා විත්ත. සලුත්තර. වා විත්ත. අනුත්තර. වා විත්ත. සමාහිත. වා විත්ත. අසමාහිත. වා විත්ත. විමුත්ත. වා විත්ත. විමුත්ත. විත්තන්ති පජානාති, අවිමුත්ත. වා විත්ත. අවිමුත්ත. විත්තන්ති පජානාති.

83. පින්වත් ලෝහිව්ව, එක මේ වගේ දෙයක්. ලස්සනට සැරසෙන්ට කැමති ස්ථිරයක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ දරුවෙක් හෝ තරුණයෙක් හෝ ඉත්තවා. ඔහු පිරිසිදු දිප්තිමත් කණ්ණාචියක් ඉදිරියේ හෝ පැහැදිලි දිය ඇති බලුනකින් හෝ තමන් ගේ මුව මඩල හොඳින් විමසා බලනවා. එතකොට දොස් ඇති තැන දොස් ඇති තැන වශයෙන් දැන ගන්තවා. දොස් නැති තැන දොස් නැති තැන වශයෙන් දැන ගන්තවා. පින්වත් ලෝහිව්ව, අන්න ඒ විදිහම සි හික්ෂුව මය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේග බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කරමණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, සටිරව පිහිටි විට, අනුත් ගේ සිත් පිරිසිද දත්තා තුවන් පිණිස සිත යොමු කරයි. එයට සිත නතු කරයි. එතකොට ඔහු වෙනත් සත්වයන් ගේ වෙනත් පුද්ගලයන් ගේ සිත තම සිතින් පිරිසිද දැන ගන්තවා. රාග සහිත සිත රාග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්තවා. රාග රහිත සිත විතරාගී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්තවා. ද්වේග සහිත සිත ද්වේග සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්තවා.

මෝහ සහිත සිත මෝහ සහිත සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. මෝහ රහිත සිත විතමෝහී සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. හැකුවත්තු සිත විසිරුණු සිත සමාධීමත් සිත සමාධී රහිත සිත නො දියුණු සිත දියුණු සිත එකඟ වෙන සිත එකඟ නො වෙන සිත කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිත කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා.

84. යම්පි ලෝහිව්ව හික්වූ ඒවා සමාහිනේ විතනේ අව්‍යුත්ත වා විතන්ත අව්‍යුත්ත විතන්තන්ත පත්‍රානාති, ඉදම්පි'ස්ස හෝති පන්කුයය.

84. පින්වත් කොට්ඨඩි, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිත කෙලෙසුන්ගෙන් නො මිදුණු සිතක් වශයෙන් දැන ගන්නවා. මෙය අයිතිවත්න්නෙන් ඔහු ගේ ප්‍රජ්‍යවට ම යි.

85. යසම්. බෝ ලෝහිව්ව සත්ථරි සාචකේ ඒවරුප. උදාර. විසේස. අධිග්‍රහිත අයම්පි බෝ ලෝහිව්ව සත්ථා යෝ ලෝකේ ත වෝදනාරහෝ යෝ ව පනේවරුප. සත්ථාර. වෝදේති, සා වෝදනා අභ්‍යනා අත්‍යිතා අධ්‍යමිකා සාච්ඡා.

85. පින්වත් ලෝහිව්ව, යම් කිසි ගාස්තෘවරයෙක් වෙන පැමිණු ග්‍රාවකයා මෙබදු වූ උදාර විශේෂතවයන් ගාක්ෂාත් කරනවා නම්, පින්වත් ලෝහිව්ව, මේ ගාස්තෘවරයා ලෝකයෙහි වෝදනා ලැබීමට සුදුස්සේක් නොවේ. යම් කිසි කෙනෙක් මෙබදු ගාස්තෘවරයෙකුට වෝදනා කරනවා නම්, ඒ වෝදනාව ඒ ගාස්තෘවරයා තුළ නෑ. එය අසත්‍යයක්. අධාරමික යි. වැරදියි.

86. යෝ ඒවා. සමාහිනේ විතනේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගතේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහතේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙකුජ්පස්පත්ත්තේ පුබිබේනිවාසානුස්සතිඳාණාය විතන්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. යෝ අනේකවිහිත. පුබිබේ තිවාස. අනුස්සරති. සෙයාලිද.: ඒකම්'පි ජාති., ද්වේ'පි ජාතියෝ, තිස්සේ'පි ජාතියෝ, වතස්සේ'පි ජාතියෝ, පන්වල්පි ජාතියෝ, දස්පි ජාතියෝ, විසම්'පි ජාතියෝ, ති.සම්'පි ජාතියෝ, වත්තාරිසම්'පි ජාතියෝ, පන්දුජාසම්'පි ජාතියෝ, ජාතිසත්මිපි, ජාතිසහස්සමිපි; ජාතිසත්සහස්සමිපි; අනේකේ'පි ස.වට්ටකප්පේ, අනේකේ'පි විවච්චකප්පේ, අනේකේ'පි

සංචාරවේ වෙළඳුවේ ප්‍රතිපාදී, අමුත්‍රාසි. ඒවාන්නාමේ ඒවා. ගොත්තොශ් ඒවා. වැනිගොශ් ඒවාමාභාරෝ ඒවා. සූඛදුක්බපටිසි. වේදී ඒවාමායුපරියන්තොශ්. සේ තතොශ් වුතොශ් අමුත්‍ර උපජාදී. තතුෂ්පාදී. ඒවාන්නාමේ ඒවා. ගොත්තොශ් ඒවා. වැනිගොශ් ඒවාමාභාරෝ ඒවා. සූඛදුක්බපටිසි. වේදී ඒවාමායුපරියන්තොශ්. සේ තතොශ් වුතොශ් ඉඩුපපන්තොශ්ති. ඉති සාකාර. සැලද්දේසි. අන්තවිහිත. පුබෙනිවාස. අනුස්සරති.

86. ඔහු (ඒ හික්ෂ්ව) ඔය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මඟ්‍යාබවට පත් වූ විට, කරමණා (විනෑම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථිරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, කලින් ජීවිතය ගත කළ ආකාරය දත්තා තුවණ පිණිස සිත යොමු කරයි. එයට සිත නතු කරයි. ඉතින් ඔහු නොයෙක් ආකාරයෙන් කලින් ජීවිත ගෙවූ හැටි (ආපස්සට) සිහි කරනවා. ඒ කියන්නේ: එක ජීවිතයක්, ජීවිත දෙකක්, ජීවිත තුනක්, ජීවිත හතරක්, ජීවිත පහක්, ජීවිත දහයක්, ජීවිත විස්සක්, ජීවිත තිහක්, ජීවිත හතලිහක්, ජීවිත පනහක්, ජීවිත සියයක්, ජීවිත දහසක්, ජීවිත ලක්ෂයක්; අන්තවිධ වූ සංචාරව කළුපයන් ද, අන්තවිධ වූ විවච්ච කළුපයන් ද, අන්තවිධ වූ සංචාරව විවච්ච කළුපයන් ද සිහි කරනවා. ම. ඉස්සර සිටියේ අසවල් තැන, එතකොට මගේ නම මෙක යි. ගෝතු නාමය මෙක යි. හැඩිරුව මෙහෙම යි. කුම බීම මෙහෙම යි. දුක් සැප වින්දේ මේ විදිහට යි. මේ විදිහට යි ජීවිතය අවසන් වුණේ. ඒ ම. එතැනින් වූත වූණා. අසවල් තැන උපන්තා. එතකොට මගේ නම වූණේ මෙක යි. ගෝතුනාමය මෙක යි. හැඩිරුව වූණේ මෙහෙමයි. කුවේ බේව්වේ මෙහෙම යි. සැප දුක් වින්දේ මෙහෙම යි. මේ විදිහට යි ජීවිතය අවසන් වූණේ. ම. එතැනින් වූත වූණා. මේ ලෝකේ උපන්තා” ආදී වශයෙන් ආකාර සහිතව සවිස්තරව අන්තක ප්‍රකාර වූ කලින් ගත කළ ජීවිත ගැන සිහි කරනවා

87. සෙයාලාපි ලෝහිව් පුරිසේ සකම්හා ගාමා අන්ද්ද. ගාම. ග-ජේයා තම්හා'පි ගාමා අන්ද්ද. ගාම. ග-ජේයා. සේ තම්හා ගාමා සකන්ද්දේව ගාම. ප-වාග-ජේයා. තස්ස ඒවාමස්ස: “අහ. බෝ සකම්හා ගාම. අමු. ගාම. ආග-ඡී. තතු ඒවා. අවියාසි. ඒවා. නිසිදී. ඒවා. අහාසි. ඒවා. තුණ්හී අහෝසි. තම්හා'පි ගාමා අමු. ගාම. ආග-ඡී. තතුපි ඒවා. අවියාසි. ඒවා. නිසිදී. ඒවා. අහාසි. ඒවා. තුණ්හී අහෝසි. සේ මිහි තම්හා ගාමා සකන්ද්දේව ගාම. ප-වාගතොශ්ති.” ඒවාමේව බෝ ලෝහිව්, හික්වූ ඒවා. සමාහින් වින්නේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අනාගණේ විගනුපක්කිලේසේ

මූදුහෙන් කම්මතියේ යින් ආනෙකුජප්පත්නේ පුබිබේනිවාසානුස්සතික්දා ණාය විත්ත ඇහිනිහරති ඇහිනිනාමෙනි. සෞ අන්තර්විහිත පුබිබේ නිවාස අනුස්සරති. සෙයාපේදයා: එකම්'පි ජාතිය, දැව්'පි ජාතියෝ, නිස්සෞ'පි ජාතියෝ, වතස්සෞ'පි ජාතියෝ, පක්ෂවපි ජාතියෝ, දසපි ජාතියෝ, විසම්'පි ජාතියෝ, ති.සම්'පි ජාතියෝ, වත්තාරිසම්'පි ජාතියෝ, පක්ෂ්දාසම්'පි ජාතියෝ, ජාතිසතම්පි, ජාතිසහස්සම්පි, ජාතිසතසහස්සම්පි; අන්කේ'පි ස.වට්ටකප්පේ, අන්කේ'පි විවට්ටකප්පේ, අන්කේ'පි ස.වට්ට-විවට්ටකප්පේ, අමුතාසි. එච්නාමෝ එච්. ගොත්තො එච්. වණ්ණෝ එච්මාහාරෝ එච්. සුබදුක්බපටිස්.වේදි එච්මායුපරියන්තෝ. සෞ තතෝ වූතෝ අමුතු උපපාදිය. තතුපාසි. එච්නාමෝ එච්.ගොත්තො එච්.වණ්ණෝ එච්මාහාරෝ එච්. සුබදුක්බපටිස්.වේදි එච්මායුපරියන්තෝ. සෞ තතෝ වූතෝ ඉඩපපන්තොති. ඉති සාකාර. සලද්දේස. අන්තර්විහිත. පුබිබේනිවාස අනුස්සරති.

87. පින්වත් ලෝහීවිව, එක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් තමන් ගේ ගමෙන් වෙනත් ගමකට යනවා. එ ගමෙන් තවත් ගමකට යනවා. එ ගමෙන් යැලි තමන් ගේ ගමට එනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “ම. මගේ ගමෙන් අසවල් ගමට ගියා. ම. එහෙදී මෙහෙමයි හිටියේ. මෙහෙමයි වාචී වූතෝ. මෙහෙමයි කතාබහ කලේ. මෙහෙමයි තිශ්ඨබාධ්‍ය සිටියේ. ඉතින් ම. එ ගමෙනුත් අසවල් ගමට ගියා. එහේ හිටියේ මේ විදිහට යි. වාචී වූතෝ මේ විදිහට යි. කතාබස් කලේ මේ විදිහට යි. තිහඹව සිටියේ මේ විදිහට යි. එ ම. එ ගමෙන් මගේ ගමටම තැවත ආවා” කියලා. පින්වත් ලෝහීවිව, අන්න එ විදිහම ය හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධිමන් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂවර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේග බැහැර වූ විට, මඟ්‍රබවට පත් වූ විට, කර්මණා (විනැම දෙයකට හැරවිය හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්විරව පිහිටි විට, කලින් තීවිතය ගත කළ ආකාරය දන්නා තුවණ පිණ්ස සිත යොමු කරයි. එයට සිත තතු කරයි. ඉතින් මහු නොයෙක් ආකාරයෙන් කලින් තීවිත ගෙවූ හැරී (ආපස්සට) සිහි කරනවා. එ කියන්නේ: එක තීවිතයක්, තීවිත දෙකක්, තීවිත තුනක්, තීවිත හතරක්, තීවිත පහක්, තීවිත දහයක්, තීවිත විස්සක්, තීවිත තිහක්, තීවිත හතලිහක්, තීවිත පනහක්, තීවිත සියයක්, තීවිත දහසක්, තීවිත ලක්ෂයක්, අන්තර්විධ වූ ස.වට්ට කල්පයන් ද, අන්තර්විධ වූ විවට්ට කල්පයන් ද, අන්තර්විධ වූ ස.වට්ට විවට්ට කල්පයන් ද සිහි කරනවා. ම. ඉස්සර සිටියේ අසවල් තැනු, එතකොට මගේ තම මේක යි. ගොතු නාමය මේක යි. හැඩැරුව මෙහෙම යි. කැම බීම මෙහෙම යි. දුක් සැප වින්දේ මේ විදිහට යි. මේ විදිහට යි තීවිතය අවසන් වූතෝ. එ ම. එතැනින්

මූත වූණා. අසවල් තැන උපන්තා. එතකොට මගේ නම වූණේ මෙක යි. ගෝත්තාමය මෙක යි. හැඩිරුව වූණේ මෙහෙමයි. කුවේ බිවිච්චා මෙහෙම යි. සැප දුක් වින්දේ මෙහෙම යි. මේ විදිහට යි ජීවිතය අවසන් වූණේ. ම. එතැනින් මූත වූණා. මේ ලෝකේ උපන්තා” ආදී වගයෙන් ආකාර සහිතව සවිස්තරව අන්ත ප්‍රකාර වූ කළින් ගත කළ ජීවිත ගැන සිහි කරනවා.

යම්පි ලෝහීව් හික්ඹු ඒවා. සමාහින් වින්නේ අන්තවිහිත ප්‍රබැඩිවාස. අනුස්සරති, ඉදම්පි'සස හොති පක්ෂකාය.

පින්වත් ලෝහීව්, හික්ඡුව මය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට අන්ත ප්‍රකාර වූ කළින් ගත කළ ජීවිත ගැන සිහි කරනවා. මෙය අයිතිවන්නෙන් මිහු ගේ ප්‍රජාවට ම යි.

88. යස්මී. බෝ ලෝහීව් සත්ථරි සාවකෝ ඒවරුප. උදාර. විසේස. අධිග්‍රහිත අයම්පි බෝ ලෝහීව් සත්ථා යෝ ලෝකේ න වෝදනාරහෝ යෝ ව පන්වරුප. සත්ථාර. වෝදේති, සා වෝදනා අහුණා අතවිභා අධ්‍යමිකා සාවත්තා.

88. පින්වත් ලෝහීව්, යම් කිසි ගාස්තෘවරයෙක් වෙත පැමිණි ගාවකයා මෙබදු වූ උදාර විශේෂත්වයන් ගාක්ෂාත් කරනවා නම්, පින්වත් ලෝහීව්, මේ ගාස්තෘවරයා ලෝකයෙහි වෝදනා ලැබීමට සුදුස්සෙක් නොවේ. යම් කිසි කෙනෙක් මෙබදු ගාස්තෘවරයෙකුට වෝදනා කරනවා නම්, ඒ වෝදනාව ඒ ගාස්තෘවරයා තුළ නෑ. එය අසත්‍යයක්. අධාරමික යි. වැරදියි.

89. යෝ ඒවා. සමාහින් වින්නේ පරිසුද්ධේ පරියෝදානේ අන්තගණේ විගත්පක්කිලේසේ මූදුහුණේ කම්මතියේ යින් ආනෙක්ජප්පත්නෙන් සත්තාන. මූතුපපාතනුණාය වින්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමෙති. යෝ දිඛ්බෙන වක්බූනා විසුද්ධේන අතික්කන්තමානුස්සකේන සත්නේ පසසනි වවමානේ උපප්‍රේෂමානේ හින් පණින් සුවන්නේ දුබිභාන්නේ සුගන් දුගන්. යථාකම්මුපගේ සත්නේ පජානති: ඉමේ වත හොත්නෝ සත්තා කායදු-වරින්න සමන්තාගතා, වවිදු-වරින්න සමන්තාගතා, මනෝදු-වරින්න සමන්තාගතා, අරියාන. උපවාදකා, මි-ඡාදිවිධිකා, මි-ඡාදිවිධිකම්මසමාදානා, නෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපාය. දුග්ගති. විනිපාත. තිරය. උපපන්තා. ඉමේ වා පන හොත්නෝ සත්තා කායසුවරින්න

සමන්නාගතා, වච්චවරිතේන සමන්නාගතා, මතෝස්ස්චවරිතේන සමන්නාගතා, අරියාතා අනුපවාදකා, සමමාදිවිධිකා, සමමාදිවිධිකම්මසමාදානා, තේ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගති සැග්ග ලෝක උපපත්නාති. ඉති දිබෙන වක්බූනා විසුද්ධේන අතික්කන්තමානුසකේන සත්තේ පස්සති වවමානේ උපපත්තමානේ හීතේ පණිතේ සුවන්නේ දුබිඛන්නේ සුගතේ දුග්ගතේ. යථාකම්මුපගේ සත්තේ පජානාති.

89. මහු (ඒ හික්ෂ්ව) ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාණ්ඩර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපකලේ බැහැර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කරමණා (විනෑම දෙයකට හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්විරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, සත්වයන් ගේ ව්‍යුතියත් උපතත් දකිනා තුවණ පිණිස සිත පිහිටුවනවා. එයට සිත තතු කරනවා. එතකාට ඒ හික්ෂ්ව මිනිසුන් ගේ දැකීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් වූත වන්නා වූත්, උපදින්නා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කරමයන්ට අනුව හින ප්‍රණිත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, සුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා. “අහෝ! මේ හවත් සත්වයන් කයින දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, වවනයෙන් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, මනසින් දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම නිසා, ආරයයන් වහනසේලාට අපහාස කරලා, මිසදිවු වෙලා, මිසදිවු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉදුල තියෙනවා. ඔවුන් කය බැඳී මරණයෙන් මත්තේ අපාය නම් වූ දුගතිය නම් වූ විනිපාත නම් වූ තිරයේ ඉපදිලා ඉන්නවා. ඒ වගේ ම මේ හවත් සත්වයන් කයින් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, වවනයෙන් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, මනසින් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, ආරයයන් වහනසේලාට අපහාස නො කොට, සම්දිවු වෙලා, සම්දිවු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉදුල තියෙනවා. ඔවුන් කය බැඳී මරණයෙන් මත්තේ සුගති නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයෙහි ඉපදිලා ඉන්නවා” කියලා. මේ විදිහට මිනිසුන් ගේ දැකීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් වූත වන්නා වූත්, උපදින්නා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කරමයන්ට අනුව හින ප්‍රණිත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, සුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා.

90. සෞයාලාපි ලෝහිව්ව, මත්කේධ සිංසාටකේ පාසාදෝ. තත්ථ වක්බූමා ප්‍රරිසෝ දීතො පස්සේයා මත්තස්සේ ගේහ. පවිසන්තේ'පි තික්බමන්තේ'පි රැලියා විතිසංස්ච්චරන්තේ'පි මත්කේධ සිංසාටකේ නිසින්තේ'පි, තස්ස එවමස්ස: “ලීතේ මත්තස්ස ගේහ. පවිසන්ති. එතේ නික්බමන්ති. එතේ රැලියා විතිසංස්ච්චරන්ති. එතේ මත්කේධ සිංසාටකේ නිසින්නා”ති. එවමේව ගෝ ලෝහිව්ව, හික්බූ එව. සමාහිතේ වත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදාතේ අනාගතේ

විගතුපක්කිලේසේ මූද්‍යහනේ කම්මතියේ යිනේ ආනෙකුපත්පත්තේ සත්තානා වූතුපපාතක්‍රාණාය විත්ත ඇතිනිහරති ඇහිනින්නාමෙති. සේ දිඛිලෙන වක්බුනා විසුද්ධීන අතික්කන්තමානුසභාණේන සත්තේ පසසති වවමානේ උපපත්පත්තානේ හිනේ පණිනේ සුවන්නේ දුබිභණ්නේ සුගනේ දුගනේ. යථාකම්මුපගේ සත්තේ පජානති: ඉමේ වත හොත්තෝ සත්තා කායදු-වරිනේන සමන්නාගතා, වචදු-වරිනේන සමන්නාගතා, මනෝදු-වරිනේන සමන්නාගතා, අරියානා. උපවාදකා, මි-ඡාදිවිධිකා, මි-ඡාදිවිධිකම්මසමාදානා, තේ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපාය. දුග්ගති. විනිපාත. තිරය. උපපත්තා. ඉමේ වා පන හොත්තේ සත්තා කායසුවරිනේන සමන්නාගතා, වචදුවරිනේන සමන්නාගතා, මනෝසුවරිනේන සමන්නාගතා, අරියානා. අනුපවාදකා, සමමාදිවිධිකා, සමමාදිවිධිකම්මසමාදානා, තේ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගති. සග්ග. ලෝක. උපපත්තාති. ඉති දිඛිලෙන වක්බුනා විසුද්ධීන අතික්කන්තමානුසභාණේන සත්තේ පසසති වවමානේ උපපත්පත්තානේ හිනේ පණිනේ සුවන්නේ දුබිභණ්නේ සුගනේ දුගනේ. යථාකම්මුපගේ සත්තේ පජානති.

90. පින්වත් ලෝහිව්ව, එක මේ වගේ දෙයක්. හතරම. හන්දියක තට්ටු තිවසක් තියෙනවා. එහි ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් සිටගෙන බලාගෙන ඉන්නවා. ඔහු (පහළ) ගෙට ඇතුළු වන්නා වූත්, තික්මෙන්නා වූත්, විදියේ එහාට මෙහාට ඇවිදින්නා වූත්, හතරම. හන්දිය මැද වාචි වී සිටින්නා වූත් මිනිසුන් දකිනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා “මේ මිනිසුන් ගෙට ඇතුළු වෙනවා. මේ උද්විය ගෙයින් තික්මෙනවා. මේ උද්විය විදියේ එහාට මෙහාට ඇවිදිනවා. මේ උද්විය හතරම. හන්දිය මැද වාචි වෙලා ඉන්නවා” කියලා. පින්වත් ලෝහිව්ව, අන්ත ඒ විදිහම සි හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහුර වූ විට, මඳුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (වනැම දෙයකට හැරවිය ඩැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, සත්වයන් ගේ ව්‍යතියන් උපතත් දකිනා තුවණ පිණිස සිත පිහිටුවනවා. එයට සිත නතු කරනවා. එතකොට ඒ හික්ෂුව මිනිසුන් ගේ දැකිමේ ඩැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් වූත වන්නා වූත්, උපදින්නා වූත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කර්මයන්ට අනුව හින ප්‍රණිත වූත්, යහපත් අයහපත් වූත්, සුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා. “අහෝ! මේ හවත් සත්වයන් කයින් දුෂ්චාරිතයෙහි යෙදීම තිසා, වවනයෙන් දුෂ්චාරිතයෙහි යෙදීම තිසා, මනයින් දුෂ්චාරිතයෙහි යෙදීම තිසා, ආරයයන් වහන්සේලාට අපහාස කරලා, මිසදිවු වෙලා, මිසදිවු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉදාල තියෙනවා. ඔවුන් කය බිඳී මරණයෙන් මත්තේ අපාය

නම් වූ දුගතිය නම් වූ විතිපාත නම් වූ තිරයේ ඉපදිලා ඉන්නවා. ඒ වගේ ම මේ හවත් සත්වයන් කයින් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, වවනයෙන් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, මනසින් සුවරිතයෙහි යෙදීම නිසා, ආරයයන් වහන්සේලාට අපහාස තො කොට, සම්ඳිවු වෙලා, සම්ඳිවු දේවල් සමාදන් වෙලා ඉදල තියෙනවා. ඔවුන් කය බිඳී මරණයෙන් මත්තේ සුගති නම් වූ, ස්වරුග ලෝකයෙහි ඉපදිලා ඉන්නවා” කියලා. මේ විදිහට මිනිසුන් ගේ දැකීමේ හැකියාව ඉක්මවා ගිය පිරිසිදු වූ දිවැසින් වුත වන්නා වුත්, උපදින්නා වුත් සත්වයන් දකිනවා. ඒ ඒ කරුමයන්ට අනුව හිත ප්‍ර්‍රේති වුත්, යහපත් අයහපත් වුත්, සුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා.

යම්පි ලෝහිව් හික්ඹු එච්. සමාහිතේ විත්තේ සුගතේ දුගතේ යලාකම්මුපගේ සත්තේ පජානාති, ඉදම්පි'ස්ස හෝති පණ්ඩය.

පින්වත් ලෝහිව්, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට ඒ කරුමයන්ට අනුව හිත ප්‍ර්‍රේති වුත්, යහපත් අයහපත් වුත්, සුගති දුගතිවල සිටින්නා වූ සත්වයන් දකිනවා. මෙය අයිතිවන්නෙත් ඔහු ගේ ප්‍රජාවට ම යි.

91. යස්මී. බෝ ලෝහිව් සත්ථිරි සාවකෝ එච්චුප. උඩාර. විසේස්. අධිග්‍රෑහන අයම්පි බෝ ලෝහිව් සත්ථාර යෝ ලෝකේ න වෝදනාරහෝ යෝ ව පන්වරුප. සත්ථාර. වෝදේති, සා වෝදනා අහුතා අත්‍යිජා අධ්‍යමිකා සාවත්තා.

91. පින්වත් ලෝහිව්, යම් කිසි ගාස්තෘවරයෙක් වෙත පැමිණි ග්‍රාවකයා මෙබදු වූ උඩාර විශේෂත්වයන් ගාක්ෂාත් කරනවා නම්, පින්වත් ලෝහිව්, මේ ගාස්තෘවරයා ලෝකයෙහි වෝදනා ලැබීමට සුදුස්සෙක් නොවේ. යම් කිසි කෙනෙක් මෙබදු ගාස්තෘවරයෙකුට වෝදනා කරනවා නම්, ඒ වෝදනාව ඒ ගාස්තෘවරයා තුළ නෑ. එය අසත්‍යයක්. අධාරමික යි. වැරදියි.

92. යෝ එච්. සමාහිතේ විත්තේ පරිසුද්ධේ පරියෝදාතේ අන්තරේ විගතුපක්කිලේසේ මුදුහුතේ කම්මතියේ යිතේ ආනෙක්ජ්ජපත්ත්තේ ආසවාතා. බයක්‍රාණාය විත්ත. අහිතිහරති අහිතින්නාමේති. යෝ ඉද. දුක්බන්ති යලාහුතා. පජානාති. අය. දුක්බසමුදයෝ'ති යලාහුතා. පජානාති. අය. දුක්බනිරෝයෝ'ති යලාහුතා. පජානාති. අය. දුක්බනිරෝයාමිනි පටිපදා'ති යලාහුතා. පජානාති. ඉමේ ආසවා'ති යලාහුතා. පජානාති. අය. ආසවසමුදයෝ'ති යලාහුතා.

පජානාති. අය. ආසවනිරෝධෝ'ත් යථාභුත. පජානාති. අය. ආසවනිරෝධාම්තී පටිපදා'ත් යථාභුත. පජානාති. තස්ස මේ එව්. ජාතකෝ එව්. පස්සනෝ කාමාසවා'පි විත්ත. විමු-වති. හවාසවා'පි විත්ත. විමු-වති. අවිත්ජාසවා'පි විත්ත. විමු-වති. විමුන්තසම්. විමුන්තම්ති සූණ. හෝති. ඩිණා ජාති, වුහිත. බුහ්මලටිය. කත. කරණීය., නාපර. ඉත්ත්ත්තායාති. පජානාති.

92. මහු (ඒ හික්ෂුව) ඔය අයුරින් සිත සමාධීමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාණ්ඩර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපකලේ බැහැර වූ විට, මැදුබවට පත් වූ විට, කරමණා (විනැම දෙයකට හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, අකම්පිතව පිහිටි විට, ආගුවයන් ක්ෂය වීම පිළිබඳ දන්නා තුවණ පිණීස සිත පිහිටුවනවා. සිත එයට නතු කරනවා. එතකොට ඔහු මෙය දුක නම් වූ ආර්ය සතයා යි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුකේ හට ගැනීම නම් වූ ආර්ය සතයා යි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුක තිරුද්ධ වීම නම් වූ ආර්ය සතයා යි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය අගුවයන් ගේ හට ගැනීම කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආගුව තිරුද්ධ වීම කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආගුව තිරුද්ධ වීම පිණීස පවතින ප්‍රතිපදාව කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. ඒ හික්ෂුව ඔය විදිහට දැන ගනිදි, ඔය විදිහට දැක ගනිදි කාම ආගුවයන්ගෙන් සිත තිදහස් වෙනවා. හට ආගුවයන්ගෙන් සිත තිදහස් වෙනවා. අවිදා ආගුවයන්ගෙන් සිත තිදහස් වෙනවා. තිදහස් වූ විට තිදහස් වූණ බවට කුණු ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බැඩිසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුතු දෙය කළා. තැවත සසරගමනක් තැතැ” සේ අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

93. සෙයාලාපි ලෝහිව්‍ය, ප්‍රතිඵලිය බෙපේ උදකරහදෝ' අ-ජෝ විප්පසන්නෝ අනාවිලෝ. තත්ථ වක්මුමා පුරිසෝ තිරේ යිනෝ පස්සෙයා සිප්පිසම්බුකම්'පි සක්බරකයලාම්'පි ම-ඡගුම්බම්'පි වරන්තම්'පි තිවියන්තම්'පි. තස්ස එවමස්ස: අය. බෝ උදකරහදෝ' අ-ජෝ විප්පසන්නෝ අනාවිලෝ. තත්මේ සිප්පිසම්බුකා'පි සක්බරකයලා'පි ම-ඡගුම්බා'පි වරන්ති'පි තිවියන්ති'පිති.

93. පින්වත් ලෝහිව්, එක මේ වගේ දෙයක්. පරවත මූදුනක ජලාශයක් තියෙනවා. එහි ජලය ඉතා ගොඳ යි. හරිම ප්‍රසන්න යි. කැළඹිලා තැ. එතැන ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් ඒ ඉවුරේ සිටගෙන ජලාශය දෙස බලා සිටෙනවා. එතකාට ඔහුට සිප්පිලේල්ලනුත්, සක්බේල්ලනුත්, කැටකැබලිත්, මාල්‍රංචු ආදියන්හැසිරෙන අයුරු, සිටින අයුරු දකිනට ලැබෙනවා. එතකාට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “මෙක ඉතා ගොඳ ජලය ඇති හරිම ප්‍රසන්න වූ නො කැළුණු දිය ඇති විලක්. මෙහි මේ සිප්පිලේල්ලන්, සක්බේල්ලන්, කැටකැබලිත්, මාල රංචුත් හැසිරෙනවා නොව. ඉන්නවා නොව” කියල.

94. එවමේව බෝ ලෝහිව්, හිකුවූ එව්. සමාහින් වින්නේ පරිසුද්ධේ පරියෝගාන් අනාගණී විගතුපක්කිලේසේ මූදුහුන් කම්මතියේ යින් ආනෙක්ඡප්පත්තේ ආසවාන. බයකාණාය වින්ත. අහින්හරත් අහින්න්නාමෙති. සෝ ඉදි දුක්බන්ති යථාභුත. පජානාති. අය. දුක්බ-සමූද්‍යෝ'ති යථාභුත. පජානාති. අය. දුක්බනිරෝධගාමීනි පටිපදා'ති යථාභුත. පජානාති. අය. දුක්බනිරෝධගාමීනි පටිපදා'ති යථාභුත. පජානාති. ඉමේ ආසවා'ති යථාභුත. පජානාති. අය. ආසවසමූද්‍යෝ'ති යථාභුත. පජානාති. අය. ආසවනිරෝධගාමීනි පටිපදා'ති යථාභුත. පජානාති.

94. පින්වත් ලෝහිව්, අන්න ඒ විදිහම යි හිකුෂුව මය අයුරින් සිත සමාධිමත් වූ විට, සිත පිරිසිදු වූ විට, ප්‍රහාෂ්වර වූ විට, කෙලෙසුන්ගෙන් බාධා රහිත වූ විට, උපක්ලේශ බැහැර වූ විට, මදුබවට පත් වූ විට, කර්මණා (වනැම දෙයකට හැකි පරිදි සකස්) වූ විට, ස්ථීරව පිහිටි විට, ආගුවයන් ක්ෂය ඩීම පිළිබඳ දන්නා තුවණ පිණිස සිත සිහිවුවනවා. සිත එයට නතු කරනවා. එතකාට ඔහු මෙය දුක නම් වූ ආර්ය සතයා යි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුකේ හට ගැනීම නම් වූ ආර්ය සතයා යි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය දුකේ නම් වූ ආර්ය සතයායි කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙවා ආගුවයන් කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආගුව නිරුද්ධ වීම කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය ආගුව නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියල යථාර්ථ වශයෙන් ම දැන ගන්නවා.

95. තස්ස මේ ඒවා ජාතකෝ ඒවා පස්සකෝ කාමාසවා'පි වින්ත්. විමු-වති. හවාසවා'පි වින්ත්. විමු-වති. අවිත්ජාසවා'පි වින්ත්. විමු-වති. විමුන්තසම්. විමුන්තමිනි කුණාණ. හෝති බිණා ජාති, වූසින, බුහුමවරිය. කත. කරණීය, නාපර. ඉත්පත්තායාති පජානාති.

95. ඒ හික්ෂුව ඔය විදිහට දැන ගනිදේ, ඔය විදිහට දැක ගනිදේ කාම ආගුවයන්ගෙන් සිත නිදහස් වෙනවා. හව ආගුවයන්ගෙන් සිත නිදහස් වෙනවා. අවිදායා ආගුවයන්ගෙන් සිත නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූණ බවට කුණාණය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වූණා. බ්‍රිසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුතු දෙය කළා. නැවත සසරගමනක් නැතැ”සි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

යම්පි ලෝහිව්‍ය හික්බු ඒවා. සමාහින් වින්තේ සකත. කරණීය, නාපර. ඉත්පත්තායාති පජානාති, ඉදම්පි'ස්ස හෝති පක්ෂය.

පින්වත් ලෝහිව්‍ය, හික්ෂුව ඔය අයුරින් සිත සමාධීමන් වූ විට කළ යුතු දෙය කළා. නැවත සසරගමනක් නැතැ”සි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා. මෙය අයිතිවන්නෙන් මහු ගේ ප්‍රජාවට ම සි.

96. යස්මි. බෝ ලෝහිව්‍ය සත්ථරි සාචකෝ ඒවරුප. උලාර. විසේස. අධිග්‍රහණ අයම්පි බෝ ලෝහිව්‍ය සත්ථාර යෝ ලෝකේ න වෝදනාරහෝ යෝ ව පනේවරුප. සත්ථාර. වෝදේති, සා වෝදනා අහුතා අතවිභා අධම්මකා සාච්ඡා.

96. පින්වත් ලෝහිව්‍ය, යම් කිසි ගාස්තෘවරයෙක් වෙත පැමිණි ග්‍රාවකයා මෙබදු වූ උදාර විශේෂත්වයන් ගාක්ෂාත් කරනවා නම්, පින්වත් ලෝහිව්‍ය, මේ ගාස්තෘවරයා ලෝකයෙහි වෝදනා ලැබීමට සුදුස්සෙක් නොවේ. යම් කිසි කෙනෙක් මෙබදු ගාස්තෘවරයෙකුට වෝදනා කරනවා නම්, ඒ වෝදනාව ඒ ගාස්තෘවරයා තුළ නැ. එය අසත්‍යයක්. අධාරමික සි. වැරදියි.

97. ඒවා. වුත්තේ ලෝහිව්‍යට බාහුමණෝ හගවන්ත්. ඒතැදවෝව: සෙයාලාපි හෝ ගෝතම පුරිසෝ පුරිස. නරකප්පපාත. පපතන්ත. කේස්සු ගහෙනවා උද්ධරිත්වා එලේ පතිවියාපෙයා, එමමේවාහ. හෝතා ගෝතමේන නරකප්පපාත. පපතන්තේ උද්ධරිත්වා එලේ පතිවියාපිකෝ. අහික්කන්ත. හෝ ගෝතම, අහික්කන්ත. හෝ ගෝතම. සෙයාලාපි හෝ ගෝතම

නික්කුත්තිත. වා උක්කුත්තේයා. පටි-ශන්ත. වා විවරයා, මූල්‍යස්ස වා මග්ග. ආවික්බෙයා, අන්ධකාරේ වා තේල පත්පේත්ත. දාරෙයා වක්බුමන්තො රුපානී දක්බින්තිති. එවමේව හෝතා ගෝතමේන අනේකපරියායේන ධමමෝ පකාසිතෝ. එසාහ. හවත්ත. ගෝතම. සරණ. ග-ඡාම් ධමමඳ්ව හික්වස-සඳ්ව. උපාසක. ම. හව. ගෝතමෝ දාරෙතු අත්තනග්ගේ පාණුපේත. සරණ. ගතන්ති.

97. මෙසේ වදාල විට ලෝහිව්ව බාහුමණය හාගාච්චන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. “හවත් ගොතමයන් වහන්ස, තරා වලක වැවෙන පුරුෂයෙකු කෙස්වලින් අල්ලා ගෙන ඔසවා ගොඩ තබනවා වගේ, හවත් ගොතමයන් වහන්සේ ඒ විදිහට ම තරා වලේ වැවෙමින් සිටි මාව ඔසවා ගොඩට ගෙන වදාලා. හවත් ගොතමයාණන් වහන්ස, ඉතා සුන්දර යි. හවත් ගොතමයාණන් වහන්ස, ඉතා සුන්දර යි. යටට හරවා තිබු දෙයක් උඩු අතට හැරෙව්වා වගෙයි. වහලා තිබුණු දෙයක් ඇරුලා පෙන්නුවා වගෙයි. ම. මූලා වුවන්ට නියම මග පෙන්වා දෙනවා වගෙයි. ඇස් ඇති උද්වියට රුප දකින්න අදුරෙහි තෙල් පහනක් දළ්වා ගෙන දරා සිටිනවා වගෙයි. මය විදිහට හවත් ගොතමයාණන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් අයුරින් ශ්‍රී සඳ්ධරුමය වදාලා. ස්වාමීනී, මේ මමත් හවත් ගොතමයාණන් වහන්සේ ව සරණ යනවා. ශ්‍රී සඳ්ධරුමයන් ආරිය මහා සංස රත්නයන් සරණ යනවා. හවත් ගොතමයාණන් වහන්ස, ම. ගැන අද පටන් දිවි තිබෙන තුරාවට ම තෙරුවන් සරණ ගිය උපාසකයෙක් ලෙස සළකන සේක්වා!

ලෝහිව්වසුන්ත. නිවිධින. ද්වාද්සම්.
දොලොස් වෙනි ලෝහිව්ව සුත්‍රය නිමා විය.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

එම හාගාවත් අරහත් සමමා සම්බුද්ධ රජාණන් වහන්සේට නමස්කාරවේවා!

13.

තොවීත්තසු ත්ත.

ත්‍රිවිද්‍යාව යනු කුමක්දැයි වදාල දෙසුම

1. එවම්මෙසුතං: එකං සමය හගවා කෝසලේසු වාරිකං වරමානේ මහනා හික්ඩුසිංසේන සද්ධී. පංශුවමත්තේහි හික්ඩුසිනේහි යේන මනසාකට. තාම කෝසලාන. බාහ්මණාගාමෝ තදවසරි. තතු සුදා හගවා මනසාකටේ විහරකි උත්තරේන මනසාකටස්ස අවිරවතියා තදියා තීරේ අම්බවනේ.

1. මා හට අසන්ට ලැබුණේ මේ විදිහට සි. ඒ දිනවල හාගාවතුන් වහන්සේ පන්සියයක් පමණ වූ මහන් හික්ඩු පිරිසක් සමග කොසොල් ජනපදයෙහි වාරිකාවෙහි වහිදේ මනසාකට නම වූ කොසොල් රටවැසියන් ගේ බාහ්මණ ගමටත් වැඩම කළා. එහි දී හාගාවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ මනසාකට ගමේ මනසාකටයට උතුරින් අවිරවති තදී තෙර අඩ වනායේ.

2. තේන බෝ පන සමයේන සම්බුද්‍යා අහිඳුංජාතා අහිඳුංජාතා බාහ්මණමහාසාලා මනසාකටේ පරිවසන්ති. සෙයාලිදී: වංකි බාහ්මණේ තාරුක්බෝ බාහ්මණේ පොක්බරසාති බාහ්මණේ ජානුස්සෝනි බාහ්මණේ තොදෙයෝ බාහ්මණේ, අක්දෙස් ව අහිඳුංජාතා අහිඳුංජාතා බාහ්මණමහාසාලා.

2. ඒ දිනවල ඉතාමත් ප්‍රසිද්ධ වූ, බොහෝ ප්‍රසිද්ධ වූ, සමඟාවනීය බාහ්මණයන් බොහෝ දෙනෙක් මනසාකට ගමේ වාසය කළා. ඒ කියන්නේ වංකි බාහ්මණයා, තාරුක්බ බාහ්මණයා, පොක්බරසාති බාහ්මණයා, ජානුස්සෝනි බාහ්මණයා, තොදෙයා බාහ්මණයා ආදි තවත් ඉතා ප්‍රසිද්ධ, බොහෝ ප්‍රසිද්ධ, සමඟාවනීය බාහ්මණයන් වාසය කළා.

3. අථ බෝ වාසේවිය - හාරද්වාජාන. ජංසාවිහාර. අනුවංකමන්තාන. අනුවිවරන්තාන. මගාමගාගේ කථා උද්ජාදී. අථ බෝ වාසේවියේ මාණවෝ ජීවමාහ: “අයමේව උප්‍රමගාගේ අයමක්ඡ්‍රසායනෝ නියාංකීකෝ නියාංකි තක්කරස්ස බ්‍රහ්මසහවාතාය ය්වාය. අක්බාතෝ බාහ්මණේන පොක්බරසාතිනා”ති.

3. එදා වාසේචි, හාරද්වාජ යන බ්‍රාහ්මණ වංශීක තරුණයන් දෙදෙනා ව්‍යායාම පිණිස ඔබමොඳ ඇවිදගෙන යදි මූන් අතර කථාවක් ඇති වූණා. වාසේචි මාණවකයා මෙහෙම කිවිවා. “පොක්බරසාත් බ්‍රාහ්මණයා විසින් යම් මගක් කියා තිබෙනවා ද, වික ම තමයි බඡ ලොව උපදින්ට තියෙන සූජ් මාර්ගය. වික ම තමයි එක ම මාවත. ඔය මාර්ගය විතරම යි ඒ සඳහා තියෙන්නේ” කියල.

4. හාරද්වාජෝ මාණවෝ ඒවමාහ: “අයමේව උප්මග්ගෝ අයමක්ෂයායනෝ තියාණිකෝ තක්කරස්ස බ්‍රාහ්මසහව්‍යතාය ය්වාය. අක්බානෝ බ්‍රාහ්මණෝන තාරුක්බෙනා”ත්. නොව බිවාසක්ඩී වාසේචියෝ මාණවෝ හාරද්වාජ. මාණව. සංශ්ඛාපේතු, ත පතාසක්ඩී හාරද්වාජෝ මාණවෝ වාසේචි. මාණව. සංශ්ඛාපේතු.

4. එතකොට හාරද්වාජ මාණවකයා මෙහෙම කිවිවා. “තාරුක්බ බ්‍රාහ්මණයා විසින් යම් මගක් කියා තිබෙනවා ද, වික ම තමයි බඡ ලොව උපදින්ට තියෙන සූජ් මාර්ගය. වික ම තමයි එක ම මාවත. ඔය මාර්ගය විතරම යි ඒ සඳහා තියෙන්නේ” කියල. වාසේචි මාණවකයා හට තම මතය හාරද්වාජ මාණවකයා හට දැනුවත් කරන්ට තො හැකි වූණා. වාසේචි මාණවකයා හට තම මතය හාරද්වාජ මාණවකයා හට දැනුවත් කරන්ට තො හැකි වූණා. හාරද්වාජ මාණවකයා හටත් තම මතය වාසේචි මාණවකයා හට දැනුවත් කරන්ට තො හැකි වූණා.

5. අප බෝ වාසේචියෝ මාණවෝ හාරද්වාජ. මාණව. ආමන්නේසි: අය. බෝ හාරද්වාජ, සමණෝ ගෝතමෝ සකුප්‍රත්කෝ සකුත්කුලා පබිබඳ්තෝ මනසාකවේ විහරන් උත්තරේන මනසාකටස්ස අවිරවතියා තදියා තිරේ අම්බවනේ. ත. බෝ පන හවන්ත. ගෝතම. ඒව. කලුෂාණෝ කින්තිස්දේ අඩභුග්ගනෝ: ඉතිපි සෝ හගවා අරහ. සමමාසම්බුද්ධෝ විජ්ජාවරණ සම්පන්නෝ සුගනෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ සුරිසදම්සාරලී සත්ථා දේවමනුස්සාත. බුද්ධෝ හගවාති. ආයාම හෝ හාරද්වාජ යේන සමණෝ ගෝතමෝ තොනුපසන්තම්සාම. උපසන්තම්ත්වා ඒතමන්ථ. සමණ. ගෝතම. පූ-ෂිස්සාම. යථා තො සමණෝ ගෝතමෝ බ්‍රාකරිස්සන් තථා ත. ධාරෙස්සාමාති. ඒවමහෝති බෝ හාරද්වාජෝ මාණවෝ වාසේචිස්ස මාණවස්ස ප-වස්සෝසි.

5. එතකොට වාසේවිය මාණවකයා හාරද්වාජ මාණවකයාව ඇමතුවා. “හාරද්වාජයෙනි, ගාකු කුලයෙන් පැවිදී වූ ගාකු පුතු වූ මේ ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ මනසාකට ගමේ උතුරු පෙදෙසේ මනසාකටයේ අවිරවත් නදි තෙර අම් වනයේ වැඩි ඉන්නවා. ඒ හවත් ගොතමයන් වහන්සේ ගැන මෙවැනි වූ කළුයාණ කිරීති සේෂාවක් පැතිර ගොසින් තියෙනවා. “එ හාගුවතුන් වහන්සේ මේ මේ කරුණින් අරහත් වන සේක! සමමාසම්බුද්ධ වන සේක! විජ්ජාවරණසම්පන්න වන සේක! සුගත වන සේක! ලෝකවිදු වන සේක! අනුත්තර පුරිසදම් සාරලී වන සේක! සත්ථා දේවමතුස්සානා. වන සේක! බුද්ධ වන සේක! හගවා වන සේක!” කියල. ඉතින් හවත් හාරද්වාජයෙනි, යමු. ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ ලහට යමු. ශිහින් ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේගෙන් ඔය කාරණ විමසමු. ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ ඔය ගැටළු විසඳන්නේ යම් අයුරකින් ද ඒ අයුරින් දරා ගනිමු. එසේය හවත, කියල හාරද්වාජ මාණවකයා වාසේවිය මාණවකයාට පිළිතුරු දුන්නා.

අථ බෝ වාසේවියහාරද්වාජ මාණවා යේන හගවා තේතුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා හගවතා සඳුදී. සම්මෝදිංසු. සම්මෝදනීය. කඩ. සාරාණීය. විතිසාරෙන්වා ඒකමන්ත. තිසිදිංසු. ඒකමන්ත. තිසින්නො බෝ වාසේවියේ මාණවෝ හගවන්ත. ඒතදවෝව: “ඉඩ හෝ ගොතම අම්හාක. ජංසාවහාර. අනුචංකම්මන්තාන. අනුවිවරන්තාන. මගිනාමග්ගේ කඩා උදපාදි. අහ. ඒව. වදාම්: අයමේව උප්පමග්ගේ අයමක්ජ්ජසායනො තියාණිකො තියානි තක්කරස්ස බුහ්මසහව්තාය ය්වාය. අක්බානො බාහ්මණේන පොක්බරසාතිනා”ති. හාරද්වාජෝ මාණවෝ ඒවමාහ: “අයමේව උප්පමග්ගේ අයමක්ජ්ජසායනො තියානිකො තියානි තක්කරස්ස බුහ්මසහව්තාය ය්වාය. අක්බානො බාහ්මණේන තාරුක්බෙනා”ති. එත්ම හෝ ගොතම අන්ලේව විශ්ගනො අන්ලී විවාදෝ අන්ලී නානාවාදෝ”ති

ඉතින් වාසේවිය හාරද්වාජ මාණවකයන් හාගුවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි කුනට ගියා. ශිහින් හාගුවතුන් වහන්සේ සමග සතුව වූණා. සතුව විය යුතු පිළිසදර කඩාබහ නිමවා එකත්පස්ව වාඩි වූණා. එකත්පස්ව වාඩි වූණ වාසේවිය මාණවකයා හාගුවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “හවත් ගොතමයන් වහන්ස, ව්‍යායාම පිණිස එහාට මෙහාට ඇවිද ඇවිද සිටි අප අතර කඩාවක් ඇති වූණා. ම. මේ විදිහට කිවිවා. “පොක්බරසාතී බාහ්මණයා විසින් යම් මගක් කියා තිබෙනවා ද, වික ම තමයි බඹ ලොව උපදින්ට තියෙන සැපු මාර්ගය. වික ම තමයි එක ම මාවත. ඔය මාර්ගය විතරම සි ඒ සඳහා තියෙන්නො” කියල. එතකොට හාරද්වාජ මාණවකයා මෙහෙම කිවිවා.

“තාරුක්බ බ්‍රාහ්මණයා විසින් යම් මගක් කියා තිබෙනවා ද, වික ම තමයි බඟ ලොව උපදින්ට තියෙන සූත්‍ර මාර්ගය. වික ම තමයි එක ම මාවත. ඔය මාර්ගය විතරම යි ඒ සඳහා තියෙන්නේ” කියල. හවත් ගොනමයන් වහන්සේ, ඔය කරුණ පිළිබඳ ව අප අතර නො ගැලපීමක් ඇති ව්‍යුණා. වාදයක් ඇති ව්‍යුණා. නානා අදහස් ඇති ව්‍යුණා.”

7. “ඉති කිර වාසේවිය ත්ව. ඒව. වදේසි: අයමේව උප්‍රමගගෞ අයමක්ඡ්‍රසායනෝ නියාණිකෝ නියාණිකෝ තක්කරස්ස බ්‍රාහ්මසහව්තාය යේවය. අක්බාතෝ බ්‍රාහ්මණෝ පොක්බරසාතිනාති. හාරද්විජෝ මාණවෝ ජ්වලමාහ: අයමේව උප්‍රමගෞ අයමක්ඡ්‍රසායනෝ නියාණිකෝ නියාණිකෝ තක්කරස්ස බ්‍රාහ්මසහව්තාය යේවාය. අක්බාතෝ බ්‍රාහ්මණෝ තාරුක්බෙනාති. අප කිස්ම්. පන වෝ වාසේවියා විග්‍රහනෝ? කිස්ම්. විවාදෝ? කිස්ම්. නානාවාදෝ?”ති.

7. “එතකොට පින්චත් වාසේවිය, ඔබ කියන්නේ මෙහෙමයි නේද? “පොක්බරසාති බ්‍රාහ්මණයා විසින් යම් මගක් කියා තිබෙනවා ද, වික ම තමයි බඟ ලොව උපදින්ට තියෙන සූත්‍ර මාර්ගය. වික ම තමයි එක ම මාවත. ඔය මාර්ගය විතරම යි ඒ සඳහා තියෙන්නේ” කියල. එතකොට හාරද්වාජ මාණවකයා කිවිවේ මෙහෙම නො. “තාරුක්බ බ්‍රාහ්මණයා විසින් යම් මගක් කියා තිබෙනවා ද, වික ම තමයි බඟ ලොව උපදින්ට තියෙන සූත්‍ර මාර්ගය. වික ම තමයි එක ම මාවත. ඔය මාර්ගය විතරම යි ඒ සඳහා තියෙන්නේ” කියල. එහෙම නම් වාසේවියෙනි, මොකක් ගැන ද නො ගැලපීම? මොකක් ගැන ද වාදය? මොකක් ගැන ද නානා අදහස්?

8. “මග්‍රාමග්‍රේ හෝ ගෝතම. කිණ්වාපි හෝ ගෝතම බ්‍රාහ්මණ තානාමග්‍රේ පක්ෂ්‍යාපෙන්ති අද්ධරියා බ්‍රාහ්මණා, තීත්තිරියා බ්‍රාහ්මණා. ජන්දෝකා බ්‍රාහ්මණා, බව්හාරිජ්ඛඩා බ්‍රාහ්මණා, අප රෝ සඛ්‍යාති තාති නියාණිකාති නියාන්ති තක්කරස්ස බ්‍රාහ්මසහව්තාය. සෙයාථාපි හෝ ගෝතම ගාමස්ස වා නිගමස්ස වා අව්‍යුරේ බහුති පේ තානාමග්‍රාති හවත්ති, අප රෝ සඛ්‍යාති තාති ගාමසමෝසරණාති හවත්ති. ඒවෙම්ව රෝ හෝ ගෝතම කිණ්වාපි බ්‍රාහ්මණ තානාමග්‍රේ පක්ෂ්‍යාපෙන්ති අද්ධරියා බ්‍රාහ්මණා, තීත්තිරියා බ්‍රාහ්මණා, ජන්දෝකා බ්‍රාහ්මණා, බව්හාරිවා බ්‍රාහ්මණා, අප රෝ සඛ්‍යාති තාති නියාණිකාති නියාන්ති තක්කරස්ස බ්‍රාහ්මසහව්තාය”ති.

8. “හවත් ගෞතමයන් වහන්සි, මග නො මග ගැන යි. හවත් ගෞතමයන් වහන්සි, බ්‍රාහ්මණවරුන් නානා මාර්ගයන් ගැන කියල තියෙනවා. අද්ධරිය බ්‍රාහ්මණයන්, තිත්තිරිය බ්‍රාහ්මණයන්, ජන්දෝක බ්‍රාහ්මණයන්, බවහාරිත්කා බ්‍රාහ්මණයන් ඒ වගේ ම ඒ සියලු මාර්ගයන් බ්‍රහ්මලෝකයේ උපදින්ට හේතු වෙනවා කියල තියෙනවා. හවත් ගෞතමයන් වහන්සි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ගමකට හෝ තියමගමකට යැම පිණිස වැඩිදුර තැතුව වූණන් බොහෝ නානා මාර්ග තියෙනවා. ඒ සැම මාර්ගයක් ම තියෙන්නේ ගමට යැම පිණිස යි. හවත් ගෞතමයන් වහන්සි, මේකත් ඒ වගේ තමයි. බ්‍රාහ්මණවරුන් නොයෙක් නොයෙක් මාර්ග පෙන්වුවත්, ඒ කියන්නේ අද්ධරිය බ්‍රාහ්මණයන්, තිත්තිරිය බ්‍රාහ්මණයන්, ජන්දෝක බ්‍රාහ්මණයන් ඒ වගේ ම ඒ සියලු මාර්ගයන් බ්‍රහ්මලෝකයේ උපදින්ට හේතු වෙනවා කියල තියෙනවා.

9. “නියුත්තීති වාසේවිය වදේහි?” “නියුත්තීති හෝ ගෝතම වදාම්”

9. “පින්වත් වාසේවිය, ඒ සැම මාර්ගයක් ම බඩුලොව ඉපදීම පිණිස පවතිනවා කියල ද කියන්නේ?” “හවත් ගෞතමයන් වහන්සි, මං කියන්නේ ඒ සැම මාර්ගයක් ම බඩුලොව ඉපදීම පිණිස පවතිනවා කියල යි.”

“නියුත්තීති වාසේවිය වදේහි?” “නියුත්තීති හෝ ගෝතම වදාම්.”

“පින්වත් වාසේවිය, ඒ සැම මාර්ගයක් ම බඩුලොව ඉපදීම පිණිස පවතිනවා කියල ද කියන්නේ?” “හවත් ගෞතමයන් වහන්සි, මං කියන්නේ ඒ සැම මාර්ගයක් ම බඩුලොව ඉපදීම පිණිස පවතිනවා කියල යි.”

“නියුත්තීති වාසේවිය වදේහි?” “නියුත්තීති හෝ ගෝතම වදාම්.”

“පින්වත් වාසේවිය, ඒ සැම මාර්ගයක් ම බඩුලොව ඉපදීම පිණිස පවතිනවා කියල ද කියන්නේ?” “හවත් ගෞතමයන් වහන්සි, මං කියන්නේ ඒ සැම මාර්ගයක් ම බඩුලොව ඉපදීම පිණිස පවතිනවා කියල යි.”

10. “කි. පන වාසේවිය අන්ලී කෝච්චි කෝච්චිජාන. බ්‍රාහ්මණාන. ඒකබ්‍රාහ්මණෝපයේ සියෙනා බ්‍රහ්මා සක්මි දිවියේ?” කි. “නො හිද. හෝ ගෝතම.”

10. “පින්වත් වාසේවිය එතකොට ඔය ත්‍රිවේද ඇති බ්‍රාහ්මණයන්ගෙන් එක බ්‍රාහ්මණයෙක්වත් ඉන්නවා ද සියුෂින් ම බ්‍රහ්මයාව දැකපු කෙනෙක්?” “හවත් ගෞතමයන් වහන්සි, එහෙම කෙනෙක් නම් තැ.”

“කි. පන වාසේවිය අත්මී කොට්ඨ තේවිඡ්ජාන. බ්‍රාහ්මණාන. එකාවරියෝ’පි යෙන බුහ්මා සක්වි දිවියෝ?” ති. “නො හිදා. හෝ ගෝතම.”

“පින්වත් වාසේවිය එතකොට ඔය ත්‍රිවේද ඇති බ්‍රාහ්මණයන්ගෙන් එක ආචාර්යවරයෙක්වත් ඉන්නවා ද සියුසින් ම බුහ්මයාව දැකපු කෙනෙක්?”
“හවත් ගොතමයන් වහන්සි, එහෙම කෙනෙක් නම් තැ.”

“කි. පන වාසේවිය අත්මී කොට්ඨ තේවිඡ්ජාන. බ්‍රාහ්මණාන. එකාවරියපාවරියෝ’පි යෙන බුහ්මා සක්වි දිවියෝ?” ති. “නො හිදා. හෝ ගෝතම.”

“පින්වත් වාසේවිය එතකොට ඔය ත්‍රිවේද ඇති බ්‍රාහ්මණයන්ගෙන් එක ආචාර්ය ප්‍රාචාර්යවරයෙක්වත් ඉන්නවා ද සියුසින් ම බුහ්මයාව දැකපු කෙනෙක්?”
“හවත් ගොතමයන් වහන්සි, එහෙම කෙනෙක් නම් තැ.”

“කි. පන වාසේවිය අත්මී කොට්ඨ තේවිඡ්ජාන. බ්‍රාහ්මණාන. යාච සත්තාමා ආචාර්යමහයුගා යෙන බුහ්මා සක්වි දිවියෝ?” ති. “නො හිදා. හෝ ගෝතම.”

“පින්වත් වාසේවිය එතකොට ඔය ත්‍රිවේද ඇති බ්‍රාහ්මණයන්ගෙන් සත්වෙනි ආචාර්ය පරම්පරාව දක්වා කවුරුවත් ඉන්නවා ද සියුසින් ම බුහ්මයාව දැකපු කෙනෙක්?”
“හවත් ගොතමයන් වහන්සි, එහෙම කෙනෙක් නම් තැ.”

“කි. පන වාසේවිය යේපි තේවිඡ්ජාන. බ්‍රාහ්මණාන. පුබිඛකා ඉසයෝ මන්තාන. කන්තාරෝ මන්තාන. පවත්තාරෝ යේසමිදා. එතරහි තේවිඡ්ජා බ්‍රාහ්මණා පෝරාණ. මන්තපදා ගීත. පවුත්ත. සමූහිත. තදනුගායන්ති තදනුහාසන්ති භාසිතමනුහාසන්ති වාචිතමනුවාවෙන්ති, සෙයාලීදා: අව්‍යාචෝ වාමකෝ වාමදේවෝ වෙස්සාමිත්තෝ යමතග්ගි අ.ගීරසෝ හාරද්වාජෝ වාසේවියෝ කස්සපෝ හගු, තො’පි එවමාහෘදු: මයමේන. ජාතාම මයමේන. පස්සාම යත්ත වා බුහ්මා යෙන වා බුහ්මා යහි. වා බුහ්මා’ති?”
“නො හිදා. හෝ ගෝතම.”

“එතකොට වාසේවිය, ඒ ත්‍රිවේද ඇති බ්‍රාහ්මණයන් ගේ මන්ත්‍ර හදුපු, මන්ත්‍ර නිර්මාණය කරපු, මන්ත්‍ර පවසපු පුරුව සෘජවරු ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ;

අටිවක, වාමක, වාමදේව, වෙස්සාමිත්ත, යමතගේ, අංගිරස, හාරද්වාජ, වාසේචි, කස්සප, හගු යන අය යි. දැන් කාලේ ඒ විදිහට ම ත්‍රිවේද ඇති බමුණුන් ඒ සෘජිවරුන් ගේ පැරණි මත්තුපද ගායනා කරනවා ද, රස් කරනවා ද, එවා ඒ විදිහට ම ගෙනවා ද, ඔවුන් කිවිව අයුරින් ම කියනවා ද, ඔවුන් පවසන වවනවලින් ම පවසනවා ද, ඒ සෘජිවරු පවා මෙහෙම කියල තියෙනවා ද? “යම් තැනක බ්‍රහ්මයා ඉන්නවා ද, යම් විවෙක බ්‍රහ්මයා ඉන්නවා ද, යම් පෙදෙසක බ්‍රහ්මයා ඉන්නවා ද ඒ ඔහුව අපි දන්නවා. අපි දකිනවා” කියල? “හවත් ගොතමයන් වහන්ස, එහෙම දැකපු කෙනෙක් නම් නෑ.”

11. “ඉති කිර වාසේචි තත්ත්ව කෝච්චි තොවීත්තාන. බ්‍රාහ්මණාන. ඒකබාහ්මණේය්”පි යේන බ්‍රහ්මා සක්ති දිවියේ. තත්ත්ව කෝච්චි තොවීත්තාන. බ්‍රාහ්මණාන. ඒකවරියෝ”පි යේන බ්‍රහ්මා සක්ති දිවියේ. තත්ත්ව කෝච්චි තොවීත්තාන. බ්‍රාහ්මණාන. ඒකවරියපාවරියෝ”පි යේන බ්‍රහ්මා සක්ති දිවියේ. තත්ත්ව කෝච්චි තොවීත්තාන. බ්‍රාහ්මණාන. යාච සත්තමා ආචරියමහයුගා යේන බ්‍රහ්මා සක්ති දිවියේ, යේ”පි කිර තොවීත්තාන. බ්‍රාහ්මණාන. පූබිබකා ඉසයෝ මත්තාන. කත්තාරෝ මත්තාන. පවත්තාරෝ යේස්මිද. ඒතරහි තොවීත්තා බ්‍රාහ්මණා පෝරාණ. මත්තපද. ගිත. පවුත්ත. සමුහිත. තදනුගායන්ති තදනුහාසන්ති හාසිතමනුහාසන්ති වාචිතමනුවාවෙන්ති, සෙයාලීද.: අටිවකෝ වාමකෝ වාමදේවෝ වෙස්සාමිත්තෝ යමතගේ අංගිරසෝ හාරද්වාජෝ වාසේචියෝ කස්සපෝ හගු, තොපි න ඒවමාහංසු: මයමෙත. ජානාම මයමෙත. පස්සාම යත්ත වා බ්‍රහ්මා යති. වා බ්‍රහ්මා”ති. තො වත තොවීත්තා බ්‍රාහ්මණා ඒවමාහංසු: ය. මය. න ජානාම. න පස්සාම. තස්ස සහවුතාය මග්ග. දේසේම. අයමේව උප්මගෝ ගේ අයමක්ජ්ජසායනෝ තියුණිකෝ තියුණිකෝ තක්කරස බ්‍රහ්මසහවුතායා”ති.

11. එහෙම නම් වාසේචි, යමෙකු විසින් සියුසින් බ්‍රහ්මයා දැකල තියෙනවා නම්, ත්‍රිවේද ඇති බ්‍රාහ්මණයන් අතර එබදු වූ එක බ්‍රහ්මණයෙක්වත් නැත්තාම්, යමෙකු විසින් සියුසින් බ්‍රහ්මයා දැකල තියෙනවා නම්, ත්‍රිවේද ඇති බ්‍රාහ්මණයන් අතර එබදු වූ එක ආචාර්ය පාචාර්යවරයෙක්වත් නැත්තාම්, යමෙකු විසින් සියුසින් බ්‍රහ්මයා දැකල තියෙනවා නම්, ත්‍රිවේද ඇති බ්‍රාහ්මණයන් අතර එබදු වූ එක සත්වෙනි ආචාර්ය පරපුර දක්වා කවුරුවත් නැත්තාම්, ඒ වගේ ම ඒ ත්‍රිවේද ඇති බ්‍රාහ්මණයන් ගේ මත්තු හදසු, මත්තු තිරීමාණය කරසු, මත්තු පවසපු පූර්ව සෘජිවරු ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ; අටිවක, වාමක,

වාමදේව, වෙස්සාමින්ත, යමතග්ගි, අංගිරස, හාරද්වාජ, වාසේටිය, කස්සප, හගු යන අය යි. දැන් කාලේ ඒ විදිහට ම ත්‍රිවේද ඇති බමුණෙන් ඒ සම්වරුන් ගේ පැරණි මන්ත්‍රපද ගායනා කරනවා ද, රෝස් කරනවා ද, එවා ඒ විදිහට ම ගායනවා ද, ඔවුන් කිවිව අයුරින් ම කියනවා ද, ඔවුන් පවසන වචනවලින් ම පවසනවා ද, ඒ සම්වරු පවා “යම තැනක බ්‍රහ්මයා ඉන්නවා ද, යම් විටෙක බ්‍රහ්මයා ඉන්නවා ද, යම් පෙදෙසක බ්‍රහ්මයා ඉන්නවා ද ඒ ඔහුව අපි දන්නවා. අපි දකිනවා” ය යි මෙහෙම කියල තැතුව තිබිය දී ත්‍රිවේද ඇති බමුණෙන් එකාන්ත කොට මෙහෙම කියනවා තෙවි. “අපි යම් බ්‍රහ්මයෙක්ව දන්නේ තැ, දැකළ තැ. තමුත් ඔහු භා එකවීම පිණිස මාර්ගය කියා දෙන්නම්. මෙක ම යි මාර්ගය. මෙක ම යි මාවත. මෙක ම යි බඩ ලොව ඉපදිම පිණිස තිබෙන්නේ” කියල.

12. ත. කිමිමක්දසි වාසේටිය, තතු එව් සන්නේ නොවිජ්ජාන. බ්‍රාහ්මණාන. අප්පාටිහිරකන. හාසින. සම්පත්ති?”ති.

12. පින්වත් වාසේටිය, මේ ගැන මිල කුමක්ද හිතන්නේ? මය විදිහට තම් කරුණු යෙදෙන්නේ ත්‍රිවේද ඇති බ්‍රාහ්මණයන් ගේ කථාව කිසි ආනුහාවයක් තැති දෙයක් වෙනවා නේද?

“අද්ධා බෝ භෝ ගෝතම, එව් සන්නේ නොවිජ්ජාන. බ්‍රාහ්මණාන. අප්පාටිහිරකන. හාසින. සම්පත්ති”ති.

“හවත් ගොතමයන් වහන්සි, එකාන්තයෙන් ම ඔය විදිහට තම් කරුණු යෙදෙන්නේ ත්‍රිවේද ඇති බ්‍රාහ්මණයන් ගේ කථාව කිසි ආනුහාවයක් තැති දෙයක් වෙනවා ම යි.”

13. සාඛ වාසේටිය, තේ වත වාසේටිය නොවිජ්ජා බ්‍රාහ්මණා, ය. න ජානන්ති ය. න පස්සන්ති තස්ස සහවාතාය මග්ග දේසේසන්ති: “අයමේව උපුමග්ගෝ අයමක්දසායනෝ නියාණිකෝ නියාති තක්කරස්ස බ්‍රහ්මසහවාතායා”ති තේත. යාන. විජ්ජති. සෙයාලාජි වාසේටිය අන්ධවේණිපරම්පර. සංසත්තා පුරිමෝ’පි න පස්සති මඟකිඩීමෝ’පි න පස්සති ප-ඡීමෝ’පි න පස්සති, එවමේව බෝ වාසේටිය අන්ධවේණුපම. මක්කේද නොවිජ්ජාන. බ්‍රාහ්මණාන. හාසින. පුරිමෝ’පි න පස්සති මඟකිඩීමෝ’පි න පස්සති ප-ඡීමෝ’පි න පස්සති. නොසමිද. නොවිජ්ජාන.

බාහ්මණාන් භාසිත් හස්සකක්දෙශ්ව සම්පත්ති, නාමකක්දෙශ්ව සම්පත්ති, රිත්තකක්දෙශ්ව සම්පත්ති, තු-ඡකක්දෙශ්ව සම්පත්ති.

13. හොඳයි පින්වත් වාසේවියයෙනි. ඒකාන්තයෙන් ම පින්වත් වාසේවියයෙනි, ඒ ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණයන් යම් බූහ්මයෙකුව දන්නෙන් නැත්තම්, දකින්නෙන් නැත්තම්, ඔහු භා එක් විම පිණිස මාරුගයකුත් දේනා කරනවා නම්, ඒ කියන්නේ “මේකම යි මාරුගය. මේකම යි ඒකාන්ත මාවත, මේක ම යි බූහ්මයා ගේ ලෝකය කරා යන මාවත” කියල එක වෙන්න පුළුවන් දෙයක් නොවේයි. පින්වත් වාසේවියයෙනි, එක මේ වගේ දෙයක්. සැරයැට් අරගත් අන්ධ පරපුරක් ඉත්තවා නම්, අන්න ඒ වගේ යි. ඉදිරියෙන් යන කෙනා දකින්නෙන් නැ. මැදින් යන කෙනා දකින්නෙන් නැ. පස්සෙන් යන කෙනා දකින්නෙන් නැ. පින්වත් වාසේවිය, මය ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණයන් ගේ කීමත් අන්ධයන් ගේ සැරයැට් පරපුර වගේ කියලයි හිතෙන්නේ. ඉදිරියෙන් යන කෙනා දකින්නෙන් නැ. මැදින් යන කෙනා දකින්නෙන් නැ. පස්සෙන් යන කෙනා දකින්නෙන් නැ. මය ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණයන් ගේ කීම සිතහවට ම යි ලක්වෙන්නේ. ලාමක දෙයක් ම යි වෙන්නේ. හිස්දෙයක් ම යි වෙන්නේ. තුවිජ දෙයක් ම යි වෙන්නේ.

14. “ත. කිමිමණ්ඩසි වාසේවිය, පස්සන්ති නේවිජ්ජා බ්‍රාහ්මණා වන්දීම්. සුරියේ අක්දෙන් වාපි බහු ජනා, යනෝ ව වන්දීමසුරියා උග්ග-ඡන්ති, යන්ල ව විග-ඡන්ති, ආයාවන්ති, පෝමයන්ති, පණ්ඩලිකා නමස්සමානා අනුපරිවත්තන්ති?”ති

14. “පින්වත් වාසේවිය, මේ ගැන කුමක් ද හිතන්නේ? යම් වෙලාවක සඳහිරු නැගෙනවා ද, යම් වෙලාවක සඳහිරු බසිනවා ද, එතකොට ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණයෙන් අනෙක් බොහෝ දෙනාත් එය දකිනවා ද, එතකොට ඔවුන් ඒ සඳහිරු දෙදෙනාට යාභු කරනවා නොදු? ස්තුති කරනවා නොදු? දොහොත් මූද්‍රන් ද වැඳගෙන බිම පෙරලෙනවා නොදු?”

“ඡ්‍රාව. හෝ ගෝතම. පස්සන්ති නේවිජ්ජා බ්‍රාහ්මණා වන්දීමසුරියේ අක්දෙන් වාපි බහු ජනා, යනෝ ව වන්දීමසුරියා උග්ග-ඡන්ති යන්ල ව විග-ඡන්ති, ආයාවන්ති, පෝමයන්ති, පණ්ඩලිකා නමස්සමානා අනුපරිවත්තන්ති”ති.

“එසේය හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ. යම් වෙලාවක සඳහිරු තැගෙනවා ද, යම් වෙලාවක සඳහිරු බසිනවා ද, එතකාට ත්‍රිවේද බාහ්මණයාත් අනෙක් බොහෝ දෙනාත් එය දකිනවා ද, එතකාට ඔවුන් ඒ සඳහිරු දෙදෙනාට යාභු කරනවා තමයි. ස්තූති කරනවා තමයි. දොහොත් මූදුන් දී වැඳගෙන බිම පෙරලෙනවා තමයි.”

15. ත් කිමිමණ්ඩසි වාසේවිය, ය් පස්සන්ති තොට්ඨේපුව බාහ්මණා වන්දිමසුරියේ අක්කේද වාපි බහුජනා, යනෝ ව වන්දිමසුරියා උග්ග-ඡන්ති, යත්ප ව විග-ඡන්ති, ආයාවන්ති පෝමායන්ති පණ්ඩලිකා තමස්සමානා අනුපරිවත්තන්ති, පහොත්ති තොට්ඨේපුව බාහ්මණා වන්දිමසුරියානා. සහව්‍යතාය මග්ග. දේසේත්තු.: අයමේව උප්මග්ගේ අයමණ්ඩ්පසායනෝ නියුත්මිකෝ නියුත්මි තක්කරස්ස වන්දිමසුරියානා. සහව්‍යතාය”?ති. “නො හිදු. හෝ ගෝතම.”

15. “පින්වත් වාසේවිය, මේ ගැන කුමක් ද හිතන්නේ? යම් වෙලාවක සඳහිරු තැගෙනවා ද, යම් වෙලාවක සඳහිරු බසිනවා ද, එතකාට ත්‍රිවේද බාහ්මණයාත් අනෙක් බොහෝ දෙනාත් එය දකිනවා ද, එතකාට ඔවුන් ඒ සඳහිරු දෙදෙනාට යාභු කරනවා නම්, ස්තූති කරනවා නම්, දොහොත් මූදුන් දී වැඳගෙන බිම පෙරලෙනවා නම්, ඒ ත්‍රිවිද්‍යා බාහ්මණයන්ට සඳහිරු දෙක සමග එක්වීම පිණිස “මෙකම සි මාර්ගය. මෙකම සි එකාන්ත මාවත, මෙක ම සි සඳහිරු දෙදෙනා ගේ ලෝකය කරා යන මාවත” කියල මාර්ගයක් දේශනා කරන්ට පුළුවන් ද? “හවත් ගෞතමයෙනි, මෙය නොවේ ම සි.”

16. ඉති කිර වාසේවිය ය් පස්සන්ති තොට්ඨේපුව බාහ්මණා වන්දිමාසුරියේ, අක්කේද වාපි බහුජනා, යනෝ ව වන්දිමසුරියා උග්ග-ඡන්ති, යත්ප ව විග-ඡන්ති, ආයාවන්ති පෝමායන්ති පණ්ඩලිකා තමස්සමානා අනුපරිවත්තන්ති, තොට්පහොත්ති වන්දිමසුරියානා. සහව්‍යතාය මග්ග. දේසේත්තු.: අයමේව උප්මග්ගේ අයමණ්ඩ්පසායනෝ නියුත්මිකෝ නියුත්මි තක්කරස්ස වන්දිමසුරියානා. සහව්‍යතාය”.

16. පින්වත් වාසේවිය, ඉතින් එහෙම නම් යම් වෙලාවක සඳහිරු තැගෙනවා ද, යම් වෙලාවක සඳහිරු බසිනවා ද, එතකාට ත්‍රිවේද බාහ්මණයාත් අනෙක් බොහෝ දෙනාත් එය දකිනවා ද, එතකාට ඔවුන් ඒ සඳහිරු දෙදෙනාට යාභු කරන නමුත්, ස්තූති කරනවා නමුත්, දොහොත් මූදුන් දී වැඳගෙන බිම පෙරලෙනවා නමුත්, ඒ ත්‍රිවිද්‍යා බාහ්මණයන්ට සඳහිරු දෙක

සමග එක්වීම පිණිස “මෙකම හි මාර්ගය. මෙකම හි ඒකාන්ත මාවත, මෙක ම හි සඳහිරු දෙදෙනා ගේ ලෝකය කරා යන මාවත” කියල මාර්ගයක් දේශනා කරන්වත් බැරිනම්,

කි. පන, ත කිර තේවීමේහි බාහ්මණේහි බුහ්මා සක්වි දිවියේ. න පි කිර තේවීමේහාන. බාහ්මණාන. ආවරියේහි බුහ්මා සක්විදිවියේ. න පි කිර තේවීමේහාන. බාහ්මණාන. ආවරියපාවරියේහි බුහ්මා සක්විදිවියේ. න පි කිර තේවීමේහාන. බාහ්මණාන. යාව සන්තමා ආවරියාමහයුගේහි යේන බුහ්මා සක්විදිවියේ. “යේපි කිර තේවීමේහාන. බාහ්මණාන. පූඩ්බැකා ඉසයෝ මන්තාන. කන්තාරෝ මන්තාන. පවත්තාරෝ, යේසමිද. ඒකරහි තේවීමේහා බාහ්මණා පෝරාණ. මන්තපද. ගිත. පවුත්ත. සමුහිත., තදනුගායන්ති තදනුහාසන්ති භාසිතමනුහාසන්ති වාචිතමනුවාවෙන්ති, සෙයාපිද.: අවටකෝ වාමකෝ වාමදේවෝ වෙස්සාමිත්තෝ යමතග්ගි අ.ගිරසෝ භාරද්වාජෝ වාසේවියා කස්සපෝ හගු. තේපි ත ඒවමාහංසු: “මයමේත. ජානාමි, මයමේත. පස්සාමි, යත්ත වා බුහ්මා යේන වා බුහ්මා යහි. වා බුහ්මා”ති. තේවීමේහා බාහ්මණා ඒවමාහංසු: ය. ත ජානාම ය. ත පස්සාමි, තස්ස සහව්‍යතාය මග්ග. දේසේම: අයමේව උප්මග්ගෝ අයමක්ෂායනෝ තියාණිකෝ තියාණි තක්කරස්ස බුහ්මසහව්‍යතායා”ති.

එහෙම තියෙදීන් ඒ ත්‍රිවිද්‍යා බාහ්මණවරුන් විසින් බුහ්මයාව සියුසින් දැකළත් නෑ. ඒ ත්‍රිවිද්‍යා බාහ්මණවරුන් ගේ ආවාර්යවරුන් විසින් බුහ්මයාව සියුසින් දැකළත් නෑ. ඒ ත්‍රිවිද්‍යා බාහ්මණවරුන් විසින් බුහ්මයාව සියුසින් දැකළත් නෑ. ඒ ත්‍රිවිද්‍යා බාහ්මණවරුන් ගේ සත්වෙනි ආවාර්ය පරපුර විසින් ද බුහ්මයාව සියුසින් දැකළත් නෑ. ඒ වගේ ම ඒ ත්‍රිවිද ඇති බාහ්මණයන් ගේ මන්තු හදපු, මන්තු තිරමාණය කරපු, මන්තු පවසපු පුරව සෘණවරු ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ; අවටක, වාමක, වාමදේව, වෙස්සාමිත්ත, යමතග්ගි, අ.ගිරස, භාරද්වාජ, වාසේවිය, කස්සප, හගු යන අය හි. දැන් කාලේ ඒ විදිහට ම ත්‍රිවිද ඇති බමුණන් ඒ සෘණවරුන් ගේ පැරණි මන්තුපද ගායනා කරනවා ද, රස් කරනවා ද, එවා ඒ විදිහට ම ගෙනවා ද, ඔවුන් කිවිව අයුරින් ම කියනවා ද, ඔවුන් පවසන වවනවලින් ම පවසනවා ද, ඒ සෘණවරු පවා “යම් තැනක බුහ්මයා ඉන්නවා ද, යම් විවෙක බුහ්මයා ඉන්නවා ද, යම් පෙදෙසක බුහ්මයා ඉන්නවා ද ඒ මහුව අපි දන්නවා. අපි දකිනවා” යයි මෙහෙම කියලත් නෑ. නමුත් ත්‍රිවිද බාහ්මණයන් මෙහෙම කියනවා. යම් බුහ්මයෙක් ගැන අපි දන්නේ නෑ තමයි. අපි දකින්නේ නෑ තමයි. ඒ බුහ්මයා සමග එක්වෙන මාර්ගය නම් දේශනා කරනවා. “මෙකම

යි මාරුගය. මෙකම යි ඒකාන්ත මාවත, මෙක ම යි බූහ්මයා ගේ ලෝකය කරා යන මාවත” කියල

“ත. කිමිමණ්ඩසි වාසේටිය, තනු ඒවා සන්නේ තේවිඡ්ජාන. බූහ්මණාන. අප්පාවේහිරකත. හාසිත. සම්ප්‍රේෂණී?”ති.

“පින්වත් වාසේටිය, මේ ගැන කුමක් ද හිතන්නේ? ඔය විදිහට නම් ඒ කීම තියෙන්නේ ත්‍රිවේද බූහ්මණයන් ගේ කථාව පදනමක් තැකි බවට පත් වෙනවා නේදී?”

“අද්දා බෝ හෝ ගෝතම ඒවා සන්නේ තේවිඡ්ජාන. බූහ්මණාන. අප්පාවේහිරකත. හාසිත. සම්ප්‍රේෂණී”ති.

“හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඔය විදිහට නම් ඒ කීම තියෙන්නේ ත්‍රිවේද බූහ්මණයන් ගේ කථාව ඒකාන්තයෙන් ම පදනමක් තැකි බවට පත් වෙනවා ම යි.”

17. සාඛු වාසේටිය. කේ වත වාසේටිය තේවිඡ්ජා බූහ්මණා ය. ත ජානන්ති ය. ත පස්සන්ති තස්ස සහවාතාය මග්ග. දේසේස්සන්ති: අයමේව උප්පමග්ගේ අයමණ්ඩරසායනෝ නියාණිකෝ නියාති තක්කරස්ස බූහ්මසහවාතායාති නේත. යාන. විජ්ජතිති.

17. හොඳයි පින්වත් වාසේටියයෙනි. ඒකාන්තයෙන් ම පින්වත් වාසේටියයෙනි, ඒ ත්‍රිවේද බූහ්මණයන් යම් බූහ්මයෙකුව දන්නෙත් තැක්නම්, දකින්නෙත් තැක්නම්, මහු හා එක් වීම පිණිස මාරුගයකුත් දේශනා කරනවා නම්, ඒ කියන්නේ “මෙකම යි මාරුගය. මෙකම යි ඒකාන්ත මාවත, මෙක ම යි බූහ්මයා ගේ ලෝකය කරා යන මාවත” කියල ඒක වෙන්න පුළුවන් දෙයක් නොවේයි.

18. සෙයාලාපි වාසේටිය පුරිසෝ ඒවා. වදෙයා: අහ. බෝ යා ඉමස්මි. ජනපදේ ජනපදකලාණි, ත. ඉ-ජාමි ත. කාමේමිති. තමේනා. ඒවා. වදෙයුයු. “අම්හෝ පුරිස, ය. ත්ව. ජනපදකලාණි. ඉ-ජසි කාමේසි ජානාසි ත. ජනපදකලාණි. බත්තියි වා බූහ්මණි වා වේස්සි වා සුද්ධී වා?”ති ඉති පුවියෝ “නෝ”ති වදෙයා තමේනා. ඒවා. වදෙයුයු: “අම්හෝ පුරිස ය. ත්ව. ජනපද-කලාණි. න ජානාසි, න පස්සන්සි ඒවා. නාමා වා ඒවා. ගොන්තා වා, දිසා වා රස්සා වා ම්ස්කයිමා වා කාලී වා සාමා වා මංගුර-ඡවී වා”ති. අමුකස්මි.

ගාමේ වා නිගමේ වා නගරේ වා”ති ඉති පුටියෝ “නො”ති වදෙයා. තමේන් එව්. වදෙයුෂ්: “අමහෝ පුරිස ය. ත්ව. න ජාතාසි, න පස්සයි, ත. ත්ව. ඉ-ජාසි කාමේසි”ති. ඉති පුටියෝ “ආමෝ”ති වදෙයුෂ්. න. කිම්මක්කාසි වාසේවිය තතු එව්. සත්තේ තස්ස පුරිසස්ස අප්පාවිහිරකත. හාසින. සම්පැශනි”ති.

18. පින්වත් වාසේවිය, ඒක මේ වගේ දෙයක් මෙවැනි දෙයක් කියනවා. “මේ ජනපදයෙහි යම් රුප සුන්දරියක් ඉන්නවා නම්, ඇයට ම. කැමුෂ්තියි. ඇයට ම. ආස යි” කියල. එතකාට අනෙක් අය ඔහුට මෙහෙම කියනවා. “එම්බා පුරුෂය, ඔබ යම් රුප සුන්දරියකට කැමුෂ්ති නම්, ආං නම්, ඒ රුප සුන්දරිය ක්ෂතිය කුලයේ කෙනෙක් ය කියල හෝ බ්‍රාහ්මණ කුලයේ කෙනෙක් ය කියල හෝ වෙශ්‍ය කුලයේ කෙනෙක් ය කියල හෝ දන්නවා ද?” ඔහොම ඇසු විට ඔහු පිළිතුරු දෙන්නේ ඒ ගැන දන්නේ නැති බව යි. එතකාට ඔහුට මෙහෙම කියනවා. “එම්බා පුරුෂය, ඔබ යම් රුප සුන්දරියකට කැමුෂ්ති නම්, ආං නම්, ඒ රුප සුන්දරිය මෙවැනි මෙවැනි නම් ඇත්තියක්, මෙවැනි ගෝනු ඇත්තියක්, ඇ උස යි. ඇ මිටි යි. ඇ මධ්‍යම ප්‍රමාණ යි. ඇ කළ යි. ඇ රන්වත් පාට යි. ඇ තලෙල යි ආදි වශයෙන් ඇ ගැන දන්නවා ද? ඒ වගේ ම ඇ අසවල් ගමේ හෝ තියමිගමේ හෝ තගරයේ එකියක් ය කියල ඇය ගැන දන්නවා ද?” ඔහොම ඇසු විට ඔහු පිළිතුරු දෙන්නේ ඒ ගැන දන්නේ නැති බව යි. එතකාට ඔහුගෙන් මෙහෙම අහනවා. “එම්බා පුරුෂය, ඔබ යම් රුපසුන්දරියක් ගැන දන්නේන් නැත්තම්, ඇය දකින්නේන් නැත්තම්, ඇයට ද ඔබ කැමුෂ්ති වන්නේ? ආසා කරන්නේ?” එතකාට එසේය කියල ඔහු පිළිතුරු දෙනවා. “පින්වත් වාසේවිය, මේ ගැන කුමක් ද හිතන්නේ? ඔහු ගේ කීම එවැනි දෙයක් නම් ඒ පුරුෂයා ගේ ඒ කථාව පදනමක් නැති දෙයක් බවට පත් වෙනවා නේ ද?

“අද්ධා බෝ හෝ ගෝනම තස්ස පුරිසස්ස අප්පාවිහිරකත. හාසින. සම්පැශනි”ති.

“හවත් ගෞතමයන් වහනසි, ඔහු ගේ කීම එවැනි දෙයක් නම් ඒ පුරුෂයා ගේ ඒ කථාව එකාන්තයෙන් ම පදනමක් නැති දෙයක් බවට පත් වෙනවා ම යි.”

19. එවමේව බෝ වාසේවිය න කිර නේවිෂ්ණේහි බ්‍රාහ්මණෙහි බ්‍රහ්ම සක්බිදිවියෝ. න පි කිර නේවිෂ්ඨාන. බ්‍රාහ්මණාන. ආවරියේහි බ්‍රහ්මා

සක්බිඳිවයෝ. න පි කිර තේවීජ්ජාන. බූහ්මණාන. ආවරියපාවරියෙහි බූහ්මා සක්බිඳිවයෝ. න පි කිර තේවීජ්ජාන. බූහ්මණාන. යාව සත්තමා ආවරියාමහයුගේහි බූහ්මා සක්බිඳිවයෝ. “යෝඡ කිර තේවීජ්ජාන. බූහ්මණාන. ප්‍රබ්ලකා ඉසයෝග්මන්තාන. කතනාරෝග්මන්තාන. පවතනාරෝ, යේසමිද. ඒකරහි තේවීජ්ජා බූහ්මණා පෝරාණ. මන්තපද. ගිත. පවුත්ත. සමූහිත. තදනුගායන්ති තදනුහාසන්ති හාසිතමනුහාසන්ති වාචිතමනුවාවෙන්ති, සෙයාලීද: අව්‍යකෝ වාමකෝ වාමදේවෝ වෙස්සාමින්තෝ යමතග්ගි අංගිරසෝ හාරද්වාපෝ වාසේවියා කස්සපෝ හගු. තේජ න ජ්වලමාහංසු: මයමේත. ජාතාම්, මයමේත. පස්සාම්, යත්ත වා බූහ්මා යෙන වා බූහ්මා යහි. වා බූහ්මාකි. තේවීජ්ජා බූහ්මණා ජ්වලමාහංසු: ය. න ජාතාම් ය. න පස්සාම්, තස්ස සහව්‍යතාය මග්ග. දේසේම: අයමේව උප්‍රමග්ගෝ අයමණ්ඩසායනෝ නියුතාණකෝ නියුතාති තක්තරස්ස බූහ්මසහව්‍යතායා”ති.

19. පින්වත් වාසේවිය, ඔය විදිහම සි ඒත්තිවිදා බූහ්මණවරුන් විසින් බූහ්මයාව සියුසින් දැකළත් තැ. ඒ ත්‍රිවිදා බූහ්මණවරුන් ගේ ආවාරියවරුන් විසින් බූහ්මයාව සියුසින් දැකළත් තැ. ඒ ත්‍රිවිදා බූහ්මණවරුන් ගේ ආවාරියපාවාරියවරුන් විසින් බූහ්මයාව සියුසින් දැකළත් තැ. ඒ ත්‍රිවිදා බූහ්මණවරුන් ගේ සත්වෙනි ආවාරිය පරපුර විසින් ද බූහ්මයාව සියුසින් දැකළත් තැ. ඒ වගේ ම ඒ ත්‍රිවේද ඇති බූහ්මණයන් ගේ මන්ත්‍ර භදුපු, මන්ත්‍ර නිරමාණය කරපු, මන්ත්‍ර පවසපු පුරව සෘජවරු ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ; අව්‍යක, වාමක, වාමදේව, වෙස්සාමින්ත, යමතග්ගි, අංගිරස, හාරද්වාප, වාසේවිය, කස්සප, හගු යන අය යි. දැන් කාලේ ඒ විදිහට ම ත්‍රිවේද ඇති බමුණන් ඒ සෘජවරුන් ගේ පැරණි මන්ත්‍රපද ගායනා කරනවා ද, රස් කරනවා ද, ඒවා ඒ විදිහට ම ගායනවා ද, ඔවුන් කිවිව අයුරින් ම කියනවා ද, ඔවුන් පවසන වවනවලින් ම පවසනවා ද, ඒ සෘජවරු පවා “යම තැනක බූහ්මයා ඉන්නවා ද, යම් විටෙක බූහ්මයා ඉන්නවා ද, යම් පෙදෙසක බූහ්මයා ඉන්නවා ද ඒ මහුව අපි දත්තනවා. අපි දකිනවා” යයි මෙහෙම කියලන් තැ. තමුත් ත්‍රිවේද බූහ්මණයන් මෙහෙම කියනවා. යම් බූහ්මයෝ ගැන අපි දත්තන්නේ තමයි. අපි දකින්නේ තැ තමයි. ඒ බූහ්මයා සමග එක්වෙන මාර්ගය තම් දේශනා කරනවා. “මෙකම සි මාර්ගය. මෙකම සි ඒකාන්ත මාවත, මෙක ම සි බූහ්මයා ගේ ලෝකය කරා යන මාවත” කියල

“ත. කිමමණ්ඩසි වාසේවිය, තනු ඒව. සන්තෝ තේවීජ්ජාන. බූහ්මණාන. අප්පාවීහිරකත. හාසිත. සම්පත්ති?”ති.

“පින්වත් වාසේටිය, මේ ගැන කුමක් ද හිතන්නේ? ඔය විදිහට නම් ඒ කීම තියෙන්නේ ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණයන් ගේ කථාව පදනමක් තැකි බවට පත් වෙනවා නොදු?”

“අද්ධා බෝ හෝ ගෝතම එච්. සින්නේ නොවීම්පුත්‍රානා. බ්‍රාහ්මණානා. අජ්පාටිහිරකතා. හාසිතා. සම්පත්ති”ති.

“හවත් ගොතමයන් වහන්සි, ඔය විදිහට නම් ඒ කීම තියෙන්නේ ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණයන් ගේ කථාව ඒකාන්තයෙන් ම පදනමක් තැකි බවට පත් වෙනවා ම යි.”

20. සාඛු වාසේටිය. නො වත වාසේටිය නොවීම්පුත්‍රා බ්‍රාහ්මණා ය. න ජානන්ති ය. න පස්සන්ති තස්ස සහවාසනාය මග්ග. දේශීයසන්ති: අයමේව උප්තමග්ගෝ අයමණ්ඩ්පසායනෝ නියාමිකෝ නියාමි තක්කරස්ස බ්‍රහ්මසහවාතායාති නොත්ත. යානා. වීම්පතිති.

20. හොඳයි පින්වත් වාසේටියයෙනි. ඒකාන්තයෙන් ම පින්වත් වාසේටියයෙනි, ඒ ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණයන් යම් බ්‍රහ්මයෙකුව දන්නෙන් තැක්නම්, දකිනෙන් තැක්නම්, මිහු හා එක් වීම පිණ්ස මාර්ගයකුන් දේශනා කරනවා තම්, ඒ කියන්නේ “මෙකම සි මාර්ගය. මෙකම සි ඒකාන්ත මාවත, මෙක ම සි බ්‍රහ්මයා ගේ ලෝකය කරා යන මාවත” කියලු එක වෙන්න පුරුෂවත් දෙයක් නොවේයි.

21. සෙයාලාපි වාසේටිය පුරිසේ වාතුම්මහාපලේ නිස්සේණි. කරෝයා පාසාදස්ස ආරෝහණාය, තමේනා. එච්. වදෙයුෂ: අමහෝ පුරිස යස්ස ත්ව. පාසාදස්ස ආරෝහණාය තිස්සේණි. කරෝසි, ජානාසි ත. පාසාද. පුරන්මීමාය වා දිසාය දක්ඩිණාය වා දිසාය ප-ඡීමාය වා දිසාය උත්තරාය වා දිසාය, උ-වෝ වා නීවෝ වා මඟ්කඩිමෝ වා?ති, ඉති පුවියෝ “නො”ති වදෙයා, තමේනා. එච්. වදෙයුෂ: අමහෝ පුරිස ය. තව. න ජානාසි න පස්සසි තස්ස ත්ව. පාසාදස්ස ආරෝහණාය තිස්සේණි. කරෝසි?ති. ඉති පුවියෝ “ඇමෝ”ති වදෙයා.

21. පින්වත් වාසේටිය, මේ වගේ දේකුත් තියෙනවා. පුරුෂයෙක් හතරම්. හනදීයක ප්‍රාසාදයකට තැගීම පිණ්ස කියල ඉණ්මගක් බදිනවා. එතකොට අනෙක් අය මිහුගෙන් මෙහෙම අහනවා. “එම්බා පුරුෂය, ඔබ යම්

ප්‍රාසාදයකට තැගීම පිණිස ඉණිමගක් බඳීමින් ඉන්නවා. ඒ ප්‍රාසාදය තියෙන්නේ පෙරදිග දිගාවේ ද? දකුණු දිගාවේ ද? බටහිර දිගාවේ ද? උතුරු දිගාවේ ද? කියල දන්නවා ද? ඒ ප්‍රාසාදය උස එකක් ද? මිටි එකක් ද? මධ්‍යම එකක් ද? කියල දන්නවා ද? මෙසේ අසද්ධිත් ඔහු පිළිතුරු දෙන්නේ “දන්නේ තැත” කියල යි. එතකොට අනෙක් අය මෙහෙම අහනවා “එම්බා පුරුෂය, යම් ප්‍රාසාදයක් ගැන ඔබ දන්නෙත් තැත්තම්, දකින්නෙත් තැත්තම්, ඒ ප්‍රාසාදයට තැගීම පිණිස ද ඔබ ඔය ඉණිමග බඳින්නේ?” කියල. එතකොට ඔහු පිළිතුරු දෙන්නේ “එසේ ය” කියල යි.

ත. කිමිමඟ්ඩ්ස් වාසේවිය, නතු ඒවා. සන්නේ තස්ස පුරිසස්ස අප්පාවිහිරකත. හාසිත. සම්පත්ති?ති.

“පින්වත් වාසේවිය, මේ ගැන කුමක් ද හිතන්නේ? ඔහු ගේ කීම එවැනි දෙයක් තම් ඒපුරුෂයා ගේ ඒකථාව පදනමක් තැති දෙයක් බවට පත් වෙනවා නේ ද?

“අදා බෝ හෝ ගෝතම ඒවා. සන්නේ තස්ස පුරිසස්ස අප්පාවිහිරකත. හාසිත. සම්පත්ති”ති.

“හවත් ගෞතමයන් වහනසි, ඔහු ගේ කීම එවැනි දෙයක් තම් ඒපුරුෂයා ගේ ඒ කථාව ඒකාන්තයෙන් ම පදනමක් තැති දෙයක් බවට පත් වෙනවා ම යි.”

22. ඒවමේව බෝ වාසේවිය න කිර නේවිජ්ජේහි බාහ්මණේහි බුහ්මා සක්විදිවියෝ. න පි කිර නේවිජ්ජාන. බාහ්මණාන. ආවරියේහි බුහ්මා සක්විදිවියෝ. න පි කිර නේවිජ්ජාන. බාහ්මණාන. ආවරියපාවරියේහි බුහ්මා සක්විදිවියෝ. න පි කිර නේවිජ්ජාන. බාහ්මණාන. යාව සන්තමා ආවරියමහයුගේහි බුහ්මා යෙන බුහ්මා සක්විදිවියෝ. “යේපි කිර නේවිජ්ජාන. බාහ්මණාන. පුබිබකා ඉසයෝ මන්තාන. කත්තාරෝ මන්තාන. පවත්තාරෝ, යේසමිද. එතරහි නේවිජ්ජා බාහ්මණා පෝරාණ. මන්තපද. ගිත. පවත්ත. සමූහිත. තදනුගායන්ති තදනුහාසන්ති හාසිතමනුහාසන්ති වාචිතමනුවාවෙන්ති, සෙයාලීද.: අවශකෝ වාමකෝ වාමදේවෝ වෙස්සාමින්නෝ යමනග්ගි අ.ගිරසෝ හාරද්වාපෝ වාසේවියා කස්සපෝ හගු. නේපි න ඒවමාහංසු: මයමෙත. ජානාම, මයමෙත. පස්සාමි, යන්ම වා බුහ්මා යෙන වා බුහ්මා යහි. වා බුහ්මාති. නේවිජ්ජා බාහ්මණා ඒවමාහංසු: ය. න ජානාම ය. න පස්සාම, තස්ස සහව්‍යතාය මග්ග. දේසේම: අයමේව

උපුමග්ගේ අයමණ්ඩ්ජසායනෝ නිය්‍යාණිකෝ නිය්‍යාති තක්කරස්ස බූහ්මසහව්‍යතායා”ති.

22. පින්වත් වාසේවිය, ඔය විදිහම සි ඒත්තිවිද්‍යා බූහ්මණවරුන් විසින් බූහ්මයාව සියුසින් දැකළත් තැ. ඒ ත්‍රිවිද්‍යා බූහ්මණවරුන් ගේ ආචාරයවරුන් විසින් බූහ්මයාව සියුසින් දැකළත් තැ. ඒ ත්‍රිවිද්‍යා බූහ්මණවරුන් ගේ ආචාරයප්‍රාචාරයවරුන් විසින් බූහ්මයාව සියුසින් දැකළත් තැ. ඒ ත්‍රිවිද්‍යා බූහ්මණවරුන් ගේ සත්වෙනි ආචාරය පරපුර විසින් ද බූහ්මයාව සියුසින් දැකළත් තැ. ඒ වගේ ම ඒ ත්‍රිවේද ඇති බූහ්මණයන් ගේ මන්ත්‍ර හදපු, මන්ත්‍ර නිරමාණය කරපු, මන්ත්‍ර පවසපු පුරව සම්වරු ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ; අටවක, වාමක, වාමදේව, වෙස්සාමිත්ත, යමතග්ගි, අංගිරස, හාරද්වාජ, වාසේවිය, කස්සප, හගු යන අය සි. දැන් කාලේ ඒ විදිහට ම ත්‍රිවේද ඇති බමුණන් ඒ සම්වරුන් ගේ පැරණි මන්ත්‍රපද ගායනා කරනවා ද, රස් කරනවා ද, එවා ඒ විදිහට ම ගායනවා ද, ඔවුන් කිවිව අයුරින් ම කියනවා ද, ඔවුන් පවසන වචනවලින් ම පවසනවා ද, ඒ සම්වරු පවා “යම තැනක බූහ්මයා ඉන්නවා ද, යම් විවෙක බූහ්මයා ඉන්නවා ද, යම් පෙදෙසක බූහ්මයා ඉන්නවා ද ඒ ඔහුව අපි දකිනවා. අපි දකිනවා” යයි මෙහෙම කියලන් තැ. තමුන් ත්‍රිවේද බූහ්මණයන් මෙහෙම කියනවා. යම් බූහ්මයෙක් ගැන අපි දන්නේ තමයි. අපි දකින්නේ තැ තමයි. ඒ බූහ්මයා සම්ග එක්වන මාර්ගය තම් දේශනා කරනවා. “මෙකම සි මාර්ගය. මෙකම සි ඒකාන්ත මාවත, මෙක ම සි බූහ්මයා ගේ ලෝකය කරා යන මාවත” කියල

“ත. කිමමණ්ඩයි වාසේවිය, තනු ඒව. සන්කෝ තොවීජ්ජාන. බූහ්මණන. අප්පාවීතිරකත. හාසින. සම්පත්ති?”ති.

“පින්වත් වාසේවිය, මේ ගැන කුමක් ද හිතන්නේ? ඔය විදිහට නම් ඒ කීම තියෙන්නේ ත්‍රිවේද බූහ්මණයන් ගේ කථාව පදනමක් තැති බවට පත් වෙනවා නොදා?”

“අද්ධා බෝ හෝ ගෝතම ඒව. සන්කෝ තොවීජ්ජාන. බූහ්මණන. අප්පාවීතිරකත. හාසින. සම්පත්ති”ති.

“හවත් ගොතමයන් වහන්සි, ඔය විදිහට නම් ඒ කීම තියෙන්නේ ත්‍රිවේද බූහ්මණයන් ගේ කථාව ඒකාන්තයෙන් ම පදනමක් තැති බවට පත් වෙනවා ම සි.”

23. සාඩ වාසේවිය. තේ වත වාසේවිය තේවිත්තා බූහ්මණා ය. න ජානන්ති ය. න පස්සන්ති තස්ස සහවාතාය මග්ග. දේසේස්සන්ති: අයමේව උප්මග්ගෝ අයමක්ෂායනෝ නියාංණකෝ නියාංති තක්කරස්ස බූහ්මසහවාතායාති තේත. යාන. විත්තිති.

23. හොඳයි පින්වත් වාසේවියයෙනි. ඒකාන්තයෙන් ම පින්වත් වාසේවියයෙනි, ඒ තිවේද බූහ්මණයන් යම් බූහ්මයෙකුව දන්නෙත් නැත්තම්, දකින්නෙත් නැත්තම්, මහු හා එක් වීම පිණ්ස මාරුයකුත් දේශනා කරනවා නම්, ඒ කියන්නේ “මෙකම සි මාරුය. මෙකම සි ඒකාන්ත මාවත, මෙක ම සි බූහ්මයා ගේ ලෝකය කරා යන මාවත” කියල ඒක වෙන්න පුළුවන් දෙයක් නොවේයි.

24. සෙයාලාඡ වාසේවිය අය. අවිරවත් තදී පුරා උදකස්ස සමතිත්තිකා කාකපෙයා, අථ පුරිසේ ආග-ජේයා පාරන්ලිකෝ පාරුගවේසි පාරුගම් පාර. තරිතුකාමෝ, සෝ විරිමේ තිරේ යිනෝ පාරිම. තීර. අවිහෙයා: ඒහි පාරාපාර, ඒහි පාරාපාරන්ති, ත. කිම්මක්කැසි වාසේවිය අපි තු තස්ස පුරිසස්ස අවිහායනහේතු වා ආයාවනහේතු වා පන්තිනාහේතු වා අහින්දනහේතු වා අවිරවතියා තදියා පාරිම. තීර. විරිම. තීර. ආග-ජේයා?”ති. “නො හිද. හෝ ගෝතම”

24. පින්වත් වාසේවිය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. මේ අවිරවත් තදිය වතුරෙන් පිරිල කට මට්ටමට ඇවිදින් කපුටන්ට වුණත් ඉවුරේ ඉදන් වතුර බොන්න පුළුවන් වෙලා තියෙදී, ඔතුනට පුරුෂයෙක් එනවා. මහු එතෙර යැමෙන් ප්‍රයෝගන ඇති, එතෙර වීමක් සොයන, එතෙර යන, එතෙර යනු කැමැති කෙනෙක්. ඉතින් මහු මෙතෙර සිටිය දී ම එතෙරට අඩුසනවා. “අනේ එතෙර මෙතෙරට එනු මැනුව. අනේ එතෙර මෙතෙරට එනු මැනුව” කියල. පින්වත් වාසේවිය, මේ ගැන කුමක් ද හිතන්නේ? අර පුද්ගලයා ගේ අඩුගැසීමේ හේතුවෙන් හෝ යාදුවේ හේතුවෙන් හෝ පැතිමේ හේතුවෙන් හෝ ස්ත්‍රී කිරීමේ හේතුවෙන් හෝ අවිරවත් තදියේ එතෙර මෙතෙරට එවිද? හවත් ගොතමයෙනි, එය නොවේ ම සි.

25. එවමේව බෝ වාසේවිය තේවිත්තා බූහ්මණා යේ ධම්මා බූහ්මණ කරණා තේ ධම්මේ පහාය වත්තමානා, යේ ධම්මා අබූහ්මණකරණා තේ ධම්මේ සමාදාය වත්තමානා එවමාහෘදී: ඉන්දමවිහයාම, සෝමමවිහයාම,

වරුණමවහයාම, ර්සානමවහයාම, පජාපතිමවහයාම, බ්‍රහ්මමවහයාම, මහින්දමවහයාම, යාමමවහයාමාති. තේ වත වාසේටිය තේවිත්තා බ්‍රාහ්මණා යේ ධම්මා බ්‍රාහ්මණකරණා තේ ධම්මේ පහාය වත්තමානා, යේ ධම්මා අඩ්‍රාහ්මණකරණා තේ ධම්මේ සමාදාය වත්තමානා, අවිහායනහේතු වා ආයාවනහේතු වා පත්ථනාහේතු වා අහිනත්දනහේතු වා කායස්ස හේදා පරමමරණා බ්‍රහ්මණේ සහවුප්පගා හවිස්සන්තිති. තොත් දාන් විත්තති.

25. පින්වත් වාසේටිය, ඔන්න ඔය විදිහම යි ඒ ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණවරු බවට පමුණුවන යම් ධර්ම ඇත්තම්, ඒ ධර්මයන් බැහැර කරල, අඩ්‍රාහ්මණබව ඇති කරන යම් ධර්ම ඇත්තම්, ඒ ධර්ම සමාදන් වෙලා පුරුදු කර කර ලෙහෙම කියනවා. “අපි ඉත්දු දෙවියාව කැදුවනවා. සේම දෙවියාව කැදුවනවා. වරුණ දෙවියාව කැදුවනවා. ර්සාන දෙවියාව කැදුවනවා. ප්‍රජාපති දෙවියාව කැදුවනවා. බ්‍රහ්ම දෙවියාව කැදුවනවා. මහේත්ද දෙවියාව කැදුවනවා. යාම දෙවියාව කැදුවනවා” කියල. ඉතින් පින්වත් වාසේටිය, ඒ ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණවරු බ්‍රාහ්මණවරු බවට පමුණුවන යම් ධර්ම ඇත්තම්, ඒ ධර්මයන් බැහැර කරල, අඩ්‍රාහ්මණබව ඇති කරන යම් ධර්ම ඇත්තම්, ඒ ධර්ම සමාදන් වෙලා පුරුදු කර කර දෙවියන්ට අඩුසිමේ හේතුවෙන් හෝ යායුවේ හේතුවෙන් හෝ පැනීමේ හේතුවෙන් හෝ ස්තූති කිරීමේ හේතුවෙන් හෝ කය බිඳී මරණන් මතු බ්‍රහ්මයා සමග එක්වීමකට පත් වෙනවා ය යන කරුණ විය භැකි දෙයක් නම් තොවෙයි.

26. සෙයාලාජි වාසේටිය අයා අවිරවත් තදී පූරා උදකස්ස සමතිත්තිකා කාකපෙයා, අප බෝ පුරිසෝ ආග-ජේයා පාරන්ලිකෝ පාරගවේසි පාරගාමී පාර. තරිතුකාමෝ, සේ විරිමේ තිරේ ද්ල්හාය අන්දුයා ප-ඡාබාහ. ගාල්හබන්ධන. බද්ධෝ, ත. කිම්මක්දසි වාසේටිය, අපි තු සේ පුරිසෝ අවිරවතියා තදියා විරිමා තීරා පාරිම. තීර. ග-ජේයා?”ති. “නො හිදු. හෝ ගෝතම්”

26. පින්වත් වාසේටිය, මේ වගේ දෙයක් තියෙනවා. මේ අවිරවත් තදීය වතුරෙන් පිරිල කට මට්ටමට ඇවිදින් කපුවන්ට වුණුන් ඉවුරේ ඉදන් වතුර බොන්න පුළුවන් වෙලා තියෙදී, ඔතුනට පුරුෂයෙක් එනවා. මහු එතෙර යැමෙන් පුයෝජන ඇති, එතෙර වීමක් සොයන, එතෙර යන, එතෙර යනු කැමැති කෙනෙක්. තමුන් ඔහුව මෙතෙරට තියල දැන් පිටිපසට කරල දැඩි දම්වැලකින් තද කොට බැඳුලා තම තියෙන්නේ, පින්වත් වාසේටිය, කුමක් ද

මේ ගැන සිතන්නේ? එතකොට ඒ පුරුෂයාට අවශ්‍යත් තැදියේ මෙතෙරින් එතෙරට යන්ට පුළුවන් වේවි ද?" "හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, එය නොවේ ම ය."

27. "ඡ්‍රුමෙව බෝ වාසේවිය පක්ද්වීමේ කාමගුණා අරියස්ස විනයේ අන්දු'ත්පි වු-වන්ති බන්ධනන්තිපි වු-වන්ති. කතමේ පක්ද්ව? වක්බුවිජ්ජේදෙයා රුපා ඉටියා කන්තා මතාපා පියාරුපා කාමුපසංහිතා රජනීයා. සෝත්විජ්ජේදෙයා සද්දා සාණවිජ්ජේදෙයා ගන්ධා ජ්වහාවිජ්ජේදෙයා රසා කායවිජ්ජේදෙයා මොටියාවිබා ඉටියා කන්තා මතාපා පියාරුපා කාමුපසංහිතා රජනීයා. ඉමේ බෝ වාසේවිය පක්ද්ව කාමගුණා අරියස්ස විනයේ අන්දුත්පි වු-වන්ති බන්ධනන්තිපි වු-වන්ති. ඉමේ බෝ වාසේවිය පක්ද්වකාමගුණේ තොවීම්පෑ බාහ්මණා ගිලිතා මූ-ෂිතා අජ්ජෙක්ඩාපන්තා අනාදිනවදස්සාවිනෝ අනිස්සරණපක්ෂා පරිභුජ්ජාපන්ති.

27. "පින්වත් වාසේවිය, අන්ත ඒ වගේ ම යි ආරය විනයෙහි මේ පංච කාම ගුණයන්ට කියන්නේ දම්වැල කියල යි, බන්ධනය කියල යි. කවර පහක් ද යත්; ඉතා යහපත් වූ, සුන්දර වූ, මතාප වූ, ප්‍රිය ස්වහාව ඇති කාමරාගය ඇති කරවන, කෙලෙස් ඇති කරවන, ඇසින් දත් යුතු රුප තියෙනවා කණින් දත් යුතු ගබිද තියෙනවා. නාසයෙන් දත් යුතු ගද සුවද තියෙනවා. දිවේන් දත් යුතු රස තියෙනවා. ඉතා යහපත් වූ, සුන්දර වූ, මතාප වූ, ප්‍රිය ස්වහාව ඇති කාමරාගය ඇති කරවන, කෙලෙස් ඇති කරවන, කයින් දත් යුතු පහස තියෙනවා. පින්වත් වාසේවිය, ආරය විනයෙහි දම්වැල කියන්නෙත්, බන්ධනය කියන්නෙත් ඔය පංචකාම ගුණයට යි. පින්වත් වාසේවිය, තිවේද බාහ්මණයන් මේ පංච කාමගුණයෙහි ගිණුවෙලා, මූසපත් වෙලා, එහි ම බැඩගෙන ඒ පංචකාමයන් ගැන ආදිනව නො දැක එය අත්හැරීමේ ප්‍රඥාවෙන් තොරව තමයි එවා පරිහෝග කරන්නේ.

28. තොවත වාසේවිය තොවීම්පෑ බාහ්මණ යේ ධම්මා බාහ්මණකරණ නේ ධම්මේ පහාය වත්තමානා, යේ ධම්මා අභාහ්මණකරණ නේ ධම්මේ සමාදාය වත්තමානා, පක්ද්වකාමගුණේ ගිලිතා මූ-ෂිතා අජ්ජෙක්ඩාපන්තා අනාදිනවදස්සාවිනෝ අනිස්සරණපක්ෂා පරිභුජ්ජාපන්තා කාමන්ද බන්ධනාබද්ධ කායස්ස හේදා පරම්මරණ බුන්මුනෝ සහවුතුපාග හවිස්සන්තිති. තොවන යාන විෂ්ඨති.

28. පින්වත් වාසේචි, ඔන්ත ඔය විදිහටම තුවේද බාහ්මණවරු බාහ්මණ බවට පමුණුවන යම් ධර්ම ඇත්තම්, ඒ ධර්මයන් බැහැර කරල, අඩාහ්මණබව ඇති කරන යම් ධර්ම ඇත්තම්, ඒ ධර්ම සමාදන් වෙලා පුරුදු කර කර පාව කාම ගුණයන්ට ගිපුවෙලා, මූසපත් වෙලා, එහි ම බැසගෙන ඒ පාවකාමයන් ගැන ආදිතව නො දැක එය අත්හැරීමේ ප්‍රජාවෙන් නොරව තමයි එව් පරිහෝග කරමින් කාමන්ධනයෙන් බැඳිල ඉදගෙන කය බිඳී මරණින් මතු බාහ්මයා සමග එක්වීමකට යනවා කියන කරුණ නම් සිදුවිය හැකි දෙයක් නොවේයි.

29. සෞයාලාඡ වාසේචි අයා අවිරවත් තදී පුරා උදකස්ස සමතිත්තිකා කාකපෙයා, අථ පුරිසේ ආග-ඡේයා පාරත්ලිකෝ පාරගවේසි පාරගාමී පාරං තරිතුකාමෝ, සේ විරිමේ තීරේ සසීස්. පාරුපිත්වා තිප්පේයා, ත. කිම්මක්කුස් වාසේචි, අපි තු සේ පුරිසේ අවිරවතියා තදියා විරිමා තීරා පාරිම්. තීරං ග-ඡේයා?"ති. "නො තිදී සේ ගෝතම්"

29. පින්වත් වාසේචි, මේ වගේ දෙයක් තියෙනවා. මේ අවිරවත් තදිය වතුරෙන් පිරිල කට මට්ටමට ඇවිදින් කපුටන්ට වුණත් ඉවුරේ ඉදන් වතුර බොත්ත පුළුවන් වෙලා තියෙදී, ඔතුනට පුරුෂයෙක් එනවා. මහු එතෙර යැමෙන් පුයෝජන ඇති, එතෙර වීමක් සොයන, එතෙර යන, එතෙර යනු කැමැති කෙනෙක්. තමුන් ඔහු මෙතෙරට වෙලා හිසපුටන් මුළු ඇහම පොරොවා ගෙන වැනිරිලා ඉන්නවා. පින්වත් වාසේචි, කුමක් ද මේ ගැන සිතන්නේ? එතකොට ඒ පුරුෂයාට අවිරවත් තදියේ මෙතෙරින් එතෙරට යන්ට පුළුවන් වේවි ද?" "හවත් ගොතමයන් වහන්සි, එය නොවේ ම ය."

30. එවමේව බෝ වාසේචි පක්චීමේ තීවරණා අරියස්ස විනයේ ආවරණා'ති'පි වු-වන්ති. තීවරණා'ති'පි වු-වන්ති. විනාහා'ති'පි වු-වන්ති. පරියෝගාහා'ති'පි වු-වන්ති. කතමේ පක්ච්ච? කාම-ජන්දනීවරණ. ව්‍යාපාදනීවරණ. ලේඛනීධනීවරණ. උද්ධ-වකුක්කු-වනීවරණ. විඩිකි-ඡානීවරණ. ඉමේ බෝ වාසේචි පක්ච්චවත්තීවරණා අරියස්ස විනයේ ආවරණා'ති'පි වු-වන්ති. තීවරණා'ති'පි වු-වන්ති. විනාහා'ති'පි වු-වන්ති. පරියෝගාහා'ති'පි වු-වන්ති. ඉමේ හි බෝ වාසේචි පක්ච්චහි තීවරණේහි තේවිජ්ජා බාහ්මණා ආවුවා තිවුවා වුවුවා පරියෝගන්දා. නො වත වාසේචි තේවිජ්ජා බාහ්මණා යෝ ධම්මා බාහ්මණකරණා නො ධම්මේ පහාය වන්නමානා, යෝ ධම්මා අඩාහ්මණකරණා නො ධම්මේ සමාදාය වන්නමානා. පක්ච්ච තීවරණේහි ආවුවා තිවුවා වුවුවා පරියෝගන්දා කායස්ස හේදා

පරමමරණ බුහුමූණෝ සහවයුතුපාගා හටිජ්සන්ති'ති තොත් උත්ත. උත්ත. විෂ්ජති.

30. පින්වත් වාසේවිය, අත්ත ඒ වගේ ම යි ආරය විනයෙහි මේ ප.ව නීවරණයන්ට කියත්නේ “නීවත් මග වසාලන දේ” කියලයි. “නීවරණ” කියලයි. “යටිකුරු අතට (අපා ගමනට) බැඳතබන දේ” කියලයි. “හාත්පසින් බැඳ තබන දේ” කියලයි. කවර පහක් ද යත්? කාමවිෂණ්ද (කම් සුවයට ඇති කැමුණ්ත්ත) නීවරණය. ව්‍යාපාද (තරහ) නීවරණය. එනමිද්ධ (නිදීමත අලසබව) නීවරණය. උද්ධවිවකුක්කුවිජ (සිතේ විසිරීම, පසුතැවීම) නීවරණය. විවිකිවිජ (සැකය) නීවරණය යන පත යි. පින්වත් වාසේවිය, ආරය විනයෙහි “නීවත් මග වසාලන දේ” කියල, “නීවරණ” කියල, “යටිකුරු අතට (අපා ගමනට) බැඳතබන දේ” කියල, “හාත්පසින් බැඳ තබන දේ” කියල කියත්නේ මේ ප.ව නීවරණයන්ට යි. පින්වත් වාසේවිය, ත්‍රිවේද බාහුමණවරු මේ ප.ව නීවරණයන්ගෙන් වැහිලයි ඉත්තේ, ඒ තුළට ම වැදිලයි ඉත්තේ, ගැටුයිලයි ඉත්තේ, ඩාත්පසින් ම බැඳිලයි ඉත්තේ, ඉතින් පින්වත් වාසේවිය, ඒ ත්‍රිවේද බාහුමණවරු බාහුමණබව ඇති කරවන යම් ධර්ම ඇත්තම් එයින් බැහැර වෙලා, අඩාඩාහුමණබව ඇති කරවන යම් ධර්ම ඇත්තම් එවා සමාදන් වෙලා, පුරුදු කර කර ප.ව නීවරණයන්ගෙන් වැහිල ඒ තුළට ම වැදිල, ගැටු ගැසිල, ඩාත්පසින් ම බැඳිල ඉදගෙන කය බිඳී මරණන් මත බුහුමයා හා එකවීමකට යනවා කියන කරුණ සිදු වෙන දෙයක් නම් තොවයි.

31. ත. කිමිමක්දසි වාසේවිය, කින්ති තේ සුත. බාහුමණන. වුද්ධන. මහල්ලකාන. ආවිරියපාවරියාන. හාසමාතාන.: “සපරිග්ගහෝ වා බුහුමා අපරිග්ගහෝ වා”ති. “අපරිග්ගහෝ හෝ ගෝතම.”

31. පින්වත් වාසේවිය, කුමක් ද මේ ගැන හිතන්නේ? වයෝවඇද්ධ මහඟ ආවාරය ප්‍රාවාරය වූ බාහුමණයන් කියත්නා වූ වවත ඔබ අහල තියෙන්නේ කොහොම ද? “බුහුමයා ස්ත්‍රීන් සමග එකව වාසය කරන කෙනෙක් ද? ස්ත්‍රීන් හා එකවීම තැනි කෙනෙක් ද?” “හටත් ගෞතමයන් වහන්ස, (බුහුමයා) ස්ත්‍රීන් හා එකවීම තැනි කෙනෙක්.”

“සවේරවිත්තො වා අවේරවිත්තො වා?”ති. “අවේරවිත්තො හෝ ගෝතම.”

“(බුහුමයා) වෙට සිත් ඇති කෙනෙක් ද? අවෙටි සිත් ඇති කෙනෙක් ද?” “හටත් ගෞතමයන් වහන්ස, (බුහුමයා) අවෙටි සිත් ඇති කෙනෙක්.”

“සච්චාපත්කඩවිත්තෝ වා අච්චාපත්කඩවිත්තෝ වා?”ති.
“අච්චාපත්කඩවිත්තෝ හෝ ගෝතම.”

“(බහ්මයා) පීඩා සහිත සිත් ඇති කෙනෙක් ද? පීඩා රහිත සිත් ඇති කෙනෙක් ද?” “හටත් ගෞතමයන් වහන්ස, (බහ්මයා) පීඩා රහිත සිත් ඇති කෙනෙක්.”

“සංකිලිවියවිත්තෝ වා අසංවිලිවියවිත්තෝ වා?”ති.
“අසංවිලිවියවිත්තෝ හෝ ගෝතම.”

“(බහ්මයා) කිලිටි සිත් ඇති කෙනෙක් ද? නො කිලිටි සිත් ඇති කෙනෙක් ද?” “හටත් ගෞතමයන් වහන්ස, (බහ්මයා) නො කිලිටි සිත් ඇති කෙනෙක්.”

“වසවත්තී වා අවසවත්තී වා?”ති. “වසවත්තී හෝ ගෝතම.”

“(බහ්මයා) තමා වසහයෙහි පවත්වාගත හැකි සිත් ඇති කෙනෙක් ද?
තමා වසහයෙහි පවත්වාගත නො හැකි සිත් ඇති කෙනෙක් ද?” “හටත් ගෞතමයන් වහන්ස, (බහ්මයා) තමා වසහයෙහි පවත්වාගත හැකි සිත් ඇති කෙනෙක්.”

32. තං කිම්මක්කුසි වාසේවිය, සපරිග්ගහා වා නොවීම්පා බ්‍රාහ්මණා
අපරිග්ගහා වා”ති. “සපරිග්ගහා හෝ ගෝතම.”

පින්වත් වාසේවිය, කුමක් ද මේ ගැන හිතන්නේ? “ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණවරු ස්ත්‍රීන් සමග එක්ව වාසය කරනවාද? ස්ත්‍රීන් හා එක්ව වාසය කිරීමක් තැද්ද?”
“හටත් ගෞතමයන් වහන්ස, (ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණවරු) ස්ත්‍රීන් සමග එක්ව වාසය කරනවා.”

“සවේරවිත්තා වා අවේරවිත්තා වා?”ති. “සවේරවිත්තා හෝ ගෝතම.”

“(ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණවරු) වෙටර සිත් ඇතුව ඉන්නවා ද? අවේරි සිත්
ඇතුව ඉන්නවා ද?” “හටත් ගෞතමයන් වහන්ස, (ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණවරු) වෙටර
සිත් ඇතිවයි ඉන්නේ.”

“සච්චාපත්කඩවිත්තා වා අච්චාපත්කඩවිත්තා වා?”ති.
“සච්චාපත්කඩවිත්තා හෝ ගෝතම.”

“(ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණවරු) පීඩා සහිත සිත් ඇතුව ඉන්නවා ද? පීඩා රහිත

සිත් ඇතුව ඉන්නවා ද?" "හටත් ගෞතමයන් වහන්ස, (ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණවරු) එඩා සහිත සිත් ඇතිවයි ඉන්නේ."

"සංකිලිටයිත්තා වා අසංකිලිටයිත්තා වා?" ති. "සංකිලිටයිත්තා හෝ ගොතම."

"(ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණවරු) කිලිටි සිත් ඇතුව ඉන්නවා ද? නො කිලිටි සිත් ඇතුව ඉන්නවා ද?" "හටත් ගෞතමයන් වහන්ස, (ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණවරු) කිලිටි සිත් ඇතිවයි ඉන්නේ."

"වසවත්තී වා අවසවත්තී වා?" ති. "අවසවත්තී හෝ ගොතම."

"(ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණවරු) තමා වසඟයෙහි පවත්වාගත හැකි සිත් ඇතුව ඉන්නවා ද? තමා වසඟයෙහි පවත්වාගත නො හැකි සිත් ඇතුව ඉන්නවා ද?" "හටත් ගෞතමයන් වහන්ස, (ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණවරු) තමා වසඟයෙහි පවත්වාගත නො හැකි සිත් ඇතිවයි ඉන්නේ."

33. ඉති කිර වාසේටය සපරිග්ගහා තේවීජ්ජා බ්‍රාහ්මණා. අපරිග්ගහෝ බුහ්මා. අපි නු බෝ සපරිග්ගහානා. තේවීජ්ජානා. බ්‍රාහ්මණා. අපරිග්ගහෝන බුහ්මුනා සද්ධි. සංසන්දන්තී සමේති?" ති. "නො හිද. හෝ ගොතම"

33. එහෙම නම් පින්වත් වාසේටය, ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණවරු ස්ත්‍රීන් සමග ඇසුරෙන් යුක්තවයි ඉන්නේ. තමුන් බුහ්මයා ස්ත්‍රී ඇසුරෙන් තොරව යි ඉන්නේ. එහෙම නම් ස්ත්‍රීන් සමග එක්ව වාසය කරන ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණයන් හා ස්ත්‍රී ඇසුරෙන් තොරව ඉන්න බුහ්මයා සැසිදෙනවා ද? සම වෙනවා ද?" "හටත් ගෞතමයන් වහන්ස, එය නොවේ ම ය."

සාඩු වාසේටය. තේ වත වාසේටය සපරිග්ගහා තේවීජ්ජා බ්‍රාහ්මණා කායස්සහේදා පරම්මරණා අපරිග්ගහස්ස බුහ්මනෝ සහවැශ්‍යපා හවිස්සන්තීති. තේතා යානා විජ්‍යති.

"හොඳයි පින්වත් වාසේටය, ස්ත්‍රී ඇසුරෙන් යුක්ත වූ ඒ ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණවරු ඒකාන්තයෙන් ම කය බිඳී මරණෙන් මතු ස්ත්‍රී ඇසුරක් තැකි බුහ්මයා හා එක්වීමකට යනවා ය යන කරුණ සිදුවෙන දෙයක් නම් නොවේ."

34. ඉති කිර වාසේටය සවේරවිත්තා තේවීජ්ජා බ්‍රාහ්මණා. අවේරවිත්තෝ බුහ්මා. අපි නු බෝ සවේරවිත්තානා. තේවීජ්ජානා. බ්‍රාහ්මණා.

අවෝර්වීත්තෙන බූහුම්නා සද්ධී. සංසන්දන්ති සමේති?" ති. "නො හිදා. හෝ ගෝතම"

34. එහෙම තම පින්වත් වාසේවිය, ත්‍රිවේද බූහුමණවරු වෙර සිතින් යුක්තව සි ඉන්නේ. තමුත් බූහුමයා වෙර සිතින් තොරව සි ඉන්නේ. එහෙම තම වෙර සිතින් වාසය කරන ත්‍රිවේද බූහුමණයන් හා වෙර සිතින් තොරව ඉන්න බූහුමයා සැසදෙනවා ද? සම වෙනවා ද?" "හටත් ගෞතමයන් වහන්සි, එය නොවේ ම ය."

සාඩු වාසේවිය. තේ වත වාසේවිය සවෝරීත්තා තේවිජ්ජා බූහුමණා කායස්සහේදා පරම්මරණා අවෝර්වීත්තස්ස බූහුම්නො සහවුපා හා විස්සන්තීති. නොත්. යාන්. විජ්ජති.

"හොඳයි පින්වත් වාසේවිය, වෙර සිතින් යුක්ත වූ ඒ ත්‍රිවේද බූහුමණවරු ඒකාන්තයෙන් ම කය බිඳී මරණින් මතු වෙර සිත් නැති බූහුමයා හා එක්වීමකට යනවා ය යන කරුණ සිදුවෙන දෙයක් නම් නොවේ."

35. ඉති කිර වාසේවිය සව්‍යාපත්කධවීත්තා තේවිජ්ජා බූහුමණා. අව්‍යාපත්කධවීත්තෙය් බූහුමා. අපි නු බෝ සව්‍යාපත්කධවීත්තාන්. තේවිජ්ජාන්. බූහුමණා. අව්‍යාපත්කධවීත්තෙන බූහුම්නා සද්ධී. සංසන්දන්ති සමේති?" ති. "නො හිදා. හෝ ගෝතම"

35. එහෙම තම පින්වත් වාසේවිය, ත්‍රිවේද බූහුමණවරු පීඩා සහිත සිතින් යුක්තවයි ඉන්නේ. තමුත් බූහුමයා පීඩා රහිත සිතිනුයි ඉන්නේ. එහෙම තම පීඩා සහිත සිතින් වාසය කරන ත්‍රිවේද බූහුමණයන් හා පීඩා රහිත සිත් ඇති බූහුමයා සැසදෙනවා ද? සම වෙනවා ද?" "හටත් ගෞතමයන් වහන්සි, එය නොවේ ම ය."

සාඩු වාසේවිය. තේ වත වාසේවිය සව්‍යාපත්කධවීත්තා තේවිජ්ජා බූහුමණා කායස්සහේදා පරම්මරණා අව්‍යාපත්කධවීත්තස්ස බූහුම්නො සහවුපා හා විස්සන්තීති. නොත්. යාන්. විජ්ජති.

"හොඳයි පින්වත් වාසේවිය, පීඩා සහිත සිතින් යුක්ත වූ ඒ ත්‍රිවේද බූහුමණවරු ඒකාන්තයෙන් ම කය බිඳී මරණින් මතු පීඩා රහිත සිත් ඇති බූහුමයා හා එක්වීමකට යනවා ය යන කරුණ සිදුවෙන දෙයක් නම් නොවේ."

36. ඉති කිර වාසේවිය සංකිලිටියිච්තා තේවිජ්ජා බ්‍රාහ්මණා. අසංකිලිටියිච්තාට බ්‍රහ්මා. අපි තු බෝ සංකිලිටියිච්තානා. තේවිජ්ජාන. බ්‍රාහ්මණා. අසංකිලිටියිච්තාන් බ්‍රහ්මුනා සඳුනී. සංසන්දන්ති සමෙති?”ති. “නො හිදා ගෝ ගෝතම්”

36. එහෙම නම් පින්වත් වාසේවිය, ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණවරු කිලිටි සිතින් යුක්තවයි ඉන්නේ. නමුත් බ්‍රහ්මයා නො කිලිටි සිතිනුයි ඉන්නේ. එහෙම නම් කිලිටි සිතින් වාසය කරන ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණයන් හා නො කිලිටි සිත් ඇති බ්‍රහ්මයා සැසිදෙනවා ද? සම වෙනවා ද?” “හවත් ගොතමයන් වහන්ස, එය නොවේ ම ය.”

සාඩු වාසේවිය. තේ වත වාසේවිය සංකිලිටියිච්තා තේවිජ්ජා බ්‍රාහ්මණා කායස්සහේදා පරම්මරණා අසංකිලිටියිච්තස්ස බ්‍රහ්මන් සහවැශ්පගා හවිස්සන්තිති. තොත්. යාන. විජ්ජති.

“හොඳයි පින්වත් වාසේවිය, කිලිටි සිතින් යුක්ත වූ ඒ ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණවරු ඒකාන්තයෙන් ම කය බිඳී මරණින් මතු නො කිලිටි සිත් ඇති බ්‍රහ්මයා හා එක්වීමකට යනවා ය යන කරුණ සිදුවෙන දෙයක් නම් නොවේ.”

37. ඉති කිර වාසේවිය අවසවත්ති තේවිජ්ජා බ්‍රාහ්මණා. වසවත්ති බ්‍රහ්මා. අපි තු බෝ අවසවත්තිනා. තේවිජ්ජාන. බ්‍රාහ්මණා. වසවත්තිනා බ්‍රහ්මුනා සඳුනී. සංසන්දන්ති සමෙති?”ති. “නො හිදා ගෝ ගෝතම්”

37. එහෙම නම් පින්වත් වාසේවිය, ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණවරු තමා ගේ වසහයේ පැවැත්විය නොහැකි සිතින් යුක්තවයි ඉන්නේ. නමුත් බ්‍රහ්මයා තමා ගේ වසහයේ පැවැත්විය හැකි සිතිනුයි ඉන්නේ. එහෙම නම් තමා ගේ වසහයේ පැවැත්විය නොහැකි සිතින් වාසය කරන ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණයන් හා තමා ගේ වසහයේ පැවැත්විය හැකි සිත් ඇති බ්‍රහ්මයා සැසිදෙනවා ද? සම වෙනවා ද?” “හවත් ගොතමයන් වහන්ස, එය නොවේ ම ය.”

සාඩු වාසේවිය. තේ වත වාසේවිය අවසවත්ති තේවිජ්ජා බ්‍රාහ්මණා කායස්සහේදා පරම්මරණා වසවත්තිස්ස බ්‍රහ්මන් සහවැශ්පගා හවිස්සන්තිති. තොත්. යාන. විජ්ජති.

“හොඳයි පින්වත් වාසේවිය, තමා ගේ වසහයේ පැවැත්විය නො හැකි සිතින් යුක්ත වූ ඒ ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණවරු ඒකාන්තයෙන් ම කය බිඳී මරණින්

මතු තමා ගේ වාසෙටිය පැවැත්විය හැකි සිත් ඇති බ්‍රහ්මයා හා එක්වීමකට යනවා ය යන කරුණ සිදුවෙන දෙයක් නම් නොවේ.”

ඉඩ බෝපත තේ වාසෙටිය තේවිත්තා බ්‍රාහ්මණා ආසිදින්වා සංසිද්ධ්‍යාත්මක, සංසිදින්වා විසාද් වා පාසුණ්‍යන්ති. සුක්ඛතරණ. මණ්ඩේ පතරන්ති. තස්මා ඉද් තේවිත්තාතා. බ්‍රාහ්මණාතා. තේවිත්තා. ඉරණන්ති’පි වු-වති, තේවිත්තා. විජිතනන්ති’පි වු-වති. තේවිත්තා. ව්‍යසනන්ති’පි වු-වති”ති.

“පිත්වත් වාසෙටිය, මෙහිලා ඒ ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණවරු නො මගට පැමිණිලා කාම මඟේම සි එරිල ඉන්නේ. කාම මඟේ එරි දුකට ම සි පත්වෙලා ඉන්නේ. දිය සිදුනු වියලි බිමක අත්පා ගසමින් පිහිනන අය වගේ වෙහෙසෙන්නේ. ඒ නිසා ත්‍රිවේද බ්‍රාහ්මණයන් ගේ ඔය ත්‍රිවිද්‍යාව මහා කුටුවනයක් කියලයි කියන්නේ. ඔය ත්‍රිවිද්‍යාව මහා කුලැවක් කියලයි කියන්නේ. ඔය ත්‍රිවිද්‍යාව මහා විපත්තියක් කියලයි කියන්නේ.”

38. ඒව්. වුත්තේ වාසෙටියෝ මාණවෝ හගවන්ත. ඒතදවෝව: “සුත් මේත. භෝ ගෝතම, සමණෝ ගෝතමෝ බ්‍රහ්මණෝ සහවාතාය මග්ග. ජානාතී”ති.

38. මෙසේ වදාල විට වාසෙටිය මාණවකයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. “හවත් ගොතමයන් වහන්ස, ම. අහල තියෙනවා ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ බ්‍රහ්මයා හා එක්වීමට මාරගය දත්තා සේක් ය කියල.

ත. කිමිමණ්ඩුසි වාසෙටිය ආසන්න ඉතෝ මනසාකටව, තයිතෝ දුරේ මනසාකටන්ති?”

පිත්වත් වාසෙටිය, ඔබ මේ ගැන කුමක් ද හිතන්නේ? මනසාකට ගම තියෙන්නේ මේ ලහ ම නේද? නැත්තම් මනසාකට තියෙන්නේ මෙයින් සැහෙන දුරකින් නොවේ නේද?

“ඒව්. භෝ ගෝතම. ආසන්න ඉතෝ මනසාකටව. තයිතෝ දුරේ මනසාකටන්ති”

“හවත් ගොතමයන් වහන්ස, එසේ ය. මනසාකටය තියෙන්නේ මේ ලහ ම සි. මෙයින් එතරම් දුරක් නැ.”

39. ත. කිමිමණ්ඩුසි වාසෙටිය, ඉඩස්ස පූරිසෝ මනසාකටටි

ජාතසිංහදේරේ, තමෙනා. මනසාකටතේ තාවදේව අවසට. මනසාකටස්ස මග්ග. පු-ශේයුණ්, සියා තු බෝ වාසේවිය තස්ස පුරිසස්ස මනසාකටවේ ජාතසිංහදේස්ස මනසාකටස්ස මග්ග. පුවියස්ස දන්ධායිතත්ත්ව. වා වින්තායිතත්ත්ව. වා?ති.

39. පින්වත් වාසේවිය, ඔබ මේ ගැන කුමක් ද හිතන්නේ? මෙහි මනසාකට ගමේ ඉපදුන එහි ම හැඳුනු වැඩිනු පුරුෂයෙක් ඉන්නවා. ඔහු මනසාකටයෙන් ගිය දවසේ ම ඔහුගෙන් මනසාකටයට යන මාරුගය කුවුරු හරි විමසනවා නම්, එතකොට පින්වත් වාසේවිය, අර මනසාකට ගමේ ම උපන්, ඒ ගමේ ම හැඳුනු වැඩිනු පුරුෂයාට මනසාකටයට යන මාරුගය විමසදී ඒ ගැන කියා ගන්ව බැරුව, වැටහිම ප්‍රමාද වෙවි තියේවි ද? කට උත්තර තැතුව සිටිවි ද?

“නො හිදා. නො ගෝතම. ත. කිස්ස හේතු? අසු හි භෝ ගෝතම පුරිසෝ මනසාකටවේ ජාතවදේරේ. තස්ස සබ්බානෝව මනසාකටස්ස මග්ගානි පුවිදිතානී”ති.

“හවත් ගොතමයන් වහන්ස, එය නොවේ ම යි. කවර කරුණක් තිසා ද යන්, හවත් ගොතමයන් වහන්ස, මනසාකටයේ උපන් එහි ම හැඳුනු වැඩිනු අර පුරුෂයාට මනසාකටයේ සියලු මාරු ගැන ඉතා පැහැදිලි අවබෝධයක් තියෙනවා.”

40. “සියා බෝ වාසේවිය තස්ස පුරිසස්ස මනසාකටවේ ජාතසිංහදේස්ස මනසාකටස්ස මග්ග. පුවියස්ස දන්ධායිතත්ත්ව. වා වින්තායිතත්ත්ව. වා, තත්ත්වේ තථාගතස්ස බුහුමලෝකේ වා බුහුමලෝකගාමිනියා වා පටිපදාය පුවියස්ස දන්ධායිතත්ත්ව. වා වින්තායිතත්ත්ව. වා. බුහුමානක්වාහ. වාසේවිය පජනාම් බුහුමලෝකක්ව බුහුමලෝකගාමිනික්ව පටිපදා. යථාපටිපත්ත්තේ බුහුමලෝක. උපතත්තේ, තක්වපජනාම්”ති.

40. “පින්වත් වාසේවිය, මනසාකටයේ උපන් එහි ම හැඳුනු වැඩිනු ඒ පුරුෂයාට මනසාකටයට යන පාර ගැන විමසදී වැටහිමේ ප්‍රමාද බවක් සිදු වෙන්ව ඉඩ තියෙන තමුත් කට උත්තර තැතුව සිටින්ව ඉඩ තියෙන තමුත් බුහුමලෝකයත්, බුහුමලෝකයට යැම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව ගැනත් විමසන විට තථාගතයන් වහන්සේට නම් වැටහිමේ ප්‍රමාද බවක්වත්, කට උත්තර තැතුව සිටීමක්වත් ඇති වෙන්නේ නෑ ම යි. පින්වත් වාසේවිය, ම. බුහුමයා ගැනත් දන්නවා, බුහුම ලෝකය ගැනත් දන්නවා. බුහුම ලෝකයට

යන ප්‍රතිපදාවත් දන්නවා. යම් ප්‍රතිපදාවකින් යුත්ත වූ කෙනෙක් බඡ ලොව උපදිනවා නම්, ම. ඔහු ගැනත් දන්නවා.”

41. ජ්‍යෙ. වුත්තේ වාසේචියා මාණවෝ හගවත්ත. ජ්‍යෙවෝව: “සුත් මේත. හෝ ගෝතම සමණෝ ගෝතමෝ බුහුමුණෝ සහවාතාය මග්ග. දේසේතී”ති. සාඩු තෝ හව්. ගෝතමෝ බුහුමුණෝ සහවාතාය මග්ග. දේසේතු. උල්වීම්පතු හව්. ගෝතමෝ බාහුමණී. පජ”න්ති,

41. මෙසේ වදාල විට වාසේචි මාණවකයා හාගාවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. “හවත් ගොතමයන් වහන්ස, ම. අහල තියෙනවා ගුමණ ගොතමයන් වහන්සේ බුහුමුයා හා එක්වීමේ මාරුගය දේශනා කරන සේක් ය කියල. ඉතින් හවත් ගොතමයන් වහන්සේත් අපට බුහුමුයා හා එක් වීමේ මාරුගය දේශනා කරන සේක් නම් ඉතා මැණුවී. හවත් ගොතමයන් වහන්ස, බාහුමණ දුරුවන් වන අප ව මේ මගින් මසවා බඡ ලොවෙහි පිහිටුවා වදාරණ සේක් වා.”

“නේන හි වාසේචි සුජාති. සාඩුක. මතසිකරෝති. හාසිස්සාමි”ති.

“එසේ නම් පින්වත් වාසේචි, සවන් යොමා අසන්ට. හොඳින් තුවණීන් මෙනෙහි කරන්න. ම. කියා දෙන්නම්.”

“ජ්‍යෙ. හෝ”ති බෝ වාසේචියෝ මාණවෝ හගවතෝ ප-වස්සෝසි. හගවා ජ්‍යෙවෝව:

“එසේය හවතාණෙනි” කියල වාසේචි මාණවකයා හාගාවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. හාගාවතුන් වහන්සේ මෙය වදාලා:

42. ඉඩ වාසේචි තථාගතෝ ලෝකේ උප්ප්‍රාජනී අරහ. සම්මාසම්බුද්ධෝ විෂ්ජාවරණසම්පත්තෙනෝ සුගතෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසිදුම් සාරලී සත්ථා දේවමනුස්සාන. බුද්ධෝ හගවා. සේ ඉම. ලෝක. සදේවක. සමාරක. සඛ්‍යමක. සඛ්‍යමණබාහුමණී. පජ. සදේවමනුස්ස. සය. අහිඛ්‍යා ස-ෂ්‍යකත්වා පවේදේති. සේ ධම්ම. දේසේති ආදිකලුෂාණ. මණ්ඩෙඩිකලුෂාණ. පරියෝගානකලුෂාණ. සාත්ථ. සබාජ්‍යාජන. කේවල-පරිපුණීණ. පරිසුද්ධ, බුහුමවරිය. පකාසේති.

42. පින්වත් වාසේවිය, මෙහි අරහත් වූ සම්මාසම්බුද්ධ වූ විෂ්ඨාචරණ-සම්පන්න වූ සුගත වූ ලෝකවිදු වූ අනුත්තර පුරිසදම්ම සාරලී වූ, සත්ථා දේවමනුස්සාන. වූ, බුද්ධ වූ, හගවා වූ තථාගතයන් වහන්සේ ලෝකයෙහි උපත ලබනවා. උන්වහන්සේ දෙවියන් සහිත වූ, මරුත් සහිත වූ, බහුත් සහිත වූ, ගුමණ බමුණන් සහිත වූ දෙවිම්තිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු මේ ලෝකය තමා විසින් උපදවා ගන් විභිජ්ට කුණායෙන් සාක්ෂාත් කරලා ලෝකයට කියා දෙනවා. උන්වහන්සේ දහම් දෙසනවා. ආරම්භය කළුණාණ වූත්, මැද කළුණාණ වූත්, අවසානය කළුණාණ වූත්, අරථ සහිත වූත්, පැහැදිලි ප්‍රකාශනවලින් යුතු වූත්, මුළුමණින් ම පිරිපුත් පිරිසිදු බෙසර ප්‍රකාශ කරනවා.

43. තං ධම්මං සුණාති ගහපති වා ගහපතිපුත්තේ වා අක්ෂණතරස්ම්. වා කුලේ ප-වාජාතේ. සේ තං ධම්මං සුන්වා තථාගතේ සද්ධ. පටිලහති. සේ තේ සද්ධාපටිලාසේන සමන්නාගතේ ඉති පටිසංචිත්ති: “සම්බාධෝ සරාවාසේ රජාපලෝ. අඩුහෝකාසේ පැබිජ්ජා. තයිද සුකර. අගාර. අභ්යාචාවසතා එකන්තපරිපුණීණ. එකන්තපරිසුද්ධ. සංබලිත්ත. බුහුමවරිය. වරිතු. යන්තුනාහ. කේසමස්සු. විහාරෙන්වා කාසායාති වත්ථාති අ-ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරිය. පැබිජ්ජා”න්ති.

43. එතකොට ගහපතියෙක් වේවා, ගහපති පුතුයෙක් වේවා කවර හෝ කුලයක උපන් කෙනෙක් වේවා ඒ ධර්මය අසනවා. මහු ඒ ධර්මය අසලා තථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුද්ධාව උපදවා ගන්නවා. ඉතින් මහු ඒ ගුද්ධාලාහයෙන් යුත්ත වෙලා මේ විදිහට තුවණින් කළුපනා කරනවා. “ගිහි ගෙදර වාසය කිරීම හරිම කරදරයක්. කෙලෙස් වැඩෙන මාවතක්. නමුත් පැවිදි ජීවිතය ආකාසය වගේ. ගිහි ගෙදර වාසය කරමින් මුළුමණින් ම පිරිපුත්, මුළුමණින් ම පිරිසිදු, සුදෝසුදු බෙසර වසනවා යන කරණ ලෙහෙසි එකක් නොවේ. ඒ නිසා මං කේස් රවුල් බාලා, කසාවත් පොරොවා ගෙන ගිහිගෙයින් තික්ම පැවිද්දට ඇතුළත් වෙන එක තමයි හොඳ” කියලා.

44. සේ අපරේන සමයේන අප්ප. ව හෝගක්ඛන්ධ. පහාය මහන්ත. වා හෝගක්ඛන්ධ. පහාය අප්ප. වා කුණාතිපරිවචිය. පහාය මහන්ත. වා කුණාතිපරිවචිට. පහාය කේසමස්සු. විහාරෙන්වා කාසායාති වත්ථාති අ-ඡාදෙන්වා අගාරස්මා අනගාරිය. පැබිජ්ජා. සේ එව. පැබිජ්ජා සේ එක්ඛාක්ඛසංචිතය. විහරති, ආවාරගෝචරසම්පන්තේ, අණුමන්තේසු ව්‍යුත්තේසු හයදස්සාවී. සමාදාය සික්ඛති සික්ඛබාපදේසු, කායකම්මවචම්මෙන සමන්නාගතේ කුසලේන, පරිසුද්ධාජ්වෝ,

සීලසම්පන්නොශ, ඉන්දියේසූ ගුත්තද්වාරෝ, හෝජනේ මත්තස්සූ, සතිසම්පත්ස්සෙන් සමන්තාගතේ සත්ත්වියෝ.

44. ඔහු පස්සේ කාලේක ස්වල්ප වූ හෝග සම්පත් අත්හරිනවා. මහත් වූ හෝග සම්පත් අත්හරිනවා. ස්වල්ප වූ තැදැයන් අත්හරිනවා. මහත් වූ තැදැයන් අත්හරිනවා. කෙසේ රුවුල් බාල, කසාවත් පොරොවා ගෙන ගිහි ගෙයින් නික්ම පැවිදි තීවිතයට පත් වෙනවා. ඔහු ඔය විදිහට පැවිද්දෙක් වෙලා ප්‍රාතිමෝක්ෂ සංවර සීලයෙන් (පැවිද්දෙක් වියින් රකශත යුතු නිවතට උපකාරී වන උතුම සීලපදවලින්) සංවරව ඉන්නවා. යහපත් ඇවැනුම් පැවිනුමවලින් යුතු වෙනවා. අණුමාතු වූ වරදෙහි පවා හය දකිනවා. සික්ෂාපදවල සමාදන්ව නික්මෙනවා. කුසිල්සහගත කායකරුමයෙන් හා වචකරුමයෙන් යුතු වෙනවා. පිරසිදු ආල්වයෙන් යුතු වෙනවා. සීලවන් වෙනවා. අකුසලයෙන් වැළකු දොරටු ඇතුව ඉන්නවා. තුවණින් සළකා ආහාර ගෙනවා. සිහිතුවණින් යුතුව ඉන්නවා. ලද දෙයින් සතුවුව ඉන්නවා.

45. කථක්ව වාසේවය සික්බු සීලසම්පන්නොශ හෝති? ඉද වාසේවය සික්බු පාණාතිපාතා. පහාය පාණාතිපාතා පටිවිරතේ හෝති. නිහිතදැන්වේ නිහිතසත්පෙර් උප්පී දෙපත් දෙපත් පාත්‍ර සෑල්පත් පාත්‍ර පාත්‍ර සෑල්පත්. අදිත්තාදාතා. පහාය අදිත්තාදාතා පටිවිරතේ හෝති. දින්තාදායි දින්තාපාටිකාංඩී අලේන්න සුවිහුණෙන් අත්තනා විහරති. ඉදමිපි'ස්ස හෝති සීලස්මි'. අදිත්තාදාතා. පහාය අදිත්තාදාතා පටිවිරතේ හෝති. දින්තාදායි දින්තාපාටිකාංඩී අලේන්න සුවිහුණෙන් අත්තනා විහරති. ඉදමිපි'ස්ස හෝති සීලස්මි'. අභ්‍යන්තරිය. පහාය බුහුමවාරි හෝති. ආරාවාරි විරතේ මේලුනා ගාමදම්මා. ඉදමිපි'ස්ස හෝති සීලස්මි'. මූසාවාද්. පහාය මූසාවාද් පටිවිරතේ හෝති. ස-වචාදී ස-වසන්ධේ එනේ ප-වයිකේ අවිසංවාදකේ ලෝකස්ස. ඉදමිපි'ස්ස හෝති සීලස්මි'. පිසුණා වාව. පහාය පිසුණාය වාවාය පටිවිරතේ හෝති. ඉතොශ සුත්වා න අමුතු අක්බාතා ඉමෙසමහේදාය. අමුතු වා සුත්වා න ඉමෙස. අක්බාතා අමුසමහේදාය. ඉති සින්තාන. වා සත්ධාතා සංහිතාන. වා අනුප්පදාතා. සමග්ගාරාමෝ සමග්ගරතේ සමග්ගතන්දී සමග්ගකරණී. වාව. හාසිනා හෝති. ඉදමිපි'ස්ස හෝති සීලස්මි'. එරුසි. වාව. පහාය එරුසාය වාවාය පටිවිරතේ හෝති. යා සා වාවා නොලා කණ්ණසුබා ජේමනියා හදය.ගමා පෝරී බහුජනකන්තා බහුජනමනාපා, තලාරුපි. වාව. හාසිනා හෝති. ඉදමිපි'ස්ස හෝති සීලස්මි'. සම්ප්පලාප. පහාය සම්ප්පලාපා පටිවිරතේ හෝති. කාලවාදී හැතවාදී අත්පවාදී ධමමවාදී විනයවාදී, නිධානවති. වාව. හාසිනා කාලේන සාපදේසි. පරියත්තවති. අත්පසංහිත. ඉදමිපි'ස්ස හෝති සීලස්මි'.

45. පින්වත් වාසෙටිය, හික්ෂුව සීලයෙන් යුත්ත වන්නේ කොහොම ද? පින්වත් වසෙටිය, මෙහි හික්ෂුව සතුන් මැරිම අත්හැර දාල සතුන් මැරිමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දඩු මුගුරු අත්හැර දාල, අවි ආයුධ බැහැර කරලා, පවත ලැඟ්ජා ඇතිව ඉන්නවා. සතුන් කෙරෙහි දායාවන්ත වෙනවා, සියව් ප්‍රාණීන් කෙරෙහි හිතානුකම්පිව වාසය කරනවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි. තුදුන් දේ ගැනීම අත්හැරලා තුදුන් දේ ගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දුන් දේ පමණක් පිළිගන්නවා. දුන් දේ පමණක් පිළිගනු කුමති වෙනවා. සොර රහිත සිතින් යුතු වූ පිරිසිදු සිතින් යුතු වූ තීවිතයකින් වාසය කරනවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි. අඛණ්මවාරී බව අත්හැරලා බැංශමවාරීව ඉන්නවා. ලාමක දෙයක් වූ මෙමෝන සේවනයෙන් වැළකී එය දුරින් ම දුරුකර දමනවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි. බොරු කීම අත්හැරල, බොරු කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. සත්‍යය කථා කරනවා. ඇත්තෙන් ඇත්ත ගෙපනවා. ස්ථීරව පිහිටා කථා කරනවා. පිළිගත හැකි දේ කථා කරනවා. ලෝකයාව රවවන්නේ නෑ. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි. කේලාම් කීම අත්හැරලා කේලාම් කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙතැනින් අහලා මේ අය බිඳ්වන්නට අතන කියන්නේ නෑ. අතනින් අහලා ඒ උද්විය බිඳ්වන්නට මෙතැන කියන්නේ නෑ. මේ අයුරින් බිඳ්වු උද්විය සමගි කරවනවා. සමගි වුවන්ට අනුබල දෙනවා. සමගි වුවන් හා වාසයට කුමතියි. සමගි වුවන් හා එක්ව වසනවා. සමගි වුවන් සමග සතුවු වෙනවා. සාමය උදෙසා සාමකාම් ව්‍යවන කතා කරනවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි. පරුෂ වවනය අත් හැරලා පරුෂ වවනයෙන් වැළකී ඉන්නවා. යම් වවනයක් දොස් රහිත නම්, කණට සැප නම්, ආදරවන්ත නම්, හඳුයාංගම නම්, ශිෂ්ට සම්පන්ත නම්, බොහෝ ජනයා කුමති නම්, බොහෝ ජනයාට ප්‍රියමනාප නම් එබඳ වූ වවන පවසනවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි. තේරුමක් නැති කතා බහ අත් හැරලා තේරුමක් නැති කතා කීමෙන් වැළකී සිටිනවා. කල් යල් බලා කථා කරනවා. ඇත්ත කතා කරනවා. අර්ථවත් දෙය කතා කරනවා. ධර්මය ම කථා කරනවා. විනය ම කථා කරනවා. සිත්හි ලා දරාගැනීමට සුදුසු, වෙලාවට ගැලපෙන උපදේශ සහිත වූ, මදිපාඩුකම් නො තබා, ප්‍රමාණවත් පරිදි, දෙලොව යහපත පිණ්ස වූ දේ පවසනවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

46. බිජාමහුනගාමසමාරම්භා පටිවිරතෝ හෝති. ඒකහන්තිකෝ හෝති රත්තුපරතෝ පටිවිරතෝ විකාලහෝත්තා. න-වගිතවාදිතවිසුක-දිස්සනා පටිවිරතෝ හෝති. මාලාගත්ධවිලේපනධාරණමණ්ඩන-විහුසනවියානා පටිවිරතෝ හෝති. උ-වාසයනමහාසයනා පටිවිරතෝ

හෝති. ජාතරුපර්ජන පටිග්ගහණා පටිචිරතොශ හෝති. ආමකඩස්කු පටිග්ගහණා පටිචිරතොශ හෝති. ආමකම්ස පටිග්ගහණා පටිචිරතොශ හෝති. ඉත්තිකමාරිකපටිග්ගහණා පටිචිරතොශ හෝති. දායිදාසපටිග්ගහණා පටිචිරතොශ හෝති. අමේලකපටිග්ගහණා පටිචිරතොශ හෝති. කුක්කුබසුකර-පටිග්ගහණා පටිචිරතොශ හෝති. හත්තිගාවස්සවලවාපටිග්ගහණා පටිචිරතොශ හෝති. බෙත්තවත්පූපටිග්ගහණා පටිචිරතොශ හෝති. දුනෙයා පහිණුගමනානුයෝග පටිචිරතොශ හෝති. කයවික්කයා පටිචිරතොශ හෝති. තුලාකුවකංසකුමානකුව පටිචිරතොශ හෝති. උක්කෝවනාවස්ච්චවන-තිකතිසාවෝග පටිචිරතොශ හෝති. තේදනවධබන්ධනවිපරමෝස-ආලෝපසහසාකාරා පටිචිරතොශ හෝති. ඉදම්පිෂ්ස හෝති සීලස්ම්.

46. පැලවෙන බිජ හා පැල වූණ ගස් කොළන් විනාශ කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. එක් වරුවේ බොජ්න් වළදනවා. රාත්‍රී ආහාරයෙන් වැළකී විකාල හෝතනයෙන් වැළකී ඉන්නවා. නැවුම්, ගැයුම්, වැශුම් හා විසුක දරුණතයෙන් තැරුණීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මල් සුවද විලවුන් දැරීමෙන් ද ඇහපත සැරසීමෙන් ද විසිතුරු වස්ත්‍රාහරණයෙන් සැරසීමෙන් ද වැළකී ඉන්නවා. ප්‍රමාණය ඉක්ම වූ උස් ආසන ද වටිනා සුබෝපහෝගි ආසන ද පරිහරණයෙන් වැළකී ඉන්නවා. රන් රිදී මිල මුදල පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. අමු ධානා පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. අමු මස්පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ස්ත්‍රීන්, කුමරියන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. දැසි දස්සන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. එඵලුවෙන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. කුකුලන් උරන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ඇතුන් ගවයන් අසුන් වෙළඳුන් පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. කෙන් වතු පිළිගැනීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ගිහි කටයුතු සදහා දුන මෙහෙවර කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. වෙළ ලෙලදාම කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. තරාදියෙන් රවිම, නො වටනා දෙයින් රවිම, මිනුමෙන් රවිම යන මෙයින් වැළකී ඉන්නවා. අල්ලස් ගෙන හිමිකරුවන් ගේ දේ අහිමි කිරීම, වංචා කිරීම, බාලදේ වටිනා දේ හැටියට පෙන්වීම ආදි නොයෙක් වංචික දෙයින් වැළකී ඉන්නවා. අත්පා කැඳීම් මැරීම් බන්ධන කිරීම් මං පැහැරුණීම්, ගම් පැහැර ගැනීම් ආදි සැහැසි දෙයින් වැළකී සිටිනවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

47. යථා වා පනෙක් හොනතොශ සමණුඩාහ්මණා සඳ්ධාදෙයානි හෝතනානි හුණුඡීනවා නේ එවරුප. බිජගාමහුතගාමසමාරම්භ. අනුපුත්තා විහරන්ති සෞයාලීදං: මූල්‍යීත බන්ධනීත. එව්‍යීත. අග්‍රීත. බිජීතමේව පණ්චමං. ඉත් වා ඉත් එවරුපා බිජගාමහුතගාමසමාරම්භ පටිචිරතොශ හෝති. ඉදම්පිෂ්ස හෝති සීලස්ම්.

47. ඒ වගේ ම ඇතුම් හටත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ විදිහේ පැලවෙන දේ හා ගස් කොළන් ආදිය වනසමින් ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ මූලින් පැලවෙන දේවල්, කඩින් පැලවෙන දේවල්, පුරුතින් පැලවෙන දේවල්, දල්ලෙන් පැලවෙන දේවල්, බිජුවරින් පැලවෙන දේවල් යන ආදිය වනසමින් ඉන්නවා. ගස් කොළන් සිද්ධිම් ආදී මෙවැනි දේවල්වලිනුත් මෙවැනි වෙනත් දේවල්වලිනුත් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් මහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

48. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි භුජ්ජීත්ත්වා තේ එවරුප. සන්නිධිකාරපරිහෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීදං: අන්නසන්නිධි. පානසන්නිධි. වත්ලසන්නිධි. යානසන්නිධි. සයනසන්නිධි. ගන්ධසන්නිධි. ආමිසසන්නිධි. ඉති වා ඉති එවරුපා සන්නිධිකාරපරිහෝග පටවිරතෝ හෝති. ඉදුමි'ස්ස හෝති සීලස්මි.

48. ඒ වගේ ම ඇතුම් හටත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාර වූ දේ රස්කරගෙන පරිහෝග කරමින් වාසය කරනවා. ඒ කියන්නේ කුම වර්ග රස් කරලා තියා ගන්නවා. බිම වර්ග රස් කරලා තියා ගන්නවා. වස්තු රස් කරලා තියා ගන්නවා. යාන වාහන රස් කරලා තියා ගන්නවා. ඇද පුමු මෙස රස් කරලා තියා ගන්නවා. සුවද වර්ග රස් කරලා තියා ගන්නවා. තවත් ආමිස රස් කරලා තියා ගන්නවා. මෙවැනි හෝ මෙවැනි වෙනත් දේවල් හෝ රස්කරගෙන පරිහරණය කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් මහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

49. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි භුජ්ජීත්ත්වා තේ එවරුප. විසුකදස්සනා. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීදං: ත-ව. ගිත. වාදිත. පෙක්බ. අක්බාන. පාණ්ස්ස්සර. වෙතාල. කුම්භපුන. සෝජනක. වණ්ඩාල. ව.ස. යෝචන හත්ලියුද්ධ. අස්සයුද්ධ. මහිසයුද්ධ. උසහයුද්ධ. අජයුද්ධ. මෙණ්ඩයුද්ධ. කුක්කුවයුද්ධ. වට්ටකයුද්ධ. දණ්ඩයුද්ධ. මුට්ටයුද්ධ. නිබ්බුද්ධ. උයෝර්ධික. බලශ්ග. සේනාබුහ. අනීකදස්සනා. ඉති වා ඉති එවරුපා විසුකදස්සනා පටවිරතෝ හෝති. ඉදුමි'ස්ස හෝති සීලස්මි.

49. ඒ වගේ ම ඇතුම් හටත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයේ විසුක දරුණනයන් තැරූමිලේ යෙදිල ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ තැවූම්, ගැයුම්, වැයුම්, නාටක, පැරණි කථා

රහදැක්වීම්, අත්තල ගසා තැවීම්, වෙනාල තැවීම්, බෙර වාදන කිරීම්, රහමඩලෙහි දේවතාවන්ට පුතා පිණිස තැවීම්, උණ ගසින් කරන ක්‍රිඩා, මිනි ඇට මැද තබා වටකොට තැවීම්, ඇත් යුධ බැලීම්, අස්ව යුධ බැලීම්, ගොන් පොර බැලීම්, එඟ පොර බැලීම්, බැටල් පොර බැලීම්, කුකුල් පොර බැලීම්, වුව පොර බැලීම්, පොව් හරඹ බැලීම්, මිට් හරඹ බැලීම්, මල්ලව පොර බැලීම්, යුධ සේනා බලන්ට යැම, බලසෙන් ගණන තැන් බලන්ට යාම, බලසෙනහ විසිරුවන තැන් බලන්ට යාම ආදි දේවල්වල යෙදෙමින් ඉන්නවා. මෙවැනි දේවල්වලිනුත් මෙවැනි වෙනත් දේවල්වලින් යුතු විසුක දරුණ තැරූම්වලින් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් මහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

50. යථා වා පනේකේ හොත්තේ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි භුක්ෂ්ඨීන්වා තේ එච්චුප. ජ්‍රත්ප්පමාදවියානානුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති, සෙයාලීද.: අවියපද. දසපද. ආකාස. පරිභාරපල. සන්තික. බලික. සටික. සලාකහන්ථ. අක්බ. ප.ගවිර. ව.කක. මොක්බවික. වි.ගුලක. පත්තාල්හක. රථක. ධනුක. අක්බරික. මනොසික. යථාවත්ත. ඉති වා ඉති එච්චුපා ජ්‍රත්ප්පමාදවියානානුයෝග පටිවිරතේ හෝති. ඉදුමිශ'සස හෝති සීලස්මි..

50. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල තමාව ප්‍රමාදයට පත් කරවන මේ ආකාර වූ සුදු කෙළියෙන් කල් යවනවා. ඒ කියන්තේ හතරස් කොටු අවකින් යුතුව කරණ සුදුව, කොටු දහයකින් කරන සුදුව, අහසේ රු අදිමින් කරන සුදුව, කොටු පැනීමෙන් කරණ සුදුව, සන්තික තම් වූ සුදුව, දායු කුටයෙන් කරන සුදුව, කල්ලි ගැසීම, බුරුවා ගැසීම, ගුල කෙළිය, තලා පිශීම, කරණම් ගැසීම, මුගුරක් ගෙන උචි යට වැවෙන පරිදි උචිට ගැසීම, කොළවලින් කළ ගොවුවලින් තරහෙට වැලි මැනීම, කුඩා රිය තරහ, කුඩා දුනුවලින් විදිමේ තරහ, අකුරු ලිවීමේ සෙල්ලම, සිතු දේ කියන සෙල්ලම, විකලා.ග අනුකරණයෙන් හිනැස්සීමේ සෙල්ලම ආදි දේ කිරීමයි. මේ දෙයිනුත් මෙවැනි තවත් දේවල් ඇත්තම එයිනුත් වැළකී ප්‍රමාදයට පත්වන සුදුවෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් මහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

51. යථා වා පනේකේ හොත්තේ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි භුක්ෂ්ඨීන්වා තේ එච්චුප. උ-වාසයනමහාසයන. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාලීද.: ආසන්දී. පල්ලෙක. ගෝනක. වින්තක. පටික. පටලික. තුලික. විකතික. උද්දලෝම්. ඒකන්තලෝම්. කට්ටිස්ස. කෝසෙයා. කුත්තක.

හත්ථාල්ථර. අස්සත්ථර. රථත්ථර. අභිනප්පවේණි. කාදුලිමිගපවර-ප-වත්ථරණ. සඳත්තර-ඡද. උහතොශෝහිතකුපධාන. ඉති වා ඉති එච්චපා උ-වාසයනමහාසයනා පටිචිරතොශ්හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මි.

51. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරවූ පමණ ඉක්මවා උස්වූ ආසනන් වටිනා සුබෝපහෝගී ආසනන් පරිහරණය කරනවා. ඒ කියන්නේ දිග හාන්සි පුවු, කවිචි, ලොකු පලස් යෙදු ආසන, විසිනුරු ගෙත්තම් කළ එළු ලොම් ඇතිරිලි, සුදු එළු ලොමින් කළ ඇතිරිලි, මල් යෙදු එළු ලොමින් කළ ඇතිරිලි, පුත්ත් යෙදු මෙවිට, සත්ව රුපවලින් සැරසු එළු ලොම් ඇතිරිලි, මුළුමණින් ම එළු ලොමින් කළ ඇතිරිලි, රන් තුලෙන් සැරසු කලාල, පට තුලෙන් කළ කලාල, තාටිකා-ගනාවන් ඒ මත තැටිය හැකි එළු ලොමින් කළ කලාල, ඇතුන් පිට යොදන ඇතිරිලි, අසුන් පිට යොදන ඇතිරිලි, රථවල යොදන ඇතිරිලි, අදුන් දිවි සමෙන් කළ ඇතිරිලි, කදිලි මුව සමින් කළ කලාල, හිස දෙපුත්තට රතු විශ්විද කොට්ටෙ තබා රතු උඩුවියන් බැඳ සැදු වටිනා යහන් ආදිය පරිහරණය කරයි. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙත දේවල්වලිනුත් වැළකී උස් අසුන් මහා අසුන් පරිහරණයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

52. යථා වා පනේකේ හොත්තොශ සමණබාහ්මණා පද්ධාදෙයානි හෝතනානි හුණුඹින්වා තේ එච්චප. මණ්ඩනවිහුසනවියානාතුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති, සෙයාලීදං: උ-ඡාදන. පරිමද්දන. නහාපන. සම්බාහන. ආදාස. අණුජන. මාලාවිලේපන. මුබවුණීණක. මුබාලේපන. හත්ථාලන්ධ. සිබාන්ධ. දැන්ඩික. නාලික. අසි. ජත්ත. විතුෂපාහන. උණහීස. මණි. වාලවිජනි වදාතානි වත්ථානි දිසදසානි. ඉති වා ඉති එච්චපා මණ්ඩනවිහුසනවියානාතුයෝග පටිචිරතොශ්හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්මි.

52. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයෙන් ඇගපත සැරසීමෙන් හා විසිනුරු වස්ත්‍රාහරණ පැළදීමෙන් යුක්තව කළ ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ සුවද වර්ග ඇග තවරා සිරුර සිනිදු කිරීම, තෙල් වර්ග ගා සම්බාහනය කොට සිරුර හැඩි කිරීම, සුවදපැන් තැම, උරහිස් ආදියෙහි මස් වැඩීමට මුගුරෙන්

තැලීම, කැඩපතින් මූහුණ බලා සැරසීම, ඇස්වල අඩුන් ගැම, මල් හා සුවදු විලවුන් දැරීම, මුව සුවද කිරීම, මුව විලවුන් දැරීම, අත්වල ආහරණ දැමීම, හිසෙහි කුඩාමින් දැරීම, විසිනුරු සැරයැටී දැරීම, විසිනුරු බෙහෙත් තල දැරීම, විසිනුරු කඩු දැරීම, විසිනුරු කඩු දැරීම, විසිනුරු පාවහන් දැරීම, තලල් පට දැරීම, මැණික් පැලදීම, වාමර දැරීම, දිග වාමි ඇති සුදු වස්තු දැරීම ආදියෙන් යුතුවේයි. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී ඇගපත සැරසීම් හා විසිනුරු වස්තාහරණ සැරසීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

53. යථා වා පන්කේ හොත්තොශ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හුජ්ඡින්වා තේ එච්චප. තිර-ඡානකත. අනුසුත්තා විහරන්ති. සෙයා උදා: රාජකථ. වෝරකථ. මහාමත්තකථ. සේනාකථ. හයකථ. යුද්ධකථ. අන්තකථ. පානකථ. වත්පකථ. සයනකථ. මාලාකථ. ගන්ධකථ. සුතාතිකථ. යානකථ. ගාමකථ. නිගමකථ. නගරකථ. ජනපදකථ. ඉත්පිකථ. පුරිසකථ. කුමාරකථ. කුමාරිකථ. සුරකථ. විසිබාකථ. කුම්හවියානකථ. පුබිබපේතකථ. නානත්තකථ. ලෝකක්බායික. සමුද්දක්බායික. ඉතිහවාහවකථ. ඉති වා ඉති එච්චපාය තිර-ඡානකථාය පටිචිරතොශ හෝති. ඉදුමිශ්සය ගෝති සීලස්ම්.

53. එ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූ තිරිසන් කථාවල යෙදී වාසය කරනවා. එ කියන්නේ, රජවරුන් ගැන කථා, සොරුන් ගැන කථා, මහ ඇමතිවරුන් ගැන කථා, හමුදාවන් ගැන කථා, හය ඇතිවෙන දේවල් ගැන කථා, ආහාර වර්ග ගැන කථා, බොන දේවල් ගැන කථා, ඇඳුම් පැලදුම් ගැන කථා, ඇද පුමු ගැන කථා, මල් වර්ග ගැන කථා, සුවද වර්ග ගැන කථා, තැදුෂයන් ගැන කථා, යාන වාහන ගැන කථා, ගම්මාන ගැන කථා, තියම් ගම්මාන ගැන කථා, නගර ගැන කථා, රටවල් ගැන කථා, ස්ත්‍රීන් ගැන කථා, පුරුෂයින් ගැන කථා, කුමාරයන් ගැන කථා, කුමාරියන් ගැන කථා, ගුරුයින් ගැන කථා, මංමාවන් ගැන කථා, වල. පොලේ දේවල් ගැන කථා, මියගිය උද්විය ගැන කථා, තව තව දේවල් ගැන කථා, ලෝකය ගැන කථා, සාගරය ගැන කථා, මෙහෙමයි වූණේ මෙහෙමයි තොවුණේ කියන දේ ගැන කථා කරකර ඉන්නවා, මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරිසන් කථාවෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

54. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හැඳුන්නාවා තේ එච්චුප. විශ්ගාහිකකාල. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාපිදිය: “න තව. ඉම. ධම්මවිනය. ආජානාසි. අහ. ඉම. ධම්මවිනය. ආජානාමි. කි. තව. ඉම. ධම්මවිනය. ආජානිස්සසි? මි-ඡාපටිපන්තෝ තවමසි, අහමස්මි සම්මා පටිපන්තෝ. සහිත. මේ, අසහිත. තේ. පුරේ වවතීය. ප-ඡා අවව. ප-ඡා වවතීය. පුරේ අවව. ආවිණෙනු. තේ විපරාවත්තා. ආරෝපිතෝ තේ වාදෝ. නිග්ගහිතෝ තවමසි. වර වාදප්පමොක්බාය. තිබෙයේහි වා ස-පහෝසි”ති. ඉති වා ඉති එච්චුපාය විශ්ගාහිකකථාය පටිවිරතෝ හෝති. ඉදම්පි’සස හෝති සීලස්මි.

54. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මේ ආකාරයෙන් එකිනෙකා අතර බැණ දොඩා ගන්නා කථාවෙන් යුතුව සි ඉන්නේ. ඒකියන්තේ “නුඩ මේ ධර්ම විනය දන්නේ නෑ. මම තමයි මේ ධර්ම විනය දන්තේ, ආ ... එහෙම ද එතකොට නුඩිද මේ ධර්ම විනය දන්තේ? නුඩ ඉන්තේ මිතායා වැඩ පිළිවෙළකයි. මම තමයි තියම වැඩපිළිවෙළ තුළ ඉන්නේ. මං කරුණු සහිතවයි කියන්තේ. නුඩී කීම කරුණු රහිතයි. නුඩ කලින් කිවයුතු දේ පස්සේ කිවවා. පස්සේ කිවයුතුදේ කලින් කිවවා. නුඩ කලක් තිස්සේ කියපු දේ කණීට පෙරලිනා. මා විසින් නුඩිට වාද නාවලයි තියෙන්නේ. නුඩිට තිග්‍රහ කරල සි තියෙන්නේ. වාදයෙන් තිදහස් වීමට මගක් හොයාගෙන පලයන්. පුළුවන් නම් ලෙහාගතින්” යනාදිය කියමින් ආරවුල් හදාගන්නවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ බැණ දොඩාගන්නා කථාවෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

55. යථා වා පන්කේ හොත්තෝ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි හැඳුන්නාවා තේ එච්චුප. දුනෙයාපහිණගමනානුයෝග. අනුයුත්තා විහරන්ති. සෙයාපිදිය: රංජුංජු. රාජමහාමන්තාන. බන්තියාන. බාහ්මණා. ගහපතිකාන. කුමාරාන. “ඉඩ ග-ඡ. අමුතුග-ඡ. ඉද. හර. අමුතු ඉද. ආහරා”ති. ඉති වා ඉති එච්චුපා දුනෙයාපහිණගමනානුයෝග පටිවිරතෝ හෝති. ඉදම්පි’සස හෝති සීලස්මි.

55. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල ගිහියන් ගේ පණ්ඩිචි පණත් ගෙන යන මෙබදු වූ දුත මෙහෙවරෙහි යෙදෙනවා. ඒ කියන්තේ, “මෙහෙ යන්න, අසවල් තැනට එන්න, මේක (අපේ මේ පණ්ඩිචිය) අරන් යන්න. අසවල් තැනට මේක

අරන් යන්න ” යනාදී රජුන් ගේ, රාජමහා ඇමතිවරුන් ගේ, ක්ෂේරියයන් ගේ, බූහ්මණයන් ගේ, ගහපතියන් ගේ, කුමාරවරුන් ගේ, පණ්වුඩ පණත් ගෙනියනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබඳ වූ පණ්වුඩ පණත් ගෙනයන ගිහියන්ගේ දුත මෙහෙවරෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයන් දෙයකි.

56. යථා වා පනේක් හොත්තෝ සමණඩාහ්මණා සඳුදාදෙයානි හෝතනාති ගුද්ධීත්තවා කේ කුහකා ව හොත්ති ලපකා ව තේම්ත්තිකා ව නිප්පේසීකා ව ලාභේන ලාභ නිඹිගිංසිකාරෝ. ඉති වා ඉති ඒවරුපා කුහනලපනා පටිවිරතෝ හෝති. ඉදීම්පි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

56. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමුණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල කුහක (උවින් වෙන තීවිතයක් පෙන්වමින් යටින් වෙනක් තීවිතයක් ගෙවමින් නැති ගුණ පෙන්වා) තීවිත ගෙවනවා. ලාභ සත්කාර ලැබෙන විදිහට (පුහු වර්ණනා කිරීම්, තොදොල් කිරීම්, නැති ගුණ කිම් ආදී) වාටු බස් කියනවා. දායකයින් හට නො දී බැර තන්වයට පත් වෙන ආකාරයේ තීමිත දක්වමින් කථා කරනවා. තමන්ට ලැබෙන විදිහට අනුන්ට ගරහනවා. ලාභයෙන් ලාභය හොයනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ කුහකක්මින් වාටුබස්වලින් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

57. යථා වා පනෙකේ හොත්තෝ සමණඩාහුමණා සයද්ධාදෙයායානි හෝතනාති හුණුජීත්තවා කේ එවරුපාය තිර-ඡානවිත්තාය මි-ඡාජීවින ජීවික කප්පෙන්ති, සෙයාලිදීං: අංග. නිමිත්ත. උප්පාත. සූජින. ලක්බණ. මුසික-ඡීන්ත. අග්ගිහොම. දබ්බිහොම. පුසහොම. කණහොම. තණ්ඩුලහොම. සප්පිහොම. තේලහොම. මුබහොම. ලෝහිතහොම. අංගවිත්තා වත්පුවිත්තා බත්තවිත්තා සිවවිත්තා හැතවිත්තා හුරිවිත්තා අහිවිත්තා විසවිත්තා වි-ඡීකවිත්තා මුසිකවිත්තා සකුණවිත්තා වායසවිත්තා පක්කත්කඩාන. සරපරිත්තාන. මිගපක්බ.. ඉති වා ඉති එවරුපාය තිර-ඡානවිත්තාය මි-ඡාජීවා පටිවිරකෝ හෝති. ඉදම්පි'ස්ස හෝති සිලස්ම්.

57. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහාව කරල මෙවැනි වූ තිරග්ච්චින විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආස්ථීවයෙන් ජීවත් වෙනවා. ඒ කියන්නේ ගාරීරික අං බලා එලාඕල කියනවා, නිමිති බලා එලාඕල කියනවා, උත්පාත බලා එලාඕල කියනවා,

සිහින එලාඕල කියනවා, ගාරීරික ලක්ෂණ බලා එලාඕල කියනවා, මියන් කැ වස්තු බලා එලාඕල කියනවා, ගිනි පුජා පවත්වනවා, හැන්දෙන් පුජා පවත්වනවා, ධානා පොතුවලින් පුජා පවත්වනවා. කණ තම් සහලින් කළ පුජා පවත්වනවා, සහලින් පුජා පවත්වනවා, ගිතෙලින් පුජා පවත්වනවා, තල තෙලින් පුජා පවත්වනවා, විශේෂ කොට කරණ පුජා පවත්වනවා, සතුන් මරා ලේ පුදා කරන පුජා පවත්වනවා, අංග විද්‍යාව, වාස්තු විද්‍යාව, දේශපාලන විද්‍යාව, වාසනාව උරග බැලීමේ (ලොතරයි) විද්‍යාව, හැත විද්‍යාව, පොලොව යට බිම් ගෙයක ඉද මැතිරීමෙන් කරන (හුරි) විද්‍යාව, සර්ප විද්‍යාව, විෂ විද්‍යාව, වෘශ්වික විද්‍යාව, මූෂක විද්‍යාව, පක්ෂී විද්‍යාව, විශාල පක්ෂී විද්‍යාව, ඉදුණු දේ මුල් කොට අනාවැකි කියන විද්‍යාව, මතුරන ලද ර්තල විද ආරක්ෂා කරන විද්‍යාව, මෘග පක්ෂ යනාදී මිත්‍යා ආර්ථියෙන් ජීවන් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරුණ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආර්ථියෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

58. යථා වා පන්කේ හොත්තේ සමණඩාහ්මණ සද්ධාදෙය්‍යානි හෝජනානි භුණ්ඩ්ඡින්වා නේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවෙන ජීවික කප්පෙන්ති - සෙයාලීදී : මණ්ඩක්බණු දණ්ඩලක්බණු වත්ථලක්බණු අසීලක්බණු උස්සලක්බණු බතුලක්බණු ආවුඩලක්බණු ඉත්තිලක්බණු පුරිසලක්බණු කුමාරලක්බණු කුමාරිලක්බණු දාසලක්බණු දාසීලක්බණු හත්තිලක්බණු අස්සලක්බණු මහිසලක්බණු උසහලක්බණු ගෝලක්බණු අජලක්බණු මෙණ්ඩලක්බණු කුක්කුවලක්බණු වට්ටකලක්බණු ගෝධාලක්බණු කණ්ණකාලක්බණු ක-ඡපලක්බණු මිගලක්බණු . ඉත් වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවා පටිවිරතේ හෝති . ඉදුමිශ්ස හෝති සීලස්මී .

58. ඒ වගේ ම ඇතැම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූ තිරුණ්වන විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආර්ථියෙන් ජීවන් වෙනවා. ඒ කියන්තේ මැණික්වල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, දුඩුවල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, වස්තුවල සුහ අසුහ ලකුණු කීම, කඩු ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, ර්තල ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, දුනු ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, ආයුධ ආදී සලකුණුවලින් සුහාසුහ කීම, සේත්‍රීන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, පුරුෂයන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, දුර්වින් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, දැරියන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ ලකුණු කීම, දාසයන් ගේ හැඩ රුවින් සුහාසුහ

ලකුණු කිම, දාසීයන් ගේ හැඩ රුවින් සූහාසුහ ලකුණු කිම, ඒ ඒ කටයුතු සඳහා තෝරා ගත යුතු ඇතුන් ගේ ලකුණු කිම, අසුන් ගේ ලකුණු කිම, මට්ටවන් ගේ ලකුණු කිම, වෘෂභයන් ගේ ලකුණු කිම, ගච්චන් ගේ ලකුණු කිම, එඹවන් ගේ ලකුණු කිම, බැට්ටවන් ගේ ලකුණු කිම, කුකුල් පොර ආදියට සුදුසු කුකුලන් ගේ ලකුණු කිම, වට්ටවන් ගේ ලකුණු කිම, සුහුනන් ඇඟ වැටීමේ සහ හඩනැගීමේ එලාඕල කිම, කණෙහි පළදාගත් උපකරණවලින් එලාඕල කිම, කැස්බැවන්ට මතුරා එලාඕල කිම, මුවන්ට මතුරා එලාඕල කිම ආදී තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේයෙන් කළ ගෙවනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙත දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරශ්වන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් ඔහු ගේ සීලයට අයන් දෙයකි.

59. යථා වා පනේකේ හොත්තො සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි සෞජනානි භුණ්ඩ්ඩීන්වා නේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්වෙන නීවිකා කප්පෙන්ති - සෙයුලිද් : රක්ෂ්‍ය නියාත හවිස්සනි. රක්ෂ්‍ය අනියාත හවිස්සනි. අඩහන්තරාත රක්ෂ්‍ය උපයාත හවිස්සනි. බාහිරාත රක්ෂ්‍ය උපයාත හවිස්සනි. අඩහන්තරාත රක්ෂ්‍ය උපයාත හවිස්සනි. බාහිරාත රක්ෂ්‍ය උපයාත හවිස්සනි. බාහිරාත රක්ෂ්‍ය උපයාත හවිස්සනි. බාහිරාත රක්ෂ්‍ය පරාජයෝ හවිස්සනි. බාහිරාත රක්ෂ්‍ය පරාජයෝ හවිස්සනි. අඩහන්තරාත රක්ෂ්‍ය පරාජයෝ හවිස්සනි. ඉති ඉමස්ස ජයෝ හවිස්සනි. ඉමස්ස පරාජයෝ හවිස්සනි. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-වානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්වෙනි පට්ටිරනේ හෝති. ඉදමිපි'ස්ස හෝති සීලස්ම්..

59. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ග්‍රමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. මුවන් ග්‍රද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහට කරල මෙබදු වූත් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභේයෙන් නීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “අසවල් තැකතට රුතුමා ගේ යුධ පිණීස නික්මීම වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් ආපසු තුවරට ඇතුළුවීම සිදු කළ යුත්තේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිට පිටත සතුරු රුතුන් හමුවීමට රුතු ගේ ගමන කළයුත්තේ ය. අසවල් තැකතින් පිටත සිටින රුවරු රට ඇතුළට පැමිණීම වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිටින රුතු ගේ ඉවත්වීම සිදුවන්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ සිටින රුතුට ජය වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් බාහිර රුතුවට ජය වන්නේ ය. අසවල් තැකතින් රට ඇතුළේ රුතුට පරාජය වන්නේ ය කියල මොහුට ජය වෙනවා. මොහුට පරාජය වෙනවා” ආදී වශයෙන් පවසුම්න් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභේයෙන් කළ ගෙවනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙත දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ

තිරග්චින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජ්චිවයෙන් වැළකි ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

60. “යථා වා පනෙකේ හොත්තේ සමණුවාහුමණා සඳ්ධාදෙයානි හෝජනානි හූංශ්ඡිත්තාවා කේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්ඡිවෙන තීවිකං කප්පෙන්ති - සෞයාලීදං: වන්ද්ග්ගාහෝ හවිස්සති, සුරියග්ගාහෝ හවිස්සති, තක්බන්තග්ගාහෝ හවිස්සති, වන්දීමසුරියාන. පලගමන. හවිස්සති, වන්දීමසුරියාන. උප්පලගමන. හවිස්සති, තක්බන්තාන. පලගමන. හවිස්සති, තක්බන්තාන. උප්පලගමන. හවිස්සති, උක්කාපානෝ හවිස්සති, දිසාඩාහෝ හවිස්සති, හූම්වාලෝ හවිස්සති, දේවදුන්දුහි හවිස්සති, වන්දීමසුරියනක්බන්තාන. උග්ගමන. වගමන. සංකිලේස. වෝදාන. හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ වන්ද්ග්ගාහෝ හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ සුරියග්ගාහෝ හවිස්සති, ඒව. විපාක. වන්දීමසුරියාන. පලගමන. හවිස්සති, ඒව. විපාක. වන්දීමසුරියාන. උප්පලගමන. හවිස්සති, ඒව. විපාක. තක්බන්තාන. උප්පලගමන. හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ උක්කාපානෝ හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ දිසාඩාහෝ හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ හූම්වාලෝ හවිස්සති, ඒව. විපාකෝ දේවදුන්දුහි හවිස්සති, ඒව. විපාක. වන්දීමසුරියනක්බන්තාන. උග්ගමන. වගමන. සංකිලේස. වෝදාන. හවිස්සති. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජ්ඡිවා පටිවිරෝ ගෝති. ඉදුමිෂ'සස හෝති සීලස්ම්..

60. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආජ්චිවයෙන් තීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “අසවල් දින වන්දුගුහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින සුරුරුයුගහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින තැකත් ගුහණයක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින සඳ හිරු ගේ නීසිමහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින තැකත් තරුවල නීසි මහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින තැකත් තරුවල නොමහින් යැම සිදුවෙනවා. අසවල් දින උල්කාපාන වැවෙනවා. අසවල් දින අසවල් දිගාවේ උෂණත්වය වැඩෙනවා. අසවල් දින හූම් කම්පාවක් සිදුවෙනවා. අසවල් දින වැසි රහිතව අහස ගුරුරනවා. හිරු සඳ හා තැකත් වල උදාව බැසීම කෙලෙසීම පිරිසිදු වීම මේ මේ වෙලාවට සිදුවෙනවා. වන්දු ගුහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. සුරුරුයුගහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක එල ලබාදෙනවා. තැකත් ගුහණය ලෝකයට මෙවැනි එල විපාක

ලබාදෙනවා. හිරු සඳු ගේ නිසිගමන මෙවැනි එල විපාක ලබාදෙනවා. හිරු සඳු ගේ නොමහ යුම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. උල්කාපාත වැටීම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. දිගා දාහය මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. ණුකම්පන මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. වැසි තැතිව අහස ශිගිරීම මෙවැනි එල විපාක ලබා දෙනවා. හිරු සඳු හා තැකත්වල උදාව බැසීම කෙලෙසීම පිරිසිදු වීම ලෝකයට මෙවැනි විපාක ලබා දෙනවා” කියල තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආශේෂයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරුවින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආශේෂයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

61. යථා වා පන්කේ හොත්තේ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි ණුන්ඡ්ජීත්ත්වා නේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවෙන ජීවික කප්පෙන්ත් - සෙයාලිදං: සුබ්බූට්ධිකා හවිස්සති, දුබ්බූට්ධිකා හවිස්සති, සුහික්ඛ. හවිස්සති, දුහික්ඛ. හවිස්සති, බේම. හවිස්සති, හය. හවිස්සති, රෝගේ හවිස්සති, ආරෝග්‍ය. හවිස්සති, මුද්දා ගණනා සංඛාන. කාවෙයා. ලෝකායත. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-වානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවා පරිවිරතේ හෝති. ඉදමිපි'ස්ස හොති සීලස්ම්.

61. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආශේෂයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, “මේ කාලයේදී වැස්ස වහිනවා. මේ කාලයේදී තියහය ඇතිවෙනවා. මේ කාලයේදී සුහික්ඛාව ඇති වෙනවා. මේ කාලයේදී දුර්හික්ෂය ඇතිවෙනවා. මේ කාලයේදී රට සරුවෙනවා. මේ කාලයේදී බිය සැක තැතිව ඉන්නවා. මේ කාලයේදී හය උපදිනවා. මේ කාලයේදී රෝග ඇති වෙනවා. මේ කාලයේදී තීරෝග බව ඇති වෙනවා කියමින් එලා එල පැවසීමත් මුදා, ගණන, සංඛාන, කාවා ගාස්තු, ලෝකායත ගාස්තු, ආදී තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආශේෂයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරුවින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආශේෂයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

62. යථා වා පන්කේ හොත්තේ සමණඩාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝජනානි ණුන්ඡ්ජීත්ත්වා නේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවෙන ජීවික කප්පෙන්ත් - සෙයාලිදං: ආවාහන. විවාහන. සංවිධන. විවිධන. සංකිරණ. විකිරණ. සුහගකරණ. දුහිගගකරණ. විරුද්ධගබිහකරණ. ජීවා-

නිත්ම්හනා හනුසිංහනනා හත්ථාභිතප්පනා හනුඡප්පනා කණ්ඩාජප්පනා ආදාසපක්ෂෙහා කුමාරිකාපක්ෂෙහා දේවපක්ෂෙහා ආදි-වුපටියානා මහත්පටියානා අඛුජ්ජලනා සිරිව්හායනා ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-වානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවා පටිචිරතොශ හෝති ඉදමිෂ'සස හෝති සිලස්ම්.

62. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභිවයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, විවාහයට තැකත් කීම, ආවාහයට තැකත් කීම, වෙන් වූ අඩු සැමියන් එක කිරීමට තැකත් සැදීම, එක් වූ අඩු සැමියන් වෙන් කිරීමට තැකත් සැදීම, දිපු ගෙය එකතු කිරීමට තැකත් සැදීම, මුදල් ගෙයට පොලියට දීමට තැකත් සැදීම, දියුණු වීමට ගුරුකම් කිරීම, පාඨවී තැති වීමට ගුරුකම් කිරීම, දරුගැබී රැකෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, දිව අගුළ බැඳෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, හනු තද කරන්නට ගුරුකම් කිරීම, අන් පෙරලෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, හනු සිරවෙන්නට ගුරුකම් කිරීම, කණ්ඩාජයෙන් හුතයන් කැද්වා ප්‍රශ්න විවාහීම, ගැණු දරුවන් ලවා පේන කීම, දෙවියන් ලවා පේන කීම, සුරුය වන්දනාව, මහ බණු වන්දනාව, මන්ත්‍ර බලයෙන් කටින් ගිනිදැල් පිටකිරීම, මන්ත්‍ර බලෙන් ලක්ෂමි පුරා කිරීම යනාදි තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභිවයෙන් ජීවිත වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙන දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරග්ධින විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභිවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයන් මහු ගේ සිලයට අයත් දෙයකි.

63. යථා වා පනේකේ හොන්තොශ සමණබාහ්මණා සද්ධාදෙයානි හෝත්නාති හැඳුළුන්නවා නේ ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවෙන ජීවිකා කප්පෙන්ති, සෙයාපීදා: සන්තිකම්ම. පණිධිකම්ම. හුරිකම්ම. වස්සකම්ම. වොස්සකම්ම. වත්පුකම්ම. වත්පුපරිකම්ම. වත්පුපරිකිරණ. ආවමන. තහාපන. ජ්‍රහන. වමන. වරේවන. උද්ධිවරේවන. අධෝවරේවන. සීසවරේවන. කණ්ඩාතොළ. තෙත්තතප්පන. තත්පුකම්ම. අඛුජන. ප-වත්ජන. සාලාකිය. සල්ලකත්තිය. දාරකතිකි-ඡා මූල්‍යෝසජ්ජාන. අනුප්පාදාන. වසයින. පටිමොක්බෝ. ඉති වා ඉති ඒවරුපාය තිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවා පටිචිරතොශ හෝති. ඉදමිෂ'සස හෝති සිලස්ම්.

63. ඒ වගේ ම ඇතුම් හවත් ගුමණ බාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් ගුද්ධාවෙන් දුන් දන් අනුහව කරල මෙබදු වූත් තිරසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභිවයෙන් ජීවිකාව ගෙවනවා. ඒ කියන්නේ, ගාන්ති කරම, බාර ඔප්පු කිරීම,

පොලොව යට හිද මතුරා ගුරුකම් කිරීම, තපු-සකයා පිරිමියෙකු කිරීම, පිරිමියා තපු-සකයෙකු කිරීම, ගෙවල් තැනීමේ දිගාවන් පෙන්වා දීම, අඟින් තිවාස තැනීමේදී පුද පුත්‍රා පැවැත් වීම, වතුර මතුරා මූණ සේද්වීම, වතුර මතුරා නැහැවීම, ගිනිපිදීම, ලය විරේක කරවීම, බඩ විරේක කරවීම, වමනය කරවීම, වස්ති කරවීම, ශීර්ෂ විරේකය, කණට තෙල් පිෂ්මිම, ඇස් වෙදකම, තස්ත කිරීම, ඇස්වලට අදුන් සැදීම, ප්‍රති අංතන සැදීම, ගලු කරම කිරීම, ලදරු විකිත්සාව, කාය විකිත්සාව, වනවලට බෙහෙත් බැඳීම, ආදි තිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතුව මිත්‍යා ආභිවයෙන් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි දෙයිනුත් මෙවැනි වෙත දේවල්වලිනුත් වැළකී මෙබදු වූ තිරග්චන විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආභිවයෙන් වැළකී ඉන්නවා. මෙයත් ඔහු ගේ සීලයට අයත් දෙයකි.

64. ස බෝ සෝ වාසේවිය හික්ඩු ඒව්. සීලසම්පන්නෝ න කුතොවී හය. සමනුපස්සනි යදිද. සීලස්-වරතෝ. සෙයාථාප වාසේවිය බන්තියෝ මූද්ධාවසින්නෝ නිහතප-ඩාමින්නෝ න කුතොවී හය. සමනුපස්සනි යදිද. ප-වක්ලීකතෝ. ඒවමේව බෝ වාසේවිය හික්ඩු ඒව්. සීලසම්පන්නෝ න කුතොවී හය. සමනුපස්සනි යදිද. සීලස්-වරතෝ. සෝ ඉමතා අරියේන සීලක්ඛන්ධීන සමන්නාගතෝ අජ්ජන්තන. අනවත්තසුඩ. පටිස්-වේදේති. ඒව්. බෝ වාසේවිය හික්ඩු සීලසම්පන්නෝ හෝති.

64. පින්වත් වාසේවිය, ඒ හික්ෂුව වනාහි මේ අයුරින් සීලසම්පන්නව සිරින විට ඒ සීලස්-වරය හේතු කොට ගෙන මොන ම අයුරකින්වත් බියක් දකින්නෝ නෑ. පින්වත් වාසේවිය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ඔවුනු පළන් රජ කෙනෙක් ඉන්නවා. ඔහු සතුරන් පරදවල බැහැර කරලයි ඉන්නෝ. ඉතින් ඔහු සතුරන් හේතුවෙන් මොන ම අයුරකින්වත් හයක් දකින්නෝ නෑ. පින්වත් වාසේවිය, හික්ෂුවත් මය විදිහම යි. මේ අයුරින් සීලසම්පන්නව සිරින විට ඒ සීලස්-වරය හේතු කොට ගෙන මොන ම අයුරකින්වත් බියක් දකින්නෝ නෑ. ඔහු මේ ආරය වූ සීලස්කන්ධයෙන් සමන්විත ව ආධ්‍යාත්මිකව නිවැරදි සැපයක් විදිනවා. පින්වත් වාසේවිය, ඔන්ත විදිහට යි හික්ෂුව සීලසම්පන්න වන්නෝ.

65. කජ්ජ්ව වාසේවිය හික්ඩු ඉන්දියේසු ගුන්තද්වාරෝ හෝති? ඉඩ වාසේවිය හික්ඩු වක්ඩානා රුප. දිස්වා න නිමිත්තග්ගාහි හෝති නාභාබුද්ධතනග්ගාහි. යත්වාධිකරණමේති. වක්ඩාන්දිය. අස-වුත. විහරන්ත. අහිජ්ජධා දේමනස්සා පාපකා අකුසලා ධමමා අන්වාස්සවෙයුෂු, තස්ස ස-වරාය පටිපත්තති. රක්ඛති වක්ඩාන්දිය. වක්ඩාන්දියේ ස-වරාය ආපත්තති.

සෝනේන සඳ්ද සූත්‍රවා සාමෙන ගන්ධ සායිත්වා ජීව්‍යාය රස සායිත්වා කායේන මොටියාබිල මූසිත්වා මනසා ධම්ම විජ්‍යාය ත නිමිත්තග්ගාහී හෝති නාභාබුජ්ජ්පත්තග්ගාහී. යත්වාධිකරණමේත. මතින්දිය. අස්විත. විහරන්ත. අහිංසා දෝමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්ම අත්වාස්සවෙයුෂු, තස්ස ස.වරාය පටිප්පති. රක්ඛති මතින්දිය. මතින්දියේ ස.වරාය ආපත්තති. සෝ ඉම්නා අරියේන ඉන්දියස.වරේන සමන්නාගතෝ අත්කත්ත. අඛ්‍යාස්කසුඩ. පටිස.වේදේති. එව. බෝ වාසේවිය හික්ඩු ඉන්දියේසු ගුත්තද්වාරෝ හෝති.

65. පින්වත් වාසේවිය, හික්ෂුව අකුසලයන් වැළකු ද්වාර ඇති ඉදුරන් ඇතිව ඉන්නේ කොහොම ද? පින්වත් වාසේවිය, මෙහිලා හික්ෂුව ඇසින් රුප දැක නිමිති ගන්නේ නෑ. නිමිත්තක කොටසක්වත් ගන්නේ නෑ. යම් හෙයකින් ඇස තැමැති ඉන්දිය අස්වරව වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝහයත් දොම්නසත් පාඨී අකුසලත් ඇති වී අර්බුදයක් හට ගන්නවා නම්, එහි ස.වරය පිශිස පිළිපදිනවා. ඇස රක ගන්නවා. ඇස තැමැති ඉන්දියයේ ස.වරයට පැමිණෙනවා. කණෙන් ගබ්දයක් අහලා නාසයෙන් ගන්ධයක් ආස්‍යාණය කරලා දිවෙන් රසයක් රස විදලා කයෙන් පහසක් ලබලා මතසින් අරමුණක් දැන ගෙන නිමිති ගන්නේ නෑ. නිමිත්තක කොටසක්වත් ගන්නේ නෑ. යම් හෙයකින් මතස තැමැති ඉන්දිය අස්වරව වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝහයත් දොම්නසත් පාඨී අකුසලත් ඇති වී අර්බුදයක් හට ගන්නවා නම්, එහි ස.වරය පිශිස පිළිපදිනවා. මතස රක ගන්නවා. මතස තැමැති ඉන්දියයේ ස.වරයට පැමිණෙනවා. මහු මේ ආරය වූ ඉන්දිය ස.වරයෙන් යුක්තව ආධ්‍යාත්මිකව පිඩා රහිතව සැපයක් විදිනවා. පින්වත් වාසේවිය, හික්ෂුව අකුසලයෙන් වැළැක් වූ දොරටු ඇති ඉන්දියයන් තුළ ඉන්නේ ඔය විදිහට යි.

66. කථංච්චල වාසේවිය හික්ඩු සතිසම්ප්‍රජන්කේදෙන සමන්නාගතෝ හෝති? ඉඩ වාසේවිය හික්ඩු අහික්කන්නේ පටික්කන්නේ සම්ප්‍රානකාරී හෝති. ආලෝකිනේ විලෝකිනේ සම්ප්‍රානකාරී හෝති. සම්මින්ජිනේ පසාරිනේ සම්ප්‍රානකාරී හෝති. ස.සාම්ප්‍රානවරධාරණේ සම්ප්‍රානකාරී හෝති. අයිනේ පින් බායිනේ සායිනේ සම්ප්‍රානකාරී හෝති. උ-වාරපසස්සාවකම්මේ සම්ප්‍රානකාරී හෝති. ගන් දිනේ නිසින්නේ සූත්‍රන් ජාගරිනේ හාසිනේ තුණ්නීහාවේ සම්ප්‍රානකාරී හෝති. එව. බෝ වාසේවිය හික්ඩු සතිසම්ප්‍රජන්කේදෙන සමන්නාගතෝ හෝති.

66. පින්වත් වාසේචි, හික්ෂුව සිහිනුවණින් යුතුව සිටින්නේ කොහොමද? පින්වත් වාසේචි, මෙහිලා හික්ෂුව ඉදිරියට යදින්, ආපසු එදින්, එය කරන්නේ සිහි නුවණින් ම දි. ඉදිරිය බලදී, වටහිට බලදී එය කරන්නේන් සිහි නුවණින් ම දි. අතපය හකුලදී, දිගහරදී එය කරන්නේන් සිහිනුවණින් ම දි. දෙපට සිවුර, පාතුය, අනෙක් සිවුරු ආදිය දරදී එය කරන්නේන් සිහිනුවණින් ම දි. වළඳදී පාතය කරදී අනුහව කරදී රස විදිදී එය කරන්නේන් සිහි නුවණින් ම දි. වැසිකිලි කැසිකිලි යාමේ දී එය කරන්නේන් සිහි නුවණින් ම දි. ගමන් කරදී, සිටගෙන සිටදී, වාචි වී සිටදී, සැතපෙදී, තිදිවරදී, කථාබස් කරදී, තිහබව සිටදී එය කරන්නේන් සිහි නුවණින් ම දි. පින්වත් වාසේචි, හික්ෂුව සිහිනුවණින් යුතු වන්නේ ඔය ආකාරයට දි.

67. කඩක්ව වාසේචි හික්බු සන්තුවියෝ හෝති? ඉඩ වාසේචි හික්බු සන්තුවියෝ හෝති කායපරිභාරියේන ව්‍යවරේන කු-ශ්‍රීපරිභාරියේන පිණ්ඩිපානේන. සෝ යෙන යෙන්ව පක්කමති සමාදායේව පක්කමති. සෙයාලාපි වාසේචි පක්කී සකුණෝ යෙන යෙන්ව වේති සපත්තහාරෝව බේති, එවමේව බෝ වාසේචි හික්බු සන්තුවියෝ හෝති කායපරිභාරියේන ව්‍යවරේන කු-ශ්‍රීපරිභාරියේන පිණ්ඩිපානේන. සෝ යෙන යෙන්ව පක්කමති සමාදායේව පක්කමති. එවං බෝ වාසේචි හික්බු සන්තුවියෝ හෝති.

67. පින්වත් වාසේචි, හික්බුව ලද දෙයින් සතුවූ වන්නේ කොහොමදද? පින්වත් වාසේචි, මෙහිලා හික්බුව කය පරිහරණයට සැළැහැන සිවුරෙන්, කුසැගිනි නිවෙන්ට සැළැහැන පිණ්ඩිපාතයෙන් සතුවූ වෙනවා. මහු යම් ම තැනකට පිටත් වෙනවා නම්, පාසිවුරු පමණක් අරගෙන යනවා. එක මේ වගේ දෙයක්. කුරුලේලක් යම් ම තැනකට පියඹා යනවා නම්, පියාපත් බර පමණක් සහිතව පියඹනවා වගෙයි. පින්වත් වාසේචි, මය අයුරින් ම හික්බුව කය පරිහරණයට සැළැහැන සිවුරෙන්, කුසැගිනි නිවෙන්ට සැළැහැන පිණ්ඩිපාතයෙන් සතුවූ වෙනවා. මහු යම් ම තැනකට පිටත් වෙනවා නම්, පාසිවුරු පමණක් අරගෙන යනවා. පින්වත් වාසේචි, හික්බුව ලද දෙයින් සතුවූ වන්නේ ඔය විදිහට යි.

68. සෝ ඉමිනා ව අරියෙන සීලක්බන්ධෙන සමන්නාගතෝ, ඉමිනා ව අරියෙන ඉන්දියස්-වරේන සමන්නාගතෝ, ඉමිනා ව අරියෙන සත්‍යසම්පත්ත්‍යෙන්න සමන්නාගතෝ, ඉමාය ව අරියාය සන්තුවියියා සමන්නාගතෝ, විවින්ත. සේනාසන. හජති අරණ්ඩුන්. රුක්බමුල. පබ්බත. කන්දර. ගිරිගුහ. සුසාන. වනපත්පා. අඩ්ඩොකාස. පලාලපුණ්ඩා. සෝ

ප-ඡහත්ත්. පිණ්ධිපාතපටික්කන්නෝ තිසිදති පල්ලංකං ආහුජින්වා උප්‍රා කාය. පණිඩාය පරිමුබ. සති. උපටියපෙන්වා.

68. ඔහු මේ ආරය වූ සීලස්කන්ධයෙන් යුක්ත වෙලා, මේ ආරය වූ ඉන්දිය සංවරයෙන් යුක්ත වෙලා, මේ ආරය වූ සිහිනුවණින් යුක්ත වෙලා, මේ ආරය වූ ලද දෙයින් සතුවුවීමෙන් යුක්ත වෙලා භුද්ධකලා සෙනසුනක වාසය කරනවා. ඒ කියන්නෝ ආරණ්‍යය, රුක්සේවණ, පර්වතය, දිය ඇල්ල, ගිරිගූහාව, සොහොන, වනගැබ, ගස් කොළන් රහිත හිස් පිටිය, පිදුරු ගෙය ආදිය යි. ඔහු පිණ්ධිපාතය වළඳා, දානයෙන් පසු (එවැනි තැනක) පළගක් බැඳු ගෙන, කය සෘජු කර ගෙන, හාවනා අරමුණෙහි සිහිය පිහිටුවා ගෙන වායිවෙනවා.

69. සෝ අහිජ්ජං. ලෝකේ පහාය විගතාහිජ්ජකේධින තසා විහරති. අහිජ්ජං විත්ත්. පරිසෝධේති. බ්‍යාපාද්පදේශ. පහාය අබ්‍යාපන්තාවිතන්නෝ විහරති සබ්බපාණහුත හිතානුකම්පි. බ්‍යාපාද්පදේශා විත්ත්. පරිසෝධේති. ජීනමිද්ධ. පහාය විගතලීනමිද්ධේරෝ විහරති ආලෝකසංක්දී සතෝ සම්ප්‍රානෝ. ජීනමිද්ධා විත්ත. පරිසෝධේති. උද්ධ-වකුක්කු-ව. පහාය අනුද්ධන්නෝ විහරති අජ්ජං විත්ත. වූපසන්තවිත්නෝ. උද්ධ-වකුක්කු-වා විත්ත. පරිසෝධේති. විවිකි-ඡ. පහාය තිණුවිවිකි-ජේ විහරති අකථංකලී කුසලේසු ධමමේසු. විවිකි-ඡාය විත්ත. පරිසෝධේති.

70. ඔහු ජීවිතය තම වූ ලෝකය ගැන ඇති විසම ලෝහය දුරු කොට ඇලීම රහිත වූ සිතින් වාසය කරනවා. විසම ලෝහය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. තරහ වෙටර ආදිය අත්හැර තරහ නැති සිතින් සියලු සතුන් කෙරෙහි හිතානුකම්පිව වාසය කරනවා. තරහ වෙටර ආදිය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. නිදිමත අලසකම අත්හැර නිදිමත අලසකම්න් බැහැරව ආලෝක සක්කුවෙන් යුතුව, සිහිනුවණ ඇතිව වාසය කරනවා. නිදිමත අලසකම කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. සිතේ විසිරීමත්, පසුතැවීමත් බැහැර කොට නො කුළුණි හිය සංසිදුනු සිතින් වාසය කරනවා. සිතේ විසිරීම හා පසුතැවීම කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. සැකය දුරු කොට කුසල් දහම් ගැන කෙසේ ද? කෙසේ ද? යනාදී සැකයෙන් එතෙරව වාසය කරනවා. සැකය කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා.

70. සෞයාලාජ වාසේවය පුරිසෝ ඉණ. ආදාය කම්මත්නෝ පයෝජේයා, තස්ස තේ කම්මත්නා සම්ජ්ජකේයුදා, සෝ යානි ව පෝරාණානි

ඉණමුලානි තානි ව බ්‍රාහ්මීකරෝයා, සියා වස්ස උත්තරි. අවසිවය. දාරහරණාය, තස්ස එවමස්ස: “අහ. බෝ පුබිබේ ඉණ. ආදාය කම්මන්නේ පයෝතේසි. තස්ස මේ නේ කම්මන්තා සම්භේදි. සෝ’හ. යානි ව පෝරාණානි ඉණමුලානි තානි ව බ්‍රාහ්මීජාසි. අත්මි ව මේ උත්තරි. අවසිවය. දාරහරණායා”ති. සෝ’ තතෝ’ නිදාන. ලහේ පාමොත්ත්, අධිග-ශේයා සෝ’මනස්සි.

70. පින්වත් වාසේවය, එය මෙවැනි දෙයක්. පුරුෂයෙක් ණයක් අරගෙන කරමාන්තයක යොදවනවා. ඔහු ගේ එච්චාපාරය සාර්ථක වෙනවා. එතකොට ඔහු යම් පරණ මූල් ණයක් ඇද්ද, එය සම්පුර්ණයෙන් ම ගෙවලා දානවා. එයින් පසු ඔහුට අඩුදරුවන් පෝෂණය පිණිස ලාභයක් ඉතිරින් වෙනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “ම. කලින් ණයක් අරගෙනයි ව්‍යාපාරයක යොදෙවිවේ. ඒ මගේ ව්‍යාපාරය සාර්ථක වූණා. ඒ ම. යම් පරණ මූල් ණයක් ඇද්ද එය සම්පුර්ණයෙන් ම ගෙවිවා. අඩුදරුවන් පෝෂණයටත් මට ආදායම ඉතිරි වූණා” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසයක් ලබනවා.

71. සේයාලාපි වාසේවය පුරිසෝ’ ආබාධිකෝ’ අස්ස දුක්ඩිනෝ’ බාල්හගිලානෝ’, හත්ත. වස්ස න-ඡැදෙයා, න වස්ස කායේ බලමන්තා, සෝ’ අපරේන සමයේන තමහා ආබාධා මූ-වෙයා, හත්තක්වස්ස තාදෙයා සියා වස්ස කායේ බලමන්තා, තස්ස එවමස්ස: “අහ. බෝ පුබිබේ ආබාධිකෝ’ අහෝසි. දුක්ඩිනෝ’ බාල්හගිලානෝ’. හත්ත. ව මේ න-ඡැදුසි. න වස්ස මේ ආසි කායේ බලමන්තා. සෝ’මහි එතරහි තමහා ආබාධා මූනෝ’. හත්තක්ව මේ තාදෙනි. අත්මි ව මේ කායේ බලමන්තා”ති. සෝ’ තතෝ’ නිදාන. ලහේ පාමොත්ත්, අධිග-ශේයා සෝ’මනස්සි.

71. පින්වත් වාසේවය, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් රෝගී වෙලා, දුක්ට පත්වෙලා, දැඩිසේ ගිලන්ව ඉත්තවා. ඔහුට බත් කුම්මවත් පිරියක් තැ. ඔහු ගේ ඇශේන් පත් ප්‍රාණවත් ගතියක් තැ. නමුත් පසස්ස කාලෙක ඔහු ඒ රෝගයෙන් මිදුනා. ඔහුට දැන් බත් කුම්මත් ප්‍රිය යි. ඔහු ගේ ඇහපතත් ප්‍රාණවත්. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “ම. ඉස්සර රෝගී වෙලා, දුක්ට පත්වෙලා, දැඩිසේ ගිලන්ව හිටියේ. මට බත් කුම්මවත් පිරියක් තිබුණේ තැ. මගේ ඇශේන් පත් ප්‍රාණවත් ගතියක් තිබුණේ තැ. නමුත් දැන් ම. ඒ රෝගයෙන් මිදුනා. මට දැන් බත් කුම්මත් ප්‍රියයි. මගේ ඇහපතත් ප්‍රාණවත්” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසයක් ලබනවා.

72. සෙයාලාපි වාසේවිධ පුරිසෝ බන්ධනාගාරේ බද්ධෝ අස්ස, සෝ අපරේන සමයේන තමහා බන්ධනාගාරා මූ-වෙයා සොත්ලිනා අබ්බයේන න වස්ස කිංජ්වී හෝගාන. වයෝ, තස්ස එවමස්ස: “අහ. බෝ පුබ්බේ බන්ධනාගාරේ බද්ධෝ අහෝසි. සෝ”මහි එතරහි තමහා බන්ධනාගාරා මූත්තෝ සොත්ලිනා අබ්බයේන. නත්ති ව මේ කිංජ්වී හෝගාන. වයෝ”නි. සෝ තතෝ තිදාන. ලහේප පාමොජ්ජං, අධිග-ශේයා සෝමනස්සිං.

72. පින්වත් වාසේවිධ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් හිරගෙදරක බන්ධනයකට හසුවෙනවා. තමුත් ඔහු පස්ස කාලෙක තමන් ගේ ධනය වියදම් තො කොට සුවසේ ම ඒ බන්ධනාගාරයෙන් නිදහස් වෙනවා. ඔහු ගේ සම්පත්වලින් කිහි වියදමක් යන්නේ තැ. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “ම. ඉස්සර හිරගෙදරක බන්ධනයකට අභ්‍ය වූණා. තමුත් ඒ ම. දැන් ධන වියදමකින් තොරව සුවසේ ම ඒ බන්ධනාගාරයෙන් නිදහස් වූණා. මගේ හෝග සම්පත්වලින් කිහිදෙයක් වියදම් වූණේ තැ” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සොම්නසක් ලබනවා.

73. සෙයාලාපි වාසේවිධ පුරිසෝ දාසෝ අස්ස අනත්තාධිනෝ පරාධිනෝ න යේනකාම-ගමෝ, සෝ අපරේන සමයේන තමහා දාසබුළා මූ-වෙයා අත්තාධිනෝ අපරාධිනෝ භූජ්ස්සෝ යේනකාම-ගමෝ, තස්ස එවමස්ස: “අහ. බෝ පුබ්බේ දාසෝ අහෝසි. අනත්තාධිනෝ පරාධිනෝ න යේනකාම-ගමෝ. සෝ”මහි එතරහි තමහා දාසබුළා මූත්තෝ අත්තාධිනෝ අපරාධිනෝ භූජ්සෝ යේනකාම-ගමෝ”නි. සෝ තතෝ තිදාන. ලහේප පාමොජ්ජං, අධිග-ශේයා සෝමනස්සිං.

73. පින්වත් වාසේවිධ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් තමාට සිතු පරිදි ගත කරන්නට බැරි, අනුත්ව යටත් වෙලා වාසය කරන, තමා කුමැති පරිදි යා ගත තො හැකි, දාසයෙක් වෙලා හිටියා. ඔහු පස්ස කාලෙක ඒ දාසබවෙන් නිදහස් වූණා. තමාට සිතු පරිදි ගත කරන, අනුත්ව යටත් තො වත, තමන් කුමැති පරිදි යා හැකි තීවිතයක් ලැබුණා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතුනා. “ම. ඉස්සර තමාට සිතු පරිදි ගත කරන්නට බැරි, අනුත්ව යටත් වෙලා වාසය කරන, තමා කුමැති පරිදි යා ගත තො හැකි, දාසයෙක් වෙලා හිටියා. ඒ ම. දැන් ඒ දාසබවෙන් නිදහස් වෙලයි ඉත්තේ. මට සිතු පරිදි ගත කරන, අනුත්ව යටත් තො වත, ම. කුමැති පරිදි යා හැකි තීවිතයක් ලැබුලා තියෙනවා” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සොම්නසක් ලබනවා.

74. සෙයාලාජ් වාසේචි පූරිසේ' සඩනො' සහොගේ කන්තාරද්ධානම්ග්. පටිප්ථේයා දුබිභික්ඛ. සප්පටිහයා, සේ' අපරේන සමයේන ත. කන්තාර. නිත්තිරෝයා, සෞත්ලිනා ගාමන්ත. අනුපාපුණෙයා බේම්. අප්පටිහයා, තස්ස ඒවමසස්: “අය. බෝ පූබිබේ සඩනො' සහොගේ කන්තාරද්ධානම්ග්. පටිප්ථි. දුබිභික්ඛ. සප්පටිහයා. සේ'මහි ඒතරහි ත. කන්තාර. නි ඡේණො' සෞත්ලිනා ගාමන්ත. අනුප්පත්තො' බේම්. අප්පටිහයා”න්ති. සේ' තනො' නිදාන. ලහේම පාමොජ්ජ්, අධිග-ශේයා සේ'මනසස්සා.

74. පින්වත් වාසේචි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් ධිනය ඇතිව, හෝග සම්පත් ඇතිව, ආහාරපාන දුලහ වූ, බිය උවදුරු සහිත කාන්තාර ගමනකට පිවිසෙනවා. නමුත් ඔහු පසු කාලෙක ඒ කාන්තාරයෙන් එතෙර වෙනවා. සුවසේ ම ගමන අවසන් කොට බිය, උවදුරු තැනි ආරක්ෂාව ඇති තැනකට පැමිණෙනවා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා “ම. කලින්ධිනය ඇතිව, හෝග සම්පත් ඇතිව, ආහාරපාන දුලහ වූ, බිය උවදුරු සහිත කාන්තාර ගමනකට පිවිසුනා. නමුත් දැන් මා ඒ කාන්තාරයෙන් එතෙර වූණා. සුවසේ ම ගමන අවසන් කොට බිය, උවදුරු තැනි ආරක්ෂාව ඇති තැනකට පැමිණුනා” කියලා. ඒ හේතුවෙන් ඔහු මහත් සතුවක් ලබනවා. මහත් සෞම්නසස්ක් ලබනවා.

75. ඒවමේව බෝ වාසේචි හික්ඩු යලා ඉණ. යලා රෝග. යලා බන්ධනාගාර. යලා දාසබායා. යලා කන්තාරද්ධානම්ග්. ඒවා ඉමේ පක්ෂ්ව තීවරණේ අප්පහීණේ අන්තනි සම්බුද්ධසස්ති. සෙයාලාජ් වාසේචි ආනණ්ඩා, යලා ආරෝග්‍යා, යලා බන්ධනා මොක්ඛ, යලා හුජසස්, යලා බේමන්තහුම්. ඒවමේව බෝ වාසේචි හික්ඩු ඉමේ පක්ෂ්ව තීවරණේ පහීණේ අන්තනි සම්බුද්ධසස්ති.

75. පින්වත් වාසේචි, අන්ත ඒ විදිහම සි. හික්ඩුවත් (කලින්) ගායක් ගත්තා වගේ, ලෙඩ වූණා වගේ, හිරේවිලංගුවේ වැවුවනා වගේ, වහල්බවට පත් වූණා වගේ, තිරුදක කතරකට පැමිණුනා වගේ මේ පංච තීවරණයන් ප්‍රහාණය නො වී තමා තුළ පවතින හැරි දිකිනවා. නමුත් පින්වත් වාසේචි, ඒ ගාය ගෙවා දමා ගාය රහිත වූණා වගේ, රෝගයෙන් තිදහස් වෙලා තීරෝග වූණා වගේ, වියදම් තැතුව හිරෙන් තිදහස් වූණා වගේ, දාසබවෙන් තිදහස් වූණා වගේ, තිරුදක කතර ගෙවා ආරක්ෂා සහිත ක්ෂේම හුම්යකට

පැමිණුනා වගේ තමයි. පින්වත් වාසේවිය, අන්ත ඒ විදිහමයි හික්ෂුව තමා තුළ මේ පංච නීවරණයන් දුරුවී ඇති ආකාරයත් දකින්නේ.

76. තස්සිමේ පක්ද්ව නීවරණේ පතිණේ අත්තනි සමනුපසස්සනෝ පාමොජ්ඡ. ජායති. පමුදිනසස පිති ජායති. පිතිමනසස කායෝ පසසමහති. පසසද්ධකායෝ සුබ. වේදේති. සුබිනෝ වින්ත. සමාධියති.

76. ඔහුට මේ පක්ද්ව නීවරණයන් තමා තුළ තැති බව දකිදි මහත් සතුවක් ඇති වෙනවා. ඒ ප්‍රමුදිත වීම ඇති කෙනාට ප්‍රිතිය ඇති වෙනවා. ප්‍රිති මනසක් ඇති කෙනා ගේ කය සංසිද්ධාත්මක ප්‍රිතිය ඇති වෙනවා. සංසිද්ධාත්මක සුපක් විදිනවා. සුප ඇති කෙනා ගේ සිත සමාධිමත් වෙනවා.

77. සෝ මෙත්තාසහගතේන තසා එක. දිස්. එරින්වා විහරති තථා දුතිය. තථා තතිය. තථා වතුත්ලි.. ඉති උද්ධමයෝ තිරිය. සබැඩ සබැඩන්තතාය සබැඩවන්ත. ලෝක. මෙත්තාසහගතේන තසා විපුලෙන මහග්ගතේන අප්පමාණේන අවශ්‍යාපත්කිතින එරින්වා විහරති. සෙයාලාපි වාසේවිය බලවා සංඛධමෝ අප්පකිරීතේව වාතුදිස. සරේන වික්කාපෙයා, එවමේව බෝ වාසේවිය එව. හාවතාය මෙත්තාය තෙශ්විමුත්තියා ය. පමාණකත. කම්ම. න ත. තතාවසස්සති, න ත. තතාවතිවියති. අයම්පි බෝ වාසේවිය බුහුමූනෝ සහව්‍යතාය මගේ.

77. ඔහු මෙත් සහගත සිතින් එක දිගාවක් පත්‍රුවා වාසය කරනවා. ඒ වගේ ම දෙවෙනි දිගාවටත්, තුන්වෙනි දිගාවටත්, හතරවෙනි දිගාවටත් පත්‍රුවා වාසය කරනවා. ඒ වගේ ම උඩ යට හරහට සියලු තැන ම, සියලු අයුරින් තමා හා සමකාට සකල ලෝකයට ම විපුල වූ ප්‍රදේශ වශයෙන් පුරුෂ වූ ප්‍රමාණ රහිත වූ වෙටර තැති තරහ තැති මෙත් සිත පත්‍රුවා වාසය කරනවා. පින්වත් වාසේවිය, එය මෙවැනි දෙයක් සක්පිෂිතින බලවත් පුරුෂයෙක් ඉතා පහසුවෙන් ම සිවි දිගාවට සක් හඩ පත්‍රුවනවා වගේ, අන්ත ඒ අයුරින් ම පින්වත් වාසේවිය, ඔය විදිහට විඩා ලද මෙත් වින්ත විමුක්තියෙන් ප්‍රමාණවත් පරිදි කරන ලද යම් කරමයක් ඇත්තම් එය එහි (කාම ලෝකයෙහි) ඉතුරු වෙන්නේ නෑ. එය එහි යටවෙලා තිබෙන්නේ නෑ. පින්වත් වාසේවිය, මේ මෙත් වින්ත විමුක්තියන් බුහුම්යා හා එක්වන මාරුගයකි.

78. පුනවපර. වාසේවිය හික්ඩු කරුණාසහගතේන තසා එක. දිස්. එරින්වා විහරති තථා දුතිය. තථා තතිය. තථා වතුත්ලි.. ඉති උද්ධමයෝ

තිරිය。සබැඩි සබැන්තතාය සබැබාවන්ත。ලෝක。කරුණාසහගතේන තෙසා විපුලෙන මහග්ගතේන අප්පමාණේන අවෝරේන අව්‍යාපත්කධින එරිත්වා විහරති. සෙයාලාපි වාසේටිය බලවා සංඛමෝ අප්පකසිරේනේව වාත්‍යදිය。සරේන වික්දාපෙයා, ඒවෘත්ව බෝ වාසේටිය ඒව්. හාවතාය කරුණාය තෙක්වීම්ත්තියා ය。පමාණකත。කම්ම。න ත。තතාවසිස්සති, න ත。තතාවතිවයති. අයම්පි බෝ වාසේටිය බුහුමූනෝ සහව්‍යතාය මගේ.

78. පින්වත් වාසේටිය, තව දුරටත් කියනවා නම්, හික්ෂුව කරුණාසහගත සිතින් එක් දිගාවක් පතුරුවා වාසය කරනවා. ඒ වගේ ම දෙවෙනි දිගාවටත්, තුන්වෙනි දිගාවටත්, හතරවෙනි දිගාවටත් පතුරුවා වාසය කරනවා. ඒ වගේ ම උඩ යට හරහට සියල් තැන ම, සියල් අයුරින් තමා හා සමකාට සකල ලෝකයට ම විපුල වූ පුදේශ වශයෙන් පුලුල් වූ පුමාණ රහිත වූ වෙර තැනි තරහ තැනි කරුණා සිත පතුරුවා වාසය කරනවා. පින්වත් වාසේටිය, එය මෙවැනි දෙයක් සක්පිෂින බලවත් පුරුෂයෙක් ඉතා පහසුවෙන් ම සිව දිගාවට සක් හඩ පතුරුවනවා වගේ, අන්න ඒ අයුරින් ම පින්වත් වාසේටිය, ඔය විදිහට වචන ලද කරුණා වින්ත වීමුක්තියෙන් පුමාණවත් පරිදි කරන ලද යම් කර්මයක් ඇත්තම් එය එහි (කාම ලෝකයෙහි) ඉතුරු වෙන්නේ තැ. එය එහි යටවෙලා තිබෙන්නේ තැ. පින්වත් වාසේටිය, මේ කරුණා වින්ත වීමුක්තියන් බුහුමයා හා එකවත මාර්ගයකි.

79. පුනවපර。වාසේටිය හික්බු මුදිතාසහගතේන තෙසා ඒක。දිසී。 එරිත්වා විහරති තථා දුතිය。තථා තතිය。තථා වතුත්පී.. ඉති උද්ධමධෝ තිරිය。සබැඩි සබැන්තතාය සබැබාවන්ත。ලෝක。මුදිතාසහගතේන තෙසා විපුලෙන මහග්ගතේන අප්පමාණේන අවෝරේන අව්‍යාපත්කධින එරිත්වා විහරති. සෙයාලාපි වාසේටිය බලවා සංඛමෝ අප්පකසිරේනේව වාත්‍යදිය。සරේන වික්දාපෙයා, ඒවෘත්ව බෝ වාසේටිය ඒව්. හාවතාය මුදිතාය තෙක්වීම්ත්තියා ය。පමාණකත。කම්ම。න ත。තතාවසිස්සති, න ත。තතාවතිවයති. අයම්පි බෝ වාසේටිය බුහුමූනෝ සහව්‍යතාය මගේ.

79. පින්වත් වාසේටිය, තව දුරටත් කියනවා නම්, හික්ෂුව මුදිතා (අනුයන් සැප සේ වාසය කිරීම ගැන තමා සතුවූ වීම) සහගත සිතින් එක් දිගාවක් පතුරුවා වාසය කරනවා. ඒ වගේ ම දෙවෙනි දිගාවටත්, තුන්වෙනි දිගාවටත්, හතරවෙනි දිගාවටත් පතුරුවා වාසය කරනවා. ඒ වගේ ම උඩ යට හරහට සියල් තැන ම, සියල් අයුරින් තමා හා සමකාට සකල ලෝකයට ම විපුල වූ පුදේශ වශයෙන් පුලුල් වූ පුමාණ රහිත වූ වෙර තැනි තරහ තැනි

මුදිතා සිත පතුරුවා වාසය කරනවා. පින්වත් වාසේටිය, එය මෙවැනි දෙයක් සක්පිශින බලවත් පුරුෂයෙක් ඉතා පහසුවෙන් ම සිව් දිගාවට සක් හඩු පතුරුවනවා වගේ, අන්ත ඒ අයුරින් ම පින්වත් වාසේටිය, ඔය විදිහට වඩන ලද මුදිතා විත්ත විමුක්තියෙන් ප්‍රමාණවත් පරිදි කරන ලද යම් කර්මයක් ඇත්තම් එය එහි (කාම ලෝකයෙහි) ඉතුරු වෙන්නේ නෑ. එය එහි යටවෙලා තිබෙන්නේ නෑ. පින්වත් වාසේටිය, මේ මුදිතා විත්ත විමුක්තියන් බුහ්මයා හා එක්වන මාරුගයකි.

80. පුනවපර. වාසේටිය හික්බු උපේක්ඛාසහගතේන ගෙන්සා එක්. දිස. එරිත්වා විහරති තථා දුතිය. තථා තතිය. තථා වතුත්පී. ඉති උද්ධමයේ තිරිය. සබැඩ සබැඩතතාය සබැඩවත්ත. ලෝක. උපේක්ඛාසහගතේන ගෙන්සා විපුලේන මහග්ගතේන අප්පමාණේන අවෝරේන අව්‍යාප්තකධින එරිත්වා විහරති. සෙයාලාපි වාසේටිය බලවා සංඛමෝ අප්පකයිරේනේව වාතුදිස. සරේන විද්‍යාපෙයා, එවැම්ව බෝ වාසේටිය එව්. හාවතාය උපේක්ඛාය ගෙන්විමුත්තියා ය. පමාණකත. කම්ම. න ත. තතාවසිස්සති, න ත. තතාවතිවයති. අයම්පි බෝ වාසේටිය බුහ්මුනේ සහවාතාය මග්ගේ.

80. පින්වත් වාසේටිය, තව දුරටත් කියනවා නම්, හික්ෂුව උපේක්ෂා සහගත සිතින් එක් දිගාවක් පතුරුවා වාසය කරනවා. ඒ වගේ ම දෙවෙනි දිගාවටත්, තුන්වෙනි දිගාවටත්, හතරවෙනි දිගාවටත් පතුරුවා වාසය කරනවා. ඒ වගේ ම උඩ යට හරහට සියල් තුන ම, සියල් අයුරින් තමා හා සමකාට සකල ලෝකයට ම විපුල වූ පුදේශ වශයෙන් පුළුල් වූ ප්‍රමාණ රහිත වූ වෙර නැති තරහ නැති උපේක්ෂා සිත පතුරුවා වාසය කරනවා. පින්වත් වාසේටිය, එය මෙවැනි දෙයක් සක්පිශින බලවත් පුරුෂයෙක් ඉතා පහසුවෙන් ම සිව් දිගාවට සක් හඩු පතුරුවනවා වගේ, අන්ත ඒ අයුරින් ම පින්වත් වාසේටිය, ඔය විදිහට වඩන ලද උපේක්ෂා විත්ත විමුක්තියෙන් ප්‍රමාණවත් පරිදි කරන ලද යම් කර්මයක් ඇත්තම් එය එහි (කාම ලෝකයෙහි) ඉතුරු වෙන්නේ නෑ. එය එහි යටවෙලා තිබෙන්නේ නෑ. පින්වත් වාසේටිය, මේ උපේක්ෂා විත්ත විමුක්තියන් බුහ්මයා හා එක්වන මාරුගයකි.

81. ත. කිම්මද්දයී වාසේටිය? එව්. විහාරි හික්බු සපරිග්ගහෝ වා අපරිග්ගහෝ වා”ති. “අපරිග්ගහෝ හෝ ගෝතම.”

81. පින්වත් වාසේටිය, මේ ගැන කුමක් ද හිතන්නේ? ඔය විදිහට වාසය

කරණ හික්ෂුව ස්ත්‍රීන් සමග එක් වීමක් තියෙනවා ද? ස්ත්‍රීන් සමග එක් වීමක් තැද්ද?” “හවත් ගොතමයන් වහන්ස, (එ හික්ෂුව) ස්ත්‍රීන් සමග එක් වීමක් තැ.”

“සවේරවිත්තොශ වා අවේරවිත්තොශ වා?”ති. “අවේරවිත්තොශ හෝ ගෝතම.”

“(එ හික්ෂුව) වෙට සිත් ඇතිව ද ඉන්නේ? අවෙටි සිතින් ද ඉන්නේ?” හවත් ගොතමයන් වහන්ස, (එ හික්ෂුව) අවෙටි සිතිනුයි ඉන්නේ.”

“සව්‍යාපත්කධවිත්තොශ වා අව්‍යාපත්කධවිත්තොශ වා?”ති. “අව්‍යාපත්කධවිත්තොශ හෝ ගෝතම.”

“(එ හික්ෂුව) පිඩා සහිත සිත් ඇතිව ද ඉන්නේ? පිඩා රහිත සිතින් ද ඉන්නේ?” හවත් ගොතමයන් වහන්ස, (එ හික්ෂුව) පිඩා රහිත සිතිනුයි ඉන්නේ.”

“සංකිලිවියවිත්තොශ වා අසංවිලිවියවිත්තොශ වා?”ති. “අසංවිලිවියවිත්තොශ හෝ ගෝතම.”

“(එ හික්ෂුව) කිලිටි වූ සිත් ඇතිව ද ඉන්නේ? නො කිලිටි සිතින් ද ඉන්නේ?” හවත් ගොතමයන් වහන්ස, (එ හික්ෂුව) නො කිලිටි සිතිනුයි ඉන්නේ.”

“වසවත්තී වා අවසවත්තී වා?”ති. “වසවත්තී හෝ ගෝතම.”

“(එ හික්ෂුව) තමා ගේ වසහයේ පැවැත්විය නො හැකි සිත් ඇතිව ද ඉන්නේ? තමා ගේ වසහයේ පැවැත්විය හැකි සිතින් ද ඉන්නේ?” හවත් ගොතමයන් වහන්ස, (එ හික්ෂුව) තමා ගේ වසහයේ පැවැත්විය හැකි සිතිනුයි ඉන්නේ.”

82. ඉති කිර වාසෙටිය අපරිග්ගහෝ හික්බු. අපරිග්ගහෝ බුහ්මා. අප්‍රත්‍යු බෝ අපරිග්ගහයේ හික්බුනෝ අපරිග්ගහෙන බුහ්මුනා සදාධි. සංයන්ද්‍රති සිමෙනි?”ති. “එච්. හෝ ගෝතම”

82. එහෙම නම් පින්වත් වාසෙටිය, හික්ෂුව ස්ත්‍රී ඇසුරෙන් තොරව සි

ඉන්නේ. ඒ වගේ ම බ්‍රහ්මයාත් ස්ත්‍රී ඇසුරෙන් තොරව යි ඉන්නේ. එහෙම නම් ස්ත්‍රී ඇසුරෙන් තොරව යි ඉන්න හික්ෂුව හා ස්ත්‍රී ඇසුරෙන් තොරව ඉන්න බ්‍රහ්මයා සැසුදෙනවා ද? සම වෙනවා ද?” “හවත් ගොතමයන් වහන්සි, එය එසේ ම යි.”

“සාඩු වාසේවිය. තේ වත වාසේවිය අපරිග්ගහෝ හික්බූ කායස්සහේදා පරම්මරණා අපරිග්ගහස්ස බ්‍රහ්මනෝ සහවුපගෝ හට්ස්සතීති. යානමේන විෂ්ඨති.”

“හොඳයි පින්වත් වාසේවිය, ස්ත්‍රී ඇසුරෙන් තොරව ඉන්න හික්ෂුව එකාන්තයෙන් ම කය බිඳී මරණීන් මතු ස්ත්‍රී ඇසුරක් තැකි බ්‍රහ්මයා හා එකවීමකට යනවා ය යන කරුණ සිදු විය හැකි දෙයක් ම යි.”

83. ඉති කිර වාසේවිය අවෝරවිත්තෝ හික්බූ. අවෝරවිත්තෝ බ්‍රහ්මා. අපි නු බෝ අවෝරවිත්තස්ස හික්බූනෝ අවෝරවිත්තෝන බ්‍රහ්මනා සද්ධි. සංසන්දන්ති සමේනි?”ති. “එච්. හෝ ගෝතම”

83. එහෙම නම් පින්වත් වාසේවිය, හික්ෂුව අවෝරී සිත් ඇතිව යි ඉන්නේ. ඒ වගේ ම බ්‍රහ්මයාත් අවෝරී සිත් ඇතුව යි ඉන්නේ. එහෙම නම් අවෝරී සිත් ඇතිව ඉන්න හික්ෂුව හා අවෝරී සිත් ඇතිව ඉන්න බ්‍රහ්මයා සැසුදෙනවා ද? සම වෙනවා ද?” “හවත් ගොතමයන් වහන්සි, එය එසේ ම යි.”

“සාඩු වාසේවිය. සෝ වත වාසේවිය අවෝරවිත්තෝ හික්බූ කායස්සහේදා පරම්මරණා අවෝරවිත්තස්ස බ්‍රහ්මනෝ සහවුපගෝ හට්ස්සතීති. යානමේන විෂ්ඨති.”

“හොඳයි පින්වත් වාසේවිය, අවෝරී සිත් ඇතිව ඉන්න හික්ෂුව එකාන්තයෙන් ම කය බිඳී මරණීන් මතු අවෝරී සිත් ඇති බ්‍රහ්මයා හා එකවීමකට යනවා ය යන කරුණ සිදු විය හැකි දෙයක් ම යි.”

84. ඉති කිර වාසේවිය අඛ්‍යාපත්කධවිත්තෝ හික්බූ. අඛ්‍යාපත්කධවිත්තෝ බ්‍රහ්මා. අපි නු බෝ අඛ්‍යාපත්කධවිත්තස්ස හික්බූනෝ අඛ්‍යාපත්කධවිත්තෝන බ්‍රහ්මනා සද්ධි. සංසන්දන්ති සමේනි?”ති. “එච්. හෝ ගෝතම”

84. එහෙම නම් පින්වත් වාසේටිය, හික්ෂුව පීඩා රහිත සිත් ඇතිව සි ඉන්නේ. ඒ වගේ ම බුහුමයාත් පීඩා රහිත සිත් ඇතුව සි ඉන්නේ. එහෙම නම් පීඩා රහිත සිත් ඇතිව ඉන්න හික්ෂුව හා පීඩා රහිත සිත් ඇතිව ඉන්න බුහුමයා සැසැලේනවා ද? සම වෙනවා ද?” “හවත් ගෞතමයන් වහන්සි, එය එසේ ම සි.”

“සාඛු වාසේටිය. සෝ වත වාසේටිය අඩුපත්කධවිත්තෝ හික්ඩු කායස්සන්දා පරම්මරණා අඩුපත්කධවිත්තස්ස බුහුමූනෝ සහවුපගේ හවිස්සතිති. යානමෙන්. විෂ්පති.”

“හොඳයි පින්වත් වාසේටිය, පීඩා රහිත සිත් ඇතිව ඉන්න හික්ෂුව එකාන්තයෙන් ම කය බිඳී මරණීන් මතු පීඩා රහිත සිත් ඇති බුහුමයා හා එකවීමකට යනවා ය යන කරුණ සිදු විය හැකි දෙයක් ම සි.”

85. ඉති කිර වාසේටිය අසංකිලිවියවිත්තෝ හික්ඩු. අසංකිලිවියවිත්තෝ බුහුමා. අපි තු බෝ අසංකිලිවියවිත්තස්ස හික්ඩුනෝ අසංකිලිවියවිත්තෝනා බුහුමූනා සද්ධි. සංසන්දන්ති සමේති?”ති. “ශ්‍රව්‍ය. හෝ ගෝතම්”

85. එහෙම නම් පින්වත් වාසේටිය, හික්ෂුව නො කිලිටි සිත් ඇතිව සි ඉන්නේ. ඒ වගේ ම බුහුමයාත් නො කිලිටි සිත් ඇතුව සි ඉන්නේ. එහෙම නම් නො කිලිටි සිත් ඇතිව ඉන්න හික්ෂුව හා නො කිලිටි සිත් ඇතිව ඉන්න බුහුමයා සැසැලේනවා ද? සම වෙනවා ද?” “හවත් ගෞතමයන් වහන්සි, එය එසේ ම සි.”

“සාඛු වාසේටිය. නො වත වාසේටිය අසංකිලිවියවිත්තෝ හික්ඩු කායස්සන්දා පරම්මරණා අසංකිලිවියවිත්තස්ස බුහුමූනෝ සහවුපගේ හවිස්සතිති. යානමෙන්. විෂ්පති.”

“හොඳයි පින්වත් වාසේටිය, නො කිලිටි සිත් ඇතිව ඉන්න හික්ෂුව එකාන්තයෙන් ම කය බිඳී මරණීන් මතු නො කිලිටි සිත් ඇති බුහුමයා හා එකවීමකට යනවා ය යන කරුණ සිදු විය හැකි දෙයක් ම සි.”

86. ඉති කිර වාසේටිය වසවන්ති හික්ඩු. වසවන්ති බුහුමා. අපි තු බෝ වසවන්තිස්ස හික්ඩුනෝ වසවන්තිනා බුහුමූනා සද්ධි. සංසන්දන්ති සමේති?”ති. “ශ්‍රව්‍ය. හෝ ගෝතම්”

86. එහෙම නම් පින්වත් වාසේචි, හික්ෂුව තමා වසහයේ පවත්වා ගත හැකි සිත් ඇතිව යි ඉන්නේ. ඒ වගේ ම බුහුමයාත් තමා වසහයේ පවත්වා ගත හැකි සිත් ඇතුව යි ඉන්නේ. එහෙම නම් තමා වසහයේ පවත්වා ගත හැකි සිත් ඇතිව ඉන්න හික්ෂුව හා තමා වසහයේ පවත්වා ගත හැකි සිත් ඇතිව ඉන්න බුහුමයා සැසැලෙනවා ද? සම වෙනවා ද?” “හවත් ගොතමයන් වහන්සි, එය එසේ ම යි.”

“සාඩ වාසේචි. තේ වත වාසේචි වසවත්තී හික්බූ කායස්සහේදා පරම්මරණා වසවත්තිස්ස බුහුමුනෝ සහවුපගේ හටිස්සතිති. යාතමෙන විෂ්ණි”ති.

“හොඳයි පින්වත් වාසේචි, තමා වසහයේ පවත්වා ගත හැකි සිත් ඇතිව ඉන්න හික්ෂුව ඒකාන්තයෙන් ම කය බිඳී මරණන් මතු තමා වසහයේ පවත්වා ගත හැකි සිත් ඇති බුහුමයා හා එක්වීමකට යනවා ය යන කරුණ සිදු විය හැකි දෙයක් ම යි.”

87. එව. වුන්නේ වාසේචිහාරද්වාත මාණවා හගවන්ත. ඒතදවෝවූ: “අහික්කන්ත. හෝ ගෝතම අහික්කන්ත. හෝ ගෝතම. සෙයාථාප හෝ ගෝතම නික්කුත්තිත. වා උක්කුත්තේයා. පටි-ඡන්ත. වා විවරෝයා, මූල්හස්ස වා මග්ග. ආවික්බෙයා, අන්ධකාරේ වා තේල පත්තේත්ත. බාරෝයා වක්මුමන්තො රුපානි දක්ඩින්තිති. ඒවමේව හෝතා ගෝතමෙන අනේකපරියායේන ධම්මෝ පකාසිතො. ඒතේ මය. හගවන්ත. ගෝතම. සරණ. ග-ඡාම ධම්මක්ව හික්බූස්සක්ව. උපාසකො තො හව. ගෝතමෝ බාරේතු අප්පතගේගේ පාණුපෙන්. සරණ.ගනේ”ති.

87. මෙසේ වදාල විට වාසේචි හාරද්වාත මාණවකයන් හාගාවතුන් වහන්සේට මෙහෙම සැල කර සිටියා. “ස්වාමීනී හාගාවතුන් වහන්සි, ඉතා සුන්දර යි. ස්වාමීනී හාගාවතුන් වහන්සි, ඉතා සුන්දර යි. යටත හරවා තිබූ දෙයක් උස් අතට හැරෙවිවා වගෙයි. වහලා තිබුණු දෙයක් ඇරලා පෙන්තුවා වගෙයි. ම. මූලා වූවන්ට නියම මග පෙන්වා දෙනවා වගෙයි. ඇස් ඇති උද්වියට රුප දකින්න අදුරෙහි තෙල් පහනක් දල්වා ගෙන දරා සිටිනවා වගෙයි. මය විදිහට හාගාවතුන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් අයුරින් ශ්‍රී සඳ්ධරුමය වදාලා. ස්වාමීනී, මේ අපිත් හාගාවතුන් වහන්සේට සරණ යනවා. ශ්‍රී සඳ්ධරුමයන් ආරිය මහා සංස රත්නයත් සරණ යනවා. ස්වාමීනී, අප ගැන

අද පටන් දිවි තිබෙන තුරාවට ම තෙරුවන් සරණ හිය උපාසකයන් ලෙස සළකන ජේක්වා!” කියල

නොවීම්පුත්‍රය නිවියින තෝරයම දහතුන්වෙති නොවීම්පුත්‍රය නිමාවිය

සීලක්ඛන්ධවග්ගේ නිවියිකෝ පයමෝ.
පළමු වෙති සීලක්ඛන්ධක වර්ගය නිමා විය.

මේ ඒවිය තුළ ම උතුම් ශ්‍රී සඳ්ධර්මය අවබෝධ කරනු කැමැති සැදුහැවතුන් ගේ ප්‍රසාද සංවිගය උදෙසාත්, ධර්මාවබෝධය උදෙසාත් මහන් ගුද්ධාවෙන් යුතුව මෙම දිස නිකායෙහි ප්‍රථම හාගය පරිවර්තනය කිරීමෙන් ලත් සියලු පින පි. කැමැති සියල්ලේ සතුරින් අනුමෝදන් වෙත්වා!

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නමෝ තස්ස හැවතෙශ සම්මා සම්බුද්ධස්ස!
ල් හාගාවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට මාගේ
නමස්කාරය වෙචා!

www.mahamevna.org
info@mahamevna.org